

VIRIS
MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, atque CONSULTISSIMIS
Dn. GERHARDO von MASTRICHT,
JC. Reip. Brem. Syndico.
Dn. LUCÆ von BOSTEL,
JC. Reip. Hamb. Proto-Syndico.
Itemque
DN. BARTHOLDO WALTHER, J. U. D.
DN. MATTHIÆ DREYERO,
JC. Rev. Capituli Canonico.
DN. HELVICO SYLM,
JC. Reip. Patriæ Senatori,
DN. CHRISTOPHORO WILLEHADO HILCKEN,
JC. & Infer. Judicii Aſſeſſori,
partim
Teſtamenti Placciani Executoribus,
Tum
Singulis Theatri hujus Fautoribus ac Promotoribus:
Suis verò
DOMINIS atque **PATRONIS**
Omni obſervantiarum genere
Colendiſſimis,
Hocce Venerationis perpetuæ monumentum
L. M. C. D. D.
M. LUDOVICUS FRIDERICUS VISCHER,
Calva-Würtembergicus.

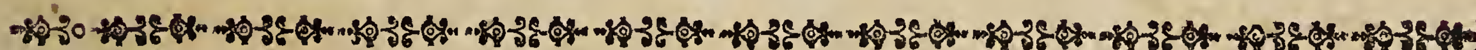

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

VINCENTII PLACCII

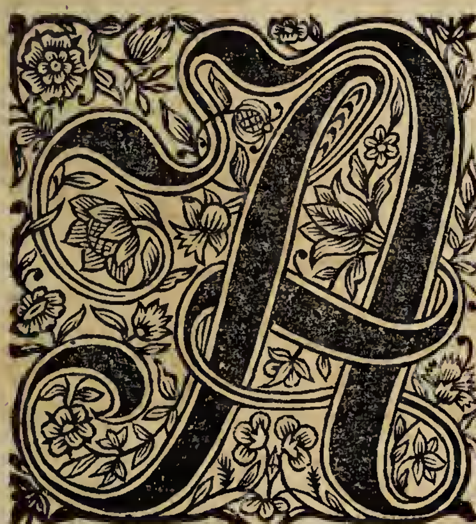
DE

SCRIPTORIBUS PSEUDONYMIS DETECTIS LIBER.

A

(1.)

BAMMON cujus cum cognomento *Magistri*, sub personato nomine, extat RESPONSIO AD EPISTOLAM, QUAM PORPHYRIUS ANEBONTI misit; titulum præferens DE MYSTERIIS ÆGYPTIORUM. Ejus responsionis verum Auctorem, JAMBLICHUM Syrum, docet *Holstenius* in vita Porphyrii cap. IX. pag. 53. Testimonio *Procli*. Quod confirmat etiam *Frisius* in Bibliothecæ Gesnerianæ voce *Abammon*. Ejus responsionis Inscriptio atque Principium exhibetur ex Manuscripto Cæsareo apud *Lambec.* Bibl. cæsar. Lib. 7. p. 123. Ubi p. 124. hunc librum latine solum editum quidem, sed imperfecte valde, & mutile, in folio a Marsilio *Ficino* Veneto ao. 1516. apud Ald. Manut. recenset, aliisque additis, remittit tandem Lectorem ad supra citatum *Holstenium*. Sed accuratius *Jamblichi* de Mysteriis librum anno 1678. edi curavit Oxonii e theatro Sheldoniano Thomas *Gale* Anglus, Græce primus omnium, cum versione Latina, & notis suis adjectis. Librum ipsum in Sectiones X. distinxit: singulas in capita sua certa subdivisas. Quibus doctrinam de Diis, dæmonibus, Heroum animabus, divinationibus, & Theologiam Ægyptiorum Symbolicam universam complexus est. Notas suas deinde singulis sectionibus & capitibus in totum opus Jamblichi annectit. Liber ipse Jamblichi complectitur in universum paginas 180. Quas notæ sequuntur usque ad pag. 316. Adjectus est in fine Index Auctorum, Rerum & Verborum in toto Volumine Memorabilium. Præmissa etiam *Jamblichi* vita Gr. L. ex *Eunapio*: ut & ipsa *Epistola Porphyrii* Gr. L. cui a *Jamblicho* respondetur, una cum testimoniis de Jamblicho, & indice Capitum.

ABBAS v. *Authpertus*.

ABBAS v. *Guido*.

(2) ABBAS PANORMITANUS; eo titulo notior quam suo nomine, quod erat *Nicolaus*, ex familia *Tudeschorum*, & ex urbe Siciliæ Cathana oriundus, Ecclesia Romanæ Cardinalis, scripsisse fertur librum de *POTESTATE PAPÆ, IMPERATORIS, ET CONCILII*, teste *Valentino Forstero* Hist. Juris. lib. 3. cap. 34. n. 1. Eum *Nicolao* SIMONIS Batavo adscribit in apparatu suo *Possevinus* Tom. 2. pag. 495. & 497. Et vero *Nicolaum* huncce *Simonis*, Batavum Carmelitam, ejus argumenti atque tituli libros IV. edidisse Mediolani circa A. D. 1410. testantur *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. pag. m. 697. & *Franciscus Sweertius* pag. 582. nec non *Gesnerus* p. m. 525. editionis Simlerianæ,

 sed

ſed an iidem ſint hi libri cum *Panormitani* ea de re ſcripto, crediderim amplius examinandum.

Hoc examen totis hiſce 25. annis, ante quos hæc ſuperiora ſcripſi, necdum inſtitutum, ne adhuc quidem inſtituere vacat. Quantum interim ex fortuita lectione repertis, aut ſubminiſtratis per amicorum ſymbolas colligere nunc datur: (quoniam utriusque ſcripti invicem comparandi, ad judicium hoc plene formandum, copia non datur) pene in ea ſum ſententia, *Confuſos* eſſe *duos* hoſce *Nicolaos*, *aut* ſaltem *duos libros factos ex uno*, quem Nicolaus Thudeſcius ſcripſerit, quique ſit editus primo Mediolani 1410. Nam a Nicolao *Simonio* id factum eſſe non poteſt. Qui obiit ſenex Harlemi. 1511. docente ex *Trithemio*, *Gesneriana* Bibliotheca *Simleri* atque *Friſii*. Quorum uterque docet, Commentarios illos in decretales ao. 1510. non 1410. uti Valerius habet prodiiſſe. Unde prorſus *errorem Typographicum* ſuſpicor *in* Valerio *Andrea*. *Thudeſcius* vero, ſive ut a *Ghilino* vocatur *Thodeſchi* Italice, in Theatro d' Huomini letterati p. 201. obiit ao. 1445. Panormi. Quod & repetit *Freberus*, Theatri ſui parte I. Sect. 2. p. 18. b. Occaſionem ſcripti etiam videtur innuere ſatis Æneas *Sylvius* Commentar. de Geſtis Baſileenſis Concilii lib. I. fol. m. 2. lit. margin. F. & fol. 3. Editionis in *Faſciculo rerum Expetendarum & fugiendarum*, cujus ad lectorem epiſtola, per modum perorationis, præter aliam dedicatoriam, nomen collectoris in titulo prætermiſſum indicat. Ejus collectionis obtinet primum locum hic liber. Qui exinde per errorem etiam ipſi Æneæ *Sylvio* poſtea Pio II. Pontifici totus imputatur, ex indice Chronologico *Bucholceri* apud *Freherum* p. 3. a. Unde ob raritatem libri, (de qua vide Hieronymi *Sinceri* editionem Dialogi *Poggii* Florentini, & Orationes Leon. *Aretini* de Hypocriſi S. Lugd. 1679. Gerh. Jo. *Voſſ.* epiſt. 89. p. m. 147. *Sandius* ad Voſſium de Hiſtor. Latin. pag. 102. ad illius pag. 390. qui tres faſciculos temporum memorat, & hunc ſibi non viſum addit. Eum tamen recuſum ſuperioribus annis memini in aliquot Catalogis librorum impreſſis memoratum, quorum nunc non recordor titulos aut loca) loca excerpta (a) (b) (c) ſubjeci. *Lipenius* Bibliothecæ Realis Juridicæ p. 404. b. expreſſe confirmat Nicolai *Simonis* libros de Poteſtate Papæ Imperatoris & Concilii etiam tribui Nicolao *Tudeſchis*. Monendum autem hic nobis etiam venit non immerito: quod *non* debeat *confundi cum* noſtro *Nicolao Panormita*, *Antonius Panormita*, cujus extant 10. *Libri de dictis & factis* Alphonſi *Regis Arragon. cum Reſpondentibus Principum illius ætatis dictis & factis ſimilibus* ab Ænea *Piſtojo* collectis, & Scholiis Jacobi *Spigelii*, cum Davidis *Chytræi* Chronologia vitæ Alphonſi, & Ludovici XII. & Caroli V. Wittebergæ 1585. in 4to. Cujus libri extat exemplar in *Bibliotheca* noſtra *Johannæa*. De hoc Antonio v. *Gaddius* de ſcriptoribus Tom. II. p. 128. & ſeqq. qui & alium ejusdem nominis auctorem Siculum p. 130. memorat. De quo & agit *Freherus* Theatri virorum eruditione clarorum parte I. Sect. II. p. 18. b. & quidem ſeparando invicem *Nicolaum Siculum* Archiepiſcopum Panormitanum, & *Nicolaum Tudeſchum* Cardinalem. Quorum uterque tamen Commentarios in Decretales, & conſilia multa ediderit, inque eadem Schola Senenſi docuerit. Uterque gloriam in concilio Baſileenſi aſſecutus fuerit. Quin & mortem utriusque biennio tantum diſcernit. Quæ omnia ſuſpicionem mihi augent, hos *duos Nicolaos unum* eundemque eſſe, & non recte ſibi invicem contra-diſtingui. Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ Nicolaus de Tudeſchis etiam *Siculus Tudiſcus* audit, Abbasque ſimul Monacenſis, & Archiepiſcopus Panormitanus appellatur; ubi & reliqua Panormitani ſcripta recenſentur p. 212. b. ſub lit. T. Adde Henrici *Whartoni* appendicem ad Caveanam Hiſtoriam litterariam p. 70. & 71. ibique contra *Bellarminum*, qui librum hunc de Poteſtate Papæ fruſtra negare ſcriptum a Panormitano audet. v. lit. (d) Nam *Bellarminum* quidem ipſum in omnium manu poſitum excerpere nil attinet. Addo ſaltem allata ſeriuſcule (e) *Diecmanniana* non omittenda. Item *Maſtrichtiana*. (f)

(a) Faſciculus Rerum Expetendarum & fugiendarum, fol. 2. col. 2.

Hujusmodi (ſicuti arbitror) fuere Concluſiones, quibus in Capitulo coram patribus iterum atq; iterum lectis, rogati ſunt omnes viritim ſententiam dicere, pedibusq; fere omnes in concluſiones ibant. Panormitanus *tamen* Archiepiſcopus, *vir inter omnes ſcientia eminens, plurima in adverſum diſputavit. Plurima etiam prælatorum decus Burgenſis epiſcopus, ac eleemoſynarius regis* Aragonum, *non minus eloquentia quam doctrina præclarus; non tamen prioribus hiſe Concluſionibus opponebant: ſed illis tantum quibus Eugenius tangebatur. Argute q; ut eſt ſubtiliſſimus, adverſus poſteriores Concluſiones* Panormitanus *diſſeruit, oſtendereq; ſummo ſtudio nitebatur Eugenium non eſſe relapſum, magnaq; illi cum tribus viris,* Argenſi epiſcopo, Johanni Segovio, *ac* Franciſco de Fuxe *Theologis, concertatio fuit. Articulos fidei trifariam dividebat:* ſtricte, *ut in ſymbolo:* large, *ut in declarationibus per Eccleſiam factis:* largiſſime *autem, ut in his quæ ex prædictis reſultant:* Eugeniumque *nullo iſtorum modorum violaſſe fidem in prima diſſolutione quam fecit, quia nec in ſymbolo, nec in eccleſiæ determinationibus haberetur, papam non poſſe Concilia diſſolvere: nec id ſibi videri ex determinationibus antea factis reſultare, ſed potius ex decretis Conſtantienſis Concilii hunc caſum tanquam omiſſum diſputationi papæ reſervari, cum in* capitulo Frequens, *locus futuri Concilii per papam, approbante Concilio, eligatur, & de hoc nihil omnino ſit dictum. Quod ſi forſitan in prima diſſolutione peccaſſet Eugenius, excuſatum tamen haberi debere.*

(b) Ibidem folio (3) Fuit *oratio* Panormitani *apud omnes magis laudata, quam probata. Id tamen habuit efficaciæ, ut poſtea verbum* relapſum *ex Concluſionibus tolleretur, ejusque loco poneretur* prolapſum. *Nec* Panormitanus *ipſe omnino ab hæreſi Eugenium audebat excuſare, plusque in prima quam in ſecunda diſſolutione vim faciebat, non tamen ſine reſponſione receſſit. Aſſurgens namque Johannes Segovius Theologiæ peritiſſimus, reverenter, ſubmiſſeque (ut tanto prælato conveniebat) reſpondit: Fateri ſe inquit, quod de articulis fidei trifariam diviſis, Panormitanus dixiſſet, idque ad ſuam cauſam facere &c.*

(c)

(c) Ibidem.

Glossam *autem illam* singularem, *quæ Romanam Ecclesiam orbi præponeret, se omnino contemnere:* beneqve singularem *esse*, qvætam fatua diceret, *indignumqve fore, ut illam quispiam sequeretur, mirarique se de* Panormitano, *& aliis nostrorum temporum doctoribus, qui dum se glossarum extollere putant authoritatem, ipsam deprimunt, cum singularitatem adjiciunt:* Singularis *enim est* glossa quæ sola *est. Sed quis non pluris faciat glossam in omnibus locis idem sentientem, semperque constanter loquutam, quam uno tantum in loco aliquid asserentem, quod sine dubio possit per errorem videri assertum: Quantum vero ad veritatem, habere se* Hieronymum *doctorem gravissimum* glossæ illi contrarium, *qui orbem etiam, quo ad autoritatem, urbe ipsa, id est Roma, majorem esse non ambigit. Nec ista finire Segovius sine interpellatione potuit. Sæpe namq;* Panormitanus *verba ipsius* interrupit: *& nunc unum, nunc aliud dictum confutare satagebat. Surrexit Argensis etiam episcopus, vir non solum eloquens, sed etiam animi plenus, acriterq;* Panormitani dicta *& argumenta* disturbavit: *plus tamen inter eos processum est, quam disputandi modus exigeret*, neque *enim* a probris abstinuerunt. *Veniam tamen Argensis postea petiit, forsitan minus errasset, ut fit, quia semper inferiores oportet succumbere. Dixerat forte Argensis, Romanum* pontificem ministrum ecclesiæ fore: *idq;* ferre Panormitanus non poterat, *tantumq; ea die se ipsum & scientiam suam, quæ utiq; maxima est, deseruit, ut* papam ecclesiæ Dominum *asseverare non vereretur.*

(d) Henr. Wharton in Appendice ad Caveanam Histor. Litterar. Scriptorum Eccles. p.70.71.

Anno 1431. ab Arragoniæ Rege ad Concilium Basileense legatus, dicendi copia, verborum gravitate, recondita juris Canonici scientia, & nominis autoritate principem inter omnes locum tenuit. Concilii caussam edito contra Eugenium Papam commentario fortissime tutatus est; ejusq; superioritatem supra Pontificem Romanum invictis argumentis adstruit; Eugenium tamen concilii autoritatem detrectantem, & conciliabulum Ferrariæ celebrantem, hæreseos eo nomine damnari noluit: quin Patres anathema Pontifici communi suffragio parantes consilio abduxit: & Presbyteris atq; Abbatibus non loca solum, sed & definitivas sententias in Synodo ambientibus spem decollavit; atq; antiquam Episcoporum prærogativam fortiter asseruit. Anno circiter 1440. Cardinalitiam purpuram à Felice V. Papa virtutis ac laborum præmium accepit. Obiit peste correptus anno 1445. seu, ut alii habent, 1443.

(e) Margo Diecmannianus.

Ut tres diversos libros *refert* Possevin. *Appar. S.T. 2. p. 159. ed. Col. 1608. fol. ubi de* Nicolao Simonis *agit; sed p. 161.* Nicol. Tudeschium *recensens*, de potestate, *inquit*, Papæ Imperatoris & concilii ipsi adscribitur liber; sed & idem liber sive argumentum tribuitur Nicolao Simonis. *Hæc* Possev. *Unde ipsum Possevinum hæsitasse apparet, num idem liber sit, quod tamen audacter ex eo affirmat Lud. Jac.* a S. Carolo *Bibliothecæ Pontificiæ p. 406.*

(f) Marginalia Mastrichtiana.

Primo ad annum *D. 1410. habent hæc: A. D. 1487. ita emendandus hic numerus; nam anno 1410. nondum fuit natus, denatus anno 1511. vel secundum Jac. à* S. Carolo 1531. *quod falsum.*

Deinde pergunt hoc modo: *Ex vita Panormitani apud Pancirollum lib. 3. c. 32. de claris legum interpp. patet* Panormitanum *in Concilio Basileensi ab Eugenio IV. indicto partes Pontificis (erat enim legatus* Alphonsi *Arragonii cum Tarentino Cardinali) tutatum fuisse, thesibusq; contra Papam respondisse, uti quoq; patet ex* Sylvio, *de gest. Bas. concil. lib. 1. Cum autem contra Panormitanum adversaria pars prævaleret, ipse quæstiones controversas opusculo singulari discutere studuit, quod de concilio Basileensi inscribitur:* Nicolai Simonis *disputatio quædam excusa est Venetiis 1487. sed num hæc sit, non possum affirmare. Meminit ejus* Beughem *in Incunabilis typographicis pag. 127. Ex diversitate temporis concludendum Panormitani opusculum aliud esse ab eo, quod* Nicolaus Simon *edidit. Nam illud fere 80. annis ante Nicolai Simonis scriptum prodiisse oportet. Jacob a* S. Carolo *Bibliothecæ Pontificiæ lib. 2. pag. 406. ubi de Nicolao Simonis, & Nicolao Tudeschio Panormitano agit, ex* Possevino *tradit Panormitani librum a quibusdam attribui Nic. Simonis, quem erroneè dicit anno 1531. Harlemi mortuum esse, cum Valerius* Andreæ, & Svvertius, *concinant in anno 1511. Panormitanus autem obiit 1445.*

---

(3) ABBONIS FLORIACENSIS nomine DE OBSIDIONE LUTETIARUM CARMEN: alterius ABBONIS MONACHI S. GERMANI A PRATIS, toto seculo vetustioris esse, ex *Vossio* de Historicis Latinis p. 334. & *Seldeni* indice auctorum, suo *de titulo honorum* libro præfixo, docet *Symbola Normanniana.* Cui adde *Vossium* eundem de Poetis Latinis p. 71. Invenio etiam in memoriis meis, ABBONIS nomine *Theophili* RAYNAUDI anonyma & pseudonyma quædam in operibus ejusdem conjunctim Lugduni in fol. multis Voluminibus editis extare me edoctum, a piæ & honoratæ memoriæ Scholarcha & fautore meo Dn. Antonio *Reisero* Pastore hic ad D. Jacobi ao. 1679. de 17. Martii, domi meæ. De utroque Abbone vide *Olearii* Abacum p. 1. & 2. & cæteros Auctorum Ecclesiasticorum scriptores catervatim.

---

(4) *GiaAnlessio* ABBATUTIS, quod sit *Johannis Baptistæ* BASILII, Neapolitani, dramati Poetico, cui titulus: *lo conto de conti* i. e. *fabula fabularum*, præfixum nomen fictitium, docet Personatus *Gio Pietro Giacomo Villani*, revera P. *Aprosius Vintimiglia*, in sua *Visiera Alzata* Hecatostes num. 50. p. 60. Cujus Excerptum hic sub lit. (a) subjicimus remittens nos ad *gloriam Incognitorum* Italice scriptam, de qua suo loco egimus num. 2640 *a.* Anon. Cujus locum itidem excerptum damus (b) verbotenus.

(a) Villani Viziera Alzata Hecatostes pag. *60.*

L. GIAN ALESSIO ABBATUTIS. sotto questo nome si legge. Lo Cunto de li Cunti, ouero lo Trattenimento de Peccerille di Gian Alessio Abbatutis. *In Napoli per Ottavio Beltramo M. DC. XXXVII. 12.* Le Muse Napolitane. *Egloche di G. A. A. Napoli per Domenico Maccarano M. DC. XXXV. 12. Per chiarirmi chi fusse il vero autore, hebbi ricorso ad alcuni letterati Amici, e furono D.* Antonio Muscetola, Giuseppe Battista, Giuseppe Domenichi, *Canonico* Carlo Celano, Lorenzo Crasso, Gio: Giacomo Lauagna, D. Pietro Casaburi Vrries Baldassar Pisani, Giouanni Canale, *e mi risposero concordamente essere il Cau.* Gio: Battista Basile *Conte di Torone che seriamente scrisse il* Teagene *Poema fondato nell'* Historia Etiopica *d' Heliodoro. Ma doppo hauer scritto, lo ritrouai nelle* Glorie de gli Incogniti *p. 209.*

(b) Le Glorie de Gli incogniti pag. 210.

Si compiacque per suo diporto, e per rattenimento delle conversationi di comporre nel linguaggio materno un' Opera ripiena di facetie, di motti, e di piaceuolezze, che intitulò, lo Conto de' Conti, *Trattenimento di Picciarilli, publicando lo col finto nome di* Gio: Alessio Abbatuti Anagrammatismo *tratto dal proprio nome.*

---

(5) ABDAMIR, aut abbreviato nomine DAMIR, vere est KEMAL EDDIN MUHAMMED, filius Musæ, ingentis suo tempore famæ Scriptor: docente anonymo Auctorum dissimulatorum detectore nobis detecto supra in Anonymis *cap. XIV. Sect. VI. num. 2297. β.* Hadriano *Bailleto* p. 270. des Auteurs deguisez.

ABDERITES v. *Democritus.*

---

(6) ABDIAS BABYLONICUS, editis X. *de Vitis Apostolorum libris* clarus, vulgo ex numero LXX. Christi discipulorum creditus, cujus propterea à Laurentio *Baræo* scripta inter Tomos Histor. SS. Patrum relata sunt, omnino fictitium nomen est. Quis autem præcise sub eo lateat, eruditi dubitant. Sub MELITONIS Episcopi nomine inventum in Bibliotheca Juliæ Academiæ hoc scriptum, memoratur in den Monatlichen Unterredungen / Ann. 1692. pag. 993. Ad JULIUM AFRICANUM referri *Daumius* præfatione Disputationi B. Hieronymi Græci præfixa pag. 6. notat, & ex anonymo *Philaletha Eusebiano*, vel exscripsisse sua, vel ab eo descriptum esse, verbis sub lit. (a) excerptis. Addatur *Olearius* Abaci Patrolog. p. 2. qui plures adducit ut sub lit. (b) videre est. Cui accedit Thomas *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 2. b. Certe versos ab eo esse *Abdiæ* prædictos libros, e Græco in Latinum sermonem, judicat *Gesnerus* Biblioth. suæ pag. 1. b. Supposititium esse scriptum omnes uno ore fatentur, ipsi etiam Pontificii, quorum aliquos citat *König*, Biblioth. Veteris & Novæ p. 2. b. ubi & a Paulo IV. Pontifice damnatum confirmat. Ut adeo frustra dubitaverit hujus scripti primus editor Wolffgangus *Lazius*, an Evangelista LUCAS sua, *Abdiæ*, an Abdias sua Lucæ debeat, referente Caspare *Sagittario* Histor. Eccles. p. 5. Verbo: Omnia, quæ de scriptis & statu *Abdiæ* circumferuntur, nugas esse satis diserte pronunciat *Cave* Chartophylacis sui Ecclesiastici pag. 5. Adde *Ejusdem Historiam Litterariam* Ecclesiasticam pag. 12. b. Ubi ab *Eutropio* ex Hebræo Græcum, inde ab *Africano* Latinum factum, revera nullum nec *Abdiam* nec illum ejus librum extitisse contendit. Adde Roberti *Coci* Censuram p. 89. Andreæ *Riveti* Criticum sacrum, lib. I. c. 6. & quem solum excerpimus lit. (c) post hos omnes de hoc libro commentatum breviter & nervose L' Ellies *du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Ecclesiastiques p. 18. b. Post quos superfluum erit addere *Symbolam Rauschianam,* quam tamen honoris gratia sub lit. (d) repræsentamus.

(a) Daumius in præfatione Hieronymo suo Græco præfixa p. 6.

Sed & desideratur in hac nova editione Abdias Babylonius, *vulgo sic appellatus, quisquis etiam ille fuerit, sive* Julius Africanus, *sive quis alius: (nam nunc istud non inquiro)* de Vitis Apostolorum, *una cum* Anonymo Philalethe Eusebiano de Passionibus Apostolorum, *a Frid.* Nausea, A. *1531. Coloniæ in quarta quam vocant, forma publici Juris facto. Ex quo aut* Pseudo-Abdias *ille sua exscripsit, aut ex isto ille, ut videbunt, qui utrumque inter se committent.*

(b) Olearius Abaci Patrolog. pag. 2. Abdias Babylonius, *Apostolorum vulgo perhibetur discipulus, primusq; Babylonicorum Episcopus, seculo post Christum natum I. Scriptor olim* creditus libb. X. de hist. in certam. Apostol. *ex* Ebraica *lingua ab* Eutropio *in Græcam, & inde in latinam a* Julio Africano *translatorum, quos Wolfgangus* Lazius *Basileæ 1551. primus edidit, & post eum alii, Parisiis, Coloniæ: Ast, tanquam supposititius merito rejectus* Baronio, Possevino, Bellarmino, *& aliis, vid.* Labb. *T. I. p. 3. & 658.* Dannhau. *Christeid. act. 1. pag. 886.* Bebel. *antiq. trisec. p. 3. conf. Gerhard. Patrol. pag. 69. seq.*

(c) Ellies du Pin Nouvelle Bibliotheqve *des* Autheurs Ecclesiastiqves *p. 18. b.*

Il faut porter le meme jugement du Livre de Abdias, *contenant des* vies des Apôtres *tres fabuleuses, imprimé separement en 1557. en 1560. & en 1571. à Basle en 1532. & à Paris en 1583. & inseré dans les Bibliotheques des peres. On a fait passer d' abord ce Liure pour un ouvrage* composé en Hebreu *par un disciple de JESUS CHRIST appellé* Abdias, *qui estoit de Babylone, & traduit en Grec par* Eutropius *& en Latin par Julius* Africanus; *mais presentement tout le monde est revenu de cette erreur, & l' on convient que c'est* l' ouvrage d' un Imposteur, *qui suppose faussement qu' il a esté Disciple de JESUS CHRIST, qui cite cependant* Hegesippe, *&* Julius Africanus, *qu'il n'auroit pu voir, s'il eut esté du temps de JESUS-CHRIST, & enfin qui raconte plusieurs Histoires fabuleuses touchant*

la

la vie de JESUS-CHRIST, & celle des Apôtres, qu'il seroit ennuieux de rapporter.

(d) Symbola Rauschiana.

De hoc Jh: Dempster: *Paralip: ad Rosin. l. 2. antiq: Rom.* c. 7. *si modo* Abdias Babyloniæ primus Episcopus *auctor est libri, qui à Julio* Africano *latinitate donatus, ejus nomine circumfertur.* Zeilero *in append. lib. de Historicis Chronol. Geogr. est scriptor* Suppositítius, *cujus libros de Historia certaminis Apostolici primus in lucem protraxit W:* Lazius.

(7.) ABECEDARIUS detegitur esse *Andreas* CAROLSTADIUS à modo laudato *Bailleto* pag. 523. Nec tamen ejus nominis scriptum Pseudonymum indicat *Melchior Adami* in Vita ejus: neque *Königius* in Bibliotheca Veteri ac nova, neque *Simlerus*, aut *Frisius*, aut *Olearius* aut *Hyde*, in Bibliotheca Bodlejana neque *Lipenius*. Nam ulterius inquirere nunc non vacat.

(8.) ABELANDI *Nosce te ipsum*, forte tractatus est PORPHYRII ejus tituli. *Ravius* ad Gesnerum. Hucusque *Symbola Normanniana*, provocans ad MSta marginalia Raviana, Gesnero addita, & aliquoties jam in Anonymis memorata, de quo præterea nihil mihi constat nisi quod in *Abelardi* operibus Parisiis 1616. in 4to volumine spisso editis, nihil ejus tituli reperitur.

(9.) ABEN-BURGHIL quod sit R. ABRAHAM ABEN AZUZ; docet iterum *Bailletus*, Autheurs deguisez pag. 270. Cui adde *Bibliothecam Bodlejanam* p. 2. b.

(10.) ABEN-CHABIB triplex memoratur ab *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 2. b. nimirum (1) R. JACOB ABEN CHABIB alias LEO JUDA DE MODENA, de quo apud ipsum p. 368. b. ubi & JUDA LEO DE MODENA vocatur. (2) *R. Levi & Benchabib.* (3) *R. Moses Aben-Chabib* seu alias R. Moses fil. R. Schem tobh è familia Ben-Chaviv.

(11.) ABENTIBBON quod idem sit qui R. MAIMONIDES, remittendo ad hunc, indicium nobis facit *Bibliotheca Bodlejana* pag. 3. a. quæ tamen 423. inter R. Mosis Maimonidis scripta nihil huc pertinens adducit.

(12.) R. ABHOMERON citatur in Catalogo Bibliothecæ *Bodlejanæ*, pag. 3. b. ubi Auctor ejus Thomas *Hyde* post hoc aliaque falsa nomina, veluti ABIMERONIS, ABYMERONIS, ABIUZOHAR remota, verum restituit, quod est; ABU-MERWAN. Corrigit ibidem corruptum libri titulum, qui alias legebatur *Theizir vel Theicrisi dahalmodana Vahaltadabir, sive,* ut latine sonat, *Rectificatio Medicationis & Regiminis.* Librum præterea *de febribus*, & adhuc alium, sub titulo: *Excerpta de Balneis*, sub ejus nomine extare asserit. l. c.

(13.) R. ABIAH: quod sit ELIEZER FILIUS JOSE GALILÆI docet *Bailletus* p. 523. Ratio notitiæ sit penes ipsum.

(14.) ABIOBSEIBA: Mentionem facit ejus *Bailletus*, dans la liste d'Auteurs deguisez pag. 523. verumque Auctoris nomen intimat esse ACHMED BEN-CASEN aut ABU ELAIGHBAS ACHMED BEN-CASEM. Quo fundamento hæc ejus notitia nitatur, mihi quidem non constat, Bibliothecariis meis de eo plane silentibus.

(15.) ABRAHAMUS Patriarcha. Ejus Libri huc pertinentes sunt I. *Apocalysis* (non amplius extans) quam Hæretici SETHIANI excogitaverunt, uti lib. 1. *Panarii*, sive adversus Hæreses, scribit *Epiphanius*; eum librum omni malitia refertum perhibens. Cum quo eundem esse putat librum, qui *Assumptionis Abrahami* titulo citatur apud *Athanasium* in Synopsi sacræ scripturæ, permutatis tantum vocibus ἀποκαλύψεως & ἀναλήψεως Civis meus *Petrus Lambecius* ex Rectore & Professore Gymnasii nostri Consiliarius & Historiographus Cæsareus Historiæ Litterariæ Prodomi pag. 50. in qvo facile assentio, v. *Possevinum* appar. sacr. p. 11. II. ספר יצירה *Sepher Jezirah*, (non *Zezyrah*, ut est apud *Gesner*. p. m. 2. *Col. a. Simlerianæ* Epitomes Tiguri 1574. in fol. editæ: editus primo non Mantuæ; uti modo laudatus *Lambecius* l. c. p. 53. autumat, sed Parisiis 1552. in 8. cum Commentariis *Guilielmi Postelli*, de quo vid. *Gesner.* Simleri pag. 263. deinde Mantuæ in 4to. cum Commentariis *R. Abraham Ben Deor*, & aliorum, & ultimo cum notis *Joannis Stephani Rittangelii* Prof. Regiomontani, Amstelod. 1642. in 4. Extat etiam una cum aliis libris Cabalisticis, excusus inter *Artis Cabalisticæ scriptores:* Basil. 1587. in fol. editos pag. 869. hoc titulo: *Liber de Creatione Cabalisticus Sepher Jezira, auctore Abrahamo successive filiis traditus: hinc jam rebus inclinatis, ne deficeret per sapientes Hierusalem arcanis & profundissimis sensibus literis commendatus.* Ipsum scriptum, uti paucissimis constat foliis, ita mirifice à Cabalisticis prædicatur, utpote cujus ope miracula quoque se facere jactitant, quod sane *credat Judæus Apella, non Ego.* Verus auctor ejusce scripti *Rabbi* AKIVA fuit, qui A. C. 135. floruit. Unde in Præfatione secunda Zohar Mantuani leguntur hæc verba: &c. מי התיר ל"ר עקיבא לכתב ספר יצירה i. e. *Quis jussit R. Akiva scribere Librum Jezirah, &c.* Plura vide apud *Buxtorff.* in Bibliotheca Rabbinica, *Sixtum Senensem* Bibl. sanctæ lib. 2. *Voss. in Maimonidem* de Idololatria pag. 9. *Kircherum* in propylæo Oedipi Aegyptiaci. Ubi in Æthiopia servari libros *Abrahami*, quos scripsit cum in Valle Manire Philosophiam publice profiteretur, à nonnullis credi, scribit. *Possevinum* in apparatu sacro. *Histoire des Histoires du Sieur de la Popeliniere* liv. 8. pag. 446. *Petr. Lambec.* l. c. pag. 58. & seqq. *Lomeyerum* de Bibliothecis cap. 2. pag. 16. & seq. & *Joh. Heinr. Heideggerum* Historiæ Patriarchar. part. 2. quosqve hi plurimos iterum adducunt.

Peperit nihilominus speciosum *Abrahami* nomen tamen huic R. Aquilæ scripto יצירה venerationem, etiam penes Christianos, ut Rudolphus *Coraducius* U. I. D. illud sua manu descripserit. Qvod αὐτόγραφον adhuc in Bibliotheca Cæsarea retineri, testatur *Lambecius* Comment.

in hanc Biblioth. Cæsa. lib. 1. pag. *66.* in margine. Et hunc in finem, istum maleferiatorum morem apud Judæos ab antiquissimis seculis inolitum, notant *Eruditorum Acta Lipsiensia*, in recensione Apologiæ Thalmudicæ Henric. *Muhlii*, quæ *Cocceji Sanhedrim*, & *Maccoth* in Editione Ffurtensi præfixa; ut honorem & dignitatem, Patriarcharum nomina veneranda præfigendo, concilient ineptiis suis, quos passim *Muhlius* in dicta Præfatione perstrinxit. (a.) Adde hic Monatliche Unterredungen. Anno 89. pag. 693. & seqq. Cæterum ex hoc *Aquilæ* libro, totam suam *Theologiam Mysticam* hausisse Judæos, tanquam ex turbido quodam fonte, adducta *Bartoloccii* Bibliotheca Rabbinica Magna Romæ edita, recenset *Morhofius* Polyhistoris Literar. Lib. I. Cap. X. pag. 93. Extat hic *de creatione liber* in Bibliotheca *Bodlejana* Hebraice cum V. expositionibus, Videlicet R. *Mosis Bar Nachman*, R. *Mosis Butrillo*, R. *Abraham Ben Dion*, R. *Saadiæ Gaon*, & R. *Eliezer de* גרמישא Mant. 1562. referente Thoma *Hyde* in Catalogo dictæ Bibliothecæ pag. 4. a. Sed multis etiam Judæorum suspectum esse hunc librum, docet *Richard Simon* dans l' Histoire Critique du vieux Testament liv. I. c. 7. pag. 48. b. pag. 536. a. in Catalogo memorato libro subnexo: inque nullo scripto tantopere variare MSta, quam in hoc ipso libro Aquilæ יצירה, contendit, imposturamque subesse, maxime ex inspersis Cabalis ab Abrahami temporibus alienis colligit. Sed Johannes *Dekherrus* de scriptis Adespotis p. 23. ex *Ursino* refert quidem suppositios Abrahami libros inter eos, qui à SABÆIS, MAGIS, Hæreticis, aliisque Nugatoribus intrusi sunt, nec difficilem ait habere explicationem, sed tamen non adjectam. Memorabile est, quod hac super re notat *Symbola Normanniana*, *Ravio* in MStis ad Frisium, Abrahami inscriptionem in memoratis libris paria fecisse cum Lœlio & Catone Ciceroni. Denique addo excerptum (b) ex *Popilinierio*, & notam marginalem *Normanni*, quæ ad verba R. Akiva citat *Wülffer in Sal. Zevi* Ther. pag. 20. quæ fateor me non intelligere. Clara sunt, quæ addit nota marginalis *Diecmanniana* ex *Wagenseilio* & Mastrichtiana Symbola (d) citatioque *Normanniana Hottingeri* Ennead. Dissert. Heidelberg. pag. 9. & seqq. cum *Baylio* Dictionaire Tom. I. p. 44. ad E notantem libros Abrahami & 156. errorem *Lambecii* circa editionem primam hujusce.

(a) Acta Er. Lips. Suppl. Sect. VI. *pag. 322. (In recensione* Apologiæ Thalmudicæ Henrici Muhlii.) ---- *sed istum maleferiatorum morem jam inde ab antiquissimis seculis inolitum obtinuere, ut ineptiis suis honorem ac dignitatem conciliaturi, summorum & Patriarchalium nominum hederam suspendant. Id quod libro* יצירה R. Aquilæ *cujus* אותיות *in antiquissimo MSto membr. Noster possidet, similiter factum, quem sub specioso* Abrahami Patriarchæ *titulo scriptores Hebræi publice venditarunt, variisque editionibus ac commentariis ordinate recensitis varii exornarunt.*

(b) Excerptum ex Popilinierio. *Lib. VIII.* pag. 446.

Il nous veut faire croire par ses escrits, avoir descouuert & apporté des parties Orientales plusieurs & diuers bons liures Anciens. *Comme celuy d'* Henoc, *de* l'Ange d'Adam, *de la* lumiere tresclaire, *d'* Abraham *& plusieurs autres, qui se fussent laissé feuilleter, s'ils eussent porté quelque apparence de Verité.*

(c) Margo Diecmannianus hoc loco.

Librum Jezirah, *quem R. Akiva scripsit, longe diversum esse ab eo quem Joh. Steph.* Rittangelius *cum versione & notis edidit, monet* Wagenseil. *ad Sota p. 985. cui, ut viro in his litteris versatissimo, asserti sui causas, etsi nullas attulerit, constare non dubito.*

(d) Symbola Mastrichtiana.

Kircherus *Oedipi Ægyptiaci, Tom. II. pag. 224. & 248. quem librum* Jezira, *tametsi Hebræi Abrahæ Patriarchæ perperam attribuant, Sensatiores tamen Scriptores meliori jure ejus auctorem faciunt R.* Akibam, *vetustissim. scriptorem. Idem testatur Joh. Steph.* Rittangelius *ex Judæo Orient. Ling. Prof. Regiomontanus, qui librum Jezira Amstelodami Anno 1642. cum annotationibus edidit. Adde* Buxtorf. *de abbreviat. Hebr. pag. 353.*

Adde Heideggeri *Historiam Patriarch. diss. 3. part. 2. 2. §. 71. pag. 143. Henric. Otto hist. Doct. Misn. pag.* 101. Wagenseil *Sota pag. 965. ubi controversum, Jeziram R. Akibæ, & à Rittangelio editum esse eundem librum. Adde eundem in telis igneis* pag. 353.

M. Joh. Matthæi *in tractatu contra Holtshausium pro orthodoxia Bohemiana pag. 65. librum Jezirah ab antiquis & novis Rabbinis vult haberi pro partu Abrahæ.*

---

(16) R. ABRAHAM BEN DAVID, Ejus nomine extant *Tractatus sex* citati a Thoma *Hyde* Catalogi Biblioth. Bodlejanæ p. 4. a. ablegante Lectorem ad R. MOSEN MAIMONIDEM: quod ipso indicium facit, hunc verum esse citatorum, sub nomine *Abrahami Ben-David* scriptorum Auctorem, de quo v. ipsum p. 422.

---

(17) Supplebitur hic nrus infra.

(18.) R. ABRAHAM ROPHE peculiari libro cui titulus: *Clypei Fortium* exponit ea, quæ pertinent ad domum Sanctuarii, de suffitu, Sacrificiis &c. verum ex collatione eorum, quæ habet *Hyde* Biblioth Bodlejanæ pag. 4 a. & pag. 21. b. colligimus personatum esse Scriptorem, Abrahamum Rophe, i. e. Medicum, substituendumque pro eo potius R. ISAAC ALPHEZ s. DE PHES. i. e. Fesſanum.

ABUCARA vid. *Theodorus.*

(19.) ABRUCULUS citatus *Pseudo Aristoteli* est Proclus, aut PROCULUS LYCIUS, docente

docente Ravio, in notis MStis ad Gesnerum suum, quas citat *Symbola Normanniana.*

(20.) ABYDENI CORALLI nomine latere *Ulricum* HUTTENIUM innuit Paulus *Colomesius* Melanges Historiqves, tit. Autheurs desguisez decouverts pag. 50. Bibliothecarii autem reliqui nihil de eo memorant, nec *Freherus*, qvanquam vitam & scripta ejus peculiariter & prolixe recenseat Theatri Virorum eruditione Clarorum Parte II. Sect. IV. pag. 806. a. quicquam de edito ab Huttero sub falso Abydeni Coralli nomine libro addit. Extare *septem Dialogos Romæ impressos* sub *Abydeni Coralli* nomine innuit Bibliotheca *Gesneriana* pag. 1. b. ad Huldaricum autem Huttenium ubi devenit 364. libros ejus quidem magno numero citat, mentionem tamen editorum sub ficto Abydeni Coralli nomine scriptorum nullam facit. At *Symbola Sperlingiana* HUTTENIUM hoc nomen aliquando non tantum usurpasse, sed & in Hæreticorum Catalogo Romæ 1559. emisso, ea propter ipsum damnatum, imo reprobatorum agmen duxisse, asserit. In Catalogo tamen librorum prohibitorum Antonii *à Soto major* in tertia demum classe prohibendorum & expurgandorum pag. 336.a. quædam ex *Ulrico Hutteno Franco* ut Auctore damnato expungenda designantur. Adde *Baile* dictionaire, pag. 151. Tom. II.

ACADEMICO v. *Aldeano.*

ACADEMICO v. *Expolitus.*

ACADEMICO v. *Fortunato.*

ACADEMICO INCOGNITO v. *Fuggitivo.*

(21.) DONATI ACCIAJOLI, Florentini *Commentaria in Ethica Nicomachia Aristotelis*, excusa sunt aliquoties in fol. & in 8. Venetiis alibiqve. Ea non ipsius, sed ARGYROPYLI Byzantini prælectiones Florentiæ habitæ, à plerisqve æstimantur, teste *Simone Simonio* Lucensi, in principio Dedicatoriæ suis in hosce libros Commentariis anno 1567. publicatis præfixæ. Quo nomine Plagii eundem accusavit *Naudæus* in Bibliographia Politica; sed minus bene, ceu pluribus hoc probat *Thomasius* de Plagio Litterario §. 347. qvandoquidem ipse suæ Dedicationis ad Cosmum Medicen initium facit ea confessione: diserte se expositionem hujus Doctoris, *Argyropyli* nempe, litteris mandare, testatus.

Idem cum *Thomasio* sentit hac in parte *Conringius* dissertatione de Civilis Prudentiæ præcipuis Scriptoribus §. 83. dum Acciajolum non à crimine tantum, qvod ei Naudæus intentat, se absolvere aperte ptofitetur, sed insuper gratum Argyropyli discipulum nominat, quod observatum quia est in Symbolis Flensburgo-Mölleriani, & in se notabile, nunc expressius adducere non sum pigratus. Adde *Baillet* Dictionaire Tom. I. p. 55. b.

ACCINCTO v. *C. VALERIO.*

(22.) L. ACCIUS vel ATTIUS: cujus Veteris ac gravissimi Tragici nomine Josephus *Scaliger* in notis suis ad Varronem de re Rustica pag. 212. edit. 1573. publicavit versus aliquot ab Antonio *Mureto* ipsi transmissos. Sed postmodum cum Muretus inter edita Poëmata sua etiam hos versus tanqvam suos ederet, fraudemqve insuper detegeret ipse, qua hos pro Poëmatibus antiqui Poëtæ vendita sset Scaligero: hic dolorem inde conceptum Epigrammate extemporaneo testatus est, uti refert Petrus *Scriverius* animadversionum suarum ad *Pervigilium Veneris*, de quo supra num. 1656. *Anon.* p. 467. editarum in Jani Dousæ amoribus Amstelod. 1638. Unde excerpta damus. (a) Hos versus aliter etiam & quidem expresso nomine *Mureti* cum declaratione de flammarum exprobatione objectorum, refert Janus *Nicius* Erythræus Pinacothecæ suæ part. I. Elogio V. pag. 13. ut sub Litera (b) inde exscriptos à *Bailleto* in suis Anonymis Gallicis judiciis de Auctoribus, vulgo *Jugemens de Scavans* reformat *Menagius* Anti Bailleti sui part. I. pag. 311. prolixe simul accusationis de crimine Sodomiæ referens historiam (c) allegata etiam *Verdieri* Prosopographia & *Scaligerianis secundis* &c. Quæ omittimus, ut & Menagiana p. 85. *Daumius* de caussis Amiss. radical. c. 27. p. 216. hæc habet: *Jul.* „*Scaliger* in Hypercrit. valde commendat Accium" fabularum Scriptorem; Contra tu vide" *Barthium*, qvi lib. 3. cap. 22. eum, sive *Accius*" audit, sive *Romalius*, aut alii volunt, *Romulus* valde ineptum & barbarum judicat."

(a) Jani Dousæ Amor. pag. 466. & 467.

Tu mihi considera quæ initio Notarum in Varronem *de R. R. notavit dæmonium hominis* Jos. Scaliger: Producam, *inquit*, locum veteris Comici Trabeæ ex fabula Harpace, tum propter sententiæ elegentiam tum etiam qvia *versus* nondum *vulgo noti sunt:*

Here, si qverelis, ejulatu, fletibus,
Medicina fieret miseriis mortalium,
Auro parandæ lacrumæ contra forent:
Nunc hæc ad minuenda mala non magis valent,
Quam nænia Præfica ad excitandos mortuos
Res turbidæ consilium, non fletum, expetunt.

Quis tam aversus à Musis, tamque humanitatis expers, qui horum publicatione offendatur? quod si hi placent, non gravabor & alios ejusdem notæ, sed alius poëtæ, adhibere qui tanquam superiorum gemini & germani sunt. Sunt autem Accii, *veteris ac gravissimi Tragici, ex Oenomao:*

Nam si lamentis allevaretur dolor,
Longoque fletu minueretur miseria,

Tum

Tum turpe lacrumis indulgere non foret,
Iractaque voce Divûm obtestari fidem,
Iabifica donec pectore excessit lues.
Nunc hæ neque hilum de dolore detrahunt,
Potiusque cumulum miseriis adjiciunt mali
Et indecoram mentis mollitiam arguunt.

Qui versus hactenus latuerunt, eosque nunc primum in vulgus publicamus, quorum priores Trabeæ *mihi ad verbum è* Philemone (*vel* Menandro, *secundum alios*) *mutuati videntur: qui eandem sententiam extulit:* Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν, *&c. Hæc illustris heros, qui postea quam dolum persentit, præ indignatione hoc distichon, quod mihi de manu in manum vivus vidensque olim tradidit, ex tempore lusit.*

Qui rigidæ flammas evaserat ante Tolosæ
Falsidico fumos vendidit ore mihi.

Virum disertum designans, cujus nomini heic parco. Heroe (æterno, heu, doctorum omnium dolore) defuncto, incidi in Posthuma quædam scripta M. A. M.C.R. & inter poëmata repperi hæc

AFFICTA TRABEÆ.

Here, si querelis, ejulatu, fletibus, &c. *Prorsus eadem cum iis quæ supra recitavi. Illud alterum ex Actii Oenomao fragmentum nusquam comparet: præterquam in* Rittershusii *ad Appianum Commentario: ubi* Trabeæ & Aëtii *hos versus*, elegantes & memoria dignissimos (*ut ipse vocat*) *producit, transcriptos & mutuatos ex Notis* Scaligeri.

(b) Jani Nicii Pinacothecæ part. I. Elog. V. 13.

Sed tanto vir ingenio, atque facundia, Tolosæ, *criminis, cujus insimulatus fuerat (injuria dicitur) paratum fere sibi supplicium evasit. Nam, fuga sibi consulens, ex illo periculo,* Venetias *evolavit, ubi cum in ejusdem suspicionem criminis, post aliquanto venisset, literis, ad* Dionysium Lambinum *datis, eam est à se propulsare conatus. Verum illud ei Tolosanum incendium, ex quo evolaverat, sive verum, sive fictum, exprobavit* Joseph Scaliger, *cui ille verba dederat, atque epigramma recens, à se compositum, pro vetere obtruserat, hoc disticho.*

Qui flammas rigidæ ; vitaverat ante Tolosæ,
Muretus, fumos vendidit ille mihi.

(c) Anti baillet. Tom. I. p. 313.

Mr. Baillet qui n'est qu'un Copiste de faiseurs d'Eloges, a pris de l'Eloge de Muret *fait par* Janus Nicius Erythræus *ce qu'il a dit ici que ces vers de Muret etoient une Epigramme. C'est aussi du meme faiseur d'Eloges qu'il a copié l'Epigramme de Scaliger. Car* Janus Nicius Erythræus *a representé cette Epigramme de la même facon que Monsieur* Baillet. *Dans le Recueil des poesies de* Scaliger *fait par* Scriverius *sur les Originaux de Scaliger, elle est de cette facon, qui est meilleure:*

Qui rigidae flammas evaserat ante Tolosae,
Rumetus, fumos vendidit ille mihi.

Mais Monsieur Baillet *a ajoûté de son chef que l'allusion étoit froide. Monsieur* Baillet *juge des vers comme un aveugle des couleurs. Et il ne peut pas en bien juger, n'en aiant jamais fait. Il n'appartient qu'aux Poëtes de juger des Poëtes. Voyes-ci dessous le chapitre 84. de ces Remarques. Cette Epigramme est tres belle: & elle a receu une approbation universelle de tous les connoisseurs. Ce que Monsieur* Baillet *dit ensuite, qu'on preparoit à Toulouse un supplice à* Muret, *m'oblige de raconter ici cette facheuse histoire de Muret.*

Muret aimoit un jeune garcon de Dijon, " qui avoit eté son Ecolier, nomme *Francois Menge* " *Fremiot.* C'est le nom qu'on lui donne sous " l'Epigramme qu'il a faite sur le portrait de *Mu-* " *ret*, inséré à la teste du Commentaire de Muret " sur le premier livre des Amours de *Ronsard.* " Dans le *Deliciæ Poëtarum Gallorum*, ou sont les " Posiës de ce *Fremiot*, & dans le *Juvenilia de Mu-* " *ret*, ou il y a deux de ses Epigrammes, il est " appellé L. *Memmius Fremiotus.* Et il est appellé " de meme dans le Commentaire de Muret sur " Catulle: *Ac memini equidem, L. Memmium Fremio-* " *tum, nobilissimum, summoque ingenio præditum ado-* " *lescentem, cum hoc carmen una evolueremus, mihi* " *dicere*, &c. Ce qui me fait croire, qu'il s'ap- " pelloit *Louis*, ou *Luc.*, ou *Lambert Menge Fremiot.* " Je ramarquerai ici en passant que *Monsieur Baillet* " à omis ce Fremiot dans sa Liste des Poëtes de " France qui ont fait des vers Latins. Je veux " croire que Muret aimoit ce jeune garcon d'un " amour honnête. Cependant il fut accusé de " l'aimer d'un amour deshonnête. Ce qui paroit " par cét Extrait du second volume des *Regitres* " *journaux de la ville de Toulouse*:

(*Cette anneé* (1554) *Marc Antoine* Muret, *Limosin, qui a laissé ses doctes livres á la posterité; & du depuis à Rome Orateur du Pape, fut brûlé en effigie avec un Memmius Fremiot, de Dijon, pour être Huguenot & Sodomite: en la place St: George: par sentence des Capitaux, confirmée par arret.*)

(23.) ACCORDIUS Gallice DES ACCORDS. Ejus duo Scripta in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ memorat Thomas *Hyde* p. 5. a. Gallico idiomate concepta, quæ sunt (I.) *Les Biguarrures & Touches.* Rouen 1616. 8vo (II.) *Les Escraignes dijonnoises.* Quorum scriptorum verum Auctorem esse, *Etienne* TABOUROT, asserit *Bailletus* Indiculi des Autheurs deguisez pag. 523. Quo autem fundamento hæc ejus assertio nitatur, mihi nondum liquet.

(24.) ACCURSIUS. *Glossa Corporis Juris Civilis* universi vulgo nomine *Accursii* Florentini nomine præfixo habetur, isque primus in universum corpus legum ipsasque singulas leges Glossarum scriptor adeo celebratur, ut etiam sepulchro illius Bononiæ in Cœmiterio S. Francisci hoc

hoc epitaphio inscriptum legatur apud *Boxhorn.* Elogior. pag. 158. cui respondet e regione Tab. 79.

SEPULCHRUM ACCURSII GLOSSATORIS LEGUM ET FRANCISCI EJUS FILII.

Interim quomodo ex aliis repetitas quam infeliciter suas glossas hasce confecerit memorat *Oldendorpius* in suo indice Digestorum in 8. Marpurgi 1541. edito, plagula D. f. 6. hisce verbis.(a) Unde potius HUGOLINI, PLACENTINI & UDALRICI glossæ illæ junctim, quam *Accursianæ* sint habendæ.

(a) Doct. Joh. Oldendorpius post Indicem Digestor. in 8. Marpurgi 1541. plagula D. fol. 7.

§. V. *Non multis annis post Imperium Justiniani, cum per bellicos insultus continuos in Italiam, leges Romanæ propemodum oppressæ jacerent, regnantibus tum inquissimis Langbartorum, aliarumq; gentium constitutionibus:* Wernherus *quidam in Italia apud Reginam* Mechtildim, *obsitos jam pulveribus in Bibliothecis* Pandectarum libros in lucem reduxit. *Hos* Lotharius II. *Dux Saxonum Cæsar Germanicus XVIII. perpendens æquitatem juxta & humanitatem Romanarum legum, jussit in scholis atq; judiciis publice tractari,* Anno 1127.

§. VI. *Hujus novæ rei studio (ut fieri solet) mirum in modum excitati sunt cum* Wernero (*quem* Irnerium *vocant*) *pleriq; alii præsertim* Azo: *ut illu stratæ jurisprudentiæ gloriam reportarent. Paulo post* Hugolinus, *Martinus* Placentinus, *Joannes* Uldericus, glossas *suas* Pandectis adjecerunt, *Anno 1190. Idq; profecto infeliciter. Nam cum summa illo seculo esset Linguarum inopia: non potuit fieri, ut barbari perciperent Romanos.*

§. VII. *Tandem successit* Accursius *auditor Joannis & Azonis, attingens Friderici II. imperium, A. 1226.* Is repetitis omnium *prædictorum* glossis *& opinionibus, suas adjecit* mirabili *quadam* inconstantia: *sicq; præclaram* juris disciplinam *imprudens* corrupit. *Non enim fidem ejus & scribendi consilium arguo: sed culpam dantis damnum imperitia, probare nemo potest sanæ mentis.* Ipse sibi placens, *glossarum suarum mentionem facit,* Novell. *Ut præponat nomen Imperator.*

(25.) ACHILLES GASSARUS vel GASSERUS, de quo n. 1096. in anonymis egi, huc ad Pseudonymos lectorem remittens, inter quos decreveram collocare illum, vigore symbolæ *Flensburgo-Mollerianæ.* Quæ ex Jacobi *Beckeri* Slesvicensis, Advocati Hafniensis XIX. *Decadibus MSti Scriptorum Anonymorum & Pseudonymorum Larvæ detractæ nomine* proditorum, atque postea 20. aliis etiam auctæ adjecit, *excerptum hocce* dabat. Dec. III. num. 5. *Achilles Gassaris* seu *Matthias FLACIUS Illyricus* Glossarius ad *Ottfredum* Weissenburgensem. (NB. hic auctor nullus additur.) Hucusque verba Symbolæ & excerpti, quod tamen alias auctores suos cujusque indicio solet assignare. Hac inquam Symbola inductus prope Pseudonymum hunc fecissem Gassarum: ut sub quo *Flacius* latitasset. Verum certi nil per hoc excerptum nec alios ob id inquisitos auctores afferre me posse depræhendens rem distuli, donec amplius constaret. Interim apud *Usserium* de scripturis & sacris vernaculis lego (a) aliqua. Et *Sagittarius* recens proditæ introductionis in Hist. Eccles. p. 121. 122. ministrat subscripta (b) Sed de Augustanis annalibus, ubi debebat, una cum aliis agi, de hoc autore p. 529. 530. nihil. Uti nec p. 277. citata in Alphabetico indice ad hoc nomen. Inedita memorant Monatl. Unterredungen 1692. p. 695. At p. 253. legas de illo ad Flacium perscripta; sed unde firmiter satis haud colligas ab ipso in Flacianis aliquid extare. Excellmus tamen *Mastrichtus* sub *Wolfgangi Theodori* nomine, Chronicon Augustanum ab *Achille Gassaro* editum asserit, vid. infra *Wolfgangus.* Denique pag. 641. not. (d) Editionem *Epitomes* supra n. 1096. memoratæ Antverpiæ 1536. factam lego. Hactenus ergo adhuc in obscuro versabar. Sed lucem aliquam mihi præbebat *Morhofius* tandem im Unterricht von der Teutschen Sprache und Poesie. Cap. VII. p. 317. (c) junctus superioribus & citato ipsi *Lambecio* de Bibl. Cæsarea lib. II. cap. V. cujus paginam non designat, cum tamen illud Caput ipsomet auctore profitente in fine p. 465 in nimis enormem & absurdam magnitudinem excrescens abrupeperit. Ubi a pag. 415. usque ad finem agit de evangelio Ottfredi, cujus prima omnium editio, a *Flaccio* Illyrico procurata Basileæ, multis erroribus annotatis repræhenditur, & ut Hæresiarcha damnatæ memoriæ citatur p. 416. Hinc ergo colligam aut aliquando sub *Achillis Gassari* nomine *Flacium*, aut ipsum Flacii nomine designatum. Utrum magis merito, judicent, quibus ulterius hisce immorari, quam mihi, vacat & libet. Interim nec illud hic omittere volui, quod *Pirminii* Doctoris alicujus ex Munsteri Cosmographia etiam lib. 3. meminerit *Hofmannus*, Lexici Universalis Tom. I. p. 171. a. qui ex Augia majore Insula Germaniæ omnes venenatas bestias extirpavit. An forte hæc notitia etiam aliquid ulteriori possit indagini curiosioribus inservire. Uti nec hoc prætermittendum hic, quod *Mercklinius* in Lindenio suo renovato pag. 5. & 6. de vita Achillis *Pirminii* Gassari vel Gasseri Lindaviani vita breviarium, & ex scriptis Medica sola quinque recenset, quorum tria sola *Lindenius* habuerat. Sed ecce nunc rem omnem ut expediat *Symbola Stadana* operi toti perfecto submissa Rostochio, ubi doctissimus auctor ejus *Fridericus von Stade*, ortus Stada, & filius Secretarii Consistorialis Stadensis, rem totam deducit verbis (d) subnotatis. (d)

(a) Jac. Usserius de Scripturis & sacris Vernaculis, p. 121.
Etiam Alamannicæ Ecclesiæ confessionem cum interlineari explicatione Germanica Achilles Gassarus *una cum Otfridi Evangeliorum expositione evulgavit.* (Goldastus *Tom. 2. Antiqu. Alaman. p. 165.*) v. Serarium *de rebus Mogunt. p. 655. 656.*

(b) Sagittar. Introduct. in Histor. Eccl. p. 121. 122.

Achilles Pyrminius Gaſſarus, *Lindaviæ, patre Chirurgo, ſed & expertæ militiæ viro, quique Maximiliano I. charus erat, anno* cIↄ Iↄv. *natus, Auguſtanæ Reip. per complures annos Medicus fuit, annoq;* cIↄ Iↄ LXXVII. *obiit.* Epitomen *is* Chronicorum *adornavit ab orbe condito ad annum* cIↄ Iↄ xx. *Baſileæ excuſam. De ejus* Annalibus Auguſtanis *magna cum induſtria confectis, alibi dicemus.*

(c) Morhofs Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie. c. VII. p. 317.

Hernach hat es *Matthias Flacius Illyricus* zu Baſel herausgegeben unter dieſer Uberſchrift; *Otfridi Evangelium, liber Veterum Germanorum Grammaticæ poeſeos, theologiæ præclarum monumentum.* Mit dieſer *Edition* iſt der Herr *Lambecius lib. 2. Comm. de Bibl. Vindobonenſi c. 5.* nicht zu frieden / weil er ſie vor gantz unvollkommen hält / und ſehr viel Fehler darinn angemercket.

(d) Symbola Stadana.

ACHILLES GASSARUS falſo pro Pſeudonymo *habitus. Nimirum* Otfridus *Monachus Weiſſenburgenſis, qui, teſte* Trithemio *vixit tempore Lotharii, Ludovici II. & Caroli Calvi Imperatorum ſibi mutuo ſuccedentium, regnante Ludovico II. compoſuit* Librum *ſuum* Evangeliorum, *quo* Harmoniam Hiſtoriæ Evangelicæ, *in quibus libellos ſecundum numerum ſenſuum diſtributam,* Rythmis Francicis *complexus eſt, eundemq; tribus ſingularibus dedicationibus dicavit* Ludovico *Orientalium Regnorum Regi,* Salomoni *Epiſcopo Conſtantienſi, &* Luitberto *Archiepiſcopo Moguntino.* Manuſcriptus *extat* in Bibliotheca Vindobonenſi, *quem in Commentariis deſcribit* Lambecius, *& ex eo* Herzius *in Bibliotheca Germanica. Alium codicem* MStum *extare in Bibliotheca Francofurtenſi ad Mœnum, teſtatur* Olearius *in Abaco Patrologico. Hoc* Otfridi *opus* Achillem Gaſſarum *evulgaſſe, dixerat Jac.* Uſſerius *Armachanus in Hiſtoria Dogmatica controverſiæ de Scripturis & ſacris vernaculis; Henricus* Wharton *vero in auctario ad Uſſerium notavit,* Achillem Gaſſarum *non alium fuiſſe quam* Flacium Illyricum. v. Acta Erud. Lipſienſia T. X. *p. 295. Verum enimvero in* Otfridi *libro, Baſileæ 1571. 8. excuſo, ipſe* Flacius *nomen ſuum in titulo quidem non expreſſit, at* Dedicationibus *ad Riedeſelium manifeſto* præfixit. *De* Achille Gaſſaro *autem (qui fuit Medicus Auguſtanus, patria Lindavienſis) vid.* Zeileri *Hiſtoricos &c. P. II. p. 8. & 62.* Flacius *commemorat, quod in paranda editione fidelem ſibi navaverit operam, & parvum illud* gloſſarium Francicum, *quod libro præfixum eſt, & denuo* Willerami Paraphraſi *in* Canticum Canticorum *a* Merula *editæ ſubjunctum* legitur, *concinnaverit. Cæterum obſervat* Whartonus *l. c.* rythmicam Evangeliorum verſionem, *quam* Waldoni Friſingenſi Epiſcopo *Armachanus Beati* Rhenani *ductum ſecutus tribuit, non aliam eſſe, quam ipſam* Otfridi Harmoniam, *quam* Waldo Sigefridi *Presbyteri manu deſcribi fecit. Quod uti recte ſe habet, ita illud perperam aſſeritur, etiam a doctiſſ.* Morhofio im Unterricht von der Teutſchen Sprache und Poeſie / *p. 312. Beatum* Rhenanum *hanc Evangeliorum verſionem* Waldoni *Friſingenſi Epiſcopo adſcribere. Verba* Rhenani *L. II. Rer. Germ. p. m. 200. ſſ. hæc ſunt:* Franci Germanica uſi ſunt, „lingua. Veteres Francos qui tranſito Rheno nobiliſſimum iſtud in Gallis regnum conſtituerunt, & per duas familias priorem Merovingorum, poſteriorem Carolingorum, non Galliam ſolum ſed & Germaniam poſtea non paucis ſeculis rexere, Germanica uſos fuiſſe lingua, quum innumera alia argumenta probant, tum vero manifeſte convincit LIBER ille inſignis EVANGELIORUM Francice, hoc eſt Germanice verſus, quem nos nuper dum comitia, Romani Imperii Carolus Cæſar celebraret apud Auguſtam Rheticæ ſuperioris, Fruxini in Vindelicis (quam hodie Friſingam appellant) in Bibliotheca D. Corbiniani obiter reperimus; nam Livianarum Decadum gratia fueramus illuc profecti. Ejus codicis hic eſt titulus: LIBER EVANGELIORUM, IN TEODISCAM LINGUAM verſus. Conſtat autem ex Rhythmis totus. Atque ut antiquitatem ejus translationis non ignores, deprehendi librum exſcriptum abhinc annos ferme ſexcentos, ut tum compoſitum credam quum Chriſto primum Franci nomen dedere. In fine enim aſcriptum erat: Waldo me fi ri juſſit. Sigefridus presbyter ſcripſi. Numeratur autem inter Friſingenſes Epiſcopos VUALDO, ni fallor decimus. *Hactenus Rhenanus, qui & deinde nonnulla allegat ex Libri illius præfatione, quæ ipſius Otfridi eſſe, collatio docet.*

---

(26) ACHILLES TATIANUS: Ejus nomine extat *de univerſi orbis natura* liber, Joanne *Boſcio Zoneo* interprete ac Commentatore, editus Lovanii, anno 1554. Hoc opus, indeque decerpta *Iſagoge in Phænomena Arati,* à *Ravio,* in notis ad Geſnerum MStis, tribui OCELLO LUCANO, innuit *ſymbola Normanniana.* Cui aſſentitur *Friſius* Bibliothecæ Geſnerianæ p. 638. b.

---

(27) Philothi ACHILLINI Conſiliarii Regii *Somnium Viridarii, de Jurisdictione Regia, & Sacerdotali,* exhibetur a *Melchiore Goldaſto* Tom. 1. Monarchiæ S. Romani Imperii p. 58. & ſeqq. Liber omnino lectu digniſſimus, deque cujus auctore multa ipſe in diſſertatione, Tomo illi præfixa, poſtquam late diſſeruit, tandem eundem haud infirmis conjecturis vel præſumptionibus detegit *Philippum* MÆSERIUM, ſive MACERIUM, Gallice de MAISIERES, Cancellarium Cypri, Miniſtrumque primum aulæ Pontificiæ Gregorii XI. deinde Regiæ Caroli V. Galliæ Regis, quem ſcriptorem etiam *Vitæ Petri Thomæ Carmelitæ,* Patriarchæ Conſtantinopolitani, laudat *Geſnerus* p. m. 573.

Multi ceteroquin pro auctoribus memorati ſomnii Viridarii, venditantur, quos citat *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis, p. 103. ALANIUM, CHARTARIUM, PRÆLLEUM, ORESMIUM, FABRUM, DORMANTIUM denique Philippum MÆSERIUM vid. (a) vel ut *Whartonus* add. ad Cave pag. 42. (b) de MAZERIIS. Quibus *Bailletus* addit adhuc Johannem DESMAREZ & Carolum de LOUVIERES junctim. Quos tamen ipſe cum reliquis rejicit, indicis poſt *Auteurs deguiſez* pag. 521. denique fictum eſſe nomen *Philothei Achillini* ſubindicat. Pro *Mæſerio* accedit etiam *Cave* Chartophylacis ſui Eccle-

Ecclesiastici p. 285. & *Wharton* append. historiæ Ecclesiasticæ Litterariæ Caveanæ pag. 42. a. ubi plura sub lit. (a) excerpta leguntur. Adde *notas marginales Diecmannianas* (c) hic adscriptas.

(a) Jo. Deckherrus de Scriptis Adesp. p. 102. 103.
PHILOTHEUS Achillinus, ex somnio Viridarii *celebris, potuisset vere designari* Philippus Mæserius, *cum* Goldasto, *ejusq; conjecturis, nisi ipse in eruditissimo de Regno Bohem. lib. III. cap. 13. p. 355. qui & priorum mentionem & sequentium injecit, relicta, ut videtur, prima opinione* Alanum CHARTARIUM, *auctorem substituisset; & ubiq; nimium fluctuasset*; ex Prælleo, Oresmio, Fabro, Dormantio, *aliquem certum eligere nescius; a* Dormantio *non videtur abludere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium a* Philippo Mæserio, *consideratur in calce libri verbis, de* Vetulo Peregrino, *sive de se jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in* Viridario Cœlestinorum *hæc meditatum fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elogia libri apud* Molinæum, Flaccium, Protestantes, Massonum, Verderium, *& alios eminentia leguntur. Sed autorem VIRIDARIUM dictum fuisse ut crediderant* Compilatores Indicis Librorum prohibendorum *Anno M DLXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont. oblati & ab ipso postmodum confirmati, id equidem risum excutit.*

(b) Whartonus Add. ad Cave, p. 42.
PHILOTHEUS ACHILLINUS, *natione Gallus, & Caroli V. Regis consiliarius claruit anno 1370. Quisnam vero sub ementito* Philothei Achillini *nomine delitescat, incertum est.* Goldastus *non inani prorsus conjectura ductus suspicatur* Philippum *fuisse* Mæserium *seu de* Mazeriis, *Equitem, qui primum Cypri Regni Cancellarius, dein Gregorii XI. Papæ Consiliarius, ac postremo Caroli V. Francorum Regis Domesticus & τὰ πάντα fuit; ac viginti quinq; ante obitum annis aula derelicta in Cœlestinorum Parisiensium Monasterium secessit, ibiq; vitam pio simul ac literato otio exegit, a Carolo tamen adhuc de rebus regni sui gravissimis assiduo consultus. Quisquis demum fuerit; scripsit* Philotheus *adversus iniquam Pontificis Romani ambitionem & tyrannidem Opus insigne* Somnium Viridarii *dictum, seu* Libros 2. de Potestate Regia & Sacerdotali, Dialogi inter Clericum & Militem *forma compositos. Prodiit opus istud, sed valde mendosum, Paris. 1516. integrum vero & emendatum, apud* Goldastum *Monarch. Tom. I. p. 58. Cæterum* Philippus *ille* Mazerius *scripsit* Vitam S. Thomæ Cretensis Archiepiscopi, *seu* Petri Thomasi, *qui obiit ineunte anno 1366. libris 2. Extat hæc Vita apud* Bollandum *ad diem XXIX. Januarii.*

(c) Diecmannianæ notæ marginales.
Burgoldensis *in prima editione Comm. in Instrumentum Pacis memorat*, Carolum V. *amore Evangelicæ religionis edi curasse somnium viridarii* Philothei Achillini, *idq; teste ac præeunte* Schookio *de Sedit. l. 3. C. 23. Sed sequenti id omisit: Namque scriptum illud* Philothei *toto sesqui seculo ante* Carolum V. *& A. 1374. prodiit, inscriptum quidem* Carolo V. *sed non Imperatori, sed Regi Galliæ.*

(28.) ACILLY: est le Chevalier de CAILLY, ut observat *Baillet*, liste des Auteurs deguisez, p. 524. qui etiam hunc Auctorem p. 437. refert inter illos Pseudonymos, qui vera Nomina solis *anagrammatibus* tegere voluerunt.

---

(29) ACTII SINCERI nomine latere frustra tentavit *Jacobus* SANNAZARIUS, inclytus Poeta Italus, de quo vid. *Voss.* p. 81. de Poetis Latinis, & alios plures: adde quæ infra in nomine *Nicii* monebimus. Nempe quod sub *Nicii* personato nomine lateat VITTORIO DE ROSSIS: quem mera imitatione hujus *Sannazarii*, fictum scriptis suis præfixisse nomen; non minus ac de Sannazario nostro testatur *Teissier* Eloges des hommes savans part. I. p. 80. quod *Pontanum* in hoc imitatus sit, cui in Ministerio Friderici Regis Neapolitani successit. Idem inter opera ejus eminere gloria apud alios, *Eclogam de peccatoribus*, refert; sed ipsi Auctori magis placuisse carmen *de partu virginis*, cui conficiendo & poliendo 20. annos impenderit. De quo judicium *Erasmi* allegat *Olearius* Abaci Patrologici p. 226. Decertasse quidem de perfectione poeseos sibi visum cum antiquis; sed plus tamen laudis fuisse laturum, si materiam sacram aliquanto sanctius tractasset. Prætermittere etiam hic non possum quod, occasione diei natalis, quæ nostro fuit S. Nazarii, sicut patet ex libri 2. Elegia 2. ipsum Sannazarii nomen assumtum colligit *symbola Mollero - Flensburgiana*: familiari nempe Pontificiis sancticolis more adeo ut & fœminarum nomina viris hoc prætextu imponantur.

---

(30) ACTUARIUS Medicus, cujus nomen ne quidem habent indices Alphabetici *Lindani & Mercklini*, attamen scripta sedulo recensentur in Biblioth. *Gesnero-Frisiana* p. 4. b. Fictum illud esse nos commonefacit *symbola Normanniana*, quæ provocat ad *Notas Ravii in* Gesnerum MStas, ubi in voce *Almansor*: expresse legatur, RASIM Arabem Medicum esse illum Actuarium, opuscula que sub hujus nomine extantia versionem tantum esse Græcam operum *Rasis*. Eorum in libro cui titulus: *Medicæ Artis Principes post Hyppocratem & Galenum* in fol. per Henricum Stephanum 1567. edito pag. post 866. prima, usque ad 334. habentur *Actuarii Zachariæ de Spiritu animali* libri duo, *de differentiis Urinarum* liber: *Medicus* seu *de methodo medendi* libri sex.

---

(31) A D'ACUTO. Ejus nomine recensentur libri, (I) *Montaigne sainte de la Tribulation*, qui est un traité *des afflictions & de leurs remedes*, Paris. 1606. 8vo. & (II.) *Il Mondo al Roverscio e sossopra*, in 4. dialoghi. Venet. 1602. 8vo tribuuntur *Jacobo* AFFINATI a *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. a. & p. 6. a.

(32) ADAMI CHRISTIANI nomine *Joannem* ANASTASIUM, nescio quem, ad Principes Ordinesque Augustanæ Confessioni addictos, *Libellum contra veram præsentiam Corporis & Sanguinis Christi in S. Cœna* publicasse Ao. 1557. Tiguri, in 8. refert *Conradus Schlüsselburgius*, in Theologia Calvinistica, libr. 1. fol. 60. a. & ex eodem *Draudius* Bibl. Classicæ pag. m. 117.

De hoc libro nil ultra noscentem informat hic *Nota Marginalis Diecmanniana*, ex inspectoque ipso libro sibi nota perscribit hoc modo: *Titulus libelli, sine mentione anni, loci & typographi in 8. editi est:*

Vom Nachtmahl Christi. Bericht Adam Christiani/an die Stände der Augspurgischen Confession &c. fol. 53. quod ultimum est, ita *Auctor de se ipso:* Ich bin ein geringer unbekanter schlechter Kirchen-Diener / unter einer löblichen Obrigkeit der Augspurgischen Confession gesessen/ dermassen bekümmert / daß ich bald meinen Dienst dran wagen / und meine Meinung mit bekanten Namen werde offenbahren müssen.

Adeoq; ipse se Pseudonymum *profitetur. Jo.* Anastasius *quis sit, ex Hermanni* Hamelmanni *libro de Sacramentariorum furoribus &c. 1581. 8. impresso videre licet; ubi eum Cap. 3. initio (nam paginæ libri numeratæ non sunt) natione Geldrum esse dicit, qui in ministerio sub Palatinatu tempore Friderici III. prope Bacheracbum oppidum vixerit. v. infra* Christianus.

ADAMANTIUS v. *Origenes.*

(33.) ADAMO Patriarchæ tributum falso librum *Genealogiæ*, ab Hæreticis MANICHÆIS, juxta *Augustinum* contra Faustum, & a GNOSTICIS, juxta Epiphanium in 1. Panarii & *librum revelationum* confictum, nec hodie amplius extantes, vide apud *Gelasium* Pontif. distinct. 15. cap. Sancta Romana. *Possevin.* in Apparatu Sacro p. 14. *Sixtum Senensem* lib. 2. Bibl. Sanctæ. *Lambecium* Histor. Litterar. c. 3. pag. 6. *Heidegger.* Hist. Patriarchar. part. 1. Exerc. 26. §. 41. pag. 481. & seqq. adde *Meursii* glossarium pag. & *Christoph. Arnoldi* Spicilegium in *Ursini* Zoroastrem pag. 25. & 26.

König Bibliothecæ Veteris & Novæ pag. 8. a. addit præterea librum, *Adami pœnitentiam*, dictum, quem idem *Gelasius* Papa dist. 15. inter damnatos retulerit. Videantur de his Adami aliorumque Patriarcharum supposititiis libris, Monatliche Unterredungen / pag. 639. & *Sagittarius* Historiæ Ecclesiasticæ. p. 965.

(34) ADAMUS SICULUS Poeta & Orator. Hujus nomine venditatur liber *de Planctu naturæ contra Sodomiæ Vitium* liber, partim soluta oratione compositus, qui a *Roberto Holcoth* in cap. X. Salomonis lectione 129. vindicatur ALANO MAGNO DE INSULIS, ut indicat *Bibliotheca Gesnero Frisiana* p. 17. a. & inter hujus libros refertur etiam a *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 223. & *Hist. Litter.* p. 492. qui & alium hoc seniorem exhibet p. 469. a.

(34.) ADELMUS *Benedictus Monachus*: Ejus nomine extant *Gesta Francorum*, ut docet *Vossius* de Scriptoribus Latinis lib. 11. cap. 31. p. 294. Alius tamen & fortasse verius vocari AUTMARUM ibidem scribit, illum nempe, qui Carolo M. a sacris fuisse creditur. Indicio autem *Miræi* hic Adelmus vel ADELMARUS etiam appellandus ipse sit EGINHARDUS, Bibliothecæ Ecclesiasticæ p. 302. loco sub lit. (a) hic allegato. Ab hoc Adelmo distinguendus omnino alius est *Adelmus Anglus* qui & *Adelhelmus*, indicante Thoma *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 7. vel etiam *Aldhelmus* Occidentalium Saxonum Episcopus, cujus quinque scripta p. 17. b. refert ad nos nunc nihil pertinentia. *Anthelmum* vocitari *Labbeo* & *Gerhardo*, indicium facit *Olearius* Abaci Patrum p. 8. *Pitseo* de illustribus Angliæ Scriptoribus sive ut operi toti fecit titulum, Relationum Historicarum de Rebus Anglicis Tom. I. pag. 116. etiam *Aldelinus* audit, natione Anglus, & Ivæ Occidentalium Saxonum Regis ex fratre Kenteno Nepos, ubi & vitam ejus videbis & scripta. Multi sunt & Olearius & Pitseus ll. cit. in extollenda præfatione, quæ libro ejus *de laude Virginum* ad Maximam Abbatissam præfixa est. Illi teste *Barthio* hanc ob causam, maximi ingenii scriptor audit, qui citat inter alios & *Canisium* Tom. V. antiq. lect. Part II. p. 793.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 302. Eginhardus, *præter ea, quæ supra p. 144. commemoravimus, scripsit* Annales Francorum *ab ao. 741. usq; ad ao. 829. qui hactenus* Adelmi *seu* Adelmari *nomine perperam editi fuerunt.*

(35. α) ADELMO vel *Adelmaro* qui tribuuntur, præter *vitam Caroli Magni*, *annales* ut *Eginhardus scripserit* v. Ch. *Grubelii* de lingva Germ. veteri, & ex eo *Acta Eruditorum* Lips. 1691. Febr. pag. 53. in med.

(35. β) ADEMARUS *Cabannensis*: Hujus nomine censeri *gesta Francorum epitomata*, perhibet *Sandius* in Vossii Historicos Latinos p. 265. Cujus tamen Scripti Auctorem perantiquum Vossius d. l. p. 731. & concinnatum opus ex *Gregorio Turonensi* & anonymo alio vetusto autumat. v. *Cave.* Hist. Litterar. 419. b.

(35. γ) ADLSREITERI, *Johannis* nomine qui prostant *Annales Boici*, Johannem FERVEAU, Lotharingum, auctorem habere, ex Christoph. *Arnoldi* de vita Marci Velseri p. 46. observat *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom. I. pag. 1153. Fuit alias ille Joh. *Adlzreiter* a Tettenvveis apud Electorem Bavarum arcani consilii Cancellarius, ex alio opere, cujus supra p. 38. lin. 6. Cl. Dn. *Placcius* meminit, notus. Annalium istorum, mihi aliquando tractatorum titulus generalis est: *Historiæ Bavaricæ* libri LXXII. Opus in *tres partes* divisum est. Prima 25. libris constans prodiit Monachii 1662. fol. *Secunda* 12. *tertia* 35. libros continet. Hactenus *margo Diecmannianus.*

(36.)

(36.) ADO TREVIRENSIS. Hujus nomine falso venditari *Martyrologium* ab Aloysio *Lipomanno* & Jacobo *Mosandro*, monet *Vossius* de Historicis Latinis Lib. II. c. XXXVII. pag. 331. ut ostendunt verba ejus lit. (a) adducta. Quibus ODONI VIENNENSI libros hosce adscribendos docet; quem duobus seculis priorem vult. Cui *Olearius* Abac. Patrol. p. 7. ut per ea, quæ lit. (b) excerpsimus, contradicit: ac *nullum* nisi mere fictitium Trevirensem Adonem docet ex *Sanmarthanis*. Quæ proinde loca ut a B. L. conferri eo commodius possint utraque hic exhibemus. Porro circa Adonem Viennensem Auctorem Martyrologii Vossius varia monet: ut circa *Chronicon*, ejus nomine emissum, qvod memoratur in Catalogo *Biblioth. Bodlejanæ* p. 7. a. Parisiis 1522. editum, circa quem Vossium, plura observat *Sandius*, ad Vossium in notis pag. 63. Quæ dubios Lectores reddunt an totum illud Chronicon unius Auctoris sit. Contenta Operis recenset *Olearius* in Abaco. Opera omnia *Cave* hist. Litterar. pag. 389. 390.

(a) Vossius de Historicis Latinis. *L. II. C. XXXVII. p. 331.*

Scripsit Ado *hic etiam* Martyrologium: *quod Aloysius* Lipomanus, *Episcopus Veronensis, primus edidit, partemque esse voluit Tomi IV. de vitis S. S. Postea quatuor MSSos codd. nactus Jacobus* Mosander, *Chartusianus Coloniensis, aliquanto integrius exhibuit; atque addidit Tom. VII. Historiarum, qvas* Surius *de Sanctorum vitis collegerat. Hinc Heribertus* Rosvveidus, *S. I. cum aliis duobus codd. MSSis tum imprimis Clarissimi & doctissim viri,* Petri Scriverii, *amici nostri antiquissimis & emendatissimis membranis (quæ ab eodem* Rosvveido, *una cum* Victoris Uticensis *de Vandalica persecutione libris, paris bonitatis, & vetustatis, adservantur) multis partibus emendatius in lucem prodire jussit, ac subjecit utrique martyrologio Romano; puta tum nupero illi, Gregorii XIII. jussu, edito, tum veteri, quod* Ado *martyrologio suo præmiserat. Cæterum præter libros, quibus hi usi fuere, etiam MSus codex exstat in* bibliotheca Lirinensi: *cujus meminit* Vincentius Barratus *in Chronologia virorum illustrium insulæ Lirinensis. Paullo ante memorati* Aloysius Lipomanus, *& Jacobus* Mosander, *martyrologii auctorem vocant* Trevirensem *archipræsulem, atque eum ajunt in concilio Lateranensi cum Bernardo diacono, & altero Bernardo, abbate Massitrensi,* Legatum *à latere sedisse, ad dirimendam controversiam inter Henricum IV. Imp. & Rodolphum, Sueviæ ducem. Hujusce rei auctores laudat* Platinam, Nauclerum, *& Carolum* Sigonium: *quorum* Adonem *primus* Odonem, *alter* Othonem, *tertius* Udonem *appellat. Nempe, & Aloysius, & Mosander,* confudere *Adonem, Chronici, & Martyrologii auctorem,* cum Adone, seu Udone Trevirensi: *quorum ille anno* IↃCCLXX: *hic* CIↃLXX. *duobus nempe post priorem seculis, claruit.*

(b) Olearii Abac. Patrolog. *pag.* 7. Ado Trevirensis, *sive* Udo, cui *Aloysius* Lipomannus, Bellarminus, *& alii tribuunt* Martyrologium Sanctorũ, *quod tamen sine dubio seqventis est & revera nullus fuit Adonis nomine Trevirensis Archi-Episcopus; monentibus Sanmarthanis Fratribus, Tom. I. Gall. Christian. f. 798. & Labb. pag. 10. 12. Et mox continuans* *Ibid.* Ado Viennensis *in Gallia Archiepiscopus, Præsulatum iniit Ann. 859. obiit 874. scientia & sanctitate celebris, Autor Breviarii Chronici ab Orig. Mundi ad sua usqve tempora scripti, inque ætates 6. distributi, quod habetur tum seorsim editum, cum Greg. Turonensi, Parisiis 1512. & 1567. Basileæ, 1568. tum conjunctim, Biblioth. Patr. Paris. ed. 2. Tom. 7. fol. 1009. conf. Gerh. p. 519. Ejus, (non vero præcedentis,* qui ὄυτις est,) *Martyrologium Sanctorum, extat a* Lipomanno *&* Mosandro *editum, Antverpiæ itnm, 1613. & Parisiis, 1645. cum notis Heriberti* Rosvveidi. *Aliud Martyrol.* S. Desiderii, *eodem Adone auctore scriptum exhibet H. Canis. ant. lect. T. 6. pag 441. Confer* Sanmarthanos, *&* Labbeum, *modo citatos.*

(36.) *Joan* ADOLPHSZ, pictor eruditus Amstelodami quomodo credatur latere sub hoc nomine *Zacharias* WEBBER, qui edidit, *de waare Oorspronk, voort-en Ondergank des Satans,* tot Amsterd. 1695. in 8. continentem doctrinas D. Beckerianis nocentiores, vid. apud *Benthem* Holländisch-Kirch-und Schulen Staats pag. 372.

ADORMENTATO v. *Intirizzito.*

ADRIANUS. v. *Loo*

(37.) ADRIANUS RHETOR: Ei fragmentum ab *Allatio*, in Excerptis Græcorum Rhetorum ac Sophistarum, adscribitur. Sed vero illud desumtum esse ex JAMBLICHI Historia Babylonica, docent *Vossius* de Historicis Græcis, & addit. lin. 36. non 26. ut errore typographico scriptum, pag. 548. v. & *Colomesius* Cimelior. litterar. pag. 16. *Vossii* verba sub lit. (a.) allegamus, quæ fundamentum assertionis hujus liquidissimum subministrant.

(a) Vossius de Historicis Græcis. pag. 548.

P. CCCCLXXXII. *v. 26. post Allatius,* adde: *in Græcorum Rhetorum, ac Sophistarum b. Sed quod* Adriani Rhetoris *putavit, id aliter est: Neque enim hic declamationis quicquam simile est, ut in tribus prioribus, quæ vere sunt* Adriani Sophistæ. *Inque bibliothecæ Florentinæ codice, unde exscripsit* filius meus Isaacus; *aperte est.* Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν *c. Inscribitur id* Jamblichi *fragmentum,* Περὶ τῆς περιόδου *&c. Utinam vero non ulterius eruditi Hispaniæ viri invideant Reip. literariæ ipsam Iamblichi historiam Babyloniam: quam dicebam extare in Scoriaca,* f. S. Laurentii Bibliotheca. *Ita enim didici ex edito ejus bibliothecæ indice, concinnato, à* Martino, *Abbate Lafarinæ, Philippo IV. Hispaniarum Regi à sacris domesticis, ac consiliis.*

(38.) ADULFI *(Leon)* Quæ sub hoc personato nomine prodierunt scripta, ea illustri Angliæ Consiliario, Mr. NOEL DU FAIL adscribit *Bailletus* anonymus des Auteurs deguisez, vel ut inscriptio paginarum habet, Deguisemens des Autheurs pag. 131. & 32. unde sequentia (a) descripsimus.

(a) Baillet Deguisemens des Auteurs. *pag. 131. 132.*

Il n'étoit pas de la gravité d'un Conseiller de Bretagne de paroître Auteur des Baliverneries d'Eutrapel, *ni d'un autre Ouvrage intitulé* les Ruses ou les Tromperies de Ragot Prince des Gueux, *quoique ces Ouvrages fussent les fruits de sa jeunesse. La honte qu'il eut de les avoüer le porta à les exposer sons le nom de* Leon Adulfi, *afin de reserver son nom de* Noel du Fail *pour son* Recuëil d'Arrests, *pour son* Histoire de Bretagne, *& pour d'autres Ouvrages capables de luy faire quelque honneur.*

ÆGIDIUS v. *Candidus.*

(39.) ÆGIDIUS CARLERIUS: Auctor *Operis ex epistolis Hieronymi compilati*, decanus Cameracensis, missus Pragam, teste *Cochlæo*, à Patribus Concilii Basileensis. Ejus Orationem H. *Canisius* frontispicio Tom. III. Antiqv. lect. Par. II. exhibet, quæ de corrigendis peccatis publicis sonat: sed tanquam alterius cujusdam *Ægidii*, decano Cameracensi contradistincti, ut observat *Olearius* Abaci Patrolog. p. 7. 8.

(39. *a*) ÆGIDII CORBOLIENSIS & ÆGIDII ROMANI permutata scripta, illiusque *Correctorium Corruptorii Doctrinæ S. Thomæ* JOANNI PARISIENSI vindicatum, vide apud *Theophil. Raynaud.* de malis ac bonis libris part. I. Erotem. 10. §. 2. pag. 122. De hujusce scriptis adde *Tritthemio*, & *Sixto Senensi* & *Bellarmino* de Script. Ecclesiast. ad A. 1290. *Gesnerum* pag. m. 9. & 10. *Possevin.* in Apparatu p. 19. & seqq. *Gerardi* Patrologiam pag. 617. *Olearii* Abacum Patrologicum p. 8.

(40.) Amplissimum librorum numerum sub nomine *Ægidii de Roma* s. COLUMNÆ Romani citat Thomas *Hyde* Catalog. Bibliothecæ Bodl. pag. 7. b. nec minorem Bibliotheca *Gesnero-Frisiana* p. 10. b. Doctoris Fundatissimi titulum ei tribuit *König.* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 10. b. & Cave Chartoplylacis Ecclesiastici pag. 260. (a) ubi Raynaudi locus citatur, quem damus lit. (b) & histor. litterar. 521. 522. ubi *Ægidius de Columna* hic prolixe laudatur, aliique testantur de eodem. Sed horum duorum confusionem vide in Homonymoscopia p. 10. *Molleri* p. 531.

(a) Cave Chartoph. Eccl. p. *261. Extat ejus* Correctorium corruptorii doctrinæ S. Thomæ. *Sunt qui Johanni* de Parisiis *id tribuunt, quin non desunt, qui omnia ejus opera nunc* S. Ægidio, *nunc* Ægidio Corboliensi *adscribunt, qua de re conqueritur Th. Raynaudus de bon. & mal. libr. P. 1. erotem. p. 122.*

(b) Theoph. Raynaudus de malis & bonis libris pag. 122.

Ægidius Romanus, *Columna Ord Eremitarum S. Augustini, postea Archiepiscopus Bituricensis, omnino multa scripsit: Sed nomine ejus vulgatum* Correctorium *corruptorii doctrinæ S. Thomæ, Joan.* Picus *quæst. 1. Apolog. &* Leander *lib. 4. de viris illustr. Præd. pag. 138. tribuunt* Joanni Parisiensi *Ord. Prædic. Ægidii æquali. Sed cum addat* Leander, *Richardum quoque* Clapvel *Anglum scripsisse eodem argumento & titulo librum, quidni* Ægidius *quoque ea de re scribere, & vindex pro Magistratu exsurgere potuerit? Multo ampliorem plagam* Ægidio Romano *inflixit, qui* omnia *ejus* opera suppofuit Ægidio Corboliensi, *Medico Gallo, eximie laudato ab* Ægidio Parisiensi *lib. 5. Carolini, quem scripsit ad instructionem illustris pueri Ludovici filii Philippi Augusti. Falsi enim sunt,* Plat. *lib. 2. cap. 32. qui ejus opera tribuit S. Ægidio, itemque* Trithemius, *&* Gesnerus *in suis scriptorum indicibus, & ex eorum fide* Tiraquellus *lib. de nobilit. cap. 31. num. 254. ac* Schenckius *in Biblioth. Medica, cum Ægidium illum* Corboliensem *Græcis & Benedictinis accensuerunt, jure rejecti à Gabriele* Naudæo *in Panegyrico Scholæ Medicæ. Paris. pag. 36. Cæterum quantus quantus fuerit hic Ægidius* Corboliensis, *indignum tamen est, ejus scriptiones esse arbitrari, quæ nomine* Ægidii Romani *circumferuntur. Quid enim Medico ad tot Ægidii Romani lucubrationes Theologicas?*

ÆGIDIO v. *Crudelio.*

ÆLIANUS v. *Chreggrene.*

(41.) *Claudius* ÆLIANUS. Ejus nomine extat *Tactica* seu *de instruendis aciebus* liber, quem edidit notisque illustravit Sixtus *Sarcerius.* Sed Tacticam hanc non Æliano sed ARRHIANO deberi sagaciter à *Scheffero* depræhensum scribit ad Arrhiani Tacticam. 111. 112. *Symbola Normanniana*, addens seqventia mihi necdum intellecta verba, quæ ut in exemplari leguntur, ita hic adscribo. *Vide an quæ Arrhiani de instruendis aciebus Venetiis extare memorat* Gesnerus, *in Biblioth.* Arrh. *sint* Tactica Æliana *an vero* Arrhianea *Scheffero publicata.*

ÆLIANUS v. *Matthania.*

(42.) AELIUS. Ejus nomine extat Epistola ad Aurelium, de qua *Symbola Normanniana* sic habet:

Ælii Epistola ad Aurelium G. MS. ARISTIDIS. *Rav.* ad Hoesch. Cat. Aug. CXVIII. de qua iterum nil capio, sed explicationem *Normannianam* expecto.

(43.) ÆMILIUM PROBUM *opinatur aliquis in Compendium redegisse Nepotem,* ast *Vossius* de Hist. Latinis lib. I. c. 14. pag. 71. eum refutat & CORNELIO NEPOTI opus suum asserit. Iste *Aliquis* autem fuit *Gaspar Barthius*, qui peculiari Dissertatione hoc egit, ut ipse testatur Adversarior. lib. 24. cap. 18. & lib. 25. c. 15. *Æmilii* nomine prodiisse Vitas illas sæpius, neminem paulo rei librariæ peritiorem latere potest. Occasionem ejusce memorat modo laudato loco *Vossius*, quem hic exscribere nolumus.

Vid. *Gaddium*, de Scriptoribus, pag. 254. Æmilium Probum libro de vitis Imperatorum Aucto-

Auctorem citantem, quod & facit *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 12. b. Utrobique tamen nonnulli hunc librum Cornelii Nepoti tribuere leguntur & alii. Sed solide contrarium evincit *Vossius* loc. cit. Excusatque *Æmilium Probum* a Plagiario imputato: etiam per *Vallemontium* Elemens de l'Histoire Tom.II. pag. 139. uti refert *Symbola Schröteringiana*. Addatur *Fabricii* Biblioth. Latina pag. 8. & infra in Cornelio Nepote dicenda.

ÆMILIUS v. *Macer*.

ÆNEAS. v. *Sylvius*.

(44.) ÆSCHACIUS *Major Dobreboranus*: Hujus personato nomine prodiit Lipsiæ 1622. in 8vo. *Jani Huarti Scrutinium Ingeniorum*, ex lingua Castellana *Latine* versum. Sed latere sub anagrammatica hac larva nempe *Æschacij Majoris*, qvi *Dobreboranus* loco *Halensis* quomodo sit factus, non capio, *Joachimum* CÆSAREM. ex M. Joh. *Prætorii* Lustrationis Meditullii Terræ pag.9. & Caspar. *Posneri* Differt. de Manna §.19. docet *Symbola Mollero-Flensburgiana*, & *Konigii* Bibliothec. pag. 150. a. Ejusdem ut Holsati meminit; ejusque nomine extare librum, cui titulus: *Pugna rationis & appetitus*: qui contineat Historiam Eduardi III. Angliæ Regis & Elipsiæ Comitissæ Salbericensis innuit *Symbola Schraderiana*. Versio ipsa etiam anonyma, quantum ad auctorem versum, recusa est Jenæ. 1663. in 8vo pag. 743. non computato indice alphabetico materiarum locuplete trium plagularum, neque dedicatoria anno Juliano.

SaXonIæ æternent AſCanIæq; DoMVs.

i.e. A.1616. data Halis Saxonum ad Albertum Saxoniæ & Ludovicum Anhaltinum Duces. Unde auctoris designatio etiam confirmatur, cujus ad Lectorem præfatio plagularum circiter duarum, ipsius auctoris procemio etiam est præmissa. De eodem scriptore, pergit *Symbola Schraderiana*, sequentia habet *Oldenburgerus* in indiculo scriptorum subjuncto Notitiæ rerum imperii in „4to Ao. 1669. editæ: Æschacius Major. Ficto „nomine se vocat ita auctor ille per metathesin „literarum, qui alias, ut observat nobilis ali„quis scriptor Holsatus, *Joachimus Cæsar* dictus „est. Scripsit hic elegantem librum, quem in„scribit, *Scrutinium ingeniorum pro iis, qui excellere* „*volunt*. (D. Meier ad l. I. Pol. Cellar. c.4.) *Hæc* „*ille*. Quis autem sit nobilis ille Holsatus, an for„te *Levinus Nic.* MOLTKE, an alius, curabo inqviri ap. D. Meierum, qui nunc non est ad manum, uti nec D. G. Theod. *Meieri* ejusdem Introd. ad Theolog. Moral. fol. 2. col. 1. per aliam Symbolam suppeditata. Nos Halensem ex supradictis potius *Mollerianæ Symbolæ* accredimus. V. *Francum* de. Indic. libror. Expurgatoriis pag. 178. 179. & *Meier* introduct. in Theolog. Moral. c. VI. §. I. *metathesin* etiam *Anagrammaticam* monentem: Quam & notat *margo Mastrichtianus* ita: *Auctorem habet (hoc scriptum,) ut ipse interpres in præfatione ad Lectorem prodit Janum* Huartum *Medicum*. *Est Anagrammatice* Joachimus Cæsar Hildesiensis. *Idquod firmat Christian* Grublerus *Gymnasii Osnabrucensis Rector in exercit. de Critica Cap. 1. §. 5. pag. 13. 2.*

(45.) ÆSCHINES LYSANIÆ FILIUS. Hujus nomine celebrantur *VII. dialogi Socratici*, qvos tamen à nonnullis ipsi SOCRATI vindicari asserit *Photius* Bibliothecæ pag. 327. Edit. Rothomag. 1653. quod & confirmat *ex Laërtio Allatius*, dialogo de scriptis Socratis pag. 103. & ob id à Menedemo Eretriensi, addit, in jus vocatum sæpius esse Æschinem, cui viventi legentique eos furtum objecerit Aristippus. At excusatur à Plagio hoc quod Jacobus *Thomasius* nec intentavit quidem illi, Æschines per Christianum *Thomasium* in Versione Germanica *Charpentierii*, de vita Socratis, pag. 79. itemque à M. Gottfrido *Oleario* Lipsiensi ad supra citatum Allatii dialogum Exercitat. §. IX. in fine, quem locum elegantem lectori commendamus. Præter hos VII. dialogos, (II.) adhuc alii, nomine ἀκεφάλων, huic Æschini tribuuntur, quos tamen deberi potius PASIPHONTI Eretrico ostendit Bibl. *Gesnero Frisiana* p. 652. a.

(46.) ÆSCHINES ORATOR GRÆCUS Demosthenis æmulus. Huic vulgo tribuitur *oratio* illa cui titulus: ὁ δηλιακὸς νόμος. Adscribendam autem illam potius ÆSCHINI ATHENIENSI, *Philosopho Socratico*, monet *Photius* Bibliothec. pag. 62. cui addit in margine *Hoeschelius* eam etiam Æschini abjudicari à *Plutarcho* lib. de decem Oratoribus. Eandem Orationem HYPERIDI Rhetori Atheniensi tribui memorat *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 307. b.

(47.) ÆSCULAPIUS s. ASCLEPIUS Hermetis Trismegisti discipulus. Hujus ad *Ammonem Regem Sermones Philosophici* tres, citantur à *Lambecio* Commentarii de Bibliothec. Cæsarea libr. VII. p. 33. Quos tamen suppositititios, & à SEMI-PLATONICO & SEMI-CHRISTIANO homine seculo demum post Christum II. compositos judicat p. 34. ubi & Francisci *Patritii* de his libris judicium adducit. Plus lucis Æsculapio huic addere videtur Alexander Bar *Voëtius* in Catalogo ineditorum Biblioth. Scorliacensis post Joh. Joach. *Maderum* de Bibliothecis p. 118. & 119. Ubi hoc legitur: *Æsculapii*, seu potius (ut" in aliis pluribus codicibus reperi) *Æsclepii Tral*-" *liani* Philosophi *enarratio Isagoges Arithmeticæ*" *Nicomachi*. Videntur autem commentarii iidem" cum iis, qui alias attribuuntur *Anatolio*, *Theoni*" *Smyrnæo*, *Philopono*, *Proclo Laodicensi*: sunt au-" tem sub nomine *Asclepii Tralliani & Procli Laodi*-" *censis*.

(48.) ÆSOPUS. Ejus *Apologi* passim extantes, à *Quintiliano* Instit. Orator. Lib. V. c. XI. tribuuntur HESIODO. At in *Gesneriana Bibliotheca* sub nominibus *Æsopi & Maximi*, ut & in Bibliotheca Gesnero-Frisiana adscribuntur PLANUDI, Monacho Constantinopolitano.

p. 14. b. collata cum pag. 598. a. ut & à *Pererio* Principiorum Naturalium IV. c. II. p. 193. auctoritate *Augustini* de Consensu Evangel. lib. I. c. VII. notante *Symbola Normanniana*. Adde les *Nouvelles de la Republique des lettres* Tom. II. anno 1684 pag. 450. lectu non indigna, quippe quæ de Planude vel certe Christiano miscente sua Æsopicis notabilia multum continent. Sentiunt optime igitur ii, qui *non Auctoris unius opus* credunt esse Apologos vulgo dictos Æsopianos, quod & docet Symbola *Mollero Flensburgiana*. Huic sententiæ accedit etiam *Lutherus* Tom. V. Operum à Sagittario editorum p. 403. seqq. Dignas judicavit aliqvot harum fabularum Germanica versione sua: insimul *nullum unqvam Æsopum fuisse*, verisimile dicit. Integra præfatio lectu dignissima est.

(49.) ÆTHICUS ISTER. Ejus nomine extat *Cosmographia* cum variis lectionibus è MS. anno 1696. Lugduni Batavorum, apud Jordanem Luchtmans una cum aliis libris ejusdem argumenti edita, quæ recensetur in *Actis Eruditorum Lipf. Ejusdem anni* p. 430 431. Verum ejus Auctorem JULIUM ORATOREM *Cassiodoro* memoratum, censet *Vossius* de Histor. lib. III. p. 692. utpote cui in vetustis Codicibus tribuatur, versamque hanc Cosmographiam à B. *Hieronymo* ex Græco in Latinum Sermonem addit. Memoratu digna sunt, quæ de Æthico affert Paulus *Vindingus* in Epistola subjuncta Deckherro de scriptis Adespotis à pag. 363. ad 366. (a) Unde qualiter *cum alio plane Istro* occasione suæ patriæ sit *confusus* Æthicus, qui sit Julius Orator, & alia, est cognoscere. Cui addenda quæ *Sandius* de hoc scriptore notis in *Vossii* Historicos Latinos pag. 238. affert & sub l. (b) conspiciuntur, nec non alia (c) ejusdem p. 261. & 262. v. *infra* in *Antonini* & *Constantini* nominibus. Confirmat hæc etiam *Fabricius* Biblioth. Latinæ. p. 65.

(a) Pauli Vindingii de scriptis Adespotis 363. De Æthico *quædam subjungam forte aliis nòn observata. Omnium fere manibus teritur* Æthici Cosmographia ex recensione Simleri: *Auctorem huic cognominem, sed plane alium in MS. Bibliotheca Bodlejanæ inveni & quidem vulgato longe antiquiorem.* Simlerianus *quidem post CONSTANTINI M tempora vixisse creditur quem monstrosorum Vocabulorum authorem vocat* Ortelius: *si* Burtono *credam comment: in Itiner. Anton. pag. 5 in MS. Thuani vocatur* Julius Orator, *cujus* Cassiodorus *meminit. Alter vero* Æthicus, *quo Oxonii usus sum, una cum* Solino *in optima membrana scriptus erat, & quidem sub* DOMNO THEODOSIO *ut clausula MS. indicabat. Titulus hic fuit:* Incipit Liber *ÆTHICI (al ATHNICI)* Philosophico editus oraculo, ab Hieronymo presbytero translatus in latinum ex Cosmographia & mundi scriptura; *& statim in initio:* Hic Æthicus in Istria regione Sophista claruit, primusque Codices suos Cosmographiam nuncupavit. *Innumeras in hoc opere fabulas deprehendi, & monstrosas voces vix ipsi Apollini explicandas, sed quædam exinde tamen cum fructu decerpsi. Interpolatum à monacho opus statim subolui. Quid de hujus authoris ætate senserit* Gualtherus Raleigh in historia mundi Anglice *conscripta, ex litteris Cl. Dn.* Ryckii *Profess. Leidensis celeberr. Amici optimi responsoriis judicare licet; cum enim ipsi indicaveram Raleighi sententiam, hunc* Æthicum *temporibus Ptolomæi Philadelphi antiquiorem statuentis rescripsit:* Æthicum " à Vulgato promisit olim *Salmasius* in notis ad " Histor. Aug. 140. ex Thuaneæ Bibliothecæ, ni " fallor, & *Danielis* Schedis. Memini etiam me " vidisse Codicem ÆTHICI MS. in Bibliotheca " Vossiana à publicato diversum. Multifariam " autem errat Anglus ille, quem adducis, in " Æthici ætate notanda. Primo confundit " ÆTHICUM cum ISTRO CALLIMACHIO, " qui Ptolemæi Evergetæ temporibus floruit. " Deinde alium adhuc antiquiorem perperam " confingit. ISTRI autem enumerantur à *Vossio* " tres & forte aliquis istorum *Cosmographiam* scri- " sit Græce, quam B. *Hieronymus* latine vertit, " quamque inepti monachi, sicut scribis interpolarunt, adscripseruntque Æthico, quoniam " is & ISTER natione erat; & simile argumen- " tum tractaverat."

(b) Sandius in not. ad Voss. pag. 238. *Sunt qui* Æthici Itinerarium *ab itinerario* Antonini *hocque ab itinerario* Constantini *non distinguunt: De eo judicent qui utrumque viderint & contulerint. Ego olim, cum mihi talia curæ essent, memini alterum vidisse, & nisi admodum fallor, græcus textus adjunctus erat.*

(c) Sandius in not. ad Voss. pag. 261. 262.

De *Æthici* historiis de græco latine red- " ditis à B. *Hieronymo*: plane nugæ sunt, cum viri " eruditissimi, qui legerunt, (necdum prodie- " re in lucem) plane indignas censeant *Hieronymo*, " atque in iis etiam testis ipse advocetur *Æthicus.*] *Penitus non capio, quid hæc sibi velint, aut quid* Æthicus *quid* Hieronymus *ad* Vibium Sequestrum. *Suspicor hæc verba misere exulare, & suo loco* pag. 692. *restitui optare, ubi author agit de* Æthico Istro *ejusque operis versione è græco in latinum ab* Hieronymo *adornata; quam quidem sententiam licet ibi amplecti videatur, his tamen verbis eandem retractare vel reclamare voluisse credendus est. Nisi mavis hæc trajicere in thecam* Hieronymi pag. 207. *Sed quorsum hæc parenthesis* (nec dum prodiere in lucem:) *Si* Vossius *Cosmographiam, opera* Hieronymi (*ut fama fert:*) *latine versam in mente habuit, audi quæ scribat ipse* pag. 693. Ad- " modùm corrupte editus est *Æthicus Ister.* Sed " eum ex antiquissimis schedis auctiorem, & " emendationem pollicetur *Claudius Salmasius.*"

(50.) AFRANII nomine obtrusum nobis per fraudem à M. Antonio MURETO versiculum hunc (*gaudebit sapiens lætabuntur cæteri*) appositum vocat; sed addit, Afranii an suum? Lipsius ad Epistolas Senecæ LIX. p. m. 387. observante quoque *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 6. in appendice.

(51.) *Sextus* AFRICANUS *Philosophus* Afer, Autor creditur libri περὶ κεςῶν, ut monet ex *Svida Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 15. a. At verum ejus libri Auctorem esse JULIUM AFRICANUM,

CANUM, Historicum Sec. p. C.N. tertii, docet *Cave* Chartophylacis Ecclesiast. p. 22. & plenius etiam Hist. litterar. pag. 54. col. *a*. nobis sub lit. (a) citatus. Eundem Julium Africanum, Auctorem esse *primi* libri *Collectaneorum Chronologicorum*, quorum *Sex* prodierunt tempore Caroli Magni, edente quodam Gallo, censet *Vossius* de Historicis Latinis Lib. III. c. 3. p. 756. & ex eo *Cave* loc. cit. Huic assentitur *Sandius* notis ad Vossium p. 280. 281. cujus verba sub lit. B. num. 1073. in *anonymis* fuerunt repræsentata.

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 54. a.

Τῶν Κεςῶν, *Opus*, Alexandro Mammææ *nuncupatum. In numero librorum Veteres non conveniunt, nec de Autore Recentiores.* Eusebius *novem tantum fuisse dicit*, Photius *quatuordecim*, Suidas *vero* viginti quatuor: *adeo ut errorem alicubi latere necesse sit. Hos libros quotquot tandem fuerint*, *Jos.* Scaliger *& Hen.* Valesius *alii cuidam* Africano *attribuunt*; *adeoq;* duos *fuisse volunt* Africanos; *unum* Palæstinum, *Chronographum nostrum religione Christianum*; *Afrum* alterum, Philosophum Gentilem, Sextum dictum *κεςῶν* Autorem. *Aliter visum VV. CL.* Vossio, Lambecio, Wetsthenio, *aliisque; à quorum partibus stant* Eusebius, Photius, Suidas, *qui unum eundemq; Scriptorem diserte faciunt. Quid si media insistentes via, dicamus* Africani nostri opus esse, *sed ab eo* antequam Christi fidem amplecteretur, *scriptum? Quod in* Athenagoræ *Amatoriis*, *Julii* Firmici *Astronomicis aliisque idgenus scriptis contigisse verisimile est. Extant hi libri MSS. tum alibi tum in Bibliotheca clarissimi viri* If. Vossii.

---

(52) *Bernardino* AFSCALCO: Sub eo latere *Franciscum* ALIBRANDI, innuit *Bailletus* in indice des Auteurs deguisez p. 520. De quo *Villani Visiera* Alzata Hecatostes num. XXXIIX. sequentia, quæ lit. (a) verbotenus damus, habet.

(a) Villani Visiera Alzata Hecat. num. XXXIIX.

XXXIIX. Francesco Alibrandi *Messinese, Haveua D. Vincenzo Auria Nobile Palermitano per la nascita, e Genouese per l' Origine consegnato alle stampe questo libro*:

Vita B. Augustini *Nouelli Nobilis Panormitani ex Familia de Thermis Or. Erem. S. Augustini. Auctore* Bernardo Riera *I. C. Siculo Drepanense. Cum* Annotationibus *V. I. D: Don Vincenti Auria Siculi Panormitani. Panormi ex Typog. Petri de Isola M. DC. LXIV. 4. nel quale con viuissime ragioni proua esser Palermitano. Dispiacque questa assertione al maggior segno all'* Alibrandi, *benche à lui nulla si togließe, che però senza metterci, come si suol dire, ne Sale, ne Olio* ipso facto *s' oppose con questa produttione*:

Termine rimessa in Stato, *opure* Risposta *ad un Scritto del Dottor D.* Vinzenzo Auria *Cefalutano. Nel quale volendo egli levare alla Citta di Termine il suo B* Agostino *Novello de gli Heremitani di S. Agostino, per donarlo à Palermo: se li dimostra prima, che il B. fu Terminese, e pòi che se voleua impiegarsi a favor di Palermo: li potea meglio stabilire queì Santi quali si ha sin adesso usurpato, che non cercarne di nuouo. Opera di* Bernardino Afscalco *Messinese, detto nella Fucina l'* Impatiente. *In Venetia per il Bertani M. DC. LXIV. 4.*

Pervenuto nelle mani del Santo Tribunale del S. Officio del Regno non tardò

Nigrum libro præfigere theta,

e questo fù il guadagno dell' Afscalco *per essere entrato in una pugna non invitato.*

(52. *a*) AGAMMENII NATHANAELIS personati Scriptiunculæ contra Adamum *Stevartum* auctorem habent *Samuelem* MARESIUM. Prodiere 1651. & 1652. 8. Id adscriptum meo exemplari manu nota scribit *Sym. Mastr.*

---

(53) AGAPETUS I. *Pontifex.* Illi male tribuitur (I.) AGAPETI DIACONI *Epistola ad Justinianum*, docente Lud. *Jacob.* Biblioth. Pontific. p. 2. Item (II.) LEONIS I. Epistola 97. docente *Cave* Hist. litterar. p. 288. a. quem & vide p. 283. de Agapeto diacono C.P. & alio Rhodiensi p. 254. cujus Epistola ad Imperatorem, de qua Ludov. Jacob, adscribitur.

(54.) AGGEO inscriptos *Psalmos* CXXXVIII. & CXXIX. DAVIDIS esse, vide asserentes cum *Augustino* de Civ. Dei lib. 17. c. 14. Patres & Commentatores plurimos apud *Bellarm.* præfat. in Psalmos, & de script. Eccles. ad A. M. 2919. *Sixtumque Senensem* Bibl. Sanctæ lib. 1. pag. m. 14. & *Hottinger*, Philol. Sacr. c. 1. Sect. 1: pag. 489. 490. Adde quæ diximus in *Anonymis* c. 1. n. 6 & auctores in præfatione capitis illius memoratos.

(55.) L' AGGIRATO Academico incognito, cujus extat *Italica descriptio vitæ Ferrantis Palavicini*, operibus ejusdem selectis præfixa 1660. in 12. est *Girolamo* BRUSSONI, sicut ex ejus vitæ Veneta editione 1655. in 12. facta sub ipsius nomine constat.

Citatur etiam memoratus Girolamo Brussoni sub nomine personato: *Aggirato Academici Incogniti*, *à Bailleto*, in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. Adde *Teissier* Catal. Auct. & Bibliothecarum p. 151. ubi meis hisce addit, editam quoque hanc vitam Venetiis 1651. in 14.

(56.) AGGREGATOR LUGDUNENSIS. Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, Tractatus quinque p. 155. b. nobis lit. (a) ex eo allegatos, verumque Auctoris nomen esse SYMPHORIANUM CHAMPERIUM, al. Campegium ibidem & p. 10. b. & p. 413. a. declarat.

(a) Thomas Hyde in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 155. b.

Symphorianus Champerius, *al* Campegius, Aggregator *Lugdunensis.* Mirabilium Divinorum Humanorumque *libri 4. Lugd.* 1517. 4. Rosa Gallica *scilicet liber Medicus Parisiis* 1514. 8. Margarita pretiosa *de' Medici ac Ægroti Officio.* Practica Medicinæ; *& liber* de Febribus. *Ibid.* Comm. ad Galeni Historias: *item*, de Clysteribus: *&* de

c Phle-

Phlebotomia *seu sanguinis Missione*, *libri* 2. *Bas.* 1532.

(57.) AGGREGATOR PATAVINUS. Cognomentum est *Jacobi* DONDI, vel de DONDIS, ut indicat Thomas *Hyde*, in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 10. b. & p. 212. a. Ubi præter I. *Examen Leprosorum*, tractatum anonymum edit. Franc. 1610. & Tigur. 1655. adhuc II. *Promptuarium Medicinæ*, cum aliis aliquot memorat.

(58.) *Nadab* AGMONIUS: Verum ejus nomen detegitur a *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 520. quod est: *François* du JON, relatus propter hanc mutationem nominis inter eos, qui sibi nomina circumposuerunt Hebræa ejusdem Significationis, loco gentilium. p. 328. Pessime ea propter audit *Bailleto* huic pag. 168. cujus verba, quoniam emphatica sunt, lit. (a) subjunximus. vid. scripta penes *Hyde* Biblioth. Bodlej. 367., 369. 370.

(a) Bailletus des Auteurs deguisez pag. 168.

Dans ces derniers temps un grave Ministre, un Theologien Reformé, non obstant les maximes d'humilité & de détachement, qu'il devoit avoir trouvées dans sa Religion, semble avoir eu honte de porter le nom de Du Jonc, *qu'il avoit reçu de son pere avec les premieres teintures de la Foy Catholique. Lors qu'il se défit de ces impressions, il voulut aussi changer de nom, & se garda bien de s'appeller* Juncius, *de crainte de se faire reconnoître, par ceux qui auroient sçu un peu de Latin; mais il se donna celuy de* Junius *qu'il sçavoit estre celuy d'une ancienne famille Romaine. Il n'avoit pourtant pas entierement oublié son nom, lors qu'il publia son prêtendu* Curopalate, *dont il ne sçavoit pas même le nom sous le masque* d'Agmonius, *qui ne veut dire autre chose*, que du jonc, *en langue* Hebraique.

(59.) AGNES: sive *Charles de Sainte* AGNEZ vero nomine appellatur *Jacques* DE CHEVANES, ut indicat *Bailletus* Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. quem & sub persona: *Charles* DE SAINT AGNON latere ibidem refert, cujus indicio hæc subjungimus.

(60.) AGOBARDI Lugdunensis Archi-Episcopi, & Primatis Aquitaniæ nomine publicatam â *Papyrio Massono*, & ipsum sequente *Melchiore Goldasto*, in principio Monarchiæ S. Romani Imperii, *Epistolam, de Monarchia Imperii Francici* &c. tres integros tractatus continere, quorum primus solus *Agobardi* sit, cujus nomen præfert, medius GREGORII IV. *Pontificis*, Ultimus *innominati*, prolixe docet *Petrus de Marca* lib. 4. de Concordia Sacerdotii & Imperii cap. 11. quem eo nomine laudat *Theoph. Raynaudus* de libris bonis & malis part. 1. Erotem. 10. pag. 121. qui vitam etiam illius scripsit, quam vide, cum *Possev.* Appar. S. Tom. p. 6. & citatis aliis *Oleario*, Abaci Patrum pag 10. 11.

Qui ex *Sammarthanis* in Agobardo repræhendit, participem fuisse dissidii Ludovici Pii Imp. & filiorum Lotharii atque Pipini. Cæterum quod *Petrus* de *Marca* & *Theophilus Raynaudus* locis citatis prolixe referunt, illud compendio brevissimo complectitur *Cave* Chartophylacis Eccles. p. 152. & Commentatione uberiore illustrat Histor. Litterariæ suæ p. 362.

(61.) *Ser* AGRESTO: Ejus *Commentarium in obscœnum carmen Italicum*, cui titulus: *Capitolo delle fiche di Molza*, tribuit *Annibali* CARO *Antibailletus* Tom. II. p. 110. Quanquam dubium hoc esse dicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 520. qui & Auctorem duplicem alium affert, *Pierre* ARETIN, & *Maria* MOLZA, sed ipsius proprio judicio, etiam incertum utrumque.

(62.) *Christophorus* AGRICOLA *Rhætus*: Personato ejus nomine prodiit Francofurti in 8. liber, cui titulus: *Antipistorius*, cujus Auctorem *Bailletus* in tractatu des Auteurs deguisez p. 520. nominat *David* SCHRAM de Nörtling. De occasione hujus scripti nos docebunt illa, quæ ex Scripto *Bailleti* ejusdem anonymo des Satyres Personelles sub lit. (a) excerpsimus ex Tom. I. pag. 197. Meminit etiam *Schramii* ejusque sub fictitio nomine emissi scripti *Witte* Biograph. Indice priori, sed in posteriori Indice, dies ejus seu annus emortualis plane omittitur. Adde etiam *Wolff.* Tom. II. Memorab. Lection. p. 979. citatum in *Symbola amica* nescio qua: cui suam modo nunc addunt *marginalia Diecmanniana* (b) non omittendam.

(a) Des Satyres Personnelles p. 197.

Le premier des trois, est l'Anti-Pistorius de Christoph. Agricola *le Grison, qui est le masque d'un Protestant, que vous pourrez trouver levé parmi les Pseudonymes de celuy qui s'est chargé du soin de nous découvrir les Auteurs déguisez. Son livre parut à Francford in VIII. sous le titre* de Christophori Agricolæ Rhæti Anti-Pistorius. *Mais ayant remarqué le peu d'effet qu'avoit eu cette premiere attaque, il revint à la charge quelque tems aprés, sans neanmoins vouloir passer pour aggresseur; & feignant de se mettre simplement sur la defensive contre les attaques de* Pistorius, *il publia à Francford l'an 1592. in 4. un nouveau Livre intitulé* Anti-Pistorianum propugnaculum, *sive*, Exceptio posterior ad primam Theseon Pistorian. Acroama Catholicum pro Tabulis Divini Juris contra Hæreticos Scripturifugas.

(b) Marginalia Diecmanniana.

Christophori Agricolæ *Rhaeti* Anti-Pistorius, *id est*, Exceptio prior contra primam thesin dodecamorii Symboli; quod *Johan-*

Johannes Pistorius defendendum nuper suscepit Badæ Marchionum, *Francof.1590.8.* Anti-Pistorianum propugnaculum, vel Exceptio posterior ad primam theseon *Pistorianarum.* Acroama Catholicum pro tabulis divini juris, contra Hæreticos scripturifugas, *Francof. 1592. 4. Hoc scriptum posterius, ut lectu dignissimum, sed paucis notum, & lectum,* Waltherus *Officinæ Bibl. p. 203. commendat; Auctorem vero ipsum virum doctissimum vocat* Affelmannus *Syntagm. Exerc. Academ. Part. I. p. 7. 8. Neuter liber* Bailleto *incognitus fuit, qui utriusq; titulum Lib. d' Anti Tom. I. p. 224. 225. de scripsit, & Christoph. Agricolam Rhœtum larvam protestantis esse dixit, quæ detracta reperiri possit inter Pseudonymos illius qui curam detegendi auctores larvatos suscepit, citra dubium ad suum ipsius librum respiciens*, de la decouverte des Auteurs deguisez, *mihi nondum visum, ad quem alias quoq; lectores suos amandat. Sed larvam personato ante hoc fere seculum ademit* Wolfius *Lect. Memorabil. Tom. II. p. 980. ubi verum auctorem vocat DAVIDEM SCHRAMUM Theologum, virum doctissimum & amicum singularem sibi, & ex Anti-Pistorio ejus quædam citat, quæ tamen non per omnia cum* αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι *impressi exemplaris, quod contuli, eadem sunt. Ex* Wolfio *jam Ao. 1649. Dn. D. Jo.* Fechtius *in Histor. Colloq. Emmending. C.3. p. 49. hunc Pseudonymum indicavit, &* Schramum *Gymnasii tum Evangelici Augustæ Vindelicorum Ephorum, plurimarum linguarum, quin & Mauritanicæ & Americanæ gnarum fuisse retulit.* Davidem Schrammium *vocat Paul* Freher. *Theatr. viror. Erud. clar. p. 380. b. qui in ejus biographia de scriptis plane silet, illum tamen ao. 1615. Neoburgi* Philippi Ludovici *Comitis Palatini Concionatorem aulicum, & Consistorii Eccl. Assessorem factum, sed eodem adhuc anno, ætatis 56. defunctum memorat.*

(63.) AGRIPPINO PISSENI, *Vegetio:* sub ejus larva latere *Pierre Joseph* JUSTINIEN indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. quo fundamento, adhuc me latet.

(64.) *Franciscus Josephus Saenz Cardinal d'* AGUIRRE: Ejus prodiit an. 1683. *DefensioCathedræ S. Petri adversus declarationem illustrissimi Cleri Gallicani* editam an. 1682. d. 19. Martii. Quod scriptum *Journal des Sçavans* an. 1693. pag. 539. sub lit. (a) excerptum *doctori* cuidam SALMANTICENSI falso imputatum, ridente ac demum minitante auctore, docet.

(a) Journal des Sçavans, pag. 339. A. 1693.

Si cet ouvrage lui donna de la consideration à la Cour de Rome, il lui fit aussi des envieux, qui durant une dangereuse maladie, qu' il eut cinq ans aprés, publierent que cette défense du saint Siege n' estoit pas de luy, mais d' un autre Docteur de Salamanque *qui l' avoit composée au mesme temps que parut la declaration du Clergé de France.*

(65) AGUR *filius Jake.* Cui *Proverb.* Caput XXX. adscriptum legitur. Disquiritur inter Interpretes, an sit ipse SALOMO, an alius quispiam. Pro priori sententia nititur *R. Salomon* Comment. in L. Eccles. I. Alteram autem saniorem esse concludit *Glassius* Philologiæ Sacræ lib. IV. Tract. III. p. 987. quem vide: Et magis adhuc *Poli* Critica ad h. l. p. m. 1652. & seqq.

AGYMONIUS v. *Nadabus.*

(66) *Jean* AIMÉ, sive AMATUS: Hoc nomine a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 25. a. citantur Tractatus duo: I. *Jani Gallici facies* prior, seu *Historia Bellorum civilium* ab anno 1534. ad 1589. ex Mich. Nostradami Tetrastichis, Gallice & Latine cum Comm. Lugd. 1594. II. *de l' advenement à la Couronne de France, de Henry de Bourbon Roy de Navarre.* Sive, *Henrici IV. Benigna fata Gallice & Latine* Ibid. Addit tamen *Joanni Amato*, nomen CHAVIGNEUS, quod pro vero Auctoris nomine accipimus.

(67) AJORA VALMISOTO, *Fernandez: Ferdin.* d' AVILA & SOTO-MAYOR. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 520. & 521. Utrum præferat, vel an utrosque jungi velit, & qua ratione notitiæ, nunc inquirere non vacat.

(68) ALAGONA, *Messire* ARTELOUCHE DE: *Adam* FUMEE, douteux, *Martin* FUMEE, douteux. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez. p. 521.

(69) ALAIN CHARTIER, Notarii & Secretarii Regum Gallorum Caroli VI. & VII. nomine, quomodo *Chronicon Historiæ Regum* illorum prodierit, quod tamen debeatur alteri, cui nomen BERRY, vide in *Anonymis* Gallicis cap. 14. n. 428.

(70) ALANUS, AUTISIODORENSIS Episcopus: Ejus nomine extat *Vita S. Bernardi,* monente Val. *Andreæ* Bibliothecæ Belg. pag. 31. Ratione patriæ, quam nactus est Insulas Flandriæ, confusus dicitur intolerabili errore, per Aubertum *Miræum* cum ALANO MAGNO de Insulis, qui annis 112. ante hunc Alanum Magnum obiit, referente *Oleario* Abaci Patrolog. p. 12. Adde *Sandium* ad Vossium p. 169. qui videri sibi, ait, *duos* fuisse *Alanos de Insulis*, quorum antiquior sit idem ille GUALTHERUS INSULENSIS, Auctor *Alexandreidos*, i. e. librorum IX. de Alexandro M carmine Heroico editorum. Vide quæ supra *in Anonymis* num. 1215. & seqq. de auctore vitæ Bernardi notata dedimus, ex ipso etiam hoc Sandio & aliis.

(71) *Guilielmi* ALANI s. ALLENS. s. ALLYN *Cardinalis.* Ejus vitam brevissimis lineis

vide

vide apud *Wood*, Hist. & Antiqq. Oxon. L. II. p. 108. b. seq. Qui & per brevem ibi scriptorum ejus texuit Catalogum. V.g. *de Eucharistia. Apologia pro seminariis. Defensio & declaratio Purgatorii. Apologia pro Guilielmo Stanlejo. De Indulgentiis. De autoritate Sacerdotali ad remittenda peccata.* Qui ut autoris hujus foetus sunt indubitati; sic reliqua autoris ejusdem silentio involvit, & cum his adeo librum sub hujus *Guilielmi* Allyn Cardinalis nomine publicatum: I. *Censure against Charke and defence thereof.* h.e. *Censura adversus Charke cum defensione ejusdem* per anonymum. Qua ipsa censura notantur libri duo, adversus Edmundum Campionem Jesuitam scripti, autoribus William *Charke* & Meredith *Hammers*, quos vide apud *Hydeum* Catal. Bibl. Bodlej. P. II. p. 156 & p. 321. a. ubi etiam videas tractatum Anonymi defensioni censuræ hujus oppositum. Quæ censura sicut Alanum falso venditat autorem: sic eam sibi vindicat vere ROBERTUS PARSONIUS *Jesuita* in Apologia sua Hierarchiæ Ecclesiasticalis p. 183. b. & 186. b. conf. *Sutcliff. Blessings on mount Geryzim, and the courses on mount Ebal*, (i.e. *de felicitate Protestantium & miseria Pontificiorum*) Lond. 4. 1602. p. 223. 242. 243.

Sub eodem ALANI nomine prodiit II. *Exhortation to the Nobilitie and People of England and Ireland*, h. e *Exhortatio ad Nobilitatem & populum Angliæ atq; Hiberniæ*, & ipsa PARSONII, teste *Sutcliffio Blessings* &c. p. 242. 243. Adde Jamesii Bibl. Oxon. Catalog. p. 158. & *Acta Eruditorum Lipf.* An. 1691. M. Januar. p. 2. ubi recensetur Anglicum memoriale Jesuitarum, ex quibus sequentia sub lit. (a) excerpere e re nostra duximus. Unde plura de hoc *Personio* colligas ut & ex *Anonymis* supra dicta ad hocce scriptum, aliudque, quod memorat Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. pag. 109. a. prodiisse an. 1584. in 8. Ingolstadii sub titulo: *Justitia Britannica* seu Papistarum Querimonia contra eam scripta per Pontificium aliquem. Ubi in parenthesi additum legitur (*dicitur esse Cardinalis Alani*) vid. anon. n. 650. &c.

(a) Acta Erudit. Lipf. Mensis Januarii. Ao. M. DC. XCI. p. 2.

Ut fraudum Politicarum, hypocriseos atq; πολυπραγμοσύνης Jesuitarum societatem convinceret, hunc Roberti Personii *libellum memorialem e tenebris in lucem publicam protrusit* Eduardus Gee, *Rector Ecclesiæ, quæ in S. Benedict Pauli-Wharf colligitur, ut & utriq; Regiæ Majestati Britannicæ à sacris ordinariis. Præmisit autem ipsimet operi* Introductionem de vita Personii. *Natus is esse dicitur, non ut ipse ferebat, in* Stokersey, *sed in* Nether-Stovvey, *obscuro Comitatus Sommersetensis loco. Liberaliter tamen educatus, Socius ac tutor studiosæ juventutis in collegio Balliolensi, quod Oxonii est evasit. Verum die 13. Febr. anno 1573. ei valedicere jussus est, ob crimen peculatus, & quæ tunc demum innotuerat, illegitimorum natalium maculam. Ut igitur ignominiosæ hujus expulsionis memoria eo facilius obliteraretur,* Oxonio Londinum *abiit, moxq;* Italiam *& in hac* Bononiam *petiit, studio Juris civilis sese addicturus. Mutato tamen consilio, Anglicanam religionem ejuravit, & mense Julio 1575. in Collegium Jesuitarum Romanum receptus est. Anno 1580. 14. Apr. cum* Edmundo Campiano *in Britanniam missus fuit, ut Anglis Romano-Catholicis in* Elisabetham *insurgendi* Autor *fax & tuba esset. Sed cum Campianus antequam annus in orbem rediisset, machinationes suas capite luisset,* Personius *fugam arripuit in patriam suam reversurus, variosq; libellos contra Elisabetham Reginam ejusq; religionem procul a fulmine in Gallia, Hispania Italiave constitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium* Andreæ Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum sed commodatum* Cardinalis Alani, *aliqui proprium* Personii *nomen præ se ferre dicuntur.*

---

(72) ALANI COPI, Angli *Dialogi VI. de Historia Magdeburgica, contra summi Pontificatus, Monasticæ Vitæ, Sanctorum, & sacrarum Imaginum Oppugnatores, & Pseudo-Martyres*, Antvverpiæ apud Plantinum 1566. in 4. prodiere. Eos esse *Nicolai* HARPSFELDI, Angli, cujus extat *Historia Anglicana*, concessos ob periculum, quod ex sui nominis confessione metuebat auctor, *Alano*, vide apud *Th. Raynaudum* part. 1. Erot. 10. §. 1. pag. 117 de libris bonis & malis, (a) & *Possev.* appar. Tom. 1. p. 7. & 486. *Pitseum* de Illustribus Angliæ scriptoribus pag. 772. 780. 781. (b) *Miræum* Bibliothecæ Ecclesiasticæ part. 2. fol. 109. (c) & excusantem à plagio Alanum, *Jacobum Thomasium* de Plagio Litterario §. 186.

Adde etiam Joh. *Rainoldi* Colloq. cum Harto p. 3. & *Sagittarium* Histor. Eccles. pag. 359. Meminerunt aliorum scriptorum ab Harpsfeldio editorum, *Wood* Hist. & Antiquit. Academ. Oxoniensis p. 137. a. lib. II. & Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. p. 322. b. Et *annotata marginalia Diecmanniana* quæ monent, sic edi-tionis titulo deesse verba, *de Historia Magdeburgica*, addit vero *& auctiores nonnullis in locis & castigatiores*, ut titulus habet, recusi ib. ap. eundem Plantinum A. 1573.

(a) Th. Raynaud. part. I. Erotem. de bonis & malis libris 10. §. 1. p. 117.

Nuper qui Anglicanam historiam Nicolai Harpsfeldii *ediderunt*, Dialogos Alani Copi *nomine editos, sane eruditos, & ad dissidia de fide perutiles, ab eodem Nicolao autore justis de causis Alano Copo amico concessos, prodiderunt.*

(b) Pitseus de Illustr. Angl. scriptoribus. p. 772. 780. 781.

In carcere igitur constitutus, scripsit egregium opus sex doctissimis dialogis comprehensum, contra Magdeburgenses, *&* Pseudomartyrologium Joannis Foxii Angli. *Quod opus quia sub nomine proprio in lucem emittere non est ausus, intimo amico suo* Alano Copo, *in exilio tum agenti, edendum commisit, suppresso auctoris nomine, ne captivo capitis periculum crearet. Edidit igitur* Alanus *hoc opus suo nomine. Tamen ne veritas posteritatem lateret, & amicus amicum debita sua laude fraudaret; in calce voluminis, id est, finito sexto dialogo, majusculas quasdam literas imprimi curavit, earumq; explicationem amico uni forsan & alteri communicavit, in hunc modum qui sequitur.*

Majusculæ litteræ.

A. H. L. N. H. E. V. E. A. C.

Expli-

Explicatio characterum.

Auctor hujus libri *Nicolaus Harpesfeldus*. Edidit vero eum *Alanus Copus*.

Igitur Alanus Copus erat *qui librum sex dialogorum suo nomine edidit*, *sed* Harpesfeldus *erat qui composuit*.

(c) *Miraeus Bibl. Eccl. P. II. p. 109.* Nicolaus Harpsfeldius, *Anglus*, *Archidiaconus Cantuariensis, Theologus, jure consultus & Historicus, in Vinculis pro Causa Religionis orthodoxae, temporibus Elisabethae Reginae.*

Idem in carcere existens sub annum 1565. misit ad Alanum Copum, *amicum suum in Belgio agentem*, Dialogos sex *contra summi Pontificatus, monasticae vitae, Sanctorum, Sacrarum imaginum oppugnatores & pseudomartyres: quos* Alanus Copus *suo nomine (ita volente auctore) 1566. & 1573. typis Plantinianis edendos curavit. Ne tamen veritas posteritatem lateret & amicus amicum debita laude fraudaret, in calce voluminis majusculas hasce literas* Alanus *subtexuit: A. H. L. N. H. E. V. E. A. C. Quarum literarum haec est sententia:* Auctor hujus libri Nicolaus Harpsfeldius: eum vero edidit Alanus Copus.

(73.) PARVUS AGRICOLA quid libri Chemici sub *Aperta arca arcae arcani artificiosissimi* significet, utque sit *Johannis* GRASSEI sive CHORTOLASSEI v. prolixe apud Olaum *Borrichium* in Conspectu Chemicorum illustrium §. LIV. p. 35. & 36. (a)

(b) Borrichius in Conspectu Chemicorum Illustrium §. LIV. p. 35. 36.

Parvus Agricola (Der Klein-und Groß-Bauer) *Auctor* Apertae arcae arcani artificiosissimi, *plerisque aestimatur in Chemia summus Artifex; sed quae mihi de eo dubitandi ansam praebuere haec fere sunt:* —

Johannes Harprecht, *Professoris Tubingensis filius, (qui sub nomine filii* Sendivogii *latere amat) Secretarius quondam Rigae Baronis* Cronsternii *mihi tota hyeme, anni MDCLVII. adfuit, atque in familiari conversatione fassus est, sibi eadem Manu Scripta* parvi Agricolae, *hoc est*, Johannis Grassei *sive* Chortolassei *ab amico Livono concessa, & saepe lecta esse, immo descripta; neque dubitare se de processuum veritate, materiam autem Operis* Chortolasseani *haud aliam esse, quam mineram Saturni è Misnia aptius hauriendam, sibi autem hactenus nullam fuisse occasionem experiundi (ut erat sane id temporis in ergasterio ignium plane hospes) eoque festinare in Belgium, ut Veritatem Manu Scripti oculatis manibus periclitetur. Quid multis? venit Amstelredamum, varia ibi scripta edit tanquam germanissimus Adeptus* de sale Philosophorum, *item* Lucernam salis Philosophici, *&c. assumpto* filii Sendivogii *titulo; ubi quidem pie, & subinde Antiquis sapientibus convenienter incedit, verum an cum illa scripta ederet, vere fuerit* Adeptus, *dubitare me non dissimilo.*

AGRIGENTINUS PHILOSOPHUS, v. *Empedocles.*

ALAZONOMASTYX. v. *Philalethes.*

(74.) ALBERICUS CASINENSIS Monachus & *Cardinalis*. Huic affingitur liber *de Visionibus* à *Possevino* aliisque, quos refutat *Johann Bapt. Marus* in notis *ad Petr. Diacon.* de vir. Casin. illustr. cap. 21. p. 44. cujus verba sub lit. (a) repraesentamus.

(a) Petr. Diac. de vir. Casin. Ill. in not. Joh. Bapt. Mari. c. 21. pag. 44. *Insuper observandum nostrum* Albericum *Card. non scripsisse de visione sua librum, ut incogitate notarunt* Arnoldus Uvion, Possevinus, Torrigius *aliique: quem utique indicasset noster* Petrus, *in* Elencho lucubrationum Alberici, *si literis demandasset; cum Visionem habuerit illam* Albericus puer, *natione* Campanus, *ex oppido septem Fratrum, qui postea Coenobium Casinense petiit, sub Girardo Abbate, ut dicemus infra.*

(75.) ALBERTUS MAGNUS cognomento, ex fratribus Praedicatorum Episcopus Ratisbonensis, cujus elogium vide in *Jovianis*, & apud *Sixtum Senensem* lib. 4. pag. m. 264. *Lansium* Orat. 1. pro German. p. 40. *Possevinum* in apparatu Sacro T. 1. p. 31. & seqq. *Anton: Senensem* in Bibliotheca Praedicatorum, *Bellarm.* ad A. C. 1265. *Gerhardum* pag. 602. *Joh. Imperialem* Musei Historici part. 1. in Elogio Arnoldi Villanovani, ubi inter alia haec sunt illius verba: *Notam plerique Magno inusserunt* Alberto, *quod in libris de* Mirabilibus mundi *plurima congerat, quae vel doctissimorum captum effugiant. Ego vero multa reor opuscula praefulgidum tanti Viri nomen ementiri, ad legentium gratiam, quae nec somniavit* Albertus; *Nimia quippe scriptorum celsitudo, & opinionum firmitas, in abditissimo rerum omnium examine, quam ab ineptis quorundam commentis, quae illi vulgus adscribit, abhorreant, cuilibet veloscitanter legenti perspicuum fit.* Ipsa Viri scripta vide recensentem prolixo satis Catalogo *Gesnerum* p. m. 18. & 19. In quibus (I.) *De laudibus Virginis Mariae libri tres* impressi Colon. 1509. quos eosdem arbitror cum eo, cui tit: *Biblia Mariae, cum descriptione Vitae ejus*, Colon. 1625. 8vo aut cum eo, qui *Marialis* nomine citatur, & *Richardo à* S. LAURENTIO vindicatur per *Theoph. Raynaudum*, de libris malis ac bonis p. 121. & 235. ac in Diptychis Marianis; & omnino *Lambecium* de Bibliotheca Caesarea lib. 2. c. 8. n 38. pag. 7776. quem vide sub lit. (f) (II.) *De Quintis Essentiis* liber, quem *Joannis de* RUPE SCISSA, qui Gallice de ROCQVETAILLADE vocatur, esse tradit *Petrus Borellus* in Bibliotheca Chymica, quem vide ad nomen utrumque scripta plurima referentem. Plura de hoc auctore vide apud nobis supra citatos, & *Olearium* pag 16. Abaci Patrum, ubi (III) & libros ejus, *de Secretis Mulierum*, Venet. 1508. editos suppostitios esse testatur: nec non (IV.) Libros *de Natura rerum* esse *THOMAE* CANTIPRATENSIS affirmat, quos non extare putat falso *Gerhardus* Patrolog. p. 600. at ab aliis *Bartholomaeo* ANGLICO adscribuntur, & *de rerum proprietatibus* inscribuntur, teste *Possev.* Appar. S. Tom. 2. p. 484. ubi & Thomam hunc *de Barbansano* cognominatum refert.

Editi sunt sub hoc nomine *Bartholomaei Anglici* diserte praefixo, de Rerum proprietatibus libri XIX. Norimb. 1519. in fol. Libro I. à Deo incipiente primi primo, inque tintinnabula de-

finente ultimo capite libri ultimi. Qui an idem fit cum eo, quem *Alberti Magni* vult esse *Possevinus*, inqvirat ulterius, cui vacat. Interim librum *de Mirabilibus* falso tribui *Alberto Magno*, docet etiam *Naudé*, Apologie pour tous les grans hommes, qui ont été accusez de Magie, p.378. cujus verba sub lit. (a) excerpta Lectori conspicienda damus. Observat quoque *Symbola Rauschiana* ex Joh. *Pici Mirandulani* lib. I. adversus Astrologos *Alberto M.* falso attributum (IV.) libellum *de Erroribus Studentium Theologiæ*, cujus verba sub lit. (b) allegamus, quibus à ROGERIO BACONO scriptus indicatur. Præterea notatu digna quoque credimus esse, quæ de Opere *de laudibus B. Mariæ virginis* affert *Lambecius* Comment. de Bibliotheca Cæsarea lib. II. c. VIII. num. XXXVIII. p. 776. cujus verba sub lit. (c) citamus. Jungenda cum *Cave* Hist. Litt. pag. 507. b. Qvorum uterqve de RICHARDO à S. LAURENZIO auctore memorat. Porro de libello (V.) qui *de Secretis mulierum* circumfertur, sub nomine Alberti Magni, Medici Lovanienses judicarunt, *nec ejus, nec cujuspiam docti esse*. Ita *Molanus* in Bibliotheca sacra, & ex eo *Miræus* de scriptoribus Ecclesiasticis pag. 171. Addit *Symbola Rauschiana* damnatum pag. 36. verbis excerptis. Denique *Symbola Normanniana* huic addit: *Alberti Magni de secretis mulierum, de virtutibus herbarum, lapidum, animalium in editione Francofurtensi 1618. in 12. asseritur.* HENRICO DE SAXONIA *Catal. Bibl. Thuanææ* II. part. pag. 156. Editio mea plagulis 26. in 12. minori sic inscribitur. (d.) Tandem adhuc (VI.) Alberti Magni *Compendium Theologicæ veritatis*, qvomodo BONAVENTURÆ dein & *Johannis* DE COMBIS evaserit lit. (e) excerpta ex Joanne *Prideaux* Oratione IX. de Pseudepigraphis inscripta testantur. Plura v. de Alberto M. apud alios tum imprimis apud *Cave* Hist. Litter. p. 507. b. *Baile* dictionaire. Tom. I. p. 164. & citatam hic in *margine Diecmanniano* Biblioth. Dominican. Romæ A. 1677. fol. ed. pag. 49. & Append. pag. 447. 448. Bayle Diction. Hist. & Crit. Tom. I. p. 164. seqq. & speciatim ad num. (I.) vid. *Glassius* in Exeg. Evang. & Epist. p. 747. ubi hunc titulum exhibet: *Biblia Mariæ* opus à B. *Alberto* ex ord. Præd. olim Episcopo Ratisb. conscriptum, in quo omnia fere, quæ in S. Bibliis continentur Beatissimæ DEiparæ matri adaptantur. Colon. ap. Anton. Boetzerum in 8vo: num. (II.) Nicol. *Gudberti* Alchymiam l. 2. c. 7. pag. 66. 67. ubi librum hunc ex libro Joannis DE RUPE SCISSA ab impostore aliqvo consarcinatum scribit. Et (III.) *Librum de herbarum mysteriis*, uti & librum *de morbis mulierum* ab *Alberto* M. scriptum esse negat, & ex superstitiosa *Arabum officina* prodiisse sentit *Kircher*. Mundi subterran. T. II. lin. 12. sect. 4. c. 5. pag. 413. b. Phil. *Labbeus* Tom. I. de script. Eccl. p. 26. 27. de editione operum Alberti M. agens, quæ XXI. Tomis Lugduni in folio, studio & labore Petri Jamny Ao. 1651. prodiit, conqueritur, ei editioni nullam adjectam censuram operum Alberti vel spuriorum, vel genuinorum; & Tom. II. pag. 432. hanc editionem à plerisque mancam, criticam eruditi scriptoris discussionem adhuc expectare monet. Ad (IV.) existimo, *Gerhardum* negare tantum, quod typis excusi non extent. Nec enim ullam eorum editionem, ut alias diligenter solet, refert Valer. *Andreæ* Bibl. Belg. pag. 833. sed. MSS. apud Georg. *Colvenerium* extare tantum dicit. Hact. *Diecm.* Adde quæ Dnus à Mastricht ad n. 1. verba hæc: *quos eosdem arbitror*, annotavit sub lit (g.)

(a) Naudè, Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont esté accusez de Magie. *pag. 378. Pour ce qui est de ces deux liures*, François Pic & Delrio *s'accordent en ce point, que c'est faire un grand tort a ce saint personnage de le croire* Autheur *de celuy* de mirabilibus; *& qu'ainsi ne soit, le dernier se descharge en ces propres termes*, Alberto Magno tributus liber de mirabilibus, vanitate & superstitione refertus est, sed magno Doctori partus suppositius: *&* François Pic *adiouste qu'il luy est faussement attribué, avec beaucoup d'autres, entre lesquels ie conjecture que celuy* de secretis mulierum *peut estre mis legitimement, veu qu'Albert ne se nomme point au commencement d iceluy, comme nous veut faire croire celuy qui l'a commenté, & que quiconque en ait esté l'Autheur on doit iuger qu'il a vescu quelque temps apres luy, en ce qu'il se sert fort souuent de son authorité: De sorte que toute la difficulté reste maintenant sur celuy qui est intitulé* Miroir d'Astrologie *où il est traicté des Autheurs licites & defendus qui ont escrit d'icelle, d'autant qu'il a esté condamné par* Gerson & Agrippa *comme superstitieux au possible, & par* François Picus *& beaucoup d'autres, à cause que son Autheur maintient en iceluy une opinion grandement erronée en faveur des liures de Magie, qu'il soustient, sauf un meilleur advis, devoir estre conservez soigneusement, parce que le temps approche que pour certaines causes, lesquelles il ne specifie, l'on sera contraint de les fueilleter & s'en servir en quelques occasions. A quoy toutes fois si nous voulons satisfaire & monstrer qu'* Albert le Grand *ne peut estre soupçonné qu'à tort de Magie à l'occasion de ce liure, ie ne produiray point de meilleure preuve & caution plus suffisante que* Jean Pic, *plus capable de juger de cette difficulté qu'aucun autre, lequel maintient en son premier liure contre les Astrologues, que ce traité* de libris licitis & illicitis, *a esté asseurément composé par* Roger Baccon *qui a tousiours gardé cette coustume de citer & se servir de tels Autheurs dans tous ses livres, ce que l'on ne peut remarquer d'* Albert le Grand: *ioint qu'il est uray que ledit* Roger Baccon *estoit tellement adonné à l'Astrologie iudiciaire que* Henry de Hassia, Guillaume de Paris *&* Nicolas Oresme, *qui ont esté des Docteurs tres-fameux & celebres, furent contraints de declamer asprement contre ses escrits & toutes les vanites des Astrologues.*

(b) Symbola Rauschiana.

Alberto Magno, *Doctori egregio, falso, adscriptus libellus* de Secretis Mulierum, *omnino damnatur, Decreto Magistri S. Palatii 16. Dec. 1605. subjuncto Indici librorum prohibitor.*

De erroribus studentium Theologiæ *falso* Alberto *M. attributum libellum notat* Joann. Picus Mirandulanus *l. 1. adversus Astrologos: his verbis: Ferme adducor ut à Rogerico Bacono compositum credam libellum cui titulus:* De Erroribus Srudentium Theologiæ, *quo imprimis volumine erroris accusantur, quod Theologi nostri mysteria Religionis magis ex* Aristotele

ſtotele *cæterisq; Philoſophis confirment, quam ex Auctoribus fabuloſis* Æthico, Artephio, Ortidio de Vetula, *poëtisque ſimilibus. Præſcribitur vero liber Alberto, ſed mendoſiſſime, cum nunquam in Theologicis ſuis Scriptis hæc ille ſomnia memorarit: ſed merito ad* Baconem *videtur referendus, cujus alia ſcripta in ea eum fuiſſe ſententia facile declarant, illorum* Auctorum *teſtimoniis oraculisq; perſcatentia.*

(c) Cave Hiſtoriæ Litterariæ Script. Eccleſiaſt. p. 507. b.

De laudibus B. Virginis libri XII. *quos naſutiores Critici* Alberto *abjudicant, & Richardo* à S. Laurentio, *Pœnitentiario Rothomagenſi, tribuunt. Prodierunt Argent. 1493. folio Duaci 1625. 8vo.*

(d) Alberti *cognomento* Magni de ſecretis Mulierum, Libellus *ſcholiis auctus, & à mendis repurgatus. Ejusdem de* Virtutibus Herbarum, Lapidum, & Animalium *quorundam libellus. Item de* mirabilibus mundi, *ac* de quibusdam effectibus cauſſatis à quibusdam animalibus, *&c. 1566. in 12. minori.*

(e) Prideaux Oratione IX. quæ de Pſeudoëpigraphis eſt.

Compendium Theologicæ veritatis, *quod primum ſub* Alberti Magni, *deinde ſub* Bonaventuræ, *tandem ſub* Johannis de Combis *prodiit auſpiciis; Ante decennium, & novum aſcivit Dominum & titulum;* Compendium de Combis, R. D. Sebaſtiani Viſcheri fit ſyſtema Theologicum; *ut novo titulo, rubris characteribus conſpicuo, novum acquiratur pretium. Turpiſſimum hunc* Balatronum *quæſtum, non parum promovit Sectarum & factionum κακοζηλία, qui nil penſi habent, quid fiat de nominibus aut fama, modo id quod volunt propagetur.*

(f) Petri Lambecii Comment. de Bibliotheca Cæſ. Lib. II. Cap. VIII. pag. 776. 777.

Volumen Latinum chartaceum in folio, continens magnum aliquod Opus de Laudibus Beatæ Mariæ Virginis, *in duodecim libros diviſum, cujus absque ullo titulo ullaque Autoris mentione hoc eſt principium:* Nota prudens Lector & acquieſce obſecro his, quæ tibi dicturus ſum ad honorem Dei & beatisſimæ Matris ejus. Librum iſtum &c. *Nec multo poſt ſequitur:* Liber iſte, qui intitulatur: *De Laudibus Beatæ Mariæ* diſtinctus eſt & partitus in duodecim Libros, &c. *Quod autem Autor hujus operis nomen ſuum de induſtria celaverit, indicat ipſe in fine Prologi ſecundi his verbis:* Nomen vero meum malui ſubticere, ne Tractatus forte vileſceret cognito tractatore. *In fine totius Codicis legitur, deſcriptionem iſtius Operis abſolutam eſſe anno Domini MCCCCXXXVIII. ante Feſtum omnium Sanctorum. Attribuitur illud à nonnullis* Alberto Magno, *ut videre eſt Tomo vigeſimo Operum ipſius,* Petro Jammio, *S. Theologiæ Doctore, Ordinis Prædicatorum, Lugduni Anno 1651. Tomis XXI. editorum in folio; ab* Hippolyto *autem* Maraccio Lucenſi *in Parte ſecunda Bibliothecæ Marianæ, & pleriſque aliis, tribuitur* Richardo de S. Laurentio, *natione Gallo, Pœnitentiario Rothomagenſi. Meminit hujus Controverſiæ etiam R. P.* Philippus Labbe, *Tomo primo doctisſimæ Diſſertationis ſuæ ad* Card. Bellarmini *Librum* de Scriptoribus Eccleſiaſticis, *ipſumque Opus refert Ao. 1625. ex antiquis exemplaribus Duaci primo editum eſſe in quarto apud Joannem Bogardum. Quam editionem ego hactenus nunquam vidi: reperi autem in Auguſtiſſima Bibliotheca Cæſarea Vindobonenſi aliam multo antiquiorem in folio, abſque nomine illius autoris publicatam ſub hoc Titulo:* Opus inſigne de laudibus Beatæ Mariæ Virginis, alias *Mariale* appellatum.

(g) Notæ marginales Maſtrichtianæ.

Error. Mariale *continet quæſtiones CXXX. & prodiit primum Mediolani 1489.* De Laudibus B. Mariæ *V. Lib. XII. Argentorati 1493. fol. quem librum male quidam, ut obſervat quoque* Cave, *Richardo* à S. Laurentio *adjudicant pœnitentiario Rhotomagenſi.* Biblia Mariæ, *ſcriptum inſulſiſſimum, primum, uti & titulus prodit in meo exemplari demum prodiere Coloniæ* Agrippinæ *1625 8vo. ubi edita opera & ſtudio R. P. F. Vincentii* Juſtiniani *Ord. Prædicatorum & Theologiæ Profeſſoris. Cui potius futile hoc & blaſphemum ſcriptum adſcriberem, quam* Alberto Magno. *Sunt itaque tria hæc ſcripta non unum idemque.* Biblia Mariæ *incipiunt à primo capite Geneſeos ad* Apocalypſin, *pag. 205. Satis patet, Biblia hæc eſſe diverſa ab opere de* Laudibus DEiparæ, *ex quo locus mutilus horum Bibliorum ſuppletur.*

(76.) ALBERTUS PISIPHILUS: Sub ejus perſonato nomine latere *Hermannum* BUSCHIUM, indicat *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguiſez pag. 521.

(77.) ALBERTUS DE SAXONIA, Auguſtinianus, qvod falſo Grammaticæ Speculatione JOANNIS DUNS SCOTI, notiſſimi illius Doctoris Angli, ſubtilis cognominati, auctor jactetur, legere eſt apud *Wharton* app. Hiſt. Litter. Caveanæ p. 36.

(78.) ABBAS ALBIGENSIS, nomine vero Mr. TOINAT, eſt.: ut oſtendunt verba de l'*Hiſtoire des Ouvrages des Scavans* Novembre 1694. p. 133.

(79.) EX ALBIIS. v. *Albius*, & Anon. 1977.

(80.) ALBINI JOANNIS SCOTI ALCUINUM nomine latere voluiſſe indicat *Bailletus* in Catalogo des Auters deguiſez p. 524.

(81.) THOMAS ALBIUS, ſeu EX ALBIIS, de ALBIORUM familia, ANGLUS. Ejus nomine recenſet aliquot ſcripta Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. pag. 31. a. quæ lit. (a) conſpiciuntur. Verum Auctoris nomen ibidem aſſerit eſſe *Thomam* WHITE. v. ſupra in *Anonymis Cap. VIII* dicta nobis de alio *Thoma Anglo* ex Albiis Eaſt Saxonum, auctore *Stateræ morum.*

(a) Hyde

(a) Hyde Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 31. a.

Tho. ANGLUS *ex* Albiis, *seu de* Albiorum *familia, cujus verum nomen est* Tho. White.
De Mundo *Dialogi tres. Par. 1642.*
Ratio Villicationis suæ, de medio Animarum statu. Par. 1653. 8. Et Colon. Agr. Anno 1659. 8.
Institutiones Theologicæ, super fundamentis in Peripatetica Digbæana jactis, extructæ; 2. Tomis 1652. 8.
Institutiones Peripateticæ, ad mentem K. Digbæi. Lond. 1647. 8.
Appendix Theologica, de Origine Mundi. ibid.
Sonus Buccinæ *seu de* Virtutibus fidei & Theologia de Gratia, & Libero Arbitrio. *Col. Agr. 1659. 8.*
Euclides Physicus, *seu de* Principiis naturæ, s. Stoecheiodea. *Lond.* 1657. 8.

ALBOHAZEN v. *Hali.*

ALBONESIUS v. *Regulus.*

---

(82) (83) ALCABATS seu ALCABETS: Is est R. SALOMON LEVITA, *filius* Alcabets: cujus nomine citatur a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 130. 1. *Portiones Levi* s. Commentarius in libellum Esther Ven. 1590. 2. *Radices Jesse*, seu Commentarius in Ruth. 1566. 4to.

---

(84) ALCANDRO ou plutôt ALEANDRO *Pisano, Giovanni: Jean André* SPINOLA. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521.

ALCASAR v. *Gongora.*

---

(85) ALCASIRN: ZACHAR. f. de *Mah. Palea:* Verba sunt *Bailleti* Catal. des auteurs deguisez p. 521.

---

(86) *Andreas* ALCIATUS: Ejus nomine venditatur *Practica* sive *Speculatoris Epitome* Anno 1537. edita. Cujusmodi librum nec somniavisse se unquam, nedum composuisse, idque vel stylum indicare, ait *Alciatus* præfat. Commentariorum ad Titulum: *Si Certum petatur*: uti monet *Symbola Normanniana*, semidetectis Pseudonymis hunc accensere librum hoc ipso jubens.

---

(87) Sotto nome finto D'ALCINIO Lupa, si truova *L'Ambasciatore Invidiato* di *Ferrante* PALLAVICINO di Piacenza, il quale fu decapitato in Avignone, per haver dato alle stampe alcuni scritti contro l'Autorità del Pontifice Urbano VIII. de' quali habbiamo fatta mentione alcune negl' *Anonymi* cap. 16. Della presente operetta rendono testimonianza, il *Ghilino*, il *Brussoni*, & l'autore dell' *Academia de gli Incogniti di Venetia*, ascrivendolo concordevolmente al detto autore.

(87. *a*) ALCINOUS. Librum *de doctrina Platonis*, quem Commentariis illustravit Jac. *Carpentarius*, perperam Alcinoo tribui suspicio est. Longam enim sententiam ex capite ejus 10. citat Eusebius l. 11. Præp. Evang. C. 23. sub nomine cujusdam DIDYMI, quem infra l. 15. c. 13. *Arium* prænominat. Nisi forte hic Didymus ab Alcinoo accepit. Joh. *Bona*, Card. Notit. Auctor, quam præfixit Divinæ Psalmodiæ. *Symbola* h. e. *Diecmanniana.*

---

(88) Flaccius ALCUINUS Albinus Anglus, Caroli M. Præceptor. De eo ita scribit *Th. Raynaudus* de libris malis & bonis, loco superius citato, p. 122. *Alcuino (ut refert Christophorus* Madridius *lib. de freq. Commun. cap. 3.) multi doctissimi Viri supposuerunt librum de* Ecclesiasticis dogmatibus, *quem* Gregorius Arimensis *ex rubricis antiquis, (ut ait) adscribit Divo* AUGUSTINO; *sed liber ille neque* Augustini, *neque* Alcuini *est*, at GENNADII, qua de re vide infra in scriptis *Augustini.* De hoc auctore scriptisque illius variis bene multa vide apud *Sigebertum*, de Script. ill. cap. 82. *Bellarm.* ad A. D. 780. *Tritthemium* de script. Eccles. fol. 250. *Gesner.* pag. m. 196. 197. *Voss.* de Hist. Lat. lib. 2. c. 30. pag. 280. 290. ex eoque *Zeiler.* part. 2. p. 4. de Historicis Chronol. &c. *Gerhard.* Patrolog. p. 506. *Olearium* Abaci Patrum p. 17. 18. Ejusdem scriptum *Caroli M.* nomine, *de Imaginibus editum*, vide infra ad nomina *Caroli Magni* & Eli, PHILI. Ejusdem nomine scriptum editum (II) *ad Carolum Magnum*, tanquam a *Joanne* CALVINO confictum refert in præfatione sui apparatus *Possevinus*, idque illo nomine confixum per indicem Romanum memorat *Th. Raynaudus* de malis & bonis libris part. 1. Erot. 10. §. 3. n. 267. p. 163. Sed an recte *Calvino* tributum hoc opus sit a Papa, viderint alii. (Dnus a *Mastricht* addit in margine: Vidit Clariss. & Doctiss. *Daleus* in scripto de imaginibus sacris) Suspicionem enim merito nobis hic quoque movent exempla notissima & recentiora alia, quæ facile nos erudiunt hac in parte de technis Curiæ Romanæ, modo affingentis opiniones certas certis scriptoribus, quas iidem nunquam habuere, ceu *Defensores Jansenianorum Manium*, inter alios *Jansenio* factum publicis scriptis abunde probaverunt: modo auctorem alium ipsi scripto affingentis, in quem liberius sævire possit. Cujus posterioris facti exemplum illustre recensque videre est, in Inclyti Scriptoris *Petri de Marca*, Archiepiscopi, Libro *de Concordia Sacerdotii & Imperii*, seu *De Libertate Ecclesiæ Gallicanæ*, Parisiis, 1641. in 4. & rursus 1663. impresso, laudatoque ante sæpius catholicorum plurimis atque doctissimis, qui per Decretum sacræ (quemadmodum auri Sacra fames) Indicis Congregationis Romæ die 17. Novembris Anno 1664. promulgatum, confixus est hoc modo: *De Concordia Sacerdotii & Imperii, seu de libertate Ecclesiæ Gallicanæ liber a Stephano Baluzio impressus*, Parisiis anno 1663. *perperam adscriptus* Petro de Marca, *ex cujus retractatis scriptis, aliorumq; erroneis sententiis opera præfati* Baluzii *editus est*, de quo decreto ita prudenter judicavit *Diarium Eruditorum Gallorum*,

Anno

Anno 1665. die 12. Januarii. *La Cour de Rome ayant tousiours ses visées, il n'est pas trop seur de s'attacher scrupuleusement à ces Censures. C'est pour quoy ce Decret ne doit pas empescher, qu'on ne fasse tousjours autant d'estime qu'on faisoit du livre* des Libertez de l'Eglise Gallicane, *composé par feu* M. de Marca; *En effet il ne contient que des Maximes tres-constantes, & qui peuvent passer pour des loix fondamentales de cette Monarchie. De mesme on n'aura pas moins bonne opinion de la sincerité de M. Baluse, quoy qu'on l'accuse dans ce Decret d'auoir faussement attribué ce livre à M. de Marca. Car il est visible que la Congregation n'a usé de cette addresse, que par ce qu'elle s'est imaginée qu'il seroit plus facile de descrier son livre, en substituant à sa place une personne d'une dignité moins relevée dans l'Eglise.* i.e. *Curia Romana, cum perpetuo suos habeat peculiares scopos, ad quos collimet: tutum satis haud est, ipsorum Censuris scrupulosius inhærere. Quam ob rem etiam hocce Decretum impedire non debet, quin pretium fiat idem imposterum, ac olim Libro* De Libertate Ecclesiæ Gallicanæ, *composito à piæ memoriæ Domino* de Marca. *Et sanè non continet ille, nisi propositiones certissimas, quæque pro Legibus hujusce Monarchiæ fundamentalibus haberi mereantur. Similiter non minus bene sentiemus imposterum de sinceritate Domini* Balusii, *quamlibet accusetur in hoc ipso Decreto, quasi falso attribuerit librum hunc* Domino de Marca. *Etenim manifestum est, Congregationem non alio fine hac usam esse dexteritate, nisi quòd ausa non est directe invadere memoriam Magni hujusce Archi-Episcopi: quodq; sibi persuasit, facilius fore librum hunc ipsum infamare, supponendo eidem Auctorem alium, cujus persona minus excelsam in Ecclesia dignitatem obtineret.* Si taliter habet Congregatio Archi-Episcopos suos, quid non audebit erga inimicos Capitales? quos hæreticos vocat, & anathemate prout lubet feriendos sibi sumit? v. plura de hoc *Alcuino* ll. cc. infra ad nomen *Caroli M. Eliphili, & Calliopii.*

III. Eidem falso hactenus suppositum librum de *S. Baptismate ad Carolum M.* AMALARIUM Fortunatum Trevirensem, Alcuini discipulum auctorem habere *Sirmondus* docet, & ex eo *Labbeus* apud *Olearium* Abaci Patrum pag. 24. IV. De *Homiliis* ejusdem cum alieni Interpolatoris opere confusis vide C. *Barthium* Adversarior. lib. 43. cap. 26. (a) *Possev.* Appar. sacri Tom. I. p. 37. & 298.

De occasione scripti vero modo memorati, quod *Alcuini* nomine extat, ad Carolum M. *de Baptismate*, nos admonet *Journal des Scavans* an. 1676. p. 75. sub lit. (aa) in recensione Analectorum veterum Mabillonii. Quibus jungi potest *Cave* Chartophylacis Eccles. pag. 149 & histor. litter. 350. a. (V.) A nonnullis *Alcuino* nostro etiam tribui scriptum, cui titulus: *Vita Caroli M.* monet *Vossius*: sed illud potius adscribi debere EGINHARDO censet, *de* Historic. Latin. Lib. II. c. XXX. p. 289. 290. Cæterum VI. Alcuini personato nomine prodiisse, primum solis octo capitibus, *Institutiones* CALVINI, vide memorantem *Prideaux* Orat. IX. pag. 85. insectantem vero etiam Cornelium *Schultingum* Bibliothecæ Catholicæ contra Calvinum & Martyrem part. I. cap. 28. p. 19. (b) Ubi de Institutionum Calvini editionibus agit. Sub *Alcuini nomine* latere *Calvinum* notans etiam *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. aliquando *Johannem Scotum* monet sibi fictitium Alcuini nomen circumposuisse: uti *supra num.* 80. jam indicavimus. VI. *Homiliarium* quod PAULO DIACONO debeatur, etiam *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 350. b. huic Alcuino suppositum memorat verbis sub lit. (c) a nobis excerptis. Quibus adde notas *Diecmannianas* (d) serius allatas: itidem & *Mastrichtiana* (e)

(a) Barthius adversar. lib. 43. cap. 26. *Porro Imperante Carolo M.* Alcuinus Albinus *Flaccus, homo suorum temporum sine controversia eruditissimus, opus nobis* ex omnibus *fere* Homiliarum scriptoribus *concinnatum ad tempora dedit, in quod tamen & suorum nonnullas Tractationes admisit. Atq; idipsum deniq; opus ab alio interpolatum est, quod parum hactenus animadversum est. Nam conciones in eo volumine deprehenduntur, diutino, post* Carolum *M. tempore scriptæ. Sed compositione accurate instituta, utrumque opus ad nos pervenisse comperimus, & Alcuini legitimum prius, & interpolatoris eum sequentis. Qua de re alibi. &c.*

(aa) Journal de Scav. anno 1676. pag. 75.
Entre les pieces les plus considerables, on trouve la lettre circulaire que Charlemagne écrivit *à tous les Archevesques & Evesques, qui etoient dans la dependance de son Empire, pour les obliger de reduire par ecrit les Instructions qu'ils avoient coûtume de faire dans* l'administration du Baptême, *& la maniere avec laquelle ils expliquoient toutes les ceremonies qui s'y pratiquent. On executa fidelement ce que ce Prince Religieux avoit ordonné, & nous avons encore quelques uns des ouvrages, qui furent faits sur cette matiere qui sont venus jusqu'à nous; comme celuy de* Theodulphe Evesque d'Orleans, *qu'il composa par l'ordre de* Magnus Archevesque de Sens *& celuy* d'Amalarius Archevesque de Treves *que l'on attribue à* Alcuin.

La Confession de foy *que le P.* Chifflet *à fait imprimer sous le nom du* même Alcuin, *a donné lieu a cet* Auteur *de faire une* Dissertation sur ce sujet. *Ce luy qui nous a donné l'office du S. Sacrement pour toute l'anneé, en a tiré un tres bel endroit pour prouver la realité du corps de Jesus-Christ dans l'Eucharistie: mais il a temoigné à même temps, qu'il y avoit sujet de douter si* Alcuin *estoit Auteur de cette Confession.* M. Daillé *a poussé plus loin cette difficulté, & dans une de ses dissertations il a pretendu prouver qu'* Alcuin *n'est nullement auteur de cette* Confession, *mais quelque autre qui vivoit aprés* S. Anselme. *Le P.* D. Mabillon *s'est principalement attaché aux argumens de M.* Daillé, *& apres y avoir repondu & examiné l'antiquité du M. duquel celle* Confession *a esté tirée, qu'il prouve avoir esté faite il y a plus de 800. ans, il*

apporte plusieurs raisons tres fortes pour prouver que cette piece est veritablement d'Alcuin.

(b) Schultingi Biblioth. Cathol. contra Calvinum & Martyrem part. I. c. 28. p. 19.

Reprehensio tituli sive Epigraphes confictæ ac commentitiæ ad decipiendum simplicem Lectorem excogitatæ editionis Argentoratensis anni M.D.XXXIX. Cap. XXVII.

Hujus editionis ementiti tituli talis est inscriptio: Institutio Christianæ religionis, nunc vero demum suo titulo respondens, auctore Alcuino, Argentorati apud Wendelinum mense Augusto, anno Domini 1539. *& ad initium perfectionis, ut putes eum cum Carolo Magno loqui.* Potentissimo, *ait*, Illustrissimoque Monarchæ, magno Francorum Regi, Principi ac Domino suo Alcuinus. *Illud aut maxime falsitatem harum Institutionum & fraudulentum* Calvinum *Joannis Calvini redarguit, quod in prima editione proprium suum nomen reticuit, & sub nomine & auctoritate* Alcuini præceptoris Caroli Magni *invulgus sparsit, ut & Alcuini nominis celebritas ac fama, vitæq; sanctitas & summa doctrina majorem his Institutionibus auctoritatem conciliaret. Tametsi inversis & immutatis literis* Alcuinus Calvinum *designet, tamen cum hoc statim rudioribus non suboleat, voluit simplicioribus hac nominis mutatione imponere, ut cum Alcuinus tempore Caroli Magni, ante annos octingentos floruerit, videatur hic liber non primo nunc natus, sed antiquitatis nomine sub titulo Alcuini delitescens plurimum commendatus, aut saltem eò alludere voluit, ut quantam auctoritatem apud Carolum Magnum Alcuinus, (quæ sane, præsertim in rebus Ecclesiasticis summa fuit) obtinuit, eandem auctoritatem hic novus & fictus Alcuinus* Calvinus *scilicet apud* Franciscum, *Regem Galliarum sibi comparare posset.*

(c) Cave Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. p. 350. b.

Denique Homiliarium Pauli Diaconi *in plerisq; codicibus* Alcuino *male inscribitur, & sub illius nomine typis excusum aliquoties prodiit: sub ejusdem subinde nomine a nobis in hoc opere non raro citatum.*

(d) Notæ Diecmannianæ Marginales.

Andreas Du Chesnius *vitam* Alcuini *per annos digessit, & editioni operum ejus ao. 1617. Paris fol. editorum præmisit.* Alcuini *seu potius* Calvini commentarii in libros de Trinitate, *lego in Ind. libr. prohib. Clementis X. pag. 6. & Innocentii XI. itidem pag. 6. Pontificiis respondet* Prideaux *Orat. de Pseudepigr. Operum ejus Theol. p. 398. et de Calvino convicto : ita & Claudius* Clemens *Musei l. 2. sect. 3. c. 3. p. 399. Deniq; quam* Alcuini *nomine* confessionem fidei *Franc.* Chifletius *edidit, singulari Dissertatione postuma, Rotomagi in 4. edita Jo.* Dallæus Alcuini non esse *ostendere conatus est. Ei tamen Jo.* Mabillon. *T. I. Veter. Analect. asseruit. v.* Journal des Scav. *A. 1676. p. 76. Et qui* Alcuino *a* Bellarm. *de Script. Eccl. aliisq; tribuitur liber de* divinis officiis, *ejus esse negatur ab ipso Card.* Bona *in Notitia Auctorum, quam suæ Psalmodiæ præmisit: & ante eum a* Quercetano, *cujus verba exhibet Matth.* Larroque *dans l'Histoire d'Eucharistie P. 2. Ch. 12. p. 567. ed. Ambst. 1671. 8. Plures ex Pontificiis citat* Tentzel. *Exerc. select. P. I. p. 356. Ac de* Calvini Institutionibus : Alcuini *nomine ipsas* Calvini *Institutiones editas esse, ex Reformatis scribit William* Jenkyn *in Exposition of the Epistle of Jude, P. I. pag. 7. ed. Lond. 1652. 4.* Verba Jenkyni *hæc sunt :* Calvin's Institutions vvere printed under the name of Alcuinus. *Quod alibi legisse non recordor.*

(e) Mastrichtiana Symbola.

ALCUINUS.

Putat dubitanter eum auctorem Carminis de Congressu Caroli & Leonis, Reinesius *de Pallat. Lat. pag. 35. quod* Bartius *adscribit Ferio* Helperico, *cujus elogia vide, ubi locus Reinesii. Quo factum, ut* secundum sacramentorum librum, Grimoldo *potius Abbati, juxta manuscriptorum codicum fidem, quam* Alcuino *secundum* Micrologi *sententiam adscripserim.* Jacob Pamelius, *in præfatione in primum tomum Liturgicor.*

Passim a Joh. Dalæo *in opere de confirmatione vocatur* pseudo-Alcuinus. *vid. & lib. 2. cap. 25. pag. 239. fine. Item de jejun. & quadragesima, aliisq; operibus.*

ALCUINUS.

Scriptor de divinis officiis, qui Alcuini nomine sed falso circumfertur (est enim auctoris, ut eruditi observarunt, multo recentioris) Dalæus *de cultib. Relig. lib. 5. cap. 4. pag. 591. pr. Idem cap. 25. p. 705. Blondellus libro Gallico de Eucharistia docuit multis argumentis, id opus longe Alcuini ævo esse recentius; postea seculo XI. extremo scriptum dicit.*

Larroquanus *in adverf. lib. I. pag. 160.* Alcuinus vel potius Larvatus auctor de divinis officiis.

Alcuinus de officiis.

Non est Alcuinus, *sed ut videtur* Seculi XI. scriptor. *vid.* Dalæum *de cult. lat. Relig. lib. 8. cap. 5. p. 1039. med.*

Remigium Autissiodorensem *auctorem esse* libri de divinis officiis *sub* Alcuini *nomine male editi, probat* Albertinus *de Eucharistia, lib. tertio, p. 937. in fin. & seq.*

ALCUINUS.

Ejus esse libros septem contra Felicem Orgelitanum, *non cui adscribuntur* Paulini Aquilegiensis, *vid. apud* Raynaud. *de mal. & bon. libr. §. 243. fin.*

Apud eum legitur Carmen quod in ramis palmarum in Ecclesia concinitur, *& tribuitur vel* Thedulpho *Episcopo* Aurelianensi *vel* Renaldo *Episcopo* Lingonensi: *vid.* eund. §. 251.

---

(89) *Petrus* ALCYONIUS. Ejus *duo* prodiere *libri de Exilio*, Venet. 1522. in Genev. 1624. in 4to. quos ex opere M. Tullii *Ciceronis* de Gloria transtulisse, hoc abolito, indicat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 17. quod & ante me docuerat *Colomesius* in Καιμηλίοις literariis c. XV. pag. 31. & *König.* Bibliothecæ Veter. & Nov. p. 24. ubi allegat

legat locum ex P. *Manut.* Comm. in Cicer. Epist. ad *Atticum* l. 15. ep. 29. Repetiit *Bayle* Dictionaire Tom. I. p. 183. additis ut ubique alias aliquibus valde notatu dignis.

(90) ALDEANO *Academico:* fictitium hoc esse nomen, quo latere voluerit *Nicolaus* VILLANI, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. & *Antibailletus* Tom. II. p. 107. At Gjov. Pietro Giacomo *Villani*, qui est personatus Pater *Vintimiglia*, in sua Visiera Alzata Hecatostes num. XXXVI. p. 50. *da Pistoja* Nicolaum Villani scribit esse, librum vero illius *Discorso Academico sopra la Poësia Giocosa in proposito della Pedantesca.* Adde *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia I. p. 33. unde (a) excerpta. Ubi citatus ex P. Vintimiglia Bibliotheca Aprosiana locus nihil, quod huc pertineat habet. Idem confirmat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. ut & *Acta Eruditorum Lipf.* Anni 1682. p. 11. in Anatomes Animalium Blasianæ recensione, cujus primæ parti aliqua ex memorato Aldes tractatulo inserta observant.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia I. p. 33.
Cantici di Fidenzio *a' quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri cantici e Rithmi di molti celeberrimi Ludimagistri, e Professori della prisca fauella. Vicenza, per Giorgio Greco in 12. Furno piu volte stampati in Firenze. Perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggosi* Niccola Villani *à 85. del suo discorso della Poesia giocosa stampato sotto nome dell* Accademico Aldeano, *e'l P.* Angelico Aprosio *Ventimiglia à 630. della prima parte della* Bibliotheca Aprosiana.

(91.) ALDES *Dissertatio Epistolica contra Guilielmum Harvæum* Amstelodami 1666. in 12. paucissimis foliis constans prodiit, auctore, (ut habet inscriptio Epistolæ,) Theodoro ALDES Anglo, *ad Amicum Batavum* scripta, quædam in anatomicis ab *Harvæo* minus accuratè observata, melius exponens, caussasque errorum Harvæanorum indicans. Eam esse *Matthæi* SLADI, Medici Amstelodami, ni fallor adhuc degentis, ex nominis similitudine, aliisque nonnullis argumentis, collegisse se satis probabiliter indicavit *Amicus quidam*, & ipse Medicorum haudquaquam infimus.

Addit hic Symbola Mastrichtiana. Theod. Aldes *personatus scripsit* dissertationem Epistolicam *contra* Guilielmum Harvæum, *tribus observationibus anatomicis in vitulis & vaccino utero factis, quæ auctior postea edita. Dein Anno* 1668. observationes in ovis institutas. *Est* Matthæus Sladus, *Medicus Amstelodamensis, vid. le* Clerc & Manguetti *Bibliothecam anatomicam, ubi hi tractatus* Slado, *adscribuntur.*

Dedit idem sub nomine Aldis Sciagraphiam nutritionis pulli in ovo, fœtus vaccini in utero & fœtus humani in utero suo. *ib.* & de urina.

(92) *Vittorio* ALDIBERTI: de hoc autore *Villani Visiera Alzata* Hecatostes num. XCIX. p. 90. sequentia (a) affert: quæ declarare cum nequeam nescius nominis illius, cui dedicatus est liber ille Marchionis, ulteriori aliorum indagini hunc *semidetectum* hic relinquo. Verba sic habent.

XCIX. Compendio Istorico della Nobiliss. Antichità di Casa *CEVOLI del Conte VITTORIO ALDIBERTI. In Fir. nella st. di S. A. S. M. DC. LXXI. 12.*
Mi si dice essere l' Autore finto, sospettandosi essere opera dello stesso Marchese à cui è dedicata. *Ne l' affermo, ne lo nego, rimettendomi a chi sia miglior segugio. Non posso però tacere d' essermi maravigliato, che in Firenze dal reuisore per gl' interessi politici si sia permesso un libro in cui al maggior segno viene oltraggiato l' all' hora Eminentissimo Cardinal* Crescentio.

(93) CINTHIO ALDIMACHIO: Personatum esse nomen indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. sub quo lateat *Franciscus* MAIDALCHINI. Quod & confirmat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLI. p. 53. ubi aliqua sub ficto hoc nomine edita scripta memorantur, ut ex eis, quæ hinc sub lit. (a) excerpsimus, ad oculum patebit.

(a) Villani Visiera alzata num.
XLI. Francesco MAIDALCHINI. da Viterbo del Ordine de Predicatori, Figliuolo del Marchese Fratello di D. Olimpia, *Soggetto di vaglia, à cui morte invidiò la Porpora, perche in sua vece ne fusse ornato il Fratello, stampò in Venetia diversi Opuscoli sotto il proprio, che sono un* Panegirico *in lode di quella Republica,* e Discorso sopra l' Auuento *del Signore: ed altri sotto quello del Conte* Cinthio Aldimachio. *A me souuiene sol di questo.*
Filimanto Prencipe di Cipro *T. C. di* Cinthio Aldimachio *Accademico Etero lito, tradotto nella lingua Italiana da Acadio Berlinzi da Citta di Castello. In Braciano per Andrea Fei M. DC. XXXVIII. 12.*

(94) *Tobias* ALDINUS Cœsenas, Botanicus Pontificius. Ejus extat *Hortus Farnesianus: sive exactissima descriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farnesiano:* Romæ typis Jacobi Mascal. anno. 1625. in folio. Quem magnam partem deberi *Petro* CASTELLO, Medico Messanensi, docent verba *Bartholini*, a nobis sub lit. (a) ex ejus dissertatione II. de legendis libris p. 45. excerpta. Quibus adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 521. Fuit hic auctor Professor primo Romæ publicus: Deinde vero Professor Medicinæ Theoreticæ primarius Messanæ. Uti apparet ex libro Italico *de Theriaca* edito à Joh. Domenico Cordulluccio Pharmacopola Messanensi, Messinæ 1637. in 4. qui pag. 3. hæc habet: *Massimo confidato nel valore & benignità del dottor* Petro

Castelli Rom: *fatto nostro nobile Messinese Lettore ordinario della prima cathedra di Medicina Theorica, e gia in Roma Lettore de Simplici e cose naturali, nella cognitione de qvali tra semplicisti de nostri tempi tiene il primo luogo, come testimonio ne fà il dotto libro de Semplici piu rari dell'* Horto Farnesiano, *sotto nome altrui divolgato, oue si leggono materie da Semplicista Philosopho. Ultimamente hà in questa nostra città dato alle stampe, l'* Annotationi sopra l'Antidotario Romano, *opera in vero degna d'un tanto nome che si come Roma è la Regina delle Citta cosi qvesto erudito Antidotario si deve stimare il Rè delli Antidotarii.*

(a) Bartholini de legendis libris Dissert. II. pag. 45.

Tobiæ Aldini Botanici *Pontificii* Hortus Farnesianus, *qui* Petri Castelli *opera concinnatus fertur (nec etiam id ipse* Castellus, *quem Messanæ in Sicilia conveni, diffitebatur, tacitèque in Præfatione operis indicavit) autorem cujus nomen gerit, facile prodit, in re herbaria versatissimum, licet ad formam conciliandam & illustrandum textum opera amici Castelli usus sit.*

(95.) *Ludovicus* ALECTORIUS, à quibusdam creditur esse *Theodorus de* BEZA, ut indicium nobis facit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 521. addit tamen se dubitare.

(96.) Christianus ALEMANNUS, quod sit fictitium nomen, æque ac *Regius Selenus* & *Christ. Thrasibulus*, occultans unum *Basilium* MONNERUM, indicat *Limnæus* Jurispublici l. 1. c. 11. §. 72. non addens, quidnam librorum sub hisce nominibus prodierit. *Basilii Monneri* nomine extant *de Matrimonio, deque Clandestinis Conjugiis* Tractatus. Francof. 1561. & Jenæ 1603. utrobique in 4to excusi, nec non *Orationes* Francof. 1560. 4to. De fictis vero nominibus tribus cunctis omnes mei Bibliothecarii muti sunt. Adi tamen *Thomasium* Epist. I. de Certamine Interimistico, ubi *Melanchthonis* Epistolarum lib. 2. p. 20. citat. Præterea Joh. Christoph. *Becmannus* memorat, in Catalogo Bibliothecæ Francofurtanæ p. 11. prodiisse sub Christiani Alemanni Nomine Basileæ 1547. in 4to. Gedancken vom Kriege Anno 1546. und 1547. in Meissen und Sachsen geführet. At *Symbola Jacobi Thomasii* Anni 1674. d. 14. May. Lipsia missa non potest non (a) verbotenus *hic adscribi. Uti nec Diecmanniana, quæ sic habet: Basilius Monnerus* sub *Regii Selini* nomine Tract. scripsit von der Defension und Gegen-Wehr / ob man sich wieder der Obrigkeit unrechte Gewalt wehren möge? Qvem librum cum pluribus aliis anonymis *Hortlederus* Parti Secundæ libri secundi von Rechtmäßigkeit / Anfang / Fort- und Ausgang des teutschen Krieges inseruit.

(a) Symbola Jacobi Thomasii Epistolica 1674. d. 14. May.

In Pseudonymis *pag. 140. mones de* Basilio Monnero *sub* Christiani Alemanni, Regii Selini (*sic enim legendum,*) & Christoph. Thrasybuli *nominibus suum occultante. Quibus in scriptis hoc fecerit, nec* Limnæus *prodit, nec ego definire accurate possum. Certum tamen habeo, unum alterumve ex istis nominibus usurpasse* Monnerum *in causa certaminis Interimistici & Adiaphoristici, in qua stetit ipse à partibus* Flacii adversus Melanchthonem. *Ita sentire me faciunt, quæ* Philippus *ipse* Melanchthon *ad* Matthesium *scribit* (libell. Epist. II p. 70.) *dum scripta Regii Selini Sycophantica vocat, ipsum* Empæctam; *quibus addit:* Tempore belli Regius erat Selinus, nunc est Christian Aleman. Auctor est Basilius Monnerus. *E quibus lucem simul accendes his verbis, quæ leguntur in scripto Scholasticorum Witebergensium ad criminationes Flacii Ao. 1558. edito lit. H. pag. 4.* Tuus vero ille *Basiliscus*, (*alludunt ad prænomen* Basilii,) qui ceu Proteus aliquis & Vertumnus nomina ex occasionibus mutat, & alias *Regii Selini*, alias *Christophori Trasybuli*, alias *Christiani Alemani* nomine velut histrio in scenam personatus prodit. *Huc & illa pertinent iterum* Philippi *Anno 1557. è Conventu Wormaciensi scribentis ad* Camerarium (p. 725. epist. ejus ad Camerar.) Congruere sententias & voluntates omnium intelligo πλὴν τῶν Μεθωναίων (Weimarienses *intelligi disces è* Peuceri *tractatu Historico de Phil. Melanch. sententia pag. 91. &* Dressero *Part. I. Isag. Histor. pag. 80.*) discurrit at Furca is, qui se recte nominat θερσόβουλον, & petit audire suorum παραβουλεύματα. *Hinc & illud Camerarii in vita Philipp. Melanch. eundem Conventum describentis p. m 366. Erat additus Theologis istis quidam ex scriba Ludimagister, ex Ludimagistro factus Jurisconsultus, tanquam vel custos vel emissarius, quem animadversum est & loquendo & scribendo quasi flabello seditionis Flacianas conspirationes ventilare atque insuper conflare, & furiæ instar volitantem ubique odia atque discordias excitare.*

ALESSIO v. *Abbatutis.*

(97.) *Theophilus* ALETHEUS: Hujus personato nomine prodiit Amstelodami primum *Polygamia triumphatrix* i. e. *discursus Politicus de Polygamia.* Qui liber recusus est anno 1682. Londini Scanorum, adjectæque ei notæ *Athanasii Vincentii*, ut indicant *Nouvelles de la Republiq. des Lettres, du mois* d'Avril 1685. p. 339. ubi adjectam videbis & ipsius tractatus, & notarum ei additarum epicrisin. Subjungitur deinde p. 358. Epistola *D. Masii ad Alixium*, unde colligere licet verum Auctoris de Polygamia libri nomen esse *Johannem* LYSERUM, cujus genus, vita, & mors ibidem prolixe explicantur. Quemque asserunt etiam *Bailletus*, in Catalogo des Auteurs degvisez p. 521. & ex *Heisigii* amici epistola, *Symbola Normanniana.* Liber ipse famosissimus est & sæpius recusus atque refutatus à quam plurimis partim etiam Pseudonymis. De quibus suo loco. Germanice qvoque prodiit titulo Das Königliche Marck aller Landen v. Joh. *Brunsmann.* Nupt. prohibit. c. 1. pag. 2. & seqq. Editio mea est in 12. hac inscriptione *Discursus Politicus de Polygamia, Auctore* Theophilo Alethæo (*Salomon.* Eme veritatem nec vende illam. *Johannes.* Si male locutus sum proba, si vero bene, quare verberas me) Friburgi, Apud Henricum Cunrath. 1674. pp. 96. v. infra Vincentius ATHANASIUS, & Daphnæus ARCUARIUS.

(97. a)

(97. α) *Christianus* ALETHINUS Est *Jodocus* à LODENSTEIN. Scripsit personatus sub hoc nomine Belgice *Een t' Saemenspraek noopende de formulieren van gebeden en onderrichtingen door* Jacobus à Lodenstein, onder de naem van *Christianus Alethinus* 1675. 8. vide indicem operum Jacobi *Koltmanni* post Commentarios Durhammi, in Canticum Canticor. belgice ab eo versos, qui hoc opusculum edidit. Symbola est *Mastrichtiana*.

(97. β) *Christianus* ALETHOCRITUS personatus dedit STRICTURAS IN NOTAS VOGELSANGII AD PAPAM ULTRAJECTINUM Ludovici *Molinæi* Londini 1670. in 4to qui non alius esse potest, quam *Ludovicus* MOLINÆUS, qui personatus sub nomine *Lubomaï Colvini* dedit *Papam Ultrajectinum*, quem vult esse Gisbertum *Voetium* in Politica Ecclesiastica. *Symbola* iterum est *Mastrichtiana*.

(98.) ALETHOPHANES: Fictum esse nomen hoc, assumptumque à *Francisco* BLONDELLO, Medico qvodam Parisiensi, docet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 521.

(99.) ALETHOPHILUS: Ejus nomen præfixum habet epistola quædam, impressa Jenæ 1678. in 4to, sub titulo (1) Eilfertig Send-Schreiben an Theophilum, daß die neulich von den Erffurtischen Jesuiten ausgegebene Zerstörung des Päbstischen Kind-Bettes / von Wort zu Wort aus dem alten Jesuiten Scherer ausgeschrieben sey. Hanc autem epistolam agnoscere Autorem D. *Johannem Friedericum* MAYERUM tunc Professorem Wittebergensem, nunc Consiliarium Regium Svecicum &c. docet Symbola *Mullero-Flensburgiana*, simulque addit, eam recusam esse additamque Ejusdem D. *Mayeri* Kriegen des Herrn vor die Evangelische Kirche. Witteberg. 1685. in 4to.

(100.) ALETHOPHILUS CHARITOPOLITANUS: *Jean* COURTOT. Uti monet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 521.

ALETOPHILUS v. *Christianus*.

(101.) ALETHOPHILUS *Curiosus*: Fictum hoc nomen est, sub qvo prodiit Cosmopoli in 12. 1687. *Tractatus Politico-Historicus de Moribus, ritibus ac Ceremoniis, in Aulis Regum & Principum, Legationibus, Congressibus & Conventibus Magnatum usitatis &c.*

Quem fœtum esse Celeberrimi Professoris Altorfini WAGENSEILII, persvasere mihi plures, qui ex nostris Altorffii studiis per aliquot annos operam dedere v. n. 1391. de *directorio Aulico* eidem attributo dicta in *Anon*.

(102.) Sebastiani ALETHOPHILI *Epistola*, inter adjunctas alias *Experimentis Anatomicis Joannis Pecqueti*, Paris. 1654. in 4to editis pag. 164. legitur. Eam esse Domini de SORBIERE, cujus *Epistolas Gallicas* varia doctrina refertas, Parisiis 1660. in 4to editas, aliaque nonnulla habemus, ex relatione Domini *Jacobi Mentelii*, de quo vide infra, ad nomen *Tilebomeni*, margini exemplaris sui adnotavit laudatus aliquoties mihi, laudandusque iterum Civis & Amicus meus Dom. *Martinus Fogelius* Ph. & Med. D.

Vide etiam *Bailletum* in Catalogo des Autheurs deguisez p. 521. & *l' Histoire des Ouvrages des sçavans* du fevrier 1692. p. 275. unde ea, quæ sub lit. (a) conspiciuntur, excerpsimus. Quibus addenda etiam sunt illa, quæ sub litera (b) suppeditat *Sorberianis* præfixa vita de Mr. Sorbiere.

(a) Histoire des Ouvr. des Sçav. *Fevr. 1692. pag. 275. C'est* Mr. de Sorbiere, *qui avoit fait sous le nom de* Sebastianus Aletophilus *la lettre latine contre Riolan sur les veines lactées, qui se trouve inserée dans le livre des Observations anatomiques du Pecqvet.*

(b) Sorberiana dans la Vie de Mr. Sorbiere. *Il revint encore à Paris ou il fit imprimer une autre* Lettre Latine contre Mr. Riolan *sur l' opinion des Veines Lactées qve* Gaspard Asellius de Cremone, *& celebre Anatomiste de Pavie avoient decouvertes. Elle se trouve inserée dans le livre des* Observations Anatomiques *de Mr.* Pecquet *à qui elle est addressée. J'avance cela sur la foi de ceux qui m'ont assuré, que* Sorbiere *est ce* Sebastianus Aletophilus, *sous le nom du quel cette lettre fut publiée, de meme que celle, qui en l' année 1657. c'est à dire deux où 3. ans apres fut addressée* ad Lignerium de vitanda in scribendo acerbitate.

(103.) ALETHOPHILUS VON SELENEN nomen præfixum scripto, quod prodiit 1682. cum titulo: Hochgräffliche Stamm-baums-Betrachtung. Ejus verus Auctor est D. Caspar SAGITTARIUS, uti patet ex Catalogo Scriptorum ejus, qui editus est an. 1694. in 12. p. 7. Confirmante *Symbola Junckeriana*. v. von *Selenen*.

(104.) ALEXANDER APHRODISIENSIS. Hujus nomine vulgata *Problemata* Auctorem habuisse ALEXANDRUM TRALLIANUM, & non Aphrodisiensem, multæ sunt rationes, qvæ persvadere potuerunt, uti vult Hieronymus *Mercurialis* lib. I. variarum Lectionum c. 2. & 10. Idem scribit Petrus *Victorius* l. 25. Variarum Lectionum cap. 22. Interpres librorum *de Rebus superis*, sive Paraphrastes, qui nunc vulgo Alexander Aphrodisiensis fuisse putatur. Falso! ut multis conjecturis intelligere licet. Mox *Pseudo Alexandrum* vocat. Hæc suppeditavit nobis *Symbola Rauschiana*. Cui addit *Normanniana*: Alexandri Aphrodisiensis *de Figuris sensus & dictionis* G. ap. Aldum 1520. fol. NUMENII ALEXANDRI, ut putat Ravius ad Gesnerum.

ALEXANDER v. *Carriero.*

ALEXANDRINUS v. *Cyrillus.*

(105. 106.) ALEXANDER DE HALES seu HALENSIS vel ALENSIS, aut GALENSIS. Communi nomine solitus appellari Doctor irrefragabilis: v. *Königius* Bibliotheca Vet & Nov. pag. 25. b. Ei à nonnullis etiam cognomen attribui CARPENTER seu FABRICIUM, docet Thomas *Hyde* Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 18. b. Vitam ejus & scripta prolixe recenset *Pitseus* de illustribus Angliæ Scriptoribus Tom. I. pag. 315. inter qvæ recensentur etiam bini *Commentarii, I. in Psalmos.* II. *in Metaphysicam Aristotelis.* Hunc *Olearius* Abaci Patrol. pag. 18. ALEXANDRI AB ALEXANDRO Minoritæ adjudicat auctoribus nominatis sub lit. (a) Commentarios in Psalmos HUGONI DE S. CARO tributos *Cave* Chartophylacis Ecclesiast. pag. 243. monet: idque repetit Histor. Litterar. pag. 495. b. & sequentibus paginis 496. a. ita pergit (III.) *Destructorium vitiorum*, qvod prodiit Norembergæ, 1496. fol. & Venet. 1582. Alexandro Alensi constanti Codicum MSS. fide maluntab-judicare nonnulli; eo qvod in fine editionis Nurembergensis legatur, Opus istud compositũ fuisse à quodam FABRI LIGNARII FILIO, qui ob humilitatem nomen suum latere voluit: remittens nos ad Anno 1429. quem locum ex pag. 71. a. exhibemus (b) verbotenus è *Whartoni* appendice.

(a) Olearius Abac. Patrolog. *pag. 18. Comment. in Psalmos, (quem alii* Hugoni de S. Caro *tribuunt,) Venetiis 1546. Comment. in metaphysicam Arist. (quem alii malunt* Alexandro ab Alexandro, *Minoritæ, juxta* Willotum *ann. 1130. clarenti, adjudicare, & merito, judice* Labbeo, *append. Tom. I. p. 686.) Venetiis, 1572.*

(b) Wharton in appendice ad Cavei Historiam Litterariam Scriptorum Ecclesiast. pag. 71.

Alexander Carpentarius, *natione Anglus claruit anno 1429. quo* Destructorium vitiorum *condere incœpit. Isti enim debetur opus illud, quod Venetiis 1582. 4to. Norimbergæ 1496. & alibi sæpius, sine Authoris cognomine,* Alexandro Anglo *inscriptum, prodiit. Sic enim ad calcem codicis MS. in Bibliotheca Poloniensi Oxon. notatum legitur.* Auferent augustias tenebrarum. Cujusdam fabri lignarii filius hæc notabilia supra dicta ex SS. Doctorum sententiis & S. Scripturæ documentis collegit; & ad honorem DEi scribere ac Ecclesiæ utilitatem decrevit, &c. *Codex vero in fronte* Alexandri nostri *nomen fert. Hæc αὐτόπτης Cl.* Usserius *in* Bibliotheca sua Theologica MS. *prodit. Porro* Destructorium *illud habetur etiam MS. sub* Alexandri nostri *nomine in Bibliotheca S. Petri. Cantab. cod. 115.*

ALEXANDER v. *Maffæus.*

(107.) ALEXANDER NECKAM: Hujus nomine recenset Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 19. a. *doctrinale Grammatices metrice* cum explanatione Lud. de *Guaschis.* Sed illud deberi ALEXANDRO GRAMMATICO DOLENSI, quem Hyde l. c. confundit cum Alexandro Neckam, ostendunt *König.* Bibliotheca vet. & Nov. 26. b. & *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* pag. 29. a. & 27. b. quæ tertium adhuc addit, Alexandrum Neqvam. Sed hunc eundem esse, qui *Alexander Neckam Anglus,* colligere licet ex verbis *Pitsei* de illustribus Angliæ scriptoribus pag. 298. nobis sub lit. (a) allegatis. Nec in Catalogo, *librorum* Neckami, quem *Pitseus* l. c. nectit, ulla memorati *doctrinalis puerorum mentio* fit.

(a) Pitseus de illustribus Angliæ Scriptoribus p. 298.

Jucundum quid de homine aliquando legi, quod hic referri operæ precium judicavi. In ætatis flore constitutus, etiam litteris non mediocriter instructus, ad ordinem S. Benedicti aspiravit, suumque desiderium Abbati S. Albani jam non semel intimaverat: Abbate autem (ut Alexandro *videbatur) nimis longas moras faciente impatiens tam diuturnæ dilationis* Alexander, *tandem ad Abbatem scripsit in hunc modum.* Si vis, veniam. Sin autem, tu autem. *Quibus verbis brevissimis, finali lectionum omnium conclusione intimata voluit Abbati significare, se libenter post longam expectationem, velle brevem & finalem petitionis suæ responsionem. Abbas itaque breviter & acute respondit sic:* Si bonus es venias; si nequam, nequaquam. *Quod responsum, non solum ut acutum, sed etiam ut allusionem ad suum nomen nimis acerbam, in malam partem accipiens* Neckam, *patriam* Verolamium *reliquit, ab ordine S. Benedicti animum avertit, in* Devoniam *se contulit,* Exoniam *petiit, & ibi in celebri cœnobio Canonicorum regularium S. Augustini habitum suscepit, ubi anno Domini 1215. à suis Abbas electus, reliquos vitæ dies exegit; nisi qvod in itinere constitutus alibi obierit.*

(108.) ALEXANDRI III. Papæ nomine, egregiam *ad Iconii Soldanum parænesin* prodire voluit BLESENSIS, verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. libr. part. 1. erot. 10. §. 1. pag. 120. Ea de re ad A. C. 1177. *Bellarminus* ita commentatur p. m. 239. postquam scripta *Petri* BLESENSIS enumeravit. *Instructio fidei ad Soldanum, invenitur etiam apud Matthæum Parisiensem ad ann. Dom. 1169. sub nomine* Alexandri tertii *Pontificis, Pontifex enim eam direxit nomine suo, quamvis à* Petro Blesensi *conscriptam.* Adde ejusdem præfationem circa f. Plura de scriptis illius, vide apud *Gesner.* p. m. 554. *Possevin.* in Apparatu, Tom. I. p. 38. & Tom. 3. p 41. *Gerbardum* p. 585. *Olearium* p. 367. ibique citatos.

Nil hac de re habet Ludovicus *à Carolo* Bibliothecæ Pontificiæ pag. 8. nec in præfat. pag. 28. Tacet etiam plane *Sixti* Senensis Bibliotheca sancta. Vitam Alexandri Tertii Pontificis resque gestas breviter qui recenset *Cave* Histor. Litterar. Scriptorum Ecclesiastic. p. 470. b. 471. a. prolixius Hist. Litt. pag. 470. 471. Sed nihil utrobique de hisce libris ejus Pseudonymis. Addit hic *Symbola Mastrichtiana*:

De

De tribus epistolis ei *afflictis à* Peccatore Mercatore, *seu* Pseudo-Isidoro, *præter alios Criticos Scriptorum Ecclesiast.* Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerh. *&c. vid. Clariss.* Blondellum *in Pseudo-Isidoro & Iurriano Vapulante ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. &* Gerh. von Mastricht *in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à pag. 232. usque adpag. 268.*

ALEXANDER PATRITIUS v. infra.

(109.) ALEXANDRI Severi nomine, *de B. V. Mariæ Annunciatione Carmen*, Veronæ 1613. in 4to editum laudat inter scripta *Hieronymi* TORTOLETTI Veronensis, *Leo Allatius* pag. 133. Apum Urbanarum.

ALEXANDRINUS v. *Ammonius.*

ALEXANDRINUS v. *Clemens.*

ALEXANDRINUS v. *Hero.*

ALEXIUS v. *Philo Romæus.*

(110.) ALEXII à Massalia *Diatriba*, *de Mutui alienatione contra Coprianum* in 8vo 1640. Leidæ edita, opponitur *Joh. Jacobi Wissembacchii* J.U.D. & Professoris Franeckerani primarii *Confutationi Diatribæ Salmasianæ, de Mutuo* (corrigit hoc *margo Mastrichtianus* ita, *non*, *sed Cypriani Regneri ab Ostergo scripto*:) ibidem excusæ, habetque auctorem *Claudium* SALMASIUM, ut ex ipso patet opere, plurimique scriptores alii testantur, v. gr. *Clementius Zirizæus* in Catalogo operum, ipsius Vitæ ac Epistolis juncto. *Lorenzo Grassi* in Italicis Elogiis Litteratorum part. 2. pag. 209. Vide quæ de eodem supra diximus cap. 3. pr. adde *Scaven.* num. 97.

Adde *Bartholinum* de legendis libris dissertat. II. pag. 39. *Colomesii* Melanges Historiques p. 50. & Thomam *Hyde* in Catalog. Bibliothecæ Bodlejanæ p. 438. a. Nec ipse Salmasius diffessus est; ut patet ex disqvisitionis de Mutuo p. 2. ejusdemque Elencho ἐκθέσεως p. 307. conf. Thes. 278. Occasionen mutationi nominis dedit Patria Auctoris Salmasia, quæ pagus est in Burgundiæ Ballivatu s. Præfectura & vulgo vocatur *Auxois*, cujus Metropolis Autissiodorum, vulgo *Auxerre*, à quo gens Salmasia nobilissima originem ducit: monente hoc ipsum *Symbola Rauschiana* ex Claud. *Sarravii* epist. ad Frider. Gronovium Non. May. 1640. Adde *Sorberiana* p. 199. & pag. 203. & *notam Diecmannianam marginalem* quæ tardius allata talis est: Si adversarium suum false *Salmasius* *Coprianum*, *ex allusione* κοπρία, Stercus, *vocavit* (qvo de adi Casaubon. *Animadvers. ad Suetonium p. 381.*) *emendandus erit error Anton.* Clementii, *qui hunc librum recensens in Prolegom. Epist. Salm. de ejus laudibus vita & scriptis, bis, pag. 56. & 65.* Cyprianus *scripsit.*

(111.) ALHAZENUS. Ejus nomine citantur duo scripta à *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. (I) *Opticæ Thesaurus* Lat. cum Commentario F. Risneri. Bas. 1572. (II) *de Crepusculis*, *& Nubium adscensionibus.* ibid. & Olyssipone 1542. in IV. Verum horum operum Auctorem esse AVICENNAM, asserit *Symbola Normanniana*, ex Ravianis ad Gesnerum MStis.

ALIGHERIUS v. *Dantes.*

(112.) ALIPIUS. Ejus credit esse *Gothofredus Veterem Orbis descriptionem Græci scriptoris* sub Constantio & Constante Impp., quam edidit cum duplici versione notisqve adjectis Genev. 1620. in 4to ut refert Paulus *Vindingius* Epistola quæ Deckherro de scriptis Adespotis adjuncta est, p. 362. Ubi Ipsius Gothofredi verba adducit, quæ subjungimus lit. (a) una cum Vindingianis, quibus verum Auctorem ipsum PTOLOMÆUM declarat.

(a) Pauli Vindingii Epistola de scriptis Adespotis. p. 363.

Vetus Orbis descriptio *græci Scriptoris*, *sub Constantio & Constante Imp. cum duplici versione & notis* Jac. Gothofredi, *Genevæ 1620. in 4to; Authorem meruit* Alipium *de quo in præfat. ita Gothfr.* Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici ἐπίστασις & Ecloga. Auctor videtur Alipius quidam, de cujus Geographia *Julianus* Epist. XXX. qui Antiochenus erat, teste Ammiano lib. XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vicarius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi ignota loquitur, cum tamen potuit scribere Geographia & jam antem præfecturam suam. Auctorem religione paganum fuisse ubique constat &c.

Eundem esse Ptolomæum *qui* Geographiam & Almagestum *consignavit*, *à Joh. Bapt.* Ricciolo *probatum est Lib. VII. cap. X. quicquid contrarietur* Barocius *Lib. III. Ipse quippe in Almagesti lib. II. ult. pollicetur se opus Geographicum constructurum & locorum longitudines computaturum à* Meridiano, *qui transit per* Alexandriam, *quod etiam in Geographia sua executus est.*

(113.) ALITOPHILUS, *Veritatis Lacrumæ*, sive *Euphormionis Lusinini continuatio* juncta *Joannis Barclaji* Satyrico, tanquam ejusdem pars V. cum in aliis editionibus, tum in Amstelodamensi ao. 1664. in 12. publicata, quod sit *Claudii Bartholomæi* MORISOTI Divionensis, cujus ad Ludovicum XIII. opus doctissimum habemus, titulo *Orbis Maritimi* seu *rerum mari & littoribus gestarum Generalem Historiam, in qua Inventiones navium, partes, armamenta, Historiam Classium &c.* refert impressam Divione 1643. in fol. Item *Vitam Henrici* IV. Genev. 1629. in 12. *Christophori Forstneri* testimonio docet D. *Geislerus* dec 4. n. 7.

Extat hoc *Forstneri* Testimonium in ejus epistol. p. 131. qvam citat quoque Joan. *Deckher.* de scriptis adespotis p. 249. qui simul notat male ibi auctorem vocari *Morisetum*; verum enim no-

nomen esse *Morisoti*, ut monstrant verba ejus clara. Quæ confirmantur a *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. eum appellante Claude Barthelemi *Morisot*. Adde Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 20. a. & 64. b.

Aliam hujus Tituli Satyram, vide infra in *Escarbotus & Philalethes*.

(114) ALLANCEE, le Seigneur DE ALAIN CHARTIER. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

(114. *a*) ALLENS v. ALANUS supra.

(115) ALLISUS, PHOEBUS: Joseph BALLI, in *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

ALMACHANUS v. *Beraquem*.

(116) ALMANSOR. Illud nomen præfixum habent duo scripta, alterum (1.) *de curandis infirmitatibus humani corporis*: alterum (2) quod continet *Astrologicas Propositiones* 150. Saracenorum Regi inscriptas & dedicatas, recensente ea Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 21. a.

Ubi innuit *priorem librum esse nonam partem* libri RASIS propterea sic appellatam, quod Almansuri Ibu ishac ibn Ismael Ibu Ahmed; Dno seu Principi Chorasaniæ, dedicata fuerit, ac inde judicat, posterioris eandem rationem esse, quæ prioris. Reliqua memorati Arabis Abubetri Rasis scripta edita latine Basileæ apud Henricum Petri 1544. in fol. exhibet Merdlin in Lindenio Renovato p. 4.

(117) ALOPECIUS DESIDERIUS. Fictum nomen est *Gerardi* VOSSII, indicante *Bailleto* Catalogo des Auteurs deguisez pag. 526. Cui suffragatur *Colomesius* dans ses Melanges Historiques p. 65. Verba ejus sub lit. (a) conspiciuntur. Unde illum Tungrensem, & propinquum Celeberrimi Gerhardi Joh. Vossii, apud cujus se fuisse memorat filium Isaacum nempe, intelligas.

(a) Colomesius Melanges Historiques, pag. 65.

Gérard Vossius *Pére de M. Vossius chez qui j'estois en Hollande*, & Gérard Vossius de Tungren, *qui a donné au public les* Ouvrages de quelques Péres de l'Eglise, *estoient proches parens. Leur nom est* Vos, *qui en Flamand signifie la mesme chose que* Fuchs *en Alleman, c'est à dire* Renard. *Aussi estoyent-ils parens de* Leonard Fuchsius, *savant Medecin & Botaniste, qui mourut à Tubinge l'an 1566. Lors que* Gerard Vossius Pere de M. Vossius *écrivoit certaines Lettres, ou il ne vouloit pas que son nom parust, au lieu de* Vossius, *il signoit* Alopekios; *Comme je le puis justifier par une que je garde écrite à un Théologien de Bréme, nommé* Matthias Martinius.

(118) ALOPECIUS JOANNES Larva JOHANNIS VOSSII fuit, ut judicium nobis facit Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. cui adde pag. 330. ubi hanc nominis mutationem inter eas refert, quæ ad tempus certo cuidam operi (non personæ aut familiis) præfiguntur.

(119) FABRICIO ALODNARIM: Personatum nomen est *Antonii* MIRANDULANI: ut ostendunt præter Auteurs degvisez Bailleti p. 526. quæ lit. (a) excerpta suppeditat la *Visiera Alzata*, Hecatostes Num. XII. p. 32.

XII. ANTONIO MIRANDOLA de Canonici Regolari di S. Saluadore Bolognese di cui s'hanno alcune opere alle Stampe, e molte ne lasciò MSS. che si conseruano nella loro Libraria. Hauendo Gio: Francesco Negri Pittore, e Poeta Bolognese voltata la *Gerusalemme del Tasso* in lingua popolare di Bologna, il Mirandola à questa fecè *Annotationi* sotto il nome di FABRICIO ALODNARIM.

(120) ALOYSII Siderei nomine Italicum Libellum titulo *Fasciculi Myrrhæ*, sive *Considerationum de plagis Christi*, prodiisse Romæ 1635. qui biennio post vero auctoris *Vincentii* CARAFFÆ, Jesuitæ Neapolitani, nomine præscripto, Viennæ Austriæ in 12. sit recusus & Gallice quoque à Jesuita quodam versus, auctor est *Alegambe* scriptorum Jesuiticorum Collector diligentissimus, pag. 15. & 442.

Verum Auctoris nomen innotuit ex editione Viennensi anno 1638. tribus post primam editionem annis. v. *Sotvell*. 781. a.

Addit hic *margo Diecmannianus*: Habeo" ejus Theologiam mysticam: ac inde ao. 1638." primum potestas imprimendi Fasciculum Myrr-" hæ a Mutio Vitellesco data est, ut ed. Col. osten-" dit. Etiam *Camino del Cielo* sub *Siderei* nomine" edidit ut præmissa facultas imprimendi docet," ut & alia opuscula: v. Typographi Itali præf."

(121) ALOYSIA *Sygæa*. Hujus Eruditæ fœminæ nomen, mentitur *Satyra* quædam *Sotadica*, uti prolixe ostendit *Morhofius* Polyhistor. lib. I. cap. VIII. p. 76. vero libelli auctore non adaperto. Illum *Isaaco Vossio* postmodum in privato colloquio tribuisse Morhofium, innuit *Junckheri* fœmin. Erudit. p. 126. Qui & ibidem refert, *Thomasium* in Monathlichen Gedancken / Auctorem nuncupasse quidem, sed non nisi primoribus nominis literis. Part. II. p. 586. Quæ tamen literæ, der H. W. satis aperte explicantur, verumque auctoris nomen inde *D Joh.* WESTRENE, eruitur in den Monathlichen Unterredungen. ann. 1693. p. 167. uti docebunt ea, quæ sub lit. (a) inde excerpta subjunximus. Ut & ex Teissierio Elogior. Thueanor. part. I. p. 183. (b) De illa prolixe Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispanicæ p. 57.

(a) Monatl. Unterred. A. 1693. pag. 167. *Christianus Thomasius* hat in seinen Monatlichen Gedancken *an*. 88. *p*. 586. folgendes geschrieben: Es hat sich ein gelehrter Mann / der sich in Spanien

nien bey dem Holländischen Gesandten aufgehalten/mit grosser Mühe nach der Spanischen *Edition* dieses Buchs umgethan / aber nicht das Geringste davon erfahren/ oder einige Muthmassung kriegen können/daß Aloysia Sigæa dergleichen etwas jemahlen geschrieben. Man hat mich aber berichtet / daß der Hr. W. ein gelehrter *JCtus* im Haag dasselbige soll verfertiget haben. Er soll der Spanischen / Frantzösischen und Italianischen Sprachen / Sitten und Gebräuche überaus kündig seyn/ und über die genaue Wissenschaft freyer und artiger Künste/ eine vortrefliche *Bibliothec* haben/in welcher unter andern Büchern fast alle *Scripta Sotadica* der Spanier / Italiäner und Frantzosen vorhanden seyn sollen / woraus er dieses sauber Buch verfertiget/ von welchen daß er *Auctor* sey/ er nunmehro eben nicht gar zu ein groß Geheimniß machen soll. Daß er aber die gelehrte Welt erst mit dem Namen der *Aloysiæ Sigææ* hintergehen / und auf diese todten Leute den Schandfleck von dieser unflätigen Schrift weltzen wollen/soll deßhalben geschehen seyn/weil er seine Satyre nach denen Hispanischen Laster-Gebräuchen eingerichtet / auch die Ausarbeitung derselben ein allerdings fähiges *Ingenium* anzeiget/ habe vermeinet / der Welt gar wahrscheinlich eine Nase zu drehen/wenn er das Buch einer Spanischen gelehrten Dame zuschriebe. Daß er aber die Lateinische *Version* davon für des *Meursii* sein Werck ausgegeben/ habe er damit zu bemänteln gesucht / weil der jungere *Meursius*, der in seiner Jugend gestorben/ ein *arboretum sacrum* geschrieben / welches bey der Utrechtischen *Edition* des *Rapini* seiner Bücher *de hortis* beygedruckt ist/ und in diesem Buch/fürnemlich/ wenn er etliche Fabeln erklähret/eines solchen Styli sich bedienet/ der des *W.* seinem sehr nahe kömmet. Manche Leute/die *in notitia auctorum courieux* sind/haben die Köpffe drüber zubrochen/ wer doch dieser Herr *W.* seyn müsse/ und hat bald dieser / bald jener eine *Conjectur* hervor gebracht/ biß endlich ein guter Freund bey dem bekandten *Hadriano Beverlando* in Engelland ein Exemplar von der *Satyra* gefunden / dem dieser mit eigener Hand beygeschrieben hatte: *D. Joh.* Westrene *Eroticon de Prostibulis modernis sub persona larvata* Aloysiæ Sigææ Joh.Meursii *composuit.* Und bald darunter stunden diese Worte: *Hadrianus* Beverland *Auctor libelli de Peccato Originali, in quo citatur ejusdem opus de P. V.* soll ohne Zweiffel heissen: *de Prostibulis Veterum.* Nachdem nun *Westrene* gestorben/ ist seine *Bibliothec* zu Leyden *verauctioniret* / und der *Catalogus* zuvor gedruckt worden/von welchem Beverland geurtheilet/ daß dergleichen *exquisita librorum collectio* in einem *Catalogo auctionis* in vielen Jahren nicht gesehen worden. Ist demnach die *Opinion* falsch/ da etliche vermeinen Isaac Vossius sey *Auctor* von der *Aloysia*. *Vossius* hat mit seinem *Catullo* und dergleichen Büchern Ursach dazu gegeben/ urtheilte *Antonio*, daß man ihm andere von gleichem Schrot und Korn auch *attribuiret*.

(b) Teissier Eloges *des Scavans Pars I. pag.* 183.

Au reste il n' est pas necessaire de s' arrêter à faire voir que Louise Sigoia *n' a pas composé un Livre abominable qui a paru en ce siécle sous son nom. Car il il est constant qu'elle n' a donné au public aucun Ouvrage, & que celui qu' on lui veut attribuër est entierement indigne de cette illustre femme, qui ne fut pas moins recommendable par sa chasteté & par sa vertu, que par son erudition.*

---

(122) ALPATRAGIUS Astrologus, ALPETRAGIUS Alberto M. Hunc esse ALPHARABIUM, conjecit Ravius ad Gesner. in notis suis MStis indicante *Symbola Normanniana.*

---

(123) ALPESEI Londino: Daniel SPINOLA: verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

---

(124) ALPHARABIUS, vero nomine est MUHAMMED ABUNASR, aut ABUNASRA, à patria urbe Farab sic dictus, uti monet *Bailletus* des Auteurs deguisez p. 221. & in catalogo pag. 526. Aliquot ejus scripta recenset Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ p. 21. b.

(124. α) ALPHONSUS ANTONIUS. Ejus nomine extant Italice scripti *quinq;* sequentes sub lit. (a) docente *Sotvello* p. 35. b. & ex eo *Witte* Diarii Bigraph. an. 1649. qui simul verum horum librorum Auctorem detegit *Alphonsum* GAINOTTUM natione Italum, patria Corrigiensem Diœcesis Regiensis in Gallia Cis-Alpina.

(a) Sotvell. *p. 35. b. Edidit vernacule sub nomine* Alphonsi Antonii 1. Mysticum Heliotropium, *seu* Industrias animæ amantis, ad se uniendum DEO. *Bononiæ per Bonavium 1641. in 24.* recusam *postea sub* nomine Auctoris. 1646. 2. Modum bene communicandi. *Bononiæ 1644. in 24.* 3. Bellum Christianum. *Ibidem 1646. in 24.* Praxes morales virtutum ex doctrina & exemplis Societatis Jesu. *Qui liber multo piorum usu & fructu teritur. Bononiæ apud Hæredes Bonavi. 1648. in 12.* 4. Spirituales modos se habendi cum infante Jesu, & coram sancto Sacramento. *Bononiæ typis eisdem in 16.* 5. Diarium religiosum. *Bononiæ in 16.*

ALPHONSUS, v. *Ciaconius.*

---

(125) ALPHRAGANUS, aut FERGANIUS, est MUHMAMED IBN COTHAIR aut Ketir, judicante *Bailleto* des Auteurs deguisez. p. 222. sic dictus ab urbe *Fergau*, natali loco. Ejus Elementa Chronologica & Astronomica memorantur apud Thomam *Hyde* Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. p. 19. b.

---

(126) D' ALPINO: Eum esse *Thomaso* SPINOLA MARINI monet *La Visiera* alzata, Hecatostes num. XCVII. p. 90. uti ostendunt verba subjuncta.

XCVII. *TOMASO SPINOLA* Marini *esiliato suo Padre d' Ostracismo dalla Patria, scrisse, e publicò sotto nome anagrammatico*

Il Giuditio appassionato. Cicaleccio d' Alpino *Sammosto* Rima. *In Fastemberg. presso gl' H.H. del Vvormi* M. DC. XXXIV. 12.

ALPINO v. *Sammosto*.

(126. α) ALSINOIS, *le Comte Nicolas* DENISOT, ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526.

(126. β) ALSTEDIUS. Huic suppositos esse Tractatus duos, qui in *Encyclopædia* ejus extant, quorum alter (I.) *de pane*, alter (II.) *de optica*, inscriptus est, indicante *Symbola Schröteringiana ex Collegio Becmanniano MSto*, quæ & addit, Prioris libri Auctorem esse *Theophilum* de PEJA, Patrem Becmanni Francofurtani; posterioris autem *Ambrosium* RHODIUM: subjungens hæc verba adducta ex eodem collegio quæ (a) subjicio.

(a) Symbolæ Schröteringianæ excerpta ex MSto.

De Supposititiis autoribus *egit Joh.* Rhodius, *Danus, quorum Pleriq; tamen sunt Scriptores* Pseudonymi. *Opusculum editum est à* V. Placcio, *qui & ipse Tractatus duos emisit, Rhodiiq; Libello subjecit de* Scriptoribus occultis detectis, *quorum prior* anonymos, *posterior* Pseudonymos detectos *exhibet. In utroque tamen deprehendes, Auctorem multa alienis oculis vidisse, multa quoque egregia præsentis ac præteriti Seculi prætermisisse.*

ALPHONSUS VARGA, v. *infra*.

(127) Romani ALTGLAUB, Philo Christiani nomine, *Defensionem trium Causarum, quas pro sua conversione* (imo perversione) *ad Religionem Pontificiam a nostra, statuarius quidam Osnabrugensis adduxerat*, contra Refutationem *Wolfgangi Helvici* Lutherani, Superintendentis Osnabrugensis edidit *Guilielmus* ASCHENDORF, Jesuita Westphalus, docente *Alegambe* Bibl. Jesuiticæ pag. 167.

Adde *Sotwel.* p. 311. & *Witt.* Diarium Biographicum sub an. 1633. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 526. & p. 308. ubi hunc Auctorem collocat in ordine eorum, qui sibi nomen substratæ materiæ congruum adsciscunt, sub quo lateant.

(128) THEODORUS ALTHUSIUS. Sub Personato hoc nomine prodiit Lipsiæ anno 1659. *Historia Eutychiana, quæ Hærescos hujus ortum, progressum, propagationem, errorum enarrationem & refutationem cum consectario*, Lutheranos non esse Eutychianos, sistit, monente *Sagittario* Histor. Eccl. p. 853. ubi etiam verum Auctorem hujus scripti asserit esse *Matthiam* ZIMMERMANNUM, Superintendentem Misniensem &, ut addit *Symbola Rauschiana*, natione Hungarum Epperiessinum.

Rationem insuper notitiæ exprimit *Symbola Diecmanniana*, quæ fundata est in ipsius auctoris confessione, petita ex Ejusdem *Zimmermanni* dissertatione Historico Theol. ad dictum Tertulliani: *Fiunt non nascuntur Christiani* p. 37. & 349. ubi supra memoratam Historiam Eutychianam tanquam suam citare perhibetur.

(129) *Eusebius* ALTKIRCHERUS: Fictum nomen hoc esse, sub quo latere voluerit *Christophorus* HERDESIANUS edito scripto *de Mystico & incruento sacrificio adversus abominandam Pontificiæ Missæ Idololatriam* refert *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 899. Confirmatque citatus hic in *margine Diecmanniano Voetius* Asceticor. p. 843.

(130.) ALVARI Cordubensis creditum librum, qui *Scintilla* vel *Indiculus Luminosus* dicitur, non ipsius, sed BONITI, ex Archi-Diacono Episcopi Toletani esse, vide ex *Luitprandi* Chronico ad ao. 869. probantem cum *Ramiresio, Hallervordium*, spicilegiii de Historicis Latinis pag. 15. adde *Voss.* de Hist. Lat. l. 3. c. 4. p. 759.

Alius liber *Petri Alvarezii* nomine (II) *Itinerarium* nempe descripsit: & non esse opus ipsius, cujus inscribitur, auctoris sed breviarium alterius imperitioris, docet *Sagittarius* Introd. in Histor. Ecclesiast. p. 385.

ALYPIUS v. *à S. Cruce*.

(131) AMADEUS à FRIEDLEBEN: est *Abrahamus* à FALCKENBERG, Eques Silesius, cujus prodiit anno 1647. in 12. Amstelodami scriptum fanaticum, de quo *Symbola Flensburgo-Molleriana* nobis suggessit ea quæ sub lit. (a) excerpsimus. Meminit etiam *Falckenbergeri* inter fanaticos & asseclas Böhmii *Sagittarius*, ubi multorum ejus tam vero, quam ficto nomine emissorum scriptorum mentionem simul facit, eo tamen, quod mirere, de quo loquitur *Mollerus*, penitus omisso. v. Friedleben.

(a) Symbola Flensburgo-Molleriana.

Sub Amadei à Friedleben *nomine fictitio scriptum quoddam publicasse Abraham* a Franckenberg *Equitem Silesium, Fanaticis Erroribus addictum testatur* Abrah. Calovius *in Catalogo Autorum, quem* Anti Böhmio suo *subjecit. Ipse possideo opusculum Vernaculum Amstelodami A. 1647. in 12o. hoc Titulo excusum :* Christfürstliches Bedencken und Außschreiben *Johannis Christiani* Hertzogen in Schlesien / Liegnitz und Brieg / von nothwendiger Ergreiffung derjenigen Mittel / Wodurch GOttes gerechtes Gerichte / gefasseter Zorn und endliche Straffe über die jetzige Welt / recht erkennet / und / wo nicht abgewendet / doch gemiltert werden möge / zu Brieg *Ao. 1627. d 22. Aug. publiciret* / Jetzt aus dem *Original* mit einer Vorrede ausgegeben durch *Amadeum* von Friedlieben. *Præfationi subjunctum est* Symb. Franckenbergii: *Antiqua virtute Fideq;*

(132) *Amadæi* GUIMENII, *olim primarii S. Theologiæ Professoris, Opusculum* Singularia universæ *fere* Theologiæ Moralis *complectens, adversus quorundam Expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales*.

Præfixa Approbatione R. P. Francisci Luysii a Valentia Capucinorum Provinciæ Sanguinis Christi

sti in regnis Valentiæ & Murciæ Provincialis , & *apud fidei Judices sacros in utriusq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris.*

Hucusque libri titulus: in quo *omnia personata* esse ostendunt *Acta Eruditorum Lips.* anni 1690. p. 313. sub lit. (a & aa) excerptis. De vero quidem auctore dubitaverunt, an *Theophilus* RAYNAUDUS esset, Acta eadem Er. Lips. an. 1688. p. 430. uti indicant illa, quæ sub lit. (b) allegamus. Sed in Actis 1690. pag. 313. 314. 315. P. *Matthæum* de MOYA, e societate Jesu, verum ejus esse Auctorem, extra dubium ponunt, ut patet ex iis, quæ sub lit. (c) adjecta sunt ex iisdem *Actis Eruditorum.* Confirmat hoc *la Bibliotheque universelle* Tom. XI. p. 387. & tom. XVIII. p. 177. Ex quo loco posteriori quædam sub lit. (d) repræsentamus. Opposita huic libro est non solum ab *Oger Liban Erberg, Defensio censurarum Papæ Innocentii* XI. ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum disciplinæ; de quo *Acta Erud. Lips.* 1690. p. 313. sed aliud adhuc scriptum, sub titulo *la Morale des Jesuites justement condamnée*, de quo vide allegata sub lit. (e) quæ l'*Histoire des Ouvrages des Sçavans* du Fevrier 1689. p. 609. nobis suppeditat (de quo suo loco plura). Quæ & adde ex 1690. eodem mense p. 282. Cæterum *Amadæi Guimenii* librum hunc etiam Pontifex Innocentius XI. anno 1680. ut damnarit, refert *Seckendorff.* in Historia Lutheranismi, lib. III. Section. XXI. 84. p. 335. Adde etiam ex *Villani* Visiera alzata Hecatost. p. 29. num. VIII. quæ sub lit. (f) conspiciuntur, & inprimis Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hispan. tom. 2. p. 93. (g) *Acta Erud. Lipsiens.* 1683. p. 394. *le Journal des Sçavans* 1666. pag. 209. (h) *Histoire des Ouvrages des Scavans* Janvier 1688. tom. I. p. 139. vide ESCLAPEZ & *Symbolam Dieemannianam* (i) atque *Mastrichtianam.* (k)

(a) Act. Erud. Lips. A. 1690. p. 313. *Confictum esse Autoris, quod in frontispicio libelli legitur nomen, quivis facile deprehendit; etsi Jansenistam quendam sub eo latere voluisse, dubitari nequit. Personatum & typographum esse,* Petriq; Mallei (Pierre Marteau) *nullibi terrarum inveniendi nomen satyricis libris aliisq;, quorum editores pariter ac autores ignorari volunt, præscribi solere notissimum est.*

(aa) Acta Erud. Lips. ao. & pag. ead. *Inter eos qui novorum in Ecclesia Romana* Casuistarum, *quos vocant, & Jesuitarum inprimis licentiæ, qua Moralem disciplinam misere depravabant, primi sese opposuerunt, quidam fuit,* Anonymus *tum quidem, sed quem* Esclapezium *natione Hispanum fuisse libelli nostri* (Defense des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne &c.) *Autor* (Oger Liban Erberg) *nos docet, evulgato Lovanii ao. 1646. opusculo, quo Jesuitarum illa moralis doctrina improbabilitatis, temeritatis & erroris publice arguebatur.*

(b) Acta Erud Lips. ao. 1688. p. 430. *Exemplum affert* (Auctor Recueuil de diverses Pieces, concernant le Quietisme, & les Quietistes &c.) *libelli horridis opinionibus repleti, & sub nomine* Amadei Guimenii *anno 1660. Parisiis editi, quem alii* Mojæ, *Jesuitæ Hispano, alii* Teophilo Raynaldo *adscribunt.*

(a) Acta Erud. Lips. A. 1690. p. 313. *Defensio Censurarum Papæ Innocentii XI. ac Sorbonæ adversus Apologeticos Moralis Jesuitarum Disciplinæ,* a P. Moya *ejusdem Societatis sub nomine Amadæi Guimenii propugnatæ: autore* Oger Liban Erberg.

Ibid. p. 314. *Præfixa libro conspiciebatur luculenta Approbatio R. P. Francisci* Luysii a Valentia, *Cappuccinorum Provinciæ Sanguinis Christi in regnis Valentiæ & Murciæ Provincialis, & apud Fidei Judices sacros in utriusq; Coronæ Senatibus Consiliarii Qualificatoris; nimirum ut tanti ex alieno Ordine viri autoritate eo majus isti* Amadæi Guimenii, *seu P. Moyæ e Societate Jesu* (*hunc enim genuinum fuisse illius autorem, nunc quidem extra dubium est*) *libro decus ac existimatio conciliaretur.*

Ibid. p. 315. *Atq; una cum illa Sorbonæ seu Facultatis Theologicæ Parisiensis censura* (libri Guimenii,) *publicatum eodem tempore fuit P.* Nicolai Capuccinorum *in provincia Parisiensi* Provincialis *testimonium, quo nomine Generalis istius Ordinis asseverabatur, nullum esse inter Capuccinos* Luysium de Valentia, *nec provinciam Capuccinorum, cui nomen sit* Sanguinis Christi; *adeoque* Approbationem *illam sub Luysii Capuccini nomine* Amadæi *libro præfixam, ipso Amadæo, i. e.* P. Moya *confictam ac suppositam fuisse.*

(d) Biblioth. Univ. Tom. 18. p. 177. *La defense des Censures du Pape Innocent XI. & de la Sorbonne contre les Apologistes de la Morale des Jesuites soutenus par* le P. Moya *Jesuite sous le nom d'* Amadæus Guimenius *Par le Sr. Oger Liban Erberg. 1690. in 12. p. 176.*

(e) Histoire des Ouvr. des Sçavans Fevr. 1689. p. 609. *Je vous prie Mr. d'annoncer par avance une petite piece qui a pour titre:* Avis a l'auteur d'un libelle *intitulè* la Morale des Jesuites justement condamnée *sur une retractation inserée dans l'Histoire des Ouvrages des Sçavans du mois de Janvier 1688. sous le nom de* N. Philalethes *& sur la pretendue attestation du R.* P. Nicola *Provincial des Capucins de la Province de Paris contre l'Auteur nommé* Amadeus Guimenius.

(f) Villani Viziera alzata Hecatost. num VIII. p. 29.

VIII. AMADEO GVIMENIO *Lomarense diede alle stampe un libro:* Adversus quorumdam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones Morales *Panhormi, apud Nicolaum Buà M. D. LVII. Hebbe diverse editioni, e fù abbracciato da Curiosi, come che in esso si allentassero le redini al senso. Io vidi quella di Palermo nelle mani del* P. D. Gio: Francesco Saoli *C. R. Teatino Fratello di* Giulio Saoli *q. Bendinelli, all' hora Duce del la Serenissima Repub. della quale egli era Teologo: e lo credei libro con nome, e cognome legitimo, ma stampatosi poscia* la Biblioteca de gli Scrittori Spagnuoli *dell' eruditiss. D. Nicolas Antonio Canonico Siuigliano, mi potei accorgere esser libro pseudonimo, essendo il*

vero Autore Matteo de Moia, *conforme si può vedere a pag. 93. del To. 11. Contro di esso uscì una Censura dell' Accademia della Sorbona, quale venne dannata da Papa Alesandro VII. con una Bolla publicata ò spedita il primo di Luglio M. DC. LXV. ingannato da false relationi: quale non tardò à supprimere meglio informato, come si può vedere nel libro* Juris Canonici Teorica, & Praxis di Gio: Cabassutio pag. 92. *oue lo chiama* pernitiosum Amadei Guimenii librum de quæstionibus circa mores, *che però venne vietato dalla Sacra* Congregatione *dell' Indice. Di questo non si parla dal* Sotuello: *e questo mi fà credere libro tale essere stato disapprouato dalla Religione.*

(g) Nicol. Anton. Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 93.

Matthæus de Moja, *in oppido* El Moral *Castellæ novæ editus, Jesuita, Compluti primariam Theologiæ cathedram in collegio administravit, ibiq; diligenter annotatis morum doctrinæ articulis, in quibus recessisse Societatis Jesu Doctores ab antiquorum sententia, districtoque rigore, conscientiisq; habenas relaxasse vulgo ferebatur, adscititio usus nomine* Amadæi Guimenii Lomarensis, *elucubravit opus satisfactorium pro sodalium doctrina, quam in omnibus suis partibus assertorem ex antiquis, maxime Dominicanis, non unum aut alterum habere, adductis eorum testimoniis, ostendere conatur. Libri titulus*: Adversus quorundam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales. Bambergæ, *ut sonat, atq; iterum* Panhormi *apud Nicol. Bua. anno 1657. in 4to. Sed hunc librum primum excudit* Panhormi in Sicilia, *cum eo venisset Proregi Ursaonensi Duci a confessionibus sacramentalibus minister: Hinc* Valentiæ *prodiit, tertioque* Matriti, *quartum demum* Lugduni. *Vivit etiamnunc author Matriti cum fama non vulgaris Theologi.*

(h) Le Journal des Scavans. ao. 1666. pag. 207. seq.

Manuductionis ad Moralem Theologiam pars altera, *contra* Amadæum Geumenium & Wendrochium, *Auctore R. P.* Vinc. Baronio *Ord. Præd. Parisiis, apud Simeonem Piget. in* 8.

Comme le dessein d' Amadæus Guimenius *estoit de monstrer que les propositions qu'il rapporte & qu'on impute aux Casuistes modernes, ont esté avancées par d'autres Auteurs celebres, & particulierement par* S. Thomas *& par ses Disciples: Au contraire la fin que le* P. Baron *se propose, est de faire voir que l'Escole de S. Thomas n'a jamais eu de part à la doctrine qu'* Amadæus *luy veut attribuer.*

Toute cette contestation, qui a fait tant de bruit dans le monde, a pris son origine d'un livre composé en Espagnol, qui fut imprimé il y a environ quinze ans sous le nom d' Esclapez. *Cet auteur y avoit fait un recueil de plusieurs propositions qu'il avoit tirées des Casuistes modernes, & qu'il pretendoit estre contraires aux preceptes du decalogue. Un autre auteur Espagnol nommé* Aquila, *de l'Ordre de S. Francois, luy respondit pour les casuistes modernes, & parce qu'il crut que le livre d'Esclapez avoit esté fait par un* Jacobin, *& que mesme le bruit couroit qu'on l'avoit secretement imprimé dans le* Couvent de la Minerve à Rome, *il détourna adroitement l'orage sur les Jacobins, & tascha de faire voir que la pluspart des propositions qu'* Esclapez *blasmoit, avoient esté soustenuës par les plus celebres de leurs Theologiens. Mais le livre* d'Aquila *ne demeura pas long-temps sans replique. Car peu de temps apres on vit paroistre un autre livre sous le nom de* Francois de la Pieté, pour soustenir le livre d'Esclapez contre celuy d'Aquila.

Là dessus est intervenu Amadæus Guimenius *qui a pris le party* d'Aquila, *& ayant transcrit de son livre toutes les propositions qui estoient en contestation, il a maintenu que les unes sont faussement imputées à quelques Auteurs par* Esclapez, *qu'il nomme tousiours* l'Anonyme; *& que les autres ont esté auparavant enseignées par les plus celebres disciples de* S. Thomas. *D'un autre costé le* P. Baron *est aussi venu au secours de* Francois de la Pieté *Contre* Guimenius, *& il a fait ce livre pour prouver que toutes les citations que son adversaire allegue, sont ou fausses ou mal entenduës.*

Ce pere suppose dans tout cét ouvrage, que le P. Theophile Raynaud *est l'auteur veritable du livre qui a esté imprimé sous le nom de* Guimenius. *Mais ayant depuis reconnu que ce livre a este composé par un* auteur Espagnol, *il se retracte dans sa preface. Et certainement le livre de* Guimenius *n'a gueres de rapport avec le style & la maniere du* P. Theophile Raynaud.

(i) Symbola Diecmanniana.

Amadæi GUIMENII, Lomarensis, olim primarii S. Theol. Professoris opusculum, singularia universæ fere Theologiæ moralis complectens, adversus quorundam expostulationes, contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales ad Tractatus de peccatis; de opinione probabili; de fide; de charitate; de justitia & jure; de horis Canonicis; de sacrificio Missæ; de Jejunio; de Simonia; de Usuris; de Baptismo; de pœnitentia; de Eucharistia; de Matrimonio; de censuris. Editio novissima, ab Auctore correcta & locupletata, nec non suis indicibus illustrata, juxta exemplar, Valentiæ. Ex typogr. Jo. Bapt. Marsai, cum approb. & permissu ao. 1665. 12. Hoc scriptum quia ad defendendas scandalosas Theologiæ moralis, qualem Jesuitæ inculcant, propositiones compositum erat, & acres Theologorum Pontificiorum censuras ejus auctor facile prævidebat, hinc alieni nominis larvam sibi aptandam duxit, sub qua tamen ita latere non potuit; quin ei à Jansenistis detraheretur. Hi enim Dial. I. contra decretum *Perefixii* ArchiEpiscopi Paris. pag. 47. (editionis, quæ extat part. I. scriptorum Gallic. Colon. 1669. 8. hoc tit. impressorum: *Recueil de diverses pieces publiées pour la traduction du N. T. imprimé a Mons*) hunc in modum differunt: On à sçeu depuis peu à Paris, *que cet Amadæus Guimenius*, qui a fait de bruit tant pour avoir entrepris de deffendre les plus mechantes maximes des Casuistes, contre tant condemnations d'univer sitez, des prelats & des

& des Papes; qui a pareillement esté censuré come plein d' erreurs, d' ordures & d' abominations, avec tant de diligence & de soin par nos Theologiens de Paris n' est autre qu' un Jesuite Espagnol resident à Madrit, qui se nomme MOYA. *Quem verum auctorem denuo part. II. istorum script.* Gall. *pag. 154. indicant. Quantopere hic Moyæ infelix abortus Theologis Parisiensibus displicuerit, etsi ex jam dictis constet, ostendere tamen porro ex Ludovici* Marais, *Theologi Parisiensis dissertatione Gallica lubet, quæ inscribitur:* Discours de la Hierarchie & des Moeurs de l'Eglise, *cujus p. 40. hæc de personato Guimenio legas:* On à veu encore depuis peu au grand scandale de l'Eglise un malheureux livre, dont le dessein n'est pas seulement de renouveller toutes les erreurs, & toutes les impietez du premier *(Jac. Vernantium innuit, contra qvem disputaverat)* mais il encherit encore par dessus d'une maniere si horrible, que l'on le peut appeller le cloaque de toutes les ordures, & des toutes les impietez, dont l'esprit humain est capable, quand il est abandonné au sens reprouvé. Je ne vous en diray rien d'avantage, de crainte d'offenler les oreilles chastes. *Idem alia dissert. cujus* ἐπιγραφὴ *est* Discours de la defense de la verité p. 35. Rappellez, *inquit* dans vôtre memoire les impietez & les ordures d'un Guimenius, l'Autheur le plus impur qui fut jamais.

(K) Symbola Mastrichtiana.

Guimenius Amadeus, *dedit personatus:* Singularia universæ fere Theologiæ moralis adversus quorundam expostulationes contra nonnullas Jesuitarum opiniones morales, *addita approbatione R. P.* Francisci Luysii à Valentia, *Capucinorum provinciæ* Sanguinis Christi *in regnis Valentiæ & Murciæ Prov. &c. Auctorem facit Pet* von Mastricht, *in Theolog. Theor. pract. lib. 8. pag. 1077. b. eum qui edidit,* P. Moya *Jesuitam. Addit, Sorbonam Parisiensem libellum istum per XXX. Doctores examinatum condemnasse tanquam anti-Evangelicum & approbationem Luysii per testimonium P. Nicolai in provincia Parisiensi Capucinorum generalis falsi redarguisse, quod hujusmodi* Luisius de Valentia *nec* provincialis Sanguinis Christi, *in rerum natura nunquam fuerunt, censuram istam ab Alexandro VIII. Papa condemnatam, nihil ominus ao. 1666. ab inquisitione satis approbatam fuisse.*

De eo & ejus opusculo, singularia universæ Theologiæ Moralis *1664. Lugd. in 12. edito &* censuram Impiarum propositionum Theolog. Facultatis Parisiens. *vide* Hotting hist. *Eccles. part. 8. p. 535. & ipsam censuram p. 577. & seq.*

Honoratus Faber Jesuita. *In Apologetico doctrinæ Moralis, societatis Jesu, part. 2. edit.* Colon. *Tract. 4. exhibet R. P.* Matthæi de Moya *S. Jes. in Complutensi collegio quondam Sac Theolog. Schol. & inde in imperiali Metritensi pro scholis regalibus, Fac. Moral. primarii Prof.* Selectas quæstiones, ex præcipuis Theol. Moralis tractatibus: de opinione probabili, de Religione &c. *Præmiserat tractatu III.* Supplicem libellum Amadæi Guimenii *ad S. congregationis indicis Eminentiss. ac R. R. S. R. E. Cardinales: in quo capita censuræ Sorbonicæ diluere conatur, & in præfat. alterius opusculi crimen falsi a se amoliri. Sed sunt hæ omnes nugæ. Qui conscientiam hominis novit subesse judicio Dei, satis convictus est, si Jesuitarum laxam casuisticam legerit.*

AMADEUS v. *Curtius.*

(133.) AMADIO NICOLVCCI est Nicolo MACHIAVELLO. Sub hoc nomine prodiere *Discorsi politici & militari di Amodio Nicolucci* Venet. 1648. vid. Rhodiana num. 27. Scav. num. 62.

(134.) AMADIS ORIANÆ: *Gerard* DE SPES. Ut habet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez pag. 526. putans Pseudonymi hoc esse nomen. At ego Elisabetham Reginam Angliæ perstringi eodem ex *Cambdeno* in anonymis n. 1023. indicavi.

(135.) AMALARII Fortunati, Trevirensis, quem *Sigebertus* de Viris Ill. c. 87. AMULARIUM, AMILARIUM, HAMULARIUM & ATTULARIUM vocari in Codd. Mff. testatur, *Alcuini*, de quo superius egimus, Discipuli nomine, qui circumferuntur libri IV. *de divinis officiis*, quod AMILARII Metensis Diaconi sint, vide contra *Possevinum* T. 1. pag. 56. *Bellarminum*, *Gerhard.* pag. 511. aliosque asserentes plurimos, apud *Olearium* Abaci Patrum, pag. 24. quibus adde *Th. Raynaudum* de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 2. p. 122 123.

Cujus verba nobis sub lit. (a) excerpta sunt. Plenius hæc exsequitur Aubertus *Miræus* Biblioth. Ecclesiasticæ p. 128. cujus verba sub lit. (b) repræsentamus, addimusque, (d) *notas Marginales Diecmannianas ad Sigebertum notatas; & Mastrichtianas Symbolas (e) Vide & Cave Hist. Litter. Script.* Ecclesiast. qui Metensi adscribit, præter duo extrema capita lib. IV. addita.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris part. 1. Erot. 10. §. 2. *p. 122. 123.*

Amalarius Trevirensis *Antistes. Huic passim supponitur lib. de divinis officiis; Non esse tamen hunc* Amalarium *librí verum parentem, sed alium Amalarium non nisi* Diaconum, *& Episcopo ætate suppa-rem, qui jussu* Ludovici Imperatoris *opus illud contexuerit, annotat* Sirmondus ad Ennodii *opusculum de cerei benedictione.*

Amalarius, Metensis *diaconus, Ludovici pii jussu, libros quatuor* de divinis officiis *contexuit. Quos quidem libros* Amalario Fortunato, *Treverensi Episcopo, hactenus falso typographi attribuerunt. Amalarius porro Metensis, ut dixi, diaconus (quem* Honorius *hoc capite Episcopum Metensem non recte appellat:) Amalario Treverensi Episcopo ætate suppar, vir fuit longe eruditissimus. Ab isto* Amalario Metensi *(facta è Palatio Aquisgranensi librorum copia) Forma institutionis Canonicorum & Sanctimonialium canonice viventium, ex diversis veterum Patrum ac doctorum sententiis concinnata, Conciliiq; Aquisgranensis judicio & auctoritate, anno Christi octingentesimo decimo sexto, comprobata fuit: quod ex* Admari Chronico Engolismensi Sirmondus *observavit.* Diotari *porro* Formam institutionis canonicæ, Notis à me illustratam, *Antuerpiæ 1638. cum condice Regularum & Constitutionum clericalium, edendam curavi. Quod ad* Amalarium Fortunatum

tunatum, Episcopum Treverensem, *attinet*; *is à* Carolo Magno *Constantinopolim ad Imp.* Michaëlem Balbum, *cum* Petro *Abbate Nonantula, diœcesis Mutinensis, missus fuit. Successorem in cathedra habuit* Hettum, *cujus Epistolam ad* Frotarium Tullensem *Episcopum citat* Sirmondus *in notis ad Tom.* 2. *Conciliorum Galliæ.*

(d) Notæ Marginales Diecmannianæ.

Non *Sigebertus*, qui eum *tantum Attularium* vocat, sed Suffridus *Petri* in Annot. ad l. c. Sigeb. p. 352. 353. diversam illam nominis scripturam refert. Qvam varietatem quoqve legas apud Petrum *Blanchot* in Elencho Auctorum Biblioth. P. P. Concionat. Paris. ao. 1643. 4to editæ. Junge Usser. Histor. Gotteschalci c. 8. p. 128. Et mox: Lege omnino *Sirmondi* Epistolam *de Amalariis*, quam *Labbe* in Addend. T. 1. de Script. Eccl. a. 1692. ad 702. exhibet, ubi librorum *auctorem* esse probat *Amalarium*, *non Trevirensem*, *sed* alium *Metensis Ecclesiæ Diaconum*, Trevirensi paulo Juniorem, licet per aliquot annos una vixerint.

(e) Mastrichtiana Symbola.
AMALARIUS.

Quem Trevirensem Usserius, Metensem postea Lugdunensem Episcopum facit: Scripsit de *Ecclesiasticis officiis. Transsubstantionis* cum *Paschasio Ratberto* auctor. De eo Judicium Ecclesiæ Lugdunensis ex libro de tribus epistolis qui in Tom. 4to Biblioth. Patr edit. 4. Col. 391. habetur exhibet *Forbes* in instit. Hist. Theolog lib. XI. Cap 18. pag. 604. a.

AMANDUS v. *Flavianus.*

(136.) AMANDUS v. *Rosach.*

(137.) AMANDI ROSARII nomine extare Epistolam *Eliæ* PUTSCHII Antverpiensis, docet Teissier Elogior. Thuaneor. part. II. pag. 391.

(138.) AMANDUS Verus. Ejus sub nomine prodiere *Imperium Politicum ex sacra Regum Historia descriptum*, ad Christianum Ludovicum Magnanimum, Ducem Megapolitanum Anno 1661.

Triumphans Anima, sive *Philosophica demonstratio Immortalitatis Animæ.*

Nova detecta Veritas, sive *Animadversio in veterem ratiocinandi artem Aristotelis*, omnia in 12. quæ profecta esse à *Chrysostomo* EGGENFELD J.U.D. & tum temporis Consiliario intimo Ducis Megapolitani, non æque reliquis ac ingenio felici, memorant qui & Virum & scripta ejus noverunt, de quibus judicium ferre, nobis nunc non arrogamus, at quod ab omnibus æque non probentur, haud sine causa fieri credimus.

Horum trium librorum in 12. *primum* paginis 696. constat, cui subjungitur Epitome sive capitum & Quæstionum index plagularum circiter 6. *Secundum* paginis 522. & indice rerum completo. *Tertium* paginis 232. Capitibus XXI. cum præfatione dedicatoria Principis Megapolitani *Christiani* Aulæ Mareschallo, Cancellario, Procellario Consultissimo &c. inscripta cui subjecit lit. I. C. E. Unde prænomen *Joannis* aut *Joachimi Christophori* præsumo. *Königius* tamen p. 269. a. posterius prænomen solum habet, forte nec nisi me solo, quem allegat, hic usus. Addit hic *nota Marginalis Diecmanniana* sequentia: Hunc D. Eggenfeld, mortuo ante aliquot annos Duce Meclen-" burgico libertati restitutum in Belgium abiisse," Ultrajecti fama humilitatis & acquisitæ Divinæ" sapientiæ vivere, & quorundam scriptorum," quæ cum nonnullis eruditis contulerit, editio-" nem meditari, ex litteris jam ante quadrien-" nium scriptis me accepisse recordor. Nec omittenda sunt, quæ habet *Margo Mastrichtianus*: *Chrysostomi* hujus *Egenfeldii* fata durissima ipse post tot" annorum toleratos carceris squalores mihi nar-" ravit, suaq; quæ post liberiorem carcerem scripsit" Theologica, idque de generali quadam religio-" ne, omniumque aliarum cum ea conciliatione," mihi ipse retulit, liberatus ex carcere. Reli-" quitque scripta quædam, in quibus abstrusa mi-" ra & inaudita In Belgium, postea Viennam," & Brinnum in Moravia abiit. Unde litterarium" commercium senex & valetudinarius mecum" habuit, quod per triennium & qvod excurrit," cessavit, ex quo obiisse & scripta ejus multa in" manus, aliorum incidisse, conjicio. Porro addit idem Excellmus Syndicus von *Mastricht* etiam hæc memorabilia.

Johannes *Chrysostomus.* EGENFELD.
Austriacus vel Bavarus.

Consiliarius Ducis Christiani Megalopo-" litani, incarceratus ao. 1666. hæsit in duro car-" cere usque ad 1672. postea liberiori gavisus de-" tentione ad lectionem Patrum, scripturæ me-" ditationem se accinxit & multa abdita & ab-" strusa invenit & scripsit. Quæ hoc *folio* continen-" tur, Parietibus inscripsit carbone, & ex MS. ipsius" vidi & legi.

Chronographica & Epigrammata.

Anno à Christo nato 1666. Mense Octobris Carceris parietibus Carbone inscripta.

1. in latere dextro versus Solis ortum æstivum:

fVIt
qVI
graVes CarCere hoC sIbI InfLICtas MoLestIas
æternItatIs CogItatIone sVstInVIt,
VtI
IVstItIa regnat
InIqVItas patItVr.

infrà.

Septima lux Junii dicti mirabilis anni
Claret, & invisas carceris intro fores.
Carceris arcanum Sextus tibi detegit annus,
Est homo per Christum conditus, ecce novus.

2. in latere opposito.

te ChrIstIanVM profIterIs:

patere.

patere.

sChoLa ChrIstI sChoLa pafsIonIs & affLICtIonIs.

3. Ortum æquinoctialem versus a dextris.

æternVM erIt qVoD IbI LætIfICabIt

à Sinistris.

Vere breVe, qVoD hIC MoLeftat

in superiore fornice:

hIC IgItVr fLebo:

Vt IbI rIDEaM.

4. Versus solis ortum hibernum à dextris.

SerVItVtIs CarCer

est

SapIentI LIbertas.

CorpVs

InCarCerarI poteft

non Mens:

qVæ ferVIre Ignora

phILofophatVr

VbIqVe.

ea prærogatIVa VIrI SapIentIs.

in

latere adverso

Carcere in hoc conclusus inops, nec sufficit: ultra
Subtrahitur calamus, candida charta, liber.
Improba ne misero noceat molitio quicquam:
Insolitas genius suggerit ecce modos.
Pro Calamo servit mens: chartam vis memorandi
Supplet: tum Christus fit Liber ipse mihi
Perlego nunc Librum, cujus nova dogmata scribam:
Quilibet ut Verbum prædicet esse Dei.

in medio.

gaVDIa, terra qVIbVs VIVIt MIhI fterCorIs
Inftar:
eft qVIa Sors IesVs VIVo beatVs oVans.

5. in latere parietis ad Austrum.

Iras SpIras?
absIt:
ConsVLe, qVæso, te, In ratIone tVa, Ipse
& InVenIes.
præftantIVs patI, atqVe facere MaLa
honeftIVs, affLIgI, atqVe affLIgere
beatIVs; neCarI atqVe ne Care.

6. in Latere occasum versus

LVX

est

qVâ aLLVCente

Mens

VItII eXpers

InteLLIgIt InteLLIgIbILIa

& fIt

SCIens

totIVs VerItatIs.

(139.) AMATOR où AMADEUS: *Jean* MEUDEZ: ita *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez. p. 526.

(140.) AMATUS LUSITANUS. Ejus nomine editæ sunt *Curationum Medicinalium* Centuriæ VII, quibus præmittitur *Commentatio de Introitu Medici ad ægrotantem*, docente *Frehero* in Theatro Virorum eruditione clarorum p. 1230. ex vitis Medicorum illustrium Petri *Castellani*. Verum deinde libri Auctorem, ex *Quenstedii* Dialogo de Patriis virorum doctorum. p. 17. addit esse *Johannem* RODERICUM CASTELLI ALBI, Philosophum & Medicum præstantissimum, qui se postea appellavit Amatum Lusitanum, ut notat *Mercklinus* Lindenii renovati p. 672. a. qui & p. 34. & 35. Amati Lusitani Scripta multo numero recenset.

(141.) *Levinus von* AMBEER: Edidit tractatum Germanicum, cui titulus; Der vernichtete Frantzösische *Religions Poppanz &c.* Anagrammaticum hoc nomen esse *Immanuelis* WEBERI, multis scriptis super successionem Lauenburgicam inclyti, docet *Symbola Junckeriana*; cui addenda sunt illa, quæ aus denen Monatlichen Unterredungen ao. 1692. pag. 245. sub lit. (a) subjunximus.

(a) Monatliche Unterredungen anno 1692. p. 245. Constantino nahm derowegen das vorhin promittirte Tractätlein von einer beständigen Reichs-Armee zur Hand / dessen Titul sich also anhebet: Der vernichtete Frantzösische Religions-Poppans ꝛc. Durch *Levinum* von Ambeer. Dieser Auctor liegt unter dem anagrammate seines Nahmens verborgen / (redete Antonio darzwischen) und ist schon wegen am Käyserlichen und andern Höfen wohl auffgenommenen Tractätlein von der Lauenburgischen Sache / allenthalben in Teutschland bekant.

(142) AMBROSIASTES: Hujus nomine veniunt Eruditis plerumque Commentarii in Epistolas Paulinas: ut notant Monatliche Unterredungen. 1690. pag. 985. quorum verum Auctorem alii REMIGIUM credunt, alii OPTATUM, alii PELAGIUM Hæreticum, alii HILARIUM DIACONUM, quos omnes falsos aut dubios perhibet *Bailletus* in Catalogo des Autheurs degvisez p. 526. tandemque addit: C'est selon d' autres UN PELAGIEN, dont le nom s'est perdu.

(143.) AMBROSIUS Ansbertus, Monachus, refertur ad annum 890. a *Bellarm.* pag. m. 197. *Trithemio*, *Possevino* & *Gerb.* p. 523. & inter alia *in Apocalypsin* scripsisse dicitur, & quidem libris X. editis Col. 1539. ut est apud *Sixtum Senensem* lib. 4. p. m. 238. Eos libros non huic, sed AUTHPERTO *Abbati S. Vincentii* ad Vulturnum amnem deberi, scribit *Theoph. Raynaudus* pag. 125. de mal. & bon. libris, quos duos confundere videtur *Olearius* Abaci patrum pag. 25. quem vide.

Inprimis autem *Miræum* Auctar. de scriptoribus Ecclesiast p. 230. sub lit. (a) excerptum, & *Cave* Hist. Litterar. pag. 345. a. Ubi *duos Autbertos* sive *Ansbertos* (quæ nomina Gallica in Latinam dialectum mutata facile confusa sunt) arbitratur. Eum locum v. mox infra ad *S. Ambrosium* lit. (c) & *Authpertum* qvos non male confundi notat *Mollerus* Homonymoscopiæ pag. 538. post *Fabrum* revera *Fabricium* Decadis Decadum num. 33. & *Caveum*, omnes tres amicos meos plane singulares, quibus

quibus de hoc nævo liberis meis chartaceis demto, gratias, ut debeo, hic ago.

(a.) Miræus Auctar. de Scriptoribus Ecclesiast. p. 230.

Ambrosius Ansbertus, *Sigeberto in catalogo c. 91.* Autbertus, *scripsit libros decem in Apocalypsim, qui tomo 9. Bibliothecæ Patrum, editionis Coloniensis, leguntur. Ad calcem libri decimi hæc ipse attexuit:* Ambrosius, qui & *Ansbertus*, ex Galliarum Provincia ortus, intra Samnii regionem apud monasterium martyris Christi Vincentii maxima ex parte divinis rebus imbutus, temporibus Pauli Pontificis Romani, nec non & Desiderii Regis Longobardorum, sed & Arrochisi Ducis ejusdem provinciæ, quam incolo, hoc opus confeci atque complevi: quod propter facilitatem ipsum intelligendi, *Speculum parvulorum* vocavi.

AMBROSIUS v. *Catharinus.*

(144.) *S. AMBROSII Mediolanensis Episcopi scripta supposititia plurima, recensentur ab iis, qui opera ejusdem edidere in præfationibus eorundem: tum etiam à* Bellarmino *de script. Eccles. ad Ao. C. 347.* Sixto Senensi *Bibl. sanctæ lib. 4. pag. m. 229. seqq.* Possevino *in Appar. S. Tom. I. pag. m. 257. usque ad 277.* Andrea Riveto *Critici sacri lib. 3. cap. 16. & seqq.* Theophilo Raynaudo *de mal. & bon. lib. pag. 123. 124. citatosque plurimos alios ab hisce partim, &* Oleario *Abaci Patrum p. 26. & seqq. Ex hisce pleraque ἀδέσποτα mansere, auctoribus tamen suis aliqua, licet haud æque certis semper argumentis restitui cœperunt. Quæ Alphabetico nunc ordine breviter recensere hujus instituti ratio jubet. Sunt itaque sequentia.*

I. Apologia pro Davide utraque *per Erasmum eidem auctori, cujus sunt* de Vocatione gentium *Ambrosio suppositi libri, quos vel EUCHERIO vel PROSPERO adjudicari mox videbimus: qua de re imprimis lege* Rivetum *Critici sacri l. 3. c. 18. pag. 320. Et de posteriori quidem ipsi Pontificii, quod sit supposititia, magno numero consentiunt apud* Bellarminum, Possevinum, Cocum, *&c. supra laudatos: priorem vero plerique eorum genuinam volunt, duorum aliqui posteriorem etiam defendunt, uti videre est apud Th.* Raynaud. *p. 123.*

Cujus verba sub lit. (a) repræsentamus: utramque inter genuinas refert etiam *Cave*, in Historia Litteraria Scriptorum Ecclesiasticorum. p. 149. *Elies du Pin* Bibliotheque Tom. 3. p. 256. v. Monachos Benedictinos recensitos *Actis Erudit. Lips.* 1688. p. 67.

II. Commentarius *sive* Expositio in in Apocalypsin *supposititius agnoscitur à Doctoribus Pontificiorum, adductis apud supra laudatos. Verum operis auctorem autem esse BEREGANDUM, quem laudat* Dionysius Carthusianus *cap. 10. in Apocalypsin* ex Manuscripto Oxoniensi *docet* Joannes Raynoldus *de libris Apocryphis prælect. 74. & cum eo* Joh. Pitseus *de Rebus Anglicis, aliique citati* Rob. Coco *p. 275.* Riveto *pag. 325.* Gerhardo *p. 288. ubi* Salmeronis *conjecturam de AMBROSIO Monacho frustaneam, ut ex hisce patet, vide.*

BERENGAUDO Commentarium in Apolypsin tribuunt etiam *Supplementa ad Acta Eruditorum Lips.* Tom. II. p. 221. Quem *eundem* plane esse, cum BERENGARIO, *Archidiacono Andegavensi*, evincit Henricus *Wharton*, Auctarii Historiæ dogmaticæ Jacobi *Usserii* de Scripturis & sacris vernaculis pag. 391. & seq. sub lit. (b) Adde *Hotting.* Scriptor. Supposititior. pag. 86. citante hic nota marginali *Normanniana MSta.*

III. Commentaria in Eipstolas Paulinas omnes, *etsi multis se genuina venditaverint, attamen à pluribus doctiorum supposititia judicantur; adjudicantur autem diversis auctoribus à diversis. Nimirum HILARIO* Diacono Romano, *qui Luciferi schisma propagavit. v.* Bellarminus *p. 97. 98.* Franciscus Lucas, Brugensis *apud* Cocum *pag. 271. & alii apud* Rivetum *l. 3. c. 18. & l. 4. c. 13.* Theoph. Raynaud. *pag. 124. Cum OPTATO convenire partim & disconvenire notat* Joh. Gerhard. Voss. *de Baptismo disp. 8. thes. 28. pag. 120. & Disp. Historico-Theolog. 26. th. 8. p. 390. REMIGIO* Lugdunensi *tribuit* Maldonatus *apud* Cocum p. 271. & Possevinum, *ac* Gerhard. *p. 285. Sed de* Hilario *videtur esse potior sententia, de qua re vide plura inferius, ubi & de scripto* Augustini *supposititio, cui* Quæstionum in V. & N. Testamentum *est titulus, sermonem faciemus.*

Vide etiam *Olear.* Abacum Patrologicum p. 214. & (c) *Cave* Histor. Litt. pag. 150. b. quibus addi possunt Monatliche Unterredungen anni 1690. p. 986. *Acta Erudit. Lips.* ao. 1689. p. 168. & inprimis *Usserius* de Scripturis & sacris vernaculis pag. 63. & 370. sub lit. (d) Singularis est sententia *Benedictinorum* nuperorum editorum Ambrosiani operis. Qui *non unius, sed multorum opus esse hos commentarios* asserunt, ut patet ex *Supplem. Act. Erud. Lips.* Tom. II. Sect. V. p. 220. sub lit. (e) excerptis. v. Richard *Simon.* Histoire Critique du N. T. c. IX. p. 133.

IV. Commentarius in Epistolam ad Hebræos, *licet ipse multis probatus, attamen improbatus magno* Erasmo, *potius ANSHELMI vel REMIGII modo memorati creditus in præfatione Tom. I. Operum Ambrosii. v.* Cocum *pag. 273.* Rivet. *p. 324.* & Possev. *ac* Gerhard. *p. 288.*

Tribui etiam hunc Commentarium CLAUDIO AUTISSIODORENSI vel TAURINENSI colligi potest ex iis, quæ hanc in rem afferunt der Monatlichen Unterredungen ao. 1693. pag. 292. in recensione operis *Richardi Simonis* quod prodiit 1693. in 4to chez Reinier Leers sub titulo: *Histoire critique des principaux Commentateurs du noveau Testament, depuis le commencement du Christianisme jusques à notre siecle.* Dubitare tamen ipsum Simonem περὶ γνησιότητος memorati commentarii vide loc. cit. ubi tamen & frustra *Ambrosio* adscribi, expresse affirmatur.

V.

V. Epistola 79. ad Theophilum & Anysum. *DAMASI Pontificis esse dicitur à* Riveto *l.3.c.14.p.306.* VI. Epistola ad Demetriadem Virginem *legitur diversa ab ea, quæ in* Hieronymi *operibus ab* Erasmo *editis Tom.3. Epist.84. exhibetur; eam COELESTII aut PELAGII Hæreticorum dicit* Baronius, *Pelagii Augustinus etiam esse scribit apud* Rivet. *l.3.c.7.pag.405. &* Erasmum *in præfatione ejus pag.m.12. ubi à* Beda *JULIANO hæretico tribui dicit: confutans illam.* Hieronymi *credita, revera est PROSPERI* Aquitanici, *docente* Joanne Coitero, Suaresio *& aliis apud* Rob. Cocum *pag.261. & 263.* Rivet. *&* Possev. *Appar. S. Tom.1. pag.68. &* Gerhard. *pag.277.*

PROSPERO etiam tribuitur à Gvilielmo *Cave* Histor. lit. p. 148. a. & inter Prosperi opera, imo etiam in Quesneliana Leonis M. editione, epistolam ad Demetriadem legi, testantur Benedictini, in *Supplement. Act. Erudit. Lips.* Tom. II. Sect. V. p. 221. Leoni hanc epistolam asserit Quesnel, Journal des sçavans du 17. fevrier 1676. p. 44. Adde *Voss.* Histor. Pelagianæ p. 67.

VII. Conciones ad populum breves *Tomo tertio Ambrosianorum operum extantes, omnes Ambrosio abjudicat* Erasmus. *Et sane quomodo earum aliæ in AUGUSTINI, aliæ in MAXIMI Taurinensis sermonibus legantur, vide apud* Bellarm. *pag.* 95. Richard. Montacu. *Orig. Eccles. part.1. §.137. p.130.* Cocum *p.263. & seqq. &* Rivetum *l.3. cap.17. pag.314.315,316.* Possevin. & Gerhard. *p.277.*

His jungi merito debet Guilielmus *Cave* Historiæ literariæ Scriptorum Ecclesiasticorum p. 223. b. & ea, quæ de Sermonibus sub Ambrosii nomine divulgatis censuerunt *Benedictini*, ut referunt *Acta Erud. Lips.* supplem. Tom. II. Sect. V. pag. 221. nobis sub lit. (f) excerpta. Adde etiam pag. 423. & *Mabillon.* part. 2. Mus. Italic. in præf. nobis sub lit. (g) excerpta.

VIII. Liber de Fide contra Arrianos, *GREGORIO Nazianzeno tribuitur, in Latina operum ejus interpretatione, per Ruffinum facta.* Gerhard. *pag.275. Compendium ejus argumenti genuini ab alio factum, pro Ambrosiano venditatum, memorat* Rivetus *l.3.c.19. p.326.*

Hunc librum, qui etiam *de Filii dei divinitate & consubstantialitate* inscribitur, non inter Gregorii Nazianzeni tantum sed & VIGILII TAPSENSIS opera Chifletius refert. At *Hermannus* in Vita Ambrosii, & *Quesnelius* in appendice ad Opera *Leonis M.* hanc lucubrationem GREGORIO *Eliberytanæ sedis* in Provincia Bætica *Episcopo* adscribere maluerunt. Quorum conjecturis siquis adquiescere nolit; eum *Benedictini* monent ut saltem tractatum hunc antiquum esse agnoscat cum ab Augustino allegatus fuerit. *v. Supplem. Act. Erudit. Lips.* Tom. II. Sect. V. p. 223. quibus junge *Journal des savans.* 1676. pag. 44. ubi Vigilius *Tapsensis à Vigilio Episcopo Tridentino*, distinguitur, Auctoritate *Chifletii.*

IX. Hymnus, Vexilla Regis prodeunt. *FORTUNATI est.* Bellarm. *p.98.*

Fortunato adscribit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. pag. 150. b. saltem certo certius Ambrosii non esse ibidem judicat. De hoc hymno accuratissime & ex professo Clariss. *Tenzelius* in Exerc. part. 1. Ex. 10. pag. 393. & seqq.

X. Alius, Te Deum laudamus, *etsi AMBROSIO & Augustino communis per miraculum factus memoretur, ex* Dacii *Chronico, tamen ut suppostitium hunc hymnum, utrique abjudicat* Th. Rayn. *p.124. 125.*

Quæ supra c. X. n. 1644. in *Anonymis* fuse dicta jam habemus & excerpta partim, ut hic superfluum jam sit adducere ulterius, quæ habet M. Andreas Christianus Eschenbach / Exercitatione de Poëtis Christianis sacris, Græcis & Latinis p. 15. & 16. Quique nihilominus inter genuina *Ambrosii* opera hymnum hunc collocavit *Cave* Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 150. a. ut ostendunt excerpta sub lit. (h) & *Olear.* Abaci pag. 28.

XI. Liber unicus de Pœnitentia, *sub titulo* Exhortationis ad pœnitentiam, *à nonnullis* Ambrosio *quoque tribuitur: à quo* libri bini de pœnitentia *soli scripti quod sint, constat ex ipsius testimonio in Ps.37. quique genuini creduntur & defenduntur, post alios contra* Petrum Soto *à* Theoph. Raynaud. *pag. 123. 124. Eum librum suppositum Ambrosio docti censent tantum non omnes: at non modo suppositum esse, sed & AUGUSTINI genuinum esse, vult* Jo. Costerius *in Catalogo scriptorum, post vitam Ambrosii Tom.1. præfixam subjuncto.* Rivetus *l.3. c.19. pag.327. ex stylo* Africanum *collegit, & VICTOREM, Castennæ Episcopum in Mauritania, ei auctorem assignat. Quod ad summam rei attinet, idem omnino est hic tractatus cum Homilia 39. quæ CÆSARIO* Arelatensi *tribuitur, inquit* Cocus *p.277.*

Imo etiam fere totidem verbis in sermone 313. inter AUGUSTIANOS reperiri, contendunt *Benedictini.* Vid. *Act. Erud. Lips. Suppl.* Tom. I. Sect. V. pag. 122. *Victori* tribuit & *du Pin* l. cap. 291. b. & quidem *Tunnennesi* potius quam Castensi p. 180. Tom. IV.

XII. Liber de Dignitate Sacerdotali ANSELMUM *potius redolet, quam* Ambrosium, *nihil tamen definio, inquit* Theoph. Raynaud. *p.124.*

Cave lib. cit p. 150. a. inter genuina Ambrosii scripta refertur.

XIII. *Liber* ad Virginem lapsam, *à* Bellarmino, Possevino, *aliisq; Pontificiis plurimis* Ambrosio *quidem abjudicatur, at auctori certo nulli adjudicatur. Eundem hunc librum esse paucissimis excerptis, cum Ep.22. tomi 9. operum HIERONYMI, quæ nunc titulum gerit* in Susannam lapsam Exhortatio, *testatur* Cocus *p.257. neq;* Augustini *vel hoc, vel illud esse scriptum, alio-*

 rum

rum testimoniis probans: *adde* Rivet. *l.3. c. 16. p. 311. 312.*

NICÆÆ Aquileensi Episcopo dubitanter tribuit *Cave* Histor. Litterariæ Scriptor. Ecclesiast. pag. 150. b. citatque *Gennadium* de Scriptoribus cap. 22.

XIV. De Virtutum & vitiorum conflictu *liber*, *inter Opera AUGUSTINI uberior etiam extat*, *& a nonnullis* LEONI Papæ, *licet haud adstipulante* Possevino, *ab aliis* GREGORIO Magno Pontifici *tribuitur*, *teste* Riveto *l. 3. c. 19. p. 326.*

Adde *Cave* Hist. Litterar. pag. 345. hunc cum aliis pluribus scriptis AMBROSIO AUTPERTO vel ANSBERTO tribuentem loco (h) quem dare hic modo præcedente numero promittebamus. Idem ex Benedictini editione firmat *du Pin* l. c. p. 291. b.

XV. De Vocatione Gentium *libri*, *Tomo secundo Ambrosianorum operum inserti*, *eidem communi ferme doctiorum Theologorum consensu abjudicantur*, *& assignantur ab aliis* EUCHERIO Lugdunensi: *quos inter est præcipuus* Erasmus. *A plerisq; vero cum* PROSPERI Aquitanici *lib. 1. cap. 7. & lib. 2. c. 8. iidem esse manifesto deprehensi sunt, ut est apud* Bellarm. *p. 95.* Rivet. *l. c.* Possev. *&* Gerhard. *p. 275. ubi* Erasmo, Salmerone *& aliis adductis*, Perkinsium *Prospero eas adimere conantem refutari legas. Plura vide infra*, *ubi de* Augustino *&* Hieronymo *sermo incidet.*

Gerh. Joh. *Vossius* vel ARELATENSEM ARLANUM vel PROSPERUM AURELIANENSEM auctorem esse non dubitat referente Jo. Conrado *Dürrio* Disp. Jenæ 1673. habita, *quod Ethnici inexcusabiles sint* Th. 60. Militat pro *Prospero Antelmius*, quem tamen prolixe refellere nititur du *Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Ecclesiastiques. Quod & in hujus libri recensione observant *Acta Erudit. Lipsiens.* Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 423. Quemque asserunt tueri partes Pascasii *Quesnellii* hunc ipsum librum vindicantis LEONI PAPÆ. Contra *Vossius Historiæ Pelag.* lib. I. c. XX. mavult adscribere HILARIO ARELATENSI aut PROSPERO AURELIANENSI aliquanto JUNIORI (quam quidem Prosper Aquitanicus) ut monet *Symbola Normannia.* Et Prosperi cujusdam esse jam omnibus notum est, ait *Cave* Hist. Litt. p. 150. b. cui adde *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 68. & *Acta Erud. Lips.* Tom. I. Supplementorum Sect. VIII. p. 431. lit. (i) & Josephi *Antelmii* diss. Criticas ibi recensitas. Hic vero nunc addi olim recensitis etiam debent:

XVI. *Confessio Fidei* Catholicæ: Illam Jacobus *Hommen* in Supplemento Patrum, sub *Ambrosii*: Sed *Paschasius Quesnelius* sub FAUSTINI nomine vulgavit, ut notant Acta Erud. Lipsiens. in tom. II. Supplement. Sect. V. p. 123. Cave autem in Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum p. 150. b. sub titulo: *Expositio fidei secundum Symbolum Nicænum*: ex libro primo de fide ad Gratianum excerptum esse asserit. Invenitur hæc Confessio annexa Actis Theodoreti Martyris & Philippi Hadrianapoleos Tom. IV. Veterum Analectorum Joh. *Mabillon*, uti indicant Acta Erud. Lips. anni 1686. Januar. p. 19. sub lit. (k) excerpta.

XVII. *Sermo de Purificatione B. Virginis* hactenus *Ambrosio* tributus est; at inter Spuria ejus scripta refertur à *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 150. b. ALCUINO illum tribuit *Journal des Scavans* de l'an: 1679. pag. 94. sub lit. (l) Adde quæ ex du Pin sub lit. (m) excerpta generatim exhibemus & prolixiora Tom. IV. p. 90. quam ut excerpi potuerint. Plura vide infra de *Antonii Democharis* nomine in Ambrosii operibus collocatis: & nunc allatas notas *marginales Diecmannianas* (n) non omittendas, uti neque *Mastrichtianas Symbolas* adhuc seriores sub lit. (o) communicatas. (NB. literas Excerptorum hujus numeri B. L. ipse melius locabit.)

(a) Raynaudus de malis ac bonis libris p. 123.

S. Ambrosio *suppositam esse posteriorem* pro Davide Apologiam, *contendit* Nicolaus Faber opusculo ultimo, quod est ad Frontonem Ducæum. *Et idem habet* Bellarminus *lib. de scriptor. in Ambrosio*: *qui argumentum ducit ex styli diversitate*, *& ex eo quod alia extet apud eundem Ambrosium pro Davide Apologia. Sed maxime ex eo quod autor posterioris Apologiæ negat Davidis cum Bersabea adulterium fuisse verum adulterium*, *illudq; censeat allegorice interpretandum*, *quod S. Ambrosius nunquam diceret. Hinc Nicolaus Faber colligit id opus esse alicujus* Origenistarum *omnia ad allegorias vertentium*: *& miratur in editione Romana expunctas esse ex* cap. 8. *aliquot lineas*, *quibus ea probrositas indigne Ambrosio affricabatur*, *quamvis non sint erasa ex* cap. 11. *illa idem ferentia.* (In illo invidioso David adulterio inveniri non solum quod non reprehendatur, sed etiam quod laudetur.) *Hinc tamen minus perspicue habetur quod hi Autores intendunt de supposita S. Ambrosio ea lucubratione. Nam stylus haud abhorret a S. Ambrosio, imo plerique modi loquendi S. Ambrosio familiares, hic passim occurrunt. Quod autem alia extet ejusdem tituli lucubratio*, *non urget. Nam hæc posterior Apologia*, *est commentarius in titulum* Psal. 50. *& in ipsum Psalmum. Prior autem Apologia est eo nexu soluta. Quod autem adulterium Davidis in posteriore Apologia dicatur abdere mysteria Christiana*, *non pertinet ad laudationem adulterii.* (*Absit*;) *sed ad utilem allegoriam qualem alii quoq; patres factis quibusdam turpibus substraverunt. Videndi* S. Augustinus 22. *contra Faustum cap. 83.* S. Gregor. 3. *moral. cap. 21.* Beda *lib. 2. in Samuelem cap. 3. & quæst. 6. ex variis* Bernardus *serm. 2. de Domin. infra octavam Epiphaniæ*, *qui ait* hanc esse tenebrosam aquam in nubibus aeris. Rupertus *lib. 5. in Genes. cap. 9.* Blesensis *in calce Invecti. & ex recentioribus* Sanctius *in cap. 1. Oseæ a num. 18. qui fatetur* S. Hieronymum *aliquando aliud sensisse*, *nimirum in cap. 45. Esaiæ*, *& in cap. 12. Ezech. & in cap. 10. Oseæ. Sed notat mutasse postea sententiam epist. 131. ad* Ruffinum. *Multo minus est operæ in retinendo libro altero de* interpellatione David, *quem æque* S. Ambrosio suppositum *asserit* Bellarminus. *Sed quæ adducit*, *debilia videntur*, *ut attendenti liquebit. Itaq; fœtus illos*

esse

esse S. Ambrosii *genuinos, nec illi fuisse suppositos, verisimilius censeo.*

(b) Heinricus Wharton Auctarii Historiæ Dogmaticæ Jac. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 391. & seq. Berengarius, *Archidiaconus Andegavensis, Exposit. super Apocalypsin MS. in Bibliotheca Lambethana* — — *Expositio ista* Ambrosio *supposita, inter Opera illius excusa reperitur, demptis præfatione, & Introductione, quæ in excusis frustra quæruntur.* Ambrosio *autem illum minime deberi nullus non novit. Restat igitur, ut de authore genuino nonnulla dispiciamus. Duplex ejus Exemplar MS. in Bibliotheca Lambethana habetur; alterum vetustius (quod quidem Berengarii ætate haud multo inferius videtur) in principio mutilum, titulo & præfatione caret: alterum recentius* Beringuedis *cujusdam nomen inscriptum præ se fert. Aliud exemplar vidi MS. in Bibliotheca* Collegii Gonvilii & Caji *apud* Cantabrigienses, Berengario *inscriptum. De eo certior à me factus, uti & de codicibus Lambethanis ab amico quodam doctissimo, Vir Cl.* Guilielmus Cave, *librum Berengario abjudicandum,* Beringuedi *tribuendum conjecit. Vereor autem ne infelici conjectura. Plurimi quidem* Codices *MSS. a* Jamesio *memorati,* Beringuedis *nomen præferunt. Id tamen aut ignorantia aut fraude Monachorum librariorum, quibus invisum erat Berengarii nomen, factum videtur. Neque enim Scriptor ullus Beringuedem memoravit, aut de istiusmodi Scriptore vel inaudivit.* Pitsæus *equidem illum in Appendicem suam rejecit; nihil aliud autem de illo dicendum habuit, quam se nomen ejus in fronte* Expositionis in Apocalypsin *reperisse. Neq; certius aliquid novit* Bostonus Buriensis, *qui in Catalogo suo Scriptorum Eccles. (cujus exemplar MS. imperfectum penes Archiepiscopum Cantuariensem manet)* Berenguaudi *quidem Opera, & in his* Expositionem Apocalypseos *enumerat, quod tamen* Bostono *solenne est, e sola fide titulorum, quos Codicibus MSS. affixos deprehenderat. Quin & inter ipsos Codices de nomine nequaquam convenit. Alii* Bringuedim, *alii* Berengvviddin, *alii denique* Berengaudum *vocant. Verum enim vero ut quod sentio dicam: inficeti quidam tenebriones, quibus aut Berengarii nomen, abbreviate scriptum, ignotum erat, aut ob dogma de Eucharistia invisum: Auctoris nomen sibi pro lubitu cudendum aut immutandum susceperunt. En præclarum igitur commentum, quod in fronte recentioris Codicis Lambethani comparet.* Quisquis auctoris nomen scire desideras, literas Expositionum in Capitibus septem Visionum primas attende. Numerus quatuor vocalium quæ desunt si Græca posueris est 81. Literæ Expositionum septem primæ hæ sunt B. R. N. G. V. D. S. verò vocales secundum præfixum numerum

	5	5	1	70.
quæ desunt hæ videntur.	e.	e.	i.	o.

Præfationi succedit carmen, quod incipit:

Hunc qui composuit librum, plerique vocatum
Dant Berengaudum; verumque velut reor, ajunt.

Ipsi igitur, qui calculum tam præclare subduxerunt nebulones, de commenti sui veritate subdubitarunt. Neque Berengarium enim neq; Berengaudium de istiusmodi artificio somniasse arguit error ejus manifestus. Inter consonas enim antepenultima, inter vocales ultima, otiosæ sunt. Incredibile autem est, Autorem si istiusmodi quid in animo habuisset, artificium quod nomini suo ad amussim congrueret, excogitare non potuisse. Berengario *igitur* potius, quam Berengaudo *isti fictitio, Opus est relinquendum. Rem extra omne dubium ponet* Johannes Supprior, *qui prolixum in Apocalypsim conscripsit commentarium, MS. in Bibliotheca Lambethana asservatum. In prologo enim Expositores Apocalypseos recensens, post* Jeronymum, Augustinum, Primasium, Victorinum & Bedam *memoratos, hæc habet:* Nostri quoque temporis Magister Berengarius & Robertus Prior; qui quanto sunt tempore posteriores, tanto sunt per experientiam & manifestationem ipsius prophetiæ ad exponendum certiores; totum librum ex ordine pleniter exposuerunt; & expositiones suas ex locis sanctarum Scripturarum fortiter munierunt. *Ex horum pariter ac priorum Expositionibus Commentarium suum* Johannes *conflavit, paucis de suo additis.* In eo *igitur reperiuntur continua fere &* ampla Berengarii Excerpta, *quæ in* Codicibus *nostris MSS. totidem verbis comparent. Atq; has quidem Berengarii vindicias me egisse, Eruditos, spero non pigebit.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 150. b.

Commentarii in Epistolas D. Pauli. *Scripsit quidem in Apostolum* Ambrosius; *sed opus istud interiit. Hoc de quo agimus,* Hilarii Diaconi *est, in quo notandum tamen est Commentarium in X. priora Epistolæ ad Hebræos Capita,* Hilarii *non esse (nec enim Hilarius aut ullus alius Latinorum ejusdem ætatis aliquid in Epistolam eam scripsit) sed a* falsario quodam *assutum esse partim, ex* Chrysostomo, *partim ex* Hieronymo *contextum.*

(d) Usserius de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 63. §. 370. Hilarius *Romanus Diaconus, vel quicunq; autor fuit* Commentariorum, *qui* Ambrosii *nomine feruntur* in Pauli Epistolas. *Autorem hunc sancti Hilarii nomine citat* Augustinus *lib. 4. contra 2. epist. Pelagian. cap. 4. Alii* Hilarium, *qui Romæ Diaconus fuit temporibus Damasi, esse suspicantur. In Commentariis ad 1. Tim. III. mentionem factam legimus* Damasi, *Rectoris Ecclesiæ; quem locum cum Pontificii Doctores,* Hardingus, Sanderus, Bellarminus, Stapletonus, *& alii passim ad Primatum Pontificium stabiliendum citare soleant; ejusdem autoris explicationem 14. Capitis prioris Epistolæ ad* Corinthios *aspernari non debeant. Hinc autem sententiæ sequentes deductæ sunt.*

(e) Actorum Erudit. Lipsiensium Suppl. Tom. II. sect. 5. p. 220.

Sequuntur hunc tractatum commentaria in Epistolas Paulinas, *quæ nec ab* Ambrosio, *nec ab* Hilario Sardo, *quæ plurimorum hodie est sententia, scripta esse probant* Benedictini, *in eam potius inclinantes sententiam, quod hic commentarius non tam ab uno autore scriptus, quam a quodam compilatore e variis commentariis corrasus fuerit. Quam sententiam ex eo confirmant, quod in his commentariis magna & dictionum & sententiarum super eadem materia diversitas occurrat*

currat, & non minus quadam sequioris ævi indicia, quam antiquitatis vestigia in istis deprehendantur.

(f) Actorum Erudit. Suppl. Tom. II. Sect.5. p.221.

De sermonibus Ambrosii *observant, neminem ignorare, quod magna pars sermonū, qui in antiquioribus editionibus Ambrosii nomen præ se ferunt, perperam Ambrosio tribuatur, & inter aliorum patrum opera circumferatur: deinde accusant Romanæ editionis* Autores, *quod huic malo non solum medicam manum non adhibuerint, sed etiam multos alios sermones ab* Ambrosii *stylo & ingenio magis alienos adjecerint. At* Benedictini *è tot Ambrosii sermonibus, exceptis paucissimis quos cum genuinis* Ambrosii *operibus ediderunt nullum deprehenderunt, quem probabili aliqua specie Ambrosio tribui posse arbitrarentur. Cum autem in ista* Ambrosianorum *sermonum farragine nonnulli tantum apud* Ambrosium, *alii alibi etiam & imprimis cum maximi sermonibus vulgati fuerint, priores tantum in hac appendice Benedictini exhibere voluerunt, reliquorum, quos omiserunt, indicem attexuisse contenti. Præterea in fronte singulorum sermonum, quibus in hac appendice locum reliquerunt, rationes indicarunt, quarum intuitu sermones illos Ambrosii titulo indignos censuerint.*

(g) Mabillon p. II. Mus. Ital. præf. *Homiliæ* S. Maximi, *Episcopi Taurinensis, ita distractæ, & alienis coloribus infuscatæ sunt, ut quis sit earum legitimus parens, apud viros Doctos dubitetur: dum hi alias* Ambrosio, *illi alias* Augustino *tribuunt.*
Vid. totam illam præf.

(h) Cave histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p.350. b. 119.

Sunt qui librum de Conflictu vitiorum & virtutum, *inter* Ambrosii & Augustini *Opera repertum,* & Sermonem in Assumptionem B. Mariæ *(qui 18us est inter* Sermones Augustinianos de Sanctis) *ac* Sermonem de Lectione S. Evangelii, *(qui ad calcem Operum S. Ambrosii in editionibus Paris. 1642. 1655. reperitur, & à* Baluzio *sub* Alcuini *nomine editus & Miscellan. Tom. 2. pag. 382.) quin & alias nonnullas Homilias, quæ MSS. hinc inde asservantur, ac vitam SS.* Paldonis, Tutonis & Vasonis, *una cum* historica Monasterii sui relatione, *à* Mabillonio *editam Sæc. Benedict. III. part. 1. p. 423. ei ascribant. Verum ea omnia adeò incerta sunt, ut uberiorem disquisitionem nequaquam mereantur. Certe* Authperto, *vel* Ansberto *cuidam juniori tribuenda videntur.*

(i) Actorum Erudit. Supplem. Tom. I. Sect. VIII. p. 431.

Paschasius Quesnellus, *cum ao. 1675. Leonis Magni Opera Parisiis recenseret, tria scripta, de quorum vero auctore inter eruditos nondum convenerat, nempe* capitula de gratia DEi, Epistolam ad Demetriadem virginem, & Libros de Vocatione omnium Gentium, Leoni suo *attribuit. Illi autem se opponens* Antelmius, *tanto apparatu* Prospero Aquitano *ea vindicavit, ut luculentissime, cum cæteris* Prosperi *scriptis, quæ res & stylum congruere videantur.*

(m) Du Pin. Nouv. Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. II. p. 290. 291.

Mais si l'on a perdu quelques Oeuvres de saint Ambroise, il faut avoüer qu'on lui en a donné plusieurs qui ne lui appartiennent point.

Premierement, on a mis sous son nom quantité de Sermons: *il n'y en a pas un seul qui soit de lui. Il y en a* trente-six *imprimez parmi ceux de* Saint Maxime, *quatorze dans l'appendix des sermons* de Saint Augustin, *deux qui sont* en ces deux *endroits. Celui qui étoit le 64. est la traduction du* Discours de Saint Basile, sur ces paroles du Riche : Je démolirai mes greniers. *L'explication sur le Chap. 31. des Proverbes est le Sermon 37.* de S. Augustin. *Le discours* de la Dignité de la nature humaine, *qui a aussi été attribué* à Saint Augustin, *sous le titre de* Discours sur la Creation *du premier homme, qu'* Alcuin *cite sous le nom d'* Albin, *& qui a été inseré tout entier dans le Livre de* l'Esprit & de l'Ame. *Tel est encore le Discours, de l'Arbre défendu, qui est entre les Sermons de* Saint Augustin. Les Discours sur Elie & sur Elisée *sont des sermons de* Saint Maxime.

Je ne dis rien ici d'un Commentaire sur les Epitres de Saint Paul, *que l'on croit être* d'Hilaire Diacre, *parceque j'en parle en un autre endroit.*
(vid. Hilarius)

Le Commentaire sur l'Apocalypse *est d'un Auteur fort recent. Il parle des* Lombards *& il cite Saint* Gregoire. *On a trouvé le nom du veritable auteur de ce Commentaire, à la fin du Manuscrit d'Oxfort, où il est attribué à* Berengaudus, *que* Denys le Chartreux *cite avec* Bede *&* Haimon, *dans son Commentaire sur le Chapitre 10. de l'Apocalypse.*

Le Livre de la Divinité du Fils *est vraisemblablement* de Gregoire de Betique, *comme nous l'avons prouvé en traitant des Oeuvres de S.* Gregoire de Nazianze.

Le Traité intitulé, des Mysteres de la Pâque, *est un Sermon que l'on distingue mal à propos par chapitres. Il est plutôt du style de* Saint Maxime *que de celui de* Saint Ambroise.

Le Livre de la Dignité Sacerdotale *est de* Gerbert, *sous le nom duquel il a été donné par le* P. Mabillon *dans ses Analectes, où il porte le titre de* Livre Pastoral.

Le Livre du Combat des Vertus & des Vices, *qui est aussi atribué à saint* Augustin *& a saint* Leon, *est d'* Ambroise Autpert, *comme il est marqué dans la Preface de cét ouvrage, qui est dans l'Appendix du sixiême Livre de la nouvelle Edition de saint Augustin, p. 219.*

Le Livre de la Penitence est *d'un* Victor, *comme ces derniers mots le prouvent invinciblement,* nulla capiaris oblivione Victoris. *Le nom même de Victor est à la tête de deux* anciens Manuscrits. *Nous examinerons dans la suite s'il est de Victor* de Cartenne, *ou de Victor* de Tunone.

(n) Acta Erud. Lips. Ao. 1686. Jan. p. 19. *Annectuntur his* (Actis Theodoriti Martyris, & Philippi Hadrianopoleos, *Tomo IV. Veterum Analectorum* Johannis Mabillon) *varia opuscula* — — — — *dein* Diligentia Beatorum Monachorum Armenii, *sive ut legendum* Mabillonii *censet,* Ammonii & Honorii *de libris Canonicis veteris*

teris & novi Testamenti, & Confessio Fidei Catholicæ, *quam breviter viro inlustri* Theophilo *direxerunt, quæ confessio fere integra sub nomine* Ambrosii *reperitur apud* Vigilium Tapsensem *in lib. 2. contra Palladium cap. 6.*

(l) Journal des Scavans 1679. Mart. pag. 94.

Le Sermon d' Alcuin *sur la feste de* l' Hypapante *avoit esté attribué jusqu' icy a* saint Ambroise *& inseré parmi ses oeuvres: ce qui paroist évidement faux tant par le Manuscrit sur lequel Mr.* Baluze *nous le donne, qui l' attribue à* Alcuin, *que parce qu' il est porté en deux differens endroits que ce Sermon fut fait en presence de Charlemagne & le jour de la Purification; ce qui ne scauroit convenir à saint Ambroise puis que de son temps la feste de l' Hypapante n' estoit pas encore instituée comme l' a fort bien remarqué le Cardinal* Baronius.

(n) *Notæ Marginales Diecmannianæ* h.l. Ad (III.) v. omnino ex Reformatis *Dallæum* de usu Patr. L. 1. c.3. p. 55. Ejusd. Apolog. pro Synodo Alensi & Carent. Part. 4. pag. 786. 787. & l. 2. de Confirm. c. 18. p. 218. 219. *Blondell.* Apol. pro sent. *Hieronymi* de Episc. & Presb. p 47.48. *Rainold.* Prælect. in libr. Apocr. Præl. 85. p. 1034. 1035. *Vedel.* Exerc. in Ep. Ignat. ad Smyrn. cap. 4. p. 194. Ex Pontificiis Corn. à *Lap.* in Epist. Paul. p. 24. Card. *Baronius* singul. libro, cujus meminerunt Lorenzo *Crasso* Elogii d' huomini letterati part. 1. pag. 134. & Girolamo *Ghilini* Theatro d' huomini letterati parte 1. p. 37 Dion. *Petav.* T. 1. Dogm. Theol. l. 10. c. 4. n. 5. p. 686. & T. 3. l. 3. c. 7. num. 12. pag. 210. ubi Hilarium *Placonum Luciferianum* autorem non esse probat. Petr. *Arcadius* de Concord. Eccles. Orientalis & Occid. in septem sacram. administ. l. 7. c. 26. pag. 535. 536. Henr. de *Noris* Vindic. Augustin. C. 3. p. 50. ex nostris *Dorschei* Theol. latron. pag. 284. ss. & Pentadec. Diss. Theol. pag. 164. 223. 224. *Ziegler.* de Diacon. & Diaconissis vet. Eccl. cap. 8. pag. 103. plures alios citans.

Ad (IIII.) v. *Perroniana* p. 10. Matth. *Larroque* Hist. de l' Eucharistie. part. 1. C. 8. p. 170. qui non *Remigio*, sed *Anshelmo* Archi-Episcopo Cantuariensi tribui vult.

(o) Mastrichtianæ Symbolæ.

Ambrosius.

Partim cum Optato *convenit Scriptor* commentariorum in Epistolas Pauli *qui Ambrosio tribuuntur.* Joh. Gerhard. Vossius *de Baptism. disp. 8. thes. 28. p. 120. & disput. hist. Theol. 26. de virtut. Gent. thes. 8. fin. pag. 398.*

Ambrosius.

Scriptor Commentariorum in epistolas *Pauli, Ambrosio vel etiam* Athanasio *tributorum Gelasii Episcopi Cæsariensis, aut* Hilarii *urbis Romæ Diaconi eos esse arbitrantur. in cap. 5. ad Rom. Gerb. Joh. Vossius disput. histor. Theol. Sexta in prima quæstione pag. 90. & Disputat. 7. thes. 37. pag. 115. & disput. 23. thes. pag. 328. ex Ambrosio sive alio sub Ambrosii nomine qui in* Paulinas *epistolas scripsit.*

Ambrosius *sive quis alius antiquus auctor*, fortassis Hilarius *Diaconus Damasi Romani Episcopi, com. in Epistol. ad Ephes. 4. Herm. Conring. Exercit. Septima Acad. de Episc. Const. Germ. thes. XI. p. 339. pr.*

Ambrosius Mediolan. *Episcopus auctor Comment. in epistolam ad Ephes. qui* Ambrosius *vulgo audit. Est autem forte* S. Hilarius Rom. *Ecclesiæ sub Tilerio Papa Diaconus,* Hotting. *hist. Eccles. parte VIII. pag. 7.*

Ambrosius *in* Oratione præparatoria ad Missam, *inter genuinos ejus partus agnita à* Casaubono, Anselmo *autem contra fidem veterum Codicum a nupero Scriptore perperam tributa.* Bona *l. Liturg. 3. §. 1. pag. 13. med.*

---

(145) AMBROSII AD ORIGENEM EPISTOLA prodiit Ultrajecti an. 1686. de novis Bibliis Polyglottis. Hujus epistolæ, & alterius cujusdam opusculi, cui titulus: *Novorum Bibliorum Synopsis:* Auctorem esse SIMONEM ex urbe DIEPPA oriundum, docent *Menagiana* T. II. p. 138.

---

(146) AMBROSIUS WOLFFIUS i. e. *Christianus* HERDESIANUS. vide infra.

---

(147) *Petrus* AMBRUNUS: Hunc esse *Richardum* SIMONEM indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 526. & *la Bibliotheque Universelle & Historique* de l' année 1689. Tom. 12. p. 405. cujus sub lit. (a) Prolixius autem etiam *Acta Eruditorum Lips.* anni 1687. p. 366. & p. 372 sub lit. (b) (c) excerpta.

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l' année 1689. Tom. 12. p. 405.

Ainsi on doit s' attendre à voir paroitre encore deux livres de cet Ouvrage, dans l' un desquels M. Simon *doit, selon la menace qu' il en faite dans un petit livre qu' il a publié sous le nom de* Pierre Ambrun, *maltraiter* la Version de Mons, *& dans l' autre rompre bras & jambes à* S. Augustin. *On verra quand ils paroitront, s' il aura tenu sa parole.*

(b) Acta Erudit. Lips. Anno 1687. pag. 366. (Auctor Defensionis Judiciorum contra Responsum Bollevillani,) *Epistola 16. ex styli præprimis convenientia prolixe probat*, Petrum *illum* Ambrunum, *qui antagonistam* Simonis *se credi cupiat, ipsummet esse* Simonem.

(c) Ibid. pag. 372. (Bollevillanus *in* Responso ad Defensionem Judiciorum de Histor. Critic. Vet. Testament.) Cap. XIV. *negat sibi cum* Petro Ambruno *quicquam commune esse, nisi aliquam forsan paritatem styli, quæ tamen a personato illo autore affectata videatur, ut eo tutius lateret.*

(148.) AMESIUS. (Inter opera Guilielmi Amesii, est Tractatio unius folii quantivis pretii, cui titulus de *Traductione Peccatoris ad vitam*, cujus Auctor est *Thomas* PARKHERUS Anglus. De quo tractatulo, & quas ille turbas dederit, vide Præfationem *Netheni*, operibus Amesii præfixam. *Richardus Baxter* in libro *Anglico*, quem *requiem Sanctorum* appellat, hanc tractationem quoque adserit *Thomæ Parkhero*, sed vulgatæ in operibus *Amesii* editioni deesse in fine theses quindecim dicit. Vellem folium istud attente legeres, nil in hac materia elegantius & concisius legisti unquam. Dedit idem auctor, ni fallor & alia: *Politiam* nimirum *Ecclesiasticam*, de cujus mutilata editione anni 1638. vid. *Hoornbeckii* summam controv. lib. 10. pag. 762.) verba sunt laudati aliquoties Domini *Gerhardi von Mastricht*, in excerptis hujus argumenti ad me missis.

(149.) AMIANTATUS. Sub hoc nomine dicitur in Academia de' Ricourati di Padoua Jacobus ZABARELLA recitasse: *Gli Arronzii, vero de Marmi* Antichi, itemque *Il Magnifico*, overo la virtu Mascherata. vide *Leti* Italia regnante Part. III. l. 3. p. 269. 273. an editi discursus sub ficto hoc nomine quoque sint, mihi non constat, nec sine suo nomine prodiisse, adeoque huc minus pertinere videtur.

(150.) *Jaques* AMIOT, vel potius AMYOT, ut ipse se nominat sub dedicatione Regi suo inscripta, *versionis operum moralium Gallicæ Plutarchi*, quæ penes me hoc est titulo, quem sub lit. (a) repræsento Tomis duobus spissis in 8vo Parisiis 1616. neque non *Vitarum illius* nomine præfixo *Interpretationi* totidem tomis in 8vo ut est sub lit. (b) Parisiis 1587. qualiter *Adriano* TURNEBO, præceptori Amioti sint imputandæ bonam partem versiones v. *Colomesii* Bibliothecæ Selectæ Gallicæ pag. 40. 41. verbis (c) excerptis. Eum an plagiariis eapropter annumerabimus? Certe non facit *Thomasius* exacte satis plerosque hujus etiam generis colligens. Quem tamen altero tanto augere, sit in proclivi & aliquando etiam mihi cœptum opus. De versionibus Plutarchi v. *Bayle* Dictionaire Tom. I. p. 235.

(a) *Les Oeuvres Morales de Plutarque translatees* de grec en francois, reveûs & corrigees en plusieurs passages par le Translateur. Comprises en deux Tomes, & enrichiees en cette derniere edition de Prefaces generales, d'amples Summaires au commencement des Traitez, & d'Annotations en marge revevês, & de nouueau augmentees de moitié, lesquelles monstrent l'artifice, & la suite des discours de l'Auteur.

(b) *Les Vies des Hommes* illustres, grecs & Romains, comparées l'une à autre *par Plutarque de Cheronée*. Translatees de de grec en Francois, par M. I. Amyot, Conseiller du Roy & Grand Aumosnier de France. Ausquelles sont adioustees les Vies d'Hannibal & Scipion l'Africain, Traduictes par Charsles de l'Ecluse. Les Vies d'Epaminondas, de Philippes de Macedoine, de Dionysius l'aisné, d'Octavius Cæsar Auguste. Et celles de neuf Excellens chefs de guerre, prises du Latin d'Æmilius Probus. Nouvellement mises en lumiere par S. G. S.

(c) Colomesii Bibliothecæ selectæ Gallicæ p. 40. & seqq.

Il s' attacha à la traduction de Plutarque, *de laquelle* Messire Pierre de Bourdeille, Seigneur de Brantome, *au quatriesme volume de ses Memoires, fait l'eloge en ces termes :* M. Amiot estoit un grand & sçavant personnage en Grec & en Latin, tesmoin les belles & eloquentes traductions qu'il a faites de Plutarque, qu'aucuns pourtant des ses envieux ont voulu dire qu'il ne les avoit pas faites, mais un certain grand personnage & fort sçavant en Grec, qui se trouva par bon cas pour luy prisonnier dans la Conciergerie du Palais de Paris & en necessité; il le sceut là, le retira & le prit à son service, & eux deux en cachette firent ces Livres, & puis luy les mit en lumiere en son nom. Mais c'est une pure menterie, disoit-on, que les envieux luy ont presté; car c'est un seul qui les a faits; & qui l'a connu de son sçavoir, & discorru avec luy, dira bien qu'il n'a rien emprunté d'ailleurs du sien. *Il faut avoüer en effet qu' Amiot estoit un grand personnage, & que la Republique des Lettres luy a une extreme obligation de sa traduction de Plutarque, qui est comme la source & le magasin de nos plus riches facons de parler. Mais qui peut avoir este ce sçavant prisonnier dont parle M. de* Brantome? Lancelot du Voesin, Seigneur de la Popeliniere, *nous aprend bien dans son Histoire des Histoires pag. 359. qu'* Adrien Turnebe, *son Precepteur, qui estoit tres docte dans la langue Greque, envoioit de tems en tems à* Amiot *les passages difficiles de Plutarque tout tournez. Il repete la même chose dans son* Idée de l'Histoire accomplie *pag. 259.* M. Jacques Amoit, *dit il*, est renommée en la connoissance de la langue Grecque pour ses louables versions des Oeuvres de Plutarque de Grec en Francois. *Encore qu'il n'y aye du tout satisfait à l'obligation qu'entr'autres* Tournebus *y avoit acquise, luy envoyant les passages tous entiers tournez en Francois desquels il doutoit. Mais je ne saurois me persuader que ce soit Turnèbe qu'entende M. de* Brantôme, *un de ceux qui ont parlé de ce grand Critique, ne remarquant qu'il ait esté jamais prisonnier. Apres Amiot, est venu* Claude Gaspar Bachet, Seigneur de Meziriac, *de l'Académie Francoise, qui estoit estimé trés savant aux belles Lettres; & le premier homme de son tems pour la connoissance de la Fable. Ce Gentilhomme ayant envoyé à l'Académie un Discours de la Traduction, aprés y avoir loüé l'esprit, le travail & le stile d' Amiot, pretend montrer qu'en divers passages, jusqu'au nombre de deux mille*, ce grand Traducteur a fait des fautes tres grossieres, dont il donne plusieurs exemples. *Ce Discours n'est pas imprimé; mais par les* Commentaires de M. de Meziriac sur les

Epitres

Epitres d'Ovide, *l'on void bien qu'il n' accuse pas Amiot sans fondement.*

(151.) AMMIANUS *Marcellinus*. Hic librum de vita Thucydidis tribuit Gesnerus Bibliothecæ universalis fol. 35. b. qui alias sub Ammiani Græci, vel Marcellini Græci nomine extat, idque ex Svidæ verbis colligere nititur. At illos distinguit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. Cap. XVIII. pag. 253. Græce tamen asserit Commentarios in Hermogenem de statibus, quos cum Syriano & Sopatro excudit *Aldus*. Pro Gesnero tamen militare Ravium ad Gesnerum monet *Symbola Normanniana*, quæ sic habet:

Hoc, inqvit *Ravius*, vult negare *Vossius*, sed" nullis certis argumentis, potius ex obliquo" comprobat. Verba, quæ ibidem de *Svida* citat *Gesnerus*: vaticinandi peritissimum Marcellinum fuisse plane ἀνιστορήτως notant Theologum sive Bibliorum peritissimum.

(152.) AMMONIUS Alexandrinus, de quo vid. *Hieron.* & *Sophron.* in Vitis Ecclesiasticor. pag. m. 114. 115. *Bellarm.* ad A. C. 216. *Sixt. Senens.* l. 4. p. m. 242. *Baron.* ad A. C. 147. n. 5. & seq. *Possev.* in Apparatu, *Gerhard.* p. 157. &c. Ei tributos *I. Canones* X. in *Orthodox. Patr.* lat. Tom. 1. fol. 747. EUSEBIO vindicat *Balth. Bebelius*, Antiq. Eccles. sec. 3. fol. 477. 478. apud *Olear.* Abaci Patrum. p. 29. TATIANI SYRI, ab aliis, imo & THEOPHYLACTI frustra creditos, docet *Possev.* Apparat. sacr. Tom. 1. pag. 75. 76. *II. Diatesseron* vero, sive *Harmonia Evangelica*, perperam VICTORI Capuano, & aliis cum libris de Consonantia Mosis & Jesu, genuinis ejusdem confusa TATIANO Syro, Justini Martyris auditori, de quo *S. Hieron.* & *Sophron.* pag. m. 91. 95. recte asseritur ab eodem *Bebelio* l. c. & *Raynaudio* p. 125. v. *Baron.* ad A. C. 174. n. 9. & Monumenta Orthodoxographica Patrum. Ubi quemadmodum & & apud *Gesnerum* p. m. 32. de aliis Ammoniis vide, â quibus omnibus diversi sunt illi, de quibus egimus in *Anonymis* n. 157. De quorum posteriori v. etiam *Popelinicre*, Histoire des Histoires lib. 8. p. 431.

Hunc Amonium rectius à Victore Capuano AIMONIUM scribi, credit *Cave* Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiast. p. 53. a. Canones hos ab Ammonio mirabili studio repertos, & ab *Eusebio* deinde diligenter excultos, *peculiarem* etiam *de illo nomine dissertationem* à *Labbeo* Dissertationi de Scritoribus Ecclesiasticis additam, quæ legi mereatur, indicium facit *Symbola Tenzeliana*.

AMMONIO ALEXANDRINO tribuitur (II.) HARMONIA IV. EVANGELIORUM & in *Bibliotheca veterum Patrum*, interprete *Orthomaro Luscinio* ut refert *Miræus* in Biblioth. Ecclesiast. ad S. Hieronymum p. 19. (a) *Olearius* in Abaco Patrolog. p. 29. pariter quidem recenset hanc ipsi harmoniam Diatessaron dictam adscribi in *Orthodox.* Patr. lat. 1. f. 747. 763. canonibus præmissa, sed addit ex *Bebelio* id perperam fieri (b) Adde, quæ in *Anonymis* num. 708. ex *Strauchio* de hoc libro monuimus *Tatiano* debito.

Quem cum eo, qui *Ammonii* nomine extat, huncque cum Tatiani opere ejusdem nominis confundi per Victorem Capuanum notat *Calixtus* Concord. prolegom. pag. 5. quod & observat *Cave* loc. citato, ubi Ammonio ante 500. annos adscriptam esse hanc Harmoniam, à Zacharia Chrysopolitano, qui eam Commentariis illustravit, simul indicat. De libello (III.) περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων: Ammonio tributo, sed HERENNIO PHILONI assignando, vide Colomesii dissertationem de dubiis aliquot Scriptoribus, num. XX. *Baile* Dictionaire T. I. p. 244. ex *Menagii* notis ad *Laertium* lib. 2. n. 5. (IV.) *Commentarius* etiam *in librum Aristotelis* Stagiritæ vulgo creditum *de interpretatione*, quo nil eo indignius, ut alias docebimus, non esse nobilis illius Philosophi, sed multo junioris, Hermiam patrem habentes docet *Vossius* de Nat. & Constit. Rhet. c. IX. pag. 612. Adde notas Diecmannianas (c) serotinas, & nunc primum editam Homonymoscopiam operosissimam amici mei *Molleri* pag. 531. & seq. & Amplissimi tandem Syndici *Mastrichti* sub lit. (d) annexa.

(a) Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 19. Ammonius.

Alexandrinus, Origenis *in Philosophia* præceptor, -- *in Bibliotheca veterum Patrum ipsi attribuitur* Harmonia quatuor Evangeliorum *interprete* Orthomaro Luscinio. *In eadem Bibliotheca extat* alia Harmonia, Tatiano Alexandrino *inscripta. Ejus tamen interpres* Victor Episcopus Capuanus, *in præfatione dubitat*, *sitne* Tatiani an Ammonii & *rem in dubio relinquit*: *etsi magis arbitretur Tatiani hunc laborem esse; verum recentiores plerique Ammonio tribuunt. Sic fere Joannes* Molanus *Doctor Theologus Lovaniensis in sua Bibliotheca sacra, quæ apud me extat manuscripta typis hactenus non edita.* Baronium *ad annum 174.* & Bellarminum *in Catalogo consule.*

(b) Olearius in Abaco Patrol. *pag. 29.* *Eidemque tribuitur* Harmonia Evangelica *in* Orthodox. Patrol. *Lat. I. fol. 747. 763. canonibus præmissa. Sed neque decem Canones in ista Orthodox. sunt* Ammonii, *verum* Eusebii, *neque Harmonia ejus est*, diatessaron *dicta. Vide prolixe* Bebel. *l. c. Antiqu. sec. 3. f. 478. & quæ in contrarium moveantur à* Baron. Bellarm. &c. *contra Victorem Capuanum*, *inde arbitrare.*

(c) Marginalia Diecmanniana.

Non memini me quenquam ex Patrologis legisse, qui Victorem Capuanum *Ammonii* Harmoniam, *cum ejusdem* consonantia Mosis & JEsu *confudisse notaverit. Quin potius eum ob hanc Harmoniam Ammonio abjudicatam* Bebelius *l. c. contra* Baron. Bellarm. & Possev. *defendit. Si quid hic erravit* Victor, *in eo* erravit, quod Tatiano *hanc* Harmoniam adscripserit, *cujus eam esse non posse Du* Pin *Nouv. Bibl. des* Aut. *Eccles. Tom. I. pag.* 120. *fin. inde probat quod* Tatianus *à suo opere Genealogiam Christi resecuerit, quæ in Harmonia extat. Quod & observavit* Cave *l. c. p. 53. a. Neque etiam* Bebelius, *licet Harmoniam à* Luscinio *interprete* Ammonio *adscriptam* Ammonii *esse neget*, *eam* Tatiano *tribuit*, *ut Cl. Dn.* Placcius *refert.* [*Ac paulo inferius.*] *In Catalogo libror.*

Chal-

Chaldæorum Hebed Jeſu *Metropolitæ Sobenſis , quem Syriace & Latine cum Notis* Abrahamus Ecchellenſis *Syr. linguæ in Gymnaſio Romano Lector , Romæ Ao.1653. 8vo typis Sacræ Congr. de propag. fide edidit , p.15. hæc in verſione latina lego :* Extat *Evangelium* , quod compilavit vir quidam Alexandrinus *Ammonius* , qui eſt *Titianus* , quod vocavit *Diataſſaron. Ubi duplex* error *eſt* , *alter* interpretis, qui Titianum *hic & in indice* vocavit , quem Tatianum *vocare* debeat, *quam poſteriorem lectionem Syriaca vox* A*uctoris* , *punctis deſtituta* , *utique admittit;* alter *ipſius* Auctoris *qui* Ammonium & Titianum confudit. *Niſi forte & hic errorem interpretis agnoſcas , qui Syriaca auctoris (quæ Hebraicis literis de induſtria deſcribo)* דהו טטינוס *male verterit , qui eſt Titianus , cum reddere debuiſſet* , quod *(ſcilicet Evangelium)* eſt Tatiani. *Ut ita Tatiani Harmoniam* Ammo*nium ſuam feciſſe, dicere voluerit Hebed Jeſu , in quo tamen etiam* lapſus *fuiſſet.*

(d) Maſtrichtiana Symbola.

Ammonius & Honorius *vel Armenius Monachorum de libris Canonicis Vet. & Nov. Teſtam. &* confeſſio fidei Catholicæ *ad Theodorum V. illuſtrem. Hanc edidit* Mabillon *in itinere German. integra vero ſub nomine* Ambroſii *reperitur* ; *apud* Vigilium Tapſenſem *libr. 2. contra* Palladium. *vid. Act. Lipſ ao. 1688. p. 19.*

(153.) AMOENUS in Codd. Mſſ. vocatur auctor *Enchiridii Veteris* & N. T. quod in *Prudentii* operibus legi ſolet. *Joannes Sichardus* SEDULII eſſe exiſtimabat. A*mœnum* vocat & *Fabricius* , in editione Chriſtianorum Poetarum: Item *Margarinus Bigneus* Tom. VIII. Bibliothecæ Sanctorum Patrum: verba ſunt *Voſſii* de Poët. Lat. cap. 8. pr. ad quem locum nos remiſerat jam cap. 4. 57. Sed de SEDULIO quidem non video, quid aſſenſum noſtrum provocare debeat. De PRUDENTIO vero videtur res pene certa eſſe ex iis, quæ habent A*ndr. Rivetus* Critici ſacri lib. 3. cap. 26. circa finem, & C*aſp. Barthius* Adverſarior. lib. 6. c. 1. & l. 8. c. 11. ubi poſtquam plurima Exempla cognominum, in ipſa Scriptorum nomina per librarios commutatorum , ſatis notabilia notaſſet , etiam *Prudentium Amœnum* , ab amœnitate ſua nominatum , & hocce carmen illius eſſe , multis argumentis probat, quæ huc ſingula transſcribere nimis foret prolixum. Adde citatos *Oleario* Abaci p. 29. 30.

Larvam A*mœni* cognomen non eſſe aſſerit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 526. forte quia idem cum *Barthio* ſenſit ; cui adſtipulatur quoque *Fabricius* in Appendice Bibliothecæ latinæ pag. 207. a. & M. Chriſtiani Andreæ ab *Eſchenbach* Exercitationis de Poëtis Chriſtianis Sacris, Græcis & Latinis §. X. p. 17. §. XXVI. p. 23. Inter Aurelii Prudentii Clementis Opera jam olim quoque ENCHIRIDION hocce veteris & novi Teſtamenti prodiit ſæpius : cui librum hunc vindicat Steph. *Chamillard* S. J. commentator illius. Vid. A*cta Erud. Lipſ.* Sect. III. Suppl. p. 126. & 127. ubi recenſentur (a) Editio quæ prodiit Amſtelodami apud Dan. Elzevirium 1667. in 12. cum Nicolai Heinſii animadverſionibus hoc Enchiridion non complectitur. Quod tamen & Joſias *Simlerus* in Biblioth. Gesneri p. 87. & *Friſius* pag. 97. Clementi tribuit illudque carmine Heroico conſcriptum eſſe & à quibusdam Diſtochæum vocari ſcribit. Sed idem ſub nomine Amœni contrarium habet , atque huic adſcribit pag. 32. Adſtipulatur *Olearius* in Abaco Patrol. p. 29. & *Hyde* in Biblioth. Oxon. pag. 26. col. b. editionem habet Par. 1589. excuſam præfixo Amœni nomine. *Margo Diecmannianus* hæc addit (b) hoc loco.

(a) Acta Er. Lipſ. Supplem. Sect. III. pag. 127. Tom. I. *Hac ratione librum* Cathemerinon , hymnos περὶ Στεφάνων, Apotheoſin ceteraque Prudentii opera *exponit* (Stephanus Chamillard *in editione illorum* , *ab ipſo interpretatione & notis illuſtratorum) in quibus ultimum locum occupat* Enchiridion Veteris & novi Teſtamenti, *quod etſi nonnulli* Prudentio *cuidam* Amœno *tribuere. maluerint ,* Chamillardus *tamen noſter* , *cum aliis quibusdam* A*urelio* Prudentio *vindicandum cenſuit.*

(b) Marginalia Diecmanniana *h. l.* V. Molleri *Hormonymoscop. p. 610. qui tamen* Goldaſti *ſententiam non recte recenſet. Neque enim ille uni ex quatuor à ſe enumeratis* Prudentiis *hoc Enchiridion adſcribit, ſed plane* quintum Prudentium Amœnum *cudit. Inſpice ipſa Goldaſti verba in Prudentio* Weitzii, *Hanoviæ Ao. 1613. 8. excuſo p. 319. 320.*

(154.) AMPHILOCHIUS, EPISCOPUS ICONII. Ejus nomine extat (I.) *de Vita & miraculis Baſilii M.* libellus , referente *Bibliotheca Gesnero-Friſiana* p. -- ſed ſuppoſitum eſſe hunc Amphilochio fœtum , docet *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſticæ lit. (a) pag. 36. itemque *Cave* Hiſtor. Litterar. Scriptor. Eccleſiaſtic. p. 143. a. qui Nugivenduli cujusdam opus eſſe dicit, *Quenſted* etiam de Patriis illuſtrium Doctrina & Scriptis virorum p. 462. ſcatere mendis, fabulis, ſomniis perhibet. Cui autem præciſe Auctori adſcribendum ſit , eorum nemo determinat. (II.) *Homilia de Pœnitentia , & quod non ſit deſperandum :* de qua *Cave* loc. citato ait quod ſpuria , ſi quæ ulla , ſit. Utpote quæ iconoclaſtas nominatim refellat , & putidiſſimis fabulis ſcateat. (III.) *Epiſtola ad Seleucum* , quam NAZIANZENO tribuit *Cave* loc. citato cum Billio; prolixe autem vindicat *Lambecius* Commentar. de Bibliotheca Cæſarea, lib. IV. p. 8. num. 99. ſub lit. (b). cum quo ſentit etiam Georgius *Calixtus*. (IV.) *Oratio in S. Deiparam & Simeonem.* Cujus verum Auctorem eſſe AMPHILOCHIUM SIDÆ EPISCOPUM, qui Concilio Epeheſino interfuit, credit *Labbeus* Tom. I. pag. 6. citante *Oleario* Abaci Patrologici pag. 30. (c) & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 34. b. Rectius tamen facere contendit *Cave* loc. cit. qui freti Auctoritate *Nicephori* Conſtantinopolitani eam THEODOTO ANCYRANO adſcribant.

(V.) *de Spiritu Sancto , quod Deus & quod adorandus, quodque omnipotens ſit.* Liber ille Amphilochii

lochii lectus est est *S. Hieronymo*, uti asserit *Cave* loc. cit. imo potius S. Hieronymo prælectus ab Amphilochio, ad quem eum miserat Basilius M. ut ad Gesnerum notat *Ravius*, monente Symbola Normanniana.

(VI.) *de agricultura* librum *Amphilochio* tribuit S. *Possinus* qui est numero decimus in ejus Thesauro Ascetico seu Syntagmate Opusculorum 18. à Græcis olim Patribus de re Ascetica scriptorum edito Paris. in 4to chez Ant. Dezallier 1685. quem tamen alii deberi, qui sec. VII. demum vixerit, censet *Journal des Scavans de l'année 1685.* p. 13. sub lit. (d) Illum AMPHILOCHUM, ATHENIENSEM vocat *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 34. b. & *Bibliotheca Gesnero Frisiana* p. 83. a.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 36. *In vitis Patrum lib. I. & alibi, sub nomine* Amphilochii, *legitur vita S. Basilii Magni: sed eam esse suppositiciam & in multis falsam,* Baronius *in gestis anni 378. &* Bellarminus *in Catalogo prorsus convincunt.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. IV. p. 8. 9.

Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον *sive*, Amphilochii, Episcopi Iconii, Epistola ad Seleucum; *cujus principium*: χαίρειν κελεύω τὸν καλόν τε κἀγαθόν *&c. finis autem* Ἔρρωσο τῶν γεγραμμένων. *In margine vero ibidem adscriptum est recentiori manu*: ὡς δέ τινες τοῦ Θεολόγου καὶ αὐτὸ *hoc est:* Secundum nonnullos autem hoc Carmen est S. Gregorii Nazianzenii cognomine Theologi. *Extat quoq; ibidem in margine alterum hoc ejusdem argumenti Scholion, itidem recentiori manuscriptum*: καὶ ταῦτα δοκεῖ τῆς Θεολόγου τυγχάνειν φρενός, ὡς περὶ Ἀμφιλοχίου γραφέντα. *Hoc est: Etiam hæc videntur* fœtus esse ingenii S. Gregorii Nazianzeni, per excellentiam appellati Theologi, tanquam ab eodem composita sub nomine Amphilochii. *Idem marginale Scholium reperit olim etiam Vir doctissimus* Jacobus Billius *in Codice quodam manuscripto Bibliothecæ Regiæ Parisinæ, ut ipse in Notis suis ad illud carmen approbative refert his verbis:* Etsi hoc Carmen *Amphilochio* Iconii Episcopo tribuitur, ipsa tamen phrasis Gregorii cothurnum plane resipit; ut etiam in Græco Codice quidam verbis Græcis annotavit. Nam quod aliorum nomine ad quosdam scribat, nemini mirum id videri debet, cum in Heroicis Carminibus id aliquoties usurparit. *Hæc* Billius. *Mihi autem nec conjector ille recens atque anonymus, nec ipsa conjecturæ ratio, tantum videntur habere ponderis & monumenti, ut propterea illud Carmen indubitanter & præfractè vel* Amphilochio *abjudicandum, vel S.* Gregorio Nazianzeno *adjudicandum sit. Extant enim in Augustissima Bibliotheca Cæsarea etiam alii nonnulli antiqui Codices manuscripti Græci, in quibus idem Carmen, æque ut in illo Codice, de quo in præsens agitur,* Amphilochio Episcopo Iconii *nominatim & expresse attribuitur; quemadmodum post hac, cum eo perventum fuerit, accuratius indicabo.*

(c) Olear. Abac. Patrolog. pag. 30. Homil. de occursu Domini nostri J. C. & de Deipara atque Simeone, *quam tamen cum nonnullis aliis* Amphilochio Sidæ Episcopo, *qui an. 431. Conc. Ephesino contra Nestor. interfuit, tribuendam censet Labbeus, T. I. p. 60.*

(d) Journal des Sçavans pag. 13. 14. Janv. Ao. 1685.

Attribué à St. Amphiloque *ami de St. Basile qui a vécu dans le 4. Siécle. La chose seroit remarquable si cette piece estoit de ce temps-la, puisqu'il y est parlé de la* Feste de l'Annonciation; *mais il pourroit bien se faire que ce fut d'un Auteur posterieur qui a vecu aprés l'an 600. Le ravage des Perses qui obligea* Paul de Cappadoce *à s'enfuir, semble en effet estre l'invasion de l'an 608. Lorsque les Perses pillerent la Cappadoce du temps de l'Empereur* Phocas. *Ce sçavant Jesuite peut nous tirer sans peine de tous ces doûtes.*

---

(155) *Liberius* de S. AMORE. Ejus extant *Epistolæ Theologicæ*, quas Principiis & stylo Auctoris *Bibliothecæ Universalis* convenire, ac rumore & voce publica eidem imputari monstrat *Poiret* in Epistola ad hunc auctorem subnexa Libris III. de Eruditione solida &c. p. 407. 408. Ubi styli puritatem Auctorem epistolæ sectatum quidem materiarum non item, ei objicit. Plenius Personatum Liberium de S. Amore detegit larvamque ei detrahit Magnificus D. Joh. Fridericus MAYER, de Incarnatione verbi §. IV. dissert. hab. Hamburg. d. 22. Decembr. 1692. *Johannem* CLERICUM ex propria ejus confessione a se audita, publice nominans, quibusdam in ejus epistola 76. improbatis. Confirmat *Bailletus*, catal. des Aut. deguisez p. 526.

---

(156) *Antonius* AMPIGOLLUS: Ejus nomine editæ sunt An. 1511. Parisiis in 4. a *Badio Figuræ Bibliorum.* Verum hujus operis auctorem esse *Antonium* RAMPELOGUM, Genuensem Eremitam Augustinianum, qui disputavit contra Hussitas in Concilio Constantiensi, judicat *Miræus* Auctarii de Scriptoribus Ecclesiasticis p. 272. (a) verbis subscriptis.

(a) Miræus, Bibl. Eccl. p. 272. Antonius Rampelogus, *Genuensis, Augustinianus eremita, in Concilio Constantiensi adversus Hussitas disputavit, & scripsit* figuras Bibliorum; 1516. Argentorati 1558. 1570. Lugduni, *& sub nomine* Antonii Ampigolli 1511. Parisiis in 4to. à Badio *editus.*

---

(157) *Peregrinus* AMSTELIUS: Sub personato hoc nomine latere Patrem Augustinum van Teilingen asserit *Bailletus* auteurs deguisez pag. 224. & in Catalogo subnexo pag. 527. post *Sotvell.* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 97. a. ubi librum ejus hac larva tectum *Pharum fidei*, Antvverpiæ. 1660. memorat editum.

---

(158) AMSTELODAMENSES RABBINI. De his vide in *Anonymis* num. 2236. & quæ ibi sub lit. B. adjecimus, quæ clare eum indicabunt, qui sub larva Rabbinorum Amstelodamensium latere voluit, *Noel Aubert* de VERSE Doctorem Medicinæ, & antea Reformatæ Religionis apud Amstelodamenses Ministrum.

(159) AMY ou l' AMY : *Antoine* le MAITRE. Hæc habet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527. cui adde p. 292.

(160) AMYNTAS *Jean Loys* GUEZ DE BALZAC. Ita *Bailletus* in Catalogo des auteurs deguisez.

(161) ANACLETI antiquissimi Pontificis, qui Petrum Apostolum viderit, *Epistolas* 3. spurias probantem vide *Cocum*, Censuræ pag.53 & seqq. De eo *Vossius* Disp. historico-Theolog. XI. thes. I. pag. 147. *Adversus hæc*, inquit, *Pamelius obtendit Anacleti Decretalem tertiam. Quasi non etiam Nicolai Cardinalis de Concord. Cathol. lib. 2. cap. 34. p.771. Antonii Contii, JCti, aliorumque confessione, Epistolas ejus supposititias esse, jam olim constaret.* Vide has ISIDORO MERCATORI, vel PSEUD-ISIDORO vendicantem *Davidem Blondellum* in Pseud-Isidoro & Turriano vapulante, & ipsum contra defensorem *Fr. Turrianum* de Epistolis Pontificiis, deque hujus *Anacleti* Decretis, impressis Florentiæ 1572. in fol. & Colon. v. *Gesner.* p. m. 33. *Possev.* appar. S. Tom. I. p.78.

Adde *Ludov. Jac. à S. Carolo* Biblioth. Pontif. p.14.15. ubi contra Rivetum innumeros Auctores de his epistolis citat. Spurias etiam vocat *Chemnitius* Locor. Theologicor. part. 3. p.127. col. I. Vid. & latè de his aliisque primorum Episcoporum urbis Romæ Epistolis Dni Gerhardi a *Mastricht* Historiam Juris Ecclesiastici §. 220. ad p.232. & multis seqq.

ANALYTICOPHILUS v. *Nomicus.*

ANASSARIDE v. *Clorio.*

(162) ANASTASII plures videantur apud *Bellarminum*, *Baronium*, *Sixtum*, *Possevinum*, *Gerhardum*, *Olearium*, *Maresium* disp. Theolog. de vocibus Trinitatis thes. 48. & eundem de Papissa Joanna pag. 28. 174. & 217. *Delrio* in vindiciis Areopagiticis cap. 4. p. 55. aliosque. Eorum unus Pontifex, qui Siricio successit, fertur auctor *Decreti*, cujus est Exordium : *Sane Thessalonicenses Episcopi* &c. quod non illius esse, verum HORMISDÆ, *Pontificis* itidem Maximi, docet *Possevinus* in apparatu sacro Tom. I. pag. 78. & T. 2. p. 60.

Decretum hoc tribui quoque sed falso GELASIO Pontifici prolixe docet *Cave* Histor. Litt. Ecclesiast. p. 264. b. & 65. Qui tandem in Seculum IX. illud rejici debere, ac forte ex ISIDORI MERCATORIS officina prodiisse probabiliter concludit: de quo vide *Bellarm.* & Cocum ac Rivetum & ejus generis alios cum *Du Pin* & *Cave* quem excerpsimus sub lit. (a) & vel maxime *Blondellum* in Turriano vapulante. Quibus adde *Mastricht* histor. Juris Ecclesiast. a num.220. ad 233. Cæterum Anastasii quoque nomine latere *Jerome* GRACIAN DE LA MERE DE DIEU, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiser p.527. cui adde p.313. sub lit. (b) excerptum & *Moller. Homonomoscopiæ p. 414. & seqq. omnino hic conferendam.*

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p.264.

Decretum in Concilio Romano LXX. Episcoporum an. 494 de Libris Canonicis Ecclesiasticis, & Apocryphis. *Decantatissimum hoc* Gelasii *decretum in omnium ore & manibus habetur. Ejus vero esse, eamque quam præ se fert, ætatem & auctoritatem habere, ægre mihi persuadeo his ductus argumentis. 1. Vetustiores Codices id nulli certo auctori tribuunt. Hinc notante Cl.* Baluzio *in antiquis Codd. iisq; melioris notæ nunc* Damaso, *nunc* Gelasio, *quandoq;* Hormisdæ Papæ *asscribitur : certissimo indicio, genuinum hujus Decreti* Auctorem *olim ignotum fuisse.*

p. 265. His rite perpensis, optimo iure concludo fictum aut suppositum esse hoc Gelasii Decretum, *ac ejusdem esse cum* Epistolis primorum Pontificum Decretalibus *farinæ, ex eademque* Isidori Mercatoris officina prodiisse.

(b) Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez. p. 313.

Le pere Jerôme, Gracian de la Mere de Dieu, *fameux par ses disgraces, a pris le nom* d' Anastasio *pour faire la description de son retablissement comme s' il avoit voulu paroître ressuscité.*

(163) ANASTASIUS BIBLIOTHECARIUS: Huic adscribitur *Pontificale* sive *Historia de vitis Romanorum Pontificum.* Prodiit illa, monente *Sagittario* Historiæ Ecclesiast. p. 653. cura Joa. *Busæi* e S. J. Moguntiæ 1602. item studio Jacobi *Sirmondi* senioris, Parisiis 1620. & 1649. ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ cum notis Caroli Annibalis *Fabroti*, ac iterum ibidem 1680. cum notis & observationibus Antonii *Dadini* Alteserræ U. J. D. Profess. & Decani Tolesani. Verum Pontificalis hujus autorem, docet Johannes *Ciampinus* Romanus in examine libri Pontificalis, edit. 1688. In cujus recensione *Acta Eruditorum Lipsiensium* Supplem. Sect. IV. p. 167. octo diversas de compositione Pontificalis hujus sententias memorant, ut patebit ex allegatis sub lit. (a) cum quibus plane coincidunt ea, quæ circa hunc librum monentur in Monatlichen Unterredungen/ 1695. p. 139. seqq. Nec multum abludunt, quæ sub lit. (b) suppeditat le *Journal des sçavans* Tom. 18. p. 379. seqq. At omnium accuratissimè censuisse *Pearsonum* & *Dodwellum*, judicat *Cave* Histor. literar. scriptor. Ecclesiast. pag. 129. Illi vero Operibus Pearsonii Posthumis Chronologicis, &c. quæ prodierunt Londini 1688. cum additionibus Dodvvelli, Pontificale hoc *idem* censent esse cum *Henschenii* secundo *Catalogo Episcoporum* Romæ publicato, *cujus primam partem* DAMASO, Continuationem ANASTASIO adjudicant, ut ex iis notat *Bibliotheque Universelle* & Historique de l'année 1688. p. 162. Tom. 9. sub lit. (c) Observat tamen *Cave* l. c. Pontificale hoc a diversis, diversis temporibus scriptum, denique nonnullis adjectis ab Anastasio totum recensitum fuisse, ac proinde sub ejus nomine editum. Quæ sententia quidem ferme eadem est cum ea quam ex *Lambecio* supra affert Ciampinus l. c. quæque sub lit. (d) a nobis ex Biblioth. Cæsareæ. lib. II. p. 927. repræsentatur.

In

In illis plurimum laborat *Ciampinus*, contra *Bellarminum*, evincendis, ab Anastasio Vitas Adriani II. & Stephani VI. scriptas non esse, ut notant *Acta Erud. Lips.* Supplem. Sect. IV. p. 169. sub lit. (e) Illas GUILIELMO Bibliothecario tribuit *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. Cap. XXXV. 319. Nec prioris Pontificalis partis auctorem esse posse, ex *Labbeo* solide demonstrat *Cave*, Chartophyl. Ecclesiast. p. 166. sub lit. (f)

(a) Acta Erud. Lips. Suppl. Sect. IV. p. 167. *In Autorem libri* Pontificalis, *quo* vitæ Romanorum Pontificum *continentur, inquisiturus celeberrimus* Ciampinus (*in* Examine Libri Pontificalis, *seu Vitarum Romanorum Pontificum,*) diversas opiniones *enumerat.* Primam, *quam* Ptolomæo Lucensi, Landulpho de Columna *& pluribus aliis adscribit, iis tribuit, qui vitas Romanorum Pontificum a Petro usq; ad Liberium Damasi, reliquas usque ad Nicolaum I.* Anastasii *opus esse statuunt.* Secundam *ad eos spectare ait, qui gesta Pontificum a Petro ad Liberium non ad* Damasum, *sed ad* incertum *Autorem referunt, in qua classe* Baronium *&* Labbeum *collocat.* Tertiam *assignat* Tortelio *&* Sylvagio, *quos Damaso & Anastasio prætermissis, vitas Pontificum* Gulielmo Bibliothecario, *sive* Pandulpho Ostiario, *vel etiam cuidam* Petro Lateranensis ecclesiæ Bibliothecario *adscribere memorat.* Quarta *est* Panvinii, *Ludovici Jacobi* à S. Carolo, Teisserii *& aliorum, qui integram historiam Romanorum Pontificum saltem usq; ad Benedictum III. vel Nicolaum I.* Anastasio Bibliothecario *acceptam referunt.* Quinta Henschenii *&* Papebrochii, *qui* ex vetustis quibusdam Romanorum Pontificum catalogis, *quorum ratio in actis Sanctorum Aprilis prolixe recensetur, vitas illas depromptas arbitrantur.* Sexta *Petri* Lambecii, *qui Tom. 2. Bibliothec. Vind. statuit, primam historiæ de vitis Romanorum Pontificum originem non tantum S Damaso multo antiquiorem esse verum etiam inde a prima Notariorum Romanæ sedis institutione, quæ per Clementem I. facta sit, derivandam esse. Tunc enim vitas Romanorum Pontificum scribi cœpisse ait instar simplicis alicujus catalogi, quo compendiose indicarentur cujusq; nomen, patria, parentes, tempus Pontificatus, ordinationes, constitutiones, obitus deniq; & sepultura; quibus postea, cum ecclesiæ splendor & opulentia succrevit, exstructiones, instaurationes, & exornationes templorum, cum speciali recensione sacræ supellectilis, & variarum donationum accesserint. Ejusmodi catalogum* diversis temporibus & a diversis Autoribus *compositum, ordine tamen & stylo sibi haud dissimilem,* Lambecius *in tabulario Basilicæ Vaticanæ* — — — *Quantum autem historiæ illius continuationem* post mortem Damasi *attinet, eam* Lambecius a diversis Romanæ Ecclesiæ Bibliothecariis, *inter quos omnium celeberrimus* Anastasius *fuerit, compositam judicat.* (*Et post aliquot lineas.*) Octavo *&* ultimo *loco producitur sententia* Fioravantis Martinelli, *qui in* Roma sua ex ethnica sacra *p. 409. secundæ editionis pluribus argumentis probat,* Anastasium *non esse libri Pontificalis autorem, asserens, priorem libri Pontificialis partem* Damasi jussu *consarcinatam, sed Amanuensium inscitia vel malitia passim interpolatam, cum Pontificibus Damasi prædecessoribus multa tribuantur, quæ quadringentis demum post Damasum annis conficta sunt; post Damasi autem tempora neminem præter Petrum* Gulielmum Bibliothecarium, *&* Pandulphum Lateranensem Ostiarium, *Pontificum rebus gestis consignandis operam dedisse. Varia autem in Martinelli sententia* Ciampinus *reprehendit.* — — — *Dixerat insuper* Martinellus, *libro Pontificali Damasi nomen inditum fuisse, etsi non ab ipso Damaso, sed a ministris Romanæ sedis compilatus fuerit, sicut Bullæ ab ipsis Pontificibus, non a Datario compilatore nomen accipiant. Ad hoc respondet* Ciampinus, *quod Datarius Bullas non compilet, sed Abbreviator de Parco Majori, & Præsummator litterarum Apostolicarum, quæ duo munera se jam multis ab annis exercere scribit, &c.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 18. pag. 379.

Examen Libri Pontificalis *s.* vitarum Romanorum Pontificum, *quæ sub nomine* Anastasii Bibliothecarii *circumferuntur.* *Les Sçavants sont extremement partagéz au sujet de l' auteur de l' Histoire des anciens Papes publiée sous le nom* d' Anastase le Bibliothequaire. *Ptolomée* de Luques *Religieux de l' Ordre de S. Dominique & quelques autres croyent que le commencement depuis S. Pere jusques à* Damase *est de* Damase mème *& que la reste jusques à Nicolas l' est* d' Anastase le Bibliothequaire.

Ibid. p. 380. Tortelius *s' est imaginé que toutes ces vies ont eté ecrites par* Guillaume Bibliothequaire *qui vivoit en 1142.* Onuphre *les a toutes données à* Anastase.

Pag. 381. *A l' egard du premier Catalogue les Peres* Henschenius *&* Papebroch *tiennent, que la premiere partie depuis S. Pierre jusques à S. Urbain Pape & Martyr a eté composée par* S. Anthere *qui avant son Pontificat avoit pris un soin particulier de recueillir les actes des Martyres & que la seconde l' a eté par S.* Jules *predecesseur immediat de Libere.*

Ibid. Lambecius *Bibliothequaire de l' Empereur bien loin de croire qu'* Anastase *ait ecrit toutes les vies des Papes qui paroissent sous son nom, tient que plusieurs d' entre elles sont plus anciennes que* Damase.

Ibid. p. 383. Floravante Martinelle *homme d' Erudition, qui a long temps travaillé dans la Bibliotheque du Vatican dans un livre qui a pour titre:* Rome devenue Sainte de profane & de payenne — — — *y propose des nouvelles pensées qui consistent à dire* que le livre de la vie des Papes *a eté compilé par* l' ordre de Damase *des trois catalogues dont il a eté parlé qu' il a eté alteré en plusieurs endroits par l' ignorance des Copistes & continué par differens des auteurs.*

Ces differentes opinions ont servi à Mr. Ciampini *à former la sienne qui consistent principalement en deux points, l' un que les vies attribuées à* Anastase *ne sont pas d' un seul Auteur mais* de Plusieurs. *L' autre qu' entre toutes les vies des Papes, il n' y a que celles de* Gregoire IV. *qui fut elu en 827.* de Serge II. de Leon IV. *de* Benoit III. *&* de Nicolas I. *qui ayent eté ecrites par* Anastase.

Ibid. p. 385. Qui est donc l' Auteur de la vie du Pape Adrien *si ce n' est pas Anastase?* Onuphre *a pensé que c' estoit* Guilaume Bibliothequaire. *La Conjecture de Mr.* Ciampini *est que c' est* Zacarie Eveque d' Agnani *le meme qui fut envoyé à Constantinople par Nicolas I' en 860. avec l' Eveque de Porte, & qui trahissant avec lui son devoir consentit lachement*

chement à la de deposition d' Ignace & communia avec Photius , *pour raison de quoi il fut deposé.*

(c) Bibliotheque Universelle de l'année 1688. T. 9. p. 162.

Notre auteur rapporte ensuite les divers sentimens que l' on a cû, touchant celui qui a ecrit le Pontifical, *& reduit ce qu' il en pense a ces cinq choses : 1. Que Damase n' est point auteur de la premiere partie : 2. Que l' auteur quelqu' il soit , n' a pas vécu avant le sixieme siecle : 3. Que la premiere copie de cet ouvrage est la meme, que le* Jesuite Henschenius *a publiée sous le nom de second* Catalogue *des Eveques de Rome ; mais qu' elle a eté retouchée depuis, & continuée avant le temps d' Anastase le Bibliothecaire , à qui quelques uns en ont attribué la continuation : 4. Que l' on ne peut savoir, si Anastase y a encore changé ou ajouté quelque chose : 5. Que s' il y a quelque chose de bon , concernant les premiers Evêques de Rome, cela est tiré d' un Catalogue plus ancien, que* Cuspinien *à inseré dans ses Fastes , & duquel il parle sur l' année de Rome* DCCLXXXI. *Le Jesuite* Bollandus *l' aiant communiqué à* Gilles Bucherius , *il le publia dans son Commentaire sur le Canon Paschal de* Victorius. *Enfin le Jesuite* Henschenius *l' à publié une troisieme fois dans sa* Dissertation Préliminaire sur les Saints du mois d' Avril.

(d) Petri Lambecii Biblioth. Cæsar. Lib. II. c. 8. p. 927.

Cæterum quod ad ejusdem Historiæ continuationem post tempora S. Damasi attinet, ea quidem paulatim a diversis S. R. E. Bibliothecariis, tanquam Tabularii seu (1) Archivi Vaticani Præfectis, prout quisq; sub uno vel pluribus Summis Pontificibus vixit, composita est, observata tamen, quantum fieri potuit, similitudine ordinis & styli, quibus antiquiores ejusdem Scriptores ante S. Damasi ætatem usi fuerant. Celeberrimus autem omnium jam memoratorum Continuatorum *est* Anastasius *S. R. E. Bibliothecarius , qui Seculo post Christum nono floruit sub Papa Nicolao I. Hadriano II. & Joanne VIII. & secundum* Card. *Baronii* Chronologiam *vitam produxit usq; ad annum fere 886. Quod enim solus Anastasius non sit autor totius istius Continuationis, satis patet ex antiquis illis* Codicibus, *qui sine ulla* Controversia *ante ipsius ætatem scripti sunt. Cujusmodi fuit ille codex, quem R. P.* Philippus Labbæus *in Dissertatione de Scriptoribus Ecclesiasticis (2 testatur se vidisse, tempore Imp.* Caroli *Magni exaratum in quo vitæ illæ Romanorum Pontificum S. DAMASO Papæ jam tum tribuebantur, antequam aut natus esset Anastasius aut saltem ex primæ infantiæ crepundiis emersisset. Ejusdem generis est etiam præstantissimus ille & collatu dignissimus codex* MStus Ambrasianus, *de quo in præsens agitur; utpote cum tam ex scriptura , quam aliis circumstantiis certo constet, eum ad* Imp. Ludovici Pii *tempora pertinere. Pertingit autem ibi Historia Pontificum Romanorum tantum usq; ad Papam* Stephanum Secundum , *velut alii supputant,* Tertium, *qui A.C. 752. electus est, & ao. 757. obiit.*

(e) Acta Erud. Lips. Suppl. Sect. IV. p. 169.

Postea Nicolai *vitam cum Hadriani II. &* Stephani VI. *vitis conferens* (Johannes Ciampinus *in Examine Vitarum Pontificum*) *etsi has* Baronius *ab* Anastasio *concinnatas judicaverit, contrariam tamen sententiam tueri minime dubitat , cum styli diversitas alium autorem probet,* - - - -

Causam vero, cur Anastasius *Bibliothecarius Hadriani II. & Stephani VI. vitas non scripserit, hanc esse putat* Autor *noster, quod sub Hadriani* Pontificatu *Constantinopolim ad octavam Synodum generalem missus , & post reditum suum, ut acta Synodi e Græco in Latinum sermonem converteret, compulsus fuerit, hisq; & aliis occupationibus detentus, ad vitam Hadriani aliorumque ipsi succedentium* Pontificum *vitas posteritati tradendas animum applicare non potuerit.*

(f) Cave Cartoph. Eccles. pag. 166. *Libri* de Vitis Pontificum *priorem partem* Anastasium *parentem non agnoscere inde probat Labbeus , T. I. p. 252. quod viderat MS. Codicem optimæ notæ tempore* Caroli *M. exaratum, in quo vitæ illæ* Damaso *jam tum tribuebantur , antequam aut natus esset Anastasius , aut saltem ex primis infantiæ crepundiis emersisset.*

(163. *a*) ANASTASIO SINAITÆ *Patriarchæ Antiocheno*, quædam tribuuntur , quæ sunt alterius ANASTASII PATRIARCHÆ itidem ANTIOCHENI, RECENTIORIS. Hæc Joh. *Bona* Cardinalis in Notitia Auctorum, quam præmisit Psalmodiæ. *Symbola est Diecmanniana*, cum qua superiora, & sequentia & *Molleri* Homonymoscopiam omnino confer.

---

(164) ANASTASIUS SIONITA. Ejus nomine extat (I.) *Hodegus*, editus anno 1606. Ingolstadii â Jacobo *Gretsero ;* At illud scriptum Anastasio hujus Sionitæ successori tribuendum monente *Sagittario* Hist. Ecclesiast. pag. 803. Et omnino non esse hujus Anastasii Sionitæ opus, multis rationibus evincit *Cave* Histor. liter. Script. Ecclesiasticorum p. 296. b. sub lit. (a) citatus. Juniorem etiam Anastasii Antiocheni temporibus asserit *Sagittarius* l. c. sub lit. (b) Ubi ad ISIDORUM HISPALENSEM auctoritate *Ittigii* inclinat. (II.) *Quæstiones & Responsiones de variis argumentis in S. Scripturam numero* CLIV. quas citat Bibliotheca *Gesnero - Frisiana* p. 39. a. sub titulo: *ἐκλογὴ τῆς ἱερᾶς γραφῆς ἐπίτομος τὰ λεγόμενα παράλληλα τί ἐστι χριστιανός* : Quas tamen easdem esse conjicit cum definitionibus ANASTASII ANTIOCHENI ejus Successoris; vide & *Cave* l. c. qui Anastasii Sionitæ hunc tractatum esse non posse prolixe probat. (III.) *Compendiaria Fidei institutio : quam cum quinque Dialogis de Trinitate sub* S. Anastasii nomine Gr. Lat. *edidit Theodorus* Beza, Vezeliacensis 1570. in 8vo. Sed illam sub Cyrilli nomine reperiri ait *Cave* l. c. p. 297. a. Neutri tamen deberi, sed fœtum potius esse S. MAXIMI , docet p. 308. (IV.) *Anagogicarum Contemplationum in Hexaëmeron* libri XI. latine editi Paris. 1609. Quibus *duodecimum librum* sive exemplarium Manuscriptorum raritate , sive Pontificiorum fraude hactenus suppressum addidit , & Græce latineque edendum curavit Cl. *Alix*, Londini 1682. 5. Hos libros ANASTASIO JUNIORI quoque asserit *Sixtus Senensis* Biblioth. Sanctæ pag. 243. a. Quo nomine tamen carpitur à *Miræo* Auctar. de Scriptoribus Ecclesiasticis pag. 213. Et TERTIO cuidam ANA-

ANASTASIO, ANTIOCHENIS, imo etiam ANASTASIO MONACHO, contradistincto tribuit etiam *Bibliotheca Gesnero-Frisiana* p. 39. a. cui adde ea, quæ sub lit. (b) ex Act. Eruditorum Lipſ. Supplem. Sect. I. p. 17. adducimus.

(a) Cave Histor. Litter. Script. Ecclesiast. p. 296. b.

ὁδηγὸς *sive* Dux viæ adversus Acephalos: *Videtur istud opus tum ex variis ipsius* Anastasii; *tum ex nonnullis Veterum Opusculis consarcinatum; ut cuivis constabit, qui quatuor priora præsertim capita attente perlegerit: nec id modo, sed & à recentiore quadam manu haud leviter interpolatum est.* Capite *enim 10. pag. 198. meminit* Evlogii Alexandrini *jam mortui, qui nonnisi ao. 608. diem obiit.* Cap. 5. init. *sex Concilia Oecumenica memorat: sed forsan menda cubat in numero, cum in eodem capite quinque solummodo enumeret. Opus certe nulla diligentia, nullo ordine conscriptum esse ipse* Anastasius *in Proœmio agnoscit: ubi veniam à Lectoribus petit ob varias correctiones passim adhibitas, & propter* ταυτολογίας *sæpius commissas; cum ægritudinum frequentia non ferebat, ut in iis pro animi sui sententia versaretur. Edidit hunc librum Gr. Lat. Jac.* Gretserus *Ingolstad 1606. 4to.*

(b) Sagittarius Histor. Ecclesiast. pag. 803.

§. XIII. Isidoro Hispalensi, Ittigium *nostrum secuti, jungimus* Anastasii Hodegum, *cujus caput IV. in præfatione & subjuncto indice, hoc titulo signatur:* ἐξήγησις καθ' ἐπιτομὴν περὶ τῶν αἱρετέων τῆς ἀρχῆς ἕως Νεστορίου καὶ Σευήρου: *hoc est:* Brevis Expositio omnium qui hæreses introduxerunt, usque ad Nestorium & Severum. *Etsi autem plerique hoc scriptum ab* Anastasio Sinaita, Antiocheno Episcopo *qui seculo VI. finiente demortuus, elaboratum esse, asserunt; haut spernenda tamen videntur argumenta, quibus* Johannes Dallæus, *&* Edmundus Albertinus *Hodegi auctorem, & ab* Anastasio Sinaita, *& ab altero* Anastasio Sinaitæ successore, *ac itidem* Episcopo Antiocheno *distinguendum, & utroque juniorem, probant. Anastasii Hodegum edidit* Jacobus Gretserus *Ingolstadii anno cIↄIↄc VI. Opusculum hoc nulla diligentia, nullo ordine conscriptum esse, ipse Anastasius in Proœmio agnoscit. Ubi veniam à lectoribus petit, ob varias correctiones passim adhibitas, & propter* ταυτολογίας *sæpius commissas; cum ægritudinum frequentia non ferret, ut in iis pro animi sui sententia versaretur. Jam, quod ad hæreticorum recensum attinet, plerique tantum nominetenus indicantur: quod curiosum Lectorem parum juverit.*

(c) Acta Erud. Lipſ. Supplem. Sect. I. pag. 17.

Anastasii *quoque* Sinaitæ *testimonium, in quo maximam vim* Schelstratenus *fecerat, non* Patriarcham Antiochenum *sed* alium Anastasium, Maximi discipulum, *auctorem habere opinatur (Wilhelmus Ernestus* Tentzelius *in Epistola ad Amicum, qua Responsio ad Clarissimi Viri* Emanuelis ad Schelstrate *Dissertationem Apologeticam de* Disciplina Arcani *summatim continetur.)*

ANASTIUS v. *Philareta.*

(165.) *Franciscus Juniperus de* ANCONA: Ejus nomine Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 369. b. citat consultationem *de Causis & modis Religiosæ disciplinæ in Societate JEsu instaurandæ*, editam 1634. Cujus auctorem esse perhibet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 567. *Casparem* SCIOPPIUM. V. num. 1498. in Anonymis & *Juniperus* infra.

(166.) Jacob Andersohn Holsatus. Ejus nomine prodiit ein Sendschreiben aus Hamburg an einen vornehmen Freund von den Leipzigschen Collegiis Pietatis. Latere sub hac persona D. *Christianum* THOMASIUM, docet Symbola Normanniana ex p. 19. Ausführung des Pietistischen Unfugs. De cujus tamen asserti veritate multum adhuc dubito.

(166. a) Petri ab ANDLO nomen supposititium esse scriptoris Carteſiani in Belgio, notat *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom. I. p. 259. ubi scripta eristica hujus Petri ab Andlo & *Maresii* recenset, & in Notis refert, Maresium nulla, nec sua nec amicorum, industria hunc larvatum ab Andlo detegere potuisse. Nous verrons, deinde *Bayle* addit, si Mr. *Placcius* ou Mr. *Baillet* seront plus heureux que moy à demasquer ce Pseudonyme, que je crois etre *Regnier* DE MANSVELT, professeur en Philosophie à Utrecht. *Hæc Bayle.* Innotuit maxime hic Regnerus à *Mansvelt* ex opere postumo contra *Spinosæ* Tr. Theol. polit. de libert. Philoſ. Ambst. 1674. 4to edito. Fœcundus fuit iste, quisquis est *Petrus ab Andlo*, nam *Daniel ab Andlo* Petri filius Ambstel. ao. 1673 4to emisit Notas breves ad Maresii Tractatum brevem de stud. Theol. De quo *novo Pseudonymo* itidem dispiciendum erit. Hæc Dnus *Diecmannus.*

(167.) ANDREÆ APOSTOLI ACTA vide infra *Acta Apostolorum.*

(167. a) ANDREÆ Apostoli *liber Passionis*, qui extat in *Historia Sanctorum Surii*, Tom. 6. quod à NEOCHARIDE & LEONE Philosophis, una cum aliis scriptis, suppositis aliorum Apostolorum nominibus, malitiosè confictus fuerit, vide probantes *Rivet.* lib. 1. Crit. sacri c. 4. pag. 123. *Cocum* pag. 102. & seqq. & *Possev.* Tom. 1. appar. pag. 81. ad *Acta illius* hoc restringentem, & *Passionem* pro legitima defendentem. Addit *Olear.* Abaci Patrologici pag. 3. ACHAJÆ PRESBYTERI, Putatitii PASSIONIS D. ANDREÆ APOSTOLI scriptores, expuncti *Baronio* anno 44. 42. evecti contra *Bellarmino*, & maximè *Labbeo* Tom. 1. dissert. ad *Bellarm.* pag. 4. seqq. ejusque app. pag. 677. seq. Sed confer *Dannh.* Christeid. art. 1. pag. 886. & *Bebel* l. c. antiq. trisec. Adde omnino Diecmannianas notas hic de crassissimo errore meo monentes (a) de quo emendato gratias ago, uti par erat. p. 3.

(a) Nota Diecmanniana Marginalis.

Non *videtur* Andreæ passio *hic* recte inter Pseudonymos *collocari*, *neque enim ab ullo unquam*, *quod Andreæ auctoris sit*, *proditum est*, *vel etiam prodi potuit*, *nisi Andream martyrio jam affectum eum consignasse somniet*; *sed Andreæ vocatur*, *quod de Andrea agat*. Est tamen revera ψευδώνυμ@ *in quantum* a Presbyteris & Diaconis Achajæ *scriptus fertur & defenditur à* Bellarm. *de scr. Eccl. pag. 46. &* Labbeo *Tom. I. pag. 45. ubi & ad Andr.* Saussagi *ingens volumen de Laudibus S. Andreæ provocat. Quibus appones ea*, *quæ habent* Vossius *l. 2. de Hist. Græc. C. 9. pag. 201. 202.* Brochmand *Lychniprophet. pag. 19. 20. Quod cetera* Neocharides & Leo *hujus libri passionis auctores sint*, *istud neque* Rivetus, neque Possevinus, *a Cl. Dn.* Placcio *citati docent*. Cocus *plane nullam horum nominum mentionem facit*. Rivetus *quidem* ex Baronio à Neocharide & Leonide, (*ita enim scribit*) Acta Andreæ scripta *refert*, *quod & facit* Possevin, *Tom. I. Appar. S. pag. 72. sed tam Baronius*, *quam Possevinus istos Actus vel Acta Andreæ a libro passionis Andreæ de quo hic* Dn. Placcius *agit*, *sollicite distinguit*, *& duos istos Philosophos non posterioris* (*quem presbyteris & Diaconis Achajæ tribuunt*) *sed prioris*, *à Gelasio damnati*, *auctores faciunt*. *Nisi igitur ostendatur*, *utrumque istum librum unum eundemque esse*, *non possunt*, *quæ de priori dicta sunt*, *in posteriorem transferri*.

---

(168) Conradi ANDREÆ, legitimi Jacobi Andreæ fratris nomine Jesuitam *Conradum* VETTER latitare, docet *Ludov. Lucius* Historiæ Jesuiticæ lib. 2. cap. 4. pag. 203. edit. Basil. 1627. in 4to quod *Alegambe* dissimulans, sub eo nomine nihil recenset, inter illius scripta p. 83. enumerata.

Sotwel etiam ejus Continuator de personato hoc nomine plane silet, ubi de Conrado *Vetter* agit, pag. 156. b. Bibliothec. scriptorum Societate Jesu. Meminit tamen scripti, cui titulus: *Lutherus innocens* aliorumque, quæ sub hoc personato Conradi Andreæ nomine prodiisse ostendit *Symbola Flensburgo Molleriana*, sub lit. (a) repræsentata. Et latuisse quidem sub Andreæ Conradi nomine, Conradum Vetterum agnoscit quoque *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527. Adde quæ sub lit. (b) ex *Deckherro* de Scriptis adespotis pag. 346. excerpsimus. *Glassius* Philologiæ S. pag. 196. eum vocat CONRADUM ANDREÆ & Specimen Sycophantiæ ejus ibidem adjungit. Eundem detegit quoque Petrus *Aurelius* (i. e. *Sancyranus* Abbas) Tomo III. suorum operum præfixi indicis Jesuitarum, qui in certamen Theologicum Larvati prodiere num. 16. Adde *notas Diecmannianas* (c) ad hunc locum.

(a) Symbola Flensburgo - Mölleriana.

Scripta, *quæ* Conr. Vetterus *sub* Conradi Andreæ *nomine edidit hæc recenset J. C. Becmannus in Catal. modo laudato pag. 17.* Heilbrunnischer Triumpf in GOtt 1604. 4to Unschuldiger Demühtiger rc. Luther. 1600. 12. Es müste wol eine Kuhe lachen daß durch den Tractat wer hat das Kalb ins Auge geschlagen? Niemand an seinen Ehren angetastet durch *Conradi Andreæ* Jüngern Bruder. *Dilingæ* 1630. *4to Ultimum scriptum non credo esse Vetteri*, *qui* (*testibus* Alegambio *& Sottwello*) *jam ao. 1622. obiit. Dum hæc scribo*, *recordor*, *possidere me Heilbrunneri Th. D. ac PP. Lavingani Historiam Vernaculam Post-colloquii Ratisbonensis d. 29. Nov. ao. 1601. de Pseudonymis hisce Vetteri Scriptis habiti Witteb. ao. 1602. in 4to excusam. Ex eo hanc de iis Relationem tibi communico. Vetterus Lutherum ex suis ipsius scriptis & verbis Hæreseos*, *Mendaciorum*, *Inconstantiæ*, *seditionum excitatarum*, *Corruptionis scripturæ*, *impudicitiæ*, *ebrietatis aliorumque criminum*, *prout putabat*, *convicturus*, *loca huc facientia ex Opp. ejus collegit. Quæ postquam in certas classes digessisset*, *ut eo commodius Lutheranis imponeret*, *sub ficto nomine M. Conradi Andreæ*, *Jacobi Andreæ* seeliger Gedächtnis leiblichem Bruder / *publicavit seorsim initio*, *deinde autem junctim recudi curavit*, *XII. Tractatus Vernaculos*, *Ironicis his & per Antiphrasin explicandis Titulis Lectores Lutheranos allicientes:* Der unschuldige/Demühtige/ warhafftige/ christliche/ andächtige / gläubige / englische / biblische/ gravitätische/ keusche/ nüchterne/ beständige/ friedsahme / rc. Luther. *Plerisque horum Opusculorum Heilbrunnerus alia pro Luthero Apologetica sub iisdem fere titulis* (Der unschuldige/Demühtige/warhafftige rc.) Luther *opposuit*, *quæ excusa sunt Lavingæ ao. 1599. in 4to. In his plurima crimina falsi in allegandis Lutheri scriptis commissa ei objecit*, *& pauli post Retorsione utens* den Römischen Pabst *edidit. Cum autem ao. 1601. famoso illi Colloquio Ratisbonensi &* Vetterus *&* Heilbrunnerus *interessent*, *iste in* Maximiliani *Ducis Bavariæ*, *hic in* Philippi Ludovici *Neoburgo Palatini Principis Comitatu*, *hujus petitu post abruptum* Colloquium *Principale d. 29. Nov. in Palatio Elect. Bavariæ*, *præsentibus IV. Principibus & eorum Consiliariis totidem*, *duo hi Antagonistæ sunt commissi: Et quoniam angustum unius diei Spatium prolixiorem inquisitionem non admittebat*, *12 tantum Loca Lutheri à Vettero falso ac male fide allegata*, *cum ipsis Tomorum ejus Editionibus sunt collata*, *ac fraudes ejus evidenter ostensæ. Ille autem*, *sicut erat perfrictæ frontis*, *mox de hoc* Postcolloquio Relationem *edidit*, *in qua excusare & defendere Allegationes suas incassum conatus*, *insuper promisit*, *se Pseudonyma illa de Luthero Opuscula eo usque continuaturum*, *donec integra eorum Centuria prodiisset. Relationi isti Vetterianæ oppositum est scriptum*, *è quo hæc excerpsi*, *Vernaculum* Heilbrunneri. *Conferri potest* Dannhaueri Memoria Thaumasiandri Lutheri *p. 51. ubi obiter Pseudonymorum Vetteri Libellorum & Postcolloquii hujus meminit.*

(b) Deckherrus de scriptis Adespotis pag. 346.

Alterum Conradi Vetteri, *qui M. Conradi* Andreæ *nomine adsumto*, *celeberrimo P.* Jacobo Andreæ *Theologo*, *ut fratri*, *illusurus*, *libros convitiis refertissimos in auram lucemque publicam trusit*, *dignus*, *cum aversatione*, *ad L. Rhemmiam remissus.*

(c) Sym-

(c) Symbola Diecmanniana Marginalis.
Id citra dubium Lucius *accepit à Consistorio Ducali Neoburgensi, quod Præf. in Post Colloq. Ratisbon. Laugingæ ao. 1602. 4to editum pag. 8. 10. id* Conr. Vettero *exprobrat, V. & deinde ipsum Heilbrunner, qui id. ib. pag. 25. & alias repetit,* Conf. Theol. Saxon. Haupt-Vertheidigung des Aug-Apffels *c. 16. pag. 124. 125.*

(169.) *Johannes* ANDREÆ. Ejus nomine prodiit Oppenhemii ao. 1611. in 8vo liber, *de probrosis Calvinistarum titulis.* Eum esse HAINRICI SALCOLBRUGIENSIS cui appenditur, probabile videri sibi asserit *Symbola Normanniana.*

(170.) *D. Joa. Valentini* ANDREÆ Greye Geber edit. Franc. 1678. in 12. ab *Antonio* REISERO, ut ex Relatione *D. Speneri* d. 1. Junii 1678. per litteras Dn. Casparus *Thurman* J. U. D. certum me fecit: at certiorem ipsius Dni auctoris testimonium professum de se, dum viveret, ac perfamiliariter mecum ageret honoratissimus meus & nunc eo magis lugendus longiori vita dignus Scholarcha.

(171.) ANDREAS Säuberlich. Ejus nomine extat Tractatus Germanicus, cui titulus: Heimischer Prüfung Vortrab contra librum *Heimii*, qui appellatur: *Vinculum Gratiæ.* Hunc Andream Säuberlich/ vero nomine esse *Christianum* HOBURG, ex vitæ hujus Hoburgi descriptione pag. 7. constat. *Examen Heimianum* ejusdem extat, *contra librum* Guilielmi Christiani *Heimii* cui titulus: *Vinculum Gratiæ*, imputaturque à *Wittenio* Diar. Biograph. ao. 1675. ad d. 29. Octob. *Christiano* etiam HOBURG, de quo scriptore pluribus egimus supra in *Baumanno & Prætorio.* Adde *Deckherrum* pag. 115. *Moller* Isagog. Histor. Chersoneso Cimbr. part. 2. p. 146.

(172.) ANDREAS TAXANDER, VALERIUS: sub eo latere *Andream* SCHOTTUM, monet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 527. de quo prolixe (a) pag. 12ma à fine *Nicolaus Antonius* præfationis ad Bibliothecam Hispanam.

(a) Nicolaus Antonius præfationis ad Biblioth. Hispanam p. 12. à fine.
Andreas Schotus, *Antverpiensis, vir præstantis altero sæculo eruditionis, dum apud nos peregrinaretur doluit nostram vicem, & ne ultra ignoraremus, quos literarum omnium Professores & Magistros procreaverit omni tempore Hispania, & ob lucubrationes in publicum editas posteritati famæque tradiderit, subducto proprio, assumptoque* Andreæ Peregrini *nomine foras emisit* Bibliothecam *primus* Hispaniæ *tomis, dicis causa, tribus Francofurti apud Claudium Marnium & heredes Joannis Aubry anno M. DC. VIII. Præcesserat quidem anno uno hanc Schoti prolem* Valerii Andreæ Taxandri *Catalogus Clarorum Hispaniæ Scriptorum ex Moguntino Balthasaris Lippii typographejo emissus. Qui ut suspicor, idem ipse est* Valerius Andreas Desselius *Belgicæ Bibliothecæ author, quantum vis nec in Catalogi editione usus sit Desselii ea nota, nec in Bibliothecæ fine, ubi operum à se confectorum habet mentionem hujus* Catalogi *alia inter opera sua meminerit. Convenit quippe ultra nomen ipsum patria;* Desselius *enim pagus, à quo is appellari voluit, Brabantiæ Provinciæ est quæ apud veteres* Texandria *sive* Taxandria, *de quo à Geographis monemur, appellabatur. Deinde author Bibliothecæ fatetur se Antverpiæ triennium totum* Andreæ Schoto *jam Iesuitæ à manibus ac studiis fuisse, at ipsum de Taxandro Catalogi confectore ex literis ejusdem Andreæ Schoti ad Ioannem* Marianam *anno M. DC. IX.* directis constat, cujus verba transcripsimus. Misi" & duplex exemplar per Bibliopolas Catalogi" clarorum Hispaniæ Scriptorum, qui latine" disciplinas omnes illustrarunt, quem hic (An-" tverpiæ) familiaris noster, me adjuvante, *Va-*" *lerius Andreas* continuavit, rogatque majorem" in modum, ut istic aliquot socii, qui Biblio-" thecis nostris præsunt, dignentur augere iis," quæ nondum absentes vidimus, idque seor-" sim in charta &c.) *Ejus ergo Bibliothecæ, quam adhuc eo tempore premebat, atque alia quavis forma, quam* Alphabetica, *digesserat, Indicem sive compendiariam notitiam publicare cum decrevisset Schotus, sub amanuensis sui* Valerii Andreæ *nomine in publicum exire fecit, forte ut Hispanos provocaret, (quod Marianæ innuit) ad augendum catalogum, seque de prætermissis monendum, priusquam Bibliothecam elabi è manibus permisisset.*

(172. α) ANDRé, ANTOINE DE SAINT: *Antoine* VERJUS. Hæc habet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527.

(173.) ANDRONICUS *Constantinopolitanus è familia Comnenorum* imperatoria oriundus: Ejus extat *Dialogus adversus Judæos* emissus 1327. ut volunt *König* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 39. a & *Olearius* Abac. Patrolog. p. 34. sine dubio freti Auctoritate & judicio Johannis *Livincii*, qui eum edidit latine versum, Ingolstadii 1616. Sed hunc dialogum ad Imperatorem Constantinopolitanum ANDRONICUM COMNENUM, qui 1185. à plebe occisus est, refert *Lambecius* Biblioth. Cæsar. lib. V. pag. 169. sequenti sub lit. (a) ubi simul ab ipso Imperatore confectum, & hactenus falso EUTHYMIO ZIGABENO adscriptum esse demonstrat. Alios adhuc tractatus duos huic Andronico adscribit *Cave* Append. ad Histor. lit. scriptor. Ecclesiasticorum p. 17. sub lit. (b)

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. V. pag. 169.
Dogmatica horum sermonum gratia, Hebræorum refutans errorem, pias fidelibus demonstrat semitas: Scripsi autem illam amore Christi ego Andronicus, *filius fratris Imperatoris Romanorum genere* Comneni, *patre* Sebastocratore *natus, & in dulcem hanc vitæ lucem editus.*

(b) Whartoni Append. ad Cave Histor. Litter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 17.
Eundem Andronicum *Autorem habere videntur*, Dialogus adversus Latinos de Processione Spiritus

Spiritus S. Disputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in Christo naturis, *& aliis Capitibus*, & Scriptum contra Joannem Veccum, *quæ MSS. in Bibliotheca Bavarica Cod. 120. asservantur*, *teste* Possevino *in Catalogo pag. 62.*

ANDROVINCI v. *Melisone.*

ANELLO v. *Iriacaro.*

ANEVO v. zu Horstrowey.

(174.) *Le Pere* ANGE DE SAINT JOSEPH, Carme dechaussé: est accusé (par Abraham *Peritsol*, Juif d'Avignon) d'avoir fait imprimer à Paris sous son nom un traité, qui a pour titre: *Pharmacopœa Persica*, bienque ce soit une traduction, qui est d'un autre Ecrivain: *Journal des Scavans* pour l'année 1692. pag. 24.

ANGELO v. *Flavio.*

(175.) *Hieronymus ab* ANGELOFORTI: est *Godefroy* HERMANT, indicio *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 527.

ANGELUS v. *Marianus.* / *Masarellus.*

ANGELUS BASSUS v. *Politianus.*

(176.) *Theodorus* ANGELUCCIUS. Ejus nomine prodiit Neapoli apud Hectorem Citonium *Versio Heroicorum Virgilii metro Italico* absoluta, quam *Ignatio* ANGELUCCIO natione Italo, patria Belfortensi in Piceno *Societatis* Jesu, asserit *Sotwell.* Bibliothecæ Scriptorum Soc. JEsu pag. 392. a.

ANGLICANUM COLLEGIUM *Jesuiticum* v. *Anonymor.* num. 1994. *a*

(177.) ANGLOIS BANNI, *Catholique. Louis d'* ORLEANS. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez.

Anglicus v. CATHOLICUS.

(178.) *Michaël* ANGRIANUS. Ejus extant *Quæstiones in IV. libros sententiarum*, estque vero nomine MICH. DE BONONIA L'AYGUANUS, ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 99. b. & p. 31. a.

(179.) ANHALTINI Ducatus Ecclesiæ Ministrorum nomine, *Confessio de quibusdam Controversis Articulis fidei*, *& Refutatio præfationis libri Concordiæ* prodierunt A. D. 1581. & 1582. quæ scripta auctorem habent *Georgium* AMELING, ut ex *Conradi Schlüsselburgii* Theologia Calvinistarum refert *Draudius* Biblioth. Class. Theolog. pag. 142. Eorum posterius solum mihi videre contigit *Germanice* scriptum, & hoc titulo editum: Neustadt 1581. in 4to. Der Anhaldinischen Theologen Bedencken über die præfation des neulich ausgegangenen Concordien-Buchs / sampt Refutation-Schrifft der dreyen weltlichen Churfürsten Theologen wider gemeldetes Bedencken / und Apologia der Anhaldinischen Theologen / wider gemeldete Refutation, liber operosus, & quaternionibus ad minimum 60. constans, variaque religionis controversæ capita examinans.

Wolfgangus AMLINGUS, non *Georgius Superintendens Servestanus* fuit hic: cujus vitam recensuit Melchior *Adami* inter vitas aliorum Theologorum Germanorum pag. 748. seqq. nullam tamen horum scriptorum mentionem facit, quanquam Colloquio Herzbergensi interfuisse dicat, veritatemque doctrinæ Evangelicæ viriliter & intrepide propugnasse. Addit *Margo Diecmannianus* hic: Wolfgangum Amlingum *recte vocat* Schlüsselburg. *Theol. Calvin. l. 2. fol. 61. b. Hunc librum Germ. in duo scripta hic divisum, tanquam unicum scriptum exhibet editio Servestana anni 1589. 4to quam habeo.*

(180.) ANICETI, Papæ Romani *Epistolam decretalem* supposititiam, probat *Cocus* p. 62. ab ISIDORO vel PSEUD-ISIDORO MERCATORE confictam, demonstrat in Pseud-Isidoro suo *David Blondellus*: de eo vide plura apud *Salmasium* de Coma pag. 186. & seqq. *Voss.* de Historicis Lat. lib. 3. p. 710. ubi *Peccatoris* ei cognomen loco Mercatoris tribuit.

Peccatoris nomen *Isidoro* tribuit etiam *Cave* Histor. liter. scriptor. Ecclesiast. pag. 369. b. Auctoritate quorundam MSt. & ex more sequiorum seculorum. *Hispalensi* tamen *Isidoro*, Anacleti & aliorum Pontificum suppositarum Epistolarum Collectionem, attribui non posse cum *Blondello* statuit. Utpote cui temporis ratio repugnet. Quæ & obstet, quo minus RICULPHO Præsuli Moguntino, qui obiit anno 814. adjudicari possint omnes. Quanquam circa hoc tempus enatæ fuerint hæ epistolæ. Denique verisimile esse sibi ait, Epistolas à *Riculpho* quidem confictas, aut Collectas, à BENEDICTO autem LEVITA postea recognitas, auctas, ac in eam formam, qua nunc conspiciuntur, redactas fuisse. Quare autem *Isidori* nomen sibi sumserit Auctor, aut Compilator, rationes dat *Cave* p. 370. quas sub lit. (a) excerpsimus. Memoratu digna etiam nobis videntur illa, quæ ex Stephani *Baluzii* præf. ad Ant. August. de emendatione Gratiani pag. 1. & 2. allegat Cave l. c. de causis suppositarum Pontificibus epistolarum & decretorum, Cujus verba sub lit. (b) repræsentamus, cum prolixior sit dissertatio ipsius Baluzii, quam ut hic verbotenus inseri possit. Plura tamen vide in *Isidoro.* Genuinas defendit Ludov. à *S. Carolo* cui vide in hunc finem citatos, & prolixe *Mastricht* hist. Juris Ecclesiastici à pag. 232. ad 268. ubi & de Aniceto II.

(a) Cave

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.p. 370. a.

Quod Isidori Mercatoris *nomen sibi sumserit impostor, nescio an proferenda sit D.*Blondelli *conjectura, ingeniosa utiq; si satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente Hispanum, Evlogii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patria exul hoc ipso tempore Moguntiæ habitaverit, ubi mercatorem strenue exercuit. Hujus, ut videtur, nomine abusus est Epistolaris Impostor, ut scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis fuisse allatas à Mercatore nostro, qui pietatis causa profugus pretiosissimum hunc thesaurum barbaricæ libidini subductum, secum in Germaniam attulerit. Quicquid sit, mirari licet, cur ultra* DEUS *dedit Pontificis tempora, seu annum DCXIV. Epistolas suas non produxerit compilator, quod duplici de causa mihi factum videtur; primo, ut speciosius collectæ crederentur ab* Isidoro Hispalensi, *qui obiit anno 636. Secundo, ne si sua propius tempora pertingeret, impostura larva facilius detraheretur. Deniq; notandum, integram Isidori collectionem præter Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum synodorum tum Græcarum tum Latinarum Decreta continere, quæ in omnibus fere Conciliorum editionibus reperiuntur.*

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesf. p.369. b.

Isidorus Mercator, *seu (ut in Codd. quibusdam MSS. juxta sequiorum Sæculorum morem vocatur)* Peccator, *Epistolarum decretalium consarcinator vixisse videtur circa annum 830. sub Pontificum Romanorum nomine, à Clemente Romano usq; ad Deus-dedit qui Pontificatum tenuit anno 64. plusquam LXXX. Epistolas partim ab aliis compositas (quæ tamen paucæ sunt) partim a se compilatas, adjectis aliquot Episcoporum Synodorumq; literis in lucem protrusit. Spurias esse, & non tam pia fraude, quod vult* Cardinalis Bona, *quam stupenda plane impostura confictas longo argumentorum agmine & rationibus invictis ex imis antiquitatis, Chronologiæ, criticesq; sacræ fundamentis, adversus Turrianum demonstravit D.* Blondellus *in* Pseudo-Isidoro; *adeo ut aliquid hac de re addere, esset post Homerum Iliadem scribere. Et ita quidem esse, uno fere ore jam agnoscunt cordatiores Pontificii. Testem dabo è multis unum* Steph. Baluzium, *ingens Ecclesiæ Gallicanæ ornamentum. Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum ex suppositititiis sanctissimorum Romanæ urbis Episcoporum Epistolis ab impudentissimo illo nebulone Pseudo-Isidoro prolatis compactum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui post Caroli tempora sedem Apostolicam occuparunt.——Introductum igitur fuit ævo* Caroli Magni *favorabili videlicet, si unquam alias tempore, ob magnam confusionem, quæ in Politiam Ecclesiasticam invecta erat ex stupenda ac miserabili Episcoporum reliquorumq; Clericorum inscitia, & vetustorum Canonum ignorantia. In hac igitur rerum perturbatione, emersere famosæ illæ ac nobiles* Epistolæ, quæ priscis Pontificibus Romanis tribuuntur. *Perculerunt illæ omnium animos sua nova antiquitate, & quia sanctorum Episcoporum nomine præferebant. Hinc suborta in animis hominum religio, fas non esse, dubitare de jure quod in his sacris Antiquitatis monumentis continebatur.* Hæc illæ, *atq; plura Præfat. ad Ant.* Augustin. *de Emendatione Gratiani §. 1. 2. Eademq; fere ante annotaverat Præfat. ad* Reginon. de Ecclesiast. Disciplinis *§. 3. 8.*

---

(181) ANICIUS. Prodiit anno 1681. Mediolani *Opus Anicianum Austriacum*, cujus Auctorem esse Patrem *Girolamo* BOSELLI docet *Cinelli* Bibliotheca Volante, Scanzia Quinta p. 47. & 48. sub lit. (a)

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia quinta p. 47. 48.

Notizia del Volume Aniciano Austriaco, *ch' esce alla luce in Milano nell' anno presente 1681. data dal Conte* Girolamo Boselli: *Il titolo considerabile dell' opera è il sequente;* L' Austria Anicia nella Maestà Cattolica dell' Ibero Monarca Carlo II. con la maggioranza della gloria derivata Libri quattro di D. Cipriano de' Conti Boselli di Bergamo nobile Aretino &c. Superiore Mont' Vliuetano della Badia di S. Bernardo d' Arezzo, primo Istorico, Antiquario, Cronografico &c. dell' Accademia de gli Spassionati di Fiorenza: Volumi due Critici, d' immensa erudizione, di perpetuo combattimento pacifico, e di continoue Vittorie contro falangi di Scrittori, in nuoua guisa da niuno Istorico, e Antiquario &c. attentata. In Milano 1680. nella Regia Ducal corte per Marc Antonio Pandolfo Malatesta Stampator Regio Camerale con licenza de Superiori: con privilegio di S. Maesta Volume 1. Parte. 1. Libro. I.

La dedicatoria alla medesima Maesta con i sequenti attributi che ne libri sopradetti prova, così è scritta.

Alla Sagratissima Maesta Cattolica, ed Apostolica Indica dell' Augustissimo Monarca Carlo II. Hispanico, Burgundico, Austriaco, Hasburgese, Pierleone Olibrio, Petronio, Probo, Flavio, Anicio, Giulio, Romuleo, Eneada, Eroico &c. Primogenito dell' Imperio Romano, Gentile, e Christiano: dell' Evangelo, e della grandezza tra la nobilta Patrizzia, ed Augusta Romana, e della gloria nell' Universo I. 4.

A si copioso titolo, di tante prerogative ripieno, molte cose potrebbono scriversi, si intorno ad esso, come all' Opuscolo, che per esser breve tralascio, credendomi che a' giudiziosi ed amorevoli Lettori seruira, ch' io gli abbia registrato il titolo di esso intero: Si credo però communemente, e lo style il conferma, che questo Opuscolo sia del medesimo Padre Annicio: Ha 77. anni come si vede dalla pagina 10. del medemo opusculo, e seguita ancora ad affaticarsi intorno à queste materie.

ANICIUS v. *Boëthius.*

---

(182) *Orosius* ANILO. Ejus nomine extat *Dissertatio de Bello Dano-Anglico, deq; dissensionum inter geminos populos & contentionum causis* in 4to. Verum auctorem esse *Vitum* BERINGIUM, Regis Daniæ Historiographum, notat *Deckherr.* de scriptis adespotis p. 174. sub lit. (a) Adde *Bailletum* Catal. des Auteurs deguisez. p. 527. Inserta est hæc dissertatio appendici Tomi XVI. diarii Europæi. In Alberti tamen *Bartholini* de scriptis Danorum etiam auctius a fratre Thoma editis p. 49. inter Beringiana scripta hoc non apparet. At Thomas *Bartholinus* de legendis libris

bris Differt. II. p. 40. differte id ei vindicat, ubi *Annulone* pro *Anilone* scriptum, nec in erratis typographicis post p. 305. adjectis emendatum legas.

(a) Jo. Deckherrus de scriptis adespotis p. 174. 175.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Regna, vicinaq; quorum inimicitiæ fatales aliquibus creditæ concernit Differtatio de Bello Dano-Anglico, *deque* dissensionum inter geminos populos & contentionum causis Orosii Anilonis, *in 4to edita: quæ Historiographi Regii Viti* Beringii; *cui præter alia historica & Panegyrica à laudatiss.* Vindingio *d. l. p. 396. & 397. numerata*, Osidio Hafniæ, *& quæ ea durante illustria per Septentrionem contigere, Regi oblata, tum nondum typis prodita, paucis autem, antequam mori desiisset, annis, publico concredita dicta.*

ANNIBAL v. *Corradinus.*

(183) ANNOSI Fidelis Verimontani nomine, (I.) *Synopsin Apostasiæ Marci Antonii de Dominis, ex ipsiusmet libro delineatam*, Antvverpiæ typis Nutii 1617. Item (II.) *Detectionem Hypocrisis M. Ant. de Dominis.* Antvverpiæ 1619. in 8. typis Plantinianis Moreti: nec non (III.) *Censuram X. librorum de Republica Ecclesiastica M. Antonii de Dominis.* Coloniæ 1621. in 8. scripsisse *Joannem* FLOYDUM, Jesuitam Anglum, testatur *Alegambe* p. 242. Bibliothecæ Jesuiticæ.

Et ejus continuator P. Nathanael *Sotvell.* p. 449. b. adde Thomam *Hyde* in Catalogo Bodlejanæ Bibl. p. 32. a.

ANOCOPOTA v. *Spica.*

ANONYMUS v. *de Arincinis.*

(183. α) ANONYMUS UTOPICUS. Ejus duo extant in 8vo scripta, opposita D: Eliæ *Grebenizen.* Quorum alteri titulus est (1) Nucleus Invictæ demonstrationis in aureo libello P. C. E: A. edit. 1679. Alteri (II.) Triumph ohne Sieg. Sieg ohne Kampff: Kampf ohne Streit. Ist das nicht ein obernatürliches / überwarhaftiges Mysterium? edit. Francof. 1679. Verum horum scriptorum auctorem esse *Fridericum* GESENIUM, Superintendentem Garlebiensem, in *Anonymis* num. 1745. jam innuimus, ubi de horum scriptorum occasione plura legi poterunt.

ANSBERTUS v. AMBROSIUS.

(184) ANSELMUS plus quam unus inter scriptores Ecclesiasticos memoratur à *Bellarmino*, *Sixto Senensi*, *Possevino*, *Balæo* in vita Thomæ Cantuariensis, *Gerhardo*, & *Oleario*; sed eorum facile celeberrimus Cantuarensis ille Archiepiscopus est, cujus opera suppositia plurima, præter memoratos, etiam censet *Cocus* pag. 432. & seqq. Ex iis auctores certos invenerunt I. *Commentaria in Matthæum*, quæ ut alii mulii suppositia probaverunt, ita *Petro* BABIONI primus vindicavit *Theophilus Raynaudus* de lib. mal. & bon. pag. 126. ubi imprimis erit videndus, nam in Syntaxi operum ipsius editorum, nondum auctorem detexerat quod ipse l. c. testatur, ut patet ex iis, quæ sub lit. (a) adducuntur. At illum Commentarium in Matthæum Guilielmo Parisiensi tribuendum existimat Miræus. Biblioth. Eccles. part. I. p. 302. b. Hujus Petri Babionis habeo sermones LXX. in pergamena nitidissime scriptos, satis Latinos, & elegantes ultra sectam istorum temporum. Vixit enim anno 1317. vid. *Pitseum.* Ita scribit in margine Dnus â *Mastricht.* Addens *Vossii* Disp. Theol. & Histor. Disp. 24. thes. 8. pag. 354.

(II.) *Commentaria in Epistolas Pauli*; HERVÆO *Monacho* inscripta in vetustis exemplaribus invenisse se testatur *Sixtus* lib. 4. p. m. 244. Adde *Possevinum* in Apparatu T. 1. pag. 94. & *Cocum* p. m. 433.

(III.) De confusis etiam *operibus* hujus Anselmi, cum operibus Anselmi Laudensis, vide auctores eosdem.

Harvæo etiam tribuit *Cave* Histor. liter. Scriptorum Ecclesiasticorum p. 459. item Monatliche Unterredungen an. 1693. pag. 317. judicio *Sixti* Senensis, *Labbei* & P. *Gerberonis*, qui opera *Anselmi* Cantuariensis accuratissime edidit, ut censet *Journal des Scavans* de l'annee 1676. p. 17. Adde Richard. *Simon* Hist. Critique du Nouveau T. c. XXVII. p. m. 386. Præter Hervæum adhuc nominat GUILIELMUM PARISIENSEM & ANSELMUM LAUDUNENSEM: quorum uni hos Commentarios adscribi debere opinatur *Usserius* de Scripturis Sacris vernaculis pag. 136. Hi præter memoratos duos Commentarios hosce *utrique Anselmo* tributos, meminerunt adhuc tertii (III.) in *Canticum Canticorum* quem tamen Laudunensi rectius adscribi judicant Beso V. 3. p. 2. Bibl. Theol. & *Crowæus* Elench. script. in S. Script. p. 59. (b)

IV. *Liber de excellentia virginis Mariæ* venditatur sub nomine *Anshelmi Cantuariensis*, abjudicatus ipsi à *Bellarmino*, EADMERO vindicatur à *Gab. Gerberonio.*

V. Extat sub Anselmi nomine Liber de *conceptu Virginali* quem ex *Natali Alexandro* ei abjudicant *Acta Erud. Lipsiensium* an. 1684. p. 223. quod & facit Journal des Scavans de l'annee 1676 p. 17. argumentis Gerberonii.

VI. Collatio Canonum Anselmi, HILDEBERTO CENAMENSI tribuitur *a Strauchio* Amoen. Jur. Eccl. I. c. 6. in fin.

VII. *Elucidarium* seu *Dialogus summam totius Christianæ Religionis complectens* opus *Anselmo indignum*, à *Trithemio* Hist. litterariæ pag. 439. a. HONORIO AUGUSTODUNENSI assignatum esse ait *Cave* l. c. qui & a Codicibus nonnullis id GUIBERTO NOVIGENTINO Abbati tribui asserit. Sed *Raynaudus* l. c. cum *Lelando*, *Gesnero*, *Balæo*, hoc opus vindicat GUILIELMO COVENTRIENSI Carmelitano, fisus *Pitseo*, qui hunc Gulielmum sæpius a Condiscipulis rogatum edidisse tandem *Elucidarium Fidei* testatur de Illustribus Angliæ Scriptoribus p. 493. Eundem initialibus litteris solis nomen orbi notum fecisse docet

docet *Sandius* ad *Vossium* de Historicis Lat. p. 203. adde *Mastrichtiana* sub (c) excerpta.

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 126.

Commentarium in Matthæum, *annotabam in Syntaxi suppositititium esse, tametsi verum ejus parentem nondum compereram. Postea vero deprehendi, autorem illius commentarii esse* Petrum Babionem. *Nam indices Anglicani, librum unum commentariorum in Matthæum* Petro *illi Babioni tribuunt, ejusque hoc referunt initium:* Dominus ac Redemptor noster. *Quamvis autem hoc initium non habeatur in eo commentario, qui nomen S.*Anselmi *præfert, tamen ita plane inchoatur Præfatio ad eum commentarium, quam ex MS. codice commentarii prædicti, asservato in Bibliotheca nostri Lugdunensis Collegii, repræsentavimus in calce Syntaxeos. Ubi tamen per librarii oscitantiam, quam a nobis admonitus recognovit, vox prima* Dominus, *mutata est in vocem* Christus, *modo loquendi prorsus inusitato, & absono. Quis enim aliquando dixit*, Christus, &Redemptor noster? *Christus enim, est Christus DEI (unctus quippe a Deo Patre;) non autem Christus noster, vere autem est Dominus & Redemptor noster; & ita plane scripsit Autor in ea præfatione. Sed librarius, ad vocem initialem cæcutivit, quia tribus litteris majusculis compendio vocem integram Dominus repræsentantibus, ob configurationem non nihil extraordinariam, variosq; ac implexos calami ductus, censuit exhiberi vocem* Christus, *qui error in nostram editionem ejusdem præfationis manavit. Quare* Autor *commentarii, ex præfatione prædicta, tenetur manifeste Petrus Babion, de cujus præstanti ingenio, ac dotibus plura* Pitsæus *in Scriptorum Anglicanorum elencho.*

(b) Crovvæi Elench. Script. in S. Script. p. 59. Anselmus. *Ejus in Cant Cant.*Commentarius *sub nomine* Anselmi Laudunensis *Paris. 1550. cui solet attribui Tirin. in Ind. Auct. ut & in Apoc. Bell.* Vid.Cave Chartoph. Eccl. p.206.

(c) Symbolæ Mastrichtianæ.
Anselmus Cantuariensis.

Daniel Cramerus *etiam laudat Anselmum Cantuariensem in Epist. ad Ephes. cap. 6. sed Commentarii isti sunt* Hervei Natalis, *Britonis, qui Ducentis quinquaginta annis post Anselmum vixit, æqualis* Durandi *adversus quem ea defendit, in quibus a* Thoma Aquinate *Meldensis hic Episcopus discesserat. Gerh. Joh.* Vossius *disput. 24. Theol. & histor. thes. 8. pag. 354. fin.*

Liber de cognitione veræ vitæ, *inter opera* Augustini, *tribuitur* Anselmo *ab Argent. n. 2. dist. 37. quæst. I. art. 2. & ex eo a Raynaud de malis & bon. libris §. 197.*

Auctorem opellæ pro incipiente *quæ* Anselmi *opusculo* contra insipientem *annectitur, non esse* Holkotum, *sed aliquem Anselmo Coævum, vult Raynauld de mal. & bonis libris §. 226. Anselmo illi revelationem arcanorum cordis adscribit* Cardin.Bona *de probat. Spir. t. 2. §. 3. p. 15.*

ANSHELMUS v. *Jansonius.*

ANSHELMUS v. *Solerius.*

(185) *Joannes* ANTARVETUS: Hujus nomine extat *Apologia pro Judicio Scholæ Parisiensis de Alchymia contra Harvetum & Baucynetum*, quæ prodiit Paris. 1604. ut monet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. pag. 108. a. coll. cum p. 32. Eam esse *Johannis* RIOLANI JUNIORIS, indicant post *Hyde* l. c. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 527. & *Witte* Biogr. anno 1657. sub 17. Februar. Plura scripta contra Harvetum a Riolano edita recenset *Mercklin* Linden. Renov. p. 669.

(186) ANTENOR, Ein Liebhaber der heiligen Schrift/ sub cujus nomine prodierunt: Der geplagte Hiob / das ist / Fürstellung des grossen Creutzträgers Hiobs / &c. 1660. in 12. Der rachgierige und unversöhnliche Lucidor, erinnert / und vermahnet durch Antenorem &c. 1658. in 12. Niniuitischer Buß-Spiegel/ über den Propheten Jonam, quod sit p. m. Vir laudatissimus *Joh. Balthasar* SCHUPPIUS, SS. Theol. Dr. & fama notoria, & editio librorum ipsius conjunctim in 8. recusorum abundè probat, quam v. p. 129. & 169. & in iis ejusdem Ehrenrettung/p.625.

(187) Di Timauro ANTIATIS *Lettera a Filaleti, della vera storia della Cicloide, e della famosissima Esperienza dell' Argento vivo*, in Firenze 1663. in 4 Italico Idiomate impressa Epistola paucorum foliorum, sed eleganter atque docte scripta: qua prima lineæ trochoidis sive Cycloidis antiquis Geometris, non sine dispendio artis suæ neglectæ, Consideratio Mathematica, & adeo Inventio *Marino Mersenno* (cujus habemus *cogitata Physico Mathematica* Tomis aliquot Paris. 1644. & 1647. in 4.) falso adscripta (ab auctore libelli Gallici, cui titulus, *Histoire de la Roulette*, postea latine quoque excusi) *Galilæi de Galilæis* esse, documentis certissimis liquido probatur, *Torricellius* etiam, illius discipulus, a plagii litterarii accusatione defenditur, & Inventio de pressione aëris per argentum vivum examinata eidem asseritur. Ea Epistola quod sit CAROLI DATI, Nobilis Florentini, litterarum Latinarum & Græcarum in Academia Florentina Professoris publici, patet ex ejusdem Epistolæ pag. 26. De cujus viri multa doctrina indignum hic arbitror pauca dicere: humanitatis vero mihi præsenti ante decennium Florentiæ, ab eodem & a Domino *Antonio Magliabecci* eundem ad me ignotum, adducente, mihi præstitæ dememinisse nec debeo nec possum.

Bibliotheca Aprosiana pag. 567. & seqq. prolixe recenset laudes hujus viri, ut & scripta, ac inter hæc illud nobis memoratum, pag. 571. n. 3. aliaque solis initialibus litteris præfixis, quæ vide; ut & *Leti* Italia regnante p. 346. ubi *citatis meis*, additur, patere hoc ex ejusdem epistola 26.

(187. *a*) ANTI-CHOPPIN, ANTI-COLAZON: *Jean Hotman* de VILLIERS à *Bailleto* in catalogo des Auteurs deguisez p. 527. addu-

cuntur ut *Pseudonymi* cum sint tituli librorum, de quibus ipse prolixe agit in suo libro anonymo *des Satyres Personelles.*

(187. β) ANTI-COTTON: pro *Pseudonymo* est apud *Bailletum*, cum sit titulus scripti contra Cottonum de quo in Anonymis fuse quoque ex ipsa dictione noto num. 2091.

(187. γ) ANTI-GARASSE. *Etienne* PASQVIER, douteux. Theophile VIAUT, douteux: vid. *Bailletum* in Catalogo de Autheurs deguisez pag. 527. & pag. 324. ubi scriptum Anti Garassi inter Satyrica collocat, argumento ejus in Satyris personalibus prolixe, ut appareat *titulum libri pro auctore* Pseudonymo nobis dari.

(187. δ) ANTI GASTORELLO: *Jean Baptiste* NOCETO indicatur à *Bailleto* ut *Pseudonymus* auctor, cum sit *libri titulus* ab ipso in suis *Satyris Personalibus Gallicis*, sive Tr. *des Satyres Personnelles prolixè* considerati.

(187. ε) ANTI MACHIAVELLUS: sub personato nomine latere *Innocentium* GENTILLET, indicat *Bailletus* idem, Auteurs deguisez pag. 823. & in subnexo Catalogo pag. 528. vide in *Anonymis* prolixe num. 1389. *α.*

(188.) CONCILIUM ANTIOCHENUM. Ejus venditatur à *Baronio* Formulare quoddam, quod tamen in Patres Concilii Niceni ut auctores rejiciendum credit Matthæus *Larroquanus*; ut in recensione ejus Adversariorum Sacrorum observat Histoire des Ouvrages des sçavans Avril 1688. pag. 516. & 517. Assertionis hujus fundamenta ex eodem subjungens sub lit. (a)

(a) Histoire des Ourages des Scavans. Avril 1688. p. 516.

Baronius *reproche fort aigrement à* Eusebe *d' avoir supprimé le formulaire du* Concile *d' Antioche, parce qu'il donnoit atteinte à l' heresie* d' Arius *qui luy tenoit toujours au cœur. On remarque pourtant icy, que ce formulaire, que* Baronius *attribue au* Concile d' Antioche, *ne fut dressé, selon toutes les apparences, que par* les Peres de Nicee. *Ensuite l' Auteur fait observer deux choses sur la maniere dont on convoquoit les Conciles dans la premiere & la plus pure Antiquité* — —

(189.) Theophilus ANTI-SCEPTICUS. Ejus prodiit nomine 1681. in 4to Tractatus Germanicus sub titulo: Verwerffung des Cometen-Gespötts. Illum à se compositum fatetur Erasmus FRANCISCI, im Verzeichniß seiner gedruckten Schrifften 1691. num. 36. p. 14.

(189. α) ANTI-ESPAGNOL. *N.* DU FAY. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Autheurs deguisez p. 528. Editam esse hoc titulo Invectivam Londini 1590. in Sixtum V Papam, docet *Biblioth. Bodlej.* pag. 167. a sub lit. S. ut adeo iterum hic Pseudonymus auctor fiat ex anonymo scripto.

(190.) L. ANTISTIUS CONSTANS. Ejus prodiit *de Jure Ecclesiasticorum liber singularis*; cujus Auctorem verum esse *Benedictum* SPINOSAM ostendit *Journal de Hamburg* 26. Octob. pag. 133. 134. 135. sub lit. (a) Pro hujus operis Auctore habitum esse etiam Ludovicum DU MOULIN, notat *Bailletus* loc. cit. sed & dubium illud aut plane falsum esse subjudicat.

(a) Journal de Hamb. 26. Octobr. pag. 133. 134. 135.

Je parle en general de la methode de ceux qui abaissent l' autorité Ecclesiastique, & qui élevent en même tems d' autant plus l' autorité temporelle. Ceux qui la suivent de bonne foi, comme a fait sans doute l' auteur dont il s' agit, ne prennent pas garde qu'ils donnent en cela dans le premier pane au que Spinosa *a tendu pour ouvrir la porte à ses impietez. Cette conjecture est fondée sur la date de deux ouvrages, que cet homme pernicieux mit au jour, l' un en 1665, & l' autre en 1670.* Le premier *a pour titre* Lucii Antistii Constantis de jure Ecclesiasticorum liber singularis, *quo docetur:* Quodcunque Divini humanique juris Ecclesiasticis tribuitur, vel ipsi sibi tribuunt, hoc aut falso impieque illis tribui, aut non aliunde quam a suis, hoc est, ejus Reipublicæ sive Civitatis Prodiis, in qua sunt constituti, accepisse. *Le* second *est son* Tractatus Theologico Politicus *qui a fait beaucoup plus de bruit que le premier. Le* stile & les principes de ces deux ouvrages sont *si* uniformes, *qu'il n'y a qu' à les confronter pour être pleinement convaincu, qu'ils sont du même Auteur. Et il ne faut aussi que les lire l' un aprez l' autre, pour voir qu'il n' a decrié les droits & l' autorité des Ecclesiastiques dans le premier, & qu'il n' a elevé en même tems celle des Rois & des Magistrats, que pour faire une planche aux impietez qu'il a debitées dans le second. Ses sectateurs font depuis tout ce qui leur est possible, pour ruiner le credit & l' autorité des Ecclesiastiques, & ils y ont si bien reussi en quelques endroits; qu'il n'y a pas de condition plus meprisée que la leur, & qu'on s'y fait une politique de les mortifier & de les tenir bas. C'est donc leur prester la main en quelque maniere, que de mettre une si grande diference entre l' étendue de l' autorité des Ecclesiastiques, que les* Spinosistes *veulent ruiner, & celle des Rois qu'ils n' élevent que pour la faire tomber de plus haut, aprez qu'ils auront sapé ses veritables fondemens ens ruinant ceux de la Religion.*

(190. α) ANTI-STURMIUS à STURMENECK. Hunc esse *Lucam* OSIANDRUM docet *Bailletus*, iterum ex titulo libri auctorem Pseudonymum nobis formans, in suo indiculo des Auteurs deguisez. Adde Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 22. b. sub lit. O. & ipsum *Bailletum* in Tr. Satyres personelles.

(190. β) ANTI-THEOPHILE. Henri ALBY. *Bailletus* loc. cit. Pseudonymos iterum augens scriptore libri vicem nobis obtruso. v. Ejusdem Satyres personnelles.

(190. γ)

(190. γ) ANTI-TRIBONIEN: *François* HOTTMAN. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528. *Anonymum* (de quo suo loco num. 921. etiam ex ipso *Bailleto* prolixe dictum) in Pseudonymum transformans.

"(191.) Cornelio Aspasio ANTIVIGILMI tra i vagabondi di Tabbia detto L'Aggirato. Sub hocce nomine fictitio quod sit "edita ab *Angelico* APROSIO *Vintimigliense*, cujus "in *Rhodianis* num. 40. 41. meminimus, *Bibliotheca* "*Aprosiana passatempo autonnale*, in 12. 1673. paucis "abhinc mensibus ex litteris Domini *Antonii Ma*"*gliabecci*, Bibliothecarii Eminentissimi Cardi"nalis Medicæi, ad Dn. *Martinum Vogelium* Ph. & "Med. Dr. scriptis cognovi: quem precatus etiam "sum, ut de argumento scripti illius, nondum "ad hasce nostras oras delati, certiora scire, vel in "hujusce opusculi mei gratiam, salute multa Do"mino Magliabeccio nomine meo nunciata, la"boraret. Sed ad eas ipsius litteras responsum "adhuc expectamus: & tanto quidem avidius, "quanto plenius illud mihi promitto a summa "Viri humanitate, quam ipso compertam opere "in Carminibus meis Juvenilibus lib. 4. p. 363. lau"dibus, etsi valde imparibus sum prosecutus, "animo vero etiamnum memori, ceu par est, "prosequor.

Hunc librum mortuo demum p. m. Collega meo Martino *Fogelio* Phil. & Med. Dr. Logicesque hic P. P. nactus ex Bibliotheca ipsius, qui nec dum ejus lectionem totam absolverat, alioqui vivus adhuc mecum eundem communicaturus, demum ex Italia proprium allatum accepi, per amicum. Unde cognovi auctorem Patrem *de Vintimiglia* passim se prodentem, & p. 20. de operis idea ex mente *Vintimigliensis* referentem: Quod nempe alphabeticum Catalogum suæ X. aut XII. millia librorum habentis Bibliothecæ voluerit dare: cum hæc donaria sola secundum donatorum nomina ordine alphabetico digesta repræsentet, & quidem usque ad lit. C. medium hic quem inde habui tomus. Ipsius operis pars 1. usque ad pag. 261. habet *vitam Aprosii*, minutiis etiam cœnarum & prandiorum, & aliis itinerum extensum, ut & putidissimis maledictis in nostros Theologos, occasione qualibet inspersis, digressionibus multis & longis, ac sæpissime non tempestivis, certe non necessariis tædiosa: formulis loquendi sæpe servilibus. Ut subinde legens illam obiter, & desultorie; optaverim Aprosio alium adjutorem. Inde sequuntur donatorum nomina cum donariis a p. 262. usque ad finem. Ubi littera C. finita tantum additur, Gio. Nicolo *Cavana*, cui dedicatus erat liber. De quo interim illud mirere merito, quod cum hic liber, ut *supra* memoravimus, jam prodierit in lucem publicam in Bologna 1673. *Morhofius* tamen in Polyhistore, ed. 1688. & ita 15. integris annis post etiam hanc *Bibliothecam Aprosianam*, nihil ejus libri editum esse sciat, p. 59. cum tamen ejus invidenda elogia apud alios, p. 38. & expectationem eruditorum non amplius tolerandam afferat, p. 144. Sed & *Labbei* Bibliotheca Bibliothecarum in 8. 1672. Rotomagi recusa p. 11. ex Philippi *Elssii* Encomiastico Augustiniano eam citat Bibliothecam, sed queritur, quod non explicet, quid sit libri. *Teisserius* pag. 18. hic remisit nos ad Joh. Rhodii Catalogum Suppositorum, id est ad meam super indiculum ejusdem commentationem. Ubi pag. 27. & 28. ad num. Rhodianum 40. & 41. ita scripseram.

Hunc Autorem Scavenius Bibliothecam Apocryphorum *contexuisse, in qua scripta quamplurima suis Auctoribus asseruit, auctor est in Catalogo suo quem subjiciam. Eum librum videre mihi nunquam contigit etsi sedulo inquirenti. Neque in Catalogo vel editorum vel edendorum ab ipso voluminum, quem Italus Autor Elogiorum modo citatus commemorat, talem invenies. Equidem inter ea quæ prælo parantur lego*, La Bibliotheca Aprosia, *quæ num forte debeat esse Apocrypha illa nescio. Certe maximopere desidero videre hoc scriptum, si tale est quale* Scavenius *illud describit. Fortassis enim augendis hisce nostris haud parum conferret. Verum enim vero male metuo ne pro* Bibliotheca Aprosia *nobis* Apocrypham *fecerit* Scavenius, *facili ob vocum affinitatem errore. Quamvis enim* Academiæ Incognitorum Scriptorem *hujusce libri non meminisse propterea non fortassis inepte suspiceris, quod tum adhuc, anno videlicet hujus seculi quadragesimo septimo, vixit Autor ille quadragenarius primum, adeoque multa posthinc edere potuerit: attamen accedit huc, quod neque* Lorenzo Grassi *Elogia sua Italica litteratorum integris annis decem & novem postea in ipsa Venetorum urbe typis committens, usquam hujus* Apocryphorum Bibliothecæ, *sed* Aprosianæ *solius meminerit, quæ forte libros scriptos, lectos aut possessos* Aprosii *continere potuit; & de qua quantum novi, inter pseudonymos sub nomine* Antivigilmi, *reperias. Idem facit* Philippus Elssius *Bruxellensis in Encomiastico suo Eremitarum S. Augustini, Bruxellis 1654. edito, cujus negligentiam ut alias (nec injuria fortassis) in Bibliotheca sua Bibliothecarum hic, & ad* Angelici Aprosii *nomen carpit* Philippus Labbeus *Jesuita, apud quem pag. m. 8. sic legitur.* [*Angelicus Aprosius Ventimiliensis Augustinus.* Athenas Italicas eum parare anno 1647. asserebat Jacobus Philippus Tomasinus, in suo Parnasso Euganeo: (*pag. m. 37.* quem librum nec ipsum lucem publicam hactenus vidisse quisquam auctorum superius memoratorum indicat) An perfecerit aut etiam typis commiserit nescio: nec id malo suo more non distinguendi inedita ab editis, indicavit *Philippus Elssius* in Encomiastico Augustiniano, ubi addit Bibliothecam Aprosiam, sed quid sit non explicat.] *Nimirum ille suo more Catalogum alienum aliquem, & fortassis hoc loco nobis modo citatum Anonymi de Incognitis secutus est: ut adeo non sit quod illius testimonium valde curemus.*

Hæc id temporis ibi scripsi, quando nec ipse adhuc quidquam ejus libri viderim. At postea ejus operis vidi legique Tomum primum paginis 733. in 8. ita inscriptum: *La Bibliotheca Aprosiana Passatempo Autumnale di Cornelio* Aspasio Antivigilmi Tra vagabondi di Tabbia detto l'Aggirato. Bologna 1673. 12. Ejus priores paginæ 261. continent *vitam Aprosii*; descriptam à quodam, de quo tum alias, tum pag. 26. agitur, ut nomine suo celato, suum auxilium 64. annos nato auctori commodante, tam misere ut ante dictum. Sequentia folia continent *Indicem eorum, qui Patris Aprosii Bibliothecæ libros donaverunt*, una cum librorum satis accurata indicatione, vel nimia etiam, additis nempe non locis modo editionum, sed editorum quoque nominibus & circumstantiis, & illorum, quibus dedicatur libellus titulis; imo encomiis. Interim non ultra lit. C. perventum in meo volumine, cujus sequentia, quod scio necdum ulla postea prodiere. Adde *Bayle* Dictionaire Tom. I. pag. 313. 314.

(191. α) ANTONIATUS *Janus*: est J. GVINTHER DE ANDERNACH, indicante *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 528.

(192.) *M. Aurelius* ANTONINUS PHILOSOPHUS: Ejus vita edita est Hispanice ab Antonio Gvevarra, Mendonensi Episcopo, & Carolo V. Imper. à consiliis. Sed illam nihil Antonini habere, fœtumque ipsius Gvevarræ genuinum esse docet *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. c. 14. & ex eo *Zeilerus* de Historicis Chronologis & Geographis celebribus Part. I. p. 8.

Is liber *Horologium Principum* postea inscriptus ipsius nomine toties recusus, Latine & à Joh. *Wanckelio* centuriis ultra myriadem aliquot sententiarum instructus prodiit in 4. & folio.

(193.) ANTONINI Pii, Imperatoris *Itinerarium* suppostitium ab ANNIO Viterbiensi profectum in *Rhodianis* num. 18. vidimus. Genuinum extare docet *Vossius* de Histor. Lat. l. 3. pag. 695. ubi, ut & pag. 693. vide ipsum eundem hunc cum ÆTHICO Cosmographiæ auctore (quem JULIUM Oratorem in nonnullis Codd. esse, ac inepte hinc *Julium Cæsarem* quibusdam creditum, docet) arbitrantem, in quo consentientes habet inter alios magnum *Casp. Barthium* Adversarior. lib. 45. c. 13. pr. & pag. 2086. & 2088. ubi legi imprimis meretur. (c) (d) (e) MARTIANI cujusdam illa esse putavit, nescio quibus rationibus adductis, *Naudæus* Bibliographiæ, mihi p. 49.

Plura de Æthico v. supra. Dicta Rhodiana olim data sic habent:

XVIII. Scav. num. 56. Fabius Pictor & reliqui *JO. ANNII VITERBIENSIS.*

Ut scias quinam illi sint Reliqui, Ecce totum Catalogum Suppostitiorum hujus Annii figmentorum ex Editione Antwerpiensi 1545. in 8vo (præter quam & Commelinianam extat quoque Wittebergensis editio anno 1612.) excerptum, qui ita se habet.

1. *BEROSI* Sacerdotis Chaldaici antiquitatum totius Orbis Libri V.
2. *MANETHONIS* supplementa ad Berosum lib. I.
3. *XENOPHONTIS* Æquivoca.
4. *FABII Pictoris* de Aureo Seculo & Origine Urbis Romæ Lib. II.
5. *MYRSILI Lesbii* de Bello Pelasgico.
6. *M. CATONIS* Fragmenta de Originibus.
7. *ANTONINI PII CÆSARIS AUGUSTI* Itinerarium.
8. *C. SEMPRONII* de Divisione Italiæ.
9. *ARCHILOCHUS* de Temporibus.
10. *METASTHENES* de Judicio Temporum & Annalium Persarum.
11. *PHILONIS* Historici Hebræi Breviarium de Temporibus.
12. *CL. MARII ARETII* Viri Patricii Syracusani de situ Siciliæ.

Ejusdem Dialogus in quo Hispania describitur.

Hæc sua ipsius figmenta commentariis & annotationibus ipse illustravit, inepta spe sibimet ipsi blandiens, fore ut nemo tam putida commenta in omni secutura posteritate detegeret, & hac ratione gloria sibi maneret extractorum & ab interitu vindicatorum tot illustrium scriptorum. Sed quantopere falsus fuerit, ex innumeris eruditissimorum virorum testimoniis, adversus hunc falsarium, ejusque defensores aliquos, aut rudiores aut Veritatis minus quam ordinis sui religiosi cultores, variis argumentis atque probationibus pugnantium patet, quæ singillatim huc transscribere modus operis nobis propositi non permittit. Neque vel notorium amplius probare, vel toties scripta repetere necessarium autumo. Videatur ea de re Gasparis Varrerii *Lusitani* Censura peculiaris de Pseudo Beroso, Manethone Ægyptio, *aliisque ab Annio editis, ex Lusitanico Latine reddita, cum* Jo. Goropii Becani *ex libro illius Originum quarto de iisdem auctoribus suppostitiis excerpto judicio, in Tomo secundo* Bibliothecæ Hispanicæ *ab* Andrea Schotto *adornatæ pag. 356. & seqq. ubi solidissimis argumentis impostura tanta probatur, & ex veris genuinisque reliquiis assumenta falsa reprobantur. Excusa est etiam hæc dissertatio una cum ipsis Auctoribus hisce apud Commelin. 1599. in 8vo Vide Scalig. de emend. temp. lib. 1. pag. m. 3. Usserii annales ad* A. M. *3335. Keckerm. de nat. & propr. hist. auctar. c. 7. p. m. 1879.* Adde Hispaniam Nonii *cap. 3. &* Jo. Gerard. Voss. *de Historicis Latinis lib. 3. c. 8. p. m. 609. & seqq. ibique citatos* Auctores *summos complures; neque pauciores hisce vel ignobiliores recensitos à* Theophilo Raynaudo, *Erotematum de bonis ac malis libris partit. 1. Erotem. 10. §. 3. num. 269. pag. m. 164.*

Ubi

Ubi caussam legas cur multi Pontificiorum parcius & non sine prævaricatione aliqua falsarium hunc accusaverint. Ea hæc est. Fortassis tamen ab alio quopiam impositum est ipsi Annio, quem doli expertem fuisse malo existimare, cum religiosum institutum Prædicatorum sit professus. *Verum enimvero quod hac professione sua se deterreri à tam nefario crimine passus haud sit, vel illa quam de lapide fictis inscriptionibus ornato ac in vineam suam defosso, posteaque publice Viterbiensium Senatui pro antiquo venditato, non illepida historiola evincit, quam apud* Anton. Augustin. *Dialog. X. Antiquitat. Romanarum & Hispanarum, ex eoque excerptam apud* Joh. Ger. Vossium *loco modo citato pag. 610. lectitare licet. Mons.* de Popeliniere, *in Gallico suo libro doctissimo, cui titulum fecit* Histoire des Histoires *lib. 4. pag. 209. testatur etiam peculiarem à se dissertationem conscriptam adversus basce Annii Suppositiones, quam tamen hactenus videre mihi non contigit.* Isaacus Causabonus *in Apparatu Exercitationum ad Baronium num. 5. Diatribei. p. m. 20.* spurcissimas Annianarum fabularum lacunas & fœdissima mendacia *vocat, ipsum vero* improbissimum fabularum concinnatorem, *Exercitat. 1. Diatribe 32. pag. m. 145. adde ejusdem Exercitat. 3. pag. 204. 205. & Exercit. 13. Diatr. 5. pag. 244. ubi Baronium Pseudophilonem sequentem aliquoties refutat. In Scaligerianis sermonibus familiaribus quos fratres Puteani conservaverunt, ista lego pag. m. 6.* Annius Viterbiensis a esté veu par un homme qui me l'a dit; il estoit fou, & talis habebatur. *Neque id mirum. Ejusmodi enim mirifica ingenii scabies, & inde natus omnem orbem litterarium impudenter adeo decipiendi nefarius pruritus, absque mentis aliqua insigni stultitia fuisse qui possit? Quamobrem* Franciscum Sansovinum *hosce libros, in Italicum sermonem transferre non dedignatum fuisse tanto miror impensius. Ejus tamen facti testis est* Ghilinus *in Theatri litteratorum Italici parte I. pag. m. 64. ubi vitam hujusce doctissimi Veneti enarrat atque scripta. Particulatim de singulis hisce scriptoribus vide cum aliis* Vossium *de Historicis Latinis atque Græcis & Gesnerum suis in locis cuiq; Scriptori convenientibus v. gr.*

1. *de* Beroso *Histor. Græc. l. 1. c. 13.*
2. Manethone *Hist. Græc. l. c. 14.*
3. Xenophonte *Hist. Græc. l. 1. c. 3. p. 21.*
4. Fabio Pictore *Hist. Lat. l. 1. c. 3.*
5. Myrsilo Lesbio *Hist. Græc. l. 3. pag. 391. ubi etiam MYRTILUM vocari eundem docet.*
6. M. Catone *Hist. Lat. l. 1. c. 5.*
7. Antonini Pij Cæsaris Itinerario *Hist. Lat. l. 3. part. 2. pag. m. 695. ubi de veris hujus Scriptoris Manuscriptis ac editionibus. Adde* Joannis Hallervordi *nuper editum Spicilegium de Historicis Latinis p. 3.*
8. C. Sempronio *Hist. Lat. l. 1. c. 8.*
9. Archilocho *Hist. Græc. l. 1. c. 1. p. 5.*
10. Metasthene, *qui ne nomine quidem huic falsario notus fuit, & MEGASTHENES dici debuisset Hist. Gr. l. 1. c. 12. p. 76 77. &c.*
11. Philone *Hist. Græc. l. 2. c. 7. p. 191. 192. &* Casaub. *exercitat. Baron. 3. pag. 204. 205. & Excerc. 13. diatr. 5. p. 144.*

Plura de fraudibus hujus Annii v. supra *anonymor.* num. 1509. & *infra* in singulis hic nominatis suo loco suppositiis ejus scriptoribus; de quorum hocce Paulus *Vindingius* in Epistola, quæ Deckherro de scriptis Adespotis subjuncta est p. 361. OROSIO cuidam, qui sub Constantino M. floruit, tribui memoratum itinerarium à nonnullis indicat; & ANTONINI hoc itinerarium dici posse autumat, eo quod auctoritate & auspiciis ejus Imperatoris compositum sit. Addit hic *margo Normannianus* citatum Isaacum *Vossium* in Melam p. 302. Joh. *Gregorii* posthumor. in 8vo Londini edito, Ao. 1650. p. 4. Mendosissimum plane libellum istum Andreæ *Masio* commentarii in Josuam p. 331. & incuria librariorum pene deperditum, recte dici asserit *Fabricius* Biblioth. Lat. p. 22. Qui & eundem sine censura à *Gothofredo* in Corpus antiquæ Historiæ admissum, conqueritur p. 64. Appendicis, Annianumque commentum appellat. Nihilominus Itinerarium hoc, utut mancum atque mutilum multum conferre Geographiæ, judicat *Cluverius* in præfatione Germaniæ antiquæ. Cujus ut & alia loca congesta bene multa non possum quin verbotenus hic addantur sub lit. (a) ex scheda per *Dr. Schröderum* A. 1689. 3. Martii mihi communicata. Addatur Symbola *Mollero Flensburgensis* hujus (b) tenoris. Et quæ Excellmus Syndicus à *Mastricht* præter citationem *Vossii* lib. de Philologia Cap. XI. §. 16. per tot. pag. 59. habet & sub lit. (f) *notata in margine.*

(a) Antonini *Augusti Itinerarium; Utrum* Antonini Pii an *Philosophi, an alius Marc. Antonini Philosophi esse Clarissim.* Gevartius *neminem dubitaturum putat, qui apud P.* Victorem *ab* Onuphrio Panvinio *editum lib. de regionibus Urbis reg. 9. hæc verba legat.*

BASILICA ANTONINIANA, ubi est (Rosinus *erat*) *provinciarum memoria, & plura cum Antonini* τῶν εἰς ἑαυτὸν *ad hoc argumentum facientia promisit, apud Gothofred. Wendelin. præf. in Eclipses.*

In plerisque libris præfigitur Antonii Nomen, scilicet Antonii *&* Antonini *nomen sæpius confunduntur.*

Juvat audire iterum hic Cluverium *in præfat. Germ. antiq. ita de hoc Itinerario judicantem.*

Ingens

„Ingentis, inquit, usus opus, si barbarum illud seculum, quo librariorum incredibili imperitia incuriaque corruptum fuit, salvum ad nos sanumque transmisisset, nunc mutilum, mancum, detortum, ac plurima ex parte depravatum, nil nisi meras tenebras Geographiæ antiquæ ignaris offundit. Multa apud *Melam*, multa apud *Strabonem*; Plura apud *Plinium* reperias, quorum situm facile haud unquam perspexeris, nisi monstrante prædicto Itinerario &c. Ac vicissim in his pleraque per-obscura & plane cœca nisi ab illis illustrentur. Hæc *Cluv*.

In emendando hoc Itinerario egregiam posuit operam Hieronymus Surita, *Cæsar Augustanus regni Aragoniæ historicus; qui in Itinerarium hoc Scholia scripsit, quæ* Andreas Schottus *typis* Arnoldi Mylii *edidit. Colon. Agripp. 1600. 8vo.*

Præterea hunc nitori suo restituit Abrahamus Orthelius.

Denique Josias Simlerus *Scholia in idem Itinerarium edidit, quæ cum itinerario hoc & Æthici Cosmographia prodiere. Basileæ 1575. 12mo.*

Cæterum Itinerarium hoc prodiit ex Aldi *officina. Postea Lugduni. Ab* Henrico Stephano *Parisiis cum fragmento ejusdem & indice. Præterea Antverpiæ 1545. cum Beroso & aliis Auctoribus & Joan. Annii Viterbiensis explicationibus. In Collegio S. Benedicti MSum Itinerarium exstare Cantabrigiæ Gerh. Joan.* Vossius *L. 3. de histor. Lat. notat.*

De cætero optamus ut aliquando hoc Itinerarium mappis à Nic. Samson. *Regis Galliæ præclarissimo Geographo exhibitum, publicam lucem videat.*

(b) Symbola Mollero-Flensburgensis.

Nescio an omnia à Joh. Annio *publicata sine ullo discrimine sint repudianda & pro figmentis habenda. Aurum forte ex stercore isto Antiquariis peritioribus colligere non erit difficile. Hujus sententiæ jam olim fuit Seb.* Münsterus, *Vir Doctiss. cujus judicium de Annio in Gosmographicis olim legisse memini, & alicubi, ni fallor, annotavi. Merentur autem omnino accuratius considerari, quæ Vir acerrimi in talibus judicii Thom.* Reinesius *ao. 1646. ad Josephum* Clauderum *perscripsit, ac in Frontispicio Epistolarum ejus ad Joh. Vorstium inveniuntur. De nuperis Annii Hyperaspistis Th.* Mazza *& Fr.* Macedo *V.* Morhofii *Polyhistor. Litterar. c. 6.*

(c) Casp. Barthius. Adversarior. Libr. XLV. c. 13. principio.

Egregie interpolatum & longe alio quam nativo suo ad nos habitu pervenisse Æthicum *Cosmographum, quivis ejus saltem inspector judicare facile poterit. Multa enim Christianæ in eo fragmento ætatis indicia sunt; multa prioris, multa etiam seculorum abhinc paucorum. Neque illud dubitare non sinunt Viri doctissimi, qui in eam opinionem ante nos non futilibus argumentis venerunt,* Antonini, *quod inscribitur* itinerarium *ad eundem hunc scriptorem pertinere neque divellendum ab eo esse; si accuratius jus suum huic adscribere voluerimus.*

(d) Idem p. 2086. *Est vero idem sine dubio Autor hic* Æthicus *qui &* Antoninus Itinerarii *conditor appellatur, nam & præfatio olim Antonino præfixa reperta est, & alia documenta jam doctis prodita quæ manu velut nos eodem ducunt, & quæ* Flodoardus *ex Æthico annis abhinc septingentis amplius citat, nunc apud* Antoninum *reperiuntur. Videtur itaque* subjiciendus hujus Cosmographiæ fini Antoninus *ille & continuato ordine ex male disjunctis nominibus unus porro scriptor concinnandus, cujus titulus sit:* Antoninus Æthicus, *aut* Æthicus Antoninus, *quanquam prius nomen corruptum videatur, fortassis & posterius.*

(e) Idem pag. 2088.

Cosmographiæ *autem liber hujus ab his Geographis vel Geometris potius, conceptus haud dubio is est, vel exinde concinnatus iste, quem Cosmographiam quicunque tandem fuerit hic* Æthicus *noster nominavit, complexus & hunc præsentem nostrum Commentarium, & eum qui* Antonini Itinerarium *inscribitur, qui, ut dixi, vel ex fine hujus nostri ad hunc eundem pertinere noscitur. Cosmographiam ergo non Æthici, non Antonini ab excerptoribus & coacervatoribus, auctoribusque qui interpolarunt & auxerunt ad sequentium etiam seculorum commodiorem usum, sed* Julii Cæsaris, *ab Imperatore sub quo dimensio orbis instituta, citant nonnulli veterum scriptorum sapientius quidem quam cæteri, uti existimo. Et sic* Baldericus *libro Chronici Cameracensis cap. 3.* Cameracæ urbis licet auctor & ætas, *inquit*, certa non pateat, inter antiquiores tamen nomen & famam obtinere illam res ipsa indicat, quod in digestis aliquorum scripta sæpe memoratur. Liber namque qui jubente Julio Cæsare ex Senatus Consulto â prudentissimis Viris de Cosmographia inscribitur, ubiquidem totius orbis Romani universa famosa loca distinguit, Cameracum etiam intromittit & quanto â Bagaco Castro distet, id est XVIII. milibus evidenter ostendit. *Frustra eruditissimus Vir Georgius* Colvenerius *optat extare illum librum; cum extet utique nec alius Balderico in manibus fuerit, quam qui conficiendus est ex Æthico & Antonino conjunctis. Nam quæ citat exinde Baldericus manifesto hodie in* Itinerario Antonini *reperiuntur pag. LXXXV. novissimæ Editionis. Est igitur idem liber,* Æthicus Antoninus, Augustus, *Itinerarium, Cosmographia* Julii Cæsaris. *Et fortassis ut hinc conjici potest, Antonii, Antonini & Augusti nomina ex præfatione hujus libri petita sunt, ubi Consulatus Antonii & Augusti memorantur;* Æthicus *autem verum publicatoris primi nomen, cum præcipue ultra DCCmum abhinc annum eo citetur â* Flodoardo; *Illud autem simul attendendum pro seculorum variorum auctoritate & usu interpolatam hanc esse & auctam Cosmographiam istam, donec ad id Volumen venerit quod nunc in manibus habemus; nec sine Principis alicujus aut Magnatis jussu, cum privato alicui minus auctoritatis, plus laboris fuerit, quam ut ab eo profectum tale quod posteritas credere debeat.*

(f) Notæ marginales Mastrichtianæ.

Julio oratori ipsius Ethici *quæ habemus adscribunt elogia præmissa editioni Melæ & Ethici a. 1685. a Jacobo Gronovio procurata, ubi & Æthicum transtulisse in Latinum dicunt* Salmasius, Optius *&c. Multum etiam differunt editiones Itinerarii Antoniani quas habemus ab Annio &*

quæ

quæ apud Aldum, 1518. *Lugduni apud Vincentium & alibi sunt edita.*

ANTONIUS v. *ALPHONSUS.*

ANTONIUS v. *à Conceptione.*

-- -- -- -- v. *Musa.*

(194) ANTONIUS DEMOCHARES: Sub ejus nomine invenitur *inter Ambrosii Opera* in multis editionibus, *Commentarius in Cantica Canticorum.* Verum hunc deberi GUILHELMO, primum Monacho CLARÆ - VALLENSI (sub Bernardo Abbate) deinde Abbati S. Theodorici prope Rhemos, ac postea S. Nicasii Rhemensis, qui claruit seculo XII. docet *Cave*, Script. Ecclesiast. Histor. Liter. p. 463. a.

(195) ANTONIUS MAGNUS seu *Monachus* & *Abbas Ægyptius*, claruit temporibus Constantini M. Ei *Loci Communes*, aut *sermones, Melissæ dicti* tribuuntur *a Frisio Biblioth. Gesner.* pag. 65. a. quos tamen alteri ANTONIO, *Damasceno* nominato (vulgo *Melissam vocant* sed falso) & Octavo demum seculo viventi asserit *Olearius* Abac. Patrolog. pag. 43. Extant illi Loci Communes num. CLXXV. Tom. V. Biblioth. Patrum edit. Paris. 2. fol. 878. MELISSÆ tribuit tamen Cave Histor. liter. Script. Ecclesiasticor. p. 463. Locos Communes, aut sententias ex Patrum scriptis excerptas.

(196.) Ab ANTONIO conscriptum *Vitam Simeonis*, susceptoris Christi, tribui a nonnullis antiquis codicibus, METAPHRASTÆ SINEONI, sed frustra, notat Leo *Allatius* de Scriptis Simeonis pag. 9.

(197) ANTONIUS MERCATOR: Sub personato hoc nomine prodierunt. (I.) *Notæ ad libros Joannis Roberti Animadversionum Juris.* Sed illas vindicat *Jacobo* AUJATIO Tholosano, *Teissier*, Eloges des hommes sçavans tomo II. p. 147. Ubi ingentem numerum librorum recenset, quos laudatus Jacobus Cujas in lucem emisit: v. supra in anonymis dicta de Judicio *Keckermanni* Consilior. Logic. de Locis Commun. faciendis c. 3. Auctorem esse credentis hunc Jacobum Cujatem libri, qui inscribitur: *Locorum Communium typus.* Addit *Teissier*, l. c. adscribi à nonnullis huic (II.) *versionem Latinam sexaginta librorum Operum*, quæ veniunt nomine, *Basilicorum.* Rectius tamen ab aliis hanc quorundam opinionem rejici docet, credendumque, hanc versionem factam esse a quodam Germano, qui ad majorem operi Auctoritatem & splendorem conciliandum, tam illustris viri nomen ei præscripserit. De Notis autem supra memoratis, quæ sub Antonii Mercatoris larva editæ sunt, non dubitandum est deberi Jacobo Cujatio; Quando confirmat id etiam *Salmuth* ad *Pancirollum* Rer. Memorab. lib. II. cap. X. pag. 188. b. indicante *Symbola Posteliana.* Adde *anonymor.* num. 915.

ANTONIUS v. *Panormitanus.*

(198) ANTONIUS RICHARDUS. Eo nomine aliquoties excusus liber, BELGÆ CUIDAM S. J. à nonnullis tribuitur, quo Jansenius, occasione Martis Gallici publicati, supraque in anonymis fortasse præcociter memorati, vehementer perstringitur. Ejus prostremæ editioni adjecta est ad Principem *Condæum*, maximum tum temporis in Gallia Mecænatem epistola, adulationis plena, & de *Jansenio* parum honorifice loquens, cujus contenta subministrat *Sagittarius* Histor. Eccles. p. 1005. & sequenti: & *Leydekerus* Historiæ Jansenismi lib. 2. c. 4.

PIER ANTONIO v. *Salmone.*

(199) ANTYMUS *Coningius.* Sub personato hoc nomine prodiit Romæ anno 1655. in 8vo. Typis Hæredum Corbeletti scriptum, quod *Pulverem Peruvinum Febrifugum* vindicabat. Hujus Auctorem esse *Honoratum* FABRUM, e Societate Jesu, natione Gallum Bressæum, (de la *Bresse*) indicium facit la Visiera alzata Hecatostes num. LXVI. p. 69. cujus verba exhibemus infra in *Coningio.* Idem sentit *Beughemius* in Bibliograph. Medico-Physic. p. 63. 83. Qui præterea addit p. 213. contra hunc insurrexisse Scriptorem alium Pseudonymum, qui sub larva Philippi *Protimi* ediderit: Antymum *Conigium Pulveris Febrifugi defensorem repulsum*, citante *Symbola Flensburgo Molleriana.* *Sotvellus* Biblioth Scriptorum Societat. Jesu meminit etiam opusculi Geometrici *de linea sinuum* ab Honorato *Fabri* emissi sub ficto nomine

(199 a.) ANTIMI FARBII. p. 350. cui subnectit post illud de *Pulvere Peruviano* quod sub larva *Antymi Coningii* prodiit. Posteriorem tantum citat *Mercklin.* Lindenii Renov. p. 467.

ANUCIUS v. *Foes.*

(200) ANYTES: ΑΝΥΤΗΣ, οἱ ἢ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ. Titulus est Epigrammatis *εἰς ἀκρίδα* falsissimus, ut ex *Plinio* notat Paulus *Colomesius* dissertatione de dubiis aliquot Scriptoribus, n. XXVI. Debetur enim hoc carmen, *à Colomesio* & Græce & Latine citatum, ERIUNÆ.

(201) APELLIS *post Tabulam latentis* nomine extat *epistola de Maculis Solaribus, & Stellis circa Jovem errantibus*, impressa August. Vindel. 1612. in 4to Fictum hoc esse Apellis nomen, indicat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528. assumptum a *Christophoro* SCHEINERO. Addit M. Augustinus *Vagetius* in præfatione disput. de Maculis in Sole visis habitæ Wittebergæ 1693. prohibitum fuisse memoratum Scheinerum a Provinciali suo P. Busæo suo nomine evulgare, quas tamen postea anno 1611. ad Velserum scriptas in publicam lucem emiserit. De Apelle

vide plura in *Anonymis* num. CCV. olim, nunc 1317. *a*.

(202) APHEMUS est *Bertillus* CANUTIUS. Ut ex amica Symbola Dana comperi.

APHRODISIENSIS *v. Alexander*.

(202. *a*) APIARIUS dictus est THOMAS CANTIPRATENSIS, a libro *de Apibus Mysticis*, de quo in anonymis c. 2. n. 19. egimus, v. infra *Brabantini* nomen.

Hoc libro de Apibus Mysticis, quem *Bonum Universale* nominavit, monente *Vossio* de Histor. Latinis lib. LXI. p. 487. non tantum auctor miracula & exempla sui temporis exponit; sed etiam inprimis ex moribus & oeconomia apium Christianos cujuscunque ordinis & conditionis solertes & prudentes reddere laborat, ut judicat *Bailletus* Auteurs deguisez p. 322. cui adde indicem ibidem p. 528.

(203) COELIUS APICIUS: Ejus nomine venditantur *de re Culinaria* libri *decem* inventi sub Nicolao V. Pontifice in Insula Megalona, ab Enocho Asculano, editi autem ex Megalonensi & Veneto Codice Basileæ 1541. in 4to ab Albano Torino, referente *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 129. seqq. Ubi in verum librorum Auctorem inquirens, QUATUOR APICIOS memorat I. Varronis æqualem II. Augusto & Tiberio, omnium nepotum altissimum gurgitem. III. Sub Trajano famosum, & IV. denique illum, quem Auctorem horum librorum credidit *Casaubonus*, ad Lampridium p. 333. Ipse *Fabricius* in TERTIUM propensior videretur, nisi mallet cum *Barthio*, aut *Vossio*, libros hoc de Culinaria, *Apicii nomen* gerere præfixum *ab argumento potius*, quam ab Auctore. Quæ sententia quoque est *Königii* Biblioth. Vet. & Nov. p. 46. b. 47. a. Hoc modo verum Auctoris nomen foret *M. Coelius* aut *Coecilius*. Ceterum singulorum librorum nomina recensita vide apud *Fabricium* loc. cit. p. 130. Inter quæ decimi occurrit ἁλιεὺς sive *Piscator*, quem esse eundem, qui apud *Hermolaum* citatur ἁλιεύτεως nomine, verisimile est, *Biblioth. Gesnero-Frisianæ* p. 127. a.

(204) DIDACUS APOLEPHTES edidit historischer Erquickstunden 5. Theile Lipsiæ ab ao. 1609. ad ao. 1628. in 8vo. Auctor est, *non* Abraham HOSEMANNUS, prout Cl. *Schurtzfleischius* in dissert. de Rebus Badensibus §. 6. (teste Christ. Wilh. *Eybenio* in Eponymologico Magiri aucto p. 56.) opinatur; sed *Jacobus* ZANNACHIUS Lusatus, Bibliopola Servestanus (qui Elenchum etiam Commentatorum Biblicorum edidit) vid. Præf. Partis I. Hactenus *Symbola Flensburgo-Molleriana*. v. *Didacus*.

(205) Sidonius APOLLINARIS: Huic in nonnullis MStis tribuitur *Romanæ Curiæ descriptio*, quam tamen deberi HILDEBERTO, CENOMANENSI & postea TURONENSI Episcopo, notant *Acta Eruditor. Lips.* mensis Martii 1691. in recensione fasciculi Rerum Expetendarum editi ab *Orthwino Gratia* Colon. 1535. & recusi Londini 1690. in fol. opera & studio Edvvardi *Brown*, Parochi Sandrigiæ in Agro Cantiano.

(206) APOLLINIS Denckssprüche über einige hohe Häupter unserer Zeit / edit. 1693. 4to. Auctorem habere Celeberrimum virum Christianum GRYPHIUM, ex relatione amici cujusd. Uratislaviensis observat *Symbola Junckeriana*.

APOLLO v. *Horus*.

(207) APOLLONII quomodo habeantur, qui sint ARCHIMEDIS, v. *Journal. des Scav.* 1676. Mense Martio p. m. 62. ubi Apollonii Conica per Isaac Barrovv illustrata recensentur. vid. sub lit. (a) excerpta.

(a) Journal des Scavans 1676. Mart. p. m. 62. *Il ne prend point party dans la dispute qui est entre ceux qui attribuent ces livres à Archimede & ceux qui en font* Apollonius *auteur. Il soupçonne seulement qu' Apollonius, a trouvé quelques écrits imparfaits d' Archimede & qu' il les a perfectionez. Ce sentiment s' accorde assez bien avec celuy de quelques anciens auteurs, qui conviennent qu' avant Apollonius on ne connoissoit qu' imparfaitement les sciences Coniques. Ce qui paroist par le témoignage d'* Eurocius & d' Aristæus. *Ce dernier dit même que c' estoit le sentiment de* Pappus.

(207. *a*) APOLLONIUS TYRIUS. Ejus historiam edidit *Hœschelius*. Lat. puto sine nomine suo addito, Augustæ Vindel. Anno 1595. in 4. ubi in editoris censura (quem Petrus *Schriverius*, cujus meum exemplar fuit, adscribit se conjicere Hœschelium esse) habetur, se putare Græcum exemplar extare Constantinopoli inter libros Manuelis Eugenici. *Interpretem Latinum* conjicit in meo codice Schriverius esse SYMPOSIUM, quod meo codici adscripsit, ex eo conjecturam suam probans quod eadem ænigmata tria, quæ Tarsia Apollonio proposuit, & in hac Apollonii Tyrii historia extant, legantur quoque in editis Symposii ænigmatibus. Credibile sane est inquit Schriverius in margine mei codicis, cum de Græco Latinos versus hos fecisset Symposius, & farragini ænigmatum suorum inseruisse. Hoc meum somnium, si melius quis conjexit vatem perhibebo optimum. Judicium Hœschelii de hac historia ex Hœschelii editoris censura hoc est. —— *Symbola est Mastrichtiana* anon. inseri debita.

(208) APOLO *Stenonio Gorago*. Ejus nomine exstat M. S. in 8vo *La Musa Vintimigliese*, *Centuria di Sonetti nella volgare favella del paese, Scherzi Poëtici.* Nomen suppositititium hoc esse, Auctoremque operis verum, Agostino ARENGO, F. di Paolo Girolamo Gentilhuomo di Vintimiglia, notat la *visiera alzata* pentacostes num. XVI. pag. 34. hisce verbis: XVI. APOLO STENONIO GORAGO. Tra gli anecdoti dell' Aprosiana, hô ritrouato questo.

La

La Musa Vintimigliese Centuria di Sonetti nella volgare fauella del Paese, Scherzi Poetici di Apolo di Stenonio Gorago. M. S. in 8.

Il nome è supposto, e l' Autore è *Agostino Orengo* F. *di Paolo Girolamo* Gentilhuomo di Vintimiglia.

(209) APOMASARIS nomine, quod extat *Oneirocriticon*, de ejus auctore sic *Casp. Barthius* scribit adversar. lib. 31. cap. 14. in principio: ACHMETIS *Sereimi filii Oneirocriticus Commentarius ex Ægyptiorum, Indorum, Persarum opinionibus conflatus, ut præfert titulus, non ingratus doctis, Græca lingua non ita olim ex Regia Franciæ Bibliotheca prodiit. Eum* Apomasaris *nomine perperam ediderat Latinum, ex Sambuci Cimeliis, Leunclavius. Exstat Leonis Tusci ad Hugonem Eterianum, scriptorem ævo suo luculentum, ejus operis ad nos Latina interpretatio non contemnenda.* Denique concludit illud caput hisce verbis: *Auctorem vero hujus collectionis Græcum quem dicam, sane dubium & invenio & relinquo, secundo capiti auctor laudatur* Sirbacham, *Tertio* Baram, *Quarto* Tarphan *Nomina Orientalium linguarum peritis adgnoscenda. In superscriptione vero Leonis nostri, illis nominibus junguntur* Serim & Achmeth: *ut, indicibus etiam vocabulis, Interpretes & illi Barbarici somniorum fuerint. Inscriptio hæc est:* Syrnachan *Indorum*, Baram *Persarum*, Tarphan *Ægyptiorum*, Serim & Filius suus Achmet. *Quæ ne quis temere adscripta putet ab librario etiam versui inclusa sunt hoc pacto*:

SYRNACHAN ATQUE BARAM, TARPHAN, SERIM PATER ACHMET.

Cryptonymus quidam nunc tandem mihi detectus *Peganius*, cujus habemus Anno 1670. in 12. editam declarationem Germanicam Apocalypsios, certe lectu dignissimam, etsi non ubique fortassis probandam pag. 218. laudat hunc librum ad interpretationem imaginum Apocalypticarum.

His addit *Normanniana* nota *MSta marginalis* citatione *Seldeni* de Titulis honor. in indice auctorum pag. 23. & quod sua sumsisse videtur *Barthius* è præfatione Editionis Græco Latinæ Rigaltii, nisi quod omittit idem postea Leunclavio ipsi observatum, inque Annalibus Turcicis monitum fuisse. At editionem hujus oneiro Critici *Leunclavianam* mutilam ac imperfectam, falsoque hoc nomine pro Achmetis inscriptam docet quoque *Lambecius* Biblioth. Cæsareæ lib. VII. pag. 264. vide sub lit. (a) excerptum. Addit & *Margo Diecmannianus*: Idem ad interpretationem Joh. *Gezelius* in אהלי אפרנך c. 2. §. 26. p. 511. 52. ubi & quædam verba Achmed. Ebn. Seirim. & c. 151. adducit. v. prolixe *Bayle* Dictionaire Tom I. p. 83. Et marginalia Mastrichtiana sequentia. Hausit autem sua omnia Personatus ille *Peganius* (qui est *Knor* von Rosenroth) ex Josephi *Medi* Clave Apocalyptica; qui in Commentat. Apocalypticis part. I. pag. mihi 44. hæc habet: Ex vetustis Ægyptiorum, Persarum, „Indorum monumentis, auctoribus Tarphane, „Interprete Pharaonis; Baramo Saginissæ Persa-„rum Regis (Diocletiani συγχρόνου) Syrbachamo Regis Indorum ὀνειροκριτικὰ seu Apotelesmata,„ insomniorum collegit Apomasar, vel secundum „ alios Achmetis filius Seerim Arabs: ut fuit il „ la gens, cum istiusmodi artium aliarumque jam „ ab ultima antiquitate studiosissima, tum floren-„ te ipsorum Imperio, omnium ubicunque gen-„ tium scripta in Arabismum transferendi avida.„ Hunc libellum jam olim Græce, incertum, quo „ auctore, loquente, ex Joh. Sambuci Bibliothe-„ ca Latine à se versum superiori seculo in lucem „ dedit Joh. *Leunclavius*. Eundem postea a. 1603 „ ex Bibliotheca Regis Christianissimi Græcum communicavit Nicolaus *Rigaltius* in onericriticis; suppletis, quæ in Exemplari Sambucino deerant. In hoc libello videre est plerasque „ imagines propheticas quæ nostris hominibus „ tantum negotii facessunt; gentibus Orientali-„ bus familiares, certe in divinationibus non in-„ suetas extitisse &c. „

(a) Lamb. Biblioth. Cæs. lib. VII. p. 264. *Primus hoc* Oneirocriticon (*Achmetis filii Serem, qui Mamunis vel Mammunis, Caliphæ Babylonii, Oneirocrites sive somniorum Interpres fuit*) *ex Joannis Sambuci antiquo Codice manuscripto Græco, de quo non multo post separatim agetur, latine vertit, & tantum latine edidit* Joannes Leunclavius, *Francofurti, typis Andreæ Wechelii a. 1577. in 8. sed adeo imperfecte ac mutile, ut statim in principio integra fere quatuor, & ibidem alias plura etiam desint Capita; nec sub vero Achmetis nomine, sed sub falso* Apomasaris.

(209. α) ACTA APOSTOLORUM. Ea sub variis titulis varie supposititia sunt. Inter „ Apocrypha imprimis numerandum est ITI-„ NERARIUM PETRI APOSTOLI, quod ap-„ pellatur CLEMENTIS, item quod RECOGNI-„ TIONUM, aut alio titulo inscribi solet. Rur-„ sus exstabant diversi Actus nomine ANDREÆ, „ & THOMÆ & PHILIPPI & PAULI simul & „ THECLÆ: quos omnes *Gelasii* Censura proscri „ psit. Addit *Athanasius* CIRCUITUS JOHANNIS. *Innocentius* Epist. 3. ad Exsuperantium tradit ACTA falsa APOSTOLORUM, sub nomi-„ ne MATTHIÆ, sive JACOBI MINORIS, vel „ PETRI & JOHANNIS à quodam LEUCIO, „ scripta esse: sub nomine vero ANDREÆ, à „ NEXOCHARIDE, & LEONIDE Philosophis. „ Porro hunc *Leucium* fuisse secta Manichæum, & „ Actus Apostolorum scripsisse testatur *Augustinus* c. 4. & 38. de fid. contra Manichæos. VITÆ „ APOSTOLORUM quædam sub nomine AB-„ DIÆ BABYLONII, & Actus JOANNIS EV-„ ANGELISTÆ sub nomine PROCHORI sunt „ supposititii fœtus. PASSIONES APOSTO-„ LORUM sunt incerti auctoris, tribuuntur ta-„ men SELEUCO cuidam, vel forte LEVEJO, „ Manichæo. *Spondanus* ann. 44. n. 24.

Acta Passionis Apostolorum. Ea feruntur à LI-„ NO Pontifice conscripta, quæ fuerunt aliquo-„ modo sincera forte, sed quæ modo extant, repe-„ riuntur tincta Manichæorum fuligine: ita ait, „ *Spondan.* in Annal. 68. n. 9.

(210) SYMBOLUM APOSTOLICUM; ex XII. APOSTOLORUM fragmentis sententiarum

tiarum viritim collatarum coaluisse Pontificii sustinent. Vide *Lambecii* lib. V. p. 151. de Bibl. Cæsarea sub lit. (a) cum adducto loco *Leonis* Magni. Ut adeo constitutiones Apostolorum cognominentur. vid. *Varenii* Rationarium Theologicum de Scriptoribus Ecclesiasticis (b) & ex professo id argumentum tractantem Kilianum Rudrauff, P. P. Giessensem, habita Disputatione publica Giessæ, de Libris Symbolicis Ecclesiæ Lutheranæ, cujus excerpta damus sub lit. (c) allegatis: & quidem affirmantibus §. 1. & negantibus §. 5. at dubitantibus §. 18. Ubi concludit tandem, salva sententia aliorum, Apostolica omnino auctoritate verba potius sibi credi ab EPISCOPO QUODAM ROMANÆ ECCLESIÆ concepta, quem tamen nominare non audet. Ut adeo *Semidetectis* annumerandus maneat. Ex nostratibus Theologis maxime Apostolicum hoc scriptum affirmantibus, & Rudrauffio citatis addendus *Brochmandus* (b) Cujus an rationes satisfacere possint Lectori, multum tamen adhuc ambigo. Interim ab Arrianis in SYNODO NICENA confecti Symboli Apostolici commentum Auctore suo dignum *Sandio*, dictum, improbatur *Tenzelio*: cujus vide enarratum librum in Colloquiis menstruis. 1692 Ubi multa notabilia valde præterea leguntur, partim & hic excerpi visa (e) omnino digna. Quod & observat Bibliotheque Universelle de l'année 1693. Juillet p. 37. Tomi XXV. Porro Symbolum Apostolicum Apostolis abjudicatum à Mr. *Du Pin* dans la Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques, vindicatur & tribuitur iisdem dans les remarques sur cette Bibliotheque, par un *Scavant Benedictin.* des l'entrée du secund Chapitre ut scribit Journ. des ouvrages des sçavans de l'an. 1692. p. 58. ita pergens: mais dans la reponse Mr. *Du Pin* n'oublie rien; qui se peut apporter, pour etablir son sentiment p. 76. Adde *Supplem. ad Acta Erud. Lips.* tom. II. p. 480. *Sagittarium* Histor. Ecclesiast. p. 366. Georgius *Calixtus* (f) ad ipsa Ecclesiæ Christianæ initia referre Symbolum Apostolorum haud dubitavit, ut adeo neque suam sententiam adeo facile probaturus fuisset Laurentius *Valla* de Patribus Nicenis lingua Græca complectentibus illos quam ut periculo suo satis grandi luerit, refert *Janus Philadelphus* (g) citatus.

(a) Lambec. Biblioth. Cæl. lib. V. pag. 151. *(Ducentesimo quinquagesimo Codice manuscripto Theologico Græco, chartaceo, mediocriter antiquo, & bonæ notæ in quarto continetur) Decimo septimo, & quidem fol. 302. p. 2.* Symbolum Sanctorum Apostolorum, *divisum in Duodecim sententias, quarum unicuique in margine adpositum est nomen Apostoli, qui illam Symbolo contulit. Ordo autem sanctorum Apostolorum est ibi talis:* Petrus, Andreas, Jacobus major, Joannes, Thomas, Jacobus minor, Philippus, Bartholomæus, Matthæus, Simon, Thaddæus, Matthias. *Huc ergo pertinet insignis ille locus ex S.* Leonis Magni Epistola nonagesima sexta *ad Pulcheriam Augustam: Ipsius Catholici Symboli brevis & perfecta Confessio, quæ duodecim Apostolorum totidem est signata sententiis, tam instructa sit in munitione cœlesti, ut omnes hæreticorum opiniones solo hoc possint gladio detruncari.*

(b) Rationarii Theologici Varenii pag. 58.

§. 2. *Igitur 1. De* nomine ipso *pariter haud abs re monuit* Chemnitius: *Notum est, quo consilio* Symbolum *sit conditum ab Apostolis, & quare ita appellatum: Secuti sunt igitur homines, qui alia quædam confinxerunt, & ut plausibili specie ea Ecclesiæ obtruderunt,* Canones Apostolorum *appellaverunt. Quin ut ne titulus quidem deesset ex Apostolo desumtus,* Canonis *Vocabulum ex Epistola ad* Philipp. c. 3. 16. Gal. 6, 16. *& alterum:* Constitutionum διατάξεων *ex Epist. 1. ad* Cor. c. 11. 34. *desumserunt, ubi Apostolus:* Cætera *inquit*, ubi venero διατάξομαι, constituam. *Ut tamen dispar ratio nominis Apostolici quando Canonibus his apponitur, & quando Symbolo, Hoc enim, licet non fuerit Apostolicum ipsa formali compositione, nedum fictitia illa 12. Symbolarum, a 12. Apostolis facta collatione quam sive ex vocis Symboli etymologia, sive Homonymia vel etiam vocum distinctarum* Symboli & Symbolæ *suppositione confusa, otiosus aliquis Grammaticus abortavit, (ut frustra Pontificii postulent, vel verborum sic compactorum seriem, qualis est in Symbolo apostolico ex scripturis probari, vel harum imperfectionem agnosci, cum antiquissima Symbola, quæ quæ tribus in locis extant, ap.* Irenæum *l. 1. c. 2. l. 3. c. 4. & apud* Tertull. *L. de præscriptione, aliam verborum & articulorum compositionem habuerint, quam, qualis nunc in Symbolo Apostolico, quod, quoad præsentem verborum ordinationem & articulorum præpositionem ipso symbolo Nicæno posterius extitit) fuit tamen, & est illud symbolum, Apostolicum materiali doctrinæ fidei propositione s. doctrina, & res ibi contenta, vere Apostolica, prædicationis & scriptionis Apostolicæ fundamentalis summa, quale neutrum dici potest de Canonibus Apostolicis.*

(c) Kilian Rudrauffius *Disp. Giessæ 1686. habita de libris Symbolicis Ecclesiæ Lutheranæ. Cap. II. §. 1. Num* secundum verba & formaliter *spectatum (hoc Symbolum) ab* ipsis Apostolis *sit profectum, de eo admodum variant Eruditorum Judicia.* Ruffinus *in Expositione Symb. Apost. quæ inter Opera S.* Cypriani *Martyris fol. 249. reperitur,* Genebrardus *lib. 3. de Trinit. pag. 204. Edit. Paris. anno 1585.* Gilbertus *Commentar. in Symbol. Apostol. pag. 10* Sixtus *Senens. Biblioth. sacr. lib. 2. Voce Apostol.* Baron. *ad annum Christi 44. aliiq; quamplurimi nullatenus dubitant, quin & secundum rem & secundum verba, ipsis Apostolis suam debeat originem.*

Idem §. 2. Argumenta quibus innituntur *partim a Symboli hujus appellatione, dum* Apostolicum *dicitur partim a Majorum & nonnullorum Patrum traditione sunt deducta, recenset.*

§. *3tia ea argumenta breviter* refutat.

§. *4ta, quid præterea illorum sententiæ contrarietur, enarrat. Citato in fine Gerh. Job.* Vossio *de Tribus Symb. Disp. 1. pag. 3. seq. Ubi maxime notabile est quod Symbolum hoc* aliis verbis recitatum *fuerit* ab Irenæo, *aliis a* Tertulliano, *aliis in* Ecclesia Romana, *aliis etiam in Ecclesia* Orientali Græca; *quod sane factum non fuisset, si ipsos Apostolos Autores agnosceret.*

§. 5.

§. 5. *Citantur qui id ab Apostolis adornatum* negarunt, *Joh.* Brentius *in Exposit. Catechism.* *Daniel* Chamierus *in Opere de Controversiis religionis lib. 9. de Canone cap. 10. & Joh.* Calvinus *lib. 2. Instit. cap. 16. §. 18. Qui* dubitarunt *de eo* Erasmus *Roterod. in praef. ad Lector. paraphras. Matth. & Polydorus* Virgilius *lib. 5. de rerum Invent. c. 13. Demum*

§. 6ta *Ita auctor* concludit. *Id autem, si quod res est dicendum fuerit, videtur valde probabile, quod* Episcopo cuidam ex Clero Romano *suam debeat originem, inprimis cum neque in Hierosolymitana neque in Constantinopolitana, neque in Antiochena, neq; in Alexandrina (Hae enim sua peculiaria habuerunt Symbola) sed in sola & unica Romana Ecclesia antiquitus obtinuerit; ex qua subsecutis demum seculis ad alias Occidentis Ecclesias est derivatum, ut bene notat laudatus* Vossius *loc. cit. pag. 20. th. 24.*

(d) Brochmand Specim. Scriptor. Eccl. I. Seculi. §. 4.

Ut vero datam fidem liberemus, hoc est, certo evincamus Symbolum Apostolicum *vere conscriptum esse ab Apostolis: Duo producimus firmamenta quibus velut columnis sententiam nostram superstruimus. Prius assertionis nostrae firmamentum est Nihil contineri Apostolico symbolo quod cum scriptis Apostolicis, quae in N. T. consignata inveniuntur, exacte non conveniat. Posterius nostrae asseverationis fundamentum est veneranda antiquitas.*

(e) Monatl. Unterred. Ann. 1692. p. 286. In der ersten (*Exercitatione selecta*) de Symbolo Apostolico hält er (*Wilhelmus Ernestus Tenzelius*) gegen einander/ was *Natalis Alexander in selectis Historiae Ecclesiasticae capitibus de Symbolo Apostolico & Athanasiano* gesetzet/ und zeiget/ daß beyde *Symbola* von denen *Auctoribus*, welchen sie zugeschrieben werden/ den Worten nach nicht herkommen/ indem eben die *ratio probandi*, so *Alexander* bey *Asserirung* des ersten gebraucht/ bey *Negirung* des andern von ihm selbst umgestossen wird. Hernach verwirfft er *Sandii hypothesin*, *num. 10. 11.* als ob das *Symbolum Apostolicum* in *Synodo Nycena* von denen Arianern gemacht worden; *referiret num. 12.* wie übel es dem *Vallae* gegangen/ da er die Apostel des *Symboli auctores* zu seyn geläugnet; und wie ein Jesuit eine gottlose *Censur* über dieses *Symbolum* geschrieben/ welche *Raynaudus* seinen *Erotematibus de bonis & malis libris* in der ersten *Edition* einverleibet/ darüber aber in den *Indicem librorum prohibitorum* zu Rom gerahten/ und verordnet/ daß in der andern *Edition* seiner *Erotematum* alles was er von dieser *censura Cavillatoria* geschrieben/ solte aussen gelassen werden: Welches auch in der grossen *Edition* aller seiner *Operum* geschehen/ nachdem sie zu Lyon in 19. *Voluminibus in folio* herauskommen. Was aber *Tenzelii* Meinung vom *Symbolo Apostolico* sey/ wird man innen/ wenn man die folgende *Paragraphos* mit denen *Addendis* des ersten *Tomi conferiret.*

(f) Georgius Calixtus §. XXXVII. pag. 97.

Nec juvat Canonibus, qui Apostolorum nomen praeferunt, inhaerere. Existimo autem, sicut sub ipsa Ecclesiae Christianae initia Apostolorum doctrina ad salutem necessaria brevi Symbolo, Apostolico *appellato, fuit comprehensa, & passim inculcata: ita quae disciplinam Apostolorum temporibus usitatam concernerent, canonibus nonnullis fuisse inclusa, quibus lapsu temporum alia atq; alia accesserint, pristino quidem titulo retento, sed non puritate.*

(g) Jani Philadelphi de opt. Christianorum Secta p. 98. & 99.

Et ut manifesti criminis exemplum e plurimis prodam, memorabile est, quod centum fere ante Lutherum annis Laurentio Vallae, illi literarum instauratori, *contigit. Audiverat is pro concione licentissime de omnibus, tum maxime de Symbolo Apostolico, decernentem Monachum. Contendebat namq; ille, ut erat seculum ineptissimum, Apostolici Symboli nomen inde profectum esse; quod omnes & singuli Apostoli ea formula & tenore, quin & lingua, qua hodie τὸ credo legitur, illud concinnassent, singulis Symboli pericopis ad singulos nominatim Apostolos relatis. Id cum audiret Valla, ad amicum virum eumq; doctum conversus, quae, inquit, illa Monachi intemperies jactantis Symbolum Apostolicum inde appellari, quod suum quisq; & sensum & vocem illi commodassent, cum ego luculentissimis testimoniis probare possim, non ab apostolis illud Symbolum, sed patribus* Concilii *Nicaeni illa forma & lingua Graeca, ex Apostolorum scriptis collectum dispositumq; profluxisse. Quae viri docti crisis cum tandem ad Monachi & universi Cleri aures dimanaret, tanta in eum coorta est tempestas, ut nisi in examine, ubi de universo religionis & philosophiae negotio, etiam* num quid de decem praedicamentis crederet, *rationem reddere debuit, ambiguo sophismate & responso,* credo quod credit Ecclesia mater, *capiti suo cavisset, utiq; perierat* Valla, *exinde tamen semper ob reformatos ex historia sacra* Evangelii sensus in suspicionem Atheismi adductus.

---

(211) APRIGIUS alias APRINGIUS. Ejus nomine extat (inquit *Loaisa* in suis notis ad Isidori Catalogum) opus ingens Manuscriptum in Apocalypsin. Sed ego, cum vidissem Codicem Gothicum Legionensem, scriptū aera millesima octava, animadverti de Auctoris nomine inde non constare, sed editum opus in gratiam cujusdam Æteri. Quin & in praefatione Auctor ille ait, se collegisse sua, ex libris VICTORINI, ISIDORI & APRIGII. Ex quo manifesto constat, non esse illum Aprigium, cujus Isidorus meminit. Verba illa ex *Loaisa* allegat *Miraeus* de Scriptor. Eccles. pag. 85.

---

(212) APULEJUS. Ejus nomine Extat (1) Ἀνεχόμενος, qui in libro, qui inscribitur *Baudii amores*, notis *P. Scriverii* illustratus legitur, qui vel suppostitium vel infimae vetustatis esse censet. At *Elmenhorstius* credit, recentioris Itali foetum esse, perhibente *Fabricio* Append. ad Biblioth. Latin. p. 26. qui & asserit, quod *Gabema & Hadrianides* exhibeant Jambos non minus lascivos Jacobi *Durantii*, quibus illis Apulejanis contradicit. (II. *de Herbis.* Qui cujusnam Apuleji sit, Scriptores ambigunt. Paulus *Colomesius* dissertat. de dubiis aliquot scriptoribus num. VI. CELSO tribuit, qui sub Augusto vixit Centuripinus Siculus; quod non admittit *Fabricius* Bibliothecae latinae p. 139. sqq. eo quod nusquam ejus nomine extat, sed potius APULEJI PLATONICI. Quanquam deinde hunc librum ex aliis congestum conflatumque

tumque esse apertè colligit, quicquid in contrarium sentiat *Hummelsbergius*, qui hoc genuinum Apulei scriptum esse admittit, sed quod multo cum defectu mancum mutilumque ad nos pervenerit.

(213.) *Franciscus* APULUS. Hoc personato editore prodiit ao. 1499. *Hieronymi Savonarolæ*, Florentini, Monachi Dominicani, Prophetæ, ut sua ætate esse & æstimari voluit, vel fuit! *Processus inquisitionis & Examinationis, cum refutatione errorum* ejus. Quem scriptum esse à *Simone* RUCELLANO, Canonico Florentino asserit *Deckher*. de scriptis Adespotis pag. 125. seq. quod etiam confirmat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(214.) *Albertus* AQUENSIS, scriptor *Historiæ Hierosolymitanæ, expeditionis* Godofredi. Eum edidit Hanoviæ in fol. 1611. *Reineccius*. Hunc Scriptorem eundem credit *Ravius* ad Jamesf 33. cum ALBERTO MAGNO, ut docet *Symbola Normanniana*.

(215.) *Johannes* AQUÆPONTANUS seu AQUIPONTANUS Anglus: Hujus duo refert scripta *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 56. b. (I.) *Concertationem Ecclesiæ Catholicæ in Anglia, contra Calvino-Papistas & Puritanos* sub Elisabetha Regina, Aug. Trevir. 1594. in IV. (II) *Pontificem Romanum non esse Anti-Christum* contra Georgium Sohn. ibid. 1589. verumque Auctoris nomen addit esse *Johannes* BRIDGEWATER.

(216.) *Franciscus* de AQUIFOLIO: *Francesco* DE ENCINAS. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

(217.) *Cæsar* AQUILINIUS: SALLé où plutôt SALLO, faux. Fabieu SCOTTI. Douteux. Scipion ERRICO, où Henry, vraysemblable. Verba sunt itidem Bailleti, liste des Auteurs deguisez p. 528. Unde colligo defuisse illi tunc rarissimum libellum *Villani* Visiera Alzata cujus Hecatostes n. 92. confirmatur disertis verbis. *Aquilinii* librum memorat le journal des savans du Lundy 23. May 1665. editum Amstelod. p. 1118. præferre titulum: *de tribus Concilii Tridentini Historicus*. At verum Auctorem non detegit, nisi quod *Calvinistam* appellat. Occasionem scripto dedit *Istoria del Concilio di Tridento*, scritta dal Padre *Sforza Palavicino* della Compagnia di Giesu, ora Cardinale della santa Romana Chiesa in Roma. in 4to trois Volum. Comparatur enim in illo Historia modo memorati Pallavicini, cum alia *Sergii Henrici*, & cum Fratris *Pauli* Servitæ, de quo alibi diximus Anonymor. puta Cap. XV. Hanc ultimam reliquis præfert *Aquilinius*, Pallavicini autem perstringit, vindicatam per Auctorem du Journal des *sçavans* loc. cit.

SCIPIONI HERRICO MESSINENSI asserit la *Visiera Alzata* Hecatoste num. XCII. pag. 87. sic scribens.

XCII. SCIPPIONE HERRICO Messinese *Incognito di Venetia Humorista di Roma*, e Fucinante della Patria, oltre le produtioni col vero, diede queste pseudonime.

De *Tribus Scriptoribus Hist. Con.* Trid. Auctore *Cæsare Aquilino* Amstelodami, & Antuerpiæ M.DC.LVI. 8. Che fù immediatamente vietata per censurarsi in essa quella del Card. Pallavicino.

De scientia Media, & ejus Origine Opusculum Antonio QUIRINGO Auctore Genuæ ap. Jacobum Guasco. M.DC.LXVIII. 12.

(218.) *Claudius* DE AQUIS, *Claude* né SEYSSEL. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528.

AQUIBONIUS v. *alibi*.

(219.) *Petri* ARATORIS Visio. Auctor est *Johannes* MALVERNE. vid. *Benthem*. Engel. Kirch- und Schulen-Staat p. 308.

(220.) *Robertus* de ARBRISSELLO. Ejus extat *Epistola contra nascentem Fontebraldensem ordinem*, quam confictam à ROSCELINO Hæretico (damnato in Concilio Svessionensi ob tres Deos assertos) asserunt dissertationes in Epistolam contra Robertum de Arbrissello, editæ 1682. à P. de la *Main ferme*. Confer *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. p. 384. & 393.

(221.) *Sillac* DE ARBOIS. Jean François SARRAZIN. *Bailletus*, liste des Auteurs deguisez p. 528.

(222.) ARBUSSI Vera idea gratiæ immediatæ, in *Actis Eruditorum* L. 1689. p. 519. recensita, nobisque in *Anonymis* num. 2183. memorata est, deberi DOMINO JURIEU quo Lectorem nunc remittimus.

(223.) Andreæ del ARCA, Comitis nomine, prodiisse scriptum Italicum Bononiæ 1614 in. 4to hoc titulo: *Esamina sopra le ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa d'un sonetto del Cavalier Marini:* auctore Hieronymo TORTOLETTO Veronense, testis est *Leo Allatius* Apum Urbanar. pag. 133.

Hic quidem nihil ad *Andream de l' Arca* pertinens legitur, attamen *Tortolleti* fratris utriusque scriptorum fit enumeratio. Unde nescio quomodo à me ex præcipitantia (urgente & me, & amanuensem, id temporis typographo ad nundinas festinante, postquam diu operis impressionem distulisset, unde alia multa etiam priori opusculo labes illata) commissus satis enormis ab habente *Allatium & quidem totum excerptum*, *hic* error est. Leo enim *Allatius* pag. 93. Apum Urb. *Ferdinando* CAROLO memoratum scriptum expresse tribuit. Quod observat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXV. p. 48. quæ & alia sub lit. (a) huc facientia suppeditat. Addatur Toppii Bibliotheca Neapolitana pag. 114. sub lit. (b) itemque *Cinelli* Bibliotheca volante

Scanzia

Scanzia Quinta p. 67. quæ est (c) v. Monatliche Unterredungen (d) 1690. p. 344. & in voce *Ardelio* vel *Ardesio*.

(a) Villani Visiera Alzata p. 48. 49.

XXXV. FERRANTE CARLI Parmegiano le di cui odi possono ammirarsi nella Pinacoteca I. de Giano Nicio Eritreo *p. 240. Num. CXXXIII.*

Consumando in descriver le tré intere Cartelle. Haveva Raeffale Rabbia *composto un Poematio in ottaua Rima sopra S. Maria Egittiaca.* Il Cavalier Marini *volse honorar l' Amico con un Sonetto che comincia*

Obeleschi pomposi all Ossa alzarò.

Hor dicendo nel primo ternario.

al bel Giardino in riua
Diè la Fera magnanima di Lerna.

Si lasciò intendere, che l' Marino hauesse preso un Solennissimo granchio. Essendone stato auuisato il Poeta, il Conte Lodovico Tesauro *da Fossano, mandò fori questo libretto di due Fogli.*

Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in Difesa d' un Son. del Cav. Marino. *In Ven. app. G. B. Ciotti M. DC. XIV. 12.*

Alle quali il Carle *s'oppose con nome fittitio per non esser conosciuto.*

Essamina del Conte Andrea dell' Arca intorno alle Ragioni del Conte Lodouico Tesauro in difesa d'un Sonetto del Cav. Marino. *In Bologna per Vittorio Benacci. M. DC. XIV.* 4.

A questa furono date varie risposte, e con nomi veri, e con finti.

Giudicio *di Francesco Dolci da Spoleto intorno alle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. & intorno all' Essamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna come sopra 12.*

Lettera del Sig. Girolamo Clavigero scritta ad un suo Amico à Bologna in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca &c. *come sopra 12.*

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato intorno ad una Postilla del Conte Andrea dell' Arca, contra una particella che tratta della Pittura, nelle Ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa &c. *come sopra, 12.*

Questi è Gio: Luigi Valesio *Pittore, e Poeta Bolognese, ma figlivolo di Padre Spagnuolo per quanto m' insegna* Felsina Pittrice *eruditissima produttione dell' aurea penna del Conte* Carlo Cesare *Canonico* Maluasia *Par. IV. pag. 139. e per il mio proposito à p. 146.*

Si come il Clauigero *fù il Medico, e Poeta Giouanni Capponi.*

Lettera del Signor Sulpitio Tanaglia in materia dell' Essamina del Conte A. dell' Arca intorno &c. in difesa &c. *come sopra 12.*

Il Tanaglia, è Sebastiano Forteguerra *da Pistoia. Ne il* Tesauro *ancorche da tanti assalito, volse la spada del suo sapere s'irruginisse nel fodero che però habbiamo.*

Annotationi di Lodouico Tesauro *intorno alla Essamina di* Ferrante Carli publicato sotto nome del Conte Andrea dell' Arca. *In Torino M. DC. XIV. 12.*

In questo il dottissimo Placcio *hà preso un Equiuoco più che solenne, mentre scriue nel* Catalogo *à p. 151. Andreæ del' ARCA* Comitis nomine prodiisse scriptum Italicum Bononiæ *M. DC. XIV. 4.* hoc titulo *Esamina &c.* auctore Hieronymo *TORTOLETTO Veronense*, Testis est *Leo Allatius* Apum *Urbanarum p. 133. Questo mi fa credere non hauer egli lette le* Api Urbane *imperciochè iui ben si è nominato con altre sue opere non con questa. Che se le hà le legga à pag. 93. in* Ferdinandus Carolus *che al num. 5. dell' Opere ritrouerà* Esamina &c. *Lo compatisco, per essere stato sinistramente informato. E veramente disgratia del Letterato, quando mancano i libri necessarii. Hò citata in principio la Pinocoteca dell' Eritreo Num. CXXXIII. p. 240. Chiunque l' osseruerà, ne vi ritrouera il nome FERDINANDUS CAROLUS, si crederà che mi sia ingannato, mentre ne men si legge nell' altra. Hor sia smascherato ZOILUS ARDELIO, che si conoscera esser* Ferrante *Carli.*

(b) Additiones ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam p. 113. 114.

Circa alla prima, à dirne il vero, par c' havessero avuto ragione i Censori del Cavalier Marino, *onde* Scipione Errico *fa dire a* Calliope, *a carte 94. delle Rivolte di Parnaso.* Foste giustamente ripreso di quell' inescusabile errore di aver chiamato il Leone Nemeo, la Fera di Lerna: doletevi dell' innauvertenza, e non parlate contra i Censori. *Aveva detto il* Marino, *nel sonnetto al Rabbia in lode del suo Poemetto, di S. Egiziaca, nel modo che siegue.*

La santa spoglia, à cui strania caverna
Di tomba in vece, al bel Giordano in riva,
Die la Fera magnanima di Lerna.

Par che l' errore sia troppo chiaro, e con tutto ciò contro Ferrante Carli, *che stampò sotto nome del* Conte Andrea dell' Arca l' Essamina *sopra le ragioni dell'* Conte Lodovico Tesauro, *in difesa di un sonetto del Cavalier Marino &c. uscirono in difesa del Marino diversi Opuscoli, de' quali qui se ne registreranno alcuni.*

Annotaz. di *Lodovico Tesauro* intorno all' Esamina di Ferrante Carlo publicata sotto il nome del Conte Andrea dell' Arca. In Torino 1614. in 12mo.

Giudizio di *Francesco Dolci* da Spoleto intorno alle ragioni del Conte Ludovico Tesauro in difesa d'un sonetto del Cavalier Marino. E intorno all' Esamina del Conte Andrea dell' Arca in risposta di quelle. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

Lettera del signor *Girolamo Clavigero* scritta ad un suo Amico a Bologna in materia dell' Esamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

La detta *Lettera* è del Dottor Gio: *Capponi.*

Parere dell' Instabile Accademico Incaminato, intorno ad una Postilla del Conte Andrea

drea dell' Arca. Contra una particella, che tratta della Pittura, nelle ragioni del Conte Lodovico Tesauro, in difesa di un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

Lettera del Signor *Sulpitio* Tanaglia in materia dell' Essamina del Conte Andrea dell' Arca, intorno alle ragioni del Conte Lodovico Tesauro in difesa d' un sonetto del Cavalier Marino. In Bologna per Vittorio Benacci. 1614. in 12.

L' istesso Marino *nella Lettera all'* Achillini *ch' è in principio della Sampogna scrive:*

Più mi giova, che prima dal Conte Lodovico Tesauro, *tesoro veramente non meno d' incomparabil gentilezza, che di scelta, e peregrina erudizione; e poi dal* Capponi, *dal Dolci, dal Forteguerra, e dal Valesio, cime, e fiori degl' ingegni elevati, sia stata abbracciata la mia difesa contro l' altrui opposizioni, con si dotte risposte, che non mi nuoce l' essere stato sindicato con oltraggiose, e mordaci Essamine, dai Fiscali della Poesia.*

(c) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 67.

Fu da Ferrante Carli *censurato, come che il Marino auesse preso un grandissimo errore nè predetti versi, ponendo l' Idra in* Cambio del leone; *Fu celebre in que' tempi questa disputa, e n' escirono in luce diversi Opuscoli, frà quali uno non molto doppo un' esamine di* Zoilo Ardesio, *che cosisi chiama l'* Autor *di questa da* Giano Nicio Eritreo, o sia Gio-Vittorio de Rossi *nella I. parte di sua Pinacoteca c. 133. p. 240. alla quale replicò il Tesauro con quest' altro Opuscolo.*

Annotazioni di Lodovico Tesauro intorno all' Esamine di Ferrante Carlo, Publicata sotto nome del Co: Andrea dell' Arca. In Torino 1614. *in 12. e doppo molti altri dè quali tutti darò piena notizia in un altra Scanzia.*

(d) Monatliche Unterredungen. *1690. pag. 344.*

Unter denen oben anzusetzen / wo er den *Placcium corrigiret*: Als *pag. 25. 26.* von dem Buche / *delle belle Creanze delle Donne*, das ist / vom höfflichen Frauen-Zimmer / welches nicht Pabst *Paulus V.* wie *Placcius pag. 119.* vorgegeben / sondern *Alexander Piccolomini* gemacht. Jmgleichen *pag. 47. 48.* von dem Buche *Essamina &c.* welches nicht *Tortollettus*, wie *Placcius pag. 151.* gesetzet / sondern *Ferdinandus Carolus* gemacht.

AQUITANICO v. *Prospero.*

(224.) *Baccalaurus* ARCAS: Hunc esse *Didacum Hurtado* de MENDOZA innuit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 528. At ficti hujus nominis, non meminit *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, quanquam aliqua, quæ verum ejus nomen præfixum non gerunt, scripta ei imputari fateatur p. 225. ubi alia quædam citat.

Frater ARCHANGELI v. *de Parma.*

(225.) ARCHILOCHUS, quod sit ANNII *Viterbiensis* v. in *Rhodianis* n. 18. data supra n. 193. Quibus adde Aubertum *Miræum* Auctorem de scriptoribus Ecclesiasticis c. 3. & seqq. pag. m. 178. & p. 278. 279. quod excerptum sub lit. (a) & (b) damus: addimusque etiam hic editiones vetustiores eis, quæ initio sunt memoratæ laudatas *Beughemio.* Incunabulor. typographiæ pag. 29. nempe Venetam & Romanam. 1494. in 4to.

(a) Miræus de scriptoribus Ecclesiasticis. pag. 178.

pag. 178. MEGASTHENES (non, ut Annius Viterbiensis *nominat,* Metasthenes) *historicus celebris, scripsit* Indica, *apud Reges Indorum idcirco versatus, ut omnia fideliter traderet: quod* Plinius *libr. 6. c. 17. &* Solinus. *c. 49. produnt. Ejusdem meminit* Strabo *lib. 1. Geograph. &* Clemens Alexandrinus *lib. 1. Stromatum, &* Eusebius *in libris Præparat. Evangelicæ. Sed cave, genuina esse putes, quæ sub hujus nomine edita sunt ab* Annio Viterbiensi. *Nam cuncta ista ab ipso aut alio quopiam sunt conficta: adeo ut ne verum quidem Historici nomen Annius sciverit.* Megasthenis Athenæus, Arianus, Cicero *& alii veteres meminerunt: cujus si germana aliqua legere lubet,* Strabonem *lib. 15.* Josephum *lib. 1. contra Apionem, &* Eusebium *lib. citato consule.*

(b) Idem.

p. 278. 279. Joannes Annius, Viterbiensis, *ordinis Prædicatorum, sacri palatii Magister, reliquit* Antiquitatum libros viginti septem, *sæpius recusos; sed nugis mendacibus plenos. Nam* Berosus, Manetho, *& alii scriptores veteres, quos se producere dicit, prorsus sunt suppostitii: ut supra cap. 3. & sequentibus docui. Suis porro nugis Annius in errorem traxit* Joh. Nauclerum, Sixtum Senensem, *& alios. Quod monere visum fuit, ne quis errantium vestigiis insistat. Annius porro obiit Romæ sub initium sæculi decimi sexti; conditus apud suos in æde supra Minervam.*

(225. a) *Joannes* ARCHITRENIUS. Eum esse *Johannem de* HANTWILE, indicat *Bailletus*, liste des Auteurs deguisez pag. 529. narratque prodiisse hoc nomine *Carmina de mundi miseris & calamitatibus*: vid. pag. 321. Sed jam sæpius titulum libri vel cognomen auctoris aut operis pro Pseudonymo scriptore nobis dedit *Bailletus.* Quod quousque hic factum, v. in anonymis num. 1601.

(226.) *Julianus* ARCHYNTAS Antverpien. Hujus Prosodiæ Tyrunculi ad virum doctissimum Michaëlem Abb. Cappellarium Antverp. typ. Frid. Ægimontani in 4to citantur in Cinelli Bibliotheca volante pag. 72. ubi fictum nomen hoc asserit, verum tamen Auctorem non detegit, nisi quod Cappellarii amicum judicat. Pertinet Ergo hic ad semidetectos, & ulterius inquirendos.

(227.) *Daphnæus* ARCUARIUS: Ejus prodiit anno 1679. tractatus: von Ehe-Sachen / & quidem ut notat *Seckendorffius* Comment. de

Luther.

Luther. lib. III. Sect. XXI. §. 79. p. 277. a. jussu Caroli Ludovici, Electoris Palatini. Ipse liber Germanico Idiomate scriptus constat in universum 250. paginis distinctus in IV. Sectiones quarum singulæ sua Capita, & hæc suas Paragraphos continent. Addita sunt documenta, potissimum Landgravii Philippi Hassi & Margarethæ Salanæ amores tangentia. Adjectum est quoque Exemplari meo *Programma* quo declarant Professores Academiæ Heidelbergenses, hoc scriptum a nemine sui ordinis scriptum nec editum nec quocunque modo promotum fuisse, de 5. Novemb. 1680. Immanuel Weber in Beurtheilung der Atheisterey/nuper 1697. in 8. edito scripto *Arcularium* vocat. Rationem assumpti nominis ex Græco δάφνη, quæ *laurum*, & *arcu*, quæ einen Bogen significat, docet M. Juncker epist. d. 17. August. 95. elicitque inde *Laurentium* BöGERUM, Electori Palatino olim nunc Brandenburgico a Bibliotheca, gaza & Antiquitatibus. v. supra ALETHÆUS, & infra Vincentius ATHANASIUS.

(228) *Scribanius* ARCULARIUS. Hujus prodiit dissertatio *de Abusu circumforaneæ Processionis, circa Ferias Jesu Christi natalitias.* Jenæ Typis & sumtibus Johannis Jacobi Bauhoferi; Anno 1674. Tribus foliis absolvitur dissertatio hæc, debeturque *Caspari* SAGITTARIO, Professori Historiarum p. m. in Academia Jenensi. Quod ex propria ejus confessione se scire mihi persuasit D. *Thurmann*, literis, quas hac de re ad me perscripsit. At M *Junckher* ex relatione amicorum suorum Jenensium antea mihi nominaverat D. *Ahasverum* FRITSCHIUM ejusdem Dissertationis Auctorem.

(229) *Zoilus* ARDELIO: *Ferdinand* où *Ferrante* CARLI: v. supra 223. excerpta loca ad Andream de l'*Arca*.

(230) *Augustinus* ARDINGHELLUS: Caspar SCIOPPIUS. douteux *Baillet*. p. 529. indiculi des Auteurs deguisez.

(231) ARDO: SMARAGDUS *Bailletus* loc. cit.

ARELATENSIS v. *Hilarius*.

ARENIF v. *Otonali*.

AREOPAGITA v. *Dionysius*.

(232) Leonhardus ARETINUS, vero nomine BRUNUS, quomodo *Gothicam Historiam* PROCOPII latine, quasi ex multis aliis collectam, suo nomine publicaverit, vide ex *Jovio* & *Cuspiniano* referentes *Bayerlingium* in Theatro *Zwingeri* a se aucto, *Voss.* de Histor. Lat. lib. 3. c. 5. p. 558. *Lomeyerum* de Bibliothecis pag. 203. & *Thomasium* de plagio litterario §. 361. qui furti damnatum eum asserit; quod confirmat *Freherus*, in Theatro Virorum eruditione clarorum pag. 1426. a. Fraudem detectam esse a Christophoro *Persona*, qui non dubia Aretini æmulatione (ut ex *Jovio* monet *Vossius* l. c.) Agathiam vertit, indicat *Symbola Normanniana*, ex *Tilem.* disc. Philol. 41. & Nicol. *Alemanni* Prolegom. ἀνεκδότων Procopii 13. quibus addi poterunt *Abercrombii* Fur Academ. p. 85. & *Menagiana* Tom. II. 95. sub lit. (a) cæterum Alemanni Prolegomena, a Normanno supra citata in editione Procopii Eicheliana Helmst. 54. non extant.

(a) Menagiana pag. 95. & 96.

Leonard Aretin *étoit un des Scavans qui se sont le plus distinguez dans le temps du renouvellement des Lettres; mais il a fait une chose qui ne lui est pas honorable. Il trouva un Manuscrit grec de* Procope, de bello Gothico. *Il le traduisit en* Latin, *& fit passer cet Ouvrage comme s'il eut été de lui; mais depuis on trouva d'autres Manuscrits du meme Ouvrage de Procope, & la supercherie de Leonard Aretin fut dêcouverte.* Machiavel *s'yprit plus adroitement dans une semblable affaire. Un Manuscrit des Apophtegmes des Anciens de* Plutarque, *lui etant tombé entre les mains, il en prit ce qui lui plut davantage, & ne croyant pas qu'une simple traduction lui fist assez d'honneur dans le monde, & ne s'accommodant pas d'ailleurs d'une imposture aussi grossiere & aussi facile à decouvrir que celle de Leonard Aretin; il agit à la verité plus finement que lui, mais non plus consciencieusement. Il entreprit la vie de* Castrucio Castracani, *& là il mit dans la bouche de son Heros la pluspart des bonnes choses que Plutarque rapporte des Anciens; encore a-t-il deguisé sa mauvaise foy, & n'en a pas poussé l'impudence si loin que Leonard Arétin l'a poussée.*

(233) *Scipio* ARETINUS: Ejus nomine prodiit gründliche Deduction wie es mit dem Käyserl. Religions Edict, und dem geistlichen vermeinten Vorbehalt eigentlich bewandt / und was dieselbe beederseits vor Kraft und Wirckung haben; Neben angehängter Relation eines Chur-Sächsischen Schreibens so den 28. Apr. ao. 1629. wegen des publicirten Religion Edicts an die Röm. Käyserl. Mayestät abgangen/und von einem vornehmen Reichs-Hof-Raht verfertiget und abgeleget etc. Alles aus des Heil. Röm. Reichs Fundamental-Satzungen/Käyserl. Resolutionen, actis publicis und andern bewehrten Uhrkunden gezogen / erörtert und deduciret / durch Scipionem Aretinum. Franckfurt 1633. 4to. Hunc vero Scipionem Aretinum esse *Jac.* LAMPADIUM, docuit nos Conringius in Lectionibus ad Lampadii libellum de Imperio Romano-Germanico. Hactenus *Symbola Schraderiana*. Idem docet *Deckherr.* in peculiari Epistola Spira ad me missa d. 10. Decembr. 1676. quem & consule tract. de Scriptis Adespotis p. 146. Itemque *Obrecht* ad Recess. Nov. Articul. V. p. 147. qui hoc scriptum maxime commendat, multaque alia notabilia de Reservato Catholicorum statuum subnectit, sub lit. (a)

(a) D. Ulrici Obrechti Expositio Instrumenti Pacis pag. 147.

Nullus autem melius de hoc Reservato *egisse videtur* Scipione Aretino (*sub quo ficto nomine* Lampadium *latitare, quidam autumant*) in seinem gründlichen Bericht von dem geistlichen Vorbehalt. *Quod scriptum tunc in lucem prodiit, cum de hoc Reservato in*

in Tractatibus Pacis ageretur. Quomodo tandem res hæc ut hic habetur, quoad hoc Reservatum fuerit deducta, videri potest apud Auth. Hist. Pac. pag. 183. 209. 275. 295. 363.

(234) ARETIUS *Felinus.* Hoc nomen præfixum gerunt *Commentarii in Psalmos* editi Argentorati an. 1529. in 4to. Istos esse *Martini* BUCERI notat *Schultingius* Biblioth. Orthod. & Cathol. contra Calvinum & Martyrem Tom. I. p. 20. itemque *Colomesius* Melanges Historiques p. 50. *Kortholt.* de variis Scripturæ Editionibus p. 281. Quibus addit adstipulantem Symbola Flensburgo Molleriana, *Indicem librorum Prohibitorum* & expurgandorum p. 28. Tenzeliana etiam *Reinesium, Bangium, Crowæum,* & inprimis *Hottingerum,* qui Histor. Ecclef. Sec. XVI. Part. IV. p. 232. hoc doceat ex ipsa Buceri ad Zvvinglium Epistola iis verbis: *Aretii Felini, quod meum nomen & cognomen est;* Sed illud Græce, hoc latine: librum, nisi consilium mutavero faciam &c. Vide *Sturmii* Anti-Pappum (a) excerptum. Addit Simlerum in vita Petri Martyris ejus Comm. in Genes. præmissa lit. a. 4. col. 2. post princ. Symbola Mastrichtiana.

(a) Jo. Sturmius Anti-Pappi quarti part. 1. p. 11.

Bucerus *in Psalmis explicandis versabatur: neq; quisquam omnium est, qui plura tum scripserat, quam* Bucerus. *Capito quædam in lucem ediderat, non tam suo judicio, quàm amicorum studio divulgata. Habebat autem tum* Bucerus *commentarios Psalmorum: quos* Aretii Felini *nomine inscripsit: Opus valde vendibile: etiam Cardinalibus & Episcopi laudatum: dum verus autor ignorabatur.*

(235) Cl. *Marius* ARETIUS, vir Patricius Syracusanus. Ejus de Situ Siciliæ liber inter eos qui ab ANNIO VITERBIENSI suppositi sunt, refertur in Rhodianis num. XVIII. 12. v. supra *Archilochus:* ut & Marius.

(236) *Thomas de* ARGENTINA: Ejus credunt nonnulli esse *Compendium Theologicæ Facultatis,* quod tamen alios rectius tribuere HUGONI RUPELIN ordinis prædicatorum, docet Wimpheling. Catalogo Episcop. Argent. n. LXV. p. 71. sub lit. (a)

(a) Wimpheling in Catal. Argent. n. LXV. p. 71.

Fuit in eorum monasterio Thomas de Argentina *qui exactissime scripsit in quatuor sententiarum libros. Laus hæc patriæ nostræ & ordinis sempiterna. Sunt qui putant ipsum etiam* Compendium Theologicæ facultatis *comportasse: Licet alii scribant librum illum a quodam* Hugone Rupelin *ordinis Prædicatorum conventus Argentinensis esse compositum.*

(237) DISCIPULUS ARIANUS aut ARRIANUS: *Fauste* SOCIN, douteux. *Pierre* STATORIUS aut STOINSKY; vray-semblable. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 529. *Sandii* Bibliotheca Anti-Trinitariorum de hoc nihil huc pertinens habet ad nomen utrumque.

(238) *Petrus* ARIDIENSIS. *Pierre* SECHESPEE *Baillet.* loc. cit.

(238. α) *Antonii* ARIMATHÆENSIS, Studiosi sinceræ Theologiæ nomine Neustadii, A. 1586. 4. edita est *Isagoge brevis & perspicua, monstrans usum atq; vim veræ salutaris & immotæ doctrinæ de Invocatione DEI & Filii DEI Domini nostri JEsu Christi &c.* Ægidio Hunnio opposita. Verus auctor est *Josephus* GRABIUS, Auerbacensis, Gymnasii Bremensis Professor, ut Gerh. *Mejerus* Orat. de schol. Brem. progressu & incremento Ao. 1684. habita, & eodem anno Bremæ 4. cum duabus aliis orationibus impressa, p. 102. refert. Sed quid ad recentiora provoco? Jam ao. 1587. ipse Christoph. *Pezelius,* Bremensis Theologus pagina ultima præfationis, quam libro alii ejusdem Grabii contra Hunnium, cui tit. *Refutatio necessaria errorum & Sophisticæ* &c. præfixit, hunc Pseudonymum detexit. Hactenus *Symbola Diecmanniana* marginalis.

(239) *Anonymus* de ARIMINIS. Ejus prodierunt anno 1656. *Observationes ad Annales Ecclesiasticos Spondani;* quos deberi Equiti Genuensis, *Girolamo* de MARINI docet *la Visiera Alzata* Hecatostes p. 64. num. LIX. sub lit. (a) & ex ea Monathliche Unterredungen/p. 344. 1690. ac sine dubio etiam *Bailletus* pag. 529. indicis sui des auteurs deguisez; Qui uterque nescio quo fato ARIMINIS hic pro ARMINIS legere. v. infra *Hieronymum de Arminis.*

(a) LIX. GIROLAMO DE MARINI *Cavaliere Genovese, che non andò lontano dal vedersi ornate le tempie dalla Regal Corona della Liguria. Soggetto molto caro alla immortal ricordanza di* PAPA ALESSANDRO VII.

Observationes Anonymi de Arminis ad Annales Ecclesiasticos Henrici Spondanis *Apamiarum in Gallia Episcopi. Quibus expenduntur nonnulla ejusdem* Spondani *de aliquibus Principibus nationibusque Elogia, quæ sequens pagina demonstrabit. Ad* Joannem Paulum Olivam *è Soc. Jesu, dudum* INNOCENTII X. *nunc* ALEXANDRI VII. *Pont. Max. Ecclesiasten. A.* M. DC. LVI.

Furono stampate in Genova da Benedetto Guasco, sicome quest' altra lettera di N. N. concernente la materia della Controuersia del Finale. All' Illustrissimo Sig. N. N. M. DC. LV. in fol.

Vedi il Soprani negli Scrittori Liguri pag. 117. e l' Abbate Giustiniani pag. 443.

(239. α) ARISTÆNETI Interpretatio. 1595. quod esset Josiæ MERCERI, conjecit Isaacus *Causabonus* Epist. 403. postea confirmatus

matus in sententia à *Bongarsio* 406. 407. *Symbola est Normannniana.*

(240) ARISTARQUE. Sous ce nom Monſ. *Sorell* dans ſa Bibliotheque Françoiſe, nous raconte pag. m. 132. avoir eté publié un *livre contre Nicandre exerceant ſa Critique, & contre Phylarque* c'eſt à dire le Pere Goulu, *& contre Narciſſe* ou Monſ. Balzac tout enſemble; par le *Sieur* de JAVERSAC: dont les aventures ont etè bien ridicules. On en voit comme les Critiques s'attachent à leurs mots & phraſes tout de même, comme les enfants à leur jouets à s'en facher & entrebattre, comme ſi c'eſtoient de choſes de conſequence.

(241) ARISTARCHUS SAMIUS. Huic quomodo male tributa ſint à *Sambuco* & *Tengnagelio* duo capita ex Hypotypoſi PROCLI LYCII, quæ revera hujus Autoris ſint, docet *Lambecius* Comment. de Biblioth. cæſar. lib. VII. p. 229. ſub lit. (a)

(a) Lamb. Bibl. Cæſ. lib. VII. p. 229. *Inter cætera præſtantiſſimi hujus, & hactenus quod ego ſciam, nondum editi libri* (Procli Lycii, Diadochi Platonici, Hypotypoſeos Aſtronomicarum Hypotheſium) *Capita ſunt etiam illa duo*, περὶ τῆς ἀστρολαβικῆς ὀργάνου, *&* Ἐπανάληψις τῆς καθόλης πραγματείας *inſcripta, quæ extant in proxime præcedenti Codice CXXVto, num. 1. ſed* absque nomine Autoris; *ideoq; Joannes* Sambucus *& Sebaſtianus* Tengnagelius *perperam ibi in margine adnotarunt ea eſſe* Ariſtarchi Samii, *cum tamen* Claudius Ptolemæus, *cujus in iisdem Capitibus expreſſa ſit mentio, integris fere quatuor ſeculis Ariſtarcho Samio ſit junior. Ariſtarchus enim floruit ſeculo ante* Chriſtum *tertio, & fuit Archimedi Syracuſano Synchronus; at* Claudius *Ptolemæus floruit ſeculo poſt* Chriſtum *ſecundo ſub Imp. M. Aurelio Antonino Philoſopho.*

(242) ARISTARCHI SAMII nomine latere quoque voluiſſe *Gilles* PERSONNE DE ROBERVAL, indicium nobis facit *Bailletus*, liſte des Auteurs deguiſez p. 529.

(243) ARISTEAS: Hujus *de LXXII. S. Scripturæ Interpretibus ad Philocratem fratrem* extat *Hiſtoria*. Quæ an genuinus Ariſteæ fœtus ſit, Auctores ambigunt, ut docet *Olearius* Abac. Patrol. p. 27. lit. (a) *Bellarminus* & *Baronius* genuinum dicunt, *Scaliger* cum aliis ibidem allegatis, ſuppoſititium, ut notat *Varenius*, Rationarii Theol. de Script. Eccleſiaſt. p. 18. §. 18. lit. (b) Scaligero accedit *Wharton* Auctario Hiſtoriæ dogmaticæ J. Uſſerii de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 317. adjectis aliis quibusdam obſervationibus non inutilibus lit. (c) At P. Nicolaus le *Nourri* in apparat. ad Bibliothecam Maximam Veterum Patrum edit. 1694. à Paris chez Jean Aniſſon, nec à Judæo brevi ante Chriſtum nec a Græco brevi poſt Chriſtum natum compoſitam hanc Ariſteæ Hiſtoriam contra *Hodium* propugnat; dubius tamen in vera ætate Auctoris aſſignanda, ut obſervant *Acta Erud. Lipſienſ.* Tom. II. Supplem. Sect. XI. p. 538. & *Journal des Scavans* du 15. fevrier 1694. p. 169. 170. unde quædam ſub lit. (d) excerpenda duximus. Neque tacendum etiam hic, quod ao. 1685. Oxonii in 8. prodiit, contra hiſtoriam Ariſteæ de LXX. Interpretibus diſſertatio, in qua probatur illam a Judæo aliquo confictam fuiſſe ad conciliandam authoritatem Verſioni Græcæ: Et Clariſſ. Doctiſſimique Viri D. Iſaaci *Voſſii*, aliorumque, Defenſiones ejusdem, examini ſubjiciuntur. Per *Humfredum* HODY, A.M. Coll. Wadhami Oxon. Soc. Probat. in 8. paginis 312. Capitibus XXI. compræhenſa ſane quam erudita. Plura v. titulo *Septuaginta Interpretes* & quæ de *Hiſtoria van de valſelyk verſierde Ariſteus de gepretendeerde Schryver der Hiſtorie van de 70. Overzetters*, ex *Vermakelykheeden der Taalkunde* door Pieter *Rabus* p. 12. *der Aanmerckinge over Joſephus* allegat *Symbola Schröteringiana*. Adde *Richard Simon*. Hiſtoire Critique du Vieux Teſtament lib. 2. C. 2. p. 187. ubi JUDÆUM aliquem HELLENISTAM in gratiam ſuæ nationis ſub *Ariſteæ* nomine librum eum ſcripſiſſe arbitratur. adde p. 189. 191.

(a) Olear. Abac. Patrolog. pag. 47. Ariſteas *circa annum urbis conditæ 470. adeoque ante Chriſtum natum vixit; huic Abaco tamen inſertus, quia ejus Hiſtoria de LXX. interpr. Bibliothecis* Patrum *juncta, vid. T. VII.* Pariſ. *edit. 2. f. 1. quanquam, an Germanus Ariſteæ fœtus ſit, ambigant alii inter eruditos, alii plane, ceu ſpurium rejiciant. vide citatos* Dannhauero *Chriſteid. p. 886. & Labbeo T. 1. diſſ. p. 104. & tamen illum evehere auſi* Bellarminus *atq;* Baronius, *de quibus B. Gamaliel.* Dannh. *l. c.*

(b) Auguſti Varenii Rationar. Theol. de Scriptor. Eccleſ. p. 18. §. 18. *In Bibliotheca Patrum tom. 7. edit. 3. habetur liber inſcriptus:* Ariſtææ de 72. ſacræ ſcripturæ interpretibus ad Philocratem fratrem hiſtoria, *qui non ſolum citatur à* Baronio *Annal. tom. 1. ad a. 57. n. 107. ut probet:* Judæos non niſi manibus lotis adorare conſueviſſe, *& a Bell. l. 2. d. V. D. c. 6. ut probet*, LXX. Interpp. peculiari modo aſſiſtentem ſibi S. Spiritum habuiſſe, ne qua in re errarent: *Sed & tum ibidem, tum in libro de Script. Eccleſ. a* Bellarm. *defenditur fuiſſe illius* Ariſtææ, *qui tempore tranſlationis illius celeberrimæ in aula Pt. Philadelphi vixerit, & negotio tranſlationis interfuerit. Contra Leo a Caſtro præf. in comm. Eſ. c. 35.* Lud. Viv. *in c. 42. L. 18. de Civ. Dei*, Salmeron *Jeſuita in proleg. 6. in Evang. tom. 1.* Scalig. *in animadv. Euſeb. p. 123. & ſeq. librum hunc non eſſe veri Ariſtææ ſed* confictum ab Hebræis vel Helleniſtis, vel ab aliquo ex Joſepho & Ariſtæa vero, & aliis quibusdam compilatum, eſſe adeo falſum & ſuppoſititium ſtatuunt, *& pluribus argumentis deducunt, quæ apud* Salmeronem & Scaligerum *curioſus lector reperiet.*

Pag. 20. §. 20. Juxta Scaligerum, *is qui hodie in manibus omnium eſt*, Ariſtæus, *fuerit quidem idem, quo uſus* Joſephus *& poſt Joſephum forte* Epiphanius, *ſed uterq;* ſuppoſititius, à Judæis Helleniſtis convictus, *ex quo hoc negocium hauſerit* Joſephus, *& quotquot hac de re poſt* Joſephum *Patres magno numero tractarunt, addito etiam LXXII. cellarum commento, quas ignoratas* Ariſtææ, *tradiderit* Juſtinus, *poſt hunc* Epiphanius, *riſit autem, & merito*, Hieronymus.

(c) *Heinricus Wharton Auctario Historiæ Dogmaticæ J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis*, „p. 317. Non illubens equidem concedo *Aristææ Historiam* ab impostore quodam judæo longe post Philadelphi tempora confictam esse; *ante Philonis* tamen & *Josephi tempora*, a quibus laudatur, emissam constat. Forsitan nec melioris census, antiquior tamen est *Aristobuli liber de rebus Judaicis*, *Ptolomæo Philometori* nuncupatus, qui apud *Josephum*, *Clementem Alex.* & *Eusebium* passim citatur, eandemque historiam narrat.

Tanto quidem rerum apparatu, tam magnificis ceremoniis procuratam esse à *Philadelphio τῶν ὁ Versionem*, fabulam sapit Judaicam. „Incredibile tamen prorsus videtur, aut *Pseudo-Aristobulum* & *Pseudo-Aristeam* id historiæ comminisci ausos esse, aut *Philonem*, qui Alexandriæ versatus est, & *Josephum*, qui in Græcorum usum scripserit, utrumque notæ gravitatis Scriptorem, eandem Scriptis suis divulgare voluisse; „nisi id inter Græcos etiam, præsertim Alexandrinos, traditione constaret, ejusmodi translationem procurante *Philadelpho* olim factam fuisse; licet temporis distantia & Historicorum silentium Aristeæ fabulandi ansam dedisset. Certe *Justinus Martyr*, testis oculatus, id se Alexandriæ positum ex constanti incolarum traditione didicisse diserte affirmat.

(d) Journal des Scavans du 15. Feurier 1694. p. 169. 170.

Le premier traité de l' histoire d' Aristee, *dont l' analise remplit tout le premier paragrafe. Le second paragrafe contient les differentes opinions qui ont partagé les scavans sur ce sujet. Les uns ont cru que la* relation de la version des Septante estoit l' ouvrage d' Aristée. *Les autres sont demeurez d' accord qu' Aristee avoit autre fois composé cette relation; mais qu' elle avoit esté perdue, & que celle que nous avons est* une piéce supposée. *D' Auteurs enfin, comme* Vives & Scaliger, *ont soutenu qu' Aristée n' avoit jamais fait de relation de cette version.*

La Premiere opinion *semble fondée sur l' autorité de* Josephe, de Philon, de saint Justin, de saint Irenée, de Clement d' Alexandrie, *dont les uns ont parlé precisement de l' histoire d' Aristée, & les autres sans faire mention d' Aristée ont raconté de quelle maniere* Ptolemée *avoit fait traduire les livres sacrez en langue Greque.* Scaliger & *les autres modernes qui soutiennent la seconde opinion, s' apuyent principalement sur le temoignage* d' Hermippe de Smirne *qui vivoit sous le regne de* Ptolemée Evergete, & *qui au rapport de* Diogene Laerce, *a assuré que* Demetrius de Phalere *devint suspect & odieux à* Ptolemée Philadelfe, & *mourut au commencement de son regne: d' ou il s' infere qu' il y a peu d' apparence qu' il lui ait jamais conseillé de procurer une traduction de l' Ecriture sainte pour en enrichir sa biblioteque. Le P.* le Nourry *vese exactement toutes ces raisons & plusieurs autres, & reduisant la principale difficulté à l' opposition qui paroit entre* Hermippe & Aristobule, *il declare que le temoignage de ce dernier lui semble plus fort que celui de l' autre.*

---

(244) *Janus* ARISTOPHILUS. Personatum hoc nomen est, sub quo, monente M. Christiano *Junkero*, Ephemer. Erudit. pag. 260 contra se prodito scripto, cui titulus eines Anonymi freymüthigen Gedancken / edito Halle 1690 in 8. opposuit D. *Andreas* PETERMANNUS Eine gründliche Beantwortung.

---

(245) ARISTOTELIS Stagiritæ, qui leguntur in Scholis (I.) *Categoriarum* libri non illius esse, sed ARCHYTÆ *Tarentini*, quod a philosophis plurimis credantur, scribit *Sixtus Senensis* Bibl. sanctæ l. 4. conclusione p. m. 416. sed nominat nullum: Et vero vetustissimos Aristotelis interpretes, *Theophrastum*, *Eudemum*, *Alexandrum* & *Simplicium* hosce libros pro Aristotelicis habere, nec sine causa, docet pluribus *Piccartus* p. 14. in Synopsi Organica Aristotelis. Adde Commentatores alios in hosce libros bene multos, in quibus exscribendis nunc non vacat operam abuti. De ejusdem libris (II.) *Ethicorum Nicomachiis* a Cicerone NICOMACHO, filio Aristotelis, adscriptis l. 5. de finibus, ut & (III.) *περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, seu *de lineis insecabilibus* THEOPHRASTO apud *Simplicium* l. 3. de Cœlo assignatis, ac (IV.) *Rhetoricorum* per *Quintilianum* THEODECTO tributis libris, alios multos de vita ejus, & in scripta ista commentantes disputare videas, quibus examinandis nunc insudare non licet.

(II.) Vid. *Lambecium* Comment. de libris *Ethicorum Nicomachiis* de Biblioth. Cæsarea. lib. VII. §. 59. p. 104. sub lit. (a) ubi Aristoteli asserit eosdem cum eruditioribus plerisque.

(III.) Librum *περὶ ἀτόμων γραμμῶν* seu *de lineis insecabilibus* THEOPHRASTO apud Simplicium lib. 3. de Cœlo assignatum Georgio PACHIMERIO restituit interpres Julius *Martianus Rota*, notante *Frisio* in Bibliotheca Gesneriana p. 526. a. De Theophrasto vid. *Rav.* ad Gesn. Bibl. 866. idem ex Philopono in de ortu & interitu statuentem ut habent *Marginalia Normanniana* MSta.

(IV.) Libros *Rhetoricorum* per *Quintilianum* THEODECTO tributos deberi ANAXIMENI LAMPSACENO seniori sentit *Victorius* præf in genuina Aristotelis, docente *Symbola Normanniana*, *quæ* & *post Robertellium*, *Simlerum*, idem ait opinari *Nunnesium* notis in Phrynich p. 56. Multis hoc argumentis probat *Vossius* de Natur. & Const. Rhetor. c. IX. p. 63. Certe Aristotelem Auctorem eorum non esse, ex innumeris Contradictionibus patere; per HERMOGENIANUM etiam aut illo juniorem videri posse esse scriptos, affirmat. Vide notata ad eum, & Confusionem illi perpetuam. Fuit autem is Anaximenes cum Alexandro M. in bello; v. *Corradum* in Brut. Cicer. p. 84. Pro Anaximene Lampsaceno citant & *Frisii* Bibl. *Riccob.* Conf. Cic. 50. b. *Sigon.* ibid. 99. *Voss.* Rhet. Const. 63. & qui Coraci librum unum tribuat *Gesnerus* Pand. 51. *Marginalia Normanniana*. Et *Rhetorica* ad *Alexandrum Anaximeni* probabili conjectura tribui à *Victorio*, *Robertello*, *Nunnesio*, *Aldobrando* & *Vossio* scribit *Menage* Observat. ad Laërt. p. 710.

(V.) *Metallicon Aristotelis* aut THEOPHRASTI est, ut habet Pollux VII. XXIII. pag. 349. 17. sed idem p. 492. 21. soli Theophrasto adscribit: & sic *Hesychius* in *πειροφανῆ*, & ex eo

Symbola

Symbola Normanniana, unde proximè sequentia etiam aliquot damus opera Aristoteli abjudicata.

(VI.) *De Proprietatibus Elementorum* librum in quo de magnis agitur conjunctionibus, & de Secretis ad Alexandrum, Aristoteli nulla culpa boni Philosophi nullo demerito, tributum, ex genere fictorum & fabulosorum scriptorum, judicat Jo. Picus *Mirandula* lib. I. adversus Astrologos.

(VII.) Libellus *de Spiritu*, Aristoteli falso adscriptus, eo solo, quod pulsuum nulla in eo fiat mentio, præter alia, genuinum non esse Aristotelis scriptum se proderet eruditis, ut credit Hier. *Mercurialis* lib. 2. Var. Lect. c. 12.

(IIX.) θαυμάσια ἀκούσματα *s. de admirandis Auscultationibus* liber non est Aristotelis, ut ex citatione Plinii deprehendit J. *Camer.* ad Florum III. 66. JUNIORIS ARISTOTELIS credit esse *Vossius* de Historicis Græcis. 514. aut potius TROPHILI sunt, cujus nomine *Stobæus* sermone XCVIII. in MSS. locos quatuor citat iisdem verbis & ordine, quo heic (in Aristotele) leguntur. *Gesner.* Biblioth. pag. 86. in voc. Aristotel. & Trophil.

(IX.) *De Ingenuitate.* De hoc libro dubitat *Plutarchus* in vita Aristidis, si tamen, inquiens, inter Aristotelis genuinos libros haberi debet.

(X.) *De Mundo* liber ad Alexandrum, Aristotelis quoque nomine venditatur, qui tamen creditur à multis esse PHILONIS JUDÆI, inter quos est Moyses *Amiraldus* de la Religion p. II. versionis Germanicæ Adriani Stegers C. IV. pag. 357. Esse forte NICOLAI DAMASCENI PERIPATETICI colligit ex *Danæi* Phys. Christ. part. II. præf. *Symbola Normanniana.* THEOPHRASTI vel certe Aristotelis non esse judicat Hieronym. *Magius* Variar. Lection. lib. I. Cap. IV. pag. 21. Aristoteli abjudicat etiam *Thomasius* in Exercitationibus ad Philosophiam Stoicam differt. XIV. num. 8vo & 150. 152. Contra *vindicant Aristoteli* librum hunc Petrus *Petit.* lib. II. Miscell Observ. CXIX. & *Scheurlinus* Biblioth. Moral. §. 53. & inprimis Bonavent. *Vulcanius* Epistola dedicatoria scholiis in eum librum præmissa, qui argumenta *Victorii*, Aristoteli librum hunc abjudicantis, ut plumbea rejicit. Ante istum jam Jo. Pico *Mirandulæ* lib. IV. adv. Astrolog. c. 3. Aristotelis sapientia dignus is liber visus est, ut notat Symbola *Rauschiana*, quæ & Cœl. *Rhodiginum* l. 8. Antiqv. lect. c. 16. & alibi sæpe ut lib. III. 10. XI. 17. XV. 20. XVIII. inter Aristotelem & THEOPHRASTUM nutare refert, à *Vossio* autem *Aristoteli abjudicatum* IV. de Vitiis lat. Serm. cap. 17. innuit. Ad NICOLAUM, quem DAMASCENUM appellat, inclinare videtur Auctor des *nouvelles de la Republique* des lettres du Septembr. 1684. p. 292. Addit hic *Margo Diecmanni:*

Liber de mundo *Aristoteli tributus*, *non est ejus. V. omnino* Naudæum de *fato & vitæ term. ap.* Beverovie *Part 3. Quæst. Epistol. a pag.* 25. *ad* 37. *&* Heinsium. *Differt. annex. Orationibus pag.* 471. *ss. Cum Franc.* Patritio *tamen & Olao* Wormio *hunc librum Aristoteli vindicat Simon* Bormeisterus *de error. Histor. Gentil. in rebus Sacr. recensensis pag. 6. Adde* Fabri *Dec. Decad. num. 58.* Menage *ad Laert. pag. 203. qui pag. 324.* Posidonium *Stoicum pro auctore hujus libelli ab* Aldobrandino *haberi notat.*

(XI.) *De Plantis.* Falso hunc librum Aristoteli tribui, asserit *Scaliger* præfat. in eosdem libros, ut notat *Symbola Rauschiana*, cui adde Jo. *Blomii* de Baculo c. 2. qui MSStus autographus Auctoris apud me liber editioni aptus & paratus servatur.

XII. Aristotelis *de Interpretatione* liber, tantopere *Symplicio* laudatus, ut Aristotelem eum scribentem, non in atramentum sed mentem, calamum intinxisse dicat, eo indignissimus judicatur à *Feld.* MSS. interpr. p. 1208. 1209. 1229. 1232. 1276. impressi vero p. 470. 471.

XIII. *Libri* SALOMONIS *ab Aristotele*, cum ab Alexandro thesauris ejus præfectus esset, suo nomine, sed & suis erroribus infecti traduntur editi judaica quidem atque ita sublesta fide ap. Rabbi *Meir Aldabi* Emiena Sect. VIII. ut ex *Buxtorf.* Cosri p. 30. docet *Symbola Normanniana.*

Sed hactenus de quibusdam libris in specie egimus: restat ut ex Pico *Mirandula* & *Nizolio* plerosque Aristotelis libros, qui extant, dubios, incertosque asserentem repræsentemus *Naudæum*, Apologie pour tous les grans hommes, qui ont été accusez de Magie p. 74. & 75. sub lit. (b) cui opponemus *Leibnizium* in præfatione, quæ Nizolii Anti barbaro Philosophico Edit. Francof. 1674. præfixa est, p. 33. ubi ex Harmonia Operum, quæ extant Aristotelicorum, de eorum ingenuitate simul firmiter colligit vid. lit. (c) Adde *Moller.* Homonymoscopiæ p. 287. & de summulis Aristotelis locum ex *Antonio Senensi* Chronici Fratrum ordinis Prædicantium pag. 91. aliquando excerptum at nescio an deperditum, vel aliquo translocatum, qui nunc amplius liber non est ad manum, ab amico quondam commodatus.

(a) Lambecii Biblioth. Cæsar. pag. 104. L. VII.

Quod restat, quamvis (1) Cicero *libro quinto de Finibus bonorum & malorum ad Brutum, cap. 5. pag. 70. editionis Gruterianæ Hamburgensis in folio, certo videatur affirmare supra memoratos decem Libros Ethicorum non ab ipso Aristotele, sed ab ejus filio* Nicomacho *fuisse conscriptos; attamen non solum ipsa inventio, methodus, tractatio, phrasis, ac probandi ratio, Aristotelicum ingenium & acumen repræsentant, verum etiam ipse Aristoteles illos libros pro suis haud obscure agnoscit: nam & in aliis suis scriptis etiam istorum Librorum facit mentionem, & in his ipsis Libris lectorem remittit ad posteriora* Analytica; *ac demum in fine hos Libros connectit cum Politicis; quos ab* Aristotele *conscriptos esse, extra controversiam est. Qua de re vide plura apud Theophilum* Golium *in Prolegomenis Epitomes Doctrinæ moralium ex decem libris* Ethicorum *Aristotelis ad Nicomachum collectæ, & per Quæstiones atque Responsiones dispositæ.*

(b) Naudé Apologie pour tous les Grands Hommes qui ont esté accusez de Magie, p. 74. & 75.

Francois Picus *qui succeda tant à la doctrine qu' à la Principauté de son oncle ce grand Picus le Phœnix de son siecle, s' est efforcé de monstrer par une longue suitte de raisons, qu' il est du tout incertain si* Aristote *a composé aucun livre de tous ceux qui sont aujourd' huy compris dans le Catalogue de ses Oeuvres : ce qui a neantmoins esté par apres confirmé par* Nizolius, *& tellement examiné par* Patrice, *qu' apres avoir fait remarquer son admirable diligence à bien rechercher la verité de cette proposition, il concluden fin que de tous les livres de ce Demon de la Nature il n'y en a que 4. fort petits & quasi de nulle consequence au prix des autres qui soient parvenus iusques à nous hors de doute & de controverse, sçavoir celuy des* Mechaniques, & trois autres *qu'il composa* contre Zenon, Gorgias & Xenophane : *où au contraire* Ammonius *tesmoigne en son commentaire sur les Categories, que l' on trouva dans cette somptueuse Bibliotheque de la ville d' Alexandrie quarante livres des Analytiques qui tous portoient le nom d'* Aristote, *combien qu' il n' en eust composé que quatre, desquels les deux premiers respondent aux neuf qui sont citez par* Diogenes Laerte.

(c) Leibnizius in præfat. Nizolii Antibarbaro Philosoph. *præfixa p. 33.*

Mihi genuitatem Operum Aristoteleorum, *quicquid dicant Job.* Franciscus Picus *in Examine Vanitatis doctrinæ gentium, quicquid* Nizolius, *quicquid* Petrus Ramus, *quicquid* Patricius, *quicquid in Apologia magnorum Virorum Magiæ suspectorum, ubi & hunc* Nizolius *librum citat,* Naudæus; *satis superque persuadet perspecta hypothesium inter se Harmonia, & æqualis ubique methodus felicissimæ subtilitatis.*

(246.) ARISTOTELIS de Benedictis, qui *Nomina Sanctorum ex Martyrologio Romano collecta* edidit, est *Petrus Antonius* SPINELLUS, Jesuita Neapolitanus, docente *Alegambe* p. 372.

Cui adde *Sotwel* ejus Continuatorem Bibliothecæ scriptorum Societatis Jesu p. 659. b. & *Colomesium* Melanges Historiques p. 51.

(247.) *Baptista* ARMATUS Vates *Thalosus.* Ejus nomine prodiit Hamburgi anno 1642. in 8. Rettung der teutschen Haupt-Sprach. Designant autem hæc nomina Personata tum significatu vocum, tum Anagrammatismo, *Joannem* RISTIUM, Poëtam notissimum & Pastorem olim Wedeliæ Holsatum, ut monet *Symbola Rauschiana:* cui adde Habbichhorst Bedencken von der Zesischen Redens-Art p. 77.

(248.) *Jacobus* ARMINIUS. Verum huic Auctori nomen fuisse *Jacobo* HERMANNI, certum me reddidit *Olearius* peculari epistola sub dato Halæ Sax. d. 26. Junii 1676.

(249.) *Hieronymus* DE ARMINIS, quod sit paucis transpositis literis *Jerome* DE MARINIS Genuensis, docet *Baillet* des Auteurs deguisez p. 437. & in subnexo Catalogo p. 529. sine dubio ex *Villani* Visiera Alzata p. 46. num. LIX. Hecatostes cujus legas verba num 239. supra in *Anonymo* de Ariminis, facile cum Anonymo de ARIMINIS confundendo. Et sane non Ariminis sed ARMINIS in *Villani* lego.

(250.) *Antonius* ARNALDUS, Theologus Sorbonicus. Ejus nomine editæ sunt epistolæ quædam *falsæ*, quibus diu Theologi Duacenses decepti sunt, ut conqueritur dictus Arnaldus epistola ad Dominum Episcopum Atrebatensem, quam recensent *Acta Eruditorum* Lips. p. 535. mens. Novemb. 1691. sub lit. (a) & l' *Histoire des Ouvrages des sçavans* du Juillet 1691. pag. 486. sub lit. (b) Auctor detectus quidem quod sciamus, nondum est; esse tamen non contemnendas de eo conjecturas, ex allegatis lit. (a) apparet. Ut adeo semidetectis, perque curiosos facile plenius detegendis, accenseri hic mereatur.

(a) Acta Erudit. Mensis Novembris Ao. 1691. p. 534. 535.

Impostura, de qua queritur Autor, tam atrox est, ut propemodum, ob imitationis metum, periculosum videri possit, eam liquide exponere. Quoniam tamen evulgata est, & cautelam aliquam notitia ejus afferre etiam prudentissimis potest, dissimulandam omnino aut silentio prætereundam non putavimus. Tanto vero magis detestanda est fraus ista, quod a viris literatis & sacri ordinis commissa esse videatur. Ansam enim habuit ex diuturna illa & acri disceptatione, quæ Arnaldo *& sociis cum sectatoribus* Molinæ *intercedit. Qui illius fuerint architecti, Arnaldus affirmare non audet; suspiciones tamen detegit, & investigationem atque vindictam criminis ab Episcopo expectat. Antequam igitur innotescat, quid Episcopus præstiterit, nemo præjudicio gravandus est. Summa querelæ, ut eam paucissimis proponamus, hæc est:* Cum in Academia Duacena, " ex professoribus Philosophiæ junior quidam, " *Lignius*, orationem & sententiam Jesuitæ cu- " jusdam in publica declamatione refutasset, & " famosas illas quinque propositiones (quas *Jan-* " *senianas* vocant) defendisset, mirum in modum " adversarios offendit. In hujus igitur perni- " ciem literæ confictæ ad illum aliosque Arnoldi " nomine missæ esse dicuntur, quæ illos in frau- " dem induxerunt, ut Arnoldo illi personato " respondentes, animi sui sensa simpliciter & " aperte indicarent. Lignius ipse & libros & ma- " nuscripta quædam secretiora impostori misit, " reculas suas vendidit & statione sua deserta in " extremos Galliæ fines Carcassonam usque, Gal- " liæ Narbonensis urbem ducentis â patria millia- " ribus dissitam, profectus est, mendacibus pro- " missis illectus, fore, ut a pio quodam Episcopo " susciperetur & optime haberetur. Sed misere " delusum se esse cum damno & dedecore exper- " tus est. Alius Duacensium Arnaldo fictitio, " quem pro patre spirituali elegerat, arcana con- " scientiæ suæ in literis relevavit. Ut vero literæ " hæ Duacensium, in damnum eorum & sine su " spicione stellionis, qui eas ab incautis elicue- " rat, publicari possent, alio figmento suppositæ " sunt Arnaldi literæ, quibus vehementer la- " men-

mentatur, literas illas ab infido & profugo famulo, ægrotanti sibi surreptas esse; quanquam ipse in hac Querela sua affirmet, se neque ægrotasse, neque ac multis annis famulum habuisse. Interim in fine libelli ad Episcopum significat, epistolas illas Duacensium a Rectore collegii Jesuitarum illius loci asservari, & cupientibus ostendi. *Hæc de ludo hoc minime liberali & faceto sufficiant, de quo fortasse tempus plura docebit, cum nec Arnaldus à prosecutione causæ cessaturus esse videatur, nec fortassis etiam Jesuitis defutura sint, quæ pro se allegent.*

(b) Histoire des Ouvrages des Scavans *Juillet. 1691. p. 486.*

Plainte de Mr. Arnauld *Docteur de Sorbonne à Mr. l'* Eveque d' Arras *contre des Imposteurs qui écrivent sous son nom. 1691. in 4to p. 28.*

(251.) D. Johannes ARNDS. Notus in vulgus ejus liber est, cui titulus: wahres Christenthum. Extant autem in libro hujus scripti tertio, à c. 34. duodecim alia capita, vom Gebeht quæ revera sunt WEIGELII, ut docet Lucas *Osiander* in seinem Theologischen Bedencken und Christlichen treuhertzigen Erinnerung von Joh. Arnds wahrem Christenthum. Tübing. 1624. in 8. cap. 4. p. 118. hisce verbis. Im andern Buch im 7. Cap. des Büchleins Weigelii vom Gebeht/ welches Joh. Arnd, (als eines edlen finstern Apostels Arbeit) gantz in sein Christenthumb eingesellet/ steht also &c. Adde *Varenii* Rettung der 4. Bücher Joh. Arnds part. 1. c. 1. p. 85, & seqq. ubi post adducta verba Arndtii ea de re, ex Repetit. Apologetica p. 77. 78. docet *Weigelii* ea quidem esse, sed inscium Arndtium ejus rei accepta ab amico, cum inedita essent sub Weigelii nomine, probasse ut congrua fidei capita inserta, XVto anno post Ao. 1612. nempe prodiisse demum ea sub Weigelii nomine, sed mutata varie. v. eund. ibid. pag. 90. & 91. ubi laudatur Hr. *Dilgeri* Repetitio und Verantwortung der Christlichen Lehre in Johann Arnds Christenthumb c. 5. p. 12. da er durch viel Blätter Arnds und Weigels ihrer Lehre Unterscheid gründlich bewiesen. Adde part. 2. c. 1. pag. 78. de differentia Weigelii Beht-Büchleins / & horum 12. Capitum.

(252.) ARNOBII Afri nomen, quo pacto MINUTII FELICIS Caussidici *Octavius* diu gesserit, & malè, vide apud *Franciscum Balduinum* in Prolegomenis ad hunc auctorem, editioni *Elmenhorstianæ*, Hamb. 1610. in fol. publicatæ præfixis, nec non apud *Rivetum* Critici sacri lib. 2. c. 17. pag. m. 240. *Possevin.* apparatus sacri pag. 130. & alios ipsis citatos. *Gesner.* pag. 508. edit. Simleri &c.

Ex *Octavio* nempe, qui dialogi titulus fuit, factus est *Octavus liber Arnobii*, qui tamen *septem* tantum composuit *adversus Gentes* libros, teste *Hieronymo* apud *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 19. (a) cui adde Nouvelles des lettres May 1685. pag. 309. Supponuntur præterea Arnobio Seniori Commentarii in Psalmos, quos JUNIORIS cujusdam ARNOBII esse docet Joh. *Prideaux* Orat. IX. p. 84. §. IV. & *Scultetus* Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. 1. p. 341. sub lit. (b) ubi etiam memorantur *fragmenta notationum in Johannem & Lucam* Arnobio supposita. Addit *Miræ.* lib. cit. p. 15. *Conflictum Arnobii & Seraphionis* cum operibus Irenæi demum 1596. à Feu-Ardentio editum: vid. *Olear.* Abaci Patr. pag. 49. & Joh. *Deckherr.* de scriptis Adespotis p. 65. 66. Mehrführ. Cor. p. 92. &, qui unus omnium instar esse potest, *Cave* Histor. lit. scriptor. Ecclesiast. pag. 255. b. nobis sub lit. (c) excerptus. Adde du *Pin* Bibliothec. Tom. I. p. 119.

(a) Miræus, Biblioth. Ecclesiast. pag. 19. Marci Minucii Felicis, *caussidici olim Romani, teste Lactantio,* Dialogus *est in omnium manibus, qui à principe persona inducta* Octavius *inscribitur; falso hactenus liber Octavus* Arnobii *habitus, qui teste Hieronymo, septem duntaxat libros adversus gentes, plenos eruditionis reliquit.*

Et paulò antè:

Minucius Felix, *Romæ insignis Caussidicus, scripsit* Dialogum Christiani & Ethnici disputantium, *qui* Octavius *inscribitur. Sed & alius sub nomine ejus fertur* de Fato, *vel contra Mathematicos: qui cum sit & ipse diserti hominis, non mihi videtur cum superioris libri stilo convenire.*

pag. 25: *Commentarii in Psalmos à Trithemio & Erasmo non rectè huic* Arnobio *attribuuntur; sunt tamen alicujus* Arnobii junioris, *sed Pelagianismum sapientis: ut Bartholomæus* Petrus Lintrensis, *Doct. Theol. Duacensis, notavit.*

(b) Scultetus Medull. Theol. Patr. part. 1. Lib. IX. C. I. p. 341.

Circumferuntur ejus nomine & Psalmorum explicationes, quas adduci non possum, ut credam ab hoc Arnobio *nostro* Lactantii præceptore *conscriptas. Stylus enim toto genere diversus est ab eo, qui in septem libris adversus gentes viget floretque; imo solæcos & barbarismos sæpenumero sapiunt explicationes istæ: nec vero simile est, Arnobium, quod* Erasmus *putavit, de industria barbare fuisse loquutum. Deinde nec tantos in Religione profectus habuit* Arnobius, *quantos interpres ille Psalmorum. Nec dubito, si vidisset septem libros adversus gentes Erasmus, quin pedibus in sententiam hanc meam fuisset iturus.*

pag. 342. *Præterea exstant inter Orthodoxographa & fragmenta quædam notationum in Johannem & Lucam, quæ & ipsa a* suppositio *quodam* Arnobio *fuisse composita existimo.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 255. b.

Arnobius, Junior *vulgo dictus, ut ab Arnobio* Afro *distinguatur; gente, ut videtur, Gallus claruit circa ao. 460. ut ex inscriptione Commentarii in Psalmos Leontio Arelatensi & Rustico Narbonensi Episcopis nuncupati colligitur: Leone certe aliquantulum posterior, quem passim laudat. Extant sub illius nomine*

Commentarius in Psalmos Davidis CL. Ar*nobio Afro male ascriptus.*

Prodiit seorsim Basil. 1522. deinde ab Erasmo editus Colon. 1532. denique à Laurentio de la Barre emendatus Paris. 1639.

Extat

Extat & in Bibliothecâ Patr. Tom. VIII. pag. 203.

Annotationes ad quædam loca Evangelistarum, quæ habentur editæ Basil. 1543. & a Schotto recognitæ. Parif. 1639.

Altercatio seu conflictus cum Serapione Ægyptio de Deo trino & uno, de duabus in Christo substantiis & unicâ Personâ, & de gratiæ ac liberi arbitrii concordia, in duos libros divisa.

Opusculum istud nescio qua autoritate ductus inter Vigilii Tapsensis Opera reponit Casimirus Oudin. Certè præter Codicum *MSS. fidem illud sub Arnobii nomine ante annos octingentos citavit Alcuinus. Primus edidit Franciscus Feuardentius ad calcem Irenæi Colon. 1596 Habetur in sequentibus omnibus Irenæi editionibus, & in Biblioth. Patr. Tom. VIII. p 236.*

ARNOLDUS v. *Ernoldus.*

(253.) *ARNOLDUS (Simon Joannes) Interpres* creditus omnium Operum Franc. *Baconis* de Verulamio, quæ & ejus nomen præferunt in editione Lipsiensi. Ao. 1694. in fol. Quomodo tamen aliquot horum operum partes versæ sint, ex Anglico in Latinum sermonem, abs RAWLEY & GRUTERO, vide præfationes in Sylvam Sylvarum edit. Amstelod. 1648. & præcipue præfat. in lib. de dignitate & augmentis scientiarum, ubi libri hujus à multis insignioris *Eloquentiæ* viris elaboratam translationem & propria Auctoris recensione castigatam dicit Ravvley: edit. Lugduno Batavæ in 12. 1645.

(254.) ARRIANUS. Hujus nomen præfert liber de Venatione editus 1644. Græce & latine ex Typographia Cremosiana, qui tamen JUNIORIS XENOPHONTIS est, judicante *Colomesio*, differt. de dubiis aliquot scriptoribus, num. XII.

(255.) ARSENIUS: *WALA;* ita *Bailletus* liste des Auteurs deguisez. p. 529.

(256.) *Fortunius* de ARTEAGA : *Fort.* GARZIA De ERZILLA. *Baillet.* loc. cit.

MESSIRE ARTELOCHE v. *Alagona.*

(257.) *Felix de* ARTIAGA : Hortense *Felix* PARAVICINO indicante *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(358.) ARTEMIDORUS. Extat ejus de Somniorum Conjecturis liber, ut ex Angeli *Politiani* Opp. pag. 252. monet Symbola amica, additque, Auctorem dici malle DALDIANUM. *Bailletus* in tractatu des auteurs deguisez Part. III. c. XVII. p. 438. meminit Hispani, dicti: Andre REY DE ARTIEDA, qui librum ediderit sub nomine Artemidori, vero nomine suo sub imperfecto, ut ille loquitur, anagrammate occultato; ubi & p. 530. liste des Auteurs ita lego. ARTEMIDORUS ONEIROCRITICUS: *Libert.* FROMOND, douteux. Libri, qui hujus Artemidori nomine extat, sub titulo: *Oneirocritici*, meminerunt Thom. *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 45. b & *König.* Bibl. Vet. & Nov. p. 65. a. ubi ex *Vossio* hunc librum vanissimum dicit. Fictum tamen non indicant esse Artemidori vocabulum. *Antonii* Bibliotheca Hispanica plane de eo silet.

(259.) ARTICULUS ASMALCALDUS fictus ex Articulis Smalcaldicis & execratus auctor à Ludovico à *S. Carolo* in Bibliotheca Pontificia, toties risum & sannos excussit bene multis. Ego fragilitati humanæ hic etiam ignosco potius, condoleoque libens, quando mecum cogito, quam parum abfuerit quin culpa concipientis aliqua meorum anonymorum *Wirkeri Brunellus* à colore, sicuti mos est Germanis (mein Brünecke/ Schimmel/ Voß ꝛc.) dictus mulus, aut asinus, transmutatus pari metamorphosi in hominem, scriptoribus Pseudonymis hisce meis sese inferret, supra inter Anonymos Poëtas inserto scripto. Interim hæc sunt illius verba *Ludov. Jac.* a S. Carolo. *Bibliothecæ Pontificiæ lib. 2. in Catalogo hæreticorum, qui adversus Romanum Pontificem malo animo scripserunt, p. 455. & 456.*

Articulus Asmacaldus, Germanus Lutheranus, *edidit de* primatu & potestate Papæ *librum. Ridiculum hunc Pseudonymi scripti fabrum vel joci caussa hic inserere non piguit, exagitatum merito plurimis. Inter quos mihi conspecti* --- --- ---

---

(260.) *Johannes* ARTISIUS. Hunc esse *Johannem* DE MANIBUS testantur Thomas *Hyde* Catalag. Biblioth. Bodlejan. p. 36. a & 242 b sub lit. u. & *Lipenius* Biblioth. Jurid. p. 508. a. ubi utrumque scripti contra eum editi Argentorat. 1620. in 8vo mentio fit.

(261.) ASCANIUS PERSIUS. Personam hanc esse *Jacobi* ZABARELLÆ ex *Prodomo Apologiæ Fratrum Roseæ Crucis* per Irenecum Agnostum 1620. 8vo. C. b. b. indicat *Symbola* Junckeriana.

(262.) ASCANII Torri nomine *Benedictus* JUSTINIANUS, Jesuita Genuensis, scripsit *Apologiam pro libertate Ecclesiastica ad Gallo-Francos* Romæ 1607. in 4. editam, memorante *Alegambe* p. 59. & post eum *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 111. b. quos citat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXII. pag. 40. hisce verbis.

XXII. BENEDETTO GIUSTINIANI Gesuita di gran sapere, sotto altro nome communicò questi Libri.

Ascanij Torrij Theolog. Romani pro *libertate Ecclesiastica* ad Gallofrancum *Apologia.* Romæ app. Barthol. Zanettum M. DC. VII. 4.

Risposta di Giulio Rosso Theologo da Valditaro al parere di F. *Marc' Antonio Capello* Min. Con. sopro le Controversie tra'l S. P. e la Rep. di Venetia. In Roma, apresso Guglielmo Facciotto M. DC. VII. 4.

Ducente, e piu Calonnie opposte da Gio : Marsilio all' Illustrissimo, e Reverendissimo Cardinale Bellarmino

mino confusate dal Dottor Ottavio de Francesci Theologo Messinese. In Macerata appresso Sebastiano Martellini 4.
Vegganfi l' Alegambe pag. 59. e'l Sotuello pag. 110. della Bibl. degli Scrittori Giesuiti; il Soprani pag. 58. e l' Abb. Giustiniani pag. 134.

(263.) ASCANIUS: JOSSE: *Badius* ASCENSIUS ita *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 530.

ASCETA Carthusiensis vid. *Humbertus.*

(264.) DOROTHEUS ASCIANUS. Ejus editus est Lipsiæ 1670. Tractatus *de nervis rerum gerendarum* Curiæ Romanæ, præfixus libro *de Montibus Pietatis*) qui debetur D. *Matthiæ* ZIMMERMANNO, Superintendenti Misnienfi; ut ex utriusque nominis συνκεζιοι colligit *Symbola Diecmanniana*, & a fabrorum Ascia personatum Asciani nomen a Zimmermanno assumtum scribit D. *Thürman.* m. Jun. 1693. v. Dorotheus.

(265) ASCELLINUS: ADALBERON: verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(266) ASCONIUS PEDIANUS *Patavinus.* Ejus nomine extant *Commentarii mutili in Orationes quasdam Ciceronis*, in lucem *protracti* primum a *Poggio*, emendati deinde a *Manutio, Hottomanno & Frisio*; accuratissime autem editi a *Gronovio.* Has illi tribuit *Scaliger* ad *Eusebium* p. 184. edit. priori. v. *Fabriicii* Biblioth. latin. p. 61. Quanquam *duos Asconios* faciat Scaliger, ut D. *Hieronymi* Chronologiam salvet: Invito Fabricio, loc. cit. sub lit. (a) Admittit tamen duos Asconios *Vossius*, & *posteriori*, qui Vespasiani tempore vixit, non Historias tantum cum *Scaligero*, sed & *hos ipsos Commentarios* in Ciceronem assignat, de Histor. Latin. lib. I. c. XXVII. pag. 144. Qui & animadvertit, pro Asconii hujus opere habitos fuisse (II.) *Elegantiarum libros*, qui tamen LAURENTII VALLENSIS sint indubitato lit. (b) de quo & Anonymus *Baillet* Jugemens des Scavans part. 3. part. 76. (c)

(a) Fabricius Bibliothec. Latinæ pag. 61.
Asconius Pedianus Patavinus, *cum Virgilio familiariter versatus, si Servium & Philargyrum in Eclogam IV. audiamus, & tamen ab Hieronymo in Chron. dictus adhuc sub Vespasianis floruisse. Quamquam vero addit* Hieronymus, *eum anno ætatis 73. oculis captum super vixisse 12. annos; majus tamen est intervallum temporis ad Virgilium usq;, quam ut de uno homine dici possit, eundem septimo Domitiani anno obiisse. Itaq; duos Asconios commentus est* Scaliger *ad Eusebium pag. 184. prioris edit. cum longè rectius Hieronymum metachronismi arguisset, quod etiam fecit nuper Joh.* Harduinus *ad Plinium, & pridem Scaliger ipse in secunda Eusebii editione pag. 200.*

Extant Asconii Commentarii *mutili in Orationes quasdam Ciceronis supra p. 11. sqq. a nobis recensiti. Videntur autem scripti sub Claudio Imp. uti* Lipsius *in Satyra Menippea & post eum alii colligunt ex eo loco commentarii in Orationem pro M. Scaurio, ubi meminit Longi Cæcinæ, qui cum Claudio Cos. fuit. Hujus longi nomen à Vossio frustra sollicitatum Claudio adjungitur fastis Consularibus optimis ante paucos annos editis ab Henrico* Norisio *post commentarium insignem de Epochis Syro Macedonum.*

Asconii Commentarii Poggio *lucem debent, emendati postea a Paulo* Manutio, *Francisco* Hottomanno & Tito Popma *Frisio.*

Aliis editionibus in quibus seorsim isti vulgati sunt præferenda Gronoviana, *in qua Ciceronis verbis subjecti utilius jucundiusq; leguntur, uti in Cicerone supra diximus.*

(b) Vossius de Histor. Latin. Lib. I. c. XXVII. p. 544.
Itaq; cum extra controversiam sit, Livium *esse Patavinum, & vel ex istis Sillii versibus,* Patavinum *etiam* Pedianum *esse, videamus: ne illud quidem dubium erit, quin cum Asconius dicit;* Livius noster, *communem, ut ajebam patriam respexerit. Quare nunc sic statuere malo,* duos *quidem fuisse* Asconios Pedianos, *ut bene observat Scaliger: unum, qui Virgilii ætate vixerit: alterum qui sub Nerone, & Vespasiano claruerit: at posteriorem hunc, contra quam Scaliger opinabatur, non tantum historias condidisse: sed & commentariorum in Ciceronis orationes esse auctorem. Admodum autem perfrictæ frontis fuisse necesse est, qui cum* Laurentii Vallensis *Elegantiarum libros in honore esse dolerent, in vulgus sparsere, eos jam olim in Germania fuisse repertos, quodque scripti essent literis fugientibus ac fatiscentibus, vix certis cognitum indiciis tandem fuisse,* Asconii Pediani *esse opus: cujus calumniæ meminit* Mariangelus Accursius *in diatribarum suarum defensione, cui* testudo *nomen fecit.*

(c) Jugemens des Scavans Tom. 3. pag. 76.
Laur. Valla mort en 1457.
Il a fait un petit ouvrage des élegances Latines. Alexandre ab Alexandro (1) *dit que c'est le fruit d'un hardi Grammarien, mais habile d'ailleurs, & qui a recueilli ce qu'il y avoit de meilleur dans les Auteurs, ajoûtant que l' employ qu'il en a fait, est souvent assez exquis & agreablement tourné.*
Vossius *rapporte* de Mariange Accursius, *que cet ouvrage fit tant de bruit, que quelques-uns de ses envieux ne pouvant rien diminuer de l' opinion avantageuse qu'on en avoit, s'aviserent de publier qu'il n'en etoit pas le veritable Auteur. Pour colorer cette impertinent accusation, ils firent courir le bruit qu'on en avoit trouvé dans l' Allemagne un exemplaire sur un parchemin tout rongé de vieillesse; & que bien que les lettres fussent effacees en plusieurs endroits, on n'avoit pas laissé de reconnoître que l' ouvrage étoit d'* Asconius Pedianus.

(1) Alex ab Alex. *Genial. dier. l. 6. cap. 9.*
(2) Mar. Accurs. *in Diatribar. Suar. defensione, cui nomen* Testudo.
(3) Voss. de hist. Lat. *Lib. 1. cap. 27. p. 144.*

(267) C. *Sempronius* ASELLIO. Ejusdem nomen præ se fert *Chorographicus de Italia libellus*, quem primus in lucem protulit, & commentario explicuit Joannes ANNIUS Viterbiensis. Prodiit ita Romæ 1498. f. & Paris. 1515. f. Witteb. 1512. in 8. & inter antiquæ Historiæ Auctores, post alias editiones, etiam in editione Dionysii *Gothofredi* Lugduni 1521. 16. ut notat Martinus *Hanckius*, de Romanarum rerum Scriptoribus Par. I c. 3. art. 11. p. 30. 31. Sed hunc fœtum esse ipsius Annii, post *Possevinum* & alios ab Hanckio citatos, diserte affirmat *Vossius* de Historicis Latinis Lib. I. c. VIII. p. 33. ubi de Asellionis libris idem censendum docet, quod de Beroso, Catone, atque aliis Annii figmentis, de quibus supra in *Archilocho*, & infra iterum suis ubique locis dicendum.

ASMALCALDUS v. *Articulus*.

(268) ASPASIUS *Grosippus*. Ejus prodiit anno 1612. in 4to Friburgi Brisgoviæ apud Joannem Strasserum, *Pædagogus Pædagogorum*, sive *Parænesis ad assiduam veram ac fructuosam S. S. Bibliorum Lectionem*. Hic tractatus inter Scripta Pseudonyma *Casparis* SCIOPPII recensetur in la Visiera Alzata Hecatostes num. XLVII. p. 57. v. infra *Pascasius Grosippus*.

ASPASIO v. *Antivigilmi*.

(269) Jo. Francisci ASPASTIS Salassii U. D. M. *in virulentam planeq; sophisticam Andreæ Pouchenii criminationem, quam adversus Joannis Palmerii justas & necessarias protestationes conscripsit, pro eodem Palmerio vera atq; modesta Defensio* Genevæ 1580. in 8. prodiit. Eam *Fr.* HOTOMANNO tribuit *Conradus Schlüsselburgius*, in Theologia Calvinistica lib. 1. fol. 61. b. cum *Huttero* Concordiæ concordis cap. 32. olim 2461. b. ubi commendat librum *Andreæ Pouchenii*, Superintendentis Lubecensis, cui titulus est: *Responsio ad Jo. Palmerii, Sacramentarii, protestationes*, oppositas formulæ Concordiæ, Lubecæ 1579. in 4to. vide infra *Palmerius*.

Francisco *Hottomanno*, tractatum Aspastis Pseudonymum etiam tribuunt *Draudius* Biblioth. Classic. p. 117. & *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 530. vid. etiam *Teissier* Eloges des hommes sçavans Tom. II. p. 146.

(270) ASSAPH adscriptos *Psalmos* DAVIDIS esse, vide apud *Sixtum Senensem* lib. 1. pag. 12. *Bellarm.* ad A. M. 2919. *Possevin*. appar. sacr. & alios notatos in *Anonym.* c. 1. n. 6.

Sixti Senensis verba sub lit. (a) excerpsimus. At contra *Hottingerus* tutius existimat Psalmos adscribi posse iis, quorum nomina præferunt, Thes. Philolog. 496. allegante eas *Symbola Normanniana*. Quibus addit nota *Diecmanniana* quæ sequuntur:

Imo revera Assaphi *sunt isti Psalmi, qui ejus nomen præferunt, quod inter alia ex II. Paral. XXIX. p. 11. v. 30. ostendi potest. V. quæ hanc in rem dixi in Notis Concioni funebri in B. Cancellar. ab* Ehrenburg *habitæ, & Ao. 1695. fol. excusæ adjectis pag. 54. & quæ novissime dixit Joh.* Marckius, *Exeget. Exerc. 17. p. 263. 264.* Adde Witsium *Miscell. sacr. l. 1. c. 18. p. 212. 213.*

(a) Sixti Senensis Bibliothecæ sanctæ Lib. I. p. 12.

De autore voluminis Psalmorum (*quod Hebraice* ספר תהלים Sepher thehillim. *Lib. Hymnorum; Græce vero* Ψαλτήριον *dicitur*) duplex est opinio. *Chrys. & August. censent, Davidem Regem ac Prophetam auctorem fuisse omnium Psalmorum, ex quibus ipse quosdam ore proprio cecinit, cæterorum vero Psalmorum sola argumenta edidit: eaq; tradidit cantoribus, in templo Dei ab ipso ordinatis: qui accepta argumenta carminibus descripserunt, & ad varios cantus & organa musica accommodarunt, eaq; propriis nominibus inscripserunt. Deducta videtur hæc sententia ex libris Regum, & Paralipomenon; in quibus legitur Davidem fuisse egregium psaltem Israel, qui ore proprio cecinit Domino Psalmos aliquot veluti Psal. 17. cum liberasset eum Dominus de manu Saul, & omnium inimicorum suorum; & Psalm. 104. cum reduceretur Arca Domini. Idemque constituit in templo quatuor mille psaltes, canentes Domino in organis; inter quos præcipui erant tres, qui juxta eum in templo canerent cantica in citharis, Psalteriis, & Cymbalis, videlicet* Eman, Idithum, & Asaph; *quem Esdras testatur laudasse DEum per manus Davidis Regis, hoc est, Psalmis manu David Regis conscriptis. At Hieronymus in epistolis ad Sophronium & Cyprianum, sequens Athanasii sententiam, decernit errare eos, qui omnes Psalmos Davidis esse arbitrantur, & non eorum, quorum nominibus inscripti sunt, scilicet* Asaph, Idithum, filiorum Cohre, Eman Ezraithæ, Mosis, & Salomonis & *reliquorum, quos Esdras primo volumine Paralipomenon comprehendit. Erunt itaq; juxta hanc sententiam decem hujus voluminis autores: quorum nomina in titulis Psalmorum ponuntur, videlicet* David, Salomon, Moyses, Asaph, Ethan Ezrachi, Eman Ezraita, Idithum, & tres filii Cohre, ---

(271) Justi ASTERII JCti nomine prodiere Tractatus duo, quorum primus *Deploratio Pacis Germanicæ*, sive *Dissertatio de Pace Pragensi, tam infauste, quam injuste inita*; *Pragæ Bohemorum* 20/30. Martii 1637. Paris 1639. quam Suecarum esse partium liquido constat, inquit ex vero *Geisler*. dec. 5. n. 2. Idem scriptum Germanice sed mutilatum 1669. in 8. recusum docens. Ei opponitur Der Schwedische Störenfriede/ oder gewisser Grund und Beweiß/ daß die Schwedische Waffen nach geschlossenen Pragischen Frieden in Teutschland unrecht/ &c. Durch Innocentium Ehrenfrid vom Creutzlag/ 1637. in 4. cui adde r. Vindicias Pacificationis Pragensis Germanicas, aufgesetzt durch einen getreuen Chur-Sächsischen Patrioten 1635. 4. Item, Gegründete Ablehnung etlicher wider den Pragischen Friedens-Schluß movirten dubiorum, von einem Liebhaber des Friedens 1636. 4. aliaque hinc inde vulgata scripta plura. Secundus, *Examen Comitiorum Ratisbonensium*, sive *Disquisitio Politica, de nupera Electione novissimi Regis Romanorum: in qua perspicue ostenditur, neq; Conventum Electoralem Ratisbonæ rite institutum, neq; Designatio-*

nem

nem Regis Romanorum legitime celebratam esse. Juxta Exemplar Hanoviæ 1637. cum Privilegio Veritatis. in 4. Horum duorum scriptorum prius HUGONI GROTIO adscribitur a *Georgio Hornio*, in orbe Politico part. 2. pag. m. 38. An etiam posterius eidem adscribi debeat, Lector viderit. Ego vix ea de re dubitaverim.

Sed nunc ab *Hornio* discedere me jubent & *Grotius* ipse in epistolis, & *Pufendorffius* in Commentariis rerum Suecicarum, qui AuctoremScriptorum horum faciunt quendam *Johannem* STELLAM Bipontinum, Gallorum stipendiis illigatum. Quod me monuit ex Dn. *Franckensteinii* MSto *Stampelius* Auditor olim meus nunc Lipsiæ agens J. U. C. doctissimus in litteris 1696. scriptis & Jo. *Deckherrus* non in epistola tantum peculiari de 4. dec. 1676. sed & de Scriptis Adespotis p. 140. seqq. Quibus adde *Boeclerum* in notis ad Ottonis Jus publicum p. 59. De Posteriori Asterii scripto *Pufendorf.* lib. IX. p. 302. b. judicasse indicat cordatos, id genus libris hostem irritari, vires ejus non minui; quare & Stellam admonitum, ne operi suum nomen aut aliquam Galliæ urbem adscriberet. Addit hic *margo Diecmannianus* ex Vitriario:

„ Idem argumentum tractavit nuper *Justus* „ASTERIUS, vel ut verius loquar, *Johannes* „STELLA, Residens Christianissimi Galliarum „Regis Argentinæ: tempore Ferdinandi III. in „Regem Roman. eligendi, quum ad electionem „Elector Trevirensis non vocabatur, in cujus fa„vorem edidit Examen Comitiorum Ratisbo„nensium, quo ostendere conatus est, electio„nem illam esse irritam, quia non convocatis „omnibus Electoribus, adeoque contra A.B fa„cta; Huic se opponebat Joh. *Osterman*, Electori „Colon. a Consiliis, docendo electionem rite „factam esse. Hæc *Vitriarius illustratus* ed. Friburg. 1691. 8. p. 220.

(272) TURCIUS RUFIUS ASTERIUS. Sub Hujus nomine extat Collatio V. & N. Testamenti, quæ tamen ab aliis MAMERTO CLAUDIANO, ab aliis SEDULIO Poetæ adscribitur, ut observat *Miræus* Bibl. Ecclesiast. p. 191. adde pag. 82. itemque Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 48. col. b. cui tamen TURCUS *Ruffus Asterius* nuncupatur. Ad *Sedulium* potius referenda videtur *Bailleto* in indiculo des Auteurs deguisez p. 530.

(273) ASTERIUS URBANUS. Scripsit *adversus Cataphrygas* libros tres, docente Guil. *Cave* (a) ex *Eusebio*: quos alii APOLLINARI, alii RHODONI tribuunt, de quorum posteriori immediate post illum Asterium ibidem agit *Cave*, l. c. & fusius Histor. liter. Script. Eccles. pag. 32. 35.

(a) Cave Cartophyl. Eccl. pag. 14. Asterius Urbanus *Episcopus an Presbyter, incertum. Claruit circa ann. 188. Scripsit ad Abricium Marcellum (an idem sit cum Abercio Hierapolitano, de quo supra, viderint eruditi) adv.* Cataphrygas libros III. *Hos Rufinus & ex eo alii* Apollinari Hierapolitano, *Hieronymus* Rhodoni, *aliquando etiam* Apollonio *tribuunt, cum ex Eusebii nota constat Asterium quendam* Urbanum *autorem esse.*

(274) ASTORO *Grifagni.* Personatum nomen est, sub quo extat in *Bibliotheca Aprosiana* tractatus Italicus MStus: *difesa della Salmace del Preti* di Astoro Grifani in 4to. Auctor est *Guid. Ubaldo* BENAMATI, Gentilhuomo di Gubbio, ut docet la *Visiera Alzata Hecatost.* num. LXV. p. 69. sub lit. (a) exscripta.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. LXV. p. 69.

LXV. GUID. UBALDO BENAMATI, Gentilhuomo di Gubbio hauenda letto nelle Considerationi di Messer Pagiano *pag. 725. e segu. una fiera censura alla Salmace famosissimo Idillio di* Girolamo Preti *Soauissimo Cigno del picciol Reno; per non lassar l' Amico indifeso scrisse non però si stampò.*

Difesa della Salmace del Preti *di Astoro Grifagni 4.*

Si conserva il M. S. Originale dell' Autore nella Biblioteca Aprosiana.

(274) D. *Bernardi* de ATAYDE, illustrissimi Episcopi sui nomine & jussu, utpote cui ægrotanti apud Metinam Campi diu astitit, edidit *Gabriel de* HENAO Hispanus, Vallisoletanus, S. J. Epistolam Pastoralem ad Clerum suæ diœcesis, impressam Matriti, typis Didaci diaz à Camera. 1655. vide *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu p. 271. a. Scripti hujus inter reliqua Gabrielis de Henao Opera, p. 387. recensita non meminit Nicolaus *Antonius.*

ATEGA v. *Onantio.*

(275) ATHANASIUS Episcopus Alexandrinus quænam scripserit, vide apud *Hieronym.* & *Sophronium* pag. m. 137. *Sixtum Senensem* l. 4. p. m. 250. *Bellarm.* ad A. C. 340. *Possevinum* T. 1. pag. 125. & seqq. *Gerhardum, Gesnerum* aliosque. Suspecta & supposititia illius præter horum aliquos, & editores varios operum ejus, recensent *Bellarminus, Cocus, Rivetus,* & vel maxime du *Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. 2. pag. 40. seqq cujus excerpta habes sub lit. (a) quibus adde alia Tom. IV. p. 55. ubi VIGILIUM TAPSENSEM XII. *libros de Trinitate* ejus nomine scripsisse refert: aliaque certis auctoribus vindicantur.

I. Commentarius in Epistolas omnes Paulinas, THEOPHYLACTI *Bulgariæ Episcopi postea deprehensus, docente* Possevino, *&* Riveto *Crit. sacr. lib. 3. cap. 6. in fol. pag. m.* 227.

Adde *Cave* Hist. lit. Script. Ecclesiast. pag. 105. a. qui itidem Theophylacto tribuit.

II. De Vera & pura Ecclesia, *quem contra visibilem Ecclesiam ab* Henrico BULLINGERO *conscriptum, & sub hujusce Patris nomine divulgatum asserunt Pontificii,* Th Raynaud, *de mal. & bon. lib. pag. m. 163.* Possevinus *in*

præfat. apparatus sacri. Quo jure hæc dicantur, & quomodo probari possint ejusemodi traditiones, ipsi viderint. Vide quæ supra ad Alcuinum *diximus.*

Constare dicit inter Bullingeri & Athanasii Opera de tali libro & titulo ait *Prideaux* Orat. IX. p. 85. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 530.

III. Epistolas ad Constantinum Imperatorem *ab Arrianis scriptas prætereo, quia non extant amplius.*

IV. De Incarnatione, Cumulus opusculorum, *quem MAXIMI cujusdam multo recentioris esse vult* Schultetus *in Analysi Patrum part. 2. c. 42. cui adde* Bezam *apud* Maresium *in disp. de vocab. Trinitatis: thes. 43. THEODORETI esse* Raynaud. *de mal. & bon. lib. p. 127. ex* Photio *probat, &* Dalæus *de Demonstrat. fidei ex scriptis PP. part. 1. c. 8. p. 40. & seqq.*

Theodoreto adscribi confirmat *Cave* l. c. qui tamen contra D. Alixium, scriptum hoc *Athanasii Genuinum* esse videtur probare velle. At Athanasii non esse contendit *du Pin* Nouvelle Bibliotheque. Quod & ex ea observat *Journal des Scavans* du 4. fevr. 1692.

V. Disputatio Laodiceæ habita contra Arrium, VIGILII Tapsensis *ex propria illius confessione probatur.* Bellarm. *p. m. 78. Rivet. l. 3. c. 6. p. 275.* Raynaud. *pag.* 117. 118. *& 235.*

Confirmat *Cave* l. c. qui hoc omnibus notum esse, adeoque extra omne dubium ponit. *Raynaudi* Censur. Apocryphor. l. 11. *Ienzel.* de Symb. p. 253.

VI. Quæstiones ad Antiochum ex V. & N. Testamento, *communiter* Athanasio *nostro abjudicantur. Collectanea cujusdam Studiosi ex Patribus variis putat* Sixtus, *alterius vero cujusdam* ATHANASII *quod sint, docere conatur* Raynaud. *l. c. p. 127.*

Consentit *Cave* l. c. qui rationem assensus exprimit, eo quod Occidentales omnes Francorum nomine insigniantur. ATHANASIO MINORI tribuit *Lambec.* Biblioth. Cæsar. lib. V. pag. 98. sub lit. (a) vid. & lib. III. p. 97. & lib. I. p. 125. seqq. Accedunt his olim mihi adhuc intacti libri Pseudo-Athanasiani sequentes.

VII. *Vita St. Antonii* falso Athanasio adscribitur, ut ex Basnagio notant *Acta Eruditor. Lips.* An. 1687. pag. 567. & *Deckherr.* de Script. Adesp. p. 77. & *Cave* l. c. quibus adde M. *Goezium*, de dubiis Athanasii scriptis Lips. 1689. §. XII.

VIII. *Historia Miraculi* Athanasio tributa, quod ATHANASII quoque cujusdam JUNIORIS sit, evincitur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. 8. p. 325. sub lit. (b) Adde eund. lib. I. pag. 125. seqq.

IX. *De Deipara Virgine*, qui extat Tomo II. inter Basileæ a Frobenio edita opera Athanasii liber, ut docet *Simler.* Biblioth. Gesneri p. 72. b. non est Athanasii; sed scriptus post exortum Hæreseos Monotheleticæ, judicante *Cave* l. c. tributus Athanasio ab Ecstaticis, ad conciliandam Ecstasibus suis fidem, ut vult Oudin, citantibus *Actis Erudit. Lips.* 1686. p. 397. (c) CYRILLO tamen ALEXANDRINO assignatur a *Baronio* & *Bellarmino*, ut habet *Lambecius* diar. Sacri Itin. cellens. p. 116. sub lit. (d)

X. *Syntagmata Doctrinæ ad Clericos & Laicos* ex Cl. Isa. *Vossii* Bibliotheca primum edita Paris. 1685. Gr. & Lat. ATHANASII JUNIORIS est judicio *Vossii*, monente *Cave* l. c. Ubi simul de syntagmatis hujus Auctore disceptantes indicat Cl. *Arnoldum* & Theologum quendam Rothomagensem, de quibus plura monent *Acta Erud. Lips.* an. 1687. p. 564. & an. 1685. pag. 510. sqq. ex iis, quæ hac de re notant *Nouvell. de la Republique des Lettres* Guil. 1685. p. 744. lit. (e) vid. etiam *Goez* §. XIV. de dubiis Athanasii scriptis: & quæ afferunt *Nouvelles de la Rep. de lett.* an. 1687. pag. 271.

XI. *De Virginitate* seu de *Meditatione* liber qui extat Athanasii nomine, non est Athanasii, ut docet ex *Sculteto* & *Riveto* contra *Natalem Alexandrum Goezius* disp. supra cit. §. VII. Scriptum esse tamen ab Athanasio Ejusdem argumenti librum observat *Cave* Histor. Liter. Script. Eccles. p. 103. b.

XII. *Dialogi septem Contra Arrianos, Apollinaristas & Macedonianos*; in editione Heidelbergensi bifariam dividuntur. V. priores *de Trinitate*, reliqui II. *inter Orthodoxum & Macedonianum.* Hi ab aliis MAXIMO MONACHO, ab aliis ETHERIO THYANENSI adscribuntur: revera tamen sunt THEODORITI SYRI, Antiocheni, ut evincit *Garnerius*, testante *Cave* loc. cit. pag. 104. b. Adde *Morhof.* Polyhist. lib. I. c. XXIV. p. 291. *Maximo* attribuit *Hoeschel.* Polyhist. August. XX. p. 18. Phot. 968. indicante *Symbola Normanniana*, quæ ex *Beza* citat Sequentia sub lit. (f) adjecta. Vide Theodoritus.

XIII. *Orationes in Assumtionem Domini.* Quatuor illarum citat *Cave*, quarum *prima* manifeste non sit Athanasii, utpote Nestorianam & Eutychianam hæresin respiciens; *Posteriores* autem *duas* videri esse BASILII SELEUCENSIS, NESTORIO tamen à *Garnerio* tribui.

XIV. *S. Syncleticæ Vita*, quæ inter opera quoque Athanasii extat in MS. nonnullis POLYCARPO Monacho cuidam adscribitur, ut notat *Cave* loc. cit. At *Miræus* & hanc & Antonii Vitam pro genuinis Athanasii Scriptis agnoscit, non itidem Theclæ, ut observare licet de Scriptoribus Ecclesiast. p. 17. & 184.

XV. Nec *Liberii* nomine quæ extat ad Athanasium, *epistola*, Liberii est, nec quod Athanasii

nasii nomine circumfertur *ad Liberium responsum* Athanasii esse potest, ut indubiis rationibus ostendit *Goezius* differt. supp. memor. §. V. & VI.

XVI. *Sermones XX. contra diversas Hæreses*, quæ Athanasio vulgo adscribuntur, vindicantur cum dialogis V. de Trinitate, MAXIMO MONACHO CONSTANTINOPOLITANO, qui obiit 657. per Abrah. *Scultetum* p.483. & *Rivetum* Crit. Sac. 276. 277. notante *Symbola Normanniana:* adde *Deckher.* de scriptis adesp. p.76. vide Theodoritus infra.

XVII. *Symbolum Athanasii*, Hujus Autoris non esse, facile inde apparere colligit *Cave* l. c. quod demum ao. 1233. à Gregorii IX. legatis in disputatione Constantinopoli habita testimonii loco citatum fuerit. VIGILIO TAPSENSI adscribi debere autumat. Quem eundem Auctorem constituit cum *Quesnellio, du Pin*, ut & ex eo observant *Acta Erud. Lips.* ao. 1693. pag. 419. Sed multis contra Vigilium argumentis militat Jos. *Antelmius* disquisitione de Symbolo Athanasii, quam recenset *Journal des Savans* du 2 fevr. 1693. pag. 71. seqq. tandemque VINCENTIUM LERINENSEM, pro Auctore hujus Symboli venditat, p. 74. Quod iterum repetunt Acta Eruditorum ao. 1695. p. 412. seqq. At denique Vigilio Tapsensi vindicat *Tenzelius* in Judiciis de hoc Symbolo, p. 242. seqq. cui adde *Journal des Savans* 1681. pag. 282. & *Biblioth. Univers.* 1689. Tom. 15. pag. 314. lit. (g) Quæ Anglici quidam Theologi in hoc Symbolo desiderent vide *Barrocco* citata, in Biblioth. Universel. del'année 1688. p. 39. seqq. Tom. X. Ut autem eo melius distinguantur Athanasii vera scripta à fictitiis, observandum est (1.) à Vigilio Tapsensi multa ejus nomina edita esse, quæ ipsius non sunt. (2) duos fuisse Athanasios in Ecclesia Orientali celebres, quos male confundi observat *Lambecius* lib. III. Biblioth. Cæsar. p. 97. & lib. I. 124. seqq. & lib. V. p. 98. & 229. (3) omnes ferme Papicolas pro genuino Athanasii opere agnoscere Symbolum ejus nomine venditatum, ut notat *Rudrauffius* disput. Giessæ 1686. habita, de libris Symbolicis Cap. II. §. 10. Cujus modestum de hoc argumento judicium sub lit. (h) repræsentamus. Ceterum quam multi pro Auctoribus Symboli Athanasiani habiti sint, quamque varie hoc argumentum ab eruditis disputatum sit vid. apud *Tenzelium* lib. supra memorato de Judiciis &c. quem breviter excerpserunt *Acta Erud. Lips.* 1687. p. 543. sub lit. (l.) quæ & 1685. p. 509. & seqq. jam in eo fuerant. v. infra *Clencherum* Pseudonymum.

XVIII. βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας (ἐγκλητικῆς) exstat *Græcè & Latinè* apud *Cotelerium* T. I. Monum. Eccl. Græcæ p. 201. ad 277. qui in notis p. 745. in suis codicibus ἀδέσποτον ferri, in aliis ATHANASIO, aut POLYCARPO Ascetæ tribui observat. Ipse in *Athanasium* pronior videtur, adducta & *Nicephori* auctoritate ex Hist. Eccl. VIII. XL. Eadem, ut arbitror, eidem *Athanasio* tribuitur à *Barvoetio* ap. *Labbeum* *Biblioth.* MSS. pag. 183. *Symbola* est *Normanniana.* Adde *Diecmanniana Marginalia* sequentia.

Auctor opusculorum quorundam adversus Eytychianos & Apollinaristas, qui inter Athanasii *opera leguntur*, Theodoreti *esse videntur, ut alibi dixi, ait* Petavius *Tom. IV. Theol. Dogm. P. 1. l. 3. C. 1. §. 2. pag. 205.* Athanasio *attributi sermones in varias hæreses, sunt* Etherii *hominis Nestoriani, ut ex Marii Mercatoris operibus nuper editis discimus. V. Journal des Sçavans A. 1674. pag. 155.* Athanasii sermonem de Deipara, *quem ejus non esse variis indiciis constat, sunt qui* Cyrillo Alex. *tribuant, teste* Labbeo. *Tom. 1. de scr. Eccl, p. 115.*

Et ad num. (III.) *Idem quod hic* Rayn. & Possevinus *agunt* Gretser. *l. 2. de jur. & mor. probib. libr. mal. C. 5. pag. 280. 281.* Claud. Clemens *Musei l. 2. sect. 3. C. 3. p. 399.*

Ad num. (IV.) *Qui operum* Athanasii *Tomo II. extant* Dialogi, *non illius sunt, sed* Maximi. *V. Petavium Tom. I. Dogm. Theol. l. 2. C. 3. num. 2. pag. 117. 118. Adde 226. & Tom. 2. pag. 316. 369.*

Ad num. (XVII.) Athanasii *nomine celebre* Symbolum, *quod ejus esse, idoneis satis argumentis, fatente ex nostris inter alios* Carpzovio *Isagog. in libr. Symbol. p. 72. 73. adstrui nequit; imo non levibus rationibus impugnari potest. Alibi* Eusebio Vercellensi, *alii cuidam* Anastasio, Sandius Athanasio Episcopo Nemetum *qui seculo septimo vixit*, Quesnellius Vigilio Tapsensi *tribuunt. Quod argumentum late & erudite prosequitur Wilh. Ern.* Tentzelius *in Judiciis de Symb. Athanas. studiose collectis & inter se collatis ed. Gothæ 1687. 12. Post quem librum editum in Nova de Symb. Athanas. Disquisitione, Paris. 1693. 8. emissa nova de ejus auctore Josephi* Antelmii *sententia accessit, qui* Vincentium Lirinensem, *facit. V. l.* Acta Erud. Lips. *Ao. 1695. pag. 412. ss. Tandem videatur & Homonymoscopia* Molleri *p. 419.*

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques *Tom. II. pag. 40. b.*

La refutation de l'Hypocrisie de Melece *est plutôt un Ouvrage de* Paulin d'Antioche, *ou de quelqu'un de son parti que de saint* Athanase: *qui n'etoit pas si entêté sur le fait des trois hypostases, ni si emporté contre Melece, que l'Auteur de ce Traité.*

La vie de saint Syncletique *donnée en Latin par* Bollandus, *& en Grec par le Sçavant* M. Cotelier, *dans son premier volume des Monumens de l'Eglise Grecque, est soupçonnée de fausseté: parce que personne n'en parle avant* Nicephore, *& que dans quelques Manuscrits elle est attribuée à* un Moine *nommé* Polycarpe *outre qu'elle n'est point du stile de saint Athanase.*

Ib. col. b. Le Symbole, *qui porte le nom* de saint Athanase, *a long-tems passé sans contredit comme un Ouvrage, dont ce Pere estoit veritablement l'Auteur. Neanmoins presentement tout le monde convient qu'il n'est point de lui, mais de quelque Auteur qui a vêcu long-*

tems aprés lui. L'on ne sçait qui ce peut-être : quelques-uns l'attribuent à quelque François ; *d'autres comme* le Pere Quesnel , *pretendent qu'il est de* Vigile de Tapse, *qui vivoit vers la fin du cinquième siecle de l'Eclise.*

Les autres Ouvrages attribuez à saint Athanase sont encore plus manifestement supposez, & presque personne ne les à reconnus pour veritables. La Dispute contre Arius , *qui est dans le premier volume , est un Dialogue composé sous le nom de saint Athanase & d'Arius, par quelq'un qui a vecu bien depuis saint Athanase. Cela est visible, & tout le monde en convient; mais on ne sçait pas qui en est l'Auteur. Quelques-uns l'attribuent à* Vigile de Tapse *: pour moi je croi que c'est plûtôt l'Ouvrage* d'un Grec *que d'un Latin , & qu'on pourroit bien l'attribuer* à Maxime.

Ib. pag. 42. La Lettre de Jovien à S. Athanase , *& celle* de S. Athanase à Jovien , *qui sont dans le second volume, doivent passer pour tres-suspectes. Celle de S. Athanase en fait voir la fausseté , parce qu'elle contient une Confession de Foi differente de celle du Concile de Nicée ; & il est certain que ce Saint n'en a point envoïé d'autre à cet Empereur. L'Auteur de cette Lettre parle en des termes, qui font voir que ce n'est point Saint Athanase, mais plûtôt* Apollinaire *qui l'a écrite, puisqu'il ne reconnôit qu'un nature en JESUS CHRIST. Et certes* Leonce est *témoin qu'Apollinaire avoit inseré cette doctrine dans un Ecrit à l'Empereur Jovien. &c. Un bonne partie de ce livre este tirée du Livre* d'Athanase Sinaïte, *intitulé* ὁδηγὸς ; *& dans quelques Manuscrits* ces Definitions *sont attribuées* à Maxime, *sous le nom du quel le Pere* Combefis *les a données au Public.*

Tous les Sçavans conviennent que les sept Dialogues de la Trinité *ne sont point de saint Athanase : la difference du stile, des termes, & de la doctrine en font des preuves convaincantes ; & il est visible que l'Auteur de ce Traité a vêcu depuis le Concile de Constantinople, dans le tems qu'il y avoit dans l'Eglise des disputes sur l'incarnation de Jesus-Christ. Le Pere* Combefis *les a restituez* à Maxime , *sur l'autorité de quelques Manuscrits, & sur le temoignage des nouveaux Grecs qui les citent le plus souvent sous le nom de cet Auteur. Le Pere* Garniere *tres-habile Jesuite les attribuë* a Theodoret , *& les a fait imprimer sous son nom dans un pretendu Supplément des Ouvrages de ce Pere. Mais il n'a pour defendre son sentiment , que des conjectures assez legeres & il ne refute pas assez solidement l'opinion du Pere* Combefis.

Col. b. *Le Livre suivant, intitulé* Tragedie, *porte faussement le nom de S. Athanase.* Photius *au code 46. rapporte tous les titres des questions traitées dans ce Livre avec quelques autres qui ne s'y trouvent plus , & les attribuë* à Theodoret. *Le Pere* Garnier *les donne sur la Foi de* Marius Mercator , à Etherius de Tyane , *disciple de Theodoret.*

Ibid. p. 43. Les onze Livres de l'unité de la divinité dans la Trinité , *sont* de Vigile Diacre d'Afrique , & depuis Evêque de Tapse, *aussi bien que le* Dialogue, ou conference d'Arius & de S. Athanase , *qui suit ses onze Livres.*

Col. b. Les deux derniers sur la Pâque & sur l'Ascension *sont attribuez dans quelques Manuscrits* à S. Basile *de Seleucie , & il y a apparence qu'ils sont tous quatre de cet Auteur. &c. Je ne parle point du* Commentaire sur les Pseaumes, *qui porte dans les premieres editions le nom de S.* Athanase , *parce qu'il est constant que c'est celui* de Theophylacte.

(aa) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. V. p. 98.

Decimo quarto , & quidem à fol. 242. pag. 2. usque ad fol. 246. pag. 1. ex Athanasii Minoris seu Junioris Quæstionibus & Responsionibus sacris ad Antiochum Quæstiones sex, quarum prima de multiplici differentiâ peccati fornicationis inscribitur atque incipit hoc modo : Ἀθανασίȣ τȣ̃ ψιλȣ̃ ἑρμηνεία. Ἐρώτησις ; πόσα κρίματα καὶ πόσα ἁμαρτήματα , πορνεία εἰσὶ ; πολλὰ καὶ διάφορα μείζονι γὰρ κρίματι ὑπόκειται *&c. Notabile autem est, Athanasium illum in hoc codice MSto Cæsareo expressè cognominari* τὸν ψιλὸν , *hoc est*, Parvum , *nempe respectu S. Athanasii Magni, Cæsareæ Cappadociæ Archiepiscopi, cui, ut alias jam indicavi, eædem Quæstiones perperam attribuuntur, ideoque etiam Operum ipsius, græcè & latine Parisiis Ao. 1627. editorum, Tomo secundo insertæ sunt. Ibi enim jam memorata prima Quæstio est nonagesima sexta, pag. 368. secunda autem est centesima sexta, pag. 373. tertia est decima octava, pag. 337. quarta est sexagesima octava, pag. 354. quinta est septuagesima quarta, pag. 360. sexta denique est septuagesima quinta p. 361.*

(b) Lamb. Biblioth. Cæsar. *lib. 8. p. 325. Duodecimo, & quidem a fol. 108. pag. 1. usque ad fol. 111. pag. 2.* Historia Miraculi, *quod Ao. C. 765. sub Imp. Constantino Copronymo, cum quæstio de sacrarum imaginum cultu quam maxime agitaretur, opportunissime contigit Beryti per Imaginem Christi, quæ cum a Judæis ad imititationem Passionis Dominicæ per ludibrium crucifixa esset, verum ex latere suo emisit sanguinem & aquam. Attribuitur quidem ea in hoc Codice S.* Athanasio *Archiepiscopo Alexandrino , sed perperam; verusque Historiæ istius autor est* Athanasius aliquis, Magno *illo Athanasio integris* fere quadringentis annis junior , *utpote qui ipse expresse indicat , se eodem tempore vixisse, quo Miraculum illud contigit.*

(c) Acta Erud. Lips. *Ao. 1686. pag. 397. F. Casimirus* Oudin *in Supplemento de Scriptoribus, vel scriptis Ecclesiasticis a Bellarmino omissis,* Maraccium, *&* Spinellum *perstringit, devotos, ut appellat, Marianos, qui inter ecstases suas nullum antiquitatis gustum habeant, & nulla alia de caussa Opus de Deipara Virgine* Athanasio *vindicent , quam ut ecstaticis suis excessibus satisfaciant.*

(d) Petrus Lambecius Diario Sacri Itin. Cellens. p. 116.

In vetustissimo illo sermone de sanctissima Deiparâ, qui S. Athanasii *Archi-episcopi Alexandrini Operibus insertus est , sed ab Eminentiss. Cardinalibus* Bellarmino *ac* Baronio *propter refutationem Nestorianismi S.* Cyrillo Alexandrino *potius, quam ipsi S. Athanasio attribuitur.*

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres. *Juillet. 1685. p. 744. & seqq.*

Ce qui fait croire à M. Arnold que c'est un Ouvrage de S. Athanase , est 1. que le titre le lui attribüe. 2. qu'il a trouvé un MS. dans la Bibliotheque Royale, intitulé : Questions Canoniques & reponses du S. Synode,

node, *où l'on cite deux endroits de cette Piece, comme étant de S. Athanase. 3. qu'il y a diverses choses dans cet Ecrit entierement conformes à celles qu'on voit dans S. Athanase au Traité de la Virginité.*

Mais on peut repondre 1. que le titre a été mis par un Copiste, comme lors qu'un Libraire ayant trouvé le nom de Novatien à la tête d'un livre, y mit celui de Tertullien, *qui étoit plus celebre & moins odieux. 2. que le Synode, qui attribue cet Ouvrage à S.* Athanase, *selon M. Arnold, ne s'est tenu qu'au IX. siécle, temps d'ignorance où il a été aisé de meconnoitre l'Auteur d'un Manuscrit. 3. que S. Athanase ne dit en aucun endroit de ses Oeuvres qu'il a fait ce livre-ci, & qu'aucun des Peres ne le lui attribue. 4. qu'il est constant que du temps de S. Athanase les Moines n'avoient point encore des Communautez ni de Régle, comme ce livre-ci le suppose. Il ordonne aux Moines 1. de* renoncer à leurs biens; *du moins c'est ainsi que M.* Arnold *explique ces termes de la page 22.* ἐὰν χωρίον κέκτησαι ἐν μοναςηρίῳ ἀναχωρῶν ἐκ ἀνεχώρησέν σοι. *Or du temps de S. Athanase les Moines pouvoient encore posseder en propre. Le Code* Theodosien *l. 5. t. 3. cum not. Gothofred. leur permet de tester. Le* Pape Gregoire *le Grand, l. 1. epist. 42. ordonne qu'on livre à Faustin la part que le Moine Jean lui avoit laissée en mourant. Il semble que le Scavant P.* Mabillon *rapporte la defense de posseder aucune chose en propre à S. Benoit. Mais il avouë que le Maitre dans sa Régle c. 89. veut que l'Abbé insere dans son Testament les brefs des Donations qui ont été faites par les Moines, & il rapporte les exemples de divers Abbez & Abbesses comme celui de la Reine Radegunde & de Fulrad Abbe de S. Denys qui ont fait de semblables donations: De re diplomat. l. c. 2. En 2. lieu* de payer les dimes, *ce qui est non seulement contraire à l'explication que M. Arnold donne au passage ci-dessus allegué, mais montre aussi que S. Athanase n'est pas l'Auteur de cette Piéce, parce que les dimes n'ont commencé à être payées que longtemps apres lui. On n'en payoit point sans doute pendant les 10. persecutions, & si S. Cyprien employe ce terme c'est par égard aux dimes du Vieux Testament.* Constantin *ordonna que l'on donnât aux Pasteurs une Certaine portion de bled. Cette Ordonnance subsista jusqu'à* Julien *l'Apostat, & fut retablie par son Successeur Jovien. Celui qui a fait l'Histoire des Benefices rapporte l'origine des dimes à l'avarice de quelques Eveques de Cour qui ne se contentant pas du quart de la masse qui leur avoit été assigné, la prirent toute entiére, si bien qu'on fut obligé de lever des dimes pour l'entretien des Pretres, & ce fut Charlemagne qui porta cette coutume en Italie. 3. d'*observer le Carême de l'Eglise. *M.* Arnold *prend cette expression à la rigueur pour le jeune qui s'observe depuis le Mercredi des cendres jusqu'au Dimanche de Paques Fleuries. Cependant s'il paroit par le temoignage de* Socrate *Hist. l. 5. c. 22. que ceux d'Alexandrie jeunoient péndant 6. semaines, ce n'a été que sous l'Empire de Valentinien & de Theodose. 4.* de ne se pas marier. *Il n'y a nulle apparence que S. Athanase qui avoit assisté au* Concile de Nicée, *ou le sentiment contraire avoit prévalu, soit l'Auteur d'une defense qui s'etend sur tous les Pretres. J'oubliois à vous dire que cet Ouvrage est appellé le troisiéme à* Quirinus, *qu'il est bien vrai qu'on trouve deux livres à Quirinus parmi ceux de S. Athanase, mais ils sont écrits contre les Juifs, & que l'Illustre M.* Bigot *ne croit point que celui-ci soit de S. Athanase, mais de quelque ancien Auteur, & qu'il étoit utile de le publier.*

(f) Symbola Normanniana.

Athanasii Dialogi Quinque περὶ τῆς ἁγίας τριάδ☉ *Gr. & Lat. per Theodorum Bezam ap. H. Steph. 1570. 8vo. Ejusdem* Sermones XX. *contra diversas hæreses per Abr.* Scultetum; *qui & Dialogos, & Sermones,* Maximo Monacho, *Constantinopolitano qui obiit A.D. 657. vindicat.*

(g) Biblioth. Univ. Tom. 15. pag. 314. *On peut trouver ici La* refutation *de ceux qui veulent* que le Symbole *qui porte le nom* de S. Athanase *soit veritablement de lui. L'Auteur croit apres quelques Savans, qu'il est* de Vigile, Eveque de Thapse *qui vivoit sur la fin du cinquieme siecle; temps auquel les Vandales qui etoient Ariens persecutoient violemment les Orthodoxes.* Dans la Critica Historico Chronologica in Annales Ecclesiasticos Eminentiss. & Reverendiss. Cæsaris Cardinalis Baronii &c. R. P. Antonii Pagi Doctoris Theologi.

(h) Kilian Rudrauffius Disp. Giessæ 1686. *habita de Libris Symbolicis,* Cap. II. §. 10. *Sequitur Symbolum* Athanasianum, *de quo maxima inter Eruditos est controversia, cuinam sua debeat primordia? Communiter quidem Athanasianum appellari putant ab* Athanasio Alexandrinæ Ecclesiæ Patriarcha, *qui omni nisu* Arianis *sese opponens maximas perpessus est persecutiones, easque propter per universum Christianum orbem quam maximum comparavit nomen. Statuunt hoc* Suarez. *de Fide Disput. 2. Sect. 5. num. 5.* Possevinus *in Apparatu in Vocab.* Athanasius *fol. 125.* Bellarm. *in lib. de Scriptoribus Ecclesiast.* Baronius *in Annalib. ad annum Christi 340. & ad unum* omnes ferme Papicolæ, *quorum constans sententia eo collimat, Symbolum hoc* lingua Latina *ab Athanasio esse* confectum, *quando Romam a Julio Papa fuerat citatus, ut Papæ ceu Universali & Oecumenico Episcopo, sese submitteret, prout etiam ex nostratibus D. Christianus* Matthias *lib. 4. de Monarch. p. 318. id recitat.*

§. 11. *Ast* suspectam *nonnullis reddiderunt* hanc sententiam (1) *quod* in antiquis operibus Athanasii *manuscriptis Symbolum hoc plane* non reperiatur. *Excipit quidem B.* Carpzov. *in Isagog. Lib. Symbol. p 73. unicum exemplar, sed illud autoris nomen non habuisse adscriptum, ex* Sculteti *Medulla Patrum statim addit. Meminit etiam Petrus* Feltmannus *Coronæus in variantibus* Athanas. *Lectionibus, Commelianæ Editioni subjectis, se incidisse in Codicem quendam* Bibliothecæ Palatinæ, *ubi illud cum præfixo* Athanasii nomine *invenerit. Verum, quemadmodum una Hirundo non facit ver; ita neque unum Codicem, manu fortean recentiori descriptum, satis persuadere posse illud ipsum in vetustissimis etiam Codicibus reperiri putat Joh. Gerard.* Voss. *loc. cit. (in Dissert. de Symbol. pag. 82.) (2) Quod* neque Athanasius *ipse in Epistolis de fuga sua contextis,* neque Gregorius Nazianzenus, *qui eodem vixit seculo, ac in laudem Athanasii insignem conscripsit Orationem,* neque ullus alius scriptor coætaneus *hujus Symboli* faciat mentionem. *(3) quod Symbolum hoc* primitus Latine *videatur* conscriptum, *id quod inde patet, quia Latinæ editiones exactissime conveniunt; Græcæ vero admodum inter se discrepantiæ caussam vix aliam dari posse autumant, quam quia Græce a variis esset translatum.*

§. 12.

§. 12. *Quibus omnibus accuratius paulo consideratis, non pauci Symbolum hoc* Athanasianum *vocari statuunt,* non *quod* ab Athanasio *vere fuerit conscriptum, sed quia summam fidei* Athanasianæ *complectatur, & ex* illius scriptis *sit* concinnatum, *non secus ac Symbolum Apostolicum ita nuncupari diximus, quia summam fidei Apostolicæ continet: Cui sententiæ calculum suum adjecisse videtur B.* D. Musæus *in Colleg. Manuscript. super Formul. Concord.* Joachim. Camerar. *in Catena Græc. p. 297.* Meisner. *Disput. 3. Præcognitor. Theolog. Theorem. 20.* Pelargus *in Schola fidei, & ipse denique* Genebrardus *Papista in Præfatione Commentarii sui in Symbol. hoc. Cujus verba Auctor adscribit.*

§. 13. *Nos inpræsentiarum hanc litem non faciemus nostram, moti quod unicum testimonium affirmativum plus ponderis habeat, quam negativa infinita, factum enim omnino est quod vidit unus, non autem indubitato non factum quod vel infiniti non viderunt, unde* dubium adhuc *videtur,* annon potius laudati Symboli omissio, quam *ejusdem* expressio corruptela *sit vetustorum* exemplarium.

(I) Acta Erud. Lipf. ao. *1687. pag. 543.* (*Wilh. Ern. Tentzelius in Judiciis Eruditorum de Symbolo Athanasii*) varias *de Symboli Auctore illorum conjecturas explorat Quorum alii qui* Athanasio *id abjudicant; alii* Eusebium Vercellensem, *alii* Anastasium, *alii* Athanasium Spirensem, *alii hominem* Gallum, *vel* Hispanum, *alii* Vigilium Tapsensem *substituentes.*

(276.) ATHANASIUS alius, cujus nomine prodierunt 1554. in 4to *Scholia ad Reg. Poli Orationem contra Evangelicos.* Horum Auctorem verum esse *Petrum Paulum* VERGERIUM, docent Thomas *Hyde.* In Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 486. & *Baillet.* Liste des Auteurs deguisez, pag. 530. Idem Vergerius sub Athanasii nomine edidit *Fasciculum rerum expetendarum & fugiendarum,* ut notat *Simler. Biblioth. Frisf.* 679. b.

(277.) VINCENTIUS ATHANASIUS. Larva est *Johannis* LYSERI, quam induit in editione libelli, cui titulus: *Polygamia Triumphatrix,* ut monet *Severinus Waltherus Sluterus* Propylæi Histor. Christ. Sect. II. pag. 230. num. 7. 8. nobis sub lit. (a) excerptus: adde Diecmanni Natural. Bodini pag. 12. v. supra *Alethæus* & *Arcuarius,* & nuperrima suppeditata *Diecmanniana* sequentia:

Athanasium Vincentium, qui ad *Theophili Alethei* (de quo V. infra) Discursum Politicum *de polygamia* prolixissimas, & maximam partem extra oleam vagantes Notas adjecit, atque toti operi sic suffarcinato superbum *Polygamiæ Triumphatricis* nomen imposuit, eundem ipsum *Johannem Lyserum* esse, qui duplici illa *Athan. Vincentii,* & *Theoph. Alethei appellatione* majorem sui famam excitare voluerit, mihi aliisque, qui hominum propius noverunt, abunde constat. Cum hic Stadæ ao. 1677. aliquandiu degeret, & mihi non raro adesset, (qua occasione inter me & ipsum tunc *certamen literarium, typis excusum,* nascebatur) jam istud vægrande opus cum Notis minabatur. Unde frustra duos sibi hostes, quibuscum pugnaret, pro uno, Joh. *Meyerus,* Professor Harderovicenus, in *Uxore Christiana,* Amstel. 1688. 4. excusa Dissertat. finxit, dum sollicite semper *Vincentium* ab *Aletheo* distinguit. In quem errorem etiam Jo. *Clericum* Biblioth. univ. & Histor. Tom. VII. p. 476. induxit.

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Hist. Christ. Sect. II. p. 230. n. 7. & 8.

Johannes Brunsmannus *in Monogamia Victrice, ed. Francof. an. 1679. in 8vo. cujus Defensionem adversus* Athanasii Vincentii (Johannis Lyseri) *Polygamiam triumphatricem cum aliis, tum Brunsmanno inprimis an. 1682. in 4to Londini Scanorum (quod tamen falso pretenditur) oppositam, quondam mihi ab autore Hafniæ monstratam memini, sed an typis jam tum exscripta sit nescio.*

n. 8. Johannes Meyerus *in Uxore Christiana, sive de Conjugio inter duos, deq; incestu & divortiis, Amstel. an. 1688. in 4to. Sed &* me ipsum, *cum in Dania adhuc agerem, hos tales aggredi jussit importunitas* Johannis Lyseri *sub* Theophili Alethæi *nomine publico sese cum impudenti propugnatione polygyniæ sistentis, & cum alibi tum in Suecia maximè ob id (ceu præter Relationes publicas, viri illustris,* Samuelis Pufendorfii *epistola Holmia Svecorum ad me Hafniam olim perscripta luculenter me docuit) severe tractati. Feci hoc, antequam* Feltmanni, Diecmanni atq; Brunsmanni *contra eundem scripta prodirent, in libello, cujus titulus: Theologi*sche Gedancken von der *Polygynia, ed. Rost. an 1677. in 8. Cum autem nonnulla hujus libelli quidam sub nomine* Daphnæi Arcuarii, in der Betrachtung des in dem Natur- und göttlichen Recht gegründeten Heiligen Ehestandes / *ed. an. 1679. in 4to adoriri sustinuisset, respondi huic ipsi in libello anno 1680. Hamburgi impresso cujus titulus:* Pyrrhonii und Orthopili Unterredung von der im nechsten Jahre unter dem Namen Daphnæi Arcuarii ans Licht gekommenen Betrachtung &c. *Cum* Athanasio Vincentio, *qui & ipse postea primum meum libellum in Polygamia Triumphatrice (Scripti mei* Daphnæo Arcuario *oppositi editionem, jam tum ante biennium tunc procuratam, plane dissimulante) aliquibus locis vellicare ausus est, ceu levis armaturæ milite, congredi inglorium duxi, maxime quod malitia ipsius cum pudenda inscitia conjuncta ubiq; sese prodat, & res ipsæ in Vindiciis adversus Daphnæum Arcuarium, Athanasio Vincentio multo ingeniosiorem, sic satis discussæ sint.*

---

(278) ATHENAGORAS. Ejus nomine prodiit Parisiis. 1612. *de vero & perfecto amore* liber Gallice versus à Martino *Fumejo,* editus autem a Bernardo de *Sant-Jorry.* Hujus auctorem esse suspicatur *Huetium* PHILANDRUM Vitruvii Commentatorem, ut observat *Cave* Hist. liter. Scriptor. Eccles. p. 36. b. Cujus verba me-

memorabilia sub lit. (a) repræsentamus. Baronium, qui S. Athenogeni tribuit hoc opusculum, castigat *Colomesius* Paralipom. *ad Chartoph. Guil. Cave* p. 3. sub lit. (b)

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 36. b. *Extant sub* Athenagoræ *nomine* Amatoria, seu de vero & perfecto Amore: *Opus historicum, ex eorum librorum genere, quos* Romanenses *hodie vocant. Librum (ni fallor) ex Oriente olim allatum Gallice vertit, & ad Dominum de* Lamane, *Cardinalis de Armagniaco Secretarium, an. 1569. misit Martinus* Fumejus, *Dominus de* Genille.

(b) Colomesii Paralipomena ad Chartoph. Guil. Cave, p. 3. *Non est proinde cur dubitet* Baronius *notis ad diem 18. Januarii, an opera tributa Athenagoræ sint S. Martyris* Athenogenis. *An Amatoria Gallice versa ac edita sub nomine* Athenagoræ, *hujus nostri sint plane nescio. Huic adjudicat clarissimus* Huetius. *Ego ampliandum censeo.*

ATTICUS v. *Secundus.*

(279) ATTILÆ Friedrich Frommholds Rechts-gegründeter Bericht / wie sich ein Ehrliebender *Scribent* zu verhalten habe / wenn eine auswärtige Herrschaft seine sonst *approbirte* Schriften durch den Hencker verbrennen zu lassen/von einem *passionirten* verleitet wäre. Freyburg 1691. trium plagularum liber in 4to non male scriptus Germanicus diu mihi ignoratus cujus esset tandem comparuit inter libros *Christiani* THOMASII ab ipsomet Catalogo scriptorum aliquoties edito & confessione sua agnito insertum n. 13. in quarto; sed sine nomine auctoris, vel hujus suppositiii, hisce plagulis præfixi.

(279) ATTIZATO Acad. *Baptiste* GUARINI, *Daniel* SPINOLA &c. Verba sunt *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

(279. *a*) AVANTIUS *Hieronymus.* Inter Poetas Veronenses, eadem ætate (*Bernardi* nempe *Palponistæ*) notos reperio *Hieronym.* VERITATIUM & *Hieron.* AVANTIUM: vide an non unus sit. *Leonander* illum laudat, hunc non item, & hujus tamen celebre nomen est, ob editum Catullum. *Scaliger* tamen aliud de eo judicat, Priapeja & Senecam Tragœdum, Reines. ad Daumium Epist. 265. pag. 265. media, edidisse quoque Lucretium apud Aldum 1500. in 4. excusum testatur *Daumius* ad Reines. Epistola 106. p. 270. med. *Symbola est Mastrichtiana.*

(280) *Loys* de SAINT AUBIN: *Isaac* le MAITRE de SACY. Hæc *Bailletus* p. 530. indicis auctorum sui, & Cabale Chimerique p. 172.

(281) AVEMPACE *Hispanus*: Ei tribuitur liber, qui extat Hebraice, *de causis*, qui tamen ab aliis iterum ARISTOTELI, vel ALPHARABIO aut PROCLO adscribitur, ut notat *Frisius* Bibliothecæ Gesnerianæ p. 88. b. Idem & Arabs dicitur, ut credit *Ravius*, qui non obscure innuit quoque, sibi eundem hunc esse cum AVERROE, qui & Arabs & Hispanus & Philosophus & Commentator audit: indicante *Symbola Normanniana.*

(282) *Johannes* AVENTINUS: Ejus *Annales Bojorum* libris VII. ad annum 1533. usque restituti sunt è MSS. & aucti à Nicolao *Cisnero* Basileæ an. 1615. in fol. Verum Auctoris (Aventini) nomen esse THURNMEIR, qui natus sit Avensbergi in Bavaria superiori 1466. docet *Hallervordius* Bibliothec. Curios. p. 162. a.

AVITUS v. *Aurelius.*

AUGIENSIS v. *Berno.*

(283) *Collegium* AUGUSTANUM. Ejus nomine emisit *Senecam Christianum*, & *Vitam S. Noberti*, *Joh. Baptista* SCHELLEMBERGH Germanus, Augustanus, ut testatur Witte Diarii Biographici an. 1645. 23. Januar. vide *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 418. b. qui addit, priorem librum constare collectis è Seneca sententiis, ad mores instituto Christianæ perfectionis formandos, recusumque esse Romæ 1648. Editum autem August. 1637. in 24.

AUGUSTINUS v. *Ardinghellus.*

(284) *Aurelius AUGUSTINUS Hipponensis, quam multa scripserit egregia, vide apud auctores modo laudatos, quorum etiam plerique supposita eidem multa recensent, una cum illius editoribus. Nobis ea sola, quæ verum auctorem certum aut probabilem invenisse creduntur, alphabetica serie nunc recensere instituti ratio mandat. Ea igitur hæc sunt.* I. De Spiritu & Anima HUGONI VICTORINO *secundum* Trithemium *&* Vincentium Bellovacensem, *vel* ETHERIANO, *sec. alios*: CISTERCIENSI *cuidam*, *sec.* Thomam Aquinatem *attribuitur. v.* Cocum p. 379. & Raynaud. p. 128. Rivet. l. 4. c. 12. 422.

Ubi ex verbis *Boethii* citatis colligit hunc tractatum non esse Augustini. Extant autem verba illa in *Boethii* lib. V. Consolationis Philosophiæ p. 255. edit. Hanckianæ, Lugdun. Batavorum 1671. cum notis Berarrii Sitzmani & Vallini. CISTERCIENSI tribuit etiam cum Benedictinis Parisiensibus *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 173. b. ubi simul ALCHERO ei nomen fuisse indicium facit.

II. Explicatio in Apocalypsin TYCHONII *dicitur* Gretsero *in Mystæ Salmuriensis proleg. c. 6. p. 47. &* Raynaudus *illud evicisse* Franciscum Riberam *in Anacrisi Interpretum Apocalypseos docet p. 128. v.* Coc. 356. *&* Rivetum.

Vide *Symbolam Flensburgo-Mollerianam* sub lit. (f) exhibitam.

Non esse Tychonis judicant tamen *Benedictini*, sed has expositiones ex BEDÆ, VICTORINI & TYCHONII operibus esse collectas, & in Homiliarum formas redactas, vide *Cave* loc. cit.

III. De Clericorum singularitate liber CYPRIANI *modo*, *modo* HIERONYMI *nomine excusus est*, *cum sit neutrius: Verum* ORIGENSIS, *si* Pamelio *credimus*, *cui tamen ipsi multum repugnat* Erasmus: *v.* Cocum *p.* 149. & seqq. Rivetum *l.* 2. *c.* 13. *p.* 225. *plura v. infra in* Cypriano.

Circa Bedæ tempora scriptum esse hunc de singularitate Cll. librum judicant Curatores Editionis Oxoniensis scriptorum Cypriani apud *Cave* loc. cit. p. 65. a. ipsi tamen Hieronymi ævo non videtur posterior p. 61. b.

IV. De Continentia HUGONIS a S. VICTORE *putat* Erasmus *apud* Rivet. *p.* 426. *contradicentibus aliis.*

At contra *Erasmum* defendi ingenuitatem hujus scripti a Benedictinis, memorat *Journal des Sçavans* du 17. Decemb. 1685. p. 547.

V. De Rectitudine Conversationis Catholicæ, *S. ELIGII Episcopi Noviomensis*, *ex* Audoeno *in vita ejus l.* 2. *c.* 16. *probatur à* Raynaudo *l. c.*

VI. De Divinitatis Essentia, *ANSELMI judicatur a* Possevino *appar. sacr. p.* 94.

Cave autem Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 173. b. asserit, sibi hunc tractatum videri excerptum ex EUCHERIO Lugdunensi. Idem volunt *Benedictini*, indicio *Act. Lips.* an. 1688. p. 622. lit. (a)

Addit hic *Margo Dieemannianus:* Mihi pag. 85. Conf. *Bellarm.* de scr. Eccl. in *Anshelmo* p. m. 210. *Lovanienses* in Censura T. 4. Oper. August. hunc librum dicunt esse duo prima capita libri, quem EUCHERIUS Lugdunensis scripsit de formulis spiritualis intelligentiæ.

VII. De Bono Disciplinæ: *ex fide Codicis MSS. S. VALERIONI Cimelensi Episcopo tribuitur a* Goldasto *apud* Rivet. l. 4. c. 15. p. m. 432.

VALERIANUM CEMELIENSEM vocat *Cave* loc. cit.

VIII. De Ecclesiæ Dogmatibus ALCUINO *etiam à* Trithemio *aliisq; tributo scripto, supra egimus: illudq; non minus male* FULGENTIO, ut *&* B. ISIDORO, *aut Gregorio Papæ tribui docat* Cocus *p.* 131. *GENNADIO illud* Bellarm. *p. m.* 124. *vindicat*, *& pleriq; melioribus fundamentis nixi v.* Coc. *p.* 340. 341. Raynaud. *p.* 122. Rivet. *l.* 3. *c.* 2. *p. m.* 421. *Imo & Tertulliani operibus insertum prodiit*, *æque male. Vide imprimis editionem Elmenhorstii* 1614. *publicatam*, *ubi testimoniis auctorum & MSti cujusdam probat esse GENNADII*, *sed capita quædam ex Epistolis COELESTINI & CONCILIORUM quorundam esse desumpta*, *cum in MSto deessent.*

Gennadio etiam tribuit *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 74. sub lit. (b) & *Benedictini* ex recensione Actor. *Erudit. Lips.* an. 1688. p. 622. 623. sub lit. (c) & an. 1689. p. 230. ubi ex Apologia Historica de *Mr. Gery* Gennadium hunc Semi-Pelagianum vocant. Et omnino Auctorem hujus libri *de Ecclesiasticis dogmatibus* c. 53. de quotidiana Communione *repugnare Augustino* e diametro, nec proinde Augustinum ipsum esse putandum; sed potius GENNADIUM observat Bernardus *Vindingus* Theologus Augustinianus Hispanus in Critico Augustiniano Castigato p. 58. ubi etiam *librum de Fide ad Petrum Fulgentio* abjudicat, citante *Symbola Flensburgo Molleriana.* Legendam de hoc libro præfationem *Erasmi* commendat *Dannhawerus* Hodosophiæ pag. 1080. & 1217. ubi dubitare de illo eundem addit.

IX. De Fide contra Manichæos, *librum esse EVODII Uzalensis*, *ex* MSto Corbejensi, *&* Sirmondi *Histor. prædest. c.* 1. *probat* Rainaud. *p.* 128.

Cum eo faciunt quoque *Cave* loc. cit. & *Oudin* in *Actis Erud.* Lips. 1686. p. 398. lit (d) & *Benedictini* ib. 1688. p. 622. (e) Addit *Margo Diecmann.*

Augustino *tamen eum adhuc vindicant* „ Lovanienses *in Censura T.* 6. *Oper. ejus p.* 207. "

X. De Fide ad Petrum Diaconum *liber*, *S. FULGENTII probatur à* Raynaud. *l. c.* Bellarm. *p.* 125. *Maxime vero fide* MSti *cujusdam*, *a* Thoma Jamesio *in Ecloga Oxonio-Cantabrigiensi ad finem libri secundi*, *ubi Censura talis hujusce libri extat:* Librum *de Fide ad Petrum Diaconum* non fuisse scriptum ab *Augustino*, scribunt cum *Erasmo Lovanienses*, & ego facile inducor ut credam, tum ob rationes a Viris doctissimis allatas, tum vel maxime quod in celeberrima Bibliotheca Collegii Mertanensis invenitur scriptum sub hoc titulo: *Fulgentii ad Petrum Diaconum de Fide &c. v.* Gerh. *p.* 462. *&* Coc. *p.* 341. *nec non* Rivet. *lib.* 4. *c.* 12. *p.* 419. *& cap.* 25. *p.* 470. *prolixe hac de re docentem.*

XI. De Triplici Habitaculo, *FULGENTIO ex auctoritate* Bonaventuræ *tribuitur a* Raynaud. *l. c. ab aliis S. BERNARDO*, *ut habet* Angelus Rocca *apud* Cocum *pag.* 35. *Quod* Augustini *non sit*, *omnes fere affirmant.*

XII. De V. Hæresibus *liber*, *PETRO CHRYSOLOGO adscribitur a* S. Hildephonso *lib. de perp. Virginitate & partu S. Mariæ*, *inquit* Raynaud. *l. c.* *Beda tamen* Augustinianum *agnoscit.*

XIII.

XIII. De Mirabilibus S. Scripturæ *tripartitum opus, perperam* Auguſtino *tribui, jam olim monuit* Thomas Aquinas 3. *part. pag.* 45. *art.* 3. *ad* 2. *Vide in eandem ſententiam euntes plurimos apud* Cocum *pag.* 357. *& ſeq. Verum ejus auctorem eſſe quendam* Sanctum Hibernum, *MARCHIANUM*, Henricus Firtzeſimon (*Addit* Margo Diecmannianus: *Firthſimon ſcribit* Labbe *T.* 1. *de Scr. Eccl. p.* 133. *ſed ſcribendum eſt* Fitzſimon *v. Alegambe p.* 172.) *in libro de Sanctis Hiberniæ ſcriptum reliquit.*

XIV. De Benedictionibus Patriarcharum *liber, excerptus videtur ex S. HIERONYMI* Q.Q. Hebraicis, Bellarm. *p. m.* 125. *quod approbant* Poſſevinus *&* Rivetus *pag.* 419. *lib.* 3. *c.* 12.

Addit tamen *Vinding.* l.c. p. 58. non tantum maximam partem eſſe deſumtam ex Quæſtionibus Hieronymi libellum, ſed ad finem etiam ſat multos verſus eſſe e S. GREGORII lib. I. Moralium c. 7. & lib. XXXI. c. 10. Abbatis Hiberni MANCHINI qui claruit 651. voluit Henr. Fitz *Simonis*, reclamante *Waræo* de Scriptor. Hiberniæ l. 1. c. 3. p. 26. qui poſteriorem eo conjicit, docente *Symbola Islingtoniana Cavei* MSta. Is dein ALCUINUM Auctorem ſubſtituit Hiſtor. lit. Scriptor. Eccleſ. p. 173. b. Auguſtini quidem ingenio & eruditione inferiores; antiquos tamen judicat hoſce libros negari non poſſe Georg. *Calixtus* de numero libror. V.T. §. 33. p. 89.

XI. De Prædeſtinatione & Gratia *librum eſſe FULGENTII, ſcripto peculiari probaverunt* Theoph. Raynaudus *cui titulus:* Cenſura inofficioſæ cenſuræ, *&* Sirmondus *editioni libri illius ao.* 1623. *factæ præfixa peculiari præfatione v.* Rivetum *l.* 4. *c.* 14. *p.* 430. *& c.* 25. *pag.* 471. 472.

XVI. Quæſtiones in V. *&* N. Teſtamentum, *quod non ſint* Auguſtini, *fere omnes animadvertunt eruditi, cujus autem ſint auctoris, ſtrenue controvertitur: vide quæ in Ambroſio* de Comm. in Epiſtolas Paulinas *diximus. Unde ut & aliis* Joh. Gerhard. *pag.* 282. *&* 285. *HILARIUM* Diaconum *auctorem earum credi notat. adde* Rivetum *l.* 3. *c.* 13. *p.* 423.

Hilario aſſerit tractatum hunc *Garnerius* in Append. ad Part. I. oper. Marii Merc. Diſſert. I. c. 8. §. 1. 2. 3. 4. qui & Pelagianiſmi crimen ibidem fuſe Auctori a multis impactum diluit, monente Guilielmo *Cave* loc. cit. Adde *Hottinger.* de Script. ſuppoſititiis pag. 86. citatum hic in margine *Normanni* & p. 85. ad n. ſeq. XVII. XIIX. du *Pin* Biblioth. Tom. 2. p. 239.

XVII. Reſponſio Auguſtini ad articulos ſibi propoſitos, *quomodo a S. PROSPERO conſcripta ſit, &* Auguſtini *nomine publicata, vide prolixe* Raynaud. *de mal. & bon. lib.* *p.* 117.

Raynaudii verba ſub lit. (g) exerpſimus. *Voſſii* Hiſtoria Pelagiana citatur hic etiam in margine *Normanni.*

XVIII. Sententiæ Auguſtini, *quod ſint a PROSPERO collectæ, potiſſimum tamen ex ipſo* Auguſtino, *teſtantur fere omnes, v.* Bellarm. *p.* 125. Rivetum *p.* 419. 424. 425.

XIX. Sermones *ejuſdem multi ſuſpecti ſunt. v. gr.* De Abſolone, *quem ei tribui a nonnullis, revera autem eſſe CHRYSOSTOMI, docet* Th. Raynaudus *p.* 148.

XX. De Cathedra Petri, *quod ſit AMBROSII, multis probare laborat* Iſ. Caſaubonus *in Baronium, Exercit.* 13. *Diatribe* 17. *p. m.* 267.

XXI. De Epiphania, *LEONIS* Pontificis *eſſe, docet* Th. Raynaudus *p.* 148. *v.* Rivet. *l.* 4. *c.* 22. *p.* 458. Coc. *p.* 398.

XXII. De Laudibus Mariæ ex partu Salvatoris, *cujus initium:* Nativitas Domini *&c. & eſt* 15. de tempore *in quibusdam MSS. Teſte* Perkinſo, *tribuitur SEVERIANO.* Rivet. *l.* 4. *c.* 25. *p.* 470. Raynaud. *p* 128. *vult eſſe FULGENTII.*

XXIII. De Quadrageſima, *LEONIS I.* Pontificis *eſt, docente eodem* Raynaudo *l. c.*

XXIV. Sermo I. de Feſto omnium Sanctorum, *quem Lovanienſes volunt potius eſſe ALCUINI, tribuitur ODONI Cluniacenſi in* Mſſo Codice *Eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, teſte* Baronio *in Martyrolog.* 1. *Novemb.*

Ut eo aptius videri queat, quinam inter Sermones Auguſtini, dubii aut ſuppoſititii habeantur, Catalogum eorum ex *Mente Benedictinorum* ſubnectit Guilielmus *Cave* Hiſtoriæ literariæ Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 172. b. Poſtquam genuinos Auguſtini libros recenſuit; quem nos ſub lit. (h) excerptum ſubjecimus. v. *Journal des Scavans* an. 1684. p. 47. 49. 50.

XXV. De Bono Viduitatis *liber JULIANI Pelagiani creditur multis, tam Catholicis, quam Reformatis, aliisq́; vide* Rivet. *l.* 4. *c.* 13. *p.* 426. 427. Poſſevin. *Tom.* 1. *appar. Sacr.* Raynaud. *p.* 147. *qui duo poſteriores tamen reclamant huic ſententiæ, una cum* Bellarmino.

XXVI. Liber de Vita Chriſtiana, ad Sororem viduam, *id eſt, piam Matronam orbam conjuge, FASTIDII* Epiſcopi Britanni *eſſe perhibetur, nulla ratione addita,* Raynaudo *pag.* 127. *non eſſe* Auguſtini *v. apud* Cocum *p.* 357. 358.

Vindicatur autem ei data opera per Lucam *Holſtenium*, qui & ſingularem illius editio-

nem Romæ 1663. teſtante Guilielmo *Cave* loc.c. p. 174.a. dedit.

XXVII. De Cognitione Veræ vitæ *liber*, *ANSELMO vindicatur ab eodem pag.* 128. *v.* Cocum *p.* 358.

Rectius tamen adſcribi à *Benedictinis* HONORIO AUGUSTODUNENSI, judicat Cave loc. cit.

XXVIII. De Virtutum & Vitiorum Conflictu, *in Ambroſii operibus ſupra jam memoratus liber, LEONI* Papæ *tribuitur, ſed male, ſecundum* Bellarm. *p.* 134. *&* 150. *&* Poſſevinum. *Alios GREGORIO MAGNO eum tribuere docet* Rivet. *p.* 326. *adde p.* 431. *& l.* 4. *c.* 22. *p.* 462. *Plura lege apud editores operum* Auguſtini, *quos nunc exſcribere, comparare, examinare, moles operis, otiumque, & inſtituti ratio non patitur.*

ISIDORI HISPALENSIS eſſe L*abbeus* conjicit. AMBROSIO AUTBERTO adjudicant *Benedictini Pariſienſes*; Quorum quale judicium de aliis aliquot ſcriptis, quæ Auguſtini nomine vulgo veniunt, ſit, oſtendent ea, quæ *Acta Eruditorum Lipſ.* an. 1688. p. 619. 622. 623. nobis hanc in rem ſuppeditant ſub lit. (i) quibus adde Jo. de Croi Auguſtin Suppoſé p. 9. 10. 71. 72. lit. (k)

His addimus, nunc olim datis ulteriora quædam. Videlicet:

XXIX. Librum *de gratia & Libero arbitrio*, quem *Cave* Hiſtor. lit. Script. Eccleſ. pag. 171. b. anno 424. ſcriptum teſtatur, adeoque Auguſtini eſſe non poteſt. FAUSTI ESSE ex *Gery* notant *Acta Erudit. Lipſ.* A. 1689. pag. 230. ſub lit. (l)

XXX. *De Hæreſibus ad Quod vult DEum* librum, non diu ante mortem ſcriptum *ab Auguſtino* monet *Cave* lib. cit. p. 170. ſed Adjectam eſſe Appendicem *de hæreſibus: Neſtoriana, Eutychiana, & Trinotheana, per* GENNADIUM MASSILIENSEM, quibus in codice S. Victoris Pariſienſis MS. adjungitur *hæreſis Prædeſtinatiana*, teſtante *Sirmondo*, in *Actis Erud. Lipſ.* an. 1687. pag. 271. 272. lit. (m) Cujus Autor à Patre *Piccinardi* creditur EVODIUS *Epiſcopus Uzalenſis*. Huic a *Vincentio Victore* oppoſitus eſt liber quidam ſub titulo: PRÆDESTINATUS, editus primum *ab Anonymo* Pariſ. 1643. in octavo, vid. *Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique* de l'annee 1686. p. 259. Hunc ſine cenſura prætermiſſum dolet *Piccinardi* ſed inique, ut teſtantur *Acta Erud. Lipſ.* an. 1687 pag. 272. Lit. (n) Cum refutata ſit primo ab editore anno ab *Arwæo*, doctore Sorbonico & poſtea *Maguino* & aliis, ut notant *Ephemerides Literariæ Hamburgenſes* plagul. 4. Patavio. lit. (o) Multus & in hoc ſcripto ſub PRIMASII nomine Cave hiſtor. lit. p. 221. 292. (p) Interim mirandum videtur *Erud. Lipſ. Actis* 1688. p. 621. lit. (pp) quod Patres *Benedictini*, qui tamen Codice Victoris uſi ſunt, in editione ſua nullam neque *Gennadii*, neque *Prædeſtinatianæ hæreſeos* mentionem fecerint, ſicut neque *Theologi Lovanienſes.* Ceterum nihil in hoc libro de hæreſibus inveniri, quod non ex EPIPHANIO & PHILASTRIO hauſtum ſit, credit *Vallemont* Elem. de l'Hiſt. Tom. II. pag. 83. v. A*wroeus* infra n. 304. Add. 122. *Inter Spuria Auguſtini Opera* cenſendus venit quoque

XXXI. *Liber Soliloqviorum animæ ad Deum*, qui HUGONIS VICTORINI videtur eſſe Gevilielmo *Cave* Hiſtor. Lit. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 173. a. Utpote cujus ſcrinia affatim expilata ſcribit, additque recentiorem Auguſtino videri etiam *Benedictinis*, qui tamen & hunc librum & *Manuale*, quod ſub Auguſtini nomine venditatur, ANSELMO tribuunt: vid. etiam *Journ. des Savans* 1685. p. 547.

Addit *Margo Diecmannianus*: *Manuale & Soliloquia* Auguſtini non eſſe, ſed Petri DAMIANI, Cardinalis, ait *Hulſeman* in Method. Stud. Theol. pag. 305. qui tamen in Patrologia ſua, quæ operibus ejus poſtumis. Ao. 1679. a B. D. Scherzero editis inſerta eſt. pag. 1062. Spuriis quidem utrumque librum iſtum adnumerat & de ſoliloquiis addit; *Quanquam* Hieronymus *quoq; ſoliloquia* Auguſtini *pag.* 244. *ſe legiſſe teſtetur, manifeſti tamen & ſtolidi errores his, quæ nunc ſuperſunt irrepſerunt.* Aſt de *Petro* DAMIANO, utriusque libri auctore, οὐδὲ γρῦ. Neque memini me in Operibus Petri Damiani, quæ ante aliquot annos ex editione Pariſienſi. ao. 1642. IV. Tomis. fol. nonnulla cum cura tractavi, Manuale iſtud & ſoliloquia reperiſſe.

XXXII. *Sermo in Natali S. Vincentii Martyris* Auguſtino falſo tributus, ſcriptus eſt judicante *Queſnello*, ab Hiſpano quodam, forſan LEANDRO HISPALENSI. Habetur inter Auguſtini Sermones de Sanctis num. 13. indicante *Cave* l. c.

XXXIII. *Sermones ad fratres in Eremo* Auguſtini non ſunt, ſed inſulſi cujusdam impoſtoris, ut cenſet *Cave* l. c. pag. 174. b. Auctorem eorum eſſe le B. JOURDAIN DE SAXE Auguſtin. ex P. Jacob. *Hommen* ſupplemento Patrum refert *Journal des Sçavans* d. 21. Amſtelod. 1684. pag. 345.

XXXIV. *Prologus Enarrationibus Auguſtini in Pſalmos præfixus* initio Tom. 8. operum ejus, idem cenſetur eſſe *Uſſerio*, cum *Procemio* BASILII M. Cæſareæ in Cappadocia Epiſcopi in Pſalmos, & revera Baſilium Auctorem habere, de ſcript. & Sacris vernacul. pag. 25.

XXXV. *Epiſtola ad Demetriadem Virginem*, quæ inter Auguſtinianos extat, ab ipſo Auguſtino lib. I. de gratia Chriſti c. 36. tribuitur PELAGIO & *ab Oroſio Orebeſtræ Scriptore in Apologetico.* Alii JULIANUM CELANENSEM Epiſcopum Auctorem faciunt, ut notat *Colomeſius* diſſ. de dubiis aliquot Scriptor. num. XXIIV. Hanc & alias Auguſtini Epiſtolas Gallice vertit Mons du *Bois*,

Præ-

Præcepteur du dernier Duc de Guise *Journal des Savans* 1685. pag. 21. Epiſtolam ad Demetriadem LEONI M. *Quesnellum*, PROSPERO AQUITANICO *Antelmium*, vindicantes vid. *Supplem. Act. Erudit. Lipſ. Tom. I. Sect. VIII. p. 431.*

XXXVI. *Exhortatio de ſalutaribus documentis ad quendam Comitem*, Auguſtino tributa, eſt PAULINI Patriarchæ AQUILEJENSIS, ut ex relatione codicis MSti quo uſi Benedictini Pariſienſes evincit *Uſſerius* de ſcript. & Sacris Vernaculis pag. 84. & Cave l. c.

XXXVII. De *Scalis Paradiſi* liber Auguſtino tributus, qui extat quoque ſub titulo *Scalæ Clauſtralium* inter opera B. BERNARDI, GVIGONEM Carthuſiæ Majoris Priorem, qui obiit ao. 1137. Auctorem habet: ut docent *Uſſerius* p. 144. Cave. p. 450. a. ll. citt.

XXXIIX. *Hypognoſticôn contra Pelagianos* libri VI, qui extant, Auguſtini non ſunt. SIXTO Presbytero Romano eos tribuit *Garnerius*, *Piccinardus* autem MARIO MERCATORI vindicat, Cave l. c. & *Acta Erud. Lipſ.* 1687. p. 275. Lit. (Q) His addit *Margo Diecmanni:*

Hypognoſticôn ſex libros *contra Pelagianos in Auguſtini Operibus extantes, quos dudum Eccleſia Lugdunenſis apud Raynaud. Erotem. p.* 127. *νοθείας poſtulavit*, SIXTO III. *Papæ* Jo. Cornelius; Mario Mercatori *autem Seraphinus Piccinardus tribuit. Utriusque ſententiæ rationes veriſimiles ipſe producit* Piccinardus *Quæſt. Hiſt. Theol. de novitio opere Prædeſtinati Sect. 1. p. 72. ſſ. ed. Patav. 1686. 4.*

XXXIX. De *fide rerum inviſibilium* Tractatus à Lovanienſibus Auguſtino abjudicatus, ab *Eraſmo* HUGONI aſſertus, à *Benedictinis* magno conatu *vendicatur*, vid. *Acta Erud. Lipſienſ.* ao. 1688. pag. 620. (r) *Cave* Hiſtor. lit. Script. Eccleſ. pag. 173. a. hunc tractatum ex *Auguſtini operibus conſarcinatum*, veriſimile facit. Auguſtino vindicat etiam Mericus *Caſaubonus* of credulity and incredulity pag. 7.

XL. De *Antichriſto liber* Auguſtino vulgo attributus RABANI MAURI eſt, docente *Cave* l. cit. & *Schiltero* de fatis Eccleſiaſt. §. 98.

XLI. *Vita Senecæ*, quæ circumfertur Auguſtini nomine, eſt XYCHONIS POLETONI ſ. POLENTINI, ut ex *Gyraldi* dial. 9. de Poëtis docet *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 74.

XLII. *Sermo de Annunciatione & aſſumtione B. Virginis*, Auguſtino tributus, FULBERTO Epiſcopo Carnotenſi aſſeritur apud Morn. Any. 637. *White* defence of the Way p. 123. At Lambecius diario S. Itin. Cellenſ. pag. 119. Auctorem hujus opuſculi dicit *Joan. Teutonicum* ex Friburgo oriundum, Epiſcopum Boſſinenſem, & Generalem ſui ordinis quartum, ut patet ex eis, quæ lit. (s) adduximus. Adde, quæ *idem* Auctor Biblioth. Cæſar. lib. VIII. pag. 158. prolixe diſſerit.

LXIII. *Regulæ ad incluſas ſeu moniales*, quæ perperam inter Auguſtini opera habentur ALFREDI nomine in Collectione Regularum Holſteniana part. 3. pag. 109. collocantur: docente *Cave*, Hiſtor. Litterar. p. 468. a. & *Pin.* Biblioth. Tom. III. p. 171. a.

Vide plura in *Ambroſio Ansberto*, *Autperto Ambroſio Mediolanenſi* & aliis, qui nominati fuere *ſupra*, eo nomine quod Auguſtini opera cum ipſorum operibus fuere commutata. Denique addantur excerpta (t) *du Pinii* Biblioth. des Auteurs Eccleſiaſt. Tom. III pag. 217. 218. 219.

Adde *Maſtrichtianas* (u) *Symbolas.*

(a) Acta Erud. Lipſ. *ao. 1688. p. 622. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Auguſtini a Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- tractatus de eſſentia divinitatis, cujus prima & maxima pars ex* Eucherii *Lugdunenſis opere de* formula ſpiritalis intelligentiæ *deprompta eſt.*

(b) Miræus Biblioth. Eccleſ. *pag. 74. Ex variis Gennadii* ſcriptis *præter librum* De illuſtribus Eccleſiæ ſcriptoribus, *extat liber* De dogmatibus Eccleſiaſticis, *quem Gelaſio Papæ dicavit. Hunc librum falſo tribui S.* Auguſtino, *jam ante 800 amplius annos monuit Clerus Lugdunenſis, de Godeſcalci cauſa, adverſus joannem Erigenam Scotum, ſcribens.*

(c) Acta Erud. Lipſ. ao. 1688. *& 623. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Auguſtini a Monachis Benedictinis recognitorum) appendicem ------ liber de eccleſiaſticis dogmatibus, quem* Gennadio Maſſilienſi *inter eruditos plerique tribuunt.*

(d) Acta Erud. Lipſ. 1686. *Aug. pag. 398. Ex iis, quos Bellarminus prætermiſit, antiquiores ſunt (in ſupplemento de Scriptoribus vel ſcriptis eccleſiaſticis a Bellarmino omiſſis ad ao. 1460. Collectore F. Caſimiro Oudin)* ---------------------------------- Evodius *Uzalenſis, cui librum de fide ſeu unitate Trinitatis contra Manichæos, inter* Auguſtini *opera tomo ſexto editum, deberi* Sirmondus *ſtatuit.*

(e) Acta Erud. Lipſ. *ao. 1688. pag. 622. Rejecti præterea in hujus tomi (IIX. Operum Auguſtini a Monachis Benedictinis editorum) appendicem --- liber* de altercatione eccleſiæ & Synagogæ --- *liber de* fide contra Manichæos Evodio *tributus.*

(f) *Bernh. Vindingius* Theol. Hiſpanus *Auguſtinianus, in Critico Auguſtiniano Caſtigato, Vallanzeriæ* Ao. 1621. in 8vo edito, de pleriſque ſcriptis D. Auguſtino ſuppoſitis erudite & judicioſe diſſeruit. Ex eo habe ſequentia, de ſcriptis Auguſtini Pſeudonymis detectis, quorum in tuo ſynt. nulla mentio facta.

pag. 83. Liber Meditationum *pius utilisque, non item Auguſtinianus eſt (quod agnovit Gabr. Vasquez Tomo 1. Diſp. 52. num. 18.) nec abſurdum ſuſpicari,*

suspicari, ab Anshelmo Cantuariensi profectum. Legitur certe ejus nomine Bona pars istarum, ut ostendit Fasciculus Devotionis *ab Henrico* Sommalio *G. J. Lovanii ao. 1607. & 1616. editus.* (Affert ibidem V. rationes, quibus probat non esse eas Augustini.)

pag. 86. Scala Paradisi *non magis est S. Augustini, quam* Bernhardi, *cujus inter opera similiter vagatur.*

pag. 86. Duodecim Gradus Abusionum *nonnusquam ascribuntur cuidam* Ebrado, *ut testatur Pamelius in suo Cypriano. Apparet hominem fuisse non valde doctum & bene dividendi ignarum.*

pag. 93. *Libellus de* Antichristo *legitur etiam apud Alcuinum (quamvis Rupertus citet nomine* Rabani), *verbis passim variatis, & Textu in fine aucto.*

pag. 95. *Sermonem tertium de* Verbis Domini *Codices. Antiqui tribuunt Eradio Presbytero, S. Augustini designato successori. Sermo XIX. est S.* Maximi Taurinensis; *Exstat etiam inter Ambrosianos.*

pag. 98. *Serm. 28. esse partem libri Vti S. Ambrosii de Sacramentis observarunt Lovanienses.*

pag. 100. *Sermo XXV. de* Verbis Apostoli *est S.* Maximi *Episcopi.*

pag. 101. *Ex* Homiliis *Quinquaginta IVta est Autoris diserti. Itaque ejus nomen tam inique suppressum, quam falso Augustini olim præfixum. Fuerunt, qui aliquid odorarentur* Ambrosianum. *Quid si ego* Chrysologum? *Quanquam nihil affirmo.*

pag. 111. *Homilia XLI.* πολυδεσπότη *est, nec solum Augustino & Ambrosio, sed etiam* Cæsario *Tomo V. Biblioth. PP. parte 3.) adscribitur. Mihi videtur cento male consutus.*

pag. 118. *Sermo X. de* Tempore *est S.* Ambrosii, *teste* Cassiano *l. 7. de Incarnat. cap. 25. Sermo XI. S.* Maximi, *cujus & inter Sermones legitur.*

pag. 120. *Sermo XV. de* Tempore *haud est contemnendus.* Severianine *sit, an* Fulgentii *(uterque enim secundum Lovanienses, Astipulatores habet MSS. Codices), non facile judicarim.*

pag. 126. *Sermo 33. de* Tempore *est* Leonis Magni.

pag. 127. *Sermo 37. de* Tempore *debetur S.* Maximo. *Sermo 38. est totus liber 1.* Alcuini *de Trinitate, cum parte secundi.*

pag. 133. *Sermo 58. de* Tempore *est 14tus inter adscriptos Cæsario. Cujuscunque autem sit; Augustini non esse, loquela ejus manifestum facit.*

pag. 135. *Sermo 63. de* Tempore *est S.* Leonis Papæ. *Sermo 66. constat ex c. 12. & 13.* Alcuini *de Virtutibus & Vitiis.*

pag. 136. *Sermo 68. de* Tempore *Lovaniensibus* Ambrosianum *quid visus est sapere.*

pag. 139. *Sermo 77. de* Tempore *inter* Ambrosianos *militat, sed forte est S.* Maximi.

pag. 152. 153. *Sermo 98. & 99. de* Tempore *descripti sunt ex* Origenis *Homilia 9. super Numer.*

pag. 160. *Sermo 112. de* Tempore *descriptus est ex* Alcuini *libello de* Virtutibus & Vitiis *cap. 1. & 5.*

pag. 162. *Sermonem 117. de* tempore *ex* Ambrosio *in Lucam decerptum Lovanienses indicant. Sermo 118. ab iisdem S.* Maximo *tanquam Possessori legitimo restitutus est.*

pag. 163. *Sermo CXX. de* tempore *numeratur in Sermonibus* Eusebii Emisseni, *Tomo V. Biblioth. pp. parte 1.*

pag. 165. *Sermo 125. de* tempore *non est Sermo, sed* Damasi *Papæ* Symbolum, *ut observarunt Lovanienses.*

pag. 166. *Sermo 128. de* Tempore *est S.* Maximi Taurinensis.

pag. 167. *Sermonem 130. de* Tempore *Lovanienses ex Libb. MSS. & nonnullis excusis restituerunt* Joh. Chrysostomo.

pag. 168. *Sermonis 133. de* Tempore *Initium est Pars posterior Sermonis 48. ap. S.* Ambrosium, *quod autem sequitur, est integer Sermo 57. apud eundem.*

pag. 169. *Sermonem 136. de* Tempore Eusebius Emissenus *sibi vindicat. Sermo 137. ex* Eusebio *& Homilia S.* Gregorii *22. in Evang. congestus. Sermo 138. itidem* Eusebianus *est.*

pag. 170. *Sermo 156. de* Tempore *inter Eusebianos militat.*

pag. 171. *Sermo 162. de* Tempore *in Bibliotheca Cluniacensi Col. 383. adscribitur etiam S.* Odiloni, *sed eodem ni fallor jure, quo* Augustino: Eodem, *inquam,* Jure, *quo eidem S. Odiloni col. 407. tribuitur* Fragmentum libri de V. Hæresibus, *& col. 127. S.* Odoni *Sermo Leonis* Papæ.

pag. 173. *Sermo 168. de* Tempore *est XImus inter S.* Cæsario *adscriptos.*

pag. 176. *Sermo 176. de* Tempore Eusebianus *est, & impugnat Errorem Eutychetis, non ortum nisi Augustino mortuo.*

pag. 185. *Sermo 203. de* Tempore *compositus ex Cap. 7. & 8.* Alcuini *de Virtutibus & Vitiis.*

pag. 188. *Sermo 213. consutus est ex Cap. 10. & 15.* Alcuini *de Virt. & Vitiis.*

pag. 194. *Sermonem 226. de* Tempore *Lovanienses notant haustum ex* Ambrosio.

pag. 203. *Sermo 246. de* Tempore *Autoris est neque indocti, neque indiserti. Quid si* Ambrosii? *Ab ejus sane stylo non abhorret, licet in Opp. ejus non inveniatur.*

pag. 207. *Serm. 253. de* Tempore *locum habet inter Homilias* Eusebii *Gallicani, Tomo V. Bibl. Pp. parte I. p. 596. Edit. Noviss. ao. 1618.*

pag. 210. *Sermonem I.* de Sanctis *MSta quædam* Fulgentio *Episcopo adscribere inquiunt Lovanienses. Ego fateor, nihil habere ab* Augustino *alienum.*

pag. 211. *Sermo V.* de SS. *est* Maximi *Taurinensis.*

pag. 212. *Sermo XIII.* de SS. *est Ante penultimus* Leonis Papæ.

pag. 215. *Sermo XVI.* de SS. *est XLVIImus apud S.* Ambrosium.

pag. 219. *Sermo XXII.* de SS. *est S.* Petri *Episcopi Ravennatis: Vigesimus sextus est inter* Ambrosianos *LXVIII. XXVIImus est* Maximi *Taurinensis.*

pag. 221. *Sermo XXX.* de SS. *uti* & *XXXI.* & *XXXIII. exstant inter* Ambrosianos.

pag. 222. *Sermo XXXV.* de SS. *citat Isidorum de vita & Obitu Sanctorum, & a MSS. tribuitur* Fulberto *Carnotensi. Sermo XXXVI.* Eusebianus *est. XXXVII. alibi* Alcuino, *alibi* Bedæ *tribuitur; sed pro Beda facit Autoritas Romani Breviarii.*

pag. 223. *Sermo XLI. de SS. adscribitur etiam S.* Cæsario, *apud quem numero Octavus est.*

Hactenus Excerpta ex Vindingio.

(g) Raynaudus de libris malis & bonis. pag. 117.

Non desunt apud ipsos Patres, exempla. Opus S. Prosperi ad objectiones Vincentianas, ab ipsomet Prospero, nomine S. Augustini *editum, eo titulo;* Augustini, ad Articulos sibi falso impositos, responsio; *olim invaluit opinio, quæ tam-etsi nunc eraso eo titulo prope exolevit, videtur tamen esse vere antiqua. Nam S.* Fulgentius *lib. I. ad Monimum, Cap. ult. illum librum citans tanquam Prosperi, ait in eo depelli, quæ fuerant S. Augustino malè imposita: & tamen constat, Prosperum neque in præfatione illius libri, neque in responsione ad singula objecta, meminisse depulsionis calumniarum circa ea puncta irrogatarum D. Augustino. Videtur ergo Prosper D. Augustini nomine librum conscripsisse, ut ferebat vetus inscriptio, nomine Augustini ad Articulos sibi falso impositos.*

(h) Cave Histor. Litterar. de Scriptotoribus Ecclesiast. p. 172. b.

Sermones ex hisce aliquot spurios nos in transitu notavimus. Verum cum accuratius longe id præstiterint Benedictini Parisienses *in editione sua nupera; nos censuram Sermonum ab iis latam compendio exhibere, è re fore arbitramur. Sermones itaque omnes (quibus Tomus IV. absolvitur) in quatuor classes redegerunt, de* Scripturis, de Tempore, de Sanctis & de Diversis, *quibus accessit quintus Ordo* Sermonum Dubiorum; *cum non nisi aperte supposititii in Appendicem rejecti sint. Classes istæ quinque Sermones complectuntur cccxiv. præter Fragmenta. In Appendicem rejiciuntur, tanquam certo certius spurii, Sermones cccxvii. ex Collectionibus supra memoratis hinc inde selecti, nimirum ex vulgari Collectione Sermonum de* Verbis Domini *Sermon. 3us 4us. 19. 20. 22. 28. 34. 47. 52. 54. 56. 57. 58. De* verbis Apostoli *Serm. 2ius. 25. 26. 34. 35.* Homiliarum *L. Serm. 2us 3. 4. 6. 7 8. 9. 10. 12. 15. 16. 21. 22. 26. 30. 31. 33. 35. 39. 45. 46. 47. 48. De* Tempore *Serm. 1us 2us 3. & omnes reliqui præter 5m. 12. 16. 19. 20. 23. 25. 27. 28. 30. 31. 32. 34. 39. 42. 45. 49. 50. 52. 72. 74. 94. 96. 107. 09. 110. 113. 119. 135. 139. 140. 141. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 151. 155. 160. 164. 165 170. 174. 186. 187. 196. 205. 212. 214. 220. 234. 235. 236. 237. 245. 254. 256. Sermones* de Sanctis *omnes spurii sunt præter 4m. 12. 17. 23. 24. 42. 45. 48. 50. 51. Inter Sermones XVII. Paris. 1531. additos, spurii sunt 1us. 2. (qui pars est Sermonis 51. in hac Collectione nova Benedictinorum) 7. (pars Sermonis 88.) 15. (pars Sermonis 150.) Inter Sermones de diversis spurii sunt 7us (pars Sermonis 361.) 35. 36. (pars sermonis 279.) 38. 65. 96. 97 98. 99. 118. (pars Sermonis 325.) Ex Sermonibus* ad Fratres in Eremo *non nisi sex in hoc Tomo exhibentur, reliqui in Tomo sequente. Ex his sex spurii sunt, tres, qui in vulgari Sermonum istorum Collectione locum obtinent 56. 70. & 72. Ex* Sermonibus ad Hierpn. *Vignerio editis, in parte I, Supplementi spurii sunt 3us 4. 5. 13. 14. 15. 17. 18. In parte II. Supplementi spurii sunt 1us. 2. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 20. 23. 25. 26. 27. 29. 34. 36. 37. 38. 39. Atq; hactenus quidem* Benedictini.

(i) Act. Erud. Lips. Ao. 1688. p. 619.

In appendicem (Tom. Operum S. Aurelii Augustini, opera & studio Monachorum Ord. S. Benedicti editorum) rejecti sunt sermones supposititii totidem, & iisdem, quibus genuini, classibus dispositi, e quibus haud pauci Cæsario Arelatensi *vindicantur.* Ibid. p. 621. *In appendice (Tom. VI. Operum Augustini) leguntur quædam opuscula* Augustini *nomine perperam inscripta, e quibus libellus de substantia dilectionis* Hugoni Victorino, *liber de scala paradisi* Guigoni Carthusiano, *tractatus de fide ad Petrum* Fulgentio, *liber de cognitione veræ vitæ* Honorio Augustodunensi, *liber de vita Christiana* Fastidio Britanno, *liber de salutaribus documentis* Paulino Aquilegiensi, *tractatus de conflictu virtutum & vitiorum* Ambrosio Autperto, *tractatus de rectitudine catholicæ conversationis* Eligio *Noviomensi, tractatus de bono Disciplinæ* Valeriano Cemeliensi; *alii aliis asseruntur. Neque hic silentio prætermittendi* sermones ad fratres in eremo, *quos Augustini nomine plane indignos esse, plurium eruditorum testimoniis confirmatur.*

Ibid. pag. 622. *In appendice hujus Tomi (IIX) nonnulla occurrunt, quæ a Lovaniensibus inter genuina* Augustini *opera relata fuerant, ut liber adversus 5 hæreses, sermo de Symbolo contra Judæos, Paganos & Arianos, & tractatus de unitate Trinitatis contra Felicianum, qui jampridem a Chiffletio* Vigilio Tapsensi *restitutus est.*

Ibid. pag. 623. *In appendice hujus Tomi (IX. Operum* Augustini *a Monachis Benedictinis recognitorum) legitur tractatus contra Fulgentium Donatistam quem fœtum Augustino suppositum esse cum Lovaniensibus & Vindingo variis rationibus persvadent.*

(k) Jean de Croi Augustin Supposé pag. 9.

Il n'a pas remarqué, que la seconde preface sur les Pseaumes, qui commence par ces paroles, omnis scriptura divinitus inspirata, Toute l' Escriture diuiniment inspirée, *n'est pas d' Augustin. Il n'a pas remarqué, que le CXXX. sermon* de Tempore, *n'est pas d' Augustin, s' ensuit-il pourtant, que cette preface, & que ce sermon soit d' Augustin? I' avois enuoyé au Sieur* Moynier *un billet, où i' asseuray, que ces deux pieces estoyent des pieces etrangeres, & où ie le priay de m'en dire son opinion. Mais il n'y a pas voulu repondre, de peur de s' engager dans quelque mauuais pas. La preface est une version de la preface de* Basile *sur les Pseaumes. Et ce sermon est une version d' un sermon du* Jean Chrysostome, *que* Gretser *a mis au iour; qui se troue dans le cinquiesme, des oeuures de Chrysostome imprimées à Paris.* ------ ---

Pag. 10. *Erasme dit, que les livres* de la continence, de la patience, & du bien du vesvage *ne sont pas d' Augustin. Il donne les deux premiers à* Hugues de S. Victor. *Et le troisieme, il attribuë à* julie le Pelagien. *Il dit que le liure des* cinque heresies *n' est pas d' Augustin. Il dit la mesme chose du liure* contre Felicien. *Et toutes fois toux ces liures sont marquez dans le catalogue de* Poside, & Bede *les allegue en diuers endroits de ses commen-*

taires

mires sur les lettres de Sainct Paul aux Romains , aux Corinthiens , aux Philippiens , & à Timothée , ainsi que Bellarmin *mesme l'a remarqué.* ----------

Pag. 71. & 72. *Voicy les liures, qui sont dans ce tome, des auteurs desquels je sai les noms.* Tyconius *est l'auteur de l'exposition de l'Apocalypse. Et* Blaise Vieux *jesuite l'allegue souuent dans ses comentaires sur l'Apocalypse. Les soliloqves ont e été pris d'* Anselme. *Le manuel est d'* Anselme. *Thomas d'Argentina dit, que le livre de la cognoissance de la vraye vie est d'* Anselme. ——

(l) Acta Erud. Lipf. Ao. 1689. p. 230.

Hac occasione insignem addit (M. Gery *Bach. en Theol. en Apologie Historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) annotationem, quam adscribere non piget. Ait enim : Quod posterioribus seculis multi doctores errarunt , non levem causam dedit confusio operum a Sanctis Patribus scriptorum, quæ tanta fuit , ut* Gennadii *Semipelagiani scriptum,* pro Augustini *legeretur ; commentarius* Pelagii in *Paulum , & epistola ejus ad Demetriadem,* Hieronymo *tribueretur ; libri* Fausti *de gratia & libero arbitrio , sancti cujusdam Ecclesiæ* Patris *opus esse crederentur , adeo ut* Tapperus *hunc autorem, dum citat, venerabilem vocarit, vehementer territus, cum a collega aliquo de errore admoneretur ; ut* Estius *refert in sermone quodam anno 1609. Duaci habito. Hæc Auctor.*

(m) Acta Erud. Mensis May. Anno 1687. p. 271. & 272.

Augustinus.

Quatuor supra quadraginta elapsi sunt anni, ex quo Jacobus Sirmondus , *Jesuiticæ Societatis Presbyter jam senex, post plurima alia novum aliquod antiquitatis ecclesiasticæ monumentum , in Mariæ Remensis Bibliotheca sine autoris nomine repertum, e tenebris produxit. Quod etsi Hincmarus Remensis* Hygino, *alii* Primasio *tribuissent, & ipse ex styli & sententiarum affinitate autorem ejus* Arnobium *juniorem deprehendisse sibi videretur ; nihilominus tamen, cum & suæ ipsius divinationi minus fideret , & aliorum judicia falsis præsumptionibus inniti crederet,* Prædestinati *titulo signare maluit. Prædestinatorum enim hæresin Autor ille, quisquis fuerit tripartito hoc opusculo quantis potest viribus impugnat, ac primum quidem 90 hæreses recenset, in quo catalogo cum Pelagiana, Nestoriana , & Prædestinatiana , ultimo compareant loco , Autorem hunc nondum exorto Eutyche , & ante Gennadium Massiliensem scripsisse , Sirmondus conjicit. Deinde vero libellum prædestinatianis erroribus confertum, & à prædestinatis sub* Augustini , *ut inscriptio habet ,* nomine *confictum exhibet, quem postea tertia opusculi parte non sine magna verborum acrimonia confutat.*

(n) Acta Erud. Lipf. A. 1687. p. 272:

(*Seraphinus* Piccinardus *in Quæstione Historico-Theologica de Opere, quod inscribitur* Prædestinatus,) *libellum prædestinatianis erroribus, confertum & a* Prædestinatis *sub* Augustini, *ut inscriptio habet, nomine confictum exhibet, quem postea tertia opusculi parte non sine magna verborum acrimonia confutat.*

Ibid. Johannis Avvræi *Doctoris Sorbonici censura , altero statim post Prædestinatum anno edita, Autorem hunc anonymum* (Prædestinati) *plurimorum errorum Pelagianismi , aliarumque heresium , mendaciorum, fabularum , crassæ ignorantiæ , & fœdissimæ imposturæ arguit, quod librum, quem sub* Augustini *nomine confictum asserit , ipse finxerit ; cum ex omnibus styli lineamentis, una & confutantis, & confutati appareat facies.*

Ibid. pag. 275. Quantum autem ad secundum Prædestinati *librum attinet , qui sub Augustini nomine confictus inscribitur, ejus Autorem Piccinardus* Evodium Uzalensem *esse pronunciat , qui cum apud Adrumetinos monachos Prædestinatorum hæresis exorta jam fuisset, a* Valentino *Abbate rogatus , sententiam suam, & alia quadam epistola, & hoc ipso libello indicaverit.*

(o) Ephemerides Literariæ Hamburgenses, *plagula 4. Patavio : Edidit inibi P.* Seraphinus Piccinardus *Brixiensis Ord. Prædic. Provinc. Magist. ac Theologus Primar.* Novam Quæstionem Historico-Theologicam *ad Novitium opus, quod Autor Anonymus Semipelagianus sub titulo* Prædestinatus *& horum quidem nomine adversus Sancti Patris Augustini discipulos consarcinavit, anno , ut supponitur 434. tempore Prosperi. Illud nuper repertum & in Gallia impressum cum juxta Piccinardum nemo revocaverit ad examen, censuræ subjecit, & præter alia simul elucidare studet historiam de Prædestinatorum hæresi. Quæ nunc publicæ luci commissa Patavii in via S. Thomæ apud Frambottum 1686. in 4to invenitur. Circa quam Polyhistor quidam Florentinus admodum miratur Patrem* Piccinardum *scripsisse ac si opus Anonymi hactenus nemo revocasset ad examen, cum tamen P.* Maguino *& plures alii jam dudum illud non minus accurate præstiterint.*

(p) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag 291. 292.

Extant hodie sub *Prædestinati* nomine " editi , de Hæresibus , præcipue Prædestinato-" rum hæresi, libri tres. In *prima parte* agit Autor" quisquis sit , de Hæresibus quibuscunque nu-" mero XC. à Simone usque Mago ad Hæresin " Prædestinatianam, earumque autores, placita," mores breviter recenset. *Secundam partem*" constituit liber de prædestinatione sub *Augustini*" *nomine* olim confictus : in *tertia* parte libri hu-" jusce Augustiniani refutationem instituit. Quis" fuerit verus horum librorum parens eruditis" inter se haud satis convenit: *Hincmaro Remensi* sub" *Hygini* nomine citantur; errore satis manifesto," nec forsan aliunde orto, quam quod in indice" Autorum operi præfixo Hygini nomen repe-" rerat. *Sirmondus* ob styli sententiarumque affini-" tatem *Arnobio juniori* adjudicandos esse suspicatus" est. Nuper *Piccinardus* Theologus Brixiensis" *Vincentium* quendam nescio quem Autorem sta-" tuit, illum nempe cujus XVII. objectionibus" totidem responsiones opposuit Prosper Aquita-" nicus. Quis vero sit iste Vincentius an Presby-" ter ille natione Gallus qui in Psalmos com" mentatus est, de quo *Gennadius* c. 80. an *Vincen-*" *tius Victor* , adversus quem de origine animæ ,, scripsit Augustinus, haud satis novit ; *Lirinensem*" enim prorsus rejicit : librum sub *Augustini nomine*" confictum *Evodio Uzzalensi* tribuit, quem suspica-" tur libello suo hunc titulum præfixisse , *Expositio*"

"*doctri-*

doctrinæ Augustini, indeque pro ipsius Augustini fœtu habitum esse: verum quæ de tota hac re habet Piccinardus, adeo incertis & levibus nituntur conjecturis, ut paucos fortasse in sententiam suam pertracturus sit. Longe potiori jure tribuendi videntur *Primasio* nostro, idque fide vetusti codicis MS. ante annos octingentos exarati, quem in Bibliotheca Augiensi vidit CL. (Anal Tom. IV p. 84.) *Mabillonius*, in quo comparuit hic titulus dilutiori quidem attramento scriptus, sed antiqua manu, *Opus Sancti Primasii Discipuli Augusti-* „*ni de Hæresibus numero XC.* Certe Autor non „uno in loco se Afrum esse innuere videtur; „sed ut quod suspicor libere proferam, quisquis „hanc notulam Codici Augiensi apposuit, forsan „hallucinatus sit, & cum apud Isidorum legerat „Primasium tres de Hæresibus libros scripsisse, „hosque tres Anonymos repererat, mox Pri- „masii nomen indidit. Adde quod cum Autor „noster nullam fere Hæresin Nestoriana recen- „tiorem memoravit, Primasius tot exinde na- „tas & damnatas hæreses haud omissurus erat. „Sed totam hanc rem eruditis discutiendam re- „linquimus. Primus hos libros ex Hincmari „Remensis codice extulit Jac. *Sirmondus* Paris. „1643. Anno sequenti acrem satis totius operis „censuram gallice edidit Joan. *Avvræus* Theolo- „gus Sorbonicus qua autorem hominem fuisse „Pelagianum contendit, eique errores, hære- „ses, mendacia, fabulas, fœdamque ignoranti- „am objicit. Mox opus in Hollandia recusum „Amstelodami, ni fallor, 1645. cui Avvræi cen- „suram latine versam subjecit editor. Anno „1677. in Bibliotheca Patrum Lugdunensi Tom. „XXVII locum invenit. Demum Seraphinus „*Piccinardus* ex Ord. Prædic. in Academia Pata- „tavina Theologus additis variis de Autore, Ope- „re, totaque controversia dissertationibus de- „nuo in lucem protulit Patav. 1686.

(pp) Acta Erud. Lipf. Ao. 1688. pag. 621. Tomum octavum (*operum S. Augustini a Monachis Benedictinis editorum*) *auspicatur Augustini liber de hæresibus, ad cujus calcem in subjectis Notis Nestoriana, Eutychiana & Timotheana hæresis additur, quam appendicem etiam in aliis Augustini editionibus legere est. Cum vero jampridem* Jacobus Sirmondus *in historia hæreseos Prædestinatianæ c.6 prodiderit, in codice MSC. S. Victoris Parisiensis tribus illis hæresibus etiam* Prædestinatianam *addi, illudq; additamentum* Gennadio *Massiliensi tribui, & satis mirari non possit, quo casu vel Consilio factum sit, ut in celeberrima S. Augustini operum editione a Lovaniensibus Theologis procurata, cum ex Codice Gemblacensi Gennadiana hæc appendix tacito licet autoris nomine proferretur, omissa Prædestinatiana tres tantum reliquæ expressæ fuerint; nobis multo magis mirandum videtur, quod Benedictini Fratres, qui in recognitione hujus libri se Codice S. Victoris usos profitentur, nullam neq; Gennadii, neq; hæreseos Prædestinatianæ, in variis suis lectionibus mentionem fecerint.*

(q) Acta Erud. Lipf. Ao. 1687. pag. 275. (*F. Seraphinus Piccinardus in Quæstione Historico-Theologica de novitio opere, quod inscribitur* Prædestinatus, *de Autore* ὑπογνωστικῶν, (*quæ* Augustini *Tomo 7. leguntur*) *disquirit; & quamvis* Johannis Garnerii *rationes pro* Sixto, *seu* Xysto *III. probabiles censeat, easq; contra Natalis Alexandri objecta dubia defendat, verisimilius tamen ipsi videtur, libros istos a* Mario Mercatore *compositos fuisse, qui post subnotationes in Julianum plenius hoc opus, jam in subnotationibus promissum elucubraverit, & Græcæ linguæ non imperitus Græco hoc titulo insigniverit.*

(r) Acta Erud. Lipf. ao. 1688. p. 620. *Ex his tractatum de fide rerum* falso ab Erasmo Hugoni tribui, *ex eo arguunt* Benedictini *nostri, editores operum S.* Augustini,) *quod in codice antiquo ante Hugonis ætatem exarato Augustino tribuatur, & ipse* Augustinus *in epistola ad Darium Comitem hunc tractatum pro suo agnoscat, quæ epistola post Frobenianam editionem demum reperta, & in Plantiniana Lovaniensium primum vulgata fuit, qui tamen hunc de* fide rerum *tractatum pro genuino Augustini fœtu minime agnoverunt.*

(s) Petrus Lambecius Diario Sacri Itin. Cellens. p. 119.

Cui insigni testimonio Græco aliud addam Latinum, quod extat in appendice Tomi noni Operum S. Augustini *Tractatu octavo, cujus principium: Ad inter-* „ *rogata de virginis & Matris Domini resolutione tempo-* „ *rali & assumptione perenni, quid intelligam, respon-* „ *surus &c.*

p. 121. *Ubi notandum est, Tractatum hunc vulgo quidem attribui S* Augustino, *eamq; opinionem etiam à Laurentio Surio Carthusiano, qui illum Albini Flacci Alcuini Homiliario primus inseruit, probari, rectius autem a Theologis Lovaniensibus in editione sua Operum S. Augustini, nec non ab Em. Card. Baronio eidem abjudicari. Cui posteriori sententiæ ipse accedo; utpote qui persuasissimum habeo, scriptum esse hunc Tractatum sub finem seculi post Christum octavi; nempe eodem circiter tempore, quo* Carolus Magnus, *nondum Imperator, sed tantum ut ipse loqui amat, Rex & Rector regni Francorum, Capitulorum suorum, sive Legum Ecclesiasticarum & Civilium librum, primum edidit.*

Verisimilimum itaq; est, Carolum Magnum *interrogationem hanc primo omnium ac præ cæteris Præceptori suo* Albino Flacco Alcuino *qui A C. 804 obiit, privatim proposuisse, responsi autem loco hunc ab Alcuino compositum esse* Tractatum, *in cujus principio, tanquam ad jam citata* Caroli Magni *verba respiciens ac alludens, expresse testatur, se, quid de Virginis ac Matris Domini resolutione temporali & assumptione perenni intelligat, non scribere proprio intellectu, sed ad interrogata respondere. Confirmant enim hanc conjecturam supra citata Caroli M. verba, & principium hujus Tractatus Caroli M. verbis respondens. Confirmant eandem* stylus Alcuini, & quæstiones sacræ a Carolo M. *eidem - - - - & index scriptorum Alcuini apud Joannem Baleum Centuria secunda Scriptorum Britanniæ, in quo per librum, cui titulus* Responsiones ad interrogata, *hunc ipsum de assumptione B. Virginis tractatum significari existimo. Confirmat deniq; conjecturam istam* Homiliarium *ab Alcuino jussu* Caroli *M. collectum, cui tractatum illum sive Sermonem de assumptione sine dubio inseruisset* Alcuinus, *si S. Augustini is fuisset, non autem proprius. Primus enim* Homiliarium Alcuini *Sermone isto auxit F.* Laurentius Surius *Carthusianus in editione Coloniensi in fol. quæ typis Materni* Cholini *ao. 1576. in lucem prodiit. In omnibus enim antiquioribus ejusdem Homiliarii editionibus, nempe in prima & antiquissima Lugdunensi typis Joannis*

Clein, ao. 1520. in fol. in fol. in Coloniensi typis Eucharii Cervicorni, A. 1539. in fol. & in duabus Coloniensibus Materni Cholini ao. 1557. & ao. 1569. in folio, tractatus hic, qui perperam S. Augustino attribuitur, non reperitur. Supposititius autem ille S. Hieronymi vel Sophronii sermo de Assumptione in omnibus Homiliarii *istius extat editionibus: quem profecto ipse* Alcuinus *ei inseruit; nec inseruisset, nisi & ipse speciosis Pauli & Eustochii nominibus deceptus, spurium hoc scriptum pro genuino habuisset.*

(t) Du Pin Nouv. Biblioth. des Autheurs Ecclesiast. Tom. III. pag. 217. 218. 219.

Le petit Ecrit des Benedictions *du Patriar-* „*che Jacob*, n'est pas un ouvrage de saint *Augustin*, „mais un *Fragment des questions d'* Alcuin *sur la Ge-* „*nese*, qui en a pris une partie des questions sur la Genese, & l'autre partie des *Morales de saint Gregoire*. Ce meme Ecrit se trouve encore dans le troisiéme Livre du *Commmentaire sur la Genese* attribué à saint *Eucher* Eveque de Lyon..

Nous avons déja remarqué en parlant des Oeuvres d'*Hilaire Diacre*, dans le second Tome de cette Bibliotheque, que les *questions sur l' Ancien* & le *Nouveau Testament* ne sont point de saint *Augustin*. Nous avons aussi rapporté les Conjectures que l' on a pour les attribuer à Hilaire Diacre.

Ibid. p. 219. L' Addition contient *trois cens dix-sept Sermons* suppolez, divisez en quatre Classes, suivant l'ordre observé dans les veritables. On a mis à la tête de chacun une Critique tresjuste. Il y en a plusieurs que l'on restituë a *Cesarius* leur veritable Auteur. L'on en trouve quelques-uns *de Raban*, & quelques autres, qui sont tirez des Homilies *d' Origenes* ou des Oeuvres de saint *Cyprien*, de saint *Ambroise*, de saint *Maxime*, de saint *Leon*, de *Fauste*, de saint *Gregoire*, d'*Alcuin*, & d' *Ives de Chartres*.

Ibid. p. 230. b. Les *soixante-cinq Questions* & Réponses suivantes qui se trouvent dans quelques MSS. sous le nom *d'Orose* & de *S. Augustin* sont dans un meilleur ordre que les prêcédentes, & & sur des matiéres plus Theologiques. Mais elles sons tirées de divers endroits. Les *douze premières* son prises d' un Traité faussement attribué à *S. Augustin* touchant la *Trinité & l'Unité de Dieu*. La plûpart de suivantes son extraites de *S. Eucher*. Il y en a quelques-unes du Traité *de S. Augustin* sur la *Genese*.

Le livre *de la Foi à Pierre & de S. Fulgence*, à qui il est attribué dans un MS. de Corbie, ancien de plus de mille ans, aussi bien que dans un autre plus récent. Il est cité sous son nom par *Ratramne* dans le Traité du Corps & du Sang du Seigneur. *Isidore* & *Honoré d' Autun* font aussi mention d'un Traité de *S. Fulgence*, qui contenoit la *regle de la Foi*, qui n' est pas different de celui-ci.

Ibid. p. 231. a. Le livre *de l' Esprit & de l' Ame*, qui est un *Recueil* de passages *de plusieurs Auteurs*, est attribué à *Hugues de Saint Victor* par *Tritheme*, par *Vincent de Beauvois*, & imprimé parmi les Oeuvres de cet Auteur. Cependant le grand nombre d'extraits tirez des Oeuvres même de Hugues de Saint Victor font douter qu'ils soient de lui. *S. Thomas* l'attribuë à un Moine de l'ordre de Cîteaux. Les *Benedictins* croyent que c'est *Alkher* ami de l' Abbé Isaac Abbé de l'Etoile à qui celui-ci adressa un lettre de l'Ame. Dans la Bibliotheque de Citeaux on l'attribuë à *Isaac*, & l'on y remarque qu'il l' a mis sous le nom d' Alkher; mais il n'y a pas d'apparence que l'Abbé Isaac eut inséré une partie de sa lettre dans ce Traité.

Le Traité *de l' Amitié* est l'abregé, ou plûtôt un extrait du Traité d'*Alfrede* Abbé de Revesby en Angleterre, qui se trouve parmi les Oeuvres de cet Auteur.

Le livre *de la Substance de l' Amour* est composez de deux petits Traitez qui se trouvent parmi les Oeuvres *de Hugues de Saint Victor*. Celui *de l' Amour de Dieu* est un recueil de passages de ce même Auteur, de S. Bernard & de S. Anselme: *Vincent de Beauvais* le cite sous le nom de *Pierre Comestor*.

Le Soliloques qui sont ici, ne sont pas ceux de *S. Augustin*, dont nous avons parlé sur premier Volume: ceux-ci sont composez de passages des Soliloques & des Confessions de S. Augustin, & des Livres de *Hugues de S. Victor*. L'on y trouve le chapitre I. du Concile IV. de Latran tenu l'an. 1198.

Il est prouvé dans la Préface du livre *des Méditations*, qu'elles ne peuvent être de Saint Augustin. Il y en a plusieurs qui sont aussi attribuées *à Saint Anselme*; mais on fait voir qu' elles sont plus vrai-semblablement de *Jean Abbé de Fescamp*, qui vivoit du temps de l' Empereur Henri III à la Veuve duquel il adresse une lettre donnée par le Pere *Mabillon*, dans le premier de ses Analects, sur un autre MS. de l' Abbaye de S. Arnoul de Metz, où il est fait mention de ce Traité de Meditations, dont une partie se trouve dans ce même MS. Le Traité suivant de la Contrition du coeur est tiré des Méditations attribuées à saint *Anselme*.

col. b. Le Manuel est aussi composé des extraits des Oeuvres de *Saint Anselme*, de *Saint Bernard*, de *Hugues de Saint Victor*, & d' *Alcuin*. On y trouve aussi quelques passages de *Saint Augustin*, de *Saint Cyprien*, de *Saint Gregoire*, & d' *Isidore de Seville*. Il y a une partie de ce livre dans le livre suivant intitulé *le Miroir*. Une autre partie est un extrait d'une Oraison qui est dans le MS. de Corbie, qui contient les Oeuvres de l' *Abbé Jean*.

Le Miroir fait partie de la Confession de Foi que le P. *Chifflet* a publié sous le nom *d' Alcuin*; elle est néanmoins composée de passages des Oeuvres d' Alcuin même.

Les livre suivant est intitulé *le Miroir du Pecheur*. L' Auteur cite un mot d' *Eudes Abbé de Cluni*, à la loüange de *Saint Martin*: il se sert du terme de Prébende, & il a tiré quelques endroits du Traité de l'Oraison de Hugues de Saint Victor, du livre de l' Esprit & de l' Ame, dont nous avons parlé, & du livre *de la Conscience* attribué à *saint Bernard*.

Le Livre des trois Habitacles est encore de même, & l'on y trouve les mêmes pensées. Il y a apparence, que tous ces Traitez de Pieré sont d'*un même Auteur*.

Le

Le livre intitulé l'*Echelle du Paradis*, attribué à Saint *Bernard*, & intitulé parmi ses Oeuvres l'*Echelle du Cloître*, ou Traité *de la Maniere de prier*, est de *Guiges le Chartreux*, comme il paroit par la lettre qui sert de Préface, tirée d'un MS. de la Chartreuse de Cologne.

Honoré d'Autun dans son livre des Luminaires fait mention d'un livre qu'il avoit composé, intitulé *la connoissance de la Vie*. Celui que l'on trouve ici, porte le meme titre, & est du stile & du génie de cet Auteur, comme on le fait voir dans la Preface.

Le Livre *de la vie Chretienne* avoit été déja restitué par *Holstenius* à un Anglois nommé *Fastidius*, qui est son veritable Auteur, comme nous l'apprenons non seulement par l'ancien MS. du Mont Cassin, sur lequel Holstenius l'a fait imprimer à Rome en 1633. mais aussi par le temoignage de *Gennade* qui le lui attribuë, & qui remarque que cet Auteur étoit Anglois.

L'on trouve dans ce livre quelques traces des erreurs de *Pelage*: il vivoit à peu prés de son temps.

Le livre *des Enseignemens Salutaires* est ici restitué sur la foi d'un ancien MS. de la Bibliotheque de Monsieur Colbert, à *Paul Evêque de Frejus*, qui vivoit sur la fin du neuvième siécle.

Ibid. p. 232. a. L'on ne sçait point l'Auteur du livre *des douze Abus du siecle*, qui est aussi faussement attribué à Saint *Augustin* qu'à Saint *Cyprien*: il est seulement remarqué dans la Préface, que ce livre est cité par *Jonas* Evêque d'Orleans, plus ancien qu'*Hincmar*, qui avoit écrit un livre, qui portoit le même titre, différent de celui dont *Flodoard* fait mention. *Pamelius* a trouvé un MS. où l'on avoit marqué à la marge le nom *d'Evrard* à la place de Saint Augustin; mais cet Evrard est entiérement inconnu.

L'on n'a point imprimé les deux Traitez *des sept péchez mortels*, & *des sept dons du S. Esprit*, que le *Vignier* avoit publiez sous le nom de Saint *Augustin* dans la première partie de son Supplément; parce qu'ils sont parmi les Oeuvres d'*Hugues de S. Victor*.

Le Traité *du Combat des Vertus & des Vices* a été attribué d'abord à S. *Augustin*, puis à S. *Leon*, & ensuite à *S. Ambroise*, & en fin à *Isidore de Seville*. Mais il est ici restitué à son veritable Auteur, qui est *Ambroise Autpert*, Moine de Saint Benoît sur le Vulturne proche Benevent. Il est fait mention de ce Traité dans sa vie rapportée dans le troisiéme Siecle Benedictin sur l'an 778. & le stile est assez conforme à celui du *Commentaire* de cet Auteur *sur l'Apocalypse*.

Le Traité *de l'Ante-Christ* est aussi parmi les Oeuvres d'*Alcuin* & de *Raban*. *Rupert* le cite sans en nommer l'Auteur. Les MSS. l'attribuent à *Alcuin*, & il est assez conforme a ses autres Ecrits.

Ce Traité est suivi d'une priére, où plûtôt d'une imprécation tiré de plusieurs versets des Pseaumes. Elle est intitulée dans un MS. de la Bibliotheque du Roy, *le Pseautier du Pape Jean*, fait a Vienne. On croit que c'est *Jean XXII.* qui est désignée dans ce titre.

Le Traité suivant *sur le Magnificat* est un Fragment du Traité de *Hugues de Saint Victor* sur ce Cantique col. b.

Le Traité *de la Conduite Chrêtienne* est un Recueil de pensées tirées de S. *Eloi* Evêque de Noyon, & de *Cesarius*. Le *discours sur le Symbole* est aussi Recueil de Remarques tirées *de Ruffin*, de *Cesarius*, de S. *Gregoire*, d'*Ives de Chartres* & d'autres. *Le Sermon sur la Veille de Pâques touchant l'Agneau Paschal*, & celui qui est sur le Sermon 41. sont parmi les Ouvrages faussement attribuez à Saint *Jerôme*.

Le Traité *de la Création du premier homme*, a été inséré tout entier *dans le livre de l'Esprit & de l'Ame*. Il est parmi les Oeuvres de Saint *Ambroise*, intitulé *Traité de la Dignité du premier homme*, & parmi celles d'*Alcuin*, ou il porte pour titre, *Pensées* du Bienheureux *Albin Levit*, *sur ces paroles de la Genese, Faisons l'homme à nôtre image*.

Le Sermon de la Vanité du Siécle, est inseré dans le Traité *de la Conduite Chrêtienne*. On ne sçait point l'Auteur du *Sermon du Mepris du Monde*. Celui *du bien de la Discipline* est de *la Valerien*. L'on ne sçait pas de qui sont les *Sermons de l'Obeïssance*, & *de l'Humilité de la Priere* & *de l'Aumône*, & celui *de la Generalité des Aumônes*. Le petit Ecrit de *douze pierres* dont il est parlé dans le chapitre 21. de l'Apocalypse, est peutetre d'*Amatus Moine du Mont-Cassin*, où plûtôt un extrait du Commentaire de *Bede* sur cet endroit de l'Apocalypse. Enfin les *Sermons aux Freres Hermites* sont l'Ouvrage de *quelque nouveau Moine*, qui a été assez imprudent pour les faire passer sous le nom de S. Augustin, quoi qu'il soit plus claire que le jour, qu'ils ne sont nullement de ce Pere. *Baronius* remarque qu'ils ont eté composez par un *Imposteur*, & qu'ils sont pleins de fables, de faussétez & de mensonges. *Bellarmin.* dit que le stile en est puerile, barbare & grossier. L'on y trouve quantité d'endroits comme de saint Augustin, de Cesarius & de saint Gregoire. Il y a apparence que l'Auteur etoit *Flamand*.

Ibid. p. 242. a. Le procés de l'Eglise & de la Synagogue, est l'Ouvrage de quelque *Jurisconsulte*, qui a voulu s'exercer, en faisant faire le procés par l'Eglise à la Synagogue, de la même maniere que les Juges faisoient le proces aux accusez.

Le livre *de la Foi contre les Manichéens* est restitué à *Evode d'Uzale de la Maniere dont il faut recevoir les Manichéens*, qui se convertissent, est fort *ancien*. C'est suivant toute sorte d'apparence un Reglement de quelque *Concile d'Afrique*.

Le livre *de l'Unité de la Trinité* est ici restitué *à Vigile de Tapse* son veritable Auteur, qui le cite lui-même dans la Preface de ces Livres contre Varimadus, & à qui il est attribué dans un ancien Manuscrit.

Les *deux Livres de l'Incarnation du Verbe* sont tirez, comme il est remarqué, de la Version des Livres de Principes d'Origenes faite par *Ruffin*.

Le Traité *de l'Unité & de la Trinité de Dieu* est composé d'extraits tirez de plusieurs endroits des Oeuvres de saint *Augustin* veritables & supposez.

Le Livre *de l'Essence de la Divinité*, qui est aussi attribué à saint *Ambroise*, à saint *Jerome*, à saint *Anselme*, & à saint *Bonaventure* est tiré en partie d' un Livre de *saint Eucher*.

Le Livre *des Dogmes Ecclesiastiqves* devroit être entierement retranché des Oeuvres de saint *Augustin*, avec lesquels il n'a point de rapport. Il est neanmoins cité sous le nom de ce saint Pere par le Maître des Sentences, & il porte son nom dans plusieurs Manuscrits. *Tritheme* l'attribue à *Alcuin*, & *Gratien* le cite sous le nom de *Paterus*. Mais la plus commun opinion est, qu'il est de *Gennade*, à qui il est attribué par R*atramne*, par A*lger*, par *Valafride*, par le *Maître des Sentences*, & par *Saint Thomas* en quelques endroits. Il est aussi cité sous son nom dans plusieurs Manuscrits. Ce Livre contient un abregé des principaux dogmes de la Religion. Il est visibile que celui qui l'a fait, étoit dans des *Principes opposez à ceux ae saint Augustin*, sur la Grace & sur le libre Arbitre. On en a retranché quelques Articles que l'on avoit inserez après le 21. qui étoient tirez de l' Epitre de saint *Celestin* aux Evêques de Gaule, du *Concile de Carthage* & du *Concil d' Orange*.

Pag. 256. Le premier est un Traité assez considerable divisé en six Livres, intitulé *Hypognosticon*, ou reflexions & Notes contre les Pelagiens & les Celestiens.

L' Auteur y rapporte les principaux dogmes des Pelagiens dans leurs mêmes termes & les réfute. Quoi que cet Ouvrage soit conforme à la doctrine de Saint Augustin, il n' est point de son stile. Celui des PP. Benedictins qui a le principal soin de la nouvelle edition de saint Augustin, m' ayant averti qu'il avoit quelque soupçon qu'il pouvoit être de *Marius Mercator*, aprés l'avoir examiné, j' ai trouvé sa conjecture bien fondée. Car premierement cet ouvrage est d'un Auteur ancien - - - -

(u) Symbolæ Mastrichtianæ.

Auctor tractatus de antichristo, *qui Augustino tribuitur. Cum* Rupertus Tuicensis *eum* Rabanum Maurum *Archiepisc. Moguntinum Imperante Lothario*, *fuisse doceat*. Schilter *de fatis Ecclesiarum Divin. revelat.* §. 98. p. 83.

Sermo sub ejus nomine 191. de tempore, est Pelagii *liber fidei ad Innocentium, quod* Vossius *non observavit. vide* Usserium *in histor. Pelag. cap. 1. fin. pag. 19.*

Augustinus.

Nec ab hac sententia abhorret auctor homiliarum in Apocalypsin, *ex* Tychonii *scriptis quæ Compilatæ sunt*, *sed quæ* Augustino *tributæ*, *insertæ sunt operum tom. 9.* Peters. *in Nub. Test. lib. pag. 147.*

---

(285) *Franciscus* à S. AUGUSTINO: *François* MACEDO. Ita *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 530.

AUGUSTINUS v. *Lercheimer.*

---

(286) *P. a sancto* AUGUSTINO, MACEDO: *Henry* NORIS. *Idem* ibidem.

(287) *Thomas* AUGUSTINUS. Ejus nomine extat *Defense de la liberté, & de la grace*. Auctoris verum nomen est: *Jean* BAGOT, qui personam hanc induit ut persuaderet lectori, nihil eum reperturum in tractatu suo, quod non cum doctrina D. Thomæ & D. Augustini conveniret, ut docet *Bailletus*, Aucteurs deguisez pag. 311.

---

(288) AVENARIUS. ABEN-ESRA. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez, p. 531.

---

(289) AVIANUS. Huic adscribuntur a nonnullis Fabulæ *Æsopi* XLII. elegiaco carmine conscriptæ, & Theodosio (non Imperatori sed Macrobio Ambrosio, Aurelio Theodosio) dicatæ. Sed illas deberi SEXTO RUFFO FESTO AVIENO Consulari, evincit *Fabricius* Bibliothecæ latinæ p. 193.

---

(290) AVICENNA: famosus scriptor Medicus, cujus nomen multa scripta præferunt, quorum omnium tamen Auctorem eum non esse notat Gabriel *Sionita* tract. de Oriental. Urbib. c. 3. sed quædam a summo quodam Medico, cui ipse Avicenna famulabatur, ita digesta, ac postea ab Avicenna exscripta ac vulgata, ut observat Symbola *Schraderiana*. Furti hujus quidem non meminit *Mercklin.* in Lindenio renovato, Tria tamen Avicennæ scripta, nonnullis supposititia visa, docet p. 100. a. videlicet est I. *de Tinctura Metallorum* Tractatus. Francof. apud Cyriacum Jacobum 1550. in 4to. (II.) *Chymicus liber, Porta Elementorum*, dictus, Basil. apud Petr. Pernam. 1572. in 8. III. *Lapidis Philosophici declaratio* filio suo Alboali. Argentorat. apud Lazarum Zetznerum 1613 in 8vo. Scriptorum horum meminit etiam Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 52. sed non tanquam fictorum. Verum addit tantummodo nomen Avicennæ esse ABUALI ALSHEICH AL RAIS IBN SINA. De Encomio Avicennæ vide *König.* Biblioth. vet. & nov. p. 73.

---

(291) *Joannes* de AVILA: Ejus extat liber elegantibus versibus Hispanicis scriptus. Verum Autoris nomen est: *Johannes Baptista* D' AVILA *Sotwel.* Bibl. Scriptorum Soc. J. p. 411. a. Quod vix tanti sit monuisse.

---

(291) *Jean* AVIS. *Jean* LOYSEL. *Baillet*, teste des Auteurs deguisez p. 531

---

(292) Jacques AVIS. Jacques LOYSEL. *Idem.*

AULUS v. *Hirtius.*

D' AURANCHES v. *Pacifique.*

---

(293) *Cœlius* AURELIANUS, Medicus antiquus, si tamen is est Auctor, & non *Julius Cœlius* ARRIANUS. *Chimentell.* de Honore *Bisellii* p. 124. ita *Symbola Normanniana.*

(294.) AURELIANUS *Pierius.* Ejus nomine Notas in *Petronium* vulgavit *Petrus* DANIELIS, Indicante *Symbola Diecmanniana.* Petri Danielis Notas in Petronium extare in Edit. Francofurt Aubrio-Schleichiana, indicat Catalogus Interpretum Notis Univerſalibus *Lottichii* in Petron. ſubjunctus, nulla Aureliani Pierii facta mentione.

AURELIUS v. *Antoninus Philoſophus.*

(295.) *Avitus* AURELIUS : *Jean Baptiſte* SINNIGH. Hæc *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 531.

(296.) *Carlo* AURELIO : Lelio GUIDICCIONI. Idem.

(297.) *Cornelius* AURELIUS : Cornelis VAN DEN GOUDE. Baill. l. c. p. 531.

(298.) *Petrus* AURELIUS. Ejus nomine extat *de Jure Epiſcoporum* libellus, contra *Syrmondum* Jeſuitam conſentiente Clero Gallicano editus. Incertus diu Auctor hujus operis fuit, mox in hunc mox in illum inclinantibus Eruditorum Judiciis, v. *Cabale Chimerique*, de qua in Anonymis pag. 177. fluctuantem. Quod & aliis contigit ex profeſſo inquirentibus. Ita ut eorum *novem* indicet *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 531. (a) Quam contentus fuerit Clerus hoc ſcripto Gallicus, ex eis patet, quæ Magnificus Dominus D. *Maier* Theologus Hamburgenſis in epiſtola ad me data fere in fine de deputatione duorum illuſtrium virorum ad inquirendum Auctorem affert. Inclinat tamen ille cum præcipuis eruditis in *Joannem* VERGERIUM HAURANNIUM Abbatem SAN CYRANUM, quem adverſarius ejus Syrmondus indicaverit. Hunc *Vergerium* pro vero Auctore habent præter alios plurimos Paulus *Colomeſius*, in Paralipom. ad Chartophyl. *Cave* pag. 12. & in in Vita Syrmondi pag. 15. *Mareſius* de gratia. p. 2. *Acta Erud. Lipſienſ.* Ao. 1683. pag, 478. Ao. 1692. pag. 102. *Witte* Biograph. part. II. 1643. *Seckendorff* Lutheraniſmi lib. III. p. 334. b. ubi Petri Aurelii Theologiam damnatam refert, de Auctore nihil amplius addens. San-Cyranum nominat *Bibliotheque Univerſelle* & Hiſtorique de l' année 1686. p. 125. ubi & *Grotii* judicium de hac lite legi poteſt, ſub lit. (aa) Breviter totam rem exequitur *Symbola Diecmanniana ex Dallæo, Mareſio*, aliisque ſequentia ſub lit. (b) ſubminiſtrans. Quibus jungi meretur *Bibliotheque Univerſelle* Tom. 14. pag. 253. & Tom. 16. pag. 56. ſub lit. (c) (d) excerpta. Multi opinati ſunt, non unius ſed *plurium opus* eſſe, quod Aurelii nomine editum eſt : Inter quos eſt & *Grotius*, ut obſervat *Baillet*, Auteurs deguiſez pag. 292. adde pag. 235. ubi à Sirmondo AUBERTO cuidam tributum fuiſſe memorat, qui tamen idem opus Vergerio poſtmodum aſſeruit, ut ſupra memoravimus. Eodem inclinat *Symbola Leibnitziana*, cujus beneficio toties allegatum indicem initio Tomi III. hujus Petri *Aurelii* præfixum Jeſuitarum, qui in certamen Theologicum (ut Auctor exemplo *Sirmondi* ſe loqui ait) larvati prodierant habes ; de quo & aliis etiam huc pertinentibus legi merentur verba (e) excerpta ex beati tum temporis Magiſtri poſt Licentiati atque hic Paſtoris Dni Antonii *Reiſeri* Scholarchæ mihi venerandæ dum vivam memoriæ : Urſachen ohne Urſachen / oder obermahlige Erinnerung an Pater Otto. Ulm 1666. in 8vo in der Vorerinnerung v. & ſupra in *Anonymis* num. 2114. in *Anti-Aurelius.* & Maſtrichtiana ſub lit. (f.)

(a) Bailletus in Catalogo des Auteurs deguiſez. p. 531.

Auratus, Joannes : Jean Diſnemandi, Ce n'eſt pas un masque. Aurelio, Carlo : Lelio Guidiccioni. Aurelius Corn : Cornelius van den Goude. Aurelius Petrus : Jean de Cordes, faux. N. de ſaint Germain, faux, Jean d' Artis, faux. Nicolas le Maiſtre, faux. François du Moutier, faux. Jean Iarin, douteux. Jean Aubert, douteux. Jean du Verger de Hauranne, douteux. Martin de Barcos, douteux. Auvray Docteur, Le ſieur: Martin de Barcos. Avenarius : Aben Ezra, v. parmi les corrupt. Avis Jean : Avis Jacques : Jean Loyſel, Jacques Loyſel. Avitus, Aurelius : Jean Baptiſte Sinnigh. Axiane : Charlotte des Urſins.

(aa) *Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l' Année* 1686. pag. 125.

On trouve dans la Lettre 329. la ſolution d' une Autre queſtion, qui appartient au Droit Canonique. Il s' agiſſoit de ſçavoir ſi les Religieux auſquels le Pape a permis de prêcher & de Confeſſer, peuvent le faire ſans conſulter les Evêques, & ſans leur en demander permiſſion? M. de S. Cyran. ſous le nom de Petrus Aurelius, ſoûtenoit que non, & les Jeſuites prétendoient que ces Religieux privilegiez n' avoient que faire de la permiſſion de l' Evêque. M. des Cordes Chanoine de Limoges, & grand ami de Grotius luy en avoit demandé ſon ſentiment. Il répond que ſi l' on s' en tient à l' Antiquité M. de S. Cyran avoit ſans doute raiſon, & que même où ces conceſſions ſont reçuës, on les doit interpreter en ſorte qu' elles faſſent le moins de préjudice qu' il ſe peut aux Canons & aux uſages reçus. Mais il ajoûte qu' il ne voit pas comment M. de S. Cyran, attribuant au Pape, auſſi bien que les Jeſuites, une Autorité preſque ſans bornes, peut ſoûtenir qu' il n' a pas le pouvoir de faire ce que les Evêques font tous les jours, ſavoir de donner la permiſſion de prêcher & de confeſſer. Il dit que donnant au Pape le pouvoir qu' on luy donne, on doit tomber dans le même inconvenient où étoient les Romains ſous un Empereur, qui vouloit qu' on renvoiât toutes les queſtions droit à ſon Oracle.

(b) Symbola Diecmanniana.

Petrus AURELIUS. *Opera Petri Aurelii juſſu & impenſis Cleri Gallicani in tres tomos diſtributa Pariſ. Ao. 1646. fol. denuo prodierunt, cum jam quinquennio ante ibidem iisdem ſumtibus excuſa fuiſſent. Nomen fictum eſſe, facile eruditis in Gallia ipſa ſuboluit. Sed quis ſub eo lateret, & ex Joh. Cordeſio Grotius Epiſtola Ao. 1633. ad eum ſcripta, quæ Gallicarum eſt 148. pag. m. 318. 319. & ex Sarravio Salmaſius, ut Sarravianæ Epiſtolæ p. 211. teſtantur, diſcere concupivit. Quod deſiderium tanto fuit ardentius, quo vehementior huic Aurelio cum Sirmondo, Cellotio, aliisque Jeſuitis contra quos Epiſcopos Gallos & Sorbonam defendit, ſuper variis Theologiæ*

logiæ Dogmaticæ & moralis capitibus concertatio fuit. Viri hujus personati eruditio tanta, ut Grotius Ep. ad Gall. 155. pag. 333. *Aurelium non tam unum hominem esse, quam ex plurium contributa opera constare crederet*, alio forte bonarum liberarum & eloquentiæ subsidia, alio Ecclesiasticæ notitiam historiæ, alio spinosam de Schola Theologiam conferente; *Sed communis fama sub hoc nomine se Joh. Vergerium Haurannium S. Sigiramni, vel Cygiranni Abbatem (Jean du Verger d' Hauranne, Abbe de S. Cyran) occultare tulit, ut refert Joh. Dallæus.* l. 2. de confirm. C. I. pag. 105. *Et Auctor operis Gallici* Les imaginaires *Vol. I. pag. 72. 73. Maresius* Anti Tirini Tom. II. pag. 864. *revera ita esse dicit. Præclarum hujus Vergerii elogium dedit I. G. (qui, quis integro nomine sit, mihi nondum innotuit) in* the true Idea of Jansenisme both Historick and Dogmatick. *ed. Londin 1669. 8vo p. 13. ss. qui imprimis ejus Epistolas, quarum maximam partem quinquennio isto, quo à Jesuitis in sylva Vincennensi (Bois de Vincennes) captivus tenebatur, scripsit, laudat, quod & à Sorello factum* Bibl. Franc. *p. 108.*

(c) Bibliotheque Univers. Tom. 14. pag. 253.

Les Jesuites missionaires en Angleterre s' etant brouillez avec celui que le Pape y envoioit en qualité d' Eveque & aiant fait quelques Ouvrages contre l' autorité Episcopale: Jean du Verger de Haurane *y repondit sous le nom* de Petrus Aurelius *sans se vouloir declarer.*

(d) Ibid. Tom. 16. p. 56.

Pour faire voir de quelle importance il est d' entendre la Critique si l' on veut se meler de parler des sentiments de l' antiquité M. Simon remarque que l' Abbè de S. Cyran *qui a ecrit sous le nom de* P. Aurelius *contre le P. Sirmond a commis de grandes fautes pour avoir jugé de certains faits de Critique par des idées de Theologie.*

(e) Anton Reiser Uhrsachen ohne Uhrsachen ad P. Ottonem in der Vorerinnerung.

Als vor ohngefähr dreißig Jahren der gelehrte Sorbonist zu Pariß in Franckreich / *Johannes Vergerius Haurannius* gewisser Uhrsachen halber / wieder den auch gelehrten Jesuiten / *Jacobum Sirmondum*, unter dem verdeckten Nahmen *Petri Aurelii* geschrieben / und ihme solches von gedachten seinem Widerpart / als ein verdächtiger Handel / und Anzeigen einer bösen Sache / vorgeworffen worden / hat er sich folgender Gestalt *Præfat. ad Anæret. Oper. T. III. p. 317.* wieder ihne verantwortet: *Quid minus tolerandum, quam nominis suppresionem objicere hominem Jesuitam, cujus ex societate tot stratagematis hujus exempla exierint per omnes gentes & quotidie exeant, ut in ea primo natum videatur;* das ist / was ist wol unleidlichers als daß einem die Verbergung seines Nahmens sol vorgeworffen werden / von einem Jesuiten / in dessen Gesellschafft doch durch alle Landschaften / so viel dergleichen *Exempel* auch noch täglich sich finden / daß es scheinet als wann diese Gewohnheit erstlich von derselben herkommen / welches zu beweisen / er auch ein ziemliches Regifter mit anhänget / derjenigen Jesuitischen Bücher-Schreiber / die unter frembden Nahmen ihre Schrifften an den Tag gegeben haben.

(f) Symbola Mastrichtiana.

Aurelii Petri

Personati vindiciæ Censuræ facultatis Theologicæ Parisiensis, sive responsio ad libellum Herm. Comelii Antverpiensis, cui Spongia titulus adversus Pseudonymi Danielis à Jesu librum de Regimine Ecclesiæ Anglicanæ Paris. 1634. 4to. Bailletus novem *recenset* quibus hic liber adscribitur, *tamen verum auctorem Demonstrari non posse refert ex eo* Bayle *dans son* Cabale Chimerique *vid. Act. Lips. mens. Mart. 92. pag. 120. Mais l'* Abbé de St. Cyran. *sous le nom de* Petrus Aurelius, *prit en main la cause des Eveques, & la defendit avec tant de succes, que la Clergé de France adopta cet ouvrage, le fit imprimer à ses dépenses, y mis une Magnifique preface à la teste &c. add. ex auctore du* Calvinisme *& papisme mis en paralelle part. I. Chap. 5. pag. 218. &c. edit. in 12.*

L' Abbe de S. Cyran. Joh. Vergerius *Abbas Cyranus in Gallia.*

Auctor libri contra auctoritatem Papæ, *vide auctorem libri Gallici*, L' Espritde M. Arnaud. *p. 227. part. I. & seq. ubi hujus Abbatis historia habetur.*

Sub hoc nomine prodiere Vindiciæ Censuræ Facultatis Theologicæ Parisiensis, *seu Responsio disjunctoria, ad libellum cui titulus* Hermanni Cœmelii, *Antwerpiensis &c.* Spongia, *cujus mendacia, contumeliæ, ignorantiæ & hæreses in censuram Facult. Theol. adversus librum Pseudonymum* Danielis a JEsu *de Regimine Ecclesiæ Anglicanæ, eruuntur, refelluntur ad verbum inserto ipso textu Auctoris. Paris. apud Car. Morel 1634. cum privilegio Regis & approbatione Doctorum. Jesuitæ Vergerii persecutores*, personatum *hunc Aurelium faciunt abbatem S. Cyrani Joh.* Vergerum. *Videatur* Colomesius *in* Paralip. ad Cave *Cartophyl. in voce Pacianus. p. 11.*

Spongiæ Auctorem *ubique* Aurelius *facit* Jesuitam.

---

(299) *Sextus* AURELIUS *Victor.* Prodiit ejus nomine libellus cum epigraphe: *Origo gentis Romanæ à Jano & Saturno conditoribus, per succedentes sibimet Reges, usq; ad Consulatum decimum Constantii.* Dubitat tamen an hujus Victoris sit, *Hanckius* de Romanarum Rerum Scriptoribus Part. I. cap. XXIX. Artic. II. p. 150. eò quod ex *Afri Scriptis* plurima se desumsisse testetur Auctor, Aurelium autem Victorem Afrum fuisse probabile sit, Addit Schott. not. Orig. Orig. 17. a. & *Bochart.* num Æneas fuerit in Italia p. 61. margo Normanni. II. Sexti Aurelii Victoris nomen præfixum habet liber; *de Urbis Romæ Viris illustribus.* Hujus Auctorem aut Cornelium NEPOTEM, aut PLINIUM Novocomensem, aut SUETONIUM Tranquillum à multis constitui innuit idem *Hanckius* l. c. ubi tamen multis argumentis eum *Aurelio Victori asserere* annititur, uti ex eis, quæ sub lit. (a) inde excerpsimus, palam fiet. Hanckium hac parte sequitur *Journal des scavans* de l' année 1684. p. 23. in recensione Bibliothecæ Romanæ, seu Romanorum Scriptorum Centuriæ, Auctore Prosp. *Mandosio* Nob. Rom. Ordin. S. Stephani Equ. in IV. Romæ editæ. Dubitat de Victo-

Victore an libri de origine gentis Romanæ Auctor sit, *Vossius* de Historicis Latin. lib.I.cap.XVII pag. 114.115. & 196. quem corrigit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 167. sq. ubi *alterum librum de illustribus viris urbis Romæ* recte Aurelio Victori ab *Hanckio* vindicari notat, quod & de Mandosio observant Acta Erud. Lips. 1683. p. 237. Addit *tertium* Sexti Aurelii Victoris librum: de Cæsaribus ab Imp. Augusto usque ad Constantium Constantini M. filium, qui editus primum ab Andrea *Scotto* Antvverp. 1579. in 8vo. At quæ *Quarti* Sexti Aurelii Victoris nomine edita est *de vita & moribus Imperatorum Romanorum epitome* juniorem Auctorem habet judicante *Fabricio* loc. cit. sub lit. B. cui adde *Vossium* de Historic. Latin. p. 221. Extant autem Quatuor hæc scripta inter Scriptores Historiæ Augustæ Jani *Gruteri* Edit. Hanov. 1611. fol. a pag. 704. & inter Epitomas Historiæ Romanæ, quæ editæ sunt Amstelod. apud Joan. Jansson 1647. in 16to. a pag. 157. ad 263.

(a) Hanckius de Romanarum Rerum Scriptoribus. Part. I. cap. XXIX. Art. II. p. 150.

Certe omnes illos, quibus adscribitur, de viris illustribus aliquid reliquisse contendunt. Id Nepotem A. *Gellius lib. XI. cap. VIII. Suetonium fecisse, Hieronymus de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. I. tradit. De Plinio, ne istud quidem, unde possint ostendere, video. Neq; enim, cum lib. VI. epist. XX. ad Cornelium tacitum scribit: Posco librum Titi Livii, & quasi per otium lego, atq; etiam ut cœperam excerpo: inde quisquam paulo solertior collegerit, illustrium virorum vitas illum excerpsisse.*

Sed demus, à Plinio perinde, ut a Nepote Suetonioque compositas clarorum virorum vitas; an propterea de simili materia liber, cujus autor non satis certus sit, illorum uni tribuendus erit? Ut nihil de styli differentia, quæ inter nostrum, & laudatos autores intercedit, dicam; Nepotis cur hoc opusculum habendum non sit, subjiciam. De M. Manlio A. *Gellius lib. XVII. cap. XXI. Qui Gallos inquit, in obsidione Capitolii obrepentes per ardua depulerat, convictus est, consilium de regno occupando iniisse: damnatusq; capitis, è saxo Tarpejo, ut M. Varro ait, præceps datus est: ut Cornelius autem Nepos scriptum reliquit, verberando necatus est. At victor ait cap XXIV. damnatus & de Saxo Tarpejo præcipitatus. Hæc inter se pugnantia Nepotem, nobilem Historicum asseruisse, non est vero simile.*

Quæ cum ita sint; præstiterit, meliorum Codicum, præsertim ex ipsis MStis publicatorum, in quibus liber hic Aurelii *Victoris nomen præfixum habet, autoritatem sequi. Solicitos vero, cujus* Aurelii *Victoris hoc de viris illustribus opusculum sit, certiores facit, qui de Cæsaribus sequenti libro præmittitur titulus: Aurelii Victoris historiæ abbreviatæ pars altera. Nam inde probabiliter colligere licet, cujus posterior est, ejusdem Victoris priorem esse partem.*

AURICULARIUS v. *Homerus*.

---

(300) Joh. AURIFABER personatus Præses Sambiensis aut D. Jo FUNCCIUS celebris ille Chronologus, at infelix & decollatus auctor habetur *Agendæ Ecclesiasticæ Prutenicæ* sive der Preussischen Kirchen-Ordnung (ergo potius *Ordinationis Ecclesiasticæ*.) Quod ex *Myslenta*, omnino videndo, ut habet *Symbola Diecmanniana* in Manuali Prutenico Disp. 1. lit. l. 5. docetur: v. *Corpus Prutenicum in Anonymis*.

(300. a) *Jacobus* AURIMONTIUS: Ejus nomine prodiit an. 1610. in 4to Ingolstad. *Sertum Hunnianum ex Absurditatum floribus, quos in Colloquio Ratisbonensi effudit* Ægid. Hunnius. Verum hujus scripti Auctorem esse *Jacobum* KELLERUM, Jesuitam Collegii Monachiensis Regentem; constare sibi ex certissimis indiciis, & ex fide dignissimorum Virorum testimoniis, asserit *Symbola Normanniana*, quæ etiam addit, mutuatum sibi hoc fictitium nomen esse Kellerum a matre sua Goldbergera. Scripti hujus non meminit *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 374. alia tamen Kelleri, & ficto & suppresso nomine edita recenset.

---

(301) AUSONII nomine *Satyram* SULPITIÆ male insignitam, docet *Barthius* Adverss. l. 19. c. 16. ipsa v. *infra* in *Tibullo*.

Hujus Suppositionis meminit etiam Julius Cæsar *Scaliger* in Hypercritico p. 838. & *Boxhornius* sub initium animadversionum suarum in hanc Satyram. Ut monet *Symbola Flensburgo-Molleriana*. Et Scaliger quidem ex ipsa Satyra, eam SULPICIÆ vindicat, eo quod statim ab initio Musa cultricem appellat suam. Extat præterea inter Ausoniana Carmina (II) tetrastichon quoddam Ciceronis, quod PETRONIO inscribitur ab aliis; sed PORPHYRIO Poetæ, illi qui sub Constantino in exilium missus est, deberi, colligit Petrus *Scriverius* in Epistola ad Boxhornium Baudii amoris subjuncta p. 244. sub lit. (a) De Sulpiciæ Satyra, vide etiam *Fabricium* Append. ad Bibl. lat. p. 12. & adde *Mastrichtiana*. (b)

(a) Petrus Scriverius in Epistola ad Boxhornium Baudii amoribus subjuncta. pag. 244.

Crede ratem ventis, animum ne crede puellis,
Namque est fœminea tutior unda fide.
Fœmina nulla bona est; & si bona contigit ulla,
Nescio, quo fata res mala facta bona est.

Hoc tetrastichon in antiquo Simeonis Bosii *libro Defloratorum, inter* Ausoniana *quædam & aliorum veterum carmina legitur, non alium titulum præferens quam solum hunc* Ciceronis, *quisquis hic fuerit Ciceronum: Vide Eliam* Vinetum *sub finem Commentariorum in* Ausonium. *Alii* Petronio *inscribunt: nisi forte sit potius* Porphyrii *poetæ sub Constantino in exilium missi, cujus pleraq; perperam Petronio ab insulsis Criticis tribuuntur.*

(b) Symbola Mastrichtiana.

Porro patet ex hoc loco magnum Sulpitiæ *ingenium*

nium fuisse, quod non in Lyricis tantum, sed in Heroico scribendi carminis genere excelluerit. Raro enim fit ut in omnibus quis excellat. Sic Virgilius *melior est in Heroico.* Horatius *gravis & elegans in odis Heroicis subinde jacet atq; languet.* Boxhornius *in Comment. ad Sulpit. Satyr. illa verba:* fortiter irasci didicit.

Porro non omittendum est Sulpitiæ poemata fere Ausonio, Tibullo *&* Juvenali *in veteribus libris a Philologis subjecta fuisse, unde non levis conjectura desumi posset, deleto* Sulpitiæ *nomine plurima ejus poëmata Ausonio atq; Tibullo adscripta esse. Sane in MSt. Tibulli codicibus epigramma cujus initium*, parce meo Juveni *Sulpitiæ clare adscribitur his verbis. Sulpitia ad Cherintum de Venatione permittenda.* Boxhorn. *in Comment. ad Sulp. Satyr. verba:* Cætera quin etiam.

AUSONIO v. *Fedele.*

(302) *Johannes* AUSTRIACUS. Extat sub ejus nomine liber de memoria artificiosa, sed revera est *Johannis* MAGIRI, sub cujus nomine quoque ex officina Paltheniana prodiit. Sed Antonius *Bertramus* Academiæ Argentinensis Typographus recuditan. 1603. sub nomine Austriaci, specioso titulo præfixo. Vid. *Alsted.* System. Mnemon. lib. I. cap. 30. pag. 430. *Symbola* est *Diecmanniana.*

AVTISIODORENSIS v. *Alanus.*

(303) *Janus* AUTONIACUS. Assumta persona fuit *Joannis* GUINTERII sub qua edi curavit aliquot ex opusculis suis, uti indicat *Teissier*, Eloges des hommes Sçavans p. 419. 420. Quænam autem illa fuerint, non addit.

(304) AUTHPERTUS ABBAS, quomodo confusus cum AMBROSIO AUTPERTO, illique tributa, quæ sunt hujus, & vice versa: partim jam *supra num.* 145. indicatum, & ultra patet ex (a) adjectis hisce verbis:

(a) In Petri Diaconi & Viris Illustr. Casinens. c. 13. notæ Bapt. Mari p. 25. *Circumferuntur sub nomine nostri* Authperti *Abbatis sed perperam infra scripta MSta opuscula: videlicet.*

(I.) Sermo de cupiditate, *viris secularibus valde utilis, habens scripturarum testimonia octoginta, Incipit:* Sanctorum Ecclesiam.

(II.) Sermo in Purificatione B. Mariæ Virginis, *qui extat impressus quoq; in* Alcuini *Homiliario.* Si subtiliter à fidelibus.

(III.) Sermo in dedicatione Ecclesiæ. Vidi Civitatem Sanctam Hierusalem.

(IV.) Oratio contra septies septena vitia. Summa & incomprehensibilis natura.

(V.) Homilia in illud Evangelii S. Marci: Assumpsit Jesus Petrum & Jacobum & Johannem. *Quæ in Breviario Ecclesiæ Atinensis literis Longobard. in tres lectiones distincta habetur sub die sexta Augusti.* Solet nonnunquam evenire.

(VI.) Vita Sanctorum Patrum *Paldonis, Tatonis & Tasonis Monasterii S. Vincentii de Vulturno abbatum.* Humani generis primus parens. *De qua vid. Catal. Sanct.* Ferrarii *ad d. 11. Octobr. 11. Jan. 11. Dec. &* Bollandum *sub die 11. Jan. Quæ præfata opuscula male nostro Authperto attribuuntur cum suum agnoscant auctorem* Ambrosium Autbertum, *alias* Ansbertum Monachum *& Abbatem S. Vincentii de* Vulturno *prope Capuam fluvio qui claruit anno Domini 890. Fuitque Magister in humanioribus Caroli M. de quo Sigebertus de Script Eccles. c. 91. &* Aubertus Miræus *in auct. de Script. c. 257. cujusq; m. extant lucubrationes nonnullæ impressæ* Coloniæ *Ao. 1536. in fol. Certe quod supramemorata opuscula quæ nos* manu exarata *etiam asservamus*; præferunt nomen Ambrosii Authperti *Abbatis* S. Vincentii *non Casinensis.*

(305) *Johannes* AWRÆUS. Editus est ejus nomine & cum censuræ illius liber, cui titulus: *Prædestinatus.* Sub hoc Auræo, alii ARNALDUM, alii BLONDELLUM latere existimant, uti ex *Grotii* Epist. 699. Part. II. notat Thomas *Ittigius* in dissertat. de Hæresiarchis Apostolicæ, & Apostolis proximæ ætatis; ubi diligenter agit de Auctore Prædestinati, quem Hincmarus falso HYGINUM, alii verisimilioribus conjecturis PRIMASIUM Episcopum Adrumetinum, alii ARNOBIUM JUNIOREM, alii VINCENTIUM PRESBYTERUM vel VICTOREM esse ariolati sunt, tametsi nihil omnino certi affirmari posse videatur. Sub Auræo credit latere *Martinum* de BARCOS *Baillet.* Auteurs deguisez p. 309. 531.

(305. *a*) AXIANE: *Charlotte* des URSINS: *Baillet*. teste des Aut. deguisez p. 531.

AZARIA v. *Menachem.*

(306) AZON, non est Auctor *Summæ*, in tres ultimos Codicis libros. X. XI. & XII. quæ tamen ejus nomine vulgo venditatur, sed illa debetur potius PLACENTINO veteri legum in Monte pessulano Professori, ut ex *Alciati* Parerg. Jur. IX. XXVI. notat *Symbola Normanniana.*

(306. *a.*) XXXVII. PIETRO AZNAR CARDONA publicò sotto il proprio nome *Expulsion justificanda de los Moriscos Espannoles 9.*

Summa de los Excelencias del Roy D. Filippe III. In Osia M. DC. XI. 8. L'Opera però è di Frà GIROLAMO AZNAR, conforme auuerte il Cau. *Nicolas Antonio* To. 1. p. 434.

Verba sunt Villani Viziera Alzata Pentecostes n. XXXII.

B.

ACCAL v. *Phyletymus*.

BACCALAURUS v. *Arca*.

(307.) BACHELIER, Le Sieur de: N. GUYOT, notante *Bailleto*, liste des Auteurs deguisez pag. 531.

BACMANNUS v. *Rivinus*.

BADENSIS Marchio v. *Ernestus Fridericus*.

BADONICUS v. *Gildas*.

BÆTICUS v. *Gregorius*.

(308.) *Ludovicus Baili* f. BAYLY, Episcopus Bangorensis. Ejus nomine extat liber, cui titulus: *Praxis Pietatis*, qui quidem *quadragies* jam, vel etiam sæpius excusus comparet, Gallice autem apud Genevenses ao. 1625. ac Wallice Lond. 1629. editus est. Cæterum Tractatus iste obscurioris notæ Parocho tribuitur, quo diem obeunte, in Episcopi manus devenisse fertur, notante *Wood* Historiæ & Antiquit. Universit. Oxoniens. lib. II. pag. 97. a. qui quidem judicium suum super ista re suspendit: v. supra *Anonymor*. num. 2039.

(309.) *Balbino* BALBUCER. Ejus extat *Antiochiale*, overo *Risposta in difesa del Cavaliere Marini intorno all'* Adone, a Momo. MS. Originale nell' Aprosiana in 4to ut monet *La Visiera Alzata* Hecatostes num. III. p. 24. ubi verus hujus scripti Auctor detegitur, Agostino LAMPOGNANI, Abbate Casinense. vid. n. 1121.

(310.) Guilielmi BALDESANI nomen præfert liber. perutilis, cui titulus est: *Stimuli virtutum Adolescentiæ Christianæ*, quem conscriptum esse â *Bernardino* ROSSIGNOLIO, Rectore tunc Taurinensi, compertum habeo testimonio ejus, cui ipse Rossignolius rem aperuit, & quo consilio sub alieno nomine vulgasset, exposuit. Ejusdem Rossignolii est, *Historia SS. Martyrum Thebæorum*, eidem Baldesano supposita, verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. m. 141. vide confirmantem idem *Alegamben*. p. 63. Bibliothecæ Jesuiticæ. Et *Sotwel*. Bibliothec. scriptor. Societ. JEsu p. 116. b. quibus adde & Thomam *Hyde* Cat. Bibl. Bodl. p. 60. b. & *Possevinum* lib. IV. C. 22. p. 188. qui contenta *Raynaudi*. l. c. refert, nobis parcendæ chartæ haud excerpta.

(311.) *Franciscus* BALDUINUS. Ei tribuuntur Annotationes in officia *Ciceronis*, à *Frisio* in Biblioth. Gesnerian. pag. 236. a. Sed illas non esse Francisci, sed PETRI BALDUINI observat Valerius *Andreas Desselius* ICtus Bibl. Belg. p. 225.

BALDUINUS v. *Helenoteus*.

BAMLERS v. *Pamlerus*.

(312.) BANNY DE LIESSE: *François* HABERT D' ISSOUDUN. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 532.

BARABRANTO *de monte oro* v. *Benedictus*.

(312. β) *Galerana* BARATTOTI, quomodo sit *Arcangela* TARABOTTI docet *Villani* Visiera Alzata Hecatostes num. XVII. hoc modo:

XVII. GALERANA BARATTOTI. Dal suo fecondo ingegno produsse questo opuscolo.

La Simplicita ingannata *di GALERANA BARATTOTI. La cognitione, ch' io n' hebbi me la somministrò l' indice de Libri proscritti. Fù stampata Postuma ne è difficile che uscisse da Torchii di Gineura, da quali mi sarei creduto poters aspettare la* Tirannia Paterna, *e il* Purgatorio delle mal Maritate, *& altre produttioni di simil farina. Ma non essendosi vedute in tanti anni, che saranno non meno di sei lustri, in vano si possono aspettare Autore di essa [c'hauerei anche potuto dire senza tema d' errare; mà non piace al mio udito* Autora, *essendo* Autore *di quei nomi, che seruono all' uno, e l' altro genere] fù D. ARCANGELA TARABOTTI Monaca in S. Anna di Venetia, quella che sotto nome D. A. T. scrisse contro la* Satira Menippea del lusso Donnesco di Francesco Buoninsegni, *e con le stampe di Guglielmo Odone, publicò il* Paradiso Monacale.

(313.) *Andr.* BARBATIA Siculus. Ejus citat Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. pag. 63. b. *Additamenta ad Baldum* Ubaldum *in Cod. dig. Feud. & Infortiatum* Lugd. 1545. cum aliis aliquot scripti, additque. Huic Auctori nomen alias esse *And.* DE BARTHOLOMÆO; MASTANENSI *de Sicilia*.

BARCINONENSIS v. *Dexter*.

(313.) *Petri* BARCINONENSIS *Pugio Fidei contra Judæos vel potius Martini* RAYMUNDI inter *Anonymos* ferme nedum *Pseudonymos* refertur a Carolo Josepho *Imbonati* Biblioth. Latino Hebraicæ pag. 190. His verbis: PETRUS BARCINONENSIS, Hispanus Ord. Prædicato-

"rum, vir pius & doctus Zelofidei dictus, ut de er-"roribus Judæos traheret ad Ecclesiam, acriter in "eos stylum acuendo, scripsit notabilem librum, "quem ut terrefaceret inimicos, prænotavit: Pugionem contra Hebræos. Vivebat Ao. 1306. Hæc refert *autor Bibliothecæ* (is est Antonius Senensis, citatus & Bailio) ord. Prædicatorum, qui ignorat, an hic idem cum illo qui vocatur *Raymundus* MARTINI *Barcinonensis*, an vero alius ab eo in solo operis titulo conveniens. De eo agunt Lusitanus, *Castillus*, *Plodius*, *Possevinus*, *Antonius Senensis* & alii. Sed ex *Baylii* nupero Lexico Historico critico p. 572. satis patet eundem esse Martinum Raymundum plane & Barcinonensem etsi non Barcinone natum, sed veste Dominicana indutum: ubi & alia de Petri *Galatini* plagio erronea, & plufcula notatu curiosa de hoc libro adfert omnino legenda.

(315.) *Francesco* BARDI: Larva est *Joannis* PALAZZI aut DE PALATIIS, indicante *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez. pag. 532.

(316.) Justi BARÆNI, quem vitiose exhibebat editio prior BARRÆI, Antvverpiani nomine, *ad Abrahamum Schultetum scripta Epistola*, *Majestatem Omnipræsentiæ Carnis Christi defendens*, Joannis SAUBERTI Theologi summi esse, ex *Jo. Micrælii* histor. Eccles. lib. 3. Sect. 2. q. 48. pag. 540. docetur â Dn. *Geislero*, dec. 4. num. 3.

Quod corrigendum monuit & *Justum Baranum* nominandum *M. Wegner* epist. sub dato 26. May. 1690. additque Auctorum in Epistola hac dissensus sui causam modeste amiceque exposuisse, & rogasse, ut Regiæ Majestati fides Lutheranorum candide commendaretur. Addit hic *Margo Diecmannianus*: *Justus Baranus* per metathesin est *Janus Saubertus*. Et sane non *Baræus*, sed *Baranus* in exemplari primæ editionis, Ao. 1620. 4to. Antvverpiæ, quam præfert titulus, excuso, quod habeo, ut & apud *Dedekennum*, scribitur. Extat hæc Epistola apud *Dedekennum* Consil. Tom. I. pag. 119. & seqq. editionis novissimæ. Denique ad *Micrælii* locum additur, ubi *Baræus* scribitur sed male. Et post *Geisleri* locum additur: Qui Baræus scribit, Micrælium secutus.

(317.) BARLAAMUS HIERACENSIS. Ejus liber qui extat, *de Primatu Papæ*, editus primo in Anglia ex versione Joa. *Lhuidi*, deinde Græce & Latine, edente & notis illustrante *Salmasio*, una cum *Nili* libro de Primatu Papæ, ei tribuitur à *Blondello* tract. de Papa fœmina. Sed illum hac in parte erroris arguit *Olearius* Abaci Patrolog. pag. 65. 66. librumque hunc asserit BARLAAMO MONACHO quem simul cum illo circa ao. 1350. vixisse, ex Labbeo Tom. I. diss. append. pag. 736. seq. contra *Salmasium* & *Goldastum* probat.

(318.) *Gabriel* BARLIETUS: Persona est *Bartholomæi* GEURICKII ICti Magdeburgensis, sub qua edidit *Suspiciones de quatuor Monarchiis*, & *de Anti-Christo*, ut not *Deckher*. de scriptis Adespotis p. 114. ex *Goldast*. lib. III. de Regn. Bohem. c. 13. pag. 363.

(319.) *Basilius* DE BARNA, aut DE VARNA: Hunc esse *Andream* LIBAVIUM, docet Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 532. Nominis Ficti hujus non meminit in recensione scriptorum ejus alias sat prolixa *Mercklinus* Lindenii Renovati pag. 47. 48. 49. 50. 51.

(320.) BARNABAS. Epistola, quæ hujus nomen gerit, quod ejus non sit, observatum est à Stephano *le Moine*: ut ex variis ejus sacris, notant *Nouvelles de la Republique des lettres*. Mars 1685. p. 312; dubitanter tamen POLYCARPO adscribi ab eo, ibidem innuunt. Polycarpo abjudicat *Tenzelius* in Exercitationibus selectis, ut in earum recensione monet *Bibliotheque universelle & Historique* de l'année 1693. Tom. XXV. pag 47. Exacte in hanc epistolam inquiri à Patre *le Nourry*, judicat *Journal des Savans* 1694. pag. 162. in recensione Apparatus ejus ad Bibliothecam maximam Veterum Patrum. Dignam eam censet D. Guilielmus *Wackæus* quæ inter genuina Antiquitatis Apostolicæ monumenta referatur, vid. *Acta Erud. Lips*. Supplement. Tom. II. Sect. XI. p. 505. 506. Contrarium sentit Paulus *Vindingius* in epist. quæ Deckher. de Script. Adespotis subjuncta est pag. 351. ubi stylum vix genium Apostolici ævi sapere pronunciat.

(321.) *Le Sieur* BARNABE: *Antoine* ARNAUD, douteux. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 532.

(322.) BARNIMUS *Hagius* edidit *Orationis Dominicæ*, præter Authenticam, *Versiones centum*. Berolini 1680. in 4to. Verum Auctoris nomen esse *Andreæ Mulleri* GRIFFENHAGII docet *Symbola Potzerniana*.

(323.) *Cæsar* BARONIUS. Ei suppositos esse duos tractatus (I.) *Epitomen* nempe *Thesauri Antiquitatum Ecclesiasticarum* & (II.) *Contra quatuor Calvini institutionum libros*, quorum prior *Scultingio*, posterior vero *Justo* BARONIO debeatur; ostendunt ea, quæ ex addition. ad *Toppii* Biblioth. Neapolitanam pag. 60. a. sub (a) repræsentamus.

(a) Conradi Nicodemi Additionum ad Toppii Biblioth. Neapolitanam. p. 60.

Cesare Baronio Cardinale, di cui si parla a carte 62, non compose le due Opere, che quivi si registrano per sue, ne mai furono stampate per sue. La prima di esse è la seguente:

Epitom. Thesauri Antiquitat. Ecclesiast.

Stimasi, che sia dello Scultingio, il quale si protesta d' aver cavata quell' Opera dagli Annali del Cardinal Baronio. La seconda:

Tractatus contra quatuor libros Institutionum Calvini.

Si

Si giudica, che si dì Giusto Baronio, il quale in più sue Opere, è particolarmente nelle Epistole Sacre, promette di voler dare in luce un suo libro l' Institutioni di Calvino.

(324.) *François de la* BARONNIE. Persona est *Quinti* SEPTIMII FLORENTIS Christiani, sub qua scripsit *adversus Ronsardum*, ut docet *Bibliotheque* Choisie *de Mr. Colomies.* p. 202. sub lit. (a)

(a) Colomesii, Bibliotheque Choisie. pag. 202.

Quintus Septimius Florens Christianus. Il se nommoit Quintus, *parce qu'il estoit le cinquiéme de sa famille, &* Septimius, *pour estre venu à sept mois. Voici de jolis Vers ou il nous decouvre lui méme ce mystére:*

Ne quis miretur prænomina nostra: nempe Quintum est
Enixa mater, Septimoque mense.
Quod si lingua fuisset ter mea Tulliana, possem
Tertullianus esse Christianus.
Verum ter valeat mihi Tullius atque Tullianus,
Dum Christiani floreant stolones.

Outre les Notes sur Aristophane, Florent Chrestien *a fait plusieux autres Ouvrages, dont de Catalogue se void dans une Lettre de Claude Chrestien à Scaliger, & à la fin du Traité de Casaubon de* Satyric. Græcorum poësi. *Il an aussi écrit contre* Ronsard *sous le nom de Francois de la Baronnie; ce que n'a pas su la* Croix du Maine *dans sa Bibliotheque page 88.*

(325) *Justus* BARONIUS: Ejus nomine Editi sunt Moguntiæ 1605. in 8vo. *libri VI. Epistolarum circa causam abjectæ a se Hæreseos Calvinianæ.* Earum Auctor est *Justus* CALVINUS Scholæ Heidelbergensis olim Præceptor, post, cum ad Pontificios transiisset, Juris & Theologiæ Doctor, & ab Electore Moguntino in Assessorem Consistorii adscitus. Baronii nomen mutuatus est, sibique adsumpsit, à Cardinali Baronio, qui hospitio eum excepit, cum Romæ die 1. Septembris Sacris Pontificiis initiaretur, notante *Symbola Flensburgo Molleriana*, ex Jacobi *Beckeri* Schlesvicensis Advocati Hafniensis XIX. *Decadibus Mstis* Anonymorum & Pseudonymorum, quas tribus *Geislerianis* (in Larva detracta exhibitis) adjecit loco Appendicis.

BARRAGAN v. *Botero.*

(326) *Gabriel* BANIUS. Ejus *de Situ & Antiquitate Calabriæ* liber, *Guilielmo* SIRLETO asseritur apud Paulum Æmilium *Sanctorium* Histor. Carbonens. Monasterii pag. 14. ut ex *Colomesii* Κειμηλίοις observat *Symbola Normanniana.* Confirmat *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 532. SANTORIO tribuitur in additionibus ad Toppii Biblioth. Neapolit. p. 82. & 83. a. in princip. Querentem de hoc plagio Barrii Sirletum introducit *Abercrombe* Furis Academici sui p. 90.

(327) *Lucius* BARRETTUS. Ejus prodiit an. 1666. in fol. August. Vindelicorum ap. Simon. Utzchneiderum *Historia Cœlestis*: hoc est, *observationes Astronomicæ ex Commentariis MStis Observationum Vicennalium Tychonis Brahæi.* Meminit hujus scripti inter opera *Alberti* CURTII Germani *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ Jesu pag. 17. sed de fictitio Baretti nomine plane silet, quod veri nominis, Alberti Curtii involucrum *Anagrammaticum* fuisse, observat *Symbola Rauschiana*; quæ simul docet, oppositum esse huic scripto statim sequenti anno ab Erasmo *Bartholino, Specimen Recognitionis* editarum Augustæ Observationum Braheanarum in quo insignes errores memoratæ Historiæ cœlestis detexit.

BARTH v. de *Escobar.*

(328) CASPARUS BARTHOLINUS quomodo factus sit aliquis impostor adjectis *duobus libris* ejus nomine impresso *Enchiridio Physico*, vide conquerentem ipsum hisce verbis, quæ etsi auctorem nondum detegunt, attamen detegendo inservire fortassis aliquando possunt. Verba ejus hæc sunt: Unum sicco pede præterire non possum: *Enchiridion Physicum* Argentinæ editum sub *meo nomine me inscio* atque invito: & quod iniquissimum, libros 2. *posteriores adjectos a quo nescio, meo præfixo nomine*; qui tamen mei non sunt aut fuerunt unquam. Itane mei calumniandi ansam dederunt: Cum in aliis meis scriptis reperiantur plurima, quæ e diametro cum duobus libris diffident. Inspexi primum Wittebergæ in transitu ex Bohemiam redux Ao. 1624. in Octobr. adstantibus quibusdam meis popularibus: quibus statim de hac mihi illata injuria conquestus sum & paulo post amico meo veteri BARTHOL. CIST. MED. p. 265.

(328. α) BARTHELEMI, le Sieur *de Pierre* NICOLE. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 532. De hoc Petro *Nicolio* v. jam alias in *Anonymis* dicta aliquoties.

(329) BALDUS NOVELLUS, est BALDUS BARTOLINUS DE PERUSIO, seu DE BARTOLINIS, ut judicat Thomas Hyde in Catalog. Biblioth. Bodlej. p. 68. b. ubi duos tractatus ejus nomine citat. (I.) de Dotibus & earum viribus ac Privilegiis Venet. 1584. (II.) Repetitiones in Jus Civile. Lugdun 1553. quos & memorat *Bibliotheca Frisio-Gesneriana.*

(330) BARTOLOMÆUS *Anglicus.* Ejus nomine circumfertur liber *de naturis & Proprietatibus rerum*, quem tamen *Guilielmo* BRABANTINO tribuit *Anthon. Senensis* Chron. Fratr. Ordin. Prædic. Biblioth. p. 99. Idem tamen illum quoque adscribit THOMÆ TEUTONICO, si alias hic idem est, cum eis qui de *origine rerum inscribuntur.* Vid. ea quæ sub lit. (a) (b) excerpsimus, quæque supra jam dedimus num. 75

 de

de hocce scripto ibidem aliquomodo descripto quale sit, sub nomine *Alberti Magni.*

(a) Anton. Senens. Chron. fratr. ord. prædicatorum annexæ Bibliothecæ. p. 99.
Frater Guilielmus Brabantinus, *sacræ Theol. Baccalaureus, Vir ingeniosus, linguæ latinæ & Græcæ notitia clarus, Philosophus eximius, & Theologus non ignobilis, ad instantiam D. Thomæ dicitur ex Græco in Latinum transtulisse textum* Aristot. *Composuit etiam librum* de naturis & proprietatibus *rerum, quem quidam perperam & falso tribuunt fratri* Bartholomæo Angelico *ordinis minorum. Composuit etiam librum 1. de Apibus. Claruit anno 1262. Citatur etiam frater* Guilielmus Corinthiensis *vir pius & doctus, tanquam auctor libelli* de Apibus. *Sed an diversi sint libri de eodem argumento tractantes, scilicet de Apibus, an unus tantum, vel etiam unus & idem auctor sit hic & illi, me fugit.*

(b) Idem pag. 242. *hæc habet. Frater* Thomas de Cantiprato, *natione Brabantinus, Alberti Magni quondam discipulus, qui sui Magistri doctrinam & regularem observantiam æmulatus, evasit quoque magnus, scripsit opus* de apibus mysticis, *quod vocavit* bonum universale. *Vitamque D. Christinæ Lib. I.* de naturis rerum, *cujus ipsemet meminit in præfato libro de apibus. Hunc Lib. de naturis rerum putant aliqui esse illum, qui* de proprietatibus *rerum inscribitur,* & Bartholomæo Anglico *ord. minorum supponitur. Aliqui etiam scribunt hunc Thomam cognomento dictum* de Barbansane, *& fuisse natione Gallicum & Episcopum Lusentinum, & Patriarcham Hierosolymitanum. Sic enim legi Toleti in conventu nostro D. Petri Mart. in libro antiquo manuscripto, coniuncto Summæ Alberti Brixiensis. Sunt & qui scriptum reliquere, quod idem Thomas jussu D. Thomæ vel suasibus libros Aristot. ex Græca lingua in Latinam transtulerit. Claruit anno* 1620. Epit. Gesn.

(c) Idem p. 250.
Frater Thomas *natione* Teuto, *magister in Theol. Vir eruditionis non Vulgaris, & multarum scientiarum officina locuples, nomen suum immortalitati consecravit, scribendo libros multos* de origine rerum. *Quos* aliqui arbitrantur *esse, qui* de proprietatibus rerum *inscribuntur, & sub tit.* Bartholomæi Anglici *circumferuntur.*

---

(331) BARTHOLOMÆUS. Ejus consilium 236. in *Friderici* de SENIS Consiliis esse 122. & Joanni PALIANENSI adscriptum, testis Ernest. *Cothman* Consil. num. 15.

BARTHOLOMÆUS v. ab *Hartwis.*

---

(332) BARTHOLOMÆUS PISANUS, à S. CONCORDIO, Ordin. Prædicat. Ei tribuit *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 105. b. librum *Conformitatum B. Virgin. cum Christo Mediolan.* 1510. excusum, quem tamen vindicatum a *Labbeo*, alii cuidam BARTHOLOMÆO ALBICIO, patria similiter Pisano, Ordin. Min. circa an. 1380. claro vid. apud *Olearium* Abac. Patrol. pag. 67. 68. Sed & hic tamen hanc rem nondum in vado esse, apertè pronunciat.

---

(333) BARTOLI JCti famigeratissimi *Lecturæ* multæ *alienæ* plane sunt, ut apparet ex Francisci *Zoanettæ* repetitione super rubricam ff. de Justit. & Jure, quæ est repetitionum in varias Juris Civilis leges editarum Venetiis 1608. tomis aliquot Tom. I. fol. 45. col. 4. in fine ubi Dn. de PERUSIO pro ipso aliqua addidisse ab *Alexandro* JCto refertur. vide excerpta (a) ob libri raritatem & molem fusius data.

(a) Francisci Zoanettæ Repetit. super Rubr. ff. de Justitia & Jure Tom. Fol. 45. col. 4.
Postremo, quia Bartolus in hac lege contradicit in aliquibus his, quæ dixit in aliis locis: ut apparet ex prædictis, quod est contra morem Barto. potest dici, quod ista proprie non est lectura Bart. *qui non legit super hoc primo libro, ff. præter quam, l. omnes populi, inf. eo. quod potest percipi ex eo, quod diverso stylo utitur, quam utatur in aliis lecturis, & etiam in repetitione :· d. l. omnes populi. Et quia in hoc primo libro in multis contradicit his, quæ dicit in aliis locis contra morem suum. Sed fuit lectura alicujus Doctoris, qui pro eo legebat, ita dicit Io. de Imo. in l. is qui reus, in 26. colum. infra de pub. refert & sequitur Doc.* Alexan. *in rub. infra de acquir. hæred. circa princip. ubi hoc colligit ex dictis Barto. ibi idem Alexan. in. l. diem functo: in 11. colum. inf. de offic. assesso & in l. Pomponius. §. si jussu in 7. colum. de acquir. poss. & in l. qui tale, circa medium, infra soluto matrim. & in rubrica, eo. tit. in 5. colum. & in primo volum. Consi. 138. incipien. oportune consideratis, in 9. colum. in secundo volum. consi. 206. incip. viso themate in 5. colum. in fi. tamen ego considero contra prædicta, quod Barto. in l. prima.* C. *de sal. hosp. non præstan. li. 12. alleg. no. per sc. in l. 1. supra eo & Doct. communiter etiam antiqui maxime Bal. &* Ang. *semper allegant, Barto. hic: unde vere non crederem in hoc Imo. &* Alexan. *& hoc est magnæ importantiæ, quia summa est autoritas Bar. in judicando. in quo solet esse semper substantia veritatis: ut dicit Ro. consi. 469. in fi primi dubii, Et dicit Do. Fran. de Are. in consi. 155. ad fi. quod Bart. fuit pater juris. & Do Andr. Barb. in c. Raynutius, in 39. col. dicit, quod Bar. est juris humani lumen ardentissimum, & ibidem in 42. col. dicit, quod est Doctor supremus. Ipse etiam in quodam suo cons. quod est insertum inter consilia* Alex. *in 4. volum. consil 55. & incipit: perspectis his, quæ in themate. in 18. col. refert, quod etiam Bal. in l. rationes,* C. *de probat. appellat Bar. doctorem supremum, & quod Ang. in consiliis suis circa prin. appellat illam Lucernam juris, & ideo magni interest, an sit ejus lectura, an ne 134. sicut etiam in lectura trium librorum,* C. *nam quidam voluerunt dicere, quod ipse non legit nisi usque ad titulum de periculo eorum qui pro magi 5. inter lib. 11. & ita attestatur* Ang. *& reliquum quod sequitur usque in fi. 12. fuit additum per quendam dominum Contem de Perusio ut asseverat Alex. in l. divortio, §. interdum, in pen. col. inf. solu. Mat. & in rubri. ejusdem tituli, in ulti. col. in rubrica, inf. de acquir. here. & in l. 1. inf. qui satisd., cogan. & in rubrica, inf. de no. operum. in 13. col. & in l. Gallus. §. ille casus. in 5. colum. inf. de liberis & posthu. & in 2. volu. in consi. l. in cip. visis actis, in ult. col. & hoc confirmari potest,*

poteſt, quia Bac. in l. I. C. *ut nullus ex vicar. pro ali. vica. lib. II. & tamen ibidem in lecturis, quæ communiter habenter, nihil dicit in illa. l. quia illam non legit, & eodem modo in. l. probatoris. C. d. diver. offi. lib. 12. ſe remittit de quadam quæſtione ad dicta per ſe in authen. ſi quis in aliquo, C. de eden. & tamen ibi de eo nihil dicit. Item in l. I. C. de ſtrato. lib. 12. ſe remittit de alia quæſtione ad notata per ſe in l. 1. in fin. qui ſatisd. cog. ubi tamen nihil ad illud propoſitum. Et licet prædicta ſint magna arg. quod non ſit lectura Bar. tamen in contrarium multum me movet: quia ipſe Bart. in l. 1.* C. *de infa. lib. 11. alleg. no. per ſe in l. 1.* C. *de digni. lib. 12. item in illa. l. 1.* C. *de dignitat, in 15. col. multum pertinenter allegat, not. per ſe in l. Labeo. inf. de ſupl. leg. item Bal. in c. olim ex litteris, reſcrip. cui non minus crederem, quam Angel. allegat. not. per Bar. in l. litibus,* C. *de agri. & cenſi. lib. II. qui tamen titulus eſt poſt illum titulum. de peric. & com. & illum etiam allegant Imo. & Ang. Aret. in l. imperatores, §. fi. inf. de appel. & Panor. in c. 2. de ſequeſtr. poſ. & fruc. 135. Similiter etiam eſt magnum dubium, an lectura ſuper authenticis quæ attribuitur, Bar. fuerit ipſius Bar. quia multum eſt aliena à ſtylo ſuo, & ideo dicit Alex. in d. rubrica ſoluto matrim. in ſeptima colum. quod nunquam fuit ſibi viſum, quod fuerit Bar. licet ipſe Barto. in authen. hoc ſi debitor.* C. *de pign. ad finem, remittat ſe ad dicta per ſe in §. ſed neque in authen. de fidejuſ. Hæc licet non ſint de materia hujus legis, tamen quia non ſunt omnino extra propoſitum: nec etiam ſunt inutilia ad majus ipſius legis ornamentum, interſerere volui.*

(334.) BARUCH. Ejus liber ſive Vaticinia à nonnullis JEREMIÆ tributa, & tanquam hujus citata in teſtimonium, Barucho iterum vindicantur prolixe ab *Huetio* Demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. pag. 389. 390. ſqq. Quanquam ejus non eſſe aſſerat *Capellus*, nec traductionem Latinam S. Hieronymi *Biblioth. Univerſ.* Tom. XII. 1689. p. 31. ſub lit. (a) At *Epiſtola Syriaca*, quæ Baruchi nomine extat, ei abjudicatur ab *Huetio* lib. cit. p. 390. CHRISTIANOQVE CUIDAM MONACHO in Syria probabiliter aſſeritur. Prophetiam vero memoratam Barucho cuidam juniori cum Kippingio exercit. de S. Script. XXIII. p. 257. & ſeqq. imputare mavult Joh. *Mollerus* in ſua Homonomoſcopia doctiſſima pag. 158. Sect. II. Cap. 1.

(a) Bibl. Univerſ. Tom. XII. pag. 31. *Ludovicus* Capellus *in Comment. & notis Criticis in V. Teſtamentum compare le Grec & le Latin du livre de Baruch, d'ou il conclut, que ce dernier n'eſt pas de S. Jerome. Il fait voir que cette Hiſtoire n'eſt point de Baruch & qu'elle n'eſt point divinement inſpirée.*

BARUCHUS v. *Canephius.*

(334. α) *Gabriel* BARULUS. Ejus nomine edidit Conciones imperitus quidam, quem notum ſibi eſſe quidem dicit *Miræus* Biblioth. Eccleſ. part II. pag. 9. in fine, ſed nomen ejus non indicat.

(334. β) BAS-BRETON, Gentilhomme de Province: Dominique BOUHOURS. *Baillet.* Liſte des Auteurs deguiſez p. 532.

BASILIUS v. *de Barna.*

(335.) *Thalaſſius* BASILIDES: Ex Græco illud nomen ſibi aſſumſit *Marin* LE ROY de Gomberville, ſignificatione vocum retenta. Marin enim Græce Thalaſſium, & le Roy Baſilidem innuit, ut obſervat *Menage Antibaillet.* Tom. I. p. 36. adde *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 53. & *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 532. & 330.

(336.) *Cyriacus* BASILICUS. Perſonatum nomen eſt Dominici REGII, ut in recenſione Bibliothecæ Romanæ Proſperi *Mædanſii* Volum. II. ex eadem obſervant *Acta Eruditor. Lipſienſia* ao. 1693. p. 308.

BASILIO v. *Pica.*

(337.) BASILIUS *Gröningenſis.* Ejus nomine quinque recenſet ſcripta, Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 252. a. ſub lit. W. verumque Auctoris nomen aperit, WESSELUM Phryſium Gröningenſem. Ejus *Farrago*, quæ ultimo loco ab *Hyde* memoratur, extat in Bibliotheca noſtra, ſex capitibus diſtincta conſtans; ceterum nec locus nec annus quibus impreſſa ſit, memoratur. Titulus totus libri ſub (a) repræſentatur, ob ravitatem exſcriptus.

(a) Farrago Weſſeli: M. Weſſeli Groningen. *LVX. Mundi olim vulgo dicti raræ & reconditæ doctrinæ, Notulæ aliquot & propoſitiones, quarum ſeries & materia latius verſa pagina conſpicitur. In hoc libello tractatur. I. De benigniſſima Dei providentia omnia ſuaviter diſponente. II. De cauſis, myſteriis & effectibus dominicæ incarnationis & Paſſionis. III. De dignitate & poteſtate eccleſiaſtica. De vera & recta obedientia. Et quantum obligent ſubditos mandata & ſtatuta prælatorum. IV. De Sacramento penitentiæ, & quæ ſint claves eccleſiæ. De poteſtate ligandi & ſolvendi. V. Quæ ſit vera communio Sanctorum. De theſauro eccleſiæ. De participatione & diſpenſatione hujus theſauri. De fraternitatibus. &c. VI. De Purgatorio, quis & qualis ſit ignis purgatorius. De ſtatu & profectu animarum poſt hanc vitam, &c. Deceſſit ex hac luce M. Weſſelus, Ao. M. CCCC. LXXXIX. in die ſancti Franciſci. Sepultus Groningæ in monaſterio quod dicitur Spumalium virginum.*

(337. α) BASILIUS HYPERETA. Eo nomine prodiit Hamburgi ao. 1679. in 12mo typis Arnoldi Lichtenſteinii Hiſtoriſche und Politiſche Beſchreibung der Geiſtl. Monarchie des Stuhls zu Rom. Auctor ſcripti eſt *Samuel* PUFFENDORF, cujus introductioni oder Einleitung zu den vornehmſten Staaten in Europa inſertum eſt, facitque ejus Caput XII. in Parte prima. vid. *Benzens* Ebenbild Thomaſii pag. 215. in fin. Editio Hyperetæ nomine facta hujus ſcripti complectitur paginas in univerſum 258. præfixaque ei eſt præfatio ad lectorem, & ſubjectus contentorum index.

(338.) BASILII Magni operum editiones varias, vide apud *Gerhard.* pag. 248. 249. & *Olear.* pag. 71. quorum Concinnatores de operibus tum genuinis, cum suppostitiis ejus diversimode agunt, quæ curioso lectori examinanda relinquimus. Nobis hinc inde sparsim collecta, de operibus ad alios auctores relatis, pro instituto nostro breviter referre suffecerit; plura qui volet, *Bellarminum*, *Sixtum Senensem*, *Tritthemium*, *Possevinum*, *Baronium* ad Ao. C. 361. *Labbæum*, aliosque de scriptoribus Ecclesiasticis fusius commentantes adeat. Itaque

I. Asceticorum præfatio, cujus initium: *Etsi præclaræ sunt illæ legum sanctiones*, eadem cum CHRISOSTOMI *Homilia de Militia Spirituali* Tom. 3. operum ejus excusa, notatur *Riveto* Critici sacri lib. 3. c. 20. p. m. 330.

II. Ascetica vero ipsa EUSTHATIO *Sebasteno hæretico* adscribuntur, auctoritate *Nicephori*, & *Sozomeni*, & aliorum, ab eodem *Riveto* l. c. Coc. pag. 251. & *Gerhardo* pag. 252.

Irrepsisse quædam in Basilii Ascetica, aliena, quæ tamen qualia aut cujus sint non dignoscantur, agnoscit *Cave* Histor. lit. script. Ecclesiast. pag. 136. b. ubi simul addit veri non absimile esse, nonnulla ex illis deberi EUSTHATIO, quod notavit etiam ex *Nicephori* IX. XVI. XIII. XIX. & Gatak. Anton. 188. 50. Marginalia *Normanniana* MSCta hoc loco. Adde *du Pin* Biblioth. Tom. 2. p. 182. 183.

III. Epistola 80. eadem cum *GREGORII NYSSENI de Trinitate ad Eusthatium* tractatu deprehensa *Theoph. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pag. 128. videtur *Gregorio* adjudicari, sed *Basilii* malunt esse *Rivetus* l. 3. c. 20. & c. 23. p. 350. *Bellarminus* aliique.

IV. De Eremi laudibus opusculum, contineri capite ultimo operis *de Dominus Vobiscum*, *a Petro* DAMIANO conscripti, monet idem p. 129.

V. Grammaticas Exercitationes, libellum *Basilio* male tributum, recte à Parisienbus, *Manuelis* MOSCHOPULI nomine recusum esse, docet ibidem cum aliis. Editio illa facta 1545 in 4to ex Officina Roberti Stephani, nitidissima, cum inscriptione libri Græca tali: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μανουὴλ τοῦ μοσχοπούλου περὶ σχεδῶν. Latina vero ista: *Manuelis Moschopuli de ratione examinandæ orationis libellus*, ex Bibliotheca Regia.

Raynaudus de Malis & bonis libris part. I. Erotem. X. pag. 129. Moschopulo *Exercitationes Grammaticales* adscribit lit. (a) Auctoritate Crusii, de quo *Marginalia Normanniana* sequentia notant: περὶ τῆς γραμματικῆς γυμνασίας Basil. 1553. MOSCHOPULI esse fide sui MSti asseverat *Crusius* Turco-Gr. p. 45. Conferatur *Labbe* Tom. I. de Scriptor. Ecclesiast. pag. 177. 397. monente hic nota *Marginali Diecmanniana.*

VI. Homiliam X. & XI. idem p. 129. adjudicat dubie GREGORIO NYSSENO, quod plenius probat *Rivetus* l. c. pag. 328. & *Possev.* Tom. 1. p. 192. appar. sacri.

VII. Monasticas Constitutiones, ab ipso *Basilio* & *GREGORIO* NAZIANZENO conscriptas, ex *Georgio Presbytero* idem Raynaudus l. c. docet: verum *Nicetas* Commentator Nazianzeni, Monasticam Institutionem non *Basilio*, sed EUSTHATIO *Sebasteno* expresse tributam a *Nicephoro* in Ecclesiastica Historia testatur. Vid. *Gerhard.* p. 253.

VIII. Præfatio Psalmorum, eadem cum AUGUSTINI Præfatione in eosdem esse, adeoque Græce, & ab eodem iterum Latine dein reddita creditur, *Frontoni Ducæo* & *Riveto* l. c. p. 329.

IX. Commentarius autem *in Psalmos*, Cinnus Commentariorum CHRYSOSTOMI & THEODORETI, docetur ab eodem *Riveto* p. 333.

X. Quæstiones Compendio tractatæ, EUSTHATIO *Sebastiano* tribuuntur a *Sozomeno* Hist. lib. 3. c. 15 & *Niceph.* lib. 9. c. 16. & l. 13. c. 9. teste *Bellarm.* de amiss. gratiæ lib. 1. c. 13 apud *Gerhard.* pag 26, 33. & *Possev.* Tom. 1. apparat. pag. 192.

XI. Regulæ breviores ejusdem EUSTHATII, ex *Nicephori* l. 9. c. 16. & l. 13. c. 19. judicantur Pontificiis quibusdam, a quibus alii iterum, *Photii* auctoritate moti, dissentiunt: qua de re vide sibimetipsi fere contrarium *Th. Raynaud.* l. c. p. 128 (b) & 139. (c) & *Cocum* pag. 251.

Adde quod præterea in nunquam satis laudandis *Actis Erud. Lips.* ao. 1686. (F. *Casimirus* Oudin in Supplem. de Scriptor. & scriptis Ecclesiasticis,) librum *Victoris Africani* de Consolatione in adversis inter *Basilii* etiam opera haberi, a nemine hactenus observatum asserit: quodque Gvil. *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiasticor. pag. a. scribit de suppostitiis Basilii scriptis hoc modo: Homilia decima & undecima in Hexaëmeron, quas a *Gregorio Nysseno* additas fuisse Socrates l. 4. cap. 26. atque ipse Nyssenus Hexaem. in fin. fidem faciunt.

De Grammatica exercitatione libellus, qui est *Joannis Moschopuli.*

De

De consolatione in adversis Epistola lat. quæ VICTORIS CARTENNENSIS est.

De laudibus Eremi, seu vitæ solitariæ Lat. fragmentum est ex opere PETRI DAMIANI. Adde *du Pin* Bibliothec. Nouv. (d) Tom. IV. pag. 180.

(a) Raynaud. de mal. & bonis libr. pag. 129.

Ægre adducor ut moneam libellum de Grammatica exercitatione absurde adscribi S. Basilio Magno, ut habet titulus. Sed sive eum titulum apposuit Gilbertus Cognatus interpres, sive quisquam alius, ut accessu illius lucubrationis, editio operum S. Basilii videretur plenior prodire, impositum est manifeste lectoribus. Nam ipsummet initium, satis superq; docere poterat hallucinationem. Siquidem in eo initio ponitur oratio ad DEum, qua rogatur, ut meritis S. Johannis Chrysostomi, Sancti, parvulum rudem literarum, & primis Grammaticæ notionibus imbuendum, dignetur ad profectum juvare. Hæc quis fingat a Magno Basilio, qui Chrysostomum antecessit, esse conscripta? Itaq; absurde omnino, ea scriptio S. Basilio est attributa, quam auctionem, nomine Manuelis Moschopuli, qui sub annum Domini 1300. scribebat, emisere jam olim Parisienses. Notavit quoq; Moschopulum, non S. Basilium esse libri hujus Grammaticalis autorem, Martinus Crusius, in Notis ad Historiam Politicam Constantinopoleos, insertam libro I. Turco-Græciæ.

(b) Ibidem p. 128.

Regulas breviores, *suppositas esse S. Basilio, esse autem revera Eustathii Sebasteni monuit Garetius præfatione ad opus suum de Eucharistia, allegato Nicephoro lib. 9. Histor. c. 16. & lib. 13. c. 29. fateor tamen Photium esse in contrarium, & eas regulas tanquam genuinum S. Basilii opus agnoscere.*

(c) Ibidem p. 139.

Eustathio *quidam supposuere* regulas *apud S. Basilium fusius disputatas. Ita constanter asseruisse aliquos, testatur Sozomenus lib. 3 histor c. 13. & Nicephorus lib. 9. c. 16. ac lib. 13. cap 29. Fuit hic Eustathius, Episcopus Sebastenus, Arrianorum gregalis, & plenus nequitiæ homo, ut intelligitur ex iis quæ de eo tradit S. Basilius binis epistolis, altera ad Occidentales Episcopos, ad Patrophilum altera. Itaq; minus verisimile est, tantæ perfectionis lucubrationem ad perditum Arrianum esse referendam: ac proinde S. Basilio eam abjudicant Justinianus Imperator tract. pro V. Synodo Oecumenica; tom. 2 Conciliorum editionis Romanæ p. 267. & Photius cod. 144 ac codice 191.*

(d) Du Pin Nouv. Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. IV. p. 18.

Nous n' avons aucun de ses Ouvrages sous son nom; mais il y a parmi les Oeuvres de saint Basile un Traité Latin intitulé Consolation dans l' adversité, qui avoit aussi esté mis avec les Oeuvres de Saint Eucher, qui est selon toutes les apparences celui dont parle ici Gennade. Comme il estoit adressé à Basile, on a crû qu' il estoit de Saint Basile; il est visible qu' il est d' un Auteur Latin, & ce que Gennade dit du Traité du Victor, convient à celui-ci: car il y est parlé de la Resurrection, & l' Ouvrage est plein d' autoritez & d' exemples, tires de l' Ecriture Sainte.

(339) BASILE DE ROUEU: François CLOUET. *Bailletus* in Catalogo des Autheurs deguisez p. 532.

(340) BASILIUS Valentinus, Monachus Benedictinus (cujus libri Chymici plurimi recensentur apud *Borellum*, Biblioth. Chymicæ p. 212. & seqq. nec non apud *Draudium*, titulis variis, *Lindanum* pag. 93. & jejune apud *Schenck* pag. 43. Biblioth. Med.) nullus unquam in rerum natura fuisse quibusdam creditur. *Morhofius* sane in Epistola elegantissima de Metallorum transmutatione, hic Hamburgi anno superiori edita, p. m. 133. omnia de ipso incerta esse testatur, quanquam diligentissime in ejus Historiam inquisitum fuerit ab Imperatoribus Germanicis. Certe Dominus *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Dr. aliquoties mihi, sed pro merito nunquam digne laudatus, ex Domino *Raschio*, Med. olim Doctore, se plus semel audivisse, mihi confirmavit, nullum ejus nominis Monachum Benedictinum fuisse. Quandoquidem nec in Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti, neque in Generali Romæ nomen hoc a se fuerit inventum. Arbitrari vero se, quendam hoc nomine latitare voluisse ex familia Johann. Tholdeni Hessi, cujus *Haligraphia* Germanica, sive Beschreibung aller Saltz-Mineralien/ Erfurti 1612. in. 8 edita Chymiæ notitiam non proletariam arguit. Quicquid autem ejus sit, certe librum illius *Basilii* nomine venditatum de *incrementis & decrementis Metallorum* & cum *clavibus 12.* impressum, *Andreæ* de SOLEA seculo integro antiquiori deberi, docet modo laudatus *Morhofius* p. m. 9.

Idem repetit *Morhofius* Polyhistoris liter. lib. I. c. IX. p. 85. 86. Sed in tantum mutata sententia, ut credat A. *de Solea* Nomen esse Anagramma Joannis *Tolldeni*, veri scripti hujus Auctoris; vid. allegat. sub lit. (a) Sed *Leibnuz.* Epistola quadam data Hannov. 1690. d. 27. Junii, interpolata tantum à *Tholdio* credit Personati Valentini *Basilii* scripta, quanquam non tam Vetustum auctorem esse largitur, quam quidem ille videri vult. vid. lit. (b) Et extitisse omnino *Basilium Valentinum*, ex Curiosorum quorundam relatione per D. *Waizium* certus factus *Reiherus* docet; ut in recensione dissertationis Reiherianæ de Nummis Chymicis animadvertunt, Monatliche Unterredungen 1693. p. 617. sub lit. (c) & 1689. p. 36. 37. 44. Cum *Leibnuzio* facit *Bibliotheque Universelle* Tom. 13. de l' ann. 1689. p. 206. sub lit (d) itemque *Nouvelles de la Rep. des Lettres*, du Fevrier, 1689. p. 176. ex *Tollio* sub lit. (e) Scripta hujus Basilii Valentini vide apud *Mercklin.* in Linden. renov. lib. I. p. 120. qui Monachum Benedictinum appellando indicat satis, ipsi hunc scriptorem non personatum, sed verum videri: æque ac Olao *Borrichio* Conspectus Chemicor. Illustr. §. XLIV. p. 30. qui notabilia refert, & castratum ejus artificis scriptum suspicatur De quo mirabilem historiam probat Sam. Reyherus Tr. de nummis ex Chymico metallo factis cap. XXXVI. p. 136. § 22. & sequentibus, qui legi meretur.

(a)

(a) Morhof. Polyhist. literar. Lib. I. Cap. IX. p. 85. 86.

In his (Pseudonymis) Basilius Valentinus, magnus hujus artis antistes, (ut hoc ὡς ἐν παρόδῳ moneam) quibusdam numeratur. Ego ipse quondam in illa fui sententia, ac confirmat Raschii testimonio Placcius in Pseudonymorum Catalogo p. 159. qui nec in Catalogo Benedictinorum Provinciali Erfurti, neque in Generali Romæ nomen hoc invenerit. Raschius aliquem ex familia Johann. Tholdenii Hessi sub hoc nomine latitare voluisse existimavit. Sed in aliam nunc sententiam pene impellit Gudenus ipse Erfurdiensis, qui in Histor. Erfurdensi lib. 2. p. 129. ita scribit: Eadem ætate, sc. An. 1413. Basilius Valentinus in Divi Petri monasterio vixit, arte medica & naturali indagatione admirabilis. Addit quidem Gudenius ipse ab his sacris alienior: Insuper iis accensetur, quos in augmentum spei nominant aurum confecisse. Sic aliena dementia post secula fallit, ideo minus culpabilis, quod non nisi decipi amantes facultatibus exuat. Verum ut iis verbis demonstrat, illum rerum, quas proponit Basilius, notitiam non habuisse, ita suffragium tamen idoneum præbet, quendam ejus nominis vixisse in Divi Petri monasterio. Librum tamen illum de incrementis & Decrementis metallorum, qui Basilio Valentino vulgo tribuitur, sed cujusdam de Solea nomine apud amicum editum vidi, & quidem in 4to.— Suspicionem hoc de Solea nomen mihi movit, quoniam de Tholdeno aliorum opinio est annon forte in illo Johannis Tholdeni nomine lateat: Et sane integrum illud nomen de Solea in nomine Joannes Tholdenus occultatur: quæ vero supersunt literæ, nullum formare prænomen possunt, atq; nunc memoria excidit, quale in libro illo edito fuerit. Fortassis aliud quoddam assumpsit, eo contentus, quod nomen quodcunq; e suo exstruxerit.

(a) Leibnüz Epist. data Hannov. 1690. d. 27. Jun.

Basilii Valentini nomen esse fictitium & a duobus effectibus primariis lapidis Philosophorum jactati sumtum divitiis Regiis, & perfecta valetudine, dudum suspicatus sum, & Clmo Tollio sententiam meam aperii; qui ab ea non videbatur abhorrere, idq; nuper indicavit in libello edito titulo sapientiæ insanientis. Nescio an Rudolphus Imperator ut narrat Tollius in Monadii hujus crediti res inquisierit, illud scio Joh. Philippum Electorem Moguntinum Erfordia potitum investigari jussisse apud Benedictinos ejus civitatis sed frustra. Ego ut verum fatear, an scriptor sit tam antiquus, qui ut ipsi videri vult, libros suos composuerit eo tempore, quo lues venerea innotuit, dictio enim Germanica recentius aliquid spirat, nisi dicere malimus fuisse scripta Basilii a Johanne Tholdio interpolata. Hic enim quorundam editor habetur. Et sunt qui credunt Tholdium cognatione junctum auctori, quædam ex ejus schedis in Haligraphiam suam transtulisse.

(c) Monatliche Unteredungen/ 1693. pag. 617. 618.

Wir lassen demnach diese ungewisse und betriegliche Dinge fahren / und kommen mit dem Herrn Reyher auf den *Basilium Valentinum*, welchen etliche gar nicht auf der Welt gewesen zu seyn glauben. Herr *Dr.* Waitz aber hat an ihn überschrieben/ daß er von alten *Curiosis* versichert worden / *Basilius* habe sich eine geraume Zeit würcklich zu Walckenrieht aufgehalten/ und bey damahligen Cinnober Bergwerck-Bau zu der *via humida* gute Gelegenheit bekommen; von welchen allen Herr *D.* Waitz viel *singularia* beygefüget/ und mit einem alten Gemählde zu Walckenrieht im Creutzgange nach der Kirchen beschleust / darinnen der Meister der erstmahligen *Tinctur* mit allen *Figuris* in kleinen Thieren/ als Tauben/ Löuen/ und dergleichen / unter fünf Bögen zusehen/ so sehr rar ist/ und weil es noch in seiner natürlichen Farbe stehet/ da das andere fast alles *ruiniret* ist/ so ist es biß *dato* recht *fatal*. Wir haben auch einmahl vom *Basilio Valentino* gehandelt/ fuhr *Leonardo* fort/ im ersten *Januario p. 36. 37. & 44.* und im Zweiffel gestellet/ ob er zu Erffurt im Peters-Kloster gelebet/ weil *Raschius* im *Catalogo* der Benedictiner daselbst seinen Namen nicht finden können. Nach der Zeit aber bin ich dessen abermahl versichert worden/ und als ich die *Exception* mit dem *Catalogo* machte/ ward mir zur Antwort/ die Schweden/ als sie im 30jährigen Kriege Erffurt inne gehabt/ hätten den *Catalogum* mitgenommen: Doch wäre vor wenig Jahren noch ein *Manuscript* von ihm auf dem Peters-Berge vorhanden gewesen/ welches die Capuciner einmahl geborget/ aber man wüste nicht / wo es hernach weiter hinkommen. Ob aber *Basilius Valentinus* in dem Walckenriethischen Kloster sich jemahls aufgehalten/ lasse ich dahin gestellet seyn: Im *Eckstormio* kan ich nichts finden. Ja derselbe setzet die Erfindung der Cinnober-Minen erst um das Jahr Christi 1569. da doch *Basilius Valentinus*, nach *Gudeni* Rechnung / schon *an.* 1413. zu Erffurt *floriret*.

(d) Bibliothequ. Univ. Tom. 13. de l'an. 1689. p. 206.

La plus part de ceux qui ont lu les livres de Basile Valentin ont cru que c'etoit un Moine de l'ordre des Benedictins, qui condamne l'ignorance des Ennemis des Chimistes: Mais M. Tollius *fait voir qu'il etoit inutile à l'Empereur Maximilien de faire chercher ce pretendu Moine & son Couvent dans ses etats;* Cet Auteur *introduit souvent le* Mercure Philosophique, que les *Philosophes appellent* Basilius *ou Regalis, fils de Regale parlant sous ce nom. Il ne s'apelle pas Valentin de la Ville de Valence comme on se l'est imaginé, mais du Verbe Latin* Valere *qui signifie* etre puissant *parce que ce Mercure penetre, engendre, nourrit, augmente, change & renouvelle toutes choses.*

(e) *Nouv. de la Rep. des Lettres Fevrier 1689 p. 176. M. Tollius pretend neantmois que tout y est allégorique jusqu'au Nom* de Basilius Valentinus, *que tout le monde prenoit bonnement pour le Nom de l'Autheur; au lieu que selon Mr. Tollius, c'est le Nom qui donne au Mercure Philosophique dont la Nature & l'Excellence se trouve exprimé par l'Etymologie de ces deux mots.*

Vid. Monatl. Unterred. *ao. 1693. p. 617. & ao. 1689. p. 36. 37. & 44.*

(341) BASSARIUS, VULTURIUS GRATIANUS: Hunc esse *Gerardum Joannem* VOSSIUM docet *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 532. & 330. v. Gratianus.

(343) BASSEANUS ou DE LA BASSEE, *Bonaventura, Louys* le PIPPRE. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 532. liber est anonymus pro

pro Pseudonymo venditatus ut apparet *Pseudonymor.* num. 818. a. 898. a

(343.) BASTONE, *Scipione: Jean* CAPPONI. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 532.

(344.) BATAVI THEOLOGI. Eorum editum est *Judicium super Simonis Historia Critica*, Gallico idiomate, cujus auctorem ex fama publica *facit Joannem* CLERICUM Hermannus *Witsius* in Miscellaneis Sacris, uti in eorum recensione annotant *Acta Eruditorum Lipsiensium* ao. 1695. pag. 513. Et ipse *Richard Simon* in Responsione ad hoc judicium facit libri auctorem Johannem *Clericum* Professorem linguæ Hebrææ Amstelodamensem c. 1. p. 1. Adjuncta est hæc responsio Criticæ V. T. in edit. Rotterdam. 1685. chez Reinier Leers.

(345.) *D. Rudolphus* BATTERMANN. Ejus nomine prodiit Coloniæ typis Wilhelmi Freissem. 1649. in 8vo *Instructio Theologica contra Scheiblerum & Tremolienses*. Verus auctor est *Joannes* SCHUCKING, natione Germanus, patria Darubdiensis in Westphalia: notante *Sotwel*, Biblioth. Societ. JEsu p. 501. b. 502. a.

(346.) *Joannes* BATRACHUS. Sub ejus nomine recenset Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejan. p. 70. b. librum: *De origine & Principiis naturalibus impressionum in aëre, & cometarum, deque eorum significationibus* Arg. 1532. in 4. additque insuper, *Batrachum* hunc esse FROSCHIUM.

(347.) BAVARIÆ Theologorum nomine librum, *De Communione sub utraque specie*, publicatum, à Jesuita Germano *Paulo* HOFFÆO ex *Alegambe* pag. 365. memoratum est, in *anonymis* c. 11. num. 327.

Addatur *Sotwell*. Biblioth. Scriptorum Societ. JEsu pag. 649. b. *Miræus* Bibl. Ecclesiast. part. II. pag. 180. a *Witte* Diar. Biograph. anno 1608. 17. Decembr. qui tamen omnes titulum libri formant: *De Communione sub una tantum specie*.

(348.) *Conradus Bavarus*, seu BOJUS. Editum est ejus nomine Viennæ 1524. in 8vo. *Memoriale Biblicum, Carmine*, Sed verus Auctor dicitur fuisse *Petrus* ROSENHAJUS, Monachus in Melck, Cœnobio Austriæ, ut monet ex *Molano*, *Miræus* Bibliothec. Ecclesiast. Part. II. pag. 18. lit. (a)

(a) Miræus, Biblioth. Part. II. p. 18. Conradi Bavari, *seu Boy*, Memoriale Biblicum *carmine 1524. in 8vo. Viennæ editum fuit. Sed verus auctor dicitur fuisse* Petrus Rosenhajus, *monachus in Melck, Cœnobio Austriæ. Ita Molanus.*

(349.) Germani BAVARI Hallensis nomine, *scriptum invectivum contra Dr. Nicolaum Selneccerum* ao. 1579. à *Joanne* LAGO, *Pomerano* editum fuisse, ex *Conr. Schlüsselburgii* Theologia Calvinistica refert *Draudius* Bibl. Class. Theol. pag. 142.

Verum Auctoris est JOSUÆ (non *Joannis*) *Lagi* nomen, animadvertente *Symbola Flensburgo-Molleriana*, addente ex Conradi *Schlusselburgii* Lib. 3. Theologiæ Calvinistarum p. 297. titulum libro fuisse: *Examen contra Nicol.* Selnecceri *Repetitionem doctrinæ de Idiomatum Communicatione*. Neustad. ao. 1579. Nota *Marginalis Diecmanniana* hæc addit: Non *Johannem* sed *Josuam Lagum* vocat Schlüsselburg Theol. Calv. l. 2. Art. 7. fol. 61. a. Verba hæc sunt: ao. 79. Josua Lagus Pomeranus, profugus & clandestinus Dantisci Sacramentarius contumeliosissimum & atramento Diabolico tinctum scriptum edidit, contra D. Nicol. Selneccerum sub nomine *Germani Bavari* Hallensis. Hæc *Schlüsselb.*

Germani BAYER nomine *provocationem ad Nicolaum Selneccerum* ao. 1582. scripsisse *Christophorum* HERDESIANUM J. C. lege apud Paul. *Freberum* Theatr. Vir. erud. clar. pag. 899. a. Non dubito huncipsum illum librum esse quem *Josuæ* LAGO Schlüsselburgius asserit & tanto magis Frehero fidendum arbitror, quod ipse Noribergæ, ubi Herdesianus quondam Consiliarius fuerat, vixerit. Hæc *Symbola* est *Diecmanniana*.

(350.) *Bernhardus* BAUMAN: Ejus nomine prodierunt (1) *Medulla Tauleri*. (2) Aergerliches Christenthumb. Quorum Scriptorum auctorem esse *Christianum* HOBURGH docet nos filius ejus in *Vita Parentis*, quam addidit Parti 2dæ der abgenöhtigten Lehr- und Schutz-Schrifft wider den Guttmannischen Offenbahrungs-Patron durch das Predig-Ampt zu Lübeck / Hamburg und Lüneburg. edit. Hamburg. 1674. in 8. pag. 38. der Vorrede addep. 52. ubi refertur, quomodo ipse Christianus Hoburgh se sub hoc Baumanni nomine latentem in Postilla Mystica sua & Apologia non vulgaribus laudibus impertiverit. Citat hanc in rem testimonium filii ex additionibus in Parentis *Hoburgi* Commentationem in Canticum: HErr Christ der einig GOttes Sohn / Joa. *Deckher*. de scriptis Adespotis pag. 114. 115. qui hunc Hoburgum sat honorificis elogiis ornat: quod notat quoque *Mollerus Flensburgensis* Isagoges ad Historiam Chersonesi Cimbricæ Ecclesiasticam & Literariam universalem Part. II. p. 146.

BEAUCHATEAU v. *Lusancy*.

(351.) BEAUME, *Denis de la sainte: Jean Baptiste* GUESNAY. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 533.

(352.) BAYS & DRAWCANSIR: N. DRYDEN & *Samuel* PARKER. *Baillet*. liste des Aut. deguis. p. 533.

(353.) *Claude de* BEAUBOURG: *Antoine* ARNAUD. *Baillet*. Liste des Auteurs deguisez. pag. 533.

(354.) BEAULIEU, le *Sieur de : Pierre Thomas* DU FOSSE. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 533.

(355.) Ludovici de BEAUMANOIR nomine *contra Servinum, Advocatum Regum, Apologiam, pro Societate JEsu Gallicam* prodiisse, conscriptam à *Ludovico* RICHEOMO vel RICHELMIO, vid. apud *Alegamben* p. 318. & apud ejus Continuatorem *Sotwel*. Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 573. b. qui Ludovicum de BEAUMONT, & *Witte* Diar. Biograph. 1625. 15. Septembr. qui *Ludovicum* de BEAUMANTIR nominant, larvatum hujus pro Jesuitis Apologiæ auctorem. Ast Beaumanoir legas apud *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 532.

(356.) BEAUMONT Jesuita. Verum ejus nomen est ROOKWOOD, illius Rookvvodi frater, qui ob sulphuream Conjurationem pœnas luit, ut testatur *Bates* in vita Jacobi Usserii Archiepiscopi Armachani pag. 741. ex Nicolao Bernardo. Sed quid sub hoc persona scripti ediderit, ibidem non indicat. Etiam Sotvvel nec de Beaumontio nec de Rookvvoodo quicquam memorat.

(356. a) Jo. G. BECHTIUS: Balthasar VENATOR, AVEC D'AUTRES. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 533.

(357.) Georgii BECKERI Elbingensis nomine, prodiit aliquoties libellus Rhetoricus, cui titulus: *Orator Extemporaneus*, sive *Oratoris breviarium bipartitum*. In eo sibi adscribendo, cum à *Michaele* RADAU, Jesuita dictatus Regiomonti esset publice, plagium ipsum admisisse, per præfationem editioni Amstelodamensi 1655. in 12mo præfixam docuit *Adamus Motkoveski*; unde factum, ut postea vel sub utroque, vel sub *Radavii* nomine solo prodierit, Lipsiæ 1659. cum anonymi præfatione dubitante de auctore, & 1664. vide notantem etiam hoc *Thomasium* de plagio littario §. 369.

Ubi Adami *Motkowsky* verba ex editione Amstelodamensi allegat. Nihil hac de re meminit *Sotwel* in Bibliotheca Scriptor. Societatis JEsu, in vita Michaelis Radauii, sub cujus nomine memoratum scriptum refert, pag. 616. a. Liber *Beckheri* in Edit. Amstelod. 1650. in duas Partes distinctus est quarum utraque in Capita & hæc in quæstiones subdivisa. Prior pars de Elocutione, dispositione & inventione agit Capp. tribus. Altera praxin & genera causarum complectitur Cap. IV. Subjunctus est index. Liber constat paginis in universum 473.

(358.) *Nicolaus* BECMAN. Ejus nomine edita est Parisiis Medulla Justinianea, quam Jurisconsulti cujusdam Marpurgensis esse, notat *Puffendorff*. epistol. ad amic. p. 7. sub lit. (a) quibus adde ea quæ in *Anonymis* n. 1558. de *Becmanno* monuimus.

(a) Epistolæ Pufendorffii ad *Amicos p. mihi 224.*

Post sexennium in familia Comitis absumtum, Marpurgum abiit, juris studio se adplicaturus. Ubi dicitur, Medullam suam Justinianæam ex privato collegio MSto Professoris cujusdam compilasse, vel potius idpaucis in locis interpolatum præfixo suo nomine Parisiis post edidisse. Certe vix triennium est, cum Nobilis quidam Suevus, qui Marpurgi aliquandiu hæserat, præsentibus quibusdam studiosis, & Professore uno heic loci diceret; Marpurgensem illum Professorem Bekmanno plagii actionem intentaturum. Id certe patet, eam Medullam alium præferre genium à Commentario ad Instituta aliquot post annos scripto; nec eam spirare ruditatem & vesaniam, qua hic scatet; cum tamen alias intra tantum temporis spatium in melius ire debuissent studia hominis. Quicquid hujus sit, saltem descriptio ejus libri non exiguo labore ipsi constitit, cujus intemperantia ictorum Parisiis contraxit.

(259.) BEDA Britannus, ex vitæ sanctimonia *Venerabilis* nomen sortitus, opera varia scripsit, de quibus vide *Bellarm*, *Sixtum*, *Possevinum*, *Labbæum*, *Olearium* & alios. Ex iis aliis afferuntur

I. *Commentaria in epistolas Paulinas*, quæ PETRO TRIPOLITANO Abbati tribuit *Baronius*, Tom. 7. annal. ad Ao. C. 862. BARTHOLOMÆO URBINATI cuidam, aut etiam FLORO *Monacho Sixtus Senensis* lib. 4. p. m. 267. repugnante utrique *Bellarmino* de script. Eccles. p. m. 180.

FLORO Magistro, qui seculo post Bedam floruit, non male a nonnullis tribui judicat *Usserius* de scripturis & sacris vernaculis p. 105. & 106. cui adde *du Pin* in Bibliothec. Eccles. ut ex eo *recensent Acta Erud. Lips.* ao. 1696. p. 39. & Tom. II. Supplem. Sect. X. pag. 478. qui Floro asserit auctoritate trium MStorum, Corbejensis, alterius à Trithemio visi, & tertii à Mabillonio prolati. Et apud Hunc ultimum delitescere verum Bedæ Commentarium MS. ab illo Flori plane diversum, fidem facit *Cave* Histor. lit. Script. Eccles. pag. 335. b. Quod & de Benedictinis affirmat *Journal des Savans* pag. 50. ao. 1684. qui & FLORO DIACONO LUGDUNENSI, eum qui hactenus extat, in Epistolas Pauli, Commentarium asserunt, nec minus *Mabillon* peculiari dissertatione quæ extat Tom. I. Analect. p. 12. citata etiam *du Pin* Biblioth. Nouv. Tom. VI. p. 88. ubi prolixe legendus.

II. *Epistola de Divinatione Mortis & vitæ*, quam sub APULEII *Platonici* nomine vult extare *Bellarminus*, pag. 178. de script. Eccles.

III. *Vitæ Sanctorum* non omnes *Bedæ* quod sint, ipsæ arguunt. Ex his *Arnulphi vita* PAULO DIACONO. *Patritii* PROBO. *Columbani*, *Attalæ*, *Eusthatii & Bertolfi Abbatum*, JONÆ SCOTO sunt adscribendæ. vid. *Possev.* appar. ad nomen Jonæ. *Bellarm.* p. 181. 182. *Cocum* p. 426. *Gerbardum*. p. 405. 406. Con-

Confirmat hæc non tantum *Miræus* sed & addit, S. *Vedasti Vitam*, quæ Bedæ nomine circumfertur, non à Beda sed ab ALCUINO esse consignatam. Bibl. Eccles. p. 127.

IV. *Martyrologium.* Scriptum quidem ejus nominis à *Beda* librum ex ipsius Bedæ testimonio asserit *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 238. sed & insimul dolet non amplius purum & integrum extare. Quod hodie pro illo venditatur maximopere à FLORO interpolatum & auctum dicit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 345. sub lit. (a) carmine vero redditum à WANDELBERTO *Diacono* Martyrologium quoddam, compositum ex hoc *Bedæ* & *Flori*, quod pro Bedæ Martyrologio venditatum a *Molano* scribit du *Pin* Biblioth. Eccles. de Script. Secul. IX. tom. VII. p. 200. sub lit. (b)

V. *Commentaria in Boethii libros de Trinitate* quæ Bedæ alias tribuuntur, Seculi Septimi Auctori tribuit *Tenzelius*, ut in recensione judiciorum *Symboli Athanasiani* ab eo editorum observant *Acta Eruditor. Lipsiens.* an. 1687. p. 541.

VI. *Commentaria in Jobum libris tribus ad Nectarium* quæ *Bedæ* vulgo adscribuntur, non ei sed PHILIPPO asserit *Casimirus Oudin* in Supplement. de Scriptoribus &c. ut notant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 399. (c) & *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 246. b. ubi citatum ex hac *Philippi in Jobum expositione* locum esse a Beda, monet, & alia plura huc facientia subnectit. Vide infra in *Hieronymo. Imbonati* etiam p. 328. Biblioth. Latino Hebraicæ ab ipso Beda tribui PHILIPPO Presbytero docentur.

VII. *De Orthographia* Libellus Bedæ adscriptus, alius a vero ejusdem de Orthographiæ libro, editus est ab Helia *Putschio* post Veter. Grammat. p. 2527. indicante *Symbola Rauschiana.*

IIX. Homilia de Quadragesimalibus Bedæ, est etiam ex eis una quas ALCUINUS vel PAULUS DIACONUS Caroli M. jussu in Evangelia totius anni collegit. *Usserius* de Script. & Sacris Vernac. p. 105. 106. Ubi n. (8.) annotat FLORO MAGISTRO qui seculo sequenti floruit eam non male ab aliis adscribi.

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccl. p. 245.

Florus, Monachus, S. Trudonis, Leodicensis diœceseos, congregationis Gallicanæ, claruit circa an. DCCLX. Scripsit Gesta & Passiones Sanctorum Martyrum, seu, ut habet Usuardus, breve & concisum antea, Bedæ Martyrologium supplevit, auxit, & locupletavit. Testatur idem & Ado Præfat. ad Martyrologium suum, Martyrologium, inquit, quod venerabilis Flori studio in labore Domini Bedæ accreverat. Vide quæ hac de re notant novissimi Actorum S.S. editores Prolog. ad Mensem Mart. Tom. II. Extat Martyrologium istud sub Bedæ nomine, aliorum tamen pariter ac Flori additamentis locupletatum, inter Bedæ opera, & alibi sæpius. Reliqua quæ Floro Martyrologo ascribuntur opuscula Floro Lugdunensi deberi censemus ubi plura de iis subnotabimus.

(b) Du Pin Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VII. p. 200.

Wandalbert Diacre & Moine de Prom, Monastere du Diocese de Treves, composa vers l' an 850. un Martyrologe en vers tiré de ceux de Bede & de Flore. Sigebert & Tritheme en font mention. Il a été imprimé sous le nom de Bede à la fin des Ephemerides de cet Auteur dans l' Edition de Bâle, & ensuite par Molanus à la fin du Martyrologe d' Usuard; mais le Pere Dachery l' a donné plus exact, & plus Correct, dans le trosieme Tome de son Spicilege.

(c) Acta Erud. Lips. ao. 1686. p. 399. Philippi Presbyteri Commentarium in Jobum, *non modo seorsim typis impressum, verum etiam in* Bedæ, & Hieronymi *Operibus, alieno inscriptum nomini habemus.*

---

(360) *Daniel Jonas* BEDA, *Separatus Gallo-Belg. Germ. Anglicus* edidit *Justum Judicium ae Justa Bonorum a Malis quod ad unionem Communionemq; Ecclesiasticam* attinet, *secessione*, ex ore Dei h. e. S. Scriptura latum. Neapoli (i. e. Altonaviæ) 1673. 12. Verus autor est quem nuper conjectura Anagrammatica detexi: *Joannes* de LABADIE Separatistarum Choragus. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Eadem habet laudatus Dn. Mollerus *Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbr.* Eccles. & literar. Univers. part. II. p. 123.

---

(361) BELGICORUM Ministrorum nomine, *contra libri Concordiæ scriptores* editam *Epistolam* A. 1579. esse *Petri* VILLERII, Galli Concionatoris Principis Auriaci, docet ex *Conr. Schlüsselburgii* Theologia Calvinistica *Draud.* Bibl. Class. Theol. p. 142.

---

(362) BELGII Ordinum persona tectum *Dominicum* BAUDIUM edidisse *ad Jacobum I. Angliæ Regem Orationem de non ineundo fœdere cum Hispano*, docet *Valerius Andreæ* Bibl. Belgicæ p. m. 192. tacente hac de re *Fr. Sweertio* pag. 221. Athenar. Belgicar. ubi ejusdem scripta enumerat.

---

(363) Nicolai BELLERMONTANI veri an ficti nomine, publicati *discursus Academici in optimos veteris ac novæ historiæ scriptores*, Francof. 1602. quomodo ex fragmentis magnis AMMIRATI, BESOLDI, FORSTNERI &c. sint conscripti, vide apud *Jacob. Thomas.* de plag. Litterat. §. 238. & 263. qui tamen fictum nomen credit potius, commissumque ab eo multiplex plagium latissime deducit, integræ ferme centuriæ *Hypomnesmatum Forstneri Politicorum* exscriptæ. Dnus Gerhardus a *Mastricht* autem notat in margine, dedicationem typographi non agnoscere personatum Bellermontanum. Addens simul, suum exemplar. a. 1626. impressum.

---

(364) Martini BELLII nomine *Sebastianum* CASTALIONEM licet hoc ejerasset, contra Calvinum scripsisse *Dialogum Lælium, de hæreticis gladio coërcendis*, nihilominus contendentem in vita Calvini *Theodorum Bezam*, seque scriptum hoc refutasse memorantem, legere operæ pretium

tium est; plolixior enim est locus, quam ut hac vice possit hic exhiberi. Adde *Hoornbeck* controversiar. lib. 7. p. 563. edit. secundæ.

Qui Dialogum hunc communiter *Castalioni* quidem asserit, sed & simul Lælium *Socinum* ejus Auctorem credi innuit, ut ex eo quoq; observat *Teissier* Eloges des hommes savans tom. I. p. 225. Castalioni tribuunt *Simlerus* Biblioth. Gesner. p. 620. b. *Frisius*. 545. b. *Colomes*. Melanges Historiques p. 52. & *Besoldus* Operis Politici de Majestate Sect. II. cap. III. num. 4. p. 116. ex Beza. Ex eodem autem *Thomasius* Schediasm. Histor. §. 54. p. 75. & Castellioni & Lælio Socino simul asserit, cui addit tertium, *Cœlium Secundum* CURIONEM *Symbola Flensburgo-Molleriana*, quæ a tribus hisce nominatis, ex aliorum scriptis Dialogum hunc compilatum ait, ut manifestum facient sub lit. (a) allegata. Præter hos memoratur adhuc alius, nomine *Jerome* BOLSEC, cui adscriptus est hic dialogus, sed falso, ut judicat *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 533. Addit hic *Margo Diecmannianus*, quod vita *Calvini* præfixa sit Epistolis ejus, ad ao. 1554. quodque conferendum ei *Bezæ* Volumen Tractat. Theol. Genev. 1576. fol. edit. p. 541. quæ clavem dabunt, referantem notitiam auctoris illius non expressi, quem sub *Bellii* nomine latere *Beza* Epist. 45. p. m. 232. indicat. Ipsa vero verba *Bezæ* exhibet etiam *Mastrichtiana Symbola*. (b)

(a) Symbola Flensburgo Molleriana.

Invenio in Bibliotheca mea Sententias Martini Lutheri, *Job.* Brentii, *aliorumq; multorum tum Veterum tum Recentiorum de Hæreticis, an sint persequendi & omnino quomodo sit cum eis agendum, sine mentione loci ac temporis in 8. excusas. Præfixa est Martini* Bellii *earum collectoris Epistola Dedicatoria ad Christophorum Ducem Wurtembergicum. Job. Rodingus (quem ex Rodingorum celebrium in Hassia seculo superiori* Theologorum *posteris fuisse suspicor) libri hujus ante me possessor, sequentia fronti illius adjecit: Hunc librum collegerunt ac concinnarunt Sebast.* Castalio, *Cœlius Secundus* Curio, Cœlius *filius* Socini. *Calvinum autem nuspiam in eo refutari aut vellicari observavi. Scriptores ex quorum* Testimoniis *Sylloge hæc constat, sunt Mart. Lutherus, Joh. Brentius, Erasmus Roterodamus, Augustus Eleutherius, Joh. Calvinus, Otto Brunfelsius, Conr. Pellicanus, Urb. Regius, Cœlius Secundus Curio, Sebast. Castalio, Georg. Klembergius, Basilius Montfortius, quæ duo postrema nomina ego ficta esse credo.*

(b) Symbola Mastrichtiana.

Bellus Martinus. Itaq; cum anno 1554. ineunte Calvinus subscribentibus collegiis omnibus, copiosam Servetanæ Doctrinæ refutationem edidisset, adjectis etiam rationibus cur & quatenus a Magistratu quoque legitima præeunte cognitione, puniri hæreticos oporteret, opposuerunt illi farraginem, partim ex scriptis Piorum Doctorum depravatis, partim ex fanaticorum quorundam ignoti alioquin nominis Schedis consarcinatam Martini *cujusdam* Bellii *nomine (is ipse fuit* Castalio, *quamvis id postea ejuravit) præfationi inscripto & ementito civitatis nomine in qua editam fuisse farraginem mentiebantur. Huic autem non tantum illo errore, sed multis etiam Blasphemiis scatenti libello postea respondi,* - -
Theodor. Beza *in vita Job. Calvini.*

(365) *Serafino* COLATO da S. BELLINO *Barbiere.* Persona est *Baptistæ* GVARINI, ut indicat la *Visiera Alzata Hecatostes* num. XVII. p. 35. hisce verbis:

BALDASSARE BONIFACCIO Gentilhuomo Rodigino Arcidiacono di Treuigi, e poscia Vescouo Giustinopolitano, Soggetto non inferiore di Eruditione a *Ludovico Celio* suo Compatriotta, per secondare il genio di *Gio: Bonifaccio* I. C. Assessore ed Historico, suo litteratissimo Zio, essendo ancor giouane attacò briga col Cavaliere *Battista Guarini* famosissimo autore del *Pastorfido.* Haveva il Zio fatta un' Oratione per trasportare in Rouigo il Corpo di S. Bellino Vescovo, e Martire, che riposa nella Chiesa d' una Villa che dallo stesso Santo ne prende il nome. Parve questa troppa carita al Cavalier *Guarini*, che però s' induisse a confutare con altra i sofistici argomenti di quella. Hora *Baldassare* per difesa del Zio diede fuori l'

Apologia per l' Oratione di Giovanni Bonifaccio *per le trasporto delle Reliquie di S. Bellino contra il Cavallier Battista Guarini sotto il nome di Pier* Antonio *Salmone.* In Parigi M.DC. IX. 4.

E'l Guarini mandò à lui

Il *Barbiere.* Risposta di Serafino *Colato da S. Bellino* Barbiere, all' Inuettiua di Pier *Antonio Salmone* nella qual risposta si scuoprono le Menzogne, & la falsita del vero Autore della detta Inuettiua 4.

(366) *Petrus* BELLOCIRIUS: *Pierre* DANES. *Colomies* Melanges Historiques pag. 53. & *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 535.

(367) PetriBELLONII, sive ut à *Scævola Sanmarthano* (in Elogio P. Gillii, quod est in Elogiis Gallor. part. 1. pag. m. 13. & 14.) nominatur, BELOINI furtum scriptorum, Domino suo cognomini GILLIO factum plures confirmant, apud *Thomasium* de plag. litt. §. 371. quem vide, & adde non nominatos illi, *Toll.* appendice ad *Pierium Valerianum* de Infelicitate litteratorum, & ex eodem *Lomeyerum* de Bibliothecis, cap. 9. sect. 1. p. 192. Omnium autem disertissime, nisi quo fallor, primus denunciavit hoc furtum *Sanmarthanus*, cujus, quia rarior est, solius verba nunc exscribam, ita se habentia: *A Barbaris interceptus, & in Africo littore durissimam carceris molestiam perpessus, vix tandem Armeniaci Cardinalis munificentissimi cura & liberalitate redemptus evasit. Cujus benignitatis non immemor, Mæcenatem de se bene meritum, Romæ tunc agentem adiit, ejusque demum jussu quidquid apud exteras nationes memoratu dignum observaverat, eo stylo perscribere aggressus est, qui non obscuram eruditionis & facundiæ laudem sibi pollicetur, sed ejus generis unicum habemus,* de Bosphoro Thracico Commentariorum, *præter Græcos aliquot scriptores Latinitate donatos. Cætera* P. Belo, *unus é domesticis, mortuo Domino surripuisse, ac pro suis edidisse, constantissimo rumore dictus est. Cum Docti omnes Viri ab homine vix mediocriter literato præstari talia nequaquam posse, facillima conjectura judicarent.* Ejus Bellonii scripta vide apud *Draudium* in Latinis & Gal-

Gallicis, *Gesnerum* p. m. 553. *Lindan.* p. 516. 517 *Schenck*, p. 441.

Plagium *Bellonii* in scriptis infortunatissimi Petri *Gillii* comissum indignatur *Abercrombe* Fur. Academ. p. 91. Inter plagiarios eum referri debere monet *Bailletus* post liste des Auteurs, deguisez pag. 533. Ex Gillii schedis desumta esse ea, quæ de rebus orientalibus Petrus *Bellonius* edidit judicat *Miræus* Biblioth. Eccles. part. II. pag. 46. lit. (a) Gillio multa ab aliis, qui gloriam sibi ex alienis aucupantur ambitiosi, subtracta esse dudum suspicatum esse Conradum *Gesnerum* in præfat. ad *Æliani* Historiam Animalium à Gillio latine versam, me docuit *Cave* epistola peculiari ad me perscripta Idib. Decemb. 1676. vide & Corn. Tollium in Appendice ad Pier. Valerianum de literatorum infelicitate pag. 53. de Gillio prolixius agentem, & ex eo Lomejerum de Bibliothecis p. 191. 192 brevius eadem exhibentem, quæ sub (b) repræsentamus.

(a) Miræus, Biblioth. Eccles. part. II. pag. 46.

Quæ porro Petrus Belonius *unus ex* Gillii *comitibus ac domesticis, postea de rebus orientalibus edidit, putantur ex ejusdem Gillii schedis potissimum esse desumpta.*

(b) Lomejerus de Bibliothecis pag. 191. & 192.

Hunc vero Regem literatorum Mœcenatem Franciscum primum Gall. Regem Petrum Gillium *neglexisse mirum est. Hunc cum de* Bibliotheca *extruenda cogitaret, in Græciam Asiamque, Rex legaverat, ut Græcos Codices Manuscriptos undiq; conquisitos in Galliam asportaret, sed præter spem à Rege destitutus, coactus est Castra Persarum sequi, tyro, ea ætate, qua Veterani emereri solent. Tandem variis casibus jactatus, à Gerbensibus pyratis captus, Carceri mancipatus à* Cardinale *Armeniaco redemtus est. Petrus* Belonus *Amanuensis scripta ejus surripuit, ac pro suis edidit.*

(368.) *Nicolaus* BELLUS : G. SCHONBORNER. Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 533.

(369.) *Gregorius* BELSENSIS. Ejus nomine edita est Bonon. 1655. in 4to *Tragœdia* cui titulus : *Il Nino Figlio* : Verum Auctorem esse, *Berlingiero* GESSI, docet *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXIII. p. 40 hisce verbis:

XXIII. BERLINGIERO GESSI. Sen. di Bologna, Figliuolo di Camillo, e Nipote del Gran Cardinale *Berlingiero* da cui hereditò il nome, Soggetti tutti d' immortal ricordanza, à compiacenza d' Amici si contentò si stampasse, benche contro il suo genio modestissimo

Il *Nino Figlio* Tragedia di *Gregorio Belsensi.* In Bologna per gli H. H. del Benacci M. DC. LV. 4.

Vegganfi la Dramaturgia di Monsig. *Leone Allacci* Ind. I. p. 227. con le *Memorie Imprese, e Ritratti* de Sig. Accad. Gelati di Bologna raccolte nel Principato del dottiss. e generosissimo Sig. Conte Valerio Zani, a cui spese furono publicate.

(370.) BELUS DE *Rocca Contrada, Lucianus* : *Antoine Marie* BETTI. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 534.

(371.) *Didacus* BERNARDINUS. Ejus prodiit ao. 1644. Dilingæ *Utopia*, sive *Sales Musici* quibus depinguntur commixtis invicem seriis jocisque varii vitæ humanæ errores, notante *Bosio* de comparanda Prudentia Civili C. LXXXI. p. 36. ubi verum scripti Auctorem detegit, *Jacobum* BIDERMANNUM *Jesuitam*, ex cujus MStis illud post ejus mortem editum sit. Inter posthumos Bidermanni fœtus nulla personati tituli factamentione, referunt Utopiã hanc *Alegambe* Bibl. Scriptor. Societ. JEsu. pag. 194. b. & totidem fere verbis ex eo *Sotwel* ejus continuator p. 358. b. Scriptum hoc commendari pueris tanquam utile à *Democrito Ridente* in præfatione Narrationum Ridicularum, in ejus recensione observant Monatliche Unterredungen ao. 1689. p. 1091. ubi & supra memorata simul confirmantur.

(372.) Antonius BEMBELLONA de Godentiis, inter scriptores Juris publici præcipuos numeratus à *Limnæo*, Juris publici l. 1. cap. 3. v. 6. dicitur esse *Bartholomæus* GOERICIUS, ab eodem c. 11. §. 72. Extant sub hoc fictitio nomine: *Ad pragmaticam Constitutionem de Pace Religionis in Comitiis Augustanis A. D. 1555. promulgatam, Commentatio Juridico-Politico-Historica, pro Defensione Autonomiæ, & Conscientiarum libertate, Imperiique Romani dignitate,* Francof. 1612. in 8vo. Item *Tempestivum suscitabulum pro Principibus, sive Commentarius ad Edictum Diocletiani Imp. in Christianos, C. Hermog. de Malef. & Mathem. pro Defensione Autonomiæ & Eunomiæ in Imperio Romano concessæ & statutæ.* Servestæ 1602. 4to. Quod utrumque scriptum idem & unum esse me docuit vir Celeberrimus in Historicis ex merito suo P. P. Francofurti Joh. Christoph. *Becmannus* Dissertat. de Jure Principum recipiendi Exules fidei socios cap. IV. § 19. pag. 47. Sub *Bembellona* larva vero latere *Bartholomæum Gerick* jam ante post plures dixerat etiam *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 534. & firmaverat *Schlüsselburg* Theolog-Calvinist. p. 25. qui Auctorem hunc hominem graviter impudentem & audacem nominat, & latere eundem quoque sub personato BERNARDINO à S. GEORGIO indicium facit, nullo tamen scripto, quod sub posteriori nomine ediderit, nominato, ut ex Schlusselburgio monet *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(373.) BENANCIO, *Liset* : *Antoine* BELISE. *Symphorien* CHAMPIER, douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 534.

BENDUCCIO v. *Riboboli.*

(374.) BENEDICTINI MONACHI è *Congregatione D. Mauri Bibliothecam Patrum ediderunt*, in qua Opera Patrum sibi recensenda sumserunt.

ferunt. Nihilominus in hac aliqua privatis vendicantur, uti MABILLONIO, *Bernhardi*, *Thomæ* BLAMPINO, *Augustini*, *Joanni* MARTIANAY *Hieronymi* Opera: Itemque *Jacobo* LOPPIN, *S. Euthymii & Stephani Junioris*; *Antonio* POUGET, *S. Cyriaci Vitæ* Versiones debentur. Alia de *Bernhardo* MONTFAUCON soli adscribenda sunt ut docent *Acta Eruditorum Lipsiens.* ao. 1695. pag. 98. sub lit. (a) & Supplem. (Tom. I.) Sect. V. p. 357. sub lit. (b.)

(a) Acta Eruditorum Lipf. Mensis Martii ao. 16. pag. 98.

Doctissimos Ordinis Benedictini è Congregatione S. Mauri Monachos de S. Patrum scriptis præclare hactenus mereri, novæ eæque egregiæ Ambrosii, Augustini, Hilarii, Hieronymi, & Bernhardi editiones, Parisiis illorum studio procuratæ, abunde testantur. Et Bernhardi quidem opera Mabillonius sibi vindicavit. Reliqui, quos nominavimus, Patres sub communi totius congregationis nomine prodierunt; etsi Augustinum imprimis Thomæ Blampino, Hilarium Petro Coutant, & Hieronymum Johanni Martianay debeamus, qui jam ao. 1690. Divi Hieronymi prodromum duodecim plagulis constantem publicavit, de quo non nulla prius afferre lubet, quam primum Hieronymi tomum recenseamus.

(b) Actorum Erud. L. Supplementa Tom. I. Sect. 5. pag. 257.

Nunc Græcorum Analectorum, quæ sub totius illius Congregationis nomine prodire cœperunt, tomum primum paucis recensebimus. Operam huic tomo suam imprimis impenderunt Dominus Jacobus Loppin, qui vitam S. Euthymii & Stephani junioris latine interpretatus est, Dominus Antonius Pouget, qui vitam S. Cyriaci Latine reddidit, & Dominus Bernhardus de Montfaucon, qui typicum Irenes *Augustæ, excerpta ex Heronis Geometria, antiquum rationarium Augusti Cæsaris & novum Alexii Comneni, & brevissimum tractatum de ponderibus & mensuris latina versione donavit.*

(375.) BENEDICTUS PRIMUS, PAPA de unica epistola ei afficta à Peccatore MERCATORE seu Pseudo *Isidoro* præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bellar. Baron. Cocum*, Rivetum, du Pin, Nat. *Alexand. Gerhard.* &c. vide Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretales: & *Gerh. von Mastricht* in historia juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. ad pag. 268.

(375. a) DE BENEDICTIS, ARISTOTELES supra Pierre Antoine Spinelli. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 534.

(376.) SAN-BENEDICTUS Franciscus *Jean Guillaume* CALAVERONI. *Baillet* p. 534.

(377.) BENEDICTUS DE MONTE ORO BARABRANTO, & *Nathan Nestolus* Pragetius, hisce nominibus verum suum occuluisse, in plurimis suis scriptis & carminibus, testatur *Joannes Stephanus* RITTANGELIUS, Lingg. Orient. Professor Regiomontanus, in notis ad librum Jezira pag. 28. Hæc *Symbola Normanniana.*

(378.) BENEDICTUS PASSAVANTIUS. Ejus nomine prodiit in publicum *epistola responsoria ad Commissionem sibi datam* à Petro Lyseto. Auctor putatur esse *Theodorus* BEZA, ut ex Nicol. Durand. Catalog. Oxonien. p. 38. l. 11. monet Symbola amica. Hanc epistolam *Naudé* pro excellentissimo opere habet, quod unquam ejus generis factum est, ut fidem facit *Teissier* Tom. II. des Eloges des Savans p. 373. adde *Colomesii* Melanges Historiques p. 51.

(378. a) *BENOIST* VAILLANT quod sit *Petrus* CHARRON ita docet Symbola Mastrichtiana:

CHARRON PIERRE.

Auctor ejus vitæ quæ præmissa est ejus operi, cui titulus de *de la Sagesse* eum ait sine nomine edidisse ao. 1594. librum suum cui titulus, *des trois veritez*, qui fût receu fort plausiblement. Impressus Burdigalæ, primo & postea aliquoties, iterum Bruxellis, sub nomine *Benoist* VAILLANT, Advocat de Saincte foy, nom inventé à plaisir. Addend. reliqua ex vita ejus mihi p: e 3. Edidit tandem Burdigalæ ao. 1635. cum nomine suo; auxit replicatione ad responsionem, quæ impressa erat Rupellæ contra tertiam ejus veritatem.

(379.) BENET. Ejus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 79. b. *Rule of Perfection, reducing the Whole Scriptural life tho this one point, of the will of God*, Roan. 1609. in 8vo. additque ibidem Auctorem alias nominari *W.* FITCH.

(380.) *Le Rabin* BENONI. Persona est *Matthæi de* MOURGUES sub qua Abbas hic SANCTI GERMANI descripsit aut deplorat potius *Afflictiones Reginæ Mariæ de Medicis*, occasione sumpta à difficillimo Rachelis partu, ut conjicit *Bailletus* Auteurs deguisez pag. 312. & liste des aut. d. p. 534.

(381.) BERAGREM *Marquis d'Almachen*, *Pierre François* PRODEZ: AREMBERG, douteux. *Baillet.* Liste des Auteurs deguisez pag. 534.

(382.) De BEREE *Theognoste.* Ejus *de nouveau Visionaire de Rotterdam ou examen* de *paralleles Mystiques de* Mr. Jurieu à Cologne 1686. in 8vo accensetur libris Monf. *Noël Aubert* DE VERSE in Catalogo à Dn. L. *Winkel* mihi designato de quo v. supra in *Anonymis* Cap. XIV. Sect. I. n. 2236. excerpta (b.)

(383.) BERENGARIUS *Matthias*: Ejus *Hyperbolimæa (Hypobol. forte)* MARIÆ CAMERACENSIS. Argent. 1619. Iames Append. Biblioth. Oxoniensis BERNEGGERI ut videtur:

tur: Verba sunt *Symbolæ Normannianæ* quam fateor me non assequi.

(384) Theodosii BERENICI nomine publicata duo scripta: *Proaulium Tubæ pacis occentum Scioppiano sacri belli Classico, a Salpiste* Theodosio Berenico, Norico, *historiarum & patriæ Studioso.* Argentin. 1620. in 4. & *Tuba Pacis AntiScioppiana* Theodosii Berenici, Norici. ibid. 1621. in 4. libri oppositi *Gasparis Scioppii Classico belli sacri* funestissimo, auctorem habent *Matthiam* BERNEGGERUM, aliis quoque scriptis litteratissimis celebrem, uti patet ex elogio viri, quod *Theodorus Spizelius* suo Templo honoris inseruit, pag. 353. vid. *Scaven.* n. 94.

Adde Magnif. Dnum *Mayerum* in dissertat. Epist. sub lit. C. in fine: les *Satyres Personelles* Tom.II. pag. 154. la *Visiera Al'zata* Hecatost. n. XCIII. p. 86. sub lit. (a) Præter hos duos BERENICI tractatus memorat adhuc tertium, *Deckher.* de scriptis adespotis p. 138. seq. nomine Epistolæ, quam editam a *Berneggero*, conceptam a *Forstnero* ibidem asserit; Certe hujus Epistolis subnexam esse tradit, quod & *Symbola Flensburgo-Molleriana* confirmat, quæ testem citat editionem Montisbeliartensem A. 1670. in. 12.

(a) La Visiera Al'zata Hecatost. num. XCIII. p. 86.

XCIII. TEODOSIO BERENICO *Norico. Haveva lo Scioppio publicato*

Gasp. Scioppii *Consiliarii Regii* Classicum Belli Sacri, *sive* Heldus redivivus. *Hoc est: Ad Carolum V. Imperatorem Augustum* Suasoria *de Christiani Cæsaris erga Principes Ecclesiæ rebelles officio, deque veris compescendorum Hæreticorum Ecclesiæque in pace collocandæ rationibus.* Ticini *Typis Petri* Bartholi *A. M.DC.XIX. 4.*

Quando si vide venisse adosso

ProauliumTubæ Pacis *occentũ Scioppiano sacri belli classico, a Salpiste Theodosio Berenico Norico, historiarum, & Patriæ studioso, Argentinæ apud Vuirioth. M.DC.XX. 4.*

Tuba Pacis Antiscioppiana *Theod.* Berenici *Norici Argent. apud Wirioth. M.DC.XXI.*

In proposito de quali mi scrisse lo Scioppio nella piu volte citata lettera.

Tubam Pacis vidi simulac fuit edita, in qua de bello Germaniæ disputatur, utrum scilicet Religionis Causa id geri deceat. Quam tamen responsione dignam non censui: *Che ne fusse Autore Mattia* Bernegger *l' appresi dall' Anuoc.* Crasso, *e dal Segretario* Alvigi Quirini, *amendue d' immortal ricordanza.*

BERNARDINO v. *Asscalco.*

BERNARDINUS v. *Giraldus.*

(385) BERNARDINUS Lauretanus, est *Carolus* SIGONIUS, vid. *Rhod.* n. 20.

XX. Scav. 46.

Bernardini LAURETANI Scholia in Ciceronis Orationes, imo *Commentarius in Orationem Ciceronis de lege agraria* Venet. 1558. in 4. editus. v. Lauretanus.

BERNARDI v. *de Abayde.*

(386) BERNARDUS natione Burgundus, Abbas Clarævallensis, scripsit multa sæpius edita conjunctim, quorum editores in discernendis ejusdem scriptis genuinis a suppositititiis, multum laboravere, adeoque cumprimis hic erunt consulendi & comparandi cum iis, quæ nos hinc inde præterea de scriptis ad alios pertinentibus collegimus, illos exscribere nolentes. Hujus itaque Patris

I. *De Amoris natura & dignitate* liber GUILIELMI ABBATIS *S. Theodorici*, Bernardo conjunctissimi esse, ex confessione propria probatur a *Th. Raynaudo* de mal. & bon. libris p. 131. (a)

II. *Epistolas aliquas* suo nomine vulgatas a quodam NICOLAO, superstes adhuc ipse conqueritur acerbe Epistola 298.

III. *Epistola de re familiari bene administranda*, quondam *Bernardo* tributa, *Bernardo* SYLVESTRO vindicatur a *Th. Raynaud.* p. 130. ut &

IV. *Formula honestæ Vitæ.*

V. *Meditationes* vero, quarum initium est: *Verbum absconditum mihi est*, ECKBERTO *Abbati* tribuuntur a *Tritthemio*; eidemque auctoritate *Richardi a S. Laurentio* adscribitur

VI. *Oratio ad Deiparam*, quæ incipit: *Mentem & oculos* à *Th. Raynaud.* l.c.

VII. *Scala Claustralium* GUIGONI, *Carthusiano*, ibidem asseritur.

VIII. *Sermonesq; varii*, AELREDO *Cisterciensi* vindicantur *ibidem.* Eum AILREDUM vocat *Carolus Visch*, quem vid. p. 9. & 10. Biblioth. Cisterciensis.

IX. *Sermones V. super Salve Regina* BERNARDO alteri *Benedictino*, *Archi-Episcopo Toletano* tribuuntur à *Raynaud.* p. 131.

X. *De Vita solitaria* vero liber, GUILIELMO *Abbati* sive Theodorici coævo, sive Bernardi, a *Bellarmino* imputatur p. m. 224. quod pluribus etiam adstruere laborat *Raynaud.* l.c. Plura vide apud *Bellarm.* ad A. D. 1130. *Possevinum* in Apparatu. *Carolum Visch* Bibl. Cisterciensis pag. 40. & seqq. ac citatos alios istis ut & *Oleario* p. 82.

XI. *Meditationes Piissimæ* XV. in illam sententiam: nosce teipsum; Conficiunt primum librum HUGONIS A S. VICTORE de anima.

XII. *De interiori domo* seu de conscientia ædificandi, Liber; Tertius est inter HUGONIS LIBROS DE ANIMA. Cave Histor. lit. Script. Eccles. p. 450. a. & 468. a.

XIII. Tractatus *de Puero Jesu* duodecenni est STELREDI Abbatis Rievellensis in Anglia, ut vult Guilielmus *Cave* loc. cit.

XIV. *Sermones XV. de sermone Domini in Cœna* habito, OGERIO cuidam Abbati Lucedii Ordinis Cisterciensis a Labbeo tribuuntur.

Cave

Cave loc. cit. de quibus ita notat *margo Dieckmannianus:*

Inter Bernardi *opera extant* 15. sermones de Cœna Domini, *qui sunt* OGERII (*quem alii* OGLERUM, *alii* OCCLESIUM *vocant*) *Abbatis Lucedii, quod est cœnobium Ord. Cister. in Diœcesi Vercellensi. Ut Joannes* Bona *Cardinalis, ex vet. Codice MS. Abbatiæ Stafardæ ejus Ordinis, qui nunc est Taurini in Bibliotheca Ducis Sabaudiæ, docet in Notitia Auctorum, quam Divinæ Psalmodiæ præmisit.*

XV. *Sermones: 1. de Nativitate & Privilegiis S. Joannis Baptistæ.* 2. *De S. Andrea*, in illud: Corde credens. 3. *In Festo S. Nicolai*, inter Opera PETRI DAMIANI reperiuntur. *Cave* loc. cit.

XVI. *De fugienda cordis & corporis immunditia*, Certe est ex Patribus consarcinatus. Vide *Cave* Histor. liter. Script. Ecclesiast. pag. 450. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris p. 131.

Eidem S. Bernardo Claræuallensi *tributus liber de* natura & dignitate amoris, *est Gulielmi Abbatis S.* Theodorici *S. Bernardo conjunctissimi, ut ipse Gulielmus scribit in quadam Epistola, cujus fragmentum exhibet* Andreas Quercetanus *in* præludiis ad Abailardum.

(387) BERNARDUS ABBAS FONTIS CALIDI. Ejus liber (I.) qui *contra Waldenses* inscribitur, titulum suum non nisi a *Gretsero* accepit, multaque a Religione Waldensium aliena continet, ut ex *Natali Alexandro*, in recensione illius Selectorum Histor. Ecclesiast. cap. animadvertunt *Acta Erudito. Lips.* Ao. 1684. p. 222. Qui autem huic Bernardo ascribitur (II.) *De Vita Glodesindis* Virginis liber, est JOA. GORZIENSIS: ut notat *Sande* ad Vossium pag. 243. sub lit. (a)

(a) Sand. in not. ad Vols. pag. 243. *Vitam S.* Glodesindis *Virginis, quam huic* Bernhardo *Vossius attribuit, Labbæus Tom. I. Bibl. nov. MS. sub nomine* Johannis Gorziensis *Abbatis, qui tamen in titulo simpliciter tantum dicitur* Joannes *Abbas, integrum vulgavit, absq; illa styli expositione, ut ut in plerisq; incultioris minusq; compti. Adjecit complures translationes eodem autore conscriptas. Vide pluribus Sandium d. l.*

(388) BERNESTAPOLIUS, *Obertus: Robert* TURNELL. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 534. v. Obertus.

BERNARDUS v. *Bauman.*

(389) BERNONI Augiensi suppositum *Micrologi* titulo (quem aliqui pro cognomine auctoris habentes, ne prænomine destitueretur, *Joannem* ridicule nominarunt) librum *de officiis Missæ, & Ecclesiasticis observationibus*, GUIDONIS Abbatis existimatum esse docent, ac bene an male factum hoc sit disputant *Th. Raynaud.* l. c. p. 131. (a) *Labbæus* T. 1. diss. ad *Bellarm.* p. 91. & citati apud *Olear.* p. 84 & 316. adde *Rivet.* cap. ult. p. 498. Et *Bernoni & Guidoni* abjudicat *Caveus* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 434. ubi in Seculum XI. aut XII. Auctorem libelli hujus rejicit. Adde Chartophylacis Ecclesiast. p. 197. (b) At IVONEM CARNUTENSEM, verum Micrologi Auctorem asserit *Wharton* Auctar. Histor. dogmat. Usser. p. 394. (c) & quod est in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1691. p. 297. (d) *Miræus* tamen Micrologum, verum auctoris nomen credere videtur Biblioth. Eccles. p. 240. Editiones pene innumeras recenset Bibliotheca Oxoniensis Bodlejana Hydei p. 456. b.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris. p. 131.

Bernoni Abbati Augiensi *suppositus est liber* Micrologus, *is enim est libri titulus, non autem, ut aliqui commenti sunt, cognomentum autoris, quem fingunt vocatum* Joannem Micrologum. *Ejus ergo libri autorem, Claudius* Espencæus *tract.* de Missa publica, & privata, *qui habetur in calce operis ab eo conscripti de* adoratione Eucharistiæ, *ait fuisse* Bernonem *Augiensem, sub cujus nomine eum librum prodiisse ait Parisiis anno 1518. titulo libri* De officio Missæ, *quem inter* Bernonis *opera numerat* Trithemius. *Non potest tamen verisimiliter* Bernoni *tribui Micrologus. Quandoquidem Berno lib. de rebus ad Missæ officium pertinentibus, testatur, se interfuisse coronationi Henrici primi per* Benedictum *octavum anno 1014. Autor autem Micrologi c. 34. testatur se scribere post obitum Gregorii VII. qui excessit e vivis anno 1085. Atque ita oporteret fateri,* Bernonem *plusquam decrepitum, scriptioni Micrologi dedisse operam. Est qui scribat, Autorem Micrologi fuisse* Guidonem Abbatem S. Crucis Avellani, *prope Aretium, qui cantum figuratum, & solemnes illas notas,* ut, re, mi, fa, so, la, *excogitavit. Nam* Donizo Presbyter, *carmine de gestis Comitissæ Mathildis, agens de* Thebaldo *Aretino Episcopo, sic canit.*

Micrologum librum sibi dictat Guido peritus,
Musicus, & Monachus, nec non Eremita beandus.

Hic tamen Micrologus longe diversus est ab eo opere de Ecclesiasticis observationibus, aut officio Missæ: nam Card. Baronius *anno 1022. recitans præfationem ejus ad prædictum* Thebaldum, *monstrat fuisse librum* de Musica, *qui ibidem scriptus refertur anno ætatis Guidonis 34. sub Joanne Romano Pontifice, nempe Joanne XX qui est sublatus e vivis anno 1033. Ex qua temporum collatione, in idem prope incommodum revolvimur, in quod se conjecisse vidimus, qui id opus adscripsere Bernoni. Nam si Guido tempore Joannis XX. agebat ætatis annum 34. (ut testatur vetus codex Micrologi Musici, cui id opus adscriptum esse refert* Baronius) *Autor autem Micrologi de Ecclesiasticis observationibus, scripsit post Gregorium VII. quem notavimus obiisse anno 1085. necesse erit Guidonem plusquam nonagenarium scripsisse hoc opus de Ecclesiasticis observationibus. An in Guidone præcessit, quod seculum proximum in Martino Navarro expertum est*

est ut scilicet 90, eoque amplius annos natus, adhuc scriptioni daret operam.

(b) Cave Chartoph. Eccl. pag. 197.

Quisquis sub hoc nomine lateat, vixit circa Ao. 1080. Ej. liber, de Eccles. observationibus Ext. Bibl. Pp. T. 18. pag. 469. De authore hujus libri Vide quae habet Raynaudus de bon. & mal. libr. Part. 1. not. 10. num. 203. pag. 131.

(c) Acta Eruditorum Lipsiens. pag. 297.

Adducitur etiam inter testes Undecimi Seculi Ivo Carnotensis, *ejusque liber de* Ecclesiasticis officiis, *qui in Lambethana Bibliotheca Manuscriptus extat. Ex hoc ipso autem MSto* Whartonus *deprehendit*, Ivonem *Autorem esse operis, quod* Micrologi *nomine allegari solet. Equidem octo priora illius codicis capita, quae de nocturnis Vigiliis, de matutinis laudibus, de prima, de tertia, de sexta, de nona, de Vespertina Synaxi, & de completione inscribuntur, nondum, quod sciat, prodierunt: at sequentia capitula 62. Micrologum constituunt, quibus in manuscripto codice additur capitulum de Missa & singularum ejus partium autoribus, quod in Micrologo desideratur.*

(d) Heinr. Wharton Auctarii Histor. Dogmat. J. Usserii de Scripturis & Sacris Vernaculis, *p. 394. n. 1090:* Ivo *Episcopus Carnotensis, Lib. de Ecclesiasticis Officiis, MS. in Bibliotheca Lambethana.* — — — --- --- ---- ---- —
Pag. 395. *Ex Codice isto MS.* Ivonem Micrologi Auctorem *esse (quod quidem hactenus Eruditos latuit) deprehendi. Codex enim ipse praeclarae vetustatis est, Ivone haud multo inferior, adeoque nihil non fidei meretur. In fronte autem istiusmodi titulum praefert:* Liber Ivonis, Carnotensis Episcopi, de Ecclesiasticis Officiis. *Constat Capitulis LXXI. Ex his octo priora (quae de nocturnis Vigiliis, de matutinis Laudibus, de prima, de Tertia, de Sexta, de Nona, de vespertina Synaxi, & de Completorio inscribuntur) nondum, quod scio, prodierunt. Sequentia Capitula LXII. Micrologum constituunt. Ultimum (quod de Missae singularumque ejus partium Authoribus agit) Micrologo deest.*

(390.) BEROSUS, Vetus rerum Chaldaicarum sive Babylonicarum scriptor est, citatus multis Antiquorum, *Vitruvio* l. 9. c. 9. *Tertulliano* in Apologeticis c. 19. *Clementi Alexandrino* l. I. Stromatum, aliisque. Fragmenta ejus exhibet Fl. *Josephus* lib. I. contra Appionem, ut observat *Zeilerus* Histor. Chronol. & Geograph. celeb. part. II. pag. 15. ubi ex *Conringii* Adversariis Chronologicis de Asiae dynastiis cap. 10. neque hujus (veri & antiqui) Berosi Historiam Chaldaicam non fuisse omni ex parte fide dignam docet: Multo minus ementita illa quae nunc ejus nomine circumferantur, admittenda, cum solius ANNII VITERBIENSIS foetus sint, ut post allegatos scriptores, etiam animadvertunt *Quenstedt* de Patriis Virorum doctrina & scriptis illustrium pag. 613. *Hallervordius* Bibliothecae Curios. p. 25. *Cinelli* Bibliotheca volante Scanz. V. p. 88. & imprimis *Deckherrus* de scriptis Adespotis pag. 299. *seqq.* qui varia Eruditorum de Beroso Anniano judicia collegit verbisque Beati *Rhenani*, Antonii *Augustini*, *Sleidani*, *Chytraei*, *Besoldi*, *Bernhardi*, *Munsteri*, fideliter allegatis, rem hanc egregie illustrat, quem vide: & prae reliquis consule citatum ibi Didac. *Covarruv.* lib. IV. Variar. Resolut. c. 14. num. 5. pag. 35. Adde *Morhof.* Polyhistor. literar. lib. I. cap. VI. p. 50. & pag. 90. ubi Berosi opera à nonnullis ex Armenia allata, ab aliis saltem in Galliis extitisse ante, quam in Annii manus inciderit, credi annotat; vide etiam *Mastricht.* Histor. Jur. Ecclesiast. p. 233. num. 222. & quae dixi plura jam in *Rhodianis* olim, additisque nunc supra in *Archilocho* ubi recensiti sunt omnes illius Annii auctores conficti; quorum singulis nominibus sua vide annotata. Ubi & *Miraeum* de illius fraudibus vide sis excerptum, cui nunc addimus alia p. 84. part. II. Bibl. Ecclesiasticae. p. 84. ubi de Gasparis *Varrerii* Censura in Berosum Latine atque Hispanice publicata nos monet. *Lambecius* de Bibliotheca Caesarea Tom. I. pag. 16. eum explodit. At Antonius *Senensis* Bibliothecae Fratrum Ord. Praedicatorum pag. 148. & 149. hujus Fr. Joannis Annii memoriam & scripta recenset, & vocat haec *commentaria praeclara* in Berosum Babylonium Metasnem (ita legitur) &c. Librumque Quaestionum in Apocalypsin, ubi bestiam Apocal. XIII. quam Anti-Christum Patres communiter interpretantur, esse vult Pseudo-Prophetam Mahumetem cum sua secta. Denique *Symbolam* adde *Mastrichtianam* sequentem:

Judicium de Beroso Anniano *Thom.* Reinesii *non totum rejiciente nec probante eum vid. in epistola* ejus *prima ad Joh. Vorstium. Idem judicium habet justus Henr. Jungman II. In propheta Daniele reserato, seu Docto Comment. in Cap. IX. Dan. passim. Itidem in Chronologia ejus infallibili, quae tamen nondum edita est; sed quam M. S. legi.*

(391.) BERROCAL, *Petrus de: Gabriel de:* ADARZO & SANTANDER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 534.

(392.) Francisco BERSABITA: *Giacomo* CASTELLANO v. *Rhod.* n. 29. ubi

Quid sub hoc nomine prodierit ignorat vel certe tacet mecum Scavenius *n. 65.*

Adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez pag. 534. forte aliquid explicatius hic aliquando daturum.

(393.) *Johannes* BERSANDIUS. Ejus nomine extat *de Venatione hominum, sive Artificium Benevolentiae colligendae ex priscis Sapientum oraculis & Probatorum autoritate munitum.* Francofurti ad Moenum 1677. in 12mo pag. 476. XLV. collectanea lectu non indigna hujus argumenti continens. Is tractatus est *Johannis* BRANDESII sub anagrammate delitescentis, ut ex relatione Dni. Licentiati *Crusii* ab hinc aliquot annis mihi innotuit. Is est Brandesius, qui de vera Juris Philosophia in 12mo scripsit libellum lectu itidem

dem non indignum editum 1668. Francof. Typis Joan. Andreæ, directum ad illustrissimum Baronem Boineburgium.

(394.) Scipione Africano de BERTI, *Cæsar* CREMONINUS de quo dixi aliqua jam olim ad *Rhod.* n. 36. de cujus Atheismo vid. *Gisbertum Voetium* Dispp. Theologicar. part. I. Disp. de Atheismo p. 206.

Rhodianis addita sic *habent*: XXXVI. 7. Scav. Scipione Africano di BERTI, CREMONINO. *Cæsarem Cremoninum* intelligi credo Professorem Patavinum juxta cum Fr. Piccolomineo, de quo vide Auctores Italos Lorenzo *Graffi* Elogior. part. 2. pag. m 123. *Giov. Imperiali* nel Museo, & ex latine scribentibus præcipue *Tomasinum* in Gymnasio Patavino hinc inde illius encomia repetentem, absque tamen ulla scriptorum sub aliquo fictitio nomine editorum mentione: quemadmodum neque diligentissimus alias Medicorum scriptorum collector *Lindanus* huic nomini quidquam adscribit, apud quem tamen *Cremonini* scripta enumerata reperias. Hunc ab omni religione alienum fuisse, Animam mortalem & alia Christiano homine prorsus indigna dogmata defendisse, notant Auctores Itali modo laudati.

Plura mihi comperiendi spem facit *Bailletus*, ejus mentionem faciens indiculi des Auteurs deguisez pag. 535. *Margo Diecmannianus* hæc addit notabilia: Amicus ille, à quo *Voëtius* l. c. Cremonini Epitaphium se accepisse refert, citra dubium est Andr. *Colvius*, quem *Voëtius* p. 202. laudaverat. Hujus *Colvii ad Voëtium Epistolam* Dordraco 1635. 14. Jul. scriptam αὐτόγραφον, cum pluribus aliis doctorum in Belgio virorum legi, in qua istud de *Cremonino*, quem se Patavii publice docentem audivisse Colvius scribebat, extat. Ex Excerptis *MSS. Naudæanis*, quæ doctissimus Medicus *Guido Patinus* collegerat, hæc "de Cremonino notavi: Pour Cremonin, il ca-"choit finement son jeu, nihil habebat pietatis, "tamen pius videri volebat. Une de ses maximes "ordinaires estoit: Intus ut libuit, foris, ut mo-"ris est. Hæc ibi.

(395.) BERTOLINO, *R. M. Leone*: Antoine VALENTINO. Baillet. p. 535.

(396.) BERTRAMI librum *de Eucharistia*, quovis modo cupiunt adulterinum facere, qui transsubstantiationis dogma defendunt. Hinc alii Carolostadio eundem, eo quod ab ipso primitus fuit editus, aut totum aut ex parte conati sunt imputare, sed nulla idonea ne præsumtione quidem nedum probatione inducti: inter quos vide præcipue *Possevinum* in præfatione sui apparatus, & *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 132. Sed illius quidem levitatem jam detexit *Rivetus* Critici sacri l. 4. c. 12. p. m. 420. Hic autem ipse suam inconstantiam, & quam parum huic suæ, pro lubitu in caput, jam alias, ut ipse judicabat, condemnatum, confictæ calumniæ tribuerit, vel inde aperit: quod mox magno conatu, nescio quem, RATRANNUM pro Carolostadio substituere, ex quodam ignobili manuscripto nulli viso laborat. Locus ipse prolixior est, quam ut nunc exscribi possit, adeoque Lectori curioso ipse auctor inspiciendus. Confer quæ diximus ad *Alcuinum* & quæ dicemus suo loco ad *Carolum Magnum*.

At nunc *Possevinianum* sub lit. (a) æque, ac Theophili *Raynaudi* locum sub lit. (aa) excerpsimus. Et RATRAMNUM quidem Auctorem hujus libri addimus indicatum etiam Auctoritate Manuscriptorum, præsertim eorum, quæ à *Mabillonio* producta fuut, *Cave* Historiæ literar. scritor. Ecclesiast. p. 373. & Chrtophylac. Ecclesiast. pag. 156. cui assentitur *Colomesius* in Paralipom. ad ad hunc lib. p. 18. & 19. sub lit. (b) & ex eo *Acta Erud.* 1686. p. 554 (bb) ubi simul in vehitur in *Sixtum* Senensem qui in præfatione Biblioth. suæ Sanctæ OECOLAMPADIO fœtum hunc substituit; Quod tamen etiam fieri à *Coco*, ex *Hottingero* de script. supposit. 48. citat *Simbola Normanniana*, sed Oecolampadii Apologiam suscipit contra *Sixtum* Senensem *Prideaux* Oration. IX. p. 85. Multi interim Pontificii pro supposititio & damnando scripto proclamaverant hunc Bertramo adscriptum librum: quod & de Censoribus Belgicis ex *Rainoldo* de Romanæ Ecclesiæ idololatria p. 31. memorat *Kempius* Bibliothec. Anglorum Theol. p. 500. sub lit. (c) Alii, inter quos præcipuus est *Petrus de Marca*, Archiepiscopus Parisiensis, fœtum hunc crediderunt esse JOHANNIS ERIGENÆ SCOTI, quem tamen à multis confundi cum Joan *Dunsio Scoto*, Doctore cognomento subtili, observat *Heupelius* in Sylloge Amœnitat. Histor. Criticar. Witteb. 1688. §. VIII. Sed Scotum hunc non agnoscit Jacobus *Boileau*, qui hunc libellum edi curavit Paris. 1686. in 12mo sub RATRAMNI seu BERTRAMI PRESBYTERI nomine, ut recensent *Acta Erudit. Lisiensium* ao. 1687. p. 44 seqq. quæ omnino vide, sub lit. (h) BERENGARIUM tamen Auctorem constituere mavult *Pater Parisiensis* Canonicus Regul. S. Augustini & Professor Theologus Abbatiæ S. Genovevæ Certe hunc Berengarium hausisse errorem suum Sacramentarium ex hoc libro judicat Gerhardus *du Bois* in Historia Ecclesiæ Parisiensis, qui tamen videtur malle SCOTUM Auctorem agnoscere, quam Bertramum, ut patet ex eis quæ sub lit. (d.) *ex Act. Erud. Supplem. Tom.* II. Sect. III. p. 125. seq. excerpta sunt. De *Mabillonio* scriptum hoc BERTRAMO seu RATRAMNO vindicante vide *Act. Erud. ao.* 1687. *pag.* 45. (e) & *Journal des Savans* pag. 161. du 20. May 1680. Judicat tamen *Nouet* in scripto: la presence de Jesus Christ dans le Saint Sacrement, Bertramii hujus scriptum idem esse cum libello SCOTI ejusdem argumenti, inde quod uno comparente, alterius amplius plane nulla sit facta mentio, Joannemque Scotum ejus auctorem esse, qui illud Caroli Calvi mandato composuerit, non obscure innuit. Vide excerpta *ex Journal des Savans* du 28. Juin 1667. pag. 169. seq. sub lit. (f) Notatu quoque digna sunt quæ de controversia hac notavit *Symbola Rauschiana* ex Thomæ *Reinesii* Epistola ad Joan Vorstium, sub lit. (g) An libri Scoti & Ratramni dif-

differant necne, nondum satis manifestum esse asserunt *Acta Erud. Lips.* 1683. p. 193. (h) Vide hic omnino *Diecmannianas notas Marginales* lit. (i) exhibitas. Adde *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat notabilia Th. *Reinesii* in Epistola 24. ad Vorstium pag. 54. & seq. & porro addit hæc: *Prodiit liber primum, ni fallor, Coloniæ Agrippinæ Anno 1532. Vix itaque ab* Oecolampadio *potuit supponi.*

(a) Possevinus Appar. Sacri in præf. p. 6. *Oecolampadius vero contra divinam Eucharistiam sub nomine Bertrami Presbyteri de Corpore & Sanguine librum scripsit ad Carolum Magnum. Carolostadius commentum suum adversus cultores imaginum sub nomine Caroli M. de Cultu Imaginum ad Sextam Synodum in oriente congregatam. Calvinus aliud sub nomine Alcuini Præceptoris Caroli Magni ad eundem Carolum Magnum.*

(aa) Raynaudus de libris mal. & bon. p. 132. 133.

„ Bertramo suppositum esse librum de Eucharistia qui ejus nomine circumfertur, graves „autores prodiderunt, nominatimque Sanctesius repetit. 2. c. 14. Sixtus Senensis in Bibliothecæ sanctæ præfatione, & Claudius Espencæus lib 2. de adorat. Eucharistiæ cap. 41. Nec „repugnat Sanderus lib. 7. de Visibili Monarch. „hæresi 133. At Valentia lib. I. de præsentia „Christi in Euchar. cap. 2. num. 10. & Nicolaus „Romæus in Calvini effigie spectaculo 3. colore „21. & spectac. 8. colore 72. librum Bertrami, „adulteratum duntaxat, & admistis plerisque „supposititiis depravatum confirmant. Addit „vero Nicolaus, syncerum opus Bertrami, scriptum esse adversus hæresim, quam nuper quidam Siculi non absque barditate renovarunt, de „speciebus sacramentalibus, si objective spectentur, nequaquam realibus, sed meris præstigiis ac spectris. Nam hanc hæresim olim fuisse invectam, ex Algero eam diligenter confutante lib. I. cap. 7. perspicuum est. Sed hæ„reo in adulteratione operis illius. Potestque „satis verisimile apparere, OEcolampadium, cujus opera Bertrami liber primum lucem vidit, „manus falsarias & adulteratrices ei lucubrationi appofuisse; qui per idem tempus Christianum „Druthmarum, & alios Catholicos scriptores „perfide contaminavit. Nec item est inverisimile, eum per OEcolampadium totum libellum confixisse, & supposuisse Bertramo, bono, „& pio Presbytero, ut est apud Trithemium in „Catalogo. Suffragatur huic verisimilitudini, „quod Bertramus per totos annos septingentos, „a nemine notatus est hæreseos; nec ullus tam „multorum qui Berengarii tempore scripserunt „præivisse Berengario Bertramum, meminit. „Imo quotquot Bertramum norunt, virum bonum, ac pium fuisse, statuerunt, & Catholicis „Scriptoribus annumerarunt. Alanus quidem l. 1. „de Euch. c. 21. Bertramum facit autorem primum „distinctionis illius corporis Christi, in verum, „mysticum, & sacramentale, quam impugnat „Paschasius sub finem expositi: nihil tamen apud „Paschasium invenio, quod aperte Bertramum „feriat. Et illa ipsa distinctio tripartita, salvo „mysterio Eucharistiæ, & vera in eo Christi præsentia, retineri facile potest; nam Corpus Christi, „mysticum, est Ecclesia, verum, est corpus Christi, „sub specie visibili, sacramentale, idem speciebus, „opertum. Itaq; quamvis Paschasius in eam distinctionem insurrexisset tacito Bertramo, nihil inde, haberetur, ad opus quod extat Bertrami nomine, „genuini partus titulo venditandum vel etiam ad, „statuendum, Bertramum, Berengarii prodromũ: verisimilius autem est, quæ Paschasius perverse a quibusdã sub illud tempus jactata dicit contra Eucharistiam, intorqueri in Joannem Scotum Benedictinum, qui primus in Ecclesia Latina, dubie de Eucharistia scripsit, & in concilio, „Vercellensi præsente S. Leone IX. damnatus, „est, ejusque liber de Eucharistia confixus, teste, „Lantfranco qui aderat, & Paschasii, ac Johannis Scoti contrapositionem à Berengario factam memorat, tacito prorsus Bertramo. Sit, „igitur non inverisimile, opus quod Bertrami, „nomine circumfertur, esse illi suppositum, „saltem magna ex parte.

Audio extare MS Codicem Autoris Anonymi, qui tempore Caroli Calvi scripsit, & Paschasii, ac Rabani, ejusd. ævi scriptorum tanq. suorum æqualium meminit; in quo etiam Codice mentio habetur operis Carolo Calvo inscripti de Eucharistia, contra Paschasium, nomine cujusdam Ratranni. Cujus item Ratranni scriptionem, conformem ei quæ sub Bertrami nomine, „vulgata est, extare manu exaratam, refert vir, „Eminentissimus tract. de Euchar. lib. 2 caput. 59., qua ratione salva manet Bertrami fama; & verisimilitudo suppositionis ei factæ, obtruso illi, „libro Ratranni, insigniter confirmatur. Quam, „enim facile fuit, in tanta nominum affinitate, „atque vicinia Bertramum & Ratrannum confundere? Scripsisse porro fertur Ratrannus ille, „contra hæresim Stercoranistarum, ab Erybaldo, Autissiodorensi Episcopo proseminatum, „qua Christi Corpus in Eucharistia tale prorsus, „quale speciebus objicitur, atq; adeo albũ, rotundum, sapidum quale speciebus præfertur, nuda, „& aperta prorsus veritati exhiberi asserebatur, „afficta corpori Christi in Eucharistia, passibilitate, divisibilitate, digestibilitate, & subjectione ad omnes specierum visibilium affectiones. In hunc errorem insurgens Ratrannus, „ut est mos improvidorum, vitans hoc extremum, in contrarium cucurrit, & nihil nisi mysticum, & figuratum, (contra quam Erybaldus figuram prorsus excludens censuerat,) reperiri in Eucharistia contendit. Quod ipsum, „in vulgato Bertrami nomine, de Eucharistia, „libro, aliquoties occurrit. Ut proinde merito liber ille, falce Ecclesiasticæ censuræ succisus, „sit, & libris damnatis annumeratus. „

(b) Colomesii Paralip. ad Chartoph. pag. 18. & 19.

Bertram *vel* Ratramni *liber de* Corpore & Sanguine Domini MS. *extitit* Parisiis *in Jacobi Gillotii Senatoris Bibliotheca. Codicem se vidisse Reverendissimo Usserio testatus est magnus noster* Casaubonus, *ut doctissimus Præsul asserit in libro* de Ecclesiarum Christianarum succesfione. Alius *codex* in Belgio *nuper inventus est, a candidissimi pectoris Monacho* Joh.

Joh. Mabillonio : In Belgii partes profectus, Mabillonium *audis in quadam in Acta Benedictino-um præfatione*) Lebiense adii Monasterium, ubi inter Codd. MSS. bene paucos qui restant, binos reperi, unum vetustissimum ab annis fere octingentis exaratum, in quo continentur opuscula duo, primum de Corpore & Sanguine Domini, subsequens de Prædestinatione; Illud unico, hoc duobus libris constans. Utriusque inscriptio & exordia ita se habent in Codice MS. *Incipit liber Ratramni de Corpore & Sanguine Domini. Jussisti gloriose Princeps, &c.* Post hunc librum, *incipit liber Ratramni de Prædestinatione Dei. Domino glorioso atq; Præcellentissimo Regi Carolo Ratramnus, &c.* ut in editis. *Valeat ergo* Sixti Senensis *insulsa conjectura, Ratramni librum de Corpore & Sanguine Domini Joh.* Hausschein *Græce* Oecolampadio *tribuentis. Rectius sentit Sixto longe occulatior* Fr. Turrianus, *contra Volanum scribens lib. 1. cap. 22. cum ait:* Bertramum citare quid aliud est, quam dicere Calvini Hæresim non esse novam? *Ridendus porro* Latinus Latinius; *Vir alias doctus ac diligens, sed pontificiis nugis addictissimus, qui cum Bertrami Librum percurrisset, immemor indice notatum hæreseos nomine, post agnitum errorem suum, librum projecit, & a summo Pœnitentiario curavit se absolvendum Reverendissimo Card. Varmiensi. Hæc de se Latinus Latinius in Bibliotheca Sacro-profana p. 110.*

(b) Acta Eruditor. Lipsiens. Ao. 1686 pag. 554.

Ratramni *Librum de Corpore, & Sanguine Domini, a* Sixto Senensi *perperam* Johanni Hausscheinio, *seu* Oecolampadio *tribui asserit* (*Paulus Colomesius, Bibliothecæ Lambethanæ Curator, in Paralipomenis ad Güil. Cave Chartophylacem Ecclesiasticum.*)

(c) Kempius Biblioth. Anglorum Theolog. p. 500.

Sed quot & quanta in hunc scriptorem latrocinia commissa sunt! Audiatur iterum Rainoldus : (n) Isti vestri operum auctores ementiuntur ea, non solum mutilandis, aut addendis verbis; sed etiam cum verba incorrupta retinent, falso tamen sensu illis affingendo. Hoc Censores Belgici (in Indice expurgatorio) se in aliis Patribus facere profitentur, & in BERTRAMO, quod nequaquam faciunt in cunctis aliis Patribus, locos item integros expungendos notant, ut utroque fraudis genere simul pugnent. &c.

(d) Acta Erudit. Supplement. Tom. II. Sect. III. p. 125. & 126.

In tertia classe locat Joannem Erigenam Scotum, *quem sub Carolo Calvo in Galliam venisse, & in edito ibidem libro de Eucharistia virtutem tantum corporis Christi ac figuram, non veritatem; umbram, non corpus in hoc Sacramento admisisse testatur. Hunc librum itidem periisse putat, tametsi quidam existiment, opusculum de corpore & sanguine Domini, quod refert nomen Bertrami seu Ratramni,* Jo. Scoto *potius deberi. Inducit sane virum eruditissimum* Petrum de Marca, *id probare conantem in scripta A. 1657. ad Lucam Dacherium epistola; a quo tamen cum aliis recedat* Mabillonius, *& novissime Decanus Ecclesiæ Senonensis,* (Jacobus Boileau,) *qui hunc librum 1686. Latine & Gallice redditum e MStis & antiquis Codicibus in lucem emiserit. (Conf. Acta nostra ad A. 1687. p. 43. seq.) Ex isto autem Scoti libro virus suum hausisse Berengarium ostendit, qui similiter, quod in Sacramento Altaris, nec vere corpus nec vere sanguis Domini exhibeatur, propugnare ausus sit. Theoduinus, Leodiensis Episcopus, in Epistola ad Henricum, Regem Francorum, tres quidem alios errores ipsi tribuit, quod scilicet noluerit infantes baptizari; quod nuptias & conjugia sustulerit; quod Christum clauso cœnaculo ad Discipulos ingressum fuisse negarit: Sed cum de his nihil alibi reperiatur, vix quicquam certi affirmare Autor noster sustinet; illum vero de Eucharistia errorem statim ab Hugone, Lingonensi Episcopo, & imprimis a Lanfranco animadversum scribit. Cum enim hic Pascasium a Berengario condemnari intelligeret, hoc sibi maximum in modum displicere ostendit. Berengarius vicissim se defendit in Epistola ad Lanfrancum, quam Dacherius in notis ad hujus vitam edidit. Ea dein Romam allata fuit A. 1050. perlectaq; a Patribus in Synodo tum congregatis, qui statim ob hanc sententiam Berengarium, ni resipisceret, a communione excluserunt.*

(e) Acta Erud. Mensis Januarii Ao. 1687. p. 44. 45.

Postquam vero ex non uno Codice Manuscripto abunde constitit, opusculum hoc ætatem nequaquam mentiri, nondum tamen autori illius æquiori fortuna uti licuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipsum Ratramnum cum hoc suo fœtu hæreseos postulare veritus, est; quemadmodum jam dudum Genebrardus, in Chronico Ratramnum inter hæreticos seculi noni, (nec minus tamen ad annum 1215. inter Transsubstantiationis hyperaspistas) retulerat. Idem judicium fuit Anonymi illius, quem, Cellotius Jesuita a. 1655. cum notis vulgavit, dum Ratramnum contra Paschasium Ratbertum scripsisse, autor est. Id quod tamen impune non tulit. Boileau enim indignum fuisse, pronunciat, qui tot tantisque commentariis, stipatus publicæ luci datus fuerit.

Alii famæ Ratramni parcendum rati, hunc de corpore & sanguine Domini librum, non a Calvinianis quidem, a priscis tamen, quos, Pontificii putant, hæresiarchis Ratramno suppositum fuisse conjecerunt. Nimirum *Petrus de Marca,* (Epistola Calendis Januariis anno 1657. data ad Lucam Dacherium, frontique tomi II. Spicilegii præfixa,) contendit, a coætaneo Ratramni, *Joanne Scoto Erigena* compilatum, meritoque damnatum in Concilio Vercellensi sub Leone IX. & combustum in Concilio Romano, Nicolao II. Pontifice, cum a Berengarii sequacibus sub Scoti nomine allegaretur. Duobus autem seculis recentiorem esse, autoremque habuisse Berengarium hujusve asseclas, opinatus est Pater Parisiensis, Canonicus, Regul. S. August. & Professor Theologus Abbatiæ S. Genovevæ.

Authoritatem tantorum virorum fraudi, fuisse cæteris Pontificiorum Theologis, ut cæco impetu in libri hujus condemnationem consentirent, observat *Boileau,* qui post Dominum *de Sainte boeuve, Johannemque Mabillonium,* &, genuinum Ratramni fœtum, & Ecclesiæ Romanæ dogmatibus non adversum esse, persuasissimus

"mus videri cupit. Cum ergo non dubitaret, "multum ad odium, quo suæ communionis ho- "mines in opusculum illud flagrarunt, contulisse "versiones Gallicas annis 1558, 1600. & 1672, "editas, in quibus (si Autori nostro fides,) à Cal- "vinianis editoribus sana mentis suæ sensa Calvi- "nianis formulis eloqui coactus fuit Ratramnus; "operæ se pretium facturum credidit, si novam "& magis fidam versionem vernaculam adorna- "ret, publicique juris faceret, una cum ipso "Latino archetypo, correcto ad apographum "cum cura & fide exscriptum à Joh. Mabillonio "ex codice manuscripto Abbatiæ Lebiensis, "quem octingentorum annorum esse doctissi- "mus ille Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II. "Sec. IV. Actorum Benedictinorum p. 35. §. 83. "Varias Lectiones editionum Veterum in mar- "ginem rejecit; totumque opusculum in Para- "graphos CII. distinxit.

(f) Journal des Scavans du 28. Juin 1667. p. 169. seqq.

Il produit en suite le temoignage des Scavans du IX. siecle, dont quelques uns disent que de leur temps c' estoit une chose nouvelle, d' enseigner que le Sacrement de l' Autel n' est pas le vray corps de Jesus Christ; & tous generalement tiennent la presence reelle. Il excepte seulement Jean l' Escossois *&* Bertram. *Encore pouvoit il reduire ces deux Auteurs à un. Car quoy qu' en dise le Ministre, il y a bien de l' apparence, suivant la conjecture du scavant* Monsieur de Marca *Archevesque de Paris, que le livre de Jean l' Escossois & celuy de Bertram ne sont qu' un seul & mesme livre; & la plus docte Faculté de Theologie qui soit dans l' Europe, en parut ces jours passez persuadée par les raisons que Monsieur le Duc d' Albret en apporta dans cét Acte Celebre où s' estant presenté pour répondre de toutes les difficultez de l' Histoire Ecclesiastique depuis le premier siecle jusqu' au XVI. Il parla de chacune aussi solidement que s' il n' eust eu à en approfondir qu' une seule. Ce Prince representa que jamais on n' avoit veu ces deux livres en mesme temps: Que pendant que le livre de Bertram a paru, on n' a point connu celuy de Jean l' Ecossois; que depuis qu' on commence à connoistre celuy de Jean l' Escossois, on cessa de voir celuy de* Bertram*; & qu' enfin maintenant que nous avons le livre de* Bertram*, celuy de Jean l' Escossois a derechef disparu: Que ce qui a esté cité du livre de Jean l' Escossois, se trouve maintenant dans celuy de* Bertram*: Que ces livres sont tous deux écrits par le commandement de Charles le Chauve, tous deux écrits sur la mesme matiere, tous deux ecrits contre Paschase, qu' ils enseignent tous deux la mesme doctrine: Qu' ainsi c' est une chose manifeste que le livre de Jean l' Escossois est le mesme que celuy de Betram, sous le nom duquel Jean l' Escossois s' estoit peut-estre caché; & que c' est par erreur que l' on a depuis changé le nom de* Bertram *en celuy de Ratramne: En effet on ne trouve point que les anciens Auteurs qui on dit que Jean l' Escossois n' a pas crû la presence reelle, ayent jamais rien dit de semblable de Ratramne.*

(g) Symbola Rauschiana.

Damnatus fuit in Cynodo Vercellensi, si Balæo fides habenda est: Quod miror fugisse Rivetum, qui à nemine hæreseos accersitum, convictum & damnatum tradit 4. Crit. Sacr. 12. Possevino autem quid facias, qui libellum de Corpore & Sanguine Domini Pseudepigraphum esse, & ab Oecolampadio scriptum adfictum Bertramo contendit? an latere potuit nasutum Jesuitam historia seculi noni circa Bertramum & Joannem Erigenam Scotum ὁμόδοξος?

(h) Acta Erudit. Mensis Januarii ao. 1687. p. 44. 45.

Postquam vero ex non uno Codice Manuscripto abunde constitit, opusculum hoc ætatem nequaquam mentiri, nondum tamen autori illius æquiori fortuna uti licuit. Neque enim Cardinalis Perronius ipsum Ratramnum cum hoc suo fœtu hæreseos postulare veritus est; quemadmodum jam dudum Genebrardus in Chronico Ratramnum inter hæreticos seculi noni, (nec minus tamen ad annum 1215. inter Transsubstantiationis hyperaspistas,) retulerat. Idem judicium fuit Anonymi illius, quem Cellotius Jesuita à 1655. cum notis vulgavit, dum Ratramnum contra Paschasium Ratbertum scripsisse, autor est. Id quod tamen impune non tulit. Boileau *enim indignum fuisse pronunciat, qui tot tantisque commentariis stipatus publicæ luci datus fuerit.*

Alii famæ Ratramni parcendum rati, hunc de corpore & sanguine Domini librum, non à Calvinianis quidem, priscis tamen, quos Pontificii putant, hæresiarchis Ratramno suppositum fuisse conjecerunt. Nimirum Petrus de Marca, (Epistola Kalendis Januariis anno. 1657. data ad Lucam Dacherium, frontique tomi II. Spicilegii præfixa) contendit, à Coætaneo Ratramni, Johanne Scoto Erigena compilatum, meritoque damnatum in Concilio Vercellensi sub Leone IX. & combustum in Concilio Romano, Nicolao II. Pontifice, cum à Berengarii sequacibus sub Scoti nomine allegaretur. Duobus autem seculis recentiorem esse, authoremque habuisse Berengarium hujusve asseclas, opinatus est Pater Parisiensis, Canonicus Regul. S. August. & Professor Theologus Abbatiæ *S. Genovevæ.*

Authoritatem tantorum virorum fraudi fuisse cæteris Pontificiorum Theologis, ut cæco impetu in libri hujus condemnationem consentirent, observat Boileau, qui post Dominum de Sainte bœuve, Johannemque Mabillonium, & genuinum Ratramni fœtum, & Ecclesiæ Romanæ dogmatibus non adversum esse, persuasissimus videri cupit. Cum ergo non dubitaret, multum ad odium, quo suæ communionis homines in opusculum illud flagrarunt, contulisse Versiones Gallicas annis 1558, 1600, & 1672, editas, in quibus (si Autori nostro fides,) à Calvinianis editoribus sana mentis suæ sensa Calvinianis formulis eloqui coactus fuit Ratramnus, operæ se pretium facturum credidit, si novam & magis fidam versionem vernaculam adornaret, publicique juris faceret, una cum ipso Latino archetypo, correcto ad apographum cum cura & fide exscriptum a Joh. Mabillonio ex codice Manuscripto Abbatiæ Lebiensis, quem octingentorum annorum esse doctissimus ille Benedictinus judicaverat, Præfat. P. II. Sec. IV. Actorum Benedictinorum p. 45. §. 83. Varias Lectiones editionum veterum in marginem rejecit; totumque opusculum in Paragraphos CII. distinxit.

Substituat B. L. hujus duplicati Excerpti loco ex obviis ubique Act. Lips. p. 192. anni 1683.

(i) Notæ Diecmannianæ marginales.

Existimat l. c. Raynaudus, Ratranni *librum* Bertramo *obtrusum & suppositum esse. Atqui* Ratrannus *ille vel* Ratramnus, *ut eum plurima*

plurima optimæ notæ MSSta vocant, est ipse Bertramus. *Rathramnus enim* corrupte Bertramus *dictus est*, *quod ex ipsis Pontificiis docet Gilbertus* Mauguinus, *Regi Galliæ a Consiliis*, & *in suprema monetarum curia Præses Tom. II. de Prædest. & grat. p. 133. ed. Paris. 1650. 4. Petrus de Marca Archiepiscopus Paris. in Dissert. postum. Gallicis, à Paulo* de Faget, *nepote ejus editis*, & *ao. 1669. 12. impressis p. 32.* Bertramus, *inquit*, *autrement nommé* Ratrannus. *Ellies* du Pin *in Nouv. Bibliotheque des Auteurs Eccl. Tom. VII. quo seculi IX. scriptores tractat, eum semper Ratramnum, nunquam Bertramum vocat. Adde omnino Jac.* Usserii *Histor. Gothescalc. p. 267. ss.* & *de Christiano Eccles. Succ. & stat. p. 47. ss.* Larroque *Historie del Eucharistie P. 2. p. 601. ss.* Cave *Histor. Litter. Script. Eccl. p. 373. Ut itapudere* Raynaudum *commenti sui de libro Ratranni Bertramo obtrusi debeat.*

(397.) *Petrus* BERTRANDUS *de Columbario* Episcopus Ostiensis & Cardinalis. Huic adscribuntur à Philippo *Locrio* Opera, quæ tamen ejus patruo, Petro BERTRANDO SENIORI, Matthæi filio Bertrandi debentur, ut ex *San-Marthanis* docet *Olearius* Abaci Patrolog. p. 366. & 367. sub lit. (a)

(a) Olear. Abaci Patrolog. pag. 366. & 367.

Petrus Bertrandus, *Matthæi filius* Bertrandi, *Annonæensis oppidi in tractu Vivariensi civis, ex Decano Ecclesiæ Aniciensis, juriumque in Acad. Avenion. Monspessul. Aurelian. & Parisiensi Professore, Episcopus Nivernensis, tum ao. 1325. Æduensis sive Augustodunensis, ac tandem ao. 1331. Cardinalis tit. S. Clementis, juxta ea, quæ narrant Sanmarthani. Tom. I. Gall. f. 50. Labb. p. 185.* Senior *dicitur, ad discrimen sui ex sorore Nepotis* Petri Bertrandi de Columbario *cognominati, Episcopi Ostiensis & Cardinalis, cui istius opera male adscripsit* Philippus Locrius, *de quo Sanmarth. l. c. Acta disputationis Bertrandi, de juris dictione & libertate Eccles. Prælatorum, adversus Petrum de Caneriis coram Rege Philippo VI. Valesio celebratæ, cum tractatu ejusdem de origine & usu juris dictionum, sive de* Spirituali *(prout loquuntur)* & temporali potestate, *Tomis Bibl. PP. inserta vid. Paris. 2. Bibl. T. 4. 1179. 1225. Mentionem ejus facit* Gerh. *p. 627. Satis indiscretam Petri Bertrandi locutionem, (de parum discreto Christo, si Papæam non instituisset successionem) ex Bonif. VIII. extravag. de Majoritate, notavit* Johann. Henr. Otto *Tigurinus, epitom. tract. de auctoritate Eccles. Rom. Præf.*

BESANTINOUS v. *Helladius.*

(398.) Christophori BESOLDI nomine prodiere *Disputationes ad jus Würtembergicum*, sub ejusdem publico præsidio ventilatæ. Eas ipse collectas sibi ex FRATRIS SUI defuncti Adversariis, fatetur in Thesauro Practico, lit. in voce Dingen und gewunnen p. m. 296.

(399.) BESSARION Cardinalis, aut potius vir latine doctissimus, qui auspiciis ejus *Platonis librum latinum* fecit. *Budæus* Annot. ad Pand. ad l. vulgò concep. de statu hom. p. m. 134. Hæc *Symbola Rauschiana*. Is est notissimus ille Cardinalis ad libros VI. de Republica Ciceronis recuperandos, dicitur insumsisse in Polonia aureos amplius bis mille, ap. *Fabric.* Biblioth. Latin. pag. 17. Quis vero vir ille doctissimus, ejus auspicio factum Latinum Platonem ipsi adscribens, ulterius sit inquirendum.

(400.) BESSIN *Pierre* : *Jacques* DU PUY. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 535.

(401.) BETHEMII *Centiloquium Astrologicum* Basileæ. 1551. *fol.*

Hic *Bethem* est ipsissimus PTOLEMÆUS Auctor Centiloquiorum, solum, quod in Arabico vocant *Batlamicq.* Id quod alius legit *Batlam*, unde falsum nomen *Bethem.* Miror cum utrobique sint Centiloquia, neminem hoc observasse. Hæc Christ. *Ravius* ad *Gesnerum.* Idem ad *Iames.* *Bethem*, BETHLEM *Ptolemæo* vulgo attributum nomen. Indicante *Symbola Normanniana.* Dubium tamen movet, quod sub Bethemii nomine adhuc tractatus alii duo citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. p. 85. b. nempe: liber *de horis Planetatum*, &: *de Significatione Triplicitatum Ortus.* Nisi malis dicere, hos posteriores duos tractatus esse partem Primi illius, quod Centiloquiorum titulo insignitum est, sicuti omnino videas apud *Gesnerum* p. 147. & *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 120. b. Centiloquium, & de Horis Planetarum librum pro uno eodemque haberi.

(402.) *Eberhardus de* BETHUNIA. Ejus libri, qui *contra Waldenses* inscribuntur, titulum hunc non nisi ab ingenio *Gretseri*, & non ab Autoribus suis acceperunt, judicante *Natali Alexandro*, ut in recensione Selectorum ejus Histor. Eccles. &c. notant *Acta Erud. Lipsiens.* anno 1684. pag. 222.

(403.) BEUIL *de Saint Val. le Sieur de* : *Isaac* LE MAITRE DE SACY. *Baillet*, p. 535.

(404.) Theodori BEZÆ nomine edita *dissertatio contra Tyrannos.* v. *Junius* Brutus.

BIBLIOTHECARIUS v. *Anastasius.*

(405.) Gabriel BIEL Tubingensis Professor, Occami Sectator, cujus scripta recensent *Bellarm.* ad Ao. C. 1490. & *Gerhardus* p. m. 669. dicens sibi manuscripta ejusdem Budstadii in Wetteravia inspecta; addit autem recensitis per hosce scriptis ejus, *Olearius* pag. 172. alia etiam. Pseudonyma vero *Canonis Missæ expositio* prodiit

Basileæ

Basileæ 1515. quam non illius; sed EGGELINGI, nescio cujus, esse, ex ipsa confessione *Bielii* docet *Th. Raynaudus* de mal. & bon. lib. p. 140.

Addit hic *margo Dietmannianus* (Brunsvicencensis), ad nomen Eggelingi, & paucis a Gabriele omissis, nonnullis additis aut mutatis, ita *Raynaud.* l.c. Ex eodem Raynaudo pergit: Forte hic Eggelingus est, in Abbatem Riddagshusanum A. 1348. electus, de quo v. Chronicon Riddagshusense, quod extat Tom. III. Rer. German. *Maibom.* p. 370. & seqq. ubi *Eggelingus* vir moderatus & sapiens audit.

BIANCHI v. *Albiis.*

(406) BIONDI *Eromena Opera* del Cavallier *Giovanni Francesco* in 4to Roma nell' 1631. Sexto communemente dire, che sia stata composta veramente, dal Cardinale *Maffeo* BARBERINI, poi detto URBANO OTTAVO. Hæc *Symbola Maglibechiana* favore mihi procurata ignotissimi alioqui Fratris Dominicani Raphaelis *Badii*, quam cum litterulis Papenbrochianis Ao. 1690. m. Octobri accepi, sed ita inarticulate scriptam, ut adhibitis etiam præter oculos meos alienis bene multis & tandem assuetissimo lirarum maxime delirarum interprete Notario litteras collybisticas mercatorum interpretante quotidie, non potuerim tamen ex difficultatibus lectionis plurimis emergere. Hanc tamen lectionem sibi constare satis existimo. Alia illius *Biondi* extant plurima, hic non memoranda, quæ conferat, cui vacat.

BIBLIOTHECARIUS v. *Guilielmus.*

(407) *William* BISHOP *of the Reformation deformed by William Perkins.* h. e. *De Reformatione deformata per Williamum Perkinsum.* sive ex allegatione *Hydei.* D B.P. i.e. *William Bishop Reformation of a Catholick deformed by W. Perkinsum. Pars I.* 1604. 4. *Pars* vero *II.* una cum Responso ad Perkinsi animadversionem. 1607. 4. Catal. Biblioth. Bodlej. P. I. p. 56. a. utut sub autoris hujus nomine constantissime allegata, & passim cognita sit hujus cum Perkinso reciprocata controversia. conf. *Hyde*, l. all. & pag. 2. a. V. Nob. Abbat. nihilominus Ravii nota ad Gesnerum a Normanno transmissa, autorem quendam putat DEWELLUM, sed quo argumento?

(408) D. Pauli BISCIOLÆ, fratris sui nomine, *Lælium* Bisciolam, Jesuitam Mutinensem edidisse Italica scripta sequentia, refert *Alegambe* Bibliothec. Jes. p. 293.

I. *Dialogum de Bono Peregrinationis.*
II. *Dialogum de Bono Mortis.*
III. *Discursus Christianos & Morales tom. 2.*
IV. *Librum Comparationum & Similitudinum, pro Concionatoribus.* Similem in modum

refert eadem & opera perpulchra vocat Aubertus *Miræus* Bibl. Ecclesiast. part. II. p. 223. *Sotvel.* autem Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 537. a. his scriptis a Lælio fratris sui nomine editis superaddit *Quintum*, cui titulus: *Discursus Tres super Epistola Baruch Prophetæ, ad Hebræos Captivos in Babylonia.* Comi per Balthasarem Arcionem 1620. in 8vo.

BITHINUS v. *Hipparchus.*

(408. *a*) *Olivus* de BITURIS: *Pierre* JOHANNIS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 535.

(409) *Georgius* BLACKWEL: Ejus nomine extat in *Bibliotheca Bodlejana* (quem Thomas *Hyde* in Catalogo impressorum solorum suo non memorat) Tractatus *MStus*, contra Mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem, quem deberi *Francisco* TRESHAM, Theologo itidem Pontificio colligit *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 295. b. unde sequentia sub lit. (a) excerpsimus.

(a) Wood Antiquitat. Oxoniens. Lib. II. p. 295. b.

Tractatum contra mendaciloquentiam & fraudulentam dissimulationem. *MS. in Bibl. Bodl. angl in cujus fine occurrunt hæc verba propria autoris manuscripta.*

Tractatus iste valde doctus & vere pius & Catholicus est. Certe SS. Scripturarum, Patrum, Doctorum, Scholasticorum, Canonistarum, & optimarum rationum præsidiis plenissime firmat æquitatem æquivocationis. Ideoque dignissimus est qui typis propagetur, ad consolationem afflictorum Catholicorum, & omnium piorum instructionem. Ita Censeo Georgius Blackvvellus Archipresbyter Angliæ & Protonotarius Apostolicus.

Unde quis forte non male conjiciat, ipsum revera non fuisse ejus autorem, (sicuti etiam ab aliis affirmatur, à Francisco Tresham, *ex agro Northamtoniensi & Pontificio fuisse scriptum.) At vero cum in Catalogo Bodlejano sub hujus viri nomine semper occurrat, vulgo eidem asscribi solet.*

(410) A. F. BLANCKENPOHT, est *Alb. Frider.* KNOPIUS, indicante Thoma *Hyde*, in Catalogo Biblioth. Bodlejan. p. 93. b. & p. 168. a. ubi ejus nomine citatur: *Fabrica & Usus Instrumenti, quo rerum Altitudines, Latitudines, cæteræque dimensiones indagari possunt.* Herb. Nass. 1633. in 4to.

(411) BLASII de Pinna Freyre, fratris sui nomine, Jesuitam Lusitanum, *Franciscum* FREYRE publicasse Lusitanica scripta bina, videlicet:

I. *De Excellenti magnitudine Imperii Austriaci.*
II. *Musas Christianas oratione ligata*, testis est *Alegambe* p. 123.

Addit *Sotvel.* ejus continuator, *tertium* scriptum à Francisco sub fratris Blasii nomine publicatum, de *Rebus Gestis S. Elisabethæ Reginæ Lusitaniæ.* quas libris duobus Latine & Lusitanice comprehendit. vid. *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jes. p. 228. b.

(412)

(412) *Guilielmus* BLEAU: de *Usu Globi*: JANSONII *Joh. Gregorii* Posthuma Anglicè Londin. 1650. in 4to. & post in 8vo. Verba sunt ex *Symbola Normanniana*: unde hariolor in paginis allegatis libelli Jansoniani, cui sit titulus Posthuma, illum de Usu Globi vel contineri, vel Blavianum certe indicari.

(413) *Ritterhold von* BLAUEN. Personatum nomen est *Philippi* CÆSII, cum ex Sermone vernaculo voces omnes exoticas relegandas censeret, hoc etiam nomen suum, Latino-Græcum, idiomate patrio exprimere maluit. Edidit autem sub ea larva Die Adriatische Rosemund/ Amstelod. 1664. 12mo. Hæc ex *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(414) Petrus BLESENSIS a natali Galliæ ad Ligerim oppido, vulgo Blois dicto cognominatus, quæ scripserit, enumerat *Bellarm.* ad A.C. 1177. & post eum *Possevinus* atque *Gerardus*. In iis est: *De Amicitia Christiana* liber, quem suppositum esse, ac conferendum cum AELREDII, ejusdem argumenti titulique scripto, monet *Th. Raynaud.* libro superius citato p. 151. vide Petrum hunc laudatum *Casp. Zieglero*, in eleganti tractatu, Episcopus miles, inscripto, c. 11. §. 32.

At verum Auctorem esse PETRUM COMESTOREM indicat *Journal des Savans* du 16. Maji 1667. p. 126. 127. ubi Editionem Operum Petri Blesensis Parisinam recenset. Vide quæ sub lit. (a) excerpsimus.

(a) Journal des Scavans du 16. Maji. 1667. p. 126. 127.
On avoit deia deux fois imprimé les Ouvrages de ce grand homme: Mais cette nouvelle edition est beaucoup plus parfaite, que les deux autres. Car non seulement elle a esté relevé sur plusieurs manuscrits; mais aussi elle est augmenté de quelques ouvrages qui n' avoient point encore esté publiez. On n' y a point mis les Sermons que le P. Busée *de la Comp. de Jesus a fait imprimer sous le nom de* Pierre de Blois, *parce qu' on a depuis peu reconnu que* Pierre Comestor *en est le veritable* Auteur.

(415) BLONDEL *Marin*: *Pierre* LANGLOIS DE BELESTAT. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 535.

(416) Benedicti BLOTESANDÆI, (*Antonius*) *Deusingius Heautontimorumenos* in 4. apud Batavos editus, quod *Olao* BORRICHIO *Dano*, cujus alia scripta doctissima extant, debeatur, ipsius Populari *Petro Scavenio* n. 86. hoc affirmanti lubentes accredimus. Nomen fictum ex Danico derivatum est. Danis enim *Sande* Veritatem, *Blot* nudum denotat, quasi dicas *Nudiverius*.

Confirmat hoc *Bartholinus* de legendis libris dissert. II. p. 40. ubi caussam addit assumtæ personæ fuisse Deusingii mordacitatem. Ipse tamen *Deusingius* in Resurrectione Hepatis *Vincentium* SLEGELIUM sub Personati Blotteiosandæi cohorte furiosa signiferum pronunciavit, memorante *Symbola Sperlingiana*. Nempe totus liber, cujus titulus sub lit. (a) repræsentatur, constat pagg. — in 4. quibus continentur Epistolæ diversæ de *Deusingio* agentes. Earum *prima* & præliminaris est Blottesande a. 1661. d. 20. Octobris scripta quasi Hamburgi. Paginam primam dein occupat Epistola *Petri Alvares*, de *Charletonis*, & *Deusingii* Controversia usque ad p. 8. Ubi *Vincentii Slegelii* nescio an fictitii, vel vero alias cognati celeberrimo tunc *Marquardo Slegelio* de ὑπατικῷ Hepatis Deusingiana Epistola porrigitur usque ad pag. 19. Ubi Johannis *Cordillii* de Fr. Josepho *Burro*, Equite Mediolanensi p. 29. Bernhardi *à Doma*, de variis scriptis Deusingianis p. 42. Antonii *Rosini* Epistola de Elegantiis Philologicis Deusingii agmen claudit. Addit hic *Margo Diecmannianus*:

Id non ignoravit ipse *Deusingius*, qui in Oeconomo corporis animalis restituto edito Groningæ 1662. in præf. *** b. Amsterodami sibi nunciatum refert *Blottesandei* genuinum nomen commutatum anagramma esse *Baloorrichioo*. Nollem profecto pergit *Deusingius*, doctissimo viro (ipsimet Bartholino nequaquam Ignoto) sub hujus Anagrammatis larva delitescenti barbariem tantam, 1. pag. tantam improbitatem tribuere. Utrum de industria an per errorem typographi *Baloorrichioo* pro *Olao Borrichio* scriptum sit, non inquiro.

(a) Deusingius Heavtontimorumenos *sive Epistolæ* Selectæ eruditorum, quæ immaturis Antonii Deusingii, Medici Groningensis scriptis larvam strictim, sed sincere detrahunt, & Clarissimi nominis Viros,

Dn. Gualtherum Charletonem, *Regium apud* Britannos *Medicum*,
Dn. Thomam Bartholinum, *Honorarium apud* Hafnienses *Professorem*,
Dn. Franciscum Josephum Burrum, *Illustrissimum Equitem* Mediolanensem,
Dn. Joannem Pecquetum *Diepæum*, *Felicem in* Galliis *Anatomicum*,
Dn. Gasparem Scottum, *laudatum* Herbipolensium *Professorem*,

A Supercilio, *& Censura ejusdem non minus inepta quam improba luculenter vindicant*, *ex Autographis edente* Benedicto Blottesandæo, *Hamburgi Typis Nicolai* Molybdii. *Anno* 1661.

(417) *Edoardus* BLOUND. Ejus nomine prodiit Londin. 1628. in 8vo anglice *Microcosmography* or *Essay and Characters*, ut monet Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlejan. p. 221. a ubi verum scripti Auctorem simul indicat esse *John* EARLS Episcopum Salisburiensem. Meminit ejus etiam *Witte* Diar. Biograph. sub die 17. Novembr. 1665.

(418) *Jacobus* BLUHMIUS edidit *Processum Cameralem*, cujus pleraque a D. & Assessore Camerali FAUSTO, Advocatoque *Paulo* GAMBSIO accepit; ipse laborem addidit ordinandi & describendi. Imo transtulisse illum in hoc scriptum suum quædam ex ultima sua Rodingi

dingi editione palam ei nuntiavit Bibliopola Spirensis Jacobus Siverts in Præfatione ad Edit. Roding. ao. 1668. uti notat *Deckher.* de scriptis Adespotis p. 223. seqq. ubi tamen Bluhmium ab hoc crimine excusare velle videtur. *In Recessum autem Imperii* 1654. commentarium GAMBSIO idem aperte vindicat. *Supplicationes* quoque *Camerales* Bluhmio in ordinem redegit, nitoremque addidit L. POHLMAN, uti MSta apud illum extantia testantur, iisdem Correctionibus & emendationibus, quibus editæ, partim hujus, partim illius manu notatæ. Idque ex Actis Publicis Carten-Busch contra Hervordiam civitatem quibus hoc ipsi fuit objectum ab eodem, evasit notorium in foro Hamburgensi, æque ac prævaricationis accusatio: de qua in tractatu meo de Prævaricatione & prævaricationibus cui ansam illa præbuit agetur amplius.

(419.) Joannis BOBOLÆ nomine, scripsisse *Albertum* ROZCISZEVSKI, Jesuitam Polonum, *defensionem Calendarii Gregoriani, contra Latosium Mathematicum*, titulo Polonico *Latosie Ciele*, id est, *Latosii vitulus*, ob ineptias hominis, quem confutabat, auctor est *Alegambe* pag. 10.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 18. a. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 535. nescio an hac de re plura olim daturum.

(420.) *Nicolaus* BOCASIUS. Est B. Nicolaus BUCCASSENUS Tarvisinus, postea dictus BENEDICTUS X. al. XI. Papa. Edidit autem *Comment. in Evangelium Matthæi*, Tarvis. 1603. & per Georg. Lazar. Venet. 1603. vid. Thomam *Hyde* in Catalog. Bibliothec. Bodlejan. pag. 94. & 113. a.

(421.) Trajani BOCCALINI scripta, *Cardinali* GAETANO à *Joanne Rhodio* tributa, vid. in *Rhod.* 57. Ejus sententiam vide an non juvare possit *Janus Nicius* Pinacothecæ suæ part. 3. Elogio 59. quod secundum est *Boccalini*, quem part. 1. Elog. 149. jam commendaverat, diserte scribens, ei, quemadmodum Terentio, fuisse objectum, quod in actis suis referendis homines nobilissimos socios & adjutores haberet, ipsum vero cum Terentio sibi laudi duxisse, quod adversarii probro vertissent. Ibidem de Morte ipsius historiam totam enarrat. Extat etiam *auctarium* earum *Relationum Italicum*, X. relationibus constans, di *Girolamo Briani* cittadino Modanese in Modona 1614. & *Centuria quarta*, contra quam scripta est Risposta *alla quarta Centuria*, & huic iterum opposita *Replica alla Risposta*, sed omnia anonyma. *Centuria* etiam *quinta* Norimbergæ 1619. edita exstat anonyma. *Michiele Pio* quoque scripsit *allegationi per confutatione di quello che si scrive nell annotationi dell avisi di Parnasso* &c. Anthopoli 1621. in 4to item *Supplemento all Avisi di Parnasso* in 4to.

Cardinalem CAJETANUM Relationum ex Parnasso Auctorem judicari firmat *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. Cap. IX. pag. 81. sub lit. (a) quod tamen solum ad centurias duas priores Centurias restringit *Deckherrus* quas ipsas tamen Boccalino idem vendicat de scriptis Adespotis p. 253. Nihilominus adjutorem Boccalino fuisse J. *Franciscum* PERANDAM audacter asseri J. *Nicius* Erythræus Pinac. III. pag. 131. Ad *Rhodium* olim data hic reddimus

LVII. Scav. 80.

Cardinale GAETANO autore delle opere sotto il nome di Trajano BOCCALINI i. e. Cardinalis CAJETANUS auctor operum sub nomine *Trojani Boccalini*, editorum.

Hoc sane perdubito num ita sese habeat, Quamvis Scavenius *num.* 89. *bona fide hic nostro subscribat. Nam Trajani Boccalini quidem nomen haud esse fictum sed verum Romani Civis, ex Architecto quodam nati, quique libros illos inscriptos*

Raguaglio del Parnasso *& Paragone Politico.*

i. e. Relationes ex Parnasso & Lapis Lydius Politicus; *Jtalice primo scriptos & postea in varias linguas ab aliis versos composuerit, ac propterea mala morte per Hispanos quosdam, injurias genti suæ à calamo auctoris illius audacissimo illatas ægre nimis ferentes, mulctatum fuisse, plene & pro comperto narrat* Lorenzo Grassi *Elogiorum Italorum ante jam laudatorum part. 1 pag. m. 159. quod ipsum non obscure quoque confirmat* Janus Nicius Erythræus, *sive ut indicavimus in* Pseudonymis, Vittorio Rossi *Pinacothecæ, part.* 1. *Elog.* 149. *Nisi forte Cardinalis Cajetani instinctu scripsisse, vel calamum suum ipsius genio ac ingenio commodasse Boccalinum, auctori nostro accredere velis.* Apologia pro Monarchia Hispanica *contra Boccalinum italica* Simonis Bassi *prodiit. Neapoli.* 1619. 4. *Nec possum quin addam hic locum ex appendice ἀνωνύμῳ ad Campanellæ Monarchiam Hispanicam, huc pertinentem, is talis est.* Reperti sunt adeo stolidi qui Reformationem totius mundi a Trajano Boccalini inventam *& de* verbo ad verbum ex Italica illius editione versam & vulgatam pro singulari quodam mysterio amplexi & Cabalistico quodam more interpretati fuerint, quasi Ars Chymica vel Chrysopœias in illa occultata contineatur, quod forsan ipsi Autori nunquam in mentem venit. v. *Baile* dictionaire Tom. 1. p. 608.

(a) Morhof. Polyhist. lib. I. Cap. IX. pag. 81.

Non desunt, qui data opera libros suos sub aliorum nomine exire in vulgus patiuntur, ut vel latere possint, si periculosa scriptio sit, vel aliorum judicia securius scrutari possint. De Trajani Boccalini *relationibus hoc aliqui affirmant: Nam* Cardinalem Cajetanum *earum autorem venditant, qui Trajani Boccalini nomine abusus fuerit, ne sibi fraudi esset, quod scriberet;*

beret; Testaturque Laurent. Craſſ. *Elog. Hom. literat. part. I. p. 160. ac p. 162. librum hunc mortem Boccalino paraviſſe: nam à quatuor armatis hominibus ſaccis arena repletis vulneratus eſt, uſque dum animam efflavit. Refert &* Erythr. *Pinac. III. pag. 131. J.* Franciſcum Perandam *ejus adjutorem fuiſſe. Ac facile apparet e commentario Boccalini, in Tacitum Italica lingua ſcripto, ab ingenio humiliore illum eſſe profectum.*

(423.) *Liborius* à BODENSTEIN. Ejus nomine prodierunt Francof. apud Conradum Eifrid. in 8vo. *Jurisprudentiæ Politicæ*, ſive, *Arcanarum Disquiſitionum Politicarum* lib. II. quos eſſe *Laurentii* GRIMALII, qui eos *de Optimo Senatore* inſcripſit, indicat *Draudius* Bibliothecæ Claſſicæ pag. 753. & 1231 Unus proinde idemque liber eſt, qui de optimo Senatore inſcribitur, & qui Jurisprudentiæ Politicæ nomine extat. Diverſitas autem in ſolo titulo eſt. Culpam fraudis in Bibliopolas lucripetas rejicit *Deckher.* de ſcriptis Adeſpotis p. 310. Addit *Symbola Maſtrichtiana* quod ſequitur:

Extat etiam diſſertatio de jure divortii *quod maritus habet proprium adulterii cauſa. Quæ prodiit Francofurti 1610. ſumptibus hæredum Romani Beati, quam in* Draudii *Bibliotheca non inveni.*

BODERIANUS v. *Fabricius.*

(424.) Joannis BODINI *Commentarium in Oppianum* editum, refert *Draud.* Bibl. Claſſ. pag. 1602. Eas eſſe Lectiones *Adriani* TURNEBI, docet *Nicolaus Rittershuſ.* in Epiſtola ad Richterum, cujus inter Epiſtolas legitur pag. 205. citante V. Cl. *Thomaſio* de plag. litterar. §. 373. Bodinum hoc nomine plagiariis accenſente. Ex eoque *Teiſſier* Eloges de Savans Tom. II. pag. 250. quibus adde ante omnia *Colomeſii* Gall. Orient. p. 83. & Scaligerana prima p. 25. Excuſat tamen Bodinum aliquomodo *Menage* Anti-Baillet. num. XIX. p. 64. ſub lit. (a) vide quæ hanc in rem affert *Symbola Flensburgo Molleriana* ſub lit. (b) Ubi meum in *Conrado* loco *Nicolai* Rittershuſii citandi errorem & ipſe ſequitur, de quo quam operoſe me monuerit p. m. amicus eruditiſſimus Jacobus *Thomaſius* ex adjuncto excerpto (c) videre eſt.

(a) Menage Anti-Baillet. num. XIX. pag. 64.

Bodin *a fait des Notes ſur les Cynégétiques d'Oppian: & il les à traduits en vers Latins.* Mr. Baillet *dit que* Bodin *a volé cette Traduction & ces Notes à Turnébe.* C'eſt dommage, *dit-il*, que Bodin avoit volé cet ouvrage à Turnebé. *Quelle conſtruction? Mais il n' eſt pas ici queſtion de fautes de langue. Pour juſtifier que cette Traduction eſt de Turnébe, Mr. Baillet nous renvoyé à la France Orientale de* Mr. Colomiés*: mais où il n' eſt rien dit de ſemblable. On y rapporte ſeulement une lettre de* Bongars à Rittershuſius, *où Bongars dit qu' on ne doutoit point que les* Corrections de Bodin ſur Oppian *ne fuſſent de Turnebe. L' édition de ce livre de Bodin a precedé la mort de Turnebe de pluſieurs années. Et Turnebe qui s' eſt plaint qu' on lui avoit volé quelques unes de ſes Corrections ſur Oppian ne s' eſt point plaint qu' on lui uſt volé cette Traduction.* Septem ab hinc annis leviter emendaveram Oppianum de Venatione, partim animi conjectura, partim libri veteris ope: Eas emendationes quidam uſurpavit, & ſibi donavit: quas tamen non putabam tanti ut in furtivis rebus eſſe deberent. Eas à nobis vindicatas & recuperatas eſſe, nemo conqueri debebit: Nam rerum furtivarum lege æterna eſt autoritas." Scaliger *dans ſon premier Scaligerana, dit auſſi que Bodin lui a pris des pages entiéres de ſon* Varron. *Et il eſt aſſez vrai-ſemblable que Bodin ayt pris à Turnébe quelques-unes de ſes Emendations ſur Oppian. Mais il n' eſt ny vray ſemblable ny veritable qu' il lui ayt pris cette Verſion en vers.*

(b) Symbola Flensburgo Molleriana.

Primus Plagium hoc Bodini detexit Jac. Bongarſius, *in Epiſt. ad* Conr. Rittershuſium *Francof. d. 4. Apr. ao. 1600. ſcripta, quam legendam exhibet* Paulus Colomeſius *in Gallia ſua Oriental. in qua pag. 74-87. multa Autorum variorum de Bodino & ejus ſcriptis teſtimonia coacervavit. Verba* Bongarſii *hæc ſunt: Jam edidiſſe illum lectiones Turnebi in Oppinianum pro ſuis, nemo noſtrum ignorat.*

(c) *Symbola* Jacobi Thomaſii.

Ubi liber tuus ad ſecundam editionem flagitabitur, ſvadeo p. 166. ad num. 194. pro Conrado Rittershuſio Nicolaum ſcribas. Video enim ibi Te eſſe ſecutum meum errorem, qui non tantum §. 373. Diſp. meæ de plagio litterario, ſed & §. 172. 217. & 534. pro Nicolao ſcripſi Conradum ex incuria inſpiciundi indicem in Epiſtolas Richterianas. Agnitionem hujus deſidiæ debeo litteris celeberrimi Arnoldi, qui erroris me mei admonuit.

BOEMO v. *Indris.*

BOEOCIUS v. *Sultacerus.*

(425.) *Anicius Manlius Torquatus Severinus* BOETHIUS. Ejus nomine vulgo circumfertur libellus *de diſciplina Scholarium*, quem tamen cum *Labbeo* eruditi hodie putant eſſe fœtum *Dionyſii* RIKELII *Carthuſiani*, qui obiit ao. 1471. indicante *Cave* Hiſt. literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 275. b. & *Fabricio* Bibliothec. latin. pag. 206. nempe vulnus tritum Jeſuiticum denudare non ſuſtinens.

(426.) *Martinus* BOGDANUS, edidit *Apologiam pro Vaſis lymphaticis Bartholini*, quæ propterea adſcripta à *Rudbeckio Thomæ* BARTHOLINO in Apologia adverſus Bartholin. Lugduni publicata & Epiſt. Upſal. 7. Sed hoc religione Sacramenti negavit *Bartholinus* præfatione *Apologiæ Secundæ* Bogdani. Rudb. epiſtol. ad Barthol. 5. *Hæc Symbola Normanniana.*

(427.) *Gedeon van den* BOGAERDE, nobilis Flander. Ejus nomine quæ proſtant ſcripta, quibus ille converſionem ſuam ad Religionem Pontificiam juſtificare annititur deberi GAUDÆ Jeſuitæ

Jesuitæ Antvverpiensi docet *Batesius* in Vita Antonii Walæi, p.622. (a) *Sotvell.* nihil hac de re; ne Gaudam quidem nominat.

(a) Batesius in vita Antonii Walæi, pag. 622.

Haud ita multo post Gedeon vanden Bogaerde, *Nobilis Flander, neutrarum antea partium, cum vexillo inescatus, sequi partes Regis Hispaniæ decrevisset, Religionem quoq; debuit mutare, quæsito prætextu, Religionem Pontificiam Reformata veriorem esse. Et id in negotio Transsubstantiationis, per Patrem Gaudam Jesuitam Antwerpiensem, publicatis scriptis conatus est demonstrare. Subactus in religione Pontificia esse debuit, qui ausus non fuit aliis quam Patris Gaudæ verbis loqui, penetravit ad minimum illam religionem, qui præteritis speciosis, eam conversionis suæ prætextum elegit, ubi religio Pontificia quam maxime est monstrosa: quid enim horrendum magis quam panem adorare? Quare facile contemni potuisset, nisi sub* Bogardi *nomine lusisset Gauda Jesuita imprudens: qui eo temeritatis devenerat, ut immemor fragibilitatis humanæ, horret animus eloqui, Deo animam suam offerret expiatricem errorum qui in Eclesia Pontificia invenirentur. Egregius certe vades, qui ipse plura debuit, quam posset persolvere. Huic statim se opposuit ac respondit* Walæus, *ostenditq; verba institutionis Cœnæ ipsis Pontificiis non nisi figurate intelligi posse; nec consecratione corpus Christi infinitis locis eodem esse momento, quia ita corpus non esset, quod suis terminis semper est circumscriptum. Gauda ad secundam responsionem conticuit. Sine dubio valde imparem se sentiens.*

---

(428) *Balthasar* BOHEMUS: *Balt.* OSTHOVINUS. *Baillet.* liste des Autheurs deguisez. p. 535.

---

(429) BOIS, *le sieur des*: *Gabriel* GERBERON, douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 535.

---

(430) BOISIC, l'*Abbé de*: *François* PINTHEREAU. *Baillet.* p. 535.

BOJUS v. *Bavarus.*

---

(431) *Conradus* BOJUS *Monoreus*, alio nomine *Conradus* BAVARUS Norimbergensis. Ejus extat *Mnemosynon*, i. e. *Bibliorum memoriale carmine*: Verus autor hujus libri dicitur *Petrus* ROSENHAIM Monachus in Melck Austriæ. Hæc *Frisius* Bibliothecæ Gesnerian. p. 160. a.

---

(432) *Prior* BOLLEVILLANUS. Ejus nomine prodiit: *Reponse à la deffense des Sentimens de quelques* Theologiens *de Hollande.* Illum esse SIMONEM *Richardum* docent *Nouvelles de la Republique des Lettres.* Mars. 1687. p. 332. & 333. quod esse non videtur voluisse dissimulare, ut judicant *Acta Eruditor. Lipsiensium* Ann. 1686. pag. 439. Quibus adde la Bibliotheque Universelle & Historique de l'an. 1686. Tom. III. p. 99. seq. & *Baillet.* des Auteurs deguisez p. 535. & 233. sq. sub lit. (a) Tractatus hic adjectus est Historiæ Criticæ V. T. in Editione Roterodam. 1685. continens paginas 170. Quem in eadem excipit alius tractatus sub *Prioris Bollevillani nomine*, cum inscriptione: *Reponse aux sentimens de quelques* Theologiens *de Hollande &c.* Ille constat pagg. 256. distinctus XX. capitibus. Huic utrique præmittitur adhuc alius ejusdem Bollevillani nomen præferens cum titulo: *de l'inspiration des livres Sacrés.* Ille absolvitur paginis L.

(a) Baillet des Auteurs deguisez. pag. 535. & 233. pag. 535. Bolleville, *Le Prieur de* Richard Simon p. 233. 234. *Mais ces inconveniens ne nous empecheront pas de reconnoistre, que les noms pris du lieu de benefices que l'on possede, n'ont jamais été commodes pour deguiser les auteurs, sur tout lors qu'ils sont assez considerables pour donner quelque rang de distinction. Neanmoins lors que ces lieux sont obscurs ou sans éclat, les Auteurs n'ont point fait difficulté de les prendre, pour se cacher en supprimant ceux qu'ils portent ordinairement. Par cette raison M. le* Prieur de Bolleville, *qui vient de se mettre au rang des* Auteurs, *n'auroit peut-être jamais trahi M. Simon, si ses Lecteurs n'avoient pas trouvé encore autre chose que le Prieuré de* Bolleville *au pays de* Caux, *qui convint à M. Simon dans le livre qui porte ce nom inconnu.*

BOLOGNESE v. *Maccati.*

---

(433) *Conradus* BOLOVESUS. Ejus nomine prodiit *Historia & Interpretatio prodigii, quo cœlum ardere visum est* an. 1561. Hoc scriptum est *Conradi* GESNERI: ut in Catalogo librorum ejus refert *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 166. b. & cum eo *Hottingerus* Schol. Tigur. Carol. Append. I. p. 112. sub lit. (a)

(a) Hotting. Schola Tigur. Carol. App. I. p. 112.

Historia & interpretatio prodigii, *quo cœlum ardere visum est per plurimas germaniæ regiones, ineunte anno 1561. die tertio à natali Dominico deq; aliis quibusdam prodigiis veteribus ac novis Chartæ sunt tres impressæ apud nos in 8.* Bolovesi *Autoris nomine, meum enim non ponere placebat, ne quis Sutorem ultra Crepidam mihi objiceret. Sunt verba* Conradi Gesneri *libros suos ipsius recensentis.*

---

(434) *Liconio* BOLPAMI. Impressum ejus nomine est Lucæ 1678. in 4to. opusculum cui titulus: *Il Penitente Corteggiato da' Miracoli Panegirico di S. Rainieri nob. Pisano*, Auctor operis perhibetur P. *Niccolo* PALOMBO della Compagnia di Giesu. *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia VI. p. 80. & 88. sub lit. (a) Nihil hujus meminit, ne nominis quidem Palumbini *Sotvell.* in Biblioth. Script. Societatis Jesu. Cæterum facile apparet, fictum nomen *anagrammaticum* merum involucrum esse Veri Auctoris Niccolo Palombo.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia VI. p. 80. & 88.

Il Penitente corteggiato da' Miracoli *Panegirico di S. Rainieri nob. Pisano, recitato nel Duomo di Pisa dal Dottor. Liconio* Bolpami, *e dedicato all' Illustrissimo Signor Marcantonio Venerosi Operaio, Lucca, presso*

presso Jacinto Paci. 1678. *In* 4. *Questo nobilissimo e bellissimo Panegirico è opera del* P. Niccolo Palombo *della compagnia di Giesu*; Rainieri *fù di casa Scacceri oggi spenta*; *Il Signor* Venerosiè *de' Conti di Strido*, *che tali furon fatti i suoi Antenati da Carlo Ottavo*, *Rè di Francia*, *si non erro*.

pag.88. Niccolo Palombo *della Compagnia di Giesu*: *Genoua* 1677. *in* 4. *Questo è lo stesso Padre che fece il bellissimo Panegyrico a S.* Rainieri *citato di sopra sotto nome di* Liconio Bolpami.

---

(435) BON *le sieur de*: *Antoine* ARNAUD, & *Pierre* NICOLE, conjointement. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p.536. adde 292.

---

(436) Mirabilis de BONA CASA, quod sit *Eberhardus* à WEIHE, JCtus & Cancellarius olim Illustrissimi Domini Henrici Julii, Principis Brunsuicensis ac Luneburgensis, ex *Limnæi* de J. publ. l. 1. c. 11. n. 72. *Geislerus* dec. 1. n. 1. indicium fecerat, eundemque & Wahremundum ab Ehrenberg, & Durum de Pascolo se vocasse monuerat. Quod & *Zeilerus* Ep. 15. confirmat: sed nullus horum, quid sub quoquo nomine prodierit, recenset. Et de reliquis quidem nominibus suo loco agetur. Sub hocce Bonæ Casæ nomine vero prodiit scriptum doctissimum, contra Regicidii defensores Jesuitas, aliosque Judithæ exemplo scelera sua defendentes, egregie probans, & apocryphum librum, & illaudatum Judithæ factum esse. Illius hæc est inscriptio: *Ficta Juditha*, *& falsa ex ea sumpta Doctrina*, *licere hostem quemcunque omni in loco*, *sub prætextu Amicitiæ & simulationis Religionis*, *& ratione Status*, *interficere*, *proposita & refutata per* Mirabilem de Bona Casa, *contra* Rosæum, Marianam, *& alios scelestissimos Monarchomachos* &c. Veronæ, apud Johannem de Pomo, prostat in Bibliopolio Emmeliano 1614. v. *Piccard.* Obs. Polit. Dec. 16. c. 5. p. 250. ubi laudat hunc auctorem: quem ob toties mutatum nomen Proteum Politicum vocat *Dav. Otto* de J. publ. c. 10. p. 155. v. *Thomasium* de plag. litterario §. 243. qui *Besoldii* testimonium etiam adducit. Adde *Rumelin.* in A. B. part. 1. diss. 3. th. 1. pr. p. 53. *Peller.* Polit. sceler. pag. 2.

Invehentem tamen in hunc nostrum quendam Christophorum ab Ungersdorff introducit *Becmann* Meditat. Politic. Dissert. I. p. 6. Sed ei opponit is ex Anonymi Wiederlegung Ungersdorffischer Erinnerungen p. 139. quæ inde sub lit. (a) excerpsimus. Fuit denique hic *Eberhardus a Weibe*, Cancellarius non Julii sed Henrici Julii Principis Brunsv. & Luneb. ut observat *Symbola Flensburgo-Molleriana*. Ipse liber non magnæ molis est, constans saltim paginis 64. distinctus numeris marginalibus CXXXIIX. in 4. Addunt superioribus *Carpzov.* Vol. Disp. H. P. I. de pacto Confrat. Saxon. Hassiacæ c. 1. pos. 10. & 11. marginalia *Mastrichtiana*.

(a) J. C. Becmannus meditat. Tit. I. pag. 6. 7.

Politicus Duri de Pascolo, *seu quod proprium Nomen ejus est*, Eberhardi à Weihe *qui etiam nomine Waremundi ab* Ehrenberg/ *& Mirabilis de* Bona *Casa alias innotuit*; *Et Proteum ea propter vocant J. Publ. Scriptores* Dan. Otto *Diss. de Jur. Publ. c. X. princ.* Goldast. *de Jur. Regn. Bohem. L. VI. c. 18. Immodestius Christoph. ab Ungersdorff.* den naseweisen Hoff-Schulfüchsigen *Doctor* Edelmann Eberhard Weihe/ *cit. eod. Goldast. l. c. & ex eo* Carpzov. *Diss. de Pact. Confrat. c. 1. num. 22. Sed respondit autor* der Wiederlegung Ungersdorfischer Erinnerungen *p.* 139. Daß ob schon Herr Eberhard Weyhe das gantze Römische Reich/ oder die von Ungersdorffen gerühmte grosse Spanische Monarchie nicht regieret / so habe er doch bey theils und unterschiedenen vornehmsten und vornehmen Ständen des Reichs nun eine geraume Zeit dermassen das Regiment versehen helffen/ *Directorium* geführet/ und seinen Ort vertreten/ daß weder Ungersdorf noch andere Mißgünstige ihme mit Warheit ichtwas ungebührliches werden nachzusagen wissen/ wird auch wol inskünftige dabey bleiben. Seines Nahmens habe er weil er nichts unehrliches / noch schmähliches *tractiret*/ keine Scham tragen dürffen/ sondern derselbe ist *ex Modestia* und daß bißweilen etliche politische Regeln auf diesem oder jenem / der die Warheit übel leiden kan / gedeutet werden mögen / bey zusetzen unterlassen worden. *Item.* Es *defendire* der Gernherr Ungersdorff in seiner Verantwortung der Glückwünschung *p.* 47. 48. daß den Namen zu verschweigen in den Schriften nicht unrecht sey/ und von vielen heiligen Leuten auß Demuth verschwiegen oder verändert worden / stehe auch einem jeden frey vor den gemeinen Nutzen dergestalt diejenige/ deren man zu Recht nicht mächtig ist/ mit seinen Pfeilen zu schiessen / und verweise endlich *p.* 51. die *Prædicanten*/ die ihn Ungersdorffen zu kennen begehren / auf schimpffliche Nachforschung bey seinem unbekanten Dorff und Nachbaren. *Paulum ante dixerat*: daß er Eberhard Weihe selbsten in seiner *Præfation Aulici Politici excusire*/ daß Er des *Methodi* halben nicht *curieus* sey / ofte *ex proposito tautologias* begangen / auch nicht *Superstitiose* oder *exacte leges Logicorum observiret*/ und gebeten/ daß niemand deßwegen das Büchlein scheuen oder hassen wolle / würde solches auch niemand thun/ dem die Hof-Weise dißfals bekandt wäre/ *&c. Et*: Wann dieser vornehme Mann in den Catholischen Hauffen gehörig wäre / müste man ihn über alle Evangelische die jemahls *in Rerum Natura* gewesen / gleich seinem *Bruno* und andern seinen Herren Jesuiten rühmen.

---

(437) *Ubertus* de BONACURSO. Hujus *de Processu*, *aut ordine circa judicia libellus* quomodo idem plane totidemque fere verbis sit cum tractatu BAGAROTI, cui *Cavillationum* nomen ille imposuit, vide in Notis aut additionibus *Joannis Andreæ* ad *Durandi* Speculum Juris in Proœmio num. 17. ad lit. C. p. 3. b. sub lit. (a) Furti quidem ille alterutrum insimulat; nobis tamen potius fictitium nomen alterum videtur.

(a) Joannes Andreæ in proœm. Addit. ad Durandi Speculum Juris num. 17. ad lit. c. p. 3. b.

Secundus Bagarotus *libellum composuit*, *& incipit*: Precibus & instantia: *& contractum*, *qui incipit*: Ab accusatore. *Composuit & secundum*, *cui* Cavillationum *nomen imposuit*: *& incipit*, Cum periculosum sit mihi: *& de judicis recusatione præmittit*. *Scias tamen hoc quasi per omnia idem opus*

ad literam cum opere Uberti de Bonacursio, *de quo sequitur, quod aliquis horum fur fuerit. Quis autem fuerit, relinquamus illi, cujus est furta punire; alterius igitur nomen, quo ad illud opus expressum, pro utroque sufficiat.*

(438.) BONAGRATIA, *Nuncio: Jean Ange* Duc ALTAEMPS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 536.

(439.) JI BONANO quod sit *Jean Pierre* BELLORI, docet *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 536. sine dubio ex iis quæ ad *Rhodiana* n. LIII. dedi, quæ sic habent:

LIII. Scav. 29.

II BONANI Nepote del Sr. Francesco Angeloni in Roma: sive, Nepos Dni Fr. Angelonii Romæ.

Scavenius *hic ipsum* Angelonium *pro Nepote suo substituens addit, scripsisse eum* Tractatum Italicum contra Commentarios Tristani *nescio cujus, puto tamen eum esse Jo. Tristanum cujus cum* Jacobo Sirmondo *disceptationes de triplici nummo Anno 1650. & 1651. Parisiis prodiere. Non possum hic præterire silentio quod nuper ex Domino Cive, ac Amico meo honoratissimo* Martino Fogelio *Phil. & Med. Dre audivi: nempe Johannem Petrum* BELLORIUM, *cujus extant Italico sermono scripta* Vitæ Pictorum, Sculptorum & Architectorum Italorum hodiernorum *1642. in 4to &* Fragmenta vestigii veteris Romæ ex ædibus Farnesianis *1673. fol. item* Vita Petri de la Valle Italice *scripta, peregrinationibusque illius præfixa, & alia: Romæ agenti ante decennium ipsi coram indicasse, quod* de nummis *aliqua* contra Tristanum *ficto nomine scripsisset, qui cum sit Nepos Angelonii, sine dubio is ipsus est, quem auctor indicatum hic voluit, patetque adeo* Scavenium *ipsum nobis Angelonium pro nepote suo substituentem errasse: De Fr. Angelono vide* Leonis Allatii Apes Urbanas *pag.* 103.

(440.) Clarus BONARSCIUS, cujus sub nomine extat *Amphitheatrum honoris, libris tribus, in quo Calvinistarum in Societatem JEsu Criminationes jugulatæ.* Palæopoli Aduaticorum, apud Alexandrum Verheiden (quod aliqui Antvverpiam interpretantur, alii Ingolstadium) 1594. in 4to quod sit *Carolus* SCRIBANIUS, Jesuita Bruxellensis, per Anagrammatismum jam olim divinaverunt eruditi, & palam professi sunt. *Casaubonus* Ep. 170, pag. m. 160. ubi *Amphitheatrum horroris* illud ex vero nominat. *Paulus Colomesius* in Clave Epistolarum Jos. Scalig. ap pag. 287. *Valerius Andreæ*, pag. 126. Biblioth. Belgicæ. *Fr. Sweertius* Athen. Belgicar. p. 270. Etiam Italus *Girolamo Ghilini* in Italico Theatro Litteratorum part. 1. pag. 36. vitam Scribanii enarrans; idem confirmat *Ludov. Lucius* Histor. Jesuiticæ lib. 2. c. 4. pag. 203. edit. Basil. 1627. in 4to *Infamem librum* eum appellans. *Josephus Scaliger*, in sermonibus per fratres Puteanos adservatis, & nomine *Scaligerianorum* editis pag. m. 34. imprimis eum librum ridet, & quod ipsos Jesuitas puduerit tam ineptæ scriptionis, quodque abnegaverint librum & supprimere conati sint, testatur. Attamen, sive quod ipsos depuduit postea, sive quod melius de ipsis sensit *Scaliger*, quam res erat, ipsi scriptum etiam auctum libro IV. & V. recudi sivere Antvverpiæ typis Plantinianis, & palam ejus auctorem ipse Jesuiticæ Bibliothecæ Catalogus *Alegambes* p. 72. profitetur. Ipso libro sane vix quidquam insulsius dari poterat, & impudentius, sive spectes stylum, sive ipsum argumentum, in ostentatione ridicula suorum, & cavillatione aliorum Virorum omni laude majorum, unice consistens. Auctorem *Carminum editionis primæ libro tertio insertorum*, supra cap. 10. num. 315. civem hujus Scribanii, Jesuitamque *Maximilianum Habbequium*, ex eodem *Alegambe* pag. 338. detectum habemus. Extant etiam *Paralipomena ad Amphitheatrum honoris Jesuitarum* ex recensione *Petri de Wangen*, Lugduni 1611. in 8vo edita, quæ continent varias in Jesuitarum ordinem invectivas.

Alegambes imprudentiam in detegendo vero Amphiteatri Auctore notat Anonym. *Jugem. des Sçavans* Tom. II. ch. 3. num. 112. p. 135. propterea quod P. *Cotton* Regi Henrico M. contrarium adseruisset, de qua re vide Anton. *Reiser.* Uhrsachen ohne Uhrsachen ad P. Ottonem in der Vorerinnerung sub lit. (a) qui tamen in eo *errat* quod Regem Angliæ pro Henrico Magno Franciæ Rege substituit. Cui adde *Casaubonum* Epistola ad Frontonem Ducæum, quæ est inter Epist. ejus num. 624. p. 727. & epist. ad Freherum, num. 408. p. m. 468. sub lit. (b) & ante omnia Martin. *Disenbachium* Dissertat. de morte Henrici VII. *Imp.* pag. 84. sub lit. (c) Nihilominus, quod mirandum, confessionem *Alegambeam* repetiit *Sotwel* in Bibliothec. script. Societ. Jesu. pag. 135. a. Ubi ingenue confitetur librum hunc à SCRIBANIO editum & libro IV. & V. auctum etiam in in edit. Antvverp. Videatur & *Freherus* in Theatro Viror. erudit. Claror. p. 445. a. & *Witten.* Diari. Biograph. ao. 1629. & Thomas *Hyde* Catalog. Bibliothec. Bodlej. p. 97. b. & indicio M. Schaur. epist. de 12. Jun. 1690. Hartnac. Molimin. Jesuit. p. 221. quibus jungunt *Marginalia Normanniana Montaltum* Theologiæ moralis Jesuitar. 112. pag. II. 480 *Molin.* Monarch. Pont. 49. *Burhill.* in Becan. 21. Prior Editio libris tribus absolvitur, quorum primus, Capita XV. Secundus, Capita XIII. & Tertius Capita IIX. carminibus referta complectitur. Præfixa est præfatio ad Consules & Senatum Antvverpiensem. Paginas in universum 376. continet opusculum hoc. Libri vero, qui super accessere, uti modo dictum, necdum oculis sunt usurpati meis. De abnegatione quoque scripti ejus publica coram Rege Galliarum legi meretur Petri *Aurelii* i. e. *Sancyrani* locus indicis Tomo III. præfixi, quem sæpe jam laudavimus, hic vero contentum eo numerum etiam (d) excerpsimus. Addo nunc & *additiones Diecmannianas* (e) excerptas.

(a) Anton Reiser Uhrsachen ohne Uhrsachen ad Ottonem in der Vorerinnerung.

Und dieses Handwercks schämet man sich bey eurer Gesellschafft so gar nicht / daß man sich vielmehr damit an den Laden leget. Wie dann *Philippus Alegambe*, euer Ordens-Mann in der nach *Petro Ribadeneira* vor 22. Jahren außgefertigten *Bibliothec*, neben dem Register derjenigen Bücher / die eure Gesellschafften ohne Namen herauß gaben / auch ein anders mit anfügen deren / welche ihre Nahmen in nicht geringer Anzahl / verändert haben/womit er uns ein trefflich Vortheil gemachet / indeme wir wegen unterschiedlicher Bücher in Zweifel hätten stehen müssen / was sie eigentlich für Meister gehabt / wann er uns nicht aus dem Traum geholffen/und angezeiget hätte wem dieses oder jenes Kind zugehöre / als zum *Exempel*, daß das Buch *Clari Bonarscii*, welches er *Amphitheatrum honoris* (wäre besser gewesen *Horroris*) genennet dem gewesenen *Rector* des *Collegii* zu Antorff *Carolo Scribanio*, zuständig seye/als dem rechtmäßigen Vatter / welches auch der *Anagrammati*sche Nahmen zuerkennen gibt / wie sehr sich auch ein ander euer Ordens-Mann *Petrus Cottonus*, vor Königlicher Majestät in Engelland deßwegen verschworen und nicht gestehen wollen / daß diese unzeitige Frucht in euer Gesellschafft sey ausgebrütet worden / wie hievon oberwehnter *Aurelius* vor angezogener Stätte berichtet / von welchem Buche was der gelehrte C*asaubonus Epist. 408. ad Marquard. Freherum & Epist. 624. ad Frontonem Ducaeum*, geurtheilet / kennet ihr daselbsten bey guter Weil mit mehrern vernehmen.

(b) Casaubonus Epist. num. 408. p. m. 468.

Ego ita sentio, interesse reipublicae, ne eximatur hominum oculis tam insigne monumentum Jesuiticae imimpudentiae, συκοφαντίας, impietatis erga Deum, contumeliae in Reges ac Principes, furiosi denique odii, quo literas & virtutem persequuntur οἱ ἀλάστορες. Non dubito tibi quoque idem videri. Heic certe optimus quisque etiam inter Catholicos, *uti vocant, plurimum & librum & libri patres abominatur. Itaque qui hic sunt ex illa familia, mentiri nescia, Deos Deasque dejerant, non se neque suos tam abominandi libri esse autores: verum istos nequam haereticos, qui verecundae familiae atque probissimae invidiam voluerunt conflare: & cum astu illorum omnes libri essent subducti, tum frontem perfricuerunt, & apud Regem fortiter negarunt vel talem aliquem librum fuisse scriptum, vel in eo quicquam eorum legi, quae vulgo jactarentur. Quid multa? θαυματοποιοὶ homines sunt: adeo facile est ipsis efficere, ut ne sit factum, quod factum est.*

(c) Difenbacchii Dissertat. de morte Henrici VII. Imp. p. 84.

Jesuita Cotonius *negabat quondam, idque Rege Henrico IV. praesente atque audiente, libri istius auctorem socium esse sui ordinis, sed fuit mendacii egregie convictus ab adstante quodam Viro Principalus dignitatis. Historiam refert* Petrus Aurelius *Tom. III. Opp. pag. 332.* Pater Cottous Jesuita, cum negaret coram Rege Henrico IV. librum in Reges impium, inscriptum *Amphitheatrum honoris* à quoquam è sua societate manasse, Vir illustris, qui aderat, ipsum mendacii coram tanto Principe redarguit, afferens libellum sibi ab eo ipso traditum commendatumque ut à societate sua manantem, & filio suo erudiendo utilem, quod puro sermone conscriptus esset. *Quod quidem manifeste postea comprobatum est, cum* Ribadeneira *in Catalogo scriptorum societatis* Amphitheatrum *illud honoris* Carolo Scribanio *attribuerit, qui è nomine suo Carolus Scribanius anagramma fecerat*, Clarus Bonarscius. *Adde argumentum operum quod Petri Aurelii Operibus jussu atque impensis Gallicani Cleri editis praefixum est. Patet hinc, quam vere scribat* Philippus Alegambe, *Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 70. b. Henricum IV. diplomate regio ad Scribanium misso hunc ejus librum laudasse.*

(d) Petrus Aurelius Indice Tomi III. IV. Carolus Scribanius, *Antverpiensis Collegii Rector, & postea Provincialis Belgii circa annum 1605. edidit* Amphitheatrum *honoris nomine* Clari Bonarscii, *quo suum anagrammate inclusit. Quem librum in Henrici IV. gloriosae memoriae Regis, aliorumque principum Majestatem contumeliosissimum, cum* P. Cottonus *eidem Regi sanctissime dejerasset è sua Societate non prodiisse*, P. Ribadeneira *eum non ita multo post in libro* de Scriptoribus Societatis *caeteris Scribanii Scriptis accensuit, & insigne* Cottono *mendacium apud Regem tantum impegit.*

(e) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Contra Eudaemono-Johannem v. Rivet *Oper. Tom. III. pag. 1238. b. ubi illius impudentiam notat, qua hunc librum* Scribanii *esse negaverat, Et ad* (l) p. 170. m. 160. *Ep. 624. p. 717. Casaub. Ep. 397. p. 454. ed. Brusuic. vocat* librum sacerrimum. *Et Ep. 401. p. 460. hic liber ei audit nefarii hominis partus, blasphemiis in Deum, & in constitutos à Deo Reges plenus, in omnes bonos contumeliosissimus. Adde omnino Epist. 408. pag. 468. Ep. 444. p. 506.*

(441.) *BONAVENTURA, qui & Eutychius Graece dictus est, Italus ex Minoritarum Generali Episcopus, ac tandem Cardinalis, multa scripsit, quae recensentur à* Bellarm. *ad A. C. 1265.* Sixto Senensi *l. 4. p. m. 269. & seq.* Possevino *in Apparatu*, Gerhard. *p. m. 609. & seqq. & citatis aliis ab* Oleario *p. 89. Ex ejus operibus ad alios referuntur sequentia.*

I. De sex alis Cherubim, *quem ALANO DE INSULIS, auctoritate multorum scriptorum gravium*, Codicum MStorum *vindicat* Carolus de Visch *Bibl. Cisterciensis pag. 14. & 15.*

I. Vid. Olearium l. c. quin & in Operum Bonavententurae ultima editione Tomis in folio majore septem, studio Francisci *Lamatae* post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa Lugduni 1668. Tomo II. opusculo IV. append. pag. 643. 645. extat hic liber ibique diserte habetur, quod ALANO jam sit adscriptus. Unde *Tritthemio* de Scriptoribus Ecclesiasticis erroris ansa

ansa videtur, quia *de sex Alis* Seraphim Bonaventuræ Tractatus extabat. ib. 83--95.

II. Alphabetum Monachorum. Thomæ de KEMPIS *tribui, docet* Bellarminus p. m. 25.

In iisdem modo memoratis conjunctim editis Bonaventuræ Operibus part. IV. p. 528. & 529. Brevissimum hoc Opusculum *Alphabetum Religiosorum* inscribitur, adjecto Rhythmico eodem titulo & argumento, nulla significatione alterius Auctoris.

III. De Institutione Novitiorum partem primam, &

IV. De profectu religiosorum lib. 1. & 2. Davidi ab AUGUSTA *tribui docet.*

Ea Operum Tom. VII. part. 4. p. 613. -- 619. exhibetur, totidem Capitibus, quot in editione piorum & devotorum opusculorum beati Fr. *David* de AUGUSTA 12. Aug. Vindel. 1596 nisi quod his præfatio etiam adest ad fratrem Bertholdum. Bonaventuræ vero additur & Institutionis Novitiorum pars II. capitibus XIII. a. p. 619. ad 623. Et sane *potius est, ut Davidis* sit hic liber, quando Bonaventura jam ad Novitios partem I. & II. aliam prolixiorem dederat, quæ & operum eodem, & opusculorum Tomo exstat a p. 533. - - - 557. Item Regula Novitiorum. ib. 623. - - - 629.

Vid. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 89. Extat inter Opera Tom. VII. part. IV. a pag. 557. 612. Sed plane diversus videtur ab eo, qui de *Processibus VII. religiosis* est in Opusculis Davidis.

V. *Biblia Pauperum* esse *Nicolai* HANAPI Ordinis Prædicatorum, olim Patriarchæ Hierosolymitani &c. non modo non docet *Cave* Chartophylacis pag. 553. ad A. C. 220. eum referens, sed & *editio* non una. Quarum *Tertia* Lug. 1566. quæ penes me est, Fr. Maximi T*rocherii* Tartufini *procemium auctoris* etiam continet *paginis* 4. ac dein librum ipsius paginis 512. capitibus 134. *Virtutum vitiorumq; Exempla* (titulus hic sive inscriptio ipsa est liber) *ex utriusq; legis promtuario decerpta.* Libellus breviter multa exhibens bona.

Extat sub titulo *Parvorum Bibliorum* Tomo VII. Opusculo IV. etiam libellus, ut puto hic a pag. 434. usque ad 528. Esse autem revera *Nicolai* HANAPI docent *Anton. Senensis* Biblioth. Ordin. Fratrum Prædicatorum p. 177. sub lit. (a) & *Aub. Miræus* Biblioth. Eccles. Tom. I. p. 264. qui & *Petri* a SUTRA hoc titulo librum in chronico ordinis præmonstratensium citat v. (b) & (c) & *Olearius* Abaci Patrolog. p. 327. seq. sub lit. (d)

VI. *Sermones de Tempore & Sanctis* excusi à Badio Lutet. 1521. sunt CONRADI SAXONIS Minoritæ. *Miræus* Biblioth. Eccles. Pars. II pag. 14.

VII. *Verbum abbreviatum*, PETRI CRAUTORIS est. vid. *Pagi* præfat. in Anton. de Padova Conciones §. III. p. 7. Libellus hic non est in Operibus ultimis.

IIX. *Summa* S. HIERONYMI *de Essentia & Invisibilitate & immensitate DEI*, extat inter opuscula Bonaventuræ primo statim loco in Append. a p. 460. ad 643. in editione Lugdun. 1668. Tom. VII. studio Francisci *Lamatæ* post Romanam Vaticanam & Germanicam impressa. Hoc titulo inscribitur hic tractatus fere in omnibus impressis S. Bonaventuræ: ex cujus Tom. VII. pag. 640. vide sub lit. (d) excerpta.

IX. *De Modo confitendi, & de Puritate Conscientiæ.* Extat hic tractatus in Opusculis S. THOMÆ qui a *Trithemio* ejus quoque Auctor agnoscitur. Verum Joan. *Gerso* Parisiensis Cancellarius, de pollutione diurna propos. 12. Bonaventuræ vindicat. vid. lit. (e) ex Tom. VII. Append. p. 646.

X. *Theologia Mystica*, adscribitur a quibusdam HENRICO DE PALMA, ab aliis, iterum aliis. CARTHUSIENSIS ORDINIS CUIDAM ex antiquo quodam MSto exemplari colligitur p. 657. Append. Tom. VII. uti indicant excerpta sub lit. (f)

XI. *Compendium Theologicæ Veritatis* à *Trithemio*, ÆGIDIO ROMANO tribuitur, ab aliis D. THOMÆ, aut etiam hujus Præceptori, ALBERTO M. Veruntamen deberi illud Bonaventuræ ipsi; aut saltem ex ejus scriptis collectum esse docent ea, quæ sub lit. (g) ex Append. citat. p. 687. adducimus. Constat autem hoc Compendium Theologiæ libris VII. quorum (1) De Natura DEI cap. 34. (2) De Operibus conditoris c. 66. (3) De corruptela peccati c. 33. (4) De Christi humanitate c. 25. (5) De Gratiarum Sanctificatione c. 70. (6) De Sacramentorum virtute c. 38. (7) De ultimis temporibus, capita 31. continet.

Superaddit his *Raynaudus* de bon. & malis lib. p. 133. librum Collationum, quem Bonaventuræ suppositum demonstrat, de vero autem ejus Auctore nihil subjungit, sicut nec *Cave* Histor. liter. Scriptor Ecclesiast. p. 506. qui dubium tamen scriptum hoc Bonaventuræ nominat, deque auctore ambigi memorat. Illud mirere, quod tam audacter asserit *Oudinus*, ultra dimidiam partem operum illorum, quæ sub Thomæ Aquinatis & Bonaventuræ nomine vulgo veniunt, esse supposititiam. vid. Monatliche Unterred. Ao. 1692. p. 942.

(a) Biblioth. Ord. Fratr. Prædicat. Antonii Senensis p. 177.

Frater Nicolaus de Anapis Remensis *ex provincia Franciæ Patriarcha Constantinopolitanus postea factus, vir admodum gravis religione præstans & doctrina clarissimus, composuit librum veluti Enchiridion quo colligit universa S. Scripturæ exempla quæ ad vitiorum detestationem & virtutum exhortationem facere possunt &* Biblia Pauperum *solebat appellari communiter.* *Qui liber falso & reclamantibus exemplaribus manu-*

manuscriptis antiquissimis a quibusdam Bonaventuræ *supponitur. Habetur autem ille* antiquissimis characteribus scriptus in membranis Neapoli in Conventu nostro S. Dominici in Bibliotheca communi.

(b) Miræus Chron. Ord. præmonstr. pag. 196.

Petrus à Sutra *Canonicus Cœnobii Sutrensis -- Citatur & quoddam ejus Chronicon nondum a me visum. Johannes* Paleonydorus *ait hoc Chronicon vocari* Biblia pauperum.

(c) Miræus Bibl. Eccl. Tom. I. p. 264.

Nicolaus Hanapus *natione Gallus collegit ex utriusque testamenti libris Exempla virtutum ac vitiorum Tub. 1533. Parisiis 1547. & alibi excusa. Vocantur vulgo Biblia pauperum falso* S. Bonaventuræ *a quibusdam adscripta: ut ex Mss. codicibus Neapolitanis Antonius Senensis in sua Bibl. tradit.*

(d) Olear. Abac. p. 327. & seq.

Solus fere Sixtus Sen. Bibl. lib. 4 f. 293. dictum Autorem, (Nicolaum Hanapum*) quem Nic.* Anapum *vocat, ejusq; librum commemorat, addens, Ord. Præd. religiosum illum fuisse, atq; anno 1430. sub Sigismundo Imp. floruisse. Aliud tamen operis initium designat, quam in impresso nostro comparet. Nec silentio involvo (quanquam temporis epocha longe differat) quæ Labbeus append. Tom. I. diss. p 749. suggessit, Biblia Pauperum, sub nomine* Bonaventuræ *Cardinalis vulgo nota, a quibusdam tribui Nicolao de* Hanapis, *Ord. Prædic. qui obierit ann. 1288. Dum hæc scribo, reperio inter Basileensis Biblioth. MSS. Theologica (a Dn.* Spizelio *arc. Bibl. p. 22. communicata) Nicolai de Hanapis Patriarchæ Hierosol. Applicationes totius Bibliæ ad quamlibet materiam, asservari. Et omnino conjicio easdem supra dicto Exemplorum libro sive Enchiridio, a Zinsero luci publicæ datas.*

(e) Bonaventuræ operum Tom. VII. append. p. 640.

Summa sancti Hieronymi de Essentia, & invisibilitate DEI, *quæ S. Bonaventuræ adscribitur.*

Hoc titulo inscribitur iste Tractatus in omnibus oppressis S. Bonaventuræ, sed in editione Romana operum S. Hieronymi longe alio, & magis conformi rei, de qua in eo agitur: De his, quæ Deo in Scripturis Sanctis attribuuntur. In qua quidem editione illum tanquam Hieronymo *falso adscriptum inter parerga ad tomum nonum rejecerunt. Et vero potius* Bonaventuræ, *quam Hieronymi videtur; quamvis utrumque incertum sit.*

Ibid. p. 646.

S. Bonaventuræ eximii Ecclesiæ Doctoris, opusculum de modo confitendi, & de puritate Conscientiæ.

Tractatus hic de puritate Conscientiæ inter opuscula S. Bonaventuræ impressus fuit Argentinæ anno Domini M CCCC XCV. *& etiam in editione Veneta anno* M. cIↄ LXXIV. *Sed in opusculis quoque S. Thomæ recensetur in editione Romana sub Pio V. Pontifice. & Johannes Trithemius S. Thomam Aquinatem ejus auctorem agnoscit. Verum* Joannes Gerso, *Parisiensis Cancellarius prim. parte opusc. in opusculo de pollutione diurna propositione 12. in fine* S. Bonaventuræ *tribuit, his verbis:* item Tractatus, quem adscribunt aliqui S. Thomæ: sed magis apparet ex stylo, & materia, quod sit Bonaventuræ. Qui incipit: *Quoniam fundamentum & janua. Est & valde utilis.* Hæc Gerso. *Cujuscunque autem opus sit, legitimæ confessionis conditiones continet docte & breviter expressas: nec non quomodo Conscientiæ puritas servetur.*

(f) Ibid. p. 657.

Incipit Mystica Theologia *Doctoris Seraphici Sancti* Bonaventuræ, *ordinis Minorum, a quibusdam adscripta* Henrico de Palma: *a quibusdam aliis: a pluribus tamen adscribitur S. Bonaventuræ. Præcedens Titulus est in antiquis impressis Argentinæ Anno* M CCCC XCV. *ex quo apparet jam tum addubitatum fuisse de Auctore hujus opusculi. Sed quod nec S. Bonaventuræ sit nec alicujus ordinis minorum, videtur colligi manifeste ex antiquo Msto exemplari: Cujus hæc est Inscriptio:* JEsus Christus Mariæ filius. Incipit liber, qui dicitur, Mystica Theologia. *Ubi enim de beneficiis specialibus agitur, cap. I. part. 2. loco illorum verborum:* Quem maxime ad religionem fratrum minorum divina Clementia provocavit. *Ms. sic habet:* Qui maxime ipsum ad religionem Carthusiensis ordinis divina clementia provocavit. *Et mox infra, Ms.* Tertio recolat illud, ad quod vocatur, quia non ad regulam Beati Benedicti. *Et subditur:* Sed ad ipsam sacratissimam, quam ipsemet eligit, quando ductus est in desertum, ubi quadraginta dies & quadraginta noctes jejunavit, & præcursor suus; *&c. Impressa inter illa verba:* jejunavit, atque, & præcursor suus, *interserunt hæc:* Et maxima paupertate per mundum prædicavit, & saluti omnium ardentissime intendit. *Unde ab aliquo Carthusiensi compositum opusculum videtur, & quibusdam mutatis, & auctis illud S. Bonaventuræ adscriptum; nisi quis idem retorqueat argumentum. Stylus vero non esse Bonaventuræ persuadet, est enim sanctus is Doctor concisus quidem, sed quantum fieri potest in brevitate perspicuus. At vero* Tractatus *iste diffusus est & obscurus; sed ad anagogicos excessus affectui admodum utilis.*

(g) Ib. p. 687. Compendium Theologicæ Veritatis. Bonaventuræ *adscriptum.* Jo. Combis *ex ordine Minorum jamdiu Compendium hoc in lucem emisit, nec de ejus auctore quidquam statuit: cum in Manuscriptis antiquis Exemplaribus nulli forsan inscriptum invenerit. Nec propterea sine auctore est, imo eo plures ejus existimantur auctores, quo nullus est certus.* Joannes *enim* Trithemius Ægidio Romano *illud tribuit in suo de scriptoribus Ecclesiasticis catalogo. Alii sanctum* Thomam, *seu ejus Magistrum* Albertum Magnum *ejusdem auctores opinantur. Sed esse S. Bonaventuræ, ex his persuadetur. Inprimis quia in antiquo manuscripto exemplari Vaticano post finem opusculi, forma scripturæ recentiori, sic habetur exaratum:* Compendium Theologicæ Veritatis Bonaventuræ. *Tum etiam quia in alio pervetusto codice extra Bibliothecam Vatican. in ipso statim principio a parte superiori chartæ depictus est* Sanctus Bonaventura *docens e suggestu, in quo duæ sunt parvulæ cruces intra duos quadratos ante suggestum expressæ, quæ insignia videntur ejusdem Sancti: a parte vero inferiori cernitur imago S. Francisci stigmata Christi suscipientis: ex quo non levis*

levis conjectura deducitur ad idem comprobandum. Praeterea divisus est iste Tractatus juxta divisionem Breviloquii in septem libros, & doctrina ejus conformis est valde doctrinae S. Bonaventurae tum in breviloquio, & Centiloquio, tum etiam in libris sententiarum, imo saepius verba sunt omnino eadem. Haec auctorem probant esse S. Bonaventuram. Nisi malueris existimare abincerto aliquo recentiori ex doctrina S. Bonaventurae, & aliorum fuisse compilatum, ut ex principio praefationis licet colligere. Quisquis ejus sit auctor, Compendium studiosis Theologiae utile valde est, & quantum patitur angustia Compendii satis copiosum, ac nunc demum ope trium Bibliothecae Vaticanae, & alterius extra eam manuscriptorum exemplarium sibi restitutum, nec non conquisitis, quoad fieri potuit, & citatis ad marginem sanctorum locis locupletatum.

BONAVENTURE v. *du Periers.*

(442.) BONEL, *Charles*: *Claude* FLEURY. Cela regarde peut etre les *Plagiaires. Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 536.

(443.) Vaudius Dathirius BONGLARUS, auctor *Testis examinati* (Philyra est, Florentiae 1658. in fol. edita, & Anglicis Ephemeridibus 1668. mens. decembr. inserta) est *Claudius* AUBRIUS Lotharingus, κατ' ἀναγράμμα, ut Pisis accepisse se à Viro insigni *Claudio Tilemanno*, Anatomico Magni Ducis Hetruriae, narravit mihi saepius laudatus Dn. Civis meus *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Dr.

Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 536. qui pro Dathirio mavult substituere CLATHIRIUM.

(443. a) BONIFACIUS IV. Ei attributa Varia Opera quomodo ALII BONIFACIO debeantur vid. apud Ludovicum Jac. *à S. Carolo* Biblioth. Pontific. p. 28. 29. nempe ex quodam *Monacho Passatensi*, rerum Scoticarum Scriptore (1.) *De Praerogativa Petri*, lib. I. (2) *Paraenesis ad Scotos*, lib. 1. (3) *Doctrinale fidei lib. 1. MS.* Aberdoniae olim asservata.

(444.) BONIFACIUS VIII. Ejus nomine extant decretalium titulo novae Constitutiones collectae à tribus eruditissimis in jure viris, ut innuit *Frisius* Bibliothecae Gesner. pag. 123. a. Hi vero sunt GVILIELMUS, Archiepiscopus Ebrodunensis, BERENGARIUS Episcopus Biterensis, & M. RICHARDUS DE SENIS. Sunt autem hae Constitutiones illae, quae hodie *librum decretalium Sextum* constituunt. vid. *Strauchii* Amoenit. Juris Canon. Eclog. I. Op. X. p. 18. 19. sub lit. (a). Nihil hujus rei memorat Lud. *Jacob à S. Carolo* in Biblioth. Pontific.

(a) Strauchius Amoenit. Juris Canon. Ecloga I. Cap. X. p. 18. 19.

Bonifacius VIII. partim suas partim aliorum superiorum Pontificum, qui inter ipsum & Gregorium IX. intercesserant, nec non ipsius Gregorii novas constitutiones, ac praecipue duorum generalium conciliorum Lugdunensium, quorum alterum sub Innocentio IV. anno 1245. alterum sub Gregorio X. ao. 1273. celebratum, decreta totidem libris, eodemque prorsus ordine, quot ipse Gregorius usus fuit, adjecit. Multa, quae ante in scholis & in judiciis ambigua declarasse dicitur Henrico Stereoni p. 403. Tom. scriptorum Germanorum à Frehero editorum, & Henrico à Rebdorff. p. 417. Haec compilatio facta per Guilielmum Archiepiscopum Ebrodunensem & Berengarium, Episcopum Biterensem, ac Magistrum Richardum de Senis, S. R. E. Vice Cancellarium, quorum fit mentio in procem. libri VI. Decretalium. Meminit & Richardi, tanquam Auctoris hujus Compilationis Alber. de Rosat. l. ult. C. de Feriis. Cui etiam Dynum superfuisse tradunt. ——

(445.) *Boninus* DE BONINIS, larva est Petri Pauli VERGERII, uti evincunt *Colomesius* Melanges Historiques p. 57. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 536. Citat eo nomine IV. libros aut literas *de statu Romanae Curiae* Italice in *Gesneriana* Bibliotheca *Frisius* p. 679. a. & p. 123. b. cui adde Ludov. *Jacob à S. Carolo* Biblioth. Pontific. lib. II. pag. 473. De quo & aliis huc pertinentibus ita *Margo Diecmannianus* continuando allegationem nostram.

Qui alias Boninum de Boninis, Italum inter Scriptores Ecclesiae *suae p. 283. locaverat, eidemque de Papatu libros 4. tribuerat. Sed in Indicibus generalibus, quos toti operi praemisit, se ipse corrigit. Nam postquam hunc* Boninum de Boninis *Scriptorum Pontificiorum catalogo inseruisset: Deinde* in Indice Haereticorum *quos vocat, Scriptorum Boninum de Boninis expungendum esse inter Catholicos, & hic reponendum monet. Sed cum fides hujus Monachi non tantum Consultissimo Gerhardo* von Mastricht *Hist. scr. Eccl. pag. 205. sed & ex ipsis Pontificiis* Bailleto *Jugemens des Sçavans &c. Tom. 2. P. 2. pag. 99. suspecta sit, nec in hoc Pseudonymo detecto, nisi aliunde res constet, ei tuto credere possumus.*

(446.) BONLIEU, le *Sieur de*: *Noël* DE LA LANE: *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 536.

(447.) BONNEVAL *le Sieur de*: *Antoine* ARNAUD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 536.

(448.) BONNEVAL le *Sieur*: Isaac LE MAITRE DE SACY. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 536.

(449.) *Sigismundus à* BONONIA. Hujus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanae p. 99. a. librum: *de Electione & Potestate Praelatorum* &c. trib. Part. cum addition. Bonon. 1626. Huic Auctori nomen alias esse *Johanni* FEDERICO ibidem subjungit.

(450.) BONONIENSIS Collegii nomine editum *Antidotarium Ulyssis* ALDROVANDI v. in *Rhodianis* num 19. adde *Lindan.* p. 76.

(451.) BORANOWSKI, (*Hieroth.*) gerechtfertigter Gewissens-Zwang 1674. Verus auctor

est D. SCHEFLERUS Apostata, teste Valentino *Alberti* præf. Differt. de Classico belli Sancti non canendo. Huic *Scheflero* opposuit B. D. *Pomarius*: Den bewiesenen ungerechten Gewissens-Zwang: ex quo immortalis ex merito famæ & gloriæ Martyr incruentus Dr. & Pastor Jacobæus hic & Amicissimus Fautor atque Scholarcha venerandus p.m. Antonius *Reiserus* ita scribit in tractatu der Gedancken über den 73. Psalm --- der berühmte Theologus Herr D. Samuel *Pomarius*, Weyland gewesener Director und Prof. Primarius des kurtz-vorhero neu auffgerichteten Gymnasii zu Eperies in Ober-Ungarn / jetzt Superintendens in der vornehmen Handels Stadt Lübeck / in seiner herrlichen Arbeit wieder den von einem vermummeten alsso genandten / aber nicht allerdings unbekandten Hierotheo vielmehr Theomacho vertheidigten Gewissens-Zwang mit unwiederstreitlichen Gründen gewaltig an- und ausgeführet. &c.

(452.) BORBORITA. André RIVET. passive. Ita *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 536. At *Colomesius* Biblioth. Choif. pag. 77. memorat *Grotium* Annotationibus in Evangelia adjecisse tractatum contra duos Theologos, *Borboritam* & *Frontonem*. Borborita (verba sunt Colomesii loc. cit.) C'est Samuel DESMARETS, Theologien de Groningue.

(453.) *Franciscus* DE BORGIA. Ei tribuunt *Alegambe* pag. 166. & *Sotwel* pag. 217. Tractatum *de Meditatione super passione Domini nostri Jesu Christi*, quem tamen *Ludovico de* MONTOYA Augustiniano vindicant *Miræus* Biblioth. Eccles. Part. II. pag. 151. sub lit. (a) & ex Nicolai *Anthon.* Biblioth. Hispan. Tom. I. pag. 313. & Tom. II. pag. 4. *Visiera Alzata* Pentecost. num. XIII. p. 106. sub lit. (b)

(a) Miræus, Biblioth. Eccles. Part. II. pag. 151.

Ludovicus de Montoya, *Augustinianus Eremita scripsit vitam Christi in quatuor partes distributam & Tractatum* de Passione Christi *divisum in septem discursus pro septem horis* Canonicis; *quem librum alibi suppressi auctoris nomine, divulgatum esse inter opera P.* Francisci de Borgia, *Soc. JEsu Præpositi Generalis III. conqueritur* Corn. Curtius *Eremitarum Augustinianorum Historiographus & Definitor Generalis, in Elogiis virorum illustrium sui ordinis.*

(b) Villanii Visiera Alzata p. 106.

XIII. S. FRANCESCO BORGIA. *Ritrouo attributo à questo Santo P. dall'* Alegambe *pag. 111. della* Bibliotheca *il libro.*

Meditationes de la Pasion de Nuester Sennor per totas las horas Canonicas.

Di queste non parla il Ribadeneira; e nel Sotouello à p. 217. in vece di

Meditationes de Passione Domini per omnes Horas Canonicas *Conforme scriue l'* Alegambe, *si registra*

De Meditatione super Passione D. N Jesu Christi. *Non sò se a bella posta habbia tralasciate le parole, che seguono, accortosi, che l'accennato libro non fusse, come non è di quel glorioso Santo Confessore: o per nascondere la suppositione d'esso: essendo fattura del Ven. F. LODOVICO di MONJOIA Bellomontano Religioso dell' Or. Er. del P. S. Agostino, Predicatore non Valefatio, ma Apostolico, e con l'eloquenza, e con l'esemplo. Lo ritrouai nel di lui Elogio tra gli altri de gli* Huomini Illustri *da F.* Cornelio Curtio *nobilmente descrittip. 179, oue si legge*

Tractatum de Passione Christi diuisum in VII. discursus pro VII. horis Canonicis; Qui liber inter opera B. Francisci de Borgia Soc. JEsu alibi suppresso auctoris nomine divulgatus est. *Ma non mi sarei mosso à fauellarne, se dalla* Bibliotheca *de gli Scrittori di Spagna del Sapientissimo* D. Nicolas Antonio *p. 313. del T. I. non mi si accennasse doppo questo libro notato trà le altre Opere del Santo;* Huius argumenti Tractatus, BORGIÆ non jure tributus *LUDOVICUM DE MONTOIA* Augustinianum auctorem habuisse dicitur. *E nel Tom. II. p. 4. in F. LUDOVICUS DE MONTOIA, non lassa di parlarne parimente.*

De la passion de Christo, *Discursibus VII. divisus*, qui inter *B. FRANCISCI* BORGIÆ Opuscula viro huic Sanctissimo non jure supponitur.

Mà mentre dal P. Pietro Ribadeneira del medesimo coetano non se ne parla, perche volerglielo attribuire? Gl' Agostiniani *sono poueri mendicanti, e per uno Scrittore, che eglino habbiano, gia che dal Labbè si dica, che non ne habbiano, e per uno possano corrispondere con mille: à volergli togliere un libro, quanto à fogli di poco momento? Auuertano di non venire ammoniti con Dauide, che hauendo Mandre di* Bestiame *s' inuoglie di rapire la pecorella d' Vria. Ma forse da gli altri glie ne sarà stato fatto dono: ne considerando fusse d' altrui, l' accettarono con buona fede. Hor con migliore non dispiaccia loro, se m' induco à restituirlo à gli Agostiniani &c.*

BOREALIS v. *Heliocantharus.*

(454.) *Heidenus* BORRHOMÆUS *Ricruntus* ad Manuale Pacificum *Schützii* est *Henricus* BRUCKNERUS, Consil. Aul. Saxo-Gothanus, indicante *Deckherro* epistola sub dato Erff. 7. Ianua. 1690. Quod & confirmat *Symbola Junckeriana* ex Christiani *Gryphii* Relatione ex Parnasso, auff des HErrn Baron von Logau Beylager. vide quæ de hoc libro sentit Sev. Walth. *Sluterus* Propylæi Histor. Christ. Sect. II. pag. 189. n. 4. sub lit. (a)

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Histor. Christ. Sect. II. p. 189. n. 4.

Neque frustra legeris ut de Religione in Conventu Osnabrugensi *constitutorum verum sensum capias,* Guilielmi Ignatii Schützii *Manuale pacificum cum notis & animadversionibus Heydeni* Barromei *Riccrunti, quibus ea, quæ cum principiis revelatis, nobiscum natis, juris item publici atque privati in Imperio Romano Germanico recepti conveniunt, latius confirmantur, ea vero quæ his aduersa in præjudicium & odium Religionis Evangelicæ ab ipso asserta sunt, succincte examinantur & refutantur, Verona German. anno 1689. in 12mo.*

(455) BORTHENIUS. *REINBOTHIUS* Rechenberg libr. Symbol. p. 46. docente *Symbola Normanniana*, & Anagrammatis resolutione.

(456) BORUSSUS *Polyphemus : Jean* OECOLAMPADE passive. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 536.

(457) Le Pere du BOSC. Ejus nomine extat *Versio Sermonum P Narni*, quæ tamen Auctorem verum agnoscit M. Perrot d' ABLANCOURT, uti indicant *Colomiés* Biblioth. choif. pag. 170. 171. sub lit. (a) & *Baillet.* Auteurs deguisez p. 245. 246. sub lit. (b) *Bayl.* Dictionaire Tom. I. p. 634.

(a) Colomies Biblioth. Choif. pag. 170. 171.

Le Pêre du Bosc, *Cordelier autheur de* l' Honneste Femme, *d' un Panegyrique du Card. de Richelieu, & de plusieurs autres Ouvrages, estoit ami particulier de M.* Perrot d' Ablancourt. *On tira ce Pêre du couvent avec quelques autres Moines de divres Ordres par permission du Pape ; & comme il manquoit d' argent, M. d' Ablancourt lui donna les Sermons du* Pere Narni, *qu' il avoit traduis, & le Pêre du Bosc, ayant traité avec l' Imprimeur, les fit imprimer sous son nom. Ensuite il se fit encore Cordelier, sans en rien communiquer à M. d' Ablancourt qui s' en plaignit. L' autre rêpondit que M. d' Ablancourt estoit bien retourné à la Religion Protestante, sans lui en rien dire. Car M. d' Ablancourt estant amoureux de Madame de S.* Dié, *sa parente, qui s' appelloit* Perrot, *comme lui, se fit de la Religion Romaine. Mais il y renonca en Hollande.*

Je tiens toutes ces particularitez de M. Bouhereau, *celebre Medecin de la Rochelle, de qui nous verrons bien tost une Traduction Francoise des Livres d' Origêne contre Celse, qui pourra servir de modèle à nos Traducteurs.*

(b) Baillet deguisemens des Auteurs. p. 245. 246.

Monsieur d' Ablancourt *dans le temps qu' il estoit du nombre des Catholiques en usa aussi genereusement, & peutestre plus charitablement que le Cardinal à l' egard d' un de ses amis qui s' estoit trouvé dans le besoin apres etre sorti de son Couvent. La necessité d' assister cet amy le surprit dans un temps où il manquoit d' argent. N' ayant donc pas de bourse à luy offrir, il luy dit à peu prés ce que Saint Pierre dit au Pauvre, qui luy demanda l' aumône ; & il s' avisa de luy donner une Traduction de Francoise des Sermons du* P. Narni *pour en disposer comme de son bien, & d' en tirer ce qu' il pourroit des Libraires. L' amy pouvoit traiter avec le Libraire pour son profit en conservant le nom de Monsieur d' Ablancourt. Mais celuy-cy poussa la generosité jusqu' au bout, en permettant à son amy d' y mettre son nom, a fin qu' il pust avoir encore l' honneur du Livre avec le profit.*

(457. α) BOTERO, *Barragan : Jean de* RIBAS, où RIVAS CARRASQUILLA. *Baillet.* liste des Aut. deguisez. p. 536.

(458) BOURDOUIN, *le sieur : Antoine* SINGLIN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 536.

(459) BOURG *l' Abbé, Olenix du : Jean Pierre* CAMUS. Baillet. liste des Aut. degu. p. 536.

(460) BOUTIGNY, *Matthieu de : François* SAGON. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 537.

(461) Henricus, qui aliis Wilhelmus BRABANTINUS, à patria item MOORBECANUS aliis cognominatus, idem est qui *Thomas Apiarius*, sive CANTIPRATENSIS: uti demonstrat pluribus in vita ejusdem *Georgius Colvenerius*, & ex eodem *Valerius Andreæ* pag. 330. & 833. ad de *Jo. Gerh. Vossium* de Histor. Lat. l. 2. c. 60. pag. 487. & *Fr. Sweertium* pag. 692. Vide quæ diximus de eodem supra, in voce *Apiarius*, & *Anon.* c. 2. n. 19. c. 5. n. 178. & c. 6. n. 190.

(462) BRANDEBURG: *Christianus Wilhelmus Marchio. Laurent.* FORER. Baillet. liste des Aut. deg. p. 537.

(463) BRANDINUS *Sibaldus : Barthelemy* PITISCUS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez, p. 537. Editum autem est a Pitisco sub Brandini personato nomine Vaticinium de futuro S. Rom. Imperii statu, ut ex Goldast. de Regno Bohem. lib. IV. cap. 14. p. 541. memorat Deckh. de Script. Adesp. p. 150.

BRAVONIUS v. *Senatus.*

(464) *Bernardus* BREDENBACHIUS. Ei tribuitur *Historia Capti Hydrantii*, sed minus recte, ut judicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 133. ubi librum hunc *Guilielmo* CANOERSIN, seu CAORSIN, Rhodiorum Vice-Cancellario asserit. Adde *Baillet.* liste des Aut. deguis. p. 538.

(465) A. BRESENII Send Schreiben an einen guten Freund/ est *Petri* STREUBERI. *Rango* Histor. Syncretismi p. 1099.

(466) S. BRIGITTÆ Revelationes, quæ Brigittæ Laginensi SCOTÆ assignantur, potius debentur BRIGITTÆ SUETICÆ, ut observant, ex Jacobi *Waræi* de Scriptoribus Hyberniæ p. 9. Magnif. *D. Maier* dissertat. Epistol. sub lit. C. & ex *Oudino* Monatliche Unterredungen / An. 1690. p. 159. 160. sub lit. (a)

(a) Monatliche Unterredung. A. 1690. pag. 159. 160.

Ich halte es lieber mit dem *Oudino*, der in seinem *Supplemento p. 108.* schreibet: *Hujus Brigittæ nonnulli revelationes celebrant, quas esse Brigittæ junioris apud me constat, quasq; nullius aut minimi ponderis esse censeo.* Nemlich / es sind vor Alters zwey Brigitten berühmt gewesen/eine aus Irrland/ die um das Jahr Christi 521. gelebt / die andere aus Schweden / die

Anno 1373. zu Rom gestorben. Gleichwie nun die *Confusio nominum* gar gemein ist/ also haben etliche Unverständige die *Revelationes* oder Offenbahrungen der Irrländischen Brigitten zugeschrieben/ welche *Oudinus* straffet/ und selbige der Schwedischen zueignet/ aber nichts darauf hält/ wie er denn *p.643.* da er die Schwedische *Brigittam* als eine *Scriptricem Ecclesiasticam recensiret* / gleichfals schreibet: *Opus quamvis pium, nullam tamen apud graves viros, aut saltem modicam hucusque obtinuit fidem: licet inde devoti magnam sumant Meditationum suarum Materiam, devotionis alimoniam.*

(467) BRITANNICUS v. *Mercurius.*

(468) BRITANNUS, *Paulus: Gabriel* BOWEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 537.

(469) BRITO v. *Herodus.*

(470) *Joannes de* BRITTO edidit Lusitanice *Compendium Ceremoniarum, quæ observari debent in celebranda Missa.* Ulyssipone, typis Dominici Carneiri, An. 1671. in 4to. Verus auctor est Jesuita, *Joannes de* PAYVA Lusitanus Ulyssiponensis, testante *Sotvello* Biblioth. Script. Societ. Jesu. p. 486.

(471) BROTHEUS, où plutôt BROTEUS: *Angelus* SABINUS, passive. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 537.

(472) BROUARD, se venditat pro Auctore *Supplementi ad tractatum de Vesica & Ureteribus, quod tamen debetur Regis Angliæ Medico*, D. de MAYERNE. vid. *Nouvelles de la Republique des lettres.* Juillet 1685. p. 796. sub lit. (a)

(a) Nouvelles de la Republ. des Lettr. Juillet 1685. p. 796.

La 2. piece qu' ils ont supplée est le Traité de Vesica & Ureteribus, *ou ils rapportent l' Histoire de la Vessie monstrueuse de Casaubon. Cette Histoire vient originairement du fameux M. de* Mayerne, *Medicin du Roy d' Angleterre, quoi que Brouard s' en soit dit l' Auteur en l' envoyant a Breverovicius Medecin de Dordrecht qui l' a inserée dans son livre* de calculo.

(473) *William* BROWNES, *Letter dated* Aug. 16. anno 1599. in Parsonium, *Caroli* PAGETII: Sutcliff. Blessing pag. 228. 230. Confer *Parson* Apolog. 194. b. Hæc *Symbola Normanniana.*

(474) *Jean* BRUCK. *David* GEORGE. *Baillet* Liste des Auteurs deguisez p. 537.

(475) *Franciscus* van der BRüGGE. Ejus nomine prodiit Amstelodami, typis *Philippi* VAN EYCK, 1661. in 12. lingua Belgica tractatus cum inscriptione: *Fidelis ductor.* Hujus Auctorem *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societ. JESu pag 238. a. innuit esse P. Franciscum MILEMAN, Bela Brugensem qui eum opposuit Menoni cuidam, cujus deliramenta confutat, ut ait Sotvvel. loc. cit.

DE BRUGIS v. *Robertus.*

(476) BRUN, *Le Sieur de: Dom.* MORILLON. *Baillet* Liste des Auteurs degvisez pagina 537.

(477) BRUNERUS, suis auspiciis in lucem edidit *Grammaticam Hebraicam*, compositam â CEVALERIO, ut indicat *Abercrombius* Furis Academ. p. 304.

(478) BRUNET *Hugues Bertrand* CARBONEL. *Baillet.* Liste des Auteurs degvisez pagina 537.

(479) BRUNONIS Carthusianorum Principis opera, quomodo BRUNONIBUS *aliis*, nempe ASTENSI *Cardinali*, SIGNIENSI, & tertio Episcopo HERBIPOLENSI, vindicata fuerit, vid. apud *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 135. & 139. & *Olearium* abaci Patrum p. 93. & seqq. quæ loca sub lit. (a) & (b) repræsentamus.

(a) Raynaudus de malis & bonis libris pag. 139.

S. Brunoni Carthusiano, *supposita esse omnia opuscula tomi tertii, quæ in Indicibus Cassinensibus a primo illorum opusculorum denominantur, Liber* de luminaribus Ecclesiæ, *esseque omnia S. Brunonis Signiensis; contendit Autor disquisitionis historicæ ad opera S. Brunonis Signiensis, recens evulgata. Qui si existimaret, S. Brunonem Carthusianum non fuisse satis a doctrina bene constitutum, ut posset dici ea opuscula conscripsisse, aberraret omnino; cum S. Bruno Carthusianus fuerit Doctor suo tempore eximius. Supposita tamen utriusque Brunonis idoneitate ad eas scriptiones conficiendas, quorum alterutri tribuenda sint ea opuscula non definio.*

(b) Olearius Abaci Patrum pag. 93. & seqq.

Bruno Astensis, *Abbas Cassinensis, Episcopus Signiensis & Cardinalis, qui obiit ann. 1125. teste Ferd. Ughello Abbate, T. I. Ital. Sacr. Jo. Bapt. Marco, ad Pet. Diac. de viris illustr. Cass. 34. pag. 61. & aliis, quos Labbeus T. 1. pag. 213. producit. Ejus opera omnia, quæ Brunoni Carthusiano ex parte, & aliis, hactenus falso attributa, vindicavit suoq; autori asseruit, eorum integris 2. Tomis, Venetiis ann. 1651. excusorum editor D.* Maurus Marchesius, *Panormitanus, Congreg. Cassin. monachus. Sunt autem, Tomo I. Comm. in Pentateuchum edit. antea Duaci, 1648. item Comm. in Jobum, Psalm. Canticum & Apocal. Tomo vero 2. homiliæ seu Sermones 145. In Evangelia totius anni, (quæ ann. 1578. sub nomine Eusebii Emisseni, & Tom. 5. Bibl. Magn. Colon ann. 1622. ed. Part. I. f. 544. ex recognitione* A. Schotti, *sub* Eusebii Gallicani *cujusdam nomine editæ extant,) tract. in Cantic. Zach. & de Incarn. Dom. de laudibus Ecclesiæ, libri 6. sententiarum, & similia plura. Ejus aliquam homiliam,*

am, in die Natalis Dom. in nocte, habitam, cum aliis ejusdem argumenti nuper communicavit & edidit C. Daumius pag. 197.

BRUNO v. *Cibaldi.*

(480.) BRUNO MAGNUS ARCHIEPISCOPUS COLONIENSIS. Ei adscribunt *Commentarium in Pentateuchum Sixtus Senensis* Bibl. Sanctæ lib. IV. pag. 270. b. & ex eo *Olearius* Abaci Patrolog. p. 95. & *Vossius* de Histor. Latin. lib. IV. cap. XL. pag. 344. Quem tamen vindicat BRUNONI ASTENSI Cardinali, & Episcopo Signiensi, *Sandius ad Voss.* p. 72. sub lit. (a)

(a) Sandius in notis ad Voss. p. 72. *Commentarium in* Pentateuchum Brunoni (*Archiepiscopo* Colon.) à *Vossio tributum*, *Maurus Marchesius & Aloysius Sqvadronus* Brunoni Signensi *vindicant*; *de quo* Brunone *V. Voss. p. 773.*

(481.) Brunsvicensis Senatus Nomine Acten-Gemässe *relationem facti & juris* wieder *Dr. Justum Oldekoppen* scriptam consignavit Dr. Joh. STRAUCHIUS, t. t. Syndic. Reip. Brunsvicensis scilicet contra Doctoris *Oldekoppii* librum, inscriptum, *Horrendum injustitiæ monstrum.* Didici hoc ex libro, cujus titulus: Dr. Ægidii Strauchs läster- und Lügen-Kunst / durch Georg Christoph. Calixtum, Helmst. 1668. pag. 80. indicante Clarissimo viro Dno Secretario civitatis Stadensis *Diterico*, per Symbolam a filio *Joh. Friderico von Stade* J. U. Candidato cui & alias debemus Symbolas notabiles etsi paucas & seras quidem attamen non eo minus honoratas.

(481 a) BRUNSWICK, Henricus Julius Dux: *Werner* KOENIG. *Baillet,* liste des Auteurs deguisez pag. 537.

(482.) Friderici BRUSSI Theologi nomine, scripsit Jesuita Prutenus, *Fridericus* BARTSCHIUS, *Responsionem benevolam & Christianam, qua refutat Orationem Andreæ Volani, Lithuanos à Secta Zwingliana ad fidem Catholicam conversos, ad pristinos errores revocare conantis:* uti refert *Alegambe* pag. 144.

Addit *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 267. a. (2) *Speculum Jesuitarum*, idiomate Germanico scriptum *contra* Danielem *Cramerum*, Lutheranum Pseudo-Ministrum, Braunsbergæ, typis Schonfelsianis 1603. (3) *Commentarios in Evangelia*, *Adventus*, & quæ sequuntur, Dominicarum ad eos potissimum, qui inter hæreticos degunt, juvandos ordinatos. Cracoviæ, apud Nicolaum Lobium 1607. Eadem habet quoque *Witte* Diar. Biograph. Anno 1609. 21. Novemb.

(483.) BRUTUS; *Stanislas* LUBIENIECKI DE LUBIENIETZ. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 537. adde pag. 313. & 314. ubi hunc Socinianum esse indicat, qui ad libertatem Conscientiarum invehendam supposititio hoc nomine usus fuerit, scriptorum tamen sub hoc locum emissorum nullam injicit mentionem. Is est qui Hamburgi diu commoratus opus grande in folio de Cometis nobis dedit. Quemque Sandii Bibliotheca Antitrinitaritorum LUTOMIRSIUM nobis appellat, ejusq; scripta ordine recenset pag. 42. 43. hujusce tamen haut meminit.

(484.) Stephani Junii BRUTI Celtæ, *Vindiciæ contra Tyrannos.* De Auctore hujus libelli, sæpissime variis in locis excusi, variæ fuere suspiciones eruditorum, donec tandem in Editionis novæ, ao. 1660. apud Ægidium Valkenier, Amstelodami excusæ frontispicio, nomen *Theodori* BEZÆ fictitio illi superius memorato subjiceretur. Ibi vero *Gisbertus Voetius*, Theologiæ Professor Ultrajectinus, sive quod auctoritate publica fuisset ad hoc ipsum *instigatus*, (quandoquidem Senatum Genevensem ea de re scripsisse Amstelodamensi, ac *Bezam* suum purgasse, sibi ex fama publica compertum, in litteris suis memorat Excellentissimus Dn. *Gerhard von Mastricht*,) sive quod injuriam *Bezæ* factam arbitraretur, illius Manes libello peculiari defendendos suscepit, cui Titulum fecit: *Disquisitio de Auctore Vindiciarum contra Tyrannos, quæ sub nomine* Junii Bruti Celtæ, *aliquoties typis editæ sunt*, Amstelodami ex officina Ægidii Valkenier ao. 1661. in 12mo sine auctoris nomine, quem tamen postea *Voetius* prodidit semetipsum, parti quartæ Disputationum suarum Theologicarum selectarum numero vicesimam pag. 231. & seqq. eandem recusam inserens. In ea, *Huberti* LANGUETI opusculum hoc esse, verosimilius facit, quam ut amplius ea de re dubitare sustineam. Interim non possum non aliquid notare ad hæc Disquisitoris illius verba p. m. 15. editionis in 12. extantia: *Cum ergo nulli Editores, nulli Amici & Inimici, tum* Langueti, *tum* Bezæ, *usque ad annum 1660.* Bezam *auctorem prodiderint, ne quidem conjecturam de eo fecerint: non video cur ἀεροβατοῦσι στοχασμῷ τοῦ δεῖνα, tantum tribuendum sit, ut conjecturali novi tituli episagmate libellus hac tempestate oneretur, & omnis ordo Theologorum, qui innovandi pruritu à Genevensibus non divortiunt, quamdiu nec illi a verbo Dei, Regibus suspectus redderetur.* Nimirum *Joannem Philippum Anglum* in Responsione sua ad Apologiam (*Brammali*) pro Rege & populo Anglicano, Londini 1652. in 12. edita, pag. m. 29. Bezam expressis verbis harum Vindiciarum contra Tyrannos auctorem affirmare. Quæ forte causa fuit, cur aliquot annis post illius nomen editioni novæ publice præfigeretur. In Languetum consentit etiam *Paulus Colomesius* Recueil des Particularitez pag. 130. hisce verbis: *M. Daillé m'a dit qu'il avoit appris que l'Autheur du livre intitulé: Vindiciæ contra Tyrannos, sous le nom de* Stephanus Junius Brutus, *est* Hubert Languet, *savant homme, & grand Politique, Ce qui m'a esté depuis confirmé par M. Legoux de Dijon, qui ajoûta que M. de la Mare Conseiller de la mesme Ville, avoit remarqué cela, faisant l'Eloge* d'Hubert Languet. *D'Autres attribuent ce livre à* M. du Plessis, *à qui je le donnerois aussi volontiers, sur ce temoignage de*

D. Aubigné, Tom. 2. l. 2. ch. 2. pag. 108. Il paroissoit un autre livre, qui s'appelloit *Junius* Brutus, ou defense contre les Tyrans, fait par un des doctes Gentilshommes du Royaume, renommé pour plusieurs excellens livres, & vivant encore aujour d'huy avec authorité. Dans un autre endroit de son Histoire sçavoir Tom. 1. liv. 2. ch. 15. pag. 91. D' Aubigné dit, que ce Gentilhomme luy á avoûé qu'il en estoit l' Autheur. *Hugonem Grotium* quoque in eadem opinione fuisse, memorat *Scavenius* num. 75. Notabilis etiam est locus Boecleri ad Grotium lib. 1. de J. Belli & Pacis cap. 4. §. 6. ita se habens: *Ejus liber satis eleganter scriptus est.* Grotius in Apologetico adversus Rivetum *docet*, MORNÆUM *esse auctorem*, *nescio an satis verè. Mihi videtur auctorem fuisse* Hub. Languetum. *Losannæ fuit Vir doctus, qui pagellas habuit scriptas manu ipsius* Langueti, *& quidem ita scriptas, quasi composuerit, deinde stylus cum ipsius stylo congruit. Scopus Reformatorum fuit, ut Regis Galliæ potestatem coarctarent.* Idem in Modesto seu Museo suo pag. 31. adhuc de auctore dubitabat, hisce verbis eundem laudans: *Egregia autem doctrina famaque præditum, Franco Galliæ scriptorem, & qui se* Bruti *nomine dissimulat, sive* Mornæus *is est, sive* Hubertus Languetus, *quis non miretur.* Dominus *Dietericus* in notis ad A. B. t. 5. pag. 43. quas Oldenburgerus disc. in Instrum. Pacis part. 3. p. m. 5. *succinctas & elegantes* ex vero vocat, ab ejus, tanquam seditionibus excitandis apti, lectione cavendum, una cum aliis plurimis Viris doctis monet.

De auctore quidquid etiam sit: Certe crematum esse librum hunc per Carnificem apud Anglos, in recensione Epistolarum *Vossii* à *Colomesio* collectarum fidem faciunt Monatliche Unterredungen Ao. 1690. p. 630. Coeterum & Tres memoratos eruditos viros, BEZAM, MORNÆUM & LANGVETUM pro Auctoribus Scripti hujus habitos esse docet *Teissier* Eloges des Savans Tom. I. pag. 512. Inprimis autem de hac controversia vide treues Lutherthum pag. 109.-- 113. sub lit. (a) ubi ex *Grotio*, *Boeclero*, *Voetio* multa hanc in rem Auctor affert, tandemque cum Auctore *de l' Avis aux refugiez* (qui est *Jurieu*) LANGVETUM ET MORNÆUM simultaneos Auctores scripti hujus constituit. Adde *Acta Erudit. Lipsiens.* ao. 1692. p. 59. *Deckher.* de Script. Adespotis p. 88. quibus addit Dr. *Thurman. Zieglerum* de Jurib. Majestat. Exerc. I. §. 17. & Ex. X. §. 44. *Marginalia* autem *Normanniana Boecleri* Differt. Polit. 322. 409. Instit. Polit. 104. & *Milton* defens. Secund. 134. Rem omnem breviter edisserunt *Menagiana* Tomo II. pag. 86. 87. sub lit. (b) ubi LANGVETO expresse hic liber asseritur, adde *Baillet* deguisem. de Auteurs pag. 313. sub lit. (c) & *Colomies*, Melanges Historiq. p. 52. In primis antem le projet d' un dictionaire critique pag. 88-101. HOTOMANNO tamen adscribere hoc scriptum contra Tyrannos videntur les *Nouvelles de la Republ. des lettres* du septembre, 684. pag. 151. Aperte Domino de ALDEGONDE tribuit Vindicias contra Tyrannos Petrus *Gartz* Puritanischen Glaubens- und Regiment-Spiegels cap. IIX. pag. 210. Vide prolixe *Bayle* Dictionaire peculiari dissertatione addita Tom. II. pag. 1286. usque 1294. & ante p. 138. incidenter, ut & 284. Extat in Bibliotheca mea tractatus hic *Bruti* ex Zetzneri editione Francofurtana 1622. Quatuor Quæstionibus distinctus cum Prætectatione Cononis *Superantii* Vasconis, additusque ei *de jure Magistratuum in subditos*, & *officio subditorum erga Magistratus*, cui subjunctus Quæstionum & objectionum index. Uterque liber constat paginis in universum 281. Vide infra Vasco.

(a) Treues Lutherthum M. D. E. P. P. (i e. Masii, Doctoris, Ecclesiastæ, Prof. Publ. pag. 109. 110. §. 5.

Nachdem dann nun erhellet / was *Beza* von der Gegenwehr der Unterthanen gegen die hohe Obrigkeit halte / wollen wir kürtzlich eröhrtern / ob *Beza auctor* sey von dem schädlichen auffrührischen Buch / genannt: *Steph. Junii Brutii Vindiciæ contra Tyrannos*: Ich weiß woll / daß unter den Gelehrten hierüber viel Fragens und Zweifel gewesen / und daß vielleicht diejenigen *Raison* haben / die dieses Buch einem andern beylegen; Dennoch wird mir woll vergönnet seyn derer zu gedencken / die es *Theodoro Bezæ* beymessen. *Johannes Philippus Anglus in Responsione ad Apologiam* (*Brammali*) *pro Rege & populo Anglicano Londini edita 1652. in 12mo pag. 29.* bekräfftiget mit ausdrücklichen Worten / daß *Beza* der *Auctor Vindiciarum contra Tyrannos* sey. Wie ich diesen Ohrt bey dem gelehrten Herrn Placcio *in Catalogo Pseudonymorum pag. 169.* angemercket finde. Es ist auch bekandt / daß dieser *Tractat* des *Junii Bruti ao. 1660.* zu Amsterdam bey *Ægidio Vakenier* unter dem Nahmen *Theodori Bezæ* öffentlich gedrucket / und wieder auffgeleget worden. Und meinte damahlen der Verleger so wol / als andere gelehrte Leute Beweißthum gnug zu haben / umb den *Theod. Bezam* für dem *Auctore* außzugeben. Es wolten es auch einige aus seiner Schrifft-Art beständig behaupten. Allein der Raht von *Genev*, der wol sahe / daß es bey grossen Herrn ihrer *Religion* wenig Vortheil bringen würde / wenn man glaubte / daß dis Buch von einem vornehmen Lehrer ihrer Kirchen geschrieben wäre / erinnerte den Raht zu Amsterdam des *Bezæ auctoritä*t hinführo zu verschonen. Worauff *Gisbertus Voëtius* den *Bezam* zu *defendi*ren sich unterstanden / und ließ einen *Tractat* ausgehen / dieses Tituls: *Disquisitio de Auctore Vindiciarum contra Tyrannos, quæ sub nomine Annii Bruti Celtæ aliquoties typis editæ sunt. Amstelodami ao. 1661. ex officina Ægidii Valckenier.* Aber dieser *Tractat* ging zuerst ohn des *Voëtii* Nahmen aus. Nachgehends aber hat er selbst sich dazu bekennen / und ihn seinen *Tomis Disputat. Select. part. 4.* mit einverleiben wollen. Man sihet aber leicht / daß er seine *negativam* ziemlich schlecht beweise / als zum Exempel. Weil diejenigen dis Buch dem *Bezæ* nicht *attribui*ret haben / die sonst aus seinen Schrifften alles auffrührische zusammen gezogen / so ist er auch nicht der *Auctor*. Denn sonst würden seine Feinde es nicht verschwiegen haben. Das *Argument* ist schlecht / und wann ich nicht durch andere *Auctoritates* mich überreden liesse / daß *Beza* nicht *Auctor* davon sey / würde ich noch mit *Johanne Philippo, Anglo* gleiche Meynung behalten. Aber es ist gnug hierüber folgende *reflexion* zu machen. 1. Wo *Beza* nicht der Lehr des *Junii Bruti* hin und wieder in seinen Schrifften *favorisi*ret hätte / würde sich niemand unterstanden haben / ihn für *Junio Bruto* zu halten. Nun aber

aber ist zum wenigsten die Gleichheit ihrer *Sentiments* Ursach / daß *Beza* für dem *Auctore pasfiren* müssen. 2. Ist auch das zu mercken / daß ob woll *Voetius* und andere dieses Buch nicht *Bezæ* zueignen / daß sie es doch einem *Reformirten* lassen müssen / und wie es auch gehet / gestehen / daß diese Frucht in *Calvini* Garten gewachsen.

Pag. 112. & 113. §. 7. Ob aber *Beza Auctor* sey des Buchs / so unter den Nahmen *Junii Bruti* ausgegangen / kan uns woll gleich viel thun. Genug ist es / daß es ohnfehlbar von einem *Refomirten* gemacht worden. Die es *Theodoro Bezæ* beylegen / die beruffen sich auf *Johannis Philippi Angli* Zeugniß / welcher davon gnugsahm müsse *informir*et gewesen seyn / weil ers so so deutlich / und ohne allen Zweiffel bejahet. Sie beruffen sich auch auf die offentliche *Edition*, die zu *Amsterdam Anno 1660.* den Nahmen *Theodori Bezæ* führet. Sie beruffen sich auf die Gleichheit des *Styli*, meynen *ex ungue Leonem* zu erkennen.

Sie führen an / daß *Beza* als ein *Exul* aus Franckreich wider des Königs in Franckreich *Auctorität* aus Haß geschrieben / und daß Er in der *Republique Genev* den *Esprit Republiquaire* nicht verbergen wollen.

Das sagt *Bœclerus in annot. ad Grot. de J. Belli & P. cap. 4. §. 6.* kühn heraus: *Scopus Reformatorum fuit, ut Regis Galliæ potestatem coarctarent*: Das Absehen der Reformirten in diesem Buche sey gewesen / daß sie die Macht des Königes in Franckreich einschrencken möchten; ob wol sonst *Bœclerus* in der Meinung ist / daß *Hubertus Languetus* ein Reformirter Frantzos dieses aufrührischen Buchs *Auctor* sey. Welches ihn ohnzweiffel *Voetius* überredet hat. *Grotius* aber in seinem *Apologetico adversus Rivetum* hält *Mornæum* für dem rechten *Auctore*, und *Boeclerus* stehet an einem Orte selbst an / ob ers dem *Mornæo*, oder *Langueto* beylegen soll. Und *Colomesius* in seinem *Recueil de partularites*, streitet mit sich selbst / ob ers *Mornæo* oder *Langueto* beylegen soll: *je le donnerois Volontiers a Monf. du Plessis dit il &c.* Aber diesen streit hat *D' Aubigne Tom. 1. pag. 124.* und *170.* dadurch aufgehaben / daß er sagt / *Languetus* sey zwar der *Autor* des Buchs / *Mornæus* aber habe es herausgegeben / woraus denn der *Autor* des *Avis aux Refugies pag. 206.* sagt: *Il se trouve selon les dispositions du droit Romain, que ce livre peut estre attribué a deux auteurs scavoir à du* Plessis Mornai *&* à Hubert Languet, *les deux personnes, qui par leur naissance, par leur Scavoir, par leur esprit, par leur plume, par leur zele, & par leur continuelles negotiations en faveur de la cause, s' estoient acquis la plus grande autorité parmi vous.* Der *Auctor* aber sagt darum / *selon dispositions du droit Romain*, weil das *Jus Civile* den *Editorem* eines *Infamen*-Buchs so wol / als den *Auctorem* selbst / schüldig hält.

(b) Menagian. Tom. II. p. 86. 87.

Le Roy qui a le sens plus juste qu' aucun autre de son Royaume, approuva la remarque & changea sa Lettre. Cela est beau pour un Prince.

C' est un excellent Livre que les Lettres de Languet. *M. Languet étoit Conseiller au Parlement, & homme de grand mérite. C' est lui qui est Auteur d' un Ouvrage admirable intitulè:* Vindiciæ Regiæ contra Tyrannos. *Il fit ce Livre pour defendre la Cause d' Henry IV. Comme il y alloit de la vie de s' en declarer Auteur, il prit si bien ses mesures avec son Imprimeur, & le secret fut si bien gardé par l' intérest qu' ils y avoient l'un & l' autre, qu' on ne scut que long-temps aprés la mort de M. Languet, que ce livre êtoit de lui; & l' Imprimeur qui dêclara qu' il l' avoit imprimè aprés la paix faite, dêcouvrit aussi au Roy Henry IV. comment la chose s' êstoit passée.*

(c) Baillet Deguisemens des Auteurs pag. 313.

On peut rapporter aux matieres de la Politique le fameux masque de Junius Brutus, *dont s' est couvert* Hubert Languet, *pour ecrire contre le gouvernement Monarchique, parce qu' il semble avoir voulu se revêtir du Caractere Republicain des deux celebres Brutus, qui se sont soulevez l' un contre les Tarquins, & l' autre contre Cesar.*

---

(485) JUNIUS BRUTUS POLONUS. Hoc nomine extant *Vindiciæ pro Religionis libertate* Elevterop. 1650. in 8vo. quas *Casaubono* tribuunt *Acta Eruditorum Lipsiens.* Anno 1694. pag. 162. sub lit. (a) BUCHANANO autem *Acta Eruditorum* An. 1684. p. 22. (aa) & cum iis Mich. *Piccartus*, qui hoc exemplari suo, quod penes *Daumium* est, propria manu sua adnotavit, ut refert laudatus Daumius ad me Msc. epist. sub dat. 10. Octob. 1677. CRELLIO, Scriptori de grege Socini decantatissimo asserit judicio Virorum fide dignissimorum *Cave* epistola mihi scripta sub dato 8. Iduum 10bris 1676. Cui adde le *Projet d' un diction. Critique* p. 112. sub lit. (b) Certe LANGUETO hunc tractatum abjudicat Sorbiere, ut patet ex Vita ejus p. 17. & *Sorberianis* p. 29. sub lit. (c) (d) Adde *Bayle* Dictionaire. addit. Tom. II. 1292.

(a) Acta Erud. Lipsiens. An. 1694. pag. 162.

Aliquot ante mortem annis cœperat vertere librum Crellii Sociniani, *quem magni æstimabat, de* causis mortis Christi, *& cœperat quoq; Historiam Eruditorum scribere. Sed destitit proposito; quemadmodum etiam nescitur, quorsus devenerit Tractatulus ejusdem* de pace & concordia inter Christianos concilianda, *ut & versio libri anno 1637. impressi sub titulo*: Junii Bruti Poloni Vindiciæ pro Religionis libertate *cujus autor tantum abest ut sit* Hupertus Languetus, *ut sit potius continuatio Tractatus de Libertate Ecclesiastica anno 1607. excusi, cujus autor extra controversiam omnem est* Casaubonus, *ipsomet teste Epistolarum suarum 539. editionis Hagensis.*

(aa) Acta Erudit. Lipsiens. an. 1684. pag. 22.

Objecerat autem Arnaldus (*is enim est, quem designat, quemq; tandem, capite ultimo aperte nominat*) *Reformatis libros Buchanani & Paræi, tum qui sub nomine Junii* Bruti, *& sine nomine sub titulo, de jure Magistratuum in subditos & subditorum officio erga Magistratus, editi dudum fuerunt.*

(b) Projet d' un Diction. Critiqu. p. 112.

Au reste Languet *n' est pas le seul qui se soit caché sous celuy de Junius Brutus. Le Fameux* Socinien

Crellius *l'a fait aussi dans un livre sur la* liberté de Conscience. *Le Catalogue de la Bibliotheque d' Oxfort en fait mention en cette maniere : Junius Brutus Polonus : Vindiciæ pro Religionis libertate; & nous renvoye a Val. Magnus.*

Ib. *La Méme* Biblioth. *des* Anti Trinit. *qui apprend p. 117. que* Crellius *a ecrit sous le nom de* Junius Brutus.

(c) Sorberianis *præfixa* Graverolii *Vita de Sorbiere. p. 17.* Junii Bruti *Poloni* Vindiciæ pro religionis libertate. *Ce livre n' est pas comme quelques uns ont crû du Sçavant Hubert* Languet, *quoi qu' il se soit autres fois deguisé sous ce nom là en ses Vindiciæ contra Tyrannos.*

(d) Ibid. p. 29. *Junii* Bruti *Poloni Vindiciæ pro religionis libertate Eleutheropoli 1637. Hunc* libellum auro contra non carum *in Gallicum sermonem transtuli* (Mr. Sorbiere) *a quibusdam amicis meis latinæ linguæ ignaris rogatus.*

---

(486) BRUXELLENSIS Collegii Rhetorum S. J. nomine, *Lacrumas in obitum Serenissimæ Hispaniarum Reginæ, Margaritæ* Austriacæ, *cum Oratione funebri* 1611. edidisse *Jodocum* ANDRIES, Jesuitam Belgam, testatur *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. p. 588. & *Alegamb.* Bibl. Jes. p. 280.

Adde etiam *Sotvellum* Bibliothec. Script. Soc. Jesu p. 517. a.

---

(487) BUCCABELLA où BOCCABELLA. *Stephanus* COSELINI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 537.

---

(488) Noa vel Lothus BUCHOLTZERUS. Quod hujus nomine prostat *Carmen de Matth. Flaccio Illyrico* scripsisse fertur *Georgius* SABINUS ut ex Petro *Albino* in Vita Sabini recenset *Symbola Rauschiana.*

---

(489) BUDDAS. TERBINTHE où TEREBINTE. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 538

---

(490) *Claus* BUER : BADO Minensis. Baillet, liste p. 538.

---

(491) BULIFON, *Antonio : Pompée* SARNELLI. *Baillet.* p. 538.

---

(492) Johanne Antonio BUMALDO, Bononiense Collectore, quæ prodiit *Bibliotheca Botanica*, seu *Herbaristarum scriptorum promota Synodia, cui accessit individualis graminum omnium, ab auctoribus hucusque observatorum, numerosissima Nomenclatura.* Bononiæ typis hæredis Bonatii 1657. in forma minima 24. Liber ut mole, ita non tam usu exiguus. Ejus auctorem verum esse *Ovidium* MONTALBANUM, Senatorem & professorem Bononiensem, cognovi ex Civis Amicique mei doctissimi Domini *Martini Fogelii* Ph. & Med. Doctoris, exemplari, quod dono auctoris modo nominati ad se pervenisse, in fronte notaverat.

Confirmat hoc la *Visiera* Alzata Hecatostes num. LXXXII. p. 80. 81. sub lit. (a) cui adde *Bailletum* liste des Anteurs degvisez. p. 538. De Thoma Bartholino idem dicente in Præfat. suarum de Medicina Danorum domestica dissertationum refert *Symbola Normanniana.*

(a) Villani Viziera alzata pag. 80. 81.
LXXXII. OVIDIO MONTALBANI. *Soggettò benemerito della Patria, e della Republ. letteraria, oltre li parti col vero altri ne publicò con nome supposto.*

Mineralia Bonon. Civium Anademata *seu* Bibliotheca Bononiensis, *cui accessit* Antiquorum Pictorum, & Sculptorum Bonon. *Breuis* Catalogus *Collectore Io. Antonio Bumaldo C. B. C. & Equ. Bononiæ Typis H. Victoris* Bonatii *M. DC. XLI. 24.*

In questo breue Catalogo *son notati in* Compendio *gli Scrittori ed i Pittori Bolognesi. De Pittori dalla Famosa Penna dal Conte* Carlo Cesare *Canon. Malvasia ne sono descritte badialmente le Vite : e doue il* Montalbano *si dimenticò del Gran* Giouannino *da* Capugnano *li cui pennelli illustrano le più famose Galerie, non manco di quello si faccia nelle più conspicue librarie l' Oceano imboschito di Giacomo Maria da S. Remo; Il Malvasia lo descrive qual' era : e doue il primo fù encomiato dal famosissimo, e Pittore, e Poeta* Leonello Spada, *il S. Remo ne ottenne un Panegirico nello stile di Marco Lamberti, da Madama* Camilla Bertinelli, *Consorte di Monsieur* Ludovico Martini *Sirena innocente del Paglione. E de gli Scrittori scrive, e scrivera il non men gentile che eruditissimo* Conte Valerio Zani, *e fin d' hora sò hauere alla medesima aggiunti sopra C.C. Scrittori, alli quali andaranno aggiunti gli Epitaffi, ne mancheranno all' Opera gl' Indici necessarii.*

---

(493) *Edmundus* BUNNEY, Collegii Mertonensis aliqvando socius, immutata forma Protestantium usui accommodatum edidit tractatum sub nomine suo qui sub Roberti PARSONII vulgo PARSONS nomine extat, inscriptus *directorium ad Christianam fidem, seu Resolutio.* Qvanquam nec ille revera Personii est, ut exponit *Wood* Antiqvitat. Oxonienf. lib. II. p. 78. b. sub lit. (a) Operis Ichnographiam *Ludovico de* GRANADA, compositionem M. BRINCKLEJO adscribi docens. At *Alegambe & Sotvel.* librum *Personio* tribuunt, de Pseudonymis autem nihil addunt.

(a) Wood. Antiquitat. Oxonienf. lib. II. p. 78.

Directorium ad Christianam fidem, seu resolutio, lib. I. extat Anglice. *1585.*

Hoc ille libro magnam sibi famam cumulavit, idque non tantum apud Pontificios, verum & Protestantium doctissimos; quam tamen, ne mentiar, haud usq; adeo promeritus videtur, cum aliorum unice inventa collegisse, inque Linguam Anglicanam transfudisse compareat; quamvis vel eo nomine laudandus sit, quod Collectanea illa probe transtulerit, & castigata brevitate, stylo eleganti, methodoque singulari compegerit. Operis Ichnographia, *cum universa pene materia, Ludovisio* de Granada *tribuitur, immo ejusdem compositionem Magistro* Brincklejo *adscribunt nonnulli. Hunc autem, ut opinor, Librum, immutata forma Protestantium*

tium usui accommodatum sub nomine suo edidit Mag. Edmundus Bunney, *Collegii Mertonensis, aliquando socius.*

BUONARDO v. *Savi.*

(493. a) BUONCHIER: *Cherubin* BOZZOMO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 538.

BURANUS v. *Fannius.*

(494.) BURCHARDUS. Episcopus Wormatiensis. Ejus nomine veniunt *Collectiones Canonum*, quas OLBERTO potius, Abbati Gemblacensi adscribendas esse judicat *Strauchius.* Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. c. VI. p. II. 12. sub lit. (a)

(a) Strauchius Amœnitat. Jur. Canon. Eclog. I. c. VI. p. 11. 12.

Post hunc secutus est Burchardus, (*Wormaciensis Episcopus, quem Itali Brocardum appellant (Et inde* Brocardica *volunt dicta, id est, regulas canonicas, quas Damasus vetus Juris Canonici Doctor conscripsisse dicitur, & Petrus Salunus Aquilius recognovit ex Manuscriptis exemplaribus, qui in præfatione libelli ita scribit: Burchardica inscribuntur à Burchardo Episcopo Wormaciensi, qui primus ea tempestate cœpit jus Pontificium ad Generales quasdam theses revocare. Quem exterorum plerique originationem verbi ignorantes, corrupte Brocardam & Brocardum appellant. Sane Burchardicas ejusmodi regulas non dubitat appellare Cujacius in præfatione ad consultationes suas) Henrici IV. Bavari Imp. temporibus, ut habet Sigebertus ad annum 1008. simile opus compilavit continens libros viginti, secundum ordinem non temporum, sed materiarum distributum. Quibus suppositi tias primorum Pontificum Epistolas, cum selectis ex Augustino, Hieronymo, Gregorio & Isidoro locos abjicit, plurima autem Reginoni subduxit. Vide Censores Gregorianos, præfatione recognitionis suæ, & P. Gregor. paratit. Jur. Can. tit. 1. num. 12. Dn. Steph. Baluz. præfat. ad Aug. emendationes. §. 18. ubi addit: In libro de gestis Abbatum Gemblacensium auctorem collectionis Burchardicæ non esse Burchardum, sed Olbertum, Abbatem Gemblacensem, quo dictante & Magistrante Burchardus magnum illud volumen canonum congessit. Videatur Sigebertus ad annum 1008. & libro de scriptoribus Ecclesiasticis. c. 142.*

DA BURDE v. *Tonso.*

BURGHIL v. *Aben.*

(495.) *Franciscus* BURGKARDUS. Nomen ejus præscriptum gerit scriptum, quod *Autonomia* inscribitur, edit. Monac. 1602. in IVto Autorem verum hujus tractatus esse ERSTENBERGERUM ex *Possevino* referunt *Olearius* epist. sub dato 26. Jun. 1676. Halæ Saxon. qui hunc in finem allegat *Parthen.* litigiosum [vide lib. 1. cap. 6. num. 9.] & justum *Springer.* tract. de Pace religiosa, & *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 209. 210. seqq. Qui tamen simul addit à *Limnæo* & *Oldenburgio* tribui *Andreæ* GAILIO. Nihil de his duobus, utri debeatur, statuit *Bœclerus* Notit. Imper. lib. 12. c. 5. pag. 224. Ad Erstenbergerum magis inclinat *Obrecht* in Collegio MS. ad hunc Bœcleri lib.: ita tamen ut credat potius totum Collegium Jesuitarum hic operas suas contulisse. Vide *Symbolam Dornianam* sub lit. (a) Citat quoque *Tileman.* Disc. Philol. de Histor. delectu, in testimonium *Symbola Normanniana.* Adde *Eyben* ad Magiri Eponymol. pag. 96. 97. (b) Creditur hic Erstenberger vulgo Cancellarius Coloniensis, sed Dorscheus in Anticrisi Theol. opposita Judicio Theologico pag. 249. vocum personatum, revera ERNSTENBERGER Secretarium Aulæ Viennensis, vid. not. ad pag. 10. num. 19. supra cit. Schütz Jur. publ. pag. 155. Maximiliani. II. Imperat. Secretarium dicit *Thurman.* vide. *Deckher.* Consultat. de pace religiosa p. 10. Male hic liber audit *Theologis Lipsiensibus in Præfatione ad Matthiæ Hoë* Evangel. Hand-Büchlein circa finem. Ipse liber folio Plagularum 485. in tres Partes distinctus est, quarum Ima continet c. VIII. (II) cap. XXXIX. (III) cap. XLII. Adjecta in fine Summaria cum indice. Oppositus est ei liber Domaren. à *Disfingas* von der Autonomia contra Burchardum. Ernstling. 1610. in 4to vide Lipen. Biblioth. real. Jurid. p. 32. b. *Ernstenbergeri* aut *Erstenbergeri* plane non meminerunt *Alegambe* & *Sotwel* in Biblioth. Scriptorum Societ. JEsu.

(a) Symbola Dorniana.

Francisci Burchrdi *Autonomi:* gedruckt zu München. *1602. in 4to.*

Ulricus Obrechtus *in* Collegio *MSto ad J. H.* Bœcleri *Notitiam Imperii Lib. V. c. 2. pag. 70. Huc pertinet Francisci Burgkardi sive potius Jesuitarum* Coloniensium *Tractatus de Autonomia.*

Idem postea ad d. notit. Lib. XII. cap. 5. p. 171. Auctor ille prætulit nomen Francisci Burgkardi *ICti Coloniensis, constat autem non eum esse autorem; hinc alii* Andreæ Gailio; *alii vero* Erstenbergero *adscribunt. Edita est postea contra hanc Autonomiam* Anti-Autonomia *sive refutatio Autonomiæ Coloniensis.*

Idem ad instrum. Pacis Osnabr. *Art. V. §. 17. v. 6. Utriusque religionis Magistratus severe &c. prohibitæ seditiosæ conciones & ne scriberentur contra Transactionem Passaviensem, Pacem religiosam, & hoc nominatim instrumentum Pacis, libri aut scripti foverentur; cujusmodi hic singulariter innuuntur (1.) Autonomia Burgkardi, cujus autor fuit Jesuita Coloniensis* Erstenbergerus, *aut totum Collegium Jesuitarum.*

(c) Eybenius ad Magiri Eponymolog. pag. 96. 97.

Famosus & personatus ille Burghardus autor, seu potius compilator (Paurm. 2. de jurisdict. 2. n. 66.) Autonomiæ; sive ille Andreas Erstenberger *Cæs. quondam Secretarius intimus, quod Possevinus jesuita cum Ungersdorffero & multis aliis existimat, sed Hortlederus non admittit; sive is Andreas Gailius ICtus, quod Wæremundo ab* Ehrenberg *placet, ita dicenti:* Daß Andr: Gayl und Erstenberger viel in dem Buch geflicket haben ꝛc. *ubi tandem subdit, quod Gailius potius sit ejus libri Author; sive tandem fuerit Franciscus Burghardus, &* Archi Episcopi *Coloniensis olim Cancellarius, quæ opi-*

nio fere communis est, quam ipsa etiam libri inscriptio confirmat. Corn. Crull. *Vindic. Maurit. num. 35. add. num. 44. ubi plura ipsius* Autoris *, scilicet , encomia, recitantur.*

(495.α) Sebastiani BURGENSIS nomine , *Rhetoricam* impressam , dedit *Sebastianus* MATIENZUS , Jesuita Burgensis , Hispanus, cognominis sui mentione omissa, prænomine & patria tantummodo, memoratis, uti refert accuratissimus Jesuiticorum laborum collector, *Alegambe* p.420.

Vide & continuatorem ejus *Sotwellum* Bibl. Script. Societ. JEsu pag. 736. b. ubi & alius scripti alieno nomine emissi meminit, assumptam tamen Auctoris personam reticet. Eadem habet *Witte* Diar. Biograph. anno 1644. d. 14. Martii.

(496.) BURGHESIUS , *Scipio* : *Jean* BRICCIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p.538. Edito est illo nomine *Speculum miseriæ Humanæ. Witte* Diar. Biogr. p.II. ao. 1646.

(497.) *Thomas* DE BURGILLOS Persona est *Fel.* LOPE DE VEGA , sub qua tractatus duos publicavit (I) *Rimas humanas y divinas*, & (II) *la Gatomachie.* vid. *jugemens des Scavans Tom.* IV. par. 4. pag. 85. num. 1428. sub lit. (a) Nihil hac de re memorat Nicol. Antonius in Biblioth. Hispanica.

(a) Jugements des Ouvrages des Scavans (Bailleti) Tom. IV. part. 4. pag. 85. num. 1428.

Au reste, il est bon d' avertir le Lecteur, que lorsque Lopé de Vega *vouloit écrire des plaisanteries & des bouffonneries , il se cachoit sous un nom emprunté: c' est ce qui a fait, qu'on a attribué à un fantôme appellé* Thome *de* Burgillos *un volume de Poesies, sous le titre de* Rimas humanas y divinas *qui est de* Lopé*: & il est constant aussi , que c' est luy , qui a composé sous le même nom la* Gatomachie , *ou le* combat des chats , *qui a passé sur le ventre à tout ce qu' il y a eu d' ecrits en ce genre, depuis son temps jusqu' à la* Batrachomyomachie *d' Homere.*

(497.α.) *Jonæ* LE BUR , quem cum insigni elogio Bochartus Hierozoic. Tom. II. 3. C. 6. pag. 770. citat; nomine editi sunt *Commentarii in Apocalypsin.* LAUNÆUM auctorem habent, ut indicat Anonymus Scriptor libri, Amst. 1687. 12mo editi, cui tit. *Eclaircissements sur l' Apocalypse de S. Jean*, *in præfationis* fine. Non dubito , hunc ipsum illum *Petrum* LAURÆUM esse , quem Stephan. Gaussenus, doctissimus Salmuriens. Theologus in Dissert. Ultraj. Anno 1678. 12mo editis pag. 32. ad annum ætatis nonum supra octogesimum assiduum in literis fuisse scribit, eumque inter optimos Scripturarum interpretes numerat.

(498.) Philippi Andreæ BURGOLDENSIS nomine impressa *Notitia Imperii* , sive *Discursus Juridico - Politico - Historici*, *ad Instrumentum Pacis Osnabrugo Monasteriensis*, primum in 8. deinde secunda vice cum augmentis , cura & studio Warmundi von Friedberg, Freistadii apud Æmilium Verum 1669. in 4. recusa , quod auctorem habeat Dn. *Philippum Andream* OLDENBURGERUM, ex *Relfendso* , personato itidem inferius detecto, cap. 5. pag. 67. probat Dominus *Geislerus* dec. 2. num. 6. hac occasione , de auctoritate personatorum scriptorum alleganda, erudita quædam adspergens. Idem fama publica nominumque affinitas, quæ non serio latitare voluisse auctorem facile probat, plerisque, mihi vero etiam Cognatorum meorum Excellentissimi alicujus testimonium privatum , qui ex litteris ipsius hoc intellexerat , notum fecit. Ejus *censuram* , *defensionem*, & *additamenta* tangemus infra , ad nomen *Francisci Irenici.*

Editio hujus libri II. a *Waremundo* Aucta in tres Partes distincta est , quarum I. Discursus XXXII. p. 531. II. Discursus XXII. p. 251. III. Discursus XIX. pag. 136. continet. Subjecta sunt operi (I) Excerpta Historica. (II) Juris Publici. III. Juris Privati IV. Politica. V. Theologica VI. Catalogus Auctorum Clarissimorum in opere laudatorum; denique Errata Typographica.

(499.) BURINUS, *Petrus* : FLORENT *Chretien*, douteux. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 538.

(500.) BURNETI nomine edidisse WARTHONEM Presbyterum Ecclesiæ Anglicanæ scriptum sub titulo : *A specimen of some errors aud defects in the History of Reformation of the* Church *of England*; Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishof of Sarum. By Anthony Harmer. London. 1693. in 8. pag. 199. Vid. *Histoire des Ouvrages Tom. III.* May 1693. pag. 524. seqq sub lit. (a)

(a) Histor. des Ouvr. des Sçav. Mai 1693. pag. 524.

Il paroit icy à Londres un petit livre Pseudonyme contre l' Histoire de la Reformation de Mr. Burnet *Eveque de Salisbury. En voicy le titre:* A Specimen of some errors and defects in the History of Reformation of the Church of England. Wrote by G. Burnet D. D. novv Lord Bishop of Sarum. *By Anthomy Harmer. London 1693. in 8vo pag. 199. On croit que le veritable Auteur est* Mr. Warthon *Pretre de l' Eglise Anglicane, & si je ne me trompe le même qui a publié* Anglia Sacra.

(501.) Alberti BURONZI nomine scripsit italice *Praxim recte meditandi*, Romæ ad Bartholomæum Zannettum 1609. in 16. *Nicolaus* BERZETUS, Jesuita Italus , docente *Alegambe* pag. 348.

Adde Leonem *Allatium* de Apibus Urbanis pag. 198. & *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 624. a. qui addit latinam hujus Scripti versionem prodiisse Coloniæ apud Kinckium 1658. Personatumque prænomen addit *Joannem Albertum* Buronzi. Vide Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 538.

(502)

(502.) Josephi BUSONI nomine vero Jesuita Italus alius, *Joannes* RHO, Mediolanensis, *eodem* p. 269. testante, scripsit: *Martyrium trium Beatorum e Societate JEsu, Pauli Michi, Joannis Goto, Jacobi Ghisai, Japonum crucifixorum.* Florentiæ apud Simonem Ciottum 1628. in 8.

Adde *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu pag. 496. a.

(503.) *Nectarius* BUTYROLAMBIUS, edidit Scriptum cui titulus: Der Bücher-Dieb *Antenors* abgefertiget / est cujusdam non Medici, ut fert Titulus, sed Theologi, eo, contra quem prodiit ipso sic judicante Dr. *Schuppio*, apud *Mollerum* Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 592. seqq. sub lit. (a) Idem *Mollerus in Symbola* transmissa Theologum Hamburgensem D. Jo. MOLLERUM Auctorem esse conjecerat hujus scripti jam antea.

(a) Mollerus Isagoge ad Histor. Chersonesi Cimbr. Eccles. & literar. univers. part. IV. p. 591. seq.

A. 1658. Admonitioni illius ad Bibliopolas, Meletemata sua se inscio, divulgantes, Vernaculæ (dem geworneten und ermahneten Bücher-Dieb /) *oppositus est typis, uti inscriptio jactat, Amstelodamensibus, libellus famosus, iterato recusus, sed a Senatu vendiprohibitus:* Der Bücher-Dieb *Antenors* empfangen und abgefertiget / durch *Nectarium Butyrolambium (97) Autor illius* Ψευδώνυμος *non, uti ipse fingit, medicinæ fuit Doctor, & in civitate Amstelod. Practicus, sed potius Schuppii (98) atque aliorum judicio, Theologus e Pharisæorum cætu* ψιλοπρωτεύων καὶ κώνωπας διυλίζων (ein hochtrabender Pharisäischer Mückensäuger) *inter Lumina mundi locum sibi ipsi vindicans haud postremum. Admodum ille furiose atque impotenter in Schuppii famam debacchatur, & præjudiciis suis ita indulget, ut liberalitatem etiam, Divitiarum contemptum, aliasque virtutes, laude ac imitatione omnium sacri ordinis Hominum dignissimas, vitio ei vertere non dubitet. Opposuit Schuppius huic calumniatori:* 1. Die *Relation* auß dem *Parnasso* der Verfolgung *Antenors* durch *Nectar. Butyrolambium*, oder vielmehr *Stercorilambium*: Wolffenbüttel 1658. *in 12mo*: Calender an seinen Sohn: *Ib.* 1659. *in 12mo*: 3. Eilfertiges Send-Schreiben an den Calendermacher in Leipzig: Altona 1659. 12. 5. Abgenöthigte Ehren-Rettung wieder *Nectar. Butyrol.* an den Raht zu Hamburg: Leipz. 1660. *in 12mo. Minatus insuper est aliud scriptum adversus eundem Satyricum, ipso titulo* Ψευδώνυμον *hunc Scriptorem* εἰρωνικῶς *perstringens:* Prüfung des Geistes *Nect. Butyrolambii (99) in Appendice Scriptorum ejus Vernaculorum Hanoviensi Adoptiva duo exstant amicorum Schuppii pro ipso, contra Butyrolambium, Meletemata, quorum alterum* (Die Unschuld *Antenors* gewiesen von einem Bekandten doch Unpartheischen) *Ministrum quendam Principis Germanici Aulicum, teste Schuppii filio* (100), *agnoscit Autorem; alterum autem* (etwas neues vom Lobe und Redlichkeit *Antenors*) D. Joh. Mullero, *Presbyterii Hamb. Seniori est inscriptum.*

---

(504) BUXTORFFI *Johannis Synagogæ Judaicæ traductio Latina*, ex Germanica, est *Davidis* CLERICI. Profess. Hebr. Genevensis; subinde tamen à BUXTORFFIO FILIO interpolata. v. *Buxt.* Præf. Synag. 16. 18. *Symbola est Normanniana.*

* * *

C.

(504)

Aspari CABALLINI de Cingulo, JCti Picentis nomine edita reperiuntur

I. *Tractatus Commerciorum & usurarum, redituumq; pecunia constitutorum, & monetarum: cum nova explicatione l. eos D. de usur. l. periculi precium ff. de nautico fœnore, & omnium legum usurariarum, multarumq; Legum & Canonum, nativo nove detecto intellectu.* Venet. 1576. in fol. & Colon. Jo. Gymn. 1577. in 8. Quæ editio auctorem *Carolum* MOLINÆUM præfert, recognitorem vero Caballinum, sed cujus dedicatio *Caballini* nomine Venet. 1575. data, facile indicat, hunc pro auctore venditatum primo fuisse. Extat & sub nomine Caroli Molinæi opus idem, Paris. Lugd. Colon. recusum, ut & ibidem, v. *Draudium* p. 672. Bibl. Class. Juridicæ.

II. *Consilia, cum Felini Sandæi Consiliis* Venet. 1582. fol.

III. *Tractatus dividui & individui, cum Analytica, tam in Theoria quam in praxi, declaratione omnium legum ejus materiæ.* Venet. 1576. 4.

IV. *De Evictionibus, cui accessit libellus de ædilitiis actionibus.* Ven. 1571. in 8. & Col. 1574. 1615. cum *tractatu de Emptione & Venditione* Fabiani de Monte S. Sabini & Francisci Zoannetti.

V. *De eo quod interest. Accessit brevis ejusdem discussio de inofficiosis testamentis, donationibus, & dotibus. Discutitur etiam quæstio de donatione, in contractu Matrimonii celebrata* Venet. 1574. in 8. Col. Gymn. 1597. in 8. Idem sub nomine Caroli MOLINÆI, Lugdun. 1597 in 8. recusus.

VI. *Millelequium Juris, opus Miscellaneum ex omni facultatum genere collectum, in quo notabilia dicta, singulares decisiones, abstrusi legum intellectus, miro artificio explicantur,* partibus 2. Venet. 1575. fol. Hunc Caballinum esse *Carolum* Molinæum, Jurisconsultum summum, cujus alia scripta suo nomine publicata, multa habemus enumerata per *Gesnerum* p. 115. edit. Simleri, testatur *Goddeus* in Vol. 4. Consilior. Marpurgensium 27. n. 101. & cons. 50. n. 114. & ex eodem *Eberh. Faber* in *Gailii* lib. 2. observ. 5. sect. 1. p. m. 63.

Adde his Teissier. Eloges des savans tom. I. p. 297. 298. 299. ubi tam quæ ficto quam vero nomine prodierunt scripta *Molinæi* recensentur; & generaliter additur, eum omnium eorum esse Auctorem, quæ Caballinum præferunt. Quod & confirmat *Index librorum prohibitor.* jussu *Alexandri* VII Rom. 1667. edit. p. 53. a. Inter quos merito refertur Tractatus de Usuris, quem erronee MONNERO tribuit Jesuita *Jo. de Salas* in Thom. Aquin. de Contractibus tit. de Usur. Interim hoc ei accredere poterimus bona fide, quod prohibitum hunc librum a Pontifice, Caballini nomine indutum in fraudem illius Pontificiæ prohibitionis, solita ludificatione proditum deinde refert. vide Indicem lib. proh. Class. 1. p. 18. b. Imo peculiaris ejus aliorumque *librorum Molinæi* prodiit *Censura* jussu Papæ Clementis VIII. Romæ 1602 in 4to constans 6. plagg. ubi Impius Molinæus vocatur, de quo titulo vide *Bailletum* degui-sem. des Auteurs p. 491. & 492. sub lit. (a) & fusius *Teissier.* Eloges des savans Tom. I. p. 295. 296 297. sub lit. (b) adde Thomam *Hyde* in præfatione in Catalog. Biblioth. Bodlejan. qui in Catalog. p. 122. b. sex citatis Caballini nomine libris adhuc addit (VII) Tractatum *de Ædilitiis actionibus* Venet. 1584 & (VIII) *Glossas ad Ægidianas* constitutiones Venet. 1571. Vide tamen, quæ hic monet *Toppi* Bibliotheca Neapolitana p. 342. b. & 343. a. Tractatum de Usuris Molinæi nomine citat *Wissembach.* Diatribe de Mutuo, esse Alienationem, disput. III. §. XVII. qui & ad l. un. C. de sentent. quæ pro eo, quod interest, p. 154. indicat huic Molinæo â librariis Pontificiis Casparis Caballini nomen esse inditum. Addit *Margo Mastrichtianus* Gœddeum vol. 4. Cons. Marp 27. n. 101. & Cons. 50. n. 114. Item Eberh. *Fabrit.* in repetit. Garl. lib. 2. Obs. 5. sect. I. pag. 113.

(a) BAILLETUS degvisem. des Auteurs pag. 491. & 492.

Je ne veux pour exemple que celuy de l' un des plus celebres de nos Avocats, qu' ils affectent d' appeller par tout l' impie du Moulin. *Ses Ouvrages sont detestables sous le nom de* Molinæus, *mais ils sont excellens sous le nom de* Gaspar Caballinus de Cingulo. *Il n' est plus impie dés qu' il ne s' appelle plus* Du Moulin.

(b) Teissier Eloges des Scavans Tom. pag. 295. 296. 297.

Mais si Du Moulin *a eté extraordinairement scavant, on a remarqué qu' il n' avoit pas moins de vanité que de scavoir. C' est pourquoi un des plus beaux Esprits de notre siecle a dit de bonne grace de lui* : Certes ce Maitre Charles Du Moulin fait bien le Maitre, lors qu' il se nomme le Docteur de la France & de l' Allemagne, & qu' il met en tête de plusieurs Consultations imprimées: Moi qui ne cede à personne, & à qui personne ne peut rien apprendre.

Son Commentaire sur la Coutume de Paris *est le premier fruit de ses etudes. Il fut prémierement imprimé en 1538. Au jugement de* Julien Brodeau *c' est une piece incomparable & un chef d' oeuvre qu' il est impossible d' imiter.* Denis Godefroy *dit que ce Commentaire, qui est la clef & le veritable Interprete du Droit Francois ait été recu avec grand applaudissement par tous les tribunaux de France, & par les peuples etrangers, qui s' étant obligez par serment de ne point publier le*

le nom de Du Moulin *soit par envie, ou en haine de sa Religion, & ne pouvant se passer d'un aussi grand & aussi célèbre Docteur, ne laissent pas de le citer, & ont même fait imprimer quelques unes de ses Oeuvres sous le nom feint & supposé de* Gaspar Caballinus. *Julien* Brodeau *dit que les Notes de du Moulin sur le stile du Parlement sont absolument necessaires pour la parfaite intelligence du Droit François, & qu'il n'y a aucun Livre dans lequel on puisse rencontrer plus d'instruction ni de plus beaux secrets de l'antiquité de ce Droit. Quant à ses Notes sur les Coutumes, qui sont le dernier Livre qu'il a composé, c'est un si excellent Ouvrage, que ses decisions ont plus d'autorité dans le Palais que les Arrets du Parlement de Paris. Sur quoi Brodeau remarque que la premiere edition de ces Notes faite à Paris en 1567. par* Jacques Dupuis *est la meilleure & la plus correcte. Sponde assure qu'encore que du Moulin eut presenté la Requête dont parle M.* de Thou *en cet endroit, il ne laissoit pas d'être de la Religion des Protestans. Mais qu'il en usoit ainsi pour se vanger de Calvinistes qui avoient medit de lui, parce qu'etant en Allemagne il avoit preferé la creance de Lutheriens à la leur.* C'est pourquoi, *ajoûte cet Evêque*, il ne faut pas s'etonner si les Oeuvres de Du Moulin sont mises en la première classe des Livres defendus par le Concile de Trente, s'il est traité d'*impius Molinæus*, & si Clement VIII. â condamné tous ses Ecrits au feu. *En effet pendant toute sa vie il passa pour Lutherien, & cette opinion qu'on avoit de lui étoit cause que les Parties ne le consultoient qu'à regret, & qu'y étant comme forcées par la grande estime qu'on avoit de son erudition, ainsi que nous l'apprend* Papire Masson.

(505.) Nicolao CABÆSILÆ, sive CABASILÆ adscribitur â nonnullis *Oratio in Trinitatem Theologorum*, quæ vere est PHILOTHEI, *Patriarchæ Constantinopolitani*, ejusque nomine nuper Græce & Latine vulgata est, inquit *Raynaud.* de mal. & bon. libr. pag. 150. Quod scriptum tamen neque *Bellarm.* ad Ao. C. 1350. nec *Sixtus* l. 4. p. 347. neque *Gerhardus* p. 637. neque *Gesnerus* p. 507. neque *Olearius* pag. 323. scripta illius recensentes memorant. De hujus auctoris aliis scriptis MSS. vid. *Casaub.* adversus Baron. Exerc. 10. diatr. 30. p. 509. 515. 575. & 608.

(506.) CABIAC, *Paul de*: Henry ALBY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 538.

CABILONENSIS EPISCOPUS v. *Primus.*

(507.) *Joannes Baptista* CACIALUPUS, vel CACCIALUPUS, sive â CACCIALUPIS, *à S. Severino.* Hujus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 123. a. Repetitiones in C. I. de Cogn. Feud. in usibus Feud. Venet 1584. Paris. 1512. & Colon. 1571. in 8vo. Subjicit tamen ibidem, Tractatum illum apud Freymonium, fol. 78. tribui *Bartol.* CÆPOLLÆ.

CÆCILIUS v. *Cyprianus.*

(509.) CÆCILIUS ou CECILIO *de Granada*: *Louis de la* CUEVA. *Baillet* liste pag. 538.

(509.) CÆLIUS v. *Pannonius.*

(510.) CÆSAR *Cantelli.* Personatum nomen est P. *Raphaelis* CASTELLI, Itali Bononiensis, Soc. J. sub quo edidit, *Consultationem de præsentia proprii parochi, in Sacramento Matrimonii*, testante *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu, p. 715. b. qui & alia scripta sub ficto nomine à P. Raphaële Castelli emissa enumerat. Facit quidem etiam hoc *Witte* diar. Biograph. ao. 1656. d. 5. April. sed Cæsaris Cantelli, aut aliæ larvæ mentionem nullam injicit: de qua testatur & *Baillet* auteurs deguisez Catalogo p. 539.

CÆSAR v. *Aquilinius.*

(511.) *Cajus Julius* CÆSAR. Ejus, qui extant *de Bello Civili Commentariorum libri tres* à *Gosselino* alii Auctori adscripti, Cæsari vendicantur à Samuele *Bocharto*: testantibus *Acta Erudit. Lipsiens.* 1693. p. 103. 104. Ludovicus *Carrio* & Floridus *Sabinus* Cæsari itidem abjudicantes & CELSO tribuentes erroris convincuntur à *Vossio* Instit. Orator. lib. V. c. 3. tmem. 10. p. 302. & *Fabricio* Bibl. Latin. pag. 20. 21. sub lit. (a) quibus adde *Vallemont* Elem. de l'Histoire Tom. II. pag. 136. s. & *Menagiana* Tom. II. pag. 94. sub lit. (b) Contrarium cum *Carrione* statuit *Lipsius*, interpolatosq; minimum à *Celso Cæsaris* de B. C. Commentarios statuit, innuens in antiquis quibusdam libris Commentariorum in fine legi: *Julius Celsus Constantinus legi Commentarios Cæsaris.* Vid. *Gaddius* de Scriptoribus Tom. I. pag. 140. sub lit. (c)

(a) Fabricii Bibl. Latin. p. 20. 21. *De bello civili Pompejano libri III. utrosque de bello civili & Gallico Commentarios, simplici eleganti & tersa dictione venustos*, Cæsari *perperam abjudicant* Lud. Carrio & Floridus Sabinus, *quorum sententia mihi fere æque absurda videtur, ac illius quem Isaacus* Vossius *in responsionibus primis ad objecta Rich. Simonis narrat dissertationem conscripsisse, quâ falsa convinceret, quæcunque in libris de bello Gallico continerentur, & copiose insuper ostenderet, Cæsarem nunquam transiisse Alpes, & ne vidisse quidem Galliam.* Lipsius *etiam aliquando putavit alium esse qui de bello Gallico & qui de civili scripsisset. Sed eundem esse vel ex stylo est perspicuum. Iisdem scriptis Julii Cæsaris fere adjungi solent:*

A. Hirtii *qui Cæsari familiaris & superstes fuit*, De bello Gallico liber VIII. *ad Corn.* Balbum *quo historia â Cæsare cœpta ad ejus è Gallia in Italiam reditum perducitur.*

Liber de bello Cæsaris Alexandrino, *ejusdem ut videtur* Hirtii.

Item liber de bello Africano *quod cum* Juba *Rege Numidarum Cæsar gessit.*

Liber de bello Hispaniensi, Balbi *forte ut non absre re suspicatur Gerh. Joh.* Vossius, *etsi jam olim scripsit*

scripsit Suetonius *trium horum Commentariorum incertum esse autorem ac de* Balbo *silens*, alii, *inquit*, *C.* Oppium putant, alii A. Hirtium.

(b) Menagianorum Tom. II. pag. 94. *Jean de* Salisbery, Polidore Virgile & Lipse *ont crû* que jules Cesar *n'etoit pas Auteur des* Commentaires *que nous avons de lui*, *& il les ont attribuez à* Julius Celsus, *qui vivoit il y a un peu plus de huit cens ans. Ce qui les a fait donner dans cette erreur est que Julius Celsus a fait la* Vie de jules Cesar *qui se trouvoit à la tête de ses Commentaires. Il est bon de sçavoir que cette Vie etoit fort rare il y a quarante ans, parce qu'elle n'avoit eté imprimée qu'une seule fois en Italie.*

(c) *Jac.* Gaddius *de Scriptoribus*, *Tom. I. pag. 140.*

An Commentarii de bello Gallico fuerint Cæsaris, an Julii Celsi, *ambiguum apud aliquos fuit; ut conjicitur è* Lipsii *lib. 2. epistolicarum quæst. epist. Ludovico* Carrioni, *qui ex inscriptione in libris m. s. hac Commentarii julii Celsi, & è Scriptoribus nonnullis, qui citando quosdam locos è dictis commentariis julium* Celsum *nominant, non Cæsarem. Addit Carrio in istis Commentariis multa soluta, hiantia, superflua reperiri à Cæsaris illo terso, & Attico stylo, quem Cicero immensum laudavit diversa. Fatetur optimus testis, an judex? Lipsius, julium Celsum quædam in Cæsare recidisse, addidisse, interpolasse non tamen totum Cæsarem immutasse, ut immutavit Justinus Trogum. Subdit etiam judicium dignum curioso lectore ideoque exscribetur à me.* Hi de bello Gallico discrepant aliquantum ab illis de Civili, filo orationis, & fieri potuit, ut interpolati sint, non tamen ita ut similitudo oris prorsus evanuerit, & quamvis gemini non sint, fratres tamen esse, ex ipsa ratione scribendi agnoscas. *In margine scribit, in quibusdam antiquis libris in fine commentariorum legi:* Julius Celsus Constantinus, legi commentarios Cæsaris.

JULIUS CÆSAR v. *Capaccius.*

CÆSARINUS v. *Furstenerius.*

(512.) CÆSARIUS, Gregorii Nazianzeni Frater. Ejus nomine editi sunt inque latinum sermonen versi a Leunclavio Basil. 1571. *Dialogi*, quibus continentur *Explicationes* quarundam *quæstionum de rebus gravibus &c.* Hos JUNIORI cuidam CÆSARIO *Billius* in edit. Paris. 1583. ut patet ex verbis *à Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. IV. pag. 32. seq. citatis sub lit. (a) CÆSARII FRATRI adscribere mavult *Labbeus* de scriptoribus Eccles. ut affert ex eo *Olear.* Abaci Patrolog. p. 97. & 98. sub lit. (b) Utrumque corrigit *Lambecius*, fundamentumque erroris in male intellectis *Photii* verbis collocat contra *Riveti* Critic. Sacr. lib. III. cap. 22. pag. 345. quæ Photii verba allegat p. 35. 36. sub lit. (c) & explicat. Vindicat autem Dialogos hos Cæsario, Nazianzeni fratri testimonio *Glycæ* p. 34. sub lit. (d) quanquam auctos multis ab aliis hos dialogos, non abnuit Lambecius p. 36. sub lit. (e) ubi prolixe *Leunclavium* contra *Billium* defendit, ac de Cæsario alia non minus scitu digna in medium affert, quæ ibidem legi possunt:

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. IV. p. 32. 33.

Multi, *inquit*, & quidem doctissimi Viri, "hunc *Cæsarium* eum esse putant, qui *Dialogos de* "*rebus divinis* conscripsit, propterea quod in *Leu*-"*nenklavii* translatione Cæsario *Gregorii* nostri *fra*-"*tri* adscribantur. At ille, & sibi ipsi, & aliis tur-"piter imposuit, dum non animadvertit Cæsari-"um Dialogorum scriptorem hoc Cæsario (fra-"tre S. Gregorii Nazianzeni) longe recentiorem "fuisse, ut ex eo liquido constat, quod aliquo-"ties *Maximum* citat, quem dubium non est post "S. Gregorii Nazianzeni ætatem floruisse. Unde "cum facile fuisset agnoscere, hoc Dialogorum "opus Cæsario Gregorii nostri fratri tribui non "posse, παραλογιζόμενος illud potius colligere "maluit, id quod de Maximo profertur, a quo-"piam temere assutum fuisse. Ita nobis & Quæ-"storem in Secretarium, & Medicum in Theo-"logum nova quadam & plane miranda meta-"morphosi transmutat; id quod profecto nun-"quam fecisset, si hanc Orationem vel semel "legisset. In ea enim vidisset, tantum abfuisse, "ut Cæsarius viginti annos in urbe Constantino-"politana publice docuerit, (quod de scriptore "Cæsario in Dialogorum fronte affirmatur) ut "postea quam illic Medicinam paulum exercuis-"set, statim ab hac Urbe in Patriam à Gregorio "retractus sit. Quod si postea in eandem Urbem "imperante Juliano sese rursum contulit, at non "docendi causa, sed ut medicinæ rursus operam "daret, eo perrexisse scribitur. Atque etiam "inter Juliani Imperium & ipsius Cæsarii mor-"tem pauci omnino anni, hoc est sex duntaxat, "aut etiam pauciores, intercesserunt. Quarto "enim Valentis anno decessit Basilius; quo adhuc "vivente, & Cæsarius, & Gorgonia, & Grego-"rius Pater ex hac vita migrarunt. Quod si ille "tot annos docendi munere functus fuisset, ac de "rebus divinis libros etiam condidisset, an est "credibile Gregorium, fratrem qui ad laudem "ipsi contexendam vel minima quæque delibat, "hæc prætermissurum fuisse? Deinde quis cre-"dat, eum, qui paucis duntaxat ante mortem "diebus baptizatus fuerit, ante susceptum Baptis-"mum de obscurissimis quibusque doctrinæ "Christianæ Quæstionibus Volumen conscri-"psisse, præsertim aulæ atque aulicis negotiis "addictum & constrictum, ut Gregorius noster "& hic, & in Epistolis, non sine stomacho te-"statur? Hæc, ne quid de Quæstura dicam, sa-"tis, ut opinor, ostendunt, hunc Cæsarium Gre-"gorii fratrem non eum esse, cujus Dialogi hodie "circumferuntur. Permirum autem mihi vide-"tur, *Nicephorum* quoque in hoc eodem nostro "Cæsario lapsum fuisse, ut qui lib. 12. c. 44. eum "Magistri potestatem in Imperiali aula Theodosii "obtinuisse scribat, cum tamen longe ante "diem extremum obiisset, hoc est sub initium Im-"perii Valentis. Sic videlicet eum quoque ho-"monymia fefellit; quemadmodum & quen-"dam nostræ tempestatis, qui *Nemesium, Episco*-"*pum*, cujus Librum de *hominis natura* habemus, "

„cum

„cum *Nemesio ethnico* confundit. Hæc *Jacobus* „*Billius.*

(b) Olearius Abac. Patr. p. 97. 98. *Ejus nomine editæ habentur ab Elia* Ehingero, *August. Bibl præfecto, 1626. Quæstiones Theol. & Philosoph. Græc. lat. num. 78. cum versione Jo.* Leunclavii, *quam ante an. 1571. Basileæ excusam idem emendavit & supplevit. Ejusd. quæst. num. 195. in* Dialogos 4. *transformatæ, Græco-Latine ex auctario Front.* Ducæi, *Tom. XI. Magnæ Bibl. Pat. Paris. f. 545. comparent. Vide tamen, quæ circa has moneat* Labbeus, *qui* Gregorio potius Nazianz. *nomen fratris hac ratione æternare allaboranti, istas tribuendas suadet.*

(c) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. IV. p. 35. 36.

- - *Hoc est, R.P.* Andrea Schotto *interprete: Legi Cæsarii librum capita continentem Ecclesiastica ducenta & viginti, quibus partim enunciata quædam explicantur, partim Quæstiones solvuntur. Dicas autem hunc scriptorem, & ætate etiamnum florere, & cum Rhethoricæ quasi fætura tam externæ non minus, quam nostræ Philosophiæ eruditione turgere. Quanquam non minima deesse videntur, ut verbo dicam, quo motus illi atq; impetus dedecore careant. Attamen clara ejus dictio est, crebro licet ad poeticas voces juveniliter deflectat, atq; ab usitatâ constructione, non sine defectu aliquo, receaat, & ad summam dogmatum accurationem parum sane ei deest. Per Quæstiones porro & Responsiones suppositis quoq; personis interloquentibus, composita illi ratio est, & quidem* Gregorii, *ut ajunt, cujus hunc Autorem esse Fratrem* Theologi *cognomentum indicat. Hucusq; Photius. Cujus loci postrema verba R. P. Philippus* Labbæus *in Dissertatione (2) de Scriptoribus Ecclesiasticis sic explicat: Ex Photio Dialogorum illorum Autor videtur potius esse S. Gregorius Nazianzenus, qui hac ratione voluerit nomen fratris sui posteritati commendari; Idemq; affirmat* Andreas Rivetus *in Critico Sacro (3) his verbis :* Photius *dicit, hujus Libri Autorem ferri Gregorium Theologum, qui fratrem suum ita clarescere voluerit. Sed errant illi ambo, verusque illorum verborum sensus est hic: Compositum autem est illud Opus forma Dialogi per Interrogationes & Responsiones, & quidem cum hyperbole sive nimia exaggeratione (1) personarum interloquentium. Nonnulli enim ajunt, per omnes illas personas interloquentes solum intelligi Gregorium, qui, dum cognominatur* Theologus, *Auctoris hujus operis frater esse cognoscitur.*

(d) Ibidem pag. 34. *Huc insuper accedit autoritas* Michaelis Glycæ, *qui, ut* Leunclavius *recte observavit, in Annalium suorum parte prima eosdem S.* Cæsarii Dialogos *allegans, similiter expresse testatur, autorem eorum fuisse fratrem S. Gregorii cognomine Theologi. Ipsa Glycæ verba sunt hæc : (2)* Ἀλλὰ καὶ τοῦ Θεολόγου γρηγορίου λέγοντος οὕτως ἄκουε· καὶ πρῶτον μὲν ἐννοεῖ τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις, καὶ τὸ ἐννόημα ἔργον ἦν, λόγῳ συμπληρούμενον, καὶ πνεύματι τελειούμενον. Δεύτερον δὲ ἐννοεῖ κόσμον ὑλικὸν καὶ ὁρώμενον. Ὅμοια δὲ τούτῳ διέξεισε καὶ ὁ Ἀδελφὸς αὐτοῦ καισάριος πᾶσαι, λέγων, ἐν φωτὶ διῆγον αἱ ἄσαρκοι τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὸν κόσμον. *Hoc est:*

„ Audi etiam quid Gregorius ille cogno„mento Theologus dicat: Primum Deus angelicas divinasque potestates mente concipit. Ea Cogitatio mox opus ipsum erat, Verbo„ completum, ac Spiritu perfectum. Secundo„ mundum è materie crassa constantem & adspe-„ ctabilem cogitat. Huic consimilia tradit & Fra-„ ter ejus Cæsarius: Omnes, inquit, carnis exper-„ tes illi cætus Angelorum, prius etiam, quam„ Mundus hic oriretur, in luce degebant. Huc-„ usque Michael Glycas.

(e) Ib. p. 36. *Secundo certum est,* Joannem Leunclavium à Jacobo Billio *malignè & immeritò derideri ob separationem illarum Quæstionum & Responsionum, quæ in his Dialogis sunt ipsius S. Cæsarii, ab illis, quas interpolatores non solum ex S. Gregorii Nisseni, sed & ex S. Maximi, aliorumque Patrum, S. Cæsario & S. Gregorio Nazianzeno longe recentiorum scriptis, genuino S. Cæsarii Operi supplementi vel mantissæ seu auctarii loco adjecerunt. Hujusmodi enim interpolatitiis additamentis creverunt non tantum S. Cæsarii Dialogi, verum etiam similia alia Eclogarum instar composita Opera;*

---

(513) S. CÆSARIUS Episcopus Arelatensis. Ejus nomine varia scripta citat Thomas *Hyde in* Catal. Biblioth. Bodlej. p. 124. eundemque credit esse cum FOELICIARIO vel FELICITARIO, quem nonnulli pro eo substituunt.

---

(514) *Wilhelmus* COESIUS. Ejus nomine extant Tractatus duo: (I) *de Usu Globorum* Amstelodami 1634. in 8vo. (II) *The Sea - Mirrour, or Instructions in the of Navigation* Amst. 1625. vid. Biblioth. Bodlejan. p. 92 & 124 ubi indicium facit *Hyde* verum Auctorem scriptorum esse *Gvilielmum* JANSONIUM *Blaeu.* Adde Baillet, liste des Auteurs degvisez p. 538.

---

(515) CAJUS vel GAJUS Presbyter Romanus. Fragmentum ejus nomine extat cum inscriptione: περὶ τοῦ παντός. Quod an huic Cajo, an potius HIPPOLYTO *Portuensi* debeatur, non determinat *Cave* Chartop. Ecclesiast. 20. lit. (a) At in Histor. liter. Script. Ecclesiast. p. 48. 51. à Neotericis omnibus Hippolyto vindicari asserit, vide lit. (b) JOSEPHO à nonullis tribui addit, sed ei abjudicari ab *Hæschelio*, editore fragmenti. Memorabilia sunt, quæ de indiculo laterculæ marmoreæ ex *Grutero* affert laudatus *Cave* loc. cit. p. 50. Ex illo genuinis Hippoliti Scriptis judicium ferunt Eruditi. Adde quæ *in Anonymis num.* 814. de hoc libro ejusque Auctore ex *Lambecii* VIII. p. 14. 15. notavimus. Quinimo *Photium* exinde qvod *Cajus* sit auctor libri *de Mundo* seu *Universo* etiam colligere, qvod sit auctor alterius libri, qui *Labyrinthus* inscribitur: docet at refutat simul *Du Pin* Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiast. Tom. I. p. 111. eumque ab aliis IRENEO, ab aliis S. JUSTINO tribui mavult.

(a) Cave Chartophyl. Eccl. p. 10.

Vir disertissimus, Presbyter Rom. & gentium Apostolus ordinatus clarus circa Ao. 210. amplum libri περὶ τοῦ παντὸς fragmentum extat gr. apud Hæschelium not. in Photium p. 9. An vero Cajo nostro, *an potius* Hippolito Portuensi *tribuendus sit iste liber, non satis liquet.*

(b)

(b) Cave Histor. Litter. Scriptor. Eccles. p. 51. b.

Brevem quandam Periodum ex eo citat Photius *loc. cit. Utcumque autem de vero hujus Operis Auctore inter antiquos non convenit, Neoterici fere omnes Inditculi hujusce autoritate, stylo, & argumentationis genere, aliisq; adhuc argumentis freti*, Hippolyto *id adjudicant*; *& in his novissimus* Steph. le Moyne, *qui Latina versione instructum fragmentum ejus ab Hœschelio olim editum recudi fecit inter varia Sacra. Lugd. Bat. 1685.*

CAJUS sive GAJUS v. *Callistus.*

(515. α) CAJUS vel GAJUS Jctus. Ejus institutiones excerpta ANIANI vocat Theod. *Mariatius* ad instit. Justin. de nuptiis §. fratris vero pag. 76.77. iterum.

De ejus institutionibus vide *Ouzelii* præfationem quæ suis notis ad Gajum præmisit, ubi & de variis editionibus. Hæc *Symbola Mastrichtiana* est.

CALABER v. *Qvintus.*

(516) *Nicolo* CALANINI. Ejus nomine impressit Boloniæ Baptista Ferroni 1673. in 12. italico idiomate, *Il pindo in Felsina* cujus verus Auctor est *Filippo* OTTANI, uti indicat *la Visiera Alzata* Pentecost. num. XXXI. p. 125. hisce verbis.

XXXI. NICOLO' CALANINI. Mi fù mandato da Bologna questo libretto.

Il *Pindo in Felsina* sogno di RICOLO' CALANINI Accademico *Vnanime.* In Bologna presso Gio: Battista Ferroni M. DC. LXXIII. 12.

Non poteuo appellarsi questo Opuscoletto che *Sogno* mentre non *Nicolò Calanini*, ma bensì *Filippo Ottani* ne fù l'Autore. Si ritrouano alla giornata alcuni che priui d'ale, e d'ingegno, vorebbero volare per lo Cielo della gloria, ma pigliandole in prestito, ed essendo attacate con la Cera non con tenace colla, al minimo calore di sdegno conceputo per cagione di propria gratitudine da chi li serui, risoluendosi, nouelli Icari sono costretti ad affogarsi nell' Oceano dell' ignominia, L'imparai dal dotto Legati.

(517) Despotico CALATHINO, quod sit *Dominicus* PANAROLUS v. in *Rhod.* n. 48.

XLVIII. Scav. 23.

Despotcio CALATHINO, Dominicus PANAROLUS Med. Romanus

Prænomine Latino Græce, Cognomine Italo Latine reddito: Sub quo nescio quas *observationes Italico idiomate conscriptas* innuere videtur Scavenius num. 23. Cœteroqui sub vero nomine hujus Auctoris extant *Observationum Medicinalium Pentecostæ quinque, utilibus præceptis, singularibus medelis, reconditis Speculationibus, portentosis Casibus refertæ.* Quibus diversa & Curiosa in calce adduntur opuscula. Nempe *de Simplicium cognitione Medico necessaria. Plantarum Amphitheatralium Catalogus. Chamæleo examinatus. Arcanorum fasciculus primus & secundus* Romæ 1652. in 4. & recusæ Francof. 1653. ac Hanov. 1654. in 4.

Quæ an eædem sint cum illis quas *Scavenius* innuit haud utique dixerim.

Adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez p. 539. fortasse plura quod feliciter fiat daturum. Posterioris in *Rhodianis* memorati scripti etiam meminerunt *Mercklin.* Linden. Renov. p. 250. & *Lipen.* Biblioth. Real. Med. p. 308. b. qui *Jatrologisticorum* nomine tractatum hunc citat. At de Calathini persona uterque silet.

(518) *D. Ettore* CALCOLONA. Persona est *Caroli* CELANI Canonici Neapolitani, sub qua in publicum edidit *octo Comœdias*, quas recenset *Toppius* Biblioth. Neapolit. p. 58. sub lit. (a) cui addatur *la Visiera Alzata* Pentecostes num. XI. p. 104. sub lit. (b)

(a) Toppius Biblioth. Napolitanæ. p. 58.

Carlo Celano *Dottor delle Leggi Napolitano, Canonico, dell' Arcivescovado, erudito in belle lettere, ha dato alle Stampe, sotto nome di D. Ettore Calcolone, otto comedie molto belle, intitolate.*

Non è Padre, essendo Rè. *In Napoli per Novello de Bonis 1663. in 12.*

Gli Effetti, overo gli Eccessi della Cortesia. *Napoli per Novello de Bonis 1664.*

Dall' amore L'ardire. *Nap. per Novello de Bonis. 1664. in 12.*

Protegere l'inimico. *Nap. per il Bonis 1664. 12.*

La Piete Trionfante, *overo L'empietà domata, In Napoli 1676. ad istanza d' Antonio Bulifon. in 12*

Chi trionfa morendo, *overo* S. Casimiro: *in Napoli, à spese di Antonio Bulifon. 1676. in 12.*

La forza della Fedeltà. *In Nap. à spese del sudetto Antonio Bulifon 1676. in 12.*

L' Ardito vergognoso, *come sopra in 12.*

Sotto il suo nome ultimamente,

Gli Avanzi delle Poste, *Parte Prima in Napoli appresso Antonio Bulifon, 1676. in 8.*

Tiene in Procinto la Seconda Parte, & altre opere curiose, e degne del suo sollevato ingegno.

(b) Villano Viziera Alzata.

XI. ETTORE CALCOLONA. *Sotto questo nome uscirono alcune produttioni tutte spiritose, e sono* la Pietà Trionfante *ouero* l' Empietà Domata Comedia *d' Ettore Calcolona. In Napoli per Antonio Bulifon* M. DC. LXXXVI. 12.

S. Ca-

S. Casimiro *Rappresentatione del Medesimo come sopra.*

Il Nome, e'l Cognome sono finti. Il vero è Carlo Celano, *Canonico Napolitano Autore degli* Auanzi delle Poste del Signor Carlo Celano part. I. *In Napoli apresso Antonio Bulifon M. DC. LXXVI. 8. opera che fà desiderarne la continuatione.*

CALDERINUS v. *Domitius.*

(519.) *Henricus* CALDERIUS. Ejus, quæ extat, *Historia* tribuitur *Alexandro* CARRERIO Paduano, indicante Jac. Phil. *Thomasino* Illustr. vir. Elogi. p. 365. Edit. Pat. 1630. Qui tamen illud probandum relinquit, viris præclarissimis, Abbati Albertino *Barisono*, & Felici *Osio* in legitimis Historicis Patavinis. Genuina *Carrerii* scripta ibidem vide.

"(520.) CALIXTUS II. Pontifex. Ejus "*de inventione Corporis Turpini* Archiepiscopi, & Mar„tyris lib. extat MS. Cantabrigiæ in Bibliotheca "Benedictina num. 41. cod. 9. Ex Thoma *James* "Anglo Hæretico, qui tamen sub alio titulo "haberi admonet, nempe: Liber Turpini Ar"chiepiscopi Remensis, quomodo Carolus Rex "Francorum acquisivit Hispaniam. Hunc librum "dicit *Calixtus* Pater esse authenticum. Hæc ex Ludov. Jac. à *S. Carolo* Bibliotheca Pontificia, uti suppeditat *Symbolæ Reiskiana*, additque ex illis facile conjici posse, Calixtum II. non fuisse libri memorati Auctorem, sed tantum ejus Approbatorem.

(521.) *Latantio* CALIOPEO. Sub illa larva emisit in publicam lucem *Cantica* quædam *Gio. Battista* LIVIERA, Cittadino pure di Vicenza, ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXVI. pag. 50.

(522.) Cornelii CALLIDII, Chrysopolitani nomine publicata scripta v. gr.

I. Confutatio de seditione Belgarum, Luceburg. 1510. in 4to.

II. Illustrium scriptorum Germaniæ Catalogus, quem carpit *Valerius Andreæ* Biblioth. Belg. p m. 158. ubi reliqua scripta ejus enumerat, est *Cornelius* LOOSE Goudanus, cognomen suum Latine, patriam Græce quam Germanice efferre malens, id quod cum aliis plurimis interdum latendi, interdum nescio quo alio consilio, hoc facientibus commune habet. Ita Desiderius Erasmus, Geerd Geerdsen / Melanchthon, Schwartz-Erde. Nicius Erythræus &c. quorum aliquos hoc nomine assumpto, quam Patrio notiores, studio recensere neglecimus, ne nunquam occultatos detegere velle videremur: De *Callidio* vero etiam v. *Fr. Sweertium* pag. 191. *Zeilerum* de Historicis. part. 3. pag. 46. *Vogleri* Introductionem in omnes omnis generis auctores c. 23. p. 89.

Adde & Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 127. & *notas Diecmannianas marginales* has:

Hunc librum ab autore inscribi de Spiritu Vertiginis utriusque Germ. in relig. diss. *& primum 1579. 8. editum refert Valer.* Andreæ *l. c. Et porro: Hærco num hic Auctor ob libros hosce Pseudonymis aggregandus sit. Nam in iis nec prænomen, nec cognomen verum subticuit. Habeo ejus* Illustrium Germ. Scriptorum Catalogum, *Mogunt. 1581. 8. editum; Habeo ejusdem* Spiritum vertiginis utriusque Germaniæ in Religionis dissidio. *Itidem Mogunt. 1579. 8. impressum. In priori se* Cornelium Loos *Callidium, in posteriori,* Cornelium Loos *Finium appellat. In his & similibus scriptis non arbitror esse Pseudonymum. Ubi tamen dissimulato Loosii nomine quicquam edidit, ut est* Apologia in Orationem *Phil.* Marnixii. *Luxenburgi 1579. 4. excusa, in cujus titulo se* Cornelium Callidium *Chrysopolytanum vocat, teste* Voet. *Polit. Eccles. P. I. l. 4. p. 377. suum inter Pseudonymos locum tenere potest.*

(523.) CALLIOPIUS qui Terentianis Comœdiis subscribitur Censor, & à nonnullis auctor *Prologorum* citatur, quod sit ALCUINUS, aut ALBINUS Flaccus Alcuinus, Philosophus, Consiliarius, seu deliciosus Caroli M. ut vocatur *Anastasio* Bibliothecario, cap. 97. Historiæ Papalis, doctissime docet *Barthius* adverf. l. 6. c. 20. sub lit. (a)

(a) Barthius adverf. lib. 6. cap. 20. pag. 291. 292.

Quis ille mortalium fuerit Calliopius, *cui in libris calamo exaratis recensio Terentianarum Comœdiarum ascribitur, controversia est apud eruditissimos viros. Ego propemodum conjectura adsequi mihi videor quis sit. Et juvat hoc notare, vel ob eos qui inter doctos mira de hoc nomine commenti sunt. Nam prologorum auctorem jam olim apud Terentium fecerunt, inter quos est Phormionis citans scriptorem vir doctus & eloquens illo ævo* Augustinus Dathus *in Lectionibus Virgilianis. Notissimum est nomen apud curiose litteratos Alcuini Magistri scriptoris totam Encyclopædiam compendiis complexi Philologiæque universæ & Poeseos adeo (pro captu ævi) studiosi atque capacis, ut & enarraverit Poëtas, exemplis & notis, successu horum librorum fortasse melius inclarandis, & ipsemet carmina varii argumenti scripserit, Carolo magno principi religiosissimo & amantissimo omnis bonæ disciplinæ tam militaris quam Scholasticæ, adeo charus ut memoriæ proditum sit sæpe inter se concertasse quæstiunculis tam humaniorum quam etiam diviniorum studiorum interludiis velut atque deliciis. Ut ipsum Imperatorem non vereatur dicere* Grammaticum. *In ejus Laudibus:* Grammaticæ doctor constat prælucidus artis. *Sive Poeta ille Alcuinus sive quis discipulorum ejus est. Sed & Theganus Chorepiscopus cap. VII. de Gestis Ludowici Pii Carolum corrigendis sacris libris vacasse scribit. Poetam fuisse discas ex Excerardo in Vita Notkeri cap. XIIX. Sed vix litteras pingere doctum, licet conantem sæpius, facit* Eginhardus

in Vita. Qui sequentibus tamen & acta veterum Regum scripsisse, & Grammaticam patrio sermone inchoasse auctor est. Unde & Caroli Regis delitiosus *appellatur.* Anastasius Bibliothecarius *cap. XCVII. Historiæ Papalis : Posthæc conjunxerunt ad sedem Apostolicam missi sæpius dicti Caroli Excellentissimi Regis Francorum, & Patritii Romanorum, hoc est,* Georgius *sanctissimus Episcopus*, Gulfardus *Religiosus Abbas*, Albinus *Consiliarius seu delitiosus ipsius Regis. Ita obiter emaculanda sunt verba illa Anastasii, cum perperam transposita vulgo circumferantur. Nolo plura aggerere cum libri omnibus obviam sint quin & exstent Albini talia scripta ut fides non aliena sed auctoris manu testata sit. Hic à studiorum ista felicitate Philosophi nomen meruit.*

(523. α) CALLISTUS, Papa, (Item *Cajus vel Gajus.*) de duabus epistolis ei affictis à *peccatore Mercatore*, seu *Pseudo Isidoro*, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexand. Gerb.* &c. vid. Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & *Gerh. von Mastricht* in Histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268. Hæc *Symbola Mastrichtiana.*

CALONIUS v. *Severinus.*

---

(524) *Eliezer du* CALVAIRE : *Jacques* GOUTIERE ou GUTHERIUS. *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 539.

(525.) *Laurent* CALVETE : Larva est *Joannis* de ORCHA Hispani sub qua edidit *Vitam S. Fructuosi*, quibus subjecit quoque suo nomine Acrosticha alterius Auctoris, uti monet *Baillet.* deguisemens des Auteurs p. 445. sub lit. (a) adde liste des Aut. deguis. pag. 539. & inprimis *Nicolai Antonii* Biblioth. Hispan. Tom. I. pag. 574. b. & Tom. II. p. 2. a. sub lit. (b)

(a) Baillet deguisemens des Auteurs pag. 445.

Un Religieux Hieronymite d'Espagne, nommé Juan de Orche, *ayant pris le nom de* Laurent Calvete *pour publier la* vie de saint Fructueux *fit imprimer avec cet ouvrage des vers Acrostiches de son nom, composez par un de ses amis.*

(b) Antonii Biblioth. Hispan. Tom II. pag. 2.

Laurentius Calvete, *in* Orche *oppido Alcarriæ: hoc est, partis septemtrionalis Castellæ novæ, ortus, Ducum Infantatus à sacris minister, author non est, quantumvis feratur & inscribatur talis, libri illius, quem typi sic notaverunt:*

Historia de la Vida del Glorioso S. Frutos, Patron de la Ciudad de Segovia, y de sus hermanos San Valentio y Santa Engracia: contiene le destruicion de Espanna por los Moros, Grandecas y antiguedades de la ciudad de Segovia con un Compendio de los Reyes de Espanna despues de su restauracion. Pinciæ 1610. in 8.

Cujus quidem verus est artifex Hieronymianus *quidam* Monachus *Laurentii frater* Joannes de Orche *cognominatus, quod notum faciunt acrostichi versus eidem libro adfixi* Hieronymi Valeræ Arcæi Segoviensis, *confirmatque in Historia hujus urbis* Didacus Colmenares.

(526.) CALVIDIUS *Lætus.* Illud nomen præfixum habet *Callipædia*, impressa Leid. 1655. Debetur autem *Claudio* QVILLETO, Gallo, Abbati, ut ex Samuelis *Sorberii* dissert. de vita & moribus P. Gassendi indicat *Symbola Hetzeniana*, & ex MStis Animadversionibus Historico Politicis ad *Lipsii* Politicam Dni *Reinarti* Consiliarii Brandenburgici Dnus *Stampeel* epist. de dat. 14. Febr. 1697. Edita est hæc Callipædia, secundum, Parisiis 1656 sed expunctis quibusdam versibus in favorem Cardinalis Mazzarini, quos supplent *Menagiana* Tom. II. p. 130. seqq. sub (a) Judicium de hoc Quilleti Abbatis personato scripto vide apud *Morhof.* Polyhistoris liter. lib. II. c. 1. p. 319. sub lit. (b) & prolixius apud *Bailletum*, Jugemens des Savans Tom. IV. part. 4. num. 1511. p. 61. 62. sub lit. (c) v. Lætus.

(a) Menagianorum Tom. II. p. 130.

La Callipédie *de M.* Quillet, *deguisé sous le nom de* Calvidius Lætus, *est un très-beau Poëme Latin. Quelque mecontentement qu'il eut, fit qu'il y insera quelques vers contre M. le Cardinal Mazarin & sa famille. Il fit imprimer ce Livre en Hollande. Le Cardinal l'ayant sçu, fit avertir M. Quillet de lui venir parler ; mais au lieu de lui témoigner du ressentiment, il se plaignit seulement avec douceur de ce qu'il l'avoit si peu menagé dans ce Poëme.* Vous sçavez, *ajouta-t-il,* qu'il y a long temps que je vous estime, & que si je ne vous ay pas fait du bien, c'est que des importuns m'obsedent & m'arrachent les graces ; mais je vous promets que la premiere Abbaye qui vaquera, sera pour vous. *M. Quillet touché de tant de bonté, se jetta aux genoux du* Cardinal, *lui demanda pardon, & promit de corriger son Poëme de telle maniere qu'il en seroit content ; le suppliant dès lors de vouloir bien suffrir qu'il le lui dédiast ; ce que le* Cardinal *lui permit. En effet, il fit imprimer cette seconde Edition corrigée in octavo à Paris en 1656. & la dedia à M. le Cardinal, qui peu de temps auparavant lui avoit donné une Abbaye considérable, dont la mort l'empêcha de jouir long temps. La premiere Edition de ce Livre qui est la plus rare, est imprimée in quarto à Leide en 1655. Celle de Paris est plus ample. Voici les principaux endroits qui regardoient le Cardinal Mazarin, qui sont retranchez dans l'Edition de Paris.*

Liv. 4. parlant des Italiens:

Quid Quod Adulatrix formas se vertit in omnes,
Natio, servitio repens, magnatibus astans,
Subdola, lucro inhians si jusseris ibit in orcum
Italus esuriens, crimen nec respuet ullum.

Et parlant des François.

Quid loquar ut blande Galla excipiatur in aula,

Advena

Advena Trinacriis etiam devectus ab oris,
Gallia in externos nimia bonitate redundat,
Imo alienigenis prava ratione regendam
Se tradit plerumque, suumque in gloria robur
Subjicit hospitibus longinquo e littore fusis.

Et encore dans le même Livre.

Scilicet indoctos animos ignavaque Regum
Corda fovent prava sontes ratione Ministri.
Utq; suum servent regnum, regna omnia perdunt.
Fors erit ut nostri pulcherrima gloria saecli,
Celtarumq; insigne decus, Rex munere divum
Editus, & fati Lodoicus cura potentis,
Discussis quondam nebulis, diffundat ubiq;
Ingenitum jubar, & proprio se lumine promat.
Sic saepe obscurae denso velamine nubis
Obsitus & terra pressus caligine Titan,
Nativo demum radiantis acumine lucis,
Nubila perrumpit Victor, seq; asserit orbi:
Splendidus & toto rutilans spaciatur Olympo.

Cette Prophétie, par la quelle finit la Callipédie dans l'Edition de Leyde, & qui est retranchée dans celle de Paris, s'est accomplie à la lettre apres la mort du Cardinal Mazarin.

(b) Morhof. Polyhist. Literar. Lib. II. cap. I. p. 319.

Quare frustra est cum omnibus suis artificiis Huartus *Hispanus, qui in Scrutinio ingeniorum modum tradit, quo parentes generare possint filios sapientes, ac tali praeditos ingenio, quale id requirunt literarum studia. Hunc praecipue autorem secutus mihi videtur is, qui se* Calvidium Laetum *appellat, cujus genuinum nomen est* Claude Quillet, *unde hoc per anagramma formatum est, ut nos docet* Bailletus *libr. de Judic. doctorum tom. 4. part. 5. de Poetis, num. 1511. Ille, qui abbas fuit, scripsit Poema non inelegans, cui titulus:* Callipaedia, *sive de* pulchrae prolis habendae ratione. *Poema in libros 4. dispescitur, quorum primo de sponsorum ad pulchram prolem deligendorum conditionibus; secundo de legibus in concubitu servandis, Astrologicis cautelis; tertio de cura praegnantum, viribus imaginationis; quarto de promiscuis ad pulchritudinem parandam praeceptis; agitur: sed, ut recte judicat Bailletus, plus quam decet Abbatem, & ultra, quam honestas patitur, argumento huic indulsit autor: magis enim in illa arte se Abbas, quam Laicorum exercitatissimus se profecisse ostendit, ut vel ipsi se Naturae magistrum praebuerit. Dictio quoq; non satis castigata, & vulgaria pleraque in carmine, longeq; a* Sammarthani *judicio absunt, qui de* Paedotrophia *poema libris tribus distinctum scripsit, sed elegans, in quo genium poeticum Virgiliano proximum agnoscas.*

(c) Jugemens des Scavans. Tom. IV. part. 4. n. 1511. p. 61. 62.

(c) *Cet Abbé voulant apprendre aux hommes à faire de beaux Enfans, a tâché de reduire tous les Preceptes de ce nouvel Art en quatre livres de vers Latins, sous le titre de* Callipedie. *Quoi qu'il n'ait point dit au Public, ou il avoit appris tant de raretez, on ne laisse pas de remarquer que pour un Abbé, il en scavoit plus que les plus experimentez d'entre les laics, & qu'il estoit capable de donner des leçons à la Nature mesme. Quelques uns s'imaginent qu'il s'étoit proposé la* Paedotrophie *de M. de* Sainte Marthe *pour modele de son Ouvrage, mais il s'en est beaucoup écarté, soit pour la matiere, soit pour la forme; de sorte que le fonds de son Ouvrage a esté generalement reprouvé, par les honestes Gens, dont quelques uns n'ont pas laissez d'estimer la versification de l'Ouvrage qui paroit aisée quoi qu'il y ait beaucoup d'expressions triviales.*

On dit qu'il y a des endroits bien touchez, mais que l'on y trouve aussi des descriptions sur le sujet de la generation, qui sont tout à fait infames, & indignes d'un homme qui a quelques sentimens d'honesteté: & qu'il semble par tout s'estre fait honneur de la lecture de Petrone.

C'est pourquoy il faut prendre pour de simples complimens de civilité les eloges que Monsieur Costar *fait de la Callipedie dans une lettre qu'il a ecrite au l'Auteur.* (d)

(d) C'est la 250. lettre du second tome de Costar pag. 598. 599.

(527) *Jobus* CAMALIZENUS. Involucrum est *anagrammaticum Jacobi* LIETZMANNI Consulis Ruppinensis, sub quo edidit tractatum *de Bello Suecico*, quod Religionis esse in eo negat, indicante *Symbola Teuberiana.*

(528) *Cencius* CAMERARIUS. Scripsit *Vitam Caelestini* III. Pontificis M. Larva est HONORII II. Papae, mortui an. 1227. ut ex Jacob. a S. *Carolo* Biblioth. Pontif. lib. I. pag. 41. & 112. refert *Sagittarius* Introduct. in Histor. Ecclesiast. pag. 691.

(529) *Dorotheus* CAMILLUS. Ejus nomen praefert *translatio operum Euripidis* Basileae in 8vo. Sub hac larva latet Rodolphus Collinus linguae Graecae in Schola Tigurina Professor, ut indicium faciunt, *Frisius* Biblioth. Gesnerian. p. 533. a. *Draudius* Biblioth. Class. tom. II. p. 1600. & *Hottingerus* Biblioth. Tigur. p. 91.

CAMILLO v. *Fratta.*

CAMILLUS v. *Ghilinus*, *aut Gilinus.*

(530) M. CAMILLI *de Antichristo libri 2. in quibus, tanquam in speculis, status nostrorum Christianorum cernitur*, sine loci vel anni mentione in 8. excusi, quod debeantur *Thomae* PISECIO *a Mastovice*, Sociniano; cujus *Responsio ad X. Rationes Edmundi Campiani Jesuitae* 1610. in 12. Racoviae

impressa extat, à *Stanislao Luboniez* LUBIENIECIO, cujus inter alia ingens *Cometarum Theatrum*, Amstelod. 1668. in fol. editum habemus, se accepisse, narravit Amicus mihi Civisque meus jam aliquoties laudatus, *Martinus Fogelius* Ph. & Med. Doctor.

Vindicantur de Antichristo libri PISECIO in Biblioth. Antitrinit. Sand. pag 107. sub lit (a)

Vide *Voigtium* Exercitat. Histor. de SS. Unius Divinitatis Triade p. 102. ubi ea, quæ hactenus, à nobis hanc in rem dicta sunt, testimonio suo confirmat: adde Baillet liste des Auteurs deguisez pag. 529.

(a) Sandius Biblioth. Anti-Trinitarior. pag. 107.

De Antichristo, *sub nomine* Marci Camilli *libri 2. Ipsum hujus operis auctorem esse, præter constantem famam, hi qui ipsum noverant atque genere attingebant, mihi confirmarunt: quidam tamen* Jonam Schlichtingium, *aut* Eliam Arcissevium juniorem, *librum hunc conscripsisse putaverunt, sed falso.*

CAMILLUS v. *Scaliger.*

(531) *Thomas* CAMPANELLA. Ejus nomine circumferuntur Scripta quædam quæ tamen ejus non sunt, ut testantur Leo *Allatius* de Apibus Urbanis p. 242. 243. sub lit. (a) & *Toppius* in Biblioth. Neapolit. p. 294. b. sub lit. (b) Inter hæc etiam est *de Monarchia Hispanica* discursus Thomæ Campanellæ, editus cum alias, tum Amstelodami apud Elzevirios 1641. in 16to. cum Appendice constans pagg. 379. capitibus XXXII. distinctus. Hic si non integer tractatus, saltem ejus Appendix debetur BESOLDO, ut persuadent Elenchi librorum Besoldi emissorum, tam in 4to quam 12. Tractatur autem in appendice quæstio Politica: utrumne sit optandum, Universum orbem Christianum ab uno solo Capite ac Monarcha regi ac gubernari? Incipit a p. 302.

(a) Allatius de Apibus Urbanis pag. 242. 243.

Alia etiam sub ejus nomine circumferuntur. 1. Apologia pro Galilæo, de motu terræ, *Francofurti apud Tambachium in 4.* 2. De sensu rerum, & Magia, *lib. IV. Ib. apud eundem in 4.* 3. Astrologicorum *lib. VII. Lugduni 1629. in 4 Hæc tamen cum ab aliis inscio Auctore, & in multis etiam invito in vulgus emissa sint, spuria a propriis, vitiosa & corrupta à puris, & incorruptis, ejusdemmet* Campanellæ *Syntagmate: De* Libris propriis, *tantopere à Viris doctis expectato, facilè poterunt internosci. De ejus etiam Libris scripsit* Paulus Gualterius *Terre-novanus in Additionibus suis ad Librum Constantini* Lascaris *de Philosophis Calabris. Plura de hoc Viro leges inter Opera* Gabrielis Naudæi. *Inter illa, quæ in illius Bibliographia Politica habentur, adnotavi:*

Amicus etiam noster *Thomas Campanella* „juxta doctrinam suarum primalitatum Ethicam „novam composuit, quæ sub *Epilogismi* nomine „cum Philosophia sua naturali, & politica typis commissa fuit à *Tobia Adamo*, stylo quidem non" ita compto delineata ut Ciceronianis arridere" possit, sed ea nobilitate cogitationum, ratio-" numque subtilitate, ut omnibus sapientiæ my-" stis non possit esse non summopere gratissima." Et, Secundus ab ipso fuit Thomas Campanella" ardentis penitus, & portentosi vir ingenii, qui" dum in tenebris, & pædore carceris vitam tra-" duceret, Civitatem Solis delineavit, ea cogita-" tionum novitate, & sublimitate sensuum, ut" præter Philosophicas speculationes multa etiam" contineat, queis Respublicæ melius administra-" ri possent, & homines ipsi meliores evadere, &" Ac demum Liber Politicus Fr. Campanellæ De" propaganda Hispaniarum Monarchia, Italico" quidem Idiomate ab eodem conscriptus, editus" postea Germanico.

(b) Toppius Bibliothecæ Napolitanæ p. 294.

Legganfi Leone Allatio *in Apes Urb. sive de Viris illustribus, fol. 240.* Giano Nicio *nella Pinacotheca, fol. 41. num. 21. Gio:* Antonio Vander *de script. Medicis, fol. 560.* Gio: Pierio Valeriano *de literatorum infelic. fol. 40. e* Lorenzo Crasso *nella part. 2. de suoi Elogi, fol. 243.*

(532) CAMPANEO *Philastes*: *Felician* DE SYLVA. *Baillet.* liste des Auteurs degvisez, p. 539.

(533) Joannes CAMPANUS, cujus nomine habentur *Francisci à Fonte* (id est: Stephani Bruti Jesuitæ) *ex Gallico latinæ* factæ *Vindiciæ Privilegiorum & Gratiarum, quibus in Ecclesiastica Hierarchia Privilegiarii & Religiosi legitimè utuntur, ex SS. Conciliis, Patribus, Orthodoxis Doctoribus atque Theologis desumptæ.* Herbipoli typis Joannis Volmari, 1626. in 12. est *Joannes* ROUSSELET, Jesuita Gallus, docente *Alegambe*, p. 271.

Sub eodem personato nomine edidit e Gallico in latinum sermonem tractatum Antonii *Sucqueti* qui inscribitur: *Testamentum hominis Christiani:* Si vere colligo ex verbis *Witte* Biograph. d. 30. Octob. 1636. vid. etiam *Sotwel* Bibl. Scriptor. Societ. Jesu pag. 499.

(534) *Flavius* CAMPANUS: Jean GOJA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 539. Nicolaus *Antonius in* Bibliotheca Hispanica Hujus Scriptoris planè non meminit.

(535) *Sigismundo* CAMPEGGI, Anconitano. Personatum nomen est SANTI MARIALES, sub quo edidit tractatum lingua Italica: *Enormità inaudite, nuovamente uscite in luce nel Christianiss. Regno di Francia, contro 'l decoro della Apostolica Sede Romana.* Vide la *Visiera Alzata* Pentecost. num. XLIII. p. 130. sub lit. (a)

(a)
XLIII. SIGISMONDO CAMPEGGI. *Questi apparisce Autore di questo libro.*
Enormità inaudite nuouamente uscite in luce nel Christianiss. Regno *di Francia contro 'l decor-*

coro della Apostolica Sede Romana in due Libri intitolati l'vno ; Dell' arrogante Potestà de Papi in difesa delle immunità della Chiesa Gallicana ; *L' altro Del dritto di Regalia che tiene il Rè Christianiss.* iure Coronæ *independentemente da Sommi P. P. di conferire Beneficij Ecclesiastici etiamdio cura d' Anime, con Podestà maggiore di quella de Vescoui ed vguale à quella de Papi, Colle Contra-Risposte del Cau. SIGISMONDO CAMPEGGI. Anconitano. In Francfort per Giorgio Betlingen. M.DC.XLIX. 4.*

E Pseudonimo e il vero nome è SANTI MARIALES Venetiano di cui parlammo nella Hecatoste.

(536.) *Victorius* à CAMPIS. Ejus nomine prodiit Antvverpiæ in 12mo ao. 1664. typis Philippi van Eyck *Echo Belgica*, sive *Cantilena Sacra.* Verus Auctor est Jesuita Franciscus MILEMANN, Belga Brugensis: ut indicat *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 238. a. & cum eo *Witte* Diar. Biogr. ao. 1667. 17. Januar.

(537.) *Hieronymus* LE CAMUS. Ejus *judicium de* nupera Isaaci *Vossii ad* iteratas P. *Simonii objectiones responsione*, editum est Edinburg. 1685 apud Joh. Caldervvood in 4to. Vide *Acta Erud. Lipsiens.* Ao. 1686. p. 106. 107. ubi indicatur nomen *Camus* esse fictum, sub lit. (a) Latere autem sub eo P. *Richardum* SIMONIUM docent *Acta Erudit. Lips* 1687. p. 222. sub lit. (b)

(a) Acta Erud. Lipsiens. Mensis Febr. A. M. DC. LXXXVI. p. 107.

Sed nolumus excerpta scribere excerptorum ; visuri potius, quid Hieronymi le Camus *Theologi Parisiensis Judicium Juliobona in Caletibus ad J. H. perscriptum contineat. Et vero dicendum generatim, tum lineas in* Vossiana *ad iteratas* Simonii *objectiones responsione designatas servari perpetuo, interspersis etiam dicteriis ; tum quæ disceptantur, pleraque ad quæstionem de LXX interpretum autoritate referri. Ut enim Masorethas aliosque nimis à Vossio deprimi, vel quisquis ille est, conqueritur : sic illos contra efferri ita ait, ut sæpe in veritatem historicam impegisse videri possit.*

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1687. April. p. 222.——Simonius ———*in tertiis, ut a Vossio (in Responsione ad Simonii objectiones) appellantur, objectionibus, quas quidem,* Hieronymi le Camus *nomine latens, ediderat.*

(538.) CAMUSAT, cujus extat Præfatio *Kempisio* Gallico de Imitatione J. Christi præfixa, quod sit à *Grand* PATRU profecta, docet nos *Pelisson* Histoire de l' Academie Francoise. p. 355.

(539. C. *Vito* CANALDO, Maschera del P. F. *Donato* CALVI da *Bergamo*, de qua sic Villani della *Visiera Alzata* Hecatost. num. C. pag. 90.

C. *VITO CANALDO Maschera del P. F.* Donato Calui *da Bergamo nella stampa del Libro* Dolcezze amare. *In Finale per Matteo Squadra M. DC. XLIII. 12.*

(540.) *Ægidius* CANDIDUS. Ejus nomine extat *Querela adversus quosdam eximios viros, è facultate Theologica Lovaniensi.* Verus Auctor est Mr. DE WITTE, Decanus Mechliniensis: ut docet la *Bibliotheque Universelle & Historique* de l' année 1688. Tom. 8. p. 240. 241. & *Bailletus* deguisemens des Auteurs pag. 336. & in Catalogo pag. 539.

CANDIDUS v. *Eblanus*.
v. *Albius*.

(541.) CANDIDUS *Hesychius*. Persona est cujusdam Critici haud vulgaris nominis, ut docent *Jugemens des Ouvrages Sçavans* Tom IV. part. IV. pag. 96. num. 1517. Verum Auctoris nomen non exprimunt, nisi quod sub hac larva prodiisse addunt dissertationem : *Godellus utrum Poëta* ? Vid. lit. (a) verba ipsius Auctoris anonymi (Antonii *Bailleti* detecti suo loco) dissentientis tamen hic à suo Satyrico. Adde in *Anonymis* 1667. Quæ an sit eadem Satyra cum hacce judicent, quibus hac de re ulterius vacat inquirere. *v. Hesychius.*

(a) Jugemens des Ouvrages des Scavans Tom. IV. part. IV. p. 96. num. 1517.

Un Critique d' importance appellé Candidus Hesychius, *qui est un nom d' autant plus rare, qu' il est peu usité dans la nation critique.————Ce Candide & pacifique Censeur a mis en question de scavoir,* si M. Godeau est un Poëte ou non ? *& il en a publié une dissertation Latine sous le titre* Godellus utrum Poëta ?

(542.) CANDIDUS PHILALETHES, Presbyter Genuensis. Ejus nomine recensentur in Bibliotheca Aprosiana (a) pag. 533. 534. & 535. *tractatus aliquot*, omnes impressi per Benedictum Guascum, Genuæ. (1) *Pii Mores & Sancti amores* Epigrammatis expressi. (2) *Beati Dolores* Epigrammatis expressi. (3) *de Præscientia Dei ac Prædestinatione* disputatio. (4) *de Opinionum Praxi* disput. (5) *de Cambio* Tractatus &c. Auctor tractatuum horum verus est *P. Andreas* BIANCHI Genuensis. Adde la Visiera Alzata Hecatost. num. IX. (b) Blancum scribit Sotvvel p. 47. col. b. & Witte Diar. Biograph. ao 1657.

(a) Cornelio Aspasio Antivigilmi, i. e. Vintigmiglia. Bibliothecæ Aprosianæ pag. 533. & seqq.

1. Historia delle cause, & effetti della Peste *del P. D.* Andrea Cirino *C. R. in cui dà gli arcani piu reconditi degli Egittii, Greci, Hebrei, & Arabi si discorre di quel morbo divino, con raccontare le Cause humane, e divine, i prodigi, che hà cagionato nel Mondo le Pestilenze più famose, il numero de' Morti, la duratione del male, il modo di medicare, conforme gli aspetti del Cielo, le cagioni del Contagio, gl' auuenimenti impensati, & irregolari l' etimologie, e descrittioni degli effetti, e segni di Peste, e quanto è mai occorso in simile calamità, per mezzo degli Angeli, de' Demonii, e degli Huomini. Con varii Discorsi Astronomici, Meteorologici, e Sacri, s' interpretano le allegorie de' Poeti, e le Mitologie più arcane degli Antichi, i luoghi della*

Sacra Scrittura più difficili, e del sommo Dio, autore della Medicina. In Genova per Benedetto Guasco *Librato a Banchi*, *M. DC. LVI. in 4.*

2. Passione di Christo figurata, & historica, in trenta sermoni descritta, ed in tre Trattati diuisa *Primo Passione figurata nel sacrificio d'*Abraamo. *Secondo* Christo Crocifisso *Terrestre Paradiso. Terzo* Passione Historica. *Del. P.* Andrea Bianchi *Genovese della C. di G. Dal medesimo*, *1655. in 12.*

3. L'empietà flagellata dal S. Zelo d'Elia. *Opera del P. G.* Andrea Alberti *della* C. *di G. Iui come sopra.*

4. Il Choro di S. Chiesa, *cioè il Salmo Beati immaculati in via, ponderato con due paraphrasi all' Em. Sig. Prencipe Cardinal Durazzo, Arcivescovo di Genova, Poëma dal M.R. Sig.* Gio Lazzaro Montobio. *Iui come sopra 1644. in 4.*

5. Pii Mores, & Sancti Amores *Epigrammatis expressi. Auctore* Candido Philaletho *Presbytero Genuensi. Apud eundem*, *1652. in 8.*

6. Beati Dolores *Epigrammatis expressi ab eodem*, *& apud eundem*, *1653. in 8.*

7. De Præscientia Dei ac Prædestinatione *Disputatio ejusdem Philalethi. Ut supra 1656. in 8.*

8. De Opinionum Praxi *Disputatio ejusdem* Candidi, *additis tribus Apologiis diverso tempore editis, Genuæ*, *1651. in 8.*

9. De Cambio *Tractatus brevis, atque dilucidus, in quo ejus Essentia, & Justitia declaratur, & impugnantium argumentis respondetur. Auctore eodem C. P. P. G. Guascus 1662. in 8.*

10. Questioni Filosofiche *facili ad intendersi, utili, e vaghe a sapersi, curiosamente risolute dal P.* Andrea Bianchi *Genovese della* C. *di G. Nella stamperia med. 1653. in 4.*

11. Squitinio della Republica di Venetia *d' Autor Incognito Squitinato da* Raffaelle della Torre *Genovese. Per lo stesso, 1653. in 12.*

12. Le Vittorie di Minerva, *overo la Virtù trionfante de' Vitii, Gran Balleto di Madama la Duchessa di Valentinese, danzato in Monaco l' anno 1655. A. Monsig. il Prencipe di Monaco, Duca, e Pari di Francia Cavaliere delli Ordini di S. M. Christianissima. Per lo stesso. in 4.*

13. Amedeida *Poëma Eroico di Gabriello Chiabrera con gli Argomenti in ottava rima del* Forastieio Idiontino. *Dal med. 1654. in 12.*

14. Poëmi Eroici postumi *di Gabriello Chiabrera, cioè il* Foresto, *ed* il Ruggiero. *Iui come sopra. M. DC. LIII. in 32.*

(b) Nicol. Villani Visiera Alzata.

IX. ANDREA BIANCHI. Giesuita Genovese. Questo bianco in concreto, poteua andare del pari in astratto. Di ciò può essere testimonio non pur la Città di Genoua ou' hebbe il Natale, e la Sepoltura: ma chiunque lo conobbe, e li P. P. Alegambe *&* Sotuello *dicono meno di quello, che era. Da lui si hanno pseudonimi*

Pij mores, & sancti *Amores* Epigrammatis *expressi Auctore* Candido Philaletho *Presbytero Genuensi, Genuæ ex Typog. Benedicti Guaschi M.DC. LII. 8.*

Beati Dolores epigrammatis expressi *Auctore eodem ut supra M.DC.LIII.8.*

De opinionum praxi Disputatio *Ejusdem. Additis tribus Apologiis diverso tempore editis Genuæ M.DC.LIII. 8.*

De Cambio *Tractatus breuis atque dilucidus in quo ejus essentia & Justitia declaratur, & impugnantium argumentis respondetur. Auctore eodem. Genuæ ut supra M.DC.LII.8.*

De Præscientia Dei, ac Prædestinatione *Disputatio* Candidi Philalethi *Genuensis Presbyteri Genuæ ut supra*, *M.DC.LVI.8.*

(543.) CANDIDUS SYLVESTER. Sub fictitio hoc nomine edidit *Cyriacus* SPANGENBERGIUS Anno 1586. *libellum*, Flacciano, de Peccato Originis, errori patrocinantem, & *Ægidii Hunnii* libro, *de Substantia Peccati Originis*, Anno 1585. edito, *oppositum*. Sed refutatus est non multo post, alio scripto Hunniano. Hæc *Symbola Flensburgô-Molleriana*, ex Leonh. *Hutteri* Theolog. Wittenb. Threnologia de vita ac Obitu Ægid. Hunnii Witt. 1604. in 4to p. 15.

(544.) CANDOLE, *Pyrame de*: Claude FAUCHET. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 539.

(545.) CANDORIN. Ejus extant Varia *de Civitatibus*, Hamburgensi, Lubecensi, Luneburgensi, Razeburgensi &c. uti & *de Legati Officio*, opuscula Vernacula. Est *Conradus* AB HOEVELN, unus ex vulgo musteorum Patriæ nostræ Poëtarum, ineptam & ridiculam Orthographiam Cæsii, in omnibus scriptis lectori obtrudens. Nomen autem istud Candorini ei tributum est, à Joh. *Ristio*, Societatis Cygneæ, (cujus ille membrum fuit) fundatore. Hucusque *Symbola Flensburgo-Molleriana*. Addit *Symbola Teclenburgica* (ceu indicat *Florentin Leonhard* in suo Tr. cui titulus *Abdalla Hesin.* pag. 116. qui impressus est Francofurti 1692. in 8vo.)

---

(546) *Baruchus* CANEPHIUS. Ejus nomine extat *Atheomachia*, sive *Refutatio errorum & detestandæ Impietatis Atheorum*, *Libertinorum*, *& aliorum profanorum hominum*, his extremis temporibus prodeuntium, ad confirmandum infirmos in fide Ecclesiæ Christianæ, Gallica lingua edit. in 8vo per Joan. Durandum 1582. Hunc tractatum judicat *Normanniana Symbola* eundem esse cum libro *Philippi* MORNÆI, *Domini de Plessis*, qui inscribitur *de veritate religionis Christianæ*, contra Atheos &c. ex eo, quod opus hoc, anno, forma, lingua, iisdem prodierit apud Anton. Chuppium. vid. *Frisium* Bibliotheca Gesn. p. 107 a. & p. 693. a.

(546. *a*) GRETSERUS (sine dubio *Jacobus* Jesuita) Anno 1604. edidit librum cum hoc indice Antiquæ lectionis tomus V. Bipartitus in quo L. vetera monumenta, nunquam visa, pauculis exceptis quorum Catalogum versa pagina

gina indicat. Omnia nunc primum ex MS. codicib. edita ab *Henrico*.CANISIO &c. Ingolstadii ex officina typographica Ederiana, apud Andream Angermarium A 1604. qui liber cum nullum auctorem reperire posset, quippe qui meras fabulas, nugas, affanias & gerras Siculis ineptiores contineret, quadriennio post à Gretsero immutata facie & priore pagina interpolata, hancce larvam, ne cognosceretur, insigni dolo & furti crimine indutus est: *Henrici* CANISII Noviomagi JC. Sacrorum Canonum Professoris in Academia Ingolstadiensi, *promptuarium Ecclesiasticum*, in quo quinquaginta quinque auctores nunquam antea editi, continentur. Ingolstadii ex typographia Ederiana apud Andream Angermarium Ao. 1690. *Goldastus* in replicatione pro Imperio contra Gretserum cap. XI. p. 114. *Symbola est Mastrichtiana.*

CANTABER v. *Galindus.*

(547) CANTABRICÆ NATIONIS nomine *libellum supplicem ad Urbanum* VIII. Pontificem M. scriptum à *Joan Baptista* POZA, Cantabro, Andreæ filio, perhibet Nicol. *Antonius Bibl.* Hispan. p. 494. b. in fine.

CANTELLI v. *Cæsar.*

(548) *Julius Cæsar* CAPACCIUS, Campaniensis. Ejus nomine recensentur in *Toppii* Bibliotheca Neapolitana p. 166. Tractatus duo: (I.) *Neapolitanæ Historiæ* Tom. I. apud Jacobum Carlinum in 4. 1607. (II.) *Puteolana Historia*, cui accessit de Balneis libellus. Ibid. apud Vitalem 1604. in 4. de quibus tamen ipse probat *Toppius* l. c. quod *Fabio* GIORDANO debeantur. Vide, quæ sub lit. (a) inde excerpsimus.

(a) Toppii Bibliothecæ Neapolitanæ p. 166.

Neapolitanæ Historiæ *Tomus Primus, apud Jacobum Carlinum 1607. in 4.*

Et Puteolana Historia, *cui accessit* de Balneis *libellus. Ibid. apud Vitalem. 1604. in 4.*

Queste due ultime opere Latine, che sono le più belle del Capaccio, *sono fatiche dell' eruditissimo* Fabio Giordano, *che originalmente conservansi nella famosa Biblioteca de' MS. de' Padri Cherici Regolari de' SS. Apostoli di Napoli, viste, & lette da me più volte, e par che anco l' accennano Giulio Cesare* Braccini *nel suo lib. dell' incendio del Vesuvio del 1631. fol. 5.* Pietro Lasena, *& il* Tutini.

(549.) CAPELLA Veronensis, *Janus. Gillês* MENAGE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 539.

(549. α) *Rudolphus* CAPELLUS, SS Theol. Dr. &, dum viveret, collega meus, *indicem nummographorum* plus quam sesqui alphabeti mole in folio inseruit *Luderiano suo Nummophylacio* 1678. edito. Is index uti conferenti unicuique ocularia inspectio deteget, totus primario ex *Philippi* LABBEI Bibliotheca nummaria ejusdem Bibliothecæ Bibliothecarum subjuncta est ordine nil immutato descriptus, interpolationibus additis hinc inde aliqvibus interdum qvidem satis magnis, sed ab instituto plane alienis. Ubi & hoc monendum, quod Auctor Anonymus, *des Jugemens des Scavans sur les principeaux Auteurs* (Antonius *Bailletus* suo loco detectus) indicat Tom. I. chap. I. p. 29. illius Labbeani indicis a principio litteræ C. usque ad finem litteræ F. deperdita folia plurima. Unde interciderunt utique non reticenda hic nomina *Caroli*, *Claudii*, *Cuthberti*, *Curtii*, *(Inghirami*, ad quem pag. 368. adeò nos remittit etiam de *Allatio* loqvens*) Danielis*, *Davidis*, *Dionysii*, *Durandi* &c. *Erasmi*, *Ericii*, *(Erycii*, *Everhardi* &c. *Festi*, *Friderici*, *Ferdinandi*, *Fortunii*, *(Liceti) & Franciscorum* maxima pars. Qvorum & hic nihil videas expletum. Hoc facinus etsi plagii manifestam habere culpam negari non possit: attamen haud qvaquam animo commissum malo ut exstimem, impetrat à me notus Beati Amici & Collegæ animus ad simplicitatem magis quam malitiam compositus. Et talium incogitantia potius & vilipendium. Qvo factum etiam, ut aliis sua non raro donaret, ut in *Crauelii* & *Locherii* nominibus suo loco memoratis apparet.

(550) *Christophorus de* CAPITE FONTIUM. Ejus nomine recenset Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 135. b. tractatus quinque sub lit (a) nominatos. Verum Auctoris nomen esse adjicit, *Christofle* CHEFFONTAINES: qvod Gallice idem est ac *Caput Fontium* Latine.

(a) Thom. Hyde Biblioth. Bodlejanæ. p. 135. b.

Christoph. de CAPITE-FONTIUM, al. *Christoffle Cheffontaines.*

Defensio Fidei Majorum, de *verâ & reali* præsentiâ *Corporis in Eucharistiâ. Col. 1567. C. II. 9. Th. Et. Ven. 1581. 8.* C. 242. *Th.*

Illustratio C*hristianæ fidei*, C*ontra Atheos*, & c. Par. 1586. 8. C. 50. Th.

Conciones 2. *de* B. Virgine. *Ibid. Variæ Dispp. de eo* quod sit utile ac necessarium. *Ibid. Et 8. C. 48. Th. Seld.*

Confutatio Epistolæ *cujusdam* contra Liberum Arbitrium & Merita. *Ant. 1575. 8. ll.* 72. T*h*.

(551) *Julius* CAPITOLINUS. Ei tribuuntur *Vita*, (1) Antonini Pii. (2) M. Antonini Philosophi. (3) Veri. (4) P. Helvidii Pertinacis. (5) Septimii Severi, quas tamen SPARTIANO vindicant Excerpta Palatina apud *Fabricium* Biblioth. Latinæ p. 154. 155. sub. lit. (a) Vitam præterea (6) Aureliani Julio CAPITOLINO tribuit *Robertus* Bononiensis, sed perperam, judicante *Fabricio* l. c. p. 157. qui VOPISCO potius eam adscribit. Extant Capitolini opera in Scriptorum Historiæ Augustæ Sylloge primum impressa Mediolani 1465. quam editionem laudat *Salmasius.* vid. Fabric. loc. cit. In editione Gruteriana Hanov. 1611. Vitæ hæ I. Antonini Pii, & II. Antonini Philosophi tribuun-

buuntur *Capitolino*, ut & III. Veri. At Vita Sev. *Spartiano* & VI. Aureliani *Vopisco* assignatur.

(a) Fabricius Biblioth. Lat. pag. 154. 155.
Etiam Vitam Antonini Pii, M. Antonini Philosophi & Veri Spartiano *adscribunt antiquissima excerpta Bibl. Palatinæ, quibus stylum mirifice suffragari notat* Salmasius: *sed vulgo hæ feruntur sub nomine* Julii Capitolini.
P. 155. Publii *autem* Helvii Pertinacis *vitam Julio Capitolino editiones & Msta tribuunt, quam itidem Spartiani esse innuunt excerpta vetera Palatinæ Bibl. Vitæ* Didii Juliani, Septimii, & Pescennii *Spartiano adscribuntur etiam in vulgatis editionibus & MSS. nisi quod codex Regis Galliæ* Vitam Severi *tribuit* Julio Capitolino; *sed utique unus autor vitas illas tres composuit, non minus quam vitam* Clodii Albini, *quæ in editis sequitur sub nomine* Julii Capitolini *At in excerptis Palatinis rectius refertur ad* Spartianum.

---

(552) *Johannes* CAPGRAVIUS. Ejus nomine extant multæ Sanctorum Hiberniæ Vitæ, quas conscripsit *Joannes* VICARIUS Tinmuthensis in *libro Servorum DEI* minori, qui vocatur *Sanctilogium:* ut observat *Waræus* lib. I. de Script. Hibern. c. 13. pag. 93. Hæc ex epistola didici, quam B. Guilielmus *Cave* sub dato 8. Idu. Decemb. 1676. ad me perscripsit.

CARACOTTA v. *Fronto*.

---

(553) *Decius Cardinalis* CARAFFA Archiepiscopus Neapolitanus. *Calendarium* hujus nomine *Neapolitanum* extat, quod compositum ab *Antonio* CARACCIOLO, Neapolitano ex Jos. *Silos* Tom. III. Hist. Regul. Cleric. fol. 541. me docet *Olearius* in epistol. de dat. 26. Jun. 1676. Adde *Baillet*. liste des Auteurs deguisez p. 539. *Joppius* in Bibliotheca Neapolitana personati hujus nominis & scripti non meminit, Lectorem tamen ad memoratum *Silos*. & Hippol. *Marrac*. in Biblioth. Mariana 115. & Jo. Bapt. *Laurum* Theatr. Roman. Orchestr. fol. 54. remittit p. 25. b.

Ejusdem nomine exstat congestus *Catalogus Sanctorum* Neapolitanorum, quem tamen itidem *P. Antonio* CARACCIOLO adscribere mavult Francesco Bolvito. vide Leonardi *Nicodemi* Adddition. ad *Toppii* Biblioth. Neapolitanam p. 66. sub lit. (a)

(a) Topii Biblioth. Neapolitanana pag. 66.
Il P. Francesco Bolvito *nella præfazione à Lettori dell' opera del P.* Antonio Caracciolo *de Sacris Ecclesiæ Neapol. Monumentis, scrive, che quel libro non sia del Cardinal Decio Carafa, ma del suddetto P.* Antonio Caracciolo *leggendosi quivi tra le sue Opere*
Kalendarium Ecclesiæ Neapolitanæ cum Notis, sub nomine Decii S.R.E. Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani.
Il medesimo Padre Oldovino *nelle addizioni al Ciacconio, a carte 422. del quarto tomo, fra l' altre cose, scrive:*
Sanctorum aliquot Neapolitanæ Urbis, quorum memoria ab hominibus, multis abhinc sæculis exciderat, Catalogum congessit, & in Diœcesana Synodo anno 1619. publicavit; qui Catalogus typis traditus est cum Historia Vitæ cujusque Sancti &c:
In fine soggiunge.
Ad illum plures sunt Tolomæi *Literæ ejusdemque laudes cecinit* Julius Nutus *Carmine Hetrusco*.

---

(554) *Alberto* CARCA, principal Cavalier della fede. Ejus nomine recenset *Giornale del letterati di Parma* 1689. Giornale XII. pag. 238. Scriptum Italicum: *Instruttione Christiana per i Prencipi, e Regnanti, cavata della Scrittura Sacra.* Auctorem verum esse ibidem judicatur *Carlo* CARAFFA Prencipe di Butera, e dalla Roccella, qui *anagrammatico involucro* hoc se occultare laboravit. Hæc ex *Symbola Junckeriana*.

(555.) *Aspasio* CARAMUELIO. Eo Auctore prodiit Francofurt. in 4to *Joco Seriorum Naturæ & Artis sive Magiæ Naturalis Centuria* III. Verus scripti Auctor docetur esse Casparum SCHOTUM, *Villan. Visiera Alzata* Pentecostes num. IV. pag. 98. sub lit. (a) Personati hujus Aspasii Caramuelii nomine aliquid à Schotto editum esse non memorat *Sotwel* Bibliot. Script. Societat. JEsu pag. 282. & *Witten*. Biograph. Anno 1666. d. 22. May.

(a) Villani la Visiera Alzata Pentecostes num. VI. p. 98.
IV. ASPASIO CARAMUELO. *Chi hauera veduto il libro* Ioco Seriorum Naturæ, & Artis *sive Magiæ naturalis Centuria III. Auctore* Aspasio Caramuelio *Francofurti 4.*
Come Monsig. Gio. Caramuele *Vescovo di Vigeuano sia Soggetto Enciclopedico, e possa scrivere d' ogni scienza al pari d' ogn' altro, non sarebbe gran fatto, che potesse sospettare che questo fusse uscito dal suo Marte; ma io senza tema d' esser repigliato, voglio atribuirne l' architettura all' eruditissimo P. Gasparo Scoto della Compagnia.*

CARCARIA v. *Clorio*.

CARCASSONA v. *Comperat*.

---

(556) CARDONA v. *Aznar*.

---

(557) CARDULLUS. Personatum est CASTELLI Massinensium Physici primarii nomen, quo edidit libellum *de Theriaca*, qui honori ei cessit egregio, ut monet Dn. Avunculus meus honoratissimus Protophysicus hic Dr. Joannnes *Garmers* dissertat. III. de Theriaca quæ dissertatio D. Garmeri memoratur & apud *Mercklin* in Linden. Renov. p. 587. Sed idem de Cardullo, Castelli persona altum silet.

CARIOPO v. *Clorio*.

CARLERIUS v. *Ægidius.*

CARLO v. *Aurelio.*

CARPITANUS v. *Cato.*

CARPITANUS. v. *Centor.*

---

(558) *Alexander* CARIERO,(vel *Carriero*) suo nomine in publicũ edidit *Considerations sur l' ouvrage de Mazzoni*, quarum Auctor verus *Belissario* BOLGARINI illum ad Palinodiam hujus plagii adegit, vide (a) *Jugem. des Savans* Tom.IV.pag.III. num. 1215. pag.7. sub lit.(a) ex Crasso de de Poëtis Græcis: cui additur Jani Nicii Pinacotheca II. p. 72.73. sub lit. (b) excerpta.

(a) Jugements des Sçavants sur les principeaux Auteurs Tom. IV. part. num. 1215. pag. 7.

Ugurgieri *cité par le* Crasso *dans son Recüeil des Poetes Grècs pretend que dans toutes les disputes que l' on a vû naitre entre les Sçavans, au sujet de la Comedie de* Dante, *ce fut ce* Mazzoni *de Cesene qui commenca la querelle; en publiant un livre, en faveur de l' Ouvrage de* Dante *contre les calomnies de ses Censeurs.* Belissario Bolgarini *fit quelques* considerations sur cet Ouvrage de Mazzoni *à la solicitation d'* Horace Capponi *Evesque de Carpentras. Un galant homme prit ce considerations à Bolgarini, & les fit imprimer sous son nom, avec le titre de* Dispute courte & ingenieuse contre l' Ouvrage de Dante. *Bolgarini se tint fort offensé de ce larcin, & il fit r' imprimer son Ouvrage en y faisant mettre le nom du veritable Auteur de la piece: Le Plagiaire se voyant découvert, chanta une espece de Palinodie, & publia en mesme-temps une* Apologie pour Dante contre Bolgarini. *Mais ce dernier eut l' avantage sur cet adversaire, & il luy fit confesser son vol, apres quoy il fit publier à Siene en 1588. un livre sous le titre* de defense contre la response de l' Apologie & la Palinodie d' Alexandre Carriero sur la Comedie de Dante.

(b) Jani Nicii Erythræi Pinacotheca altera p. 72.73.

Coactus est mandare typis animadversiones suas in illud Jacobi Mazzoni *Cæsenatis opus, quo* Dantis, divini *ut ipse vocat*, hominis *comœdiam, ab iniquorum calumniis vindicare conatur, quas animadversiones*, Horatii Capponi, *Carpentoracti Episcopi, rogatu conscripserat; in quas furtim alius invaserat, suoque nomine hoc titulo inscriptas, ediderat, nimirum*, Brevis atque ingeniosa, contra Dantis opus, disputatio. *At liber ille, multorum deinceps operum, quæ a* Bellisario *prodierunt, quasi sementes ac materies extitit. Nam is, qui literarii illius se furti obstrinxerat, cum manifesto teneretur, cecinit palinodiam, eamque, una cum* Apologia, *adversus ea quæ* Bellisarius *Danti objecerat, edidit. Secutus est* Hieronymus Zobbius *Bononiensis, qui, lectis iis quæ circumferebantur, suam voluit de illis sententiam interponere, atque anno* CIↃIↃLXXXIII. *librum in vulgus emisit, cujus erat titulus, Dantes & Petrarcha, ab Hieronymo Zobbio defensi, Al* Bulgarinus, *hac nova Dantis defensione à Zobbio suscepta, quo magis ejus, à quo expilatus fuerit furtum illustraretur, alterum Senis librum imprimendum curavit, quo ea continebantur, quæ Horatii* Capponi *responsionibus, ad quatuor primas suarum in Mazzonum animadversionum particulas, replicaverat. Nam deinceps, ut eas componebat, per partes Cappono mittebat; quibus ille, multa pro Dante afferens, respondebat; contra Bellisarius* Capponi *dicta confutabat, & à Dantis defensione repellebat.* Tertio *opere, scripsit contra prædictam Hieronymi Zobbii disputationem, de Dantis Comœdiis, atque alteram illius eorum, quæ dixerat, defensionem.* Quarto *libro, respondit palinodiæ, & Apologiæ illius, qui honorario eum furto, suis in Dantem animadversionibus, spoliaverat, seque illis exornaverat. Huic operi successit* quintum, *quo, Particulis Poëticis, pro Dantis defensione à Zobbio disputatis, patrio sermone rescripsit. Cum autem* Jacobus Mazzonus, *primam ejus voluminis partem in hominum conspectum lucemque protulisset, in quo pro Dantis* Comœdia *acriter vehementerq; propugnat, factus est* Sexto *operi locus, hoc titulo*, Bellisarii Bulgarini, Aperti, Academici Inthronati, notæ ad primam Dantis defensi partem Jacobi Mazzoni. *Postremo tota hæc de Dante concertatio* septimo *conclusa est libro, adversus manu scriptum, ad Dantis defensionem pertinens, falsò* Speronis Speroni *nomine prolatum. Ne multis morer, finis fuit ejusmodi, ut* Bulgarinus certaminis victor *discederet, cum, certissimis validissimisq; rationibus, adversariorum copias, pro Dante propugnantes, profligasset, obtinuissetque illius Comœdiam, veram poëmatis cujuspiam rationem non habere, quod ab Aristotelis præceptis longissime aberraret.*

(559.) Joannis CARIONIS nomine, quomodo prodierint *Chronicorum libri*, quos revera *Philippus* MELANCHTON conscripsit, diserte narrat, ac de libris ipsis judicium acuté perhibet *Popeliniere* histoire des Histoires liv. 9. p. 481. cujus verba, quod sunt notatu digna, nec auctoris scripta in omnium manu, huc adscribere operæ pretium duxi. Ea ita sonant. *Jean Carion, Mathematicien, est reputé Autheur des* Chroniques, *premierement imprimées en Germanie, puis ès autres Provinces, souz son nom. Bien qu'en ayant presenté les premiers traits d'icelles, a ce que j'ay entendu, a son maistre Philippe Melanchthon, pour le voyer, y adjouter, & corriger a son plaisir: il raya tout d' un seul traict, & les refit toutes nouuelles: mais par une debonnaireté naturelle, luy permit les imprimer sous son nom. Il y a de la doctrine & diligence. Mais on y doit encore plus remarquer son affection a y profiter au Lecteur: Insistant presque sur tous les plus notables exemples pour l' habituer à la vertu, & par fois l' eleuer au ciel, afin d'y admirer la providence divine, au tant variable gouuernement des humains. Il y excede pourtant le deuoir de Chronologue, en sa prolixité, & de Historien en diverses passions.* Gaspar Peucerus *suivant les traces de son beaupere, les a doctement accreu & continué. Le tout a depuis esté communiqué aux François*

par la curieuse version , & laborieuse continuation jusques a ce temps, du docte S. Goul de Senlis.

Adde *Barthol. Keckem.* de nat. & propr. Hist. auctar. cap. *6*, p. m. 1876. idem sed minus plene referentem, cum *Georg. Calixt.* Epitom. Theol. Moral. p. m. 113. *Zeilero* de Histor. part. 3. pag. 50. De Melanchtoniana vero facilitate in hoc genere v. *Thomas.* de plag. litterario §. 200. & seqq.

Fundamentum assertionis hujus ponit *Deckherrus* in *Peuceri* epistola, cujus contenta exhibet idem de scriptis Adespotis p. 261. 262. Verba etiam affert *Sagittarius* Historiæ Ecclesiast. p. 97. sub lit. (a) qui & *Boecleri* & *Franckenbergeri* judicia de Chronico Carionis subjungit lit. (b) prolixeq; postmodum de occasione Chronici Carionis à *Philippo* correcti, ejusque tum Germanico tum latino sermone factis editionibus differit p. 98-102. Vide quoque *Teissier* Eloges des Savans Tom. I. pag. 192. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 540. Addit hic *Margo Diecmannianus* sequentia:

V. ipsum *Melancht.* Ep. ad Camer. p. 163. ubi ita scribit: *Cario misit huc χρονικὰ excudenda, sed ea lege, ut ea emendarem. Sunt multa scripta negligentius. Itaque ego totum opus retexo, & quidem Germanice, & constitui complecti præcipuas mutationes maximorum Imperiorum. Ad eam rem tua mihi opera erit opus.*

(a) Sagittarius Historiæ Ecclesiast. pag. 97. 98.

Is com coepisset contexere Chronicon, recognoscendum q; illud atque emendandum, prius quam prelo subjiceretur, misisset ad Philippum Melanchthonem, *hic, quod parum probaretur, totum abolevit una litura, alio conscripto, cui tamen* Carionis *nomen præfixit. Sed & hoc cum retexuisset, amici nomen & memoriam, à cujus primordiis ἀφορμὴ prima Chronici contexendi nata atque profecta esset, titulo posteritati commendare voluit: quæ verba sunt* Casparis Peuceri, *viri exquisite docti, sed, quod postremis Philippi cogitationibus in capitibus fidei nimium esset addictus, ac diversa sentientibus infestus, summe infelicis, in Epistola dedicatoria ad Augustum Electorem anno CIↃIↃLXXII. perscripta. Enim vero quod Philippus ab creatione mundi cœpit, & ad Caroli Magni tempora libris tribus perduxit, exin quarto quintoque, usque ad Maximiliani I. excessum, qui ineunte anno CIↃIↃXIX. contigit, idem ille Peucerus continuavit. Et sane meretur hoc ipsum, quod vulgo Carionis, rectius tamen Philippo-Peucerianum appellaretur Chronicon, inter selectissima probatissimaque utriusque historiæ (Ecclesiasticæ ac Civilis) monumenta computari, atque à studiosa juventute diligenter legi, lectumque aliquoties repeti. Unum tamen illud doleo, quod & Melanchthon, & Peucerus rarius laudaverint scriptores, unde sua hauserint.*

(b) Ibidem. Andreas Franckenbergerus *in Institutionibus Antiquitatis & Historiarum lib. 3. pag. 237.* Chronicon Carionis *magna sui parte retextum tanto judicio, tantaque dexteritate perfecit* (Melanchthon) *ut nihil in eo genere & compendiaria ratione præstantius extare sciamus.* Stephanus Prætorius *in Ordine studiorum ao. 1597. Witteb. edito. Eruditissima & elegantissima Epitome omnium fere historiarum totius mundi est Chronicon Phil. Melanchthonis, quod qui non degustavit, is vere bardus est.* Bœclerus *in Dissert. de utilitate ex Historiæ universalis compositione capienda pag. 16. In hoc (Chronico) ea sunt, ad summam rerum, & historiæ universalis contextum spectantia, judicia, monita, præcepta, ut de alio hujus generis & instituti volumine similia polliceri nemo facile queat. Ex qua quædam repetit* Melch. Adami in Carione.

CARISTIUS v. *Diocles.*

(560.) *Episcopus* CARNUTENSIS. Ejus nomine Programma in causa Censuræ per eum propositæ sub nomine *Cleri Gallicani* ao. 1626. edidit *Petrus* PUTEANUS Regi Christianissimo â Consiliis & Bibliothecis; ut in vita ejus refert *Batesius* in Vit. Select. aliq. Viror. p. 666.

(561) *Lucas* DE CAROLIS cujus extat Repræsenta Tragica, de S. Christina Martyre est *Jean* BRICCIO: teste *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 540. & Wittenio Diar. Biograph. part. II. ad anno 1646.

(562) *CAROLI Magni Imperatoris scripta, vide apud* Gesner. *pag. m.* 114. Jamef. Bibl. *Bodlej. pag.* 110. *& citatos* Oleario *p.* 101. *& seqq. Inter illa sunt:*

I. Libri IV. de Imaginibus contra Nicenum Concilium II. *Impressi Parisiis, cum præfat.* Joh. Tillii, *uti testatur* Gesnerus *l. c. &* Voss. *de Hist. Lat. l. 2. c. 36. pag. 290. eum* Tillium *sub* ELI PHILI *nomine latere voluisse indicans, de quo suo loco. Illi utpote superstitioni valde contrarii, omnibus modis pro suppositiis ut habeantur laborant Pontificii, CAROLOSTADIO illos tribuentes, vid.* Raynaud. *de mal. & bon. libr. pag. 163. &* Possev. *Apparatus Tom.* I. *præfationem, & pag. 298. Ubi hæc verba legas.* Carolo Magno qui tribuuntur libri IV. contra sacras imagines, & septimam Synodum, quique *Ao.* 1549. editi sunt, ii non sunt illius, sed plenissimi mendaciorum, licet tempore Caroli M. fuerint scripti. Quod Caroli M. non sint, extat liber Adriani Papæ I. ad Carolum, in quo libri isti accurate refelluntur, ex quo Adriani libro perspicue intelligitur, libros istos ab hæretico aliquo conscriptos, & a Carolo ad Pontificem missos, ut eis responderetur, &c. *Quæ quomodo congruant cum eo, quod immemor sui in præfatione* Calvinum *Auctorem facit, qui sane Caroli M. temporibus non vixit, ipse viderit. Alius ab hoc extat* Jonæ Aurelianensis *ad Carolum M. de Imaginum cultu libellus. Col. 1514. & Antw. 1561. in minima forma excusus: vide quæ supra diximus ad ALCUINUM, ad quem vere pertinere hoc scriptum, eumque* Carolum *etiam vocatum*

catum ex Barthii *adversar.* 45. *cap.* 11. *probat* Vossius *l. c.*

ALCUINO hos quatuor libros *contra imagines* expresse tribuit *Carolo M.* abjudicatos *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 144. & quanquam magis ad INGILRAMUM inclinare videatur *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 143. sub lit. (a) nihil tamen hac de re determinat inter hunc Ingilramum & Alcuinum dubius Histor. liter. script. Ecclesiast. p. 346. auspicio tamen Caroli M. editos asserit lit. (b) Idem sentit *Mornæus* de Missa II. 249. indicante *Symbola Normanniana*, quæ ex illo, opus hoc auctoritate Synodi Francofurtensis conscriptum, Episcopis omnibus signatum, editum autem nomine Caroli M. majoris existimationis causa, affert. Adde ea, quæ ex *du Pinio* Acta Erud. Lips. Supplem. tom. II. sect. X. p. 479. sub lit. (c) memorant. Ipsa verba *Du Pin* repræsentantur sub lit. (d)

II. *Capitulare Caroli M.* extans in Volumine *Germanicarum Antiquitatum* ab *Henr. Stephani* edito, nec non in *Codice Legum Antiquarum Lindenbrogii*, *Baronius* & *Bellarminus* & *Possevinus* T. 1. p. 298. cum aliis unà, ipsius Caroli M. ævo conscriptum largiuntur. Quo magis miror *Possev.* in præfat. & p. 18. Tom. 1. Appar. CAROLOSTADIO summa confidentia hoc opus tribuentem, qui sibi ipsi contrarius hic, propterea non immerito ridetur à Riveto Crit. sacr. l. 4. c. 12. p. 420. Vide *præfationem Pithæi* & alia *hac de re*, *præfixa Codici Lindenbrogiano*.

Carolstadium contra *Possevinum* defendit *Prideaux* Oratione IX. p. 85. adde & ea quæ *Cave* Histor. litt. script. Eccl. pag. 447. a. habet. Prodiit Capitulare Londini. 1614. in 4to.

III. Porro extat libellus, inquit *Possevinus* l. c. hoc titulo: *Fragmenta quædam, Caroli M. Imperatoris Rom. aliorumque incerti nominis &c.* editus, apud Bellerum, Antvverpiæ. Quem in libellum qui inciderit, velim admonitum Lectorem, nihil in eo haberi Caroli M. nomine, præter *Epistolam*, quæ illius est: cætera vero esse fragmenta libri, quem ALCUINUS scripsit *de Divinis officiis*, eaque incipere ab *Isidori* c. 29. libri *de divinis officiis*, quod quidem caput *Alcuinus* in illud suum opus, *de divinis officiis*, integre transscripsit. &c.

Et præter hanc unicam epistolam nihil præterea esse Caroli M. confidenter asserit cum *Cassandro*, *Deckherrus* de scriptis Adespotis p. 69. 70. Exhibet quidem *Mabillon.* Analect. Tom. II. chartam Caroli M. & Ludovici Pii, & p. 404. Ludovici Pii, & Lotharii filii, & p. 406. aliam Ludovici Pii a SMARAGDO Abbate factam; adhuc alias Ludovici Pii sine hoc nomine pag. 408. 411. 413. Sed illas omnes tandem p. 418. Smaragdo Abbati Virdunensi adjudicat, vid. lit. (e) Quæ de meo errore hic amice me commonefacit, Islingthonio *Caveus*, vide adjecta *excerpto Autographo.* (f) Addit hoc loco *Margo Diecmannianus* quæ sequuntur:

Ab Alcuino scriptos indicat Ropedus *ab* Hoveden *Britannus. ap.* Bessel. *ad Eginhart. p.* 93. *Adde Joh. Cunr.* Dieterici *Auctar. ad* Flacii *Catal. test. ver. p.* 191. Prideaux *Or. de Pseudepigr. Oper. p.* 398. *& omnium fusissime* Dallæum. *l.* 3. *de imagin. C.* 3. *p.* 380. *seqq. ostendentem, hos libros aut ab ipso* Carolo, *aut certe ejus jussu scriptos esse.*

Margo Mastrichtianus, hæc ipsa confirmans, addit porro sequentia:

Vid. Calvin. *Instit. Chr. Relig. lib.* 1. *cap.* 11. §. 14. *& Noviss.* Spanhemium *filium tract. de Imaginibus. Sect.* 7. *n.* 7. *pag.* 481. *& seq. Fusissime præ omnibus tandem inspiciatur Steph.* Baluzius *in Præfat. ad Lect. Capitularibus præmissa.*

(a) Cave Chartophyl. Eccl. p. 143. *Libri quatuor*, Carolini *dicti*, (*ab* Ingilramo *quidem, ut volunt nonnulli, compositi*) *sub ejus nomine editi, de cultu imaginum adv. II. Synodum Nicænam, a Johanne* Titio *Meldensi Episcopo primum publici juris facti Paris.* 1549. 8. *dein Colon.* 1555. *denique a Goldasto Fforti* 1608. *in* 8.

(b) Cave Histor. litt. Scriptor. Ecclesiast. p. 346.

Cujuscunque demum opera in condendis hisce libris usus sit Carolus M. *sive* Angelramni; *Vel* Ingelramni, *sive* Angilberti, *sive, quod longe verisimilius videtur, (teste etiam, ni fallor, Rogero Hovedeno)* Alcuini, *parum refert. Id modo constat paulo ante Synodum Francofurtensem compositos esse, & sedente jam Synodo Caroli M. nomine editos; qui in Præfatione diserte testatur, se zelo Dei & veritatis Studio, cum conhibentia regni sui Sacerdotum hoc opus aggressum esse. Et sane rem ipsam extra omne dubium ponunt* Hadrianus Papa *in Responso ad hoc ipsum Opus paulo post dato*, Hincmarus Rhemensis, Synodus Parisiensis *sub Ludovico Pio*, Althelmus Monachus, Ado *Viennensis*, Walafridus *Strabo*, Engolismensis Monachus, *ut alios longo agmine testes huc non advocem.*

(c) Actorum Erudit. Supplement. Tom II. Sect. X. pag. 479.

Notari hic imprimis merentur, quæ de libro, Caroli M. *nomine & autoritate*, de cultu imaginum *edito differit, quem suppostititium statuere plane absonum existimat, utpote cujus autoritatem* Hincmarus Remensis *qui eum allegavit, Responsio Papæ Hadrani ad eum, conciliaque Parisiense & Francofurtanum satis tueantur.*

(d) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiq. Tom. VI. p. 121.

Mais les deux Ouvrages Ecclesiastiques les plus considerables, qui ayent paru sous le nom de ce Prince, sont la Lettre ecrite en son nom à Elipandus *Evêque de Tolede, & aux autres Evêques d' Espagne, contre l' erreur de* Felix Eveque d' Urgel, *qui est à la fin du Concile de Francfort, & les quatre livres appelles* Carolins *contre l' adoration de Images, & le Decret*

cret du Concile de Nicée. Quelques uns les attribuent à Angilram *Evêque de Mets, d' autres à Alcuin, d' autres ont voulu croire qu' ils étoient supposez. Mais cette derniere prêtention est insoutenable: car pour ne point parler de l'autorité d' Hincmar qui les cite, & de celle de plusieurs anciens Auteurs que l'on trouve dans les Bibliotheques, la réponse du Pape Adrien à cét Ouvrage, fait voir qu' il avoit été publié de son temps par ordre de Charle magne, & les Conciles de Francfort & de Paris sont des témoignages authentiques de la verité de ces Livres: de sorte que l' on ne peut douter que cét Ouvrage ne soit une espece de Manifeste qui contient le sentiment de l' Eglise de France, publié sous le nom & par l' ordre de Charle magne. Nous parlerons plus amplement de ces Ouvrages de Charlemagne en faisant l' histoire du septiéme Concile, & de celui de Francfort, où nous examinerons l' affaire de Felix d' Urgel, & les sentimens de l' Auteur des livres Carolins sur les Images.*

(e) Mabillon. T. II. Anal. 418. *Verum, ea omnia quæ iam edita sunt, unius* Smaragdi *Abb. Virdunens. esse persuasum habeo. Et quidem Luneburgensis serius vixit (vixit enim seculo X.) quam ut ei possint tribui ea quæ* Caroli M. *aut Ludovici ejus filii principatu composita esse constat. Smaragdus vero Anianensis non fuit Abbas, quod nostri MS. codices isti auctori ferè tribuunt. - - - Alia etiam edidit Smaragdus, nempe librum, cui titulus est:* Via Regia *Ludovico Pio - - aut certe Carolo M. nec dum Imperatori nuncupatum, qui &c.*

(f) Excerptum autographum Guilielmi Cave Islingthoni 1677. IV. Non. Mart.

Est etiam quod te ulterius moneam. Dum Pseudonymos tuos obiter inspicio; En *pag.* 174. *Possevinum* redarguis, quod uno loco libros Carolinos ipsius Caroli ævo scriptos esse afferat, in Præfatione vero Calvino adscribat. Sed in hac re plane falsus es, & injuriam hoc facis homini virulentissimo quidem, at tamen doctissimo. In ista enim præfatione libb. de Cultu imaginum Carolostadio quidem tribuit, de *Calvino* tantum dicit, illum aliud *opus sub Alcuini nomine edidisse.* Intelligit, opinor, libros tres de Trinitate, quos Calvinum Alcuino suppofuisse volunt, nec aliud voluit Rainaudus, dum opus illud per Indicem Romanum confixum esse scribit. Et ita quidem totidem pene verbis Index librorum prohibitorum, qui cum Canonibus Concilii Tridentini excudi solet, in litera A.

[*Alcuini*, seu potius *Calvini Commentarii in libros de Trinitate.*]

Sive itaque opus ipsum de Trinitate, sive in illud commentarii intelligantur, neutrum ulla veri specie Calvino affigi potest. (Libros hosce cum notis edidit Lucas *Lossius* Francof. ad Oder. 1554.) Memini quidem me olim alicubi legisse, *Calvinum* librum sub *Alcuini* titulo (nominis utpote sui Anagrammatismo) edidisse; sed locus jam memoria excidit, & an tale scriptum revera Calvinus edidit, non ausim affirmare. Sed de his plus satis.

(563) Tarquinii CARPINETTI Tractatus *de Gutta*, sive *juncturarum dolore, quem arthritin dicunt.* Patav. & Venet. 1609. in 4. editus, *Adriano* SPIGELIO, cujus *Anatomen* in folio habemus, & alia plurima enumerata *Lindano*, p. 7. *Socero Carpinetti* vindicantur, incertum quo fundamento notitiæ, à *Scavenio*, num. 79. *Mercklin.* in Linden. Renov. personati hujus scripti non meminit.

(564) Jacobus CARPUS, quod sit BERENGARIUS v. *Rhod.* n. 3.
III. Scaven. n. 31.
BERENGARIUS *de fractura Cranii* sub CARPI nomine prodiit, Bonon. 1518.

Nimirum confusæ sunt non in hujus tan-,, tummodo scripti, sed in aliorum ab eodem,, Auctore profectorum etiam editionibus no-,, mina JACOBI BERENGARII CARPEN-,, SIS (ab oppido Mutinensis agri) & JA-,, COBI CARPI BONONIENSIS. Item *Com-,, mentaria super Anatomiam* MUNDINI (Anatomi-,, ci illustris qui floruit, testante *Wolfgango Justo,, Chronologia Medicorum* circa A. D. 1305.) edita,, sub nomine JACOBI BERENGARII CAR-,, PENSIS Bononiæ 1521. in 4. & seculi sequen-,, tis anno eodem, ibidem apud Hieronymum,, de Benedictis, in eadem forma, cum additio-,, nibus, uti fert equidem Inscriptio, amplissi-,, mis, recusa sunt sub nomine Jacobi Carpi. Eo-,, dem plane modo *Isagogæ Brevis in Anatomiam hu-,, mani Corporis* ab eodem Auctore Ao. 1523. in 4.,, Bononiæ, & Venetiis 1535. parili forma ex-,, cusæ, Argentorati 1530. in 8. Jacobo Carpo,, adscriptæ prodierunt. Et sane Tractatus hic à,, RHODIO nostro memoratus etiam Venetiis,, 1535. in 4. apud Jo. Antonium de Nicolinis de,, Sabro & Lugd Batav. apud Joannem Maire,, 1629. in 8. recusus est, sub Berengarii nomine,, si diligentissimo *Lindano* fides est, quem priora,, bina scripta sub duplici nomine referentem,, notare est. Crediderim vero ipsum Auctorem,, hujusce erroris ansam præbuisse, dum sive la-,, tere, sive quod alii, perquam multi Scripto-,, res fecere, Patriæ non satis illustri lumen fæ-,, nerare studens, cognominis sui loco Patriæ,, nomen usurpare voluit. Sane primum ex,, omnibus illius scriptis hoc ab Auctore nostro,, memoratum prodiit, quod *Lindanum* fugisse in,, tanta copia, cum aliis aliquot mihi notatis,,, parcius miror Videsis etiam *Henr. Ernstium,,* Variarum Observat. lib. 2. cap. 36. ,,

Cui adde Symbolam Mastrichtianam *sequentem: Auctor Carpi, quem* PTOLOMÆUM *nonnulli, pleriq;* HERMETEM *faciunt num.* 9. τὰ ἐν τῇ ὑφέσει &c. Richeltus *de amuletis* §. 14. *p.* 11.

(565) D. *Francesco* DE LA CARRERA. Persona est F. Balthasaris CAMPUZANI, Ordinis S. Augustini, ut indicant *Bailletus,* liste des Auteurs degvisez, & *la Visiera Alzata* Pentecost. num. XIV.

XIV. p. 107. ubi *scripta* hoc nomine edita numero *quatuor* recensentur, sub lit. (a) designata.

(XIV) D. FRANCESCO DE LA CARRERA.
Sono molte le produttioni, che sotto questo nome si rittouano alle stampe.
El summo Sacerdote. *In Roma M.DC.LV.4.*
Conversion della Regina di Suetia. *Jui in 4.*
Noche y Dia: *discorsi sopra la Peste. Jui.*
Filosofia, y Anello de la Muerte. *Jui* M.DC. *LVII.24.*
Serue di Visiera al nome di F. Baldassar CAMPVZANO *dell' Ordine di S Agostino, Assistente Generale del suo ordine per li Regni della M.*Cat*tolica.*

---

(566) *Alexander* CARRERIUS *Belissaire* BOLGARINI. *Bailletus* liste des Auteurs deguisez pag. 540.

(567.) *Bartholomæus* CARRICHTER. Ex ejus scriptis allegisse dicitur *Theophilus* KRAFFT librum, qui ejus nomen præfert cum inscriptione: Horn des Heils Menschlicher Blödigkeit oder Groß-Kräuter-Buch ed. Franc. 1673. sed eum esse potius *Ægidii* GUTMANNI, ex Joh. Hischia *Cardilucio* monet *Symbola Diecmanniana*, sub lit. (a) adducta. Quam firmat *marginalis nota* ejusdem de hoc opere meritissimi Viri.

(a) Symbola Diecmanniana.
Bartholomæi Carrichters, Maximil. II. Imp. Medici Horn des Heils menschlicher Blödigkeit / oder groß Kräuter-Buch; liber Francof. ad Mœn. Anno 1673. 4. *editus, qui à Theophilo* Krafft/ *Gladebacho-Hesso ex* Auctoris *scriptis collectus esse dicitur, ut ipse titulus indicat. Sed Joh. Hischias* Cardilucius *in Præf. Tomi secundi* der neuen Stadt und Land *apotheck hunc librum Carrichter fœtum spurium vocat, qui nihil Carrichteri scriptis simile contineat, sed eadem officina prodierit, ex qua liber, cui tit.* Taffel der Offenbahrung Göttlicher Majestät / *qui Ægi*dius Guttmann *fuisse dicitur. Nam & idem utrobique stylus est, & auctor herbarii istam Apocalypsin citat. V. omnino loco cit.*

CARTHUSIANUS v. *Dionysius.*

---

(568) CARVELLUS, *Thomas: Thom.* THOROLD. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 540.

---

(569) CARUS où CARO, *Josephus Maria: Joseph Maria* THOMASIUS, *Baillet* liste pag. 540.

---

(570) LUDOVICUS *Stephanus* DE LA CASA. Ejus nomine veniunt *le nouvelle XVII.* XVIII. e XIX. nella parte III. delle Amorose degl. Incogniti. Revera sunt *Ludovici* DE LA CASA, *Academici Incogniti* Venetiani ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatost.num.LXXIV. p. 74. 75. le *Glorie de Gli Incogniti* de hoc scriptore silent. *Vide mox* infra *Casola* & *Crudelio.*

(571.) ISAACUS CASAUBONUS. Ejus nomine extat (I) *Epistola ad Cardinalem Perronium* Londini 1612. in 4to vindicata JACOBO REGI ANGLIÆ à *Colomesio* Biblioth. Choisf. pag. 121. sub lit. (a) II. *Corona Regia Jacobi* Regis M. Britanniæ cum præfatione *Euphormionis* tributa per *Richterum* Erycio PUTEANO, citante *Morhofio* Polyh. liter. lib. I. c. VIII. pag. 78. sub lit. (b) Ob causam non unam asseritur *Gaspari* SCIOPPIO indicante *Symbola Flensburgo Molleriana*, & ex Elia *Obrechto* etiam *Symbola Normanniana*, sub lit. (c) (III) *de Origine Idololatriæ*, quem libellum tamen extitisse ante natum Casaubonum gallice, adeoque Casaubono abjudicat Guilielmus *Cave* in epist. 8. idu. Xbris 1676. *Hydeus* in Catalogo Biblioth. Bodlej. part. I. p. 144. b. refert inter scripta Casauboni, & Versionem Anglicanam autoris *Abrahami* DARCY cujusdam allegat, at de genuino Scripti hujus auctore altum tum in *Catalogo Oxoniensi*, tum apud *Caveum* silentium. Vide &, quem ante alios allegare debueram, ni *modo* prodiisset, Ampliss. *Dn.* Scholarcham meum Jo. Frid. *Mayerum* pag. 71. de fide Baronii & Bellarmini, seriusque nunc demum exhibitas *notas Diecmannianas* (d) hic marginales, *&* Bayle Diction. T. II. p. 901.

(a) Colomiés Bibliothéque Choisie pag. 121. 122. 123.
Cette Lettre est moins un Ouvrage de Casaubon, que les Sentimens du Roi Jaques & de l' Eglise Anglicane sur quelques points de Religion. Aussi a-t-elle esté mise parmi les Oeuvres de ce Prince, dans l' Edition qu' en fit l' ao. 1619. à Londres Jaques de Montaigu, *Evesque de W.nchester. Elle est écrite avec grande moderation, & a donné lieu à la Replique du* Card. du Perron *au Roi de la grande Bretagne, qui est demeurée imparfaite par la mort de ce Cardinal, & qui a esté refutée par M.* du Moulin. *Un bel Esprit, fort connu dans la Republique des Lettres pour avoir si bien défendu* Balzac, *parle de* Casaubon *& de cette Lettre avec eloge, dans son jugement de la Doctrine Curieuse du Pere* Garasse: *Le Sieur Casaubon, dit il, qui, outre son rare & profond, sçavoir es Lettres humaines, estoit fort consommé dans la lecture des anciens Peres de l' Eglise: ainsi que confesse* Jules Cesar Bulengerus *dans ses Diatribes, est un petit Grammairien au jugement de Garasse; tellement que ce que l' illustrissime* Card. de Perron, *les R. R. Peres* Fronton du Duc *&* André Schottus *Jesuites tres Doctes, qui faisoient Profession d' amitié avec lui, ont admiré en Casaubon; ce qui leur a fait desirer avec tant de Passion la Conversion de cet homme, estoit un petit de Grammaire qu' il sçavoit: tous les trophées & triomphes que ce grand Cardinal a remportez sur l' heresie en son Livre de la Replique, consistent à avoir deffait un chetif Grammairien: car en un mot* Casaubon *est l' Autheur de l' Epitre qui a donné sujet à ce grand & divin Ouvrage. Plusieurs Protestans Presbyteriens ont maltraité Casaubon à l' occasion de cette Epitre. Voiez la plainte qu' il en fait dans ces Lettres à* Grotius, Heinsius, *& à* Corneille Vander Myle, *ecrites de Londres l' an. 1512.*

(b) Morhof. Polyhist. literar. libr. I. Cap. IX. pag. 78.

Habent certè, quos Reges metuant, cum vivunt, Satyricos; cum fatis concesserunt, Historicos. utrique accerrimi vitiorum observatores sunt: qui velut Censores publici impunè in illos sententiam dicunt. Pasquini statua sæpe plusquam Dodonæa fudit oracula. Quæ non in potentissimos Reges Satyræ scriptæ sunt! Non potuit Satyricorum manus effugere Jacobus *Britanniæ Rex, utut doctissimus & laudatissimus Princeps: Cui sub specie Panegyrici Postumi a* Casaubono *scripti, cujus quasi fragmenta in schedis ejus reperta, per insignem nequitiam, continuo mycterismo horrenda flagitia objiciuntur. Lepidè alioquin scriptus liber est; cui titulus:* Casauboni Corona Regia *i. e. Panegyrici cujusdam vere aurei, quem Jacobo I. Magnæ Britanniæ &c. Regi, Fidei defensori, delinearat, Fragmenta ab Euphormione inter schedas τȣ μακαρίτȣ inventa, collecta, & in lucem edita. Refertur in* Georgii Richteri *vita Epistolis ejus præfixa p. 21. è Colloquio cum Erycio Puteano accepisse Richterum, quod* Puteanus *ejus libelli autor habitus fuerit: cujus rei vero famam ille enixe declinans velat Apologiæ loco scriptum quoddam exhibuerit, cui nomen,* Perjurium Ruffi & Gibbosi, *præfatus, quo delatorum suorum virulentiæ ac sinisteritati satis fuisse obviatum existimaverit. Sed nos de Satyris alibi plura.*

(c) Symbola Normanniana.

Casauboni Corona Regia Jacobi I. Magnæ Britanniæ Regis cum præfatione Euphormionis in 8vo *flagitiosissimi libelli, quo specie laudis optimi & pientissimi Regis vita, mores, scripta, atrocissimo calumniandi genere convelluntur, parentem* Casparum Scioppium, *ταλιλήριον fuisse non dubitat Clariss. D. Elias* Obrechtius. *Mibi dictio ejusdem saporis visa est, quo Elixir* Calvinisticum *in Isaac.* C*asaubonum* Andreas Scioppius *frater condiderat.*

(d) Margo Diecmannianus:

Quæ Isaaci Casauboni nomine, tanquam Scriptum postumum prodiit, Corona Regia, *id est* Panegyrici, *quem Regi Britanniæ destinaverat,* fragmenta *1615. Satyricum magis quam pagnegyricum quid sapere nemo non deprehendet. Ne raritate sua libellus tandem periret, Christianus* Thomasius *cavit, qui eum cum dissertatione præliminari Tom. I. Hist. sap. & stult. recudi curavit. Cum* Causabonus *in hoc scripto citra dubium ψευδώνυμ☉ sit, non una omnium de vero Auctore sententia fuit. Alii de Erycio* Puteano, *alii de* Joanne Barclajo *cogitarunt. Sed rectius* Caspari Scioppio *tribuitur. V. omnino* Bayle *Diction. Hist. & Crit. Tom. II. p.* 901. 1027. *Et tamen hæc corona Regia ab* Euphormione *edita medio inter Casauboni Epistolas & Exercit. in Baron. loco posita, juxta cum illis Romæ* librorum prohibitorum classem *augere jussa est. V. Indicem Clem. X. p. 182. & Innoc. XI. p. 157.*

CASELLIUS v. *Durantius.*

CASIMIRUS v. *Dourmann.*

CASINENSIS v. *Albericus.*

(572.) *Claudio* CASOLA. Hujus nomine quæ extat Italico Idiomate: *Oratio di S. Agostino Volgarizzata* in Terzetti. Genova nella stamp. d'Antonio Giorgio Franchelli in fol. est *Ludovici* DE LA CASA ACADEMICI INCOGNITI, Venetiani, indicante la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXIV. p. 74. cui adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 540. *le Glorie de gli Incogniti* hujus plane non meminere.

(573.) CASSANDER. Ejus *Recueil d'Anciennes prieres* continet precationes quasdam ex Missa latina *Matthiæ* FLACII *Illyrici,* ut docet *Colomesius* Bibl. Choisie p. 14. sub lit. (a)

(a) Colomesius Bibliothec. Choisie. pag. 74.

Au reste, le Cardinal Bona *s'est trompé, croiant que* Cassander *en avoit jamais vû l'Ordre de la Messe publié par* Illyric; *Outre que dans un Recueil d'anciennes Prières fait par* Cassander, *il s'en trouve quelques unes qui sont aussi dans le Missel d'Illyric. Voici comme parle Fr.* Baudom, *fameux jurisconsulte, ecrivant à Cassander, de Francfort l'ao. 1557. c'est à dire la même année que ce* Missel fut imprimé: Francofordiam" reversus, reperi Illyrici ad me literas cum li-" bello de Missa ad Palatinum nostrum. (*Il entend*" Othon. *Electeur Palatin à qui le livre est dedié.*) Rogat ille meum judicium de suis Missæ anti-" quitatibus. Ego id ad te nunc refero, & libel-" lum ipsum mitto, de quo quid sentire debea-" mus familiariter nos moneas, ut de qua re" tam multi multa confuse balbutiunt, recte &" distincte respondere aliquando possimus."

CASSANDRO v. *Thueelio,*

CASSIENSIS v. *Constantinus.*

(574.) *M. Aurelius* CASSIODORUS Lucanus vel Bruttius, Romanus, dictus Senator. Ejus nomine censentur (I) *de Schematibus & tropis liber,* quem inter BEDÆ Venerabilis scripta refert *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiastic. p. 336. a. (II) *de Amicitia vera liber unus,* ab omnibus PETRO BLESENSI adscriptus, judicante eodem Guilielmo *Cave* loc. cit. p. 277. b. sub lit. (a) Judicium de hujus Cassiodori Chronico vide apud *Vossium* de Histor. lat. lib. II. c. XIX.

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 277.

De Schematibus & Tropis, *nec non quibusdam locis Rhetoricis S. Scripturæ, quæ passim in Commentariis* Cassiodori *in Psalmos reperiuntur, liber; qui* Bedæ *potius ascribi debet.*

De Amicitia vera *liber unus, qui ab omnibus* Cassiodoro *jam abjudicatus,* Petro Blesensi *vero Authori vindicatur; inter cujus etiam Opera excusus est Paris. 1519.*

SS. Paphnutii, Spiridonis, & aliorum, Vita, *quæ in Hoysii* Lippomanni *Collectione habentur*, *Cassiodoro nostro a nonnullis attribuuntur.*

(575.) CASSIUS *Parmensis*, Poëta Romanus, cujus meminit *Horatius*, 1. Sat. 10. 62. & 1. Epist. 4. Ejus nomine editum est ab Achille Statio ad calcem notarum in Sveton. de Rhetoribus, Idyllium: *Orpheus.* Hoc opus non Cassii genuinum observant August. *Buchner.* in Lexic. Latin. in voce Cassius, & *Fabricius* in Append. Bibliothecæ Latin. pag. 8. qui utrique in ea opinione sunt, factum hoc carmen esse ab ipsomet *Achille* STATIO ejus editore, quanquam ille repertum hoc Poëmation in Brutiis & à Sertorio Qvadrimano sibi communicatum affirmat. Adde *Vossium* de Poetis latin. pag. 27. & Rittershusium in not. ad *Phoedri* pag. 114. qui citante Symbola Schraderiana, *ita scribit*: *Eidyllion de Orpheo, quod nomine* Cassii *Parmensis Poëtæ inter veteres epicos eximii, extat, non esse γνήσιον, sed tentandi gratia ab* Achille Statio Lusitano *factum*, *censent nonnulli.*

(576.) *Philotheus* CASTELLUS. Ejus nomine prodiit Antverpiæ (pro forma, revera autem Hamburgi) *Flagellum Calumniantium*, sive defensio Medicorum Judæorum, gentis Lusitanicæ. Verus operis Auctor est *Benedictus* à CASTRO, Medicinæ Doctor, & Serenissimæ Reginæ Christinæ Archiater, uti ex ipsius Auctoris indicio, Dn. *Laurentio Normanno* Novembr. 1679. dato, (qui hac de re peculiari epistola certum *me* fecit) hunc ei fœtum asserere licet.

(576. a) *Sebastianus* CASTELLIO. Ei *traductio latina dialogorum Ochini* a nonnullis tribuitur apud *Thuanum* Tom. II. Histor. lib. 35. p. 172. quod tamen ipse Castellio honeste à se removit & insimul libri de Calumnia Auctorem se esse negavit, uti monet *Deckherrus* de scriptis Adespotis pag. 313. ubi tamen verus *Auctor non detegitur.* Adde Joh. Alb. Fabri Decad. Decadum n. XXV. v. supra in *Anonymis* cap. II. Tit. de tribus Impostoribus; & judicium αὐθόπτου Excellmi Syndici *Mastrichtii* (a)

(a) Symbola Mastrichtiana.

Lælius Socinus etiam dicitur Dialogi, adversum Calvinum scripti, de Hæreticis jure gladii coërcendis, inter Calvinum *& Vaticanum Auctor, qui passim & in ipsa libelli præfatione attribuitur* Castalioni. *Joh. Hoornbeck. summ. Contr. lib. 7. pag. 563. Late hac de re agit* Sandius *in* Bibliotheca *unitariorum pag. 20. ubi magis vult Lælio Socino tribui, quam Castalioni. Legi ego tractatum hunc virulentum in quo nec micapietatis nec Mansuetudinis Christianæ est, omnibusque ponderatis, quæ Castalioni cum Calvino intercesserunt, puto esse Castalionis partum, non* Lælii Socini.

(577.) CASTELLIUNCULUS. *Lupus* BIRAGUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 540.

(578.) *Hieronymus* CASTILIONÆUS, est *Hieronymus* CARDANUS ut indicat *Bailletus* deguisemens des Auteurs pag. 428. & in Catalogo pag. 540.

(579.) *Valerianus* CASTILIONÆUS. Ejus nomine extant *Annotationes ad Historiam Italiæ sub Barbaris*, quæ tamen debentur *Emanueli* THESAURO, ut ex Petro Jacobo *Villanio* referunt *Acta Erudit. Lipsiens.* ao. 1690. pag. 364. Videatur ejus *Visiera Alzata Pentecost.* num. L. pag. 134. sub lit. (a) ubi & memoratur sententias Caroli Emanuelis I. Sabaudiæ Ducis eis contineri.

(a) Villani Viziera Alzata Pentecost. n. L. p. 134.

L. *VALERIANO CASTIGLIONI Milanese diede in prestito il suo nome alle ANNOTATIONI sopra il* Regno d'Italia *uscito sotto nome del* Conte Tesauro. *Sono le Annotationi del* Conte Tesauro *sicome le* Vite, *del Conte* Filippo S. Martino d' Aglie *come si disse. E per tanto il P. Abbate Piccinelli, che le notò nell'* Ateneo degli Scrittori Milanesi *può depennarle: e di vantaggio lo* Statista Regnante, *perche mi disse il P. D.* Andra Rosotti *da cui intesi il negotio di tutta quell' Opera, esser concetto universale in Piemontes, esser tutte Massime di CARLO EMANUELE I. Duca di Savoia &c.*

E qui sia fine alla Pentecoste de gli Scrittori Pseudonimi.

(580.) *Jacobus de* CASTILLO. Ejus citatur à Thoma *Hyde*, *de Duello liber*, in Catalog. Biblioth. Bodlej. pag. 147. b. ubi addit Auctorem alias appellari Jac. DE VILLA-SANTA.

(581.) CASTRO *de Torres*, Centurion N--*Jerome* DE PENCORVO. *Baillet.* liste des deguises p. 540.

(582.) CATHARINA, *Johannes à Sancta: Jean* BONA *Cardin.* Baillet, liste des Auteurs deguiset pag. 540.

(583.) *Ambrosius* CATHARINUS Senensis: *Lancelot* POLITI. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 540.

(584.) CATHARINUS *Civilis.* Persona est *Cl. Christiani* WEISII Professoris antea Weissenfelsensis, nunc Gymnasii Patrii Zittaviensis Autoris, sub qua edidit anno 1676. in 12mo Die drey Ertz-Narren in der gantzen Welt/ aus vielen närrischen Begebenheiten hervor gesucht/ und allen Interessenten zu bessern Nachsinnen übergeben. Ipse liber XLIIX capitibus distinctus est & constat pp. in universum 406.

(585.) *Le Sieur de* S. CATHERINE: N. THOURET. Ita Baillet liste des Auteurs deguisez. p. 541.

(586.)

(586) CATHOLICUS *Anglus*: Ejus nomine prodiit *declamatio*, *de tormentis*, *cruciatibus & suppliciis Catholicorum in Anglia.* Verus scripti Auctor est *Ludovicus* AURELIANUS, Causarum Patronus, ita censente *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 338.

(587) CATHOLICUS, CHRISTIANUS: Francois PINTHEREAU. BAILLET liste des Auteurs deguisez, p. 541.

CATHOLIQUE v. *Anglois banni.*

(588) *Franciscus* CATINUS edidit de *totius Orbis Academiis* deque omnibus *Societatis Jesu Collegiis* librum Tornaci 1586. Debetur ille. *Michaeli* COYSSARDI Soc. Jes. ut ex *Moreti* Indice *Ribadeneir.* Scriptor. Soc. Jes. p. 206. indicat *Symbola Normanniana.* Silent de hoc Scripto plane *Alegambe* Biblioth. Scriptor. p. 343. & *Sotvell.* 612. & *Witte* Diar. Biogr. A. 1623. d. 10. Jun. *in Michael.* Coyssar. Personati Catini non meminerunt.

(589) CATO CHRISTIANUS. Personatum nomen est *Matthæi* de MOURGUES Abbatis S. German. quod assumsit, teste *Bailleto* deguisem. des Auteurs pag. 313. ut ostenderet quam integer & constans esset contra Cardinalem Richelium, in opere, quod in gratiam Reginæ composuit. Nomen operis non detegit. vid. p. 541. ibid.

(590) M. CATONIS fragmenta *de Originibus*, ab ANNIO *Viterbiensi* conficta esse, v. *Rhod.* num. 18.

Ficta esse ab *Annio* Viterbiensi operose docent Joh. Goropius *Becanus* Orig. Antvverp. lib. 4. quem Cronia inscripsit & Cæsar *Orlandius* de urbis & Episcop. Senensis Antiquitate apud *Hank* de Roman. rer. Scriptor. Part. II. Cap. II. num. XVII. & XVIII. p. 204. seqq. lit. (a) Non esse genuina Catonis opera ostendunt itidem Onuphrius *Panvinius* lib. I. Antiquit. Veronens. c. IX. apud *Hanck.* p. 28. loc. cit. sub lit. (b)

(a) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. II. Cap. II num. XVII. & XVIII. p. 204. & seqq.

XVII. Joannes Goropius Becanus *Originum Antverpianarum libro IV. quem* Cronia *inscripsit: Alios post hac quærat* Annius, *quibus ineptis suis figmentis & anilibus fabulis illudat, quas ex autoribus per insomnia sibi natis petivit. Inter hos etiam (ut ita dicam) evonymos* Cato *ille est, qui eisdem figmentis assutus ex eadem prodiit officina, è quâ illi, quos modo profligavimus & fregimus. Quod quamvis ipse sermo satis doceret, placuit tamen & alteram rationem addere, ne solâ conjectura videamur quenquam velle condemnare. Noster hic histrio* Catonis *larva prodiens, arrepta statim pronominis autoritate, virgula censoriâ Græcos, ob vanitatem & levitatem mentiendi fide omni & veritatis existimatione exutos, non Senatu modò, sed civitate etiam historiæ scriptorum movet, non ob aliam, ut opinor, causam, quam ut ipse succedat. Quid ad hæc Cato ille priscus, diceret? An hanc suam sententiam fuisse agnosceret? minimè gentium, nisi nos Dionysius Halicarnassæus fallat, vir inprimis gravis & nemini in vetustatis Romanorum notitia secundus, &c.*

Jam audiamus Catonem nostrum sententiam suam pronunciantem: Græci, *inquit,* tam inpudenti jactantia jam effunduntur, ut, quoniam his dudum nemo responderit, ideo libere â se Italiam ortam & eandem spuriam simul & spurcam atque novitiam, nullo certo autore aut ratione, sed per solam insaniam fabulentur. *O censoria verba! Jugulavit certè hic noster novus* Cato *priscum illum* Catonem, *atque id solius suæ autoritatis unico ictu. Neque enim hoc uno solo loco Halicarnassæus* Catoni *Græcos historiæ duces fuisse, sed alibi etiam scribit. Quocirca in manifesto Græcanicæ levitatis crimine tenetur. Quid dixi, levitatis? Proditionis, inquam, manifestè tenetur. Etiam hoc corrigendum. Neque enim levitatis solum Græcanicæ & proditionis, sed sacrilegii etiam & impietatis contra Deos, Romani generis autores convincitur, dum asserit,* Oenotrios *aliunde, quam à* Lano, *qui à vino sit dictus & nomen & originem traxisse. Noster enim clare monstrat* Antiochi Syracusani *testimonio, Oenotrium ducem Arcadum, quadringentis post Trojam conditam annis in Italiam demum venisse, tantum abest, ut ab ipso* Oenotrii *sint dicti, aut* Aborigines *ad Arcades genus suum referre debeant. Abeat ideo* Dionysius *cum Catone suo in malam rem, qui ab Oenotrio Lycaonis filio Oenotrios deduxit. Autore enim nostro* Catone *didicimus, Græcos hic impudenter esse mentitos. Neque enim Arcades primi in Italiam è Græcia navigarunt, duce Oenotrio, sed multis ante sæculis, ut noster* Cato *docet, Phäeton ex Attica cum Ligure filio in Italiam vectus, totum littus ab ostiis Tiberinis ad* Nicæam *usque Massiliensium occupavit, & de filii nomine Liguriam dixit. Imperitè igitur Halicarnassæus alterum quoque foedum errorem invexit, sic scribens:* Ligures & Italiæ quasdam partes inhabitant, & Galliæ, incertum, ab utrâ profecti patria. Nam hactenus incomperta origo ejus gentis est. *Debebat hoc Dionysius à nostro didicisse* Catone, *cum alter ille Græculus nihil certi attulisset. Sed satis horum. Videmus enim lupis & ovibus prius concordem amicitiam sancitum iri quam his duobus* Catonibus.

XVIII. *Cæsar* Orlandius *de Urbis & Episcopatus Senensis atiquitate: Plurium eruditorum testimoniis comperum habeo, librum illum, qui sub titulo M. Porcii Catonis ex libri Originum fragmento, legitur, fictum & adulterinum esse, non minus, quàm* Berosum *Caldæum, & alios, qui simul cum ipso Catone venales habentur. Quod licet multis, iisque non levibus argumentis probari posset, unum tamen & alterum tantum, præter ea, quæ ab aliis referuntur, proposuisse contentus ero, &c.*

(b) Hankii de Roman. Rerum Scriptor. Part. I. caput. II. num. III. pag. 28. 29.

III. *Caspar* Bartius *Animadversionibus ad Galli Confessoris sermonem, caput III. Exstant libelli aliquot, nominibus* Berosi, Archilochi, *& aliorum, qui cum his jungi consueverunt. Eos libellos, nequaquam recte sentiunt clarissimi viri* Ludovicus Vives, Casper Varrerius, Josephus Scaliger, Octavianus Ferrarius, *alii innumeri, cum totos atque singulos damnant ingenuitatis &* Joanni Annio, *primo editori fictos autumant*

mant. Quod enim, per Deum immortalem, prodigium fuerit, claustralem illum & minimè tam profundè doctum Monachum talia comminisci posse? Ais multa inesse ficta, minimè pro iis autoribus. Nec nos negamus interpolatos universos illos autores, ruptos, fractos, minimè bona aut fide, aut intelligentia translatos! tamen antiquitus ex legitimis verisque autoribus excerptos, talia argumenta sunt, ut, quæcunque afferuntur, omnia evanescant. Vel unum Catonem mihi vide: cense, recense, damna etiam, ut libet! videbis tamen veri illius Catonis, & fateberis etiam, ingenium stylumque superesse, quos mentiri aut fingere, non fuit talium hominum. Omnino aliquando docebimus & persuadebimus, puto, parum maximos viros judicii sui memores fuisse, qui uno impetu talia omnia projecerunt, quæ ad ætatum sequiorum captum concinnata, summorum tamen sunt scriptorum reliquiæ. Etiam Sempronium *illum quis fuerit, videor conjectura: assecutus! qui, aut valdè fallor, aut* Catonis & Fabii *Pictoris nobis ista fragmenta excerpsit! quibus alii postmodum succedentes alter alteri peregrinos illos scriptores, ut potuerunt, adjecerunt. &c.*

(591) CATONIS *Disticha*, in anonymis cap. 10. n. 29. consideravimus. Eum non esse Catonem Censorium, sed DIONYSIUM *Catonem Christianum*, ex *Scaligeri* lib. 2. lect. Auson. c. 32. probat *Raynaud.* de lib. mal. & bon. p. 134.

Raynaudi verba sub lit. (a) repræsentamus. DIONYSIO CATONI tribuit hæc disticha etiam *Barthius* Adversar. lib. 24. cap. 4. & lib. c 18. Sed illum non admittit *Lambecius* Bibl. Cæsar. lib. VII. p. 26. & lib. V. p. 215. ubi fundamentum hujus erroris aperit. vid. lit. (b) AUSONIO adscribit cum Baptista *Pio*, Not. in Dolabellæ Epistolam lib. 14. Ausonius *Popma*, apud *Colomes.* in Cimel. p. 53. & Wilhelmus *Canterus* prolegom. in Euripidem, quos refutat *Vossius* Institut. Orator. lib. V. cap. XII. p. 412. sub lit. (a) Philipp. *Caroli* Biblioth. Rom. p. 57. OCTAVIANUM Auctorem horum distichorum adstruit *Goldastus* Not. ad Columban. p. 104. 113. 125. 126. 138. Illos autem, qui BOETHIO adscribunt, styli diversitate refelli censet Ptolom. *Flavius* Lamp. Critic. Tom. I. pag. 993. qui incerti Auctoris esse putat, indicante *Symbola Normanniana.* Nec validis Argumentis uti rectè judicat *Fabricius* Biblioth. Latin. Append. pag. 17. qui SENECÆ opus esse perhibent, ipso tandem eo inclinante, ut *Catonem operis, non Auctoris, nomen esse* malit asserere. sub lit. (d) Eadem ferè sententia est Auctoris des *Jugemens des Savans* tom. IV. parte I. num. 1136. p. 73. sub. lit. (e) *Ausonio* certè abjudicat num. 1180. p. 433. sub lit. (f) *Christiani Poetæ non* posse *esse* ea carmina censet *Vossius* ad Vellejum 2. 89. & cum eo *Daumius* ep. mihi scripta 10. Octobr. 1677. ubi simul addit *Boxhornium,* male finxisse CLOTHOMIUM horum distichorum Auctorem. De quo & adde *Diecmanniana* (g) quæ damus.

(a) Raynaudus de libris mal. & bon. p. 133. 134.

Catoni Censorio *suppositæ* disticha, *alium parentem habent. Allegari* ab Agellio *Catonis librum inscriptum,* Carmen de moribus, *qui* liber *hic ipse sit de quo agimus, censent aliqui apud* Ptolomæum Flavium *cap. 95. Conjectaneorum, qui ab aliis adscribi* Boetio *testatur. Ipse verò* incerti Autoris *esse concludit: dictum autem Carmen ob sapientiam monitorum quæ tradit. Verè tamen hic paræneticus libellus, à* Maximo Planude *ob sapientiam qua scatet, Græce factus, habet autorem Catonem;* non *quidem* Catonem Valerium, *cujus poema* Ciris; *sed* Dionysium *Catonem, Poëtam Christianum, de quo* Elias Vinetus *comment. in Ausonium &* Delrio *initio præfationis in Threnos. Videsis* Josephum Scaligerum *lib. 2. lect. Auson. cap. 32.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. lib. V. pag. 215.

Sequuntur deinde ipsa Disticha hoc modo: Εἰ ὁ Θεὸς νόος ἐστὶ, ὡς τῶν λογίων πιθόμεσθα, *Paraphrasis autem interlinearis sic:* Ἐπεὶ ὁ Θεὸς νοῦς ὑπάρχει, καθὼς τῶν θείων γραφῶν ἀκούομεν, *&c. Cæterum valde notabile est, Autorem horum Distichorum in suprà exhibito eorum titulo appellari Catonem* (1) *Consulem Romanum. Qua de re alio commodiori tempore & loco accuratè agam, meamque de vero illorum Distichorum Autore opinionem indicabo, cum in Continuatione hujus Catalogi pervenero ad eorundem distichorum pervetustos Codices MStos Latinos, qui in Augustissima Bibliotheca Cæsarea adservantur, & præcipue consulendi sunt. Interim vide* Josephi Scaligeri *&* Martini Opitii *Notas ad jam memorata Disticha, &* Casparii Barthii *Adversaria lib. 24. cap. 4. & lib. 34. cap. 18. qui omnes Autorem illum uno ore* Dionysium Catonem *nuncupant. Sed an fortè in antiquissimis Codicibus initio scriptum fuit DII hoc est, Divini Catonis Disticha, vel DIA hoc est Divina Catonis Disticha, vel DIÆ, hoc est, Divinæ Catonis Sententiæ! ad imitationem videlicet* Horatii *libr. 2. Satyr. 2.*

\- - - - - - (2) Macte
Virtute esto, inquit Sententia Dia Catonis,

Verisimile enim videtur, imperitos descriptores recentiores epitheton DII, vel DIÆ, vel DIA, perperam mutâsse in nomen Dionysii. Nolim tamen hoc nunc certò affirmare, prius quam omnes eò pertinentes Codices MStos Cæsareos Latinos diligenter inspexero.

(c) Ger. Joh. Vossii Institut: Orator. lib. V. p. 412.

Quod legas in Distichis de moribus: sive ea incerti sint scriptoris, ut jam ante secula pene quinque scripsit Joannes Sarisberiensis *(quod si placet, dici possit, nomen Catonis esse ab argumento: quomodo* Cœlii, *vel alterius,* de re culinaria *opus,* Apicius *inscribitur) sive potius auctor vocabatur* Cato, *ut magis sit verisimile: tum quod in optimo* Simeonis Bosii *codice, quem &* Elias Vinetus *vidit,* Dionysio Catoni *adscribebantur: tum eo, quod ut idem* Vinetus *primus annotavit, Catonis illa nomine laudarit* Vindicianus, *comes archiatrorum, epistola ad Valentinianum Imperatorem, quam apud* Marcellum Empiricum *legere est. Ut omnino auctor sit antiquior Ausonio: cui perperam id carmen tribuebat* Baptista Pius: *uti &* Guilielmus Canterus *prolegomenis in Euripidem.*

(d) Fabricius Biblioth. Latin. App. pag. 17.

Quæ ætate scripta sint, tam est incertum quam constat elegantia utilia & Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem ætate Lucani Poëtæ. Hinc Catoni *vel* Censorio *vel* Uticensi *nemo nisi temere adscripserit, nam quod à Gellio lib. XI. cap. 2. laudatur M.* Catonis Carmen de moribus, *ab illis distichis plane fuit diversum, ut ex iis, quæ inde adducit idem* Gellius, *apparet. Neque validis argumentis nituntur, qui* Senecæ *inscribunt.* Ausonii *autem esse nequit, cum Ethnicus * ista scripserit, Ausonius vero Christi sacris fuerit initiatus. Fortassis veritati proxima Gerh. Joh.* Vossii *conjectura est, Catonis nomen Distichis præfixum esse ab argumento quod tractant, non ab auctore, cujus non minus nomen, quam ætas nos ugiat.*

* Qui Christiani esse Scriptoris arbitrantur eos toto errare cœlo vere pronunciavit Joh. *Scaliger* in *Lect. Ausonianis* & Gerh. *Vossius* notis ad *Vellejum Paterculum*, quorum iste animadversiones etiam in Catonis Disticha promisit.

(e) Jugements des Scavans Tomo IV. part. 2. n. 1136. p. 73.

Nous avons des distiques Moraux qui portent le nom d'un Caton, *mais on n'a jamais crû serieusement, qu'ils fussent de ce celebre Censeur, ni d'aucun Romain de ce nom, ou de cette race. On n'a peut estre point eu plus de raison de les donner à un* Dionysius Caton, *que les Critiques ne connoissent que fort imparfaitement.*

Les plus judicieux estiment que c'est l'ouvrage d'un Chrestien, *& ils devinent que l'Autheurs, ou les Copistes auroient pû luy donner le titre de Caton, à l'imitation des Anciens, qui donnoient le nom de quelque personne considerable, & qui s'estoit particulierement distinguée, au sujet que l'on traittoit dans l'ouvrage, qu'on vouloit publier, comme* Platon *a fait dans ses Dialogues* Ciceron, Lucian, *&, les autres, dont nous avons rapporté des exemples, au prejuge des Titres des Livres. De auctore hujus operis vid. Joan.* Sarisberiensis *de nugis curial. lib. l. 7. c. 9. Melch.* Goldast. *in notis ad Columban. pag. 104. Marc. Zuer* Boxhorn *in Rom. quæst. 14. pag. 77. Casp.* Barthius *adversarior lib. 24. C. 4. Col. 1178. Vincent.* Placcius *de Anonymis detectis cap. 10. num. 290. pag. 77. Georg. Matth.* Königius *Biblioth. vet. & nov. pag. 177. &c.*

(f) Idem ibid. num. 1180. in fin. pag. 47.

Quelsques Critiques pretendent que les Distiques Moraux qui portent le nom de Caton *sont* d'Ausone. *Mais c'est une conjecture dont ils devroient nous faire voire les fondemens.*

(g) Diecmannianæ notæ MStæ marginales.

An inter Anonymos, eosque veré detectos, hic libellus locum reperiat, meritò dubitat, qui præter Fabricium, *pag. seq. citatum legerit* Boxhornium, *Quæstion. Rom. XIV. p. 73. seqq. multis de horum Distichorum auctore disputantem: ubi & de duobus aliis eorum scriptoribus, quodam* Tullio, *& Joh.* Chlotomio *legas. Nemo enim, quod sciam, majori cura hanc quercum excussit. Conferri etiam meretur* Naudæus *dans Jugement de tout ce qui a eté imprimé contre le Cardinal Mazarin. p. 633. ubi* Pseudo Catonem *vocat; & hæc disticha ab Auctore quidem* Christiano, *pro quo valde laborat* Boxhornius, *sed de industria præcepta Ethnicismi immiscente, profecta judicat.*

---

(592) CATOSI, *Manardo*: *Thomas* CARDANI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 541.

---

(593) CAVALCANTE: *Paul* BENI. *Baill.* liste. p. 541.

---

(594) CEBES Thebanus, *Ravio* videtur esse TOBIAS: ut ex ejus annotationibus MStis ad Gesnerum in voce Cebetis observat *Symbola Normanniana.*

CECCONE v. *Scapuzzo.*

(594. α) *Jo.* DE CECCANO nomine *editum Ughello* Tom. I. *Italiæ Sacræ*, *Chronicon fossæ* novæ quod religiosis Anonymis Monasterii Fossæ novæ asserit Carolus de Visch, uni autem MONACHO FAMILIARI COMITIS CECCANI *Ughellus* apud *Sandium* in notis ad *Vossium* pag. 316. 317. (a)

(a) Sand. in not. ad Voss. pag. 317.

Firmiter credo authorem hujus Chronici *fuisse monachum* Fossæ novæ, *dummodo liceat asseverare, unum non plures ejus esse authores contra Carolum de Visch, qui audacter tradit conscriptum illud ab anonymis religiosis monasterii Fossæ novæ, ego vero, id unde habeat, ignoro. A Ferdinando Ughello adscribitur id Joanni* de Ceccano.

---

(595) CEDRENUS (*Georgius*) Ejus nomine *Synopsis* extat *Historiarum à mundo condito usq; ad Principium Imperii Isaaci Comneni*, sive, annum Christi 1057. productum. Hujus Synopseos primam partem ex SYNCELLO, secundam ex THEOPHANE, ex JOHANNE PROTOVESTIARIO exscriptam, ipso Cedreno non diffitente, docet *Lambec.* Bibliothecæ Cæsareæ lib. II. c. VII. 578. 579. sub lit. (a) cui adde *Sagittar.* Historiæ Ecclesiast. p. 22. *Thomasium* de plagio §. 400. & inprimis *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. sqq. p. 490. sub lit. (b)

(a) Lambecii Bibliothecæ lib. II. cap. VII. p. 578. 579.

Priusquam autem Joannes Scylitza *Tracesius ad dignitatem Curopalatæ perveniret, variis aliis officiis gradatim functus est; inter quæ fuerunt* Protovestiariatus *sive Præfectura Vestiarii Imperialis, & Magnus Drungariatus Vigiliæ, sive Præfectura Excubiarum. Et cum Protovestiarius quidem adhuc esset, scripsit atque edidit*

edidit Epitomen Historiarum ab obitu Imp. Nicephori cognomento à Genicis, *hoc est, ab A. C. 811. usque ad initium Imperii Isaaci Comneni, qui Imp.* Michaëli Stratiotico *successit A. C. 1057. Hanc primam* Scylitzæ *editionem transcripsit verbotenus in suam Historiarum Synopsin* Georgius Cedrenus, *Plagiarius impudentissimus, qui eodem vivebat tempore. Fatetur hoc ipse Cedrenus in Præfatione suâ itidem suppilatâ, ubi refert se primam Synopseos Historicæ à se editæ partem à creatione mundi usq; ad Impp. Maximianum & Maximinum transcripsisse ex* Georgio Syncello *secundam vero partem usq; ad Imp. Nicephorum cognomento à Genicis ex* Theophane, *tertiam deniq; partem usq; ad Imp. Isaacium Comnenum ex* Joanne Protovestiario *cognomine Thracesio, qui, ut res ipsa indicat, & (1)* Leo Allatius, (2) Gerardus Joannes Vossius *aliiq; doctissimi Viri unanimi consensu affirmant, idem atq;* Joannes Scylitza *est. Rectissime igitur jam memoratus V. CL.* Leo Allatius *in* Diatriba de Georgiis *scribit, si à* Georgio Syncello, Theophane & Joanne Scylitza *ea repeterentur, quibus Cedrenus Synopsin suam, non sententiis solum, sed verbotenus consarcinatam instruxit, nudum ipsum, æq; ac Æsopicam corniculam remansurum. Contra merito reprehendendum est judicium* Caroli Hannibalis Fabroti, *qui in Editionis Parisinæ Cedreni præfatione ad Lectorem* Joannem Scylitzam Cedreni simiam *nuncupat. Quod enim Cedrenus Joannem Scylitzam, non autem Scylitza Cedrenum transcripserit, tam certum ac perspicuum est, ut haud injuria supra laudatus Leo Allatius in Diatriba de Georgiis puerilem appellet errorem ea de re dubitare. Quo usque ergo Cedreni Synopsis Historica nunc pertingit, eousq; perducta fuit prima editio* Compendii *Historici Joannis Scylitzæ. Titulus primæ istius editionis fuit, qui in Joannis Baptistæ* Gabii *Latina versione, Venetiis ao. 1570. in fol. excusa legitur; nempe hic:* Compendium Historiarum, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet. *Cæterum cum Joannes Scylitzes ex Protovestiario & Magno Drungario evasisset Curopalata, publicavit secundam Compendii sui Historici editionem historia suorum temporum auctam ab initio Imperii Isaaci Comneni usq; ad initium Imperii Alexii Comneni, hoc est, ab anno 1057. usq; ad ao. 1081. quo Alexius Comnenus abdicato Nicephoro Botoniatæ in Imperio successit.*

(b) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis lib. I. cap. XXVII. §. IX. & seqq. pagg. 490. 491.

IX. *At enim* Scylitzes *quidem nullam* Cedreni *mentionem inter illos facit, quorum vel post ævum, vel ævo sit aggressus historiam scribere: contra vero Cedrenus inter hos, ex quibus volumen suum confectum profitetur,* Joannis Protovestiarii *meminit, qui commentarios suos ab obitu Imperatoris Nicephori Logothetæ sit exorsus: id quod à nostro Joanne factum esse constat. Videantur, quæ diximus §. II.*

X. *Neque ponderis adeo magni fuerit, si propterea minus probabile judices, ex* Scylitze Cedrenum *hausisse partem compendii sui postremam, quoniam Scylitzes longius in historiis, quam Cedrenus est progressus. Nam Scylitzes prius editas historias, in quibus Protovestiarius ibi desierit, ubi Cedrenus desinit, postea Curopalates, rerumque multo plurium conscius augere potuit ad Alexium Comnenum Imperatorem.*

XI. *Quamobrem ii rectius sentiunt, qui memoratam historiarum partem a Cedreno ex Scylitze, non a Scylitze ex Cedreno descriptam censent. Inter hos reperiuntur Jacobus* Pontanus *in notis ad Proëmium chronici, quod Georgius Phranza scripsit:* Gerardus Joannes Vossius Lib. II. *de Historicis Græcis cap. XXVI.* Jacobus Goarus *initio annotationum in Georgium Cedrenum:* Hermannus Conringius *in notis ad Leonis III. Romani Pontificis, epistolam II. ad Imperatorem Carolum Magnum scriptam:* Philippus Labbæus *in catalogo scriptorum historiæ Byzantinæ, n. X. & in dissertatione de scriptoribus Ecclesiasticis, tomo II, capite, quod de Joanne Curopalate agit:* Petrus Lambecius *Lib. II, commentariorum de Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi, cap. VII.* Jacobus Thomasius *in dissertatione Philosophica de Plagio literario, §. cccc.*

XII. *Prodiit* Joannis Scylitzæ compendium *historiarum integrum Latine, interprete* Joanne Baptista Gabio, *Venetiis per Dominicum Nicolinum, M. D. LXX, in fol. Pensum vero, quod in Cedreno desideratur, id est, ab* Isaacio Comneno, *A. C. 1057. ad* Nicephorum Botoniatem, *A. C. 1081, Græce, cum ejusdem Gabii Latina, sed per Carolum* Annibalem Fabrotum *passim emendata interpretatione, &* Jacobi Goari *notis, Cedreno subjunctum, Parisiis è Typographia regia, per Sebastianum Cramoisium, M. DC. XLVII. in fol.*

(596.) CELADON. Ejus nomen præfixum gerunt. (1) Weltliche Lieder / nebst einem Anhang Schimpff- und ernstlicher Gedichte / Francof. 1657. in 8vo (2) Celadonische Musa in sich haltend hundert Oden und etliche hundert Epigrammata, 1663. 12mo Utriusque scripti Auctor est *Georg.* GREFFLINGER Notarius publicus Hamburgensis. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Poëta hic laureatus notissimus mihi olim & versionibus ex Gallico aliquot nunc non succurrentibus & Recessu Civico nostro Anni 1603. ex Saxonica inferiori dialecto in superiorem absurdissima, de qua in Anonymis.

(596. a) *Cœlestini Papæ* decisiones ut PROCHORO tribuantur prolixius docet *du Pin* Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. IV. p. 34. quam ut excerpi hic possit.

(597.) CELESTINUS *de S. Lidwine.* Transtulit ex latino in Arabicum Sermonem *Imitationem JEsu Christi* scriptam à Thoma *à Kempis.* Verum ei nomen fuit *Petrus* GOLIUS, qui ordinem Carmelitarum Monachorum suscipiens, illud Celestini de S Lidvvine assumsit. vide *Colomes.* Mélanges Historiques p. 78. sub lit. (a)

(a) Colomies Melanges Historiques pag. 78.

Pierre Golius, *très savant aussi dans les langues Orientales, qui a tourné de Latin* en Arabe le Livre

Livre de l'Imitation de J.C. *de Thomas à Kempis, & qui s'estant fait de l'Ordre des Carmes déchaussez, prit le nom de* Pére Céleſtin de S. Lidvvine.

CELIUS v. *Grafredus.*

(598) *Antonius* CELLADEUS edidit ao. 1670. librum *de recta doctrina morum*, quo Probabilismum fratrum ſuorum convellere ac refutare niſus eſt. Involucrum hoc *anagrammaticum* tegit ELICALDUM Jeſuitam Hiſpanum: ut docent *Acta Eruditorum Lipſienſ.* 1691. p. 107. Hujus Elicaldi nec *Nicolaus Antonius* in Biblioth. Script. Societatis JEſu ullam mentionem faciunt, nedum perſonati Scripti.

(599) CELSUS: *GROTIUS. Baillet* liſte des Aut. deguiſ. p. 541.

(600.) *Cornelius* CELSUS. Hujus nomine extant (1) *Epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum* (2) ad *Pullium Natalem epiſtola*, quæ utraque SCRIBONIUM LARGUM Auctorem habent, judicante *Fabricio* Biblioth. Latin. pag. 57. ſub lit (a) (3) *liber de Herbis*, qui APULEJO ab Humelburgio, *Juniori* cuidam *Auctori* à *Fabricio* aſſeritur pag. 146. ſub lit. (b) De illo & *Daumius* ad Reineſ. Epiſt. 106. pag. 270. f.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 57.
Epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum *quæ ſub* Cornelii Celſi *nomine præfigitur Marcelli Empirici libro de Medicamentis*, Scribonium Largum *habet autorem, qui ſcriptum ſuum* de compoſitione medicamentorum *hac ipſa Epiſtola* Calliſto *dicavit Apud eundem Marcellum etiam alia brevior* Epiſtola ad Pullium Natalem Celſo *tributa legitur, in qua ſe ait illius rogatu duos compoſitionum libros de Græco in Latinum ſermonem convertiſſe. Sed & hanc Largo potius adſcripſerim, qui in prioribus literis promittit, ſe plures compoſitiones collecturum.*

(b) Ibidem pag. 139. 140.
Liber de herbis *ſive* de nominibus ac virtutibus herbarum *ad cives ſuos, inter* Apuleii *opera nunquam editus at ſub* Apuleii *Platonici nomine cum* Antonii Muſæ *libello de Betonica ad Marcum Agrippam ſæpius vulgatus Baſileæ 1528. fol. ad calcem Plinii Valeriani ex recenſione* Albani Torini *& anno 1537. 4to. Tiguri cum commentario Gabr.* Hummelbergii, *ut alias editiones jam omittam. Malunt etiam quidam* Apulejo Celſo Medico *adſcribere, qui Auguſti tempore vixit, &* Scribonio Largo *ac* Marcello Empirico *memoratur. Sed utique* junioris ſcriptoris *eſt, qui Dioſcoridem Pliniumque præ manibus habuit. Forte ex Apuleii Platonici Medicinæ libris quorum* Priſcianus *lib. 6. meminit, & aliis autoribus collectus contractusq; eſt, etſi* Humelbergius *ab Apulejo ipſo ita ſcriptum eſſe non ambigit, niſi quod fatetur, multa nunc quidem nomenclaturas, nunc circa Herbarum deſcritiones & hiſtoriam illi deeſſe, codicesq; maxime depravatos ac pluribus locis mire varios ad nos perveniſſe. Plura de hoc libro ſcripſimus in* centuria Plagiariorum *num. 58.*

(601.) CELSUS, *Julius: Samuel* PRZYPCOVIUS eſt, ut ait *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541. Nempe is reddidit ſub hoc nomine è Polonico latine proprium ſcriptum, quod Niemiricio Archi Camerario Kijovienſi oppoſuerat titulo *defenſionis.* vid. *Sandius* Biblioth. Antitrin. pag. 125.

Addit hic *Margo Dieckmannianus*, ut ſequitur:

Samuel Przipcovius, Socinianus anno 1663. *Regiomonte ad Joh. Næranum ſcribit nolle ſe quicquam ſuorum, ſe vivo & inſcio, ſub ſuo vero nomine in lucem prodire, ſed ſub* Julii CELSI. *Vide præfationem operum ejus ao. 1692. Eleuthero-li fol. editorum fol. 4. 6. Et hoc quoque* Julii CELSI *nomine Przipcovius* Cogitationes *ſuas* ad initium Evang. Matthæi *ex Nærano inſcripſit.*

(602.) Mini CELSI *Diſputatio in hæreticis coërcendis quatenus progredi liceat, ubi nominatim eos ultimo ſupplicio affici non debere aperte demonſtratur.* Chriſtlingæ 1577. in 8. edita extat, & cum *Theodori Bezæ*, ac *Andreæ Dudithii* Epiſtolis duabus contrariis recuſa, Baſil. 1584. in 4. Eum auctorem eſſe *Fauſtum* SOCINUM, hæreſiarcham illum, ſibi fortasſis impunitatem hoc genere ſcribendi quærentem, teſtatur *Scavenius* num. 70. â quo rationem notitiæ tamen adhuc deſideramus.

Et ingentem quidem ſcrupulum movet inter alia, quod inter opera *Socini* Amſtelodami nuper edita (ubi nec fruſtulum Socini operum deeſſe voluerunt Fratres Poloni) neutiquam comparet hæc diſputatio; nec vola ejusdem nec veſtigium, monente Guilielmo *Cave* epiſtola Isingthonio ad me data 8. id. decemb. 1676. At vero *Bailletus* poſt *Sandium* de Antitrin. pag. 21. & pag. 64. rectius LÆLIO SOCINO tribuit Celſi perſonam, in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 641. Adde Joh. Alb. *Fab.* Decad. Decad. num. XXV.

CELTA v. *Brutus.*

(603.) CENSOR *Carpitanus Papyrius*: Charles FERAMUS. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 541.

(604) CENSORINUS *de die Natali*, à Criticis Auctor habetur ſuppoſititius, & fictus ab ALDO, perhibente *Gaddio* Tom. II. de Scriptoribus pag 77. (a) Fragmentum *de metris*, quod Cenſorini operibus vulgo additur à Carrione pro ſuppoſititio agnitum eſt, cui ſuffragatur *Fabricius* Biblioth. Latin. pag. 148. 149. & Append. pag. 100. (b) De Suppoſitione Cenſorino facta nihil memorant *Friſius* Biblioth. *Geſner.* pag. 140. b. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 180. b. Edidit Cenſorini *de die natali* librum in cap. XXIV. diſtinctum, notis ſuis variisque lectionibus adjectis *Lindenbrogius* Hamb. 1614. adjectumque fragmentum, incerti Auctoris cap. XV. diſtinctum cum notis Carrionis, complectens una cum

cum ipso Censorini scripto pagg. 171. Additi sunt Auctorum & Rerum memorabilium varii Indices in fine. Sed & hic nihil de suppositione libri de die natali. Hac occasione prætermittere non possum, quod *Procli Crestomathiæ Poeticæ*, ab *Andrea Schotto* una cum suis observationibus humanis, Hanov. 1615. in 4to editæ annexum est, *Fragmentum* (ita titulus habet) *Scriptoris incerti, antea Censorino tributum, & cum ejus* de die natali *libro continenter impressum, nunc correctius. & aliquot capitibus ex veteri libro additis auctius editum* a Lud. Carrione Burgensi *cum notis Pet. Joan. Nunnesii.* Ipse textus sesquiphilyra, notæ Nunnesii unica continentur. Capita XV. hæc sunt. I. De naturali Institutione. II. De Cœli Positione. III. De Stellis fixis & stantibus. IV. De numeris simplicicus. De Terra. V. De Geometria. VI. De Formis. VII. De Figuris. VIII. De Postulatis. IX. De Musica. X. De Rhythmo. XI. De Musica. XII. De Modulatione. XIII. De Metris & pedibus. XIV. De legitimis numers. XV. De ita Ludovicus *Carrio* Brugensis in Dedicatione hoc fragmento Andr. Schotto facta. *Tenere me nonpotui, amicissime Schotte, in Gregoriana ista anni civilis correctione, quum hoc anno non nisi CCC LV. dies habuerimus, quot ante primam Cæsaris correctionem constat habuisse, quin Censorinum extorquere mihi sim passus: quod indignarer Fragmentum Grammatici nescio: cujus illi adjectum.*

(a) Gaddius Tom. II. de Scriptoribus p. 77.

Demortuum non laurus, sed fama coronavit Aldi *filii, quem cognomine Juniorem æquavit, vel prætulit avo cognomini claritas multis ingenii, vel potius eruditionis monumentis comparata. Siquidem Ciceronis opera commentariis vel notis illustravit omnia. Scripsit Orthographiam. De quæsitis per Epist. libror. tres;* notas ad Censorinum *de die Natali, & Etruscè Vitam Cosmi M. Ducis, & alia plura opuscula.* Censorinus *à Criticis habetur auctor suppositivus., seu fictus* ab Aldo. *Fuit Latinæ, Græcæque eloquentiæ Professor singularis., & publicus Romæ, sed à discipulorum corona destitutus ante scholæ ostium cum uno, aut altero ambulasse perhibetur.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. Append. pag. 100.

Censorino *adscriptum* fragmentum de metris p. 2715.—2727. Lud. Carrio *primus à Censorini libro de* die Natali *separatim edidit Paris. 1583. Censorinum inter Grammaticos laudat* Cassiodorus.

CENTIUS v. *Camerarius.*

(605) CENTRALBO, *Giulio Charles* BENTIVOGLIO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez. p. 541.

CERAMEUS v. *Theophanes.*

(606) Antonii CERCOETII *Mastigophorus primus, secundus, & tertius, sive Elenchi Confutationis, quam* Cl. Salmasius *ementito nomine Animadversis Cercoetianis opposuit,* Paris. 1624. in 8. una cum Animadversionibus ante editis ad *Claudii Salmasii* notas in *Tertullianum* de Pallio. Rhedonis 1622. in 8. excusis, esse *Dionysii* PETAVII, *Scavenii* testimonio n. 95. confirmatur, idemque patet ex *refutatione Francisci*, seu ipsius *Salmasii*, de qua suo loco inferius dicetur. Inscripsit autem Petavius librum alium, Antonii Kerkoetii Aremorici Animadversorum liber ad Claudii Salmasii notas in Tertullianum de pallio, Rhedonis apud Yvonem Halecium 1622. Excusus est Parisiis ut in Indice larvatorum Jesuitarum initio Tom. III. Operum *P. Aurelii* præfixo refertur n. 18. & 19.

Vide interim *Salmasium* Appar. Prim. 105. Petavio attribuentem Confutationis Elenchum. Indicantibus *Marginalibus Normannianis.* Cæterum de Controversia inter Salmasium & Petavium, enata, deque posterioris ingenio ligitioso lege les lettres choisies de M Guy *Patin.* lett. II. & VI. Petavium latere sub Antonio KERKOETIO confirmant (ita formantia hoc nomen) Acta Erud. Lips. An. 1682. p. 94. Adde Thomam *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. p. 153. a. & 264. a. & 376. a. *Nouvelles des lettres* 1686. p. 165.

(607) Marcelli CERVINI & Fr. Mariæ CERVINI nomine scripsisse *Fr. Mariam* de AMATIS, Jesuitam Romanum, testis *Alegamb.* p. 451. & quidem p. 126. *Orationes duas*, alteram *de laudibus Marcelli II. Pont. M.* alteram *de laudibus B. Francisci Cervini* Senis 1611. in 4.

Larvæ hujus non meminit *Sotvel*, sed tamen scriptas a Francisco Maria de Amatis memoratas orationes refert. p. 236. a. De Auctore & scriptis penitus silet *Witte* in diario Biographio.

(608) CESAR *Cotta* Persona est Patris *Horatii* MONTALDI, sub qua scripsit *contra Herculem Tassum*, ut ex *Menestrier* Philosophie des Images, P. I. pag 31. citat *Symbola Junckeriana* sub lit. (a)

(a) Symbola Iunckeriana.

Le P. Horace Montalde *enseignant la Rhetorique a Milan fit imprimer sous le nom de* Cæsar Cotta *un de ses disciples des Theses, sur la matiere des decises. Il affecta de combattre les sentimens* d'Hercule Tasso *ce qui obligea cet Autheur de luy repondre par un ecrit qui portoit pour titre:* Rilpette di Hercule Tasso alle assentioni del molto Reverendo Patre Horario Montaldo Giesuita, contra il trattato suo delle impresse, stampate e publicate in Milano sotto nome di Cesare Cotta. Menetrier *Philosophie des Images*, *P. I. p. m. 31.*

CESFRANCHUS v. *Coronein.*

(609) *Isaacus* CHABANÆUS. Ejus Prodiit 1647. in 8vo *Epistola Consultatoria*, (in *Maresium* scripta.) Hanc *Maresius* in Expostulatione ad Voetium & confutatione ejusdem scripti, *Gisberto* VOETIO asserit illam tamen à se amoliri studenti in præfatione Tom. I. disputationum Theologicarum, de qua re vide, quæ *Symbola*

Normanniana nobis ſub lit. (a) ſubminiſtravit. Adde prolixæ præfationis *Voetianæ* ad Exercitia & Bibliothecam Theolog. ſuam Ultrajecti editam 1651. 12. fol. xxxx. II. nam paginæ quidem non ſunt numeratæ & xxxx. 8. a. xxx

(a) Symbola Normanniana.

Iſaaci Chabanæi *Epiſtola Conſultatoria (in Mareſium ſcripta) Ultrajecti* 1647. 8. *Epiſtolam* Voetio *deberi oſtendit* Mareſii Expoſtulatio ad Gisb. *Voetium* de violata fide publica editione Epiſtolæ virulentiſſimæ, quam nuper emiſit Ultrajecti ſub nomine *Iſ. Chabanæi*, cum brevi ejuſdem Epiſtolæ confutatione 1647. 8. *Elencho Scriptorum p. 676. inſerta (mihi pag. 1547. A. 1647.) Idem* Mareſius *Voetio & alia non pauca in eodem negotio edita ſcripta tribuit: ut* Epiſtolium Lecherperii: Epiſtolam France de Wale & Jo. van der Hager: Epiſtolam Leemanni, HiſtoriamMarianæ FraternitatisBelgice *ab Anonymo editam, aliaque ejusmodi, de quibus fuſè agit & nititur à ſe amoliri* Voetius *Præfatione ad Lectorem præmiſſa T. I. Diſputationum Theologicarum. Ibidem p. 37. meminit Admirandæ Methodi philoſophiæ Carteſianæ*, Voetio *quidem à Carteſio adſcriptæ, ſed a vero auctore* Mart. Schoockio *in Epiſtola ad Carteſium agnitæ & adoptatæ.*

CHABIB. v. *Aben.*

(610) *Simon* CHALUDRE *Anagrammatica* larva eſt *Charles* du MOULIN, ſub qua edidit *defenſionem contra Calviniſtas*, uti refert *Teiſſier*, Eloges des Savans Tom. I. p. 299. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 541.

CHAMPENOIS v. *Colet.*

(611) *Le Sieur* CHANEIN *de la Tour des Moles.* Perſona eſt *Guilielmi* de la TAISSONNERIE, ut indicat *Bailletus* Deguiſemens des Auteurs Part. III. c. I. §. III p. 231.

(612) CHANTELOUVE *le P. de: Matthieu de* MOURGUES, douteux. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(613) CHANTERESNE, *le ſieur de: Pierre* NICOLE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(614) CHANVEAU où peutetre CHAUVEAU: *Caſtellionis* BRAUNOVIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 541.

(615) CHAPPELAIN, Jean: *Jean Armand* de RICHELIEU. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 541. Nempe Cardinalis ille famigeratiſſimus ſine dubio ob Comœdiam eidem attributam, de qua docet *Peliſſonius* Academie Françoiſe pag. 117. verbis (a) excerptis.

(a) Hiſtoire de l'Academie Françoiſe p. 117.

A la repreſentation des Tuilleries dans un Prologue fait en proſe, où entre autres choſes l'invention du ſujet fut attribuée à Monſieur Chapelain, *qui pourtant n'avoit fait que le reformer en quelques endroits; mais* le Cardinal *(de Richelieu) le fit prier de luy preſter ſon nom en cette occaſion, adjoutant, qu'en recompenſe il lui preſteroit ſa bourſe en quelqu' autre.*

(616) CHARISIUS. Ejus nomine qvæ circumferuntur, *Orationes* a MENANDRO Comico ſcriptas approbat *Quinctil.* Inſtitut. Orat. l. X. c. I. p. 469. citante *Normanno* mihi p. 289. lin. 31. editionis Pariſinæ in fol. 1533. & ei adſcribit *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 77.

(617) CHARISIUS THERMARIUS *Spado Calopolitanus*, Perſonatum nomen eſt *Gio. Baptiſtæ* CAPPONI D. M. Bononienſis, indicante la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LV. p. 62. ſub lit. (a) adde Leti Italia regnante P. III. p 89.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſtes num. LV. p. 62.

LV. GIO: BATTISTA CAPPONI D. M. Bologneſe *Accad.* Incognito, Indomito, e Celato *ſotto nomi alluſiui ſtampò.*

Ad Hippocratis Oracula *dum Febrium Symptomatum ferè* omium auſpicabatur naturam, *ac cauſas deſumpta a V. C.*

Jo: Carlo Lancia Paltronio *Med. & Ph. & in Bonon. Archigym. Prof. Practico Ordinario* Chariſii Thermarii *Spadonis Calopolitani* Diſtagmaticæ Animaduerſiones *Bononiæ Typis Heredis Benatii M. DC. LXVII. 12.*

(618) *Joannes* CHARLIERIUS. Ejus nomine prodiit *la Morale de Gerſon.* Verum ejus Auctorem valde dubium eſſe docet *Bailletus* degviſemens des Auteurs, qvanqvam Perſonatum nomen agnoſcat p. 241. lit. (a) *Honoratum* FABRUM Auctorem creditum ſed tanqvam dubium citat liſte des Auteurs degviſez p. 541. V. plura infra in *Gerſon.*

(a) Baillet Deguiſemens des Auteurs. p. 241.

Il eſt encore moins difficile de juſtifier un Auteur moderne qui nous a voulu repreſenter la Morale de Gerſon *ſous le nom de* Io. Charlier *Quoi qu'il ait emprunté ce nom de Gerſon même, il ſuffit qu'il n'en ait pas emprunté le temps ni les autres circonſtances qui auroient pu ſervir à le faire confondre avec le vrais Gerſon.*

CHARITOPOLITANUS. v. *Aletophilus.*

(619) CHARITOPOLITAIN. Perſonatum nomen eſt P. COURTOT, aſſumtum ab eo in eum finem, ut oſtenderet ſe manſurum in iis terminis, quos Gratia Dei Chriſtianis præſcripſit, ut in eis perſeveret, docente *Bailleto* degviſemens des Auteurs p. 311.

CHAR-

CHARTIER v. *Alain.*

(620) CHARTIER, *Jean : Gvillaume* DAVISSON. *Baillet.* liste des Auteurs degvisez p. 541.

(621.) *Johannes* CHECUS. Ejus nomine extat *Epistola de obitu Martini Buceri* 1562. in 8vo. *Jamesio* est *Nicolai* CANI ad Checum. Barthol. *Todington* de Vita & obitu Nicol. Carri 62.b. Hæc *Symbola Normanniana.*

(622.) *Pierre le* CHEVELU, quod sit *Petrus* CRINITUS, hoc nomine satis notus libris de honesta disciplina, de Poëtis, &c. docet me *Symbola Junckeriana* ex pag. 100. libelli titulo des plus belles Bibliotheques Gallici du Sieur *le Gallois*, editi Parisiis 1685. Sed editio mea 1680. in 12mo paginis huic non respondens locum hactenus invenire non permisit.

(622. α) CHIANEUS *Origenius.* Edidit *Epistolam in Fabium Paulinum Utinensem* Parisiis 1587. in IV. Verus Auctor est *Josephus* SCALIGER, Julii Cæsaris filius, de quo alia *Rhodianor.* num. V. p. 4. quibus adde la *Visiera Alzata*, Hecatostes num. LXI. pag. 66. 67. quem *infra* in *Yvone Villiomaro* adducam: ne bis me cum laude citando id merentem licet, exscribam.

(622. β.) CHEPHAS SCHEUNENUS Agrippinas *scripsit personatus* Carthesianismi Gangrænam insanabilem, *duodecim erotematum illustrium decadibus* frustra curatam per Petrum ALLINGAM *Pastorem in* Widenes *prope Hornam Enneade erotematum vulgatorum*, *demonstratam à Cepha Scheuneno Agrippinate*, *Ultrajecti apud Franc. Halma Bibliopolam* 1680. *4to. Est frater meus.* Petrus VON MASTRICHT, *assumpto cognomine avi Nostri: verba sunt autographæ Symbolæ* Gerhardi von Mastricht, *autorem* Petrum von Mastricht *SS. Theologiæ Professorem Francofurtensem & Duisburgensem olim nunc Ultrajectinum aliis etiam scriptis notum, nobis detegentis.*

(623.) *Georgii* CHJAKOR Secretarii Hungari *Epistola de obitu & morbo Stephani Regis Poloniæ*, cum examine Epistolæ, Claudiopoli, hoc est, Varsaviæ 1587. Utrumque libellum *Nicolao* BUCCELLÆ Medico tribuit *Amadeus Curtius in responso*: neque valde repugnat Buccella confutatione responsi, pag. 5.6. indicante *Symbola Normanniana.* Vide *Mercklinii* Linden. Renov. pag. 831. b.

(624.) *Octaviani* CHILIADIS Historischer Mercurius: Das ist / hundert neue und denckwürdige Erzehlungen theils trauriger / theils frölicher Geschichten / aus Parival, Sarpetro Astolfo, Belovacensi, und etlichen andern wenig bekanten Scribenten gedolmetschet bey Michael Pfeiffern in Verlegung Joh. Naumans 1657. und nachmahls 1665. in 12mo. ist *Georg Philip* Harsdörffer / ut Bibliopolæ Editoris mihi testati sunt Hæredes.

(624. α) *Jacob* CHLIARANDES Caroli filius. Est *Jacobus* KOELMAN, Ecclesiastes Slusanus in Flandria, qui sub hoc Græco suo nomine, Belgice scripsit: *Etlyke Vraegen, voorgestelt aen de Leraers ouderlingen en gemeene belyders, noopende de Kerckelyke macht der polityke Overheit.* 1675. n. vid. indicem operum Koelmanni, post Comm. Durhammi in Canticum. Symbola est Mastrichtiana.

(625.) CHLORUS, FIRMIANUS. Ex Græco assumsit hoc nomen, pari significatione *Pierre* VIRET, docente *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 541. & deguisem. Part. III. cap. XI. §. 11. p. 330.

(626.) CHOLANDRI *decennium mirificatum.* Collectio est Variorum Poëmatum, quæ Auctorem habuere J. FELLERUM Professorem Lipsiensem, quod vel ex Græca illa denominatione obscurum esse non potest. Maluit tamen optimus Vir, cum viveret, eam Collectionem nunquam prodiisse; observante *Symbola Junckeriana.*

(627.) CHRESULDES Larvæ Christianorum Natalitiæ detractæ. Lipf. 1672. in 12mo Auctor est M. DRECHSELER, indicante D. *Thurmanno* ex ore Typographi per Venditorem disputationum Jenensium, qui eum etiam anonymum confirmat. Vide *Freisleben* de Ludis disp. Qu. 12. not. 10.

(628.) *Æmilius* CHREGGRENE Saxo scripsit *Velitationem de Septem S. Romani Imperii Officialibus.* Dissolutis literarum Connexitatibus, & evidentius expressa Patria, invenitur facile libri hujus Auctor, *Michaël* GERINGERUS, *Hyanus.* ICtus. Indicante *Deckher.* de Scriptis Adespotis pag. 150.

(629) CHRISTIANUS ADAMUS. *Jean* ANASTASE. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 542. Meminit Personati hujus Scriptoris *Lawather* Hist. Sacram. p. 129. sub lit. (a) v. Adamus.

(a) Lavvather Histor. Sacram. pag. 129.

Tiguri impressus est libellus de Cœna Domini *nomine Adami* Christiani, ad principes & ordines qui Augustanam Confessionem amplectuntur, *viri ut apparet boni, & liberati, & in patrum atq; recentiorum scriptorum monumentis non infeliciter exercitati. Viam ostendere conatur, qua certamina in Ecclesia excitata componi possint.*

(630.)

(630.) CHRISTIANUS ALETOPHILUS SS. Theolog. Studiosus, edidit: Die Beantwortung eines Send-Schreibens Christiani Conscentiosi. Auctor est D. *Valentinus* ALBERTI Theologus celeberrimus Lipsiensis, uti ipse fatetur in præfatione über die gründliche Wiederlegung eines Päbstischen Buches / so auff Befehl des Graffen Collonitsch herausgekommen. Hucusque *Symbola Dorniana.* Adde Chr. *Thomasii* Monatl. Gespräch. 1689. p. 243. M. Stephans Hertzens-Grund p. 16.

CHRISTIANUS v. *Catholicus.*

(631.) CHRISTIANUS CONSCIENTIOSUS, Edidit Sendschreiben / worin er befraget / ob er in der Lutherischen Religion könne seelig werden? Auctor est D. SCHEFFLERUS, ut monet eadem *Symbola Dorniana.*

(632.) CHRISTIANUS JURIS CONSULTUS. Sub eo nomine Argent. apud Guill. Mylium 1556. edidit libellum Franciscus BALDUINUS, tuam temporis religioni Protestantium adhuc addictus, in quo *Duarenum* accusat, quod de veritate Evangelicæ Religionis satis convictus, tamen ingenio suo abuteretur ad dogmata Pontificia stabilienda. vide *Teissier.* Eloges des savans Tom. I. p. 158. in margine.

(633.) CHRISTIANUS ORTHODOXUS, daß das Wort: Ist / im Abendmahl so viel heisse als bedeutet / est *Justus Henricus* JUNGMAN, Doctor Juris, ut mihi relatum. Antagonista ejus est *Reichard Waldecensis* homo egregie Doctus, vivit in Hassia scriptis Clarus. Ejus enim est egregius iste & bene crassus commentarius in cap. IX. Danielis seu *Propheta Daniel*, modo novo atque inaudito reseratus, qui Cassellis in 4. prodiit 1681. in quo auctor egregiam in antiquitatibus, item in Chronologia notitiam demonstravit. Habui quoque *Chronologiam* ejus *infallibilem* usque ad captivitatem Babilonicam MS. in 4. satis laxum qui Typographum expectat. Scripsit nuper etiam contra Thomæ *Beverley* Zeit-Register & Zeichen der Zeiten Germanice in oct. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

CHRISTIANUS v. *Petrus.*

——— *Simplicius.*

(634) CHRISTIANUS Sincerus, Ernst *Landgrave* de HESSE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 542.

(635.) CHRISTIANUS Theophilus. Ejus nomine prodiit Hafniæ 1676. in 8vo. *De Sanguine vetito* liberior disquisitio pro *Thoma Bartholino*, contra Joa. *Wandalinum* Theologum Hafniensem. Accessit ejusdem *Bartholini*, *de Sanguinis abusu* disputatio (à Wandalino impugnata) Hæc *Symbola Flensburgo Molleriana*, quæ postmodum addit, ipsum *Thomam* BARTHOLINUM utriusque Scripti Auctorem esse. Quæ etiam sententia est *Vindingii post Deckherrum de* scriptis Adespotis p. 358. Non meminit hujus disquisitionis inter opera Bartholini Albertus *Bartholinus* de scriptis Danorum p. 140. seqq.

(636.) CHRISTIANUS THEOPHILUS. Ejus nomine prodiit An. 1688. in 12mo à Leide idiomate Gallico: *Lettre à l' Auteur de l' Histoire des Ouvrages des Savans.* Auctorem hujus scripti credunt, *Juncker* Ephemerid. Eruditor. p. 211. sub lit. (a) & Monatliche Unterredungen 1689. p. 346. sub lit. (b) *Petrum* JURIEUM.

(a) Juncker de Ephemerid. Eruditor. pag. 211.

§. 12. Lettre de Theophile Chretien à l' Auteur de l' Histoire des Ouvr. &c. *a Leide 1688.* 12. *scripta est contra Augustum 1688. in quo* Basnagius *compendium dederat libelli cui tit.* Futurorum per signa temporum investigatio. *Sed illud pro satyra habet hic Anonymus. Vide Anon.* Monatliche Unterredungen *1689. Martio p. 346. qui* Jurieum *esse illius Epistolæ autorem non obscure l. c. innuit.*

(b) Monatliche Unterredungen 1689. pag. 346.

Theils für gefährlich / weil ich mich besorgen muß / daß ich das *obscure* Buch / welches mit Fleiß so schwer gesetzt zu seyn scheinet / eben so wenig *assequiren* werde / als der Herr *Basnage* in seiner *Histoire des Ouvrages des Scavans*, welcher mit dem *Extract* im *Augusto* des verwichenen Jahrs so übel angelauffen / daß ihn deßwegen ein anderer absonderlich *refutiret* und den *Extract* für eine *Satyre* gescholten. Der Titul ist: *Lettre de Theophile Chretien a l' Auteur de l' Histoire des Ouvrages &c. a Leide 1688. 12mo.* Der Herr darff sich meinentwegen weiter nicht bemühen / sprach Herr Leonhard / denn ich habe das lateinische Werck schon selbst gelesen/und weil mir dabey eingefallen daß die darinnen enthaltenen *hypotheses* mit dem *Prodromo Corporis Theologiæ*, der im Haag *Anno 1682. 4to.* gedruckt/ gantz überein kommen / als habe ich desselben dreyzehendes Capittel biß zum sechs und zwantzigsten mit dem neuen *scripto conferiret*/ und leicht geurtheilet / daß ein *Autor* beyde Schrifften gemacht habe. Allein ob ich gleich seinen Nahmen bißher nicht erfahren können/ so bin ich doch mit denen Herren Leipzigern / welche den *Prodromum* im *Octobr.* des 1682sten Jahrs *recensiret*/ darinnen eins / daß er eine neue *Secte* machen wollen/ welche man mit gutem Bestande/ meines Erachtens nach/ die *Mystische* nennen konte.

(637.) CHRISTIANUS, *Timotheus. Stanislas* LUBIENECKI. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 542. De personato Lubienecki scripto *Sande* Bibliothec. Antitrin. nil memorat alias eum nomine LUTOMIRSII (errore credo Typographi) recensens ob alia scripta. v. supra.

(638.) CHRISTODULUS, Monachus Vir celebris vitæ sanctitate, scripsit *adversus Judæos sermones IX. extant Romæ in Bibliotheca Vaticana*, inquit *Possev.* Appar. S. T. 1. p. 317. Quis ille sit, v. infra *Josuaphus.*

CHRI-

CHRISTODULUS v. *Josuaphus.*

(639) CHRYSIPPUS : *Libert* FROMOND. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. p. 542.

(640) *Petrus* CHRYSOLOGUS. Ejus nomen præferentes Homiliæ, ex VARIORUM operibus conflatum Syntagma judicantur a *Barthio* Adversar. l. 42. c. 26.

(641) *Johannes* CHRYSOSTOMUS. Ejus nomine & inter Opera ejus exstant

(I.) *Concio* in Textum: *Si filius Dei es, mitte te deorsum*, quæ NESTORII est, ut evincitur ex Mario *Mercatore* æquali P. Augustini ed. 1673. fol. Paris. a Jo. *Gesnerio* Jesuita. Vid. *Journ. des Sçavans* 1674. 1. Janv. p. 15.

(II.) *De Pseudo-Prophetis, & falsis doctoribus* Homilia quæ habetur etiam inter EPHRÆMI Opera, a Ger. *Vossio* edita, & ab eo, ut & *Pearsonio* censetur esse, JOANNIS NESTEUTÆ. vid. *Cave* Histor. liter. Script Eccles. p. 182 Chrysostomo abjudicat *Tenzelius* in Supplem. *Acta Erudit. Lipsiens.* Sect. I. p. 17. sub lit. (a)

(III.) *Homiliæ IV. in Psalmos, & Interpretatio Danielis Sorberiana* in vita Sorbierii sub lit. (b)

(IV) *Homilia in Nativitatem* DD. Petri & Pauli suppofititia est *Gerhard.* Patrol. 352. ex *Casaubono.* THEODORETI DAPHNOPATI, *Plessis* de la Messe 619. aut potius THEODORI MAGISTRI, cui inscribitur apud *Hoeschel.* Catal. Aug. XXXIII. id. inter cætera μανθίσματα de Chrysostomi scriptis per Theodor. collecta. vid. *Hæschel.* Ibid. n. XXXII. Hucusque *Symbola Normanniana.*

V. *Homilia in Matthæum, opus imperfectum* MAXIMINO ARRIANO tributum à *Whitacker* Scriptur. Quæstionum VI. cap. ultim. pag. 516. Edition. Princip. Cantabrigiensis, quæ esse debebat 500. Idem sentit Jac. *Reihing.* contra *Meisn.* p. 10. apud *Gerhard.* Patrol. 344. ut ex eo observat quoque *Symbola Normanniana. Latini* cujusdam ARRIANIZANTIS opus esse arbitratur *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 183. At tamen pag. 163. male illud præcise JOANNI ARRIANO a Carmelitis tribui asserit. Rationem abjudicati & ARRIANO tributi operis reddit *Flensburgo - Molleriana Symbola* sub lit. (c) *Chrysostomo* abjudicant præterea has in Matthæum Homilias *Simon*, de quo & v. Act. Erud. 1693. p. 108. & Thomas *Ittigius* de quo & in Actis Erudit. Lipf. 1690. p. 311. sub lit. (d) *Plerasq; Homilias Chrysostomo suppositas* opinatur *du Pin* in Act. Erudit. Lipf. 1693. p. 490. ubi

(VI) *tres Homilias* in Psalm. 5. 6. 7. ASTERIO AMASENO.

(VII.) *Vitam Philastrii* GAUDENTIO

(IIX) *Epistolam ad Cæsarium* à *Natali Alexandro* JOANNI JEJUNATORI; vel JOANNI ELEEMOSYNARIO vel *Episcopo Hierosolymitano* assertam, vide sub lit. (e) & prolixe Rich. *Simon* Histoir. Critique du N. Test. c. XIII. toto.

IX. *Orationes Sex in* Κοσμοποιΐαν sive *Creationem mundi* SEVERIANO Gabalorum in Syria Episcopo vendicantur ab *Henrico Savilio*, utut in Codice MSto, Chrysostomo inscriptæ inveniantur, testante *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. IV. p. 30.

(a) Acta Er. Lipf. Suppl. Sect. I. p. 17. - - - - (Wilhelmus Ernestus Tentzelius *in Epistola ad Amicum, qua Responsio ad Clarissimi Viri* Emanuelis a Schelstrate *Dissertationem Apologeticam de* Disciplina Arcani *summatim continetur*) Chrysostomi *Orationem de Pseudoprophetis* νοθείας *accusat.*

(b) Sorberiana in Vitâ Sorbiere. *Le premier qui parut en l'année 1661. contient quatre* Homilies sur les Pseaumes & l'Interpretation de la Prophetie de Daniel *qu'il* (Mr. Jean Baptiste Cotelier) *attribuë egalement à S.* Jean Chrysostome, *quoique plusieurs Sçavans ne veuillent pas bien reconnoitre le stile de cet Ancien Pere de l'Eglise dans cette Interpretation, qui en effet ne porte pas son Nom dans le Manuscrit qui se trouve en la Bibliotheque de l'Escurial.*

(c) Symbola Flensburgo Molleriana. *Sub* Johannis Chrysostomi *nomine Basileæ ac alibi prodiit* Opus imperfectum in Matthæum, *cujus Autoris ingenium & interpretandi acumen laudat* Maldonatus, *qui complures ex eo sententias ad verbum descripsit.* Chrysostomum *autem* non esse *Autorem, sed* Arrianum quendam, *inde discas, quod in eo sæpius apertissime pro Arrianorum sententia contra Catholicos pugnatur, imo S. Trinitas aperte vocatur Impietas Triangularis, & Homousiani data occasione acerbe nonnunquam perstringuntur. Hæc observat* Car. Niellius *Theologus Remonstrantium Eruditus in Epistola* CCCCC LXXXVII. *hujus operis, ad Sim. Episcopium Lupistenio Anno 1630. scripta.*

(d) Acta Erud. Lipf. A. *1690. p. 311. Interdum etiam dissertationis hujus* (*de Hæresiarchis ævi apostolici*) *Autor* (*Thomas* Ittigius) *de ipsis Scriptoribus ecclesiasticis & variis eorundem operibus breviter disserit. Inter alia refutat* Sandium, *qui opus imperfectum in* Matthæum *non solum* Chrysostomo *perperam tribuit, sed etiam hoc unicum ferme Chrysostomi opus genuinum esse, & cætera omnia, quæ sub* Chrysostomi *nomine prostant, opera alteri cuipiam* Johanni *vindicanda absurdissime statuit.*

(e) Acta Eruditorum Lipf. Mensis Novembris A. 1693. p. 490. 491.

In Chrysostomo *maximam Homiliarum, quæ ipsi vulgo soleant attribui, partem ab aliis Auctoribus compositam observat;* opus imperfectum in Matthæum *agnoscit pro* spurio, *eo quod antiqua versione vulgata utatur, libros citet apocryphos, multasq; opiniones cum aliis Chrysostomi doctrinis adversa fronte pugnantes contineat.* Epistolam ad Monachum Cæsareum *à Chrysostomo scriptam utiq; fuisse censet tametsi cum primum a* Bigotio *ederetur, Censores Parisienses nonnulla in eadem desiderarint, ac ipse etiam Bigotius Præfationem suam refigere, & quæ ibi de hac Epistola scripserat, omittere coactus fuerit. Istos namq; excusat Autor, & locum, qui adversari videbatur Transsubstantiationi commoda expositione salvari posse autumat. Parum hæc conveniunt cum* Natali Alexandro, *qui verisimilius* Joanni Jejunatori, *vel* Joanni Eleemosyna-

mosynario *epistolam hanc acceptam ferri debere judicavit.* Commentarium in Jeremiam à *Chrysostomo scriptum negat, & illum qui è* Bibliothecis *quibusd. protractus nomen istud præ se fert, nullius facit pretii. Hoc autem nos vel ideo observandum duximus, quod* Michaelem Chislerium *inventa hac Chrysostomi expositione manus in cœlum tetendisse, Deoq; & Prophetæ Jeremiæ gratias egisse pro thesauro hoc reperto, & eam Latine ab se redditam suis in Jeremiam Commentariis intertexuisse recordaremur. De cætero è scriptis Chrysostomi super compluribus doctrinæ moralis capitibus judicia ejus prolixius excerpit ac specialem operum, quæ vel illius vere sunt, vel quæ dubia saltem aut supposititia, catalogum* Asterium Amalenum *autorem agnoscere tres Homilias in Psalm. 5. 6. 7. quas* Cotelerius *sub ejus nomine vulgavit, quartamq; in Psalm. 4. quæ reperitur Tomo VII. Edit. Oxon. Operum Chrysostomi ad eundem pertinere, vix sibi persvaderi patitur.* Gaudentio *vita Philastrii, ipsius in Episcopatu* Brixiano *antecessoris, quam* Surius *ad d. 18. Julii refert adscribitur. Sed Autor de ea adhuc dubitat, nec quicquam meminit de illius in Symbolum Athanasii* Commentariolo, *ad quem in* Italia sua Sacra *provocavit* Ughellus.

(642) *Theophilus* CHURCHMAN. Sub eo nomine *Historiam Episcopatus Londin.* 1642. edidit *Petrus* HEYLIN, Anglus, Burfordia-Oxoniensis, uti indicant *Wood* Antiquitat. Oxoniens. p. lib. II. p. 205. a. ex illo *Freherus* Theatri p. 633. & *Witte* Diar. Biograph. sub. 8. Maji 1662. *Pitseus* ejus non meminit.

(643) CHUSOZE, *Christianus : Rodrigue* de FIGUEYREDO. Baillet, liste des Auteurs deguisez pag. 542. Nicolaus *Anton.* in Bibliothec. Hispan. de hoc Scriptore plane tacet.

(644) Alfonsi CIACCONII opus de *Pontificum Romanorum & Cardinalium gestis* Romæ 1601. editum extat, auctumque postea per varios, est recusum, v. g. per *Andream Victorellium*, *Ferdinandum Ughellum*, *Floravantem Martinellum &c.* Eo contentæ vitæ non sunt omnes Ciacconiana manu aut opera conscriptæ, sed multæ earum alios habent auctores, v. g. *Gregorii XV. vitam* scripsit *Famianus* STRADA, docente *Aleg.* p. 450. *Pauli V. Alexander* DONATUS, Jesuita Senensis, docente eodem p. 12.

Et Sotvello Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 20. b. adde *Teisserii* Catalogum p. 9.

II. Ciacconio huic substituit *Interpretationem Vaticiniorum Malachiæ de Pontificibus* Arnoldus de Ulvion; quam tamen fictitiam esse deberiq; potius CLIENTI CUIDAM CARDINALIS SIMONCELLI, asserit *Menetrier* in examine hujus Prophetiæ Malachianæ. v. *Journal des Scavans* 1689. T. XVII. p. 683. sub lit. (a) & *acta Eruditorum Lipsiens.* 1691. p. 146. 147. 158. sub. lit (b)

(a) Journal des Scavans Tom. 17. pagina 683.

C' est sans fondement qu' Arnold de Vujon *fait* Ciaconius *auteur* de l' Interpretation de ces propheties *puis qu' elle ne se trouve dans aucune edition de ses Oeuvres.*

(b) Acta Erud. Lips. Mensis Martii A. M. DC. XCI. p. 146.

In hujus ergo lib. II. cap. 40. ubi de S. Malachia *sermo sit, potioribus ejus vitæ momentis succincte relatis, hæc verba subnecti :* Scripsisse fertur & ipse, nonnulla opuscula, de quibus nihil hactenus, vidi, præter quandam Prophetiam de summis, Pontificibus: quæ quia brevis est, & nondum, quod sciam, excusa, & à multis desiderata, hic, à me apposita est: *his dein ordine subjungi istos Paparum characteres symbolicos, cum annotationibus singulos explicantibus & applicantibus: quoad has tamen addita hac monitione:* Quæ ad Pontifices adjecta, non sunt ipsius Malachiæ, sed R. P. Fr. Alphonsi Ciaconii Ord. Prædicatorum, hujus Prophetiæ Interpretis. *Supposititiam jam horum vaticiniorum falsitatem quo evincat Noster, considerare primo jubet, quod ante Wionum hunc nemo vel minimam eorum mentionem fecerit, adeoque integris quadringentis annis in occulto latuisse dicenda sint. At vero neutiquam probabile videri, Prophetiam hanc, si revera edita à Malachia foret tam longo silentio sepultam fuisse mansuram: quandoquidem divus* Bernhardus, *intimus scilicet ejus amicus, quique & vitam ipsius descripserit, & parentatione habita epitaphioq; facto eum celebraverit, neq; vel minimas prædictiones ab isto datas, præsertim de loco & tempore sui obitus, reticuerit, omnino tam notabilem prophetiam sicco pede præterire haud potuisset.*

Pag. *147. & 148. Praeterea vero valde in dubium vocat, num omnino* Ciaconius *pro interprete haberi queat. Scilicet cum Vitæ Pontificum & Cardinalium ab Autore hoc compositæ jam trina editione prodierint (prima nempe A. 1601. & secunda 1630. duobus, tertia vero 1677. quatuor voluminibus) in nulla tamen harum vel verbulo istius prophetiæ mentionem injici: ut adeo dicendum sit, Ciaconium, qui Romæ fuerit anno 1595. quo tempore* lignum Vitæ Wionius *Venetiis inprimi fecerat, si maxime symbolis illis interpretationem dedisset, postmodo perspecta eorum falsitate abstinuisse ab illis in opere suo allegandis. Suspicionem vero inde non parum augeri, quod nec apud* Nicolaum Antonium, *Bibliothecæ scriptorum Hispanorum concinnatorem, nec apud P.* Ambrosium, de Altamura, *qui Scriptores ex Ordine S. Dominici, cujus nempe Ciaconius fuit, congessit, vel minimum vestigium hujusce puophetiæ aut ejus interpretationis appareat: cum tamen eorum uterq; exactam communicarit enumerationem omnium hujus Autoris operum, ad ipsas usq; schedas ac tractatus nunquam typis impressos. Eversis ita fundamentis & refutata antiquitate jactata hujus prophetiæ, porro* Menestrerius *exponit, quid sibi de vera ejus origine videatur. Autumat vero eam, quando à Wionio primum adoptata fuerit, satis recentem adhuc fuisse, nec nisi quinquennio ante compositam, tempore scil: sedis post mortem Urbani VII. vacantis, à clientum aliquo Cardinalis Simoncelli, post Gregorii XIV. ad persvadendum nempe hominibus per supposititium hoc vaticinium jam ab antiquo per ipsum Spiritus Santi suffragium eum successorem destinatum esse; hunc enim designari per symbolum:* Ex Antiquitate Urbis: *nempe ex civitate* Orvieto *oriundum quæ Latino nomine* Urbs Vetus.

(645) *Bruno* CIBALDI. Ejus nomine tractatus duo lingua Italica: (1) *del vero methodo di conservar la Sanità, e di curare ogni morbo col solo uso dell' Aquavita* discorso. In Palermo per Pietro dell' Isola. 1662. in 12. (2.) *discorso intorno all' uso dell' Aquavita.* In Palermo per Bossio 1667. in 12.

Ve-

Verus Auctor est *Giuseppe* GALEANI Panormitanus Vintimigliensis, docente *La Visiera Alzata* Pentecostes num. VI. p. 99. sub lit. (a)

(a) Villani la Visiera Alzata Pentecost. num. VI p. 99.

VI. BRUNO CIBALDI sotto questo nome uscì in publico.

Del vero Metodo di conservar la Sanità, e di curare ogni morbo col solo uso dell' Aquavita *discorso di* Bruno Cibaldi *Romano Professore dell' arte di Distillare. In Palermo, per Pietro dell' Isola M. DC. LXII. 12.*

Discorso intorno all'uso dell' Aquauita, *nel quale si dimostra quante, e quali siano le conditioni della perfetta Acquauita, accioche se ne possano seruire i corpi per conseruamento della Salute. Di BRUNO CIBALDI, Romano. In Palermo per Bossio M. DC. LXVII. 12.*

BRUNO CIBALDI, *dirò di lui come di Mecenate cantò la Musa faceta di* Cesare Caporali.

Era un huom ch' haueua il Naso
Gli Occhi, e la Bocca sìcom' hauem noi
Fatti dalla Natura, e non dal Caso.

Gli opuscoli però furono scritti dal Dottor Medico GIUSSEPPE GALEANI Palermitano per la Nascita, e Vintimigliese per l' Origine. Soggetto veramente di gran vaglia, si come lo dimostrano le sue dottissime produttioni, non pur nella Medicina: ma nell' Oratoria, e nella Poetica, leggendosene nella Latina, nell' Italiana, e nella Siciliana fauella.

(646. 647.) *M. Tullii* CICERONIS nomine vulgatam *Consolationem* variis imputatam, *Caroli* SIGONII esse probavimus in *Rhod.* num. 22. v. præter citatos ibi *Schoock*, Fab. Hamelensis part. 2. c. 4. p. 65. *Rhodiana.*

XXII. Scaven. 57.

Consolatio CICERONIS CAROLI VIANELLI *Veneti Collegii Decemvirum ab Epistolis*, ut addit *Scavenius.*

Ad ea sic tum temporis commentabar.

Consolationem hanc Anno seculi superioris octuagesimo tertio apud Italos, quasi primo reperta fuisset inter antiqua Mssta, nescio cujus Bibliothecæ, editam in Italia, deinde vero à Claudio Minoë in 8. Lutetiis & postea variis in locis aliis excusam, Ciceronem Auctorem haud habere, jam dum aliquam multi Doctorum notaverunt, eo imprimis argumento usi quod Tuscul. Q. & Divinat. 2. testaretur Cicero, in hanc Consolationem Clarissimorum Romanorum exitus gravissimos se collegisse, qui non reperiuntur in eadem. Insuper vero etiam Stylum & genium Tullianum satis infelici imitatione expressisse, quemvis etiam credamus ejus Auctorem, probavit *Lipsius* in notis suis ad hoc opusculum, de quibus ita scribit in vità Lipsii *Aubertus Miræus* p. m. 21. *Sub idem tempus* (nempe A. D. 1583.) *novitius in Italia libellus prodiit M. Tullii Ciceronis, ut volebant, Consolatio, quo scripto se ipsum de filiæ obitu consolatus dicebatur. Judicio ad hunc nostrum Reipublicæ Litterariæ Principem (quem illi titulum Gaugericus Rivius ingenioso libello adstruxit qui typis Plantinianis editus exstat) is personam mox detraxit, & stylum disjunctum, otiosum, lentum, & Phrasin Sigonianam primus nisi fallor, agnovit ac detexit.* Jano Guilielmo Ricobono *& aliis mox suffragantibus.* Ubi quæ de *Sigoniana* Phrasi notata dicit, ex ipsius Lipsii notis nulla colliguntur. SIGONIO nihilominus palam hunc fœtum assignat *Ghilini* Theatro Litteratorum Italico sæpius laudato parte. 2. pag. 56. Et tamen extat ipsius *Sigonii censura* in hoc opus, una cum Riccoboniana Francofurti apud Wechelios excusa. Vide super hac re *Georg. Hornium* Historiæ Philosophicæ lib. 4. c. 5. pag. 250. Ubi de Ciceroniana Consolatione hac aliqua commentatus, *Superiori tamen seculo*, pergit, *quidam imponere Orbi conatus in lucem produxit hunc librum, sed fraus à sagacioribus statim detecta est. Plerique Eruditorum, inter quos &* Lipsius *erat, augurabantur ejus auctorem* Sigonium *fuisse.* Neque hoc augurium ego falsum arbitror. Certe minus est dubiosum mihi quam Autoris nostri assertio, quamvis illi accedat testimonium *Henrici Ernstii* Observ. var. p. 2. c. 36. expresse pro certo affirmantis, quod Vianello debeatur hisce verbis: *Consolatio M. T. Ciceronis, de qua viri docti multum inter se digladiantur, est* Caroli Vianelli *Veneti.* Sed animadverte quæso contradicentem hisce etiam asseverantius *Joannem Imperialem* Musei Historici p. 59. in *Caroli Sigonii* elogio verbis hisce: *Moratus autem Bononiæ plures annos, humanitatis inibi vices explevit, sed multo citius quam vel vitæ modus, vel ætatis ferrent incommoda, clandestini cujusdam angoris impetu exanimatus. Hunc eo notabilem eventum referunt, quod cum à* Tullio, *passim sui cujusdam opusculi de* Consolatione *fiat mentio, quod adhuc hominum oculis non illuxit, incidit in mentem* Sigonio, *ambiguo forte nimis, ausu, extremas ingenii vires experiri, ac Libellum suamet opera confictum sub* Ciceronis *titulo emittere; in eo siquidem affectata Tullianæ dictionis excellentia, facile futurum putaverat ut a Doctorum vulgo inter genuinos Tullii fœtus reciperetur; inde vero patefacto errore, lepidam omnes auctoris industriam, præaltosq; nisus admirarentur. Cæterum statim ac ejusmodi liber prodiit in lucem, ad varios allisit scopulos, variosq; sortitus est Criticos qui ipsum personatum adgnoscerent; imprimis autem* Antonius Riccobonus *Vir inter eximios non ignobilis, accusatoris munia subivit, ac diserte ostendit opus illud omnino spurium, nec ullo pacto Ciceroni adscribendum; fucosum nempe styli genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens. Hinc factum, ut* Sigonius *eas in cassum ac futile initas a se vigilias animadvertens, & Adversarii*

Studio ereptam sibi augurata gloriolæ spem, quin etiam duriorem hac de re sensum hominum mentibus obrepsisse, morbosum animi contraxerit æstum, quo deinceps aliis vel increpantibus vel etiam miserantibus est surreptus. Elogium aliud non" vulgare, sed nihil huc faciens, vide apud Cæsa-" rem *Capacium.* Elogior. lib. 2. pag. 294. & Joh." Matthæum *Toscanum* in peplo Italiæ, lib. 4. pag." m. 109. Supposititium fœtum esse qui confir-" ment annotare cunctos, operæ pretium non" puto. Sufficiant præter superius memoratos," & quos illi plures adducunt, etiam *Andr. Schottus* Nodorum Ciceronianor. enodator. libr. 2." cap. 3. & *Possevinus* in Apparatu, ac *Rivetus* Critici Sacri libr. 1. cap. 5. pag. 130. ut contra jam" sit frustra *Mariana* de Immortal. lib. 3. c. 4. con-" solationem hanc genuinam esse contendens," Consentiunt *Morhofius* Polyhistor. liter. lib. I. cap. IX. pag. 80. 81. sub lit. (a) & *Fabricius* Bibl. Latin. p. 15. sub lit. (b) qui tamen uterque etiam VIANELLO tribui asserunt. *Sigonium* Auctorem hujus Consolationis esse evicit peculiari scripto Janus *Guilielmus* Lubecensis docente *Symbola Flensburgo Molleriana* (bb) & *Teisser.* Eloges des Savans Tom. II. p. 36. & p. 46. inde præ mærore mortem sibi contraxisse Sigonium innuit sub lit. (c) & fusius *Spizelius* de vitiis literatorum Comm. V. p. 608. sub lit. (d) Causas, quare Ciceronis non sit, exponunt Ant. *Riccobonus* epistola ad Hieronymum Mercurialem, & J. *Lipsius* ad Plantinum. At ipse Sigonius tribus orationibus hanc Consolationem Ciceroni vindicare annisus est. vid. *Draud.* Biblioth. Class. pag. 1068. confessus tandem paulo ante mortem Consolationem hanc à seipso compositam esse, ut ex Lat. *Latinio* notat *Symbola Rauschiana.* (e)

II. *Libri IV. Rhetoricorum ad Herennium*, quæ inter opera *Ciceronis* extant sub nomine: Incerti Auctoris, seu, ut doctis quibusdam videtur, CORNIFICII, Ciceroni adscribuntur a *Gothofredo* in marginalibus ad hos libros Edit. Genevens. 1660. sub lit. (f) & majori nisu ab *Antonio* Comment. in Rhet. Ciceron. ad Herennium (qui est inter opera ejus Antonii, ed. Basil. 1503. in 8vo) ubi in epist. dedicatoria multas rationes congerit, quibus adstruat libros non alterius quam Ciceronis esse. Huic tamen abjudicantur à *Demstero* ad Cap. XVI. lib. II. Antiquit. Rom. *Rosini* p. 223. & multis quidem rationibus ab Angelo *Decembrio* de Politia literaria lib. I. part. X. pag. 57. & seqq. Et Cornificio asseruntur ex *Quintiliani* lib. I. à *Riccobono*, judicio de Consol. Ciceron. 50. b. & *Sigonio* Consol. Dicer. fol. 99. & *Raynoldo* Cens. Apocryp. Prælect. XX. col. 165. 166. 167. vide liter. (ff) & *Buchnero* etiam in Proem. libr. 1. de commutata ratione dicendi pag. 3. *Jano* autem GALLIONI adscribitur à Scaligero, *Schotto* præf. Vitar. Illust. Vir. & prolegom. Victor. in calce, & præcipue ab *Aldo* præfat. Rhet. Heren. p. 11. 12. 13. Auctoritate Antiquissimi Codicis Romani Bibliothecæ Palatinæ, cujus tamen nomen inductum fuerit, supra asscripto recentiore manu, nomine T. Ciceronis, monente *Symbola Normanniana.* VERGINIUM, vel TIMOLAUM præterea tanquam Auctores horum librorum creditos citant *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 14. & *Vossius* de Rhetoricæ natura & constitutione p. 92. Qui posterior illos LAUREÆ TULLIO, & CICERONIS FILIO ABJUDICATOS TULLIO TIRONI adscribit p. 93. sub lit. (g) Militat pro Cicerone vehementer tanquam Auctore Rhetoricorum ad C. Herennium Nicolaus *Angelius*, Bucinensis ad Philippum Strozzam. V. Defensionem insertam Basileæ 1541. in fol. editis conjunctim commentariis dictorum virorum in omnes de arte Rhetorica Ciceronis libros, ubi etiam invenies Marini *Becichemi* Scodrensis Dissertationem, quod libri Rhetorici ad Herennium a familia Ciceronis amoveri non debeant &c. *Quintiliano* male tribui acerbe docet Georg. *Valla* Præfat. Comment. in Cic. partition. præfixas Virginio Giovan. *Moni* Mazzii librum ea de quæstione, vid. in *Cozzandi* libraria Bresciana pag. 185. & ex professo id argumentum binis Academicis dissertationibus urgens nuper Joh. Petrus *Ludwigius.* Witteb. 1691.

III. *De Partitionibus Rhetoricis ad filium* liber assertus Ciceroni à *Cœlio* Secundo oratione de Rhetoricæ usu quæ extat cum *Olympiæ Fabriæ Moratæ* operibus p. 485. sub lit. (h) ei abjudicantur a *Decembrio* Polit. literar. lib. I. part. X. p. 62. sub lit. (i) sed leve hoc Decembrii argumentum arbitratur *Vossius* de Nat. & Const. Rhetor. p. 91.

IV. *Ciceronis* nomine extat quoque *Responsio ad invectivam Sallustii*, quam utramque exercitationis causa *contra Quintilianum* scriptam variis ex rationibus statuit P. *Victorius* lib. 15. Variar. lect. cap. 3. indicante *Symbola Rauschiana.* PORCII LATRONIS esse suspicatur Sebastianus *Corradus* in Quæstura Cicer. p. 117. *Fabric.* Bibl. Lat. p. 15.

V. Libellus *de Synonymis* nomine quoque M. Tullii *Ciceronis* circumfertur, sed falso ut judicat *Lambecius* Biblioth. Cæsareæ lib. II. p. 935. sub lit. (k) qui eum prodiisse sub CICERONIS VICTURII nomine ibidem affirmat, *Fabricius* l. c. tractatum hunc inter scripta Ciceronis manifeste supposita collocat.

VI. *De Memoria* liber *Ciceroni* suppositus, est vel TIRONIS, liberti Ciceronis, vel potius particula decerpta ex lib. IV. Rhetor. judicante *Fabricio* loc. cit. p. 15.

VII. Liber *de Petitione Consulatus*, non est M. *Tullii Ciceronis*, sed QVINTI CICERONIS, M. T. C. Fratris, qui illum *ad fratrem* suum *Marcum Tullium* Ciceronem scripsit: verba sunt Henningi Lochovii Hamburgensis tum temporis, Gymnasii studiosi, in Ciceronianis editis Hamb. 1683. in fol. pagina penultima num. 3. de Hyperbolimæis &c. qui & de reliquis nobis memoratis Pseudo Ciceronianis scriptis ibidem videri potest.

(a)

(a) Morhof. Polyhist. Liter. Lib. I. cap. IX. p. 80. 81.

Fuere, qui ipsi Eloquentiæ Parenti suos fœtus supposuerunt. Inter eos est Consolatio *illa, quæ* Sigonium *autorem habet, censuris eruditorum multum vexata. Multæ extant super hoc negotio Epistolæ in* Riccoboni *Historia Gymnasii Patavini. Aliqui* Vianello *adscribunt. Videantur notæ* Placcii *in Rhodii Autor. supposit. num. 22.* Hofmann, *in Apol. pro Gal. lib. 1. cap. 16. de* Hofmanno *JCto, teste* Scherbio *refert, eum, cum offerretur illi Consolatio illa, lectis pauculis statim indignabundum his verbis abjecisse:* Non est Ciceronis. *Adeo statim illis, qui lectioni Autoris adsueti sunt, subolet quod non genuinum est. Scilicet ut e vestigiis judicare de feris Venatores solent: ita vel è paucis versiculis verum Autorem Critici agnoscunt. Certum tamen est, hac voluptate mirifice affici nonnullos, qui sua veteribus supponunt. De hac ipsa Sigonii consolatione* Mancinus *libr. de invid. erudit. c. 9.* Nec laude caruit, *inquit*, Sigonius, qui, dum consolationem exhibet suam, illud assecutus est, ut brevi in opusculo, velut faciei lineamentis, Tullianam indolem inesse faterentur eruditi: Quin & magna illum voluptate perfusum credo, qui vivus adhuc plurimos viderit de literis bene meritos, ad illud syntagma defendendum, certamina & contentiones hilari libentique animo subeuntes. *Muretus* Jos. Scaligero imposuit epigrammate, quod ipse scripserat, pro antiquo venditato. *Hospitali* quoque carmina à nonnullis pro antiquis accepta.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latinæ pag. 15.

Consolatio super Tulliæ filiæ obitu T. 4. p. 1431. *edita primum in Italia A. 1583.* Caroli Sigonii *est tribus orationibus frustra conati eam* Ciceroni *vindicare. Vide Jani* Guilelmi *assertionem, Justi* Lipsii *&* Ant. Riccoboni *judicia &c. Alii autorem hujus scripti nominant* Carolum Vianellum *Venetum.*

(bb) Symbola Flensburgo-Molleriana.

Merebatur hic etiam mentionem Jani Guilielmi *nostratis quo elegantius ingenium Lubeca nondum profluit, Assertio contra Sigonium, non esse aut* M. Tullii, *aut M. Tullio satis dignam, eam, quæ illius nomine venditatur, consolationem, edita Paris 1584. 8vo. Ego possideo primam consolationis hujus Editionem Venet. An. 1581. in 12. excusam, in cujus Margine Vir Eruditissimus pleraq; loca Ciceronis annotavit, ex quibus ea es consarcinata, & inepto labore coagmentata.*

(c) Ant. Teissier Les Eloges des Hommes Sçavans.

Ses autres Oeuvres imprimees sont, de Magistratibus Pop. Rom. dum in libertate urbs fuit. Libri verisimilium. Assertio adversus C. Sigonium, *non esse aut M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam, quæ illius nomine venditatur, Consolationem.* Manes Palmeriani *Poemata. Il a aussi traduit en Latin quelques Tragedies d'Euripide qui n'ont pas eté publiées.* Hierome Grossot de Lille, *apres avoir loué la candeur de* Gulielmius, *sa probite, sa sobriete, son urbanite, sa piete, son erudition, dit qu'il avoit corrige ou explique plus de trois mille endroits dans les Oeuvres de Ciceron.*

(d) Spizelius de vitiis literatorum Comment. V. pag. 608.

Sic magnum illud Reip. Literariæ decus ac ornamentum, CAROLUM SIGONIUM, post egregie depulsos invidiæ malignantis fluctus, post adeptam maximam nominis gloriam, gravi quadam contentionis literariæ procella dejectum, summique angoris (è concertatione quadam literaria coorti) impetu tandem exanimatum fuisse accepimus. Etenim cum arduo nimis ausu perditum Tullii de consolatione *opusculum, suamet opera confectum in lucem edere atque Viris doctis obtrudere esset conatus, facileque futurum existimaret, ut inter genuinos Tullii foetus reciperetur, statim ac prodiit personatus ille Cicero ad varios allisit scopulos, amplamq; altercationibus literariis materiam subministravit, & cum præ cæteris* Antonius Riccobonus *accusatoris munia subivisset, diserteque opus illud spurium esse, nec ullo pacto Ciceroni adscribendum ostendisset, fucosum scil. styli genus, & adscititiam rerum vim, onerosamq; ubertatem redarguens, factum, ut post agitatas aliquandiu istas lites* Sigonius, *incassum ac futile initas à se vigilias animadvertens, morbosum animi contraxerit æstum, quo deinceps, aliis vel increpantibus vel miserantibus, Reip. literariæ (quam melioribus ingenii monumentis exornare potuisset) fuit surreptus.*

(e) Symbola Rauschiama.

Jano Guilelmo. Jani Guilelmi *adversus* C. Sigonium *Assertio, non esse M. Tullii, aut satis dignam M. Tullio eam quæ illius nomine venditatur consolationem. Edita est Lubeci A. 1584. 8. Confirmatur sententia de Sigonio vel maximè Epistola* Lat. Latinii, *ejus contemporanei, ad Canc. Palæotum quæ est Tom. II. Lucubr. Lat. p. 188. cujus verba adscribi merentur.* Si verum est, inquit, quod audio, *Car. Sigonium* paulò ante quàm caducam hanc vitam cum æternâ commutaret, palam confessum esse, auctorem se libelli *de Consolatione* fuisse, qui falso Ciceronis nomine editus fuerat: profectò est quod non mediocriter mihi gratuler, quod ab initio id ipsum semper credidi, & post duas Sigonii orationes ita confirmatus in ea sententia sum, ut jure jurando etiam contenderem, unius Sigonii tantum id scriptum esse potuisse.

(f) Gothofredus in marginalibus ad libros Ciceronis edit. Genevens. 1660

Incerti Auctoris, imò Ciceronis, cujus nomine citatur à Prisciano *hoc opus lib. 6. 7. 9. 10. Ac præterea Herennii familiaris* Ciceroni, *constare potest ex Oratione pro M. Cælio. & aliàs* C. *Herennium Ciceronis σύγχρονον colligimus ex 10. Gellii 20. in fin. Quin in libris Rhetoricorum seu* de Inventione *hosce comparatos unius atque ejusdem authoris esse eadem pene exempla poëtarum, & legum, ostendent satis.*

(g) Vossius de Rhetoricæ natura & Constitutione p. 91. 92. 93.

At contrario in errore versantur, qui eidem adscribunt libros quatuor Rhetoricorum ad Herennium. *Nam (ut obiter, quæ variâ lectione hoc de Scriptore observavimus, unum in locum congeramus) Marco quidem* Ciceroni *illos tribuunt B.* Hieronymus *in Abdiam,*

Abdiam, v. *quæ ad Pammachium*, Priscianus *lib.VI. VII.IX. & X. è junioribus verò* Leonardus Aretinus *in vita Ciceronis*, Trapezuntius *primo Rhetoricorum*, Laurentius Vallensis, Angelus Politianus, *&* Udalricus Zasius *pröemio comment. in hunc Magistrum Herennianum: operosèque idem defendunt* Nicolaus Angelius, Marinus Becichemus, Georgius Valla Placentinus. *Sed hanc sententiam refutat* Angelus Decembrius *l. I. de politia literaria part. X* Corradus in Quæstura, *& Franciscus* Floridus *lib.I. Subscivarum cap.IV. Sed quem eorum putent auctorem, non exponunt. Nonnulli, non levibus adducti conjecturis*, Cornificio *tribuunt: quem Rhetorica scripsisse* Fabius *docet lib.III.cap.I. & alibi. Eam sententiam oppugnat* Marcus Mattius. *Contrà esse eorum auctorem Cornificium, persvasum fuit* Petro Victorio, Paulo Manutio, Majoragio, Mureto, Sigonio, ac Riccobono: *cujus hac de re exstat tractatus adversus Marcum Mattium.* Raphaël *quoque* Regius, *vel Cornificii esse putat, vel* Virginii Rufi, *vel* Timolai: *qui unus è triginta Romanorum tyrannis fuit: at Virginius temporibus Neronis juventutem in eloquentiæ studio exercebat, ut auctor est* Tacitus *annal. XV. eumq; de arte Rhetorica scripsisse, Fabius ait l.III.c.I. ac meminit illius etiam* Plinius *ep. I.l.II. deq; eodem Tranquillus egit libro de claris Rhetoribus, ut mox dicemus. Aliis quoq; auctor videtur* M. Gallio, *quem inter Rhetoras reponit rhetor Seneca, ac meminit quoque ejus auctor dialogi de caussis corruptæ eloquentiæ.* Gallioni *quidem disertim tribuit Julius* Scaliger *oratione pro Cicerone contra Erasmum, & lib. III. de re poetica cap. XXXI. & XXXVI* Denique Nascimbænius *in lib.II. Cic. de Inventione vult, aut Ciceronis filium auctorem esse, aut* Lauream *ejus libertum; qui & ipse* Cicero *vocabatur, eosque libros scripsisse potuit, ut perficeret oratoriam artem, cujus partem tantum tractarat Cicero in duobus, ut ait,* de Inventione *libris. In hoc dissensu nos iis accedimus, qui* Cornificii *esse arbitrantur: idque iis compulsi, quæ à* Riccobono, *& aliis adducuntur. Sed quis iste Cornificius? num L.Cornificius qui Cæsaris Quæstor fuit bello civili, & pro Prætore missus in Illyricum, teste Cæsare libro IV. quique* Cæsar *interempto partes Senatus secutus, atq; à Sextio in Lybia profligatus & cæsus fuit, ut est apud* Appianum *l.IV. &* Dionem *lib.XLVIII. Extant ad eum epistolæ Ciceronis lib. XII. Atq; hunc patrem esse quatuor ad Herennium librorum censet* Glandorpius in Onomastico. *Sed mihi magis fit verisimile, esse eorum auctorem L.Cornificium* Lucii filium, *qui Octaviani Cæsaris partes secutus M.* Brutum *Cæsaris percussorem, Plutarcho teste, pro tribunali accusavit, ac bello Siculo Octaviano strenue operam navavit, favore deniq; Octaviani adhuc Triumviri Consulatum est adeptus anno* IↃ.CCXIX.

Quod si iccirco, quia Tullii nomen a tot retro seculis prætulerint, & tamen nobilis illius oratoris esse non possint; aliquis cum Nascimbænio *suspicetur, esse unius è Ciceronis libertis: equidem non* Laureæ Tullii *esse dixerim, cujus in* Ciceronis villam *versus habemus in Catalectis Virgilianis (nec enim, quod sciam, cum inter hujus artis doctores veterum reposuit quisquam) sed* Tullii Tironis; *quem inter Rhetoras nomen habuisse, constat ex Plinii Veronensis lib. II. ac fuit is quoq; inter eos, de quibus egit* Tranquillus *libro* de Claris Rhetoribus; *ut mox patebit.*

(h) Cœlius Secundus Orat. de Rhetoricæ usu quæ extat in Olympiæ Fulviæ Moratæ operibus p.485.

Hanc igitur artem pulcherrimam utilemq; doctrinam, vobis juvenes explicare instituimus, quantum nostra mediocritas feret: in qua explicanda Oratorias M. T. C. Partitiones sequemus. Nam vix alius est liber, e è quo commodius & brevius, illam discere possitis, quam ex hoc parvo hujus maximi & divinissimi oratoris libello. Quanquam enim multa de hac arte scripsit Cicero, *omniaque præclare; tamen quòd in hoc dialogo viam quandam & rationem, quam Græci* methodum *appellant, Academicos secutus, aperte expressit: nec quicquam quod ad hanc facultatem pertinere magnopere videretur, omisit: hunc vobis commodiorem fore putavimus, cum ad intelligendum, tum etiam retinendum.*

(i) Decembrius Polit. literar. lib. I. part.X. p. 62.

Idem de partitionibus rhetoricis ad filium, *ut arbitramini, a me* dictum *intelligatis, quod opus est dissimulatoris speciem præ se ferentis. Est enim apud* Tullium *ingeniosa quædam, nec reprehendenda sui ipsius gloriandi consuetudo, ut in singulis fere ejus operibus, - - - aliorumq; scripserit - - mentio sentiatur, qua pene omnia cognoscimus, quot ab eo sunt edita. Aliquis igitur, vel potius iste demonstret, qui rhetorica illa confinxit, sicubi apud Tullium ulla de iisdem præscriptis rhetoricis mentio feratur: quam satis existimo hunc hominem cupidissime subornaturum, si occasio successisset aliqua mendacia Tullianis prologis inferendi. Sed quid effingeret fallax falsusq; in tot jam Cicoronis exemplaribus, quam latissimè diffusis? Ergo nec rhetorica vetera à Tullio unquam memorantur & quod infirmius & fallaciæ tegumentum, ne nova quidem ac prudenter, tum alià non prius edidisset. Quo fit ut Tulliana ad Herennium vetera potiùs, & ridicula, quod antiquiora fuerint: istius autem nova, quia recentiora dicere debeamus.*

(k) Lambecius Comment. de Bibliothec. Cæs. Lib. II. cap. VIII. p.935.

Libellus de Synonymis, *M. Tullio* Ciceroni *falso adscriptus, cujus Præfatio incipit his verbis:* Cicero Lucio Victurio suo salutem.. Collegi ea, quæ pluribus modis dicerentur, *&c. Editus est hic libellus sub nomine Ciceronis Victuri Venetiis apud Joh. Baptistam, A. 1587. in 8.*

---

(648) M.Tullii CICERONIS conversi *Commentarium* de *Christiano ambitu,* id est, *De potitione cælestis eminentiæ, una cum Epitome stimuli divini Amoris,* eodem auctore. absque loci & anni mentione excusum se vidisse, testis est *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 590. *Jodoco* BEISSELIO, Patritio Aquisgranensi, utrumque libellum adscribens *Fr. Svveertius* pag.490. libri de ambitu meminit, at de Ciceronis nomine silet.

---

(649) Gasparis CICHOCKI nomine scripsit, docente *Alegambe p.152.Caspar* SAWICKI, Jesuita Lithuanus, Latinam *Anatomiam Consilii editi, de stabilienda pace Regni Poloniæ, Jesuitis pulsis 1611.* quod Consilium ex Polonico Latinum extat in *Paralipomenis Amphitheatri honoris,* cujus supra mentio in *Bonarscio* facta.

Adde *Sotvel.* Biblioth. Script. Societatis Jesu p.281.b. & *Witte* diar. Biograph. die 13. Januar. 1620. nec non *Proiet d' un dictionaire Critiq;* p.277.

p.277.278. qvi & Cichochi & Chicoci eum scribi asserit.(a) Adde hic notam Diecmannianam (b) marginalem hujus loci.

(a) Projet d'un dictionaire Critique p. 277. 278.

(G. p. 260.) *Le P. Theophile* Raynaud *ayant aporté des choses desavantageuses à* Erasme (*Erotemat. de malis ac bonis libris. p. 25.*) *renvoye son lecteur à Gaspar Chicocius*; Videndus qui varias ejus impietates & adversus eum judicia sapientum addensat Gaspar Chicocius, *lib I. Alloquiorum cap. 19. & 20. Guy Patin qui conoissoit bien les livres, & qui avoit une tres belle Bibliotheque demeura court sur celuy-là; & apparemment ne crut point qu'à Paris on luy en pût donner des nouvelles, puis qu'il fit consulter l'oracle à Lion, je veux dire l'Auteur même qui avoit cité Chicocius.* Permettez moy, *dit-il à son ami de* Lion, (*Tom. 2. lettr. 186.*) de vous faire une petite importunité quand vous verrez le Rever. Pere Theophile, tâchez de savoir de luy qui est un certain Gaspar Chicocius lib. 1. Alloquiorum, qui à écrit contre Erasme, & où ce livre a été imprimé. *Il ne nous aprend point si cet oracle fut consulté, ni quelle fut sa reponse. Pour moy je confesse ingenument que je n'ay point vû ce livre; ceux à qui j'ay voulu m'en informer m'ont avoüé franche, qu'ils ne se souvenoient pas d'avoir jamais oüi parler d'un tel Auteur; mais voicy ce que j'en say. C'est un Jesuite natif de* Vilna *en Lithuanie nommé* Gaspar Savvicki, *qui à écrit en latin sous le nom de* Gaspar Cichocki, *comme nous l'aprend le P. Alegambe, (Bibl. Script. Societ. Jesu, p. 152.) auquel je m'etonne que les* Alloquia *citez par* Theophile Raynaud *ayent été inconus. Il n'en dit rien; il parle seulement d'un Dialogue entre un Courrier & un Batelier, c'est peut-être une Partie des Alloquia. Je dis peutêtre, parce que, selon le P.* Alegambe, *l'Auteur s'est deguisé sous le nom de* Lunovvski *dans ce Dialogue, & l'a composé en Polonois. Le Continuateur d'* Alegambe, (*Nathanael* Sotvellus *Bibl. Script. Jesu. p. 281. edit. Romæ,* 1676.) *qui ajoûte quelque fois aux articles de son predecesseur, n'a rien ajoûté à celuy-cy. Il a changé l'orthographe du faux nom de son confrere* Savvicki, *car il a mis* Cichochi *au lieu du* Chichocki d'Alegambe. *Cette derniere orthographe est plus conforme au genie de la langue Polonoise.* König *a fait mention de cet Auteur dans sa Bibliotheca vetus & nova, mais il le nomme* Caspar Cichocius, *& le fait natif de Tarnov, (Je ne trouve point cette ville dans les livres de Geogoraphie.) Tarnoviensis, fleurissant en 1570. (C'est une erreur: il entra chez les Jesüites en* 1576. *âgé seulement de 24. ans & est mort en 1620) & Auteur des* Alloquia Osieciana, *in quibus Heterodoxorum errores refutare conatur. Voila sans doute le livre en question, & un Lutherien mieux instruit des livres composez par un Jesuite, que ceux qui ont fait ex professo le Catalogue des Ecrivains de la Societé. Remarquez en passant que le même Auteur est cité sous quatre noms differens* Cichocki *par* Alegambe (*Alegambe le nomme Cichochi dans* la liste des Jesuites qui ont deguisé leur nom. *Henningus* Witte *fait le même dans son* Diarium Biographicum, *imprimé à Dantsic en 1688*) Cichochi *par* Sotvel; Chicocius *par Theophile* Raynaud *&* Cichocius *par* König. Draudius *le nomme* Cichocki *dans la page 496. de sa Bibliotheque: il n'est ni dans le Catalogue de celle de Mr. de* Thou, *ni dans le Catalogue de celle d'* Oxford.

(b) Nota Marginalis Diecmanniana.

Ast ipse hic Cichocius *Alloq. Osiecens. l. 1. C. 5. p. 21. ss. hanc* Anatomiam sibi adscribit, *ejusque à se scriptæ in ipso statim horum Alloquiorum, Cracoviæ 1615. 4. editorum titulo meminit.* Habeo *hæc Alloquia Osiecensia, de quibus valde laborat* Bayle *Dict. Hist. & Crit Tom. II. pag. 1017. quæ etiam in ejusd. Projet, & Fragmens d'un Diction. Crit. pag. 276. ss. leguntur. Sane cùm* Cichocius *horum Alloquiorum verus auctor sit, non video, cur non etiam* Anatomiæ, *quam in his alloquiis defendit, auctor sit.*

(650.) CICOGNA v. *Strozzi & GARZONI qui* verus est auctor.

CIECKANOVIECKI v. *Czecanovius.*

(651.) CIFRANCHI *Sepuccio*: *François* RINUCCINI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 542. v. Sepuccio.

(652.) *Christianus* CILICIUS Cimber: auctor Belli Dithmarsici Basil. 1570. in 8vo editi, & iterum 1574. cum epistola *Thracigeri*, laudante illam, auctorem habet *Christ.* KELLINGHAUSEN (qui familiam Rantzovianam, & ni fallor in Scriptoribus Germaniæ Pistorii extantia quædam scripsit) uti compertum habeo ex meo exemplari, quod ex Consulis quondam *Molleri* Bibliotheca nunc est apud me, quod ipse suo patri, Senatori Reip. Hamburgensis miserit, eique sua manu præscripserat. Vendicat tamen hoc scriptum sibi vir perillustris *Henricus* RANZOVIUS, Prorex ducatuum Slesvvici & Holsatiæ, de patria & literis egregie meritus in Commentario Bellico p. 95. testante *Mollero Flensburgensi* in transmissa *Symbola*, quem etiam vide in *Isagoge* ad Historiam Chersonesi Cimbricæ. Par. I. p. 108. & 140. & *Symbolam Mastrichtianam* quæ talis est: Belli Dithmarsici ab inclyto *Daniæ* "Rege *Friderico* II. & illustrissimis Holsatiæ Ducibus" *Johanne* & *Adolpho* fratribus gesti, anno post Chri-" stum natum 1559. vera descriptio duobus libris" comprehensa, *Henrico Ranzovio* Vicario Regis" Daniæ dedicata, ut habet dedicationis subscri-" ptio à *Christiano Cilicio* Cimbro: Prodiit Basileæ" 1570. per Samuelem Regium in 8vo. Meo" detrito exemplari manu ignota, titulo adscri-" ptum legebatur. Auctor est ἀνώνυμος nam" Christianus Cilicius Cimber est nomen fictum." *Qui male agit, odit lucem*: & postea. *Auctor in hoc" libello non candide agit; Sed se ad nutum Principis &" Ranzoviorum convertit.* Post præfationem" eadem manu additum erat. *Auctor Anony-" mus audacter absque ullo metu miseros Agrestes crimi-" natur & Principibus egregie* adulatur. *Nam si eos" attigisset, capitis periculum & vitæ discrimen subiisset.*" Paulo post: *Vide hypothesin arcium, Palatiorum," librorum, pyramidum ac aliorum monumentorum ab" illustri & Strenuo Viro* Henrico Ranzovio *Condi-" torum,*

torum, auctore Petro Lindenbergio, *Francofurti*"
impressam anno 1592.pp.74. "

Paulo post.

Edidit Henricus Ranzovius *nomine proprio suppresso,*"
& C. Cilicii Cimbri *substituto*, *belli Dithmarsici*"
descriptionem & Chersonesi Cimbricæ accura-"
tam delineationem. Ad nomen quod post præfationem legitur.

Christianus Cilicius Cimber

eadem manu subscriptum:

homo per iram suspectus.

alia vero manu in margine erat additum."
Christianus Cilicius *Cimber*, hoc est *Henricus Ran-*"
zovius; vid. Ranzovii ædif. Linden. pag. 74. Po-"
stea prima manu, principio lib. 1. additum"
erat. *Integra descriptio meram sapit adulationem Prin-*"
cipum, & Dithmarsorum Criminationem."

CIMIGLIAMI v. *Emigliani*

(653.) *Gio. Nicolas* CIMINELLO CARDONE, edidit in lucem *l' R. Sbandita* 1614. in Nap. 4to. Verum Auctoris nomen est *Vincenzo CARDONE*, Ordinis Prædicatorum: ut testatur *Toppius* Bibl. Neapol. p. 305. sub lit. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapol. pag. 305.

Vincenzo Cardone, *dell' Atessa, in Abruzzo Citra, dell' ordine de Predicatori figlio del Convento di S. Domenico di Napoli, essendo questo buon Padre inchinato alla Poesia, facendosi conoscere in tal professione erudito à sufficienza, e che col tempo haveria dato gran saggio de suo valore, con l' occasione, ch' egli era impedito di Lingua, nè potea ben proferire la lettera R. scrisse un libro, il cui titolo era* l'R. Sbandita, *sotto nome di Gio:* Nicola Ciminello Cardone, *che così chiamavasi nel secolo dedicandolo à* Don Francesco Maria Carafa *Duca di Nocera, e Conte di Soriano, e fù dato alla luce nel 1614. appresso Gio:* Giacomo Carlino *in Nap. in 4.*

(654.) *Hermannus* CINGALLUS edidit libellum, qui inscribitur: *Scriptura S. Trinitatis Revelatrix*, impress. Goudæ 1678. Hujus Scripti Auctorem esse *Christophorum* SANDIUM, innuit *Gardinerus* in *Responsione Valedictoria ad Secundam Sandii epistolam*, ut in ejus recensione observant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1682. pag. 281. sub lit. (a) vid. & Acta 1687. 543. & *Sagittarium* Histor. Ecclesiast. pag. 382. Quibus superaddit *Meierum Dissert.* S. Triada ex Naturæ libro non posse cognosci §. 8. *Symbola Schröteringiana.* Eadem docet ex Bibliotheca Antitrinianorum p. 170. *Fechtius* §. VI. ex universa Theologia Patristica sub lit. (b) thesium excerpto loco Disputationis habitæ Rostochii 1695. Adde Ernesti *Ketneri* disput. Lips. 1694. habitam de Unitariis §. XXII.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1682. pag. 281.

Sed hanc ultimam dicti Neo-Ariani epistolam in nominata supra Valedictoria Responsione refutat Gardinerus, *ostendens Patres Ante-Nicænos dogmati Ariano minime favisse. Sub calcem responsionis* Cingallum *(sub quo nomine* Sandium *latere arguit,) tangit, qui Goudæ anno M. DC. LXXVIII. vulgaverat libellum, cui titulus:* Scriptura S. Trinitatis Revelatrix; *in quo, ut laudatus* Gardinerus *observat, ipse multos Scripturæ locos, qui SS. Trinitatis ὁμοουσίαν, coæternitatem & coæqualitatem validissime probant, unius vel alterius, recentis nonnunquam interpretis auctoritate nixus enervat, & dum contra Socinianos animose disputare videtur, Arianorum argumentis prolixe satis propositis, brevissime, quasi aliud agens, & negligentius satisfacit. Id quod Theologus magni nominis,* D. Abraham Calovius *etiam in peculiari Dissertatione, Wittebergæ anno 1680.* De Scriptura Sacra veteris Testamenti SS. Trinitatis revelatrice *proposita, & eidem* Cingallo *opposita, accurate & ex professo demonstravit.*

(b) *D. Joh.* Fechtii Theses ex Universa Theologia Patristica, Thes. VI. Rostoch. 1695. *Latet autem sub* Cingalli *larva famosus haud ita pridem in Belgio Arianus*, Christophorus *Christophori Filius*, Sandius. *Quod docebo verbis ejus, qui Bibliothecam Anti-Trinitariorum A. M. DC. LXXIIX. edidit. Ita ille*: Scriptura Sacra Trinitatis revelatrix; quæ sub nomine Herm. Cingalli quasi Goudæ (revera autem Amstelodami) Ao. 1678. 12. in lucem prodiit. Quisnam auctor sit, haut difficile erit his, qui Dominum Sandium, ejusque Genium ac ingenium noverant, divinare. *Verissime, ita me Deus amet, dictum & appositissime.*

CINGULO v. *Caballini.*

(655.) CINONIUS *Academicus Filergites.* Ejus nomine *Marcus Antonius* MAMBELLI Jesuita Foroliviensis Italus edidit Italice, docente *Sotvello* pag. 572. a. observationes *circa linguam Italicam.* Ferrariæ typis Josephi Gireni 1644. in 12.

CINTHIO v. *Aldimachio.*

CINTIO v. *Raggelli.*

---

(656) CIPRES de *Povar, Silvius: Louis* CRESPI & BORJA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 542.

(657.) *Joh.* CIRELLUS. Sub hoc nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 163. b Tractatus duo:

(I.) *Ethica Aristotelica ad S. literarum Normam emendata*, Selenoburgi. in 4to.

(II) *Ethica Christiana*, seu *explicatio Virtutum & Vitiorum, quorum in S. literis fit mentio.* Ibid. Addit *Hyde* verum auctorem reducta Methathesi, comparere *Johannem* CRELLIUM, Socinianum, ut *asserit Bailletus*, deguisem. des Auteurs pag. 437. Sub utroque nomine & *Cirelli & Crellii*, edita hæc scripta memorat *Sandius* Biblioth. Anti trinitarior. p. 115. *Uterque liber* conjunctim editus extat Cosmopoli, per Eugenium Philalethem 1682.

1681. *Prior* continet partes IV. singulas suis Capitibus subdivisas. pp. 248. *Alter (Ethica Christiana)* in libros V. digestus est, quorum quisque certa capita comprehendit pag. 622. additæque ei Orationes tres: (1) de Honestate (2) Cur nec Moses &c. (3) de amore sui. Subjunctus index copiosus, & præfixa prolixa Dissertatio de Ethicis Crellianis, constans X. plagulis.

(658.) CIRFEA. *Felician* DE SILVA. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 543.

CIVILIS v. *Gratianus*.

(659.) CIVILIS. *Gratianus* : *François* GOMARUS, Douteux. *Pierre du* MOULIN, douteux. *Sibrand* LUBBERT, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 543.

(660.) CLARA, *Franciscus à Sancta*: DAVENPORT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. pag. 543.

CLARUS v. *Bonarscius*.

---- ---- ---- *Idacius*.

(661.) CLASENIUS. *(Daniel)* Ejus nomine extat *Compendium Politicum*. Sed ille tantum Notarum in illud Compendium Auctor est: Textus ipse debetur Inclyto *Hermanno* CONRINGIO, uti colligo ex literis *D. Gesenii*, quas d. 3. Junii 1678. ad me dedit. Neque titulus libri aliter conceptus est, quam ut in dubio relinquatur cujus sit. Ita autem ille habet: *Politicæ* Compendium succinctum, cum Notis *Danielis Clasen* Phil. & J.U.D. & in Academ. Jul. Antecessoris Helmst. 1675. in 8. justo volumine constat.

(662.) CLAUDIANO MAMERTO adscriptum *Carmen de Christo*, quod a nonnullis, sed male, gentili Poetæ illius nominis tributum esse dicit *Vossius* de Poet. Lat. c. 5. p. m. 62. S. DAMASI esse docet ex *Martino Delrio*, *Raynaudus* de mal. & bon. libr. p. m. 134. (a) ubi etiam de eidem, aliisque multis falso imputato poemate *de Collatione Miraculorum utriusque Testamenti* aliqua non *vulgaria* commentatur.

Adde *Frisium* Bibl. Gesner. p. 151. a. qui Carmen de Christo DAMASO tribuit. Contra illud CLAUDIANO GENTILI, viro Consulari, adjudicat *Barthius* Adversar. lib. I. cap. VII. p. 14. sub lit. (b) Cum quo facere videtur *Miræus* Bibl. Ecclesiast. p. 186. sub lit. (c) At CLAUDIO MAMERCO non obscure asserunt *Fabricius* Bibliot. Latin. p. 202. sub lit. (d) & *Eschenbach* Exercitat. Academ. de Poëtis Christianis Græcis & latinis §. XVII. p. 20. 21. sub lit. (e) ubi & (II) *Carmen de Collatione Miraculorum* SEDULIO assignatum invenies. Adde *Olearium* Abaci Patrologici pag. 109.

(a) Raynaud. de lib. mal. & bon. pag. 134.

Claudiano Mamerto *adscriptum* Carmen de Christo, *quod alii absurdius Gentilissimo ejusdem nominis Poetæ adscripserunt, est S.* Damasi, *ut benè vidit* Delrio *Polem. 2. Eidem* Claudiano, *in veteri MS. codice, (quem penes se fuisse scribit Georgius* Fabricius, *Commentario in Poetas Christianos, V.* Turcius Ruffus), *adscriptum est opus* de collatione miraculorum utriusque Testamenti. *Sed non est dubium quin supponatur Claudiano ea lucubratio, quam Beda versus aliquos ex ea proferens, tribuit* Sedulio. Aldus *vero, & Cuspinianus tribuunt* Turcio Ruffo Asterio, *qui imperante Anastasio, consulatum cum Flavio Præsidio obivit, post Claudianum.* Onuphrius *Turcio duntaxat missum, & inscriptum ab autore, id opus agnoscit. Mihi sat nunc est, jure abjudicari Claudiano.*

(b) Barthius Adversar. lib. I. cap VII. p. 14.

Alter ab his est Victor Giselinus *qui* Prudentii *nonnulla loca enarrans* Claudianum & Ausonium *Christianos fuisse, sed à Symmacho P. V. paganismo redditos, confidenter sane narrat. Quod ego maximè libenter doceri cupiam unde habeat, qui tanta securitate pronunciat, ut ne testimonio quidem ullo niti dignetur. Atque ut hæc nihili sunt, ita alia argumenta producere non sit grave, quibus doceri possit simulatorem hominem & fortassis etiam dubium animi, quin ab ipsa natura Poetam, Philosophis prætereà præcellentibus majoribus ortum, Christianismi non ignarum neque abhorrentem una cum Paganismo fuisse. Carmina quidem aliqua Christi O. M. laudem spectantia quin hujus ipsius Claudiani sint, ego usque adeò non dubito, ut ipsius lectione non diligentem fuisse res ipsa dicat, qui contra sentiat. Tam enim planè acumen, sublimitatem, facilitatem, & perpetuam æqualitatem, Genium denique Claudiani referunt, ut ab nullo alio tale quid scribi potuisse exactissima omnium rerum perpensio liquidum faciat.*

(c) Miræus Biblioth. Ecclesiast. p. 186.

Claudianus *Poeta, natione Ægyptius, Alexandriæ natus, Stiliconis fautor, partim historica, partim fabulosa scripsit. A. C. trecentesimo nonagesimo quinto, edidit* Panegyrim *duorum fratrum* Aniciorum, *tunc consulum.* Augustinus *l. 5. c. 26. de Civitate Dei, &* Orosius *lib. 7. cap 735. dicunt ipsum à Christi nomine alienum fuisse. Exstat quidem inter ejus opera insigne* Poema de Christo: *sed quidam putant illud esse* Claudiani Mamerci. *Si tamen de Christo scripserit Claudianus Ægyptius, haut dubiè in gratiam Honorii Imp. id fecerit: ut* Tribonianus *jureconsultus, etsi ethnicus, ex Justiniani sententia in Pandectis de Christo ac Religione Christiana agit.*

(d) Fabricius Biblioth. Latinæ. p. 202.

Epigrammata & Poematia XLVII. quorum primum est de phoenice *vigesimum secundum & tertium Græce compositum de* Crystallo *depromptum ex l. IV. Anthologiæ. Tria vero postrema* Carmen Paschale, laus Christi *&* Miracula Christi *alterius* Claudiani *vel* Damasi *Papæ sunt, etsi* Barthio *aliter visum, qui Poetam nostrum ut diximus accenset Christianis.*

(e) Eschenbach Exercitat. Academ. de Poetis Christanis Græcis & Latinis §. XVII. p. 20. 21.

XVII. Claudianus Ecdicius Mamertus, *aut* Mamercus, *Claudiani Mamerti, Episcopi Viennensis frater, & ejusdem Ecclesiæ Presbyter, claruit Zenone imperante. Id vel inde liquet, quod in opere suo trium librorum de* statu Animæ, Eucherii, Lugdunensis *Episcopi, ut æqualis meminerit, item, quod opus suum memoratum* Sidonio Apollinari *emendandum ac divulgandum miserit. Poetæ quoque nomen meruit, carmine suo* contra vanos Poetas, *quod habetur Tom. IV. Bibl. P. P. f. 837. item Carminibus illis* de Christo, *quæ alias Cl.* Claudiano *Viro consulari, homini gentili, tribuuntur si non nullis fides est habenda. Quædam etiam alia carmina hujus auctoris recenset* Casp. Barthius *in Commentar. suis ad hunc auctorem p. 458. ubi etiam eidem tribuit Hymnum:* Pange Lingua Gloriosi, *alias* Fortunato *adscriptum. Sunt qui eidem adjudicant carmen* de Collatione miraculorum utriusque Testamenti, *quod tamen alii* Sedulio *vindicant.*

---

(663) CLAUDINE, uxor *Wilhelmi* COLLETET, sub cujus nomine hic Poeta aliquot Carmina in lucem publicam emisit, testantibus *Menagianis* Tom. I. p. 371. sub lit. (a)

(a) Menagiana tom. I. p. 371.
Guillaume Colletet *fut un des cinq qui travaillèrent à la piece des cinq Auteurs. Il eut six cens livres du Cardinal de* Richelieu *pour cela, comme il l'a luy même publié dans ces vers:*

Armand qui pour six vers m'as donné six cens livres,
Que ne puis-je à ce prix te vendre tous mes livres!

Il avoit épousé une servante nommée Claudine, *sous le nom de laquelle il fesoit des vers. Il mourut avant elle; mais peu de temps avant sa mort, afin de couvrir la chose, il fit des vers sous le nom de la même Claudine, qui sont très-beaux, & que le P.* Vavasseur *a mis en vers Latins, par lesquels après sa mort elle protestoit qu'elle ne vouloit plus faire de vers.*

CLAUDIUS v. *Ælianus.*

CLAUDIUS v. de *Aquis.*

CLAUDIUS v. *Casola.*

CLAUDIUS v. *Franciscus.*

---

(664) CLAUDIUS *Hispanus*, (non *Scotus* aut *Hybernus*) Episcopus Taurinensis. Ejus nomine extant *in Epistolam Pauli ad Galatas, ad Romanos, aliasq́ Paulinas Commentaria:* quæ tamen maximam partem ex Patrum & maxime AUGUSTINI scriptis compilata esse, docet *Richard Simon*, Histoire Critique des Principaux Commentateurs du Nouveau Testament cap. XXV. p. 354. 357. 359. sub lit. (a) vide Monatliche Unterredungen/ 1693. p. 191. 292. sub l. (b)

(a) Histoire Critique du Nouveau Testament c. XXV. p. 354. 355.
Pour commencer par son Commentaire sur l'Epître aux Romains, *il porte le nom de l'Eveque* Claude, *Claudii Episcopi, dans trois anciens exemplaires que j'ay conferez ensemble: Il debute par une Préface, qui ne contient presque qu'un grand & long éloge de Saint Augustin. Il appelle ce docte Pere* la plume de la Trinité, la langue du Saint Esprit, un Ange du Ciel. *Il loue la force de son esprit, sa grande éloquence, sa rare érudition, son travail infatigable, ses applications extraordinaires à refuter les Heretiques, & sa subtilité à resoudre les questions qu'on luy proposoit. Il ajoute plusieurs autres louanges qu'il seroit ennuyeux de raporter, & qui ne tendent qu'a relever ses explications, qu'il a tirées, au moins pour la plus grande partie de livres de ce Saint Evêque. Il reconnoit cependant qu'il a pris quelque chose d'*Origene, *& qu'il a aussi exposé en quelques endroits ses propres Pensées.* Ex ipsius, *dit il,* sancti viri sententiis, quas pro diversis ejus libris invenire quivimus, hanc exposuimus epistolam, aliqua etiam ex Origenis expositione ibidem adjunximus, nonnulla etiam, ut nobis visum est, pertractavimus. *Mais comme il a compilé sans aucun discernement les Ouvrages de S. Augustin, qui a changé de sentiment sur ce qui regarde la grace & la predestination, il n'a point gardé d'uniformité dans sa doctrine. Ce qui est encore plus embarrassant, c'est qu'il fait un Commentaire continuë, joignant ensemble plusieurs autoritez, sans indiquer les noms des Auteurs, ni leurs Ouvrages. Il donne luy-même raison de cette methode qui n'est pas d'un homme exact, dans sa Préface sur le Levitique, où il parle aussi de ses Commentaires sur la Genese. Il dit qu'il n'a pas marqué ces noms, parce que les livres qu'on cite ne sont pas tous de ceux à qui on les attribue, comme il l'a reconnu en les examinant avec plus de soin. Il pretend même qu'il n'y a eu que* Bede, *qui les ait indiquez à la marge dans son exposition de Saint Marc & de Saint Luc.*

Pag. 357. *Il copie presque par tout dans ce commentaire sur la I. Epitre aux Corinthiens les remarques du Diacre* Hilaire, *qui êtoient attribuées dés ce tems là à Saint* Ambroise.

Pag. 359. *Pour ce qui regarde la* Theologie de Claude, *elle est la même que celle des anciens Auteurs qu'il a compilez. Je ne parle icy que de ses* Commentaires sur le Nouveau Testament. *Comme il suit pour l'ordinaire* S. Augustin *sur les matieres de la grace de la Prédestination & du libre arbitre, il a quelque fois des expressions qui paroissent dures: mais on prendra garde que ce n'est pas lui qui parle.*

(b) Monatliche Unterredungen. Ao. 1693. p. 291. 292.
Claudius, der weder ein Schottländer / noch Irrländer/ wie einige bißher geglaubet / sondern ein Spanier von Geburt gewesen/ stund im grossen Ansehen an des Käysers *Ludovici Pii* Hofe/ und erlangte durch dessen Beförderung das Bißthum zu Turin. Er hat etliche *Commentarios* über die Bibel geschriben/ die in guten *Bibliothecen* in *MSto* vorhanden / als *in Leviticum, in Matthæum, in Epistolam ad Romanos, ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenses, & ad Ebræos,* wiewol *Simon* περὶ γνησιότητος des letztern zweiffelt/ der sonst dem *Ambrosio* auch vergebens zugeschrieben wird; Aber in Druck ist nur ein Stück davon kommen/ unter einem Titul voller Falschheiten: *Claudii Altissiodorensis, vel ut certior conjectura est, Taurinensis, Alcuini quondam sub Venerabili Beda, tum in fundatione Academiæ Parisiensis collegæ, in epistolam D. Pauli*

Pauli ad Galatas doctissima enarratio. Unser *auctor* hält dafür/daß *Claudius* diese *Commentarios* geschrieben/ ehe er in die Ketzerey verfallen / und bringet viel merckwürdige *Excerpta* drauß/ darunter am meisten in acht zu nehmen / welche ihn vom Verdacht des *Arianismi* *liberi*ren/damit ihn seine Wiedersacher beleget.

(665.) CLAVIGERO *Girolamo : Jean* CAPPONI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 543. Vid. quæ num 223. Pseudon. *del Arca*, sub lit. (a) excerpsimus ex *La visiera Alzata* Hecatost. num. XXXV.

(666.) CLEANTE Jean Barbier d'Aucourt. douteux. *Baillet.* Liste des Auteurs deguisez pag. 543.

(667.) CLERARTO RO. Personatum nomen est sub quo edidit, referente *Bibliotheca Aprosiana* pag. 598. 599. *Carlo Bartholomeo* TORRE, Milanese, Canonico della Nobil Collegiata di S. Nazzario in Milano, enumeratos ipsi num. 10.& 13. hocce duos libellos. (1.)

(I) 10. Il *Pentimento nel Monacarsi* della Signora *Marsiglia* Basgapè, descritto da CLERARTO RO, è dedicato all' Illustriss. Sig. D. D. Anna Marliana di Mendozza, Martiquez, Marchesa di Desio.

Per lo stesso. 1654. in 12.

(II) 13. L' *Arianna* Drama Scenico di CLEARTO RO. All' Illustrissimo Sig. Conte Filippo Archinto. In Pauia per Gio: Andrea Magri. 1666. in 12.

Videatur & la Visiera Hecatost. num. XXVI. cujus verba hæcce addo.

XXVI. CARLO TORRE Milanese, Canononico dell' Insigne Collegiata di S. Nazzaro oltre varie produtioni col suo vero, che si possono leggere nell' *Ateneo de Letterati Milanesi* Opera del facondissimo, e non men fecondo P. *D. Filippo Picinelli* Abbade Canonici Lateranensi. pag. 131. della Stampa di Milano per Francesco Vigone. M.DC.LXX. 4. ne publicò altre con finto, e sono.

La Cleopatra Drama per Musica di *Marco Ettore* Rocobella. In Milano per il Monza M. DC. LIII. 12.

Il Pentimento nel Monacarsi della Signora Marsilia Basgapè, di *Clerarto* Rò. Per lo stesso M.DC. LIV. 12.

L' Arianna Dramma Scenico di Clearto *Rò*, da Pauia, per *Gio: Andrea* Magri M.DC.LXI.

(667. α) CLEMENTIS ALEXANDRINI Libri *quis dives salutem consequi possit.* Oxon. 1683. in 12. Accedunt nonnulla in Editionibus Clementis hactenus desiderata. Libri editi sunt sub ORIGENIS nomine à *Ghislero*, testantibus *Actis Erudit. Lipsi.* 1685. p. 246. sub. lit. (a)

(a) Acta Erudit. Lipsiens. de ao. 1685. pag. 246.

Quæ hoc libello continentur Clementis *Alexandrini opuscula, inter ejusdem opera à Gentiano* Herveto, *Daniele* Heinsio, *& aliis conjunctim edita non comparent. Neque tamen nunc primum in lucem prodeunt. Nam librum de salute divitum sub* Origenis *nomine Michael* Ghislery *in suis ad Jeremiam Commentariis, & Franciscus* Combefisius *in auctario Biblioth. Patr. juris publici fecerunt.*

(668.) *Fabius* CLEMENS. Ejus nomine prodiit Cæsar August. 1655. in 8vo Hispanice. *Vida de Sancta Isabel Infanta de Ungria.* Auctor est D. *Hyacinthus* de VILLALPANDA, Marchio de Ossera, in Arragoniæ Regno, Eques ordinis Calatravæ; indicante Nic. *Antonio* Bibliothec. Hispan. 277. a. & 466. b. cui adde *Bailletum*, deguisemens des Auteurs p. 135. sub lit. (a)

(a) Baillet Deguisemens des Auteurs. pag. 135.

Il semble que les Seculiers d' Espagne & d' Italie ayent voulu prendre le contrepied de Reguliers. Si la honte a empeché ceux-cy de mettre leur nom à la teste de leurs Pieces profanes & deshonnestes; vous diriez que ce servit par une honte opposée, que ceux là aprés avoir fait trophée d' Ouvrages de galanteries, d' obscenitez & d' impiéte, publiez hautement sous leurs vrays noms, ayent fait difficulté de faire paroitre leurs livres de pieté sous les memes noms. C'est ce qu' on a remarqué en la personne du Marquis d' Ossera, *qui aprés s' estre amusé à composer de Pieces indignes de son nom, & les avoir neanmoins publiées sous son vray nom de* Dom Jacinte de Villalpando, *semble avoir esté honteux de paroistre Auteur d' une Vie de* Sainte Elizabeth de Hongrie, *qu' il fit imprimer sous le nom de* Fabio Clement.

(669.) CLEMENS PAPA, IV. hoc nomine, alias *Guido* GROSSIUS, sive FULCODIUS dictus. Huic à *Bellarmino* & *Miræo* aliisque supposita *Commentaria in Jus Canonicum & Civile* vendicantur GVIDONI *Papæ*, nomine proprio sic dicto Consuli Delphinali, à *Labbeo* Tom. I. Biblioth. & *Oleario* Abaci Patrolog. p. 113. sub lit. (a) adde *Strauchii* Amœnitates Juris canonici pag. 162.

(a) Olearius Abaci Patrol. p. 113.

Labbeus Tom. I. p. 232. existimat, Commentaria in Jus Canon. & Civile ei hactenus à Bellarmino *&* Miræo *aliisq; supposita, non esse hujus* Guidonis Grossi, Clementis IV. *demum nomine dicti, sed alterius, eximii ICti, qui* Guido Papa *nomine proprio vocatus fuerit, atq; floruerit ab anno 1427. ad 1483. Neque tantummodo miratur, eruditos viros in adeo gravi hallucinatione tamdiu hæsisse: quam, vel solæ decisiones Parlamenti Delphinalis longe post Clementis IV. Papæ mortem erecti, tollere potuissent: sed & producit Codicem Paris. Biblioth. vetustum, characteribus Gothicis anno 1517. Lugduni excusum, hoc titulo: Lectura singularis & aurea Dn.* Guidonis Papæ, *Consulis Delphinalis super Decretales, &c. Sic bene satis ista se habent. Sed ideo lenius quoque & æquius tolerare, nec labio tam acri proscindere nostrum D.* Quenstedium *debuisset* Labbæus, *Tom. I. p. 402. eo quod Dial. de patriis illustr. vir. p. 59. Bellarminum forte & alios antiquitatis hamaxarios secutus,* Guidonem Grossum

postea Clementem IV. vocatum, *cum* Guidone Papa *nominetenus dicto*, *commutarit*, *& quæ hujus sparta in Parlamento Delph. fuerit*, *illi tribuerit*.

(670.) CLEMENS PLACENTINUS, Julius: *Gaspar* SCIOPPIUS, douteux. *Fabio* SCOTTI. Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 543.

(671.) CLEMENS ROMANUS. Ejus nomine extant.

I. *Canones Apostolorum*, orti ex communi Ecclesiæ primitivæ disciplina, institutis decretis, & circa finem Seculi secundi in unum Synodicon collecti videntur *Caveo* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 14. tribuuntur autem ab aliis ISIDORO cuidam, ab aliis SEVERINO, docente *Deckherro* de scriptis Adespotis p. 69. Pro Supposititiis agnoscit *Grynæus* in Monumentis SS. Patrum orthodoxographis, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana*, & *Witthaker*. Script. 410. 411. monente *Symbola Normanniana*. Vide etiam ea, qua de Canonibus Apostol. in *Anonymis num*. 645. prolixe monuimus.

II. *Recognitionum* libri X. varias appellationes sortiti, BARDESANI potius quam Clementi adscribendi conjectura *Cavæi* loc. cit. sub lit. (a) & P. *Nourry* in Apparatu ad Bibliothecam Patrum, recensentibus *Actis Erudit. Lipsiens. Supplem.* Tom. II. Sect. XI. pag. 537. 538. sub lit. (b)

III. Κλήμεντος περὶ τῶν πράξεων &c. ex Homiliis Clementis & Recognitionibus collectanea videntur *Caveo* loc. cit. p. 15. sub lit. (c) Auctore SIMEONE METAPHRASTA.

IV. De ejus *Epist. ad Corinth.* (ut ne ubique obvia hæc Clementis omnia recoquamus, v. *Miræ* lit. (d) & Amici Symbolam sequentem (e) Rostochiensem.

(a) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 17. b.

Recognitionum *libri X. varia sortiti nomina*, *quandoq;* S. Clementis Act. Hist. Chronica, *quandoq;* S. Petri Acta, Itinerarium Periodi, Dialogicum Appione, *dicti. Horum librorum antiquitatem satis arguunt*, *quæ ex iis sub* Clementis Περιόδων *nomine citat* Origenes, *quæque in hodiernis exemplaribus totidem verbis reperiuntur. Exstat amplissimum Bardesanis Syri fragmentum ex Libro de Fato Gr. apud Eusebium*, *quod iisdem verbis nono Recognitionum libro habetur hodie. Quis ab altero acceperit*, *haud satis certum est. Quid si ipse Bardesanes harum Recognitionum compilator fuit? conjecturam sane nostram de hac re rationibus suis munitam*, *prolixe alibi exposuimus. Exstant Lat. ex antiqua versione* Ruffini (*qui nævos forsan in iis olim ab* Hieronymo & Photio *notatos suppresit*) *cura* Jacobi Stapulensis, *Paris.* 1541. 1544. *Colon.* 1570. *& cum reliquis* Clementis *Operibus alibi sæpius.*

(b) Actorum Erudit. Supplem. T. II. Sect. XI. p. 537. 538.

Dionysium excipiunt Dissert. XI. Recognitiones Clementis, *quibus varii ab auctoribus & in MS. tituli præfiguntur. Aliquando enim vocantur* Clementis Recognitio, Clementis Itinerarium, liber Itinerarius Prædicationis Petri, Clementis Gesta *vel* Historia, *aut* Chronica, *vel* Narratio: *nonnunquam vero* Petri Periodi, *vel* Circuitus, vel Itinerarium, *vel* Acta *appellantur. Dubitat vero Auctor*, *an Dialogi S. Petri cum Apione*, *quorum*, *ut Clementi suppositorum*, *apud* Eusebium. *H. E. L. III. c. 38. mentio fit*, *iidem cum libris* Recognitionum *sint*, *eorumque pars posterior*, *quod* Valesio *visum. De eo autem*, *quod Recognitiones Clementi suppositæ sint*, *prorsus non dubitat: potius nil in toto opere sanum*, *sed omnia corrupta esse*, *omnia depravata agnoscit. Scriptas existimat ante II. seculi medium*, *idq; inde confirmat*, *quod* Bardesanes *Syrus prolixum ex iis fragmentum in suum adversus Marcionem librum transtulerit*, *qui sub Soteris Pontificatu scriptus sit. Quemadmodum vero notum est ex ipsius* Ruffini *non omnia illum prout in Græcis repererat*, *transtulisse*, *& præsertim fragmentum de ingenito genitoque Deo omisisse: ita* Nourrius *observat*, Cotelerium, *qui è sex MSS. codicibus novam Regnitionum editionem struxit*, *fragmentum illud pene totum è tribus eorum codicum retulisse. Cujus proinde studium iterum commendat*, *iterum tamen & digressiones improbat.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 15.

Κλήμεντος περὶ τῶν πράξεων &c. De Rebus gestis, *peregrinationibus S. Petri Apostoli Epitome: ex Recognitionibus & Homiliis à* Simeone Metaphraste (*si in re tam incerta conjecturam mihi ferre liceat*) *olim collecta: quod ex posteriore ejus parte cum S. Clementis Martyrio à Metaphraste edito collata constare potest. Edidit Gr. Lat. Joach.* Perionius, *Paris.* 1555. 4. *& reliquis Clementis Operibus adjungi solet.*

(d) Miræus Bibl. Eccles. p. 8.

Clemens, *de quo Apostolus Paulus ad Philippens. --scripsit ex persona* Romanæ Ecclesiæ, *ad Ecclesiam Corinthiorum valde utilem Epistolam*, *quæ & nonnullis locis etiam publice legitur: quæ mihi videtur characteri epistolæ*, *quæ sub Pauli nomine ad Hebræos fertur*, *convenire. Sed & multis de eadem epistola non solum sensibus*, *sed juxta verborum quoque ordinem abutitur. Omnino grandis in utraque similitudo est. Fertur & secunda ex ejus nomine Epistola*, *quæ à veteribus reprobatur.*

(e) CLEMENS.

Clementis Romani Epistola prior ad Corinthios bis in Germania edita est. Primum quidem Helmestadi a *Madero*, qui titulum hunc fecit: Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη, *Clementis ad Corinthios Epistola prior.* Hoc primum seculo ex laceris reliquiis vetustissimi exemplaris Bibliothecæ Regiæ Anglicanæ eruta, notisque illustrata a V. Cl. *Patricio Junio*, Sereniss. Britanniarum Regis Bibliothecario. Nunc denuo edita & asserta a *Joachimo Johanne Madero*, Hannoverano. Helmestadi, Anno 1654. in 4. Præmissa est, post Dedicationes Maderi & Junii, Maderi Præfatio ad Lectorem. Qua maxime respon-

respondetur Scripto, nescio cujus, Germanico, γνησιότητα hujus Epistolæ impugnanti. Sequuntur Testimonia de Clemente, ejusque Scriptis, primo Veterum, dein Recentiorum. Et in his primum quidem Præfatio Patricii Junii ad Lectorem, postea *Grotii*, *Vossii* & *Conringii* Epistolæ. In quibus omnibus genuina defenditur hæc Epistola. Quæ 9½. plagulas implet, Græce cum Latina Junii versione excusa, lacunisque per asteriscos indicatis. Subnexæ sunt notæ maxime philologicæ, cum Fragmento Epistolæ secundæ ex eodem MS. *Alterius editionis titulus* ita „habet: S. Clementis Romani Episcopi & Mar„tyris, cujus nomen jam Pauli tempore fuit in „libro vitæ *Philip.* IV. 3. Epistola ad Corinthi„os, tam utilissima, quam scripturarum Eccle„siasticarum omnium antiquissima, ipsaque D. „Johannis Apocalypsi vetustior: Apostolicæ fi„dei atque vitæ commendandæ gratia edita a *Za„charia Hogelio* M. Ecclesiaste ac Gymnasiarcha „Erfurtensi. Erfurti 1667. in 8vo. Exhibetur autem sola versio Latina Junii. Prima omnium editio Junii Græce & Latine prodiit A. C. 1632. Dn. Dr. *Fechtius* in Annot. Msstis ad Rechenbergii Summ. Hist. Eccl. ita de hac Epistola:

Quanquam nullus scriptor primi seculi extra Sacros apud omnes sit indubitatus, tamen Clementis *Epistola ad Corinthios prior recipitur a* Patritio Junio, Dannhavvero, Bebelio, Conringio, Calixto, Hornejo, Madero, Hogelio, Vossio, Grotio, Salmasio, Blondello, Seldeno, Fello, Petavio, Kortholto. *Nec diversum sentiet, quisquis ipsam Epistolam lecturus, cum styli simplicitatem, Apostolico ævo dignam, tum materiarum divinitatem intra sese senserit. Nec quæ objiciuntur, tanti sunt, ut quenquam ab hac opinione dimovere debeant.*

Hactenus Fechtius. Dn. Jo. Gottlieb *Möllerus*, Professor nunc Gedanensis, Disputationis hic Rostochii A. 1693. habitæ caput primum fecit hocce: Utrum Clementis Romani I. ad Corinthios Epistolam, prouti a Patricio Junio ex MSc. Alexandrino edita, genuinam non esse, inde, quia meminit Phoenicis, firmiter satis probetur. Id quod negat. Occasionem, qua Bibliotheca Regia Anglicana hanc Epistolam nacta sit, istam recenset Junius in Præf. supra citata. *Cyrillus*, qui hodie Constantinopoli Patriarchatum obtinet, vir pietate & eruditione insignis, ex Ægypto cum sedem Alexandrinam relinqueret, magnam librorum supellectilem secum advexit, inter quos codicem omnium vetustissimum & longe pretiosissimum (in quo veteris & novi fœderis libri literis grandibus, manu *Theclæ* nobilis fœminæ Ægyptiæ, circa primi Concilii Nicæni tempora, bellissime exarati sunt) per Ornatissimum & Clarissimum Virum Dominum *Thomam Roë* Equitem auratum, & Turcarum Impp. Serenissimi Regis nostri Oratorem*, cum ex Oriente rediret, dono ad Serenissimum Regem nostrum transmisit. Ad calcem venerandi hujus codicis & κειμηλίου πημαλφεστάτου *in membranis laceris* adjecta erat Clementis ad Corinthios Epistola, eadem manuscripta, quam nunc bono publico & tuo usui in lucem damus.

(671.) Petri CLENCHERI *Disputatio de Symbolo Athanasii.* Wirceburgi Anno 1590. prodiit, dein sub *veri Auctoris Nicolai* SERARII, S. J. nomine Voss. Trib. Symbol. pag. 54. 55. *Symbolă est Normanniana.* Vide *Sotvellum* Bibliothecæ Jesuiticæ pag. 635. b. Ubi in Tomo III. Operum ejus collocat.

(672. α) CLEONIS Torbizi nomine scripta Italicè *Vita S. Patritiæ Virginis*, 1633. in 4. edita, quod sit *Nicolai* BERZETTI, prope per anagramma colligas, etiamsi hoc ipsum non testaretur *Alegambe* p. 348.

Vide tamen eadem repetentes *Sotvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 624. a. & *Witten.* Diar. Biograph. Anno 1644. d. 28. Martii.

---

(673) Le Sieur de CLEONVILLE. Ejus *Avertissement aux Provinces* par le sieur DE CLEONUILLE. Sub hoc nomine JOH. SIRMONDUM latere indicat *Pelisson* de l' Acad. Franç. p. 479. ubi hunc librum pro Auctoris Chef d'oeuvre habitum addit. Adde *Baillet.* Auteurs deguisez p. 543.

---

(674) CLEOPHILUS, *Octavius: Franc.* de FANO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez, pag. 543.

CLEOPHILO v. *Pangasis.*

---

(675) CLEVELANDUS. Ejus nomine & inter opera illius extant carmina quædam, quæ tamen debentur *Thomæ* WEAVER, Wigorniensi; sicut & illa sub titulo: Archiepiscopi Eboracensis defectio: inter Weaveri Cantilenas ac Poemata edit. ao. 1654. leguntur, testante *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 278. a.

---

(676) CLEVIER, *Thomas du: Bonav.* des PERIERS. Baillet. liste des Auteurs deguisez. pag. 543.

---

(677) CLORIO *Cariopi Carcaria, Anassaride di: Jean-Baptiste* NOCETO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 543.

---

(678) *Firmianus* CLORUS, idem est qui VIRETUS, ut patet ex indice librorum prohibitorum Tridentino, qui est Sotomajoris p. 49. b. Nihil de eo habent Bibliotheca Frisio-Gesneriana nec Melchior. *Adami* in vita Vireti.

---

(679) CLOUSET, ou le Sieur de Clouset. *Anagrammaticum* involucrum est *Joh.* COUSTELLI, quanquam ejusdem adjutor fuit in opere, quod sub Clouseti nomine emisit Coustel, *Isaac* le MAITRE, ut docet *Bailletus*, deguisemens des Auteurs p. 292. 293. & in subjecto indiculo p. 543.

Quid nam vero libri sub hac larva editum sit in publicum, ibidem non memorat; speramus

ramus tamen illud aliquando orbi literato indicaturum.

CLUSIUS v. *Gratianus*.

(680) *Joannis* CLUVERII notissima *Epitome Historiæ Universalis* in 4. aliquoties edita, quomodo JESUITÆ auctoris sit & illi cuncta in favorem Sylvestri II. Pontificis, dicta Lutherano indigna, debeantur, vide recensentem Amicissimum mihi Dn. *Detlevium Marcum à Friese* in litteris ad Nobilissimum Georg. *Schroteringium*, datis communicatisque mihi, cujus hic (a) excerpta damus.

(a)

Extract-Schreibens Hrn. Friesen/ de dato Stetin 4. Sept. 1697.

Als ich dieser Tagen auf Pabsts *Sylvestri II.* (welcher / da er noch *Gerbertus* hiesse / *Hugonis Capeti* Sohn *Robertum*, hernach *Ottonem III.* Röm. Käyser/ *informirte*) Leben gerieht/und dabey Anfangs in *I. Jac. Hofm. Hist. Paparum p. 2. p. m. 71. & seqq.* mit Verwunderung lase / was selbiger so sicher aus andern her schreibet / gleich auch die welche er *allegirt* gethan / sonderlich / Cluverus in Ottone 3. p. m. 454. b. (obgleich der *Jesuite* Bussier in Historia Francica, Mezeray Tom. 2. p. m. 475. viel vernünftiger handlen/ und die boshafftige *Calumnien* übergehn) fand ich, doch / daß Boxhornius in Hist. univ. ad vitæ exitum Ottonis 3. p. 573. & seqq. den Sylvester mannlichst vertheidiget. Ich wunderte mich aber dabey über das vom *Boxhornio* angeführte *Decretum Ottonis III.* welches er als eine rare Sache *allegiret* / weñ er *d p.* saget: *Id cum in manus meas veniret, exhibere hic omnino necessarium existimavi*, und muß dahero glauben / daß er des Lehmanni Chron. Spir. niemahls gelesen / weil bey diesem schon *idem Decretum* L. 5. C. 15. p. m. 403. *de verbo ad verbum* zu finden / und der cordate Sylvester defendiret wird. Hiebey erinnere ich mich / was ao. *1656.* der gelahrte *Marq.* Gude mir zu *Jehna sanctè contestirte* / von mir jedoch damahl unmöglich gehalten / jetzo aber geglaubet wird / wenn obe*allegirte passages*, und sonderlich *Boxhornii*, gegen des *Cluverii* Schmäh-Worten gehalten werden / und worüber ich des fürtreflichen HH. Placcii Meynung gerne vernehmen mögte.

Gemeldter Herr *Gude* sagte dann: daß / wie 1627. der Käyserliche Krieg in Hollstein und Jütland geführet / und in Dittmarschen einst eine Käyserliche Parthey geschlagen / hätten *Dani* dabey ein *Manuscriptum* erbeuhtet (welches ein mit-gebliebner gelahrter *Jesuite* und Feld-Prediger bey sich gehabt) und solches in Meldorp verhandelt/ woselbsten es gedachtem *Cluvero* (verstehe) *Johanni* Hände gerahten / *NB. NB.* welcher es hernacher vor seines ausgegeben / weil er den wahren *Autorem* erschlagen wüste. Dann / fuhr *Gude* fort: Obzwar *Cluverus* ein fein gelahrter Mann / nach seiner Ahrt; hatte er doch bey weitem die *Studia* und *lecture* nicht/ die sich in seiner *Historia* zeiget.

Ich habe seither wenig auf obige *Relation* und Meynung *reflectiret*. Allein/ da ich jetzo betrachte/ was Cluverus d. l. vom *Sylvestro* schreibet/ welches alles nach der Päpstlich-gesinnten *Calumni*en schmecket / (denen auch so gar Lutheraner und Calvinisten/ wie am *Hofmanno* zu sehen / nur blindlings gefolget) so glaub ich / daß vorbeschriebener *Jesuite* / der bey seinem Buche erschlagen / *verus Autor* / und nicht *Cluverus* sey/ als welcher ja *ex* Lehmann. Chron. Centur. Magdeb. *&c.* ein anders und bessers wissen können und sollen/ wenn ers nicht aus *Ignorance*, wie jener aus Bosheit / nur andern nachgeschrieben. Einmahl ist wol gewiß / das Pabst *Sylvester II.* nicht so schlimm / noch sein Tod und Grab so schändlich gewesen / als nachgehends von ihm ausgesprenget worden / wie man unter andern ersehen kan aus des Naudé Apologie pour tous les grands personnages Chap. 19. p. m. 541. - - 573.

(681) *Merlinus* COCCAJUS al. COCALIUS. Sub hoc nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 168. a. *Opus Macaronicorum* cum Epistolis & Epigrammatis. Venet. 1564. in 8vo. Auctor est *Theophilus* FOLENGUS Mantuanus, ut docent, *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1449. sub lit. (a) *Bailletus* deguisemens des Auteurs p. 132. 133. sub lit. (b) *Voetius* de Atheilmo p. 122. indicante *Symbola Normanniana*, & Admonitio ad lectorem *Gaffarelli* Curiositatibus præmissa p. 4. Quibus adde *Colomesii* Melanges Historiques pag. 52. & *Jugemens des Savans* Tom. IV. part. IV. num. 1276. p. 210. 211. sub lit. (c) ubi pleraque Folengi Scripta vera & Pseudonyma recensentur.

(a) *Freherus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1449.

Ad Latinas deinde Musas tunc reflorescentes conversus, cum assiduus Virgilii concivis sui volveret opus ejusq; venustatem exprimere conaretur, ruri intra solitudines aliquandiu abditus, Opus novo dicendi lepore jucundum condidit, quo amœno Carmine Romanis & Hetruscis vocibus interdum rusticis variato, non neglectâ metri harmoniâ jocose aliorum facta perstrinxit.

Poema id tanquam rude & rusticum Macaroneam appellavit: sunt enim Macarones bucellæ ex farina, ovis & caseo factæ, quæ inter mensæ delicias agrestibus habentur. Edidit antem id Poema sub nomine Merlini Coccai.

(b) Bailletus deguisemens des Auteurs p. 132. 133.

Je ne puis attribuer aussi qu'au Motif de la Honte les Maccaroniques *du prétendu* Merlin Coccaie, *parce que ces pieces ne paroissoient pas assez graves ni assez dignes de la Profession Monastiq; à leur Auteur* Theophile Folengi *Moine de Saint Benoist.*

(c) Anonymi (Bailleti) Jugements de Scavants sur les principeaux Auteurs, p. 210. 211. n. 1276.

Nous ne connoissons presque plus Theophile Folengi *que sous le faux nom de* Merlin Coccaie *quoy qu'il n'ait pas publié tous ses Ouvrages sous ce masque. On a de luy 1. un* Poeme des Couches de la sainte Vierge, *& nous verrons ailleurs s'il est vray que* Sannazar *le luy ait derobé en qualité de Plagiaire. 2. La* Macaronée *ou l'Ouvrage* Macaronique, *qui porte le nom de* Coccaie *3. Un autre Ouvrage en vers Macaroniques*

niques appellé Il libro della Gatta: *4. Un autre qui n'est Macaronique qu'en partie, & qui s'appelle* Il Chaos del tri per uno, *ou le Dialogue des trois âges. 5. Un autre du Temps, intitulé* Il Giano, *qui est peut-estre le mesme, que le Poeme, appellé le* Janus de Theophile, *que le Mascurat attribue à* Jean Baptiste *frere de nostre Theophile. 6. Des* Satyres *en vers* Macaroniques *sous le titre: de le* Gratticcie: *7. Un livre d'* Epigrammes *& d'* Epitres *melées de mots Italiens & latins 8. Puis en stile* Berniesque *ou ampoullé l'* Orlandino, *sous le nom de* Limerno Pitocco. *9. Il a fait aussi en stile serieux, outre l'ouvrage* Latin des Couches de la sainte Vierge, *un Poëme de* l'Humanité de Jesus-Christ *en vers* Italiens, 10. *Et un autre piéce sur la Passion du Sauveur en vers hexametres* Latins.

(682.) *Jodocus* COCH: qui & *Justus* JONAS, damnatus in Indice Tridentino librorum. Quid scripti sub hoc nomine emissum sit, apud Bibliothecarios meos non reperio. Silet & de hoc personato nomine *Melchior Adami* in Vita Justi Jonæ. Binominem hunc fuisse arbitratur *Mollerus* Flensburgensis, in transmissa *Symbola*, legisseque se hoc alicubi addit, sed nunc non recordari, in quo tandem libro.

(683.) *Joannes* COCHART, divulgavit Parisiis *Scholam Salernitanam*, *versibus Macaronicis Gallicis*, quos Burlesques vocant, dedicatis viro summo *Guidoni PATINO*, qui ipse tamen eorum Auctor creditur. Ut refert *Bartholinus* dissertatione de Poëtis Medicis pag. 129. & ex eo Deckherrus de Scriptis Adespotis pag. 340. *Bailletus* tamen in Catalogo des Auteurs degvisez de eo dubitat p. 543.

(684.) *Bartholomæus* COCLES. Ejus nomine insignitur *Chiromantia* quæ physiognomiæ ejusdem in Editione Argentoratensi 1533. adjecta est. Sed Chyromantia hæc debetur *Andreæ* CORVO Mirandulano, uti *Frisius* Bibliothec. Gesner. pag. 103. b. judicat. Hæc tamen inscriptio offendiculo fuit *Jamesio*, qui Coclitem memorat, Corvo prætermisso, observante *Symbola Normanniana*.

(685) COELESTINUS Papa I. ejus nominis. Ejus *Epistolæ* I. ad Gallos adjici solent *sententiæ de gratia DEi, & libero arbitrio*, Cœlestino adscriptæ à Petro Diacono aliisque, quos recenset *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 59. sub lit. (a) Abjudicantur autem ei à *Quesnellio*, ut indicat *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiastic. p. 227. LEONI M. vindicatæ, quod non admittit *Cave* loc. citat. qui potius occasione controversiæ Pelagianæ à privato quodam conscriptas has sententias autumat sub lit. (b) Adde pag. 243.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 59.

Cœlestini *Papæ* Epistolæ *exstant in Tomis Conciliorum. Epistolis istis subnecti solent* sententiæ *quædam* de gratia DEi & libero voluntatis arbitrio. *Quamquam autem hæ Cœlestini non sint, Cœlestino tamen (quisquis earum est Auctor) ab antiquis olim Scriptoribus tributæ sunt: ut à* Petro Diacono *in libro* de Incarnatione & gratia Christi ad Fulgentium; *à* Floro Magistro *in libro adversus* Joannem Scotum, *qui ecclesiæ Lugdunensis nomine circumfertur; ab* Hincmaro Remensi *contra* Godescalcum; *à* Cresconio, Ivone *& aliis: ut* Sirmondus *in Notis ad tomum I. Conciliorum Galliæ notavit.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 227.

Notandum denique Cœlestini *Epistolæ I. ad Gallos subnecti Auctoritates sedis Apostolicæ Episcoporum* de gratia DEi & libero *voluntatis* arbitrio. *Et ita quidem subnexuit olim* Dionysius Exiguus. Cœlestino *tribuunt* Fulgentius, Cresconius, Florus Magister, Joannes Scotus, Hincmarus Remensis, Ivo, &c. *V. CL.* Pasch. Quesnellius, *qui omnia pene ad augendam Leonis Papæ gloriam pertrahere solet, Cœlestino abjudicat*, Leoni I. *vindicat, nullius, ipsomet fatente, Codicis MS autoritate, nullo editionum anteriorum exemplo, nulla cujusquam auctoris seu recentioris seu antiquioris suffragante conjectura. Verum de hac re plura forsan in* Leone Magno. *Interim dummodo res solis conjecturis agatur, quid si flagrante controversia Pelagiana*, privatus quispiam *hæc testimonia collegerit, &* Cœlestino *obtulerit, unde in ejus scriniis reperta, ipsius Epistolis subnectebantur? Judicent eruditi.*

COELIUS v. *Apicius*,

Pinti,

Sedulius.

(685. α) *Gamaliel* COENRAADINUS. Est *Henricus* GROENEWEGEN. Personatus scripsit examen thesium extraordinariarum Ant. *Hulsii* Amstel. 1674. in 4to. Ita Catalogus Guilielmi Anselarii habet. pag. 75. Symbola est Mastrichtiana.

(685. β) COGMANDOLUS, THEONESTUS personatus, est Jesuita *Stephanus* MOQVOT, cujus elogium hoc vide ex Oomio. (Scripsit Gallice secreta Calvino-Turcica melius Theomachum se inscripturus.) *Oomii* verba hæc sunt: *Hier* (van het schelden) *heeft met byson-" der opset zyn bysonder Werck van gemackt, den Jesuit" Stephanus* MOQVOT *in een groot Bock in de Fransche" tale, met privilegie & approbatie uyt gegeeven in den" Jaer 1624. Hy die sig uyt deselve Societeit verborgen" heft, onder den versierden naem van* Theonestus" COGMANDOLUS *schryft dus in syn Godlose bock,"* Calvino-Turcicis secretis *consid. IV. De religie," of dat ick eigentlyk spreeke, het Ateïstendom der Cal-" vinisten, is seditieus, ongerust, Wreed, gelyk" eertyts die der Egyptenaeren:* Oomius *in dissert." de praxi Theol. in de inleiding, pag. 36. a.* Symbola est Mastrichtiana.

(686.) COINTUS Smyrnæus est CORINTHUS ille celebris Grammaticus Græcus, ut

ut ex *Reines.* Epist. 67. ad Rupert. pag. 591. docet Symbola Herteliana.

(687) COIRA. Personato hoc nomine impressa est Genevæ *Parænesis ad Rempublicam Venetam* quæ tamen verum Auctorem habet *Cæsarem* BARONIUM E. C. R. Cardinalem: ut patet ex Leonardi *Nicodemi* Addition. ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. 60. nobis sub lit. (a) excerptis. Impressa est hæc Parænesis Baronii nomine Coloniæ Agrip. 1606. in 8vo Complectitur paginas 65. Huic Parænesi oppositam Antiparænesin *Crassi*, & cum hoc disceptationem *Macri* vide in Additionibus *Toppii* loc. citat.

(a) Leonardus Nicodemus in Addit. ad Toppii Bibl. Neapolit p. 60.

Cæsaris Baronii S. R. E. Presbyteri Card. Tit. SS. Nerei, & Achillæi, Sedis Apostolicæ Bibliothecarii Parænesis ad Rempublicam Venetam. Romæ 1606. in 4to.

Fu anche ristampata nella Raccolta di tali scritture impressa in Gineura sotto nome di Coira *à carte 97. Anzi della detta Parenesi ce ne sono diverse edizioni, essendo stata ristampata in Augusta, in Colonia, e forse anche in Firenze; ed è stata stampata in lingua Toscana tradotta dal Ser* Donati Florentino.

COLATO v. *S. Bellino.*

(688.) COLESTIUS *Petrus est Jean* BOLTHE: qui scripsit sub hac larva *Auream Clavem Paradisi*, seu virtutes 12. Christianas, edit. Colon. 1643. in 12mo, indicante *Sotwello* pag. 424. a. adde *Witten.* Biograph. anno 1658. d. 28. Martii. Sed hic personæ nullius meminit.

(689.) COLET *Champenois Claude: Gilles* BOILEAU. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 543.

COLLETET WILHELMI, uxor v. *Claudine.*

(690.) COLONIENSIUM *Theologorum* aut *Ecclesiasticorum* nomine editum *Antididagma* adversus *Buceri* librum de reformatione Colon. 1543. videtur esse compositum à *Joanne* GROPPERO ut refert *Sleidanus* Comment. de Statu Religionis & Reipublicæ lib. XV. p. 472. sub lit. (a) & lib. X. p. 292. cui addit *Symbola Normanniana Osiandrum* Histor. Ecclesiast. XVI. 251. 345. & *Fra. Paolo* Histor. Concil. Trident. 128. vide & Melch. *Adami* in Vita Buceri p. 217. & Symbolam Mastrichtianam. (b)

(a) Sleidanus Comm. de statu Religionis & Reipublicæ, lib. XV. p. 427.

Cum igitur in eo res permaneret, illi librum adversarium parant, & Antididagma *vocant. In ejus libri præfatione, post magnam vim conviciorum in Lutheranos, claris verbis affirmant, sub Imperio Turcarum malle sese vivere, quam sub magistratu, qui reformationem illam sequatur atque defendat. Hujus autem libri fuit author, ut ajunt, & architectus*, Gropperus.

(b) Symbola Mastrichtiana. n. 1. 2.
Bucerus Mart. 1.

Lubens hæc adeo prolixe recensui, quod Sanctæ recordationis Martino Bucero *debeant potissimum qui & illa alio postmodum Scripto defendit, quod* Clero Coloniensi *appositum Germanice edidit anno 1545. sine suo nomine & cum prolixa sub* nomine archiepiscopi, *præfatione, sed postea Genevæ 1613. Latine sub nomine* Buceri, *& titulo defensionis Christianæ reformationis Hermanni* Archiepis. Colon. *prodiit in Capita divisum, & cap. 66. defensionem eorum, quæ hunc ritum defensionis spectant exhibet, quæ in Germanico fol. 108. & seq. legitur. Nam quantus hic vir fuerit & quantæ perspicaciæ in rebus Ecclesiasticis, quam Zelo simul prudenti & charitate ardente fragrans, tum ex variis publicis actis tum ex scriptis ejus Anglicanis constat quæ Basileæ ex Petri Pernæ officina ao. 1577. edita fuerunt &c.* Sam. Andreæ *in disp. de Simone Mago thes. 9.*

2. Gropperus

Quondam Scholasticus Ecclesiæ ad D. Gereonem Coloniæ postmodum Cardinalis. Hic est auctor libri cui titulus Canones concilii Coloniensis *sub Hermanno Archiepiscopo anno 1536.* teste ejus propria manu *codici meo adscripta vid.* Voët. *disp. de confess. & apolog. part. 3. post quæst. 7.*

(690. a) *Collegium* COLONIENSE. Ejus nomine quoque prodiit colon. 1643. *Aurora in Leone*, in *Inauguratione* Serenissimi *Maximiliani Henrici Bavari Coadjutoris Archiepiscopi* coloniensis Auctore *Joanne* LEURECHON Lotharingo Barroducæo, monente *Sotwello* Biblioth. p. 469. b. Witte de hoc Scripto tacet.

(691.) Pauli COLTELLENI nomine scripsisse *Hieronymum* GOSSIUM, Phil. *Alegambe* docet pag. 451. in toto vero opere non meminerat *Gossii*, sed *Gessii*, sive *Gypsii* cujusdam Hieronymi, quem suppresso, sed non falso nomine scripsisse *Vitam Xaverii* memorat p. 185. & hoc nomine nobiscum jam inter *anonymos* collocaverat. Vid. num. 1264. De Coltelleno larvato penitus silent cum *Alegambe* repetens eundem pro more *Sotwel* p. 341. & *Wittenius.*

(692.) Ludiomæi COLVINI *Papa Ultrajectinus*, seu *Mysterium Iniquitatis reductum à* Cl. V. Gisberto Voetio *in opere Politiæ Ecclesiasticæ.* Londini 1668. in 4. ut habet titulus, sed uti recte censet Dominus *Gerhard von Mastricht*, revera Amstelodami excusus, occultat nomen *Ludovici* MOLINÆI, de quo latius egimus in anonymis cap. 2. num. 62. Quod autem suam *Parænesin* hoc scripto defendere laboraverit, ipsum operis hujus principium statim arguit.

Vide *Colomesii* Melanges Historiques pag. 52. & *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 544. & quem addit *Nota Marg. Diecm.* ipsum *Voet.* Pol. Eccles. P. 3. l. 4. tr. 1. p. 817.

(693.)

(693.) COLUMBA: *Jean* COSTER *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 544.

(694.) COLUMBANUS Abbas. Inter hujus carmina edita à *Goldasto*, & illustrata à *Daumio*, notis quibusdam, occurrere pag. 230. dicuntur Monosticha quæ ALDHELMI, aut ALCUINI FLACCI sunt, apud *Fabric.* Bibl. Latinæ Append. p. 18. sub lit. (a)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ Append. pag. 18.

Idem Daumius *incerti Veteris Poëtæ* Monosticha *à Pithœo in lib. I. Epigrammatum Veterum vulgata*, *& disticha selectiora ex Salutari medii barbariæ ævi Poëmate, & S.* Columbani Abbatis *Carmina* ex Goldasti *editione subjecit cum suis notis. Inter illa Columbani. p. 230. etiam Monosticha occurrunt quæ* Aldhelmo *à quibusdam, ab aliis rectius tribuuntur* Alcuino Flacco.

de COLUMBARIO v. *Bertrandus*.

(695) *Bernhardi* COMENII *Cerberus triceps Anti-Christianus* in cap. XIII. Apocalypſ. Germ. Stockholm. 1641. 4to. sive iisdem literis *Henrici* MAREBODI. Incerti manu in Codice Oxenst. Hæc *Symbola Normanniana*.

(696) COMES, où DE COMITIBUS, *Antonius Maria*: *Marcus Ant.* MAJORAGIUS. *Baill.* liste des Auteurs deguisez p. 544.

(697) COMICUS *Veter, Lepidus: Leon Baptiste* ALBERTI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez, p. 544.

(698) COMMODIANUS *Hercules*: *Jean* de LAUNOY. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez. p. 544. v. & Hercules.

(699) COMPERAT de *Carcassone*, B. Estienne GOURMELEN. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 544.

(700) *Principis* di CONCA nomine respondit Cammillo *Pellegrino Torquatus* CRASSUS. vid. Additiones *Leonardi Nicodemi ad Toppii* Bibl. Neapol. p. 56. b. sub lit. (a)

(a) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothec. Neapol. pag. 56. b.

A carte poi 287. *è la risposta di* Torquato Crasso *à Cammillo Pellegrino in nome dell' Principe* di Conca, *la qual principia*

Gia preso avea lo stil senza arte, e senza
Maggiore studio, onde le carte io segno,
Seguendo de' Miglior l'alta sentenza.

(701) Alphonsus à CONCEPTIONE, est F *Alphonsus* HIDALGO, ordinis B. Mariæ de Mercede. Scripsit sive Hispanice s. latine (1) *Quinque dulcissimas Considerationes de Sacro lateris Jesu Christi foramine* s. Stigmate. (II) *Decem* alias *de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento*, in illa verba Cantic. III. ferculum fecit sibi Rex Salomon, &c. vid. *Nicolai Anton.* Biblioth. Hispan. p. 22. a.

(702) *Antonius* à CONCEPTIONE: *Anton.* de VIMARAEN, où *Anton.* de SIENNE. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 544.

(703) *Petrus* à CONCEPTIONE. Prodiit hujus nomine Valionæ ut præfert 1661. in 8. Cæsaraugustæ 1662. apud Bernardum Nogves Hispanice *Soplos en defensa de la Pura Concepcion de Nuestra Sennora*, contra algunos atomos, que se an levantado y opuesto al Sol de la Verdad. Auctor est *Petrus* de ALVA, & ASTORGA, indicante *Nicol. Antonio* Bibliothec. Hispan. p. 134. a. Tom. II. adde *Bailletum* deguisem des Auteurs p. 312. & in Catal. p. 544.

(703) CONCHETTA, *Toddaro*: *Julien* ROSSI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 544.

(704) CONCHIS, *Guilielmus de*: *Helinand de* FROIDMONT. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 544

(705) CONCHLAX: *Pamphile d'* ALEXANDRE ait *Bailletus* in catalogo des Auteurs deguisez, p. 544. At NICANDRUM sub ficto Conchlacis nomine *ὀφιονικὰ* edidisse, notat *Galenus* VII. de Medicament. simplicibus. *Lambec.* Lib. II. Bibl. pag. 541. & ex eo *Faber* in Centur. Plagiar. p. n. ult. in fine.

(706) CONDREN, *Carles de*: TOUSSAINS des MARES, & Charles de Condren conjointement, avec *Pasquier* QVESNEL. vide *Bailletum* in Catalogo des Auteurs *degvisez*, p. 544. & degvisem. des Auteurs p. 292.

CONFESSOR v. *Maximus*.

(707) *Jacobus* CONGELSHOVIUS. Ab eo consignatæ supersunt *res Argentinensium*, ab origine Urbis usque ad annum Christi 1400. Germanica lingva contextæ, indicante *Vossio* de Histor. Latinis pag. 544. Eum arbitratur Joan. *Hallervordius* eundem cum Jacobo de KONIGSHOVEN, cujus extat *Chronicon* productum ad annum usque 1456. in Spicileg. de Histor. latin. p. 98 99. At *Sandius* ad Vossium p. 205. & 206. hunc putat eundem cum Jacobo de Küningshoven, qui vitas scripsit Episcoporum Argentinensium, quem *Hallervord.* p. III. vocat JOANNEM DE KONINGSHOVEN. *Sandii* verba sub lit. (a) excerpsimus.

(a) Sandius ad Vossium pag. 205. 206.

Jacobus Congelschovius consignavit res Argentinensium usque ad annum cIɔ CCCC. *Hunc quidem pulcre conjicit Hallervordius, eundem esse cum Jacobo de Konigshofen; Sed quid diceret ad id, quod Autor hic*

hic Chronicon suum perduxerit usque ad annum 1456. Non dubium autem, quin idem sit cum Jacobo de Künigshofen, Argentinensis chori præbendario, quem refert Wimphelingus scripsisse de vitis Episcoporum Argentinensium, in Dedicat. libri sui. Hallervordius illum perperam vocat Joannem de Küningshofen.

(708) CONGREGANS, *Filius Vomentis:* AGUR FILS DE JAKE. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 544.

(709) CONIMBRICENSIS COLLEGII Commentarii *in Physica & Ethica* Aristotelis, cum primis debentur *Cosmæ* MAGALLIANO, Lusitano Bracharensi Societatis Jesu. *Ribad.* Catal. Script. Societ. Jes. De his quidem non memorant *Alegambe* p. 86. & *Sotvel.* p. 161. at Eum, qui in Collegii Conimbricensis Commentariis extat, in Problemata Aristotelis librum expresse huic *Cosmæ Magalliano* tribuunt locis citatis. Et *Commentarii* quidem in *duas Partes* divisi, quarum *Prior* tres Aristotelis libros pagg. 542. *Posterior* V. libros p. 524. comprehendit in editione Colon. 1616. Utrique Parti necessarii indices subjecti sunt. II. *Commentarii* in *Ethica* Aristotelis IX. disputationibus p. 94 absolvuntur in edit. Colon. 1621.

Ast hi iidem Commentarii à Nicolao Antonio Biblioth. Hispan. p. 267. asseruntur *Emanueli* de GOES, Jesuitæ, cum cæteris, nempe (a) in libros *de Cœlo, & Meteoris*, qui extat per quæstiones, columnis 548. cum indice X. foliorum edit. Colon. 1618. V. in libros de anima, cum Tractatu *de anima separata*, *problematibus de Visu*, columnis 694. cum Indice 19. paginarum. Edit. Colon. 1617. Extat eodem Collegii Conimbricensis nomine Commentarius VI. *in Aristotelis Dialecticam*, qui *Bipartitus* conspicitur in Edit. Coloniens. 1611. *Prior* columnas numerat 56[illegible]. posterior 768. præmissa Summa Quæstionum, continens folia quatuor, subjectusque in fine Index rerum folior. XI. De hoc autem in Logicam Commentario notat Nicolaus *Anton.* quod ejus loco ab anonymo emissus sit *alius* eodem *Conimbriensium nomine*, illis plane indignus. Francof. 1604. ad quem abolendum *Collegii ejusdem appellatione* usus, *Sebastianus* COLETUS genuinos *Commentarios in Logicam* Aristotelis emiserit, eos nempe, qui una cum cæteris jam laudatis per manus eunt.

(710) CONINGII, *Antimi* nomen esse *Honorati* FABRI Jesuitæ, detegit *Sotvell.* Bibl. Jesuit. p. 350. a. & *Villani* Visiera Alzata; hisce verbis:

LXVI. HONORATO FABRI. Giesuita Francese della Bresse, sotto nome di *Antimo Coningio* publicò.

Pulverem Peruuinum *Febrifugum* Romæ Typis Hæredum corbelletti M. DC. LV. 8.

Unde corruit ingeniosa *Baylii* conjectura, quod *Conygius* hic legi debeat: nempe formato nomine ex Græco, quod *pulverem* notat. Adde supra in *Antimo* dicta.

(710. *a*) CONNESTABLE, *Henry Jacques* DAVY DU PERRON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 544.

(711) CONRARTI nomine impressus est Parisiis *de Oratoria Actione* libellus 1686. ling. Gallica, versus latine a Melchiore *Smidio* 1690. Helmstad. qui verum operis simul Auctorem detegit Michaëlem FAUCHERIUM. vid. *Acta Erud. Lips.* ao. 1690. p. 368. sub lit. (a) *Bibliotheque Universelle* & Historique de l'Année 1688. tom. 8. p. 424. & *Giornale de' letterati Ferrarese*, l'an. 1691 Fevrar. p. 63. indicante *Symbola Junckeriana* sub lit. (b) Prodiit hic liber sine Auctoris nomine Paris. 1656. 1667. & aliquoties alias, de quo vid. in Anonymis num. 2403. plura, ubi simul occasio hujus Conrarto per errorem tributi operis detegitur.

(a) Acta Er. Lips. A. 1690. p. 368. *Utile futurum quod dixeramus in Actis anni 1687. mense Jan. p. 18. institutum, si quis Gallicum de oratoria actione libellum Latinum redderet, prospere executus est Academiæ Helmstadiensis, quæ & Julia a conditore dicitur doctissimus Professor* Melchior Smidius. *Cui etiam acceptum verum nomen autoris ferendum est; quod Galli, postquam A. 1676. Lugduni absque ullo autoris nomine libellum dederant, decennio post Parisiis* Conrarti *esse commenti fuere; quod etiam recusa in* Belgio *expressit editio. Michaelem* Faucherium *autem verum ejus autorem esse, Ecclesiæ Carentoniensis quondam Ministrum, in Præfatione doctissimus Interpres monuit.*

(b) Symbola Junckeriana.

Melchior Schmidio profess. *Helmstad aridutto in idioma latino il libro:* Actione Oratoria *seu* de pronunciatione & gestu, *ex gallico, Helmst. 1690. 4. che fu stampato in Lione in lingua francese l' anno. 1676. senza il nome di autore, l' anno. 1686. fu ristampato pure nell' istesso idioma come parto & opera di* Conrarto, *il che l' interprete nostro (nempe* Schmidius*) dice nella prefazione al Lettore, detto nome esser suppositito e falso, e che il vero nome dell' autore sia* Michaële Faucherio *già un tempo ministro della Chiesa Carentoniense.* Ita in Giornale de' Letterati Ferrarese, l'anno 1691. Feurario p. 63.

CONSCIENTIOSUS v. *Christianus.*

CONSENTINUS v. *Parrhasius.*

CONSTANS v. *Antistius.*

(712) *Veridicus* CONSTANS *libellum famosum* vulgavit ao. 1677. *in Samuelem Pufendorffium, qui in epistola ad amicos* hunc fœtum Nicolao BECKMANNO, Exprofessori Lundinensi adscribit, uti ex ipsa memoratæ epistolæ inscriptione apparet. Extat autem hæc Epistola in Specimine Controversiarum à Pufendorffio edito Upsal. 1678. in 8. à p. 219. ad p. 270. & in *Eride Scandica* ed. Francf. 1686. in 4to. p. 111. ad 139.

(713) ANTOINE CONSTANTE: Prodiit sub hoc nomine primum, liber inscriptus: *Defensio Doctrinæ Veteris, de Eucharistia &c.* qui

qui postmodum recusus, verum Auctoris nomen in fronte præfixum habuit, *Petri* MARTYRIS *Vermilii*, docente *Teissierio* Tom. I. Eloges des Savans. p. 207. *Oppositum* videtur hoc scriptum libello *Gardinerii*, quem hic sub nomine M. Antonii Constantii ediderat.

---

(714) Collegii CONSTANTIENSIS S. J. nomine, *Silvi Castrium*, seu *Aureum Equitem Illustrissimo Principi, Episcopo Constantiensi, oblatum* a Jesuita Germano, *Joanne* BISSELIO, scribit *Alegambe* p. 228.

Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. J. p. 422. a.

CONSTANTINOPOLITANUS

v. *Andronicus*.

v. *Germanus*.

---

(715) CONSTANTINUS Germanicus. Quod illo nomine circumfertur *Itinerarium Politicum*, esse P. A. OLDENBURGERI, & stylus ipse, & plurimorum Typographorum testimonium facile persuadent. Quibus accedit etiam *Deckherrus* in literis ad me datis Spir. 6. febr. 1677 & D. *Höhn* in præfatione itineris Juridici pagina 2. Prodiit Cosmopoli apud Levinum Ernestum von der Linden / cum præfatione Auctoris & Indice locupletissimo, anno editionis & loco vero non expressis. Ipse tractatus nullis nec libris nec Sectionibus capitibusve distinctus, paginas in universum 631. complectitur.

---

(716) CONSTANTINUS Imperator de *Agricultura*, quod citetur adhuc *Naudæo* Bibliogr. Polit. p. m. 17. miror. Quandoquidem jam olim eos libros, Constantino IV. Pogonato dedicatos, auctori vero CASSIO DIONYSIO *Uticensi* vindicaverunt Viri docti, de cujus libro ex *Magonis* Punico verso v. *Plin.* lib. 18. cap. 3. *Crinit.* de hon. discipl. l. 4. c. 2. & quæ fusius habemus dicta in *Rhodianis* num. 4. Editio Lugdunensis 1658. in 8. utrumque nomen *Dionysii & Constantini* præfert.

Thomas *Hyde* autem in Catalog. Bibl. Bodlejan. pag. 209. b. DIONYSIO adscribit soli hos libros 20. Constantino abjudicatos. Alii hæc opuscula sub nomine γεωπονικῶν tribuunt CASSIANO BASSO, qui ex variis rei Rusticæ Scriptoribus ea collegerit; inter quos est *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum pag. 5. & 6. ex Jun. Animadv. lib. 6. cap. I. Alii FLORENTINO, alii POGONATO CONSTANTINO Imperatori. Unde hæc verba legas apud Fr. *Redi* de „generat. insector. p. m. 67. Juba Lybiæ Rex apud „Florentinum lib. XV. institutionum Agricultu„ræ, attributarum CONSTANTINO *Pogonato* „Imperatori vitulum in arcam ligneam includi voluit, & p. 79. *Gassendum* citat, hos libros etiam FLORENTINO tribuentem. v. *Corvinus* præfat. in ejus fragm. cum *Dubravio* editum 4. m. 535. NB. Extat ejus versio Italica Nicolo *Vitelli* 8. Venet. 1542. cum præfixa præfatione d'uno innominato autore Constantinopolitano, quale affirma questa opera essere di Constantino Cesare. Cum vero hæc versio sit ex *Cœnani* latina, sine dubio & illi ea præfatio erit adjecta.

Sed aliud dubium adhuc oritur: Sitne IMPERATOR CONSTANTINUS, cujus cura hi libri concinnati sunt, POGONATUS, an vero PORPHYROGENITUS? Illi communiter assignatur, sed ad hunc inclinat *Vossius* apud *Lambecium* Bibliothecæ Cæsar. lib. VI. pag. 165. sub lit. (a) Debentur autem in his libris multa PAMPHILO Grammatico Alexandrino, ut evincit *Lambecius* Bibl. Cæs. lib. II. pag. 537. 540. 541. ob prolixitatem omissus

Rhodianis olim addita sic habent.

IV. Scav. num. 32.

CONSTANTINUS de *Agricoltura* DIONYSIUS UTICENSIS.

Intelligit γεωπονικὰ seu *de RE Rustica selecto*„*rum libros XX.* Græcos, Constantimo Cæsari non„cupatos, & *Jo. Alexandri* Brassiani opera in lucem „datos Basileæ 1539. in 8. cum præfatione, *Si*„*monis Grynæi*, quo testante, *liber hic olim cum ge*„*nitus privatus esset, in Imperatoris familiam adscri*„*ptus, Auctoris sui nomen cum patroni nomine feliciter* „*Adeo commutavit, ut Constantini verus filius, qui ado*„*ptatus tantum erat, haberetur diceretur que.* Hosce „libros *Cassii Dionysii Uticensis* nomine primus quod „sciam *Antonius Vincentius* Lugduni 1543. in 8 „edidit ex interpretatione *Jani Cornarii Medici*, cui „præfixa *Sulpitii Sapidi* Epistola de Auctoris de„tectione pluribus agit, a quo libros etiam „hosce primitus ex Punico *Magonis Carthaginensis*, „translatos esse discimus. Eosdem libros etjam, „interpretatus est *Antonius Lacuna* Segobiensis Me„dicus, & Cornarii interpretationem Scholiis, „additis reprehendit, teste Andrea Schotto in „Bibliotheca Hispaniæ Tom. I. class. 8. p. 330. „Dionysio vero Uticensi deberi, confirmat eti„am ex *Nicolao Gutberto* de Murthinis cap. 2. pag. 23. „*Henr. Ernstius* Observ. variar. lib. 2. cap. 36. Adde, „*Gesnerum* sub nominibus *Cassii Dionysii Uticensis*, ac „*Magonis*, ubi ipsum consulere operæ pretium, „est. Prodierunt autem hi ipsi libri sub titulo, „*Librorum Imperatoris Constantini de Agricultura Inter*„*prete Jano Cornaro* Ven. 1538. in. 8. *Cassiano Basso* ne„scio cui libros eosdem adscribit *Adrianus Junius*, „*in Animadversionibus suis. Gesneri* quoque, *Biblio*„*theca à Simlero* recognita, p. m. 116. hæc habet *Cassi*„*ani Bassiani liber vetustissimus manuscriptus dicitur apud*, „*Monachum quendam in Italia latitare, Cæsaris nomine*, „*de Agricultura.* Ipsi libri valde sunt commen„dabiles rei rusticæ Physicæque studiosis. Addit hic margo Diecmannianus sequentia.

Vid. Fabri *Decadem Decadum de Plagiar. & Pseudonym.* 100. *Conringium librorum* Dubravii *de piscinis, quos recudi curavit, pag.* 103. *ss. Phil.* Maussacum *in Iudicio de Plutarcho & scriptis ejus, quod in edit. Græcolat. Oper I. Plutarchi Ffr. ao.* 1620. *fol. Tom. I. legitur.* Moller. *Homonymoscop. p.* 441. *ss.*

Addit quoque Margo *Mastrichtianus* Clar. *Schilterum* de libert. Eccles. Germ. lib. II. c. 9. §. 10. Ant. *Augustini* Dialog. 6. lib. I. de emendat. Grat. p. 44. edit. Paris.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Libri VI. p. 165.

Quamvis igitur Janus Cornarius *ut supra memoratum est, collectionem horum* Geoponicorum *adscribat Imp.* Constantino Pogonato, *sunt tamen plures alii, qui eam attribuunt Imp. Constantino, ejus nominis* Septimo, *Cognomine* Porphyrogenito. *Inter eos enim est etiam Vir doctissimus* Gerardus Joannes Vossius, *quippe qui Libri singularis de Philosophia capite sexto, §. 23. posteriorem hanc opinionem approbat his verbis:* De agricultura ex Græcis præter Hesiodi Ἔργα, & Arati Προγνωστικά, adeantur Geoponicon Libri Viginti: sive eos collegit Vindanius Anatolius Berytus, quem duodecim de Agricultura Libros collegisse autor est Photius; sive Dionysius Vticensis, ut videtur velle Brodæus; sive Cassianus Bassus, ad quem Hierocles Mulomedicus scripsit. Sane de Vindanio verum non puto, quia in illis ipsis Geoponicis inseruntur Observationes nunc nomine Vindanii, nunc Anatolii, nunc Beryti, ut inter Autores potius, è quibus collectum id Opus, esse videatur. Collecti vero sunt cura Constantini Augusti, Leonis Augusti filii, Basilii Macedonis nepotis, qui Constantinus πορφύρας ἀπόγονος, vulgo Πορφυρογεννήτης, sed rectius ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ nuncupatur. Ex Viginti illis Libris priores duodecim sunt de Agriculturæ ratione, octo autem posteriores de natura & educatione animalium. Græce hoc Opus primus exhibuit Johannes Alexander Brassicanus; latine vertit Janus Cornarius: sed posteriores octo longe majori cura transtulit, atque una cum Castigationibus suis edidit Andreas à Lacuna Segobiensis. Complures etiam alios, qui de Agricultura scripserint nominat Photius tmemate CLXIII, ubi de Vindanio Anatolio loquitur. Hucusque *Vossius.*

(717.) CONSTANTINO Imp. tributa lex C. de naufragiis, ex stylo evincitur esse ANTONINI PII a Salmasio de modo usurar. cap. 5. p. 202. an solide, judicet Lector. v. Arnis. de subjectione & Exemtione Clericor. c. 6.

(718.) CONSTANTINI MAGNI *Donatio* toties falsi convicta est à Viris summis Theologis, ICtis, Politicis, vel peculiaribus scriptis, vel pro argumenti ratione, ac re nata simul inter alia quæstionem hanc agitantibus, ut idem velle hic prolixe docere, foret actum agere. Hoc tantum ea de re nunc commemorasse suffecerit: Editam eam esse Donationem, una cum Donatione Othonis III. Sylvestro II. Papæ factam, in qua de fide & auctoritate Constantinianæ testimonium perhibetur, cum Commentariis anonymi, typis Gothardi Voegelini in 4. dedicatam illam quidem Jacobo Magnæ Britanniæ Regi, A. D. 1610. hanc vero Leonardo Donato, Duci Venetæ Reip. 1607. Eos ego Commentarios parum abfui, quin doctissimo ISAACO CASAUBONO adscriberem, sed cum adhuc ea de re dubium superesset, nolui *anonymis* nostris id inserere. Vide *Casauboni* mentem in præfatione Exercit. Sacrar. fol. m. 6. & in ipsa exercitat. 15. pag. 420. Auctor vero figmenti de Donatione Constantini Magni, detegitur opusculi posterioris pag. 8. & pag. 21. JOHANNES DIACONUS cognomento *Digitorum.* Adde *Bodinum* de rep. l. 1. c. 9.

Supposititiam quidem donationem hanc *septem. rationibus* evincit *Du Pin* Nouvelle Bibl. Tom. II. p. 20. 21. sed J. *Diaconum* Auctorem non agnoscit, quin potius Collectionum ISIDORI Auctori tribuit p. 23. sub lit (a) Quod & ex illo observat *l' Histoire des Ouvrages des Savans* Novemb. 1687. Tom. I. pag. 288. seqq. *Duodecim* diversa hujus donationis reperiri *instrumenta* asserit Henning. *Arnisæus*, de Subjectione & Exemtione Clericorum. cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. sub lit. (b) Quin & ab ipsis Pontificiis eam pro spuria agnosci ibidem docet. Inter quos est Jesuita *Maimburg*, allegatus a Paulo *Vindingo* in epistola, quæ *Deckherro* de Scriptis Adespotis subjuncta est pag. 352. Alios scriptores supposititiam hanc esse Constantini Donationem evidenter demonstrantes recensent *Olearius* Abac. Patrolog. p. 119. sub lit. (c) & *Sagittarius* Introduction. ad Historiam Ecclesiast. pag. 611. 612. sub lit. (d) Vide etiam *Arnisæum* loc. cit. cap. VI. p. 176. seqq. Promovere hanc Romanorum in supponendis variis libris, & hac etiam Constantiniana donatione, fraudem maximo studio annisus est *Cicarellus*, monente Magnifico D. *Maiero* in Dissertat. Epistolica. Addit & alia scripta contra hanc donationem Tom. III. Autographor. Lutheri & Coætaneorum pag. 69. 70. (e) Cœterum Commentarium in hanc Constantini Donationem non tam *Casaubono*, quam *Marquardo* FREHERO adscribere vult *Deckherr.* de Scriptis Adespotis pag. 118. 119.

II. Citatur quoque Constantini Magni nomine ab EUSEBIO *Oratio ad Patres in Synodo Nicena*, & alia ab hac diversa à GELASIO, quam tamen ab ipso potius Historico fictam judicat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 96. b. sub lit. (f)

(a) DU PIN Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Eccles. p. 23. T. II.

Tout ce que nous venons de dire de l'établissement & de l'accroissement de la domination des Papes, fait voir que ce n'est point à Constantin, mais à nos Rois, qu'ils sont redevables des fondemens de leur Souveraineté; & par consequent que l' Edit de Donation, *qui porte le nom de Constantin, est entierement supposé; mais il est assez difficile de deviner qui est l'Auteur de ce faux monument, & le motif qui l'a fait fabriquer &c. Quelques-uns attribuent ce faux monument à l'Auteur de la Collection* d'Isidore, *grand & celebre fabricateur de ces sortes de pieces. Cette conjecture est la plus probable, mais elle n'est pas encore certaine, & il vaut mieux suspendre là-dessus son jugement, que de s'arrêter à des conjectures peu solides.*

(b) Arnisæus, de subjectione & Exemtione Clericorum cap. VI. (quod integrum de hac donatione agit) p. 169. 170.

Donationem *hanc diversis verbis, diversoque sensu proferunt*, Melchiades, *in c.* Futuram. *12. q. 1. & Acta beati Sylvestri, quæ* Gelas *apud Burchard. lib. 3. c. 217. inter hagiographa reponit, quanquam authorem ignorari consitetur, quem* Augustinus Eugubinus *in lib. de Donat. Const. ab* Eusebio Cæsariensi *scriptum falso disputat contra* Vallam, *cum non tantum stylus cum Eusebio non conveniat, sed nec historia, quam Eusebius in vit. Constant. vel non enarrat, quod maxime facere debuisset, vel plane aliter, imo modo contrario. Eandem aliter* Palea *c.* Constantinus *96. dist. aliter Leo IX. in Epist. 1. ad Michaël. aliter* Balsamon, *in Photii nomocanon. t. 8. c. 1. & Matthæ.* Blastar. *IC. in synops. Jur. Canon. c. de* Bulgar. Cypr. & Iber. *aliter* Nicolaus *III. in C.* fundamenta de Elect. *n. 6. aliter* Petrus Damian. *in discept. Synodali*, Martin Polon. *sub Sylv.* Alber. de Rosat. *C. de* off. præf. Vib. Anselmus, Deus dedit, Ivo Carnut. Eugubinus: *aliter alii proponunt: Ita ut vel hoc nomine donatio suspecta esse debeat, cum duodecim ejus diversa instrumenta proferri posse scribat autor comment. ad Donat. Const. ad Regem Britan. quia tabulæ plures ejusdem actus inter se congruere debent, ne ipse Constantinus eas rejiciat, qui dicit: l. scripturæ 14.* C. *de fid. instrum.* Scripturæ diversæ & fidem sibi invicem derogantes, nihil habere firmitatis possunt: Et ubi repugnantia inter se in testamento jubentur, neutrum ratum est. *L. ubi repug. ff. de R. J.* Et quod pluribus datur, quando non apparet, cui datur, nulli competit *l. si quis de pluribus: 27. de reb. dubi.* Acta *enim* Sylvestri *& Palea, Palatium Lateranense, Romanam urbem & omnes Italiæ seu occidentalium regionum provincias, loca & civitates Sylvestro attribuunt.* Anselmus, *lib. 4. in rubr. c. 32.* Deus dedit, *lib. 4. c. 1. Edicti summam talem proponunt, quod* Constantinus *Imperator Papæ concessit coronam & omnem regiam dignitatem in urbe Romana, & in Italia, & in partibus occidentalibus.* Melchiades: *dona immensa contulit, & fabricam templi primæ sedis beati Petri principis Apostolorum instituit, adeo ut sedem imperialem, quam Romani Principes possederant, relinqueret, & beato Petro, successoribusq; suis profuturam, concederet.* Nicolaus *III. solius urbis Romanæ meminit. Petrus* Damianus *ait:* Palatium Lateranense, quod eatenus aula regalis extiterat, perpetuo jure concessit: regnum Italiæ judicandum tradidit. *Alius igitur*, sedem imperialem, *alius* Romanam urbem, *alius* Palatium Lateranense, *alius* habitum, & dignitatem regalem *traditam scribit, alius* totum imperium occidentale, *alius* Italiam tantum *judicandam concessam: cuinam creditis? cum omnium sit eadem fides. Certe quia non apparet, utri credendum, satius fuerit, neutri fidem habere, per d. l.* si quis.

(c) Olearii Abacus Patrologicus, pag. 119.

Omnia & singula isthæc unicus Gualtheri *sistit libellus.* Labbeus *quoq; Tom. 1. diss. pag. 237. istud Constant.* Donationis *edictum in dubium merito revocatum esse fatetur.*

(d) Sagittarius Introductione ad Historiam Ecclesiasticam p 611. 612.

Donationem *Sylvestro Papæ (ut volunt) factam, ex editione* Bartholomæi Picerni de Monte Arduo, *cum Laurentii* Vallæ *in Donationem illam Declamatione, ex* Ulrici Hutteri *ad Vallæ Declamationem* præfatione, *& aliorum de eadem Donatione* judiciis, Ortvvinus Gratius *in fasciculo rerum expetendarum & fugiendarum publicavit. Eandem Donationem, non ut à* Gratiano *truncatim, sed integre editam, cum versione duplici*, Theodori Balsamonis, & Matthæi Blastaris, *& Commentariis illustratam, vulgavit* Marquardus Freherus. *Libros V. de hac Donatione sub alieno nomine in lucem dedit* Raphael Castellus, *Bononiensis, Soc. J. Fictitiam commentitiamq; hanc donationem complures singularibus scriptis ostenderunt, & in his* Caspar Bitschius, *Ic. Argentoratensis*, Joachimus Hildebrandus, *Helmstadiensis*, Johannes Himmelius, *Jenensis, &* Gilbertus Voëtius, *Ultrajectinus Theologi: M.* Michaël Haynovius: *ut alios taceam, partim ab* Hottingero *in Elencho Scriptorum suppositítiorum laudatos.*

(e) Autographorum Lutheri & Coætaneorum Tomus III. p. 69. 70.

Donationis *quæ* Constantini *dicitur, Privilegium Bartholomæo Pincerno do Monte arduo: ad Julium II. Max. Pontif. Interprete. Laurent. Valla Patritii Romani, contra ipsum, ut falso creditum & ementitum privilegium Declamatio. Cum Ulrici Hutteni Equitis Germani, ad Leonem X. Pontif. Max. præfatione, dat. 1517. Nicol. de Cusa, tit. S. Petri ad Vincula de Donatione Constantini. Antonius, Archi Episcopus Florentinus de eadem re. R. P. D. Hieronymus Paulus Cattalanus, J. U. D. ac Cubicularius Alexandri VI. Pontif. Max. de eadem donatione.*

(f) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 96.

Oratio ad Patres in Synodo Nicæna, *ap. Euseb. vit. Constant. in l. 3. c. 12. Aliam ab hac & multo prolixiorem exhibet* Gelasius *Cyzic. Hist. Concil. Nicæn. l. 2 c. 7. quam tamen potius ex Historici ingenio fictam, quam revera à* Constantino *habitam merito quis suspicari possit.*

CONSTANTINUS v. à *Monte laboris.*

- - - - - - - v. *Opelius.*

(719.) CONSTANTINUS *Monachus* CASSINENSIS. Ejus extat *Pantechni* imo *parva* techni s. *ars* parva *Galeni.* Est autem liber IX. RASIS, *Ravius ad* Gesnerum, qui mox addit, Constantinum Mesvem & Rasim ex Arabico in latinum transtulisse, eosque suppresso nomine edidisse. Hucusque *Symbola Normanniana.*

(720.) CONSTANTINUS PORPHYROGENETA. Lib. II. de Them. Th. 9. quæ de *Urbe Lisso* scripsit, verbotenus descripsit ex STRABONE, Lib. VII. p. 316. teste Luca *Holstenio* in not. in *Stephanum de* Urbib. p. 191. Hæc ex *Almeloveeni* Syllabo Plagiariorum p. 12.

(721.) *Robertus* CONSTANTINUS, qui Montalbani Medicinam fecit, sua ex SCALIGERO *in Avicennam Scholia* descripsit. Scaligerian. I. p. 12. Insimulabatur, ac si notas Julii Cæsaris Scaligeri plagio sublegisset; sed eas edendo, hoc Crimine sese absolvit *Colomesius* Galliæ Oriental. pag. 103. Vide *Almeloveen* Syllabi Plagiar. pag. 12.

---

(722) *M. Antonius* CONSTANTIUS, Theologus Lovaniensis. Ejus nomine editum est Parisiis 1552. Volumen *de Eucharistia contra Capharnaitas*. Verus Auctor est *Stephanus* GARDINERUS, Anglus, & regnante Maria, Angliæ Cancellarius, ut indicant, *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 675. b. *Miræus* Biblioth. Eccles. Part. II. p. 51. c. 65. sub lit. (a) John. *Parike* the fall of Babel 54. Oxon. 1608. in 4to. docente *Symbola Normanniana*. Quibus addit *Mollerus Flensburgensis Epistolas Theolog.* & Ecclesiast. præstantium & Eruditorum virorum, præcipue *Remonstrantium* pag. 132. 133. ubi Historiam hac de materia ortæ inter Gardinerium & P. Martyrem disceptationis prolixe describi asserit. Vide etiam *Melanges* Historiques *Colomesii* p. 52. *Marci Antonii* CONSTANTII nomine editum hunc *Gardinerii* librum asserit *Lavather* Histor. Sacram. p. 109. & 132. (b) Ex Carcere scriptum hunc de Eucharistia librum *contra P. Martyrem* sub *Constantii* nomine à *Gardinero* memorat *Pitseus* de Illustribus Angliæ Scriptoribus p. 749 At Thomas *Hyde* ejusmodi argumenti librum *Gardinero* adscribit in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 278. a. Sed personæ nullam mentionem facit, sine dubio quia dein sub vero nomine prodiit. Adde *Hottingeri* Schol. Tigurinæ Append. I. sive Bibliothec. Tigurin. pag. 150. cujus excerpta (c) damus.

(a) Miræus Biblioth. Ecclesiast. Part. II. p. 51. c. 65.

Stephanus Gardinerus, *Anglus*, *Henrico VIII. Regi à Secretis cum esset, Richardo Pacæo in Decanatu Londinensi ad S. Paulum sub anno 1531. successit. Exinde ob doctrinam, solertiam atque industriam, Episcopus Wintoniensis & Cancellarius Angliæ fuit.* Marci Antonii Constantii, *Theologi Lovaniensis, titulo eruditum volumen* Eucharistia contra Capharnaitas *Parisiis 1552. & Lovanii 1554. publicavit. Exstat item Londini 1553. in 4. editum* Diacosio-martyrium, *hoc est*, Testimonium ducentorum de veritate corporis & sanguinis Christi in Eucharistiæ, adversus Petrum Martyrem hæreticum: *qui liber auctorem præfert* Joannem Withum, *Anglum Wintoniensem Episcopum.*

(b) Lavather. Hist. Sacram. p. 132.

Eodem tempore prodiit Petri Martyris defensio doctrinæ veteris & Apostolicæ de Eucharistiæ Sacramento *adversus* Stephani Gardineri *Episcopi Wintoniensis*, *librum: quem ille* primum *quidem* sub nomine Marci Antonii Constantii, *deinde vero* suo ipsius *nomine evulgavit.*

(c) Hottingerus Scholæ Tigurinæ Append. I. sive Biblioth. Tigur. p. 150.

Defensio doctrinæ veteris & Apostolicæ de Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento, *adversus* Stephani Gardineri *librum, quem ille primum sub nomine* Antonii Constantii, *deinde proprio suo ipsius nomine apposito evulgavit: opus longè accuratissimum, in quo quicquid de Eucharistia, in sacris literis, Patrum Conciliorumque monumentis proditum est, accuratè & copiosè tractatur. Tiguri excus. Anno Domini 1559. f.* disp. *de Eucharistiæ Sacramento, habita in celeberrima universitate Oxoniensi, de eadem retractatio, ibidem habita. Hi duo libri primum in Anglica excusi sunt, & posteà apud Andream Gessnerum, & Rodolphum Wyssenbach, An. D. 1552. in. 8v. & postremò à Froschouero, unà cum defensione doctrinæ de Eucharistia &c. in fol.*

---

(723) *Ostilio* CONTALGENI, Academico Apatista. *Anagrammatica* Larva est *Augustini* COLTELLINI sub qua edidit: *L' instituti dell' Anatomia de Corpo Umano, à beneficio de' Professori ed altri studiosi di essa.* Spiegate in versi Toscani in Firenze per Amator Massi 1651. in 12. recensente *Leti* Italia regnante Part. III. p. 379. 380. sub lit. (a) Superaddit adhuc alia quædam opuscula ab hoc Coltellino sub persona *Contalgeni* edita, *la Visiera Alzata* Hecatostes num. II. p. 23. 24. sub lit. (b) quem in fine horum excerptorum intelligit Leti. Adde *Biblioth.* Aprosianæ p. 203. 268. 273. 281. & seqq. 457.

(a) Leti Italia Regnant. Part. III. p. 379. 380.

1. *L'Institutioni dell' Anatomia del Corpo Umano, à beneficio de' Professori, e altri studiosi di essa. Spiegate in versi Toscani dà Ostilio* Contalgeni *Accademico Apatista* Parte I. *All. Illmo. Signore il Sig. Gio.* Walpoole *Cavaliere Aurato. In Firenze per Amator Massi 1651. in 12.*

2. ---- ---- *Parte* secunda *all' Illmo Sign. Marchese Francesco Coppoli. In Firenze per Amator Massi. 1651. in 12.*

3. ---- ---- *Parte* terza *sezione prima all' Illmo e Reumo Sign. Arciprete Francesco Rinuccini. In Firenze per Amator Massi 1651. in 12.*

Nella detta prima *sezzione della terza parte è una lunga, e sensata Prefazzione, in sua* difesa.

4. ---- ---- *Parte* Terza *sezione seconda all' Illmo Sig. Marchese Bartolomeo Corsini. In Firenze per Amator Massi 1651. in 12.*

Della suddetta Anatomia, benche il Padre Aprosio *non ne faccia menzione doue favella del Sig.* Coltellini, *ne parla però à carte 467. come anche di altre sue Opere, le quali per tal causa saranno da me tralasciate, e registrerò solamente quelle delle quali non fa menzione alcuna.*

(b) Villani Visiera Alzata pag. 23. 24.

II. AGOSTINI COLTELLINI. *Auuocato Fiorentino Fondatore dell' Accademia degli* Apatisti, *Oltre molte opere stampate col proprio nome, notate per la maggior parte nella Biblioteca Aprosiana dell' Antiuigilmi, e nel Lib.* IV. *della P.* III. *dell' Italia Regnante di Gregorio Leti Italo Sabaudo, diede fuori sotto nome d'* Ostilio Contalgeni *Anagramma del proprio nome.*

Ende-

Endecafillabi Fidentiani *In Fiorenza, nella Stampa del Massi, e Landi* M.DC.XLI.8.
Endecafillabi Fidentiani *P. II. Iui come sopra* M. DC.LI.12.
Rime *Piaceuoli. Come sopra.*
Lezione, ò *vero* cicalata *sopra 'l sonetto di* M.Francesco Berni.
Chiome d'argento fine irte,& attorte.
Iui, M.DC.LXIX.*come sopra.*
Il Vecchio Preferito, *Scherzo serio* M.DC.LII. 12.
Mantissa Fidentiana. *Iui per Francesco Onofri,* M DC LXIX.
Enimmi. *Come sopra.*
L'Istituzioni dell' Anatomia del Corpo humano à benefitio de Professori, ed' altri studiosi *di esse, spiegate in versi. Iui alla scala di Badia* M.DC.LX.12.
D. Gusonis de Gusonibus Magistri in Grammatica, Laureati in Poësia, Doctoris solemnis; & quinque membris, & plus si possibile fuisset Perfecti, & Plusquam perfecti in omnibus rebus, & quisdam aliis, Epistolarum Latinissimarum Semicenturia prima dimidiata. Opus utile, honestum, delectabile,& necessarium non solum omnibus bonæ. Latinitatis studiosis, sed etiam aliis, in Scholis, Foris, & ubique versantibus. *Florentiæ ex Typogr. Hippolyti de Naue* M.DC.LXIX.12.

CONTRADA v. *Belus.*

(724) COOBUCK, *Robarts: Robert.* PERSONIUS où PEARSONS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 545. Hunc Robertum Parsons alias vocari COOBUCK, refert etiam *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 36. sed quid proprie sub hoc nomine ediderit, non indicat; Quanquam aliquot Parsonii scripta ibidem recenseat. Et *Sotvel.* quanquam ab hoc Parsonio & suppresso nomine edita quædam agnoscat, de nomine Coobuck tamen plane silet. Biblioth. Script. Societ. Jes. p. 727. a.

(725) *Theodorus* COORNHERTIUS. Alias *Theodorus Volchardus* COORNHERT. Vide Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 178. b. ubi sub hoc nomine recensentur ejus scripta.

COPA v. *Idoplare.*

(726) COPRIANUS: *Cyprien* REGNERI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 545. passive nempe dictus est Autor hic a Salmasio in diatribe de mutuo *Coprianus,* vide Anonym. num. 963. nec quicquam credo alias sub *Copriani* nomine a Regnero editum.

(727) COPPA, *Idoplare:* PLACIDE REINA. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 545.

COPUS v. *Alanus.*

CORALLUS v. *Abydenus.*

CORBELIENSIS v. *Ægidius.*

(728) CORBINIANUS, est D. Brod-Korb/ Syndicus Francofurtanus ad Viadrum; ut retulit mihi coram Dnus Lic. Georgius *Schrötering.* toties laudatus, civis, & ex auditore familiaris meus honoratissimus.

CORDATUS v. *Eubulus.*

(729) CORDO, *Geniate: Simon* DE GENES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 545.

CORDUBENSIS v. *Alvarus.*

(730) CORDUS *Euricius: Henricus* URBANUS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 545.

(731) CORINTHI nomine quod breve extat scriptum Græca lingua, *de quinq; dialectis.* Illius auctorem esse GREGORIUM *Corinthi Metropolitam* docet Isaacus *Vossius,* in non protritæ eruditionis Commentario ad Catullum p. 240. *Symbola est Flensburgo-Molleriana.*

CORNELIUS v. *Aspasio.*

v. *Aurelius.*

v. *Callidus.*

(731) Lucius CORNELIUS Europæus, quod ab aliis Jesuita *Melchior* INCKHOFER, ab aliis *Caspar* SCIOPPIUS credatur, monuimus in *Rhodianis* n. 59. Extat idem liber Germanice titulo: Der Europäischer Lucius Cornelius: Monarchia der alleigenen oder so genanten selbst-Sonnen an Leonem Allatium 1663. in 12.

Recusus liber est 1673. in 4to cum *Alphonso Vargas.* Verus libri Auctor valde dubius est, aliis SCIOPPIUM aliis INCHOFERUM indigitantibus. vid. *Königium* Bibl. vet. & Nov. p. 427. *Cinelli* Bibliothec. Volante Scanz. V. p. 67. 68. sub lit. (a) in Inchoferum tamen magis inclinat *la Visiera Alzata* Hecatost. num. 76. p. 75. sqq. sub lit. (b) *Pellerus* in not. ad Politicum scelerat. p. 9. & *Alberti,* qui Scioppio plane abjudicat, Ecclesiæ pressæ p. 5. Joannes *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 96. *Gabrielem* BARIACUM *Lermæum,* Auctorem Monarchiæ Solipsorum constituit. At honoratissimus intimus Amicus meus Consiliarius Regius Danicus Christianus *Dorn,* ex Perillustris cujusdam viri, qui ab ipsis Jesuitis hac de re Viennæ certus factus est, relatione, compositum hunc libellum esse asserit a N. CONTARENO Nobili Veneto, uti indicant ipsa ejus verba sub lit. (c) ex epistola ejus d. 23. Jun. 1689. ad me scripta. Ceteroqui ex rei veritate scriptum librum hunc esse judicant *Bosius* dissert. de comparanda prudentia civili. §. 82. p. 37. & *Bibliotheca Politica* contracta §. 83. sub lit. (d)

Rhodianis olim allita hæc reddimus.

Monarchia Solipsorum *adscribitur Melchiori INCHOFER Soc. J. in 8. Ven. A. 1651. & ante*

ante jam alias sub nomine L. CORNELII EUROPÆI, & ad exemplar Venetum apud Batavos 1648. cum clave onomastica, *& deinde alibi aliquoties diversis formis recusum opusculum, ab aliquo ex ipso ordine profectum esse, jam dudum & mihi & aliis Viris me Sagacioribus visum est. * Aperte vero primus hoc, quod sciam, affirmavit* Christoph: Pellerus *in notis adpræfationem Politici scelerati impugnati pag.m.9. sic scribens.* Monarchiam Solipsorum perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N.Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum. *Quamobrem malim hisce auctoribus hoc accredere quam conjecturæ Excellmi JCti.* Ottonis Taboris *in præfatione sua ad disputationes* de Confrontatione *doctissimas, ubi auctorem hisce verbis citat:* Lucius Cornelius Europæus (sive is sit *Gaspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum) in Monarchia, quam dicit Solipsorum, Leoni Allatio dedicata *&c. Vide Excell.* Geislerum de Mut. nom. *in exemplo 9. decadis 4. utrumq; hunc locum etiam citantem. Sub ipso genuino nomine Melchioris Inckhoferi, extant etiam alia scripta quæ curiosi cum hoc comparare possint, ad præsumtionem eo magis roborandam. Ex iis nunc in mentem redeunt sequentia.* Tractatus Syllepticus de Terræ Solisque motu vel statione secundum Scripturam & SS. Patres, Romæ. 1633. in 4 Historia Sacræ Latinitatis *libris VI. Monachii 1639. in 8.*

Tres Magi Evangelici. Romæ 1639. 4.

Quomodo etiam occasione scripti hujus coram S. congregatione comparere, ac rationes facti sui reddere, titulumque operis & alia immutare necessum habuerit, vide apud Philippum Alegambe Bibliothecæ Jesuitarum *p. 340. ubi quædam ipsius prodiisse sub alienis nominibus R.P.E.L. &c. commemorat, quæ tamen illa sint non exprimit. Plura ejus scripta recenset* Leo Allatius *in Apibus Urbanis pag. 190.*

Hactenus *Rhodiana.* Quibus nunc addo *Sotvellum* p. 608. b. verba Alegambes tantum pro more suo repetere, & serius allatas *Notas Diecmannianas* (c) non ideo præter mittendas. Adde *Baylii* Dictionaire Tom. II. p. 167. hic quoque de meis allegatis alieno tunc per errorem loco insertis nunc omissis rectissime quod gratias ago, monentem.

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanz V. p. 67. 68.

Lucii Cornelii Europei Monarchia Solipsorum ad Virum Clariss. Leonem Allatium. Venet. *1645. in 12. Questa è la I. editione di questo Opuscolo essendo doppo stato ristampato molte volte e tradotto anche in lingua Tedesca;* Il Tabor, *celebre jurisconsulto dubita che l' Autore di esso possa essere stato lo* Scioppio, *mà communemente però si crede, che il suo vero Autore fusse il P.* Incofer.

(b) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. 76. p. 75. seqq.

LXXVI. LUCIO CORNELIO Europeo. Sotto questo nome dalle stampe di Matteo Lezi, e di Gio: Vecellio Cadorini compagni, però ad instanza di Francesco Baba, che teneua impediti i torchi, vscì questo libercolo.

Lucii Cornelii *Europæi Monarchia Solipsorum. Ad Virum Clarissimum* Leonem Allatium *Venetiis M. DC. XLV.* 12.

Fù dedicato ad un tale Timotheo Cursanti, *al quale chi leuasse la Maschera mi farebbe gran seruitio. Chi lo farà,*

Erit mihi magnus Apollo.

Quanto all' Autore, andarono molti in sospetto, ne mancò taluno, che pasò per Genoua andando al Congo intorno all' Anno M. D. . XLVIII. di farsene Autore. Tanto mi fù riferito dal gentilissimo Tobia Pallauicino *del q. Fabritio di B. M. che pure viuena curioso d' intenderlo. Discorrendone poscia in Roma fù stimata vna mera sciocchezza. Non mi riesci di cavarne di più; bensì mi fù detto da un Amico, che fatta la cerca con licenza del Papa delle scritture del* Inchofero *temendo di simil ventura alle sue, sacrificò à Volcano alcune scritture spettanti alla stessa* Monarchia, *che forse poteuano essere di quei libri, che si nominano nell' ultima pag.* Alterum de intestinis Solipsorum, de externis bellis alterum. *Per quello, che io potei cauare da tal uno degl' interessati in Viterbo nel M. DC. LI. interrogandolo del libro dell'* Inchofero *mi disse, che nelle Scriture ritrouarono qualche notarella che verteua nell' istessa materia, e lettere del Conte* Giulio Clemente Scoti, *e che interrogato intorno al Libercolo della* Monarchia *disse non hauerlo fatto: ma che haueuano in mano da poter convincere, che egli l'hauesse fatto. Come in fatti si fosse, non potè sapersi, perche andato prima à Macerata, dindi à Milano, essendo passato all' altra Vita li XXVIII. di Settembre del M. DC. XLVIII. restò la Causa senza sentenza deffinitiva. Si osseruino però à pag. 143. queste parole;* Lucius Cornelius Europæus à quadraginta quinque annis ficte solipsus. *Entrò il M. DC. VII. & uscì il M. DC. IIL. ne perciò dourebbero essere, che XXXVIII., pure sarà ciò fatto ad arte. Ma non più.*

(c) Symbola Dorniana.

Bey dieser Gelegenheit habe nicht unterlassen wollen zugleich einen *Anonymum* mit zu überschreiben/ von welchem über Vermuhten vor einigen Tagen von einem *Viro perillustri & quidem Erudito* umbständliche Nachricht bekommen. Das Buch ist gar klein in *12mo* etwa ein halb *Alphabet: titulus:* Respublica solipsorum *Cornelii Europæi nomine. Verus Autor* ist N. Contarenus, *Nobilis Venetus,* welcher *quarti ordinis Jesuitarum* einer schon gewesen / und als *Doctor Theologiam profitiret* welcher wie ihme einer *præferiret,* sich gegen den *superiorem* so außgelassen/ daß er *ab gradu* wiederum *ad syntaxeos professionem* verwiesen worden/ darüber er entrüstet/sich so bezeigt/daß er gar ausgesetzet worden; da er dann *extra societatem vivens hoc scriptum edidirt.* Hoc ex ore illustris viri, qui in munere

munere publico Viennæ degens ipsemet id ex ore ipsorum Jesuitarum hausit.

(d) Bibliothecæ Politicæ contractæ §. 83.

Pertinet huc etiam Monarchia Solipsorum *sub nomine* Lucæ Cornelii Europæi, *primum Venetiis, deinde in Belgio edita, Iesuitarum artes, mores & studia, totiusq; societatis arcana & statum, mirâ industria & elegantiâ recludens. Inter Iesuitas 45. anno exegisse, nec vilibus officiis adhibitum non obscure Autor in fine Libri & alibi significat, proinde non indignus cujus narrationibus fides adhibeatur.*

(e) Symbola Diecmanniana Marginalis.

Nicolaum *vocat cum* Pellero, *& à Melchiore distinguit* Konig. *Biblioth. V. & N. pag.* 427 *Le Pere* Incofer *Jesuite Allemand a esté decouvert estre le vray Auteur du livre contre les Jesuites intitulé*, Monarchia solipsorum. *Cestoit un homme fin & rusé. Hæc Excerpta* Naudæana ex MSℓto Patini. *v. omnino* Bayle *Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. p. 167. uti &* Deckherrum *de Scriptis Adesp. p. 95. & Mr.* Arnauld Morale Practique *des Jesuites T. 3. p. 686. citat.*

(732.) CORNELIUS GALLUS Forojuliensis. Ejus nomine circumferuntur *Elegiæ sex*, quæ sunt MAXIMIANI cujusdam, judicio *Gyraldi* apud *Fabricium* Bibliothecæ Latinæ p. 33. v. Gallo.

CORNELIUS v. *Maximus.*

(733.) CORNELIUS NEPOS. Ei adscriptus (1) liber *de viris illustribus urbis Romæ* est SEXTI AURELII VICTORIS, ut evincit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8. & 168. sub lit. (a) adde *Frisium* Biblioth. Gesnerian. p. 176. Qui ibidem quoque affirmat (2) Cornelio Nepoti adscriptam *Epistolam ad Ciceronem* esse FRANCISCI PETRARCHÆ. Vid. quæ sub lit. (b) excerpsimus. Cæterum prior iste liber de viris illustribus Multis Auctoribus à diversis assignatus est, videlicet TACITO, PLINIO JUNIORI, ÆMILIO PROBO, SVETONIO, ASCONIO PEDIANO, quos ex *Schotti* in hunc librum Aurelii Victoris prolegomenis recenset *Symbola Normanniana.* Et de *Æmilio Probo* quidem num. 43 Pseudonym. prolixe satis egimus, quæ vide.

(a) Fabricius Bibliothec. Latinæ pag. 168.

De viris illustribus urbis Romæ, quorum primus est Proca, Rex Albanorum, ultimus Q. Pompejus. *Hic libellus sæpius prodiit sub nomine* Cornelii Nepotis, Suetonii vel Plinii Secundi junioris. *Fuit etiam qui* Asconio Pediano *adscriberet Johannes* Metellus *in literis ad Steph.* Pighium: *ut docet Clariss* Hanckius *lib. 2. de Rom. rerum Scriptoribus pag. 300. At hic lib. 1. p. 151. seqq. cum* Sexto Aurelio Victori *recte vindicat autoritate veterum codicum, in quibus libellus iste dicitur* pars prior historiæ abbreviatæ Victoris, *ita ut* altera pars *sit.*

(b) Frisius Bibliothecæ Gesnerian. pag. 176.

Cornelio Nepoti, *aut* Pomponio Attico *falso adscripta Epistola, ad Ciceronem, quæ* Francisci Petrarchæ *est ad Ciceronis manes: nam, & istam, & aliam similem de eloquentia* Ciceronis, Paulus Æmilius *inter Petrarchæ lucubrationes invenit. Impressa sunt cum operibus Ciceronis post tertium librum Epistolarum ad Q. fratrem.*

(734.) CORNELIUS Papa. Ejus *Epistolæ decretales* suppofititiæ sunt: docente *Oleario* Abac. Patrolog. p. 120. sub lit. (a) Harum plane mentionem non faciunt *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. & *Miræus* in Bibliotheca Ecclesiastica. Symbola Mastrichtiana de epistolis ei a Pseudo-Isidoro affictis citat *Bellarm. Baron.* &c.

(a) Olearius Abaci Patr. p. 120.

Cornelius Papa, *anno 253. sedens, Episcopatu dignus & legitime vocatus encomio Cypriani, quod afferunt Centur. Magd. cent. 3. c. 10. Ejus Epistolæ duæ, a Gratiano inter decretales evectæ, & Biblioth. Patr. edit. 2. Tom. 3. f. 72. insertæ, at omnino suspectæ, &, ceu pleræque aliæ aliorum ejus præcessorum, fictitiæ. vid.* Cocum *p. 68.* Blondell. *p. 310.* Dannh. *Christeid p. 900. &* Bebel. *Hist. sec. 3. p. 492.*

(735.) CORNICEN *Danicus: Pierre* VINSTRUP. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 545. *Personati* hujus nominis non meminit *Bartholinus* de scriptis Danorum pag. 225. ubi Petri Winstrupii scripta recenset.

(736.) CORNUTUS, idem est, qui *Phornutus* aut PHURNUTUS, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 182. b. & post l. 62. a. ubi ejus nomine citat librum: *de Natura Deorum*: seu de Fabularum Poëticarum Allegoriis, Speculatio Basil. 1570. Cornutum à Phurnuto distinguit *König.* Bibliothec. veteris & Nov. pag. 214. a. qui CORNUTO, & *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 176. 698. qui PHURNUTO librum hunc tribuit.

(736. α) CORNUTI nomine extat *Commentarius* antiquus *in Satyras Persii.* Eum Præceptorem Persii *Hieronymus* fuisse scribit in Chronico Eusebii. De Inscriptionis autem veritate rationes dubitandi, doctosque Viros dubitantes, vide apud *Henr. Ernst.* l. 1. c. 7. obser. variar. Ubi tandem probat ex opere, Cornutum ejus auctorem esse non posse, cum posteros suos citet, seque ipsum cum encomio Philosophi virique egregii. Tandem verum auctorem hisce verbis subjungit: *Reperi præterea Mediolani in Bibliotheca Ambrosiana, Cod. antiquissimum calamo exaratum, cujus usum mihi concessit Franciscus Bernardinus Ferrarius, Vir non solum elegans & doctus, verum bonus, & rarissima humanitate præditus; in quo ita scriptum erat;* ACRON *in Persium,* pro Cornutus in Persium. *Idem erat liber, qui Cornuto alias adscribitur*

bitur. Faveo, ut verum dicam huic sententiæ, cum ob antiqui Codicis auctoritatem, tum ob affinitatem sermonis cum aliis, quorum Acron auctor dicitur. Et ego faveo, eidemque sententiæ plerosque viros doctos fautores spe certa promitto, quamvis *Barthius* adversar. 7. c. 16. p. m. 342. se nescire dicat, cur docti tantopere nomen hoc adversentur, quod ego miror in homine, cui totum hunc Exegetam lectum credidissem, quandoquidem tam luculentum ei perhibet testimonium, nimirum quod *suo merito minoris esse nobis non debeat, quam quivis vetus Exegetes.* Adde eund. l. 11. cap. 27. p. 560.

Acroni tribuunt etiam *Hornius* Histor. Philos. p. 255. & *Fabricius* Latinæ Biblioth. pag. 85. sub lit. (a) qui hunc Acronis Commentarium itidem sincerum ad nos non pervenisse autumat; & *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 270. 271. qui tamen ex superstitibus Cornuti in Virgilium Commentariis, dubium circa Acronem movet.

(a) Fabricius Latinæ Bibl. p. 85.

Scholia antiqua ante Pithœum *ediderat Rob.* Stephanus *1549. 8. Locupletiora Elias* Venetus *Pictavis 1563. 4. sed magis selecta sunt quæ Jos.* Scaligero *Eclogario ex Mss. P. Pitæus vulgavit. Neque hæc tamen neque illa qualia hodie extant, vel* Cornutum *vel* Probum *habent autorem, sed ex diversæ ætatis eruditionis interpretum notis sunt conflata. Christiani Scriptoris non esse probat* Pithœus *ex iis quæ ad sat. 5. v. 184. leguntur. H* Ernstius *lib. 1. c. 7. Obs. fide codicis antiqui Mediolanensis tribuere non dubitat* Helenio Acroni, *quod nec Cl.* Placcio *improbabile videtur p. 179. catalogi Pseudonymorum. At longe abest ut credam viris doctis in mentem venisse integra & sincera Acronis in Persium commentaria scholiis illis contineri.* Janus Parrhasius *p. 15. Ep. ait se alios genuinos Probi commentarios in primam* Persii *satyram manu exaratos legisse longe majori cura ac ingenio compositos. Alia scholia vetera in Persium profert* Barthius *lib. 56. cap. 2. lib. II. cap. 27. Adversar.*

---

(737) *Johannes* CORONA aut CORONÆUS. Sub personato hoc nomine prodiit Romæ 1646. in 4. *Tomus primus diatribarum* eruditarum, *quas Storeas appellavit* Auctor *Johannes Stephanus* MENOCHIUS, Italus Papiensis, Societ. Jesu, ut testantur *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societatis Jesu p. 505. sub lit. (a) & *Morhoff.* Polyh. lit. p. 248. 249. sub lit. (b).

(a) Sotvel Biblioth. Scriptor. societatis Jesu p. 505.

Diatribas eruditas, quas Storeas *ab Antiquorum Monachorum opere manuali, appellat Tomis VI. in 4. in quibus latè plura Sacræ Scripturæ loca explicantur; Quæstiones amæniores solvuntur, Antiqui ritus recensentur & Historiæ variæ enarrantur. Horum* primus tomus *prodiit sub nomine Joannis* Coronæi, *reliqui vero nomine Auctoris. Romæ typis Manelfii, & Casoni ab anno 1646. usque ad 1654.*

(b) Morhoff. Polyhist. literar. pag. 248. 249.

Joh. Stephanus Menochius *edidit Italica lingua, tomis sex, varia collectanea, historica, Physica, sacra, moralia. Primum volumen sub ficto nomine* Johannis Coronæ *prodierat Romæ in 4to. Ann. 1646. Titulus est,* le Stuore, *ad Imitationeem Stromatum Clementis Alexandrini conceptus. Alter tomus ibidem ann. 1648. prodiit; uti & sequentes annis sequentibus sub Titulo* Trattenimenti Eruditi. *Selectiora sunt, quæ in his libris habentur, pene eo modo adornata quo* Philippus Camerarius *horas suas succisivas adornavit, &* Petrus Mexias *varias suas lectiones, qui liber ex Hispanica lingua nunc in Germanicam conversus est; quales adhuc plures habentur, quos recensere omnes non patitur instituti nostri ratio. Sufficiat præcipuos enumerasse. Cum ad disciplinas peculiares ventum est, non obliviscemur illorum, qui suæ disciplinæ locos communes scripsere.*

---

(738) *Cesfranchus* CORONEIN. *Anagrammaticum* Involucrum est *Francisci* RINCONI, Hispani Toletani, sub quo in lucem edidit Italice *gloriam gloriarum Deiparæ Virginis,* seu de merito ejusdem. *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 248. a. *Alegambe* & Nicolaus *Antonius* in Bibl. Hispan. hujus non meminerunt.

---

(739) *Annibal* CORRADINUS Veronensis. Ejus opera prodiit *Miles Macedonicus, Plautino Sale perfrictus.* Altdorffii in 4to. Auctor verus est *Henricus* NORIS, Veronensis Augustinianus, docente *Leti* Italia regnante Tom. IV. lib. V. p. 541. & 517. sub lit. (a) adde *Cinelli* Biblioth. Volante Scanzia II. p. 20. eodem remittentem.

(a) Leti Italia Regnante Tom. II. lib. I. p. 517.

Si crede universalmente che sia composizzione del medesimo Padre, anche il seguente Opuscolo.

Miles Macedonicus Plautino Sale perfrictus, Opera Annibalis Corradini Veronensis.

Sic solent superbi subdomari. Plautus in Asinaria III. 3. 112.

Altdorfi Noricorum Typis Jo: Henrici Schennerstædt in 4.

Benche apparisca stampato in Altorfio, *è impresso al mio credere in* Italia. *Ben' è verò che nel detto Opuscolo in alcuni luoghi si loda, ed in altri si riprova il Padre* Noris, *mà tali cose si fanno à bello studio, perche tanto maggiormente si creda l' Opera d' altri.*

COSENTINO v. *Montano.*

---

(740) *Jacobus* COSMA *Fabricius.* Ejus nomine extant *Notæ Stigmaticæ ad Magistrum Triginta Paginarum &c.* impressæ Francofurti anno 1612. tempore nundinarum transmisso illuc Apographo, per Procuratorem Bibliopolæ Parisiensis. Exemplaria vero postmodum Parisios delata sunt & ibi distracta. Auctor scripti est *P. Jacobus* SIRMONDUS, qui hoc in libro sui ipsius mentionem facit, uti scribit Petrus *Aurelius* i. e. Abbas S. Cyranus in Catalogo Jesuitarum larvatorum Operum ejus tom. III. præfixo num. XXIII.

Eas notas stigmaticas nomine hujus Fabricii citat *Hyde* Biblioth. Bodlejanæ Catal. p. 242. a.

Bailletus indicis des Auteurs deguisez p. 553. addit Jacques *Sirmond* douteux.

COSMAS v. *Guymiez.*

(740. α) COSMOPOLITÆ *Historia Naturalis*, seu *Nova & Genuina Animalium Generatio*, *nec non Accuratissima Corporis humani delineatio* Anatomica. Lugduni Bat. typis Joh. Kellenaar, 1686. in 12. Idem est opus hoc cum *Antonii* EVERHARDI *Novo & genuino hominis Brutiq; animalis exortu*, edit. Middelburg. 1661. & quoad posteriorem partem cum D. *Francisci* STOCKHAMERI Medici & Anatomici *Microcosmographia* ed. Vien. 1682. ut testantur *Acta Eruditor. Lipsiens.* A. 1686. p. 471. sub lit. (a) De Cosmopolitæ Lumine Chymico v. in Anonymis num. 1010. β. olim *Rhodianor.* n. CXL.

(a) Acta Erud. Lipf. Anno. 1686 Octob p. 471.

Pro novis duo hæc opuscula in præfatione Typographi ad Lectorem venditantur, quorum Auctores, tum ex modestia, tum quod vino vendibili opus non esset suspensa hedera, reticeri nomina sua voluerint. Neque dubitamus, excepta ea velut nova a multis fuisse, cum parum abfuerit, ut etiam nobis ab eorum editore imponeretur. Ast postquam pervolvere librum coepimus, minime nova esse opuscula, sed mutatis titulis, omissisque auctorum, qui latere tamen non voluerunt, cum hos foetus suos luci publicæ primum exponerent, nominibus, novam tantum faciem mentita, facile deprehendimus. Et primus quidem tractatus, qui Nova & Genuina Animalium Generatio hic inscribitur, non alius est, quam qui Medioburgi sub titulo, Novus & Genuinus Hominis Brutique Animalis Exortus, auctore Anthonio Everardi, *anno 1661. prodiit. Nec in eo mutatum quicquam, nisi quod cum epistola dedicatoria Præfatio Everhardi ad Lectorem plane omissa est, forte quod ad palatum novæ editionis curatori non essent verba, quæ altera statim ejus pagina leguntur. Turpe sane & indecorum est, alienæ messis fructus colligere, vel aliorum ovis incubare &c. & non multo post: Fert proverbium, mundus vult decipi &c. Alter vero, qui nunc sub titulo,* Accuratissima Corporis Humani Delineatio Anatomica, *exhibetur, Viennæ Austriæ anno 1682. hoc titulo prodiit:* Francisci *Stockhamer* Doctoris Medici & Anatomici Microcosmographia, sive partium humani corporis omnium earumque actionum, & usuum brevis quidem, accurata tamen & atoma Descriptio, novis hujus seculi inventis exornata.

(741) COSMOPOLITANUS. Ejus nomine edita *Philosophia libera in 8.* Auctorem agnoscit *Nathanaelem* CARPENTARIUM, ut testatur præfatio Editioni Secundæ Oxoniensi 1675. præmissa. Liber complectitur *Exercitationum decades tres*, paginis in universum 386. comprænhensas, quibus subjectus A Catalogve of some Books printed for and to be sold by Richard Davis in Oxford.

(741. α) COSMOPOLITANUS *Theophilus: Gubert* VOETIUS douteux. p. 605. indiculo suo scribit des Auteurs deguisez toties allegatus *Bailletus.*

(742) *Hieronymus* a COSTA, Juris Doctor & Protonotarius Apostolicus: Edidit *Historiam de Origine & Progressu Redituum Ecclesiasticorum* Francof. 1684. in 12. Personatum Autoris nomen esse agnoscunt *Eruditi Lipsienses in Actis* 1684. p. 497. eundemque notas etiam edidisse ad libellum *Pauli Sarpii*, de Materia beneficiaria, sed quis nam præcise sit, non determinant. Eadem habet quoque *Sagittarius* Introd. ad Histor. Eccles. p. 426. *Richardum* tamen hunc esse SIMONEM asserit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 545.

COSTANTIO v. *Ialpiteo.*

(743) COSTERIUS *Joannes: Cornelius* BLOCKIUS: ait *Baillet*, liste des Auteurs deguisez pag. 545. Eum vocat BLOCHIUM *König.* Bibliothecæ Vet. & Novæ, p. 114. b *& orationem de proprietatibus Religiosorum* publicasse A. 1565. testatur.

(744) *Fabius* COTTA Romanus vertit *Italice Onosandri Strategicum.* Cottam hunc eundem esse cum *Francisco* COCCIO, qui Strategicum *Onosandri* Commentariis Politicis illustravit, multis rationibus ut credat se adduci affirmat *Naudæus* Bibliograph. Militar. p. 87. & 88. Quod quidem non abnuit P. Nicolaus *Rigaltius* in præf. in Onosandri Strategicum, sed tamen sibi versionem hanc Coccii Italicam videre nondum contigisse addit in margine. p. 12.

(745). CRACOVIENSIS Collegii S. J. nomine publicasse *Paulum* KUHN, Jesuitam Polonum, sequentia scripta, testis est *Alegambe* p. 367. *I. Trophæum Regale Potentissimo Polonorum & Svecorum Regi Vladislao IV.* Cracoviam *ipso suæ inaugurationis die ineunti*, Anno 1633. *II. Immortales Gratias eidem Serenissimo Regi, Liberatori, Vindici, Servatori, dum pacato Septentrione, Victorem exercitum in Amurathem Turcarum Imperatorem duceret. 1634. III. Arcum Pacis, novo sine sanguine Triumphatori Vladislao IV. Sarmatiæ Monarchæ, ab Expeditione bellica in Amurathem Turcarum Imperatorem suscepta, feliciter & auspicato reduci, Societate à Jesu consecratum* 1635. Aliumque itidem Jesuitam Polonum, *Severinum* KARVAT WOKICIEWIC, eodem nomine sequentia scripta prodidisse testatur idem p. 421.

I. *Lachrymas Vectigales magnis manibus Magni Sigismundi III. Poloniæ Sueciæque Regis, inter parentalia sacra persolutas,* anno 1633.

II. *Siradiam trabeatam, dum illustrissimus Dn. Stanislaus a Koniecpole Koniecpolski, Supremus exercituum Dux* Cracoviensem *Castellanatum adiret, propositam sub auspiciis Procerum, Siradianæ gentis luminum.* Anno Domini 1633.

Et hæc duo scripta *carmine* quidem *Heroico* consignata sunt testante *Sotwello* Biblioth. Script. Societat. Jesu p. 737. b. & *Wittenio* Diar. Biograp. ao. 1658. d. 6. Jul. qui (III.) adhuc prosa oratione confectum adjungunt; *Elogia 12. Cæsarum.* De Paulo *Kühn* eadem cum Alegambe asserunt *Sotwel.* p. 652. *Witte.* A. 1649.

(745. α) *Andreas* CRAGIUS Danus. Ejus nomine extat libellus *adversus Epitomen Physicæ* Georgii *Liebleri.* Larvam hanc esse *Nicodemi* FRISCHLINI, qui sub *Cragio*, *Lieberi* quondam Convictore latere voluerit, arbitratur Martinus *Crusius* apud *Frischlinum*, Dialogo I. pag. 178. strenue hoc negante *Frischlino* loc.cit.& p.135. indicante *Symbola Normanniana.*

(746.) *Nicolaus* CRAGIUS. Ejus nomine qui extat, de *Republicâ Lacedæmoniorum*, liber CUJACIO adscribitur *à Keckermanno* Tomo suorum operum II. p 1074. ex auditu. Is plagiariis eapropter accensetur *Abercrombio*, foris Academici Sect. XLIV. p. 305. v. Joa. Alberti *Fabrum* decadem decadum, citatam; quoque Monatliche Unterredungen 1689. p. 1233. & *Almeloveen* Plagiar. p. 187. ubi eum docet vindicari à plagii injuria ab Henrico *Ernstio* Observ. lib. II. c. 27. ad de Jacob *Thomas.* de plagio §. 398.399. & *Bartholin.* de legendis libris diss. II. p. 44.

(747.) *Theodorus* CRAANEN, Ph. ac Med D.P.P. Ejus nomine editus est à Theodoro Schoon M. D. Hagiensi Tractatus Physico-Medicus *de Homine*, Lugduni Batav. 1689. quem ei suppositum esse pronunciarunt Dni Cranii Auditores. vid *Histoire des Ouvrages des Savans Janvier* 1689. Article V. p. 471 sqq. quanquam *Schoonius* hunc ei Tractatum vindicare annititur. May 1689. p. 277. 278. Plura de hoc Scripto *Cranii*, & quomodo ei oppositum sit aliud à *Gaebnero* sub titulo Medicinæ Veterum restitutæ vide in *Anonymis* num. 1013.

(748.) CRANMERUS, *Thomas*: *Joseph* CRESWEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 525. Sub hoc personato nomine nihil invenio scriptum à Cresvvello apud *Sotwell.* Bibliothec. pag. 521.

(749.) CRAPIN, *le sieur de*: *Jean* TRISTAN DE S. AMANT. *Baillet* deguisem. des Auteurs p. 231. & in Catalogo p. 545.

(750.) *Petrus* CRASSINUS. Ejus nomine edita *Polonia* Auctorem habet *Carolum* SIGONIUM, ut ex *Thuani* de vita sua lib. I. pag. 10. refert *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 335.

(750. α) *Georgius Ernestus* CRAVELIUS Osterodanus, Phil. Studiosus. Ab eo edita sunt *Claudii Galeni* Pergameni, Philosophi & Medici Gentilis celeberrimi (1) *Vita.* (2) *Scripta* quæ extant in locis ordine literarum distributa, & (3) *Pathologia synoptica*, eaque aphorismis inclusa: Hamburgi, literis Gymnasii A. C. 1682. fol. duabus plagulis cum titulo & in aversa pagina præfatione Dr. CAPELLI P.P. *Rudolphi* nempe prænomine, & Collegæ mei Theologi est auctoris, qui auditori huic suo hanc famam & gloriolam, si qua est, dedit: ut ipse tunc eundem auditorem instituens optime novi, utque similiter aliis idem operatus sit expertus sum sæpius, & interdum etiam hoc scripto testatus *v. Lochovius.*

CRESCENTIO v. *Pepe.*

(751.) *Jacobus* CRISPINUS Sacerdos Neapolitanus. Ejus extant *Soliloquia in festo Expectationis Deiparæ.* Neapoli, quorum Auctor est *Simon* CRISPINUS, Neapolitanus. Ord. Reg. ut ex *Silos.* Tom. IIII Histor. Regul. Cler. p. 641. refert *Olearius* in Epistola ad me perscripta d. 26. Jun. 1676. *Toppius* in Bibl. Neapolitana de utroque & Jacobo & Simone Crispino silet.

(752.) CRITOBULI nomine edita est *epistola contra Pelagianos à D.* Hieronymo, vide *Nouvelles des lettres Novembre* 1684. pag. 413. 414. Hujus Epistolæ non meminit *Du Pin* Nouvelle Bibl. nec *Cave* Histor. Liter. Script. Eccles. inter opera D. Hieronymi.

(753.) CRITOBULUS *Hierapolitanus.* Ejus nomine edidit *Joannes* CLERICUS Epistolam latinam de Emendationibus Sacrorum Codicum, IV. Non. Novemb. 1684. ad *Origenem Adamantium*, id est, *Richardum Simonem*, Synopseos novorum Bibliorum Polyglottorum auctorem, ut innuunt *Acta Erud. Lipsiens.* Anno 1687. p. 367. sub lit. (a) Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 546.

(a) Acta Erud. Lipsiens. Anno 1687. pag. 367.

(*Auctor Lejensionis Judiciorum, contra Responsum Bollevillani*,) *in Epistola XIII. copiam facit litterarum; quas IV. Nonas Novembris 1684* Critobuli Hierapolitani *nomine latens* Clericus *latine dederat ad* Origenem Adamantium (*seu Richardum Simonem*) Synopseos novorum Bibliorum auctorem, *de emendationibus sacrorum codicum.*

(754) LA CROIX *du Maine.* Edidit librum qui inscribitur: *Bibliotheque Françoise.* Verum Auctori nomen fuit *François* GRUDE, ut testantur *Menagiana* II. pag. 100. & pag. 101. sub lit. (a)

(a) Menagiana II. p. 100. 101.

La Croix du Maine, *Auteur du Livre intitulé:* Bibliotheque Francoise, *s'appelloit* Francois Grudé; *& il étoit du* Mans, *fils d'un Bourgeois du Faux-bourg de S. Nicolas. Mais comme il avoit une petite Terre dans la Paroisse de Conneray qui est de la Province du Maine, il se fit appeller la* Croix du Maine: *& comme il a pris ce nom dans sa Bibliotheque Francoise, qui est le seul Livre que nous ayons de lui; quoi que si on l'en croit, il en ait fait un nombre infini d'autres, peu de personnes scavent qu'il avoit nom* Francois Grudé. *M.* Blondeau *Avocat du Mans, m'a dit que ce La Croix du Maine étoit de la Religion Pretenduë Reformée.* Joseph Scaliger *n'en a pas parlé avantageusement dans le* Scaligerana.

(755.) CROKART Est *Petrus* DE BRUXELLIS, notante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 187. & II. a ubi hujus nomine citatur *Tractatus in libros Physicorum Aristotelis & tres libros de Anima.* Parif. 1521.

Von Cronberg v. Hartmuht.

(756.) CROSENSIS *Collegii* nomine edidit *carmine Matthias Casimirus* SARBIEVIUS, Polonus Mazovita,

(I) *Obsequium gratitudinis ab Apolline Crosensi*, Johanni Carolo Chodkieviez Palatino Vilnensi. Vilnæ typis Academicis 1619. in 4to.

(II) *Sacram Lithothesim* in prima *Templi Collegii Crosensis* ab eodem fundati inchoatione ibid 1621. in 4to.

(III) *Honorem Sanctorum Reliquiis Vilnæ* exhibitum. Vilnæ oratione soluta ibid. 1631. in 4. vid. *Sotwel.* Biblioth Scriptor. Societ. JEsu p. 600 b. & *Witten.* Diar. Biograph. Anno 1640. d. 2. Aprilis. *Alegambe* de his scriptis siluerat. pag. 377. a.

(757.) *Iroldo* CROTTA. Ejus nomine extat Italice *L' Asino*, *Poëma* Eroicomico Venet. 1652. in 12. con Annotationi del sig. *Sertorio Orsato.* Auctor Scripti est *Conte Carlo* DE' DOTTORI, Nobile Padovano, ut testatur *Leti Italia* Regnante Parte III. pag. 246. & 296. sub lit. (a)

(a) Leti Itali Regnante Parte III. p. 246. & 296.

L' Asino Poëma *Eroicomico d' Iroldo Crotta, (cioè di Carlo Dottori) con le Annotationi dei Sig. Sertorio Orsato, del Sig. Caual. &c. In Venetia appresso i Combi 1652. in 12.*

Pag. 296 L' Asino *Poemo Eroicomico d' Iroldo Crotta, con gli argumenti del Sig. Alessandro Zacco, e le Annotationi del Sig. Sertorio Orsato del Sig Cavaliere. Al Serenissimo Principe Rinaldo Card D. Este. In Venetia 1652. appresso i Combi, in 12. Questo Poema come si è accennato sopra, è del Sig.* Conte Carlo d' Dottori.

(758.) *Florent* DE CROX: *Jean le* PELETIER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 546.

(759.) *Alypius à Sanct* CRUCE: *Jean* HAMONT. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 546.

(760.) *Joannes* DE CRUCE, où *de la Cruz, Martin* DE BONILLA, *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

(761.) *Geraldus* DE CRUCE. Edidit Madriti 1660. in 8vo. *Christum Dominum nostrum patientem, prout narrant quatuor Evangelistæ.* Vid. *Sotwell.* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEsu pag. 345. b. Personatum hoc nomen est, ut idem docet, *Hieronymi* DE PEREA, Hispani Madritensis, Jesuitæ, & ex eo *Witten.* Biogr. Anno 1670. d. 20. Januarii. Eodem loco forma & anno hunc librum Hispanice sub larva Gerardi de Cruce ab Hieronymo de Perea editum memorat Antonius *Nicolai* Bibliothec. Hispan. pag. 452. a. Christo Sennor nuostro padeciendo, como refieren los quatro Evangelistas.

CRUCIS v. *Roseæ Fratres.*

(762.) *Christianus* CRUCIUS. *Chretien* ADRICHOMIUS, *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

(763.) *Ægidio* CRUDELIO *Padovano*, scripsit *la fede tradita*, Compositione Poetica. In Milano nella stampp. di Ludovico Monza 1661. in 4

(II) L' *amor disperato* delirio Poëtico. In Bergamo per gli H. H di Marc' Antonio Rossi 4. Auctorem scriptorum horum esse *Ludovico* DE LA CASA. E. A. Academico incognito di Venetia, declarat la *Visiera Alzata* n. LXXIV. p. 74. Hecatostes hisce verbis:

LXXIV. LODOVICO DE LA CASA. E. A. Accademico *Incognito* di Venetia, per mostrarsi tale all' altrui vedere, si valse di più nomi.

Oratione di S. Agostino Volgarizzata in Terzetti da *Claudio Casola.* Genoua nella stamp. d' Antonio Giorgio Franchelli in fol.

La fede tradita Compositione Poetica d' *Egidio Crudelio* Padovano. In Milano nella stamp. di Lodovico Monza M.DC.LXI. 4.

L' Amor disperato delirio Poetico del medesimo. In Bergamo per gli H. H. di Marc' Antonio Rossi 4.

Genoua piangente per la Peste. Monodia del medesimo. In Milano per il Monza in 4.

Le Nouelle XVII. XVIII. e XIX. nella parte III. delle *Amorose* degl' *Incogniti*, benche poste sotto nome di *Stefano de la Casa*, sono sue.

(763. a) *Ludovicus* de CRURAMONTE. Sub ejus nomine A. 1632. editum librum, cui titulus GESTA IMPIORUM PER FRANCOS, Jesuitam autorem habere judicat *Rivetus* Oper. Tom. III. pag. 1255. b. ubi libellum famosum vocat.

(764) *France de las* CUEBAS, edidit *Experientias de Amor y fortuna.* Sub hac persona latere D. *Franciscum* de QUINTANA Hispanum Madritensem docet *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hisp. pag. 354. adde *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 546.

(765) CUJACIUS. Ei attributa *lx librorum*, qui Basilicorum nomine extant, *Versio latina* est potius adscribenda Germano cuidam, „ judicio

judicio *Teissierii* Tom.II.Eloges des savans p.147.„ quod excerptum vide in Anonymis num.915.„ sub.lit.(b).

CUNRADUS v. *Andreæ.*

(766) Joach. CURÆI Freistadiani nomine,„ „prodiit *Exegesis perspicua & ferme integra controversiæ* „*de sacra Cœna scripta, ut privatim conscientias piorum* „*erudiat, & subjecta judicio sociorum Confessionis Au-* „*gustanæ, quicunque candidè & sine pravis affectibus* „*judicaturi sint*; Ejusdem auctoris *Spongia exigua &* „*mollis*, comparata ad *eluendos colores, quos illevit* „*controversiæ de S.Cœna D.D Paulus Eberus*; *Pastor* „*Ecclesiæ VVittebergensis*. Accesserunt præterea „scripta aliquot D.Philippi Melanchtonis, & „aliorum de eadem Controversia. Heidelb. „1575.in 8. Eadem Exegesis Neostadii, apud Har- „nesium, nec non Lipsiæ, Genevæ, Wittebergæ, „latine pariter & Germanice impressa habetur, „teste *Draudio* Bibl Class. Theol. p.117.ex *Conr.* „*Schlusselburgii* Theologia Calvinistica, nec non „p.118.&269.hoc afferente.ubi *refutationes* etiam „ejusdem libelli aliquot recenset, quibus *VVigan-* „*di* aliam addit *Leonardus Hutterus*, Concordiæ „concordis c.4.p.171. ubi recenset prolixè, quo „pacto Typographus Ernestus Voegelinus ejusce „scripti se auctorem prima editione mentitus, „pœnæque subjectus fuerit, quomodoque Cu- „ræus hic (cujus vitam vide apud *Melchiorem Ada-* „*mi* in Vitis Medicor.p.168.& seqq.) falsò vendi- „tatus fuerit ejus auctor, mortuus jam, cum sub „ipsius nomine liber hic ederetur, ut docet *Schlus-* „*selburgius* l.c.idque vere, si compares mortis tem- „pus & editionis, quorum hoc 1574.&75.illud 72 „incidit. Verus autem auctor illius fuisse videtur „*Zach.* URSINUS, Uratislaviensis Theologus, qui „an.1563. id abs Electore jussus; quemadmodum „ex oratione *Francisci Junii, & Quirini Reuteri*, te- „stium satis idoneorum, refert in vita Ursini *Mel-* „*chior Adami* pag.m.535.(a) Quo pacto etiam alius „Medicus celebris Casp. PEUCERUS in suspicio- „nem confecti hujusce scripti inciderit, ac propte- „rea multum passus sit, vide in vita hujus apud „*Melch. Adami* p.379.(b) Ubi sicut & in vita *Curæi* p. „214.(c) *Curæum* verum auctorem ejusce scripti „asserit: quod diversum videtur ab ea *Exegesi veræ* „*doctrinæ de Sacramento & Eucharistia*, quam *Heidel-* „*bergensium Theologorum nomine*, jussu Electoris & „Magistratus, à Zacharia Ursino scriptam cele- „brat in ejus vita idem *Melch. Adam* in Theologor. „vitis p.535. Certè diversa est ab utraque *Exegesis* „*dissensionis Lutheranorum & Calvinianorum, quæ oritur* „*in doctrina de Cœna Domini, scripta post Colloquia de ea* „*duorum Virorum ad pacificationem non inutilis* &c. „Marpurgi 1606.in.4to.licet & hocce scriptum „sententiam Calvinianam defendat, una cum superius memoratis.

Breviter totam historiam complectitur Eucharistici hujus scripti, enatarumque inde turbarum *Bailletus*, degvisemens des Auteurs.p. 516.517. sub lit.(d) Merentur etiam hanc in rem legi ea, quæ affert Ludovicus *Camerarius* in Epistola dedicatoria, Epistolis Huberti *Langveti* præmissa observante *Symbolâ Rauschiana*. Magis vero etiam ultimo demum allata *Diecmanniana* sub lit.(e) quæ damus.

(a) Melchior Adami in vita Ursini, pag.535.

Cum autem non modo profanum vulgus tribunitiis clamoribus conviciatorum incitatum, sed majorum etiam gentium DEI, a suis Theologis persuasi, Electori Friderico *plurimum negotii facesserent: attamen nihil aliud exprobarent magis, quam quod in articulo* de Cœna Domini *novam, peregrinam, ab Augustana Confess. damnatam doctrinam inveheret: Electori visum est, apertam hoc de capite confessionem publicari: quod effectum, Exegesi veræ doctrinæ de Sacramentis & Eucharistia, jussu magistratus ab* Ursino, *nomine Collegii Theol. sic scripta, ut plurimorum oculos in Germania aperuerit, animosq; vel ad orthodoxam fidem, vel ad moderatoria consilia, sensaq; & judicia meliora de Palatina confessione traduxerit,*

(b) Idem in Vita Peuceri p.379.

Exulcerato itaq; non nihil principis animo, cui suspiciones calide insederant: novas turbellas dedit publicata Exegesis: *in cujus auctorem solenniter est inquisitum Wittenbergæ per legatos Electoris. Etsi autem typographus auctorem nominarat & indicarat, a quo exempla ἐξηγήσεως accepisset; compluresque erant, qui testarentur, ante multos annos exemplum ei communicatum fuisse: in* Peucerum *tamen semel commota suspicio, quasi ab eo Exegesis profecta esset, malevolorum & invidorum sermonibus accedentibus;* — —

(c) Idem in vita Curæi. p.214.

In manibus eruditorum versantur & libelli ipsius Physici & Theologici de sensibus & sensili. *Item exegesis perspicua & ferme integra, controversiæ de sacra cœna; & si qui præterea, qui testantur, congessisse eum paucis, summa dexteritate & perspicuitate ideam Philosophiæ Italicæ: & fuisse in eo simul etiam excellentem cognitionem, & facultatem, in rebus sacris tradendis & explicandis; ita res, sermonem, consilia, & judicia magni illius, ac sapientissimi Melanchtonis legerat, audiverat, annotaverat, & menti suæ infixerat, diligenter.* — — —

(d) Baillet Deguisemens des Auteurs. 516.517.

Mais il faut vous faire voir que le deguisement sous de faux noms a fait souffrir à des innocens quelque chose de plus dur à digerer que des paroles. Un Theologien Protestant de Breslau *en Silesie nommé* Ursinus *ou* Beer *ayant publié une* Exegese sur le Sacrement de l'Eucharistie *sous le masq; de* Joachim Curæus, *avoit excité du trouble parmi les Lutheriens d' Allemagne. Dans le temps que les Theologiens de Saxe faisoient éclater leurs plaintes contre cet ouvrage, il arriva par une fâcheuse conjoncture pour* Gaspar Peucer *gendre de* Melanchthon *qu' il se rendit suspect de Zwinglianisme. Cela le fit juger capable d' avoir fait de Livre de Curæus. L' Electeur de Saxe le fit arrester. Il eut beau protester contre la fausseté des conjectures & contre la malice de ses delateurs. Le temoignage du Libraire qui déposoit en sa faveur lui fut inutile, & il fut jetté dans les prisons de Dresde.* Peucer *ne fut pas le seul qui eut à souffrir pour l' Exegese de Curæus; on prétend qu' un Libraire nommé* Voegelinus *fut aussi puni pour ce sujet*

sujet: cependant quoy qu' il fust innocent du fait, il semble qu'il avoit merité sa punition pour s' estre vanté faussement dans la premiere edition de cet ouvrage d'en estre l' Auteur.

(e) Nota Marginalis Diecmanniana. *Nec* Hutterus, *nec quisquam, quod sciam alius* Vögelinum *se ejus scripti auctorem prima editione mentitum narrat. Quin potius Heshusius in Adsert. SS. Testam. Jesu Christi, quam huic Exegesi oppositam Regiomonti A. 1574. edidit, Typographus, inquit, nec suum, nec loci nomen addidit: quin Crispini Genevensis anchoram & chartam est mentitus, fol. 5. a. Ex carcere tamen deinde* Vögelinus *ad senatum Lips. rescripsit, se in juventute collegisse illum librum, & jam bono consilio typis publicis, sed clam subjecisse.* Ad verba, Verus autem auctor illius fuisse videtur Zacharias Ursinus: *Non illius Curæo adscripta* Exegeseos, *sed* alterius, *integro decennio prioris, Ursinus auctor est, ut ipse Cl. Dn.* Placcius *paucis post lineis, praeunte Melch.* Adami, *recte notat. Ad verba,* Ursinus, Uratislaviensis Theologus: *Ursinus patria quidem Uratislaviensis, sed professione Heidelbergæ Theologus fuit. Item ad verba*, Curæum verum auctorem ejusce scripti asserit: *Ita hunc librum quidem pro pseudonymo non habet Melchior* Adami. *Aliter tamen, statim post ejus editionem, visum est Heshusio, qui in supra citata Assertione non tantum in genere Medicum ejus auctorem passim facit, sed & in specie Eum, cujus Præceptor & Pastor D. Paulus* Eberus *sit fol 44. a. quem Wittebergæ degere, alias non obscure significat. Qui non alius, quam Casp. PEUCERUS esse potest: Ipse tamen Peucerus hanc* Exegesin *neutiquam pro sua agnoscere voluit, & nihil sibi de ea, antequam impressam vidisset, constitisse asseveravit, V.* Peuceri *Hist. carcer. p. 100. 105 433. 434. Wittebergensibus Theologis; puta Crypto Calvinianis, eam* Hutterus *l. c. tribuit, adstipulante* Hospiniano *qui postmodum* Joach. Curæum *auctorem confinxerint. Quibus Lipsienses Calvinianos jungit Henr.* Leuchterus *in Antiqua Hassorum fide Christiana & vera p 224.*

---

(767) *Secundus* CURIO. Sub ejus nomine prodiit Oxon. 1627. *libellus de Amplitudine Regni Cœlestis.* Fictum aut ementitum hoc nomen dicit Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post L. p. 230. a. ubi verum Auctorem scripti indicat esse *Thomam* VICARSIUM seu de VICARIIS. Opus ipsum in duos libros distinctum dedicatum est Sigismundo Augusto Poloniæ Regi, absolvitur paginis 246. Edit. Francf. 1617. in 12. Subjectus est index rerum & verborum.

CURIOSUS v. *Aletophilus.*

CURIUS v. *Fortunatianus.*

---

(768) Τȣ σοφωτάτȣ Κȣροπαλάτȣ τ̃ ὀφφικιάλων, ȣ̃ παλάτιȣ Κωνςαντινȣπόλεως καὶ τ̃ ὀφφικίων τ̃ μεγάλης Εκκλησίας. Sapientissimi CUROPALATÆ *de officialibus palatii Constantinopolitani, & officiis Magnæ Ecclesiæ, Libellus,* Græce & Latine nunc primum in lucem editus, ad historiæ Civilis, & Ecclesiasticæ, & totius antiquitatis intelligentiam perutilis & necessarius. Ex Bibliotheca Viri clar. & consultissimi Julii *Pacii* J.U.D. additus in fine notarum libellus cum indice rerum & verborum locupletissimo, apud Jo. Mareschallum Lugdunensem M. D. LXXXVIII. in 8vo. paginis 223. constans quomodo ab AGMONIO in latinam linguam sit versus, notisque illustratus, expressis verbis docet Epistola dedicatoria, ab eodem præmissa, cujus inscriptio hæc est: Nobilissimis Viris Dominis amplissimis, Dominis Consulibus, ac Senatui inclytæ Reip. Francofurtensis *Nadabus* AGMONIUS S. D. Sed utrumque & Autoris Curopalatæ, & Interpretis Agmonii fictum est. De hoc quidem *Bailletum* num 58. *Pseudonym.* sub lit. (a) allegavimus, qui eum nominat *du* JONC. At de illo citavimus in testimonium *Hoffmannum* Lexic. Univers. p. 510. (a) ubi *Johann.* SCYLIZZAM Thracesium sub hoc officii (Curopolatæ) nomine latere innuit. Eum a plagii crimine absolvit *Thomasius* num. 400. nec minus tamen etiam *Cedrenum*; quorum alterutrum plagiarium crediderat *Casaubonus.* vide *Thomas.* de Plagiar. num. 400.

(a) Hofmannus Lexici Universalis T. I. pag. 510.

Curopalates Johannes, *auctor Gr. scripsit epitomen historicam ab an. 811. ubi Theophanes definit, usq; ad an. 1078. Cedrenus, quæ usq; ad Isacum Comnenum habet, hinc desumsisse videtur. Voss. de H. G. lib. 2. cap. 26. Nomen aulæ seu palatii ministrum denotat. Corippus African. l 2.*

Successor Soceri factus, mox cura palati est.

Putat idem, hunc fuisse Johannem Scylizzam Thracesium, *quem Cedrenus se exscripsisse fatetur: qui apud Imper. primo armamentarii præfectus, dein Curopalates fuit. V.* Baron. *A. C. 811. n. 11. & 830. n. 4.*

---

(769) *Amadeus* CURTIUS. Ejus *Responsum ad Epistolam Georgii Chjakor* &c. subjunctum Simonis Simonii de ægritudine & morte R. Stephani libello 1587. 4. esse SIMONII, jam ante conjeceram, quam deprehenderem, illi disertè adscribi a Nic. *Buccella* in refutationis Scripti Simoniani Cracov. 1588. in 4to Præfat. ad Lectorem. Hucusque *Symbola Normanniana.* Quam declarant *Diecmannianæ notæ* sequentes: Amadæi Curtii Ticinensis nomine in Polonia Ao. 1587. prodiit *Responsum* ad Epistolam Georgii *Chiakor*, Secretarii Ungari, de morte & obitu Stephani I. Poloniæ Regis, sub qua larva *Simonem* SIMONIUM, Lucensem latere, Nicolaus Buccella, Patavinus, Archiater Regius, ipsa statim præfatione libri, Cracoviæ A. 1588. 4. editi (quem habeo) ex variis indiciis colligit, cujus titulus est: *Confutatio Responsi* Simonis Simonii Lucensis *ad Epistolam* Georgii Chiakor *Secretarii Ungari de morte Stephani I. Polon. Regis, nec non ad ejusdem Epistolæ examen, sub* Amadæi Curtii *Ticinensis ficto nomine* editi.

---

(770) CURTIUS *Jael.* Hoc Auctore publicatum est *Opusculum Jocosum* nec inelegans, quod possideo, in 24to sine anni mentione, hoc titulo: *Laus Ululæ, ad Conscriptos Ululantium Patres &*

& Patronos. Proſtat Claucopoli, apud Cæſium Nyctimerium in platea ulularia, ſub ſigno amatoris Ululæ. Sub fictitio hoc nomine Curtii Jaelis latere voluiſſe GOEDDÆUM quendam, Agri Vaſenſis in Velavia Geldrica Paſtorem, docet Franc. *Martinius*, Concionator in eadem regiuncula, Epenſis, in epiſtolis ad Amicos. Hardervici A. 1653. excuſis. p. 340. 341. 366. Simulque indicat, An 1642. ſcriptum illud prodiiſſe. p. 420. vocatur Conradus Gœddæus. Hæc *Symbola Molleriana Flensburgenſis.*

(771) Q. CURTIUS *Ruffus*, famoſus ille *Vitæ rerumq; geſtarum Alexandri* M. Scriptor, inter perſonatos quoque Auctores à multis collocatur; arbitrantibus Hiſtoriam hanc *ab erudito quodam Italo*, annis ferme abhinc trecentis, compoſitam. vide *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 103. ſub lit. (a) Sunt & qui ipſam Hiſtoriam in dubium vocant, de quo adi les lettres de Mr. Guy *Patin* num 27. pag. 95. 96. ſub lit. (b) Locumque præterea hanc in rem egregium extare penes *a Buiſſon* in Vita Turenii pag. 21. fidem mihi facit Dnus Georgius *Schröteringius* J. U. L. ad p. 181. At perantiquum hunc Auctorem, ſaltem trecentis annis vetuſtiorem eſſe evincit *Wagenſeilius* in Pera librorum Juvenilium Tom. IV. p. 178. quem locum *Fabricius* loc. cit. exſcripſit ſub lit (c) (editionem Curtii 1491. factam refert *Beughem.* in Incunabulis Typographiæ p. 81.) adde Monatliche Unterredungen 1691. p. 967. (cc) Ceterum non Integrum hoc, ſive Curtii ſive alterius, opus ad nos pervenit. Defectum tamen ſupplere Chriſtophorus *Bruno*, Quintianus *Stoa*, Joh. *Freinshemius* & poſt illos Chriſtophorus *Cellarius*, ſibi ſumſerunt, ut legere licet apud *Fabricium* loc. cit. p. 105. Libris in univerſum X. Opus ipſum diſtinctum erat. Inter quos tamen duo priores jam olim penitus interciderant; nunc ab aliis, ut diximus, ſuppleti. Editio præ reliquis commendanda eſt illa, quam curavit *Freinshemius* Argentorati 1640. 8vo. diſtincta enim illa eſt, accuratè demum recenſita, minutis ſectionibus, cum variis lectionibus, commentariis doctis & copioſis, novis ſupplementis, locupletiſſimoque Indice adjecto, docente etiam *Fabricio* Biblioth. Lat. pag. 106. De ætate Curtii maxime diſcrepant Auctores, Veſpaſiani tempore eum Equitem Romanum vixiſſe credit *Vallemont*, Element de l'Hiſtoire Tom II. p. 151. addit tamen pag. 152. ex P. *Rapin.* Il nous a laiſſé ſujet de doûter: Si c'eſt un Roman, ou une Hiſtoire, qu'il nous a laiſſée. Breviter hæc omnia examinant *Nouvelles de la Republique des Lettres* Mars anno 1685. pag. 252. 253. (d)

(a) Fabricius Biblioth. Latinæ p. 103.

Q. Curtius Rufus *qui fuerit & quando vixerit incertum eſt. Nam locus lib. 10. c. 6 unde ætatem ejus colligere conati ſunt viri eruditi, ita ambiguus eſt, ut ibi per novum ſidus* P. Pithoeus *& Jac* Bongarſius *Auguſtum, Matthæus* Raderus, *Tiberium, Juſtus* Lipſius *&* Barnabas Briſſonius *Claudium, Janus* Rutgerſius, *Gerh. Joh* Voſſius, *Joh. Henr.* Boeclerus, *Joh.* Loccenius. *& Philippus* Caroli *Veſpaſianum, Joh. Iſaacus* Pontanus *Trajanum, Caſpar denique* Barthius *Theodoſium intellexerit. Jam ſi idem eſt, de quo* Tacitus *libro XI. Annalium &* Plinius *Jun. lib. VII. Epiſt. 27. veluti Iſ.* Caſaubono *Voſſio aliisque veriſimillimum videtur, cujus inter claros Rhetores meminit* Suetonius, *mirum fuerit hiſtoriam ejus elegantiſſimè ſcriptam à veteribus non memorari. Unde reperti denique ſunt, qui obſervatis quibuſdam in Curtio locis quæ cum Geographia difficulter conciliari poſſunt, qualia tamen in Herodoto etiam & aliis graviſſimis autoribus occurrere conſtat, non dubitarent affirmare, libros qui ſub Curtii nomine feruntur, confectos eſſe ab erudito quodam Italo ante annos trecentos. Vide Guid.* Patini *Epiſtolam 27. p. 96. editionis primæ.*

(b) Mr. Guy Patin. lettere 27. p. 95. 96.

Etes-vous bien aſſuré que Quinte-Curce *ait vecu ſous* Tybere. *Il y en a qui pretendent que c'eſt ſous* Auguſte, *pouſſés à cela par ſa belle Latinité: d'autres ſous* Veſpaſien, *avec quelque apparence de raiſon. J'ay eu autrefois un Regent qui avoit une opinion particuliere de Quinte-Curce. Il diſoit que ſon Livre n'étoit, qu'un Romain; que le Latin veritablément en êtoit beau: mais qu'il y avoit de grandes fautes de Geographie. Il y en a une enorme entr' autres, dans le 7. Livre, lorsqu'il parle de ces Scythes qui vinrent prier Alexandre le Grand de ne point paſſer le Tanais, qui vient de la Moſcovie Occidentale ſe jetter dans le marais Meotide, ſeparant l'Europe de l'Aſie, & la Scythie Européenne de l'Aſiatique. Pour prouver cette conjecture, Alexandre le Grand n'ayant pas trouvé ſon compte apres avoir paſſé cette riviere, revint in continent in regionem Scytharum, & de là entra dans les Indes, & tout cela eſt tres-eloigné du vrai Tanais. Le meme Maitre nous diſoit que l'Auteur de ce Livre etoit un* ſavant Italien *qui le fit il y a environ 300. ans. Que nul Ancien n'avoit cité Quinte-Curce, & que c'etoit un nom ſupoſé. Qu'il etoit là-dedans parlé du fleuve* Indus, *du Gange & autres parties des Indes, qui etoient inconnues à ces Anciens qui ont vecu devant Ptolomee, qui eſt le premier & le plus ancien Auteur qui ait fait mention de la Chine ſous le nom de Sina.*

(c) Fabricius Biblioth. Latinæ pag. 104. 105.

Etſi quacunque de cauſa non occurrit apud Antiquiores, qui extant, Curtii *mentio, tamen ii quorum ætas tria ſecula longe excedit, ejus meminere, ut ſic ſaltem longe ante illa tempora vixiſſe illum neceſſe ſit. Johannes nimirum* Sarisberienſis *Carnotenſis Epiſcopus quem A. 1182. vita exceſſiſſe conſtat, Curtium allegat in Polycratico lib. 8. cap. 18. Philippus vero* Gualterus *Epiſcopus Inſulanus, quem nonnulli Sarisberienſis æqualem temporum autumant, alii, ut* Voſſius *de Poetis latinis, ao. 1250. claruiſſe ferunt, in Alexandreide, ſive carmine, quo libris X. cecinit res geſtas Alexandri, Curtium ad verbum, quantum poterat imitatus eſt. De* Alphonſo *quoque decimo Hiſpaniæ Rege qui* ſapientis *cognomen meruit & Ao. 1252 imperare cœpit,* Antonius Panormitanus *in vita ejus prodidit eum cum gravi morbo laboraret remedia Medicis fruſtra præſcribentibus cœpiſſe legere Q.* Curtii *hiſtoriam de Alexandro M. adeoque illius dulcedine captum fuiſſe, ut ex ſola lectione ſanitatem recuperarit, hæc ſæpe deinde repetiit verba erumpens:* Valeant Avicenna, Hippocrates, Medici cæteri,

vivat

vivat Curtius sospitator meus. *Quamquam quid verbis opus est? monstravit mihi olim solidum Reip. literariæ columen omnique laude dignus Vir* Antonius Magliabechius *in* Biblioth. *Medicea codicem* Curtii *antiquissimum, atq;* Lucæ Holstenii, *quod simul literis consignatum exhibebat, verissimo quo in talibus pollebat judicio, haut minus annis septingentis gravem. Quod superest, hic scriptor ab iis, qui grandem & pudicum Latinitatis sermonem amant, assidue in manu sinuq; gestari debet. Sunt enim illi verba electissima, acutæ crebræq; sententiæ, expositiones mirificæ, conciones multa facundia instructæ, ita, ut oratio ejus ubique servet Majestatis suæ pondus.*

(cc) Monatliche Unterredungen. Anno 1691. p. 957.

In (*Cellarii*) neuer *Edition* (des *Curtii*) ist zwar zu den *Notis* bißweilen was angesetzet / so doch nicht viel ausmachet; Aber das *Judicium de ætate Curtii* ist ziemlich vermehret / darinnen mir sonderlich gefället / was wider diejenige / so Curtium wollen zum *recentiore* und *supposititio* machen / Herr *Cellarius* durch Herrn Wagenseilen aus der *Florentini*schen *Bibliothec* von einem *Codice*, den Herr *Holstenius* auff 700. Jahr geschätzet / *communiciret* erhalten hat / womit solche Neuerung auff einmahl übern hauffen geworffen worden.

(d) Nouvelles de la République des Lettres. Mais. 1685. p. 252. seqq.

Il étoit d'autant plus necessaire de confirmer par de bonnes autoritez les expressions de Q. Curce, *qu'il y a des gens qui le prennent pour un Auteur assez Moderne & qui s'imaginent que pour se concilier plus d'autorité il s'est fait contemporain des Empereurs de l'ancienne Rome. C'étoit l'opinion d'un des Régens de M Patin. Il prêtendoit que Q. Curce étoit un nom supposé, & que l'Histoire qui court sous ce nom étoit un Roman bâti depuis trois cens ans par un Italien. Il le soûtenoit entre autres raisons 1. parce que cet Auteur ne se trouve jamais cité par les ancien, 2 parce qu'il parle du Gange, de l'Inde, & de quelques autres Païs que l'on ignoroit avant que le Geographe Ptolomée en fit mention. Mais on a beau faire & beau dire. Quoi que l'argument tiré de ce que les anciens ne citent jamais Q. Curce soit quelque chose de fort, & de surprenant, on ne persuadera jamais à un homme de bon goût, que cet Ouvrage soit si nouveau. Il y a plus de quinze cens ans qu'on n'écrit point en Latin comme fait cet Historien, qui qu'il soit, & s'il a commis des bévües en fait de Geographie, il ne s'ensuit pas qu'il soit moderne, car sur ce pied-là* Tite-Live, Herodote, *& tous les anciens Historiens seroient de nouvaux venus. A l'egard de l'Indice qui est fort ample nous dirons qu'il tient le milieu entre celui de* Freinshemius, *& celui du Jesuite le* Tellier *qui a commenté Q. Curce à l'usage de M. le Dauphin. Freinshemius a inseré dans le sien une espece de petit commentaire; le Jesuite n'a composé le sien que de simples mots. Cet Auteur a recüeilli toutes les phrases.*

Les figures au nombre 29 sont fort curieuses. M. Henning, *dont nous avons parlé autrefois, les explique assez amplement dans un Discours qui est à la tête de l'Ouvrage. La Genealogie d'Alexandre qu'on nous donne ici est la même que* Freinshemius *avoit empruntée de* Reineccius.

Pour l'Abregé Chronologique de la vie d'Alexandre il a été pris du Commentaire *du Jesuite le* Tellier.

CUSANUS v. *Sfortia.*

(771. α) CYDONIUS. Ejus *de contemnenda morte* Orationes Piæ, NEMESIO EMESENO Episcopo tribuuntur, ab Hieronymo *Wolffio* apud *Olearium* Abaci Patrolog. p. 121. (a) at *Barthius* Adversar. lib. 54. c. 9. f. 25. 37. & lib. 60. fol. 3000. DEMETRIUM CYDONIUM librorum horum Auctorem facit, quem sequitur etiam *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 32. & in Appendice ejus Wharton (b) ubi & alia hujus Demetrii Scripta recensentur.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 121.

Cydonius, *sine ulla vel prænominis vel cognominis additione. Ejus* de contemnenda morte piam *Orationem, cum Hermiæ irrisione Philos. gentil.* ex Fuggeri Bibliotheca, *Raphael* Seilerus *ICtus Augustanus*, primus protulit, *& apud Jo. Oporinum Basileæ 1552. græce atque lat. vulgari fecit: eandemque, cum aliis vet. græc. Patrum monumentis Conr.* Gesnerus recudit, *teste* Hottingero, *Bibliothec. Tigur. p. 109. An hic autor sit* Demetrius Cydonius *Thessalonicensis? De quo Raph. Volaterranus, & nos, paulo post suo loco, non immerito quæritur. Editor certe libelli, sive diversorum Scriptorum* de Scientia recte vivendi & moriendi, *qui ex officina Pet. Pernæ, Basileæ 1577. (& denuo ibid. 1586.) prodierunt, Demetrium Cydonium in lemmate orationis de contemt. mort. cum clare vocat, licet, qua autoritate Demetrii nomen præfixerit, non indicet. Ibidem* Anonymus *aliquis (qui tamen quod* Hieronymus Wolfius, nobilis ille Epicteti commentator *sit, p. 407. semet non obscure prodit,) in annotationibus ad Cydon. p. 551. & 556.* Nemesio *Emeseno Episcopo quædam istius orationis tribuit. Ita* Barthius quoque *noster, Adversf. lib. 54. c. 9. f. 2537. & lib. 60. f. 3000. & ad Mamert. de anim. p. 336. dictitat, atque, qui illius vestigia passim sequitur,* Magirus, *Eponymolog. p. 63. Nos tamen in re dubia, & ubi istæ autoritates nondum satisfaciunt, nihil definire aut temere affirmare, sed cum Raph. Seilero, (utpote cujus editionem omnes isti sunt secuti,) suspenso potius judicio stare malumus, beneficium reputaturi, certiora si quis indicaverit.*

(b) Wharton Appendicis ad Cavei Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 32.

Oratio *pia* de morte contemnenda, *quæ sub* Cydonii *cujusdam nomine Gr. Lat. una cum Hermiæ* Διασυρμῷ *prodiit Basil. 1552. & inter alia ejusdem argumenti Opuscula, ibid. 1559. cum* Wolfii *Scholiis 1577, 1586. Demetrii nostri esse non male censere possit. Habentur enim MSS. in Bibliotheca Augustana Orationes* Demetrii Cydonii *plures de eodem argumento.*

(772.) CYNÆUS *Theodorus*: LEUCHTIUS DE FRANCFORD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

(773.) Cæcilius CYPRIANUS Martyr, Patria Carthaginensis, scripsit diversa opuscula,

dd quæ

quæ recenſet *Bellarm.* ad A. C. 250. & incerta ac ſuppoſititia vel dubia dividit, ſed ita ut aliqua etiam ex dubiis ad certa referat. Ex illis ea quæ certis auctoribus aliis ſunt aſſerta reperio ſequentia.

I. *De Abuſionibus XII. ſeculi* ſcriptum, omnes abjudicant *Cypriano*, nec minus Auguſtino, vid. *Bellarm.* p. 64. *Cocum* p. 251. *Pamelius* judicat eſſe ERRARDI cujuſpiam, cujus nomen ad marginem D. Auguſtini adſcriptum reperit, aut Joannis CLIMACI, v. *Riv.* lib. 2. c. 15. p. 237.

His duobus ſuperaddit PATRICIUM *Epiſcopum Hiberniæ*, itidem Auctorem hujus libri creditum, du *Pin* Bibliot. Eccleſiaſt. Tom. I. p. 173. Errardo vindicat *Hottinger* Script. Suppoſ. 75. indicantibus *marginalibus Normannianis.*

II. *De Cardinalibus Chriſti operibus* jam inde â *Bellarm.* p. 62. Cypriano abjudicatum opus, Salviano malè, rectius ARNOLDO BONÆ VALLIS, ſeu BONAVILLACENO, aut BOVILLACENSI, qui ſeculo XII. demum vixit, tribui, poſt *Cocum* p. 146. & *Rivetum* p. 235. docet *Raynaudus* Jeſuita, citans *Rivetum*, quod miror, de lib. bon. & mal. pag. 136. (a) ubi prolixe hac de re agit, & aliqua repetit etiam p. 234. adde *Joh. Dallæum* de confirmatione lib. 1. c. 8. pag. 157. & l. 3. c. 17. in fine, item lib. 2. de ſcriptis, quæ ſub Dionyſii Areopagitæ & Ignatii Antiocheni nominibus circumferuntur. *Prideaux* Oratione IX §. IV. pag. 84. Arnaldum Bonavillacenſem vocat: vide tamen *Jugemens des ſavans* Tom. I. cap. 12. pag 479. Et extra dubium quidem hodie illud ponunt *Olearius*, Abaci Patrolog. p. 49. *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptorum Eccleſ. p. 64. b. ſub. lit. (b) cui adde p. 473. a. *Du Pin* Biblioth Tom. I. p. 173. (c) *Dallæus* vid. *Journal des Savans* 1666. p. 561. *Jameſius* append. Biblioth. Oxon. pag. 5. Jo. *Ceſtrienſis*, auctoritate MSti Oxonienſis Biblioth. in quo ARNOLDI nomine paſſim citatur, ut obſervat D. *Jo. Fechtius* §. VIII. part I. Theolog. Patriſticæ & *Journal des Savans* Ao. 1683. p. 357. (d) & *Acta Erud. Lipſienſ.* 1684. pag. 44. Occaſionem Cypriano adſcripti Operis hujus aperit *Vake* vom Uhrſprung Menſchlicher Seelen c. 11. p. 26. 27. ſub lit. (e) Franciſcus *Turrianus* ad Latin. Lat. ſcribit, etſi ſemper exiſtimaverit hos ſermones non eſſe Cypriani, tamen conſulto, opinione uſum vulgi, eos Cypriano tribuere voluiſſe Tom. I. Lucubr. Lat. Latin. p. 278. Qvod factum iſte Epiſtola ſeqq. non probat, eique ideo plurimum fidei & Auctoritatis apud eruditos detractum iri ominatur. *Hæc Symbola Rauſchiana.* Addit *Margo Maſtrichtianus Voſſium* de Baptism. Diſp. 4. theſ. 3. p. 69. med. p. 13. etiam in marg.

III. *Carmina* Cypriani nomine vulgata laudat, etſi Cypriani quod ſint probari non poſſe fateatur, *Bellarm.* p. 64. Ea partim TERTULLIANO, partim VICTORINO PICTAVIENSI tribui, vide apud *Voſſ.* de Poet. Lat. p. 52. & 53. *Rivetum* p. 235. *Barth.* adverſarior. l. 17. c. 19.

Illud *de Sodomis* Q. Septimio Florenti TERTULLIANO Afro Carthaginenſi tribuunt *Du Pin* Bibl. Tom. I. p. 173. ex *Voſſio* de Poëtis Latinis cap. 10. p. 52. *Eſchenbach.* Exercit. de Poëtis Chriſtianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 11. Dubium tamen illud reddit *Cave* Hiſtor. Liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 43. (f) Ad SALVIANUM Maſſilienſem, *de Sodoma & Geneſi* carmina referri teſtatur *Fabricius* Bibl. Latin. p. 34. & 35.

IV. *De Clericorum ſingularitate*, ſupra in Auguſtini operibus jam inſpectus, abjudicatur utrique, ſed & ORIGENI & RUFFINO, quibus alii atque alii eum tribuebant, v. *Bellarm.* p. 62. *Rivetum* p. 225. & 235. *Cocum* p. 149. 150. *Th. Raynaudum* p. 135. & 154. & S. HIERONYMO & GAUDENTIO Breſſæo tributum hoc ſcriptum indicat *Du Pin* loc. cit. nihil tamen ipſe de Auctore determinat; vid. lit. (g) Bedæ tamen tempore aliqui ſcriptum hunc librum eſſe autumant.

V. *De Incredulitate Judæorum*, CELSO tribuitur â *Bellarm.* p. 64. *Coco* p. 152. *Riveto* p. 236. & *Gerhardo* p. 172. *Hottingerum* de Script. ſuppoſit. 15. in teſtimonium citant *Marginalia Normanniana.* At JASONI *Pellæo* tribuit *Cave* Hiſtoriæ lit. Script. Eccleſ. p. 64. & 26. ſub lit. (h)

VI. *Exhortatio ad Martyrium* â *Bellarmino* inter indubitata opera *Cypriani* collocatur, HILARIO vindicatur â *Mariano Victorio*, apud *Cocum* p. 140. Appoſite Gerh. Joh *Voſſ.* in Diſput. 25. Theologico-hiſtor. theſi 2. p. 368. poſt. med. addend. notante in margine Excellmo *Syndico â Maſtricht.* *Etiam Canonicos eſſe hos libros (Machabæorum) probare conatur Bellarminus ex Cypriani* libro ad Fortunatum de exhortatione Martyrii *ſed eum librum* non Cypriani *eſſe*, *ſed* Hilarii, *cum ex Styli vicinitate, tum Hieronymi auctoritate probat* Marianus Victorinus *Annot. in Tom. 2. Hieron. Scholiisq; in apologiam ad Pammachium Gerh. Joh.* Voſſ. *in diſp. 25. Theol. & Hiſtor. theſ. 2. p. 368. poſt med.*

VII. *De duplici Martyrio*, ut recte abjudicatur ab omnibus *Cypriano*, ſic male *Riveti* p. 237. judicio, & meo, imputatur ERASMO, â *Gravio* & *Pamelio* apud *Cocum* p. 151. quibus ſubſcribere videtur *Raynaud.* p. 117. & 135.

Adde *Sculteti* Medull. Patrum. p. 359. *Hottingerum* Suppoſ. Patr. 75. allegante *Normanno* in marginalibus, & *Lat. Latinium* Tom. I. Lucubr. p. 101. quem non exigua ſponſione contendere velle, ſcriptum hoc, quod ERASMUS â ſe in vetuſtiſſima Bibliotheca repertum profitetur, ipſius dominatum, refert *Symbola Rauſchiana.* At *Eraſmum* ab hac imputatione liberat *Du Pin* Nouvelle Bibl. p. 173. (i)

VIII. *De Diſciplina & bono pudicitiæ* librum TERTULLIANO abjudicare mavult *Eraſmus*, v. *Riv.* p. 230. & repugnantes Pontificios *Bellarm.* p. 63. & *Poſſevin.*

CORNELIO tamen PAPÆ eundem librum ab *Eraſmo* aſſignatum aſſerit *Cave* Hiſtoriæ liter. Script. Eccleſ. p. 64. b.

IX.

IX. *Symbolum expositum*, RUFFINO *Bellarm.* p.61. *Rivetus* p.236. & *Gerh.* p.168. vindicant adde *Melchior.* Comment. Locor. Theolog. c.11. p.67. Plura vide apud adductos auctores, & editores operum Cypriani citatorum apud *Olear.* pag. 123.

Vide etiam RUFFINO tribuentes *Du Pin* Nouvelle Biblioth. pag. 173. *Cave* Histor. lit. Script. Eccles. p. 64. b. *Sculteti Medull.* Patr. l. 8. c. 22. p. 357. quibus addunt Marginalia Normanniana Hall. Dissvasion of Popery p. 5.

X. *Exorcismus*, quem Typographi Lugdunenses S. Cypriani nomine ediderunt, potius est CYPRIANI NICOMEDIENSIS, ut censuit *Jac. Pamelius*, quod ex *Lat. Latinii* Tom. I. Lucubrat. pag. 301. refert *Symbola Rauschiana.*

XI. *De Aleatoribus* liber Cypriano adscriptus *Bellarmino* à PAPA QUODAM post tempora Cypriani compositus videtur: referente *Cave* loc. cit. At *du Pin* alii cuidam Episcopo eum tribuit. vid. *Nouvelle Biblioth.* pag. 172. 179. sub lit. (k)

XII. *De Trinitate* libellus sub Cypriani nomine à *Pnevmatomachis* venditus revera fuit TERTULLIANI: ut *Ruffini* testimonio asserit *Prideaux* Orat. X. p. 85. sub lit. (l) At du *Pin* Bibl. Tom. I. p. 182. NOVATIANI probat.

XIII. *De Pascha* Computus à *du Pin* loc. cit. p. 179. abjudicatus Cypriano, eidem restituitur à Cl. *Fellio* in *Actis Erudit. Lips.* 1683. pag. 44. Adde *Cave* loc. cit. p. 64.

XIV. *Pœnitentia* aut *Confessio*, Cypriano Martyri tributa potius debetur CYPRIANO ANTIOCHENO, qui jam olim cum priori confusus dicitur *Caveo* Histor. lit. Script. Ecclesiast. pag. 5. *du Pin* Nouvelle Bibl. p. 173. adde *Acta Erudit. Lipsiens.* 1683. p. 44. (m) & *Journal des Savans* Novemb. 1683. p. 358. (n)

XV. *De Revelatione capitis Johannis Baptistæ* scriptum fabulis refertissimum Cypriano indignum, eique manifeste suppositum ab obscuris Monachis conscriptum videtur Covarruvio, apud *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 64. 65. ubi & de aliis Supposititiis Cypriani scriptis plura occurrunt. Adde *du Pin* Nouvelle Bibl. pag. 173. (o) verbis adscriptis.

XVI. *Meditationes variæ.*

Omnia hactenus enumerata Opera in unum collecta, & Autori suo restituta prodierunt ad calcem S. CYPRIANI Operum Oxon. 1682. fol. verba sunt Guilielmi *Cave* Hist. Litterar. Script. Ecclesiasticorum p. 473. a.

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 135. 136.

Eidem quoque Cypriano, *manifestè suppositus est liber* de operibus Christi cardinalibus. *Nam serm. de pass. Dom. & initio sermonis de Bapt. Christi, apertè refellit errorem S. Cypriani de Baptismo hæreticorum. Unde si S. Augustinus agnovisset illud opus tanquam Cypriani, non tantopere laborasset in abstergenda labe S. Cypriani, ob illum materialem errorem, de Anabaptismo hæreticorum. Sed neq; consentio* Billio, *ad orationem 42.* Naz. *p. 901. ubi eum librum, alicujus saltem S. Cypriano æqualis, esse contendit, cum sit inscriptus* Cornelio Papæ, *& ex eo* Nazianzenus *apertè locum, ibi à* Billio *expensum mutuatus videatur. Hoc, inquam, non admitto: & potius arbitror, autorem illum qui adulteri cuipiam Cornelio Papæ, id est, Episcopo, juxta antiquum ejus vocis usum, opus suum inscripsit, à Nazianzeno plagulam illam mutuatum esse.*

Hoc Auctoris opus esse subsecuti ætatem S Cypriani, nec modico tempore, pervaseram mihi aliquando, quia Auctor initio sermonis de unctione Chrismatis, meminit reseratorum ea die carcerum: quod videtur pertinere ad usum temporibus S. Cypriani non convenientem; nimirum, ut sub Pascha laxarentur qui mancipati erant carceri, ita enim habetur ex Sacra Honorii Imperatoris ad Arcadium fratrem, cum expostulat de S. Chrysostomi expulsione Cucusum: *itemque ex lege Theodosii, cujus meminit Flavianus Antioch. ea oratione ad Theodosium in causa* Antiochenorum, *quam retulit postea S* Chrysostomus *hom. 20. ad pop. & habetur nunc ea lex in append. 7. & 8. Cod. Theodosiani. Videnda item lex 8. de indulg. crim. in cod. Theod. Idem tradunt Nyss. orat. I. de Resur. Ambros. epist 33. quæ est de tradendis Basilicis, fere initio, & Chrysost. in Psal. 2. in fine, S. Leo variis sermonibus de Quadragesima, ac nominatim serm. 2. & 7. & alii, quos adducit Filejac. lib. de sacra Quadrag. cap. 14. ita mihi, (ut dixi) aliquando persvaseram, attento usu illo altæ paci Ecclesiæ congruente. Postea tamen adverti, quæ initio illius sermonis de unctione Chrismatis, de reseratis carceribus, & laxatis captivis, ac judicibus mansvefactis, traduntur, repeti in calce sermonis, iisdem ferè verbis & ad sacerdotalem poenitentium absolutionem referri. Quare nihil inde potest colligi, pro tardiore* Autoris *illius ævo, quam sit ævum S. Cypriani. Nam quod jam tunc non haberet locum absolutio poenitentium in Cæna Domini, unde probari queat?*

Malim ergo argumentari, ex eo quod auctor iste passim clarius & distinctius agat de Mysterio incarnationis, quam soleant agere Patres, qui ævo S. Cypriani scripserunt. Deinde quod sub finem prologi, autor ita loquatur de avaritia, etiam Ecclesiasticos & religiosos occupante, ut plane insinuet, scribere se non tempore S. Cypriani, sed multo posteriore. (Hæc, (inquit,) sitis divitiarum, miseris pectoribus assidet & ambitionis salsugo bibulam animam occupat, ita ut per fas, & nefas, ad loca inferiora, etiam de latebris Eremi nonnulli se ingerant; & de omni gradu, ubi aliquis aditus patet, anheli prodeant, discurrant ad judices, blandiantur mediatoribus, conducant auxiliarios, & modis omnibus elaborent, ut sedeant cum Principibus, eo quæstu, ut maledicat Deus quod ipsi benedixerint, & benedicat quod maledixerint). Eremum pro cœnobio, & religioso statu usurpare, Fausto, Eucherio, & cæteris illius ætatis, est frequentissimum. Itaque arguit hinc Auctor Religiosos, quod ipsi quoque ad divitias, & honores Ecclesiasticos, quibus divitiæ jam essent adjunctæ, adspirarent ex suis latebris. Quod per se liquet, locum non habuisse per tempus S. Cypriani, grassantibus immanibus persecutionibus adversus Ecclesiam: quas non est quod quis existimet, insinuatas ab hoc autore in calce sermonis de Nativ. Dom. Certamina enim de quibus ibi agit, sunt communia certamina Christiano-

rum, quæ etiam in Ecclesia pace non desunt. Quæ porro argumenta eximium hoc opus S. Cypriano adjudicant, æque illud abrogant Lucio Papæ, cui id alibi adscriptum legi. Præterquam quod Auctor *in prologo num. 3. aperte agnoscit superiorem. Non igitur fuit Summus Pontifex, saltem cum scripsit. Estius, & Cornelius in c. 12. epist. 2. ad Cor. ad v. 7. hoc opus tribuunt Salviano. In veteri quodam Manuscripto, hoc opus tribuitur* Arnoldo *Bonæ Vallis, & ab eo dicatum refertur Alexandro III. Idem monuit me, vir doctissimus, ac S. Petri in Vaticano* Canonicus, *Lucas Holstenius, allegato indice librorum Academiæ Oxoniensis in Anglia, quæ hoc Opus Manuscriptum, attextis reliquis Arnoldi lucubrationibus asservat, ut videre est pag. dicti indicis 12. Et diserte præfatio operis sub nomine Arnoldi, dirigitur ad Alexandrum III. Idem refert Andreas Rivetus lib. 2. critici sacri cap. 15. ex Iamesio in Catalogo Bibliothecæ omnium animarum, volum. 15. nisi quod ait, hoc opus ab* Arnoldo *inscribi Papæ Adriano, qui fuit coævus F. Bernhardo, nempe* Adriano *IV. qui immediate præivit* Alexandro *III. Sane scriptionis in hoc opere majestas, ab aliis* Arnoldi *lucubrationibus non abhorret. Et facile est conjicere, nomen* Alexandri, *vel* Adriani, *mutatum esse in nomen* Cornelii *Papæ, S. Cypriano æqualis, per eos qui primi has dissertationes, ob nonnullam in styli granditate similitudinem S Cypriano adscriptas voluerunt, ut essent ob vetustatem commendatiores ac vendibiliores, quod factum circa commentarios in Matthæum Divo Thomæ Aquinati adscriptis.*

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 64.

De Cardinalibus Christi operibus, quem esse Ar*noldi Abbatis Bonæ Vallis omnes jam norunt: quique præter præfationem sequentes Tractatus 12. complectitur--*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 173.

Le traité des oeuvres Cardinales, *ou principales de JESUS-CHRIST, qui a esté attribué à saint Cyprien, quoiqu' il ne soit point de son stile, a esté restitué sur la foi de plusieurs Manuscrits à* Arnaud de Bonneval, *ami de saint Bernard, qui l' avoit adressé au Pape Adrien IV. & qui a encore composé d' autres traitez de même stile touchant les paroles de* JESUS CHRIST, *sur la croix, l' ouvrage des six jours, & les loüanges de la Vierge, qui ont esté imprimez dans la* Bibliotheque *des Peres, & enfin un traité de Meditations, qui n' avoit point encore esté imprimé, & qui a ete ajoûté dans la derniere édition de saint Cyprien faite en Angleterre à tous les autres traitez de ce même Auteur. L' explication du Symbole des Apôtres est sans doute de* Ruffin.

(d) Journal des Sçavans, d. 29. Nov. 1683. p. 357.

Parmi les ouvrages supposez (de la plûpart desquels on a decouvert les veritables Auteurs*) un des principaux est le Livre d'* Arnould de Chartres *touchant les oeuvres* Cardinales de Jesus-Christ, *que quelques-uns ont deja remarqué avoir esté mal attribué à saint* Cyprien *& à l' occasion duquel on donne icy le reste des Ecrits de cet Abbé, entre autres ses Meditations, qui avoient esté jusqu' à present inconnuës.*

(e) Vake vom Ursprung Menschlicher Seelen/ c. II. p. 26, 27.

Zudem ist nunmehro bekandt/ daß nicht *Cyprianus*, der H. Märtyrer / sondern *Arnoldus, Abbas Bonæ-Vallis, Ordinis Cistercienses,* der im zwölfften *Seculo* allererst gelebt/ wie *Johannes Trithemius* von ihm schreibet/ der Autor des *Tractats de Cardinalibus Christi Operibus* sey. Ein Buch-Schreiber hat für diesen *Tractat* den Namen *Cypriani* gesetzt/ damit er ihn desto theurer könte verkauffen. Unter solchem Namen ist er etliche hundert Jahr umher gangen / und wird deswegen annoch bey den Schrifften *Cypriani* gedruckt gefunden/ wie *f.* 19. wird berichtet. Dieser *Arnoldus* bekennet frey in dem *Prologo f.* 21. *b.* daß er den Uhrsprung seiner Seelen nicht wisse.

(f) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast p. 43.

Poëmata varia, viz Genesis, Sodoma, Libri V. adversus Marcionem, *de* Judicio DEI, Carmen ad Senatorem, & de Jona & Ninive: *quæ* Pamelius Tertulliano *adhuc juveni adscribit, nullo tamen Antiquorum testimonio, nulla ratione suffultus. Ex iis priora duo* Salviano *Presbytero Massiliensi, Carmen de* Judicio Dei, Verecundo *Episcopo Africano (qui circa medium sæculi sexti floruit) tribuit, Doctissimus* Alix, *licet ex his posteriori lacinias aliquot ab homine decimi sæculi intertextas fuisse non diffiteatur. Idem libros* adversus Marcionem *post* Hieronymi *ævum natos; Carmen autem ad* Senatorem *(quod inter* Cypriani *Opera, Tom. III. legitur) ante Constantini tempora conscriptum arbitratur. Poema deniq; de* Jona & Ninive, *(quod in Bibliotheca PP.* Tertulliano *inscriptum reperitur) antiqui cujusdam Auctoris, ejusdem forsan, cujus est* Sodoma, *opus esse conjicit.*

(g) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 172.

Le Livre de la singularité des Clercs est un ouvrage tres-utile, dans lequel il est prouvé que les Clercs ne doivent point demeurer avec des femmes. Quelques-uns l' ont attribué à saint Cyprien, *conformément à quelques Manuscrits, d' autres à saint* Jerôme, *d' autres à* Gaudence de Bresse.

Il est constant qu' il n' est point de saint Cyprien. La difference du stile, & les mots barbares, qui s'y rencontrent en sont une preuve convaincante.

Il n' est point non plus une version d' Origenes *mais l' ouvrage original d' un Auteur Latin; enfin il n' est ni du stile du* S. Jerôme, *ni* d' Origenes.

(h) Cave Histot. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 26.

Hunc Jasonem *plurimi eundem esse volunt cum Jasone* Thessalonicensi, *cujus mentio habetur* Act. XVII. 5. Rom. XVI. 21. *quemque Græci in* Menologio *primum Tarsi Episcopum à D. Paulo constitutum esse tradunt. Verum hæc incerta, nulloque fide digno auctore nixa. Quisquis sit Disputationem instituit cum* Papisco *Judæo Alexandrino de Veritate Christianæ Religionis, cui exitus iste contigit, ut Papiscus Christiani argumentis devictus, Judaismo renunciaret, & baptismum enixe postularet. Extiterunt olim Græce, imo (si* Rigaltio *fides adhibenda sit verba quædam inde citanti) jam extant Acta concertationis hujusce, sive ab Aristone nostro, sive ab alio quodam in literas redacta. Ea tanquam insulsum quoddam opus olim sugillavit* Celius *Epicuræus: cujus iniquas idcirco censuram diluit* Origenes, *& egregium iis eruditionis elogium tribuit.*

Meminit

Meminit eorundem Hieronymus in Quæstionibus in Genesin. Acta ista in Latinum sermonem vertit, & præfatione bene longa Vigilio *Episcopo nuncupata auxit Celsus quidam; quis qualisve ille fuerit non constat. Id solum liquet ex plurimis præfationis locis eum vigentibus adhuc Persecutionum temporibus, & ante susceptam ab Imperatoribus fidem Christianam scripsisse. Exstat præfatio inter* Cypriani *opera, cujus nomini perperam inscribi solet.*

(i) Du Pin Nouvelle Bibl. des Auteurs Eccles. Tom. I. p. 173.

Il faut ajoûter à ces traitez une Oraison à la loüange du Martyre, & une autre du double Martyre, qui ont eté faites à plaisir par quelque Auteur *qui n' est pas fort ancien. La premiere est d' un stile etudiè, & affectè, & il paroist que celui qui l' a composèe s' exerce à faire une Harangue en forme. Il fait un Exorde comme s' il parloit à une assemblée, ses periodes sont travaillées, ses pensès recherchèes, & son tour est extrèmement contraint. L' Oraison du* double Martyre *est faite avec plus de negligence par quelque nouvel Auteur qui vouloit imiter le stile de saint Cyprien.* Gravius *s' est imaginè qu'* Erasme *êtoit Auteur de cette fourbe: mais il y a apparence qu' un aussi habile homme que lui, l' eut bien mieux cachèe qu' elle ne l' est dans ce Livre.* Car quoi que *l'* Auteur *feigne qu' il êcrivoit environ 240. ans aprés JESUS-CHRIST, il ne fait point de difficultè de dire, que la Religion ètoit plus ètenduë que l' Empire. Il parle des persecutions de Diocletien, & de Maximin, ou Maximien, d' une guerre contre les Turcs, & fait mention des Moines, & de leurs pratiques. Voilà les Livres faussement attribuez à S. Cyprien, qui peuvent estre de quelque utilité, dont on ne sçait pas les* Auteurs.

(k) Idem, antea, ibid. p. 172.

Le Traitè, ou l' Homelie contre ceux qui joüent au hazard, oo. est encore plus èloignè du stile de saint Cyprien, estant embarassè, obscur, & plein de mots qui ne sont point Latins. L' Ecriture y est citèe d' une autre maniere que dans saint Cyprien, *& l' Auteur fait mention du Livre intitulè la doctrine, ou les doctrines des Apôtres, lequel suivant toutes les apparences a estè composè depuis saint Cyprien.* -------(Et pag. 169. *oo.* Le traitè contre ceux qui jouent au hazard.) *Il est ecrit par un Evêque mais l' on ne doit pas conclure, que ce soit par un Pape, à cause qu' il se dit Vicaire de JESUS-CHRIST, parce que ce nom est donnè dans l' antiquitè à tous les Evêques.*

(l) Prideaux Orat. IX. de Pseudepigraphis p. 85.

Conqueritur Ruffinus *in Apologetico, Pneumatomachos edidisse libellum* Tertulliani *de Trinitate, variis maculis decoloratum, sub* Cypriani *nomine; & vilius vendidisse, ut incauti emerent libentius, & venenum citius imbiberent.*

(m) Acta Eruditorum, Anno 1683. pag. 44. 45.

Neque silentio prætereunda S. Cypriani *Pœnitentia seu* Confessio, *juxta fidem* Bodlejani *codicis & aliorum exemplarium nunc primum evulgata, quam Illustrissimus Editor ante Constantini M ætatem compositam, & illam ipsam ἐξαγόρευσιν vel saltem ejus partem esse existimat, cujus in Panegyrico Cypriani Gregorius Nazianzenus meminit, quam Gelasius cum Concilio Romano inter* Apocrypha *rejecit, & quam Photius in Bibliotheca sua prolixius exponit, dum Cod. 184. tres de Cypriano Martyre libros ab Eudocia Augusta heroico carmine redditos enarrat, quorum primus res Justinæ virginis, secundus* Cypriani *juvenilem ætatem magicis artibus & pessimis quibusq; flagitiis infamem, & tertius utriusq; martyrium persequitur. Equidem cum hodierna Ecclesia Græca pariter & Romana duos Cyprianos Martyres & Episcopos agnoscat, unum Carthaginensem, & alterum* Antiochenum, *cui vulgo tribui solent, quæ de magia & Justinæ amoribus veteres nonnulli tradunt: exinde pleriq; hactenus existimarunt, Nazianzenum, Prudentium & reliquos, qui horum vestigiis insistunt, nominum similitudine deceptos* Cyprianum Carthaginensem *cum* Antiocheno *confudisse. Verum cum Gregorium Nazianzenum ea quæ paulo ante ætatem suam Antiochiæ gesta perhibentur, tam immani errore ad Cyprianum Carthaginensem retulisse haud probabile videatur, & jam priscis illis seculis fingendi licentia & credendi facilitas rerum gestarum fidem perturbaverit, Illustrissimo* Fellio *verisimillimum videtur Christianum aliquem, dum Cypriani acta posteritati commendaret, ne res ejus gestæ nimis humiles & quotidianæ viderentur, pia quadam fraude prodigiosas illas narrationes attexuisse, & ut patriam suam demereri posset, dramatis hujus scenam Antiochiæ posuisse, & hæc figmenta alios quidem credidisse, alios autem, cum hæc* Cypriano *Carthaginensi minus convenire perspicerent, Cyprianum quendam Antiochenum in theatrum produxisse: quamvis ne sic quidem somnia ista cum personarum, locorum atq; temporum circumstantiis ita cohæreant, ut non mendacium ubiq; pellucere periti rerum æstimatores depræhendant. Ex his igitur fontibus profluxit illa* Cypriani Pœnitentia *seu* Confessio, *cujus particula aliqua in Latinum è Græco sermone conversa nunc cum aliis Cypriano vulgo adscriptis opusculis publicatur.*

(n) Journal des Scavans d. 29. Nov. 1683. p. 358.

Quant à la Confession de St. Cyprien *dont on joint ordinairement une partie aux ouvrages qu' on luy attribuë, quoy qu' elle passe pour estre d' un St. Cyprien Evêque d' Antioche, avec lequel on a confondu Celuy de Carthage, le même Evêque d' Oxfort, qui pour nous la donner icy a suivi l' exactitude & la fidelitè du Monsr. de* Bodley *& de quelques autres exemplaires, estime qu' elle a esté composée avant le temps de Constantin le Grand, & que c' est cette piece dont Saint Gregoire de Nazianze a fait mention dans le Panegyrique de Saint Cyprien, qui fut rejettèe comme apocriphe par le Pape Gelase & le* Concile *de Rome, & à laquelle Photius s' est arrêtè fort au long dans sa Bibliotheque en parlant des trois livres de ce Pere, mis en vers heroiques par l' Imperatrice Eudoxe.*

(o) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 173.

Les autres traitez attribuez à S. Cyprien, *sont des Ecrits non seulement supposez, mais aussi pleins de badineries & de faussetez. Le premier est un traité des* Montagnes de Sion, *& de* Sina *fait par quelqu' un qui s' arrêtoit aux rêveries des Rabins, & de Cabalistes. La* Cene *est un ouvrage ridicule, & plein d' impertinences. La* revelation du Chef S. Jean *est une narra-*

narration fabuleuse écrite depuis de temps de saint Athanase, de saint Cyrille, de Theodose, de Vandales, de la Chronique de Marcellin, & de Pepin dont elle fait mention. Sa preface attribuée à Celsus sur la dispute de Papiscus, *& de* Jason, *adressée à Vigilius, & le traité contre les Juifs sont deux ouvrages dans lesquels il n'y a ni justesse, ni solidité. Les deux traitez adressez aux* Martyrs, *& la* Confession, *ou la* Penitence de S. Cyprien Martyr, *sont des ouvrages que les nouveaux Grecs ont attribuez au Martyr* Cyprien, *qui peut-estre est l'Evêque de* Carthage, *dont on a amplifié la Vie.*

Les secrets, *& les* prieres *de S.* Cyprien *sont des Traitez pleins de superstition, & d'impieté. Il ne me reste plus qu'un Calendrier sur la Pâque imprimé sous le nom de saint* Cyprien *dans l'édition d'Angleterre. C'est l'ouvrage d'un Auteur ancien, mais le stile est tout different de celui de S. Cyprien.*

CYRIACUS v. *Basilides.*

(774.) CYRIACI Thrasymachi *de Justitia armorum Suecicorum in Polonos, perque ea liberata à magno periculo Germania, ad Andream Nicanorem Epistola* doctissima, juxta exemplar Stetinense Helmæstadii 1656. in 4to. eodemque anno hic Hamburgi Germanice recusa, quod sit Excellentissimi Viri *Hermanni* CONRINGII, Medicinæ Politicesque Professoris in Academia Julia, diversorumque Principum Consiliarii, fama publica, nec non ipsius typographi relatio, versanti ante hosce annos 16. ibidem confirmavit. Publice primus quod sciam hoc scripsit *Ericus Mauritius* specim. Jur. publ. c. 2. §. VI. num. 25. pag. 16 ex eoque D. *Geislerus* dec. 5 num 6.

Nomen ipsum ex Græco transsumtum innuit, Heermann & Röhnring. Quod nunc quidem non amplius dissimulare voluisse videntur, qui in Catalogo Scriptorum Conringianorum, Syntagmatibus ejus Epistolarum in editione Helmstadiana 1694. præmisso, num. XVI. Historicorum eam dissertationem epistolicam expresse asserunt illi. Plura infra in recensione tractatus, quem sub personato *Hectoris Joannis Mitthobii* nomine emisit idem Hermannus Conringius, occurrent.

(775.) *Uranophilus* CYRIANDER. Ejus nomine extat *Historia Meteorologica*, verum Auctorem agnoscens, *Hermannum* IV. HASSIÆ LANDGRAVIUM dictum *Constantem*, & in Collegio Societatis Fructiferæ Der Futternde. Vide *Witten.* in Diarii Biographici Ao. 1658. sub finem. Ubi simul innuit, ab eodem ex Gallico in Germanicum Sermonem translatam esse *de la Serre Vanitatem Mundi.*

(776.) CYRILLI Alexandrini nomine extantes

I. *Commentarii XII. libris in Evangelium Joannis*, habent libros 4. medios *Jodoco* CLICHTOVEO debitos, uti *Bellarm.* p. m. 143. *Rivetus* l. 4. c. 19. p. 445. aliique docent.

Addunt *Marginalia Normanniana Hotting.* Scriptor. Supp. 88. Idem docent quoque *Cave* Histor. lit. Scriptor. Eccles. p. 215. (a) & *Du Pin* Nouvelle Bibl. T. IV. p 43. 44. (b)

II. *Commentarios in Leviticum* ORIGENI, *Possev.* præfat. apparat. ac *Rivetus* l. c. adjudicari ab omnibus, testantur.

Origeni adjudicant *Cave* Histor. Ecclesiast. pag. 57. b. Du Pin loc. cit. pag. 51. b. quibus addunt *Marginalia Normanniana Whitacker.* Script. 502. & *Gerhard.* Patrol. 138. 416. Ex cujus Confess. Cathol. c. 1. p. 43. excerpsit *Deckher.* de scriptis Adespotis pag. 60. 61. illa; quæ sub lit. (c) repræsentamus.

III. *Epistolam* ejus nomine confictam à NESTORIANIS, qua purgabant hæresin suam ejusque patronos, memoratam *Concil.* 5. collat. 5. pag. 560. ut non amplius extantem, obiter tango.

Vide tamen hoc confirmantem *Neumannum* Dissertat. de Psalterio Salomonis. § XIIX. (d)

IV. *Homilias* etiam ejusdem nomine excusas, ejus non esse, vid. apud *Theoph. Raynaud* pag. 134. *Cocum* p. 131. ORIGENIS etiam nomine excusas notantem, sed nec eidem adjudicare sustinentem.

Certe à Cyrillo non omnes profectas esse homilias Paschales, docet *Du Pin* Nouvelle Biblioth. T. IV. p. 45. (e) at illas XIX. in Jeremiam Origeni maximam partem aliquam etiam CLEMENTI ALEXANDRINO adscribit *Cave* Hist. lit. Script. Eccles. p. 216. adde *Olearium* Abaci Patrolog. p. 126. & *Du Pin* loc. cit. 51.

V. *Thesaurum* aliquas habere partes THOMÆ AQUINATI debitas, prolixe contra *Bellarminum Rivetus* l. c. p. 445. & seqq. docet. Imo totum esse supposititium, quidam anonymus disputationis de supposito auctor, asseruerat, quem refutat *Theoph. Raynaudus* p. 134.

Nihilominus confitetur *Du Pin*, loc. cit. p 44. loca quædam à D. Thoma citata, tanquam in Cyrilli extarent thesauro, quæ tamen ibidem non inveniuntur, vid. lit. (f)

VI. *Tractatus de Trinitate* Cyrillo vulgo adscriptus, RECENTIORIS AUCTORIS est ut argute concludit *Du Pin* Nouvel. Bibliothec. Tom. IV. p. 51. (g)

VII. *Apologi Morales* Cyrillo quoque adscripti & ejus nomine præfixo editi Viennæ 1631. LATINUM quendem AUTHOREM habent, ut judicant *Cave* Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 216. a & *Du Pin* Nouvel. Bibl. T. IV. pag. 51. b. Hos Apologos editos fuisse jam olim Parisiis à *Joanne Parvo*, titulo *Speculi Sapientiæ* observat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 60. & 307. (h) & ex eo Olearius Abac. Patrolog. p 126.

IIX. *Collectio Explicationum Moralium*, ne quidem integra ex Operibus Cyrilli fabricata est, sed multa quoque ex scriptis S. MAXIMI inserta habet judicante *du Pinio* Nouvelle Bibliotheque

theque des Auteurs Ecclesiastiques tom. IV. p. 51. sub lit. (i)

IX. *Spiritualis Anagogæ* in *Hexaemeron libri duodecim* Cyrillo Alexandrino in Codice MSto perperam tributi Autorem agnoscunt ANASTASIUM SINAITAM, cui vindicat illos *Lambecius* Bibliothec. Cæsar. lib. IV. p. 198. 199. (k)

X. Cyrilli Alexandrini nomen præferens in Manuscriptis Regiæ Gallicanæ Bibliothecæ quod nil ferè differat à VICTORIS ANTIOCHENI *Commentario in S. Marcum* de quo in nomine *Origenis* dictum, memorat Richard *Simon* Hist. Crit. du N.T. c. V. p. 89.

(a) Cave Histor litterar. Scriptor. Ecclesiast, p. 215.

Commentariorum in S. Joannem *libri XII. ex quibus quintus & sextus primum prodierunt in editione Operum* Cyrilli *Parisf. 1638. una cum fragmentis quibusdam sexti & septimi libri (II. enim etiamnum desiderantur) ex Harlai Maclovienfis Episcopi Catena in Joannem desumptis. Extant quidem antea Latine libri quatuor istorum loco,* Cyrilli *nomen præ se ferentes à Jodoco Clichtoveo editi, sed quos maleferiatus iste nebulo ex proprio fundo efformarat.*

(b) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom IV. p. 44.

Ce Commentaire est fort long, & divisé en douze livres. On n' a que des fragmens du septieme & du huitieme. Le cinquieme & le sixieme ne se trouvoient point non plus dans les precedentes editions. Mais Josse Clictou *Docteur de Paris, qui avoit traduit ce Commentaire de S. Cyrille, avoit composé quatre livers pour suppleer à ceux qui manquoient: ce qui a donné lieu à quelques Auteurs de les citer comme de S. Cyrille. Il est vrai que presque tout est tiré d' anciens Peres; mais c' est Clictou qui a fait ce Recueil, & non pas S.* Cyrille.

(c) Joh. Deckherrus de Scriptis Adespotis. p. 61.

Cyrilli *Homiliæ in Leviticum, non ipsum, sed Origenem, vel nescio aliquem alium genitorem habent; non magnæ authoritatis foetus, litteram Biblicam destruens, & mysticos sensus ex capite suo statuens*: Gerhard. *Conf. Cathol. d. c. I. pag. 43.*

(d) Neumannus Diss. de Psalterio Salomonis. § XVIII.

Procul abest à moribus nostris extra oleas vagari; at Sanctorum tamen Patrum hic dolere vicem, fas piumq; est, qui similem vel post cineres fraudem incurrerunt. Nestorianos quis nescit, Epistolam quâ hæresios istius auctor Theodorus Mopsuestiæ Episcopus purgabatur, sub S. Cyrilli Alexandrini nomine emisisse in lucem; atque altera ex parte Eutychianos, ut imperitæ plebi fucum facerent, quosdam Apollinarii libros Athanasio aliisque Doctoribus orthodoxis falsò adscriptos in vulgus sparsisse. Quo de argumento Leontius *Librum scripsit perspicue ostendens, homines istos Gregorii Neocæsariensis, Athanasii ac* Cyrilli *nominibus imprimis abusos fuisse. Extat liber in Bibl. SS. Patr. T. IV. p. 1032.*

(e) *Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques.* Tom. *IV. p. 45.*

„Les Homelies Paschales ne sont pas par-„ticulieres à Saint Cyrille. C'estoit la coutume „des Eveques d'Alexandrie, que le Concile de „Nicee avoit particulierement chargez du soin, „d'annoncer le jour de la Fete de Paque: c'estoit, „dis-je, leur coutume de la publier dans Alexan„drie par un Discours solemnel. *Theophile* pre-„decesseur de Saint Cyrille avoit rendu cet usa-„ge fort celebre, & Saint Cyrille le maintint, „avec beaucoup d'éclat, & ne laissa passer aucu-„ne année de son Episcopat, qu' il ne fist un Ser-„mon, à la fin duquel il indiquoit le commen-„cement du Carême, & la Fête de Pâque. De „trente qu'il avoit faits il nous en reste vingt-„neuf. Les sujets les plus ordinaires de ces Ser-„mons sont l' utilité & les avantages du jeûne, &, „la maniere dont les Chrestiens doivent se prepa-„rer à la celebration des Fêtes. Il y exhorte „aussi quelquefois les Fideles à joindre au jeûne „l' aumône & la charité. Il parle dans quelques-„uns contre la duplicité du cœur. Il traite dans plusieurs de la Trinité & de l' Incarnation con-„tre les Ariens & les Nestoriens. Il parle aussi, quelque fois contre les juifs & contre les Idolatres. Ces Sermons sont languissans & enuy-„eux. Ils ne sont presque qu'un tissu de passa-„ges de l Ecriture, qu'il entremêle d' explications mystiques.

(f) *Ibid. pag. 44.* Le Traité du Thre-„sor est un Ouvrage sur la Trinité dans lequel il, „avance 35. propositions sur la divinité & sur, „la consubstantialité du Fils & du Saint Esprit, „qu' il prouve d' une maniere entierement scho„lastique par des passages de l' Ecriture appuyez, „& soûtenus par des raisonnemens, & des Syllo-„gismes en forme, dont il se sert pour battre les „Ariens & les Eunomiens, & pour retorquer con-„tre eux les temoignages de l'Ecriture Sainte, qu' „ils alleguoient ordinairement. Il propose leurs, „objections de la meme maniere, & y répond, „avec la meme subtilité.

(g) *Ibid. pag. 51.* Le Traité suivant de „la Sainte Trinité est d'un Auteur plus recent, „que Saint Cyrille, quoi-qu' il s' attache fort à sa, „doctrine, & qu' il suive sa methode & ses Princi-„pes; mais il est aisé de voir qu' il a vécu aprés, „la naissance de l' heresie des Monothelites: car, „il traite à fond la question, *s'il y a deux operations, & deux voluntez en Jesus-Christ.* Il refute ceux, „qui tiennent le contraire & expliquent le sens, „des Anciens qui avoient avancé, qu'il n' y, „avoit en Jesus-Christ qu'une nature incarnée, &, „une operation theandrique.

(h) Miræus Bibliothec. Ecclesiast. pag. 60.

Cyrilli *hujus (an alterius?)* Apologi morales *Viennæ in Austria 1631. sunt excusi: qui libellus titulo* Speculi Sapientiæ, *Parisiis* a Johanne Parvo *jam olim fuerat publicatus.*

Pag. 307. pag. 60. lin. 19. *Apologi morales Viennæ in Austria 1631. excusi. adde:* Non sunt Cyrilli Alexandrini; *sed alicujus hominis Latini, non autem Græci.*

(i)

(i) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. IV. p. 51.

Le Recueil d'explications morales sur l' „ancien Testament n' est pas tiré des Oeuvrages „de Saint *Cyrille* seul, mais encore de Saint *Maxi*„*me* & de Plusieurs autres Interpretes: ainsi l' on „ne peut pas le considerer comme un Ouvrage de Saint Cyrille.

Balthazar Cordier nous a donné encore „XIX. Homelies sur Jeremie, imprimées à An„vers en 1648. qui portent le nom de Saint Cy„rille. Pour les Apologues moraux donnez par „le mesme Auteur en 1631. Sous le nom de S. „Cyrille ils sont l' Ouvrage d'un Auteur Latin. „Les seize livres sur le Levitique, qui estoient au„trefois parmi les Oeuvres de Saint Cyrille, sont „d' Origene.

(k) Petri Lambecii commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. IV. p. 198. 199.

Primo & quidem a fol. 1. pag. 1. usq; ad fol. 151. pag. 2. S. Anastasii Sinaitæ, Patriarchæ Antiocheni, Spiritualis Anagogæ in Hexaëmeron *Libri duodecim, eodem modo ut in proxime præcedenti* Codice CLXXXV*to, præterquam quod in hoc codice MSto perperam & falso attribuuntur S.* Cyrillo *Archiepiscopo Alexandrino, ut ex sequenti Titulo sive Inscriptione Procemii videre est:* Τῦ ἡμῶν ΚΥΡΙΛΛΟΥ Πατριάρχυ Ἀλεξανδρείας Ἑρμηνεία συλλογιστικὴ εἰς τὴν τῦ προφήτυ Μωυσέως βίβλον. Φωνὴ Θεῦ ἱερὰ &c. *Quod enim* S. Cyrillus *non sit autor horum Librorum, manifeste apparet ex ipso eorum Procemio, utpote in quo ipse S. Cyrillus citatur his Verbis:* Ὅθεν καὶ τοῖς θείοις νοήμασι τὴν ἐκκλησίαν κοσμάσας ΚΥΡΙΛΛΟΣ ὁ πάνυ ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένεσιν ὑπομνήμασι τῆς ἐξαημέρυ διὰ πάσης ταύτης ἔφησε τῆς μωσαϊκῆς γραφῆς τὸ μυστήριον Χριστῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας καταγγέλλεσθαι.

---

(777) CYRILLUS. Extat hoc nomine liber *de differentiis Vocum Græcarum quoad tonum, spiritum, genus*, &c. quod tamen ab Henrico Stephano asseritur *Johanni* PHILOPONO, Philosopho Christiano, ut notat *Erasmus Schmidt*, Wittebergensis in præfatione, (a) libelli hujus editionis Wittebergensis Anno 1615. procuratæ in 8vo. Qui & titulum libri ita format, ut dubites, Cyrillone an Philopono debeatur. Habet autem ita: Cyrilli, *vel, ut alii volunt* Johannis Philoponi opusculum &c.

Continet autem libellus hic in editione prædicta Schmidiana Wittebergensi in universum paginas 212. & subjunctus eidem est Schmidii discursus de Pronunciatione Græca, contra Neophyton, qui pagina 255. finitur.

(a) Erasmus Schmidt in præfat. Cyrilli libro de differentiis vocum Græcar. &c. præfixa.

Quo in genere sub Cyrilli *nomine Opusculum quoddam jamdudum prodiit, quod* ἐπρωσημασίας *plusculas vocum talium*, ὡς ἐν τύπῳ κατὰ στοιχεῖον *ostendit; Tametsi* Henricus Stephanus, *Vir doctissimus, & de re literaria Græca optime meritus, suis quibusdam rationibus inductus*, Johannis Philoponi, *Philosophi illius Christiani, & Aristotelicorum librorum Interpretis doctissimi esse illud arbitretur, vel potius persuasum habeat. Utrocumq; sane sub nomine veniat; est libellus utilissimus & dignus qui ad posteritatem propagetur*, Autoriq; φιλοπόνῳ *gratiæ debentur condignæ.*

(777. a) *Decius* CYRILLUS. Eo nomine prodiit *brevis notitia eorum, quæ scitu sunt necessaria Confessariis.* Verus Scripti auctor est *Josephus* AUGUSTINUS quem sub Decii Cyrilli persona latentem detegit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 546.

---

(778) CYRILLI Hierosolymitani vero I. *Catecheses* & *Mystagogicæ* à *Simlero* in Gesneriana„ Bibliotheca pag. m. 153. JOHANNI, *Episcopo*„ cuidam Hierosolymitano adscribuntur, cum„ dubitatione tamen. Eum locum adduxit *Rober*-„ *tus Cocus* Censuræ suæ p. 239. quem propterea„ male tractant Pontificii, *Johannes Prevotius* in„ præfatione ad Lectorem, editis a se operibus„ Cyrilli præfixa, *Theoph. Raynaudus* de lib. mal.„ & bon. p. 143. Sed immerito, quemadmo-„ dum recte docent *Rivetus* lib. 3. cap. 8. p. 281.„ vide hac de re quoque *Jo. Raynoldum* de libris„ Apocryphis Tom. I. p. 328. & *Mornæum* de Mis-„ sæ Sacrificio lib. 3. cap. 16. pag. 1208. ratione„ omnino valida suspectas hasce Catecheses fa-„ cientem. „

Prior tamen Cyrillo potius adscribere videtur. Suspectas has Catecheses etiam habet *Olearius* Abaci Patrologici p. 127. & *Bosius* Introduct. in Notitiam Scriptorum Eccles. c. 1. §. XIII. pag. 7. cui addit Marcum *Anton.* de Dominis de Republ. Eccles. c. 9. num. 3. *Symbola Rauschiana* Cyrillo adscribentem citat *Symbola Normanniana*. *Hæschelium* quoque Catal. Biblioth. August. num. XXIII. Adde hic item emendatorias *notas* æstimatissimas *Diecmannianas*, quas verbotenus hic adscribo tales:

Quid unitatis nota hic sibi vult? Existimo vitio typothetæ omissum esse de aliis 18. Catechesibus, quæ Illuminatorum *dicuntur etiam Cyrilli Hieros. nomine editis, sed quas* Simlerus *l. c. itidem* Johanni Hieros. *adscribi narrat. Et* Rivetus *quidem l. c. has 18. Catecheses magna ex parte Cyrilli* Hier. *esse non negat, nonnulla tamen iis detracta, nonnulla assuta esse contendit. Operose eas contra* Hornejum *impugnat, & Cyrillo abjudicat* Hulsemannus *in Calixt.* **Gewissens-Wurm** *c. 7. a. p. 960. ad 978. ubi tandem concludit, si quid Cyrilli genuinum in utrisque Catechesibus supersit, id multis Monachorum interpolationibus corruptum esse.* Cyrillo *nihilominus Hieros. has 18. Catecheses, solutis etiam objectionibus, asserit Ger. Jo.* Vossius *Dissert. I. de trib. Symbol. p. 35. 36. à quo tamen solidam refutationem adhuc exspectat* Fechtius *Schediasm. sacror. Exerc. I. p. 355. Novissime ex Pontificiis* Du Pin in *Nouv. Bibl. des Auteurs Eccl. Tom. II. p. 144. 145. & ex Reformatis* Cave *Hist. liter. scr. Eccl. p. 115. 116.* contra Rivetum Cyrillo *has Catecheses vindicarunt. Conf. Moller Homonymoscop. p. 443. sq. & quæ contra Card. Perronium disserit Lancellotus* Andrevvs, *Episcopus Wintoniensis, in stricturis*

stricturis Anglicis, ei oppositis, & Lond. Anno 1629. 4. ed. p. 35. 36.

Deinde post finem: V. &-270. *Et denique:*

Plane non video in ista unius folii Præfatione Prevotiana Cocum *male tractari, quem ne quidem nominat, sed debita moderatione rem agens, adversariis (ea enim voce tantum utitur)* Theodoreti, Damasceni, *Jo.* Cyparini, *& Mich.* Glycæ, *Catecheses istas sub* Cyrilli *nomine laudantium, verba apponit. Habeo ipse hanc Cyrilli editionem Prevotianam Græcolatinam, quæ Paris. Ao. 1608. 4. excusa est.*

NB. Nihil ad hæc addere possum, pristinis, unde si quid omisisset typotheta hauriendum, chartis ante multos abhinc annos jam abolitis.

(779.) CYRINUS *Frising*: ARIBON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

CYRUS v. *Theodoretus.*

(780.) Joannis CYSENII Paraschii *Notas in orationem Ciceronis pro Roscio Amerino, Quirino* REUTERO, Theologo Germano acceptum ferendas monet *Melchior Adami*, in vita ipsius, quæ est inter Theologos Germanos p. m. 827.

(781.) CZECANOVIUS ou CIECKANOVIECKI, Silvester. *George* CASSANDER où DE CASSANDT douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 546.

* * *

D.

(782.) DACIUS ArchiepiscopusMediolanensis. Ejus *Chronicon.* suppostitium ex *Mabillonio* observat *Tenzelius:* vide Monatliche Unterredungen 1691. pag. 299. & *Cave* in epistola ad me scripta Islingtonio 8 Idus Decemb. 1676. qui locum *Mabillonii* exprimit Analect. Vet. p. 5. ubi ille ex Veteri Codice Mediolanensi docet, hujusce Chronici partem primam à LANDULFO SENIORE, Secundam ab ARNULFO, tertiam a LANDULFFO, JUNIORI, omnibus Historicis Mediolanensibus, scriptam esse. Plura addit in Chartoph. Eccles pag. 147. & Histor. Lit. Scriptor. Eccles. pag. 284 (a) *Miræus* Dacium hunc æqualem facit Cassiodori, cujus ad eam Epistolam citat. Bibl. Eccles. p. 210. (b)

(a) Cave Histor. Litter. Script. Eccles. pag. 284.

Tribuitur ei (Dacio) *Rerum Mediolanensium Chronicon hactenus ineditum in Bibliotheca Mediolanensi servatum. Ut Chronici hujusce fidem & autoritatem eo certius exploraret Cl.* Mabillonius, *mediante* Claudio Castellano; *quæsita quædam Mediolanum misit. Responsum tulit ab Antonio Maria* Pustula *Ecclesiæ Metropolitanæ Bibliothecario, Chronicon esse annorum sexcentorum, in Pergamena quidem, non tamen eadem manu descriptum: præferre nomen Dacii Archiepiscopi Mediolanensis, verum titulum esse recentiorem, narrare Mediolanensis Ecclesiæ res ab octavo seculo usque ad tempus Alexandri II Papæ, & desinere in ao. 1067. & exinde luculenter satis constare, Dacii nostri non esse: veros autem authores* Landulphum Seniorem, *qui primam,* Arnulphum *qui secundam,* Landulphum *denique* Juniorem, *qui tertiam partem scripsit, habuisse.*

(b) Auberti Miræi Auctarium de Script. Eccles. p. 210.

Dacius *Mediolanensis Episcopus Justini Imp. ævo floruit, ut* Gregorius *lib. 3. Dialog. cap. 4. testatur. Scripsit* Chronicon: *in quo lib. 1. c. 10. tradit canticum,* Te Deum Laudamus, *compositum fuisse à SS.* Ambrosio & Augustino, *ut* Bellarminus *in catal narrat. Ad hunc Dacium exstat egregia* Cassiodori *epistola 27. lib. 12. Variarum, de frumento in famelicam plebem ex regiis horreis dividendo. De rebus à Dacio præclare gestis plura qui volet, Josephi* Ripamontii *Historiam Mediolanensem legat, dec. I. lib 7.*

(783.) DACRIANI Abbatis S. Benedicti nomine

I. *Documenta, Vitæ Spiritualis*, & *II. Speculum Monachorum*, extant in Bibliotheca Patrum. Eum *Margarinus de la Bigne* in suo indice Chronologico refert ad seculum octavum. Sed *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 137. fictitium hocce nomen Græcum esse *Ludovici* BLOSII, Abbatis Lætiensis adstruxit: Et ex eo *Cave* Chartophyl. Ecclesiast. p. 147. Adde, quæ de mutuato hoc nomine memorat *Bailletus* deguisemens des Auteurs p. 185. & liste des Auteurs deguisez p. 547. Ad sit hic *Margo Diecmahnianus:* Idem observat,, Card. *Bona*, in Notitia Auctorum, præmissa,, Psalmodiæ divinæ. v. Ludov. *Blossius.*

DAILLAN v. *Tibere.*

(784.) *Franciscus* DALARINUS. *Anagramma* est *Francisci* RAYNALDI Itali, Matelicani in Piceno, Societatis JEsu, sub quo edidit Romæ sumtibus Ignatii de Lazzaris 1572. in 8. *Vitam* Ven. Servi Dei *Jacobi Laynez*, Secundi Præpositi Generalis Societatis JEsu. Vide *Sotwel* pag. 246. b.

(784. *a*) Johannis DAMASCENI *Historia Barlaami & Josaphati*, suppositia quidem contra *Bellarminum* etiam â Pontificiis doctis agnoscitur: vid. *Possev.* apparat. item *Cocum* pag.

427. *Gerhard.* p. 501. Auctorem autem ejus verum *Johannem* SABAITAM primus asseruit *Matthæus Raderus.* c. 1. prologi ad Joannem Climacum â se Paris. 1633. editum, quem contra *Martyrologium Romanum* defendit *Th. Raynaud.* pag. 137. eidem crassissimo errore libros Medicos *Johannis Mesuæ* tributos ab *Abrahamo* Bzovio notans.

Confusionem hanc *Damasceni Theologi* & *Medici* prolixe a *Ravio* Notis ad Gesnerum MStis refutatam indicat *Symbola Normanniana*, quæ addit Damascenum Medicum eundem à Ravio creditum cum *Joanne* MESVES ac MESARAGIEM, quos tamen distinguere videtur *Frisius* Biblioth. Gesnerian. p. 427. *Utriusq; Damasceni*, scriptorumque ab eis editorum meminit Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 197. Historiam tamen hanc Barlaami & DAMASCENI THESSALONICENSIS nomine, qui etiam MANDURUS vel MANZURUS ei vocatur, citat. pag. 198. Genuinum Damasceni opus arbitratur *Huetius* Origine des Romans pag. 87. indicante *Symbola Normanniana*, & Jac. *Billius*, monente *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 341. b. SABAITAM Historiæ hujus auctorem cum *Radero* constituere dubitat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 142. & 306. (a) Joanni autem CLIMACO Sinaitæ tribuunt *Vossius* de Histor. Græc. 254. 281. *Kortholt* de Origine & Natura Christianismi pag. 113. Auctoritate MSti Codicis in Bibliotheca Lipsiensi *Symbola Normanniana.* Suppositam esse Damasceno judicat *Hodius.* Monahtliche Unterredungen 1693. p. 869. (b)

(a) Miræus, Bibl. Eccles. p. 306.
Joannes Damascenus (*p. 38. lin 49.*) *auctor vitæ SS.* Barlaami & Josaphati. *Adde: id negat* Raderus *in Isagoge ad Joannis Climacis Scalam, & censet fœtum esse* Joannis Monachi *è Cœnobio S Sabæ. Ut ut sit, constat & ipsum Damascenum vixisse in Monasterio S. Sabæ.*

(b) Monatliche Unterredung. Anno 1693. p. 869.
Auff das erste giebt *Hodius (in Prolegomenis ad Joannis Antiocheni Cognomento Malalæ Historiam Chronicam) num. 32.* zur Antwort/ daß derselbe *Tractat (de Imaginibus)* dem Damasceno fälschlich *supponiret* sey/ indem die neuen *Græculi* fast alles/ was sie von ungenandten *Auctoribus* vor die Bilder-Anbetung gefunden/ dem *Damasceno* zugeschrieben / wovon er in seiner gemeldeten *Diatriba* (so er versprochen *de Scriptoribus Græcis variis*) mit mehren handelt.

(785.) DAMASI Papæ nomine venditatum aliquamdiu *Pontificale*, seu *de Vitis Pontificum opus*, ANASTASIO *Bibliothecario* vindicarunt postea Viri docti, *Bellarm.* pag. m. 92. & præfat. de Scriptor. Eccles *Cocus* p. 280. *Vossius* de Hist. Lat. l. 2. c. 8. p. 200. & c. 35. p. 319. *Rivetus*, l. 3. c. 14. p. 307. notans librum excusum Moguntiæ 1602. sub Anastasii nomine, sed castratum Historia de Joanna Papissa, quam in MStis *Marquardi Freheri*, communicatis cum hisce editoribus Jesuitis, extitisse, ac propterea in Exemplaribus impressis duobus ipsi missis solis exhibitam, in reliquis omissam fuisse narrat. Egregium Jesuiticæ fidei argumentum. Extat etiam editio Parisina 1649. in fol. Videri hanc in rem poterunt *Meelführeri* Corona Patrum pag. 97. &, quem citant Marginalia Normanniana, *Jhon* favour Antiquities. p. 2. Edit. in 4. 1609. Historiam de loco de Joanna Papissa in Anastasii codice à Jesuitis resecto prolixe recenset *Colomies* Melanges Historiques pag. 55. seqq. (a) ubi de Vitis Pontificum tanquam de indubitato Anastasii scripto sermo ubique est. Sub Anastasii nomine eas edidit notisque illustravit Ant. *Dadinus Altaserra* Paris. 1680. vid. *Journ. des savans* 1680. Tom. VIII. p. 136. 137. (b) Multos tamen Scripti hujus Auctores agnoscit *Schelstrate.* Vide *Journal des savans* 1693. Tom. XXI. p. 320. (c) Quibus adde Auctores eos, qui num. 163. Pseudonymorum in Anastasio citati, & magnam partem excerpti sunt, in primis *Lambec.* Cæsar. lib. II. c. 8. p. 925. sqq. Ibidem sub lit. D. qui fundamentum, cur Damaso adscriptæ Vitæ Pontificum sint, aperit, quod nititur solis & illis ipsis Supposititiis, vid. *Acta Erud. Lipsiens.* Supplem. Tom. I. Sect. IV. p. 168. (cc) *Epistolis* sub Damasi nomine Vitis Pontificum præfixis. vide apud *Lambec.* loc. citat. pag. 924. (d) Ubi tamen hinc deducta pro Damaso argumenta enervat. Alii cuidam DAMASO, PORTUENSI Episcopo adscriptas Pontificum Vitas memorant *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 31. (e) & *Olearius* Abac. Patrol. p. 129 Damaso Papæ Vitas Pontificum (quas & Gesta Pontificalia dicta ait) abjudicat *Pearson.* vide l' *Histoire des Ouvrages des Savans* Janvier 1688, p. 10. 11. (f) Speciali libro Pontificale hoc examinavit *Ciampinus*, quem recensent Monahtliche Unterredungen 1695. p. 139. sqq. & *Acta Erudit. Lipsiens.* Suppl. T. I. Sect. IV. p. 167. seqq.

Non sunt prætermittenda hic notabilia Mastrichtiana *sequentia*: *De Pontificali Damasi quam flocci id fecerit* Baronius *vid. locum egregium apud Jacob.* Capell. *in Sedis Romanæ potestate ad vindicandum Casaubonum cum vindiciis edita cap. 30. lib. 3. p. 353. Addendus locus & judicium censorum Romanorum in decretum Gratiani dist. 56. cap. 2. notabile. Maxime autem probabilia de Pontificali Damasi in re incerta protulit Clariss.* Cave *in Histor. Litterar. Hucusq; Mastrichtiana, quæ porro legere jubent* Hotting. *in Elencho Script. Supposit. p. 79.* Spanhem. *de falso credita Petri profectione, p. 55.* Item de *anno Convers. Pauli p. 200.* Hankium, *de Bizant. Script. P. 1. c. 1. §. 22, p. 9.* Dallæum *de Imag. lib. 3. c. 3. p. 272, seqq. & 224.* Baluz. *ad Gratian. dist. 68, c. 5. p. 755. edit. Duisb. Dionys.* Petav. *Diss. Eccles. l. 1. c. 8. §. 9. pag. 157. Arnold* Montan. *Diatr. de esu Carn. & quadragesima, pag. 224. aq; Pseudo-Isidoro illi Epistolas affictas asserit.*

II. *Epistolæ Decretales* ab ISIDORO MERCATORE confictæ ab eoque *Damaso suppositæ* leguntur apud *Pearsonium* in Operibus posthumis, ut in eorum recensione observat l' *Histoire des Ouvrages des savans* loc. cit. quibus alias Epistolas superaddit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs

teurs Ecclesiast. Tom. II. pag. 153. (g) & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1693. pag. 461. 462. Generaliter omnes decretales primis Pontificibus adscriptæ rejiciuntur, Bibliotheque Universelle de l'année 1686. tom. III. p. 74. (gg)

III. *Decretum de Scripturis Canonicis & Apocryphis* in aliquibus Codicibus Damaso tributum, GELASIO vindicant *Benedictini Parisienses* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* Ao 1690. p. 311. (h) vide plura in *Hormisda.*

IV. *Carmina*, quæ sub Damasi nomine exstant, an omnia ei adscribi salva veritate possint, dubitat *Du Pin* loc. cit. certe Carmen de *Christo* cum aliis sub CLAUDIANI MAMERTI nomine impressa aliquoties affirmant *Olearius* Abaci Patrol. p. 109. & *Cave* Histor. lit. Scriptor. Ecclesiast. p. 129. qui tamen Damaso tribuere mavult. Plura in *Claudiano Mamerto* hanc in rem monuimus.

(a) Colomies Melanges. p. 55. seqq. M. Blondel *avoit un frere nommé* Moyse Blondel, *qui a fait un petit livre intitulé*, Rome au secours de Geneve. *Voicy ce qu' il luy ecrit à Londres, ou il estoit Ministre le 20. Aoust. 1645.* J'ay appris des l'an 1640. que Marc *Velser.* l'un des principaux Magistrats d'Aousbourg ayant envoyé l'an 1601. aux Jesuites de Mayence un Manuscrit d'Anastase pour le faire mettre sous la presse; ils prierent *Marquard Freher* Conseiller de son Altesse Electorale à Heydelberg, de les ayder en ce suiet; sous la promesse qu'ils faisoyent de donner au public de bonne foy ce qui leur seroit communiqué, il leur envoya deux Manuscrits d'Anastase, ou la vie de la Pretendue Papesse se trouvoit: mais se contentans de faire tirer deux exemplaires de cette sorte, ils supprimerent dans le reste de l' edition ce qui leur avoit este fourny, tellement qu' il n'a point paru: & M. *Freher* a esté contraint de se plaindre par une espece de Manifeste imprimé du tour qui luy avoit este joué.

M. *Blondel* tenoit cette histoire de M de *Saumaise*, qui estoit à Paris l' an 1640. & qui l' avoit aussi contee à M *Rivet* de Hollande, comme celuy-cy nous l' assure dans son *Criticus Sacer*, imprimé l'an 1642. Outre ces Anastases d' Alemagne qui avoyent la vie de la Papesse; je vois que M. *Sarrau* ecrivant à M. de Saumaise, luy envoye cette meme vie qu' il avoit extraite d' un Anastase MS. de la Bibliotheque du Roy; & ecrivant à Rome à M. *Nicolas Heinsius* il le prie de voir les Anastases du Vatican, sur ce qu'un de ses amis, à qui il avoit fait autrefois la mesme priere, luy avoit mandé que les Anastases qu' il y avoit feüilletez, estoyent tous defectueux dans l'endroit où devoit estre la vie de la Papesse; & qu' il en avoit vû un à Milan dans la Bibliotheque Ambrosienne, où cette vie se rencontroit, mais qu' il n' avoit pu en avoir la Copie. De tous ces divers Manuscrits d' Anastase, je recüeille que *Papesse Jeanne a esté*; quelques raisons qu'allégue N. Blondel, qui s'est fort trompé croyant que la Vie de cette femme, telle qu' elle est dans Anastase de la Bibliothéque du Roy, so t tissue des propres paroles de Martinus *Polonus*.

(b) Journal des Scavans Tom. VIII. p. 136. 137. *Il y a déja long-temps que tout le monde convient que l' Histoire des vies des Papes citée par plusieurs sous le titre du Livre Pontifical de* Damase *est d'* Anastase *Auteur du IX. siécle qui dans son Epistre mise avant sa traduction des Actes au VIII. Concile General se donne le titre* d'Abbé, *& se qualifie aussi Bibliothecaire du siége Apostolique. Cet Historien s' est servi pour dresser son ouvrage de trois anciens Catalogues des Papes dont l' un finit à Felix IV. Il a continué sa narration avec plus d' étendue depuis ce temps jusqu' au Pontificat d' Adrien II. sous lequel il vivoit, & selon le jugement du Cardinal Baronius il a écrit fidelement & exactement ce qui s' étoit passé de son temps. Aussi cet ouvrage d' Anastase a esté inseré tout entier dans le recueil des Conciles non pas de suite mais par parties, la vie de chaque Pape y estant placée en son lieu selon l' ordre de la Chronologie. Comme il s' y trouve quantité de mots de la basse latinité ou tirez du grec, qui sont obscurs & peu intelligibles pour le commun des Lecteurs, & que de plus Anastase y rapporte souvent d' une maniere briève & concise divers Decrets des Papes, son ouvrage est du nombre de ceux qui ont besoin d' éclaircissemens & de notes. C' est ce qui a porté M. de* Hauteserre *ày travailler. Il fait donc icy de observations sur ces Decrets des Souverains Pontifes & sur d' autres choses contenuës dans leurs vies, & il explique les mots obscurs dont use l' Auteur: & comme la pluspart de ces mots marquent les Ceremonies ou les meubles de l' Eglise, il prend de là sujet d' éclaircir plusieurs Points de l' Antiquité sacrée en faisant comme un parallele de ce que dit Anastase & de ce qui se trouve dans d' autres Ecrivains sur le sujet dont ils s' agit.*

(c) Journal des Scavans Tom. XXI. pag. 320. *La derniere dissertation est sur les anciens catalogues, desquels le livre Pontifical, vulgairement attribué à* Anastase le Bibliothecaire, *a esté compilé. Mr.* Schelstrate, *aprés avoir fait un long denombrement de ces Catalogues, entre dans l' examen du livre Pontifical, & remarque les corrections qui y ont esté faites par deux sçavans de ce siecle,* Annibal Fabrot, & Lucas Holstenius. *Il propose ensuite son sentiment touchant l' auteur de ce livre, refute ceux qui l' attribuent au Pape Damase, & declare qu il croit que la premiere partie depuis saint Pierre jusqu' à Gregoire III. est d' un auteur qui vivoit au temps de ce Pape; & que la Seconde est de differens auteurs, comme il le justifie par la difference de leur stile.*

(cc) Act. Erudit. Lips. Supplem. Sect. IV. p. 168. *Septimo loco (in Examine Libri Pontificalis, seu Vitarum Romanorum Pontificum Johannis Ciampini) exponitur, quid in* Henschenii *&* Papebrochii *sententia desideraverit Dn.* Emmanuel Schelstratenus, *qui inter alia epistolam Hieronymi & responsionem* Damasi, *quæ vitis Pontificum vulgo præfigi solent, suppositas esse probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejusq; socios valuerunt, ut quæ de epistolis illis in diatriba præliminari ad acta Sanctorum Aprilis scripta fuerant*

rant, in propylæo ad acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.

(d) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæsar. Lib. II. Cap. VIII. pag. 924. 925.

1. *Historia Pontificum Romanorum, quæ vulgo quidem attribuitur* Anastasio *S.R. E. Bibliothecario, in hoc autem & aliis quatuor Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codicibus MStis adscribitur* S. Damaso *Papæ; nempe propter duas Præfationis loco illi præfixas Epistolas, quarum exempla hic exhibeo - - - - -*

- - - - - - Sed reclamant alii, obstare autoritatem S. Hieronymi, utpote qui in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, omissa Historiæ istius mentione, de S. Damaso nihil aliud scribit, quam hoc : Damasus, Romanæ Urbis Episcopus, elegans in Versibus componendis ingenium habuit, multaque & brevia Opuscula heroico metro edidit, & propè Octogenarius sub Theodosio Principe mortuus est *Huc etiam accedere ajunt, quod non solum stylus ejusdem Historiæ totaq; forma & series Orationis, tanquam inculta, rudis & impolita, ab Epistolis aliisq; monumentis S. S. Damasi valde discrepet, verum etiam Historia ipsa multis Chronographicis erroribus, & incertis ac a veritate alienis assertionibus referta sit.*

(e) *Miræus Bibl. Eccl. p.31.* Librum porro de vitis Pontificum — — non posse *Damaso* attribui, multa convincunt argumenta: — — Papyrius *Massonus* existimat ab alio potius Damaso Portuensi Episcopo (ad quem —) „Pontificale istud editum esse. Sed doctissimi „illius seculi scriptoribus fuit purior sermonis „cultus & reconditior doctrina, quam in hoc „opere appareat. Panuinius, & Baronius & „alii -- -- Verum quia stilus -- -- censeo „omnium illarum Vitarum (licet nonnullis in „locis adulterina aliorum adjectione vel detra„ctione, sint depravatæ) verum ac germanum „parentem esse Anastasium, S. R.E. Bibliothe„carium: cujus etiam nomine typis 1602. Mo„guntiæ excusæ fuerunt.

(f) Historie des Ouvrages des Scavans. Janvier 1688. p. 10.11.

Le Catalogue Latin n' a pas plus de certitude selon M. Pearson. *Quoy qu' on l' ait fait passer sous le nom du Pape* Damase *qui vivoit dans le IV. siecle, Auteur en est inconnu, & il portoit autrefois le titre de* Gesta Pontificalia. Blondel *l' a pourtant honoré de son Eloge favory, en disant qu' il estoit ecrit avec un des rayons du soleil.* Isidore Mercator *l' a suivy pour forger ses* Decretales, *qu' il voulut aussi attribuer au Pape Damase, afin de leur donner plus de poids. On soutient donc icy que le stile en est trop barbare, & que l' ignorance des ceremonies de l' Eglise paroit trop grossiere pour etre du Pape Damase. En un mot, que malgre l' air d' antiquité que l' Auteur s' est efforcé d' y donner, c' est un Ouvrage imaginé dans le VI. siecle, qui a esté continué par le Bibliothecaire Anastase.*

(g) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom.II.pag.153.

Voila les seules veritables lettres de Da„mase que nous avons, toutes les autres qui portent son nom, sont des Monumens suppo„sez par Isidore Mercator. Elles ne sont point„ du stile de Damase, & contiennent plusieurs„ choses qui en font voir clairement la supposi„tion. La lettre, qui porte le nom d' Aureli„us Eveque de Carthage, à Damase, aussi bien„ que la reponse de ce Pape, portent le noms des„ Consuls, Gratien pour la troisiéme fois, Equi„tius pour la premiere. Or ce Consulat arrive„ l' an 374. & Aurelius etoit encore Diacre quand„ saint Augustin revint de Milan à Carthage en„ 385. & n' a été ordonné Eveque qu' en 389. Il„ est donc visible que cette lettre ne peut etre d' Aurelius. La lettre du Concile d' Afrique à„ Damase est tirée de celles de Sergius & de Mar„tin, & etablit sur le sujet des appellations une„ doctrine contraire à celle des Afriquains. La„ lettre à Etienne appellé Archeveque du Con„cile de Mauritanie, est tirée des lettres d' Inno„cent, de saint Leon, d' Anastase, de Sergius„ de Martin I.&c. Il est marqué qu' elle est ecrite„ sous le Consulat de Stilicon, qui n' a ete Consul que seize ans apres la mort Damase. La lettre„ touchant le Coreveques, rapporte des Canons„ suivant la version de Denys le Petit. L' on y„ trouve un Canon du Concile de Chalcedoine„ & des passages des Lettres de Sirice, d' Inno„cent, de Zosime, de Celestin, de saint Leon„ &c. La lettre aux Eveques d' Italie est tiree de„ saint Leon, de saint Gregoire, de Martin I.&„ d' Adrien I. Il se trouve de la fausseté dans la no„te du Consulat. Il y a enfin dans Ives de Char„tres & dans Gratien quelques decrets attribuez„ à Damase; mais on ne peut pas etre assuré de leur„ antiquité sur la Foi de ces Auteurs.

(gg) Bibliotheque Universelle & Historique de l' Annee. 1686. p.74.

On rejette toutes les Decretales attribuées aux premiers Papes. Parce qu' on croit que Riculphe, *& son Successeur* Benoit *les ont supposées, dans le neuvieme siele.*

(h) Acta Erud. Lips. Anno. 1690. p. 311.

Decretum de Scripturis Canonicis & apocryphis, quod in corpore canonico distinct. 15. c. sancta Romana ecclesia sub Gelasii *nomine legitur, in nonnullis quidem Codicibus* Damaso, *in aliis* Hormisdæ *tribui observat (Thomas Ittigius in dissertatione de Hæresiarchis ævi apostolici,) simul tamen notat, Benedictinos Parisienses a congregatione S. Mauri in notis ad novam Ambrosii editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis huic decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint.*

---

(786) DAMASUS, *Wilhelmus* : *Guilh.* LINDANUS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547.

---

(787) Petri DAMIANI *Sermones, De rivis fluminis,* in Vigil. nativ. nec non *Sermones alios de SS. Stephano, Andrea, & Nicolao,* BERNHARDI esse docet *Th. Rayn.* p. 152. ubi *sermonem* etiam *de S. Martino,* Galli cujusdam esse docet. (a)

II. *Regula* aut *Vita Præcepta*, quæ vulgo

Con-

Constitutiones Portuenses nuncupantur, & nomine Petri Damiani exstant, sunt PETRI HONESTI Abbatis S. Mariæ de Portu prope Ravennam, ut ex *Penotto* probat *Miræus* Auctarii Bibliothec. Eccles. p. 255. (b)

(a) Raynaudus de libris malis & bonis p. 152.

Sermo de Rivis fluminis, *in vigil. Nativ. est item manifeste* Petro Damiani *suppositus, vereque est D.* Bernardi, *& apud eum habetur inter sermones additos pag.* 1270.

Ibidem Consequenter habetur sermo de S. Stephano, *qui est apud eundem Petrum Damiani.*

Sermo 2. Petri Dam. de S. Andrea, est apud Bernardum, tertius in eodem festo.

Sermo item Petri Damiani de S. Nicolao, *est apud S. Bernardum.*

(b) Miræus Auctarii Biblioth. Eccles. pag. 255.

Petrus Honestus, *Abbas, monachus S. Mariæ de Portu, prope Ravennam, scripsit vitæ præcepta, quæ vulgo* Constitutiones Portuenses *nuncupantur, & falso adscribuntur* Petro Damiani: *ut* Pennotus *in historia Canonicorum regularium lib. 2. prodit.*

DAMIR v. *Abdamir.*

(788.) DAMVILLIERS, *le Sieur de: Pierre* NICOLE: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 547. Idem an sit ARNALDUS aliquando, v. supra *in Anomymis* p. 2168.

(789.) *Nicolaus* DANCKWERTHS. Ejus nomine prodiit Spiræ. 1683. liber cum inscriptione. *Institutiones Juris publici Romano-Germanici selectæ*; quas post tres annos Verus Auctor *Philippus Reinhardus* VITRIARIUS ICtus & Antecess. Lugd. Batavorum Anno 1686. in 12. recudi jussit, proprio nomine præfixo, ut ostendunt *Sulpicius* Dissertat. de studio Juris Publici pag. 51. 52. (a) les *Nouvelles de la Republique des lettres* Août 1686. p. 965. (b) & *Journal des sçavans* ao. 1686. p. 523. *Baillet* verum operum Auctorem indicaturus, in Catalogo des Auteurs deguisez p. 547. eum tantum appellat Philippum *Rheinhard*, Cognomine *Vitriarii* omisso. Ipse liber in IV. libros dispersus est, quorum primus complectitur titulos XX, Secundus titulos VI. Tertius titulos XIX. & Quartus titulus XI. paginis in universum 751. Editionis Spirensis 1683. Præfixa est brevis præfatio ad Lectorem, cum indice titulorum.

(a) Sulpicius de studio Juris Publici Differt. p. 51. 52.

Eodem anno octuagesimo tertio, quo Rhetianas has Institutiones publicatas vidimus, similes fere Spiræ Nemetum excusæ fuerunt, Institutiones Juris publici *selectissimæ, præfixo,* Nicolai Danckvverthii, *ICti, nomine confícto. Verus enim earum Autor est V. Cl.* Philippus Reinhardus Vitriarius, *in Academia, quæ Lugduni Batavorum est, Professor Celeberrimus. Is, cum adhuc Genevæ vixerat, in privatæ institutionis usus, ab Illustri auditorio rogatus, easdem composuit; ex communicatione aliorum Bibliopola Spirensis exemplum nactus est, quod inscio Autore typis exprimi curavit; qua de re deinceps Ille valde est conquestus, maxime etiam, quod Spirensis ista editio adeo corrupta & inquinata sit, ut plane tolerabilis non videatur, sensum enim in pluribus dixit hiare, Orationem sæpe non cohærere, definitiones falsas, & sæpe unam pro alia, exhiberi. Quare suis auspiciis aliam editionem, quam solam pro sua agnosci voluit anno superiori Ipse paravit, pluribus in locis auctam, in qua tituli præterea in paragraphos distincti reperiuntur. Sicut autem scriptor hic, optimis in tali studiorum genere Doctoribus, & nominatim* Boecleri *institutione, olim est usus, ita genuina quoque principia in hoc libro est sectatus, ac ex fontibus justis tradita sua derivavit; ut præcipuam laudem omnino mereatur.*

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. Août. 1686. p. 965.

Il y a 8. ans qu'il l'a composé, & dès lors il ne s'éloigna pas de la pensée de le publier un jour mais il auroit bien voulu que personne ne l'imprimat, sur la copie qu'un autre lui en fourniroit. Cependant on le fit à Spire il y a 3 ans sous le nom de Nicolaus Danckvverts. *C'est une edition si pleine de fautes, qu'elle a fait hater N.* Vitriarius *de nous donner celle-ci incomparablement plus correcte, & avec de bonnes additions. Il suit la methode des Institutes de Justinien: & descend dans un detail fort instructif.*

(790.) PIERRE DANES Auctor creditur vulgo Tractatus *de Ritibus Ecclesiasticis*, quem tamen deberi DURANTI, Præsidi, judicat Auctor de l' *Histoire des Ouvrages des Sçavans Juin* 1689. p. 371. (a)

(a) Histoir: des Ouvr: des Sçavant Juin: 1689. p. 371.

On voit aussi dans ces notes que Pierre Danès, *à qui les envieux de la gloire* du President Duranti *attribuent faussement son traité* de Ritibus Ecclesiæ *avoit accoutumé de dire à assez haute voix deux ou trois fois par jour ces paroles de l' Apotre*: non quæ super terram.

(791.) DANTES *Aligherius* Florentinus. Scripsit *tres libros de Monarchia*, editos ab Oporino Basileæ 1559. in 8vo, qui simul observat, *confundi* hunc Dantem cum alio POETA ejusdem nominis qui hoc fuerit ætate prior; citante *Frisio* Biblioth. Gesner. p. 186. At *Olearius* Abac. Patrologici p. 130. asserit, hos male ab Oporino distingui, cum unius ejusdemque Dantis opera sint & hoc de Monarchia, & alia Comica ac Poëtica quæ extant. (a)

(a) Olearius Abaci Patrum & Script. Ecclesiast. p. 130.

An & cur, hic Dantes, Monarchiæ Scriptor, à Comœdiarum & Poëmatum de Purgatorio, inferno, Paradiso, confectorum autore sit distinguendus, uti quidem suadere conatus Oporinus, præf. l. c. nulla urget necessitas: Imo unius ejusdem ista omnia esse, clare docet ejus sepulcri, quod Ravennæ visitur, marmor & epitaphium, quod cum aliis lectu circa eundem dignis exhibet

bibet Joh. Jac. Boissardus; *Tom. I. icon. illustr. pag. 76. adde* Volaterr. *l. c. &* Paul Jovii *elog. Doct. c. 4. pag. 17.*

DAPHNÆUS v. *Arcuarius.*

(792.) DAPHNIS aus CIMBRIEN. Sub hoc nomine prodierunt (1) Die besungene Galathée, Hamb. 1642. 8vo (2) Die besungene Florabelle oder 50. weltliche Lieder. Ibid. 1651. 1666. 1677. 8vo. Auctor est *Joannes* RISTIUS: ut indicat Symbola *Flensburgo-Molleriana*, & in vulgus notum.

(793.) DAPHNORINUS. Sub hoc nomine edidit *Joannes* LAUREMBERGIUS, Petri frater, Rostochiensis in 12mo: *Querimoniam de suo & academiæ Soranæ Statu versibus Trochaicis.* Recudi eam curavit cum ejusdem Auctoris *Satyra latina de Bonarum Rerum abusibus*, *Morhofius* Kilon. 1684. in 4to. Auctorem esse Laurembergium Math. P.P. Soranum ex ficti nominis *Etymo* se facile perspexisse, innuit in transmissa Symbobola *Mollerus Flensburgensis.*

(794.) DARENI, *Waleri, Robertii, Philippii, & Farmeri*, nominibus, *Henricum* GARNETTUM Provincialem. Soc. JEsu in Anglia scripsisse, notat *Burbill* contra Becan. 21. fortasse Epistolas de pulveraria conjuratione, quarum meminit *Casaubonus* in epistolis. *Symbola Normanniana.* At *Alegambe* & *Sotwel*, qui tamen prolixe de conjuratione hac (ob quam Garnetus capite plexus est,) agunt, de his personatis nominibus, plane silent, non nisi tribus scriptis sub vero Auctoris nomine, allegatis.. Alegamb. p. 174. a & Sotvvel. pag. 226. a.

(795.) DARETIS PHRYGII nomine scriptus

I. *De bello Trojano* liber, & translatus à Cornelio Nepote creditus, quod neutrius operam & ævum redoleat, jam olim animadverterunt eruditi. vid. *Voss.* de Hist. Lat. l. I. c. 4. 72. & lib. 3. p. 701. & Præfationem editioni Daretis Amstelodamensi 1630. in 24. præfixam, (ubi & de *Dicty* supposititio, de quo & *Lomeyer* de Biblioth. p. 297. & *Voss.* p. 719. & 742.) adde *Schoockium* Fab. Hamelens. part. 2. c. 4. p. 19. 68. Ex eo tamen scripto *Daretis* etiam

(II) *Carminum libri sex* ejusdem argumenti à *Cornelio Nepote* versi circumferuntur, quos esse *Josephi* EXONIENSIS sive ISCANII, *Poetæ Angli Christiani*, vide apud *Voss.* de Poet. Lat. pag. 74. de Idolol. l. 1. c. 36. *Barthium* l. 22. adversarior. c. 11. pr. *Th. Raynaud.* p. 138. (a)

Addit his Joh. *Gregorium* Porthud in the Assyrian Monarchie p. 241. *Symbola Normanniana*, quæ & ex Gerhardi *Langbainii* Notis ad Longinum p. 94. observat, Genuinum istius operis parentem fuisse Josephum Devonium *Excestriensem*; quem tamen cum J. Iscano unum eundemque fuisse innuunt *Acta Erudit. Lipsiensia* 1691. pag. 335. (b) Utrumque & Iscani & Devonii nomen Josepho à patria superadditum fuisse ostendunt *Pitseus* de Rebus Anglicis pag. 276 & *Balæus* Illustrium Britanniæ Scriptorum Summar. fol. 89. 90. (c) Pluribus rem hanc expedient ea, quæ in Editione horum librorum Iscanii a Samuele *Dresemio* procurata, statim in prima pagina, titulo aversa, leguntur nobis sub lit. (d) exscripta: Quibus addi adhuc merentur ea, quæ supra in CORNELIO NEPOTE huc facitentia dicta sunt. v. *Fabricii* Bibl. Latin. p. 9. ubi Josephum *Devionensem* Ex-Præsulem vocat.

(a) Raynaudus de libris mal. & bon. pag. 138.

Dareti Phrygio *perperam suppositus est liber de* bello Troiano *Josephi Iscanii Angli, qui sub annum Christi 1189. imperante apud Anglos Henrico II. & Ecclesiam Cantuariensem regente S. Thoma florebat, Christianus Poëta, ut ex lib. 3. liquet; ubi Athenienses sugillat, ob transcriptos cœlo incestos Deos, gentiliq; acerra delusa preces: Expeditionum item Cruciatarum, & Arturi Britannici meminit, quæ quid ad* Ethnicum Daretem?

(b) Act. Erudit. Anno 1691. m. Jul. pag. 335.

De Pseudo Darete *autem, quod non omittendum duximus, in Præfat. (ad hunc ipsum Auctorem) observavit Artopœus, ejus libellum* periocham *videri* carminis illius, *quod* sex libris Historiam de bello Trojano complexum, *olim* Cornelii *etiam* Nepotis *nomine circumlatum fuit, procul dubio hanc ipsam ob causam, quod exposuisset historiam quæ a* Cornelio *Nepote e Daretis Græco in Latinum sermonem translata ferebatur; sed a Josepho* Iscano *sive* Exoniense *Anglo, quem* Devonium *nonnulli vocarunt, scriptos fuisse sex istos poëmatum libros*, Cambdenus in Britannia *annotavit, eosq;* vero autori suo assertos Samuel Dresemius *anno 1620. cum Notis* edidit.

(c) Baleus de illustribus Britanniæ Scriptoribus. fol. 89. 90.

Josephus Devonius, Iscanus *seu Excestriensis, Anglus, in extrema regionis ad Meridiem parte, & prope Cornubiam natus, in omni genere bonarum literarum Latine & Græce doctissimus, atque Poëtarum ætate sua facile princeps effulsit. Inter cætera exquisitissimus labore Josephus carmine composuit opus merito immortale, quod vocavit,*

Antiocheiden, *lib. I.*
De bello Trojano, *lib. VI.*
Carmina diversa, *lib. I.*

Et pleraque alia. Bellum vero Trojanum ex Darete Phrygio transtulit, ---Claruit anno salutis humanæ 1173. ut habent Historiarum flores. Qui demum post Guilhelmum Redingensem Anglum, Ricardi primi Anglorum regis dono, factus est archipræsul Burdegalensis in Vasconia.

(d) Editio Iscanii Dresemiana pag. 1. a titulo.

JOSEPHI ISCANI, Poëtæ elegantissimi DE BELLO TROJANO libri sex, Hactenus Cornelii Nepotis *nomine aliquoties editi, Nunc Autori Restituti, & notis explicati, quibus alii plurimi*

plurimi illustrantur à Samuele Dresemio *Dithmarso. Francofurti apud Joannem Thymium, A. M. DC. XX Pagina hujus tituli aversa hæc leguntur:*

Duo sunt, quæ nescire te nolim, Lector „candide, *tria* me Iscani *exemplaria* vidisse, *pri-„mum* Henischii Basilæense, *alterum* Spondani, „qui Homero comitem illum dederat, *tertium* „Alex. Caroli Trognesii omnia interpunctioni-„bus & mendis laborantia innumeris: quod vi-„debis si inter se contendes. *Alterum est quod* χθὲς καὶ πρώην *vidi, autorem hunc à JanoGasperio* Gevartio *viro doctissimo, ad secundum Sylvarum Papinii c.13.p.155.* Devonium *nominari. Sic Devonius ait, Daretis Phrygii interpres lib.I de bello Trojano, de Fama quæ murmura regum extenebrat. &c.*

DARINEL v. *Tirel.*

DARIO v. *Grisimani.*

DATIRIUS v. *Bonglarus.*

(796.) DAVIDIS nomine extantes *Psalmos*. C. XCII. ADAMO tribuit R. *David Kimchi* præf. in Psalmos, & Ps. XCII. *Midrash Tillim* & *Chald. Paraphr.* ap. *Viccars* decupl. in Psalmos (Lond. 1638. fol.) p. 271. (II.) Ps. CX. MELCHISEDECHO. R. Dav. Kimchi præfat. in Psalm. (III) Psalm. LXXXIII. ABRAHAMO, nomine ETHANIS Israelitæ, Kimchi præf. Psal. Thargum ap. Viccars. 26. b. Sect. VI. Conf. Placc. 190. in Ethan. Hæc *Symbola Normanniana.* Psalmum CX. a Judæis adscribi etiam vel ELIEZERI *Abrahami servo*, vel alicui ex cantoribus Davidis notat *Polus* Criticorum S. Scripturæ tom. II. pag. 1166. 1167. (a) qui & Ps. XCII. tribui ADAMO confirmat p. 1083.

(a) Polus Criticorum S. Scripturæ Tom. II. p. 1166. 1167.

Judæi recentiores, quorum obtusi sunt sensus in lectione Vet. Testamentis hunc Psalmum exponunt, vel, I. de Abrahamo. *Psalmus hic conscriptus est, vel ab* Eliezere *Arbahami servo, post stragem Regum à Domino suo factam: vel, à* Melchisedeco. *Vel, 2. de* Davide, *de quo hunc Psalmum scripsit aliquis de* Cantoribus.

Ibidem. *pag. 1167. Quare merito Chaldæo opponitur, qui vertit per ministerium* Davidis. לדוד *hic, ut supra sæpe, Et quibus id adscriptum est, eos pro Psalmis a Davide factis, aut ab eo approbatis, accipiunt Hebræi quia* ל *sæpe genitivum significat: ut,* ליעקב לרגליך *Græci vertunt,* τῶν ποδῶν σου & *Mal. cap. I. v. 2. vertunt,* τῷ Ἰακώβ. & ליהוה *Sam. I, 3.* τῷ Κυρίῳ, *& multa alibi talia.*

DAVID v. *Sextus.*

DECIUS v. *Caraffa.*

—— —— v. *Cyrillus.*

---

(797) DEMETRIUS *Mercator* inseruit *Catharini Civilis* i. e. Christiani WEISII drezen Ertz-Narren an. 1676. Die Buse der Klugheit aus des alten Epicteti kurtzen Hand-Buche / auf öffentlichen Marckte aufgestellet / und durch kurtze Anmerckungen einem jedweden Käuffer recommendiret ab interprete vel potius abbreviatore & glossatore auctum a p. 245. ad 347. v. n. 1872. *a.*

(797. *a*) DEMETRIUS: *Emmanuel* van METEREN. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez.

---

(798) DEMETRIUS PHALEREUS. Ejus nomine extat περὶ ἑρμηνείας liber, DIONYSIO etiam HALICARNASSEO ab aliquibus adscriptus Sed eum *utrique abjudicat Vossius* Institution. Orator. lib. VI. c. II. sect. II. p. 433. sqq. & de Natura & Constitut. Rhetor. Cap. IX. p. 64. (a) & DEMETRIO cuidam ALEXANDRINO vindicat; observante quoque hoc *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 241. b. Et omnino hos duos Demetrios Phalereos inter se facile permutari, ex Cardinal. Bonæ Opp. p. 947. & 951. notat Magnificus D *Maier.* Dissertat. Epistolica mihi scripta, lit. C. Dionysio Halicarnasseo tractatum hunc asserere satagit *Menage* Antibaillet. tom. I. p. 192. (b) Adde *notam Diecmannianam marginalem.* (a)

(a) Vossius de Rhetorices natura ac Constitutione, cap. IX. p. 64.

Nec omittendus Demetrius, *cujus egregium* περὶ ἑρμηνείας *de (*interpretatione,*) commentariolum habemus.* Phalereum *vulgò appellant: sed alium esse ab illo nobili oratore, ostendimus in Oratoriis nostris lib. VI. cap. II. ubi etiam diximus. videri nobis esse Demetrium illum, quem* Rhetorem Alexandrinum *appellat* Diogenes Laertius.

(b) Menage Anti-Baillet. Tom. I. p. 192.

Monsieur Baillet *dans un nombre infini d'endroits de son livre, attribue à* Demetrius Phalereus, *le livre de l'* Elocution; *Autrement* Περὶ ἑρμηνείας. *Ce livre n'est pas de Demétrius Phalereus. Il est de* Denis *d'* Halicarnasse. *Ce qui eté demontré par M. de* Valois *l'ainé. J'ay rapporté les raisons dans mes Observations sur* Laerce *au Chapitre de Demetrius Phalereus.*

(c) Nota marginalis Diecmanniana.

Vulgo Demetrio Phalereo *libellum illum aureum* περὶ ἑρμηνείας *tribuunt: sub cujus nomine citatur & a* Theophylacto *l. 3. c. 26. Verum non Demetrii, sed* Dionysii Halicarnassei *esse, diu est, quod multis probavit doctissimus Henr.* Valesius *in Notis ad Excerpta Nicolai Damasceni p. 65. 66. Qua de re videndus* Hodyus *in Historia LXX. Interpretum. Ergo falsus est Marcus Anton.* Muretus, *qui in Orat. 6. eum* Demetrio Alexandrino *tribuit. Hæc totidem verbis habet* Menagius *Observat. ad* Laert. *p. 222 b. Istum, quem Demetrii Phalerei putabat, librum quæstionibus explicatum Latine Rostochii A. 1601. 12. edidit Joannes* Simonius, *Rhetorices in Acad. Rostoch. Prof. publicus.*

DE-

DEMETRIUS v. *Triclinius*.

(799) *Lelo* DEMNO *Saraceno*. Ejus nomine citatur a Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 393. liber dum inscriptione Italica: *del Governo de' Regni sotto morali essempi di Animali Ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Indiana*. Ferrara 1538. 8vo. Et idem liber sub tit: *Specimen Sapientiæ Indorum*, Latine per Petrum Possev. Rom. 1666. Additque deinde: *Lelo Demno* non est *nomen* Auctoris, sed *Interlocutorum*, quod etiam ex *Allatio* observant Monatliche Unterredungen/ 1695. p. 711. (a) adde *Baillet*. deguisemens des Auteurs p. 479. (b) Illud memorabile est, quod *Lambecius* Bibliothec. Cæsarea lib. VI. pag. 119. Capita novem hujus operis PHILOSOPHO SECUNDO asserit. (c) Quod tamen probabile non videtur Auctori der Monatl. Unterredungen p. 113. 114. (d)

(a) Monatliche Unterredungen/ Ao. 1695. p 711.

Dieses *Judicium Allatii* ist wol zu *observi*ren/ welcher nicht allein ferner anmercket/ daß ein *Manuscriptum* der Griechischen *Version* zu Augspurg/ ein anders in der Käyserlichen *Bibliothec* zu Wien/ und das dritte bey ihm selbst verhanden/ sondern auch einer Italiänischen *Version* gedencket: *Hæc narratio Italice versa edita fuit Ferrariæ apud Dominicum Mammarillum. Anno 1584. in 8vo. sed in pluribus mutila. In ea sane ridiculum est, quod in prima facie libri legitur, eum ex Indica in Agarenam Linguam a* Lelo Demno Saraceno *versum fuisse. Nomen enim libri* Cylile *& Dimne, cum non intellexisset Interpres Italus, illud obtruncatum Lelum Demnum, eumque Saracenum efformavit.*

(b) Baillet Deguisemens des Auteurs p. 479.

Les Italiens nous ont produit en leur langue un Auteur sous le nom de Lelo Demno Saraceno *qui suffiroit seul pour en faire foy. Il n'y a jamais eu d'Auteur de ce nom, & le livre qui le porte est une traduction du fameux livre de la sagesse des Indiens, pour lequel toutes les Nations Orientales ont temoigné une passion demesurée. Il a esté tourné d'* Indien *en* Persan, en Arabe, en Turc, *en* Ethiopien *&c.* en Grec, en Italien, *puis en* latin: *mais il est faux que l' Auteur du livre ni meme le Traducteur Arabe ait esté appellé* Lelus Demnus. *L'erreur est venue de ce que le livre estant anonyme a pris les noms de deux entreparleurs du Dialogue* Kulile vva Dimne *qui ne sont que des Appellatifs pour le nom propre & le surnom d' un homme; & l' on en a formé* Lelo Demno *par corruption, au lieu de tourner Kulile par le mot de Roy ou de Prince couronné, & Dimne par celuy de Philosophe ou de curieux.*

(c) Petri Lambecii Commentarior. de Biblioth. Cæs. Pars Secunda libri VI. p. 119. 120.

Quintò, & quidem à fol. 74. pag. 1. usque ad fol. 117. pag. 1. ex Symeonis Sethi *translatione græcâ Apologorum Indicorum*, (2) *Cylile & Dimne, seu, Stephantes & Ichenalates inscriptorum, Capita novem, quæ hic attribuuntur* Secundo Philosopho, *& inscribuntur atque incipiunt hoc modo:* Σεκούνδου φιλοσόφου ἱστορία ἐνεχθεῖσα ἀπὸ τῆς τῶν Ἰνδῶν εὐδαιμονεστάτης χώρας, ἡ λεγομένη τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην· ἔστι δὲ ἡ πραγματεία αὕτη τοιαύτη. Ἐρωτήσεις Βασιλέως τινὸς τῶν Ἰνδῶν πρός τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ φιλοσόφων, Σεκοῦνδον καλούμενον, διαλεγόμεναι παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐννέα περαιούμεναι. Κεφάλαιον α' περὶ τοῦ πῶς ὁ δόλιος καὶ πονηρὸς ἀνὴρ μεσολαβῶν, εἰς ἔχθρα, μεταβάλλει τὴν μεταξύ τινων συστάσιν φιλίαν. Κεφάλαιον β', περὶ τινῶν ἀντιφιλούντων &c. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου ὑποδείγματος. Ὁ τῶν Ἰνδῶν Βασιλεὺς Ἀβεσαλὼν ἐπήρετο ἕνα τῶν περὶ αὐτὸν φιλοσόφων, λέγων· βούλομαί σε ὑποδειγματίσαι μοι, ὅπως ὁ δόλιος ἀνὴρ *&c. Plura de his Apologis sive Parabolis Indicis vide Libri quinti horum Commentariorum pagina 241. ubi versu 14. & 15. - - - eorumque variis Translationibus ex lingua Indica in Persicam, Arabicam, Græcam & Italicam. Quod porro ad Secundum Philosophum attinet, floruit sub Imp. Hadriano celeberrimus hujus nominis Philosophus, patria Atheniensis, cujus elegantissimas sententias Avunculus meus Lucas Holstenius græcè & latine edidit Romæ typis Mascardi Anno 1618. in 12mo, cum præfixis veterum Autorum de illo testimoniis. Hic igitur Secundus Atheniensis in supra exhibito titulo fingitur fuisse Gymnosophista Indicus ob singularem in respondendo ad proposita quæsita ingeniositatem extemporaneam, quæ elucet ex supra memoratis Sententiis, quibus ad varias Imp. Hadriani interrogationes acutissime respondit.*

(d) Monatliche Unterredungen *A. 1695. pag. 713. 714 715.*

Liber iste tribuitur Isamo, quinto Indorum Regi; de quo sic Ismael Sciahinsciah, in historia gentium; Isamus; & est ille, qui composuit librum Clilah & Damnah. *Idem affirmat alibi, librum hunc Arabici juris factum fuisse trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Est autem apologus, in quo humani instituuntur mores. In omnes fere linguas translatus est. Extat ejus exemplar Arabicum in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Mazarini, elegantissime descriptum.* Ich halte selbst davor/ sprach *Livius*: Daß das Werck viel älter sey/ als der *Philosophus*, so zu *Hadriani* Zeiten gelebet/ und wol niemahls in *Indien* kommen. Wenn ich aber betrachte/ wie es so heilig bey den Indianern aufgehaben worden/ so scheinets fast/ als ob es entweder der andere und dritte Theil sey von dem bey denen *Brachmanen* noch heutiges Tages heilig gehaltenen Buche, oder doch zum wenigsten/ eins aus dem andern *extrahirt* oder *suppliciret*: *Hoornbeck lib. V. de Conversione Indorum pag. 35.* beschreibet uns dieses Buch aus dem *Rogerio*, deßen offene Thür zum Heydenthum zwar bekanter maßen ins Teutsche übersetzet/ weil es uns aber nicht bey der Hand ist/ müssen wir *Hoornbeck* Lateinische Worte anführen: *Legis suæ librum habent, quem appellant* Vedam, *conscriptum rythmo, qui continet ipsorum religionem ac sacra. Divisus est in quatuor partes. Prima agit de causa, & materia prima, de Angelis, anima, generatione, de corruptione, peccato, mercede operum, sive bonorum, sive malorum. Pars altera, de regimine Politico. Tertia tota moralis est de virtutibus & vitiis. Quarta ceremonias explicat, & rationem tum sacrificiorum, tum festorum: sed hanc partem dicunt periisse. Solorum Braminum est, Codicem hunc legere, & docere: vulgo ne discere quidem ejus canones licet. Docent quidem quosvis etiam sacra, nam religionem & literas docere Braminum proprium est munus;*

nus;) sed non ipsum Vedam: quem solis sui ordinis hominibus & Nobilibus exponunt.

DEMOCHARES v. *Antonius.*

(800) DEMOCRITUS ABDERITES ex Thracia Philosophus. Ejus nomine circumferuntur (I) Μέγας διάκοσμος, LEUCIPPO a *Theophrasto* apud *Laertium* adscriptus, ut referunt *Frisius* Bibliothec. Gesnerian. p. 191. a. & Joan. a *Wower* tract. de Polymathia cap. XVI. p. 125. (II.) ὑπομνήματα quæ sunt DOLI MYNDESII, (quem & EUBOLUM, rectius BOLUM vocari docet *König*. Bibliothec. Vet. & Nov. p. 120. 255.) ut ex *Columellæ* lib. 7. de Agricultura notat *Wower* loc. addito sub lit. (a) qui est l. 7. c. 5. p. m. 507. editionis Coloniensis in 8vo. at Venetæ in 4to. 1533. ex typographia Aldino-Manutiana.

(a) Wovver. de Polymathia Cap. XVI. p. 125.

Democriti *librum, cui index* Μέγας διάκοσμος, *Theophrastus ajebat esse* Leucippi, *ut est apud Diog.* Laertium; *qui solus testis esse poterat, quam multi libri falsis & suppostitiis auctorum titulis divulgati fuerint. Nam singulis ferè Philosophorum vitis plurima ipsorum Opera adulterina aut ambigua narrat.* Athenæus *lib. VI.* Chamæleontis *Pontici* περὶ ἡδονῆς *sub nomine* Theophrasti *circumlatum scribit, & lib. XIII. multas olim orationes falsò Lysiæ attributas fuisse.* Columella *lib. VII. de Agricultura* Doli Myndesii ὑπομνήματα *sub nomine* Democriti *falso prodi.*

(801) DEMOCRITUS JUNIOR edidit Tractatum sermone *Anglicano,* cum inscriptione: *The Anatomy of Melancholy, what it is? With all the Kinds, causes, Symptoms, prognosticks and several cures of it.* id est: Anatomiæ Melancholiæ, deque ejus natura, Speciebus, causis, Symptomatibus, Prognosticis variisque medelis, Autore Democrito Juniori: Is erat *Robertus* BURTONUS, Oxoniensis, ex Æde Christi. Hic liber spisso satis Volumine in fol. omnigenæ Eruditionis varietate scatet, multis vicibus recusus. Hæc ex p. m. Guilielmi Cave Epistolâ ad me perscripta Islingthonio 8. Id. Jun. 1676. In eandem sententiam abeunt *Wood* Histor. & Antiquitat. Oxon. Lib. II. p. 273. b. conf. p. 221. b. & *Hyde*, qui in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. I. pag. 118. a. librum hunc sub Roberti *Burtoni* nomine allegat; Democriti persona penitus prætermissa.

(802) DEMOCRITUS PHILOSOPHUS. Dominicus BARTOLI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547.

(803) DEMOSTHENES *Atheniensis Orator.* Habentur inter Ejus Orationes aliquot, quæ a Criticis judicantur spuriæ. (I) *De Haloneso,* quæ ab Etymologista *Hegesippo* CROBILO tribuitur & a *Photio.* (II.) De FOEDERE *Alexandreo,* HYPERIDI adscribitur ab eodem & *Libanio* apud *Frisium* Bibliothec. Gesn. p. 386. (III.) *In Theocrinem*, quam inter genuina DINARCHI Opera recenset *Dionysius Halicarnasseus*, referente *Schotto* de vita Demosthenis & Comparationem cum Cicerone cap. V. ubi addit adhuc spurias alias, Auctoribus earum non nominatis partim. De Demosthenis variis interpretibus consule *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 192. & *Schottum* in Comparatione Demosthenis cap. VI. Vita hæc præfixa est Editioni Francofurtanæ 1604. in folio quæ Demosthenis & Æschinis Opera Græco-Latina simul exhibet, interprete Hieronymo *Wolffio*, cum Ulpiani Commentariis, novisque Scholiis, ut & comparationem cum Cicerone ad imitationem *Plutarchi.*

(804) DENAISIUS. Ejus de Idolo Hallensi adversus Justum Lipsium tractatus est Johannis Michaelis LINGELSHEIMI *Scaligeriana* p. 62. 140. *Colomes.* Remarques p. 257. Hæc *Symbola Normanniana.*

Adde *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547. An liber hic unquam sub Denaisii nomine prodierit mihi non constat. vide in Anonymis n. 760. a plura.

(805) DENDRINUS, Henricus: Jean BLAEUW. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547. adde pagin. 330. ubi eundem BLOOM appellat.

DENIS de la *Sainte* v *Beaume.*

(806) *Cornelius* DENIUS Burgensis. Ejus nomine recensentur à Thoma *Hyde* in Biblioth. Bodlejan. p. 204. b. *Tres Capellæ* seu *Admonitio* ad Josephum Justum Burdonem, *prius* Scaligerum nunc Sacrilegum. Paris. 1611. 8vo. Sed hanc cujusdam Auctoris personam esse non addit. At contra *Sotvell.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, Scriptum hoc *Rudolpho* MATMAN Germano Helvetio aperte adscribit, p. 730. 731. nulla personæ alicujus, nedum *Denii* facta mentione. Ex quo facile conjicimus a *Villanio* nella Visiera Alzata Hecatostes num. 91. p. 86. recte dici, a Jesuita *Matmanno* hoc scriptum sub personato *Denii* nomine editum. vid. lit. (a) quæ continuatur Anonymorum num. 1434. excerpto. (a)

(a) Villani *nella* Visiera Alzata Hecatostes n. 91. p. 86.

XCI. RUDOLFO MATMAN *della Compagnia di Giesù. Doppo hauere* Gasparo Scioppio *dato alle Stampe lo* Scaligero Hipobolimeo, *che mosse la Germania inferiore, e qualche* Città *della Superiore a scriuergli contro, dall' Hollanda vscirono le satire* Hercules tuam fidem & Virgula Divina, *gia notate di Sopra, e da* Berlino *Metropoli della Marca di Brandemburgo fu prodotto* Caue Canem. *De* Uita, Moribus, rebus gestis, Diuinitate Casparis Scioppii Apostatæ Satiricon. *Auctore* Tarræo Hebio *nobili. à sperga Germano Hanouiæ Typis Vvillerianis M.DC.XII.12.&.*

Tarræi Hebii Nobilis a sperga Scioppius Excellens. *In laudem eius, & sociorum, pro* Josepho Scaligero, *& omnibus probis Epigrammatum Libri II.*

III. ex triginta totis hinc inde collecti. Hanouiæ Impensis ac Typis Vviuerianis M. DC.*XII.12.*

Delle quali fu Autore Casparo Barthio: *ben era dovere venisse abbattuto da qualche Scrittore Romano* Catholico, *che pero Rudolfo Matmanda Lucerna scrisse sotto nome di &c. Continuatio videatur Anonymor. num.1434.α. excerpto.(a).*

(807) DENTALUS *Joachimus: Joachim* MYNSINGER de Frundeck. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p.547.

(808) *D.Claudius* DEODATUS. Ejus nomine libellum de *vero & legitimo Aquæ Cordialis concinnandæ modo & utendi ratione*, cum aliis scitu dignis, edidit *Hercules* SAXONIA, Medicus Patavinus, testante *Frebero* Theatri Virorum Eruditione claror. Part.II.pag.1322.a. ubi quidem indicat se hæc depromsisse ex Elogiis Jacobi Philippi *Thomasini.* Verum ille larvati Deodati non meminit: titulumque insuper memorati libri nude format: *de Aqua Cordiali* p. 233. *Mercklin.* Linden. Renovati lib. I. p.405. inter scripta Herculis Saxoniæ, de hoc planè silet. Encomium Herculis vide in *Leti* Italia Regnante Part. III. lib. III. p.332. 331.

(809) DERMASIUS *Hermundurus, Franciscus* : L. *Joachim* FELLER. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 547.

DESIDERIUS v. *Alopecius.*

- - v. *Pacius.*

- - v. *Peregrinus*

(810) M. DES MARETS de *Saint Sorlin.* Ejus nomine quæ extat *Tragico Comœdia*, maximam partem debetur *Cardinali* RICHELIO, *Jean Arnaud de Plessis*, ut indicant *Jugemens des Sçavans*, Tom.IV. part. III. num. 1407. pag. 136. seqq. (a) & *Pelissonius* in Anonymâ Gallica Historica Academiæ Parisinæ loco jam alibi excerpto. p. 113.

(a) Baillet Jugements des Sçavants sur les principiaux auteurs p.136.Tom.IV.part.3. num. 1407.

Il ne nous est pas aisé de decouvrir toutes les pieces de vers, que nous avons de la facon du Cardinal de Richelieu: parce qu' il n' a pas voulu les honorer de son nom, ny les revetir de sa pourpre.

Il est certain, dit M. Pelisson, *qu' une partie du sujet & des pensées de la Tragi-Comedie de* Mirame *qui court sous le nom de* Mr. Desmarets de saint Sorlin *est de ce Cardinal.*

(810.α) DESPAUTERII Grammaticæ contractæ quomodo aliquot versus adjecti sunt ab *Adolpho* METKERQUE & *Francisco* BRUGENSI; ipsumque opus impressum apud Plantinum 1571. non nominatis Auctoribus, vide apud *Teissierium* Eloges des hommes sçavans Tom. II. pag. 183. sub lit.(a)

(a) Teissier Eloges des Hommes sçavans T.II.d.183.

Metkerque & Francois Brugensis *ajoûterent quelques Vers à la Grammaire de* Despautere, *& en firent ur Abregé la reduisant en un ordre plus commode. Cet Ouvrage fut imprimé chès Plantin en 1571. sans y mettre le nom des Auteurs. Il y a aussi des Vers de Metkerque dans le Livre intitulé* Delitia Poëtarum Gallorum.

DESPOTICO CALATHINO v. *Calathino.*

(811.) *Georg* DETHARDING Chymischer Probier-Ofen Stetin. 1648. maximam partem debetur *Michaëli* KIRSTENIO Philos. & Medic. tunc in ædibus ejusdem studentis, ut ipsiusmet me relatio docuit cum collega familiarissimus ex auditore illi factus essem. Libri titulus sic habet: *Georg Dethardîng*, Bürgern und Apothecern in Alten-Stetin Chymischer Probier-Ofen / darinn alle Procefs und Handgriffe die in Joh. Agricolæ Ph. & Med. Dr. Commentariis und notis über Joh. Poppii Chymische Medicin enthalten / und von ihm für grosse geheime und gantz neue Künste ausgeruffen werden/ein jedes absonderlich nach den Principiis Chymicæ artis examiniret / erörtert/ und ferner tam ratione, quam experientia, auch zum öfftern aus D. A. eigenen Worten hell und klar erwiesen wird/ daß in gedachten Commentariis und notis nichts neues / noch geheimes/ das etwas wehrt; sondern vielmehr alte verlegene Waaren und Sachen/ so bißweilen nur von ihm etwas verändert/verkehrt / je offte mehr verderbt als verbessert worden/ nebenst vieler groben/ handgreifflichen/ schädlichen erroribus und contradictionibus zu finden seyn. Gedruckt bey Georg Götzen 1648. in 4to.

(812.) *Renatus* DEVIRÆUS. Ejus extat in *Lupi Servati Presbyteri, de tribus Quæstionibus ad Carolum Regem, pro Gottescbalcko, tractatus* ed 1649. Auctor est *Andreas* RIVETUS, ut ex *Maresi* Catech. Grat. 100. refert *Symbola Normanniana* Et hic videtur esse Anagrammatismus.

(812.α) *DEus* DEDIT, Papa. De afficta ei Epistola â *Pseudo-Isidoro* Excell. Dnus von *Mastricht* citat uti supra aliquoties, & hic *Bellarminum, Baron. Cocum* &c.

(813.) Flavii DEXTRI Barcinonensis Viri Clarissimi, Orientalis Imperii Præfecti, & divo Hieronymo amicissimi, *Chronicon omnimodæ Historiæ*, primo quidem eidem Hieronymo dicatum, sed eo ad superos translato, multis locis locupletatum, Paulo Orosio, Tarraconensi iterum nuncupatum. Nunc demum opera & studio Fratris *Francisci* BIVARII, Mantuæ Carpentani; ex observantia Sancti Bernardi, Cisterciensis Monachi, ejusque in Romana Curia procuratoris Generalis, ac Sacræ Theologiæ & Philosophiæ Magistri, Commentariis Apodicticis illustratum, quibus universa Ecclesiastica Historia â Christo nato per annos 450. rerum tam ad Italiam

Italiam, Galliam, Germaniam aliasque Christiani Orbis provincias spectantium, quam Hispaniam, de qua bona ex parte differit Autor, ad amussim expenditur: ubi vulgare nihil, innumera vero quæ scriptorum pene omnium notitiam aufugerant, eaque admiratione dignissima reperire licet. Lugd 1627. Illud autem ab ipso BIVARIO vel VIVARIO confictum credidere *Gabriel Pennottus*, & *Matthæus Raderus* contra quos ipse tamen Apologiis sese binis defendit, quas approbant *Carolus Visch* Bibl. Cisterciensis p. 114. (a) & *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 139. sibi fere contrarius p. 164. (b) aliis adhuc repugnantibus: inter quos etiam *Schookius* Fab. Hamelenl. part. 2. c. 4. p. 61. Adde *Zeiler.* part. 3. p. 65. (c) ibique citatos, & *Hallervordi* spicilegium pag. 59. (d)

Cum *Pennotto* & *Radero* facit *Miræus* Bibl. Ecclesiast. part. I. p. 36. & part. II. p. 2. 3. (e) (f) ubi eis superaddit *Lapidanum.* Vide etiam *Frisium* Biblioth. Gesner, p. 195. & *König.* Bibl. Vet. & nov. p. 244. b. Habet & huc facientia quædam Cornel' à *Lapide* in χρονοτάξει, præmissa Commentar. in Acta Apostolorum, monente *Symbola Rauschiana*, Adde *Fabricii* in Appendice Biblioth. Latin. p. 187. Hispanum hominem, Vivario non memorato, nominat Ernst. observat. ad Antiquit. Etrusc. c. 20. monente *Symbola Schraderiana*; Quæ intelligit sine dubio *Hieronymum* de Higuera etiam notatum Monatl. Unterredung. 1694 p. 342. (g) de quo & nuperrime Magnificus Dnus Scholarcha meus Joh. Frid. *Mayerus* in doctissimo suo scripto de fide Baronii pag. 127. & *Bailius* Dictionarii sui laudatissimi T. II. p. 920. vide sub finem lit. (h) addita *Mastrichtiana*, a n. 1. ad n. 4.

(a) Carolus Visch. Bibl. Script. S. ordinis Cisterciensis p. 114. 115.

Et licet Gabriel Pennottus *Lateranensis Canonicus Regularis, in sua Generali totius sacri Ordinis Canonicorum Regularium historia tripartita; & post illum* Matthæus Raderus *Soc. Jesu, ac quidam alii citati ab Auberto* Miræo, *parte 2. Bibliothecæ Ecclesiasticæ, cap. 6. effrænata libertatis audacia, tam hoc ipsum* Chronicorum *opus, quam ipsius commentatorem,* Vivarium *variis conviciis impertinenter proscindant, hos tamen omnes egregiè repulit, eorumque rationes ac calumnias nervosè refutavit ipsemet Vivarius, conscriptis duabus Apologiis, tam pro* Chronico *ipso, quam pro commentariis suis quæ una cum Chronico impressæ extant, 1a scilicet in initio Operis, 2a ad calcem ipsius operis. Quas* Apologias *si legisset ipse* Miræus, *non tam temere hujusmodi conviciis ac contumeliis assensum præbuisset, nec calculum suum adjecisset: accedentibus præsertim censuris præclarissimis operi præfixis, Virorum doctissimorum, omni exceptione longe majorum videlicet* Gabrielis, *S. R. E. tituli Sancti Bartholomæi in Insula, Presbyteri* Cardinalis *de Treio*: Hilarionis de Rancate, *Abbatis Sanctæ* Crucis *in Hierusalem, Viri non solum Græce & Latine, verum etiam Hebraice, Arabice & Chaldaice doctissimi, & Lucæ* Wadingi *S. S. Theologiæ prælectoris, ac totius Seraphici Ordinis Archichronographi: cujus postremi hæc ipsa sunt verba, loco citato:* Optimas Hispaniæ antiquitates vindicasti (*alloquitur* Vivarium, *de suo commentario in Chronicon Dextri*) res exteras illustrasti, sepultam optimarum rerum memoriam plene resuscitasti. Etsi præclaras quasque nationes magno tibi devinxisti beneficio, ultra omnes tua tibi debet Hispania, cujus res, utpote sibi notiores, majori curæ & fide, Dexter notavit, & tu demum dextre illustrasti. Genus omne Sanctorum vestram protulisse hesperiam, ostendi omnimoda hac historia, cui tu plene fidem quantumuis duram, docta commentatione concilias. Felicem certe, & ultro commendabilem tuum evasisse conatum, jam plene probasti, dum & Dextrum hunc ipsum esse, fundate confirmas, & Sanctorum gesta ab apocryphis rite discernis. Gratam fore omnibus, hanc tuam historiam, ausim spondere. *Hæc* Wadinghus. *Videantur etiam quæ de hoc Dextri* Chronico *scripserunt*, Sancius d' Auila, Seguntinus, & Placentinus *(successive Episcopus, in libro Sancti* Vitalis *Archi Presbyteri Toletani, & Martyris: & in opere suo de Veneratione Reliquiarum.* Bertrandus de Ladron de Guevara, *Archiepiscopus Compostellanus, in libro de Adventu Sancti Jacobi: &,* Prudentius de Sandoval *Episcopus Tudensis, & Pampilonensis, ac Regius Historiographus, in libro, Ecclesiæ Tudensis; & alii plures, relati in Apologia prima Vivarii, citata.*

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 164.

Flavii Dextri *Chronicon quod nuper prodiit, magna excitavit dissidia. Aliquod Chronicon vere fuisse à Dextro conscriptum, constat, cum S.* Hieronymus *ejus sibi à Dextro inscripti meminerit; sed an id quod nuper prodiit, sit verum illud, Dextri* Chronicon, *controversia est. Multi hoc Chronicon esse suppositum ab aliquo, cui honor gentis suæ cordi esset, contendunt, & acriter* Pennotus *Canonicorum Regularium historia.*

(c) Zeiler de Historicis, Chronolog. &c. part. III p. 65.

Dexter, *filius Paciani ejus, qui* Barcilonensis *Episcopus fuit, sed sub Theodosio Magno admodum senex mortuus est. Fuit autem hic Dexter præfectus Prætorio, & æqualis Prudentio, ac historiam scripsit. Vide* Vossium *de Lat. Histor. lib. 2. c. 10. p. 204. De supposititio vero Dextro, & ejus Chronico, scribit* Zuerius, *in hist. univers. p. 112. quod in mendaciis fingendis sit intrepidus.* De Flavio Lucio Dextro *vid.* Augustinus Mascardi.

(d) Hallervordi Spicilegium, pag. 58. 59.

Fl. Dexter *Barcinonensis, Filius Paciani Barcinonensis Episcopi, B. Hieronymo coætaneus, uti ex hujus de Scriptoribus Eccl. libello constat. Qui etiam Lib. 2. adv. Rufinum, hunc in modum de eo loquitur:* ante annos ferme decem Dexter amicus meus, qui Præfecturam administravit Prætorii, me rogavit, ut auctorum nostræ Religionis ei indicem texerem. *Dextri hujus Chronicon, quod à Christo nato, ad annum 430. progreditur, primus e tenebris eruit, & amplissimis commentariis illustratum, publici juris fecit, Franc.* Bivarius *Madritensis. Sed multis de sinceritate suspectum illud visum. Clariss.* Seldenus *Observ. ad Eutychii Patriarchæ orig. Eccl.* Alex. *pag. 117. plurima in eo esse ait, quæ seculum Dextri non sapiant. Vide etiam Gabr.* Pennotti *Historiam Canon. Regula-*

Regularium, & quæ inde adducit Miræus *P. II. Bibl. Eccleſ. c. 6. cujus, & aliorum dubitandi rationes refellere conatus eſt ipſe Bivarius, editis duabus apologiis, quæ una cum Chronico impreſſæ fuere, prior quidem in Operis initio, poſterior vero ad calcem ejus.*

(e) Miræus, Bibliothec. Eccleſiaſt. pag. 36.
Flavius *Lucius Dexter, S. Paciani filius.* Huic Dextro *librum ſuum De Viris illuſtribus S.* Hieronymus *dicavit. Fragmentum* Chronici *ſeu Hiſtoriæ omnimodæ, nomine* Dextri *prodiit. Sed eruditis hæc fragmenta videntur ejusdem farinæ cum* Beroſo Annii *Viterbienſis. His de rebus plura qui volet,* Pennottum *in Canonicorum regularium Hiſtoria lib. 1. c. 52. & alios conſulat.*

(f) Idem Part. II. p. 3.
Cæterum ut Annius ſuo ævo, ſic & noſtra ætate fabulator, neſcio quis, multos eruditione præſtantes viros in errorem traxit, editis veterum aliquot Chronographorum, in his Lucii Flavii Dextri & Marci Maximi *fragmentis ſuppoſititiis. Qua de re conſuli poterunt Math.* Raderus *&c.*

(g) **Monatliche Unterredungen** Ao. 1694. p. 342.
Die erſte Stelle gibt er dem *Chronico* Dextri, und verhält nicht/ daß es vielen *ſuſpect* vorkommen ſey: Und es iſt auch dieſer Ehre gar nicht wehrt/ weil es aus lauter Lug und Trug beſtehet / und erſt im vorigen *Sæculo* von einem Spanier / Roman de Higuera genannt / zuſammen gedichtet worden / deſſen Nahmen *Papebroch* in *Actis ſanctorum* entdecket hat.

1.
(h) Maſtrichtiana.
Nondum viſum fuit annalium ſcriptori Baronio Dextri Chronicon, quod ſub Flavii Lucii Dextri, præfecti Prætorio (cui Hieronymus ſuum de Scriptorib. Ecclеſ. Commentarium inſcripſit) inclyto nomine, primi venditarunt Theologi duo Societatis, & Commentario auxit Franciſcus Bivarius *&c. ſed Chronici illius pellucet quaquaverſum fucus. Et ejusdem farinæ ſunt quæ in eodem Chronico ex Simeone Metaphraſte & nugivendulis ad annum Chriſti quinquageſimum legas edit.* Bivar. *p. 100. 1. Petrus ut Chriſti vicarius Hiſpanias adiit 2. Imagines* Antiochiæ *allatas adfert miraculoſas, ſcilicet, imaginem B. Virginis de Atocha &c. Fr.* Spanh. *de falſo Credita Petr. profect. p. 63.*

2.
Flavii Dextri Chronicon. *Suppoſitum.* Ittig. *de Pſeud.* cap. 3. §. 1. pag. 114.

3.
Dexter Flavius Luc. *Ejus quod nunc habemus è* Bivario *Chronicon ſuppoſititium, docti fere unanimiter cenſent, vid.* Caveum *in Hiſtoria Litteraria* Zeiler. *in hiſtor.*

4.
Papenbrochius *in act. SS. May. Tom. IV. p 14. fatetur fabularum harum ſub* Dextri *nomine editarum auctorem eſſe Monachum Hiſpanum Romanum de* Higuera. *Ipſe* Bivarius *nominat Hieronym.*

DIACONUS ROMANUS v. *Johannes.*

(814) DIALOGISTA, quem nominat *Lipſius de unica Religione,* eſt Theodorus KORNHERTIUS, ut ex *Miræo* in Vita Lipſii refert *Symbola Normanniana.*

---

(815) DIARETES, *Philodoxius. Leon Baptiſte* ALBERTI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 548.

---

(816) *Gerhardus* DICÆUS *Lucenſis.* Extat ejus nomine *Progymnaſmaton* editum Florent. 1523. quod eſt, *Gerhardi* GIUSTI, ut indicat la Viſiera Alzata Pentec. n. XIX. p. 112. (a) Innuit tamen Dicæi nomen à plurimis pro vero agnoſci, & librum quidem eo nomine citat Bibliotheca Aproſiana p. 79. & 219.

(a) Villani la Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XIX. p. 112.
XIX. GERARDO DICEO. *Non mai di queſto letterato, ch' io ſappia, ſi vede ſe non* Gerardi Dicæi *Lucenſis* Progymnaſmaton. Libellus *Reverendiſſimo in Chriſto Patri, &* D. D. MARINO GRIMANO *Veneto Patriarchæ Aquileenſi Virtutum* Archetypo. *Impreſſum Lucæ per Salvatorem Sucham Florentinum A. à Virg. Partu.* M. D. XXIII. *Menſe Nov. in 4.*
Come che l' habbia veduto citato molte fiate nella Grillaia *di* Scipio Glareano, *non ſenza lode, mi ſarei creduto, che fuſſe Scrittore vero e nel nome e nel cognome: ma diſingannato dal gentiliſſimo, e non men dotto* Mario Fiorentini *Figlivolo dell' ammirabile* Franceſco Maria, *e Nipote di quell' Anima candida del P. Girrolamo della Congregatione della Madre di Dio, amendue d' immortal ricordanza, Profeſſore di Medicina nella Patria, connobbi eſſer vero il nome, e maſcherato il Cognome da voce dell' Hellade che vuol dir* GIUSTO. *Si vedrà meglio dall' Opera del medeſimo degli* Scrittori Lucchesi *la quale ſuccedera alle Opere, che laſciate M. S. S. dal Genitore deono hauere la prima ſpeditione. Si che l' Opera, è di* GERARDO GIUSTI.

---

(817) DICTUINI Veridici nomine excuſa, neſcio quæ, *Thomæ* STAPLETONO, *Anglo,* tribuit *Poſſevinus* in apparatu ſuo Tom. I. p. 89. & 97.
Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 611. & 548. ubi tamen DIDIMUM appellare eum vult; *Dictiunum* etiam vocat: Pitſeus de Scriptoribus Angliæ p. 797. ſqq. & *Hyde* in Bibliothec. Bodl. poſt L p. 177. b. hujus Suppoſitionis non meminerant, ubi de Stapletono ejusque ſcriptis agunt.

(817. a) DIDASCALICUS *Erotinus: Jean* RHODIUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 548. v. infra RHAMNUSIUS.

---

(818) DICTYS Cretenſis. Ejus nomine circumferuntur *de Bello Trojano libri IX.* Quas ab Impoſtore quodam fictos exiſtimat Ludovicus *Vives* de tradendis diſciplinis lib. V. p. 625. vide *König.* Bibliothec. Vet. & Nov. p. 245. b. qui citat

tat *Meursium* in Creta. p.235. SEPTIMIO cuidam tribuere videtur Caspar *Barthius* Not. ad Stat. I. Achill. vers. 89. & 399. item in Commentat. de de Linguæ Latinæ Scriptoribus, ubi his verbis utitur: *Qui Dictyn scripsit* Septimius Romanus, *utiq; Romanus Scriptor est*, *citante Symbola Flensburgo-Molleriana*. Certe Auctorem Constantini temporibus non superiorem esse evincit *Gronovius* observat. in Eccles. c. XXV. p. 273. (a) adde his *Borrich.* de variis Linguæ Latinæ ætatibus pag. 12. *Rupert.* Histor. Univers. p. 75. LUCIUM SEPTIMIUM appellat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 8. (b) ubi addit vulgo credi hoc à Pseudo Dicty concinnatum opus a CORNELIO NEPOTE latine esse versum; Atticis etiam literis commutatum à PRAXI quodam, Neronique oblatum. Vide quæ de ÆMILIO PROBO *num.* 43. & CORNELIO NEPOTE. *num.* 733. DARETE PHRYGIO *num.* 795. in Pseudonymis, diximus supra.

(a) Gronov. Observat. in Eccl. Scriptores c. XXV. p. 272.
Dixi superius, Josiam Mercerum *recte censuisse*, *auctorem historiæ belli Trojani*, *quæ* Cretensis Dictyos *nomen præfert*, Cornelio Nepote *omnibus rebus inferiorem*, *certè Constantini temporibus non superiorem esse; longeque à vera ratione deerrasse* Scioppium, *cum sententiam summi illius viri reprehendit*, *&*, *si Diis placet*, *ad* Cornelii *similitudinem proxime istum accedere statuit*, *adeo quidem*, *ut omnino* Velleji, Valerii Maximi aut Curtii *ævo scripta videatur*. *Plurima sunt in promptu argumenta*, *quibus hunc errorem hominis alioqui Linguæ veteris Latinæ peritissimi convincamus*: *nunc uno contenti erimus insigni*. *Navigium sequior Latinitas dixit pro navigatione*. *Neminem certe*, *qui sic accipiat*, *antiquiorem novi* Serbidio Scævola, *qui sic locutus in Le CXXII. D. de. V. O.* Servius *ad lib. II. Georgic.* Primi lege Litoris Oram. Lege, *nauticus sermo est*, *qui nunc & ad navigandum & ad lectionem potest referri*: *nam hoc dicit*, faveto principio & humilitati carminis mei. *Hic deleverunt vocem*, *quam acceptam ita posuerat* Servius. *Rescribe ex duobus libris membranaceis*: *qui nunc & ad navigium & ad lectionem potest referri*.

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 8.
Daretis *vero* Phrygii *Historia de excidio Trojæ quæ Latine circumfertur una cum pseudo Dictys sive L. Septimii libris VI. Ephemeridos belli Trojani*, *etsi præfixam habent sub Nepotis nomine Epist. ad Sallustium Crispum*, *quâ affirmat se Daretem ex Græca in latinam Lingnam Athenis transtulisse communi tamen eruditorum suffragio tam eleganti & terso scriptore indigna æstimatur*. * Autor eos inscripsit Q Aradio (qui sub Imp. Constantino consulatum gessit) aitque Dyctin opus primum conscripsisse literis Poenicis, oratione græca. Postea nescio a quo Praxi literis Atticis commutatum oblatumque esse Neroni Imp. atque inde a se versum latinè.

(819) DIDACUS *Apolephtes*: eſt *Abraham* HOSEMANN, *Schurtzfleisch* de Reb. Badens. §. 6. v. supra Apolephtes.

DIDACUS v. *Bemardinus*.

(820) DIDACUS *Gelasius Modestinus*. Ejus nomine extat *Phaleucium in indoctum & insulsum* ειδωχέλω unius tantum folii. Auctorem autem ejus agnoscit *Danielem Georgium* MORHOFIUM Symbola Normanniana.

DIDACUS v. *Sacher*.

(821) DIDYMUS. Vulgo hic creditur *Homeri Iliados Scholiastes*, quod refellit Paulus *Colomesius* dissert. de dubiis aliquot Scriptoribus num. XXIII. & hæc Schola JOHANNI TZETZEM asserit. PORPHYRIO etiam adscribi hæc scholia diximus in *Anonymis num.* 1571. *a.* ubi prolixe de iis egimus. Didymo abjudicat *Meursius* Glossario Græco barbaro, indicante *Symbola Normanniana*. Quæ eo simul inclinat, ut MULTORUM potius quam unius OPUS esse hæc scholia contendat.

(822) DIDYMUS FAVENTINUS. Ejus extat *Oratio pro* D. Martino *Luthero* adversus Thomam *Placentinum*, impressa 1521. Auctorem ea agnoscit *Philippum* MELANCHTONEM, cujus Operum tomo II. p. 38. & sqq. insertam etiam scribit *Seckendorff.* Lutheranismi. lib. I. p. 108. (a) vide Monatliche Unterredungen 1691. p. 776. Capita ejus breviter recenset *Frisius* Biblioth. Gesnerian. p. 196. (b) Prolixius autem ea duobus integris foliis exequitur *Seckendorff* loc. cit. p. 108. seqq. sc. Didymum hunc Faventinum esse Philippum Melanchtonem, cui index quoque Prohibitorum librorum Romanus p. 48. asserit. Adde *Colomes.* Melanges Historiques p. 51.

(a) Seckendorff. Histor. Lutheranismi l. I. p. 108.
Hæc summa votorum erat. Oratio hæc cum Lipsiæ esset recusa, *Phil.* Melanchthon *æque ac* Lutherus *suspicati fuerunt autorem ejus esse* Hieronymum Emserum *sub* Rhadini *nomine latentem*. *Fassus id est aperte in epistola MS. ad Hessum Uratislav. apud Bavarum Tom. II. p. 607. Scribit enim*: Nos Thomæ Placentino respondimus, principio arbitrati Emserum autorem, nunc nihilominus dubitamus de autore. *Constat idem ex epistola Lutheri ad* Spalatinum *part. II. pag. 7. & ex* Hirci *cognomine*, *quo Emserum*, *ad insignia ejus alludens Philippus compellat*. *Edidit autem hic sub* Didymi Faventini *nomine Orationem pro Luthero doctissimam gravissimamque*, *Principibus Germaniæ itidem dicatam*, *quæ in Tom. II. Oper. Philippi p. 38. & seqq. extat*. *In hac*, *rerum eousque gestarum ordine breviter & perspicuè enarrato*, *iniquissime accusari dicit Lutherum*, *qui patriam Romanensibus fraudibus liberavit*, *qui seculorum aliquot errorem unus his temporibus ausus est convellere*, *qui Christianam doctrinam impiis Pontificum constitutionibus*, *& nugacibus Scholarum sophismatis prope extinctam*, *in lucem revocavit*. *Nam has laudes docti tribuunt Luthero*, *non ego tantum*, *& vere tribui intelligetis*, *cum ad accusationum capita respondero*.

(b) Frisius Bibliothec. Gesnerian. pag. 196.

Didymi Faventini *adversus* Thomam Placentinum pro *Martino* Luthero *oratio diserte & eleganter scripta, impressa in Germania*, 1521. *Capita defensionis hæc sunt.*

1. Philosophia item Scholastica theologia reprobantur.
2. Quatenus liceat subdito magistratum corripere.
3. De indulgentiis.
4. De Pœnitentiæ partibus.
5. De Turcicis bellis.
6. de Romani Pontificis monarchia.

DIDYMUS v. *Hermannovillanus*.

(823) DIDYMUS LEOCLAVICUS SIVILIANUS. Sub Personato hoc nomine edidit *Thomaso* MAZZA, *Aucupium ibis : hoc est, Confutationes Objectionnm Elenchistæ* Anonymi in *Apologiam pro Annis* F. Thomæ Mazzæ. Ronchi ap. Georg. Antonium Franchellium 4to. ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatoste num. XCV. p. 89. sub lit. (a)

(a) Villani la visiera Alzata Hecat. n. XCV. p. 89.

XCV. *TOMASO MAZZA de P. P. Ottimo Religioso, al quale, quando non per altro, si doueva rispetto all' offitio, che lo adorna contro l' Heretica prauità, inuestito con termini indegni da vn tale, che non mi piace di nominare: ancorche difeso à sufficienza dal Dottissimo P.* Macedo *per non mancare à se stesso; Si cuopri con questo scudo.*

Aucupium Ibis *hoc* est Confutationes Obiectionum Elenchistæ Anonymi in Apologiam pro Annis F. Thoma Mazzæ *Auctore Didymo Leoclauico Siuiliano Ed à R. P. F. Francisco à Sexto Ord. Min. Capuccinorum, & ab eodem dicatum Illustrissimo D D. Cosmo ex* Centurionibus Ultramarinis Ursinis *Marchionibus Stepæ, &c.* patricio *Genuen. Ronchi ap. Georgium Antonium Franchellium. 4.*

DON DIEGO v. *Peude*.

(824) *Ludovicus* de DIEU. Ejus nomine extat *Grammatica Persica*, quæ debetur *Johanni* ELICHMANNO; ut ex *Ravii* Panegyr. I. Lingv. Orient. p. 12. refert *Pfeiffer* Differt. Philol. Prooemio Quæst. XIII. indicante *Symbola Normanniana*.

(825) Idem *Lud. de Dieu* frustra perhibetur Interpres *historiæ Xaverii Persicæ de Christo & Petro*. Est enim hic quoque memoratus Johannes ELICHMANN. ut ex *Ravii* Panegyr. Orient. Linguarum indicat *Symbola Normanniana* alia.

(826) DILECTUS Lusitanus: *Jean Rodriguez* de CASTELBIANCO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 548. Nicolai *Antonii* Bibl. Hisp. de hoc Auctore silet.

(827) *collegium* DILINGANUM. Ejus nomine edidit Dilingæ 1627. in 12. *Albertus* CURTZIUS, Germanus Monacensis Bavarus, Societatis Jesu *Thalamum funebrem, Henrico Comiti in Helffenstein*, memorante *Sotvell.* Biblioth. Soclet. Jesu p. 17. a. & ex eo *Witten.* Diar. Biog. ao. 1671. d. 19. Decemb.

(828) DILLINGENSIUM *Jure Consultorum* nomine prodiit in lucem 1626. *Compositio Pacis* : Cujus auctorem ex Caramuelis *Lobkowitz* Prodromo constituit *Symbola Diecmanniana* Jesuitam, Laurentium FORERUM, Germanum Helvetium (a) Certe Undecimum hujus scripti caput ab eo confectum afferunt *Theologi Saxonici* in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs/ &c. Aug-Apffels cap. XCVII. p. 717. (b) ipse tamen Jesuita hoc abnuit, apud *Sotvell.* Bibl. Scriptor. Societat Jesu. p. 541. (c) Addit *Symbola Mastrichtiana* Forero *Paulum* LAYMANNUM, uti sub (d) videre licet.

(a) Symbola Diecmanniana.

Quæ DILLINGENSIUM ICTORUM *nomine A. 1692. lucem vidit* Composito Pacis, *non est eorum, sed famosi Jesuitæ Laurent.* FORERI, *cui operas* LAYMANNUS *sociavit, uti Theologi Saxonici* in der Haupt-Verthädigung des Aug-Apffels/ *C. 97. p. 1077. de Forero justis inducti rationibus suspicantur, & deinde A. 1648. ex ipsis Pontificiis* Joannes Caramuel Lobkovviz *in prodrom. pac. tic. demonstr. p. 15. testibus omni exceptione majoribus Cæs. Maj. ministris qui hoc ab ipso Forero audiverant, confirmat. V. Valent.* Alberti *contra Theoph. Klibniz p. 6.*

(b) Theologi Saxonici in der Haupt-Vertheidigung des Heil. Römischen Reichs &c. Aug-Apffels. c. XCVII: p. 717.

Der Jesuit *Forerus*, und die Dillingische Rechts-Gelehrte haben gar wol gewust/ was nicht allein anderswo sondern auch im Aug-Apfel für stattliche Zeugniß augeführet worden. Daß man den Papst Antichrist von viel hundert Jahren her genennet: Und hätte ihnen in allwege gebühret/ weil sie solche gewaltige Leute zu seyn vermeynen/ die am besten den Aug-Apffel hätten wiederlegen können/ daß sie fein ordenlich/ und von Puncten zu Puncten gegangen/ und ein Zeugniß nach dem andern fürgenommen/ und beantwortet hätten: Aber das ist gantz nicht geschehen.

Forerus hat nachfolgender gestalt sich bemühet sich außzuhalftern: Ob gleichwol etliche Käyser und Könige zu alten Zeiten gewesen/ welche den Papst den Antichrist genennet/ so haben sie doch nicht dardurch den eigentlichen/ Grossen Antichrist verstanden/ noch auch alle Päpst/ vielweniger das Päpstliche Ambt gemeynet: sondern nur *Metaphoricè* und Gleichniß-weiß/ diese oder jene particular Persohn des Papsts/ auß Privat-Ursachen also genennet/ gleichwie wir etwann einen barbarischen/ grausahmen/ wilden Menschen pflegen den *Neronem*, oder *Herodem*, bißweilen gar den Teufel oder eine Bestie zu nennen. Jedoch niemandt sagen kan/ daß solcher eygentlich der Herodes/ oder der Nero/ oder Bestia/ oder der leidige Satan sey.

So ist es dann weit anders/wann die Lutheraner heutiges Tages den Papst den wahren/ grossen/ eigentlichen Antichrist schelten/ auch sein Päpstliches Ampt / als Antichristisch verwerffen: Welches die vom Gegentheil angezogene Römische Käyser und König nicht gethan. Inmassen sie dann auch den Römischen Stuel und das Päbstliche Ampt an Ihme selbst nicht verdammet / sondern in gebührenden Ehren gehabt: davon ein Mehrers zu lesen ist in dem Dillingischen *Tractat de Compositione pacis*, das ist/ von dem Religions Frieden im eilfften Capitel des andern Drucks: Dahin der Leser wolle gewiesen seyn.

Biß hieher *Forerus*. Der weiset nun auff das eilffte Capittel des schönen Buchs/ *de Compositione pacis*, oder vom Religions-Frieden: darinnen er ungezweifelt treulich hat helffen arbeiten: Und woll das eilfte Capitel gantz / oder doch den grösten Theil desselben gemacht. Wie dann etlichemahl das Wort Ich darinnen stehet: Auch noch *pag. 544.* darumb sage Ich/ *&c.* anzuzeigen/daß das Capitel Einer Persohn Gedicht sey.

(c) Sotvell. Bibl. Jesuit. p. 541.
Compositio Pacis Augustanæ, Quæstionibus illustrata, *quæ sub Juris consultorum quorundam nomine prodiit. Dilingæ 1639. illi à nonnullis tributa est. Verum ipse in Appendice ad Grammaticum* Proteum, *negat se illius Authorem esse.*

(d) Symbola Mastrichtiana.
Juris consulti Catholici. Dillingenses.
Pacis Compositionem inter Principes & ordines Imperii Catholicos atq; Augustanæ Confessionis Anni 1555. dederunt, Dilingæ. 1629. in quarto. Id opus fecerunt H. Forerus *& Paulus* Laymann. *Jesuitæ, vid.* Placent. de Verona *in medius quibus crevit Roma Papalis, Sect. 30. pag. 115.*

(829.) DINARCHUS, Orator Atheniensis. Ei adscribi à nonnullis Orationem DEMOSTHENIS, quæ inscribitur: πρὸς βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος; cujus initium οὐδεμία πολυπραγμοσύνη, sed & eos vel sola temporis ratione refelli affatim, ait Dionysius Halicarnass. p. 118. indicante *Symbola Normanniana*. Inter Plagiarios retulit hunc Dinarchum *Thomasius*, §. 407. Auctoritate *Apollonii* apud *Porphyrium*, ubi ille insimulatur, multa ex Demosthenis in Cononem, similis injuriæ reum, Oratione verbis ipsissimis transtulisse. Demosthenicum illi quippiam inesse, sed inflatius, judicat *König.* Biblioth. vet. & Nov. p. 247. b. ac proinde illum à quibusdam, teste *Hermogene* κρίθινον Δημοσθένην, h. e. *Hordeaceum Demosthenem* dictum, sub indicat. loc. citat.

(830.) DIOCLES *Caristius*. Ejus *Epistola ad Antigonum Regem Præservativa*, cum Tralliano impressa est Torino interprete. Sed eadem, ab initio operis *Marcelli Empirici*, HIPPOCRATI Coo adscribitur, ad Antiochum Regem. Legitur etiam in fine I. lib. Pauli Æginetæ, ut monent *Frisius* Bibliotheca Gesner. pag. 197. a. Joannes *Neander* Syntagmat. de laude Medicinæ &c. pag. 38.

(831.) DIOCONME, GIERI: Ejus nomine prodiit Boloniæ 1648. in 12. *Camillo Penitente*, Attione Scenica. Auctor verus est *Dominicus* REGIUS, ut testantur, la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXI. p. 45. (a) *Acta Eruditorum Lipsiensium* Ao. 1693. p. 308. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez personam scribit *Dioconme Geri*, verum Auctorem autem, DOMINIQUE GERI. p. 548. Si Dominicum Regium appelles, Dioconme Geri ejus videtur esse *anagrammatismus*.

(a) Villani la Visiera Alzata Hecatost. num. XXXI. p. 45.
XXXI. DOMENICO REGI, publicò questo Drama.
Camillo penitente *Attione Scenica di Gieri Dioconme. Bologna appresso Giacomo Monti M.DC. XLVIII. 12.*
Veggasi la Dramaturgia *dell'* Allacci *Indice I. p. 54. & Ind. II. p. 377.*

(832.) DIODOCLAVII nomine tegi *Davidem* CALDERWODUM, indicat *Joh. Hoornbeck*, summæ controvers. lib. 10. pag. 792. & 795. ubi doctissimum auctorem *Altaris Damasceni* eundem vocat.

Vid. *König.* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 153. a. Didoclavium vocant *Kempis* Bibliothecæ Theol. Anglorum p. 431. Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 206. Qui *altare Damascenum* citat sub titulo: *Examinatio Politiæ Anglicanæ Ecclesiæ, quæ à Formalista quodam delineata & Ecclesiæ Scoticanæ obtrusa* Ao. 1623. 4. Additque secundo Ejusdem *Callerwoodi* sub nomine Didoclavii tractatum alium, qui inscribitur: *Confutatio Paræneseos Tileni ad Scotos*. Ibid.

DIODORUS v. *Euchyon*.

(833.) DIOGENES CYNICUS. Ejus nomine extantes *Tragœdiæ*, omnes à *Socrate* Diogeni abjudicantur, testante *Frisio* Biblioth. Gesner. p. 199. a. Ea autem quæ inscribitur *Oedipus*, Diogenis Auditori, PHILISCO Æginensi adscribitur. Frisius loc. cit. à *Suida* autem DIOGENI OENOMAO citante *Thysio* in observationibus ad Senecæ Tragædias; & speciatim ejus Oedipum p. 189. (a) Et DIOGENEM TRAGICUM à *Diogene Cynico* expresse distinguit *Königius* Bibl. Vet. & Nov. p. 249. b.

(a) Thysius Observat. ad Senecæ Oedipum p. 189.
Oedipus *Ivenio Oedipum tragœdiam composuisse apud Græcos Æschylum, Sophoclem, Euripidem, Lycophonem, Philoclem Atheniensem, Xenoclem (qui ea fabula, teste Æliano, vicit Euripidem) & Diogenem Cynicum, juxta Laërtium: nam Satyrus, in 4. de Vitis, illam tragœdiam non à* Diogene, *sed a* Philisco *Æginensi scriptam contendit:* Suidas *vero illam Dioge-*
ni

ni Oenomao ascribit, sicuti & Helenam, Herculem, Achillem, Thyestem, Chrysippum, Stemelem, Medeam, de quibus eadem controversia est.

(834.) DIONYSIUS AREOPAGITA. Ejus nomine sequentes libri: (1) *de divinis nominibus.* (2) de *cœlesti Herarchia* (3) *de Ecclesiastica Hierarchia* (4) *de arcana seu Mystica Theologia*, Operum Dionysii Areopagitæ nomine extant cum Elucidationibus *Dionysii Carthusiani* editi Coloniæ Impensis Petri Quentelli Anno 1536. in fol. comprehensa foliis in universum CCCCXX. Præmissus est index sententiarum insignissimarum juxta textum operum; subjectus autem catalogus Capitum cujuscunque libri, una cum aliquot translationibus aliorum Auctorum, quos titulus libri conspiciendos præbet. Quibus in fine accedunt F. Baptistæ *Mantuani* Carmelitæ de Vita Dionysii libri tres carmine consignati, cum *Apologia* Scriptorum ejusdem. Et hi recensiti libri Dionysii Areopagitæ cum ejusdem Epistolis donati à Legatione Orientali reverso Abbati S. *Dionysii* Gallicano leguntur, dans la *Bibliotheque Universelle* Tom. 17. p. 510. (a) Ibidem una cum (V) *de Symbolica Theologia.* (VI) *de Angelicis Proprietatibus & Ordinibus.* Editi cum *Maximi Scholiis* & *Pachymeræ* Paraphrasi Gr. & Lat. cum Scholiis Pet. Lanssell. Paris. 1615. videndi apud Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p 208. & *Frisium* Biblioth. Gesner. p 201. ut & *Gerhard.* Patrolog. p. 26. Qui simul innuit, p. 18. quomodo pro genuinis agnoscantur à *Baronio*, *Bellarmino*, Martino *Delrio* in Vindiciis Areopagiticis. Quibus accedit *Lambecius* Bibliothec. Cæsareæ p. 185. (a) & peculiari dissertatione de disciplina arcani *Schelstratenus*, quam recensent *Acta Erudit. Lips.* 1685. p. 543. (b) quibus addit *Lansselium*, *Corderium*, Petrum *Halloix*, Natalem *Alexandrum Rechenberg* dissert. de Origine Theolog. Mysticæ, §. 22. (c) qui tamen ibidem eis opponit alios, scripta hæc pro suppostitiis agnoscentes; cui junge *Tenzelium* dissert. de Apophtegmate Ignatii §. 16. (d) & imprimis *Scultetum* Medullæ Theol. Patrum Part. I. p. 437. 438. qui simul argumenta utrimque allata ponderat, & negativæ tandem accedit. p. 439. idem facit Paulus *Vindingius* in epistola Deckher. de Scriptis Adespotis subjuncta p. 352 (e) ipse vero Deckher. p. 73. 74. ea DIONYSIO cuidam JUNIORI CORINTHIO asserit (f) Dionysio cuidam recentiori & obscuro hæc Areopagitæ vulgo tributa scripta quoque adscribit *Gerhard.* loc. cit. p. 18. & *Chemnit.* Consilio de lectione Patrum, quod cum Schopfii Academia Christiana impressum est Spiræ 1616. p. 341. (g) APOLLINARIO tribuit Ludovicus *Vallensis* ad Acta Apostolor. c XVII. 34. referente *Erasmo* ad eundem locum. Cui consentientes citat *Symbola Normanniana*, *Morneum Plessæum* de la Messe p. 28. & *Whitack.* Script. p. 417. *Vallæ* consentit etiam Jacobus *Usserius* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1691. p. 292. (h) Scriptori Seculi V. adsignat *Nicolaus le Nourry* in Apparatu ad Bibliothecam Patrum: prout in hujus recensione observant *Acta Erudit. Lipsiens.* in Supplem. Tom. II. Sect. XI. p. 537. (i) & *Usserius* in hoc sibi non constans, vid. *Acta Erudit.* 1691. p. 292. & adde lit. (ii) Alii Auctorem in Seculum IV. adhuc alii in Sec. VI. rejiciunt, ut notant Monahtliche Unterredungen Ao. 1689. p. 1169. (k) Peculiari scripto hanc de Dionysii Areopagitæ libris controversiam exsecutus est *Usserius.* Histoire des Ouvrages des savans Octobr. 1690. p. 61. (kk) Et Bibliotheque universelle Tom. 17. p. 503. itidemque *Dallæus*; ex quo pauca excerpunt Monahtl. Unterredungen Ao. 1691. pag. 814. Cæterum ad pag. 185. quod *Dionysius Areopagita* supposititius habetur *Erasmo*, *Vallæ*, *Cajetano*, *Luthero*, *Centuriatoribus Magd. Calvino*, *Bezæ*, *Zanchio*, *Morneo*, *Scaligero*, *Casaubono*, *Rainoldo*, testatur *Hawil* etiam Apologie or declaration of the povver and providence of God in the governement of the World. lib. 5. ejusque contradictor G. G. p. 248. & seqq. prolixe usque ad pag. 226. s. finem libri. Adde *Quensted.* de Patriis virorum illustrium p. 414. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 250. Nihil de Controversia hac circa Autorem determinant *Morhof.* Polyhistor. Liter. Lib. I. cap. X. p. 93. & *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 125. 126. Qui tamen in Chartoph. Eccles. Opera ejusdem p. 60. APOLLINARIO tribuerat (m) Memorabilia sunt quæ hanc in rem disputat *Varenius* Ration. Theolog. de Scriptor. Ecclesiast. Part. II. pag. 2. & 3. §. 2. & 3. (n) pag 49. & 50. §. 19. (o) Dionysius hic Areopagita vulgo creditur fuisse Episcopus & Apostolus Parisiensium, de quo vide *Rechenberg.* loc. cit. (p) adde *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. pag. 133. Negat hoc *Morinus*, vide Monahtliche Unterredungen 1695. pag. 15. (q) Adde quæ de Scholiis in Dionysii hujus opera diximus *Anonymor.* n. 640.

(a) Biblioth. Universelle Tom. 17. pag. 510.

L'autre Ambassade n'arriva que trois ans aprez. Hilduin raconte que ceux qui en etoient chargez, firent present à l'Abbaye de S. Denys *des Oeuvres Greqves de ce Saint, qui sont les livres* de la Hierarchie Celeste, de la Hierarchie Ecclesiastique, de la Theologie Mystique, des noms divins & des lettres.

(aa) Lambecii Biblioth. Cæsar. lib. VIII. pag. 185.

Notandum septimo est, ex sola hac oratione quam Archiepiscopus Hierosolymitanus Juvenalis coram Imp. Marciano ejusque Conjuge Pulcheria A. C. 451. habuit, satis elucere, librum de Divinis Nominibus genuinum esse S. Dionysii Areopagitæ *fœtum, & à sanctis Patribus, in Generali Concilio Chalcedonensi congregatis, indubitate pro tali fuisse habitum. Si enim tunc temporis ulla contra istum librum, tanquam supposititium & ψευδεπίγραφον, fuisset exceptio, qui ausus esset Juvenalis testimonio inde deprompto antiquam illam traditionem de obitu & Assumptione B. Dei-Genitricis palam confirmare, & autorem ejus laudare nominatim veluti σύγχρονον & αὐτόπτην?*

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1685. pag. 543.

Joannes Launojus *in judicio de libris Dionysio Areopagitæ inscriptis, Carolus le* Cointe *Tom. 8. anni Eccles.*

*Ecclef. Franc. ad an. 835. infallibilibus prope Indiciis convictiOpera quæ*Dionyfii Areopagitæ *nomen præferunt, non Areopagitæ illi Pauli difcipulo Athenis ad fidem converfo, fed pofterioris ævi* Scriptori *cuidam tribuunt, &c.*

(c) Alex. Rechenberg Differt. de Origine Theolog. Myfticæ. §.22.

Altera quæftio eft, quæ quidem huc magis facit: Utrum opera, quæ vulgo fub nomine S. Dionyfii Areopagitæ *Athenienfis Epifcopi edita proftant; ut de* Divinis nominibus, de Cœlefti atque Ecclefiaftica Hierarchia, Myftica Theologia *&c. fint genuina nominati Autoris opera. Affirmant hoc Petrus* Lanffclius, *Balthafar* Corderius, *Martinus* Delrio, *Petr.* Halloix, *quorum argumenta in compendio recitavit* Natalis Alexander *in Selectis H.E. capitibus Sec. II. Differt. XXI. Sed alii viri non minus docti, quam celebres, argumentis fat firmis adftruunt, opera illa Dionyfii five Athenienfis, five Parifienfis Epifcopi, haut effe; licet interim concedant effe Scriptoris & antiquiffimi & elegantiffimi, (quo elogio Iſ.* Caufabonus *ipfum ornat Exercit. XVI ad Annal.* Baronii *p. 498.) qui fub finem feculi quarti, vel fub initium quinti vixerit. vid. Joh.* Launojum *in duobus Dionyfiis,* Dalleum *de Scriptis fuppofititiis & Ignatii, Andr. Rivetum in Critic. Sacr. C IX. & qui plures allegat,* Cafimirum Oudinum *in fupplemento de Scriptorib. vel Scriptis Ecclefiafticis à Bellarmino omiffis.*

(d) Tenzelius Differt. de Apophthegmate Ignatii §.16.

Dionyfiana *vero fcripta, ut ut non fapiant ætatem Apoftolicam, funt tamen fæculo quarto conficta ex fententia multorum Criticorum, tam Orthodoxorum, quam Heterodoxorum. Nec quenquam commovere debent* Halloixii & Alexandri *machinæ, qui pro perverfo in Hierarchicis Dionyfio Areop. vindicandis ftudio contendunt, hunc locum non ab ipfo fcriptore profectum, fed ab alio intrufum effe: illas enim* Dallæus *de Script. Dionyf. cap. XVII. & XVIII. adeo feliciter everti, ut omne plane effugium præcluderit, prorfusque mirum fit, commenta Halloixiana repetiiffe* Schelftratium *Antiq. Illuft. P.II. Diff. III. c. III. Art. I.*

(e) Pauli Vindingii Epiftolæ de Scriptis Adefpotis pag. 352. *exhibetur Mantiffæ loco poft Deckherrum.*

(f) Joh. Deckherrus de Scriptis Adefpotis. p. 73. itidem in Mantiffa.

(g) Chemnitius Confil. de Lectione Patrum. p. 341.

Proximus deinde eft Dionyfius Areopagita, *cujus exftant fcripta de* cœlefti hierarchia: de Ecclefiaftica hierarchia: de divinis nominibus. *Item, aliquot* Epiftolæ: *& alia quædam, quæ recenfentur apud* Suidam. *Jam vero nullus ex veteribus, vel uno verbo mentionem facit iftorum Scriptorum. Et* Hieronymus, *qui tamen ex profeffo texit Catalogum Scriptorum Ecclefiafticorum, non ponit Areopagitam in illorum Catalogo, qui fcripta fua pofteritati reliquerunt.* Valla & Erafmus *collegerunt multa argumenta, non effe Areopagitæ illa fcripta, quæ ipfi infcribuntur. Et fi nullum aliud effet argumentum: tamen ipfe* ftylus *fatis convinceret, non effe Atticum, nedum Apoftolicum fcriptum. Putantur effe alterius cujusdam Dionyfii. Ut ut fit hoc conftat apud omnes, non effe certi autoris; nec quo tempore fint fcripta, facile colligi poteft.*

(h) ActaErudit. L. Menfis Junii A. 1691 pag. 292.

Harum prior agit de fcriptis, quæ vulgo fub Dionyfii Areopagitæ *nomine circumferuntur, quæ pfeudepigrapha effe pluribus rationibus evincit. De ætate autem pfeudo Dionyfii differens Madeburgenfium fententiam, qui ad 4. feculum hunc fcriptorem retulerunt, tum veram effe dicit, fi Apollinarius hæreticus librorum iftorum Autor ftatuatur, quod à Græcis nonnullis factum Laurentius* Valla *in Annotationibus ad Act. 17. obfervavit. Ipfe autem hunc Pfeudo-Dionyfium ad quintum feculum referre mavult. Diffentit igitur hæc* Ufferii *Differtatio ab ejusdem Bibliotheca Theologica Manufcripta, in qua librorum Dionyfio Areopagitæ fuppofitorum autorem effe Apollinarium probare conatus eft, ut* Whartonus *indicat, qui Bibliothecæ illius Theologicæ legendæ copiam fibi quondam datam, impræfentiarum vero denegatam addit, interim tamen ex eadem infignem* Ufferii *de Johannis Scythopolitani & Maximi in Dionyfium Scholiis obfervationem excerpit, quam in ufum Cl.* Cavei *quondam inde tranfcripferat. Animadvertit nimirum* Ufferius *Johannis Scythopolitani & S. Maximi in Dionyfium fcholia a* Morellio *& deinceps ab aliis fimul confufa fuiffe, &* uni Maximo *tributa, cum olim non folum in antiquioribus exemplaribus, quæ* Cypariffiotæ *tempore ferebantur, fed etiam in utroq; quo ipfe Morellius ufus eft, codice diftincta fuerint.*

(i) Actorum Erudit. L. Supplement. Tom. II. Sect. XI. p. 537.

Prolixa Differtatio X. paucis à nobis innui magis quam recenferi opus habet, quippe quæ de fcriptis Dionyfii Areopagitæ *ita fe gerit, ut utriusque partis argumenta cum refponfionibus & exceptionibus fufe fatis exponat, non celata Auctoris fententia, quæ ad* Antiareopagiticos, *ut vocat, inclinat: fibi enim ait probabiliffimum videri, fcripta Pfeudo-Dionyfii intra A. 431. & 451. id eft, duas œcumenicas fynodos Ephefinam & Chalcedonenfem ab auctore turbatæ Ecclefiæ opitulaturo primum fcripta, non ftatim tamen vifa omnibus, vel probata, fed fenfim fenfimque, donec in Collatione Conftantinopolitana A. 533. demum innotefcere coeperint & ad omnium pervenerint notitiam.*

(ii) Jacobi Ufferii Armachani Differtatio de Scriptis Dionyfio Areopagitæ fuppofitis, *quæ p. 218. poft ejusdem librum Hiftoriæ dogmaticæ de Scripturis & facris vernaculis ita incipit:*

Dionyfii *nomine circumferuntur (a) libri quidam* de Hierarchia cœlefti, & Ecclefiaftica, de divinis Nominibus, de myftica Theologia, atque Epiftolæ undecim: *Quæ quidem Opera Dionyfio Areopagitæ Pauli difcipulo a nonnullis magni nominis hominibus attribuuntur; & nominatim a Michaele* Syngelo *in Dionyfii Encomio,* Suida *in Lexico,* Adone, Gregorio Turonenfi, Dionyfio Carthufiano, Ambrofio Camaldulenfi, Marfilio Ficino, Pachimere, Joanne Novio *in Apologia, &c.*

Non defuerunt contra Viri doctiffimi, qui certiſ-

ſimas protulerunt demonſtrationes, quibus non eſſe hunc verum Dionyſium appareat.

Eas nos ordine hic ſubjiciemus ; Præmiſſis quatuor illis argumentis olim contra Dionyſium adhibitis, quæ ex Theodoro Presbytero *in Bibliotheca ſua recenſet* Photius *Conſtantinopolitanus Patriarcha.*

Nota (a) *Whartoniana* ſic habet : Vide Illyricum Centuria prima, lib. 2. p. *625*. mendac. Papiſticorum, p. 38. & de Miſſa contra Fabrum Anguſtan. Whittakerum de Scriptura quæſt. *6*. c. 12. p. 432. Humfredum contra rationem quintam, p. 514. Rainoldum collat. cum Hart. c. 8. Diviſ. 2. p. 417. Mornæum de Miſſa, lib. 1. c. 2 Hoſpinianum de Origine Monachatus, p. 111. Marytrem loc. commun. de Miſſa, n. *9*. 892. p. & 80, 81. Lubbertum de principiis Chriſtianorum Dogmatum, lib. 7. cap. 10. p. *655*. Sculterum Medullæ Patrum lib. 11. c. 9. p. 383. - - - & p. 298. & 299. *Quibus, cum* Eraſmo *contra Pariſienſium cenſuram, reſpondemus: Eum, qui hos libros ſcripſit, id ſtudio curaſſe* (d) (Vide cap. 2. & 3. de divinis Nominibus.) *ut ab illo magno Dionyſio ſcripti viderentur. Nec id videri poteſt abſurdum ; quum illo ſeculo ejusmodi libris falſo celebrium virorum titulo commendatis undiq; ſcaterent omnia.* Tum enim (*inquit Eraſmus*) piis etiam viris perſuaſum erat, Deo gratum eſſe, ſi tali fuco populus ad aviditatem legendi provocaretur. *Vid.* Delrii *diſquiſit. Magic. lib. 6. p. 519. 520. & Stephanum de* Sampayo (*T. II. 6. 11.*) *fol. 26. &c. & Calvinum in Act. XVII. v. ult.* Hamelman. *de Traditionibus, p.* 731. 732. 743. Chemnitium, *part. 1. loc. Theolog. fol. 2. Guilh.* Eiſengreyn *Centenario* I. *Hiſt. Eccleſiaſticæ. Matthæum* Galenum *in Areopagiticis, ubi Dionyſii ſcripta à noſtrorum objectionibus vindicare conatur (teſto* Baronio *in Martyrolog. Roman. Oct. 9. p. 456. & 458. vide eund. in Annalibus ad an. 109.) Et Godefridum* Tilmannum *in Apologia, quam præfixit Pachymeræ Paraphraſi in Dionyſium a ſe latine converſæ (de qua T. I. 7. 6. p. 640.) & Michael* Syngelum *in Cenſur. de hoc lib. p.* 104. Magdeburgenſes *Centur. 4. c. 10. col. 1129. de Dionyſii ſcripto ita ſtatuunt:* Probabilibus ducti rationibus, maxime quæ ex ſtatu, forma, gubernatione, ritibus Eccleſiæ, quos in Hierarchiis liber iſte, Dionyſii Areopagitæ inſcriptus nomine, depingit; & judicamus, & pronunciare non dubitamus, ad hoc quartum Seculum id genus ſcripti pertinere, a quocunque tandem Autore conſarcinatum. *Hæc illi. Ego potius ad quintum Seculum retulerim.*

(k) Monatlich. Unterredung. A. 1689. pag. 1169.

Mich wundert / redete Herr *Leonhard* darzwiſchen / daß weder Herr Waßmuth noch Herr Peterſen in acht genommen / daß Dionyſius Areopagita dieſe Schriften (*Epiſtolas ad Apollophanem & Polycarpum*) nicht gemacht / ſondern ſie von einem andern ihm *ſupponiret* worden / welches heut zu Tage alle Gelehrte geſtehen / wiewol ſie nicht einig ſind / ob ſie im vierdten / fünften oder ſechſten Sæculo, ob ſie von einem Orthodoxo, oder von einem Ketzer / als dem Apollinario, oder einem Severianer verfertiget worden *&c.*

(kk) Hiſtoir. des Ouvr. des Sçav- *Octobr.* 1690. *p.* 61, Jacobi Uſſerii *Armachani Epiſcopi Hiſtoria dogmatica Controverſiæ inter Orthodoxos & Pontificios de Scripturis & ſacris Vernaculis nunc primum edita. Acceſſerunt ejusdem Diſſertationes II. de* Pſeudo Dionyſii *Scriptis &* de Epiſtola ad Laodicenos *antehac inedita.*

(l) Biblioth. Univ. p. 503. Tom. 17. *A la page 281. il y a une petite diſſertation* d'Uſſerius, *par la quelle il prouve* que les Oeuvres que l'on attribue à Denys l'Areopagite *ſont ſuppoſées. Il apporte d'abord les* quatre raiſons *de* Theodore Pretre, *que l'on trouve dans* Photius *contre l'opinion de ceux qui prennent les oeuvres de Denys pour veritables.*

(m) Cave Chartoph. Eccl. p. *60*. *Nomen* Areopagitæ *ſplendide mentitus ; forſan non alius eſt quam* Apollinarius *Antiſtes Laodicenus.*

(n) Aug. Varenii Rationar. Theolog. de Scriptor. Eccleſ. Pars. 2. p. 2. & 3. §. 2. & 3. *Præcipua de* Dionyſiacis *illis* Areopagiticis *controverſia, non ſolum* Bellarmino *paucis lineis & odium in Lutheranos, non magis de hæreſi, quam Paulus olim per Tertullum coram tribunali Cæſaris Act. XXIV. v. 5. 14. convictos, & judicium circulare contradictorium publicante :* Soli hæretici Lutherani (*An a. ſoli? Nequaquam quia*) & quidam ſcioli, Eraſmus, Valla (*nec ſolum hi: ſed*) & pauci alii (*quos ſane non inter hæreticos numeravit* Bellarminus) opera numerata negant eſſe S. Dionyſii Areopagitæ : *ſed & Baronio impudentiſſime, & ſic, ut oſtenderet ex illa ſe familia eſſe, in qua ſacramentum eſt, nihil profiteri ſine maledicentia, pronunciante :* A majoribus ſive orthodoxis, ſive hæreticis, ne minimum quidem dubitatum eſſe, num ea Areopagitica vere Dionyſii illius Areopagitæ Epiſcopi Athenienſis eſſent, ut jure merito mirari debeas perfrictam frontem recentiorum hæreticorum, pro arbitrio cuncta majorum ſive ſcripta, ſive traditiones negantium (*vid. Baron. ad a. D. 649.*) *Sed & Leiſſo, Halloixio digna Jeſuiticis pulmonibus impudentia hic conclamantibus, pro ſcriptis illis genuinis* Dionyſii Areopagitæ, *cujus converſi mentio in Actis Apoſtolicis.*

§. 3. 4. *Et ut illa* Baronii *ac* Bellarmini *præjudicia, ex odio, quo illi Pſeudo-Catholici in nos, quos audacter adeò hæreticos appellant, profecta, tanto magis appareant, inq; ipſorum adverſariorum capita convertantur, per prioris ſententiæ retractationem, negavit illa Dionyſii Areopagitæ Guilielm. Grecinus (quem unum 100. Halloixiis præfert Dallæus) negavit Thomas de Vio Cardinalis Cajetanus, judicio adeo Bellarmini, & Baronii* hæreticus *vel* ſciolus. *Quin fatetur Sixtus Senenſis, non ſolum* Thomam *illum Cajetanum: ſed* & pleros que alios (*ipſius ſane judicio* (Catholicos) *dubitaſſe, an illa ſcripta* ſint Dionyſii Areopagitæ? *Agnovit Poſſevinus*, Opera illa Dionyſii ut pſeudepigrapha viſa Photio. *Sed & ipſe Bellarminus αὐτοκατάκριτος alibi l. 2. de Monachis c. 2. allegato* Valla *teſte concedit :* Plurimos Viros doctiſſimos (*ſanè ipſius hic judicio Catholicos*) ſenſiſſe hæc opera non eſſe Dionyſii Areopagitæ & non eſſe certum, an libri illi, qvi Dionyſii nomen præ ſe ferunt, ſint illius Dio-

Dionysii? *vid. l. 2. de confirm. c. 7. Quomodo ergo soli* hæretici negaverint, veldubitarint? Et si vel pauci *saltem alii (quos hic* plurimos *concedit) Catholici negarunt illa esse* Dionysii Areopagitæ, *quomodo id negarint* soli hæretici Lutherani?

(o) Idem p. 49. & 50. §. 19.

Agnovit idem Sixtus Senens. lib. 6. Bibl. S. Annot. 229. Bedam, Autorem horum operum habuisse Dionysium Corinthium. *Etsi autem suppofuit* Beda, *Dionysium illum Corinthium fuisse idem cum D.* Areopagita *individuum, tamen de hujus hypotheseos falsitate vix ullum superest hodie dubium. Et adeo, si autor Dionysius Corinthius, certe non Areopagita. Et addit Sixtus, quæ frigida nimis, sic ut dubitare liceat, an unquam Sixtus Senensis tenuerit constanter ve senserit, Dionysium Areopagitam illorum autorem scriptorum:* Dionysii Areopagitæ putantur esse libri qui nunc de Hierarchiis & divinis nominibus habentur, de quibus Thomas cajetanus & Plerique alii dubitant, an ejus sint cujus titulo inscribuntur? eo quod Hieronymus in libro de Viris illustribus nullam Dionysii hujus fecerit mentionem. *Ita & Possevinus app. sacro ad titulum* Photius: Opera, *inquit*, Dionysii, ut Pseudepigrapha videntur à Photio notati. *Et Photius quidem* Theodorum Presbyterum *respondentem 4. objectionibus contra autorem Dionysium Areopagitam motis (scil. quod* 1. Nullus Patrum illum citarit. Quod ne *Eusebius* quidem *Pamphili* illum inter scriptores veteres numeraverit. 3. Quod ipse autor, traditiones multis demum post Dionysium Areopagitam Apostolorum æqualem, seculis invectas narrarit. 4. Quod Ignatium allegaverit) *In ipso statim limine operis memoravit: quin & addidit:* Theodorum pro virili (τέγε ἐπ' αὐτῷ) probavisse, genuinum esse magni Dionysii fœtum s. γνησίαν ἔ μεγάλε Διονυσίε τὴν βίβλον. *Ceterum ipse Photius judicium suspendit, & inter Scriptores claros & probatos Dionysium haut collocavit, etsi alicubi Dionysium, sine addito Areopagitæ, inter Patres in* Synodica Sophronii, *& hujus fide citavit. Quin & Bellarminus, allegato Valla, L. 5. de Monachis c. 2. concedit* plurimos viros doctissimos sensisse hæc opera non esse Dionysii Areopagitæ: *Sed tamen Autoris fere æque antiqui, nimirum vel* Apollinaris Hierapolitani, *vel* Dionysii Corinthii, *quorum uterque floruerit anno Domini 174. quod novum contradictionis exemplum est. Scripserat scil. Bellarm. in L. de Sc. Eccl.* De his libris Viri docti nihil dubitant, quin sint Dionysii Areopagitæ: *hic autem dicit: Viros DOCTISSIMOS eosq; quam plurimos, non dubitasse solum; sed & negasse illa Areopagitica.* — — --- --- ---- --- --- —

Pag. 56. §. 27. *Juvat in ipsa clausula verba Bedæ ex notis in Act. Apost. ad c. 17. circa finem huc apponere.* Hic, *inquit*, Dionysius Areopagita, est Dionysius ille, qui postea Episcopus Corinthiorum gloriose Ecclesiam rexit, multaque ad Ecclesiæ utilitatem pertinentia, quæ hactenus manent, ingenii sui volumina reliquit, cognomen à loco cui præerat accipiens. Ariopagus est etenim Athenarum curia, nomen à Marte trahens, siquidem græce Mars ἄρης, & villa πάγος dicitur. *Conferatur cum hoc Bedæ testimonio Eusebius supra citatus num. 25. & patebit confusio Dionysiorum, Atheniensis & Corinthii. Areopagita sane hic non magis fuit Dionysius Corinthius, quam Alexandrinus: utrobique ingens metachronismus.*

(p) Adam. Rechenberg Dissert. de Origine Theolog. Mysticæ §. 22.

Nam duæ celeberrimæ de eo quæstiones hoc seculo inter viros clarissimos agitatæ sunt. Prima est: utrum Dionysius hic Areopagita, Atheniensium Episcopus, Seculo Ecclesiæ primo in Gallias venerit, factusque sit & Francorum Apostolus & Pariensium Episcopus. *Hanc affirmat* Hilduinus *in suis Areopagiticis, Germanus* Milletus, *Monachus Benedictinus, Jacobum* Sirmondum *confutare aggressus, Petrus* Halloix *Leodiensis, Jesuita, in Illustrium Eccles. Oriental. Scriptor. qui primo à Christo Seculo vixerunt, vitis & documentis. Martinus* Delrio *in Vindiciis Areopagiticis, Balthasar* Corderius, *& deniq;* Natalis Alexander *Dominicanus, in Selectis Histor. Eccles. Capit. Secul. II. Dissert. XV. Contra, hunc impugnant viri doctissimi, Jacobus* Sirmondus, *Joannes* Launojus *de duobus Dionysiis; Dionysius* Petavius, *Franciscus* Bosquetus *Montis pessulani Episcopus Historiar. Libr. I. c. 26. & alii.*

(q) Monatliche Unterredungen Ao. 1695. pag. 15.

Diesen folget ein *Extract* aus denen Schrifften/ welche dem *Dionysio Areopagitæ* fälschlich zugeschrieben werden / wie *Morinus* nicht allein mit viel *Argumenten* darthut / sondern auch zugleich die *tradition*, daß *Dionysius Areopagita* Bischof zu Pariß gewesen / mit klaren Beweißthümern nach *Sirmondi* und *Launoy Exempel* zernichtet / und so wol den erdichteten *Virbium*, als den leichtgläubigen *Hilduinum* nachdrücklich *refutiret*/ am Ende aber von dem rechten Alter der *Scriptorum Dionysianorum* also geurtheilet: *Saltem igitur librorum istorum scriptio initio quinti seculi, & ante Concilii Chalcedonensis celebrationem assignanda est, nec ulla ratione probabili ad inferius ævum devolvi potest.*

(835.) DIONYSIUS CARTHUSIANUS.

Ei tributum

(I) *Speculum Quintuplex Prælatorum*, est *Jacobi* GVITRODII, Ordinis Carthus. Prioris Leodicensis, ut indicat *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 322. (a) *Miræus* Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271. ubi etiam docet, cohærere hujus Dionysii Carthusiani Operibus

(II) Librum quem THEODORICUS LOERIUS scripserit. (b) Opera ejus magno numero vide apud *Frisium* Biblioth. Gesnerianæ p. 203. qui *Jacobum Guitrodium*, DIONYSIUM PRIOREM vocat cui memoratum Speculum adscribit. Revera est diversus ab hoc etsi eodem nomine insignitus etiam: (perge n. 836.)

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 271.

De ejus vita Scriptisq; lege, si placet, libellum, voluminibus operum adhærentem, *quem* Theodoricus Loërius, *Carthusianus Coloniensis scripsit.*

(b) Cave Chartoph. Ecclesiastici pag. 322.

Jacobi Gvitrodii *Epist. est speculum quintuplex Prælatorum*, Dionysio Carthusiano *falso tributum.*

(835.a) DIONYSIUS *Papa*. Ipsi adscriptas duas Epistolas aut affictas potius *à* Peccatore *Mercatore*, seu Pseudo Isidoro, testes adducit Dnus von *Mastricht Bellarm. Baron. Cocum. Blondell. Rivetum &c.*

(836.) DIONYSIUS RYKEL. Edidit
(I) *Monopanton*: seu unum *ex omnibus Pauli Epistolis* per *Locos Communes* digestis. Paris. 1551. 8.
(II) *Speculum Conversionis* Peccatorum.
(III) *Commentarium in Epistolas Canonicas & Apocalypsin.* Colon. 1530. 8vo. Hic Rykel alias DIONYSIUS CARTHUSIANUS dicitur, vero nomine à LEWIS, patria RYKELENSIS. Vide Thomam *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. pag. 209. a. *Frisium* Bibliothecæ Gesnerian. pag. 203. *König*. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 250. *Miræum* Bibliothec. Eccles. p.271. *Cave* Histor. Liter. Script. Ecclesiast. Append. p.91. Olear. Abac. Patrol. p.238.

(837.) Leonis Huberti â S.DIONYSIO, Theologiæ Doctoris nomine, *de bonostatu eorum qui vivent & colent castitatem in hoc seculo* Col. 1615. editus liber, est *Leonardi* LESSII, Belgæ Jesuitæ, docente *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p.625. & *Alegambe* p. 304. in varias linguas eundem translatum etiam testante. Uterque ejusdem Auctoris sub alieno (nescio quo) nomine prodiisse scribit *Discussionem Decreti Magni Concilii Lateranensis* Mogunt.1613.in 8. (Adversus eam prodiit *Discussio Discussionis Concilii magni Lateranensis Rogeri Widdringthoni*, Angli, Londini 1619. in 8.) item *Erasmi Chokier Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis Leonis X. bipartitam*, *Exemptiones Clericorum secularium, Regulariumque, ac utrorumq; conservatorias brevi modo complectentem*, Colon. in 4. 1620. *Franciscus Sweertius* in Athenis suis Belgicis, de hoc auctore agens pag. 514. hæc omnia silentio involvit.

Confirmat hæc *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu 553. at *Witte* personati Dionysii non meminit in Diar. Biograph. ao. 1623. d.22. Jan. ubi Lesii Scripta recenset. Vide tamen *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 548.

(838.) DIONYSIUS LONGINUS, idem esse censetur à Langbainio in notis ad ejus περὶ ὕψυς cum DIONYSIO PHASELITE. Vide *König*. Biblioth. Vet. & Nov. p.479.b.

(838.a) DIOPHANES NICÆENSIS. Scripsit *Epitomen Voluminum* XXVIII. *de agricultura*, quæ *Cassius* DIONYSIUS Uticensis, e MAGONE POLNO Græce verterat, Dejotaro Regi Galatarum inscripta. *Reines.* in dedicat. lib. Var. lect. a.3. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(839.) *Pedacius* DIOSCORIDES Anazarbeus. Ei
(I) Adscribuntur *de materia Medica* libri *sex* à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 209. *Septem* autem à *Photio* Biblioth. (Græc. Lat. Scotti edit. Rotom. 1653) p.399.401. quorum *quinque* tantum pro genuinis agnoscit *Lambecius* Biblioth. Cæsar. lib. II. pag. 565. (a) distinguit autem hunc Dioscoridem Anazarbeum auctoritate *Galeni*, à DIOSCORIDE PHACA, quos confundit *Svidas* & cum eo *Hyde* loc. cit. Discernit tamen etiam eos *König*. Biblioth. Vet. & Nov. 252. Vide *Lambec.* p. 561. 564. (b) ubi scriptos à DIOSCORIDE PHACA septem ordine quidem Alphabetico libros asserit. (c)
(II) Sub PEDANII (non PEDACII, ut male hactenus legitur) p.595.(d) Dioscoridis nomine inter MS. Bibliothecæ Vindobensis extat liber *de herbis & Radicibus, & succis & seminibus, cum foliis simul ac Medicamentis.* Incipiamus Ergo consequenter à lit. a. Hucusque titulus libri ap. Lambec. p.591. qui mandante Juliana Anicia hunc librum ex Dioscoridis libris V. *de materia Medica* collectum esse docet Lib. II. pag. 592. 597. (e)
(III) Ibidem Dioscoridi huic tribuitur *Index Alphabeticus Plantarum*, qui EX DIOSCORIDIS libris ET PAMPHILI ALEXANDRINI Historia Plantarum, aliorumque scriptis collectus dicitur *Lambecio* loc. cit. p. 593. 594.
IV. *Alphabetum Empiricum Medicum* ab *Hyde* & Frisio locis citatis Pedanio Dioscoridi adscriptum, EX EJUS & STEPHANI ATHENIENSIS scriptis consarcinatum opus esse docet *Lambecius* Biblioth. Cæsar p.598. 599. (f) adde *Frisium* Bibl. Univers. Gesner. p.764. b.

(a) Petri Lambecii Comm. de Bibl. Cæs. Lib. II. p.565.
Secundus trium illorum à Galeno *memoratorum* Dioscoridum, *nempe* Anazarbensis, *de quo hic præcipue agitur scripsit libros quinq; de* Materia Medica, *ut non solum ipse in Proœmio primi & ultimi Libri testatur, verum etiam Galenus in (1) supra citato notabili fragmento Proœmii libri sexti de* simplicium medicamentorum facultatibus. *Quæcunq; autem præter illos quinq; libros sub ipsius extant nomine, nempe* Theriacorum & Alexipharmacorum *libri duo, &* Εὐποϱίςων *sive* Facile parabilium *libri duo, item* (2) Historia plantarum *Ordine Alphabetico &* (3) Alphabetum Empiricum, *ea sine ullo dubio* ψευδεπίγραφα *& supposititia sunt, uti non multo post peculiari loco suo solide accurateq; demonstrabitur.*

(b) Ibidem pag. 561.
Ubi quidem tam ea quæ de ætate Dioscoridis *referuntur, quam quæ de patria, bene se habent; quæ autem de cognomine* Φακᾶς *& numero librorum ab eo scriptorum adduntur, partim omnino delenda, partim vero corrigenda & mutanda sunt. Quod enim Dioscorides Anazarbensis ab altero Dioscoride, qui propter faciem lentigine notatam* ὁ Φακᾶς *sive* Lenticularis *cognominatus est, diversus fuerit, non minus perspicue quam accurate indicat* Galenus *in Proœmio Explanationis Glossarum Hippocraticarum sive obsoletorum & obscurorum Vocabulorum, quæ extant apud Hippocratem.*

Ibid. pag. 564. *Ex duobus igitur jam citatis locis manifeste patet,* Suidam *errare, dum Dioscoridem Anazarbensem, secta Empiricum, confundit cum Dioscoride Alexandrino, Herophili sectatore & Medicinæ rationali addicto, qui a facie lentiginosa* Φακᾶ *sive* lenticularis *cognominatus est. Præterea illud quoque*

quoque inde discimus, Dioscoridem Alexandrinum cognomine Phacam *vixisse ante Dioscoridem* Anazarbensem; *utroque autem eorum juniorem esse Dioscoridem tertium, cognomine* Glossographum, *qui parentum Galeni æqualis, circa finem Imp. Traiani & prioribus quindecim Imp. Hadriani annis potissimum floruit. Cæterum quod ad scripta horum trium Dioscoridum attinet, testatur* Erotianus *in Proœmio Lexici sui Hippocratici primum eorum, nempe Dioscoridem Phacam composuisse libros septem contra ea, quæ a* Xenocrito, Coo, Baccheo Tanagræo, Philino Empirico, Epiceleusto Cretensi & Apollonio Ophei in *expositione Glossarum Hippocraticarum perperam tradita fuerant.*

(c) Ibidem. pag. 564. 565.
Idem Dioscoridis Phacæ *in septem libros divisum Opus opinor significari etiam à* Galeno, *dum supra citato posteriori loco illum refert inter eos autores, qui scripserunt* ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, *hoc est, ut ego interpretandum arbitror,* Nomenclaturam medicamentariam. *Verisimillimum etiam mihi videtur, Opus hoc compositum fuisse ordine alphabetico, ita ut, quotiescunque secundum seriem literarum occurreret nomen alicujus medicamenti, ab Hippocrate memorati, quod à supra nominatis Glossarum Hippocraticarum Interpretibus minus recte expositum esset, errores eorum detegerentur & refutarentur.*

(d) Idem, ibid. p. 591.
Ubi primo observatu dignum est, Dioscoridem *recte & vere ibi appellari* ΠΕΔΑΝΙΟΝ *sive* Pedanium, *non autem, ut in aliis nonnullis corruptis Codicibus M. Stis, & in Jani Antonii Saraceni aliisque impressis editionibus perperam & falso legitur* ΠΕΔΑΚΙΟΝ *sive* Pedacium. *Initio enim Dioscorides more Græcorum unicum tantum habuit nomen, & simpliciter fuit appellatus* ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ *sive* Dioscorides; *postquam autem is venit Romam & Civitatis Romanæ jus adeptus est, ex eo tempore triplex more Romanorum cæpit habere nomen, nempe Prænomen, quod vetustate prorsus jam est obliteratum, Nomen gentilitium Pedanius, quod in vetustissimo Codice* M. Sto *Cæsareo de quo in præsens agitur, salvum & incolume superest, & Cognomen quod antea unicum & simplex illi fuerat nomen, nempe Dioscorides. Ab antiqua igitur Romana Gente* Pedania, *cujus apud antiquos* Autores *& in vetustis Numismatibus atque inscriptionibus frequens etiam nunc cernitur mentio meruit Dioscorides, nomine gentilitio appellari Pedanius, non autem, ut vulgo perperam & absque ulla ratione creditur,* Pedacius.

(e) *Ibidem pag. 597.*
Continet is cum alia varia, quæ suo tempora ac loco singulatim à me recensebuntur; tum inter hæc 45. & 46. Præfationem *Dioscoridis in libros quinque de materia Medica,* cujus principium Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων &c. finis autem ἐν κασσιτερίνοις ἀγγείοις δεῖ τίθεσθαι. Finita præfatione incipit eodem folio quadragesimo sexto Descriptio Plantarum secundum Alphabeti seriem ita ut Prima sit Ἀβρότονον, secunda Ἀγήρατον, tertia ἀγαρικόν, & sic deinceps. Quamvis autem hæc descriptio præcipue quidem & maxima parte ex Dioscoridis libris quinque de Materia Medica desumta sit, ex ordine tamen alphabetico, ut supra jam monui, manifeste apparet, eam non ab ipso Dioscoride, sed tantum à recentiori quodam collectore ita esse compositam. Idem quoque patet ex variis appellationibus, descriptioni cujusque plantæ præfixis; quippe quæ, ut (2) supra prolixius indicavi, sine ulla controversia non Dioscoridis, sed, ut ego opinor *Pamphili Alexandrini* sunt. In titulo istius alphabeticæ Plantarum Descriptionis, qui hic est Διοσκορίδου Πεδακίου, πόλεως Ἀναζάρβης, perperam Dioscorides vocatur Πεδάκιος sive Pedacius, cum ut (3) supra demonstratum est, revera Πεδάνιος sive Pedanius appellandus sit. Cæterum etsi absque dubio descriptio illa Plantarum olim ab A pertigerit usque ab Ω, nunc tamen injuria temporis quinque tantum supersunt folia; ita ut ne ipsum quidem A amplius sit integrum, sed in (4) Ἁλίμῳ desinat. Eodem codice à folio 36. usque ad folium 185. continentur Dioscoridis libri quinque de Materia Medica integri, ita ut ab ipso Dioscoride compositi sunt. Primi libri titulus est: (5) Πεδακίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης ἰατρικῆς λόγος πρῶτος. Hinc sequitur Præfatio, Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων &c. Præfationi subjungitur Index Alphabeticus totius Materiæ Medicæ, de qua omnibus quinque libris agitur. Deinde incipit Libri primi caput primum de *Iride* his verbis: Ἶρις ἰλλυρική φύλλα φέρει ὅμοια ξιφίῳ. &c. Finis autem ultimi capitis Libri quinti sive ultimi est ἅλις ἔχει. Post hos quinque Dioscoridis genuinos libros sequuntur ibidem folio 185. supposititia ejus *Alexipharmaca* sub hoc Titulo: Πεδακίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ δηλητηρίων φαρμάκων καὶ τῆς αὐτῶν προφυλακῆς. Principium eorum est Ἀποδόντες ἐν τοῖς προγεγραφόσι βιβλίοις, φίλτατε Ἄρειε &c. In fine autem sunt ea ibi mutila, & pertingunt tantum usque ad capitis trigesimi tertii principium hoc: Προνοουτέον δὲ καὶ τῆς ἐπ' ὠφελείᾳ διδομένων ἕνεκα τῶν ἐπιφερομένων κινδύνων.

Ibidem pag. 592. Notandum secundo est quod in eodem supra exhibito vetustissimi hujus Codicis MSti Dioscoridiani Titulo expresse indicatur, in recensendis plantis ordinem ibi servatum iri alphabeticum. Hinc enim certo liquet, alphabeticam hanc Plantarum descriptionem diversam esse a Dioscoridis libris quinque de Materia Medica. Illi enim non tantum non sunt compositi ordine alphabetico, verum etiam ipse Dioscorides in Præfatione Libri primi eam de Materia Medica scribendi methodum summopere improbat his (1) verbis: ἥμαρτον δὲ καὶ περὶ τὴν τάξιν· οἱ μὲν ἀσυμφύλους δυνάμεις συγκρούσαντες, οἱ δὲ κατὰ στοιχεῖα ἀναγράψαντες διέζευξαν τὸ ὁμογενείας τά τε γένη καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ὡς διὰ τοῦτο ἀσυμμνημόνευτα γίνεσθαι. Hoc est: *Porro etiam in ordine peccarunt, dum alii nulla cognatione junctas facultates copularunt, alii ordinem elementorum secuti, tum genera, tum eorum vires a sua cognatione disjunxerunt, ut vel hanc unam ob caussam difficilius memoriæ mandari possint.* Hæc ipse *Dioscorides.* Si ergo is, ut hinc videre est, in describenda Materia Medica ordinem alphabeticum adeo improbavit, necessario sequitur, alphabeticam illam plantarum descriptionem, quæ vetustissimo isto Codice MSto Cæsareo continetur, non ab ipso Dioscoride

ſcoride compoſitam, ſed tantum ex quinque ejus de Materia Medica libris collectam eſſe. Placuit autem (2) ſupra memoratæ *Julianæ Aniciæ*, cujus juſſu collectio illa facta eſt, ordo Alphabeticus haud dubie eam præcipue ob cauſam, quia unaquæq; planta ſecundum primam ſui nominis literam facilius celeriusque poteſt reperiri, quam ſi ordine cognationis ſecundum genera & vires quærenda ſit. Maluit igitur illa hac in re *Galenum* ſequi, quam *Dioſcoridem*.

(f) Ibidem p. 598. 599.

Continet is a folio 64. usq; ad folium 141. Dioſcoridis Anazarbenſis & Stephani Athenienſis *hactenus ineditum Alphabetum Medicum Empiricum ſub hoc Titulo :* Βίβλος Διοσκορίδου καὶ Στεφάνου Ἀθηναίου τοῦ φιλοσόφου, περιέχουσα φαρμάκων ἐμπειρίας κατ' ἀλφάβητον σοφῶς ἐκτεθεῖσα. Principium ejus hoc eſt: (1) Ἄβρωτα διατηρεῖ ἀπὸ μυῶν καὶ σκωλήκων τά τε βιβλία, ἱμάτια καὶ χορτία ἀψίνθιον ξηρὸν ὑποστρωννύμενον ἐν τοῖς κιβωτίοις. *Certo autem conſtat*, Alphabetum *hoc Empiricum* (2) *nec ab ipſo Diſcoride Anazarbenſi, nec a Stephano* Athenienſi *compoſitum, ſed tantum ex utriusq; ſcriptis ab aliquo recentiori auctore collectum eſſe, ideoq; ubivis in margine nominatim annotatum eſt, quid ex alterutro deſumptum ſit.* Aliud *quoddam ejusdem Alphabeti Medici exemplar manuſcriptum, quo Conradus* Geſnerus *olim uſus eſt, extitit apud Caſparum* Wolphium *Tigurinum Medicum, ut teſtatur Joannes Jacobus* Friſius *in* Bibliotheca *Univerſali Geſneriana a ſe aucta his verbis :* Stephani Athenienſis Philoſophi Explanationes in Galeni priorem librum Therapeuticum ad Glauconem Græce editi ſunt A. 1554. Auguſtino Gadaldino Mutinenſi interprete cum Scholiis, quibus Caſtigationes in his Explanationibus factæ explicantur; & Lutetiæ a Sylvio anno 1555. Ejusdem & Dioſcoridis Alphabetum Medicum Empiricum manuſcriptum græce extat apud Caſparum *Wolphium*, emendatum à Conrado Geſnero. *Hæc* Friſius. *Haud contemnendus ergo nec inutilis foret labor, ſiquis vir doctus, & in re Medica bene verſatus, Opus illud hactenus ineditum in latinam verteret linguam, & tam græce, quam latine publicaret, uti olim* Conradus Geſnerus *facere conſtituerat.*

(840) DIPLICI *Gelaſius* : *Euſtache* GISELIUS. *Baillet*. liſte des Auteurs deguiſez p. 548.

(841) DISCIPULUS. Hoc nomine prodierunt Norimbergæ apud Johannem Koburger, 1514 & recuſi Mogunt. 1612. (I.) *Sermones varii de Sanctis* &c. (II.) *Promptuarium exemplorum*. Verum Auctoris nomen eſt Joannes HEROLD, Ordinis Prædicatorum, indicante *Friſio* Bibliot. Geſner. p. 545. cui addit *Heylin*. Hiſtor. S. Georg. Angl. Addend. p. 410, *Symbola Normanniana*. Superaddit his Symbola Badiana (III) *Quadrageſimale*. (IV.) *de Bello Albigenſium*. ſub lit. (a) quæ proprio nomine HERLOTUM vocari vult.

(a) Symbola Badiana.

Frater Johannes Herlot *Sacræ Theologiæ Magiſter, Germanus, floruit circa annum 1400. Scripſit ſub nomine* Diſcipuli ſermones de tempore, *de* Sanctis, & quadrageſimale. *item de* Bello Albigenſium, *& librum variorum Exemplorum. Pluries editi fuere ſermones prædicti Norimbergæ 1514. & Venetiis 1595. apud Hæredes Melchioris Hertz, in 4to. v.* Poſſevinus, *Antonius* Senenſis *apud Altamuram, item* Biblio*theca Dominicana ſub dicto anno 1400. ubi notat etiam quod cognominatus ab aliquibus eſt etiam* Joannes Herold.

DISCIPULUS v. *Arianus*.

(842) DISUNITO *Academico detto l' incapace.* Hoc nomine Italice proſtant

XXXVII. FLORINDO de SILVESTRIS ſtampò ſotto nome del *Diſunito* Accademico detto l' incapace:

1. *Il Capitano di queſto Mondo* Com. In Macerata M.DC.XLVII. 12.
2. *La Combattuta Vedova* Com. In Viterbo per il Diotalevi M DC LIII. 12.
3. *Li Dui Fratelli Diſcordi* Com. In Bracciano per il Fei M DC XXXIX. 12.
4. *Eſt locanda* Com. In Viterbo per il Bilancioni M DCLII. 12.
5. *La Fuga d' Herminia* Com. In Viterbo per il Fei.
6. *Signoriana Zingeretta.* Com. In Viterbo M. DC. XLVI. 12.
7. *La Vignarola* Diſcorſo per Intermedio. In Viterbo per il Diotalevi M. DC. LIII. 12.

Auctor vero nomine appellatur Florindo de Silveſtris docente *La Viſiera Alzata* Hecatoſtes n. XXXVII. p. 50. 51.

(843) DITHMARSUS *Urſus* : *Nicolas* RAIMARUS Baillet. liſte des Auteurs deguiſ. p. 548.

(844) *Divi* LESCHI *genus amo*. Sub anagrammatico nominis ſui involucro edidit *Michael* SENDIVOGIUS, Polonus aut Moravus, Baro, Tractatus XII. de lapide Philoſophorum, citante Witte in diar. Biagraph. Anno. 1646. & ſub Leschi nomine *Mercklin*. in Lindenio Renov. p. 748. a. ubi addit, Tractatus hos extare in Volum. IV. Theat. Chemici, edit. Argent. 1613. 8vo. una cum alio ejusdem Leſchii, Sendivogii, qui inſcribitur Ænigma Philoſophicum ad filios Veritatis. An & reliqui libri, quos allegat Witte loc. cit. ſub Divi Leſchi nomine emiſſi ſint à Sendivogio, incertum eſt. Adde quæ ex *Mercklinio* notavimus in *Anonymis* num 1010. β. ubi de *Lumine Novo Chymico* prolixius. vid. plura in *Leſchi*.

(845) *Gulielmus* DIVUS. Idem eſt, qui *Guilielmus* ALVERNUS ſeu ARVERNUS, Epiſcopus Pariſienſis, ut notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 24. a. ubi eo nomine citat (I.) *Opera de Virtutibus & Vitiis, & 7. Sacramentis.* Venet. 1591. (II.) *Sermones per annum* Pariſ. 1638. (III.) *Sermones* ſeu *Poſtillas ſuper Evangelia & Epiſtolas Dominicales* Colon. 1582.

(846.) *Johan.* DOBENECK est *Johannes* COCHLÆUS, ut habet Tom. III. *Autographorum Lutheri & Coætaneorum*, p. 87. Adversus cucullatum Minotaurum Wittebergensem, *Joh. Donebeck Wendelstinus*, alias *Cochlæus*, de Sacramentorum gratia. Ad Wilhelmum Nesenum, Francofurt. ad Mœnum 1523. alia edit. 1523.

(846. α) DOCCOMENSIS *Jacobus*: Michel d' ISSELT D' AMERSFORT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 548. v. Jacobus.

DODO v. *Richea*.

(847.) DOLDIANUS. Hoc nomine appellari maluisse ARTEMIDORUM, ex *Angeli Polit.* Opp. pag. 252. notavimus in *Artemidoro*, quem vide.

DOLEMANNUS v. *Dolmannus*.

(848.) DOLERIE, le *sieur de*: *Guillaume* POSTEL. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 548.

(849.) DOLETI nomine emissus est ab *Hieronymo* ALEANDRO *liber* 1535. *quem furiosum* appellat *Erasmus*. v. *Seckendorf.* Lutheranism. lib. I. Sect. 34. §. LXXXI. p. 128. b. adde *Baillet.* liste des Aut. deguis. p. 548.

(850.) DOLETUS subtili furto in Commentariis suis Latinæ linguæ in aliam formam redegit opus, quod STEPHANUS ROBERTUS antea sub titulo *Thesauri Latinæ* linguæ in publicum emiserat. vid. *Morhof.* Polyhist. liter. lib. I. cap. IX. p. 83.

(851.) *Justus* DOLIARIUS *Florentinus*, edidit Dialogos cum inscriptione Italica: *Il Capricci del Bottajo. Chimæricos* illos appellat *Zwingerus* Theatr. Vit. Humanæ p. 3715. b. scriptosque asserit à *Joh. Baptista* GELLO, sub cujus nomine eos etiam citat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 283. a. forte quod nova editio Flor. 1619. in 8vo Ibidem memorata, genuinum Auctoris nomen præferret, ut conjicit *Symbola Normanniana*.

(851. α) R. DOLMANNUS ut sit *Robertus* PERSONIUS; Ita refert Symbola *Caveana* Islingtonensis. Anno 1594. Editus est liber Anglice titulo *The Book of titles*: *sive*, *Liber de titulis* vel ,,de Successione regni Angliæ, in quo probatur re- ,,gnum Angliæ jure ad Regem Hispaniarum per- ,,tinere: prodiit sub nomine *Dolmanni* Sacerdotis ,,cujusdam secularis, sed Romæ scriptus à Rob. ,,*Personio* Jesuita, homine vehementis & ferocis ,,naturæ, & moribus incultiorib⁹ (uti de eo loqui- ,,tur *Cambdenus* ad Annum 1580. p. 299.) De quo ,,libro licet nihil habeat *Alegambe*, eum tamen, in- ,,ter *Personii* opera refert *Pitseus*. *Hucusque Symbola. Pitseus Dolmanni* nomen non addit. Pleraque suppresso nomine *Personium* scripsisse diserte probat. p. 804. *Hyde* part. I. p. 211. a. ad R. *Dolmanni* titulum hæcce habet: a *conference about succession to the Crown of England* 1594. in 4to & pag. 325. a. in Sr. John *Hayward Answer to the first part of a Conference conc. Succession by R. Dolemann.* Lond. 1603. 4to. Addatur *Symbola Normanniana*: ubi postquam auctorem *Parsonium* indicasset, ita pergit: "*Nec difficilis est conjectura. Præterquam enim, quod huic* "*passim tribuatur tum à Sutelissio* Blessings. p. 242. " 364. Reply p. 125. dedic. p. 15. *Barlovio* Ansvver " p. 3. 5. Reply p. 325. *Pitseo* p. 805. *Woodio* Hist. " & Antiqq. Oxon. L. II. p. 79. a. notissimum est " huic communiter *Parsonio* usurpatum fuisse no- " men P. I. p. 169. b. Ut taceam ipsummet *Parsonium* agnoscere hunc suum fœtum: quamvis cum " Cardinale ALANO & *Francisco* INGLEFIELDO communem. *Apolog. Hierarch*: Ecclesiast. p. " 188 b. Adde *Acta Eruditor.* Lips. 1691. pag. 3. (a) " quæ DOLEMANNUM loco Dolmanni eum " appellant.

(a) Acta Erud. Ao. 1691. m. Jan. p. 3. Personius (*Robertus Jesuita*) ---- *varios libellos contra Elizabetham Reginam, ejusque religionem, procul a fulmine in Gallia, Hispania Italiave constitutus exaravit, quorum aliqui fictitium Andreæ* Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum sed commodatum Cardinalis* Alani, *aliqui proprium* Personii *nomen præ se ferre dicuntur* (*ab Eduardo Gee in Introductione de vita Personii, præmissa libello Memoriali de* Reformatione Angliæ, quamprimum Pontificium Principem nacta fuisset, instituenda.)

(652.) Pauli DOLSCII nomine prodiere.

I. *Syracides Græco Elegiaco Carmine redditus.* Lips. 1571. 8.

II. *Psalterium Græcis versibus* redditum. Bas. 1555.

III. *Confessio* item *Augustana Græce* reddita, quam *Joh. Hoornbeck* in summa Controvers. lib. II. p. 979. edit. secundæ, *Philippi* MELANCHTONIS esse scribit, â quo proinde & priora illa profecta esse nullus dubito. Confutat hæc M. Joh. *Reiskius* in Epistola ad me Cal. Maj. 1689. data hisce verbis. "*Neq; Augustanam Confessionem sibi in* "*Epistola* Melanchthon *attribuit.* Sed D. *Paulus* " Dolscius artis Medicæ Doctor. Is Gymnasii pri- " mo Hallensis Rector, postea urbis Anno 1583. " Consul fuit, cujus adhuc publica extant monu- " menta eruditionis Græcæ, & hæc quidem edi- " ta Græce; inprimis *Psalterium Davidis* Carmine " elegiaco, & *Augustana Confessio* soluta, eaque " nitida oratione. Sic M. Anton. *Probus* Eccles. " Isleb. ad S. Nicol. Pastor in Orat. de S. Athanasio " contra D. Hungerum. Itaque ipse judica, quid " de *Hornbeckii* sententia sit statuendum."

Hoornbeckio consentientem *Hottinger.* Hist. Eccles. V. 50. adducunt *Marginalia Normanniana*. Aliam Augustanæ Confessionis traductionem Græcam à *Joanne Lonicero* factam memorat *Teissier* Eloges des hommes savans Tom. I. p. 330. qui ceteroquin sententiæ nostræ de persona Dolscii accedit. p. 292.

Addit hic etiam Margo Diecmannianus *sequentia*: *Cum hoc Psalterium cum Præfat. &*

com-

commendatione Phil. Melanchtonis *editum esse* *Jo.* Neander *Erotem. ling. Hebr. p.446. scribat, ipsum eundem Melanchthonem quoq; habere auctorem vix credibile est. Eadem quæ* Neander, *habet* Appendix Biblioth. Gesner. *fol. 87. fin.* (*Et deinde,*) *Illud de* Confess. Augustana Græca, Dolscii *nomine à* Melanchtone *scripta, citra dubium* Hoornbeck *à Melchiore* Adami *accepit, qui id narrat in Vitis Theol. pag. 351. Sed hoc ex verbis Epistolæ Melanchtonis ad Bordingum, quæ ibidem affert plane non colligitur. Imo potius, si sine Philippi consilio ista interpretatio Græca Confessionis edita est, cujus tamen phrasin probat, ut ipsa ejus verba habent, de scripto non suo sed alterius eum loqui apparet. Unde Leo* Allatius *Perpet. Consens. Eccl. Occ. & Orient. l. 2. c. 8. p. 1008. ex Mart.* Crusio, *qui rem melius Melchiore* Adami *noverat, refert* Melanchtonem *Augustanæ Confessionis, Græce à Paulo* Dolscio *Plauensi conversæ, exempla ad Patriarcham Constantinop. misisse. V. Dan.* Henrici *Delineat. Christianismi pag. 343. 344. ubi ait: Num Græcum Conf. Aug. exemplar, sub nomine* Dolscii *editum, non ipsum* Dolscium, *sed Phil.* Melanchthonem *agnoscat auctorem adhuc erit decidendum: hæc Henrici, qui deinde, quod ex Crusio Allatius attulit, pro verosimiliori habet, & ipsius Dolscii Epistolam Dedicatoriam recitat, quam Aug. Confessioni à se Græce versæ, & Basileæ Ao. 1559. editæ, præmisit, potuisse tamen Aug. Confess. & a Melanchth. & à Dolscio in linguam Græcam transferri concedit. Et porro: Mihi quidem, uti magnum de Græca Aug. Confessione: ita maximum de reliquis duobus libris, & qui plures sub* Dolscii *nomine prostant dubium hæret, quos pro pseudonymis habere nequeo. Et valde vereor, ne simili ratione* Teissierium *impegerit, qui* Melanchthonem *quoq;* Syraciden *Græco carmine expressisse tradit. Unde* duplicem *ejus* versionem Græcam, Dolscii & Melanchthonis, *fecit Jo.* Albert Fabricius *in editione libror.* Apocryph. V. T. p. 367. Hactenus Symbola. Uberius vero longe alium etiam librum Joannis *Dolscii* vide infra in *Veltkircho.*

(853.) DOMINICO Pontificiorum Sancto, & Dominicani ordinis Auctori, adscriptum *de Corpore Christi* librum, alterius DOMINICI DE PANTALEONIBUS esse, docet ex *Malvenda* de Paradiso c. 6. p. 191. & aliis *Th. Raynaud.* in Diptychis Marianis part. 2. puncto 2. num. 19. ut ipse refert, de lib. mal. & bon. p. 138.

DOMINICUS v. *Genis.*

(854.) DOMINICUS LOPEZ. S. J. Eo nomine prodiit Hispali 1588. 12mo. liber *Fausti* SOCINI *de Auctoritate S. Scripturæ* antea etiam non præfixo Auctoris nomine editus, ut testatur *Sande* in Biblioth. Antitrinitan. pag. *66. 67.* (a) Scriptus autem liber ille primum italice, deinde ab ipso Auctore Socino latine factus idque κατὰ πόδα ut ipse loquitur Epist. 3. ad Smalcium Oper. Tom. I. p. 460. indicante *Caveo* in Epistola 12 Kalend. Jun. 1676. ab aliis in varias postmodum linguas translatus. Extare *in Bibl. Fratrum Polon.* Tom. I. in Operibus Socini pag. 265. affirmat ex notis *Fechtianis Raphaëliana Epistola* d. 7 Nov. vide etiam Richardi Simonis Histoire Critique du Vieux Testament Lib. III. c. XVI. p. 449. sub (b) excerptæ editionis Roterodamensis, alterius vero p. 504. citatæ Dieckmanno, qui addit h. l. *Hoornbeck* apparat. ad controvers. Socinian. p. 60. & Tom. I. p. 2. 3.

(a) Sandius Bibliothec. Antitrinitar. pag. *66. 67.*

De Auctoritate Sacræ Scripturæ *liber, Italice circa a. 1570 conscriptus in gratiam viri cujusdam magni, & editus non præfixo auctoris nomine. Idem Latine, ab auctore conversus: editus Hispali anno. 1588. 12mo apud Lazarum Terrerium cum permissu superiorum, sub nomine R. P.* Dominici Lopezii *Societatis JEsu, qui videtur opusculum hoc sibi vindicare voluisse: verum, in præfatione contrarium laudatur, his quæ in ipso libro leguntur: itaq; se ipse prodit.* Cloppenburgius *vero putat, auctoris, loci & typographi nomina ficta esse: dicitque fuisse, qui ex typorum indicio assererent* Amstelredamensi *typographo, satis celebri olim bibliopolæ,* Cornelio Nicolai. *Verum præter hunc, nullam aliam qua dicta destruat, affert rationem.*

Idem, Racoviæ *a. 1611. April in 8vo:*

Idem, eodem 1611. anno, procurante & exornante editionem Conrado Vorstio: *sub hoc titulo;* De auctoritate S. Scripturæ opusculum his temporibus nostris utilissimum: quemadmodum intelligi potest, ex præcipuis rerum, quæ in ipso tractantur capitibus. *Præfixa est Vorstii ad lectorem præfatio, in qua rationem hujus editionis exponit: subjuncta vero in fine libri, censura seu notæ Theologorum Basileensium ad tria loca paulo obscuriora, unde errandi occasio peti posset. Idem* Belgice, *sub hoc titulo; Van de Authoriteyt der H. Schrifftuur, door Dirck Kaphelsen Kamphuysen uyt het Latyn vertaalt, en met geleerde antcekeningen verciert. i. e.* interprete Theodoro Raphaëlis Camphusio, ejusque notis adornatus. *a. 1623. 4to.*

Ejusdem secunda editio. Van de geloof-Waardigheyd der H. Schriftuur: mit Koenraad Vorstius *verantwoordelycke Voor-reden verryckt. i. e.* cum Conradi Vorstii præfatione apologetica. *In fronte collocata est, Dedicatio Jacobi Sieninii Sigismundo III. Regi Poloniæ, &c. Scripta Racoviæ 20. Novemb. 1608. quæ alias Smalcii libro de Divinitate JEsu Christi præfigi solet. a. 1666. 4to. Idem* Gallice *sub hoc titulo; Livre de L' Authorité de la Saincte Ecriture, traduit par Nicolas Bernaud gentilhommme Daulphinois, avec L' advertissement de Messieurs les Theologiens de Basse, sur quelques endroits dudit escrit. 1592. i. e.* Liber de Auctoritate S. Scripturæ, translatus per Nicolaum Bernaudum Nobilem Delphinatem, una cum censura D. D. Theologorum Basileensium in quædam loca scripti hujus.

(b) Histoire Critique du Vieux Testament. Lib. III. Cap. XVI. p. 449.

Fauste Socin *son neveu, qui fut heretier de Doctrine, & des Livres de Lælius Socin son oncle, fit imprimer en 1570. un petit Traité de l'* Autorité de l'Ecriture, *ecrit en Italien, qui fut ensuite traduit en Latin, & imprimé en 1588. sous le nom du R.P.* Dominique Lopez *de la Compagnie de Jesus. Il défend dans ce Traité l'autorité du vieux & du Noveau Testament, où plûtôt il ne prouve que l'autorité du Noveau; d'où il pretend conclurre, qu'on doit aussi recevoir les Livres du Vieux Testament comme divins, parce que Nôtre Seigneur les a autorisés dans le Nouveau.*

(855) DOMITIANO Cæsari male tribui *Carmen de Puero Thrace*, quod in Vett. Epigrammatis extat, & C. GERMANICO, Drusi filio a Tiberio adoptato deberi, docet *Voss.* de Poet. Lat. p. 38. Idem de *Arati versione* probat *Barthius* adversarior. l. 10. c. 21. & *Rutgers.* var. lect. lib. 2. cap. 9.

(a) Barthius Adversar. lib. 10. c. 21.

De cæteris quidem dubium non est, de Germanico *autem eruditissimi viri dubitant; sunt enim qui* Domitianum *ejus translationis, quæ hodie exstat, auctorem facere volunt; a quibus ego sane magnopere dissentio. Nulla enim ratio est* Lactantium *scriptorem sane egregium, Domitianum Germanici nomine censere voluisse; qui Barbaræ crudelitatis principem nunquam tam glorioso nomine appellasset, cujus adeo invisa memoria fuit, ut emsum sit vocabulum ex monumentis, quæ perennatura videbantur. Jam qui Lactantium errasse dicere volet, plane seponendus erit; nulla enim persuasione evincet Domitianum ad id usq; ævi Germani titulo notum fuisse, &c. - - - - - - - - Scripsisse vero Germanicus non tantum versus videtur, sed enarrationem etiam ipsam; nam quæ Lactantius nomine ejus Principis citat, in Commentariis sunt, non in versibus. Licet non negemus multa aliena manu intrusa esse, ut omnibus fere talibus scriptoribus, qui Poëtis enarrandis usui sunt, cum in omnium manibus fuerint, Monachi autem exscriptores vel maxime in hoc genere curiosi fuerint, suarumq; glossarum munes & munifici.*

(856) DOMITIUS *Calderinus: Dominique* de CALDARIIS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 548. Domitii Calderini, Veronensis bene multa recensent *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 206. b. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 256. a. Verum illi hoc nomen pro vero Auctoris nomine habent, nulla plane personæ mentione facta. Domitium Calderinum memorat quoque *Tomasinus* in Elogiis Virorum illustrium pagina 344.

(857) DONAES Indinau *Sortem sive Sortilegium sacræ Sapientiæ* scripsit: is per anagramma invenietur *Joannes* DAVID, quem Jesuitam fuisse Belgam, & inter plurima alia hoc etiam opusculum scripsisse, *Valer. Andr.* p. 490. & *Alegambe* pag. 235. testantur: nec non *Fr. Sweertius* pag. 417. De fictitio nomine tamen haud quidquam monens. Nec *Wittenius in* diar. Biograph. ann. 1613. d. 9. Augusti. At *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu, pag. 346. b. & scripti & Larvæ meminit.

(858) Gneo Falcidio DONALERO est *Giovanno Francesco* LOREDANO v. *Rhod.* numer. 32.

XXXII. Scav. 3.

Gneo Falcidio DONALERO. Giovanni Francesco LOREDANO.

Cognomen tantum est Metathesi occultatum. Hujus inclyti Senatoris Veneti vitam Italice scripsit Antonio Lupis: *impressam Venetiis 1663. in 4to. ubi de fictitio hoc nomine nihil. Accuratior hac in parte* Ghilini *in Theatro Italico sæpius laudato part. 1. pag. m. 105. qui inter scripta hujusce Viri celeberrimi recenset unum quod inscribitur:* Morte & Ribellione di Valestain sotto nome di *Gneo Falcidio Donalero chi per Anagramma significa Gio Francesco Loredano*, (Mors & Rebellio Vallenstainii sub nomine, *Gnei Falcidii Donaleri,* quod per Anagramma significat *Gio. Franc. Loredanum.*) *vide si lubet ejusdem etiam Elogium p. 245. in Elogiis Italicis* Incognitorum *qui sunt Venetiis. Ubi reperias equidem inter hujusce Viri celeberrimi scripta numerari,* Morte di Vallestain, *sed non addito nomine fictitio; nullus tamen dubito quin idem illic scriptum intelligatur, quod à Ghilino loco modo citato.*

(859) DONATIANO tributa *ars Grammatica*, & sub ejus nomine edita cum Veteribus aliis Gramaticis *per Parrhasium*, est Flavii SOSIPATRI CHARISII, ut docet Georgius *Fabricius* apud *Frisium* Biblioth. Gesnerianæ pag. 233. 234. (a)

Frisius Biblioth. Gesnerianæ p. 233. 234.

Flavii Sosipatri Charisii *vetustissimi grammatici, libri quinque, à Jano* Parrhasio *inventi, à Joanni* Pierio *Cyminio editi, Neapoli ex officina Joannis Sulsbachii Haganoensis Germani, anno Domini 1532. Eosd. Gregorius* Fabricius, *ex vetustis grammaticis, & collatione locorum in ipso autore similium, emendatiores edidit Basileæ ex officina Frobeniana anno Domini 1551. Idem in epistola ad lectorem sic scribit. Exemplaria Charisii per Italiam bina tantum fuisse, ex aliorum scriptis colligo: Unum Neapoli quod à Hieronymo Seripando ejus urbis patricio asservari Joan. Cyminius Cosentinus testatus est: alterum Romæ quod Curius Lancilotus Ferrariensis, se cum Pomponio Fortunato legisse asseverat. De Neapolitano, quin Charisii verus codex fuerit, nequaquam est dubitandum, id enim Prisciani autoritate comprobatur. De Romano incertum est, quoniam nihil penitus eorum, quæ Curius ponit, in hoc nunc invenitur, cum tamen ultra triginta ex illo grammatico advocet testimonia & locos quosdam integros aliquoties ex eodem adducat. Quamobrem ea res suspicionem mihi movet, quem Curius Romæ legit, alium quendam fuisse grammaticum, cui falso fuerit ascriptum Carisii nomen: idque videri mirum nulli debet, nam eodem modo depravatis codicibus decepti quod* Charisii *est id* Donatiano *attribuerunt* Mediolanenses, *qui veteres quosdam Grammaticos de* Jani Parrhasii sententia *ediderunt.*

DONATUS v. *Acciajolus.*

(860) *Ælius* DONATUS. S. *Hieronymi Præceptor.* Ei vulgo adſcribitur. (1.) *Vita Virgilii Maronis*, quam tamen alii adſcribunt potius *Tiberio* CLAUDIO DONATO, quod facit etiam *Konigius* Bibliothec. Vet. & Latin. p. 256. at *Voſſius* & cum eo *Colomeſius* differt. de dubiis aliquot Scriptoribus n. XV. & *Teisſier* in Catalogo Auctorum p. 5. & 45. (a) eam afferunt SVETONIO TRANQUILLO; ASINIO autem POLLIONI eam cum *Ptolomæo Flavio* tribuit *Symbola Normanniana.* (b) adde ſerius transmiſſa *Maſtrichtiana* ſub (bb) (II.) Ælio Donato adſcribitur *Vita Terentii*, quam tamen *Voſſius* lib. II. de vitiis latini ſermonis c. 1. p. 168. 169. (c) item SVETONIO TRANQUILLO afferit. De Donato dubitat *Dempſter* ad Roſinum Lib. II. cap. 6. p. 157. b. VALLA item, *Eraſmus* & *Merula*, indicante *Symbola Rauſchiana.* (d)

(a) Teiſſier in Catalogo Auctorum p. 5. & 48.

Ælius Donatus *Præceptor B. Hieronymi, Vulgo exiſtimatur ſcripſiſſe vitam* Virgilii. *Sed doctiſſimus* Voſſius *lib. 3. cap. 2. de Hiſtoricis latinis, recte annotavit, licet in ea vita multa ſint bona, & ex antiquis hauſta, ſubinde tamen aſperſa quædam videri, quæ indigna ſint tanto Grammatico. Quare cenſet opuſculum illud, non eſſe ab Ælio Donato, ſed alio minoris, ut nominis, ita judicii. Et ſane in editione Fabriciana vocatur vitæ ejus Auctor* Tiberius Claudius Donatus. Terentii vita *Ælio quoque Donato tribuitur. Sed idem* Voſſius *monuit eam eſſe Suetonii, in eod. operê de Hiſtor. Latin. lib. I. cap. 31.*

Ibid *pag.* 48. Cajus Suetonius *Tranquillus. De Illuſtribus Grammaticis & claris Rhetoribus libri duo cum Commentariis* Achillis Statii, *notis* Iſaaci Caſauboni *& aliorum ſæpe prodierunt Antverpiæ, Genevæ, Pariſiis, &c.* Voſſius *credit* Suetonium *Autorem eſſe* Vitæ Terentii *quæ prodiit ſub nomine* Donati, *Vitæ* Horatii, Luciani & Perſii *quæ veteribus gloſſis præfigitur. Sed idem Voſſius ait minus veriſimile eſſe vitam Plinii Veronenſis quæ Suetonii nomen præfert, eſſe genuinam.*

(b) Symbola Normanniana.

Aelio Donato *adſcriptos in Virgilium Commentarios nec illius eſſe; nec, quod non nulli ſuſpicati ſunt,* Tiberii Donati, *cujus ſibi commentariorum copiam* Alexandrum *Sentinatem JCtum feciſſe memorat, ſed* Aſinii Pollionis, *Virgilii æqualis & amici, ex Servio evincere annititur* Ptolomæus Flavius *Anconitanus, centuriæ Confectaneorum cap. XCV. T. I. Lamp. Crit. p. 992.*

(bb) Maſtrichtiana a n. 1. ad n. 3.

Donatus.

1.

De Donato *Judicium Tanaq. Fabr. vid. in Epl. 63. pag. 212. lib. 1. add. ubi* Pſeudo Donati *eſſe* cenſet *illud opus quod habemus.*

2.

Ei ſuppoſitus Commentarius in Virgilium, *quem nunc habemus, qui eſt* Aſinii Pollionis. *vid.* Raynaud *de mal. & bon. libr. §. 256.*

3.

Donatus. Ælius.

Ei vitam Virgilii pudendo errore adſcriptam dicit Scioppius, *Vid. ſupr. anonymi vitam Virgilii.*

[*ad p. 330. 2. d.*]

(c) Voſſius Lib. II. de Vitiis Sermonis & Variis Gloſſematis p. 168.

Quomodo & legit Paulus Manutius: *ac maturius exponit. Fatetur vero, non alibi ſe id Vocabuli reperiſſe, quam apud* Cornelium Nepotem; *unde hæc adducit verba in* Vita Terentii, *à* Tiberio Donato *ſcriptâ*; (Suetonium Tranquillum *dicere debuerat, quem vere eſſe auctorem, extrema Vitæ verba clarè docent*).

(d) Symbola Rauſchiana.

Donatum *reprehendens Laur.* Valla *in tr. de reciproc. ſui & ſuus. c. 9. ait: Si modo Donati Grammatici libellus ille eſt, in quo alterius quoque generis vitia.*

P. Merula *com. ad Enn. I. annal. p. 56. firmiter ſtatuit, quæ* Donati *nomine in* Virgilium *circumferuntur, Suppoſititia, & non Donati eſſe; ſed alicujus non ineruditi tamen Paraphraſtis.*

DONATUS v. *Gottwiſus.*

(861) *Renolzi* DONI nomine editum eſt Venetiis 1641. Ingenioſum Poema inſcriptum: *Ilcaſtum.* Auctor eſt *Auguſtinus* DONUS Venetus, Ord. Reg. ut ex *Silos.* tom. III. Hiſtor. Regul. Cleric. fol. 546. notat *Olearius* in epiſtola ad me miſſa Hala Saxon. d. 26. Jun. 1676.

(862) DOROTHEUS Abbas Romanus. Ei tribuitur *Synopſis in Vitas & obitus 12. Apoſtolorum & 70 Diſcipulorum Prophetarumq; majorum & minorum*, quam tamen eſſe DOROTHEI, Epiſcopi Tyrii, docet *Olearius* Abac. Patrol. p. 141. (a)

(a) Olearius Abac. Patr. p. 141. & ſeq. *Ibidemque (Labb. T. 1. append. p. 769.) monet, Synopſin* Dorothei *Tyrii (de qua vide Gerb. p. 183. ſeq) in indice Romano Jo. Mariæ Branſichellani, Abbati cuidam Romano,* Dorotheo *dicto, (quod & Baronio Voſſioq; placet,) ſed ætate longe poſteriori, tribui. Extat cæteroquin fabuloſa illa Synopſis Tom. 7. Bibl. Patr. ed. 2. f. 135. & paſſim.*

(863.) DOROTHEUS *Aſcianus.* eſt D. *Matthias* ZIMMERMANN. vid. *Aſcianum.*

(864) DOROTHEUS v. *Camillus.*

(865) DOROTHEUS *Eleutherus Meletephilus.* Ejus nomine extat *Germanico* idiomate: Die Hohe Schul Geiſt- und ſinn-reicher Gedancken. Man hält davor/daß unter dieſem Namen Harsdörffer Seel. verſtanden wird. *vid.* Gottholds Andachten erſte Vorrede. §. zu unſer Zeit &c. Hæc *Symbola Schröteringiana.*

(866) *Henricus* DORPIUS, Monaſterienſis, ſuo nomine edidit *Hiſtoriam de Factione & furore Anabaptiſtarum in urbe Monaſterienſi*, quæ extat in *Tom. II. Wittebergenſi* LUTHERI, & inde integram hiſtoriam deſcripſit lib. X. Putatur tamen

men Pars aliqua istius Historiæ congesta esse a *D. Theodoro* FABRICIO. Hæc *Frisius in* Biblioth. Gesneriana p. 327. a.

(867) DORUS est *Claudius* BANGIUS, ut ex Dania certus sum factus.

(868) *Joannes* DOUJAT. Sub ejus nomine impressum extat *Catalogi Conventuum Specimen II. & III.* quorum tamen ipse se negavit Auctorem. vide *Nouvelles de la Republique des Lettres* Mars 1687. p. 263. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres Mars 1687. p. 263.

On a imprimé, comme de lui, quelquels Poüillez de Benefices, ou Catalogues de Convents sous le nom de Specimen 2. & 3. dont il a temoigné n' être point l' Auteur.

(869) *Georgius* DOULEJUS Sacerdos. Edidit (I) Brevem *Institutionem, præcipua Christianæ Fidei Mysteria complectentem, ex Sacra Scriptura & Sanctis Patribus, collectam.* Hispali 1600. in 12mo & rursum Audomari 1616. & ibidem iterum quartum 1637. (II.) *Brevem methodum Examinandi Conscientiam* pro confessione Generali. Ib. 1637. in 12. Verus Auctor est *Guilielmus* WARFORDUS, Anglus Bristoliensis, Societatis Jesu, ut indicat *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 321. & cum eo *Witten.* Diar. Biograph. Ann. 1608. d. 3. Novembris.

(870) Casimiri DOURMAN nomine Anagrammatico, *Adrianus* CROMMIUS, Belga Jesuita edidit vernacula lingua, *Controversiam de S. Petri primatu,* sive *prærogativis sedis Apostolicæ adversus calumnias* Jacobi Triglandii, *verbi* Calviniani *apud Amstelodamenses Ministri, qui libellum* de Cathedra S. Petri, & successione Sanctissimorum Romæ Pontificum, *evulgaverat.* Prodiit prius Antvverpiæ, typis Joannis Cnobbari in forma duodecima, recusus mox est Amstelodami in forma octava: verba sunt *Alegambes* Biblioth. Jes. p. 5. & 6. qua de re nihil refert *Valer.* Andr. Bibl. Belg. p. 9. ubi scripta ejus auctoris enumerat.

At eadem cum *Alegambe* afferunt *Sotwel* p. 9. (a) & *Witten.* Diar. Biogr. ao. 1651. d. 11. May. *Sagittarius* Introd. ad Histor. Ecclesiast. p. 718. & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 549.

(a) Sotvellus Bibl. Jesuit. p. 9.

Edidit lingua vernacula sub nomine Anagrammatico Casimiri Dourman *Controversiam de D. Petri primatu, sive prærogativa sedis* Apostol. *adversus calumnias* Jacobi Triglandii *verbi Calviniani apud Amstelodamenses Ministri, qui libellum de Cathedra S. Petri & Successione Sanctissimorum Romæ Pontificum evulgaverat. Prodiit prius* Antverpiæ *Typis Joannis Cnobbari in 12. Recusus mox* Amstelodami *in 8.*

(871.) *Janus* DOUSÆ FILIUS. Ejus nomine Extantes *Annales Bataviæ & Hollandiæ* inchoati quidem ab ipso, sed demum post mortem ejus *à superstite patre continuati & perfecti,* editi sunt Lugduni Batav. 1601. in 4to. ut observat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 214. b.

(872.) Philippi DOUTEI, Med. Doctoris Parisiensis nomine *de succo Cyrenaico* Parisiis 1659. in 4. editam Dissertationem, & V. Cl. *Francisco* BLONDELLO inscriptam, hujus ipsius esse opus, a multis sibi auditum aliquando narrantem memini Dn. *Martinum Fogelium*, Ph. & Med. Doctorem, alias jam laudatum, nec ipse Douteus id omnino videtur dissimulare in calce Diatribes, & Dedicatione ejusdem.

Vide *Bailletum*, liste des Auteurs deguisez p. 549. At *Mercklin* in Linden. Renov. p. 912. a. Philippo Doute Parisiensi tractatum hunc tribuit.

(873.) DRAXUS ou *Drack, Thomas: Andre* WILLET. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 549. Idem firmat *Symbola Caveana*, sic habens: *Thomas* DRAXUS Anglus librum edidit *de Anti-*" *Christo* Francofurt. 1619. 8vo. Quosdam video" affirmantes sub hoc nomine latere *Andream*" WILLETUM nostrum scriptorem sat celeber-" rimum: an vere plane nescio.

(874.) *Cornelius* DREBBELIUS. Ejus nomine citat Thomas Hyde in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 215. librum de natura Elementorum & de QUinta Essentia Hamb. 1621. 8vo. Sed addit, eum rectius appellari DROMMEL.

DREPANUS v. *Florus.*

(875.) Godofredi DRIELLII, Noviomagensis, Theologi Moguntini *Hyperaspisten*, seu *Defensionem Rosarii*, seu *Depulsionem Cavillationum, quibus Calvinista quidam Heidelbergensis Apodixin Rosarii obscurare conatus est: in qua pro nomine Rosarii, pro Orationibus, & Repetitione ac numero earundem, proque globulis precariis disputatur.* Herbipoli 1588. in 4to editam, esse *Joannis* BUSÆI, Noviomagi Jesuitæ, Doctoris ac Theologi itidem Moguntini, cujus opera alia plurima recenset *Alegambe* p. 231. Bibl. Jesuiticæ, Discipulique nomine vulgatam fuisse ab illo, *Valerius Andreæ* auctor est in Bibl. Belg. p. m. 292. & 472. ubi & *Apodoxin Theologicam pro ritu orandi Rosarium B. Mariæ Virginis*, ab eodem Moguntiæ 1587 editam commemorat. Auctorem illius Refutationis vid. supra inter *Anonymos* n. 28. *Alegambe* meminit quidem hujus operis, sed tanquam absque dissimulatione, à *Jo. Busæo* editum, inter alia ejusdem scripta recenset, quod & *F. Sweertius* facit Athen. Belg. p. 403. 404. Et cum iis *Sotwel* Bibl. Scriptor. Societ. JEsu p. 428. b. & *Witten.* Diar. Biograph. Ao. 1611. d. 30. May. v. & *Satyres Personnelles* Tom. 2. p. 358. 363.

(876.) *Johannes* DRIESCHUS. Eundem hunc esse cum DRUSIO docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 216. a. ubi ejus nomine citat *Veterum Interpretum Fragmenta in Psalmos Davidis*, Antvv. 1581.

DRAWCANSIR v. *Bays.*

(877.) DRUSAC où DRUSSAC: *Gabriel* DUPONT: *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 549.

(878) DUBRAVIUS. Sub hoc nomine latere *Joannem* SCALAM notat *Boeclerus Histor.* Sec. XVI. p. 308.

(879) *Petrus* DUNÆUS, *Cursor Academiæ Lundinensis.* Extat ejus nomine *Epistola ad Nicolaum Becmannum, pro Samuele* Puffendorffio. Edita Holm. 1678. in 8vo. Eam ab ipso PUFFENDORFFIO conscriptam esse, ex relatione D. Julii *Obrechti* docet *Symbola Normanniana.* Epistola complectitur chartas duas, folia quatuordecim, data prid. Calend. octobris. 1677.

(880) DUNCARENA *Solfridus: Ferrante* CARLI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 549.

(881) *Simon* DUNELMENSIS. Ejus nomine edita Historia Angl. est *Turgoti* DUNELMENSIS. Selden. Synedr. lib. II. p. 170. Qui igitur vitio diversi habentur *Vossio* Historia Lat. p. 396. 417. *Symbola* est *Normanniana.* v. Simeon.

DUNS v. *Scotus.*

(882) *Petrus* DUODUS. Sub ejus nomine editas à Francisco PICCOLOMINEO Disputationes Peripateticas *de anima* memorat *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 158. (a) Vide *Theupolum.* Septem libros de anima citat *König.* sub nomine Petri Duodi in Bibliotheca sua Vet. & Nov. p. 265. a. At *Thomasinus in Elog.* Illustr. Viror p. 211. ubi Scripta Hujus Francisci Piccolominei bene multa recenset, disputationum de anima nullam facit mentionem, nec ullius larvæ, quanquam in concilianda Platonis & Aristotelis Philosophia multum laborasse indicat p. 209. Libros de anima a Piccolomineo editos testatur *Ghilini* Theatro d' Huomini Letterati p. 68. sed de Petro Duodo nihil addit.

(a) Gaddius de Scriptoribus Tom. II. pag. 158.

Accepi olim Franciscum *edidisse aliquot libros de Platonicis, vel Aristotelicis rebus, sub nomine aliquorum nobilium nominatim libris Peripateticarum* de anima *Disputationum* Petri Duodi, *ut mihi dixit* Bellorius *Philosophiæ naturalis Professor doctrina, & probitate conspicuus, & Librum* Theupoli (*ni fallit memoria*) *Platonis dogmata continentem: Affirmavit etiam mihi Barth.* Vecchius *fide dignissimus ob nobilitatem, virtutem, ac doctrinam multiplicem, se à pluribus audivisse, exteros aliquot petiisse Patavium, ut viderent, audirentque* Piccolomineum *fama notissimum. Hinc annum agens 84. obiit Civitate Senensi.*

(883) DURANDELLUS, scripsit *contra Durandum à S. Portiano, Correctorium Corruptorii* D. Thomæ, quod tamen, aliis quoque Auctoribus adscribi ex *Labbeo* indicat *Olearius* Abaci Patrol. p. 144. Auctorum nomina, quibus præcise tribuatur, idem non exprimit.

(884) DURANDUS: Episcopus Leodicensis. Ei adscribitur à *Baronio* aliisque *Epistola contra Berengarium*, quæ est DEODUINI Leodicensis Episcopi, notante *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 154. (a) & *Mabillonio* Tom. IV. Analect. pag. 395. (b)

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiast. pag. 154.

Cæterum Deoduinus *anno millesimo quadragesimo octavo Leodicensibus Episcopus datus, anno millesimo septuagesimo quinto vivere desiit. Labitur autem* Baronius *in gestis anni 1035. item editor Bibliothecæ veterum Patrum, & alii, qui Deoduini epistolam*, contra Berengarium *scriptam attribuunt* Durando Leodicensi *Episcopo; quem anno millesimo vicesimo quinto, adeoque ante hæresim à Berengario publicatam, obiisse constat. Error autem natus est ex littera D. singulari, utriusq; nominis initiali. Cæpit autem* Berengarius *hæresim suam spargere sub annum Christi. 1035.*

(b) Mabillon. Tom. IV. Annal. p. 395.

Superiori epistolæ aliam, itidem contra Berengarium scriptam, subjicere visum est, eam scil. quam Baronius *&* Chappeavillus *perperam sub nomine* Durandi, *Leodicensis Episcopi, & quidem mutilam ediderunt ex Ms. codice Martelli civis Rotomagensis. Idem ipse codex nunc asservatur--Eo in codice non* Durandi *nomen (qui--) adscriptum legitur: sed prima duntaxat litera D. Deoduinum s. Theoduinum significans---Eodem modo ejus nomen decurtatum legitur in codice percelebris monasterii S. Audoeni apud Rotomagum &c.*

(885.) *Guilielmus* DURANDUS vel DURANTES, *Speculator*, Edidit *Speculum Juris in tria Volumina* distinctum, cui *Johannis* FASOLI *de Summariis Cognitionibus libellum fere totum* inseruit, ut monet *Thomasius* de Plagiariis §. 414. eum hoc nomine inter Plagiarios referens. Male eum præterea *confundi cum Durando de S. Portiano* observant Olear. Abac. Patrol. pag. 144. 192. & *Miræus* Biblioth. Eccles p. 256. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 265. b.

(886) *Jacobus* DURANTIUS Casellius. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 219. Variarum Lectionum Libri II. Franc. 1604. in 8vo. qui simul innuit ibidem, Auctorem hunc alias appellari *Janum Durantium.*

(886. α) DURANTI, où DURANTES, *Joannes Stephanus: Pierre* DANEZ. Douteux *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 549.

(886. β) *Franciscus Lucius* DURANTINUS videtur quibusdam esse idem qui *Franciscus* PATRITIUS

TRITIUS Senensis: ait *Frisius* Biblioth. Chron. P.2. p.132.

DURUS v. *Pascolo.*

(887.) *Evbulus* DYNATERUS, scripsit in *Secundam & Tertiam Ciceronis de lege Agraria Contra* Rullum *Orationem* & *in Verrinam Annotationes*, impressas Basileæ, primum apud Robertum Winter, & postea apud Joan. Oporinum Anno 1553. *Cum aliis diversorum Annotationibus in omnes Ciceronis Orationes.* Verus Auctor est *Rodolphus* GVALTHERUS, Tigurinus Helvetius, Ecclesiæ Tigurinæ Pastor Primarius, indicante *Frisio* Bibliothec. Gesner. 733. a. adde *Hottinger.* Schol. Tigur. Carol. p.115.

(888.) *Prosper* DYSIDÆUS edidit *Explicationem Cap.VII. ad Romanos.* Latet autem sub hac larva *Faustus* SOCINUS, ut indicant *Franzius* de Interpretatione S. Scripturarum p.335. *Spanhemius* Elench. Controvers. cum Armin. p. 238. & *Sande* Biblioth. Antitrin. p.70. (a) quibus addit *Symbola Normanniana Hornbeck.* Append. Socinian. 58. Joh. *Gerhardi* disput. Theol. p.1112. & Matth. *Nethen.* præfat. Rhetorfortis Exam. Arminian. 22. 23. (b)

(a) Sandius Bibliothecæ Antitrinit. pag. 70.

Explicatio VII. cap. ad Romanos, sub nomine Prosperi Dysidæi : *conscripta rogatu* Joh. Niemojevii *anno circiter 1580, cui adjuncta est* Niemojevii *de scripto hoc ad Socinum epistola : & ad hanc epistolam Socini responsum, scriptum a. 1581, 24. Martii. Impressa hæc sunt Cracoviæ a. 1583. 8vo. & Racoviæ a. 1612, 8vo. In Disputatione hac id præcipue quæritur*, utrum Apostolus illic sub sua ipsius persona, de se ipso jam per Christi Spiritum regenerato, necne, loquatur.

Item Belgice, ao. 1664, 8vo.

(b) Symbola Normanniana.

Felix Turpio, *qui in Dialogos Seb. Castalionis* de prædestinatione &c. *præfatus est, est* Faustus Socinus, *qui itidem nomine* Prosperi Dysidæi Ao. 1582. *Cracoviæ tractatum edidit de loco Pauli ad* Rom. *c.VII. nempe* Prosper, Felix & Faustus *idem sunt: & rursus* Dysidæus, & Socinus. *Δυσειδής enim significat* turpem *seu* deformem, *quem Itali* Sozzo *appellant. Matth.* Nethenus *præfat.* Rhetorfortis *Exam. Arminian. 22. 23. Joh.* Gerhard *Disp. Theol. p. 1112.*

* * * * * * * * *

E.

(889.)

Tarquinius EATULLUS *è Xardo B C. C.* Ejus nomine prodiit 1674. *Trophæum Austriacæ Monumento famæ appensum*, dedicatumque Domino Joanni Casparo, Teutonici in Borussia Magisterii, Administratori, constans paginis 74 in folio, mihi dono missum à Clarissimo WEISIO, nunc Gymnasii Zittaviensis Rectore, quem pro operis hujus etiam Auctore habeo.

EBERHARDUS v. *de Bethunia.*

(890.) *Johannes* EBERHARDUS. Extat ejus nomine liber, qui inscribitur *Labyrinthus*, cujus Auctorem detegit Dr. *Neumann* eo tempore Academiæ Wittebergensis Adjunctus in Disp. Rsp. Martino Lubath. Berlin. habita Witteb. 1689. de Methodo Augustiniana, §. 14. in fine. D. *Johannem Adamum* SCHERZERUM, Theologum Lipsiensem; his verbis: *Cæterum a Joh. Rogiero, Melch Nicolai, Micrælio, Dorscheo, Musæo, Rheinbotho. & M. Joh.* Eberhardo *in Labyrintho (quo nomine Johannem Adamum Scherzerum latitare neminem fugit) & nuper in Melch. Zeidlero ad saniorem mentem redire jussus est.* Hæc ex literis Dn. M. Wagener. 1689. Idem confirmat *Symbola* Dn. Collegæ mei P.P. & Amici honoratissimi Gerhardi *Mejeri* citantis Anti-Bellarminum ipsius *Schertzeri* p. 34.

(891) *Candidus* EBLANUS, de *Prælio Pragensi, Pragæque* deditione, Anni 1620. Scriptor Palæo Pragensis esse memoratur Jesuita, *Johannes* LABBEUS, apud *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 172. Hujus Labeni nec *Alegambe* nec *Sotvell.* in Bibliothec. Scriptor. Societat. Jesu meminerunt.

EDMUNDUS v. *Bunney.*

(892) EDMUNDUS Monachus, sive EADMUNDUS dictus Richius, quo pacto male confundatur cum EDINERO, vero auctore librorum alteri tributorum *De Vita Anselmi*, & *De Dissidio inter Anselmum & Regem suum*, notant *Pitseus* Tom. 1. Ill. Angl. scriptor. p.309. & *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. p. 138.

Edinerum hunc *Pitseus* p. 199. etiam EADMERUM appellat, cui libri hi memorati adscribuntur à *Balæo* illustr. Britan. script. p.80.b.

(893) EDMONDS, *Fhater*, ou Pater Edmundus. *Gvillaume* WESTON. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 549. Hic *Pitseus* & *Hyde* silent.

(894) EDOARDUS v. *Blound.*

(895) EDUARDUS I. Auctor perhibetur *Codicis legum Anglicarum.* Sed ille compositus est à *Johanne* BRETON Anglo, Episcopo Herefordensi; ut testatur *Balæus* illustr. Britan. scriptor.

Centur. III. p. 111 (a). cui addit *Symbola Normanniana Cowelli* Lexicon Juris Angl. in Briton. At *Pitseus* ne Bretonis quidem meminit.

(a) Balæus Illuftr. Britan. Scriptor. Centur. III. p. 111.

Ioannes Breton, *Anglus, utriusque juris doctor & episcopus Herefordensis, magna per hos dies apud regem & principes authoritate valebat. In multis enim scientiis insigniter eruditus acclamabatur. Sed qualis interim fuerit in studio divini verbi (quod maxime Christianum præsulem decet) apud nullos scriptores invenio: dum pro nullo sint privato commodo, sed communi civium utilitate conscriptæ.* Factæ funt leges (inquit *Isidorus*) ut eorum metu, humana coerceatur audacia, tutaque maneat inter improbos innocentia. At Evangelii Miniftrum episcopum (qui folis Dei eloquiis Chriftianum pafceret gregem) in illis verfari, quæ ad caufas forenfes fpectant, ut in Anna & Caipha, plusquam judaicum eft. *Nihilominus congessit Joannes iste ad communem Anglorum reipublicæ utilitatem, ingens opus ex variis collectum* De juribus Anglicanis, *lib. I.*

Alia illum edidisse non refert Nicolaus Treveth *in regum Anglicorum chronicis. Ex hac tandem vita migravit, anno à Christo Redemptore nato.* 1275. *sub Edwardo Anglorum rege primo.*

EDWARDUS v. *Hallus.*

EGARE v. *Innocent.*

(896) EGESIPPI nomine excufa Colon. 1530. & alias, *Historia Judaica*, quod non fit illius auctoris, fed e JOSIPPO fpurio aliisque collectaneum opus *Jo. Andr. Bosius* in Periocha Fl. Jofephi, & *Barthius*, apud *Hallervord.* fpicilegii p. 84. teftantur, adde *Barthium* eundem adverfar. l. 46. c. 4. (a)

Jofephum a Judaifmo converfum Auctorem fufpicatur Ravius MStas notis ad Gefnerum. Egefippo Goronidi hanc Hiftoriam tribuit *Prideaux* Orat. IX. p. 84. (b) ex Jofepho autem collectam fufpicatur Paulus *Colomesius* in *Actis Erudit. Lipsiens.* An. 1686. p. 552. (c) Hiftoriam hanc Judaicam in linguam latinam ab AMBROSIO translatam crediderunt nonnulli, quod tamen commentitium videtur *Lat. Latino* Tom. II. Lucub. p. 119. & *Vossio* lib. 2. de Hiftor. Græc. c. 14. & lib. 3. de Hiftor. Latin. c. 11. p. 744. ubi & Egefippum Auctorem & Ambrofium interpretem genuinum effe negat. *Gronovius* tamen Obfervat. in Script. Ecclef. c. 1. *J. Lud. Vivi* ad Auguftin. de Civit. Dei l. 21. c. 5. libello huic Ambrofium Patrem affignanti repugnare non vult, adducitque plures phrafes & formulas loquendi, quæ apud utrumque reperiuntur, indicante *Symbola Rauschiana.* ad Olearii Abac. Patrolog. pag. 200. (d) Colomef. Paralipomena ad Chartophyl. Ecclef. *Cavei* p. 5. Biblioth. Univerfelle tom. I. p. 441. & tom. IX. p. 137. Nota etiam quod *Imbonati* Bibl. Hebraico-Latinæ p. 96. ait Hegefippi interfcriptores Ecclefiafticos vetuftiffimi nomine circumferri *libros quinque de rebus Judæorum* AMBROSIO MEDIOLANENSI Archi-Epifcopo interprete, adde ferius allata *Mastrichtiana* fub lit. (e)

(a) C. Barthii Adverfar. Lib. XLVI. p. 2128.

Quem nos Egefippi *titulo auctorem legimus is quin Egesippus sit minime omnium dubitandum videtur, & quidem ille ipse Egesippus cujus libros de Græco sermone in Latinum transtulisse dicitur* Ambrofius *Mediolanensium memorandissimus Antistes; Et, ais, quomodo potest, in quo tot indicia ætatis sequioris ut judicia calculique omnium doctorum longe ab hac sententia recedant? Enim vero aliter prisco illi proboque Egesippo libros suos immanibus cumulis ex* Rufino *Josepho petitis distentos atq; effarctos judicamus, quam factum erat Eutropianis & Pauli Diaconi ad eum adjectionibus à* Landulfo *Sagace & aliis Farctoribus. Asseverare ego ausim, qui nec omnino plurimos, nec penitus tamen paucissimos tractavi, nullum auctorem glossematis magis variatum exstare hoc ipso nostro Egesippo; adeo nihil non sibi Monachorum audacia permisit in hoc suo campo. &c. Ego vero in ea sententia quam initio hujus capitis protuli, permaneo, Rufini Josephum quibus locis licuit ita Egesippo veteri proboq; scriptori inculcatum atque intrusum esse, ut tandem exierit inde iste proletarius & miris modis varians imo versicolorior quovis pardo.*

(b) Prideaux Orat. IX. p. 84.

Per nominis Homonymiam palam est Egefippi & Jofephi Goronidis *recentiores partus sub Egesippi discipuli Apostolorum; &* Flavii Jofephi *Hierosolymitani inclaruisse titulis.*

(c) Acta Erud. Lipf. Anno. 1686. p. 522.

(*Paulus* Colomefius, *Bibliothecæ Lambethanæ Curator, in Paralipomenis ad Gvil.* Cave *Cartophylacem Ecclesiasticum,) cur librorum Josephi de bello Judaico liberior interpretatio quæ* Ambrofium *autorem agnoscit,* Egefippo *tribuatur, hanc esse causam suspicatur: quod librarii nomen* Jofephi, *seu* Jofippi *in* Igifippum *mutaverint.*

(d) Olearius Abac. Patrolog. p. 200.

Hegefippus. *Sic enim rectius, quam sine aspiratione scribi, ait* Labbeus *l. c. Vixisse fertur circa anno. 165. ad 180. & scripsisse libris 5. Historiam actuum Ecclesiasticorum, quæ probe distingvendo est ab Historiæ belli Jud. libris 5. sub Egesippi nomine passim notis. Videatur, qvi prolixus hoc loco est,* B. Gerhardus, *p. 94. seqq. De conjectura cæteroqvin nonnullorum, S.* Ambrofio *illos libros de bell. Jud. tribuentium, vide similiter existimantis Jo. Freder.* Gronovii *monobiblon Obsero. in Script. Eccles. passim &* Labb. *p. 420.*

(e) Maftrichtiana.

Hegefippus.

I

Ita nec Hegesippum τὸν γνήσιον Irenæo æqualem (cujus pauca supersunt apud Eusebium fragmenta fabulosa quædam, de Jacobo Apostolo, dubia alia de Judæ nepotibus, nihil vero de Petro Romæ versato) confundendum cum Latino excidii Hierosolymitani scriptore, Pfeud-Egefippo, *quem* Gronovius *noster Ambrosium esse censet, Monobiblo obs. in Script. Eccles. Cordatiores in adversariis, ipseque* Baronius *intellexerunt, ac nuper*

per Phil. Labbæus *additamentis ad Bellarm. in Hegesippo. tom. I.* Frid. Spanh. *de falso cred. Petr. Profect. pag. 75.*

2.

Putatur esse Ambrosius *Mediol. Episcopus. vid noviss. edit. Josephi prolegumena* Ittigii. *Junge* Bosium *in Perioch. Joseph. p. 70. §. 46.*

(897) EGINARDUS ABBAS Blandiniensis, dictus *Zorobabel.* Ei a *Sammarthanis* adscripta (I.) *Vita Caroli M.* apud *Sand.* in notis ad *Voss.* de Histor. latin. p. 42. (a) vindicatur EGINHARDO CAROLI M. CANCELLARIO à Petro *Lambecio* Bibliothecæ Cæsar. lib. II. pag. 323. (b) (II.) *Annales rerum gestarum Pipini* &c. Eidem à P. *Marca* tributi apud *Sand.* loc. cit. pag. 44. (c) Eginhardo Cancellario asseruntur à *Lambecio* lib. II. p. 400. (d) adde *Voss.* de Hist. Lat. lib. II. c. XXXIII. p. 301. 302.

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 42.

Sammarthani distinguunt Einardum Caroli III. Cancellarium, & post Ludovici Pii Capellanum ac decimum quintum Abbatem S. Bavonis Gand. O. Bened. ab Eginardo *seu* Ainardo *Abbate Blandiniensi dioecesis Gand.* --- ---- ---

(b) Petri Lambecii Comment. de Biblioth. Cæs. Lib. II. c. 5. p. 323. 324.

Sextus Codex, ad Vitam & res gestas Imp. Caroli Magni *pertinens, de quo alias prolixius acturus sum, est membranaceus in quarto & inter MStos Codices Historicos Latinos centesimus quadragesimus sextus. Continet is quoq; inter alia varia monumenta antiqua eandem supra memoratam* Imp. Caroli Magni Vitam, *ab* Eginhardo *vel, ut ibi legitur,* Enhardo *literis consignatam. Inscriptio ejus ibi hæc est:* Incipit Vita Karoli Magni Imperatoris Augusti & Saxonum Apostoli ab Enhard Capellano suo composita. *Ubi notandum est,* Capellam *ea ætate non tantum significasse* Sacellum Deo consecratum, *verum etiam* Cancellariam & Chartophylacium *sive* Archivum, *hoc est locum, in quo mandata & epistolæ Principum aliæq; tabulæ publicæ vel componuntur & exarantur, vel conduntur & adservantur. Hinc igitur apud mediæ ætatis latinobarbaros scriptores per Capellanos intelligendi sunt* Secretarii & Scribæ, *qui Cancellariæ & Chartophylacio inserviunt, per Archi Capellanum autem supremus Cancellariæ & Chartophylacij Præfectus, qui nunc appellatur* Cancellarius *vel* Archi-Cancellarius. *Sic ergo & Eginhardus primo quidem fuit Imp. Caroli Magni Capellanus, hoc est, Scriba & Secretarius, tandem autem evasit ejusdem Archi-Capellanus sive Cancellarius; uti erudite simul ac solide demonstrat* Henricus Spelmannus, *Eques Anglo-Britannus in Glossario suo Archæologico, ubi de significatione vocabulorum* Cancellarius, Capella & Capellanus *agitur.*

(c) Sand. in Not. ad Voss. p. 44.

Petrus de Marca Archi-Episcopus Paris. Historia Bearnii Tom. I. lib. 2. c. 6. & 7. lib. 3. cap. 2. Sect. 6. & lib. 8. cap. 1. Sect. 6. passim annales sub nomine Eginardi *allegat, quos à Pithœo editos Andr. du Chesne* Eginhardo *vindicavit. Late hic* Sandius *p. 44. & 45.*

Idem in Not. ad Voss. p. 364. *Annales Francicos editos à Pithœo quos Andr. Du*Chesnius *V. C.* Eginhardo *vindicavit, à Petro de Marca allegari dixi ad Voss. pag. 301.*

(d) Petri Lambecii Comment. de Bibl. Cæs. Lib. II. p. 400.

Vigesimus primus Codex, ad Vitam & res gestas Imp. Caroli Magni pertinens, de quo alias prolixius acturus sum, est membranaceus in quarto, & inter MStos Codices Historicos Latinos trecentesimus tertius. Continet is inter alia eandem illam supra jam sæpius memoratam Imp. Caroli Magni vitam ab Eginhardo conscriptam, cujus Principium: Gens (1) Meroingorum, de qua Franci Reges sibi creare soliti erant, &c. finis autem: adimplere curavit. Titulus sive Inscriptio, quæ olim majusculis literis rubricatis fuit exarata, cujus nescio manu & quamob causam de industria erasa est. Præfatio etiam Eginhardi, cujus Principium, Vitam & Conversationem &c. ibidem deest, uti & tria illa (2) disticha, quæ nonnullis Codicibus isti Vitæ subjuncta esse supra monui. Eorum autem loco sine ullo peculiari titulo sive inscriptione sequuntur ibi iidem illi Annales Regum Francorum Pipini, Caroli Magni & Ludovici Pii ab anno DCCXLI. inclusive usq; ad annum DCCCXXVIII. quorũ supra Segmento hujus capitis XIX p. 327. 328. ubi de Codice MStos inter Historicos Latinos centesimo quadragesimo septimo egi, jam facta est mentio. Principium eorum hoc est. Hoc anno Karlus Major-domus diem obiit, tres filios hæredes relinquens &c; finis autem: nec non & ipsum Sacrosanctum Dominicæ Nativitatis diem cum magna lætitia & exultatione celebravit. Quando quidem autem supra indicavi, Annales istos a justo Reubero in Syntagmate veterum Scriptorum rerum Germanicarum, Francofurti typis Andreæ Wecheli A. 1584. impresso in fol. jam pridem esse editos, cum hac Inscriptione sive Titulo: Annales Regum Francorum Pipini, *Caroli Magni & Ludovici, à quodam ejus ætatis Astronomo, Ludovici Regis domestico, conscripti; facere non possum, quin in præsens addam, incidisse me postea in antiquissimam & omnium primam eorundem Annalium editionem, quæ una cum Imp. Caroli Magni ab* Eginhardo *conscripta Vita in lucem prodiit ao. 1521. Coloniæ* Agrippinæ *in 4to, typis quidem* Joannis Soteri, *studio autem & cura* Hermanni à Nuenare, *Sacri imperii Romano-Germanici Comitis, qui eam Imp. Carolo V. eleganti quadam & lectu dignissima Præfatione dedicavit, addita insuper erudita Dissertatiuncula de* Origine, sedibus & lingua Priscorum Francorum. *In hac igitur supra memoratorum Annalium prima & vetustissima editione impressa titulus eorum sive inscriptio se habet hoc modo:* Annales Regum Francorum, Pipini, Caroli, Ludovici ab anno post Christum natum DCCXLI. usque ad DCCCXXVIII, collecti per quendam Benedictinæ Religionis monachum, qui ipsas res gestas diligenter accurateque scriptis commendavit. At illius nomen quia hactenus nobis exploratum non fuit Lectorem ad Historiæ veritatem remittendum duximus, quæ authori vel incognito fidem facile impetrabit.

Hucusque Inscriptio illa, quæ ab Illustrissimo Comite Nuenario *Annalibus istis præfixa est. Ego autem pro certo habeo, verum eorum* Annalium *autorem eundem illum esse* Eginhardum, *qui Imp. Caroli Magni vitam, in eodem Codice MSto sine Interpositione novi tituli proxime præcedentem, composuit. Inclaruit enim is postremis Imp. Caroli Magni temporibus, &, licet sub filio ipsius Imp. Ludovico Pio multo etiam magis floruerit, sua tamen*

sponte

sponte aulicam Vitam deseruit, evasitq; monachus Benedictinus atq; primus Abbas Cœnobii Seligenstadensis *sive* Salingenstadensis, *quod in Franconia tribus à Francofurto ad Mœnum milliaribus situm est. Minime etiam dubium mihi est, quin per Historiam illam, quam* Joannes Trithemius *in libro quidem de Scriptoribus Ecclesiasticis, ubi de Eginhardo agit, simpliciter vocat* Historiam temporum, *in Catalogo autem Illustrium Virorum Germaniæ appellat Historiam temporum de gestis Germanorum & Francorum, & quam utroque citato loco ab Eginhardo compositam fuisse testatur, nihil aliud intelligendum sit, quam* Annales *illi rerum gestarum Pippini,* Caroli *Magni & Ludovici Pii ab anno* Christi DCCXLI. *usq; ad annum* DCCCXXVIII. *pertingentes, de quibus in præsens agitur.*

(898.) EGISTE. *François* DE LA MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 547.

---

(899) *Johannes Baptista* EGNATIUS. Editam ab illo *Commentationem in Svetonium* testatur *Ghilini* in Theatro d' Huomini Letterati. pag. 197. Eandem hanc esse cum ACHILLIS STATII commentatione *in Svetonii librum de Illustribus Grammaticis* atque Rhetoribus, ex titulo ejusdem libelli Svetoniani, cum Statiana Exegesi, editi Lugdun. Gallor. & Paris. 1567. in 8vo. recusi, asserit *Symbola Flensburgo-Mölleriana.*

(900.) EGNATIUS *Baptista: Joannes de* CIPELLIS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 549.

(901.) Wahremundus ab EHRENBERG, quod sit *Eberhardus* à WEIHE, cujus sub nomine vero scripta doctissima extant, jam supra ad nomen *de Bona Casa* dictum habemus. Itaque restat ut enumeremus sub hoc etiam nomine quæ prodierunt. Ea sunt

I. *Meditamenta pro fœderibus ex prudentum monumentis discursim congesta* : Hanov. 1601. 8. item

II. *Meditamenta pro fœderibus, & Definitio fœderis nove reperta, ejusque variæ formulæ ex aliis* libris II. Fr. 1609. 8.

III. *Verisimilia Theologica, Juridica, ac Politica, de Regni subsidiis, ac oneribus subditorum, lib. 1. Samuel. c. 8. traditis, per Philippum Melanchtonem proposita, repetita ac defensa discursim contra* Bartolum, Bodinum, Rossæum, (fictum de quo *infra*) Brutum (de quo *supra*) Zepperum, & alios, Fr. 1606. 8. Laudatur sub hoc nomine auctor, ab *Andrea Knichen* in Epopsi Dauthinæ hypotypos. num. 476.

Adde *Pellerum* ad Politicum sceleratum p. 2. *Rümelin* ad A. B. Part. I. Differt. III. §. I. pr. p. 34. & P. II. Differt. II. §. 3. p. 285. *Becman.* Differt. Polit. I. num. 5. *König.* Bibliothecæ Vet. & Nov. pag. 269.

(902.) Ehrenhold/ ein Priester in Gambrivia, cujus nomine prodiit, *Corinna*, die Ehrbahre und scheinheilige Hure/ beschrieben und andern zur Warnung fürgestellt. Ninive 1660. in 12. & eodem anno, ead. forma, cum additamentis Lipsiæ recusa, est p. m. *Joh. Balthasar* SCHUPPIUS Dr. SS. Theol. & Pastor ad D. Jacobi, recusa etiam in operibus ejusdem in 8vo pag. 461. & seqq.

(903.) *Joh. Damian.* EHRENOLTS von Nachliß aus Meissen. Reiflich betrachtete/ und Christlich verachtete Eitelkeit des nichtigen und flüchtigen Weltwesens 2c. Altenburg 1676. 8. est M. *Jac. Daniel* ERNST Pastor Crieb. welcher die Historische Confect-Schul herausgegeben. Altenburg 1677. *Symbola* est *Thürmanniana.*

EHRENREICH v. von Rauff-Leben.

EITEL Friederich v. ab Heerden.

ELÆUS v. *Theodorus.*

(904.) ELCHING où *Elchingensis Joannes: Henry* WAGNERECK. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 650.

(905.) ELEUTHERIUS *Byzenus.* Ejus nomine extat *Triumphus Capnionis*, carmine descriptus à *Frisio* in Biblioth. Gesner. p. 365. a. HUTTENO adscriptus. Adde p. 212. quod pluribus *asserunt Acta Erudit. Lipsiens.* 1688. p. 20. 21. (a)

(a) Acta Eruditorum Lips. Ao. 1688. pag. 20. & 21.

Carmen Eleutherii Byzeni, *quod* Triumphus Capnionis *inscribitur, integrum extat p.* 480. *& seqq. (Annotationum Joh.* Henr. Maji *ad Vitam, ab ipso descriptam, Joh. Reuchlini.). Hutteni enim, cujus mentionem fecit Camerarius in Vita Melanchthonis, nondum reperiisse se ait. Sed Eleutherium illum non alium esse quam* Huttenum, *& styli conformitas ostendit, & notavit olim Conradus* Gesnerus *in Bibliotheca. Nec aliud colligi posse ex Hutteni Epistola ad Erasmum, hujusq; ad illum responso Lib. VI. Epist.* Erasm. *ep.* 13. *&* 14. *Luculentissime vero id testatur* Erasmus *in Expostulatione sua cum Hutteno, quam spongiam inscripsit. Refert enim, carmen illud ab auctore Hutteno secum communicatum, suoq; Consilio, ad leniendam invidiam editionem biennio dilatam fuisse. Quapropter in nupero de Lutheranismo libro, Illustris Dn.* Seckendorfius, *in additionibus p.* 124. *non dubitavit carmen illud Hutteno tribuere.*

(906.) *Dorothei* ELEUTHERI *Meletephili* nomine Georg. Phil. HARSDORFFERUS edidit hohe Schuhl Geist und Sinnreicher Gedancken. v *Scriverii* præfat. Gottholts zufällige Andachten. edit. 8. 1674. v. Dorotheus.

(906. *a*) ELEUTHERIUS, *Papa*, de unica epistola ei afficta a peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiastic. *Bell. Baron. Cocum.* *Rive-*

Rivetum, *du Pin*, Nat. Alexand. *Gerb.* &c. vid. Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. & *Gerhard von Mastricht* in Histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu a pag. 232. usque ad pag. 268.

(907.) PHILALETHEI. *Eleutherei*, Atheniensis, nomine famosum libellum in duos honestos viros Ao. 1648. mense Februario vulgasse *Hadrianum* HEEREBORDIUM, refert affinis illius in Antwoord op dee Verdeedinge van Adrian Heereboord pag. 12. Hæc *Symbola Normanniana.*

(908) ELIÆ Send-Schreiben nach seiner Himmelfahrt / id est, ut ipse libri titulus indicat Consensus D. *Johannis Conradi* DANHAUERI, in Piis desideriis, ex ipsius scriptis collectus ab Auctore Anonymo I.C.C.D. Francof. ad Mœnum 1677. in 12mo. De Scripto hoc videri potest *Speneri* Erzehlung vom Pietismo, occasione Historiæ *Crœsi* Quackerainæ p. 51. 52. præter illa, quæ jam olim nos de illo in *anonymis* etiam egimus.

(909) ELIAS LEVITA. Ei tribuitur a *Buxtorfio* liber Compositionis: *Sepher Habarcava*; in quo voces compositæ, ex diversis Anomaliis, vocibus aut Conjugationibus explicantur. Venet. 1546. 8. Vide *Fris.* Bibliot. Gesn. p. 212. & Thom. *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 225. At *Plantavitius* ait, quod in Catalogo Veneto & Pragensi tribuatur R. ABRAHAM BEN - ESRÆ. Uti *Cave* in Epistola, quam ad me Islington. prope Londinum 8. id. Decemb. 1676. scripsit, indicat.

ELIAS v. *Mitzrachi.*
-- *Pandochæus.*
--- *Prætorius.*
--- *Sionis.*

ELIESER v. *Philalethes.*

ELIEZER v. *du Calvaire.*

ELIGIUS v. *Eucharius.*

ELIMACHIM v. *Michael.*

(910) Abrahami ELINTI *nomine Anno* 1622. *editus liber*, Avertissement à l'Assemblée de la Rochelle, *auctorem habet celebrem illum in Germania primum, post in Gallia Reformatorum initio, ac tandem Remonstrantium Theologum* Danielem *TILENUM, ut ex Tom. VII. du Mercure François p. 223. refert auctor* de la Cabale Chimerique (*quem* Bælium *credi (supra p.* 107. *fin. dixi*) *pag.* 120. *Et sane* Tilenus *ἀναγραμματισθεὶς est* Elintus. Symbola *est* Dieckmanniana.

(910. α) ELI PHILUS, qui *Caroli Magni nomine publicavit libros 4. de imaginibus*, quod sit DILLIUS, Meldorum Episcopus, docemur a *Gesnero* p. m. 114. Bibliothecæ Simler. edit. *Zeilero* Histor. part. 2. p. 4. *Vossius* vero nominis etiam rationem addit, de Histor. Lat. l. 2. c. 30. p. 290. (a)

Adde *Miræum* Biblioth. Eccles. part. I. pag. 144. *Cave* Histor. literar. Script. Ecclesiast. p. 347 a. Gerhard von *Mastricht.* Histor. J. Ecclesiast. §. 207. p. 223. ejusque Diss. de Herminsula Saxon. prope finem. *Colomes.* Melanges Historiques p. 51. quomodo ex hoc Eli phili nomine, incuria Amanuensium, factus ELIAS PHILYRA vide apud *Bailletum* deguisemens des Auteurs pag. 470. (b)

(a) Gerhardi Johannis Vossii de Histor. Latin. lib. II. pag. 290.

Sed tamen editi sub nomine Caroli M. prælo eos primus divulgavit Eli philus: *hoc est*, Joannes Tilius, *Meldorum episcopus: qui cur nomen* Eli phili *assumserit, pauci sciunt. Nempe per priorem compositi hujus partem occulte significabat, se quasi spiritu* Eliæ, *imaginum cultum, hoc* Karoli, *seu* Alcuini *opere, oppugnatum ire velle: Phili autem ad Eli adjecit, quia vocaretur ipse Tilius: nempe à* tilia, *quæ Græce* Philyra *nominatur.*

(b) Baillet degvisemens des Auteurs p. 470.

La chose est arrivée à un sçavant Prelat du siecle passé, qui n'étoit deja point mal deguisé sous le nom d' Elias Philyra. *Cet Auteur n'avoit marqué les deux mots de ce nom supposé qu' en ecrivant* Eli. Phily. *par abbreviation; mais l' union de ces deux morceaux a formé le nom d'* Eliphylus, *qui peut passer pour un masque renforcé d' un autre masque de* I. du Tillet.

(911) ELISABAT *Griego* où *Grec*: *Garsia Ordognez* de MONTALVO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 550. Citat Garsiæ nomine, & ex propria ejus penu, Nicolaus *Antonii* in Bibliotheca Hispanica p. 395. a. Las Ergas de Esplandian, additque: opera intelligo hujus fabulosi Herois, quæ tamen transscripsisse fingit se ex Græco libro *Magistri Elisabat.* Sic de tempore luditur. Prodiit liber Compluti ex Officina hæredum Joannis Garay 1588. in folio.

(911. α) ELLINGERUS. An ejus an *Laurenz.* SPANI, sit fragmentum aphor. Hippocratis Metricum dubitat *Daumius* in Epist. ad Reines. 69. p. 181. fin. vid. elogia Spani. *Symbola est Mastrichtiana.*

(912) Huldreich ELLOPOSCLERUS. Auctor des Grand-gosch iers / qui Rabelaisii Pantagrueli Germanicum stilum & phrases accommodavit, est *Joannes* Fischhart nomen suum *Johannis* Germanica voce Huldreich: Germanicum Fischhart / Græca expressit: ἔλλοψ piscem significat. Σκληρὸς durum. Inde Fischhart.

Hucusque *Symbola Rauschiana.* *Menzerum* quoque alias dictum fuisse *Fischartum* memorat *Symbola Daumiana*, de quo suo loco, & infinitorum Scriptorum Auctorem appellat, ex quibus

multa se possidere addit Cl. *Daumius*, quae tamen morte ejus mihi interciderunt alias communicanda.

(913) ELLUCHASEM ELIMITHAR Medici *de Baldach*, filii Hadadum, filii Ducellani, Tacuini f. *Tabulæ sanitatis tuendæ juxta* ordinem sex *rerum naturalium cum Correctionibus & facultatibus earum* descriptæ, Argentinæ apud Joan. Scotum 1531. citantur a *Frisio* in Bibliotheca Gesneriana p.213. cui addit *Ravius*: Alihasan Ilbeithar, indicante *Symbola Normanniana*.

(914) *Ludovicus* ELPIDIUS, edidit

(I.) *Apologiam contra Duysburgenses Reformatos pro Petro Bruxelio* &c. Coloniæ typis Wilhelmi Freiessem 1668. 4.

(II.) *Antiloquium* super quæstione: *Cur non vis fieri Catholicus*, sicut Majores fuerunt? Pars I. prodiit Hannoveræ in Typographia Aulica 1669. in 4to. Verum Auctoris nomen est *Gaspar* seu *Casparus* SEVENSTERN, Belga Groninganus, S. J ut indicat *Sotvell.* Biblioth. Script. Societ. Jes. p. 282. b.

(915) *Jonas* ELVERFELD. Ejus *Annales Cimbricæ Chersonesi*, *carmine* conscripti facile confunduntur cum illis quos prosa oratione exsecutus est Illustris *Henricus* RANZOVIUS, Pro Rex Cimbricus, ita ut hunc sub sub Elverfeldii larva latere aperte pronunciet Joa. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 230. qui propterea corrigitur à Joanne *Mollero* Flensb. in Isagoge ad Hist. Chersonesi Cimbricæ part. I. p. 4. (a)

(a) Mollerus Flensb. in Isagoge ad Hist. Chersonesi Cimbricæ part. I. pag. 4. *IV. Qui* Adamum *Sec. superiore sunt secuti, illo fuere prolixiores, Historiæ Chorographicæ Civilem miscuerunt. Anno. 1592. Hamburgi prodiere Tres de Holsatia, ejusque Statu atque Ordinibus, Classes, quarum Prima de Provinciis, IIda de Familiis, Regiæ, Ducali & Equestribus, IIIia de Urbibus Utriusque Ducatus Epigrammata* Jonæ Elverfeldii, *ac prolixiorem* Henr. Ranzovii, *Pro Regis Cimbrici*, *Narrationem Prosaicam complectitur. Fallitur* Joh. Deckherrus, *qui totam hanc Syllogen* Ranzovio *tribuit*, *Nomen* Elverfeldii (*quem Equ. Holsatum vocari falso tradit*) *fictitium esse*, *ac sub illo Virum, quem diximus*, *Illustrem latere*, *audacter pronunciat. Licet enim ipse de Elverfeldio nihil inaudiverit*, *nobis tamen ex aliis ejus Carminibus*, *venustis ac numerosis*, *constat illum sub finem Seculi XVI. floruisse*, *& judicii in Præfectura Tunderensi Carhardensis Scribam* Anno. 1598. *fuisse publicum*. *Errat etiam Mart.* Zeilerus, *qui in sua de Historicis Rhapsodia ex unico hoc Libello, sibi non viso, duos fabricatur*, Designationem *scilicet* Nobilitatis Holsaticæ, & *Lib.* de Urbibus Holsatiæ.

(916) Theophilus ELLYCHNIUS vel ELYCHNIUS. Hujus

Theophili ELYCHNII nomine, quod prodierint opuscula sequentia.

I. Der Mönchen Affenspiel.

II. Von den Janitzaren des Pabstes/ quo nomine Jesuitæ indicantur.

III. Bedencken welcher massen ein Stand seine Gefälle und Einkommen verbessern möge / refert Geisler. dec. 5. n. 1. additque in Exemplari quodam Cl. V. *Jacobi Thomasii* nomen huic fictitio, *Georgii* OBRECHT. JCti subscriptum fuisse, cujus rei nullum apud *Melchiorem Adami* in vita ejus extare vestigium, eo minus miror, quoniam ex sola parentatione illius ea collecta est, ubi fortasse nondum innotuit, aut expediit publice innotescere, eum esse horum scriptorum auctorem, ex quibus posterius Argent. 1623. in 8. recusum vidisse memini, prætereaque *Geislero* non enumerata bina scripta sequentia.

IV. *Leberis Jesuitica*, Das ist / Jesuitischer Schlangenbalg / darinn gewiesen wird / in welchen Stücken die Jesuiten den alten Bettel-Mönchen / Predigern und Barfüssern gleich / und also kein neuer Orden sey / sondern nur wie eine Schlang / einen neuen Balg angestreifft / und die alte Haut von sich geleget haben. Durch M. Theophilum Elychnium, Francofurt. 1611. in. 4.

V. Montes pietatis Romanensis, Das ist / die Berge der Frömmigkeit / oder Gottesfurcht in der Stadt Rom. Darinnen ein besonderes Mittel Geld in Eil zur Nothdurfft auffzubringen / deren sich die Päbste zu Rom gebrauchen / beschrieben wird. Durch Elychnium Gottlieb / Strasburg 1608. in 8.

Sed hunc ultimum Tractatum una cum *Primo & Secundo*, *Theophilo* DACHTLERO, Senatus Minoris Argentinensis Actuario & Referenti, restituit *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 336. *Tertium* autem OBRECHTO nobiscum vindicat p. 335. 336. vide etiam Bailleti Degvisemens des Auteurs p. 330. 550. uterque & Deckher. & Baillet. *Ellychnium* scribere mavult quam Elychnium.

(916. *a*) ELZEVIRIORUM nomine *Novo Mundo de Laet* præfixa *Epistola præliminaris ad* Cardinalem *Richelium* & alia ad Præsidem *Olivierii* PATRII celeberrimi Advocati in Parlamento Parisino esse docetur à *Pelissonio* Historiæ suæ anonymæ Gallicæ de Academia Parisina pag. 354. & 355.

(917) EMAN, auctor *Psalmi* 88. DAVIDIS quomodo credatur minus bene, vide apud auctores citatos *supra* in *Aggæo*. Quibus hic addit *Diecmanni Nota Marginalis*, sequentia: *Hemanis* nomen unus tantum Psalmus præfert: nimirum 88, quem Davidis contemporaneo attribuendum esse, nuper contra *Lightfootum* disputavimus. Fuit certe *Heman* videns Regis 1 *Chron.* 25. 5. Hæc *Witsius* Miscell. sacr. lib. 1, cap. 18, p. 213. *Cocus* contra Lightfootum, quem respicit, extat ib. C. 16. p. 171. 172. Adde *Salvan Til.* Digt-Sang- en Speel-Konst, soo der Ouden, als bysonder der Hebreen p. 200. 201. 214. seqq.

(918) *Pierro* EMANUELI: Eo nomine prodierunt duo tractatus citati à la *Visiem Alzata* Heca-

Hecatostes num. XXX. p. 44. quorum Auctor ibidem declaratur esse *Daniele* SPINOLA, Nobile Genouese, Academico Fucinante. (a)

(a) Villani la Visiera Alzata Hecatost. n. XXX. p. 44.

XXX. DANIELE SPINOLA *Nobile Genouese Accademico Fucinante.*

Il Crivello di Landino Alpeses Accademico Adormentato Rauero, e della Fucina *nel quale si vagliano alcune cose contenute nella Lettera in difesa d' un Problema Geometrico risoluto da* Donno Piero Emanueli *in Macerata, apresso Pietro Salvi M DC XLVII.* 4.

La Bietolota, *dell'* Atizzato *Accademico* Addormentato Rauero, *e della* Fucina *intorno alla* Risposta alli Quesiti di Benedetto Maghetti, *fatta da Donno Pietro Emmanuele. In Macerata come sopra* 4.

Veggasi il Soprani *pag.* 79. *de gli* Scrittori Genouesi.

ERNESTUS v. *Pacianus.*

(919) EMIGLIANI, ou EMILIANI, *Pomponio*: N. MINIANI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 550. De eo jam olim ita ad *Rhodiana* Anno. XI. *Pomponio* CIMIGLIANI Nomen suppostitium.

XI. Scav. 41.

Nobilis Veneti. Addit Scavenius n. 41. „*qui ab inquisitoribus in carcerem conjectus, quod ni-* „*mia libertate bellum Foro Juliense scripserat: est ex fa-* „*milia* MINIANI. Nota vero apud Scavenium „esse EMIGLIANI, ubi CIMIGLIANI legitur „in Msto Rhodiano. *Henr. Ernstius,* Observat. „Variar. lib. 2. cap. 36. hæc habet. *Exstat liber Ita-* „*lice scriptus sine nomine* Pomponii Emigliani: *de* „*vero auctoris nomine non mihi constat, nisi quod no-* „*bilis Venetus fuerit ab Inquisitoribus Status quos vo-* „*cant, in carcerem conjectus, è quo tamen agnatorum precibus liberatus, ex Majanorum familia oriundus.*

EMISSENUS v. *Eusebius.*

(920) Stephan. EMONERII nomine, scripsisse *Theophilum* RAYNAUDUM, à nobis sæpius citatum, aliquid, testatur *Alegambe* pag. 452. quidnam autem libri hoc ipsum sit, non exprimit, pag. 432. ubi scripta ejus recenset, nisi quod sub alieno nomine, quod non addit, edidisse illum fert *Splendorem Veritatis moralis,* seu *de licito usu æquivocationis pro* Leonardo Lessio, *adversus* Joannem Barnesium, Anglum, Lugd. 1627. in. 8.

Et hunc quidem librum ipsum sub ficto Emonerii nomine prodiisse ex *Constantino Abbate Cajetano* docet *Symbola Rauschiana,* (a) *Sotvel* autem, qui cœteroquin *Raynaudi* opera prolixe recenset in Biblioth. Scriptor. societ. Jes. pag. 758. & 759. ne hujus quidem scripti, nedum personæ meminit, neque etiam *Witten.* in diar. Biograph. Anno. 1663. d. 31. Octobris. v. *Bayle* Diction: Histor. & Crit. I. p. 485. & T. II. p. 920.

(a) Symbola Rauschiana.

Narrat hoc Constantinus Abbas Cajetanus Fr. de religiosa S. Ignatii Loyolæ per Patres Benedictinos institutione l. I. C. 4. in fin. pag. 63. *his verbis:* Theo-„ philus Raynaudus Jesuita in frontispicio libri,„ sui, cui titulus Splendor veritatis moralis, ve-„ ritatem læsit mortaliter, voluitque splende-„ scere mendacio, dum falso se & ementito no-„ mine Simonem Emonerium Commissar. ordi-„ nis S. Franc. apud Salassios, pro Theoph. Ray-„ naudo appellat, & S. Francisci fune veritatem,„ dicam an Jesuitam suffocat.

(921) EMPEDOCLES *Agrigentinus Philosophus.* Ejus nomine inscripta *Sphæra,* sive libellus *de Sideribus octavi Orbis* DEMETRIO TRICLINIO adjudicatur a *Vossio* de Poetis Græc. c. VI. p. 33. (a) adde *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 272. a. At *Frisius* in Biblioth. Gesneriana scripti hujus nec sub Demetrii nec sub Empedoclis nomine meminit. Dnus *Mastrichtius* hic citat *Reines.* l. var. lect. c. 19. p. 72.

(a) Vossius de Poetis Græcis cap. VI. p. 33.

Etiam libellus exstat de sideribus octavi orbis, *qui* Empedoclis Sphæra *inscribitur. Elegantissime Senariis Latinis reddidit recensuitq;* Q. Septimius *Flor. Christianus, ac Sphæram veterem Græcam inscripsit. Credat aliquis, esse particulam ex tribus libris, quos de rerum natura Empedocles scripsit: unde multa citant,* Aristoteles, Plutarchus, Athenæus,„ Sextus Pyrrhonius, *& è nostris* Clemens. *Sed obstat, quod ea fuerint heroico versu scripta: hæc jambis constent. Quare verisimilius est auctorem esse* Demetrium Triclinium, *cujus scholia habemus in Sophoclem. Vel auctor is, vel saltem διορθωτής, quod præmissa indicat ὑπόϑεσις. Aliqua etiam de Empedocle dixi in Olymp. LXXI. & alibi plura dicemus.*

EMPIRIASTE v. *Philalethe.*

(922) ENANTIOPHANES, quomodo creditum sit nomen Interpretis proprium, cum revera coacervationem Legum apparenter pugnantium notet, cujus auctor PHOTIUS, qui *Nomocanonem* reliquit, esse possit, indicat *Cujacius* præfat. in lib. LX. Basilicorum, quæ ipsa etiam Basilici nomine, quasi Interpretis, quibusdam imperitis citata, ibidem testatur.

(923) *Ulricus* ENCAUSTUS. Hoc sibi nomen assumsisse *Joannem* BRENTIUM Theologum Würtembergensem, cum ederet *Descriptionem* s. *Syntagmata eorum, quæ Tridenti à Theologis & legatis Würtembergensibus Acta fuerunt,* ex Catalog. Hæreticorum *Vergerii* p. 35. docet *Symbola Sperlingiana.* Mutasse quidem sibi nomen aliquando Brentium indicat *Melchior Adami* in vitis Theologor. p. 448. (a) Sed Ulricum ENGSTERUM non *Encaustum* dicit: nec ullius sub personato quodam nomine editi scripti meminit. adde *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 550.

(a) Adami in Vitis Theologor. pag. 448.

Postea in loca tutiora, Basileam nempe, se contulit, principe sumtus suppeditante. Humanissime autem & perbenigne ibi, cum familia, est habitus. Sed ut calamitas nulla est sola, cum uxor Margareta *ibi, longa tabe consumta, diem suum obiisset: & alia cum liberis ineunda ratio esset: in extrema ducatus* Wirtembergici *ora, & sylva Hercynia, in arcem, supra oppidum* Horrenbergum, *cum liberis est translatus. Ibi mutato non nihil habitu præfectum se arci venditavit: & mutato nomine,* Huldrich Engster *se appellavit: Hebræo æquivalens Germanicum excogitans, & cognomine vernaculo Græcum aptans* ἐγκαυστής, *deflexa leniter voce; ut Germanicum sonaret.*

(924.) ENOCH, Ejus nomine quæ circumferuntur fragmenta, supposititia esse docet *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. c. VI. p. 46. (a) *Liber* autem *de Prophetia* quem ab Æthiopibus à *Peireskio* coëmtum, & deinde in *Mazarini Bibliothecam* translatum fama est, Judæo cui nomen ABBA-BAHAILA-*Michaëli* asserit *Ludolffi* Histor. Æthiop. Lib. III. c. IV. num. 46. (b) & cum eo *Morhofius* Polyhist. Liter. lib. I. c. VI. p. 47. (c) uterque etiam Magicum esse potius judicat. Quanquam his scriptis Enochianis non deesse Patronos & æstimatores expresse asserat *Morhofius* loc. cit. vide *Deckherrum* de scriptis Adespotis p. 23. 24. *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 273. 274. *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 215. a.

(a) Morhofius Polyhist. Liter. Lib. I. c. VI. pag. 46.

Quod ad Enochi *librum attinet, varia sunt incertaque omnia, quæ de eo memorant: nam quæ hodie superfunt fragmenta, nemo facile genuina credet, de quibus legi possunt, quæ habentur apud* Bangium *in Cælo Orientis Exerc. I.* Cunæum *lib. 3. de Republ. Hebr. c. 1.* Drusium *in Henocho.* Dorscheum *in dissertatione de Prophetia Enochi.* Hackspan. *Disp. de Dæmonum Angelorumq; nominibus,* Maderum *de scriptis & Bibl. Antediluvian.* Schotanum *in Bibliotheca Hist. Sacræ de prim. mund. ætat. pag. 83. & seqq.* Heideggerum *in Historia Patriarcharum Exerc. 10. ubi* νοθεία *fragmenti quod Scaliger ad Eusebium perduxit undecim argumentis ostenditur. Memorantur autem libri ab Enocho scripti diversorum argumentorum. Est Propheticus, est & Physicus, quem apud Aethiopes in Regno Reginæ Sabæ extare Abyssina lingua restatur* Genebrardus *Chronol. p. 14.* Guilielmus Postellus, *in libro de Originibus seu de Varia & potissimum Orbi Latino incognita aut inconsiderata Historia, in quo totius se Orientis mysteria proditurum minatur, super Noachi & Henochi libris, sed ipsi non inspectis, ex interpret. Sacerdotis Æthiopis, novas & inauditas sententias fundat. Non desunt, qui mirabilem in illo ingenii vim per omnia diffusam agnoscant; nam* Florimundus Remondus *lib. 2. de Origine hæresium c. 15. Virum maximum omnium vocat, quos seculum nostrum produxit; multa quoq; in ejus laudes adducit* Joann. Steph. Menochius *in libro Italica Lingua scripto, cui titulus* Trattenimenti eruditi, *part. 3.*

(b) Ludolfi Histor. Æthiop. lib. III. cap. IV. num. 46.

Illud autem prorsus vanum est quod *Ægi-*“ *dius Lochiensis* Capucinus amplissimo viro *Peires-*“ *kio* de *Prophetia Enochi* retulit, quasi illa *Æthiopice*“ adhuc extaret, in libro Henochi dicto. Quo au-“ dito, insignis ille vir nullis pepercit sumptibus,“ donec illum Librum sibi compararet; sed im-“ probi venditores falso titulo illi imposuerunt.“ Nam libellus postea in Bibliothecam Cardinalis“ Mazarini translatus fuit, illiusque exordium,“ medium atque finem ab amico exscriptum ac-“ cepimus, quæ nihil de Enocho, neque prædi-“ ctionibus futurorum, sed quendam *Abba-Bahaila-*“ *Michaëlem* autorem habebant, de mysteriis cœ-“ li, & terræ, & de S.S. Trinitate lucide disse-“ rentem, ut in commentario Lectori osten-“ demus.“

Sed vix memoria dignus esset libellus quidem vanissimus pariter & ineptissimus, nisi toties in Europa reperiretur. Gregorius eum non aliter quam Precationem Magicam vocabat, & plane non receptum, sed rejectum in Æthiopia esse asserebat. Tanta vecordia scriptus est, ut sacratissimæ Virgini Mariæ orationes ad Filium suum Θεάνθρωπον affingantur, monstrificis nominibus plenæ, quibus plus quam divinæ virtutes adscribuntur.

(c) Morhofius Polyhist. lib. I. cap. VI. pag. 47.

Vellem tamen, quicunq; demum sit, a Viro clarissimo in lucem protractum, ad quem forte respexerunt, qui Physicum ab Enocho *librum scriptum crediderunt: Physicum enim de mysteriis Cæli & terræ argumentum videtur. Mireris sane, qua fronte, qua fide* Boulduccus *Capuccinus lib. I. de statu Ecclesiæ ante-Mosaicæ c. 14. pronunciare ausit:* Noa scripta Enochi dili-“ genter conservabat, ac illa reposuit in arca di-“ luvii non minore sollicitudine, quam Patris“ Adami & quorundam aliorum ossa, ut qui ejus,“ quem Deus rapuerat, ossa, quæ servarentur, ha-“ bere non possit, scripta tanquam sacratissimum“ pignus ac depositum sibi & posteritati custodi-“ ret, quorum Lectione vel solo intuitu ad tanti“ autoris merita divina jugiter conspectui præsen-“ tanda moveretur, quibus juste irati Numinis“ in mortales misericordiam facilius impetraret.

(925.) ENOTUS *Everhardus: Martin.* BECAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 550.

---

(926) *Michael* EPHESIUS. Hunc eundem esse cum *Michaële* PSELLO Peripatetico, etiam *Johanne Psello* dicto conjicit *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 608. b. Michaëlem Psellum Ephesium hunc vocat *Ravius* in notis ad Gesnerum MStis indicante *Symbola Normanniana.* Sub Ephesii nomine citat Commentarium in 4 libros Aristotelis de partibus Animalium *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 538. b. Pselli autem nomine editum libellum de Operationibus Dæmonum, Ephesio tribui à Possevino notat *Olearius* Abac. Patrol. pag. 316.

(927.) EPHRÆM, vel EPHREM *Syrus*, & *Edessenæ Ecclesiæ Diaconus.* Ei

(I) *Sermones* aliquot suppositos ab AMBROSIO, Camaldulensi Monacho, & sub ejus nomine è Græco in Latinum conversos edi-tos docet *Rivetus* Critic. Sacri lib. III. cap. XXI. pag. 336. (a).

(II) *Testamentum* quoque ejus nomine vulgo venditatum ei suppositum multis rationibus ibidem evincit. Adde *König*. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 275. a. *Olear*. Abac. Patrolog. pag. 149. *Quensted*. de Patriis virorum Illustr. pag. 607. *Coci* Censuram Quorund. Scriptor. Veter. p. 240. (b.) Scripta ejus longa serie recenset *Frisius* in Bibl. Gesner. p. 215. b.

(a) Rivetus Critici Sacri. Lib III. cap. XXI. p. 336.

Ambrosius Camaldulensis *Monachus. Sermones sub ejus nomine non paucos è Græco in Latinum conversos emisit, qui anno 1547. Coloniæ ex Novesiana officina prodierunt in Octavo: sed postea jussu Gregorii XIII. P.P.* Gerardus Vossius *Tungrensis præpositus, undiq; conquisitas* Ephræmi *lucubrationes Græce extantes in variis Bibliothecis latinitate & luce donavit, & scholiis illustravit, quas primo* Romæ, *deinde* Coloniæ *anno 1603. editas tribus tomis pro genuinis Ephræmi operibus obtrusit.*

(b) Cocus Censuræ Quorundam Scriptorum Vet. p. 240.

Author hujus Testamenti decreverat loqui in persona Ephræm: *sic enim incipit*, Ego Ephræm morior, notum igitur vobis sit omnibus ô viri Edesseni, Testamentum enim vobis relinquo, &c. *At circa medium, oblitus sui, verba facit in persona alterius, inquiens*: Quum adhuc ea ipsa loqueretur, vir ex astantibus: *quemadmodum videre licet in* Surio, *apud quem habetur hoc Testamentum ex translatione* Julii Clementis. *Et licet in translatione hujus Testamenti Romæ per* Gerardum Vossium *aliter legatur, nimirum*: Me adhuc ea loquente, *&c. tamen in fine hujus Testamenti Romæ editi per Vossium similis error commissus est. Ibi enim iterum induit tertiam personam, dicens*: Dum hæc cum Lacrymis præciperet ac mandaret beatus vir, *&c. Quod usq; adeo absurdum visum est ipsi Vossio, ut aliud non haberet quod diceret, præter puerile illud*, Corrumpitur textus. Sequentia non ab Ephræm in suo Testamento relata, sed à discipulis post ipsius obitum verbis Testamenti attexta sunt, *inquit* Vossius *in Annot. marginalibus.*

(928.) EPICTETI nomine, quod circumfertur *Enchiridion* omni laude dignum, ARRIANI ejusdem esse, cujus libros ὁμηλιῶν Epicteti 4. ex 12. solos superstites habemus, *Simplicius* (a) in Procemio commentariorum in illud suorum testatur, vide præfationem etiam editionis Epicteti & Arriani Cantabrigiensis 1655. in 8vo.

Et ex ore quidem *Epicteti* ab *Arriano* conscriptum fuisse apud omnes Eruditos esse in aprico persvadet *Olearius* Exercitatione ad *Allatii* de Scriptis *Socratis* dialogum habita Lips. 1696. §. II. Compositum autem hoc Enchiridion ab *Arriano* ex prolixioribus *Epicteti* Dissertationibus judicat Lucas *Holstenius* de vita & scriptis Porphyrii Philosophi p. 53. ubi hoc enchiridio καιριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα vitæ præcepta contineri addit. Encomium libri hujus faciunt *Gaddius* de Scriptoribus Tom. I. p. 167. (b) *Holstenius* in Vita Porphyrii 53. & *Salmas.* ad Simpl: indicantibus *Marginalibus Normannianis.* Et præter eos *Lipsius* Manuduct. ad Stoic. Philosoph. Lib. I. c. XIX. *Magirus* in Eponymologico Critico. Gellius Noct. Attic. lib. XV. cap. XI. *Spizelius* de Vitiis Literatorum Comm. 2. p. 206. Et ipsa toties in varias linguas repetita versio laudes libri satis loquitur, quas magno numero recenset *Lipenius* Biblioth. Philos. p. 244. Quibus addi poterunt

(I) Editiones Gallicæ, Gvil. du Vair 1604. Lugduni. At Anonymi Paris. 1667.

(II) Belgica Amstelod. 1644. in 12mo.

(III) Germanicæ, Joachimi *Gerdes* Stockholm. 1649. & quæ longe curiosior est Cl. Weisii sub ficto CATHARINI CIVILIS nomine Lips. 1679. in 12mo inserta Scripto cui titulus: Die drey klügsten Leute der gantzen Welt v. supra n. 584. Distinctum autem est hoc Enchiridion capitibus LXXIX. complectens in edit. Lugdunensi Græco-Latina cum Commentariis Sulpicii ex versione Wolffiana 1640. in 4to. paginas 332. subjectusque index 6. foliorum. Impressæ simul Notæ *Salmasii* in Epictetum & Simplicium paginis 329. cum prolixo indice. Tabula item *Cebetis* Græce Arabice & latine cum paraphrasi Arabica Auctore Johanne *Elichmanno* p. 88. cum præfatione Salmasii. Cœteroqui adde superioribus *Menagii* Observat. ad Laert. p. 344 & *Du Pin* (c) Nouvell. Biblioth. T. 4 p. 27. b.

(a) Simplicius in proëmio Comm. ad Epistet.

Arrianus *vitam & obitum* Epicteti *prolixis libris est persecutus. Unde cognosci potest, qui vir ille fuerit. Idem Arrianus & hunc libellum, quod* Enchiridion *inscribitur, composuit, delectis ex Epicteti disputationibus Philosophiæ locis maxime idoneis ac necessariis & animos vehementissime permoventibus: ut ipse testatur in epistola ad* Masgalenum, *cui Opus ipsum dedicavit ut & amicissimo suo, & maximo Epicteti admiratori. Quæ ferme eadem & iisdem vocabulis sparsim in Arriani scriptis de Epicteti Exercitationibus inveniuntur.*

(b) Jacobi Gaddii de Scriptoribus. &c. Tom. I. p. 167.

Epictetus *Stoicus, quem Hierapolis Phrygiæ urbs protulit, quem natura claudum, fortuna servum & Iro pauperiorem fecit, laudes meritus & assecutus est maximas minimo libello, qui inscribitur* Enchiridion, *à* Politiano *latine versum, cui addita fuit ejusdem* Defensio ad Bartholom. Scalam. *Cui commentarii* Simplicii *Latine Ven. in fol. editi adduntur. Libellum Ep sane aureum, vel gemmeum conferrem ego (si fas esset) cum longe pretiosissimo libello de* Imitatione Christi Thomæ à Kempis, *seu* Gersonis, *cujus lectionem multos annos frequentavi, licet nil profecerim culpa mea, qui hunc auctorem appellarem* Epict. Christianum, *Epictetum vero dicerem* Gersonem Ethnicum, *vel* Stoicum.

(c) Du Pin Nouvell. Biblioth. Tom. 4. pag. 4. p. 27.
Le Manuel d'Epictete *qui suit dans cette edition de Rome, n' a rien de commun avec les Ouvrages de* Saint Nil. *Celui qui a donné cette édition, pretend que ce manuel a esté tiré par Saint Nil des Ouvrages d' Epictete: mais il n' en apporte point de preuves, & Simplicius nous apprend que celui qui a fait ce Manuel, s' appelloit* Arrien.

(929) EPICURUS, Neoclis & Chæreſtrates filius, *Athenienſis.* Ei ſuppoſitas eſſe L' *Epiſtolas* ab acerrimo ejus Antagoniſta DIOTIMO Stoico laſcivas prorſus, & impudicas, ex ipſius ingenio ortas, ex *Diogene Laertio* lib. X. pag. 708. oſtendit *Cave* epiſtola Islington. ad me perſcripta. 8. id. Decemb. 1676. Agnoſcit hoc quoque *Gaſſendus* Eth lib. I. cap. 2. p. 685. ad Vitæ Apologiam nos remittens; in libris enim de Vita & Moribus ubi de Epiſtolis ejus agit p. 25. 26. nihil hujus meminit. Fictæ autem hæ ſunt Epiſtolæ tanquam ab Epicuro in Chryſippum ſcriptæ, cui ſuppoſitas *Friſius* Biblioth. Geſner. p. 104. b. ait Diotimo quasdam, quas easdem eſſe cum illis quæ Epicuri nomine ad Chryſippum efficitæ ſunt, conjicio. Cæterum hanc fraudem Diotimo Capitalem fuiſſe recenſet *Jonſius* de Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ lib. II. Cap. xv. pag. 195. (a) adde lib. I. c. xx. pag. 107. 108. & *Menagius* Obſervat. ad Diogen. Laertii lib. x. pag. 446. (b)

(a) Jonſius de Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ lib. II. c. xv. p. 195. 196.
Horum temporum æqualis erat DiotimusStoicus *Zenonis Epicurei omniumq; Epicureorum acerrimus inſectator, qui Epiſtolas, quibus Philoſophorum priſcorum vita perſtringeretur, nomine* Epicuri *fictas edidit & hac ratione Epicurum ejusq; diſcipulos contemtui atq; ludibrio expoſuit. Optimè verò factum à* Laërtio *l. X. qui veritatis amore fraudem detegit, & Epicuro neq; iſtas neque alias laſcivas epiſtolas, confictas quippe a Diotimo Stoico, eſſe tribuendas, aliterq; de Epicuro ſentiendum eſſe docet. Audit is male non ſuo merito aut culpa, ſed Stoicorum iniquitate, atq; invidia.*
Pag. 196. Diotimo *autem impoſtori male iſta fraus ceſſit, ita ut morte eam luere coactus fuerit. Etenim* Zeno *Epicureus ille, quem Epicureorum Coryphæum appellat Philo ap. Cic. l. 1. de Nat. Deor. quemq; Athenis cum Attico ſe audiviſſe indicat idem* Cicero *l. II. & V. de Fin. l. III. Tuſc. Quæſt. l. I. Acad. Quæſt. quem* Sidonium *nominat* Laërtius *l. VII. & X. Hic, inquam, Zeno non modo Stoicis convitia reddidit dum* Chryſippum Cheſippum (*non,* Ciſippum, *ut quidam Codices habent,*) *vocavit,* Apollodorumque Syllum (*forte* Ephillum Stoicum, *de quo infra vel potius interjecto diſtinctionis ſigno* Apollodorum, *Syllum*) *cæterosq; maledictis inſectatus eſt, teſte* Cicerone *l. 1. de Nat. Deorum, ſed Diotimum iſtum quoq; de falſis atq; ſpuriis Epiſtolis Epicuro ſuppoſitis accuſavit, remque eo deduxit, ut capitis damnaretur,* Athenæus *XIII, 9.*
Θεότιμος (leg. Διότιμος) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπικούρου βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς ἀνῃρέθη, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς ὁμωνύμοις.

(b) Menagius Obſervat. ad Diogen. Laerti. lib. *X.* p. 446.
Διότιμος δ' ὁ Στωϊκὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν Ἐπιστολὰς φέρων πεντήκοντα ἀσελγεῖς, ὡς Ἐπικούρου.
Quo nomine accuſatus a Zenone Sidonio, capitis damnatus eſt, refert Athenæus *XIII 9. ex Demetrio Magnete:* Διότιμος, (*ita legendum rectè monent Viri docti, non* Θεότιμος, *ut vulgo legitur,*) ὁ γράψας τὰ καὶ Ἐπίκουρον βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς, ἀνῃρέθη, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις. *Etiam crimine illo* ἀσελγείας *Epicurum* Tullius *liberat libro III. Tuſcul. Quæſt. Quid? Ergo tu Epicurum exiſtimas iſta turpia ſcilicet voluiſſe, aut libidinoſas ejus fuiſſe ſententias? Ego vero minimè. Video enim ab eo dici multa ſeverè; multa præclare.*

(930) EPIMELIO Theoroſte. Prodiit eo nomine *Drama latinum* Contra Sigliani. Cujus verum Auctorem detegit *Michaelem Angelum* TORCIGLIANI, la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. LXXIIX. p. 78. (a) Le *glorie de gli Incogniti* hujus dramatis quidem non meminere inter opera *Torcigliani* Genuenſis, indicant tamen, aliqua hujus Auctoris inter aliorum opera ſparſa conſpici p. 338 *Torcigliani* non ſine encomio meminit *Bibliotheca Aproſiana* p. 144. 151.

(a) Villani la Viſiera Alzata Hecatoſt. n. LXXIIX. p. 78.
LXXIIX. MICHEL ANGELO TORCIGLIANI. *Cittadino Lucchese nel* Buratto *di* Carlo Galliſtoni *à pag. 122. e ſegu. Si portano alcuni verſi cavati dall'* Occhio Comico. *Drama Latino* d' Epimelio Theoroſte *contro lo Sigliani. Sotto queſto nome va Maſcherato il* Torcigliani.

(931) EPIPHANIUS, Epiſcopus Conſtantienſis.

(I.) Ejus nomine extant *Orationes Octo* citatæ a *Caveo* Hiſtor. literar. Scriptor. Eccleſiaſticor. p. 131. qui eas autumat eſſe EPIPHANII cujusdam JUNIORIS. (a)

(II.) Tribuitur quoque ei vulgo liber II. *de Ponderibus & menſuris* vid. Cave. loc. cit. & Friſ. Biblioth. Geſner. p. 217. Quem tamen ei abjudicat *Latin. Latinius* Tom. II. Lucubration. p. 142. 144. indicante *Symbola Rauſchiana.*

(III.) Novem *ſermones cum libro de Myſterio numerorum* an EPIPHANIO JUNIORI alii recte tribuatur v. diſputantem du Pin verbis ſub (b) excerptis.

(a) Cave Hiſtor. Litterar. Script. Eccl. pag. 131.
Orationes VIII. viz. In Feſtum Palmarum, In Chriſti ſepulturam, In Chriſti Reſurrectionem, In Chriſti Aſſumptionem, De laudibus B. Mariæ Virginis, In Feſt. Palmarum, De Numerorum Myſteriis, De Chriſti Reſurrectione; Epiphanii *cujusdam* Junioris *videntur. Plures enim Epiphanii in Cypro Epiſcopale munus obierunt.*

(b)

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccles. T.II. p. 297. a.

Si nous en croyons le Pere Petau, *les* neuf sermons, *&* le Traité des Mysteres des Nombres, *qui portent le Nom de Saint* Epiphane, *ne sont point de l'Evêque de Salamine, mais de quelque* autre Evêque *qui avoit ce même nom, comme on le connoit par le stile & par quelques autres indices. Je ne voi pas neanmoins que ces ouvrages soient plus indignes de S. Epiphane que la Physiologie, & je n'y trouve pas une si grande difference de stile.*

---

(932) EPITIMIUS, *Andreas : Hartmannus* BAIERUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 550. adde p. 316. ubi hoc nomine Beierum tradit scripsisse in *Episcopum Catholicum* suæ Regionis, titulum scripti reticens.

EQUES v. *Polonus.*

---

(933) ERANDRE. Personatum nomen est sub quo edidit *Honoratus* LAUGIERIUS *de Protheres Lettres amoureuses, ou galantes*, ut indicant l'Histoire de l'Academie Françoise (a) p. 342. & *Baillet.* deguisemens des Auteurs p. 315. & in Catalogo des Auteurs deguisez, p. 550.

(a) Histoire de l'Academie Françoise. p. 342.

De Porcheres Laugier. *Honorat Laugier, sieur de Porcheres, Provencal. On a imprimé de luy diverses Poesies, dans le Recueil. Et* cent lettres amoureuses *sour le nom d'* d'Erandre.

---

(934) ERASMUS, *Episcopus Arosiensis.* Ejus nomine prodiit Hamburgi 1588. in 8vo liber, de *Consecratione Eucharistiæ, contra Herbestum.* Deberi autem hoc scriptum *Laurentio* PETRI, Archiepiscopo Upsaliensi, ex *Schefferi* Suecia Literata p. 24. (a) in proclivi erit.

(a) Scheffer. Suec. Lit. pag 24. *M. Laurent.* Petri Nericius -- Dissertationem de Consecratione Eucharistiæ & utraque specie *sub nomine* Erasmi *Episcopi Arosiensis, contra Herbertum sacerdotem Pontificium, & Catharinæ Regis Johannis uxoris Concionatorem & Confessionarium conscriptam Ao 1573. & deinde typis editam studio Abrahami Andr. Angerm. Hamb.* 1588. *in 8.*

---

(935) Desiderio ERASMO Roterodamo vivo, Dominicanum Monachum quendam Lutetiis Parisiorum *Colloquia* ipsius indocte admodum & inficete depravasse suis assumentis, operæ pretium est legere apud ipsum in *Epistola ad Jo. Botzhemum* Abstemium, Tomo primo operum suorum præfixa, (a) quorum Catalogum percenset p. 5. & 6. Simile factum in *Epistolis ejusdem* ab ignoto commissum, vid. apud Rob. *Cocum* Censuræ p. m. 437. (b)

Adde *Prideaux* Orat. IX. §. VI. pag. 86. (c) de libello, qui de Constructione octo partium Orationis inscribitur, & communiter sub Erasmi nomine circumfertur, Ludovicus Vives de Tradend. Disciplin. lib. III. fol. 104 b. asserit: LILIUM peperisse, Erasmum concinnavisse.

Quomodo librum *de duplici Martyrio Erasmus Cypriano* supposuerit, diximus ad Cyprianum, supra; quibus adde *Bailletum* deguisemens des Auteurs p. 209.

(a) Erasmus in Epistola ad Joh. Botzhemum Abstemium, Tomo primo operum suorum præfixa.

Accidit & aliud quiddam huic operi memorabile. Excusum est nuper Lutetiæ *correctis, hoc est, depravatis aliqvot locis, quæ videbantur attingere monachos, vota, peregrinationes, indulgentias, aliaque hujus generis, quæ si plurimum valerent apud populum, uberior esset istis quæstus. Verum hoc ipsum fecit adeo stulte, adeoque indocte, ut scurram quempiam è trivio fecisse jures, quum autor tam insulsæ fabulæ feratur Theologus quidam ordinis Dominicani, natione Saxo. Quorsum attinet addere nomen & cognomen, quod nec ipse cupit supprimi? nescit tale portentum pudescere, citius laudem etiam petat ex scelere. Addidit impostor novam Præfationem meo nomine, in qua facit tres viros in uno puero instituendo sudantes :* Capitonem, *qui tradiderit literas* Hebraicas: Beatum, *qui* Græcas: me, *qui* Latinas. *Horum utroque facit me tum literatura, tum pietate inferiorem, significans in* Colloquiis *insperſa quædam, quæ Lutheri resipiant dogmata. Atque hic scio, quosdam sublaturos cachinnum, quum legent Capitonem ab isto qui sic odit* Lutherum, *optimi doctissimique viri elogio prædicatum &c.*

Hoc perinde est, ac si quis offis sanguine imbutis vulnus mentiatur in humano corpore, ac mox idem sublatis quæ admoverat, vulneri medeatur. Dicit illic puer quispiam confessionem quæ fit Deo *præcipuam esse. Ille correxit, asseverans confessionem quæ fit* Sacerdoti *præcipuam esse. Ita prospexit periclitanti confessioni. Unum hoc exempli causa retuli quum in hujus generis sycophantiis creber sit. Atque hæc scilicet respondent palinodiæ, quam ille sub meo nomine pollicetur in falsaria præfatione, quasi cujusquam sit canere palinodiam erroris alieni, aut quasi quicquid illic sub quacunque persona dicitur, meum sit dogma. Nihil enim me movet, quod hominem nondum sexagenarium facit prægravi senecta. Olim capitale erat edere quicquam alieno nomine, nunc tales sycophantias in vulgus spargere ficto ipsius nomine qui traducitur ludus est Theologorum. Nam vult Theologus videri, quum res illum clamitet, ne pilum quidem tenere rei theologicæ. Nec dubito quin furcifer ille mendaciis suis imposuerit famelico typographo: non enim arbitror quenquam esse tam insanum, qui sciens tam indoctas nænias velit excudere. Deploratam hominis audaciam mirari desii, posteaquam intellexi esse pullum è nido Bernensi quondam elapsum, plane ἐκ κακῆς κόρακος κάκιστον ᾠόν. Illud demiror, si verum est, quod adfertur, apud Parisios esse theologos qui sibi plaudant, quod tandem nacti sunt hominem qui eloquentiæ suæ fulmine disjiciat universam Lutheri factionem, & Ecclesiam pristinæ restituat tranquillitati. Nam scripsit &* adversum Lutherum, *ut audio. Et postea Theologi queruntur se à nobis traduci, qui studia ipsorum tantis vigiliis adjuvamus, quum ipsi volentes amplectantur talia monstra, quæ plus dedecoris adferunt ordini theologorum, atque etiam monachorum, quam quivis quamlibet maledicus hostis posset. Qui tale facinus audet, idem non dubitabit incendium, aut veneficium admittere. Atque hæc* excu-

excuduntur Lutetiæ, ubi nefas eſt vel Evangelium excudi, niſi Theologorum cenſura comprobatum. *Hoc Colloquiorum opus poſtremum exiit auctum coronide, anno 1624.*

(b) Rob. Cocus Cenſuræ pag. 437.

Eraſmo falſo tributa nonnulla. Eraſmus *in Epiſtola ad* Vulturium Neocomum *citatur à* Bellarmino, *ut probet:* Mores Evangelicorum eſſe peſſimos. *Theologus quidam Dominicanus Lutetiæ, Eraſmo vivo, (quod Eraſmus liquido convincit, meritoque taxat) quædam Eraſmi nomine ſcripſit, & excudit, ad fidem Pontificiæ doctrinæ conciliandam illius authoritate, quæ ille nunquam ſomniavit. Quanto credibilius eſt factum eo mortuo? Certe, eo vivo, vel mortuo, hanc Epiſtolam confictam fuiſſe credibile eſt, cum in libro Epiſtolarum quem excudit* Frobenius, *nulla talis reperiatur. Nam liber ille complectitur Epiſtolas univerſas quotquot* Eraſmus *unquam evulgavit, aut evulgatas voluit, ut ex Titulo patet.*

(c) Jo: Prideaux Orat. IX. §. VI. pag. 86.

Sed quid conclamata refodio? Quam celebris erat Eraſmus, *& merito ſuperiori ſeculo? Invenit tamen* Dominicanum *quendam (ut dolens ſcribit ad Johannem* Abſtemium) *qui ſub ipſius nomine ſcripſiſſet, & edidiſſet non nulla, ad Monachorum cauſam ſtabiliendam; de quibus ipſe ne per febrem quidem unquam ſomniavit. Quin &* Bellarminus *ejusdem quandam citat Epiſtolam, qua contendit probare mores Evangelicorum eſſe peſſimos; quæ inter opera Eraſmi (quod ſciam) nusquam comparet.*

(d) Baillet deguiſemens de Auteurs pag. 209.

C' eſt ainſi que nous excuſerions *Eraſme* „d' avoir pris le maſque de S. Cyprien pour traiter du double Martyre s' il ne s' eſtoit point dementi dans certaines circonſtances qui ont bleſſé le vrayſemblable dans ſon ecrit, faute de prendre garde aux lieux & aux temps: quoy qu' il ſoit toujours vray de dire que ces exemples ſont d' une conſequence dangereuſe ſur tout dans les choſes qui concernent la Religion ou l' intereſt public. Car lors qu' il ne s' agit que d' une affaire de particulier à particulier & ou une choſe indifferente d' elle même, il ſemble qu' on ne doive pas s' intereſſer avec tant de chaleur à pourſuivre le crime d' impoſture dans un Auteur qui n' auroit ſuppoſé ſon ouvrage à quelqu' Ancien ou à quelque homme d' autorité, que pour exercer ſon ſtile ou pour tâcher de l' imiter ou de prendre ſon eſprit. C' eſt peut eſtre le tour qu' on pourroit prendre pour excuſer *Sigonius* d' avoir ſuppoſé un de ſes Traitez à *Ciceron.*

(936) ERASMUS FRANCISCI. Sub ejus nomine aliquot ſcripta prodierunt aliorum Auctorum, de quo ipſe conqueritur in dem Verzeichniß ſeiner Schrifften/ pag. 4. vide Franciſci infra.

ERASMUS v. *Hafnerus.*

- - - *Irenicus.*

ERASMUS v. *Sabinus.*

(937) *Matthias* ERBIUS. Ejus nomine extat *Turca*, de *Religione*, *Potentia & Imperatoribus Turcicis.* German. 1566. Inchoatus ab *Erbio*, at a BULLINGERO recognitus auctusque. *Höttinger.* Biblioth. Tigur. p. 79.

(938) EREMICOLA, *Gratioſus*: *Hippolyte* de S. GEORGE. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez pag. 550.

(939) EREMITE EXOCIONITE *Euſebe: Pierre* ALLIX. douteux. *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez. p. 550.

(940) EREMITA PELLEGRINO. Extant hoc nomine impreſſa Romæ *duo Volumina Hymnorum & canticorum ſpiritualium*, quorum Autorem *Toppius* in Biliotheca Neapolitana p. 51. indicat eſſe *Bonaventuram* DE VENERE, Eqvitem Neapolitanum di Chieti. (a) *Thomaſinus* in Elogiis, & *Ghilini* in Theatro de ſcriptore hoc tacent.

(a) Toppius in Bibliotheca Neapolitana pag. 51.

Bonaventura de Venere, *gentil' huomo di Chieti, erudito in lettere humane, nato nel 1537. da Gio: Antonio de Venere, e Margarita de Podio, famiglie nobili, & antichiſſime de quella: toccato da gran inſpiratione Divina, laſciò tutte le commodità della ſua Patria, e Famiglia, eliggendoſi una Vita eremitica, del Terzo ordine di S. Franceſco, nel Contado di Perugia &c.*

Diede alle Stampe in Roma due Volumetti di Canzoni, e lodi ſpirituali, *dedicate alle Signore Monache di Torre di Specchio, col titolo dell'* Eremita Pellegrino *à ſpeſe d' un ſuo divoto. Romano, che io l' havea, ne mi ricordo in che anno ſtampati, perche miſi brucciarono con le altre coſe mie in* Chieti *in tempo delle paſſate revolutioni.*

(941) Georgii ERHARDI Franci nomine, *Symbolæ doctiſſimæ ad Petronium* extant, in editione Anno 1610. in 8. à *Goldaſto* curata. p. m. 521. & ſeqq. Ejusdem nomine prodiiſſe quoque *ὁμολογούμενα*, ſive *Elogia, teſtimonia & judicia de Petronio*, (quæ absque auctoris ullo nomine modo memoratæ editioni præfixa leguntur) memorat, auctori ſuo *Michaeli Caſpari* LUNDORPIO illa reddens *Jo Petrus Lotichius*, in editione ſua Petronii 1629. Francof. in 4. publicata, quod etiam notavit *Geisler.* dec. 5. n. 7.

Addunt huic *Sagittarium* de Janus p. 100. & *Rupert.* & Saluſt. p. 13. Marginalia *Normanniana.* Vide etiam *Colomeſ.* Melanges Hiſtoriques p. 51. & *Baillet.* liſte des Auteurs deguiſez p. 551. At GOLDASTO ipſi adſcribere mavult *Daumius* in Epiſtola d. 20. Octobris 1677. ad me data. v. præf. C *Tilebomeni* ad Typogr. p. 5.

ERIGENA v. *Scotus.*

(942) ERMANU POLITO. Impreſſum ejus nomine fuit Paduæ 1644. in 4to. *Calendarium Perpetuum*

Perpetuum quod *Emanueli* PORTO ex reducto *Anagrammate* restituit *Villani* nella sua *Visiera Alzata*. Hecatost. num. XXXII. p.48. (a) & *Cinelli* Bibl. Volante Scanzia VI p. 37. a. qui his ipsis Villani correspondentibus, addit in fine: *Questo Opusculo è* di Emanuel Porto, *essendo* Ermanu polito *il suo anagramma*.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num.XXXII. p.48.

XXXII.

EMANUEL PORTO Hebreo in Padoua diede alle Stampe.

Perpetuo, e facil Mettodo per sapere in qual siuoglia anno l'Aureo numero, il Ciclo Solare, l'Inditione Romana, l'Epatta, il far della Luna, la Pasqua, tutte le Feste mobili, Auuento, e quattro Tempora *il tutto conforme allo stil vecchio, e nuovo, per gli anni passati, e per gli anni auuenire. Opera di* Ermanu Polito. *In Padoua per G.B. Pasquati M. DC. XLV. 4.*

(943.) ERMENGARDUS. Ei à *Jacobo* GRETSERO suppositum librum qui *contra Waldenses* inscribitur, docent *Acta Eruditor. Lips. 1684. p. 222. Sotwel* in recensendis Gretseri operibus satis prolixus, pag. 370. 371. de hoc scripto plane silet.

(944.) ERMINII Taciti nomine, scripsit italice *vitam Petri Fabri, primi sociorum Ignatii Lojolæ*, Romæ 1629. 8. excusam, & ex Latina Nicolai Orlandini Lugd. 1617. in 8vo edita, expressam *Terentius* ALCIATUS, Jesuita Romanus, uti testantur *Alegambe.* p. 429. & *Leo Allatius* in Apibus Urbanis p. 238.

Eadem habent *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu pag. 754. *Witten.* Diar. Biograp. anno 1652. d. 10. Nov. *Teissier* in Catalogo Auctorum & Biblioth. p. 299.

(944. α) ERNESTI CANDIDI Westphali personati *Parentatio*, quam sibi ipsi ante fatalem casum dixit, auctorem habet *Ernestum Casimirum* WASSERBACH, a quo est quoque *Hermansula Saxonica* sub Præsidio meo ventilata: misit ipse mihi opusculum, unius folii, lepidum. Impressum uti subscripsit Leodii 1694. 12. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(945.) ERNEST *Landgrave* de HESSE: *Adrien & Pierre* de WALEMBURG. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 551. Citat Ernesti Hassiæ Landgravii nomine Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 232. b. *Tres Propositiones Theologis Darmstadinis factas.* & p. 189. *Actionem Secundam Theologorum Pontificiorum* ab Ernesto, Hassiæ Landgravio, consideratam: quam posteriorem ibidem expresse Joanni *Crocio* asserit. Extant præterea ejus nomine Epistolæ Duæ ad Duces Brunsvicenses & ad Theologos simul impressæ Helmstad. 1651. in 4. pp. 20. cum Responsione Calixti 17. paginarum.

(946.) ERNESTUS FRIDERICUS Marchio BADENSIS. Ejus nomine, adque illius Apostasiam defendendam prodiit anno 1599. liber, cujus auctorem *Calvinianum* STAFFORDIENSEM appellat Symbola *Flensburgo-Molleriana.*

(947.) ERNOLDUS, s. ARNOLDUS, *Abbas Bonevallis* Auctor perhibetur vulgo *librorum quatuor de Vita Bernardi*, ut ex *Henrico de Gandavo* notat etiam *Vossius* de Historicis Latin. lib. II. cap. LIII. pag. 434. 435. ad quem locum tamen *Sandius* p. 135. notat, *Secundum librum de vita Bernhardi*, adscribi etiam BERNARDO *Abbati Bonævallis* Vide in Anonymis n. 1215. 1216.

(948.) *Andreas* ERNSTENBERGER. Ei quomodo à multis adscripta sit *Autonomia*, quæ sub *Francisci* BURGKARDI nomine prodiit, vide *Peudonym.* num. 495. Ast hunc tractatum ipsi *Francisci* BURGKARDO, Cancellario Moguntino asserit *Springer* pag liminari de Pace Religiosa 1607. in 4to. Indicante *Symbola Normanniana. Mastrichtianus margo* allegans *Hartnacci* deduct. contra Jesuitas p. 168. vocat eundem Cancellarium *Coloniensem.*

EROLDO v. *Crotta.*

EROMENE v. *Biondi.*

EROTINUS v. *Didascalicus.*

ERRE v. *Gevu.*

ERYCUS v. *Rhonæus.*

(949.) *Paulus* ERYNACHUS. Assumta Persona est *Joannis Baptistæ* SINNIGH, cujus fontem aperit *Bailletus* deguisemens des Auteurs p. 311. (a) adde p. 551.

(a) Bailletus Deguisemens des Auteurs. p. 331.

Enfin, le Sieur Sinnigh *se croyant parfaitement couvert des armes de saint Paul, & inaccessible aux traits de ses adversaires comme un herisson, s' est donné le nom de* Paulus Erynachus, *dans sa* Triade des Peres sur la Grace.

(949. α) *Lucas* ESCARBOTUS, Mexicanus. Edidit luce donatum & latine versum Alitophilum, Nov-antiquam Comœdiam, nunquam antehac editam, quæ omnium in urbe Mexico anteactarum comparationem amplitudine vincit. *Satyricon* quod editum est in 12. & recusum in 4to ante annos plusquam XX. plagulis binis. Id tum temporis falso D. Rudolpho CAPELLO, P.P. hujus Gymnasii, adscribebatur, ut ex Apologia impressa, constat, & magis adhuc aliquibus supplicibus ejusdem libellis Mstis ubi horrendis formulis ejerabat omnem ejus facti conscientiam. Verus scripti Auctor postea compertus est *Joh.* BLOMIUS Bibliothe-

carius, qui suspendit se ex delirio Melancholico mero; putans illos in quos invehit hoc scripto, suos persecutores esse, qui tamen de illo nec cogitabant. v. *Philalethes infra.*

(950.) ESCLAPEZ. Personatum hoc nomen esse, sub quo quod lateat JACOBINUS quidam HISPANUS, refert *Journal des Savans* de l'an. 1666. p. 207. 208. Plura occurrunt supra de scriptis hunc librum insecutis in Amadæo GVIMENIO.

(950. a) ESCLAVE *Fortuné: Michel Amboise* de CHEVILLON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 551. Anonymam Comœdiam inter auctores Pseudonymos collocans.

(951.) *Barth.* de ESCOBAR. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p 233. a. (I) *Conciones de Festis Christi Domini* Mussiponti 1625. (II) *Concionum Tomus Quadragesimalis* Lugd. 1617. (III) *Conciones super omnes festivitates B Virg. Mariæ* Par. 1624. & addit ibidem *Hyde* Autorem hunc alias vocari SCOBARIUM vel de SCOBAR. Plura Ejus scripta vide apud Nicolaum *Antonii* Biblioth. Hispan. p. 151. b. *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu pag. 106.

(952.) ESDRÆ qui tribuitur *liber secundus*, quod sit NEHEMIÆ, cui etiam alias inscribitur, vide apud *Sixtum Senensem* lib. 1. pag. 10. *Bellarm.* ad A. M. 3521. & alios citatos in pr. cap. 1. de *Anonymis.*

Addit hic *Hotting.* Thes. Phil. 514. *Margo Normanni.* Consentit *Huetius*, in Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. c. XIV. p. 303. Et Esdræ, *prioris* quoque ei cognominis *libri capita priora sex* abjudicata INCERTO AUCTORI, qui tamen tempore Darii Hystaspis vixerit, afferit loc. cit. p. 299. & 302. (a) addit quod eidem *Esdræ* falso adscripti sint libri *Josuæ*, 266. *Judicum* p. 283. *Ruth.* 287. Regum 294. *Paralipomenon* 298. quibus *Pentateuchon* jungunt Acta Erudit. Lips. Ao. 1686. p. 434. Vide *Vallemont* Elem. de l'Histoire T. II. p. 51. Titulis XIV. XV. XVI. Sed de his suo loco cap. I. dictum jam pridem habemus, quantum instituti ratio tulit.

(a) Huetius Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. cap. XIV. p. 299. 203.

Post solutos quoque Babylonica captivitate Israelitas, Libros Paralipomenon *esse compositos, argumento est finis inscriptionis, qui redditum Ebræis per* Cyrum *libertatem fuisse narrat. Præterea cum hic ipse Libri finis repetatur* αὐτολεξεὶ *initio libri* Esdræ, *hinc effici videtur unius esse utrumque & ejusdem Scriptoris, qui pro suo jure ad historiarum suarum contexendam seriem verba ipse sua usurpaverit, perinde ut à vetustis quibusdam Scriptoribus factum* Grotius *observavit. Initium autem libri Esdræ incerti esse Auctoris ostendam inferius, qui* Da ium Hystaspidem *regnantem viderit, & ad Artaxerxis usq; Longimani ætatem vitam suam prorogaverit. Ergo & Auctor libri Paralipomenon incertus est; ætas vero in Darii Hystaspidæ &* Artaxerxis Longimani *tempora incidit. Nos igitur hac in parte discedimus ab Ebræis, qui libros Paralipomenon post librum Esdræ scriptos opinantur, ac istum illosque Esdram habere Auctorem; quod eatenus verum est, quatenus eos digesserit Esdras, & sex priora libri sibi cognominis capita subnexuit, quæ & deinde continuavit.* -----

Pag. 302. *Trita est & vulgaris omnium opinio librum priorem Esdræ, qui solus apud Ebræos* Esdræ *dicitur, cum secundus* Nehemiæ *nomine inscribatur, Esdram auctorem habere: & vix quemquam ab hac sententia deflectentem reperias. Ego libri hujus capita sex priora eumdem scripsisse ajo, qui Paralipomena, ut ex horum fine colligi potest, quæ initio libri prioris Esdræ repetit, uti supra observavi, cum de Paralipomenis agerem. Præterea capitum illorum Scriptorem rebus ipsis quas narrat, interfuisse declarant hæc capitis quinti verba:* ad quod respondimus eis, quæ essent nomina auctorum ædificationis illius. *Atqui ædificatio illa absoluta est anno sexto Darii, ejus videlicet qui fuit Hystaspis filius. Id docet sequens caput. Igitur quisquis priora hæc scripsit capita, quem & Paralipomenon conditorem fuisse diximus, vixit Darii hujus temporibus. Sed & ad Artaxerxis tempora vitam produxit, utpote cujus non semel meminerit sex his prioribus capitibus. Is autem* Artaxerxes *alius esse non potest quam* Longimanus. *Porro Scriptorem horum sex Capitum alium esse ac Esdram ex istis verbis concluditur, unde initium sumit septimum caput:* Posthæc autem verba, in regno Artaxerxis regis Persarum, ipse Esdras ascendit de Babylone. *Nam cum Hierosolymæ fuerit tempore Darii Scriptor priorum sex capitum, Esdras vero Hierosolymam venerit regnante Artaxerxe, sequitur alium esse sex priorum capitum scriptorem ac Esdram.*

ESERF v. *Negrui.*

(953.) ESPERANT l' *Humble: Jean le* BLOND. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 551.

(954.) L' ESPINOEIL, *Charles de: François* GARASSE. *Baillet* liste des Auteurs pag. 551. Is *Convivium Sapientum*, adversus D. D. Servinum & Gillotium edidit quem famosum libellum P. *Cottonus* excudendum, & furtim spargendum curavit, per notissimum emissarium Jesuitarum. Quem in eo facinore depræhensum, dies octo habuit carcer, donec Regina matre D. Servinum facile exorante, dimissus est: ut habet *Vergerius Sancyranus* sub nomine *Petri Aurelii* Tom. III. operum suorum præfixo indice Jesuitarum, qui in Certamen Theologicum (ut Autor exemplo Sirmondi se loqui ait) larvati prodierunt.

(955.) *Lubertus* ESTIUS *Salomonis* ALBERTI Opus de *Formulis Remediorum* parum honesto plagio sub suo nomine edidit, teste Pet. *Laurenbergio* in lauru Delphica, quem citat G. Hieron. *Welschius* in Tr. de Vena Mediensi, c. X. p. 260. Vitam Esthii hujus (Med D. & P. P. Heidelb.) invenies in Melch. *Adami* vitis Med. Germ. pag. 399.--402.

(955. a) ETHAN quod non sit auctor *Psalmi 89.* DAVIDIS, vide apud citatos supra, ad

ad nomen *Aggæus*. Quibus addit *Diecmanniana nota* hic:

Contrarium tuentur Witsius *Miscell. sacr. l. I. C.* 16. *p.* 171. 172. *Sal.* van Til. *Digt-Sang-en Speel-Konst soo der Ouden, als bysonder der Hebreen p.* 200. 201.

---

(956) Parthenius ETIRUS est *Petrus* ARETINUS v. *Rhod.* n. 26.

xxvi. Scav. 61.

PARTENIO ETIRO. Pietro ARETINO „per Anagramma seu Metathesin literarum: „vide hoc confirmantem, & scripta sub hoc no-„mine sequentia enarrantem *Ghilinum* Theatro „d' huomini letterati, part. I. pag. m. 192. „*Specchio dell' Opere di Dio. Parafrasi sopra 7. Sette Salmi. Vita della beata Virgine. Humanita del Figlivol di Dio. Vita di S. Catharina Vergine & Martyre.*

Addit Jesu, Maria *Ginanini* Venetus Bibliopola in suo indice a se editorum, quem PiiMutii considerationi sopra il Tacito in 4. 1642 editæ præfixit *Lettere di Partenio Etiro* 8. reliqua eodem quo hic ordine in 12. edita enumerat, quæ & habet *Crassi* Elogior. part. I. p. 40.

Confirmat hæc *Journal des Savans* de l'an 1686. pag. 508. & *Baillet*, Deguisemens des Auteurs p. 136. (b) & p. 551. At *Symbola Sperlingiana* Paulo SARPIO vel SERVITÆ, Veneto (quem & sub nomine, SUAVIS POLANI Historiam Concilii Tridentini nobis dedisse suo docuimus loco anonym. c. xv. libros hos asserit, quo fundamento, ignotum. Adde Jugements des Scavants Tom. IV. part. I. præfationis p. 133. (c)

(a) Journal des sçavans de l' an 1686. pag 508.

Aretin *changea tout jusqu' à son nom, qu' il cacha dans les livres de* devotion *qu' il composa sous celuy de* Partenio Etiro.

(b) Bailletus Degvisemens des Auteurs pag. 136.

Pour joindre quelque Italien à cet Espagnol, je vous allegueral l' exemple du fameux Aretin *qui paroit avoir eu honte de mettre à la teste de ses Livres de pieté un nom aussi decrié qu' etoit le sien. C' est peut être la plus favorable des raisons qu' on pourroit apporter pour expliquer le Changement de Pietro Aretino en celuy de* Partenio Etiro, *qui paroit Auteur d' une Paraphrase sur les Pseaumes de Penitence, & de quelques Vies des Saints.*

(c) Jugements des Scavants, sur les principaux Ouvrages des Auteurs. 12. Paris. Tom. IV. part. 1. præface. pag. 133.

On n' ignore point, quelle a été la conversion du fameux Aretin. *On n' a trouvé rien en luy qui ne fut changé, jusqu' à son nom: & quelques-uns pretendent, qu' il a si bien reussi, qu' il n' est presque pas possible de reconnôitre dans les livres de devotion de* Partenio Etiro, *les marques du vieil homme, qui sont si fortement empreintes dans les ouvrages de* Pietro Aretino.

---

(957) ETROBIUS *Joannes: Jean* BEROTIUS. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 551. per *Anagramma.*

---

(958) ETTONVILLE, *le sieur de: Blaise* PASCAL. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 551.

D' ETTORE v. *Calcolona.*

---

(959) ETTORE *Rocobella, Marco: Charles* TORRE: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 551. Edidit autem *Carolus Bartholomæus* TORRE, Milanensis sub personato isto nomine, Italice: La Cleopatra, Drama per Musica. Al Sig. Battolomeo Narino. Per il Monza 1653. indicante *Biblioth. Aprosiana* p. 597. 598. & la Visiera Alzata Hecatostes num. xxvi. v supra in *Clearto.*

Idem Pentecostes num. XLIV. p. 131. & 132. Roccabellæ carmina per plagium sibi a COSELINO attributa scribit his verbis:

XLIV. RIME *Amorose* composte da STEFANO BOCCABELLA Romano. In Milano per il Monza M. DC. LIII. 12.

In proposito d'esse parmi di notare quello scrive il Glareano nel Grillo VII. della Grillaja a pag. 65. Essendo venuto nelle mani di M. F. Fulgentio Baldani Erem. Agost. in luogo di *Composte* sostituì *copiate*, *e* dopo Romano aggiunse, *dalle Rime del* GOSELLINI scriuendo in lode del Copista li seguenti Madrigali.

Del tuo leggiadro stile
La fama, e la gran lode
Non pur s' ammira ed ode.
Di la da Battro à Tile,
Ma gode ancor la machina celeste
Farti de nostri accenti, e tromba, & Eco.
Quelli che viuon teco
Gli ondosi flutti, i nembi e le tempeste
Temer non ponno che tua BOCCA BELLA
De le - - - - - affrena ogni procella.
Valersi d' alcun verso
Di classico Poeta
De la modestia non passò la meta
Anco il Petrarca, l' Ariosto, e l' Tasso
Giunsero à questo passo
Ma farsi Autor di tutto vn Canzoniero
Puzza d' infamia, e sà di Vituperio.

---

(960) EVAGRIUS, Monachus. Ei tribuuntur ab *Honorio Augustodunensi* libri, qui *Vitæ Patrum* inscribuntur, ex quibus saltem *Secundus* & *Tertius* RUFFINO debentur, judicante *Miræo* de scriptor. Ecclesiast. p. 46. (a) qui & ibidem vera hujus Auctoris scripta recenset (b) *Quartum* autem EVCHERIO adjudicat *Cave* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 238. b.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 46 Evagrius *Monachus* — *scripsit* — Adversum octo principalium vitiorum suggestiones — *ad similitudinem*

nem videlicet Domini — *Quod opus eadem simplicitate, qua in Græco inveni, jussus* in latinum *transtuli.* *Composuit & anachoretis simpliciter viventibus* librum centum Sententiarum — *quem ego latinum primus feci. Nam superiorem olim translatum, quia vitiatum & per tempus confusum vidi, partim interpretando, partim emendando auctoris veritati restitui. Composuit & cœnobitis & Synoditis* doctrinam aptam — vitæ communis; — *Edidit &* paucas sententiolas --- *quas similiter ego Latinas edidi.*

(b) Ibidem pag. 46. Cujus etiam liber.] *Ista Parenthesis male intellecta* Honorium *Augustodunensem in Catalogo*, Baronium, Bellarminum, Possevinum, *& alios magnos viros in errorem induxit; ut crederent libri illius, qui* Vitæ Patrum *dicitur, auctorem fuisse* Evagrium Ponticum. *Id primus observavit* Heribertus Rosvveidus, *in Prolegomeno* IV. §. V. *ad dictas Vitas Patrum* 1628. *a Moreto editas. Dicti porrò libri in editione Moretiana secundi & tertii auctor sive interpres fuit* Ruffinus *presbyter Aquileiensis: Ut Prolegomeno X. idem* Rosvveidus *docet. Atque in secundo libro cap. 27. exstat vita Evagrii Pontici: qui ibidem à scriptualium rerum scientia & incredibili abstinentia supra modum commendatur. Quas quidem laudes Evagrium ipsum de se texuisse, non est simile vero.*

(961) EVANDROPHYLAX. Prodiit ejus nomine An. 1672. Bresciæ *Antapologia adversus Apologiam Eudoxii Philalethis* in 4to. Auctorem Scripti declarat Leonardo *Cozzando* Librariæ Brescianæ partis I. p. 134. 135. *Vincentium* CALZAVEGLIA Brixianum, (a) adde *Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 311. Anton. van der Linden/ de Scriptis Medicis p. 166. Iisdem fere verbis *Mercklin.* in Lindenio Renovato hujus personati Scripti meminit. pag. 264. a.

(a) Leonardo Cozzando Libraria Bresciana partis I. p. 134.
Vincenzo Calzaueglia *Dottore di Medicina, & eccellente filosofo. Scrisse un libro.* De Theriacæ abusu in febribus pestilentialibus, *stampato in Brescia per Vicenzo Sabbio 1570. in 4. confutando Gioseffe* Valdagno *Medico Veronese, e Lettore nell' Academia degli Occulti in Brescia, il quale medicava contro l' opinione del Collegio de Medici Bresciani il mal delle Petecchie con la Teriaca, & ne adportò i fondamenti nel libro, ch' egli fece stampar in Brescia per l' istesso Sabbio 1570. in 4.* De Theriacæ usu in Febribus pestilentibus, *dedicato al Co: Roberto Auogadro, ma con puoco suo frutto, e vantaggio, poiche gli conuenne con Girolamo* Donzellini *pur medico, Bresciano e suo in ciò fautore, levarsi dalla Citta di Brescia, doue era l' uno, e l' altro in buon credito, e riputatione, e portarsi altroue, come di sopra habbiamo gia detto.*

(962) EVANS, vel *Jones.* Sub fictitio illo nomine edita est *Concio* quædam habita à *Thoma* LUSHINGTON, Oxoniæ, ut monet *Wood* Antiquitat. Oxoniens. l. II. p. 335. (a)

(a) Ant. Wood Historia & Antiquitat. Universalis Oxoniensis l. II. p. 335.

Erat sanè Vir doctus, sed ingeniosus magis quam prudens, & Sociniano dogmate non intactus. Dum in Academiâ adhuc versaretur, licet egregius concionator habitus, tamen offensam non effugit, in Concione quadam, in Matth. *XXVIII. ver. XIII. in quâ, cum quædam de Connubio Hispanico, quod tum agebatur, ipsi excidissent, & de Senatoribus Parliamentariis indecora quædam effutiisset, ad Palinodiam damnatus est. Erant autem in ea, & alia quædam quæ à non nullis blasphemiæ insimulata sunt, & ideo à Prædicatore in Dominica in Albis repetentis partes obeunte, castrari jussa. Prodiit nihilominus in publicum nuperis temporibus, sub nomine cujusdam* Evans *vel Jones.*

(963) Licentii EVANGELI Sacerdotis, *Præfatio in Marsilii Patavini, pro Ludovico Bavarico, Imperatore Romanorum, Apologiam*, quæ sub titulo *Defensoris Pacis primo*, deinde *Legislatoris Romani*, Francof. 1613. recusa prodiit, qnod sit *Beati* RHENANI, Patritii Selestadiensis, cujus alia multa habemus, indicium facit *Melchior Goldastus*, Monarchiæ Imperii, Tom. I. p. 647. quâ & seqq. exhibet eandem recusam.

Addit margo *Normanni James.* Biblioth. Oxon. 422. vide etiam *Bailletum* deguisemens des Auteurs p. 312. (a) & 551. ubi verum Autorem Scripti nominat Beatum Bildium Rhenanum.

(a) Baillet deguisemens des Auteurs, pag. 312.
Beatus Rhenanus *s' est nommé* Licentius Evangelus *dans ce qu' il a écrit contre quelques entreprises de la Cour Romaine, sous prætexte de parler pour la liberté Evangelique;*

(963. α) EVARISTUS, Papa.
De duabus Epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE, seu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell. Baron. Cocum. Rivetum. du Pin, Nat. Alexand. Gerh.* &c vid. Clariss. *Blondellum* in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias Primorum Episcoporum. Romanorum Epistolas decretal. & Gerh. von *Mastricht* in histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad pag. 268. Symbola est Mastrichtiana.

(964) EUBULIUS: METHODIUS *de Tyr.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 551.

(965) EUBULUS *Cordatus.* Eo nomine quædam extant *Epistolæ*, insertæ à Paulo *Colomesio* Epistolis *Clementis*, quas notis illustravit, ut indicant *Acta Eruditorum Lipsiensium* Anno. 1687. pag. 140. (a) ubi verum Autorem detegunt, *Ulricum* HUTTENUM, Eqvitem Francum, quod agnoscit etiam *Teissier*, Eloges des hommes scavans Tom. I. pag. 89.

(a) Acta Er. Lips. Anno. 1687. Mart p. 140.
Claudunt hoc Volumen (S. Clementis Epistolas duas ad Corinthios, recensitas notis adjectis a Paulo Colomesio, una cum Thomæ Brunonis Dissertatione de Therapeutis Philonis) *rariore.*

riores aliquot clarorum virorum epistolæ, partim nondum hactenus vulgatæ, partim accuratius editæ, aut rarius obviæ, quarum argumenta brevissime referemus. I. Eubulus Cordatus, *seu qui sub hoc nomine latet* Ulricus Huttenus, *Montesium post Alexandrum VI. & Julium II, quorum pessimos mores notat, sub Leone X. meliora sperare jubet.*

EUBULUS v. *Dynaterus.*

(966.) Irenæi EUBULI, Theologi Austriaci, *pro Pace perpetua Protestantibus danda, Consultatio Catholica* Friedeburgi 1648. primo publicata, doctissima, & omnibus à rerum usu publico juxtaque religionis ac eruditionis cura non omnino remotis innotuit non minus ac Illustris & Excellentissimus egregii hujusce scripti auctor, *Hermannus* CONRINGIUS, postquam in suis de Pace perpetua libellis, Helmstadii Ao. 1657. in 4. excusis, publice partum suum, quasi postliminio, genuinum ipsus agnovit ac probavit. Atque utinam omnes alii Pseudonymi auctores tam consulte feliciterque nominis occultationem adhibuissent! Hoc siquidem scriptum non modicum ad promovendam inæstimabilem pacem Osnabrugo Monasteriensem, momentum attulisse, noverunt ii, quibus temporis illius res gestæ & consilia vel aliqua tantum ex parte innotuerunt.

Addit hic *Nota Diecmanni* pro verbis: (*de Pace perpetua*,) De Pace civili inter Imperii ordines religione dissidentes perpetuo conservanda, &: Et: *Ita titulus habet editionis secundæ Helmst. auctioris* Anno 1677. additur.

Conringium ob assumtum fictitium nomen prolixe defendit Gerhardus *Titius* in Responso ad Vorstii Epistolam priorem pag. 10. 11. Citatur quoque sub Conringii nomine in *Catalogo Scriptorum ejus*, qui una cum Vita, ipsius Syntagmatibus duobus Epistolarum in editione Hamiana 1694. præfixus est, num. 9. Historicorum. Agnoscunt quoque les *Nouvelles de la Republique des lettres* Conringium Auctorem scripti sub nomine *Irenæi Eubuli editi* contra *Ernestum de Eusebiis*. Mars 1675. Hic vero adhuc *Heidegger.* histor. Papat. pag. 403. addit *margo Mastrichtianus.*

EUBULUS v. *Sarckmasius.*

(966. α) EUBULUS, *Theophilus* est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastes Slusanus in Flandria. Scripsit sub hoc nomine: De pointen van noodige reformatie, ontrent de kerck en kerkelyke, en belyders der gereformeerde kerk van Nederland 1678. 8. vid. Indicem scriptorum Koelmanni, post Durhami Comm. in Canticum ab eo Belgice versos. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(967.) EUCHARIUS, *Eligius*: ELOY *Houchart. Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 551.

(968.) EUCHERII Lugdunensis
(I) *Commentaria in Genesin, &*
(II) *Explanationes in libros Regum* 4. non illius, sed Angli cujusdam esse, *Bellarm.* ad A.C. 440. probat, ipsius BEDÆ vero putat *Sixtus Senensis* lib. 4. p. m. 282. cui adde *Rivet.* Crit. sacr. lib. 4. cap. 20. *Cocum* pag. 393. & seqq. & citatos *Oleario* pag. 152. 153.

Vide *Frisium* Bibliothec. Gesner. pag. 222. *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 238. b. & Maximilianum *Sandæum* in Theologia Symbolica. pag. 609. qui omnes pro suppostitiis habent, BEDÆ tamen cum *Sixto Senensi* præcise adscribere dubitant; in primis contra illum militat *Sandæus* loc. cit. (b) His addi meretur *Symbola Mastrichtiana.* (bb)

III. *Homiliæ L. ad populum* Eucherio Gallicano adscriptæ à *M.* Bignæo in Bibliotheca SS. Patrum assignantur maximam partem CÆSARIO ARELATENSI; à *Basilio* vero & *Zanchio*, HILARIO ARELATENSI, ab aliis EUSEBIO EMISSENO, apud *Sandæum* loc. cit. (c) qui tamen eas EUSEBIO GALLICANO asserere mavult. Ad *Eusebium Emissenum* inclinat *Miræus* Biblioth. Eccl. pag. 63. (d) Quosdam tamen earum etiam BRUNONI ASTENSI, alias MAXIMO REGENSI vindicat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 238. (e) vide *Actorum Erudit. Lipsiens.* Supplementa Tom. II. Section. IX. pag. 422. Plura in EUSEBIO EMISSENO occurrent, huc quoque referenda. Addit *Symbola Normanniana* Hotting. Script. Suppl. 88. Adde du *Pin* Biblioth. Nouvelle, Tom. IV. pag. 175. sub (f) partim excerptum, quia textus est nimis prolixus: addita pag. 176.

(a) Sixtus Senensis Lib. 4. pag. 282. Biblioth. Sanctæ.

Prodierunt olim ex officina Frobeniana, & nuper ex calcographia Romana Pauli Manutii sub Eucherii *titulo in* Genesin Commentariorum incontinuatæ & interruptæ expositionis libri tres, in quatuor Regum explanationis ejusdem generis libri quatuor; Formularum spiritualium ad intelligendas scripturas Sanctas utilium liber unus. *Hos tametsi & eruditos fatear, & lectu dignissimos: non ausim tamen affirmare eos esse* Eucherii, *sed incerti potius, ac recentioris cujuspiam collectoris, qui opus more centonum hinc inde collegerit ex dictis Latinorum Patrum, præsertim ex integris sententiis* Gregorii, Isidori, Bedæ, *& aliorum autorum, quos ducentis fere annis præcessit* Eucherius. *Vixit enim, ut in Epistola ad* Valerianum *testatur*, Petronio *Bononiensi antistiti synchronos, anno ab urbe condita 1185. hoc est anno ab orbe redempto 427.*

Quod si in tanta scriptorum turba divinare liceat, quis hujusmodi explanationum farraginem in acervum congesserit, suspicor hunc fuisse Anglum, *forteq; etiam ipsum* Bedam, *cui potissimum studium fuit, collectanea congregare ex scriptis veterum doctorum, maxime vero* Gregorii Papæ, *cujus nomen non semel in hoc opere citatum invenitur, veluti primo libro expositionis in lib. Regum, sub cujus finem lector ad lectionem Homiliarum* B. *Papæ Gregorii remittitur, & in tertio ejusdem explanationis volumine, capite vigesimo secundo: quo*

sane loco autor quodammodo subindicat se non multo post tempora Gregorii in Britannia vixisse, ita scribens: Nostris nuper temporibus B. *Papa Gregorius*, evangelicis roboratus eloquiis, Romanam rexit ecclesiam & reverendissimi Patres *Augustinus, Paulinus, &* cæteri eorum socii jubente illo, venere in Britanniam, &c. *Huic etiam conjecturæ altera accedit, quod magna pars eorum, quæ hisce Regum* Commentariis *continentur, legitur iisdem verbis in volumine Quæstionum Bedæ super libris Regum. Possem quoq; ad certiorem hujus nostri judicii comprobationem hoc loco subnectere indicem innumerabilium locorum qui tam in hos Formularum spiritualium, quam Geneseos & Regum Commentarios ex* Beda *& Gregorio transfusi sunt: sed eos brevitati consulens, prætermitto, satis me fecisse existimans, si lectoribus hæc ita se habere indicarem.*

(b) Maximil. Sandæus Theologiæ symbolicæ p.609.

Porro B. Eucherio *etiam adscribuntur libri 3.* in Genesin, *& in IV.* libros Regum Commentarius, *quem auxit plurimum* Angelominus Lexoviensis. *Ut q; Eucherii promptius crederetur, quod existimat* Schottus, *ab audacibus sciolis titulus est additus, ad* Veranium & Salonium *fratres Episcopos. Nam ad hunc Quæstiones utriusq; Testamenti, atq; Hebraicorum nominum interpretationem: ad illum formulas spirituales* Eucherius *scripserat. Sed fucum detracta larva produxit* Andreas Schottus, *probavitq; B. Eucherii neutrum esse partum. Sed quis sit eorum auctor, non est promptum adfirmare.* Beda Junior *est, quam ut illi opus assignari debeat, quod fecit tamen* Sixtus Senensis *lib. 4. Bibl.S.*

(bb) Symbola Mastrichti. *Scriptor* Commentariorum in libros Regum *Eucherio tributorum, probat Augustini sententiam. Gerh. Joh. Voss. disp. 24. Theol. & histor. pag. 254. thes. 8. Hunc Scriptorem pergit* Vossius, *quinquennio post Augustinum vixisse, idem* Cramerus *ait, ne quis forte unius Augustini eam opinionem diu fuisse credat, nos minimum ducentis circiter post Augustinum annis vixisse scimus,* ut qui *non Cassiodorum tantum in Psalmorum expositione citet, sed etiam Gregorii Magni moralia commendet. Imo & lib. 3. c. 22. de eodem scribat in hunc modum: Nostris nuper temporibus &c.*

(c) Maximil. Sandæus Theolog. Symbolicæ p.609.

Quamvis non omnes Homilias, quæ sunt omnino 50. ad populum, & Monachos habitæ, Eucherio Gallicano adscribi debere probat Joan. SAVERUS *O. IV. Epist. III. Sidonii Apollinaris. Quare & Marcus* Bignæus *Parisiensis Theologus, edita iterum Bibliotheca SS. PP.* Cæsario Arelatensi *plerosq; ex iis sermonibus adscribit, qui floruit post annum* DC. *Basilius vero* Zanchius *Bergamus, in Prolegomenis notationum ad sacros libros utriusq; Testamenti,* B. Hilario Arelatensi *magnam eorum partem, ut auctori vindicandam censet. Gallici Scriptoris esse plane mihi persuadeo, nec Eucherio tribuendas opinor, sed* Eusebio, *non Emisseno, quod fecit Joan.* Gaignejus, *&* Tritthemius, *sed* Gallicano, *magnam saltem partem. Atq; ita nomine Eusebii Episcopi Gallicani sunt editæ Tom. V.* Bibliothecæ *Magnæ Veterum PP. ab* Antonio Hierat. *Coloniæ adornatæ.*

(d) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 63.

Quod ad alia S. Eucherii *opera attinet,* Claudianus Mamertus *Viennensis Ecclesiæ presbyter, Mamerti Viennensis Episcopi frater, in suis* De statu animæ *libris, testatur ipsum eloquentissimas conciones seu homilias scripsisse: atq; eæ quidem fortassis. sunt illæ, quæ sub nomine* Eusebii Emeseni *circumferuntur. Tom. 5.* Bibliothecæ *Patrum, editionis Coloniensis; item in Chronologia Lirinensi & alibi exstant varia S. Eucherii scripta de quibus quid* Bellarminus *senserit, ipse in libro suo de Scriptoribus Ecclesiast. explicat.* Joannes Molanus, *in sua ms. Bibliotheca sacra, notat in Romana operum S. Eucherii editione, à* Galesinio *ao. 1564. publicata, contineri multa supposititia.*

(e) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p.238.

Homiliæ aliquot inter eas quæ sub Eusebii Emeseni *nomine circumferuntur, editæ Antverp. 1602. & alibi sæpius. Sunt, qui omnes Emeseni Homilias Eucherio attribuunt: verum ex iis alias Brunoni Astensi, Maximo Regensi, alias aliis deberi satis constat. Sermones interim eloquentissimos nonnullos edidisse Eucherium fidem facit* Claudianus Mamertus *lib.* de Stat animæ c. 9.

(f) Du Pin Nouv. Bibl. des Auteurs Ecclesiast. T.IV. p.175.

A l'egard des *Homilies* dont parle Saint *Mamert*, quelques-uns ont crû qu'il en avoit une partie parmi celles qui portent le nom d'*Eusebe d'Emese*, qu'il n'est pas hors de propos d'examiner en cet endroit. Nous en avons déja parlé plusieurs fois, sans nous déterminer entierement, parce que nous ne les avions passez examinees; mais il est temps de le faire. Nous en trouvons tout d'un coup *cent quarante cinq* sur les Dimanches & les Festes de toute l'année, que les Manuscrits du Mont cassin & du Vatican restituënt à *Brunon Evêque de Signi.* La conformité du style de ces Homilies avec les autres Traitez du cét Auteur, ne laisse aucun lieu de douter qu'elles ne soient de lui. Voilà déja le nombre des sermons attribuez à Saint *Eusebe* bien diminué; *les autres* sont assurément, comme nous avons déja remarqué, *d'un Auteur ou de plusieurs Auteurs François.* Il y a des Sermons, comme celui *de Saint Maxime de Riès*, qui ne peuvent avoir esté composez que par une personne qui vivoit dans le temps que le Monastere de Lerins florissoit. Nous trouvons dans la vie de *Saint Hilaire* écrite par Honorat de Marseille, qu'il y avoit en ce temps-là un *Evêque de France* appellé *Eusebe*, qui avoit fait quantité de Sermons, & cela se trouve confirmé par les vers *d'Helman* disciple de Raban, qui met Cesaire & Eusebe entre les Evesques de France fameux. On auroit bien pû lui attribuer toutes ces Homilies: mais cela ne peut pas estre, parce que l'on en trouve quelques-unes de *Cesaire*, d'autres de *Maxime de Riès*, & enfin de *Fauste de Riès*; ce qui fait voir que c'est un Recueil de

deSermons composez par des Clercs du Monastere de Lerins, qui portent peut-estre le nom d'Eusebe, parce que ces Moines avoient coutûme de se cacher sous un nom appellatif. Ainsi; Sermons d'*Eusebe* ne voudroient dire autre chose que sermons d'une *personne de pieté*. On a peut-estre le nom d'Eusebe, parce qu'on en ignoroit l'Auteur, ou que ceux qui les avoient composez, ne les avoient pas intitulez autrement, suivant la coûtume de Lerins. C'est ainsi que *Vincent de Lerins* avoit pris dans son Memoire le nom de *Peregrinus*; *Salvien*, celui de *Timothée*; & peut-estre est-ce pour la méme raison que la Vie de Saint *Hilaire d'Arles* composée par *Honorat*, porte le nom de *Reverend*.

Il y a aussi quelques-uns de ces Sermons qui sont de *Cesaire Evesque d'Arles*, qui avoit composé une infinité de Sermons, & qui les envoyoit de tous côtez aux Evêques, a fin qu'ils les fissent reciter dans leur Eglises. *Salvien* en composoit aussi pour des Evesques, de sorte que le grand nombre de friseurs de Sermons qui vivoient en ce temps, a mis une grande confusion parmi leurs Sermons, qvi se sont trouvez presque tout semblables, laqvelle a encore esté augmentée par les copistes. Donnons neanmoins nos conjectures sur ceux-ci. &c.

(969) *Diodorus* EUCHYON *de Polychimia*-- Prodiit illo nomine præfixo *Versio* Latina *libri Germanici*, innominati Auctoris *de aquis, oleis, Salibus & Lapide Philosophorum*; addita *præfatione, de Chymicæ artis præstantia* & Commendatione, Tiguri in octavo. Fictitium hoc Euchyontis nomen esse, & sub eo latere *Gasparum* WOLFFIUM, Tigurinum Medicum innuit *Frisius* Bibliothec. Gesner. p. 260. b.

(970) EUCLIDES Geometra. Ejus nomine circumferuntur *libri XV. Elementorum*, ex quibus *duos postremos* HYPSICLI Alexandrino asserit *Vossius* de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 53. 54. (a) & cum eo *Lambecius* Comment. Biblioth. Vet. & Nov. p. 282. b. *Decimum Sextum* in Editione Euclidis, procurata a *Clavio* Frf. 1654. in 8. notisque & Scholiis ejus illustrata, adjectum videas, quem tamen esse *Francisci* FLUSSATIS *Candallæ*, testatur *Clavius* p. 622. qui & XIV. & XV. *Hypsicli* tribuit p. 543. (c)

(a) Vossius de Scientiis Mathematicis. p. 53. 54.

Nisi quod de duobus postremis res non sit ita aperta. Plerique eos non Euclidis *putant*; *sed commentarios* Hypsiclis Alexandrini. *Alii & ipsos libros Hypsicli tribuunt. Sanè in Græca editione decimus quartus præfationem habet propriam: quam nec primus habet Euclidis: non vano argumento, libros duos ultimos alterius esse, quam Euclidis.*

(b) Lambec. Bibl. Cæs. lib. VII. p. 185. *ex Vossio de Scient. Mathem. Constant hæc* (Euclidis) Elementa *libris quindecim; nisi quod de duobus postremis res non sit ita aperta. Plerique enim eos non* Euclidis *putant, sed Commentarios* (1) Hipsiclis *Alexandrini; alii & ipsos libros Hypsicli tribuunt. Sane in Græca editione decimus quartus liber Præfationem habet propriam, quam nec primus habet Euclidis; non vano argumento libros duos ultimos alterius esse, quam Euclidis.* (1) Hinc etiam in vetustissimo ac præstantissimo illo, de quo in præsens agitur, Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codice manuscripto liber Elementorum XIV. inscribitur, atque incipit hoc modo: Εὐκλείδου ιδ. ΥΨΙΚΛΕΟΥΣ τὰ εἰς αὐαφερόμενα· Βασιλείδης ὁ Τύριος Εὐκλείδῃ ὦ Πρώταρχε, &c.

(c) Clavius in Euclidem XIV. & XV. p. 543.

Tredecim libri hactenus expositi ab omnibus Euclidi *adscribuntur: Duo vero subsequentes à plerisque* Hypsicli Alexandrino *& recte, meo judicio, tribui solent: in quorum quidem priori inter se comparantur Icosaedrum, & Dodecaedrum, tam secundum superficies quam soliditates: In posteriori vero exponuntur descriptiones aliquot figurarum regularium unius intra aliam: ut hi duo libri sint instar appendicis cujusdam elementorum Euclidis.*

(971) EUCLIDES MEGARENSIS Philosophus. Ei adscribuntur à *Frisio* Bibliothecæ Gesner. p. 222. (a) *Elementorum libri XV.* quorum tamen *tredecim* saltem priores vindicantur EUCLIDI GEOMETRÆ, ab hoc Megarensi plane diverso & XC. annis juniori, a *Vossio* de Scientiis Mathematicis cap. XV. p. 57. & de Philosophorum Sectis cap. XI. p. 62. Eum sequuntur *Lambecius* Comm. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 60. 61. (a) & *König.* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 262. b. qui hos duos Euclides aperte distinguit.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. VII. p. 60. 61.

Septimo, & quidem a fol. 250. p. 1. usque ad fol. 297. p. 2. Euclidis Elementorum *libri sex priores secundum editionem* Theonis *Alexandrini, qui seculo post Christum quarto sub Imp. Theodosio Seniore floruit, &* Euclidea *non solum melius digessit, verum etiam aliquot locis auxit; quorum primus inscribitur atque incipit his verbis:* Εὐκλείδου Στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως τὸ πρῶτον. Σημεῖον ἐστιν, οὗ μέρος οὐδέν. γραμμὴ δὲ &c. *Præfixa his libris ibidem sunt anonymi cujusdam antiqui Autoris Prolegomena de* Origine Geometriæ apud Ægyptios, & de translatione ejus in Græciam per Thaletem Milesium, *ut & de sequentibus claris Mathematicis usque ad Euclidem, tum de ætate & Scriptis Euclidis, nec non de aliis variis rebus partim generaliter ad universam Mathesin, partim specialiter ad Geometriam pertinentibus, quæ inscribuntur* Ἐπίγραμμα εἰς τὴν Εὐκλείδου γεωμετρίαν, *sive*, Epigramma in Euclidis Geometriam, *& incipiunt his verbis:* Εὐκλείδης νόον ὀξὺν ἀειζώοις γράμμασιν &c. *Sequitur deinde de origine Geometriæ & claris Mathematicis ante Euclidem:* (1) Εὑρῆσθαι ἡ γεωμετρία πρῶτον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων· ἤγαγε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Θαλῆς. μεθ' ὃν δὲ &c. *Et porro de ipso Euclide:* Οὐ πολὺ δὲ τούτων νεώτερος ἐστὶν ὁ Εὐκλείδης, ὁ τὰ στοιχεῖα συναγαγών. γέγονε δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου νεώτερος μὲν τοῦ Πλάτωνος, ἀρχαιότερος δὲ τοῦ Ἐρατοσθένους καὶ Ἀρχιμήδους. *Subjungitur deinceps de nomine Matheseos & Mathematum*

tum: Τὸ ᾗ ὄνομα τ̃ μαθηματικῆς καὶ τ̃ μαθημάτων *&c. Quæ omnia ex Procli* Diadochi Platonici *Libro primo & secundo Commentariorum in Euclidis Elementorum Librum primum compendiose desumpta sunt; ut quisque videbit, si loca hic in margine citata inspexerit. Notabile autem ibi inprimis est, quod* Proclus *expresse testatur, Euclidem Geometram fuisse Philosophum Platonicum, & minimum* (3) *septuaginta sex annis post mortem Socratis* Alexandriæ *in Ægypto floruisse sub* Primo Ptolemeo, *nempe* Lagi *filio, ideoque omnino diversum esse ab Euclide Megarensi, Socratis Discipulo, & Platonis æquali, autore Sectæ Megaricæ sive Eristicæ, cujus Vita exstat apud* Diogenem Laertium *lib. 2. cap. 10. Vulgo enim duo illi Euclides perperam confunduntur, nec à mediocriter tantum doctis sed etiam à Viris alioqui doctissimis; ut videre est apud* Conradum Gesnerum *in Bibliotheca universali, & in ipsis titulis variarum editionum impressarum Elementorum Euclidis, ubi is falso appellatur* Euclides Megarensis. *Plura hac de re legenda sunt apud* Federicum Commandinum *in Prolegomenis Elementorum Euclidis, apud* Henricum Savilium *in Prælectione Primâ in Euclidem,* apud Gerardum Joannem Vossium *Libri singularis de Scientiis* Mathematicis *capite decimo quo de Euclide ejusque Geometricis ex professo agitur, nec non Libri* de Philosophorum Sectis *capite undecimo, ubi agitur de* Secta Megarica.

(1) Vide Procli commentar. in libr. I. Euclidis editionis græcæ Basil. Hervagianæ lib. 2. p. 19. & 20.

(2) Vide ibidem lib. I. p. 13.

(3) Nempe respectu intervalli inter mortem Socratis anno ante Æram Christianam vulgarem quadringentesimo & initium Regni Ptolomæi Lagi, anno ante Æram Christianam vulgarem trecentesimo vigesimo quarto.

---

(972) EVDÆMON, *Johannes André. Gaspar* SCIOPPIUS. Douteux *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 551.

---

(973) EUDOCIÆ Imperatrici, filiæ Leontii Philosophi, ὁμηρόκεντρα, sive *Centones Homericos* Christianos male, pejus verò Probæ Falconiæ tribui, cum sint PELAGII Patricii, constat ex iis, quæ habet *Voss.* de Poet. Gr. p. 78. & 80 adde *Sixt Senens.* Bibl. Sanctæ l. 4. p. m. 282. & citatos *Lomeyero* de Biblioth. p. 127.

Ad PELAGIUM refert centones hos *Borrichius* differtat. I. de Poetis num. XLI. p. 17. (a) *Eschenbach.* Exercitat. de Poetis Christianis Sacris Græcis & Latinis. num. V. p. 7. & num. xi. p. 9. (b) Eudoxiæ nihilominus Operibus eos addit *Frisius* Biblioth. Gesn. p. 323. b.

Adde *Symbolam Mastrichtianam* lit. (c)

(a) Borrichius Dissertat. I. de Poetis n. XLI. p. 17.

Eudocia Theodosii junioris Imper. uxor, „de victoria, quam maritus de Rege Persarum „reportaverat, condidit *Poema Heroicum*, si So„crati l. VI. cap. xxi. fidem debemus. Scripsit & epico carmine *octateuchum*, & varia alia, tra„dente Photio. Composuisse eandem ὁμηρόκεντρα, sive Centones Homericos, persuadere „voluit *Sixtus Senensis:* rectius autem illud opus, „refertur ad *Pelagium* Patricium, quo tendunt, „sententiæ Zonaræ, & Cedreni. Institutum scri„pti est, paganorum gemmas sacros in usus, „convertere. Itaque selectis hinc inde ex Ho„mero laciniis & ingeniose consutis de *Christo,* „agit, *de fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de man„dati divini violatione, de patris æterni consilio, partu, Salvatoris, de stella Magorum, de fuga Christi in Ægyptum, de sacro* Baptismatis *lavacro, de sacrosan„cta Trinitate,* &c. Huic non dissimile quiddam at„tentavit olim latinis versibus *Proba Falconia*, il„lustris foemina, quæ vitam Salvatoris Christi, „Centone Virgiliano pia imitatione expressit.

(b) Eschenbach Exercitat. de Poetis Christianis sacris, Græcis, & Latinis. num. V. p 7. num. XI. p. 9.

Sixtus Senensis, *& cum eo multi alii, huic* Eudociæ ὁμηρόκεντρα *sive* Centones Homericos *tribuit, in quibus agitur de* Christo Domino, de Fluviis Paradisi, de Adamo & Eva, de Mandati divini violatione, de Patris æterni consilio de partu salvatoris, de stella Magorum, de Fuga Christi in Ægyptum, de Sacro baptismatis lavacro, de SS. Trinitate &c. Vossius *tamen &* Borrichius *hos Centones* Pelagio *Patricio Presbytero adscribunt, non sine rationibus.* Gyraldus *dubius hæret refert tamen non nullos fuisse qui* Probam Falconiam, *(de qua inferius) autorem agoscant. Num. XI. p. 6.* Pelagius *Patricius* Presbyter, *Zenonis Imperatoris temporibus vixit, ut ex* Zonaræ *Annal. tom. 3. in Vita Basilii Imperat. ac Cedreno constat. Dicitur is* ὁμηρόκεντρα *sive Homericos Centones scripsisse, quos vulgo* Eudociæ *Theodosii junioris uxori, adscribunt, cujus sententiæ cum multis aliis Patronum se sistit* Celeberr. Vossius *c. 9. de* Poët. *Græc. p. 80. Vide quæ §. 5. de Eudocia diximus.*

(c) Symbola Mastrichtiana.

Eudocia Imp.

Quis ὁμηρόκεντρα *collegerit,* Eudocia, *an* Patricius presbyter, *quibus historia Domini versibus (Homericis) explicatur & Evangelii, Majestas sub Metri leges mittitur, dubitat* Jacob Du Port, *in Davidis Emmetri præfatione lit. e. pag. 4. columna 2.*

---

(974) EUDOXUS PHILALETHES. Ejus nomine prodiit Venet. 1573. 4to. *Apologia adversus* calumnias & Sophismata personati, qui se *Evandrophylacten* nominat. Auctor est *Girolamo* DONZELLINO, Medicus, ut indicant *Cozzando* Librar. Brescian. 1694. 8. p. 134. & *Satyres Personnelles* tom. II. p. 31. Quem priorem locum in voce EVANDROPHYLAX: sub A: & B. repræsentavimus. Aliter titulum scripti (ut ille agnoscit) Pseudonymi hujus format *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 323. a.

---

(957) EUDOXUS. Hoc quoque nomine personato scripsit de *Abditis rerum* Causis *Johannes* FERNELIUS celebris Physicus & Henrici II.

II. Galliæ Regis Archiater docente M. *Vake* von Uhrsprung Menschlicher Seelen/ cap.IV.§.p.176.

(976.) EVÆ *Evangelium suppositum* à NAZARÆIS primis Ecclesiæ Christianæ Hæresiarchis docent ex *Reinesio Nouvelles des lettres Juillet* 1685. p.754.

EVERHARDUS v. *Enotus*.

(977.) EUGENIO *Lavanda*. Hujus nomine citat la *Visiera* Alzata *Pentecostes* n. XII. p. 104. 105. (a)

(I) *Notas*, *Astrum Inexstinctum* Fr. Romani *Hay*, *suis Radiis interstinguentes* 1641. 8vo.

(II) *Grammaticum Pædicum seu Puerilem* 1638. 12mo.

(III) *Grammaticum Palevhatium*, sive *Nugivendum*. 1639. in 12mo. & hæc esse Scripta illa addit, quæ à *Melchiore* INCHOFERO S. J. Germano, Viennensi, sub literis. R.P.E.L. edita memorant *Alegambe* & *Sotwel* in Bibliothecis scriptorum Societatis JEsu, ille p. 341. a. hic pag. 608. b. Et de Astro quidem Inextincto in Anonymis *cap. IX. num. CCLI.* prolixe disseruimus, qui videri poterunt.

(a) Villani Visiera Alzata Pentecost. num. XII. p.104.

XII. EVGENIO LAVANDA. Fra gli altri libri che furono scritti contro Fra Romano Hay *Monaco Benedittino io lessi questo.*

EVGENII LAVANDA Nineuensis Notæ Astrum Inextinctum *Fr. ROMANI HAY*, *suis radiis interstinguentes; cum facultate, & speciali priuilegio S.C.M. Coloniæ apud Iodocum Kalckouen, & socios Ao. M.DC.XLI. 8.*

Puo essere, che il primo foglio sia stampato in Colonia, ma non il restante, che fù impresso nella famosissima stamparia di Gio: Blaeu. In proposito d'esso veggasi ò sentasi quello scriue Fr. Romano Hay *nella prefatione del suo libro* Roma Sacra & Hortus Crusianus §. 7. p.10. *facendo mentione di coloro che scrissero contra 'l suo libro.* Quartus denique EVGENIUS LAVANDA Nineuensis homo personatus ex Utopia, credens me tot opponentium ferculis saturatum cænasse satis A.M.DC.XL. secundæ mensæ bellaria sybaritica apposuit euomuitque notas, Astrum inextinctum interstinguentes quas interstinctor ipse, sine suo, sine Typoraphi, locique nomine, sine Censura vel Approbatione debita, prælo commisit. *Veggasi il libro di* fra Romano, *che è prezzo dell' Opera il leggerlo. Io sarei stato incerto chi fusse stato cotest' huomo, mà veduto che l' anagramma della Patria, lo dichiara Viennese, ed alle Biblioteche dell'* Alegambe, *e dal* Sotiuello *si noti, che l' Incofero sotto queste lettere R. P. E. L. stampò alcuni libri. Il sopracitato da Romano vien riconosciuto per uno di essi, e perciò nel leggerlo tanto profuso nelle lodi de Monaci non mi meravigliai non essendone stato auaro alla Madre nella* Monarchia, *che egli scrisse de* Solipsi. *Gli alcuni libri, che dicono l'* Alegambe, *e'l* Sotvello, *hauer egli composti sotto queste lettere, oltre le* Note *citate, sono questi*

Grammaticus Pædicus siue Puerilis, *hoc est, in Pædiam Diuinarum Humanarumque litterarum GASPARIS SCIOPPII*, *Patauii editam*, Scholia, & Notationes. Auctore Eugenio Lavanda *Anno M.DC.XXXVIII.12.*

Grammaticus Palephatius siue Nugiuendus; *Hoc est, in tres Consultationes* Gasparis Scoppii. *De ratione studiorum &c. Scholia*, & Notationes *Authore Eugenio Lauanda M.DC.XXXIX.12.*

(977 a.) EUGENIUS LOMBARDUS. Sub personato hoc nomine editum à *Cœlestino* DE SFONDRATI Mediolanense, S.Galli Abbate, (demum S. R. E. Cardinali) *Regale Sacerdotium Romano Pontifici assertum*, Anno 1684. indicant Cl. *Ittigius* in dissertat. de Hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p.254. & *Sluterus* Propylæi Histor. Ecclesiast. Christ. pag. 140. (a) v. Lombardus.

(a) Slüterus Propylæi Hist. Ecclesiast. Christ. p.140.

Eugenius Lombardus (Sfondratus) in Regali Sacerdotio Romano Pontifici adserto ed. ao.1684. in 4. loco incerto: qui & ipse sub Cœlestini Sfondrati nomine scripsit Galliam vindicatam in qua testimoniis exemplisq; Gallicanæ præsertim Ecclesiæ, quæ pro Regalia & quatuor propositionibus à Ludov. Maimburgio alisq; producta sunt, refutantur, ed. ao.1688.

EUGENIUS v. *Philadelphus*.

(978.) THEOPHILUS EUGENIUS. Eo nomine extat *Protocatastasis seu prima Societatis JEsu institutio restauranda*, fœtus *Theophili* RAYNAUDI S. J. ut indicat *Autor Annotationum ad Epistolas Principis* Contii in *Actis Erud. Lipsiens.* Ao. 1689. p.433. (a) *Sotwel* hujus non meminit inter reliqua Raynaudi scripta, quamvis fateatur, Raynaudum circa constitutiones Ignatii male sensisse, Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu. pag.759. (b) Autorem ab aliis creditum esse *Casparem* SCIOPPIUM, sed falso, notat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p.552.

(a) Acta Eruditorum Lipsiens. Anno 1689. p.433.

Ita ad Ill. Contii responsum p. 69. Theophili Raynaldi *ambitionem & summam maledicentiam viginti librorum voluminibus exercitam taxat (Auctor annotationum ad Epistolas Principis Contii) qua nec suis pepercerit, scripto in eos libello sub* Theophili Eugenii *nomine, cui titulus est* Protocatastasis, seu Prima Societatis *JEsu institutio restauranda.*

(b) Sotvellus Bibliotheca Jesuitar. pag. 759.

Deniq; observandum etiam in Opusculo Contra *Clementem* Scotum Virbium *in eodem Tom. 18. numero 3. unum tradi per errorem à P.* Theophilo *circa Declarationes in Constitutiones S.P. N. Ignatii, scilicet earum auctorem non fuisse S. Ignatium, sed Patrem*

Jacobum Laynez *cum tamen certissime constet Declarationes quoq; compositas fuisse ab ipso S. P. N. Ignatio, prout asseverantissime declaravit E.* Claudius Aquaviva *Præpositus Generalis litteris patentibus datis 1. Januarii 1588. ut superius agendo de S.* Ignatio *fusius exposuimus.*

(978. *a*) *Franciscus* EVISTOR Palæopolitanus. Edidit *Dialogos quinq; Divinos* ao. 1666. continentes varias disquisitiones *de Attributis & Providentia Dei.* Hos Dialogos inter scripta sua refert *Henricus* MORUS Cantabrigiensis Anglus in præfatione generalissima, quam Operum suorum Tomo Theologico præfigi curavit p.XI. hisce verbis: *Anno M.DC.LXVI. scripti sunt* quinque" Dialogi Divini per *Franciscum Evistorem Palæopolitanum, Disquisitiones varias & Instructiones continentes* de Attributis & Providentia Dei. *Atque" equidem hic demum intellexi cur anno M.DCLII. quum"* id operis aggrederer, *tam palpabilem persenserim" Obsistentiam. Nondum enim tunc aderat istud faciendi" maturitas.*

(979.) EULOGIUS. Scriptor Sec. VIII. citatur Auctor *Martyriorum Georgii Diaconi, Aurelii, Felicis, Nataliæ* & *Liliosæ*, *a Vossio* qui librum EVLOGIO CORDUBENSI afferit: de Histor. Latin. lib. II. cap. XXVIII. pag. 275. & lib. III. cap. III. p. 758. quod in eo notat *Sandius* ad Vossium p. 36. (a)

(a) Sand. in not. ad Voss. p. 36.
Vossius ex uno Eulogio *duos fabricat. Nam quem pag. 275. ad annum 725. retulerat, eundem p. 758. ad annum 852. refert.*

(980.) EVODIUS. *Uzalensis*, Auctor creditur librorum duorum *de Miraculis S. Stephani.* Sed hi quidem ad illum non ab illo scripti sunt, ut indicat *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 188. (a) Adde *Olearium* Abaci Patrol. p. 155. (b) Vera Evodii opera AUGUSTINO *falso tributa* nota *Biblioth. Universelle* & Historique de l'année 1686. pagina 259.

(a) Miræus, Bibliothecæ Ecclesiæ pag. 307.
Libri duo de miraculis S. Stephani *ad Euodium Uzalensem Episcopum scripti, vulgo dicuntur* libri Evodii: *quia nomen auctoris ignoratur: ut* Bellarmi*nus in Catalogo notat.*

(b) Olear. Abac. Patr. p. 155.
Evodius *Uzalensis in Africa Episcopus; cum Sigebertus c. 15. tradit scripsisse lib. de miraculis in Africa ostensis per reliquias* Stephani Protomartyris, *quas discipulus S. Augustini* Orosius *eo detulerit. Ast, libros illos ad Evodium equidem, non vero ab Evodio conscriptos docet* Labbeus *T. 2. pag. 29. Conf. T. 1. p. 141. & 160. itemq;* B. Gerhard. Patrol. p. 75.

(981.) EUONYMI *Thesaurus de remediis secretis*, Tigur. 1554. in 8. editus, quod sit *Conradi* GESNERI, *Scavenius* jam supra num. 93. nobis indicavit. Idem confirmat *Lindanus* pag. 137. varias editiones recensens: Imo *Gesnerus* ipse in Simleriano compendio pag. 138. scriptum hoc pro suo agnoscit, ne quis ultra testes alios requirat.

Addit *Frisius* editam hujus Thesauri *partem Secundam* à Gaspare Wolffio Tiguri apud Froschoverum 1569. Biblioth. Gesnerian. p. 168. *qui de Evonymi Philiatri* nomine à Gesnero esse editum Thesaurum hunc non diffitetur p. 260. Addunt *Marginalia Normanniana* Ravii ad Jamesii Oxoniens. catal. Facult. 193. Alphet. 185.

Adde *Hottingeri* (a) locum excerptum Bibl. Tigurinæ p. 108 Denique *Symbolam* vide *Mastrichtianam* sub (b) adjectam.

(a) Hottingerus Bibliothecæ Tigurinæ pag. 108.
Thesaurus Euonymi Philiatri de remediis secretis (*voco autem secreta in quibus pars purior & tenuior ab impuriore crassioreq; secernitur*) *liber Physicus, medicus & partim etiam Chymicus, & oeconomicus in vinorum diversi saporis apparatu Medicis & Pharmacopolis omnibus præcipue necessarius, impressus Tiguri apud* Andream *Gesnerum Fig. 8. chartis 38. Ao. 1558. Agit autem præcipue de artificiosis aquarum & oleorum destillationibus, sive extractionibus ex herbis, aliisq; simplicibus medicamentis.* Secunda *ejus* editio *prodiit anno 1558. adjectis quibusdam instrumentorum destillatoriorum figuris, & novo* Jacobi Bersoni *libello, de absoluta ratione extrahendi olea & aquas è medicamentis simplicibus. Hunc librum cum in gratiam* Andreæ Gesneri *Patruelis mei, novi tum Typographi, immaturum ederem*, nomen meum adere nolui. *Nunc quoniam & magno studiosorum rei medicæ applausu eum exceptum video, & aliquando absolutiorem dare cogito, si Deus vitam dederit: me ejus authorem esse dissimulare amplius nolui, præsertim cum jam viri quidam eruditi id deprehenderint. Ex eadem officina Germanicus etiam evulgatus est,* Rodolpho Landebergero *nostro (Ecclesiæ Bulaci Diacono, in agro Tigurino) interprete. Et latine in 16. Lugduni: ibidemque, ni fallor, Gallice.*

(b) Symbola Mastrichtiana
Euonymus.
Reliquorum Balsamorum ingentem sylvam legeris apud Euonymum *qui* Gesnerus *est parte quidem prima, quæ Lugduni prodiit anno 1555. in 16. fol. 328. & seq. altera autem Tiguri anno 1569. in 8 fol. 76. b. & seq.* Casp. Hofmann. *de Medicam. officinalib. lib. 2. Cap. 30. fin. pag.*

EVONYMUS v. *Philiater.*

(982.) EUPHORMIO *Lusininus.* Eju[s] nomine prodiit

(I) Satyricon. 1605. in 8vo Parisiis.
(II) Satyrici Pars altera. ib. 1609. in 8vo.
(III) Apologia.
(IV) Icon Animorum. Quibus in Editione Amstelodami 1664. 12mo accesserunt
(V) Alitophili Veritatis lachrymæ. Comprehendunt in universum paginas 562. præmissi[s] ignoto

ignotorum nominum Clav. Eorum, quæ sub Euphormionis nomine prodierunt, Auctorem Eruditi agnoscunt *Johanem* BARCLAJUM, vide *Bartholin.* de legendis libris dissertat. II. p. 41. de Alitophilo dubitant, sub quo Claudium MORISOTUM latere monet *Hyde*, reliquas IV. partes Barclajo adjudicans in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 64. b. Commentario in hæc Satyrica Euphormionis edito Lugdun. Batav. 1647. 8vo ab Anonymo indoctiorem se nunquam vidisse, aperte pronunciat in Corollariis, thesibus de numero Mundorum Lipf. 1684. ventilatis, num. VI. M. Christianus *Wagener* Lipsiensis.

---

(983) EUPHROSYNE von Sittenbach. Sub eo nomine editus est ab *Henrico* SCHÆVIO libellus Rhythmorum Hæpaticorum (Leber-Reimen) docente *Morhofio* von der Teutschen Sprache / cap. XVII. p. 768.

---

(984) *La Lucerna Dialogo* sotto nome di EURETA Misoscolo cioè *Inventore Nemico d' Ozio*, opera tessuta da un genio libero: fu composta & publicata dal Cavaglier *Francesco* PONA, Veronese Medico, come lo racconta *Girolamo Ghilini* nel Teatro d' huomini letterati part. 1. cart. 63. Si trova anco *L' Anti Lucerna di Eureta Misoscolo*, in Verona 1648. in 8.vo, *La Lucerna* in 4to. 1628. a Venetia stampata. Vid. *Baillet. Satires Personnelles* Tom. II. p. 348.

EURICIUS v. *Cordus*

---

(985) EURIPIDES Mnesarchi filius *Atheniensis*, Auctor vulgo creditur XIX. fabularum, quas ejus etiam nomine adhuc extantes citat *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 225. b. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 285. Verum SOCRATI illas adserit Thomas *Stanley* in libro *the History of Philosophy*, ut in ejus recensione observant *Erudit. Lipsienses* in Supplem. *Actor.* Tom. II. Sect. VIII. p. 357. Euripidem certe adjutum a Socrate legimus apud *Diogenem Laertium* lib. II. de vita Socratis Segm. 18. ex editione Menagiana (a) Extant hæ XIX. Euripidis Tragœdiæ, cum Initio vigesimæ Græce & Latine ex recensione & cum notis Gulielmi *Canteri*, per Æmilium Portum Heidelbergæ, typis Hieronymi Commelini 1597. duobus tomis in 8vo. Prior tomus continet paginas 659. alter autem 800. Singulis Comœdiis adjectus est in margine versuum in eo contentorum numerus. Et has Tragœdias ipsi Euripidi vindicare annititur M. Gottfriedus *Olearius* Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii de Scriptis Socratis dialogum Lipf. 1696. §. IX. (b) vide quæ habet *Symbola Mastrichtiana* serius allata sub lit. (c)

(a) Diogenes Laertius lib. II. de Vita Socratis. Segm. 18. p. 90. 91.

Non defuerunt qui illum juvisse Euripidem *existimaverint. Unde* Mnesilochus *ait:*

Phryges, novum Euripidis poema hoc est,
Cui & Socrates sarmenta supposuit.

Et rursus.

Euripides, Socratis clavis compacta.

Et Captivis Callias:

Jam tu te efferens magnifice de te sentis.
Enim vero licet hoc mihi. Socrates quippe in causa.

Aristophanes, Nubibus;

Euripides autem, qui tragœdias facit,
Ejus, qui de omnibus sermones serit, ope sapientes effingit.

(b) Gottfridus Olearius Lipsiensis Exercitatione ad Leonis Allatii, de Scriptis Socratis dialogum Lipf. 1696. §. IX.

Ut augeatur tamen Scriptorum Socraticorum numerus, idve, quod Allatius *vult, dixisse* Epictetus *videatur*, Euripidis *quoq;* tragœdias *producit, cui συμποιῆσαι Socratem,* Laertius *Mnesilochi & Calliæ autoritate prodiit. Verum* Mnesilochi *testimonium, id quod* Allatius *vult, necessario non evincit, nec* Aristophanis *atq;* Calliæ. *Adducemus prioris verba, illis enim explicatis reliquis etiam respondere difficile haud erit, inquit autem:*

φρύγες ἐςὶ καινὸν δρᾶμα τοῦ τ' Εὐριπίδου
ᾧ καὶ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι.

Sed anne φρύγανα *suppeditanti scripto alicui, totum proinde erit tribuendum?* φρύγανα *certe* Lucretiano *operi suppeditasse dici potest* Epicurus, *vel si mavis præceptor Lucretii in Epicurea Philosophia, num vero ille propterea autor elegantissimi carminis hujus constituendus? Pari ratione Euripides, qui in Schola Socratis fere consenuerat, & limpidos Philosophiæ Moralis fontes in ea hauserat, sententiarum Socraticarum pondere tragædiis suis majestatem conciliabat. Ipse hanc mentem verborum istorum esse ex parte vidit* Allatius, *qui tamen nihilominus ista ad causam suam non plane nihil facere existimavit. Verum in eo infelix plane est quod* Hermippi *apud* Laertium *Autoritate, epitaphium Grylli à Socrate scriptum nobis obtrudat. Cecidisse enim* Grillum, Neophontis *filium in prælio ad Mantineam, ipse loc. cit.* Laertius *testatur postquam scilicet, ut Athenienses,* Pausania *teste, tradebant, Epaminondam in acie interfecisset. Istud autem prælium cum anno demum secundo Olympiadis CIV. commissum esse, ex* Diodoro Siculo & Æmilio Probo *recte concludatur, quomodo quæso* ἐπιτάφιον λόγον *Gryllo, qui in eo cecidit, scribere* Socrates *potuit, cujus Vitæ terminum sese ultra Olympiadem XCVII. produxisse non deprehenditur. Aut craverit igitur* Hermippus *oportet, aut Socratis pro alterius cujusdam nomine, in textum* Laertii *irrepsisse dicendum est.*

(c) Symbola Mastrichtiana.

Euripides non est auctor Tragoediæ Rhesus *dictæ*, Aristarchum *poetam conjicit auctorem* Petitus *l. 3. miscell. 22. idem. c. 16. v. ibidem duo ejus dramata ubi, quando acta, investigat.*

EUROPÆUS v. *Cornelius.*

---

(986) EUSEBE: Nicolas LAMBART. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 552.

---

(987) EUSEBE: Jean de MARAIS. Baill. liste des Auteurs deguisez p. 552.

---

(988) ERNESTUS de EUSEBIIS. Sub eo nomine prodiit in publicum circa tempus pacifica-

cificationis Monasteriensis: *Judicium Theologicum*, quod à *Fabio* CHIGI, tum temporis, Summi Pontificis Legato postmodum R. E. Cardinali compositum judicant *Reboulet* & *la Brune*, Voyage de Suisse tom. I. Epist. V. p. 143. (a) *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 552. At *Dorscheus*, qui scriptum hoc refutandum suscepit ex literis illustrissimi cujusdam Comitis, Auctorem Judicii Theologici nominat P. BIBER Electoris Moguntini quondam Confessionarium, docente *Scheda Tenzeliana* quam vide lit. (b) Ejus responsum una cum *vehiculo* vide *Anonymor.* num. 726. 727. Ipse *Conringius* qui scriptum hoc sub nomine *Irenæi Eubuli* de quo suo loco dictum habemus, sibi refutandum sumsit *Jesuitæ* WANGNERECKIO illud adscribit, citante *Symbola Rauschiana.* (c) Quamquam *Sotvel.* ejus inter reliqua Wangnereckiana scripta non meminit. p. 333. Alii *Johanni* MULMANNO Lipsiensi, Professoris Theol. filio, qui cum ad Pontificios transfugisset, & ipse Lojolitarum sacris initiatus fuit. Sed sicuti huic *Caramuel* peculiari opere *de Pace Protestantibus danda* respondit: ita bullam Pontificiam lixivio condigno excepere præter *Carpzovium*, qui sub victo *Ludovici Montesperato*, quem vide nomine latebat, & *Hoornbeckium*, David *Blondellus* libro de fulmine bruto nuper ex exquiliis vibrato sub *Amandi Flaviani* nomine edito *Boeckleri* Notit. Imp. l. 2. C. 2. p. 71. n. 4. Addo & nunc *Dieccmanniana* (d) serius accepta. Chigi Cardinali postmodum Pontifici M. Alexandro VII. id adjudicant les Nouvelles des lettres Mars 1685. pag. 282.

(a) Voyage de Suisse par les Srs. Reboulet & la Brune, Premiere Partie a la Haye 1686. Cinquieme Lettre p. 143.

A Munster & à Osnaburg. Chigi *qui y avoit esté envoyé en qualité de Nonce du Pape, & qui estoit obligé de s'entretenir tous les jours avec les Princes Protestans, ou avec leurs Ministres, se fit une idée de leur Religion & quoy qu'il eut publié, à peuprez dans ce même tems, sous le nom supposé d'un certain Ernest Eusebe, ce Jugement d'un Theologien, ou les Protestans sont si mal traittez, il demeura pourtant convaincu, qu'il n'y avoit rien d'heretique dans leur Doctrine. Mais il ne poussoit pas plus avant.*

(b) Scheda Tenzeliana.

ERNESTUS DE EVSEBIIS.

Judicium Theologicum *Ernesti de Eusebiis civis Romani; typis Theodosii de Sicecela Armona Ecclesiopoli A. C. 1647. publicatum & in Comitiis Osnabrugensibus & Monasteriensibus* Westfalo*rum disseminatum est quo auctor ipsa fundamenta desideratissimæ Pacis convulsum ivit, & sic stantibus conditionibus bellum etiam ad subversionem Germaniæ evasurum illi prætulit. Hoc scriptum multorum rogatu Dorscheus refutandum suscepit sub titulo:* Nothwendige Entdeckung des Blutdurstigen Urtheils / welches der Vermummte Ernst von Eusebiis / Römischer Bürger / über die Frag / ob der Friede / wie ihn die *Protestir*ende begehren / für sich selbst unerlaubt und unrecht sey. *Huic libro personatus quidam Jesuita opposuit* Crisin Anricriseos, *quam Dorschei discipulus, Andreas Rhunæus Theologus hodie Dantiscanus, & Dorscheus ipse in Anacrisi Criseos Lojoliticæ, (quæ Tractatui de Gratia Rostochii 1660. 4. præmissa est) confutavit. In hac Dorscheus exhibet epistolam illustrissimi cujusdam S. R. I. Comitis W. G. C. & D. C. adscriptam qua opus ejus Ernesto de Eusebiis oppositum laudatur, & significatur, sub nomine illo latere* Biber Confessionarium Archiepiscopi Moguntini. *En verba;* Und solte der verkapte *Ernestus de Eusebiis* (wie ich von einem guten Orte berichtet worden) des verstorbenen Ch. von M. Beicht-Vater seyn und *P. Biber* heissen.

(c) Symbola Rauschiana.

ERNESTI de EUSEBIIS, *civis Romani Judicium Theologicum super Quæstione, an pax, qualem desiderant protestantes, sit secundum se illicita. Sumtibus & typis Theodosii de Sicecela Armona (i. e. Ecclesia Romana)* Ecclesiapoli ad insigne pietatis 1647. *Scriptum hoc inpugnatum est à Joh. Geor. Dorscheo,* Caramuele à Lobkovitz Tr. Sacr. Som. Imperii Pax licita demonstrata *(quem vide omnino ibidem 103) & aliis. De vero Auctore ita H.* Conring *præfat. in Scioppii Pædiam Politicam:* Henricus Wagnerekius Jesuita *Dillinganus* est, quantum ex viris fide dignissimis intellexi, qui *Ernesti de Eusebiis* ficto nomine turbavit adeo pacis negocia, insano duntaxat religionis prætextu ausus ipsamet humanæ societatis fundamenta convellere Theologus inepte superstitiosus, & Politicus indoctissimus. *Hæc ille. Caramuel d. tr. n. 433. conjecerat, illum cum Hungariam vicinam vocet, in Austria aut prope scripsisse.*

(d) Nota Marginalis Diecmanniana.

Ernesti de Eusebiis, *civis Romani, Judicium Theologicum super Quæstione,* An pax, qualem desiderant Protestantes, sit secundum se illicita? *&c. Ecclesiopoli ad insigne pietatis, 1648. 4. Libellus ab impedimentis, quæ Paci Osnabruga-Monasteriensi objicere conabatur, notissimus, & variis censuris dispunctus, variis quoque Auctoribus tributus.* Henrici Wagnereccii *(Jesuitæ) esse, fide dignis magnis testibus se accepisse refert, qui personatus eum alias oppugnavit,* Conring. *in Censur. Diplom. Ludov. p. 2. 3. Defuncti, ut literas initiales interpretor Electoris Moguntini Confessionario* P. Biber *ex cujusdam S. R. I. Comitis literis ad se A. 1649. 27. Oct. scriptis tribuit Dorscheus, itidem animose eum adortus Anacris. Cris. Lojol. p. 10. 11.* Jo. Caramueli *adscribit Masius in Interesse Princip. circa Rel. Evang. pag. 125. cum tamen* Caramuelem *ex ipsis inter acres ejus oppugnatores collocandum esse constet.* Fabium Chisium, *qui ut Nuncius Apostolicus istis pacis tractatibus adfuit, & deinde* Alexandri *VII. nomine in Cathedra Papali sedit, auctorem aperte laudat* Baillet *d'Anti. Tom. II. p. 300.*

De EUSEBIIS *v.* *Ernestus.*

(989.)

(989) Philomari de EVSEBIIS Theopolitani, nomine, italice scripsit, ediditque *Lilium Virgineum oblatum de novo beatissimæ Virgini Mariæ*, Mediolani 1611. *Joannes Baptista* ROSSI, Jesuita Italus, teste *Alegambe* p. 226.

Et *Sotwello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu. p. 418. & *Toppio* Biblioth. Neapolitan. p. 140. qui lingua Italica sotto nome di *Filomeno de* EUSEBIIS tractatum hunc prodiisse, ibidem asserit.

(990.) EUSEBIUS Alexandrinus, cujus 18. *sermones* â *Francisco Turriano*, Jesuita Hispano, sunt producti, quod sit ipse TURRIANUS, vide apud *Rivet.* Crit. sacr. l. 2. c. 20. adde *Cocum* pag. p. 152. 153. *Olear.* p. 155. & *Blondelli* Turrianum vapulantem, ubi de temeraria in ejusmodi facinoribus audacia illius hominis plura legas.

Idem ex *Riveto* & *Blondello*, citatis, docet *Teissier.* Eloges des hommes savans Tom. II. p. 31. *Sotvel* autem multa à Turriano scripta Patrum recognita & edita quidem recenset. pag 262. 263. at de Eusebio plane silet. Addit vero *Margo Dieckmannianus* sequentia post *Turrianum vapulantem*, „Prolegom. C. 1. p. 7. cujus verba etiam exhibet „*Mastricht* in Hist. Jur. Pontif. Pontif. p. 264. 265. „Sed valde vereor, ne ἀμετρία ἀνθολκῆς in Tur„rianum *Blondellus* peccet. Immiscet enim isti „librorum, quos non extare putat, indici scripta, „quæ extare certissimum est; e. g. *Eusebium Cæsa„riensem* adv. Marcellum, quem nobis Græco La„tinum cum Notis Rich. *Montacutius* dedit, qui„que in novissima editione librorum Euseb. de „Demonstr. Evang. quæ Ao. 1688. Coloniæ, ve„rius Lipsiæ, fol. prodiit, extat; item Photii Lexicon.

Allegat etiam *Symbola Mastrichciana Hottingerum* Elench. Scriptor. suppos. pag. 75. de sermonibus ejus &c. scriptis spuriis agentem.

(990. *a*) EUSEBII Pamphili cognomento, Episcopi Cæsariensis, *Expositionem in Cantica*, editam â *Meursio*, tribui GREGORIO NYSSENO male â *Vincentio Ricardo*, cum sit Catena Variorum doctorum, etiam aliorum v. g. DIDYMI, THEOPHYLACTI, & PHILONIS CARPUTHII, docet *Th. Rayn.* l. sæpæ c. p. 138. Ei

I. à *Josepho* SCALIGERO suppositum est Chronicon, quod ex SYNCELLI, CEDRENI, ALIORUMQUE CHRONICIS concinnatum demonstrat *Hanckius* de Script. Byzantinis p. 90. 91. (a) Supposititium judicant *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiastic. p. 93. *Hodius* in Monahtliche Unterredungen 1693. p. 868. 869. (b)

II. *Demonstrationis Evangelicæ* libri 20. Eusebii nomine extantes, quod sint tantum *excerpta ex* EUSEBIANIS scriptis monet *Colomes.* Paralipom. ad Chartoph. Gviliel. *Cave* p. 5. (c) ipse *Cave pro vero opere Eusebiano agnoscit* Histor. Litterar. Script. Eccles. p. 93.

III. *Collectio Martyriorum* Eusebio ab *Hanckio* de Scriptoribus Byzantinis p. 115. seqq. adscripta, METAPHRASTE potius digna videtur *Caveo* Chartophylac. Eccles. p. 46. (d)

IV. *Binæ Epistolæ*, Eusebii *libro contra Marcellum insertæ*, Editori ejus MONTAGU asseruntur, *Biblioth. Universelle* de l'année 1688. pagina 489. (e)

V. *Homiliæ* Eusebii Cæsariensis nomine extantes EUSEBIO EMISENO vindicantur à *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 47. (f) & Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 95. Eam tamen, quæ in Encœniis Ecclesiæ à Paulino Tyri ædificatæ, habita extat, EUSEBIO PAMPHILO vindicat *Cave* Chartophyl. Eccl. p. 33. 34. (g)

VI. *Cantici Canticorum Expositio græca à Meursio* sub nomine EUSEBII edita quidem est: sed hunc illius auctorem esse, cum aliis negat Balthasar *Stolberg*, in Disp. de Στιχομετρία veterum Witteb. 1678. atque ait interpretationum illarum, collectionem vindicari ATHANASIO, DIDYMO, THEOPHILO aliisque patribus. Dn. *Tenzelius* in den Monahtl. Unterredung. ad a. 1692. pag. 945. refert Casimirum *Oudinum* confecisse dissertationem quandam de vita, moribus, atque doctrina S. GREGORII M. cum expositione in Cantica Canticorum legitimo suo parenti restituta, sed eam impressam nondum esse.

(a) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis pag. 90. 91.

CXCVI. Hoc Chronicon, sicut ab Eusebio *scriptum est, Græce non amplius exstat, certe nondum in lucem prodiit.* Josephus *quidem* Scaliger, *quantum posset, in integrum restituere conatus, anno M. DC. VI. Eclogas Græcas, partim ex ineditis, & Georgii* Syncelli *Chronicis, & Scriptoris anonymi factis Siculis, qui* Chronicon Alexandrinum *dici consueverunt; partim ex edito* Georgii Cedreni Chronico, *desumtas, & duos in libros, ad Eusebiani Chronici modum, compositas, Eusebiani Chronici præfixo titulo, lectoribus exhibere non dubitavit. Cujus Eusebiani Chronici fontes indicat in prolegomenis,* Temporum Thesauro *præmissis, anno M. DC. VI, ad Jacobum Augustum* Thuanum *scriptis:* Si non ipsum corpus, *inquiens,* non omnino tamen dissimile ei, quod ab autore institutum fuit, exhibemus, ne hac parte claudicaret editio Latina. Græca autem, quæcunque nancisci potuimus, majori ex parte à *Georgio Tarasii Patriarchæ Syncello* habemus: quædam etiam â Chronologo innominato, beneficio Viri nunquam satis laudati *Isaaci Casauboni*, quos *Fastos Siculos* vocant: neque pauca à *Georgio Cedreno*, qui multa Eusebiana in suum centonem inculcavit, non quidem ab Eusebio petita, sed à Georgio Syncello. Quibus è duobus Georgiis tanto securius plurima corraserat, quod eos in sua Chronica totum Eusebii Chronicon iisdem verbis transtulisse judicaret.

Pag. 91. *CXCVIII. verum, an ex* Georgiis & Cedreno Fastisque Siculis *Eclogæ, quas sub* Eusebii *nomine Scaliger in publicum edidit, Eusebium autorem omnes habeant, videamus. Certe Chronica sua Syncellus & Cedrenus, ex aliis quoq; Scriptoribus, non ex uno Eusebio, composuerunt. Syncellus enim, qui chronicon suum non longius, quam Eusebius produxit, Eusebio recentiorum,* Ephraëmi Syri, Gregorii Nazianzeni,

zianzeni, Joannis Chrysostomi *aliorumq; loca suo Chronico inseruit: quæ loca Parisiensis editio paginis, III, IV, XV, CCCLXXVII, exhibet.* Cedrenus *etiam, qui multo longius, quam Eusebius Chronicon suum produxit, in rebus, quas Eusebius, seu commemoravit, seu commemorare potuit, Eusebio recentiorum,* Basilii Magni, Epiphanii Salaminensis, Theodoreti Cyrensis *aliorumq; loca suo Chronico immiscuit: quæ loca Basileensis edito paginis. CLXVI, CCXVI, exhibet. Quamobrem* Scaliger, *sicut in* Georgiis *ea loca, quibus Eusebii nomen additum non reperit, Eusebii reputare; sic inter Eusebii Græca referre, nisi cum quodam erroris periculo, non potuit. Ille tamen conjectura sua ductus, Eclogas multas, nec à Georgiis, nec in Fastis Siculis Eusebio tributas, sub Eusebii nomine publicavit. Hoc verum experitur, quisquis eas, anno M.DC.VI. primum emissas, cum Siculis Fastis anno M.DC.XV. maxime cum* Syncelli *chronicis anno M.DC.LII. primum editis, componit. Cui labori servit longus ex Syncello per Scaligerum inter Eusebii Græca relatorum locorum catalogus, quem Syncelli Chronographiæ* Jacobus Goarus *adjunxit.*

(b) Monatliche Unterredungen 1693. p. 868. 869.

Nicht weniger *Capite de Eusebiis variis* von dem *Chronico Eusebii Cæsariensis*, welches *Malala* anführet/ daß es nicht des *Eusebii opus genuinum* sey / sondern ein frembdes Werck/ welches die neuern Griechen unter seinem Nahmen zu *allegiren* pflegen / so bißher noch keiner unter den Gelehrten in acht genommen. Nachdem er nun seine Meynung sattsahm *probiret* / beantwortet er auch die Beweißthümer derjenigen / so den *Malalam* ins sechste *Seculam referiren*/darunter die vornehmsten sind/ weil er *libro tertio Ioan. Damasceni de Imaginibus* nahmentlich *citiret* wird / und der *Auctor* des *Chronici Alexandrini* nachdem bißherigen gemeinen Schlusse der Gelehrten viel aus ihm ausgeschrieben. Auff das erste giebt *Hodius num. 32.* zur Antwort / daß derselbe *Tractat* dem *Damasceno* fälschlich *supponiret* sey/ indem die neuern *Græculi* fast alles / was sie von ungenandten *Auctoribus* vor die Bilder-Anbetung gefunden/dem *Damasceno* zugeschrieben / wovon er in seiner gemeldeten *Diatriba* mit mehren handelt. Zur Ablehnung des andern benennet er *num. 29. 30.* alle *loca*, darinnen das *Chronicon Alexandrinum* oder *Paschale*, wie es *du Fresne* in der neuen *edition tituliret*/mit dem *Malala* offt von Wort zu Wort überein kömmet/ und zeiget augenscheinlich *num. 33.34.* daß dieses *Chronicon* auch sehr *interpoliret* / und diese Ubereinstimmung nicht so wohl von dem *Auctore*, als vielmehr von denen *Interpolatoribus* herkomme: dabey er sich denn beziehet/auff sein neues Werck *de Scriptoribus Rerum Ægyptiarum.*

(c) Colomesii Paralip. ad Cartoph. Guil. Cave p. 5.

Eusebius *Cæsariensis Evangelicæ Demonstrationis libros 20 scripserat. Librum 18. laudat* Hieronymus *Præfatione in Hoseam. Photio lecti sunt* Eusebii Ecclesiasticæ Demonstrationis *libri. Supplendum forsan 4. totidem enim extant in Bibliotheca Cæsarea, sed tacito* Eusebii *nomine. Hæc tamen Excerpta Eusebii esse recte conjicit Cl.* Lambecius, *qui ex* Photii *conjecturam suam firmare potuit.*

(d) Cave Chartophyl. Ecclesiastic. pag. 46.

Tribuitur huic Eusebio Collectio antiquorum martyriorum. *At vereor, ne fama mendax pro Thesauro Carbones, pro genuino Eusebii opere fabulas Metaphrastis & quisquilias venditarit.*

(e) Bibliotheque Univers. de l'année 1688. pag. 489.

Les deux lettres R. M. que l'on voit *dans le titre des livres d' Eusebe contre Marcell, marquent Richard* Montagu *Eveque de Chichester, qui les a le premier publiez.*

(f) Cave Chartophyl. Ecclesiastic. pagina 47.

Homilias, *quas Jacobus* Sirmondus *sub hujus* Eusebii *nomine latine in lucem emisit Paris. 1643. in 8. potius* Eusebio Emiseno *adjudicandas esse existimat.*

(g) Cave Chartophyl. Ecclesiastic. pag. 33. & 34.

Dedicationi pulcherrimæ Ecclesiæ, quam Paulinus *Tyri ædificaverat, adfuerunt omnes Ecclesiarum vicinarum Episcopi quibus elegantissimam orationem* Eusebius habuit, *quam exhibet H.E. lib. 10. c. 4. Non sum nescius, à quibusdam in dubium vocari, an hæc oratio* Eusebium *auctorem habuerit. Immerito. Ipsa oratio* ingenium ejus & multiplicem eruditionem spirat. *Pars panegyrica cum iis, quæ in præcedentibus Capitulis tractaverat, eodem sensu, & iisdem pene sententiis, optime convenit, suadet intima cum Paulino familiaritas ut credamus a nullo potis, quam ab Eusebio haberi potuisse, qui hunc decimum Historiæ suæ librum Paulino inscripsit ac proinde orationem hanc hoc in loco inseri par erat. Deinde si alterius esset, cur tam prolixum sermonem huic loco insereret? Cur suppresso authoris nomine? qui scriptores quos allegat, semper nominatim citare solet. Dices, Eusebium nullam sui ipsius mentionem facere. Fateor, quâ erat* modestia, nomen dissimulavit; *καίτις, inquit,* ἐν μέσῳ παρελθὼν πεφμ[illegible]ως ἐπιεικῶν, λόγου σύνταξιν πεποιημένος. Vir aliquis mediocris meriti, qui hujusmodi orationem composuerat, in medium progressus est. *Et ita fere scriptores loqui solent, quoties de se verba faciunt.*

EUSEBIUS v. *Altkirchen.*

(991.) EUSEBIUS CÆSARIENSIS. Qui (CONSTANTINUS MAGNUS.) si fides habenda vitæ ipsius Scriptori (Eusebius hic Cæsariensis jam olim falso creditur) Episcopum se τῶν ἔξω palam professus est. Jacobus *Gothofridus in diatr. de interdicta Christianorum cum Gentilib. Commun. p. 37.* Atque adeo, nec Eusebius ipse Constantini σύγχρονος qui & vitam ejus scripsit. *Gerh. Joh. Voss. de baptismo disp. 6.* pag. 89. thes. 9. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(992.) EUSEBIUS Emissenus, Emissæ Urbis Phœniciæ Episcopus, non ille, cujus *S. Hieronymus* libro de Script. Eccles. meminit, sed eo recentior, cujus extant

I. *Homiliæ in Evangelia totius anni,* BRUNONI *Astensi, Signiensi Episcopo* vindicatæ sunt, uti vides

vides apud *Th. Raynaudum* p. 138. *Labb.* ad *Bellarm.* p. 310. aliosque citatos *Oleario* p. 94. & 157. Nam *Eusebii* non esse, jam dudum Bellarm. Baronius, *Possev.* appar. sacr. Tom. I. aliique citati *Riveto* lect. sacr. l. 3. c. 1. *Sixtus Senensis* l. 4. p. m. 285. stylum resipere BEDAM aut RABANUM judicavit.

Pro suppositititiis has Homilias agnoscit *Miræus* in Biblioth. Eccles. p. 28. 187. 195. & *ex variorum Scriptis* congestas affirmat. (a) BRUNONI speciatim cum *Marchesio* tribuunt Monatliche Unterredungen 1693. p. 317. & *Richard. Simon* Critique du Nouveau testament cap. XXVII. p. 388. (b) *Licenianas* illas appellat *Prideaux* Orat. IX. p. 85. *Rapsodi* cujusdam recentioris. *Latino cuidam* adscribunt *Acta Erud. Lips.* 1693. p. 460. BEDÆ aut RABANI MAURI vel utriusque collectanea esse putat Andreas *Schottus* Tom. V. Bibliothec. Patr. part. I. p. 543. monente *Symbola Rauschiana.*

II. *Homiliæ* 50. quas non esse ipsius, fatentur omnes modo citati, sed diversis auctoribus eandem assignant. Plerique in EUCHERIUM consentiunt, licet alii FAUSTUM *Reiensem*, alii CÆSARIUM *Arelatensem* substituant. v. Bellarm. ad A. C. 430. p. m. 146. *Th. Raynaud.* l. c. p. 138. *Rivetum* l. 3. c. 1. & l. 9. c. 20. p. 452. & c. 28. p. 488. *Blondellum* de S. litter. lib. 2. c. 10. circa f. & citatos *Oleario* p. 157. adde Barth. adversar. l. 44. c. 12. in pr. Alii mixturam volunt esse variorum auctorum v. *Rivet.* l. 3. c. 1. & imprimis *Barthium* adversar. l. 43. c. 26. qui non EUCHERII modo, & FAUSTI, sed etiam SALVIANI, ALCUINI, & GENNADII opera in iis agnoscit. Cujus locus (f) omnino dignus est qui etiam hic legatur. *Eucherio* eas asserit Paradisi Carmelitici decoris p. 205. col. a. M. Antonius *Alegre* de Casanate cum *Baronio* Genuinissimum illarum Auctorem eum appellante.

MAXIMUM *Episcopum Rhegiensem* addit *Cave* Chartophylac. Eccles. pag. 88. (c) & Histor. liter. Scriptorum Ecclesiast. p. 238. Consulendi sunt hic Mehlführer/ coron. patr. p. 164. *Vossius* de Cognitione sui p. 64. Histor. Pelagian. pag. 38. 39. citante *Symbola Normanniana.* EUCHERIO speciatim adjudicant Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 235. a. *Mabillon.* Anal. Tom. II. p. 346. (d) FAUSTO autem *Rhegiensi* easdem asserunt Casimir. *Oudinus* dissertatione de Scriptis Eusebio Emisseno hucusque perperam attributis, ut ex ea notant Monatl. Unterredungen 1692. p. 936. (e) & *Cave* Histor. Eccl. p. 259. L. Plura vide in EUCHERIO LUGDUNENSI supra. Adde serius transmissa *Mastrichtiana* sub finem adjacentia lit. (g)

(a) Miræus, Bibl. Eccl. p. 28.

Theodoretus Scriptores --- recenset --- Eusebium *Phoenicem, hoc est Emesenum. Qvod ad Eusebium Cæsariensem attinet* Socrates *l. 1. c. 17. scribit, jejune admodum in Ecclesiastica Historia Manichæorum ab illo mentionem esse factam. Qva de causa totam ejus Historiam ex Archelai, supra c. 72. laudati, scriptis uberius exponit. Qvare præcipuo aliquo libro hæresim istam oppugnasse videtur Eusebius* Emesenus.

(b) Richard Simon Histoire Critique du Nouveau Testament, Cap. XXVII. pag. 388.

Maur Marchesius *Moine du Mont Cassin, qui a publié les Ouvrages de ce dernier* Bruno *sur des exemplaires MSS. assure que les 145. Homelies sur les Evangiles de toute l' année, les quelles ont eté imprimées sous le nom d'* Eusebe d' Emese, *ne sont point d'* Eucher de Lyon, *ni d' aucun autre Auteur; mais de ce* Bruno.

(c) Cave Chartoph. Eccl. p. 88.

Maximi *Episcopi Rhegiensis, extant homiliæ aliquot inter eas, quæ* Eusebio Emisseno *adscribuntur.*

(d) Mabillon. T. II. Anal. p. 346.

Non reperi hunc locum in editis Eucherii Lugdunensis Episcopi scriptis, neque in sermonibus nomine Eusebii Emisseni *vulgatis, quos* Eucherio *Lugdunensi tribuendos esse non immerito viri docti arbitrantur.*

(e) Monatliche Unterredungen 1692. p. 936.

Aber auf seine mitgenommene Schriften zu kommen/ so sind in der ersten enthalten die *Opera Eucherii Lugdunensis, Hilarii Arelatensis, Fausti Regiensis, ac Cæsarii Arelatensis*, vermehrt und verbessert auß denen alten *Editionen* und *Manuscriptis Regiis, Colbertinis, pluriumque Benedictini ac Cistercienfis Ordinis Abbatiarum*, benebenst einer *Dissertation de Scriptis Eusebio Emisseno hucusque perperam attributis.* Dieses Werck liegt zum Druck gantz *parat*, und haben es schon gesehen und *approbiret* viele in diesem *Studio* trefflich *versirte* Leute/ so wol in Franckreich/ *Baluzius, Mabillonius, Harduinus, Du Cangius, Philippus Despont, Blancpain, Petrus Coutant*, welche beyden Letzten die neue Pariser *Edition* des *Augustini emendiren*; alß in Holland *Spanhemius, Triglandius*, und andere. Was Er für Arbeit und Fleiß daran gewandt/ auch was davon zu hoffen/ will Ich mit seinen Worten beschreiben: *Non Unico duobusve annis confectus hic labor - - A decennio circiter, dum è Gallia solvi, inceptum opus, vix ab anno completum erat. &c.*

(f) Casp. Barthius lib. 43. c. 26. Adversariorum.

Quid de homiliis sub nomine *Eusebii Emisseni* insulse editis sentiam, hic prodere non gra-,, vabor. Viri doctissimi & in talium scriptorum le-,, ctione egregie exercitati *Eucherii* Lugdunensis,, *Fausti* Rhegiensis & aliorum opuscula esse e di-,, versis libellis in unum fascem compacta, autu-,, mant. Quibus ut volens assentiar facit genus,, in iis loquendi diversum quidem, sed tale ta-,, men ut unius seculi, imo unius insuper natio-,, nis ingenia & Eloquentiam facile agnoscam.,, *Salviani* quidem multas in iis esse placiditas styli,, nervosa & tractus sententiarum, cum erudita,, quapiam simplicitate penitus mihi persuase-,, runt. *Eucherii* vero rotunditas & candor etiam,, in pluribus apparent. Nec paucas in eodem,, volumine censeam *Alcimi Aviti* nomen præfer-,, re debere. Quem doctissimum & maximi,, nominis Antistitem talia plurima scripsisse *Ago-*,, *bardus* nos docuit, & jam nonnulla in veteribus,, mem-

,,membranis conquirere incipiunt doctissimi Viri. Sunt in eadem farragine aliæ Homiliæ, ,,quas *Gennadium* concinnasse existimem. Sunt ,,quas alios *Galliarum Episcopos*. Quæ nobilissima provincia cum Antistitis summi & nominis & meriti per tempora cadentis in manus ,,Gothorum Occidentis abundaret; videtur mihi *Studiosus quispiam* collegisse conciones ,,eorum, ut exempla essent successoribus, in fascem istum. Par judicium ferendum de eo opere arbitror, quod, Petro *Ravennati* sive *Chrysologo* universum inscribitur; cum argumenta ,,sint non varia, ex styli diversitate variisque festorum repetitionibus multorum Christi præconum idem opus esse qui fortasse in eadem ,,Ecclesia docuerint. Nec obstat quod sermones diversi eadem dicant, eodem dicendi etiam genere in iisdem verbis utantur; cum mos ,,hic Christianæ antiquitatis fuerit perpetuus majorum dicta suis etiam citra auctorum allegata ,,nomina intexere. Ut manifeste videre his ,,diebus potui harum homiliarum, quæ *Eusebii* ,,*Emisseni* nomen præferunt, nonnullas conferendo cum *Gregorii Magni*, *Radulfi Ardentis* & ,,aliorum posteriorum scriptis. *Radulfus* enim ,,*Gregorium* adeo *sequitur*, ut integras ejus sententias transscribat, *Gregorius Eucherium*, *Chrysologum*, *Gaudentium*, & alios priores; ne Majorum Gentium *Augustinos*, & tales cæteros dicam. Porro imperante Carolo Magno *Alcuinus Albinus Flaccus*, homo suorum temporum ,,sine controversia eruditissimus, opus nobis ex ,,omnibus fere homiliarum scriptoribus, concinnatum ad Tempora dedit, in quod tamen & ,,suarum nonnullas tractationes admisit. Atque ,,idipsum denique opus ab alio interpolatum est, ,,quod parum hactenus animadversum est. Nam ,,Conciones in eo Volumine deprehenduntur ,,diutino post Carolum Magnum tempore scriptæ. Sed compositione accurate instituta utrumque opus ad nos pervenisse comperimus, ,,& Alcuini legitimum prius, & interpolatoris ,,eum sequentis. Qua de re alibi. Nunc hoc ,,judicasse sufficiat, chartis implendis, tempori ,,fallendo, nonnulla tamen & forte fruge lectoris.

(f) Mastrichtiana a num. 1. usque ad num. 8.

1.

Eusebius Emissenus.

Eusebio Emisseno adscriptæ conciones Latini & orthodoxi hominis sunt, quorum neutrum isti convenit. Ego nomine Eucherii citare soleo, quanquam non nesciam diversorum auctorum esse. Lugdunensem antistitem profitetur auctor aliquot homiliarum ex illis, unde ejus ego urbis antistitum esse suspicor, Collectas in unum Codicem a ministro aliquo ejus Ecclesiæ. Casp. Barthius *in Apparatu Philologico Dilherri part. 2. p. 228.*

2.

Videamus etiam, quid auctor homiliæ de corpore & sanguine Christi *qui inter opera* Hieronymi *legitur & a quibusdam* Eusebius Emissenus *creditur, hac super re habeat. Job.* Vorstius *dissertat. lib. 2. cap. 8. p. 167. item p. 172.*

Apud Gratianum de consecrat. dist. II. c. 35. aliquid ex Eusebio Emisseno citatur; item apud Petrum Lomb. lib. 4. dist. 8.

3.

Aliqua istorum (Signorum) *ponit Scriptor homiliarum à* Stelsio *editarum, sub nomine* Eusebii Emisseni. *Gerhard. Joh. Vossius in Disp. 16. Histor. & Th. Thes. 8. p. 227.*

4.

Ut Eusebius Emissenus, *vel potius* Eucherius Lugdunensis *sermone 5. ad Monachos.* Vossius *disp. 15. hist. & Theol. thes. 9. pag. 213. prope finem. Vid. & ex eod. elogia Cæsarii Arelatensis.*

5.

Faustus Regiensis.

Hunc Faustum *putat* Blondellus *autorem esse homiliarum in Epiphaniam quæ falso adscribuntur* Eusebio Emisseno *lib. 2. de Sibyllis cap. 10. fine vid. verba inter elogia Eusebii Emisseni.*

6.

Eusebius Emissenus *vel* Emesenus.

Ejus homiliæ ab eruditis explosæ Bell. *de Euch. lib. 2. c. 30. Albert. de Euch. lib. 2. fol. 877. ubi jactari auctorem dicit Faustum Regiensem, aliis* Cæsarium Arelatensem, *aliis* Eucherium Lugdunens. *aliis alium*, Faesius *in Christo incœnato c. 16. add.*

Jes. Petavius orthodoxis annumerat Hieron. *Arianum in Chron.* Bellar. *de Script. Eccles.* Baron. *Tom. VI. ad an. 441.*

7.

Eucherius in homiliis Eusebio Emisseno *tributis, serm. quinto de Paschate fol. 84 edit. Lovanensis anni 1560.* Voss. *disp. XX. histor. & Theolog. thes. 2. pag. 270.*

8.

Eusebius Emissenus.

Ejus homilia quinta de Paschate Cæsarii Arelatensis *nobilissimi Sexti seculi scriptoris, inter cujus homilias septima invenitur potius censetur.* Dalæus *de Lat. cult. relig. c. X. 165. p. 634.*

---

(993) EUSEBIUS GALLICANUS. Ejus nomine ediderunt Colonienses opera EUSEBII EMISSENI in Biblioth. Patrum Tom. V. parte I. ut in eis notat *Prideaux* Orat. IX. p. 88. (a)

(a) Prideaux Orat. IX. p. 88.

Eusebium Emissenum *non perstringunt tantum* Hieronymus & Theodoretus *inter vetustiores, sed inter Recentiores*, Baronius, Possevinus *& alii ut Arianorum signiferum: sed quid* Alanus, Bellarminus, Rhemenses *hac ex parte statuunt? non solum fidenter eum producunt in suæ causæ patrocinium, sed & protruserunt tandem* Colonienses *sub Eusebii Gallicani nomine*, Bibl. *patrum. Tom. 5. par I.*

EUSEBIUS v. *à* S. *Justo.*

Philadelphus.

(993. *a*) EUSEBIUS PAMPHILI.

De Eusebio & quo ordine scripserit sua opera late disquirit cap. 2. *Bosius.* in exercitat. de periocha Josephi de Christo; item quare *Photius* annotarit Philostorgum habuisse libros de vita

Con-

Constantini pro Eusebianis *idem* ibid pag. 80. *Symb.* est *Mastrichtiana.*

(993. β) EUSEBIUS, PAPA.
De tribus epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE seu *Pseudo-Isidoro*, præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. *Bell.* *Baron.* *Cocum.* *Rivetum.* Du pin. Nat. Alexand. Gerh. &c. vid. Clarissim. Blondellum in Pseudo-Isidoro & Turriano Vapulant. ad has & alias spurias primorum Episcoporum Romanorum epistolas decretal. & *Gerh. von Mastricht* in historia juris Ecclesiastici à num. 220. ad 223. seu pag. 232. usque pag. 268.

(994) EUSEBIUS *Romanus*: Est Philippus LE PRIEUR, ut ex ipsius libri, eo nomine editi inscriptione monet *Symbola Junckeriana*, ita concepta: "(Philippi le Prieur, alias Eusebii Romani Epistola *ad* Cl. Virum *Isaacum* *Peirerium.* Accedunt "ejusdem *animadversiones in librum Præadamitarum*, „expeditione II. Parisiis 1658. 8vo.) Addit hic Diecmanniana nota quod sequitur: *Eusebium Romanum*, qui breves, sed doctas *Animadversiones* „*in librum PræadamitarumPeyrerii* A. 1656. 12. edi„tas scripsit, *Philippum le Prieur* esse, ex Jo. *Ad.* „*Osiandri* Comment. in Genes. refert Henr. *Muh*„*lius* Præf. Apolog. pro stud. Thalmud. editioni „tertiæ Joh. *Cocceji* Sanhedrin *Maccoth.* præfixa, „Tom. VIII. Oper. Coccej.** 2. b. Vocatur hic „alias Latine *Phil. Priorius*, tum ex Dissert. de li„teris Canonicis Paris. 1675. 8. edit. tum ex No„tis ad Optatum Milev. Paris. 1675. fol. editum „erudito orbi notus.

(995.) EUSEBIUS VERCELLENSIS. Ei tribuitur à nonnullis *Symbolum* vulgo sic dictum *Athanasianum* ut observat *Tenzel.* in Act. Eruditorum Lipsiens. 1687. pag. 543. quod communiter asseri VIGILIO TAPSENSI monuimus num. 278. *Pseudon.* in *Athanasio* §. XVII.

(996.) EUSTACHIUS où plutot EUTYCHIUS: *Saint* BONAVENTURE, dont le nom etoit *Jean* FIDANZA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. Multa ejus scripta recenset *Frisius* in Biblioth. Gesneriana p. 227. a. *König.* in Bibl. Vet. & Nova. & *Anton.* in Bibliotheca Hispanica, sed hujus Scriptoris non meminerunt.

(997.) EUSTATHIUS Su. P. est *Janus* GRUTERUS v. *infra Pflugius.*

(998.) EUSTATHIUS *de amoribus Ismeniæ & Ismenes* libri Auctor male à nonnullis creditur esse Eustathius *Thessalonicensis Episcopus Homeri Scholiastes* judicante *Vossio* de Historicis Græcis lib. IV. cap. XIX. pag. 491. (a) & *Menage* Anti Baillet. Tom. II. pag. 335. (b) ex eo quod in quibusdam MStis hæc Historia attribuatur EUMATHIO, ut *Vossius* addit loc. cit. *Macrembolitæ Protonobelisario.* Jungit his *Symbola Normanniana Huëtium* de origine des Romans 90. 163. EUSTATHIO CONSTANTINOPOLITANO Præsidi, Amores hosce tribuit *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 227. a.

(a) Vossius de Historicis Græcis lib. IV. cap. XIX. p. 491.
Eustathius, *Thessalonicensis Episcopus, cujus in Homerum, & in* περιήγησιν *Dionysii, commentarium habemus, auctor quoque creditur sex librorum de* Ismenæ & Ismenes *amoribus. Vixit* Manuelis Comneni *temporibus, circa annum* ∞CCL; *item sub* Alexio Comneno, & *improbo illo Andronico; ut constat ex Niceta Choniate: cui Eustathius hic vocatur, nunc ὁ πολὺς καὶ μέγας ἐν λόγοις, nunc autem ἀρετῇ διαβεβλημένος ἀπανταχῇ, ac à prudentia item singulari, & doctrina multijuga, celebratur. Sed quod* Eustathium *amorum horuncce auctorem esse ajunt, id plane incertum; quando in libris nonnullis* Eumathius *vocatur. Cujus rei mirum non meminisse doctissimum* Gaulminum; *qui primus eum edidit scriptorem. Eumathius is in codice Mediolanensi* Macrembolita Protonobelisarius *nuncupatur. Neq; si opus Eumathii sit, ut arbitror (sane minus hoc conveniens Episcopo argumentum) eo nullus fuerit hic locus Thessalonicensi Eustathio, cum ejus sit commentarius in Dionysii* περιήγησιν, *in quo terrarum explicat historiam.*

(b) Menage Antibaillet. Tom. II. pag. 334.
Pag. 334. Eustatius. *Auteur du Roman des Amours* d'Ismêne & d'Ismenie. *Quelques uns pretendent que c'est l'* Eustathius, *Commentateur d'Homére, Archevesque de Thessalonique. Mais comme je ne suis pas de cet avis, & que d'un autre coté l'Auteur de ce Roman se trouve appellé* Eumathius *en quelques manuscrits, je n'appuie pas sur cet exemple.*

EUSTATHIUS v. *Swartius.*

(999.) EUTROPII *adjectiones ad Egesippum* â LANDULPHO SAGACE distentas esse aliorum additamentis, docet *Barthius* in adversariis l. 40. c 4. & aliis locis. vid. *supra Egesippum.*
Sub Eutropii nomine
(II) *Rerum Julii Cæsaris in Gallia gestarum Epitome* à Roberto *Stephano* Commentariis Cæsaris subjuncta, PAULI OROSII fragmentum est, ex ejus lib. VI. Histor. cap. VII. ut ad h. c. 7. observat Franciscus *Fabricius.* Hæc *Symbola Rauschiana.*
(III.) *Eutropio* (Presbyterum vocat *Frisius* Bibliothec. Gesner. p. 228. sed male ut observat *Vossius* de Historicis latinis lib. II. c. VIII. p. 196.-97. (a)) adscriptum vulgo *Breviarium Historiæ Miscellæ* à PAULO DIACONO interpolatum ab eodem & LANDULFFO SAGACE auctum traditur *Fabricio* Bibl. Latin. pag. 170. 171. (b) quod Auctarium ex ANASTASII BIBLIOTHECARII Rom. Historia Ecclesiastica, GEORGIO THEOPHANE, aliisque Scriptoribus collectum ibidem asserit.
(IV) *Breviarium Historiæ Romanæ.* Eutropio adscriptum à PAULO WINFRIDO mire interpolatum vide apud eundem *Fabricium* loc. cit. p. 170. (c)

(a) Vossius de Historicis Latinis lib. II. c. VIII. p. 196. 197.
Eutropius, *Sophista Italus, ut eum vocat* Suidas,

mm

das, *cum alia quædam eodem teste, tum* Breviarium *scripsit* rerum Romanarum *ab U. C. usq; ad Flavium Valentem Augustum, cui & opus suum dicavit. Militasse se ait sub* Juliano, *atq; expeditioni ejus in Persas interfuisse. Quo & pertinent verba Georgii* Cedreni *in Selectis de Originibus Constantinopolitanis, ubi sic scribit:* ἐυτρ όπι@ ὁ σοφιςής, τῷ παραβάτη Ἰελιανῷ συμπαρὼν ἐν τῇ περσίδι. *Laudat vero eum testem in rebus Constantini Magni, quæ oculis suis vidisse eum ait. Atq; ex his patet error* Ptolemæi, *& hujus se autoritate tuentis* Raphäelis Volaterrani, *qui* Eutropium *hunc fuisse putarunt discipulum B.* Augustini. *Quæ & sententia est Philippi* Bergomatis *in Suppl. Chron. ad an. CCCCXXIX. Item* Gesneri *&* Eysingrinii, *& Theodori* Zvingeri *Theatri sui volumine VI. lib. II. ad hæc* Possevini *in apparatu sacro, atq; aliorum. In errorem omnes eos impulit, quod* Gennadius *in illustrium virorum catalogo* Eutropium *quendam referat, de quo hunc in modum apud eum legitur:* Eutropius presbyter scripsit ad duas sorores, ancillas Christi, quæ ob devotionem pudicitiæ, & amorem religionis, exhæredatæ sunt à parentibus, epistolas in modum libellorum consolatorias, eleganti & aperto sermone duas, non solum ratione, sed etiam testimoniis Scripturarum munitas. Meminit autem ejus *Gennadius* post *Augustinum Orosium*, alios. Hunc illi esse breviarii scriptorem crediderunt. Sed tempora repugnant, cum auctor breviarii, Constantini, ejus liberorum, Juliani, Joviani, & Valentis temporibus vixerit: at non item Gratiani, aut Theodosii saltem non Arcadii, & Honorii: ut Augustino esse junior non possit. Adhæc ille Gennadio memoratus presbyter erat: at hic an Christianus fuerit, ambigitur, cum reticeat christianorum persecutiones X, ac in Joviano aperte svadeat perfidiam.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag. 170. 171.
Etiam in historia Miscella *libri undecim priores hos ipsos* Eutropii *libros à Paulo interpolatos exhibent, proximi vero quatuor autorem agnoscunt eundem* Paulum Diaconum, *sextus porro decimus usq; ad vigesimum quartum additi sunt à* Landulpho Sagace, *historiamq; perducunt ad annum usq; Christi 806. uti recte in edit.* Pithœi *legitur (perperam in Gruteriana excusum est 706.) in quibus tota fere* Anastasii Bibliothecarii *Rom. historia Ecclesiastica ex* Georgio Theophane *aliisq; Græcis Scriptoribus collecta continetur. Vide præter P.* Pithœi *præfat. Vossium de Hist. latinis p. 29:.* Seldenum *ad* Eutychii *Origines Alexandrinas pag. 153. &c. Neq; in Landulpho duntaxat, sed & in iis quæ Paulo tribuuntur, Anastasii verba observare licet.*

(c) Ibidem. p. 170.
Extat hoc Eutropii breviarium Romanæ Historiæ *in X. libros distinctum dicatumq;* Valenti *Augusto. Sed in antiquioribus editionibus Rom. 1471. Venet. 1480. fol. Cracoviæ Mich. Coccinio curante 1510. 4. Paris. 1513. per* Nicolaum Maillarium *&c. additamentis* Pauli Winfridi *Longobardi qui Caroli M. ætate* Diaconus Aquilejensis *fuit, mire interpolatum legitur.*

(999. α) EUTYCHIANUS, Papa, de duabus epistolis ei affictis à Peccatore MERCATORE seu PSEUDO ISIDORO, allegatam sæpius vide *Symbolam Mastrichtianam.*

(1000.) EUTYCHIUS, *Alexander:* SAID, fils de Batrick. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552. SAID IBN BATRICK Patriarcham Alexandrinum Eutychium quendam nominat *König.* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 289. b. Ejusque nomine ibidem citat *Historiam Universalem A. C. M. usq; ad sua tempora.*

EUTYCHIUS v. *Hephæstion.*

(1001.) EUTYCHUS *Myon:* Personatum nomen est *Wolfgangi* MUSCULI, Theologi Bernensis sub quo edidit 1549. *Dialogos* IV. Liceatne homini Christiano, Evangelicæ doctrinæ gnaro, Papisticis Superstitionibus falsisque cultibus externa Societate communicare? vide *Simleri* Bibliothec. pag. 686. & *Colomes.* Melanges Histor. p. 51. Damnatus hæc propter Musculus, ut videre licet ex *indice librorum Prohibitorum* Romano p. 46. b. v. Myon.

(1002.) EUTYPHRONIS Philosophi & Medici *de nova curandorum morborum per Transfusionem sanguinis* Dissertatio in 4to Parisiis apud Andream Cramoisy 7. *Petrum* PETITUM esse Auctorem hujus dissertationis, declarant *les Nouvelles de la Republique des lettres* Aout 1685. pag. 831. & *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 552. Dissertationem hanc breviter recenset *le Journal des Sçavans 6. Fevrier* 1668. p. 26. 27. 28.

(1003.) *Alexandre* DE L' EXCLUSSE. Extat hoc nomine Gallice: *Somme des fautes & faussetez de la Somme Theologique de* Garasse impress. Parisiis 1626. in 4. Scriptum hoc ad Joannem DU VERGER *d'Hauranne, Abbé de S. Grand,* referunt *Colomesius* melanges Historiqv. p. 26. (a) & *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 552.

(a) Colomesius Melanges Historiq. pagina 26.
Le fameux Pere Mersenne *Religieux Minime, apprit à mon Pere l'estant venu voir, que* Jean du Verger *d'Haurane Abbé de S. Cyran avoit fait un Livre sous le nom* d'Alexandre de l'Exclusse, *intitulé* Somme des fautes & faussetez de la Somme Theologique de Garasse, *imprimé à Paris l' an. 1626. in quarto.*

EXOCIONITE v. *Eremite.*

(1004.) *Academicus* EXPOLITUS traduxit *Historiam Sanctam*, compositam à *Nicolao Talono* Societatis JEsu. Impressa illa est Bononiæ per Carolum Zenerum 1649. in 12. Auctorem Versionis hujus profitetur *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 523. a. *Josephum* FOTIUM Italum Rheginum è Calabria, Societatis JEsu. *Toppius* in

in Bibliotheca Neapolitana hunc Scriptorem præterit.

(1005.) EYSTETENSIS Collegii Jesuitici nomine, *Templum honoris Joanni Christophoro, Episcopo Eystetensi erectum*, Ingolstadii 1620. in 4. *Georgii* STENGELII, Jesuitæ Augustani, esse, docet *Alegambe* p. 158.

Adde *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu. p. 298. a. Scriptum quidem hoc Stengelio adscribit *Witten.* Diar. Biograph. 1651. d. 10. Aprilis: Ast Collegii Eystetensis nomine illud publicatum non addit.

(1006.) De EZECHIELE, auctore male habito *Psalmi* DAVIDIS LXV. vide *Sixtum Senensem*, l. p. 14. & citatos *supra* in *Aggæo*.

Davidi, & non Ezechieli aut JEREMIÆ cur adscribendus sit Psalmus memoratus rationes addidit *Polus* in Synopsi Criticorum S. Scripturæ p. 903. (a) Addit *Nota Diecmanniana*: Leguntur quidem in antiquis codicibus Latinis, itemque ab *Hieronymo* & *Augustino* in hujus Psalmi titulo hæc verba: Canticum *Hieremiæ* & *Ezechielis* populo transmigrationis cum incipierent exire; sed ipse *Bellarminus* Explic. Psalm. p. 345. a. fatetur, non hanc auctoris, qui hanc partem tituli addidit, mentem fuisse, quasi Hieremias & Ezechiel hunc Psalmum cantaverint, qui revera *Davidis* sit; sed fingi decantatum ab his Prophetis, ut intelligeremus, eum *exponi debere* de reditu filiorum Israel à captivitate in patriam, quam reversionem duo isti Prophetæ prædixerunt. Unde *Bell.* ex hac causa hanc πϱοσϑήκην non contemnendam judicat.

(a) Polus in Synopsi Criticorum S. Scripturæ. p. 903.

Quinque postremi versus cogunt me ut credam hunc Psalmum à Davide *editum post impetratam à Deo pluviam in summa siccitate &c.*

I. Canticum - - Hieremiæ & Ezechielis, *&c. His tribuitur, non tanquam Autoribus, sed quia ab his decantatus fingitur initio reditus de captivitate, &c. ut doceremur hæc præsertim cani de læto reditu quem hi Phophetæ canebant, &c. Sed hæc inscriptio non est in textu hebraico, nec in Interpretibus aliis, nec in ό. sed in quibusdam tantum exemplaribus versionis ό. Jeremias non fuit abductus in Babyloniam. Vide* Jer. *29. 11. &c. Porro, & is & Ezechiel ante reditum mortui sunt.*

(1007) EZECHIEL. Ejus nomine citatur a *Frisio* in Biblioth. Gesneriana p. 228. b. *Drama*, quod inscribitur Ἐξαγωγή. De illo ingens inter Eruditos contentio, cuinam Auctori debeatur Hebræo, an Christiano? HEBRÆUM asserit *Vossius* de Græcis p. 90. *Huetius* de demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 87. qui simul observat, Auctorem a quibusdam credi DE NUMERO LXX. INTERPRETUM fuisse. (a) & cum iis Monatl. Unterredung. 1690. p. 1141. 1142. (b) *Sixtus Senensis* Judæum quidem Auctorem credit, sed 40. circiter annis ante Christum vixisse autumat. *Cave* nihil hic determinat, sed ætatem hujus scriptoris ad annum Christi 190. rejicit. Chartophyl. Ecclesiast. p. 38.

(a) Huetius de demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 87.

De numero Septuaginta horum Interpretum unum fuisse Ezekielum, *Judaicarum tragœdiarum poetam, quibusdam persuasum esse video. Certe non* Eusebium *solum, &* Clementem Alexandrinum *præcessit ætate, sed &* Alexandrum Polyhistorem, *qui fuit* L. Sullæ *coævus; &* Demetrium Judæum, *qui ex ejus scriptis fragmenta depromit apud Eusebium. Vixisse autem Demetrium hunc, inter Ptolemæos, Philopatora, & Lathyrum, paulo post patefaciam. Drama ejus hodieq; exstat* ἐξαγωγὴ *inscriptum, quo Ebræorum exitus, duce Mose, explicatur.*

(b) Monatliche Unterredungen/ 1690. p. 1141. 1142.

Was den *Ezechielem Tragicum* anbelanget/ so ist es zwar an dem/ daß einige sind/ die nichts gewisses von ihm *statuiren* wollen. Aber die meisten halten ihn vor einen Jüdischen Poeten/ welches auch so wol der Name/ den kein Heyde gehabt/ als das *Argumentum* seiner *Tragœdie* giebet. *Vossius de Poetis Græcis p. 90.* nennet ihn außdrücklich *Poetam Judæum. Sixtus Senensis lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ* nennet ihn/ *Judaicarum Tragœdiarum Poetam*, und setzet von seinem Alter: *Claruit anno ante Christum* 40. Am besten unter allen hat *Huetius* davon *discouriret*/ *Propos. IV. Demonstr. Evang. p.* 87. Und ob er wol nicht eben zugibt/ was einige wollen/ daß dieser Ezechiel einer von den 72. Griechischen Dolmetschern gewesen/ so beweiset er doch/ daß er älter sey/ als *Alexander Polyhistor*, und *Demetrius Judæus*, die beyde meines Erachtens zum wenigsten 90. Jahr vor Christi Gebuhrt gelebet.

* * *

F.

(1008)

BAsilius FABER. Ejus qui hodie extat nomine *Thesaurus Scholasticæ Eruditionis* non agnoscit eum Integer Auctorem; sed multa *Augusto* BUCHNERO, quod jam ipse titulus loquitur, multa *Jacobo* THOMASIO, alia M. Joanni Gottfried HERRICHIO debentur, ut ex ipsa B. Thomasii Confessione per epistolam de die 29. April. 1675. mihi facta certus sum. Nec pauca ei accesserunt in nuperrima editione Lipsiensi 1692. operâ *Christophori* CELLARII, ut titulus editionis hujus indicat.

(a) *Verba p.m. Jacobi* Thomasii *illa sunt:* „Denique mea sunt, quæ novissima Thesauri „Fabri editio ad literas A.N.O.X. Y. Z. sparsim „inserta habet, in prioribus editionibus non „mea sunt, sed Collegæ in Senatoria Schola mei, „M. Jo. Got. *Herrichii.* Cæteris literis, quod „meminerim, nihil accessit.

(1009) *Christophorus* FABER. Persona est *Theodori* DE WITTE. Belgæ, Ultrajectini, sub qua quædam edidit idiomate Flandrico ut indicant *Witte.* Diar. Biograph. An. 1630. d. 17. Octob. & *Bailletus* in indice des Auteurs degvisez pag. 553. quid tamen sub hac larva Scripti prodierit, uterque silet.

(1008. *a*) *Joannes* FABER *Gallicus.* Ejus nomine citantur a Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 240. b.

(I.) *Breviarium in 9. libros Codicis* Justinianæi Lugd. 1550.

(II) *Lectura* super III. Libros Institutionum, cum Addit. Joan. de Gradibus Lugd. 1543. Addit autem Hyde: Autorem hunc aliter vocari Johannem RUNCINUM.

(1010) *Philippus* FABER. Ejus *Vorstius Redivivus* f. *Examen Vindiciarum* Casparis Barlæi, qvas Analysi Epigrammatis sui, in R. Menassis Ben-Israel librum de Creatione, opposuit. Harlemi An. 1636. in 4to. est *Martini* SCHOOCKII, si standum inscriptione involucri mei Exempli. Verba sunt *Symbolæ Normannianæ.*

(1011) M. DE FABERT. Ejus nomine prodiit Gallice 1689. in 12mo. *L'Histoire des Ducs de Bourgogne, divisée en deux Parties.* A Cologne, cher Pierre Marteau. Auctorem hujus libri non esse MARESCHALLUM DE FABERT, sed EJUS proximum AGNATUM, inclinantem ad partes Austriacas docent, *les Nouvelles de la Republique des lettres*, Avril 1689. pag. 341. & 351. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres Avril 1689. p. 341. & 351.

Cette Histoire n'est pas l'ouvrage du Maréchal de Fabert, *comme on pourroit se l'imaginer en voyant le titre. Mais il semble que ce soit assez qu'elle porte ce nom en teste, & que l'on scach que l'Autheur est proche parent de celuy qui l'a rendu si celébre, pour se prévenir en sa faveur. En effet si celuy qui nous la donne, & qui paroist y ajouter ses propres reflexions en divers endroits, ne se trompe pas dans le jugement qu'il en fait, on y trouvera rassemblé tout ce que les meilleurs Historiens ont de plus estimable.*

(1011. *a*) FABIANUS, Papa.

De tribus epistolis ei affictis à Peccatore Mercatore, *seu* Pseudo-Isidoro, *&c. v. supra hujus* Mastrichtianæ Symbolæ *continuationem.*

FABIUS v. *Clemens.*

- *Cotta.*

- *Hercinianus.*

(1012) Q. FABIUS Pictor, quod sit ANNII Viterbiensis v. in *Rhodianis* num. 18. adductis supra.

Tanquam genuina Scripta Fabri, *libros de aureo Seculo*, *& de Romanæ urbis origine* citant *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 714 b. *Hanckius* de Scriptoribus Roman. Part. I. cap. I. Artic. II. p. 20. At pro Supposititiis illos agnoscunt Ludovicus *Vives* de tradendis disciplinis lib. V. p. 624. *Barthius* Adversar. lib. L. c. IX & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 292. a. pluresque alii supra citati, generatim hanc imposturam Annianam agnoscentes & exagitantes.

(1013) FABRICIUS. *Robert* de MOSHAIM. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez. pag. 553.

FABRICIUS v. *Alodnarim.*

(1014) *Fridericus* FABRICIUS. Præfixum hoc nomen gerit *Corpus Juris Cameralis*, edit. Francof. 1623. quodque idem esse dicunt nullo mutato verbo, cum *Joannis* FORSTERI Processu Juridico Camerali, *Mauritius*, Introduct. ad Praxin Forensem §. 18. indicante *Symbola Ankelmanniana.*

(1015) Guidonis FABRICII Boderiani *Versionem novi Testamenti Syriaci*, *Emanuele* TREMELLIO subtractam, *Franciscus Junius* arguit, apud *Thomasium* de plagio §. 566. & 567. cum antea *Tremellius* ejus criminis esset accusatus â *Genebrardo* & *Raynaudo.*

Tanquam genuinum Fabricii scriptum ejus nomine allegat *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 298. a. *König* autem versionem hanc inter Scripta Fabricii non memorat Biblioth. Vet & Nov. p. 493. a. a TREMELLIO autem N. T. editum Syriace

Syriace una cum Versione asserit p.831. Addit nota *Dieckmanniana* :

Tremelliana *versio primum Anno* 1569. *prodiit typis Henr. Stephani, quam ipse Auctor se jam Ao.* 1565. *adornasse scribit.* Fabriciana *Ao.*1571. *ceu pars Operis Regis Hispanici excusa est, quam Auctor se* 18. *mensium spatio Ao.*1567. *confecisse tradit. Unde Tremellium Fabricio versionem suam subtrahere non potuisse apparet. Certe* Tirinus *ipse Tremellio primitatis gloriam tribuit. V. Andr.* Mulleri *Dissert. de Mose Mardeno & Vers. Syr. Colon. Brandenb. Ao.*1673.4. *editas.* p.37.38. *Et si vel maxime alter alteri quidpiam suffuratus fuisset, plagiariorum equidem, non Pseudonymorum numerum augeret.*

FABRICIUS *Jacobus* v. *Cosma.*

(1016.) *Joannes* FABRICIUS, Dantiscanus. Edidit *Specimen Confessus Harirensis & Carminis Abu'l Olæ* Arab. Lat. *cum Notis Grammaticalibus & Coronide de Poësi Arabum.* Rostoch. 1638. 4to. Quod quidem sub ejus nomine etiam allegat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p.242.a. Sed postmodum subjicit: Versio Carminis Abu'l Olæ verum Authorem agnoscit *Jacobum* GOLIUM, ex cujus Institutione eam acceperat *Fabricius.* Vide *Baillet.* liste des Auteurs degvisez pag. 553. & *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p.493.a.

(1017.) FABRONIUS *Hermannus.* Vide *Harminius* à MOSA.

(1017. *a*) FACETUS dedit Carmine doctrinam de moribus. Hic in florilegio Poëtico anonymi ex suspicione *Reinesii* vocatur THAYS. vid. eum ad Daum. Epistola 83. p.211. med. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

FACIBONIUS v. *Galiardi.*

(1018.) FAGEL. *Gilbert* BURNET. Douteux *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 553.

(1019.) *Considerazioni* di M. FAGIANI, & *Uccellatum* del FORESI libri publicati cò finti Nomi dal Sigr. *Nicola* VILLANI da Pistoja, amendue in difesa del Poema del Adone, del Cavalier *Giov. Battista Marino*, contra l'opposizioni, fatte dal Cavaliere *F. Tomaso Stigliani*, nel suo libro intitolato *l'Occhiale*, nella quale difesa dimostrò, quanto poco il detto Stigliani si dimostrasse intendente dell' Arte Poetica, dell' observazioni della Lingua, dell' Imitazion degli Antichi, & quanto lurdamente havesse aguzzata la penna a danni di quel Poema &c. Verba sunt *Laurentii Grassi* part. 2. p. 262. Elogiorum italicorum. Eorum scriptorum meminit *Leo Allatius* Apum Urb. p. 204. & 205. hisce verbis: *L'Uccellatura* di Vincenzo Forese, all' *Occhiale del Cavaliere Fr. Tomaso Stigliani*, contro *l' Adone del Cavalier Gio. Battista Marini*, & alla difesa di *Girolamo Aleandro.* Opus hoc ejusdem Villani esse, omnes suspicati sunt, ob nominum allusionem, Venetiis apud Antonium Pinellum 16 o. in 16. *Considerazioni di Messer* Fagiano *sopra la seconda parte dell Occhiale del* Cavalier *Stigliano, contro l' Adone del Cavalier Marino,* è sopra la seconda difesa di *Girolamo Aleandro.* Hoc item eidem Villanio attribuunt, asseruntque tale sibi nomen imposuisse, quod præter expectationem res illi ceciderit. Nam cum vellet sub nomine Vincentii Forensis latere, non potuit: ideoque ob similitudinem illius avis, quæ dummodo caput tegat, totam se tegi, licet pateat omnibus, existimat, *Phasiani* sibi nomen assumpsit. Villani Carmina laudavit *Meursius*, Epistola ad Dominicum Molinum. *Villani Carmen insigne est; & ut se Poetam egregium, sic Philosophum ostendit; & eximiæ bonæ frugi ac sapientiæ se litasse &c.* Idem Allat. pag. 124. memorat *Hieronymi Aleandri difesa dell' Adone Poema del Cavalier Marino* opposta all' Occhiale del Cavalier *Stigliani.* Ven. 1629. in 12. & parte seconda 1640. in 12. 16.

Elogia Villani vide in *Aprosiana* Biblioth. p. 393. ubi *alter Persius*, gloriaque non Pistoiæ (Patriæ) tantum sed universi orbis literati nuncupatur. *La Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXX, ubi de Nicolao *Villani* agit, scripta quoque hæc eidem adsignat. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez. p.553.

FALCIDIO v. *Melampodio.*

(1020.) *Proba* FALCONIA, sive FALTONIA. Ei vulgo attribuuntur *centones*

(I) *In Utrumque Testamentum*, qui POMPONIO:

(II) *Homerici*, Ὁμηρόκεντρα, qui EUDOCIÆ aut potius Pelagio vendicantur. Vide *Eschenbach.* Exercitat. de Poëtis Christianis Sacris, Græcis & latinis, pag.19. §. XIII. (a) adde ea, quæ *supra* de EUDOCIA memoravimus.

(a) Eschenbach Exercitat. de Poëtis Christianis sacris, Græcis & Latinis pagina 19. §. XIII.

Proba Falconia, *sive* Faltonia, *quam* Vossius & Borrichius *ex Isidoro, Adelphii, proconsularis viri uxorem, matremq; Julianæ S. Demetriadis aviam, CL. vero* Olearius *in Abaco, Anicii probi Præfecti Prætorio, postea Consulis, Matrem autem Probini, Olibrii & Probi similiter COSS. ex*Hieronymo *faciunt, circa Imperatoris Gratiani, aut, secundum alios, circa Honorii & Theodosii junioris, tempora vixit. Varios hæc scripsit* commentariolos in Novum & Vetus Testamentum, *illo versuum genere, cui nomen* Centonum *fecere; alii tamen, hos centones* Pomponio, *nobili Poëtæ tum temporis viventi adscribunt, eo quod* Isidorus *eos, vel iis similes, à Pomponio factos dicat. Sunt etiam qui huic nostræ Falconiæ adscribunt Centones istos Homericos, quos alii* Eudociæ, *alii* Pelagio Patricio, *tribuunt. Vide supra. §.5. Sect. I. ubi egimus de Eudocia in Poët. Græc.*

(1021.) Gabriel FALLOPIUS Vir Medicis ſcriptis multum celebris, quæ vide recenſentem *Lindanum* pag. m.187. & ſeqq. in quibus non eſt Italicum ſcriptum ſequens: *Secreti diverſi & miracoloſi diſtinti in tre libri.* Nel primo *de quali ſi contien il modo di fare diverſi olii, ceroti, Onguenti, ontioni, elettuarii, pillule, & infiniti altri Medicamenti*; Nel ſecondo *s' inſegna à fare diverſe ſorti di Vini, & acque molto ſalutifere*; Nel terzo *ſi contengono alcuni importantiſſimi ſecreti, d'Alchimia & altri dilettevoli e curioſi, raccolti dal* Fallopio, *& approbati d' altri Medici di gran fama.* Venetia 1569. 8vo. Hunc librum collegiſſe, & ſub hoc nomine ſcriptis aliis inclyto, divulgaſſe fertur *Joannes* BONACIUS. Scav. n. 81.

Adde *Bailletum*, liſte des Auteurs deguiſez p. 553. Pro ſuppoſititio Scripto *Secreta Fallopii* agnoſcit *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans Tom. I. pag. 323. *Mercklin* autem hujus Scripti inter reliqua Fallopii opera non meminit. *Linden. Renov.* p. 311. 312. de *Bonacio* penitus ſilet.

(1022.) FALUEL, *Jean: Francois* l'ALOUETTE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 553.

(1023.) FAMIANUS. QVARDUS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 553.

(1024.) Mariangeli à FANO S. Benedicti *Auctarium ad Grammaticam Philoſophicam, ejusq; rudimenta, in quo etiam de Lexicorum Latinorum virtutibus & vitiis, quæq; ratio in conficiendo Linguæ Latinæ theſauro tenenda ſit, diſtincte differitur*: editum primo Mediolani 1628. & 1629. & poſtea Amſtelodami 1659. ac iterum ibidem 1664. in 8. quod ſit *Gaſparis* SCIOPPII, notius eſt, quam ut indigeat probatione, jamque publicus Index operum Scioppii poſtremæ Grammatices Scioppianæ editioni, beneficio *Petri Scavenii* Amſtelodami apud Jodocum Pluymer factæ præfixus, idem notorium reddidit.

Meminit tamen hujus Scripti inter reliqua perſonata Scioppii opera *Villani* nella Viſiera Alzata Hecatoſtes num. XLVII. p. 56. Vide etiam *Bailleti* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 553. Prodiit opus hoc cum Caſperis Scioppii Grammatica Philoſophica aliisque ejus ſcriptis Amſtelodami 1664. opera *Scavenii* in 8vo. diſtinctum Argumentis decem continens in univerſum paginas 98.

(1025.) FANNIUS *Buranus: Hubert* DE GIFFEN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 553.

FARBIUS v. *Antimus.*

(1026.) D. Martini la FARINA nomine, ſcripſit *Tragœdias Italicas XXX.* Tom. VII. Panormi 1634. 1635. 1638. editas, *Hortenſius* SCAMMACCA, Jeſuita Siculus, teſte *Alegambe* pag. 190.

Auctas deinde usque ad XLIV. numero Tragœdias ante vitæ finem, præfixo ſuo etiam nomine, Tom. XIV. impreſſas edidiſſe illum teſtatur *Sotwel* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEſu pag. 352. & *Villani* Viſiera Alzata hiſce verbis:

LXIIX. HORTENSIO SCAMMACCA Siciliano da Lentini diede fuori *Anonimi Drami Tragici* raccolti, e dati in luce da D. *Martino* la Farina: e furono Tragedie num. XLIV. in Tomi XIV. in 12. Di XXXVI. poſſono leggerſi i Titoli nella Dramaturgia Allatiana Indice 11. p. 436.

(1027.) FARNERII nomine perſonato ſcripſit *Henricus* GARNETTUS, vid. ſupra DARENI inter Pſeudon. n. 734.

(1028.) FARNESIUS *Alexander. Marcelle* CERVIN. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 553.

(1029.) FARNESIUS *Octavius. Dario* TAMBOURELLI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 553. Idem confirmat *Alegambe* Bibliothec. Societ. JEſu pagina 89. a. his verbis: "Darius Tamburellus, natione Italus, vulgavit tacito ſuo, præfixo diſcipuli ſui nomine Quæſtiones definitas ex triplici Philoſophia, Rationali, Naturali, Morali, Parmæ diſputatas ab Octavio *Farneſio*; ibidemque excuſas ab Anthæo Viotho 1613. in fol.

FAVENTINUS v. *Didymus.*

(1030.) FAUSTINUS *Presbyter.* Ejus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 254. liber *de Fide*, ſeu *de Trinitate* adverſus Arrianos, qui ſubnectit: "Hoc opus in 1ma & 2da Editione Biblioth. Patrum *Gregorio* BOETHIO tribuitur." Vide Boethium De commutatis in editionibus Boetii & Fauſtini nominibus adi *Supplem. Acta Erudit. Lipſ.* Tom. II. Sect. XI. p. 531.

(1031.) FAUSTO, *Bartholomæus à Sancto* PYRRHUS *Siculus*, où PIERIUS *Platienſis* *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 553.

(1032.) *Gerardus* FAUSTUS, *Confluentinus.* Ejus nomine extans *Poëma*, *Germania* Georgii FABRICII eſt. Chriſtian *Daumius* Epiſt. ad Thoma Reineſ. 69. Idem monuit Petrus *Albinus*, in Vita Georgii Sabini, ejus Carminibus ſubjecta, qui tamen in der Meißniſchen Lands Chronicke tit. 25. ubi de Fabricio agens magnum Scriptorum ipſius numerum recenſet, hujus Poëmatis non meminit. Hæc *Symbola Rauſchiana.*

(1033) FEDELE, *Ausonio : Jean Baptista* LIVIZANI, *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 554.

(1033. *a*.) FEDELE *Sperandio.* Edidit Italice: *La verita contro gli detestabili eccessi dell' Ingiustizzia. Narrativa Publicata al Mondo.* Fictum hujus Scriptoris esse nomen, subque eo latere P. *Gio. Dominicum* MASSAM ordinis Prædicatorum, Lucensem, monet *Cinelli* Bibl. Volante Scanzia XII. p. 42. 43.

(1034) *Johannis* FELDENI sive à FELDE Ph. & J. U. Dr. Elementis Juris universi Fr. & Lipf. 1664. in 4. justo volumine proditis parti I. & II. præmissa *præfatio* ad Amplissimum Senatum Hamburgensem. Parti III. ad Ejusdem Patriæ meæ XII. Virorum Collegium. Parti IV. & V. ad p. m. Avunculum meum tunc Syndicum graviſſimum Vincentium *Garmerum*, & Senatorem, ejus inLegatione ad Ratisbonensia Comitia Imperialia Collegam Lic. Eberhardum von Kampe scriptæ præfationes auctorem habent Avunculum meum Drem Johannem GARMERUM Protophysicum hujus Urbis celeberrimum, qui stylum suum nitidissimum aliis occupato Feldeno commodavit.

FELINUS vid. *Aretius.*

FELIX v. de *Artiaga.*

(1035) FELIX à GRATIA. Sub hac larva edita est a *Ludovico* RICHEOMO; Gallo Dignensi *Vulpis Pasquini Venatio*, seu *Refutatio Catechismi Jesuitarum* à Stephano *Paschasio* facti. Villa Francæ apud Hubertum Palletarium 1602. 8vo. vide *Sotvellum* in Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu p. 573. b. *Witten.* Diar. Biogr. An. 1625. d. 15. Septembris.

FELIX v. *Hemmerlein.*

(1036) FELIX Papa. De Epistola ab Ægyptiis ad eum scripta & ei affiicta a Peccatore MERCATORE seu Pseudo-Isidoro præter alios Criticos scriptorum Ecclesiast. Bell. &c. v. supra.

(1036. *aa*) FELIX *Primus*, Papa,
- - - - *Secundus*, -
- - - -- *Quartus* --
- - - -- *Siciliæ*,

Et hisce quatuor ab *Pseudo-Isidoro* suppositas Epistolas, sufficienti cum autoritate asserit Dnus Mastrichtus in Hist. Juris Eccles.

(1036. *a*) FELIX TURPIO *Urbevetanus*, qui præfatus est in *Dialogos Sebastiani Castalionis* est *Faustus* SOCINUS ut indicat *Bibliotheeca Antitrinitar. Sandii*, 68. & *Spanhemius* Elench. p. 23. vide PROSPER DYSIDÆUS.

(1037) L. FENESTELLA, quod sit *Andreas Dominicus* FLOCCUS v. in *Rhodian.* n. 17. ubi citatis adde *Frisium* Biblioth. Chronolog. ad A. D. 1530. *Zeiler.* de Hist. part. 2. p. 189. & Paulum *Melissum* ad Jac. Scheckium ita canentem: *Sed & Fenestellæ imputata perperam. Quæ diligenter* Floccus *exornat* Dominicus &c. Unde recte in editione Elseviriana 1629. in 24. Reip. Romanæ, primo loco *Flocci* nomine præfixo scriptum hoc exhibitum est, ubi vide testimonia modo citata, nec non *Vollaterani* locum adductum.

Rhodiana sic habent.
XVII. Scav. 55.

FENESTELLA est Andreæ Dominici Fiori. *Librum hunc* de magistratibus Romanorum Andreæ Dominico FLOCCO *Florentino, Canonico & Secretario Pontificis omnium primum restituisse* Ægidium Witsium, *JCtum & Syndicum Brugensem in editione illius A. D. 1561. 8. typis Plantinianis facta ; in qua etiam* Pomponii Læti, Raphaelis Vollaterani & Henrici Bebelii, *eadem de re Libelli simul prodiere, Auctor est* Valerius Andreæ *in Bibliotheca Belgica p. m. 30. Idem postea plures confirmavere v. g.* Joh. Jac. Frisius, *in Bibliotheca sua Classicor. Autor. Ad. A. C. 1530. nec non imprimis videndus* Joh. Ger. Vossius *Etymolog. p. 408 & de Historicis Lat. l. 1. c. 19. circa finem, ubi cum Valerio modo laudato, notat errorem* Francisci Robortelli, *Poggio Florentino librum hunc adscribentis & alium etiam* Alciati Pomponio Læto *eundem tribuentis, namque sententiam auctoritate* Flavii Blondi *& testimonio* Gyraldi *luculenter confirmat.*

Et hodie plerique Eruditorum Fenestellæ nomine hactenus divulgatum librum de Magistratibus Romanorum FLOCCO adjudicant. vide *Frisium* Biblioth. Gesner. p. 552. a. Petri *Scriverii* admonitionem peculiarem in Rep. Rom. Lugd. Batav. 1633. in XVI. edit. Francisc. *Polletum* in Histor. fori Romani lib. 3. c. 14. *Hanckium* de Scriptor. Romanarum Rerum Part. I. c. XLIV. Artic. 2. pag. 197. 198. (a) *Miræum* Biblioth. Eccles. p. 279. (b) *Decker.* de Scriptis Adespotis p. 343. *Fabricium* Biblioth. Latin. Append. p. 66. 67. *Menagiana* tom. II. 96. (c) Peculiaris sententia est Dionysii *Gothofredi* qui pro Fenestella non Floccum, sed Antonium SCIOCHUM substituit apud *König.* Bibl. Vet. & Nov. p. 308. (d) qui tamen lapsum tantum memoriæ illud fuisse judicat. De ipso satis severe judicat *Dempsterus* ad Rosini lib. III. cap. II. (e) quem ea propter inculpat *Vossius* lib. III. de Histor. Latin. cap. VII. p. 581. (f) Adde *Zeiler.* pag. 3. de historicis, & Hyde p. 219. 360. Marqu. *Gudii* Epistolam Claror. Viror. X. pag. 92. in summo. Addit hic nota *Diecmanniana Tilemann.* Discurs. Philolog. de histor. delect. p. 90. *Mastrichtiana* autem *Symbola* allegat etiam Andr. *Schottum* in indice s. Idea histor. Rom. quam subjunxit tom. 3. Annalium Pighii p. 613.

(a)

(a) Hanckius de ſcriptor. Romanarum Rerum Part.I.c.XLIV.Art.2.p. 198.

IV. Hæc cum ita ſint; potius iis accedamus, qui plurium MStorum fidem ſecuti, nominatorum libellorum, ad Brandem *Cardinalem ſcriptorum verum autorem* Andream Dominicum Floccum *deprehenderunt. Qua de re videantur,* Blondus Flavius *Italiæ Illuſtratæ regione II. quæ eſt* Hetruria: *Lilius Gregorius* Giraldus *hiſtoriæ Poetarum veterum dialogo IV. Philippus* Broidæus *ad Franciſci Polleti lib. III. Hiſtoriæ fori Romani, Caput XIV. corollario V. Ludovicus* Carrio *lib. I. emendationum, cap. XIX. Petrus* Scriverius *admonitione de* Pſeudo Feneſtella: *Aubertus* Miræus *auctario de ſcriptoribus eccleſiaſticis cap. DXXVII. Gerardus Johannes* Voſſius *lib. I. de Hiſtoricis Latinis, cap. XIX. & lib. III. cap. XII. V. Prodierunt, L.* Feneſtellæ *nomen præferentes*, Baſileæ *M. D. LVI. in 16. ibidem M. D. LXI. 16.* Pariſiis. *M.D.LX. in 4. ibidem M.D. XXXI. in 16. A. D. Flocci nomen præfixum habentes, in Rep. Romana, quam Petrus* Scriverius *edidit* Lugduni Batavorum M. *DC. XXVI. in 16.*

(b) Miræus Bibl. Eccl. p.279.
Andreas Dominicus Floccus; *Civis & Canonicus Florentinus, Chryſoloræ Diſcipulus, ſcripſit* libros duos de Magiſtratibus Romanorum *qui ſub nomine* Lucii Feneſtellæ *paſſim circumferuntur.*

(c) Menagiana Tom. II. p. 96.
Le Traité *des* Magiſtrats Romains *que nous avons de* Feneſtella, *eſt un Ouvrage ſuppoſé par Dominique* Sciocco *Florentin.*

(d) Konig. Biblioth. Vet. & Nov. p. 308.
Floccus (*Andr. Dominicus*) *Florentinus, An. 1440. claruit. Erat diſcipulus Emanuelis Chryſoloræ & inter eloquentes ſui ævi viros numeratus eſt, ut eſt apud Raph.* Volaterranum. *Exaravit ad* Brandem *Card. librum de* Rom. Magiſtratibus, *quem quidam maleferiati antiquo ſcriptori,* Feneſtellæ, *tribuere auſi ſunt. Primus libellum iſtum cum genuino autoris nomine ex manuſc. edi curavit Æg.* Witſius, *JCtus Brugenſis. Videatur Mart.* Hanckius, *part. I. de S. R. R. p. 196. Dionyſius tamen* Gothofredus *in Not. ad Varron. de L L. pag. 1797. autorem facit* Anton. Sciochum, *Florentinum. Fortaſſis memoriâ lapſus eſt &* Andr. Floccum *ſcribere voluit.*

(e) Dempſterus ad Roſini l. III. c.II.
De Sacerdotiis Romanorum *extat libellus L.* Feneſtellæ, *ſaltem epigraphe ſic præferente, quod non ita ſe habere clarum apertumque cuilibet ex eo, quod Feneſtellam citent* Plinius *ſæpè,* Macrobius *lib. I. Saturnal. cap. 10.* Fulgentius *lib. 3. Mytholog. in principio, & alii innumeri antiqui ſcriptores. Cùm tamen is quisquis eſt, indignus certè illo nomine, novitius ſit, & nuperus, longeque iis à quibus citatur, poſterior, & ipſe libello iſto laudet A.* Gellium *noctium Atticarum ſcriptorem cap. 5. Sed non ita pridem prodiit hoc opuſculum, æternis tenebris, meo judicio damnandum, ſub nomine cujusdam* Dominici Flocci.

(f) Voſſius de Hiſtor. Latin. Lib. III. Cap. VII. p. 581.

Tum etiam claruit Andreas Dominicus Floccus *Florentinus. Erat is diſcipulus Emanuelis Chryſoloræ, & inter eloquentes ſui ævi viros numeratus fuit: Ut eſt apud* Raphaelem Volaterranum *lib. XXI. Comment. Urban. Interque eos, qui Florentiam eruditione ſua illuſtrarint, reponitur quoque à* Leandro *in deſcriptione Italiæ Scripſit ad* Brandem, *Cardinalem Placentinum, libros duos de* poteſtatibus Romanorum, *qui ſub* Feneſtellæ *nomine excudi ſolent. Sed* Andreæ Dominici Florentini *nomine præfert & MStus codex Oxonii in bibliotheca Lincolnienſi: ut eſt in Catalogo Thomæ Jameſii. Nimis ſeverum cenſorem agit* Thomas Dempſterus *paralipomenis in Roſini lib. III. cap. II. ubi ait* opuſculum id eſſe æternis tenebris ſuo judicio damnandum. *Nam pro ſeculo, quo ſcriptor vixit, eſt libellus bonus. Atque utinam nunc quoque deteriores nulli prodirent libri. Plura de eo diximus lib. I. cap. XIX.*

(1038) FERENZANO *Capaccis.* Edidit tractatum *de augendis viribus & ſervanda Caſtitate. Anagrammate* reſoluto comparet verus Scripti Auctor *Franciſcus* PLACENTIA Neapolitanus. J.U.D. quod nec ipſe diffitetur: vid. *Acta. Erudit. Lipſ.* 1688. p. 511. (a).

(a) Acta Erud. Lipſ. A. 1688. p. 511.
De iis (echinis) in Tractatu ſuo de augendis viribus & ſervanda caſtitate, ſub anagrammatico nomine Ferenzano Capaccis *ſe egiſſe innuit.* (Franciſcus Placentia, *Neapolitanus, J.U. Doctor, Geographiæ Profeſſor Mutinenſis l'*Egeo Redivivo, *ô* ſia Chorographia dell'Arcipelago &c.)

FERGA v. *Alphraganus.*

FERIUS v. *Helpericus.*

FERNANDEZ Petrus v. *Fregoſus.*

(1039) *Hieronymus* DE FERRARE, ſeu FERRARIENSIS. Eſt *Hieronymus* SAVONAROLA, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ Tom. I. p. 249. & Tom. II. p. 139. ubi hujus Auctoris ſcripta prolixa ſerie recenſet.

(1040) *Janus Alexander* FERRARIUS Coenobita Auguſtinianus edidit *Euclidem Catholicum,* ſeu *Demonſtrationem Romanæ Fidei, ex primis certis & evidentibus Principiis, mathematicâ methodo & connexis continua ſerie propoſitionibus* deducta Pariſ. 1667 4to. Qui libellus utinam nunquam Solem vidiſſet! exclamat *Aſcianus* Mont. Pietatis p. 551. indicante *Symbola Dieckmanniana,* quæ ſimul ibidem verum ejus Scripti Auctorem detegit D. *Johannem Ludovicum* FABRICIUM Theologum Calvinianum & in Academia Heidelbergenſi Profeſſorem, ad quem jam digitum intenderat laudatus *D. Dieckmannus* in diſſertat. inaugurali de Naturaliſmo Bodini p. 12. (a) ubi & ſcripti rationem, quæ Satyrica eſt, ſimul exponit, & ex ea Petrus *Bælius* in Epiſtola, Deckherro de Scriptis Adeſpotis ſubjuncta p. 402. v. *Symbolam Maſtrichtianam* (b) hæc firmantem.

(a)

(a) Diecmannus in dissertat. inaugurali de Naturalismo Bodini p. 12.
Ferrarium *huc advocat sine dubio ad* Euclidem Catholicum *Parisiis, quod titulus fingit, Ao. 1667. editum respiciens. Quod scriptum non serium, sed jocosum & satyricum, atq; ad exagitandas Romanæ fidei, quas ejus promachi crepare solent, demonstrationes à celebri quodam Calvinianæ cathedræ in Illustr. Germ. Acad. Professore Theologo (35) adornatum esse, nobis exploratissimum est.*

(35) Ad quem non obscure digitum, ,intendit maxime Rev. D.D. Jo. *Gezelius* filius, ,Aboensis hodie Episcopus, in pereruditа Disp. ,Inaugur. Aboæ Ao. 1675. ad *Dan.* XI. 45. habi- ,ta, cui tit. אלהי אפרנו sive *Jubilæus Anti Chr.* ,Rom. ipsius exitium, ubi C. 3. p 75. *Recens*, in- ,quit, scriptor, qui in *Catholico Euclide* methodo ,mathematica Fabricatus est Romanæ fidei ho- ,diernæ demonstrationem. Ut ita quoque Do- ,roth. *Ascianus* fluctus in simpulo moverit, cum ,Mont. Piet. pag. 551. solem huic Ferrarii ,πενήματι eo quod apertum atheismum sapiat, vide.

(c) Symbola Mastrichtiana.
Ferrarius Joan. Ludov. *Cœnobita Augustinianus. Personatus scripsit* Euclidem Catholicum. *Est Joh. Lud.* Fabritius : *Vid.* Heidegger *in vita Fabritii pag. 58. & seq. Cui tamen addendum esse hanc partem generalem tantum quæ edita est septem epistolis quod sua manu clariss. Fabritius exemplari ad me misso subscripsit. Pars specialis est jussu sereniss. Electoris Palatini suppressa. Ex Composito, quasi Lutetia venirent, hebdomadatim per veredarium adveniebant istæ literæ Heidelbergam.*

(1040. α) FERRANTE *Imperato* vid. infra.

(1041.) FERRIER, *le Sieur du : Jean* IRMOND. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 554.

(1042.) Der Fertige edidit Die Africanische Sophonisbe, Amstelod. 1647. in 12mo. Auctor est *Philippus* à Zeesen / in Societate Carpohororum ita dictus.

(1043.) Sexti Pomponii FESTI, *de Verborum significatione* libri, excusi varie sunt : eos à PAULO quodam, (qui in editione Cornucopiæ Perotti Basileæ, per *Valentinum Curionem* Ao. 1526. in fol. facta, cui subjecti sunt hi libri, Paulus V. Pontifex Romanus dicitur) collectos ex *Festi* operibus docuerunt eruditi, qua de re vide late *Gesner.* Simler. edit. p. m. 626.
A PAULO DIACONO, Longobardo collectos arbitratur *Scaliger* apud *Deckher.* de Scriptis adespotis p. 344. qui tamen & huic Paulo Diacono, & Paulo Pontifici eos abjudicat, verum Auctorem POMPEJUM pro *Pomponio* appellare mavult ; quo etiam inclinat *Fabricius* Append. ad Bibliothec. Latin. pag. 78. cum *Scaligero* Paulum Diaconum collectorem constituens. Annotat hic Diecmannus ad verba, (Paulus V. Pontifex Romanus dicitur) Inepte: est enim *Paulus Diaconus*, cujus ad Carol. M. Epistola præmissa est. [Tum in margine,] *Non videtur* hic *Festus Pseudonymus* esse, quia quæ ejus supersunt, genuini Festi fragmenta sunt, cum adjecta epitome, quam ex Festo Paulus Diaconus fecit. V. *Fabric.* Bibl. Lat. Append. p. 78. & 79.

FESULANUS v. *Prosper.*

FIDAURO v. *Flaminio.*

(1044.) *Hieronymus à Sancta* FIDE est *Petrus de* LUNA, ut patet ex *Actis Eruditorum Lipſ.* Ao. 1686. pag. 107. (a) ubi tamen quid sub hoc nomine prodierit non indicatur. Quod autem etiam à quibusdam sub hac larva latere creditus sit *Richardus* SIMON sed falso innuit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 554.

(a) Acta Eruditorum Mensis Februarii Ao. 1686. p. 107.
Ostendere vero conatur Parisiensis ille Theologus, vane in prima quæstione provocari ad Julianum Pomerium Archiepiscopum Toletanum, cujus sententia cum Augustino conveniat, nedum ad Hieronymum a S. Fide, *qui* Petrus de Luna *appellatus est, ac typographico haud dubie sphalmate in omnium paginarum epigraphis legitur. Patrum adversus Judæos incusationes quod attinet, eos quidem vafre contra hos juxta ac gentiles disputasse responsum fuerat : at e re sive sua sive sui Simonus futurum credidit* Camus, *ut vocabulum illud invidiosum vafre* Erasmo *duce explicaret benignius. Nam & ipso Hieronymo judice aliud esse* γυμναστικῶς *scribere, aliud* δογματικῶς*; in priori vagam esse Disputationem, & adversario respondentem nunc hæc nunc illa proponere; argumentari ut libet, aliud loqui, aliud agere. Habentur plura alia in hoc Judicio: at veremur, ut iis memorandis placeat labor noster eruditis Simonianorum lectoribus, quibus reliqua vel divinare licet, vel meminisse.*

(1045.) FIDELE *François.* *Matthieu* DE MOURGUES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 554.

FIDELIS v. *Isidorus.*

(1046.) *Ludovicus* FIDELIS edidit in lucem italice: *Il maestro universale della Corte.* Venet. 1666. *Auctor* est *Antonio* LUPIS, uti monet *Toppius* Biblioth. Neapolitan. p. 29. (a).

(a) Toppius Bibliothec. Neapolitan. pag. 29.
Il Maestro universale della Corte, *sotto titolo di* Luigi Fedele *in Ven. 1666. appresso il medesimo Zatta: e dallo Stampatore si dice, esser opera di* Antotonio Lupis.

(1047.) FIDELIS *Parochus.* Sub hoc personato nomine scripsit *Adalbertus*, seu *Albertus*

TYLKOWSKY Polonus Masovita, *Negotium defunctorum* seu *de animabus defunctorum juvandis* Wratislav. 1661. 8vo. citante *Sotwello* in Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 4. a.

Annosus Fidelis Verimontanus. vid. ANNOSUS. num. 183.

FIDELIS v. *Subditus*.

(1048.) FIDENTIO *Glottochrysio*. Ejus nomine Italice extant *Cantici* editi 1611. 12mo. Eorum Auctor quomodo creditus sit *Hippolitus* ALDOBRANDINI postea Papa CLEMENS VIII; revera autem sit *Camillus* SCROFFA, nobilis Vicentinus, vide in *Bibliothec. Aprosiana* p. 639. 640, (a). Adde *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia I. p. 33. (b) & *Villani* (c) Visiera Alzata Hecatostes p. 49. 50. n. XXXVI.

(a) Bibliothec. Aprosianæ pagina 639. 640.
I Cantici di Fidentio Glottochrysio; *e d' altri celeberrimi Ludimagistri, nuovamente impressi, e locupletati. All' Illustre Sig. e Patron sempre Colendissimo, il Sig.* Gualdinello Calze. *In Vicenza, appresso Francesco Grossi, 1611, in 12. Non sono mancati, ne mancano degli sciocchi, li quali in proposito di questi* Cantici di Fidentio Glottochrysio, *si siano persuasi, & altresì (per mostrarsi eruditi) vogliono persuadere altrui, essere produttioni d'* Hippolito Aldobrandini, *che fù poscia sotto 'l nome di* Clemente *VIII, Santissimo Pontefice. Hanno que' tali poca, anzi nissuna cognitione delle qualità d' un tant' huomo. Siano pure que' componimenti d' Amori Socratici, e lontani da ogni impudicitia: che sarebbono sempre poco degni della penna d' un* Marco Lamberti, *Pieuano di non so qual Villa non che d' uno, che fu Pastore dell' Universo. L' Autore di essi fu* Camillo Scroffa, *Nobile Vicentino: e che vuol sapere ond' io lo caui, legga la pag. 83. del Ragionamento dell'* Accademico Aldeano *sopra la Poesia Giocosa de' Greci, de' Latini, e de' Toscani, stampato in Venetia appresso Gio: Pietro* Pinelli, *1633. in quarto.* ———

(b) Cinelli Bibliotheca Volante scanzia; I. p. 33.
Fidenzio *à quali con l' auxilio del prelo si sono aggiunti altri* Cantici *e Rithmi di molti celeberrimi Ludimagistri, e professori della prisca favella. Vicenza per Giorgio Greco in 12. Furno più volte stampati in Firenze, perche corre una strana voce circa l' autor vero: Veggasi* Nicola Villani *a. 85. del suo discorso della Poësia giocosa stampato sotto nome dell'* Accademico Aldeano, *e'l P.* Angelico Aprosia *Ventimiglia a. 630. della prima parte della Bibliotheca Aprosiana.*

(c) Villani Visiera Alzata Hecatostes n. 36. p. 49. 50.
XXXVI. FIDENTIO GLOTTOCRISIO. Fauello di questi per sodisfare alla curiosità de Letterati Oltramontani, li quali male informati dalle voci del volgo, si danno ad intendere esserne Autori, Soggetti, che furono lontani quanto è dal Cielo la Terra dal comporre simili isthifallaggini. Di questi in tutto il corso di mia vita non vidi che due Editioni, ed eccone i titoli.

1. Cantici di Fidentio Glottocrisio Ludimagistro con aggiunta d' alcune varie Compositioni nel medesimo genere *di nuouo ristampati. In Fiorenza 8. Manca l' Anno della stampa: però dal fine della dedicatoria di Pier Francesco Mutii al M. Mag. & Virtuosiss. M. Gherardo Spini si caua essere dell' XIII. Aprile M. D. LXV.*

1. Cantici di Fidentio Glottochrisio, e d' altri celeberrimi Ludimagistri. *Nouamente impressi, e locupletati in Vicenza app. F. Grossi 1611. 12.*

Messer Blasio Repetitore della scola Fidentiana nella Lettera all' urbano Lettore, in principio della Edit. di Vicenza che può seruire per Apologia. Horà di questo si fusse che sotto finto nome hà dato origine à questo nuouo genere di Poesia se molto importasse il riferire direi com' egli era Patricicio Vicentino della nobilissima stirpe, di costumi integerrimo, di professione Iuris consulto. *Ma quando mi credo di scoprire l' Autore in vece del nome, e del Cognome ci mette alcuni punti z pure importaua, che egli il dicesse per togliere l' occasione a Nugiuendoli d' asserire esser del S. P. Clemente Ottauo un libro cui come dice Alessandro Zilioli nell' Historia de Poeti Italiani, M. S. Fol. 208. l' Autore dimostrasi scopertamente di qual vitio fosse professore. Lo scuopre in parte non in tutto, mentre nel fol. seguente scriue. Fu questo* Gentilhuomo, & Iurisconsulto Vicentino suprimendo il suo nome vero che era N. Scroua; s' intitolò nel frontespicio di queste rime Fidentio Glottocrisio Ludi Magistro. *Se però ci consiglieremo con l' Accademico* Aldeano, *che è* Nicola Villani *da Pistoia nel discorso Accademico sopra la Poesia Giocosa in proposito della Pedantesca ritroueremo:* Molti hanno scritto in questo mostro di linguaggio; ma eccellentemente *Camillo Scrofa* Gentiluomo Vicentino che celebrò i Socratici Amori di Fidentio Glottocrisio Ludi magistro da Montagnana verso di Camillo Strozzi suo discepolo. *E perche qui vicino si alza la Maschera ad un altro, non è bene di preterirlo. Scrisse ancora parecchi Cantici sotto Nome di Latantio Caliopeo Gio: Battista Liuiera Cittadino pure di Vicenza.*

(1048. *a*) PLINIO FIGNA Pittore: sotto questo nome à pag. 53. del *Pindo di Felsina* si legge un Madrigale, *Per la Bibliotheca Aprosiana* del P. ANGELICO APROSIO VINTIMIGLIA. Non è ptoduttione del FIGNA, mà dell' Occhiuto Cieco di Felsina FILIPPO OTTANI. Verba sunt modo exscripti *Villani Visiera Alzata* Pentecost. n. XXXVI.

(1049.) FILALITEUS *Nicolaus*, quomodo sit Cardinalis GAETANUS vid. *Symbola Mastrichtiana.*
Gaetanus Cardinalis.

Credi

Creditur auctor folii, quod Italica lingua 1607. prodiit, continens articulos Concordiæ, inter Pontificem & Venetos. Putant etiam eum esse auctorem discursus Italice scripti sub nomine NICOLAI FILALITEI. De utroque auctor anonymus, nell' historia particolare, delle cose passate tra'l Sommo Pontefice Paulo V. e la repub. di Venetia. Stampa in Mirandola 1624. in 4to Genevæ, quæ est *Pauli Sarpii.*

(1049. *a*) FILAMON edidit An. 1666. in 12. Germanice: Des Mercurius neueröffnete Historische / Philosophische und Politische Staats-Schule. Auctor est *Samuel* STURMIUS, Luccâ Lusatus, Medicinæ Licentiatus, qui in Societate Ristiana Filamonis nomen obtinuit, ut notat Symbola Mollero-Flensburgiana.

(1050) *Hippolito* FILARETE, quomodo sit *Ludovico* CASALE v. *Villani* Viziera Alzata Hecatostes. num. *XXV.*

HIPPOLITO FILARETE nell' Indice VI. della *Dramaturgia Allatiana.*

La *Palmira* di *Tebe* Drama Musicale di *Hippolito Filarete.*

Dice che sia nome finto, che'l vero sia LODOVICO CASALE. E veramente col vero nome ritrouasi a pag. 101. delle di lui *Poesie* stampate in Roma per Fabio di Falco M. DC. LXX.

[vide & *Hippolito.*

(1050. *a*) FILAURO, *Flaminio*: *Francois* FULVIO FRUGONI. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 554.

(1051) *Flaminii* FILLIUCCII nomine *Carmen italicum, de novis stellis, & maculis solis cum declaratione* Romæ 1616. 4. edidit *Vincentius* FILLIUCCIUS, Senensis Jesuita, docente *Ale-gambe* p. 443.

adde *Sotvvellum* Biblioth. Scriptorum Societ. Iesu p. 782. a.

FILOFILUS v: *Misoponerus.*

(1052) *Giovani* FILOTTO: Hoc nomine citat Thomas *Hyde* in Biblioth. Bodlej. p. 252. b. *Nuova Risposta, alla lettera sopra le Censure & interdetto di Paolo V. contro la Signoria di Venetia.* Ferrara 1616. in 8vo. additque videri sibi nomen Auctoris fictum pro *Johanne* GUNTERIO.

(1053) D. *Georgius* FINWETTER edidit (I.) Pium *Desiderium ad pium Eruditum orbem, Veri & Boni Publici amantem* &c. *ablegatum.* Biponti 1681. in 12mo. (II.) *Biblidion de Bibliothecis per Societatem augendis, & colligendis*, ad Virum Cl. Martinum *Hanckium*, Professorem Uratislaviensem Biponti 1684. in 12mo. Si anagramma reducas, verus Scripti Auctor M. Gottfried Wegner / qui nec ipse hæc scripta a se composita in transmissa Symbola diffitetur. Continet autem prius Scriptum paginas in universum 79. capitibus distinctum Septem, quorum singula suas iterum complectuntur paragraphos. Posterius autem divisum est numeris XLIV. quibus accedunt addenda quædam; ut *Paginis* 119. totus absolvatur liber. V. Georgius *Freund.*

(1054) FIORETTI *da Vernio, Carlo: Pierre* del CONTE, douteux. *Jean de'* BARDI, douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 554.

FIRMIANUS vide *Chlorus.*

Lactantius.

(1055) Petri FIRMIANI nomine prodita sunt *Satyrica scripta*, quibus Tituli, *Gyges Gallus*, *Somnium sapientis* item *seculi Genius*, Paris. 1660. & 1663. in 12. ac alibi excusa. Ea quod sint Monachi Capuzini, *Zachariæ* DE LISIEUX vel LEXOVIENSIS, docet *Sorell.* Bibl. Francoise p. 172. secundæ. p. 153. primæ editionis, quod ex privilegio quoque & approbatione facultatis sibi notum indicat *Geislerus* dec. 3. n. 3.

Consentiunt *Bælius* in epistola Deckhero de Scriptis Adespotis subjuncta p. 405. *Pfeiffer.* in Epistola ad Poïretum p. 18. *Spener.* allgemeine Gottes-Gelahrtheit p. 326. *Baillet.* deguisemens des Auteurs p. 317. & in catalogo p. 554. & fusius la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXXIII. p. 81. 82. (a) adde *Jugemens des savans* sur les principaux Ouvrages des Auteurs Tom. I. pag. 349. ubi indignatur Auctor quod fama de Copia & Academia Atheorum his scriptis vulgata sit. Impressa autem simul sunt duo priora scripta, *Gyges Gallus* & *Somnia Sapientis*, authore *Petro Firmiano* Paris. 1660. in 12. & complectuntur paginis 478. titulis quidem & paragraphis distincta sed non numeratis. Tertium autem Scriptum, *Seculi Genius* in edit. Paris. 1663. 12mo comprehendit paginas 250. Eique in fine additus est index septem foliorum, & præfixa Marcellini cujusdam brevis ad Lectorem præfatio unius folii, pollicita alteram scripti partem, si æger Auctor restitueretur.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. p. 81. 82.

LXXXIII. PIETRO FIRMIANO, Ritrovatomi alla bottega d' un Libraro in Genova, quando egli era per disballare un grosso farto di libri, che da Mercante di Lione al Rodano gli era stato trasmesso, mi fermai à vedere, non ignorando, che si come dall' Africa si produce qualche nuovo Mostro, così da gl' ingegni Francesi che sono spiritosissimi, sogliono somministrarsi all' humana curiosità opere degne della loro Minerva, Mi diede nelle mani questo:

Sæculi Genius, Petro Firmiano Autore. *Parisiis apud Sebastianum, & Gabrielem Cramoisi M. DC. LIII. 8. del quale mi piacque provedermene, e lo lessi con mia grandissima sodisfattione; ma non senza sospettare che fosse Pseudonimo, come pure è, e l' impari dal Religiosissimo Padre F.* Dionigi Tassorello *da Genouva Capuccino, il quale mi fece vedere nel* Catalogo *de gli* Scrittori Capuccini *che egli apparecchiava per la Stampa, facendomi vedere, che ne fosse produttore il P. Fra* Zacharias *Lessoviense nella Provincia di Normandia, dicendomi altresi, che sotto lo stesso nome fusse uscito* Gyges Gallus, *da me non veduto.*

(1056) *Julius* FIRMICUS Maternus Siculus. Ejus *de Astronomia*, libri VIII. à *Baronio*, FIRMICO cuidam JUNIORI adscripti. Huic ademta vero iterum vindicantur à *Fabricio* Bibl. latin. p. 166. (a) Juniori tamen Firmico etiam hos libros assignat *Frisius* Bibliothec. Gesnerian. pag. 525. (b)

(a) Fabricius, Biblioth. Latin. p. 166. *Eundem esse qui librum hunc & qui* Astrologicum opus *composuit, jam receptior inter eruditos sententia est, etsi* Baronio *olim aliter visum ad A. C. 355. qui inscriptionem librorum de* Astrologia *secutus, hos* Firmico *cuidam* juniori *tribuit, cum e contrario probari possit eos scriptos esse ante librum de* errore profanarum religionum.

(1057) FIRMILIANUS Cæsareæ Cappadocum Episcopus. Ejus nomine extat inter Cyprianicas ad Cyprianum Epistola, quæ tamen CYPRIANI stylum sapere videtur *Caveo* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 62. (a)

(e) Cave Histor. Liter. Scriptor Ecclesiast. p. 62.
Extat inter Epistolas Cyprianicas Firmiliani *ad Cyprianum Epistola, à* Cypriano, *cujus stylum planè sapit, Latinè, ut videtur, versa;*

(1058) Johanni FISCHERO, Cardinali Roffensi, sanctissimo apud Deum Martyri, suppositum est opus BUCERI (*Martini* puta, cujus vitam habemus apud Melchiorem Adami in vitis Theologorum pag. 211. & seqq.) *De Misericordia Dei* fartum Blasphemiis. Hæc verba sunt *Theoph. Raynaudi*, Jesuitæ, libro de bon. & mal. libris, part. 1. erot. 10. §. 3. n. 267. verane an falsa, sanè perquam ambigo, propterea, quæ ad nomen *Alcuini superius* commemorata habeo.

Falso *Johanni Fischero* adscriptum librum *de Fiducia & Misericordia Dei* notat etiam index *librorum Prohibitorum* Romanus p. 72. a. & 90. a. & *Prideaux* Oratione IX. p. 85. citans *Possevinum* & *Pitseum*, Pseudepigraphiam subolfacientes *Bucerum* tamen liberantes, nec vero alteri parenti nothum remittente.

Addit *Diecmanni Margo* sequentia (*ad nomen Buceri;*) *Idem quod* Raynaudus, *dixerunt etiam* Gretser. *l. 2. de Jure & mo-*,, *re prohib. libr. mal. c. 5. p. 281.* Claudius Clemens ,, *Musei l. 2. sect. 3. c. 3. p. 399. Sed respondet Jo.* ,,Prideaux *Orat. de Pseudepigraph. Operum Theol.* ,,*p. 398. hunc librum Colon. apud Hæredes Arn.* ,,*Birckmanni A. 1566. editum adeoque si dolus subsit, Pontificios, non nos, vellicandos esse.* Pitse-,,um *quidem &* Possevinum *pseudoepigraphiam* ,,*subolfacere;* Bucerum *tamen liberare, nec alte-*,,*ri genitori nothum remittere. Adde* Bellarm. ,,*de script. Ecl. p. m. 310. qui itidem de Bucero tacet. Ac deinde è regione,) Gisb.* Voetius *Disp. select. T. 2. p. 755 hunc librum ut Joannis Episcopi* ,,Roffensis *genuinum citat, eumque à* Cassan-,,dro *Coloniæ An. 1556. cum Appendice editum refert.*

(1060) *William* FITZ-STEPHEN, i. e. Stephanides, ut monet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 254. a ubi ejus nomine allegat anglice: *A Latine Appendix to Stow's Survey of London.* Lond. 1603. in 4to.

FLACCIUS v. *Alcuinus.*

FLACIUS v. *Achilles* Gassarus.

(1060. α) *Matthias* FLACIUS, multis scriptis clarus dictus Illyricus, eoque nomine magis notus quam gentilitio, quod est *Matthias* FRANCOWITZ ut observat ex Bucholzero *Colomies,* dans sa Biblioteque Choisie p. 15. (a)

(a) Colomiez Bibliotheque Choisie, pag. 15.
*Ajoûtons ici pour la fin le veritable nom d'*Illyric, *qui est* Francovvitz, *comme le découvre* Bucholcer *le fils à la page 831. de sa Chronologie, ou plûtost de la Continuation de celle de son Pere, à* Gorlitz *l'an. 1599.* Verum & integrum, *dit il,* Flacii nomen ego ex certis authoribus cognovi esse tale: *Matthias Francovvitzius, cognomento Flacius, gente Illyricus, patriâ* Albonensis.

(1060. β) FLAMINIO FIDAURO, scripsit Italice: *la Guard' Infanteide*, Poema giocoso impress. Perusiæ 1653. in 12. Asserit hoc Poema *Francisco* FULVIO FRUGONI La *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLIV. p. 54. (a)

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. XLIV. p. 54.
XLIV. FRANCESCO FVLVIO FRVGONI, *de Minimi, che si può dire de Massimi per la pluralità dell' Opere vscite dal suo fecondissimo e facondissimo intelletto da giouanetto Cantò*
La Guard' Infanteide *Poema giocoso di* Flaminio *Fidauro; all' Illustrissimo Sig. Il Sig.* Camillo de *Mari. In Perugia apresso Pietro Tomassi M. DC. LIII. 12.*

(1061) FLAMINIO *Lampugnani,* Persona est *Caroli Josephi* FONTANA, sub qua edidit: le *Pazzie del Lusso,* ut ex *Giornale de' letterati in Parma* 1689. recenset *Symbola Junckeriana.* (a) v. & Lampugnani.

(a) Symbola Junckeriana.
Il Giornale de letterati in Parma 1689. *Giornale XII. p. 272. recensetur:* Le Bellezze difformi, *o sia la* Venere smascherata, *ritratto morale espresso in due coloriti, di* Carlo Giuseppe Fontana. *Parma 1689. 12. ubi Giornalista addit:* Questa opera è nata tra le tenebre d' un prigione. *Nella præfazione, all Lettore in cui dà conto de' varii accidenti della sua vita ci rende informati d' un suo libro pseudonymo intitulato già:* Le Pazzie del Lusso di Flaminio Lampugnani.

(1062) FLAMINIUS, *Lucius* où *Lucivus:* *Lucas*

Lucas MARINÆUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 554.

(1063) FLAMINIUS *le Sieur*: *Francois* de LA NOUE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 554.

(1064) *Amandus* FLAVIANUS *Pacis Augustæ Municeps*, de *fulmine nuper ex Esquiliis vibrato Commonitorium*, Eleutheropoli 1651. in 4to scripsit *in Bullam Innocentii decimi*, ut refert *Conringius* in præfatione dissertationis de Pace perpetua Protestantibus danda p. 8. Oppositus est hic liber Protestationibus a Nuncio Apostolico *Fabio Chisio* (postea Papa Alexandro VII.) contra Pacem Monasteriensem nomine sedis Romanæ interpositis & *bruto* illi *fulmini* quod. 2 annis post ex arce ipsa Tarpeja mittebat horrendum Pontifex *Innocentius* x. ut refert *Conringius* in præfatione, quæ tractatui ejus de pace perpetua inter imperii Germanici ordines servanda præfixa est, p. 17. ubi esse *Davidem* BLONDELLUM Batavum asserit, ut notat & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 307. a. & *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 139. adde *Colomesii* Melanges Historiques p. 50. & *Bailletum* des Auteurs deguisez p. 336. Addit Ampl. *Mastricht*, *Hobenegg.* verè *Heidegger*. Histor. Papatus. p. 403.

(a) Conringius in præfatione Dissertationis de Pace perpetua Protestantibus danda pag. 8.

Sed & in Batavis *duo rei indignitate moti, alter* David Blondellus *antiquitatis peritia vir admirandus, ficto tamen* Amandi Flaviani *nomine, alter vir item plane eximius* Johannes Hoornbeeck, *perdoctus scriptis impietatem Romanæ Bullæ confodere non dubitaverunt, etsi optimus* Blondellus *& aliis vastis negotiis & ipsa tandem morte cœptam operam absolvere sit prohibitus.*

(1065) S. FLAVIANI nomine, librum *de Incarnatione Christi* Dogmaticum a semetipso fuisse conscriptum, ac divulgatum, fatetur S. ANASTASIUS SINAITA cap. 10. ὁδηγ. pag. m. 193. adde Th. *Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 117.

(1066) FLAVIO *Angelo: Jean Turiel de* ROXAS. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 555. Cognomen id ejus esse indigitat Nicolaus *Antonius* in Bibl. Hisp. p. 606. ubi Equitem magnæ Crucis eum appellat, & sub ejus nomine citat: *Origen de la Orden de la Cavalleria Constantiana debaxo de la Regla de S. Basilio y titulo de S. George*, Romæ ex officina Vaticana. 1597. 4to.

FLAVIUS v. *Dexter.*

(1067) *Sinibaldus* FLISCUS. Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ. p. 361. a. *Apparatum*, seu *Commentarium super V. libros Decretalium*, cum Additionibus. Tridini 1611. Subjungit autem *Hyde*, Hunc Fliscum esse INNOCENTIUM IV. PAPAM, ante proprio nomine dictum Fliscum.

FLORE v. *S. Foy.*

FLORENT v. *de Crox.*

(1068) FLORENTIA, *Hieronymus*; *Fernando Chirinos* de SALAZAR: *Baillet.* des Auteurs deguisez. p. 555. At *Nicolaus Anton.* in Hispan. Biblioth. p. 285. a. ubi hujus Ferdinandi scripta recenset; aliquid sub larvato Florentiæ nomine ab eo editum non memorat.

(1068. α) FLORENTINO *Concilio* adscribitur Instructio Armeniorum & Decreta super unione Jacobinorum & Armeniorum, quæ sunt HYGENII *Papæ*, tradente *Coco* in Censura, & ex eo *Hotting.* in Elench. script. Suppositit. in fine quem *Symbola Mastrichtiana* addit.

FLORENTINUS v. *Poggius.*

FLORIACENSIS v. *Abbo.*

(1069) FLORIDUS. Van der Haar. *Baill.* liste des Auteurs deguisez p. 555.

FLORIDUS v. *de Montalbano.*

(1070) FLORIMUNDI Ræmundi nomine, circumfertur *Historia de hæresium ortu, progressu, & ruina*, Gallice 1624. Paris. in 4. & ante, nec non Latine Col. 1612. & 1655. cum continuatione ad A. C. 1650. edita, quam *Ludovici* RICHEOMI, Jesuitæ Galli esse, *Maresius* de Papissa Joanna p. 205. edit. in 4. & *Blondellus* de ead. in pr. testantur, adde citatos *Geisler.* dec. 3. n. 10. *Alegambe* factum hoc plane silentio involvit.

Et cum eo *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu p. 573. ubi cæteroquin aliquot fictitia nomina, & sub eis emissa *à Richeomo* scripta memorat, quæ suis locis notavimus. *Richeomum* tamen memorati operis autorem faciunt Magnif. D. Joann. Fridericus *Mayerus* dissert. de Leone x. cap. 10, §. 14. p 91. *Sagittarius* Historiæ Eccles. p. 683. (a) *l'Histoire des Ouvrages des savans, Septemb.* 1687. T. I. p. 111. (b) *Teissier* in Catalogo Auctorum p. 82. imo jam Pierre *Matthieu* lib. VI. de l' Histoire de Henry IV. narrat. VI. p. 600. indicante *Symbola Rausch.* Cui addit *Diecm.* editionem Rothomagi 1648. 4. & P. *Matthieu* Hist. de France. Tom. II. p. 690. ubi de controversia de Anti-Christo loquens ait: *Florimond. de Ræmond*, ou comme je croy, *Richeome* Jesuite sous ce nom a travaillé sur ce sujet plus que nul autre. Adde *marginalia Mastrichtiana*: Neque hoc prodit *Auctor du Calvinisme & Papisme, mis en Parallele*, qui est *Petrus Jurieu*, Professor Theologiæ Sedanensis, nunc exul & Ecclesiastes Rotterodami, qui sæpe exaggerat & prostituit fidem hujus hominis, sed nunquam in dubium vocat, eum esse auctorem Historiæ hæresium.

(a) Sagittarius Historiæ Ecclesiasticæ. pag. 683.

Florimundus Ræmundus, *Vasco*, *Senator Par-*

Parlamenti Burdegalensis, sub cujus nomine Ludovicus Richeomus, *Jesuitici Sodalitii Theologus, Gallice scripsit Errorem popularem de* Johanna *Pseudo Pontifice, dicta* Papissa, *Latine postea versum.*

(b) Historie des Ouvrages des Sçavans, Septemb. 1687 pag. 111.

Nous l'avertirons seulement, qu' il n' a pas dû citer dans tous les endroits de son Ouvrage Florimond de Raimond *comme un Auteur très-passionné, puis qu' il a presté son nom au P.* Richeaume *Jesuite.*

(1071) *Michael* FLORIO edidit *Cladis Epidemiæ* Florentissimam *Neapolitanam urbem devastantis* lachrymabilem *Laconismum.* 1661. in 12mo, quod tamen opus *Michaeli* ANGELO potius assignare libuit *Toppio* in Bibliotheca Neapolitana pag. 214. (a).

(a) Toppius in Bibliotheca Neapolitana p. 214.

Michele Florio, *Figlio d' Ottavio, gentil' huomo di Manfredonia, ha dato alla Stampa:* Cladis Epidemiæ, Florentissimam Neapolitanam Urbem devastantis, lacrymabilis Laconismus. *Veronæ apud Franciscum Rossi 1661. in 12. L' opera sopradetta è del P.* Michele Angelo *di S. Giuseppe Scalzo Carmelitano, Zio del detto Michele.*

(1072) *Drepanus* FLORUS. Ejus nomine quæ circumferuntur *Poemata*, FLORO MAGISTRO asserit *du Pin*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VII. p. 176. (a) & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1696. p. 39. (b) quanquam unum eundemque Florum Drepanium & Florum Magistrum judicet *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 370. (c)

(a) Du Pin, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VII. p. 176.

Il y a bien de l' apparence que celles qui sont sous le nom de Drepanius Florus *dans la Bibliotheque des Peres sont toutes de lui; car il y en a une à* Moduin *Evêque d' Autun, & l' autre à* Vulfin *qui ont vecu tous deux dans le neuviéme siécle. Ainsi il faut reconnoitre que le veritable Auteur de ces Poesies est* Flore Diacre *de Lyon dont nous parlons. Le P.* Mabillon *a aussi donné dans le premier Tome de ses* Analectes *quelques autres* Poesies de Flore *de meme nature que les précedentes.*

(b) Acta Eruditor. Lips. Mensis Januarii 1696. p. 39.

- - - - - - - *cum inter illa unum habeatur ad* Moduinum *Episcopum Augustodunensem, & aliud ad* Wulfinum, *qui seculo IX. ambo floruerunt: ut taceamus ejusdem fere genii illa esse cum iis, quæ sub nostri* Flori *nomine T. II. Anal.* Mabillonius *edidit.*

(c) Cave Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor. p. 370.

Poemata *IX. Viz* Paraphrases Psalmorum *XXII. XXVI. & XXVII.* Hymnus trium Puerorum *Hymnus ad* Michaelem Archangelum. De Cereo Paschali. Epistola ad Moduinum Episcopum *Augustodunensem, ad* Amicum quendam, *& ad* Wulfinum *Grammaticum. Prodierunt ista Poemata sub* Drepanii Flori *nomine sæpius, viz. in collectione Poetarum Christianorum Fabricianâ, in Appendice* Bigneanâ *pag. 727. & Bibliothec. PP. Tom. VIII. pag. 667. Porrò* Drepanium Florum *(qui ad annum 650. aliàs perperam referri solet) eundem cum* Floro Magistro *fuisse arguit Epistola Exhortatoria ad Moduinum, qui sedi Augustodunensi hoc demum sæculo præfuit. Poemata varia, numero VI. cum notis primus edidit* Joannes Mabillonius *Analect. Tom. I. p. 388.*

(1073) *Robertus* de FLUCTIBUS idem est qui *Robertus* FLUD Medicus Oxoniensis, uti indicant *Konig.* Biblioth. Veter. & Nov. p. 309. b. & Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 256. ubi Scripta ejus longa serie recensita videri poterunt.

(1074) *Anucius* FOES edidit *Pharmacopæam* Medicamentorum omnium quam integram ex Operibus MUSÆ BRASSAVOLI & Jacobi SYLVII desumtam esse observat *Teissier*, tom. 2. des Eloges des Hommes Sçavans p. 254. (a)

(a) Teissier Tom. II. des Eloges des Hommes sçavans p. 254.

Pharmacopæa Medicamentorum omnium, *laquelle suivant l' Auteur de la Preface de la Pharmacopeé de Joubert est toute prise des Oeuvres de* Musa Brassavolus *& de* Jaques Sylvius.

(1075) *Louys* FONTAINES *Sieur de S. Marcell.* Edidit Paris. 1660. Gallice: Relation *du Pays de Jansenie.* Verus Auctor est *Zacharias* LEXOVIENSIS, Monachus Capucinus ut refert *Deckh.* de Scriptis Adespotis p. 405. *Baillet.* deguisemens des Auteurs pag. 297. & in Catalogo pag. 555. & 572.

(1076) *Joannes* FONTANA, Episcopus Ferrariensis. Edidit *Monita Salutis*, ut indicant *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 82. a. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1611. ad d. 26. Febr. qui uterque auctorem Scripti hujus constituit *Antonium* POSSEVINUM Jesuitam, Italum Mantuanum aliis Scriptis notissimum.

(1077) Francisci FONTANI nomine *Responsionem ad Postulata Magni Prælati, de Hierarchia Ecclesiastica* Nancæi 1625. Gallice scripsit *Stephanus* BINETTUS, Jesuita Gallus, teste *Alegambe* p. 426. Eam *Lamormainus*, Jesuita, Latinam reddidit. Italicam autem Josephus *Photius*, ut addit *Sotvell.* Biblioth. Scriptor Societ. Jesu p. 748. qui simul supra dicta confirmat. Additque p. 573.

II. Sub eodem *Francisci* FONTANI nomine scripsisse *Ludovicum* RICHEOMUM S. J. *Apologiam pro Societate Jesu.* Utriusque & Binetti & Richeomi sub Fontani nomine publicati scripti meminit index operum larvatorum Jesuitarum tomo III Operum P. *Aurelii* præfixus num. 1. & num. XIII. Præterea scripsit etiam *Binettus* sub *Renati Francisci* & *Richeomus* Ludovici de Beaumanoir nomine, u[t] suis locis memorabitur.

(1078)

(1078.) *Moderata* FONTE. Ex latina lingua assumsit sibi hanc personam Illustris Veneta Fœmina, Domna *Modesta* POZZO, ut indicat *Bailletus* deguisemens des Auteurs pag. 525. & in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 555. De Scripto sub hoc nomine edito utrobique silet Bailletus.

(1079.) Renati à FONTE nomine *Apologiam pro Jesuitarum societate*, *Ludovicum* RICHEOMUM, Jesuitam Gallum, scripsisse, idem auctor est. p.318.

Et cum eo *Sotwel* Bibliothec. Societ. JEsu. p.573. b. *Witten.* in Diar. Biograph. Ao. 1625. ad d. 15. Septemb. Apologias quidem pro Societate JEsu à Richeomo editas refert, sed fictis hoc nominibus factum non indicat.

(1079. a) *Johannes* FORSTERUS edidit *Processum cameralem* in 4to. Mulhus. 1606. qui postea 1623. sub nomine *Corporis Juris Cameralis Friderici* FABRICII in 4. prodiit Francof. sed ne verbulo quodam mutato, ut ex Collegio Practico MSto ad Excellentissimi D. Samuelis *Stryckii* Praxin Forensem refert Auditor olim ejus Nobilissimus L. Georgius *Schröteringius*.

FONTIS CALIDI ABBAS v. *Bernardus*.

FOROJULIENSIS v. *Cornelius*.

(1080.) Rime dell' Academico FORTUNATO detto il Costante nelle nozze del Sereniss. D. Francesco Medici G. D. di Toscana al Sig. D. Gio: de' Medici fratello di sua Serenità. Padoua per Ruberto Megietti 1579. in 4. ut habet *Cinelli*, Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 36. addito G. D. id est Gran Duca ex cujus sit Bibliotheca; addit: Questo opuscolo è di *Nicolò* ODDI, "perche in quello che è in Libreria del Sereniss. "Gran Duca vi è scritto di pugno dell' Autore, "in piè della dedicatoria il suo nome. Additur "ibidem Scanzia II. p. 53.

(1080. a) M. *Friano* FORBOTTA. Sub hoc nomine prodiit Venet. 1661. 4to italicè: *Il Cigno provocato*, Risposta *Apologetica* al Giudicio Poëtico *d' Antonio Zancume* sopra una Canzone *di Francesco Mugnos*. Scriptum hoc *Angelo Matthæo* BUONFANTE Palermitano asserit *la Visiera Alzata* Hecatostes num. X. p. 30. 31. (a) vide *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 55.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. x. p. 30. 31.

X. *ANGELO MATTEO BUONFANTE Palermitano d' origine Genouese. Haueua il Dottor* Vincenzo Montana *dell' Isola di Malta habitante nella Città di Siracusa mandato alle stampe questo libro*

Giudicio Poetico d' Antonino Zancume *sopra una Canzone di* D. Francesco Mugnos. *Venetia appresso li Guerigli M. DC. LIX. 8. Egli per difendere l' amico s' oppose con quest' altro*:

Il Cigno provocato di M. Friano Forbotta, Risposta Apologetica al Giudicio Poetico d' Antonino Zancume sopra una Canzone di Francesco Mugnos. *In Venetia appresso il Turrini M. DC. LXI. 4.*

FORESI v. *Fagiani*.

(1081.) *Curius* FORTUNATIANUS. Edidit *Rhetoricorum libros Tres*. Venet. 1523. Auctor alias vocatur *Consultus Chirius* FORTUNATIANUS, ut judicat *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 259. b.

(1082.) *Venantius* FORTUNATUS. Ei adscriptus

(I) Hymnus: *Pange lingua gloriosi* &c. CLAUDIANO, dicto Ecdicio *Mamerto*, asseritur apud Miræum Biblioth. Eccles. p. 67. (a) & *Olearium* Abaci Patrolog. pag. 109. (aa) Eidem à Vossio male adscribi

(II) *de Passione Domini* Carmen quod tamen sit LACTANTII, notat Clarissimus *Daumius* epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. Locus Vossii est de Poëtis Latinis p. 55. (b). Carmen hoc tamen inter spuria Lactantii numerat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Eccles. p. 82. nullo certo Auctore indigitato: Idem p. 256. *Claudiano* asserit additis rationibus. De priore Hymno ex *Barthio* jam in Anonym. ad num. 1637. egimus Claudiano asserto lit. (a)

(a) Miræus, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 67.

Pange lingua gloriosi) *Hymnum istum* Venantio Fortunato *tribuunt antiqui etiam scriptores & codices: sed stilum is redolet cultiorem, quam Fortunati esse soleat.* Sirmundus *censet ipsum esse scriptum à* Claudiano Mamerto---

(aa) Olear. Abac. Patrol. p. 109.

*Nonnulla alia hujus auctoris (*Claudiani, Ecdicii *dicti, &* Mamerti *quoq; cognominati) scripta, & carmina recenset* Barthius, *Comm. p 458. (in ejus lib. de Statu anim.) eidemque cum* Labbeo *& aliis, tribuit Hymnum,* Pange lingua gloriosi, *eo quod cultiorem stylum redoleat, quam* Fortunati *esse solet, cui tamen illum pleriq; asserunt.*

(b) Vossius de Poetis Latinis p. 55.

Tribuuntur ei carmen de Passione Domini: *item* de Resurrectione, ac Paschate. *Sed sunt ea* Venantii Fortunati.

FORTUNE v. *Esclave*.

FORTUNIUS v. *de Arteaga*.

FORTUNIUS v. *Galindus*.

(1083.) *Johannes* FORTUS. Persona est *Nicolai* BALDUCCII: ut ex *Mandosii* Bibliotheca Romana notant *Acta Erudit. Lipsiens.* Anno 1693. p. 310. sed quid sub hoc nomine à Balduccio editum sit reticent.

(1084.) Jacobus â FOSSA, *Efflationem pulveris adversus Emanuelis Alvarez Grammaticas Institutiones Veronæ excitati ab Orlando Pescetto*, Monachii 1616. in 8. scripsit, estque larva detracta, *Sebastianus* BARRETARIUS, Florentinus Jesuita, docente *Alegambe* p. 419.

Verum Scripti Auctorem *Sebastianum* BERETTARIUM appellat *Sotwel* Bibliothecæ Scriptorum Societatis JEsu p. 735. a. in cæteris Alegambem secutus. *Witten.* in Diar. Biograph. ad ann. 1622. d. 22. Julii, qui Jesuitæ huic fuerunt emortuales, hujus Scriptoris non meminit.

(1085.) *Fulgentius* FOSSEUS. Sub eo nomine prodierunt *Somnia L. Francisci Macedo excussa.* Lugduni Batav. 1681. in 4to. Sed scriptum hoc ipsi suppositum autumat *Cinelli* nella Bibliotheca volante Scanzia. III. p. 37. (a) *Henricum* DE NORIS autem ejus Auctorem conjiciunt *Acta Eruditorum Lipsiensium* Ao. 1682. in indice I. Theologicorum adde p. 86. (b) Conceptum autem hocce Opusculum hoc modo est ut verbis Macedonis citatis, strictura sub titulo somnii subjiciatur, continetque paginas in universum 66. præmissa brevi præfatione. Titulus plenus libri ita habet:

Somnia Quinquaginta Fr. Macedo, in itinerario S. Augustini post Baptismum, Mediolano Romam; excutiebat levi Brachio P. Fulgentius Fosseus *Augustinianus Sac. Theol. Professor, ad Reverendissimum ac Sapientissimum Patrem, D. Johannem* Mabillon *Congreg. S. Mauri Ord. S. Benedicti. Somnia extollunt imprudentes. Eccles. 34. I. Lugduni Batavorum 1687.*

(a) Cinelli nella Bibliotheca volante Scanzia. III. p. 37.

Il Padre Fosseo *certo, che non hà auuto parte alcuna nell' accennato Opuscolo: Dallo stile ben si conosce il vero Autor di esso; il cognome del quale, si scorge anche dal 28. verso della 4. p. e da altri luoghi.*

(b) Acta Eruditorum Lipsiensium Anno 1682. in indice I. Theologicorum, adde pag. 86.

Emiserat in publicum de Incarnationis Mysterio *opus* Franc. Macedo, *adjecta ad calcem prolixiori disputatione contra Monachatum S.* Augustini, *cum Appendice* Itinerarii Augustiniani. *In quo cum asserat, Augustinum illico, postquam susceperat baptismum, anno ætatis trigesimo tertio, Mediolano Romam profectum, nec* Centum cellis *commoratum fuisse, & natum* Ao. *355. baptizatum* Ao. *388. mortuum* Ao. *431. aliaque complura de Augustino ejusq; matre, baptismo, Episcopatu &c. afferat,* Fosseus *refellit omnia, & somnia esse ex eburnea* Pennoti Historiæ Tripartitæ *porta quæ prodierint. Titulus locum impressionis* Lugdunum Batavorum *profert, sed typus indicat* Parisiis *libellum hunc fuisse excusum.*

(1086.) SS. *Evangelia IV. Saxonice & Anglice, per Johannem* FOXUM Martyrologum " *edita.* 4. Londini. 1571. Ita titulum exhibet " Georg. *Hickesius* in Catalogo Librorum septen- " trionalium, adjecto *Institutionibus Gramm. Anglo-* " *Saxon. & Moeso-Goth* pag. 134. Sed Richard *Simon* " dans l'Histoire Critique des Versions du N.T. " c. XLII. p. 506. ita ait: *Matthieu* PARKER Ar- " chevêque de Canterberi avoit fait imprimer a " Londres ces Evangiles Anglois Saxons dans l' " année 1571. Dubium solvit Thomas *Mareschal-* " *lus* Præfat. observat. in Evangel. Anglo-Saxon. " dum existimat, Matth. *Parkerum* fuisse præci- " puum editionis auctorem, licet Reginæ Elisa- " bethæ dicata fuerit a Joa. *Foxo.* Addit idem, " ipsius *versionis Anglo-Saxonicæ* non unum esse au- " ctorem, quin etiam vel unum S. Matthæi Evan- " gelium duos habuisse interpretes. Edita autem " denuo sunt Evangelia Anglo-Saxonica, una cum " Francisci *Junii* Evangeliis Gothicis Ulfilæ, ac " observationibus illustrata a laudato *Mareschallo,* " Dordraci 1665. 4. quæ editio Amstelodami ao. " 1684. est recusa. *Symbola* est *Stadiana.* Cui adde " *Mastrichtianam* sequentem:

JAQUELOTIUS.

Illum saltem ex parte esse auctorem libri qui sub nomine *Joannis Fox* Gallice comparuit quasi traductus ex Anglico-Commentaire Philosophique sur les paroles de JEsus Christus *Contrain les entrer,* putat *Petrus Jurieu,* dans son apologie addressé aux Pasteurs, Contra Bayle. Repetunt *Act. Lips.* m Mart. 1692. p. 124. Est *Jaquelotius* hic Pastor Gallus exul, Hagæ commorans, olim Pastor Ecclesiæ *Vassiensis* de Vassy in Campania, (Champagne) Illum quoque auctorem scripti esse *De l' avis sur le tableau du Socinisme contre Mons. Jurieu* retulit mihi D. *Icardius* pastor noster Gallicus.

(1086. α) *Christophle de la: Martin* FUMEE DE GENILLY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 555.

(1087.) FOY: *Paul de la: Adam* FUMEE des Rôches, *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 555.

(1088.) FLORE de Sainte FOY: Sub hoc personato nomine scriptum esse à Patre GERBERON *de Gratia divina* librum colligere licet ex eis, quæ hac de re affert *Bailletus,* Deguisemens des Auteurs Part. III. cap. VIII. p. 311. (a) & in Catalogo des Auteurs deguisez p. 555.

(a) Baillet. Deguisemens des Auteurs Part. III. cap. VIII. p. 311.

Le Pere Gerberon *s' est nommé* Flore de sainte Foy, *parce qu' il jugeoit ses* Maximes sur

sur la Grace *tres propres à rendre nostre Roy florissante.*

(1089) *Gerardus* FRACHETO, Lemovicensis. Qui ejus nomine extat *de origine ac Viris illustribus ordinis Prædicatorum*, Humberto Viennensi tribuitur à *Theoderico de Aboldia* apud *Vossium* de Histor. Latin. Lib. II. c. LIX. p. 481. (a) adde *Teissierum* in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag. 107. (b)

(a) Vossius de Histor. Latin. Libr. II. cap. LIX. pap. 481.

Iisdem temporibus Gerardus Fracheto, *qui & à patria* Gerardus Lemovicensis *vocatur, professione Dominicanus, in Galliis Provinciæ Prior erat. Hic ne nullius honoris ac nominis foret, assecutus est libro de* origine ac viris illustribus ordinis Prædicatorum: quem & Vitas Fratrum *inscripsit. Exstat MSus in Monasterio* Rubræ Vallis *apud Bruxellam. Item* Duaci, *atque alibi. Necdum Dominicanorum cura typis esse divulgatum, jure optimo miratur* Miræus *in Chronica ad an. MCCLVII. quo anno Gerardo huic, ut hoc opus conderet, impositum fuit Humfredi, Vice generalis, ac Concilii totius, mandato.* Theodoricus de Apoldia, *qui vixit an.* CIↃ. CCC. *cum librum tribuit* Humberto. *Sic enim scribit in præfatione librorum octo de Vita S. Dominici:* Succedens sanctus Pater *Humbertus*, magister ordinis quintus, ex prædictis (B. Jordano, & Fr. Constantino) tertiam conflans Legendam, multis superadditis, non modicum ampliavit. *Qui etiam librum, qui* Vitas fratrum *dicitur, suâ devotione, & diligentiâ compilavit. Ac similiter* Antonius Senensis *in Bibliotheca scriptorum sui ordinis. Item* Jacobus Philippus Bergomas *Chron: Lib. XIII. ad ann.* CIↃ CCLII. *Nempe videntur Humfredo hoc opus assignasse, quia, ut dixi,* Humfredi *jussu scriptum sit; qui & suâ præfatione illud decoravit. Inscribebatur autem liber iste* Vitas Fratrum, *ad exemplum ejus, qui dictus* Vitas patrum. *Nam ex MSSis codd. satis constat, ἁπλῶς ita vocari eos Codices solere: pro quo antiqui & elegantiores*, Vitæ Patrum, *&* Vitæ Fratrum, *dixerint. Non dubium verò, quin vitiosa ea consuetudo, vel inde profluxerit, quod scribi soleat,* Vitæ S. Patrum: Vitæ S Fratrum: *vel quod imperitiores, dum sæpius incusandi casu laudari audiunt Vitas-Patrum, Vitas-Fratrum, ubique, ac semper, sic dici posse arbitrarentur.*

(b) Teissierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 107.

Gerardus Frasquetus *seu* Frachetus, *Lemovicensis, Ordinis Prædicatorum*, Vitas Patrum *ejusdem Ordinis collegit, ex quo pleraque in suum Chronicon se inseruisse ait* Antonius Senensis *Lusitanus. Liber Francheti editus fuit* Duaci, *anno 1619. Quidam eum tribuunt* Humberto *Generali Dominicanorum. Vide* Vossium *de Hist. Latin p. 481.*

(1090) *Petrus Fernandez* FRAGOSUS, edidit libellum Atrebati, inscriptum: *Parentescos, que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga, Sennor de las Villas de Torre Major &c. con los Rejos Catolicos y otros Principes y grandes sennores*, 1627. Cujus Scripti Verum Auctorem ipsum *Joannem Antonium* DE VERA ET ZUNIGA esse judicat Nicolaus *Antonius* Biblioth. scriptor. Hispan. p. 482. (a) adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degvisez p. 555.

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Scriptor. Hispan. p. 482.

Denatus est Matriti *septuagenario major die XX. Octobris anni MDCLVIII. Cujus quidem Genus & Majores diligenter recensuit Petrus quidam* Fernandez Fragosus, *edito Atrebati libello sic inscripto*, Parentescos que tiene D. Juan Antonio de Vera y Zunniga Sennor de las Villas de Torremaior &c. con los Reies Catolicos y otros Principes y grandes Sennores, *annò 1627. Nec dissimilis argumenti alter ille libellus est*, Elogio de los Ascendientes de D. Juan de Vera &c. *Johanne Martinez à* Bahamonde *authore. Nisi vere ipsius, quod valde suspicamur, utraque hac merces sit, sub horum nomine venum proposita.*

(1091) *Paulo* FRAMBOTTO. Ejus nomine præfixa est *Epistola Dedicatoria* Operibus Posthumis Petri Salii Diversi, quam tamen *Octavio* FERRARIO asserit *Leti* Italia Regnante Part. III. lib. III. p. 288. 290. (a)

(a) Leti Italia regnante Part. III. lib. III. p. 288. 290.

Il Frambotto *gli dedica l' Opera Postuma di* Pietro Salio Diverso, de Morbis Particularibus, *e nella Lettera dedicatoria trà l' altre cose gli scrive.*

Si medicinæ parens Apollo neminem consilii, atque opis indigum templo arcebat, " jus mihi, fasque sit, non novo hospiti Oracu- " li sedem subire, & qui salutis effata, typis " meis olim publici juris feci, novam prælo di- " gnationem adjicere, ac *Petri Salii* Medici cele- " berrimi opus recenter excusum, tibi Medico- " rum facile Principi sacrare. "

Pag. 290. *Tralascio il restante della detta elegantissima Lettera, la quale per il* Frambotto *fù scritta dall' eruditissimo* Ferrari.

(1092) *D. Ottavio* de FRANCESCI *Theologo Messinese.* Scripsit Italice: *ducento e più Calonnie, opposte da Gio:* Marsilio, *all' illustrissimo, e Reverendissimo* Cardinale Bellarmino, *confutate* in Macerata apresso Sebastiano Martellini 4to. Verus Auctor est *Benedicto* JUSTINIANI, *Jesuita*, Italus, Genuensis ut docet *la Visiera Alzata* Hecatostes n. XXII. p 40. *Alegambe* p. 59. & *Sotvell.* p. 110. Bibl. Script. Societ. Jesu hujus Scripti inter reliqua Justiniani opera non meminerunt.

(1093) Ludovici Petri FRANCESII nomine *de Accentu & recta in Græcis, Latinis*, Barbaris *pronunciatione*, scripsisse *Martinum de* ROA, Jesuitam Cordubensem, testis est idem *Alegambe* p. 330.

Et *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 592. *Witte* Diar. Biograph. An. 1637. ad d. 5. April. Nicolaus *Anton.* Biblioth. Scriptor. Hispan. Tom. II. p. 89. a. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 558. & nuper *Imbonati* Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 159. qui editum librum Cordubæ in 8vo. & auctorem patruelem Martini de Roa testatur.

(1094) FRANCEZ *Nobile*: *François* PERROT. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 556.

(1095) FRANCHI FRANCESCO *Emmanuel* TESORO. Baillet liste des Auteurs deguisez p. 556. *Sotvell.* in Biblioth Scriptor. Societatis Jesu nullam fictitio nomine emissorum a Thesauro Scriptorum mentionem facit p. 194. a. At la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXIII. pag. 45. citat. Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata l' anno del Sig. 1668. 12. (a)

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. n. XXXIII. p. 45.
XXXIII. D. EMANUELE TESAURO Torinese Cau. Gran Croce de SS. Mauritio, e Lazzaro.
Parenesi di Francesco Franchi al Dottor Capriata *L' Anno del Sig.* M. DC. LXVIII. 12.
Questo Libercolo, che con hauere agiunta una Lettera informativa del Comte D. Emanuele Tesauro à Monsignore l' Abbate Siri Autore del Mercurio Italiano, *non è maggiore di Sette Fogli, vno è mezzo de quali s' aspetta alla Lettera; fu stampata se non in Torino in Geneura fu proscritto dalla Sacra Cong. dell' Indice nel Decreto delli III. Aprile M. DC. LXIX.*

(1096) Francisci FRANCI *Confutationem Animadversionum Antonii Cercoetii*, sive Petavii, *ad Tertullianum de Pallio*, quam Middelburgi A. 1623. in 8. editam, inscriptio fingit, Lutetiæ Parisiorum à *Claudio* SALMASIO fuisse conscriptam & publicatam, ex *Pauli Colomesii* Clave ad prolegomena Epistolarum Salmasii p. 65. addidici. Nam Catalogus operum ejus, supra ad nomen *Alexii* laudatus, hujusce scripti ne verbulo quidem meminit: adde *Scavan* n. 96.

Confirmat hæc Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 264. (a) ubi præter hunc à *Salmasio* sub personato *Franci* nomine editum librum adhuc alium citat sub titulo (II) Refutationis Utriusque Elenchi *Cercopetaviani.* Middelb. 1623. in 8. vide *Acta Erudit. Lips.* 1682. pag. 94. Lettres de Guy *Patin.* num. II. pag. 5. 6. 7. 8. Quibus adde ea, quæ sub *Cercoetio* num. 606. adduximus.

(1096 *a*) *Randolphi* FRANCI Alter und neu-Catholischer Glaubens-Schild, 1629. 8. cum censura & approbatione Fac. Theol. Witteb. ut habet titulus editus, sine mentione loci, typographi. Liber oppositus anonymo Pontificio, qui Herbipoli A. 1626. librum tit. Schild des Glaubens ediderat. Illum *Randolphum Francum* esse *Franciscum* ARNOLDI, Pastorem Evang. Francof. ad Mœnum, adverti in Conr. *Gorizii* Syncretista calumniat. Anno 1687. 4. edit. lit. Q. 3. symbola est Diecmanniana.

(1097) FRANCIMONT. Edidit *Satyram* in Sarcmasium, quam OLDENBURGERI esse passim fama est, Bibliopolis adstipulantibus.

(1097. *a*) *Humbald* de FRANCIS.
Et ille totus ex mendaciis compositus Humbaldus de Francis cujus figmentorum (quod,, obiter fas sit memorare) Philippus *Cluverius* do-,, ctissimus vir TRITHEMIUM auctorem imme-,, rito facit) cum eadem pene fabularum por-,, tenta apud complures antiquorum SIGEBER-,, TUM GEMBLACENSEM, Epitomatorem Gre-,, gorii Turonensis, aliosque magno consensu,,, etsi non eo ordine nec tanto verborum appa-,, ratu inveniantur.) Herm. *Conring.* in Exercit.,, Acad. 7. thes. 4. fin p. 329. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1098) *Claudius* FRANCISCUS, *Alphonse* le MOINE & *Claude* MOREL. *Bailleto* liste des Auteurs deguisez pag. 556.

(1099) *Erasmi* FRANCISCI nomine varia Germanica Scripta non injucunda, Historica partim & Philosophica extant, quorum numerus anno 1691. jam ad LXVI. excreverat, ut testatur hoc catalogus Scriptorum ab eo, dicto anno editus.

Eum vero nomine vocatum esse *Erasmum Christianum* MYNSICHT, cujus extat Beschreibung des Königreichs Ungarn. Nürnberg 1664. in 12. ac ab Endteris pro correctore ac interprete variorum scriptorum ali, narravit Dn. *Crusius* J. U. C. & Dr. *Thurmanni* J. U. Doctoris testimonio, ac notorietate illic locorum publica constare sibi testatus est.

Et confirmant idem variæ mihi transmissæ *Symbolæ.* Attamen *Dreslerus* in Personalibus Erasmi *Francisci* editis cum Oratione funebri M. *Feuerleini* in folio Norimbergæ 1697. statim ab initio, patrem nuncupat *Franciscum* FIX Consiliarium & vice-Drost Domus Luneburgicæ Lubecæ defunctum, nulla de nomine *Mynsichti* facta mentione, v. Erasmus.

(1100.) *Joannes* FRANCISCUS Medicus edidit Hafniæ librum *Galeni de Ossibus conversum*; quam Versionem tamen potius adscribendam esse *Jacobo* SYLVIO, qui eam dederat ao. 1561. refert *Freherus* in Theatro p. 1282. *Mercklin in* Linden. Renovato hunc Scriptorem plane præteriit, nec inter Scripta Sylvii ullam versionis cujusdam mentionem facit.

(1100. *a*) a *Fr. Laurentio* FRANCISCI *Scala Pietatis tribus gradibus virtutum* Theologicarum *Fidei, Spei, Charitatis constructa*: Is est *Baron* Schütz Svecus Romæ 1668. 8. ut habet *Catalogu.* MStus Bibliothecæ Dni Dethlevi Marci *de Friese.*

(1101.) Friederich Leutholff (Ludolph) von Franckenberg edidit
(I) 1675. in 8vo der ietztregierenden Welt grosse Schaubühne.
(II) Europäischen Herold. 1688. in folio Utriusque Scripti Auctorem constituit *Thomasius* in Monatlichen Gedancken 1688. August. pag. 201 *Dominum Bernhardum* ZECH Consiliarium Ducalem Saxo-Vinariensem, indicante *Symbola Dorniana*, vide *Thulemarium* in Schediasm. Epistolic

ad Auream Bullam §. 14. p. 13. qui priorem tractatum vocat Elegantissimum.

(1102.) FRANCO GALLUS. Edidit 1646. *Lituram Monitionis.* Sub eo latere *Sanctum Germanum* ex Gvil. Rudolphi *Gemberlachii* præfatione ad Spongiam Franco Gallicæ lituræ docet *Symbola Normanniana*, cujus integrum Contextum in Anonymis num. 1527. repræsentamus, hic omnino repetendum.

(1103.) René FRANCOIS Predicateur du Roy. Sous ce nom il se trouve un livre, dont le titre porte: *Essay des Merueilles de la Nature, & des plus nobles artifices, piece tres necessaire a tous ceux, qui font profession d'Eloquence,* imprimée a Paris. 1638. in 8vo qu'on dit etre du R. Pere BINET Jesuite, comme l'ecrit Monf. C. *Sorell* dans sa Bibliotheque Francoise chap. 1. pag. 16. de la seconde edition, adjoutant, qu'on y trouve des façons de parler concernant plusieures choses naturelles, avec les Termes propres de quelques arts, les quels il est bon de voir, pour parler de chaque chose exactement: ce que j'ay trouvé veritable, en feuillettant ce livre, dont l'Auteur est aussi decouvert par *Alegambe* p. 426.

Et cum eo *Sotwel* pag. 784. b. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 556. Ipse liber multoties recusus est. Nobis ad manus est *Editio Decima* 1638. in 8vo. in qua liber conspicitur distinctus capitibus LXI. quibus plerisque præfixa est ad Lectorem admonitio singularis. Universo autem libro Epistola ad Dominum de Verdun Dedicatoria, cum Tabula capitum, & alia ad Lectorem Epistola. Complectitur autem opus hoc paginas 607. Citatur etiam Scriptum hoc in indice Jesuitarum qui in certamen Theologicum larvati prodierunt, præfixo Tom. III. operum Petri *Aurelii* (qui creditur Abbas San Cyranus) num. XIII. quanquam illud ad controuersias Theologicas non pertineat.

Libri mihi memorati editionem Lugdunensem 1636. 8. nonam hic à se possessam allegat *Annotatio Diecmanniana.*

FRANCUS v. *Erhardus.*

(1104.) FRANCUS, *Joannes. Joannes* DE MONTE REGIO, aut Joannes MULLER, dictus REGIOMONTANUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 556.

(1105.) FRANCUS *Theophilus. Simon* VIGOR. *Baillet.* liste des Auteurs degvisez pag. 556.

(1106.) FRANOLPINUS, où plutot FRANSALPINUS *Neotericus: Jacques* le MOINE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. pag. 556. Scriptum est in Rhodianis. n. 34.

XXXIV. Scav. 5.

Neotericus FRANOLPINUS Jacob MOINE „Medicus, qui scripsit, *Deliramenta Hæmophobi,* „de quibus nil apud *Lindanum.* Sub nomine Jacob le Moyne prodiit Ao. 1591. Francofurti“ *Historia sive Narratio brevis eorum quæ in Florida* „ *Gallis acciderunt Anno* 1563. quem alium esse“ censeo.

(1106. α) *Camillo Scaligeri* FRATTA quod sit *Adriano* BANCHIERI Musicus Bononiensis & Abbas Olivetanus, qui Musica varia etiam, (nescio tamen an anonymως) scripsit, memoratur à *Villani* Visiera Alzata sic Hecatosten suam ordiente

ADRIANO BANCHIERI Bolognese, Abbate Oliuetano, che molto si dilettò dell' Armonia e perciò diede alla Stampa molte opere di Musica pratica, conforme nota il *Bumaldi* nella *Bibliotheca Bolognese* p. 6. Lo dicono anco, e l'intesi dal *Montalbani*, e dal *P. D. Lorenzo Campeggi* Abbate anch' egli Olivetano,

Discorso di Camillo Scaligeri della Fratta, qual proua, che la fauella Naturale di Bologna precede, & eccede la Toscana in Prosa, & in Rima. In Bologna, per Girolamo Mascheroni M. DC. XXI. 8vo.

(1106. β) Friedricus *FREGOSUS superiori seculo Cardinalis fuit. De eo in* Indic. lib. Prohib. *cum præcedentium Pontificum tum Clementis X. p. 125. & Innoc. XI. pag. 106. hæc legas:* Friderici Fregosii Tractatus de Oratione, justificatione, fide & operibus, *& Præfatio in Epist. S. Pauli ad Rom. quæ tamen falso illi creduntur adscripta. Ipsius* Martini LUTHERI scripta *hæc esse, jam ante sesquiseculum ferme in Italicam linguam translata, sub* Fregosii *nomine edita, & in Italia magna aviditate, nec sine ingenti fructu lecta, usque dum Inquisitores,* sub Fregosii Larva Lutherum *latere deprehendentes, ea prohibuerint, ipsis Petri Pauli* Vergerii *verbis, ex Tomo I. Operum ejus descriptis* Gretserus *ostendit l. 2. de jure & more prohib. libr. mal. C. 5. pag. 280. Qui Vergerium ipsum hujus scenæ architectum facit, idque ex tota ejus narratione, omnibusque circumstantiis liquere putat: ego vero istud, quia ex Vergerii sermone exsculpi nequit, affirmare non ausim.* Symbola est Diecmanniana.

(1107.) FREVIL, *Robert*: R. DENISSON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 556.

(1108.) *Georgii* Freund Kinderlehr / oder kurtzer unvorgreifflicher Bericht / wie die Jugend von Kind auff zu informiren und zum studiren / und darzu glücklich ohne viele Umwege zu führen und fortzubringen seye / in einem längstverlangten Sendschreiben an einen guten Freund entworffen 1677. (Guben) in 12mo Auctorem agnoscit M. Gottfried Wägener / qui anagrammate resoluto compareт & ipse in literis suis ad me datis Jul. 1689. confessus est.

FREUNDLIEB v. von Kauffleben.

(1109.) *Joannes* FREUS, vulgo FREE vel PHREE. Ejus nomine extant

(I) *Bibliotheca* Græcæ *Diodori Siculi translatio.*

(II) *Epistola ad Papam Paulum* de Sex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium, citata *Pitseo* du illustribus Angliæ Scriptoribus p.656. sub titulo libri contra Diodorum Siculum poëtice fabulantem. Utrumque scriptum ab Italis POGGIO *Florentino* vindicari indicat *Wood* Antiquitat. Oxonienf. lib. II. p. 76. (a) iis sua sententia accedens.

(a) Wood Antiquitat. Universitatis Oxoniensis. lib.II. p.76.

Epistola ad D. Papam Paulum de sex libris Diodori Siculi Poëtice fabulando more Gentilium. Princ. Epist. Nullus antea quantumvis præclarus, &c.

In qua quidem Epistola Author de opere a se suscepto sic scribit. Ego sane cujus inter omnes tenuis est, & doctrina, & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateque compulsum operosius quam ante scribendi studio incubuisse. Nam cum prius hortatu tuo Xenophontem de Cyri vita Latinis legendum tradidissem, & hos quoque sex Diodori Siculi libros, quos fabulosos ob antiquitatem temporum, nam ante bellum Trojanum acta continent, appellavit traducendi munus te instante suscepi, &c.

Verba illa, quos fabulosos *fucum tum prædicto imprimis Notatori, tum inde Eclogario fecisse videntur, qui inde titulum nobis finxit,* Johannes Free, contra Diodorum Siculum Poetice fabulantem. *Cum constet potius juxta Varronis sententiam, eam partem quæ res gestas, ante Trojanum Bellum tradunt,* μυθικὸν *appellari, quo forte respexit hic Auctor: Neque facile mihi persuadere patiar ab hoc imperito Notatore* Johannis Free *utcunque successore in Rectoria S. Michaelis, ipsum* Frenum *hujus translationis (viz. librorum prædict.) authorem extitisse, sed potius* Poggium Florentinum. *Tractatus porro alios exaravit, si* Balæo *&* Pitseo *fides, præter alia quædam e sermone Græco in Latinum versa, quorum de numero sunt:*

Synesius de Calvitio *MS. quem Librum Anglice edidit Abr.* Fleming. *Lond. 1579.*

Diodori Siculi Bibliotheca Græca.

Quod opus etiam Itali eidem Poggio *attribuunt. Vide tamen exemplar, quod &* Archetypum *fuisse nullus dubito, in cujus primi folii margine, hæc recentiori alicujus manu scripta reperi.* Paulus Romanus propter translationem sibi dedicatam, Freum Episcopatu Badoniæ donaverat; quem cum accepisset, supervixit mensem unum, & obiit Romæ nondum consecratus. Moritur vero sub finem anni cIↃ CDLXIV.

(1110.) *Vascus Diaz* DE FREXENAL. Hoc nomine extat Hispanice: *Jardin del Alma Christiana, donde se tratan las significationes de la Missa y de las horas Canonicas, y de las nueve ordenes Ecclesiasticas.* Pinciæ apud Joannem de Caravajal in 4to 1552. Verum & integrum Auctoris nomen, ut refert N. *Antonius* in Biblioth. Hispan. pag. 259. (a) est: *Vascus Diaz* TANCO, alias, CLAVEDAN, DEL ESTANCO, *Fraxinalensis.*

(a) Antonius in Bibliothec. Hispan. pag. 259.

Vascus Diaz Tanco, *alias* Clavedan del Estanco, Fraxinalensis (*oppidi nomen est in Marianis montibus prope Lusitaniam* Frexenal)

Jardin del Alma Christiana, donde se tratan las significationes de la Missa y de las horas canonicas y de las nueve ordenes ecclesiasticas. Pinciæ apud Joannem de Caravajal in 4to 1552. *Nuncupat autem se hic noster* Vascum Diaz de Frexenal, *offertque opus capitulo Canonicorum & Clericis Auriensis urbis; refertque in schedis MSS. habere se octo & quadraginta alia Opuscula de rebus sacris, historicis & moralibus; quorum inscriptiones novitatis & ambitionis plenæ ingenium hominis haud obscure ostendunt. Nos transmittimus contenti hoc Epigrammate, quod ad nomen pertinet, adnotato, quantum vis Barbaro.*

Por precio justo se vende:
El præsente jardin nuestro
En casa del Carvajal.
Et que leerlo pretende
Ruege a dios por el Maestro
Vasco Diaz de Frexenal
A quen Carlo Francipan
En pendencias co Langrave
Legando al puerta ola nave
Dio per nombre Clavedan
Por el papagagio y llave.

Quæ cur dicta sunt scire aut nescire juxta habeo.

(1111.) *Warnemundus* FREYBURGERUS. Edidit tractatum Germanicum, qui inscribitur: *Chiliasmus Sanctus*, cujus Auctorem *Sagittarius* in introductione ad Historiam Ecclesiasticam pag. 917. docet esse SEIDENBECHERUM, Pastorem in Ducatu Coburgensi (a) adde *Symbolam Mastrichtianam.* (b)

(a) Sagittarius in Introductione ad Historiam Ecclesiasticam p.917.

Sic Autor Tractatus Germanici, Chiliasmus Sanctus, *sub larva* Waremundi Freiburgeri *latens, (hujus Auctor creditur Seidenbecherus, Pastor in Ducatu Coburgensi, ob contumaciam in dogmate Chiliastico munere excutus)*

(b) Freiburger Varemundus.

Personatus scripsit Chiliasmum Sanctum *ann. 1660. Verus Auctor est* Georgius Laurentius Seidenbecherus, *qui etiam problema Theologicum scripsit quod edidit post mortem ipsius Petrus* Serrarius, *qui quoque præfationem præmisit Amstelod. apud Joh. Pastorium 1664. Ille post præfationem detraxit personam Waremundi Freiburgero & ipse problemate fatetur se auctorem p. 3. & aliquoties eo remittit.*

FREYRI

FREYRE v. *Blasius de Pinna.*

(1111. α) *Martino* FREZZA. Eo nomine impressus est tractatus Venetiis 1505. in folio apud Nicolaum de Bottis & Jacobum Anellum de Maria, *de Præsentatione Instrumentorum*. Opus tamen hoc deberi *Bernardino* SIRIPOLO, censet *Toppius* Biblioth. Neapolit. p. 341. (a) contranitente tamen Carolo *Petra.*

(a) Toppius Biblioth. Neapolit. p. 341. *Fol. 208. a.* Martino Frezza, *aggiungi, Che il Trattato* de præsentatione instrumentorum *che và impresso sotto il suo nome in Ven. nel. 1505. apud Nicolaum de Bottis, & Jacobum Anellum de Maria in fol. fu opera di* Benardino Siripolo, *Avo di* camillo *Borrello, come questo medesimo lo dice in summa decis. pag. 2. tit. de instrum liquid. seguito da* Francesco Maria Prato *ad Muscatel. in praxi. pag. 1. de fid. ejus. mod. in ver. auriga, & discept. forens. to. 1. Discept. 15. nu. 99. & in resp. crimin. 32. n. 14. Ma D.* Carlo Petra *è di contraria opinione, e sostiene essere opera de* Frezza, *ad Ritum M.C. to. 2. Ritu 166. nu. 3.*

FRIANO v. *Forbotta*

(1112) Christian Gottlieb von Friedberg edidit den neuen Calvinischen Modell des heiligen Römischen Reichs &c. Fictum illud nomen quidem est, sed de certo Auctore valde dubitatur. Vulgo hujus scripti Auctor creditur *Wilhelmus Ferdinandus* ab EFFEREN, Electoris Moguntini quondam Consiliarius, cui illud scriptum tribuitur a Personato *Wernero ab Obrinca* in der kurtzen Erinnerung/ quod scriptum priori opposuit; quem sine dubio secutus est *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 556. At vero laudatus Dominus ab Efferen in scripto quod larvato Wernero opposuit, inscriptum nohtwendige abgedrungene Ehren-Rettung/ edit. 1617. in 4to perlancte se Auctorem negat pag. 5. & 7. (a) vide *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 151.

(a) Efferen in der nothwendigen abgedrungenen Ehren-Rettung/ p. 5. & 7.

Was mich *in specie* betrifft / setzt *Calumniant pag. 10.* (7) Daß *Stylus & Calamus*, die *Autores* des Calvinischen Models/ und Ungersdorfischen *Discours* verrahte/ (*si sufficit accusare, quis insons erit?*) nennet mich darauf alsobald einen vermessenen / stoltzen/ hochtragenden/ klugen und Welt-weisen Ertzpriesterlichen Mayntzischen Hofraht / *effrenis impudentiæ hominem*/ der seinen Herrn/ wie *Alexandri Magni Musicus*, so reisig und kriegerisch mache/ daß er in seinem hohen erlebten Alter nichts/ denn von Waffen/ ja Waffen über Waffen sagen kan.

Pag. 15. (10.) Muß ich diesem *Calumnianten* zu einem Exempel der Bischofen Ehebruchs dienen.

(Pag. 9. und 10. (6. 7.) und durch den gantzen *Context* werden beyde obgemeldte *Autores* zum greulichsten angegriffen/ bedrohet/ und dem Hencker übergeben.

Ibidem p. 7. Zum sechsten und letzten befrembdet mich zum höchsten/ daß dich dein verrähterisch Hertz so fern übertragen/ indem du mich *ex sola præsumptione, vel invidorum falsa relatione* vor den *Autorem* beyder oftgedachten *Famos*-Schriften darffst angeben/ und *ex hoc præsupposito* deines Gefallens vor einen Ertz-Schelmen / Gottes-Dieb / Aufrührer und was deren unartigen Titul mehr seynd / nicht allein scheltest / und schmähest/ sondern auch bey allen Evangelischen König- Chur- und Fürsten/ als wenn dieselbe ich höchsträfflicher weiß (*sic p. 9. (6) sonant verba*) an ihren Königlichen Würden hohen Chur- und Fürstlichen Ehren zum greulichsten *injuriret* und geschmähet/ verklagest / in Gefahr stellest/ und endlich mit Rad/ Galgen und Zungen-außreissen bedrohest.

Merck aber auf *Wernere*, was ich dir antworte/ *Sepulchrum patens est guttur tuum*, ich bin beyder von dir angezogenen Laster-Schriften *Autor* nicht / kenne denselben nicht / ich habe die Evangelische Könige/ Chur- und Fürsten im geringsten / die Zeit meines Lebens nicht *injuriret* / und weiß Gott lob besser als du/ die von GOtt verordnete hohe Obrigkeit ohne Unterscheid der Religion / der Gebühr zu ehren/ dessen/ wie ich mich im freyen Gewissen zu erfreuen; also fallen hingegen alle wieder mich als den vermeynten *Autorn*, von dir fälschlich zugelegte *Calumniæ*, und unchristliche *Injuriæ*, Bedrohungen und Straffen / dir auf deine Seel und Rücken.

(1113) *Amadeus* von Friedeleben / edidit das Christ-Fürstliche (Briegische) Bedencken und Ausschreiben/ wegen des so übel bedieneten Christenthums 1647. in 12. Auctor est Abraham von Franckenberg. docente Symbola Thurmanniana. v. supra Amadeus.

(1114) *Timothei* Friedlieben. Erörterung der Frage: Warum wiltu nicht Römisch-Catholisch werden/ wie deine Vorfahren waren? in einem Gespräch vorgestellet. 1ster/ 2drer und dritter Theil/ 4to. 1669. Personatum hoc nomen esse Justi GESENII, SS. Th. Doctoris, & Generalis Superintendentis Hannoverani docet *Symbola Dorniana.* Prima Pars continet Capita X. suis numeris subdistincta, paginis 316. Pars tertia mihi nondum visa, sed tamen additur appendix ad primam partem. Opposuit ei P. Caspar. Sevenstern tractatum 1670. sub titulo eines Gespräches.

(1114. α) FRIGIDO MONTE, *Guillelmus de: Helinand* de PRON-LE-ROY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 557. vide & Guilielmus.

FRISINUS v. *Cyrinus.*

(1115.) *Hugo* GROTIUS *Enucleatus editus* à Marco Detlevo FRISIO, sed conscriptus est a *Johanne* SCHEFFERO, Professore Upsaliensi, ut ex ejus libri editoris Domini Frisii dedicatione ad Celsissimum Comitem de la Gardie (cui reddere Grotium enucleatum, qualem ex Magnifica ejus manu ante 27. annos describendum acceperat, à Clarissimo Scheffero in ipsius olim usus concinnatum, æquum judicat,) extra dubium esse videtur. Accesserunt Opusculo huic in libros tres Capitibus & §. subdistinctos, diviso, Appendicis loco M. Tullii *Ciceronis de officiis liber aureus, enucleatus*, & Frisii luctus in Exequiis illustrissimi Comitis Magni Gabrielis de la

Gardie. Paginæ ſunt in univerſum 376. libri in 12. editi Sedini 1693. Excellmus Maſtrichtus allegat etiam hic Buddei Hiſtoriam Juris Nat. pag. 29.

(1116.) *Joachimus* FRISIUS quomodo factus ſit *Robertus* FLUD, his verbis refert *ſymbola Diecmanniana*: (Nomine *Joachimi Friſii* librum *de ſummo bono Robertus Flud*, alias *de Fluctibus* Armiger, & in Medicina Doctor Oxonienſis, calci ſcripti ſui contra Merſennum adjecerat, quem non Friſii, ſed ipſius Rob. Flud eſſe, Franciſcus *Lanovius* Ep. ad Marium Merſennum, & Petrus Gaſſendus contendebant. Verum Rob. Flud conſtans ajebat, non ſuum illum librum, ſed, cujus nomen ferebat, Joach. Friſii, intimi amici ſui eſſe qui eum adverſus Merſennum compoſuerit, & Roberto Flud miſerit. V. hæc narrantem ipſum *Flud* in Clave Philoſoph. & Alchym. p. 20. ed. Francof. 1633. fol. ubi tandem ſe aliquam iſtius libri partem ex Scotico Latinam feciſſe, & aliquid de ſuo, licet non multum addidiſſe fatetur

FRISIUS, *Joachimus* : *Robert* FLUD où de FLUCTIBUS *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 556.

(1117) FROIMONT, *le Sieur de* : *François* DELFAU. v. *Bailletum*, liſte des Auteurs deguiſez p. 556.

FROMMHOLD, v. *Attila*.

FRONDATOR vide infra *Mercurius*.

(1118) *Sextus Julius* FRONTINUS. Ejus

(I.) *De Coloniis libellus*, *Goeſio* collectus AB ALIO EX FRONTINI ALIORUMQUE SCRIPTIS videtur apud *Fabricium* Append. ad Biblioth. Latin. p. 141. (a)

(II.) *De Agrorum qualitate* ad Celſum, eodem *Goeſio* judicante, partim M. JUNII NIPSI, partim GERBERTI *Philoſophi* eſt, in MStis tribuitur BALBO ut teſtatur Fabricius loc. cit. p. 139. (b) Extat hic poſterior libellus FRONTINI nomine cum aliis aliquot ejuſdem argumenti impreſſus Pariſ. 1554. in 4to a pag. 33. ad p. 52. ibique eum ſequitur Aggeni Urbici in hunc Frontini librum Commentarius.

(a) Fabricius in Append. ad Biblioth. Latin. p. 141.

Julii Frontini de Coloniis *libellus*, *ex commentario Claudii Cæſaris p. 102. Etiam* Severi *ſive* Veri *potius* Lex agrorum, *ex ejusd. Claudii commentar. pag. 111. Antonii & Commodi mentio p. 106. qui Frontino fuerunt poſteriores. Unde* Goeſius *libellum hunc habet pro farragine ex* Frontino *& aliis ab indocto quodam homine conſarcinata.*

(b) Ibidem pag. 138. 139.

Sex. Julii Frontini de agrorum qualitate *ſive* Expoſitio formarum ad Celſum Peneſtum, ut *in edit. Baſil. 1528. legitur. Falli itaque videntur qui per Celſum intelligunt* Cæſarem. *& pag. 29. pro ſtatim* Celſi Cæſaris *legendum eſt* ſtatim cœleſtia Cæſaris. Goeſio *hic libellus non videtur eſſe* Frontini *ſed partim M. Junii Nipſi, patim* Gerberti *Philoſophi qui tandem Papa evaſit. Vide ejus notas* pag. 142. Rigaltius *qui parte illa qua de menſuris* pag. 29. *ſq. agit, auctiorem edidit, ex codice Memmiano pag.* 232. Balbo *tribui teſtatur in duobus MStis.*

(1119) Hippolytus FRONTO Caracotta *refutationem Meditationis Grotianæ de AntiChriſto*, qui ſcripſit, creditur eſſe *Petrus* MOLINÆUS, indicante *Joh. Adamo Oſiandro*, prolegom. in *Hug. Grotium* de J. bell. & Pac. pag. 27. Cui adſtipulatur *Jacobus Laurentius* in præfat. Grotii Papizantis.

Et *Colomeſius* dans ſa Bibliotheque Choiſie pag. 77. 78. (a) adde *Sarravii* Epiſtolas pag. 42. indicio *Symbolæ Junckerianæ*, ubi Strigil, inquit, Hyppoliti Frontonis *Caracottæ* auctorem habet Petrum *Molinæum* veteranum illum Chriſti militem fortemque athletam. Qvod & Jo. *Reiskius* firmat in Epiſt. Cal. Maji. 1689. & honoratiſſimi Scholarchæ mei Viri Magnifici Domini Jo. Frid. *Mayeri* vindiciæ Lutheri Apocalyptici p. 270 poſt *Sarravium* Epiſt. 31. pag. 33. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degviſez. pag. 556. Idem confirmat & *Poli* Synopſis Criticor. Tom. IV. præloc. Libellus ipſe perexiguus mole prodiit in 8vo. Amſtelodami apud Jo. Janſſonium 1640. paginisque 58. conſtat.

(a) Colomeſius dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 77.

J' oubliois de remarquer que Grotius *à la fin de ces* Notes ſur les Evangiles *a ajoûté un Traité, dans lequel il refute deux Théologiens, l' un qu' il nomme* Borborita, *& l' autre* Fronto. *Borborita, c' eſt* Samuel des Marets, *Théologien de Groningue. Fronto, c' eſt* Pietre du Moulin, *Théologien de Sédan. Voyez touchant ce dernier M.* Sarrau *dans ſes Lettres. p. 42.*

FROSCHIUS v. *Batrachus*.

(1120) Doctoris FRUCTUOSI, Epiſcopi Vidal. nomine libros duos pios ſcripſiſſe Hiſpanico ſermone, *Joannem* FERRER, Jeſuitam Hiſpanum, auctor eſt *Alegambe* p. 242.

Eadem habent Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hiſpan. p. 525. b. *Sotvel.* Bibliothec. Scriptor. Societatis Jeſu pag. 449. a. titulis librorum non expreſſis.

(1121) FUGGITIVO, Academico incognito. Sub Perſonato hoc nomine edidit *Auguſtinus* LAMPOGNANI, Abbas Caſinenſis Italice: ut alia ſic *Lumi della lingua Italiana, diffuſi di Regole abbreviate, e dubbi eſaminati.* In Bologna Per Carlo Zenero 1652. in 12. quod ut & alia aliis nominibus induta vide la *Viſiera Alzata* de *Villani* Hecatoſtes num. III. p. 24. Hujus Scripti inter reliqua Lampugnani non meminit *le Glorie de gli Incogniti* pag. 12. 13. *Villani ſic* ſcribit.

III. AGOSTINO LAMPOGNANI Abbate Caſinenſe ſi naſcoſe ſotto varie forme ne li bri ſeguenti.

Dell'

Della Carozza da Nolo: ouero *del vestire*, *& usanze alla moda* libri due *di Gio: Sonta* Pagnalmino. In Milano, per Lodouico Monza M. DC. XLIX. 12.

Della Carozza di ritorno; ouero dell' Essame del Vestire, e Costumi alla Moda libri II. *Di Gio: Tanto* Magnalpina. Come sopra M.DC.L. 12mo.

Lumi della Lingua Italiana diffusi da Regole abbreviate, e Dubbi esaminati per lo Fuggitivo *Academ. Indomito.* In Bologna per Carlo Zenero M.DC.LII. 12.

Antiocchiale, *overo Risposta in difesa del Caualiere Marini*, *intorno all' Adone fatta da* Balbino Balbucer, *a Momo* M.S. Originale nell' Aprosiana in 12.

Di questo si fà mentione in fine *del Vaglio critico* di *Masota Galistoni* portato col vero nome.

(1122.) FULGENTIUS, quem Fabium Claudium Gordianum prænominant, Afer Ruspensis Episcopus, cognomento Carthaginiensis, â Patre illic Senatore, uti judicant docti, de quo vid. *Bell.* ad A. C.500. *Possev.* in Apparatu. *Gerhardus* p. m. 461. 462. Ei falso tribuuntur

I. *De Definitionibus Dei*, qui idem est cum eo, qui inter opera AUGUSTINI de *Dogmatibus Ecclesiæ* inscribitur, ubi vide de hoc, ut & de illo qui inscribitur, *De Fide ad Petrum*; adde Gerh. pag. 462.

II. *Sermo de Laude Mariæ* SEVERIANO tributus, in aliquibus MSS. teste *Perckinso*, apud *Rivet.* l.4.c.25. p.470.

III. *Mythologiarum libri* III. sub illius nomine primo, quod sciam August. Vindel. 1521. cum Scholiis *Philomusi* in fol. publicati, PLACIADI Grammatico, cui *Furii*, *Publii*, *Fabii*, *Fulgentii*, prænomen aut cognomen faciunt, adscripti sunt ab eruditis v. *Rivet.* l. 4. c. 471. (a) *Voss.* Instit. Rhet. l.4.c.11. p. 198. *Meier* Biblioth. Theologicæ p. m. 62. *Valer Andr.* *Taxander* Catal. scriptor. Hispaniæ p.53. qui Carthaginensi hoc opus adscribit, cum aliis Grammaticis, de *vocum aliquarum interpretatione* &c. Neque *Th. Raynaudus* sese expedit, p. 159. (b) neque *Gesnerus* p. m. 211. seq.

FULGENTRO GRAMMATICO expresse adscribit Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ pag. 269. a. Prodierunt autem libri hi Anno 1497. fol. Mediolani cum Comment. Joannis Baptistæ *Pii*, quos se secutos fatetur Jacob *Locher Philomusus*, indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit editionem hanc sibi in libraria sua præsentem adesse.

IV. *Fragmentum de defectu Lunæ.* Fulgentio adscriptum Auctoritate quorundam MStorum, VARRONI ATACINO asserit *Fabricius* in Appendice ad Bibliothecam Latinam p.15. (c) Vide sub lit. (d) *additiones Marginales Diecmannianas.*

(a) Rivetus Critici Sacri lib. 4. cap.2. pag. 471.

Mythologiarum *libri tres*, *quos sub nomine* Fulgentii *habet codex* Basilensis, *ad* Careum *presbyterum Carthaginiensem*; *non videntur esse Fulgentii illius. Nihil enim in eis quod tanti Theologi gravitatem sapiat. Carthaginiensi etiam Episcopo adscribuntur*, *non Ruspensi nostro. Quamquam ego* (inquit Molanus) opus ipsum nullius arbitrer esse aut Episcopi, " aut Theologi. Nam in Bibliotheca Gemblacensis Monasterii memini me has Mythologias " vidisse sub nomine cujusdam Placiadis Fulgentii, quem non alium quam Grammaticum fuisse " suspicor. Sic etiam in Mythologicis scriptis Basileæ ab Episcopo excusis 1570. Placiadi inscribuntur, qui dicitur *Furius Publius*, *& Fabius Fulgentius Placiades.*

(b) Raynaudus de malis & bonis libris p. 159.

S. Fulgentio Ruspensi *Episcopo suppositi sunt tres* Mythologiarum libri ad *Carum Carthaginensem Presbyterum. Quanquam* Sigebertus *anceps hæret*; *nec plane audet eos libros quos ab ingenii acumine valde commendat*, S. Fulgentio *adscribere. Probatior sententia videtur*, *eos libros esse S.* Fulgentii Astigitani *primum*, *postea Carthaginensis in Hispania Episcopi fratris SS. Leandri*, *& Isidori. Passim sane is scriptor quem* Fabium Furium Fulgentium Placiadem *nominant*, *Christianum se prodit*, *deridens Ethnicorum nugamenta*, *ut sub finem Prooemii ad lib. 1. & in fabula Mercurii 1. Testimonia item à sacris libris producit in* Herculis & Omphales *fabula & in fabula de* judicio Paridis, *ubi Episcopos*, *Sacerdotes & Monachos*, *addit*, *apud nos vitam agere Contemplativam*, *qualem apud Ethnicos egere Philosophi. Est ergo perspicue autor Christianus. Et cum nihil sit apud eum quod S. Fulgentio Ruspensi quadret*, *nec alius occurrat S. Fulgentius*, *cui opus illud tribui possit*, *præter Astigitanum*, *sive Carthaginensem*, *haud gravate ejus esse libros illos admiserim.*

(c) Fabricius in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 15.

Incerti Auctoris de defectu lunæ, *sive de* astronomia *fragmentum*, *quod incipit*: Tu forte in luco lætus vaga carmina gignis: *subjicitur in MSS. Astrologiæ Isidori*, *&* Fulgentium *auctorem præfert titulus ex conjectura minus verisimili.* Varronis *forte* Atacini *esse conjiciebat* Pithœus.

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis.

V. Labbe *L.I. de scr. Eccles. p.327. 328. & (ad vocem PLACIADI) scribunt alii PLANCIADI*, *quem Furium*, *Fabium*, *Fulgentium vocat Raynaudus. In Mythologicis Latinis e* Bibliopolio Commeliniano, *Ao. 1599. 8. editis quos habeo*, *vocatur tum in libri titulo*, *tum deinde in speciali Epigraphe Fabius Planciades* Fulgentius. [Demum ad finem,] Raynaudus *Mythologiarum libros* Fulgentio *non Ruspensi*, *sed alteri* Carthaginensi *in Hisp. Episcopo adscribit*, *quod &* Bollandus *facit ad d. 14. Januar.. Quam a* Bivario *acceptam conjecturam rejicit*, *& pro* Fulgentio Planciade, *Grammatico Africano*, *militat Joh.* Bona, *Cardinalis in notitia auctorum divinæ Psalmodiæ præmissa.*

(1123.)

FULGENTIUS v. *Fosseus.*

(1123.) Lælius FULGINUS est *Julius* RECALCHUS. v. *Rhodian.* n. 1.
I. Scaven. n. 20.

LÆLIUS FULGINUS *de Lue Sarmatica* f. „JULIUS RECALCHUS Med. Prof. Ferr. Hujus „Auctoris de Febre Typhode Tractatum Ferrar. „1638. in 8. editum habemus. Tractatus verò „Pseudonymus ille inscribitur LUCII LÆLII „FULGINATIS *de Lue Sarmatica Consultatio* Fer- „rariæ 1600. in fol. ut est apud *Lindanum* de scri- „ptis Medicis ad hoc nomen p. m. 446. adde *Sca-* „*venium* n. 30. & ex *Augusti Superbi* libello de ap- „paratu virorum illustrium pag. 80. idem confir- „mantem *Henr. Ernstium* variar. Observat. lib. 2. „cap. 36.

Adde *Mercklin.* Linden. Renovat. pag. 759. a.

(1124.) *Baptista* FULGOSUS, idem est qui CAMPOFULGOSUS, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlejanæ, ubi ejus nomine allegat: *Dictorum & Factorum Memorabilium Collectanea IX. libris*; Latine per Cam. Gilinum. Mediolani 15. 08. vide p. 269. a.

(1125.) Raphael FULGOSUS, quomodo Præceptoris sui *Christophori* CASTELLIONIS JCti opera, ex lectionibus ejusdem hausta, suo nomine publicaverit, vide probantem *Thomas.* de plag. litterar. p. 529. de scriptis ejusdem v. *Gesner.* p. 596. edit. Simler.

Hujus tamen ne verbo quidem meminit *Ghilini* in Theatro virorum Illustrium P. I. p. 202. ubi de Fulgoso, nec Part. II. p. 58. & 59. ubi de Castellione agit; quanquam hujus castellionis Auditorem fuisse Fulgosum utrobique indicet. *Raphaelem* FREGOSUM potius appellari quam Fulgosum indicium facit *Bailletus* in indiculo des Auteurs deguisez p. 557.

(1126.) FULKE idem est qui *Gulielmus* FULCO, ut indicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ, p. 269. & 268. ubi Scripta ejus prolixe recenset. De hoc Scriptore & *Baleus* & *Pitseus* penitus silent.

(1127.) FULVIO *Savojano Valerio: Jacques* CASTELLANI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557.

(1128.) *Andreas* FULVIUS edidit *Imagines Illustrium* quas tamen nonnulli tribuunt *Jacobo* SADOLETO, ut observat Philippus *Labbe,* indice Antiqv. Numismat. p. 245.

(1129.) Valerius FULVIUS, est *Jacobus* CASTELLANUS v. *Rhod.* n. 27.
XXVIII. Scav. 64.

Valerio FULVIO Giacomo CASTELLANO. De eo vide sis infra sub finem Auctarium" hujusce Catalogi, & quæ supra scripsimus ad n. 9."

Nimirum sub hoc nomine prodiisse librum Italicum hac Inscriptione notatum: *Aviso di Parnasso della Pouertà di Venetia* 1621. in 4. Ejusdem Auctoris etiam est liber alius Italicus, *Castigo Essemplare de Calonniatori* 1621 in 4to

Jacobum *Gretserum* Auctorem putabat *Nihi* Commun. Orient. Col. 1675. Op. Allatiani. Ha addunt *Marginalia Normanniana.*

(1130.) FUMEUS edidit ex MSto Græc Athenagoræ librum *du vray & parfait Amou* Quod opus suppositititium non quidem interpr tis sed potius PHILANDRI, illius qui in Vitr vium Commentatus est, *ex Huetio* de origin des Romans p. 61. 62. 68. 72. 83. 84. *docet Symbo Normanniana.*

(1131.) *Joannes* FUNCCIUS. Ejus n mine quæ Extat *Chronologia*, *Andreæ* OSIANDR asseritur *Fabro* in Decade decadum, ut in ejus r censione observant Monatliche Unterredung Anno 1689. pag. 1233. Addit hic *Margo Die mannianus.*

Jo. Funcii *nomine editam Chronologia multos putare non ipsum Funccium, sed* Andrea Osiandrum *quem Funccius in Præfat. ut conte raneum suum laudat, habere auctorem, ex* Rich teri *Melanchthonianis p.* 405. *refert* Fabric. *Dec. Decad. de plag. & Pseudonym. n.* 21. *Ei co firmando maxime inserviet Cælestini* Mislenta *celebris Theologi Regiomontani, locus, qui in p longa illa Dissertatione Prooemiali, quam* Manua Prutenico *Regiom.* 1626. 8. *edito præfixit, Hist rico-Chronologica Lit.* O. 6. *Chronologia, inqui quidem sub nomine* Funccii *præter meritum ci cumfertur: cum potius genuinum auctorem* Osiandrum *agnoscat: Operi tamen suo And Osiander Funccii nomen inscribi ultro permis quo eum in aula procliviorem ad quemlibet nutum Patronum haberet; uti ex multis fide dignis a quoties accepimus. Hæc* Mislenta. *And* Osiandrum *Anno* 1544 4. *Noribergæ edid Conjecturas de ultimis temporibus, ac de fine mun di ex S. literis. Hujus libelli* C. I. *tit. b.* 2. (*n enim paginæ numeratæ sunt*) *Judæos* Osiande *reprehendit, quod ab orbe condito ad Christum usque ducentis annis minus numerant, quam no cujus erroris causa sit confusio Darii Hystaspis Darii ab Alex. M. devicti, quos pro eodem h beant, ac sex tantum annos regnasse putent, cum ab initio regni unius usque ad finem alteriu etiam secundum Ptolemæum,* 192. *anni intercess rint. Quam rem, addit* Osiander, *diligen ter excutiemus in Chronologia nostra, De volente.*

(1132.) *Zacharias* FURNESTERUS edi dit *Defensionem* Anno 1572. *contra Michaelem* Seu reum, quam Virulentam appellat *Deckher* de Scriptis Adespotis, qui Auctorem Scripti detegi esse

esse Hugonem DONELLUM JCtum pag. 236. Replicam huic opposuit Jacobus Cujacius, de quo vide *Bailleti* degvisemens des Auteurs Part. I. cap. V. p. 47. 48. (a).

(a) Baillet. deguisemens des Auteurs Part. I. Cap. V. p. 47. 48.

Il me semble que Monsieur Cujas *n' est point mal entré dans cet esprit de discernement lors qu' il a voulu se distinguer d' un Pseudonyme du nombre de ses Adversaires, en se rendant simplement Anonyme dans l' écrit qu' il a fait contre le prétendu* Zacharie Furnester *pour la défense de* Monluc *Evêque de Valence. On ne sçait ce que c' est, dit il' qu' un* Zacharie Furnester. *C' est quelqu' un sans doute qui s' est adopté luy même pour passer sous un nouveau nom à une licence plus grande de dire des injures. C' est un masque que l' Adversaire a pris pour faire impunément ce qu' il n' auroit osé faire à decouvert. Puisque ce n' est point son nom qu' il a mis à sa pièce, je ne me crois pas obligé de mettre le mien à ma réponse. Je n' ay pas jugè à propos d' opposer imposture à imposture, & j' ai mieux aimé ne me point donner de nom que de m' en donner un qui soit faux à l' imitation de cet Adversaire. C' est une étrange indiscretion à un Auteur d' user de supposition dans son nom s' il a quelque chose de bon à debiter, dans son Livre. C' est le moyen de luy faire perdre creance, & de faire douter au Lecteur si la fiction regne moins dans l' ouvrage que dans son titre & dans le nom de son Autheur. Tel étoit le sentiment de M.* Cujas *lors qu' il se possedoit, & qu' il avoit le sens frais, parce qu' il avoit à combattre un Pseudonyme sous le nom de* Mercator, — — — — — - *il avoit trouvé dans Robert un homme en humeur d' objecter au pretendu Mercator, ce qu' il avoit allegué contre le masque de* Furnester.

(1133) *Cæsarinus* FURSTENERIUS. Edidit Tractatum *de Jure Suprematus ac Legationis Principum* Germaniæ in 8vo recusam 1678. sine loci & typographi mentione, capitibus distinctum LXVII. paginis 245. præfixa Præfatione ad Lectorem foliorum septem. De Vero Scripti Auctorem diu inter Eruditos disquisitum est, illis *Esaiam* PUFENDORFFIUM, his Ludolphum HUGONEM, Vice-Cancellarium Hannoveranum, aliis Dominum ALEXANDRI, nonnullis *Ezechielem* SPANHEMIUM Auctorem perhibentibus. Illustrem tamen Dominum *Godefredum Guillielmum* LEIBNUZIUM nominat Dnus Petrus Schultze/ JCtus & Antecessor Francofurtanus, disput. de Feudo Gratiæ p. 12. indicante *Symbola Thurmanniana* & *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 557. Quibus ut & ego accedam ratio non una solidissima & Dni Auctoris confessioni plane æquipollens & indicio illustris Domini Christophori *Schraderi* Consiliarii tunc Cellensis confirmata 23. Martii 1687. mihi persuadet. Quanquam *Deckherrus* de Scriptis Adespotis omnibus his præferre velle videatur D. *Bernhardum* KöHNE; pag. 149. vid. *Thomasii* Gespräch/ Aug. pag. 202. & seqq.

* * * * * * * * *

G.

(1134)

GABALIS, *Le Comte de: l' Abbè de* VILLARS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557. Edidit autem *Entretiens sur les sciences secretes*, ut testatur idem *Bailletus* p 315. (a) Eum aliquando *Gabrieli* NAUDÆO imputatum Symbola Sperlingiana sibi ex Dania scriptum nunciabat. *Bælius* Epist. de Adesp p. 396. cum *Bailleto* est, qui & melius hæc scire potuit. Locum dedi *Anon.* 1409. adjuncto. (a)

(a) Baillet. Deguisemens des Auteurs p. 315.

L' Abbé de Villars *semble n' avoir mis le nom du Comte de Gabalis à la teste de ses Entretiens sur les Sciences secretes, que parce qu' il entreprenoit d' y traitter des réveries de certains Cabalistes.*

(1135) GABRIAS, quem BABRIAM & BABRIUM appellat *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 97. b. eidem scripsisse dicitur *tetrasticha Jambica fabularum Æsopicarum.* Ed. Basileæ 1521. 4. Ea vero epitomen libri BABIÆ διὰ χωλιάμβων esse, alio quodam Auctore vel GABRIA vel IGNATIO Diacono confectam, autumat Auctor Observationum in Auctarium ad *Phædri* Fabulas Lugd. Batav. 1596. 8vo. citante *Symbola Normanniana.* Ignatium hunc Carminum, quæ sub Gabriæ nomine extant, Auctorem facit *Bosius* dissertat. de Comparanda Prudentia Civili. num. CXII. pag. 51. Et sub *Ignatii* nomine eo citat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 258. a. Gabriæ abjudicata.

GABRIEL v. *Fallopius.*

(1136) SILVIUS GAETANUS. Edidit Genuæ in 12. Italice: *Rosario de Novissimi* dato da S. Domenico ad un Cavaliere *Italiano in penitenza delle sue colpe.* Resoluto Anagrammate verum operis hujus Auctorem comparere *Agostino* VIALE, Nobilem Genuensem, docet la Visiera Alzata del *Villani* Hecatoste num. V. p. 25. hisce verbis:

V. AGOSTINO VIALE Nobile Genouese,, del Bussolo Senatorio, detto volgarmente,, di Seminario, diede alle stampe sotto no-,, me anagrammatico.
Rosario de Novissimi dato da S. Domenico ad un Cavaliere Italiano in penitenza delle sue Colpe. Tra-,, dotto in questa lingua de *Silvio Gaetano.* In,,

Genoua, per Antonio Giorgio Franchel-„ lio 12.
Vi aggiunse cinque Sonetti molto spiritosi,„ e degni dell' Autore, che non fà profes-„ sione di Poeta sopra questi argumenti. „
I. *Pentimento de peccati.* 2. *Memoria della Morte* „ 3. Giudicio Finale. 4. Memoria dell'„ Inferno. 5. Memoria del Paradiso. „
Adde *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 557.

(1137) *Theodorus* Gailfinck. Sub ejus nomine prodiit 1680. in 4to. *Novum Collegium Concionatorium:* Neue Postillen-Post / mit angefügten neuen *Prædicant*en Spiegeln / auf die Franckfurter und Leipziger-Messe gesandt. Fictitio hoc nomine celari verum scripti Auctorem Dominum *Gothofredum* KILIAN, Superintendentem Glücstadiensem, & utriusque Nominis congruentia, & quorundam *Amicorum Relationibus*, conspicio.

(1138) GAJUS Presbyter Romanus. Ei falso attributum περὶ παντὸς librum HIPPOLYTO PORTUENSI vindicatum vide *num.* 515. in Cajo.

GALATA v. *Palladius.*

(1139) *Petrus* GALATINUS, Monachus Franciscanus edidit 1518. librum *de arcanis Catholicæ Veritatis contra Judæos*, indicante *Frisio* Bibliothecæ Gesnerianæ p. 672. a. quem tamen ex *Martini* RAYMUNDI Pugione integrum desumtum docet p. 587. a. quod confirmat *Olearius* Abaci Patrologici p. 398. (a) *Gaffarellus* apud *Colomesium* in Gallia Orientali p. 154. *Bosquet* & *Maussacus* apud Leonardum *Nicodemum* in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam pag. 203. (b) quanquam cum Morino ibidem p. 202. judicet, hæc Galatini Arcana verbotenus eadem esse cum PORCHETI de Judæis Victoria (c) quam tamen & ex Raymundo desumtam esse ipse Porchetus non diffitetur loc. cit. quem totum vide, utpote qui prolixe de Galatini plagio agit. Cui adde *Thomasium* de Plagiariis §. 436. n. LXVII. & *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 326. a. *Cave* Chartophyl. Ecclesiast. p. 334. *Bayle* Dictionaire p. 572. 573. in Martino Raymond. Denique serius allata *Mastrichtiana* sub (d) adjacentia.

(a) Olearius Abaci Patrologici p. 398.
Raymundus Martini, *Gotalanus*, *Prædicatoriæ familiæ Monachus*, *linguarum cognitione seculo XIV. clarus*, *conscripsit librum* Pugionem fidei *insignitum*, adversus Mauros & Judæos. *Diu delituit eximius liber*, *MStus*, *ejusque genuinus Autor* Raymundus, *in Bibliotheca Tholosanâ*, *nactus ibidem plagiarium pessimum*, Petrum Galatinum, *libris de* Arc. catholicæ veritatis *celebrem*, *Monachum Franciscanum*, *anno 1516. florentem*, *juxta* Villotum, *Ath. Franc. pag. 301. qui mala fide integrum illum exscripsit*, & *sine ullâ boni Raymundi mentione emendicavit*. *Primus istud plagium deprehendit* Josephus Scaliger, *in Bibliothecam illam deductus*, *sed in nomine aliquatenus aberrans*, *dum* Raymundi Sebon, (*qui tamen ut mox dicetur*, *longè alius*) plagiarium Galatinum *pronunciavit*, *prout hunc lapsum* Scaligeri Joh. Morinus *Blesensis*, *part. 1. exerc. bibl. l. 1. exerc. 1. cap. 2. p. 18. detexit.*

(b) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam pag. 203.
Il dotto Monsignor Francesco Bosquet, *Vescovo di London*, *in una lettera al de* Voisin, *che e in Principio dell' opere*, *scrive*.
Primus, quod sciam, *Reymundus* felici „manu hæc arma tractavit; Cæteri aut alia arte, „aut leviori telo congressi dubio Marte pugna„runt; hic unus devictis hostibus egit triumphos. „Inde *Porcheti de Judæis victoria*; inde *Galatini ar„cana revelata* prodiere. Quartum jam Sæculum „in pulvere sordido cum blattis, & tineis luctans „Reymundus delitescebat, dum quidam spoliis „ejus aucti, famam non vulgarem apud viros „Literatos referebant. Tua nunc opera larva de„trahitur, plagium detegitur, & Raymundi glo„ria vindicatur.
L'erudito Filippo Jacobo Maussaco *ne' prolegomeni alla medesima opera di Raimondo Martini*, *scrive*
Pugionem Fidei *Raymundi Martini* Ordini „Prædicatorum non modo publici juris facere „sed & Prolegomena ad ejus Illustrationem præ„mittere nobis mens est; in quibus primo mo„nemus *S Raymundum à Pennaforti*, Clarissimi Illiu„Ordinis Magistrum Generalem, viam mansue„tudinis secutum esse ad convertendos Judæos „aliosque infideles. Illum porrò fuisse huju„operis quasi adjutorem: *Raymundum* autem *Mar„tini verum Auctorem.* Eumque primum Iudæo„propriis armis confodisse. *Galatinum* verò, qu„habet bona, & utilia in Arcanis Catholicæ Ve„ritatis, deinde ab ipso suffuratum. Tum de„mum *Porchetum* eodem ferè tempore ex eoder„fonte bibisse, sed non pari audacia, & invere„cundia, &c.

(c) *Ibidem p.* 202.
In eadem prorsus sententia est *Petrus Ga„latinus*, Franciscanus Monachus, cujus erud„tio Hebraica ab omnibus meritò laudatur, cu„que omnia ferè, quæ cæteri Auctores de Ral„binis, & Talmude citant in fidei Christian„defensionem accepta referri debent: ab e„enim, licèt fortè non nulli sileant, ista mutua„ti sunt. Sed ipsius sententiam post *Porchetum* „inutile est referre. Quæcunque enim hab„Galatinus, toto libro suo à Porcheto Carth„siano desumpsit, nec Porcheti, vel de nomi„mentionem fecit. Plagium sane portent„sum, cui vix simile unquam factum est: nam„Galatini liber, nihil aliud est, quam Porche„exscriptio ipsissimis Porcheti verbis, atqu„etiam Hebræorum textuum translationib„conservatis, hoc si excipias, quod eleganti„causa, quædam verba, & verborum constr„ctiones immutantur, &c.
Dopo molti periodi, *per lo più dell' istessa mat„ria*, *soggiugne.*
Denique cùm *Porchetum Scaliger* nu„ quai

„quam legisset, & Tolosæ in Raymundi Martini M.S. Codicem incidisset, Galatinum credidit à Raymundo arcana sua suffuratum, & magni operis compendium, præterito auctoris nomine, composuisse. Verum cum ea, quæ *Galatinus* scripsit apud Porchetum reperiantur omnia, eodem modo, & iisdem verbis, nec plura, à Porcheto sua mutuatum esse Galatinum, dictu magis est consentaneum, &c.

(d) Mastrichtiana à n. 1. usque ad 9. Galatinus Petr.

1.

Recentiores interpretes, qui ausi sunt nomini huic ἀνεκφωνήτῳ puncta illa, nunc quidem „vulgo recepta, sed noviter inventa, tribuere, „adeoque Jehovam aut Jovam confidenter satis „(ne quid amplius dicam) post Petrum Galatinum vel potius Raimundum Martini & Porchetum Genuensem (nam horum ille saltem alterius compilavit Scrinia, & dissimulato auctoris nomine totum fere opus, fœdo & immani plagio exscripsit & suffuratus est) transtulerunt „&c. *Jacob Du Portus* in Davidis sui Emmetri præfat. lit. d. fol. 4. p. 1.

2.

„Sed *Galatinus*, aut verius *Sebondi* opera „(nec enim Galatinum auctorem esse doctissimi „libelli de *arcanis Catholicæ fidei*, alibi ostendam) „incendium illud (Cremonense) effugerunt. *Jacob Gaffarellus* in curios. inaud. Cap. 2. p. 49.

3.

„Ex supposito libro *Gale Razaya* ficto sub nomine *Rabbi Hakkadosch* & *Raimundo Martino*; vid. „Sim. Oomium Differt. de praxi Theolog. pag. „463. 6. en verba: Daer is nu niemand die niet „vveet dat Pet. *Galatinus* zyne boeken in den „Jaer 1515. uytgegeeven onder den titul van „verborgentheeden der Catholyken Waerheit, „geformeert ongetvvyffelt van dat ondergelegt Boek *Gale Razaija* genaemt verhert op den „naam van Rabbi Hackodosch, vvant die beteekenen een die verborgenheeden ondeckt, „genoomen heeft, uytgesondert het eerste van „vvoord tot vvoord, uyt *Raimundus Martinus*, „dien daen voor 237 jaeren of daer ontrent, „syn *Pugio fidei* geschreeven hadde; en daer hy „alle dingen die hy goed en Nut heef uyt dien „Raimundus gestoolen hadde, als een eegen „vrucht van syn verstand sich toegeeigent, sonder eens syn naem te noemen. *In Margine hæc habentur*: vide Phil. Jac. *Maussaci* prolegom. in „pugionem fidei, edit. a Josepho de *Voisin*, quorum undecim post primum ex hoc Raimundi „Martini pugione de verbo ad verbum ad se „transtulit & tanquam proprium ingenii fœtum „sibi vindicavit. Jos. de *Voisin* Observ. ad sect. „VI. prœm. p. n. 9.

4.

„Sed occurrit huic scrupulo *Galatinus* vir in „Hebraicis versatissimus, quanquam sunt qui „de plagio criminentur v. Richard. *Montacutius*. Orig. Ecclesiast. part. I. §. 121. p. 118.

5.

„Suffuratus meliora ex Raymundi Martini „pugione fidei adversus Mauros & Judæos, dicit *Hornbeck* de convertend. Jud. prolegom. §. 5.„ p. 7. in fin. & p. 8. in fin.

6.

De eo ejusque Plagio ex Porcheto, late „ *Hottinger*. Histor. Ecclesiast. part. V. pagina„ 98. & seqq.

7.

Compilator Raymundi in pugione fidei.„ Samuel *Andreæ* in disp. 2. de nativ. Immanuel.„ thes. XVI.

8.

De ejus plagio, vid. *Oomii* inleiding tot„ practyk p. 463. a.

9.

Quæ verba fere totidem, uti alia omnia ex„ Raimundo descripsit *Galatinus* de arcanis Ca-„ tholicæ veritatis. Joh. Henr. *Heidegger*, hist.„ Patr. exercit. 10. §. 3. fin. p. 312. pr.

GALEATUS v. *Karelsbergius*.

(1140) *Claudius* GALENUS, Pergamenus Medicus. Ejus nomine quæ extat

(I) *Historia Philosophica* à *Gesnero* in Biblioth. universali DAMASCIO Syro, Philosopho Stoico adscribitur pag. 192. (a) Quod tamen non admittit *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XXII. p. 273. (b) qui propterea iterum castigatur à *Jonsio* de Scriptoribus Historiæ Philosophicæ lib. III. c. 11. pag. 268. (c) Quanquam hic PLUTARCHI opus esse potius judicet, ad AETIUM tamen magis inclinat, Auctoritate Theodoreti, *Holstenius* de Vita & Scriptis Porphyrii p. 3. (d)

(II) *Libri Dynamidiarum* duo sub *Galeni* quoque nomine vulgati GARIOPONTO asseruntur à *Reinesio* apud *Fabricium* in Appendice ad Bibliothecam latinam pag. 157. (e) Ingentem præterea Spuriorum Galeni operum Catalogum nectit *Mercklin*. in Linden. Renovato p. 196. 197. Auctoribus tamen legitimis non detectis. Utrumque supra memoratum Scriptum ibidem quoq; occurrit. Addit *Margo Diecmannianus* quæ sub lit. (f) exhibemus.

(a) Gesnerus in Biblioth. universali pag. 192.

Cæterum Philosophica historia, *quam* Suidas *ab hoc authore scriptam testatur, ea fortasse fuerit, quæ inter* notha Galeni Opuscula *reperitur, cujus authorem alium nemo adhuc ostendit. Nam cum in nullius verba magistri jurasset, atq; idcirco operam daret omnibus* Aristoteli, Platoni, & Stoicis, *non præter institutum ejus erat veterum omnium in Philosophia sententias ab eo colligi, quod itidem fecit* Plutarchus *nec ipse ulli sectæ addictus. Inscribitur autem hic liber apud Galenum* περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. *Plutarchus suos quinq; de* placitis philosophorum *inscripsit. Præterea* Γαλενὸν *&* δαμάσκιον *nomina aliquo vetustatis vitio corrupta, permutandi ansam dare potuerunt. Hæc igitur nostra sit conjectura, ex inscriptione saltem certiuscula interim, dum nullum alium similiter inscripti operis authorem invenerimus.*

(b) Vossius de Historicis Græcis Lib. II. cap. XXII. p. 273.

Gesnerus *censet, esse eandem, quæ inter notha Galeni Opuscula invenitur. Tractat illa de sententiis veterum Philosophorum. At, puto,* historia Damascii *non sententias modo; sed vitas etiam philosophorum, complectebatur. Sicuti* Porphyrii historia philosophica *vitas etiam continebat. Ac suspicatur* Joannes Petrus Nunnesius, *vitam Aristotelis, à se ex veteri tralatione editam, Damascium habere auctorem. Sed obstat, quod in ejus vitæ extremo* Simplicius *citetur. Nam* Simplicius Damascii Discipulus *fuit; ut ipse in Commentariis Physicis agnoscit. Scio, Nunnesium sic occurrere huic difficultati, quod potuerit præceptor discipuli testimonio uti. Verum mihi parum sit verisimile, Damascio florente, tantum fuisse Simplicii nomen, ut eo se teste tueretur.*

(c) Jonsius de Scriptoribus historiæ Philosophicæ Lib. III Cap. II. p. 268.

Claudius Galenus, *celebris ille Medicus, hic quoq; laudari meretur. Inter libros enim quam plurimos ab eo editos nonnulli fuerunt, quibus Historia Philosophica illustrari potuit. Scripsit pro Socrate & Epicteto contra* Favorinum *de quo supra.* Hippocratis & Platonis *decreta sive dogmata instinctu* Boethii Aristotelici *novem libris est prosecutus, ut ipse indicat l. de libris propriis: eorumq; fragmenta supersunt. Extat inter opera* Galeni Historia Philosophica, *quæ Galeni non est sed* Plutarchi. *Hujus enim libri quinque* de placitis Philosophorum *& illa* Historia Philosophica, *unum idemq; opus est inter se conferendum, ut alterius Lacunæ ex altero suppleri possint, cum neutrum, ut ex collatione alterius constat, perfectum & plenum, sed temporis iniquitate varie mutatum & truncatum sit, ut prorsus diversum esse videatur.* Damascio *hanc historiam Philosophicam tribui à* Conrado Gesnero *censet* Vossius *de Histor. Græcis II, 22. sed diligentissimus Vir* Gesnerus *LXV. Pandectarum Tit. I. longe aliter sentit, ut mentem ejus non percepisse* Vossius *videatur. Verba Gesneri sunt :* Historia Philosophorum Damascii non extat fortassis „ejusdem argumenti, cujus est, quæ Galeno „tribuitur. Verum quo minus Damascii ea sit „Historia, obstat temporis ratio. Eusebius & „Theodoretus ex illa Historia Philosophica titulo Plutarchi de Placitis Philosophorum multa „citant, qui longe ante Damascium vixerunt. „Damascius itaque istarum periodorum ab his „citatarum auctor non est. De Damascio vide „quæ infra dicemus, quibus adde quæ in Plutarcho diximus.

(d) Holstenius de Vita & Scriptis Porphyrii p. 3.

Ad primum vero genus pertinent Plutarchi περὶ ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις, h. e. *de* Placitis Philosophorum *libri quinq; eorumq;* epitome: *quæ nomine* φιλοσόφου ἱστορίας *inter* Galeni *opera extat: rectius autem* Aetio, Theodoreti *testimonio, tribuitur.*

(e) Fabricius in Appendice ad Bibliothecam Latinam p. 157.

Gariopontus *scriptor Christianus seculo XII. post natum Christum, ex* Galeno, Theodoro, Prisciano *aliisq; utcunque constipavit* passionarium *sive remediorum ad totius corporis morbos libros V. libros II. de febribus, & de earum symptomatis unum. Basil. 1531. 4. Vide* Reinesium *lib. 3. c. 11. Var. lect. ubi etiam duos libros* Dynamidiarum *sive* experimentorum *sub* Galeni *nomine vulgatos* Garioponti *esse ostendit.*

(f) Margo Diecmannianus.

Galeno à nonnullis adscriptum Passionarium, *itemque duos libellos de Dynamidiis, Garioponti, Medicinæ seculo XII. scriptoris barbari, imperiti, tautologi & futilis esse probat Thom.* Reinesius *Var. lect. l. 3. C. 12. p. 527. seqq. V. &* Fabri *Dec. Decad. n. 59. Eidem Galeno adscriptam* Historiam Philosophicam non Galeni, *sed* Plutarchi *esse, docet* Jonsius *de script. Hist. Philos. l. 3. C. II. p. 268.*

GALERATA v. *Barattoti.*

(1142.) GALERSIS. *Felicianus* DE SILVA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 557. Meminit quidem Feliciani *de Silva* Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica pag. 279. a. ejusque nomine citat duas Romanas:

(I) *Florisel de Niquea*

(II) *La quarta parte del Cavallero del Febo.* Sed an hæc scripta vero vel fictitio nomine prodierint, ibidem non addit.

GALES seu HALES v. *Alexander.*

(1143.) *Facibonius* GALIARDI. Sub hoc personato nomine edidit Parmæ 1638. *Bonifacius* ALIARDUS, Bergomas, Ord. Reg. librum, cui titulus: *Princeps Moses*, ut ex *Silosi* Tom. III. Historiæ Reg. Cleric. pag. 554. docet *Olearius* epistola d. 26. Jun. 1676. adde quæ habet *la Visiera Alzata* Hecatostes num. XXXIV. pag. 46.

XXXIV. FACIBONIO GALIARDI. Sotto questo nome uscì in luce.

Il Mose. In Venetia, per Christoforo Tomasini M. DC. XXXVIII. 12. e prima in Parma per Mario Vigna.

Il suo Autore *fù il P. D Bonifaccio Agliardi Figliolo del Conte Bonifaccio da Bergamo* C. R. Teatino, che fù poscia nel M. DC. LII. fatto Generale della Religione, e compiuta là Carica dalla benigna mano del S. P. ALESSANDRO VII. riceuè la Mitra del Vescouato d' Adria.

Veggasi *il P. F. Donato Calui* nella P. II. della *Scena Litteraria de gli Scrittori Bergamaschi* pag. 18. Col. P. D. *Giuseppe Silos* accuratissimo Scrittore dell' *Historia* Teatina. Tom. III. Lib. *XII.* pag. 554. oue è il Catalogo--

GALISTUS v. *Karelsbergius.*

(1144) GALINDUS *Cantaber, Fortunius: Gaspar* SCIOPPIUS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 557.

GALIO

GALIOTTE v. *infra*.

(1145) *Carlo & Masoto* GALISTONI. Iis nominibus scripsisse *Angelicum* APROSIUM indicat *Bailletus* deguisemens des Auteurs Parte III. cap. XVII. p. 441. & in Catalogo p. 558. nosque in *Rhodianis* num. XL. & XLI. jam indicavimus hic iterum repræsentanda (a) & de Masoto Galistoni res clara est *ex Bibliotheca Aprosiana*, p. 112. (b) quem vide quoque p. 120. 134. 137. 197. & seqq. de hoc auctore. Adde quæ damus in Conte *de l' Arca*, *Sapricio Sapricci*, *Verato*, &c.

(a)

XL. Scav. 11. XLI. Scav. 12. (*Satyrarum*. Dii vestram fidem. & Nos canimus surdis, *in quibus binis scriptis argutissime carpit corruptelas & mores seculi sui corruptissimi mortalium*.)

Masoto GALISTONI } *Angelicus* APROSIUS
Carlo GALISTONI }

In libro Anonymo Italice scripto jamq; supra laudato cui titulus est: Le glorie de gli Incogniti, overo gli huomini illustri dell' Accademia de Signori Incogniti di Venetia, *sive*

Gloria Incognitorum sive Viri illustres. Academia Dominorum Incognitorum quæ Venetiis est.

P. 39. & seqq. invenio Elogium Angelici Aprosii Vintimiglia ibidem fusius legendum: è quo tantum hoc loco adscribam editos sub nominibus fictis, libellos inibi enumeratos. Illi autem sunt sequentes.

Il Vaglio Critico di MASOTO GALISTONI sopra il mondo nuovo: sive

Cribrum Criticum Masoti Galistoni *super Mundum novum.*

Il Buratto di CARLO GALISTONI in difesa del Vaglio Critico: *sive*

Subcerniculum Caroli Galistoni *in Defensionem Cribri Critici.*

L' Occhiale stritolato di SCIPIO GLAREANO, Risposta all' Occhiale dello *Stigliani*: *sive*

Perspicillum detritum Scipionis Glareani i.e. *Responsio ad Perspicillum* Stigliani.

Annotationi d' OLDAURO SCIOPPIO all' Arte de gli Amanti del *Michiele*; *sive*

Annotationes Oldauri SCIOPPII *ad Artem Amantium Michaelis.*

Prediche dell' Auuento d' *Agostino Osorio* portate dalla Spagnuola nell' Italiana favella da *Oldauro Scioppio*: *sive*

Conciones de Adventu (scil. Domini) *Augustini* OSORII *ex Hispanico Italice redditæ per* OLDAURUM SCIOPPIUM.

La Sferza Poetica: *s.* } *Ferula Poetica*: } *di* SAPRICIO SAPRICCI.
Il Veratro: *s. Helleborum*: }

Lo Scudo di Rinaldo di *Scipio Glareano*. i. e. *Clypeus* Rinaldi *per* SCIPIONEM GLAREANUM.

(b) Cornelio Aspasio Antivigilmi Biblioth. Aprosiana p. 112.

Nell' ultimo anno, che egli si trattenne in Genoua, *essendosi lassato intendere, che in sol* Canto del Mondo núovo dello Stigliani *ci si sarebbero ritrouate più cose da censurare che quegli non haueua saputo osseruare in tutto l'* Adone, *ne vennero a ridere, come di cosa, che venisse a superare l' humana credenza: ond' egli, per far vedere a quelli, che non fusse hiperbolico il suo dire, in una settimana scrisse il* Vaglio Critico *sotto nome di* Masoto Galistoni da Terama, *anagramma di* Tomaso Stigliano da Matera: *quala mandò subito a* Milano a Carlo Ferrandi, (*ritrouandosi iui pure il* Minozzi) *acciocheglie lo facesse stampare: mà essendo capitato in mano di Reuisore, che haveva amicitie con lo Stigliani, non gli riusci d' effettuare il suo pensiero.*

(1146) *Nicolaus* GALLERIUS. Assumta Persona est *Antonii* POSSEVINI, Jesuitæ Itali Mantuani, sub qua in publicum emisit: *Explicationem Brevem Evangeliorum totius anni*, Coloniæ latine; Brixiæ autem *Italice* ut ipse fatetur Apparatus Sacri Tom. I. p. 103. vide *Alegamben* Bibliothec. Scriptorum Societatis Jesu p. 43. b. & ejus continuatorem *Sotvellum* p. 82. b. *Wittenium* in Diario Biographico ad d. 26. Februarii 1611. Quæ vero ab hoc Possevino sub TOSÆ & FONTANÆ nomine edita sunt, suis locis occurrent.

(1146. *a*) CLERI GALLICANI nomine quomodo scripserit NICOLAS Jansenista, vid. *Symbola Mastrichtiana* hæc:

Nicolas. Jansenista.

Nomine CLERI GALLICANI scripsit ad Papam 1677. de dogmatis Jesuitarum Epistolam. Extat *in Burneti* The History of the Zights of Princes &c. Londini edita 1682. de Verona, mediis quibus Roma Papalis crevit p. 215.

GALLICANUS v. *Eusebius*.

(1147) Cornelio GALLO, quæ tribuuntur *Poemata*, MAXIMIANI, Poetæ esse, docet post *Crinitum*, *Rob. Titium*, *Scaligerum*, *&c.* *Vossius* p. 25. & 26. de Poet. Lat. Adde *Dempster.* in *Rosini* antiq. l. 1. c. 16. p. m. 91. (a)

Et in primis prolixus est *Gyraldus* in poematibus his Gallo abjudicandis, & MAXIMIANO cuidam asserendis apud *Fabricium* Biblioth. latin. p. 33. (b) & Append. p. 21. & *Jugemens* des sçavans Part. IV. num. 1147. p. 125. 126. (c) Adde *Casauboni* Epist. 587. pag. 658. *Colomesium* dissertatione de Scriptis dubiis MSta Amstelædamo mihi missa num. XVII. *Vossium* de Poëtis latinis p. 25. Addit *Daumii* ad Reines. in indice flor.

flor. poet. Epistolam 75. pag. 304. *Symbola Mastrichtiana.*

(a) Dempsterus ad Rosini lib. I. cap. 16. pag. m. 91.

Denique Coronæ *hujus* forensis *mentio apud* Maximianum *poëtam recentem, & styli satis infoelicis, lascivi nimis: quod opusculum qui* Corn. Gallo *adscribunt næ illi vehementer errant, cum se* Maximianum *vocet.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 33. Cornelius Gallus *Forojuliensis, Orator & Poeta clarissimus, cui* Virgilius *Eclogam* X. & Parthenius *Græcus Scriptor*, Erotica sua *inscripsit, memorandus nobis hoc loco erat sed inter sex* * elegias *quæ sub ejus nomine feruntur & in quibusdam* Catulli Tibulli & Propertii *editionibus occurrunt, vix quicquam est Gallo dignum. Miratus sum quorundam impudentiam, inquit* Gyraldus, *ne dicam amentiam, qui tralatitios quosdam & ementitos versus sub* Galli *Poetæ nomine ediderunt, cum in iis neque Phrasis nec tempus Gallo conveniant, qui tertio & quadragesimo suæ ætatis anno sua sibimet manu mortem accersivit, in iis autem se senem describit. Sed nec in plerisque versibus purus & sincerus est sermo latinus, quin & syllabarum moræ & tempora metri leges non nunquam excedunt. Maximiani vero nugatoris cujusdam & nebulonis potius eorum versus plurimi sunt. Et si hoc avetis nosse, ex vetustioribus adhuc quibusdam ** Exemplaribus est videre, in quibus Maximiani ipsius nomen legitur, illius inquam Maximiani, cujus & insignis grammaticæ nugator* Alexander *nugas irridet: quod nomen in editis & excusis nuper libellis per fraudem est prætermissum; unam verò vel alteram elegiam ipsius Galli esse non abnuerim. Sic & illud Galli Epigramma creditur quod de Virgilii morte ad Augustum legitur in Virgilii appendice.*

* *Ab his diversa est quam in Italia seorsim Galli nomine* Aldus *Pauli F. edidit, & P.* Pithoeus *postea addidit variis Poematis antiquis.*

** *MStum ejusmodi memorat etiam* Vossius *pag. 25. de Poetis Latinis. Adde plurium testimonia ap.* Bailletum *parte 2. p. 126.*

(c) Jugements des Scavans Tom. IV. part. 2. n. 1147. p. 125. 126.

Pour ce qui regarde l'Auteur, la plus part de ceux qui ont écrit en ces derniers temps, pretendent que c'est un nommé Maximien *qui est le veritable Petre. Le* Gyraldi *qui est un des premiers d'entre ces critiques qui ont deterré ce Maximien, n'a pû retenir son zele contre* Crinitus, *& les autres, qui vouloient donner ces vers, que nous avons à* Gallus, *& il ne les accuse de rien moins que de folie, d'imposture, & d'imprudence, parce que ces vérs, qu'il pretend n'avoir rien que de trivial, & d'impur, font voir que leur Aucteur n'étoit ni du pais, ni du temps, ni de l'âge, ni du goust du veritable* Gallus. *Il ajoute, que ce Maximien, quelqu'il ait esté, a fait connoistre par ces elegies, qu'il estoit un vray sot, & un franc fripon & qu'on s'estoit deja moqué de ses fadaises avant luy (2) Il avouë neanmoins qu'il y a une Elegie, ou deux qui ne sont pas tout-à-fait indignes de cet ancien* Gallus, *qui avoit l'estime de* Virgile, *& des autres Grands hommes de son siecle.* Lipse, *Monsieur* Pithou, Scaliger *le fils,* Vossius *le pere,* Briet, *le sieur* König/ *le P. de la* Ruë, *ont suivi le sentiment du* Gyraldi (3) *& ils ont adjugé toutes ces Elegies à Maximien sur la foy des anciens.*

(2) *Gregoire* Gyrald. *de Histor. Poetar. Dialog.* 4.

(3) *Just.* Lips. *Elector. lib. 2. Petr.* Pithæus *præf. in fragm. Poet. seu Epigr. Jos.* Scaliger. *in Rob. Tit.* Briet. *de Pöet. lat.* Königius *Bibl. V. & N. Carol de la* Rue *not. in argument. Eclog. decimæ de Gallo.*

(1148) Joannes Baptista GALLUS, auctor *notationum in Historiam Thuani*, personatus esse agnoscitur à multis, inter quos v. *Spizel.* scrutin. Atheism. p. 36. Is est *Johannes Baptista* de MACHAUD, sive MACALDUS, Jesuita Gallus, teste *Alegambe* p. 224.

Et ex eo *Bælio* in Epistola Deckherr. de Scriptis Adespotis subjuncta pag. 393. Verum *Alegamben* hic corrigit, & ad *Johannem Gallum*, scriptum hoc refert *Sorvellus* Biblioth. Scriptor. Soc. Jes. p. 473. Adde *Molleri* Homonymoscopiam p. 694. 695. *Witten.* Diar. Biograph. an. 1618. d. 15. Martii. *Jacob.* GRETSERUM tamen Auctorem hujus scripti putari ait *Bartholdus Nihusius* in Epilogo Operis *Allatiani* de perpetuo consensu n. 2. p. 1675. indicante *Symbola Tenzeliana.* Editæ autem sunt Notæ hæ 1614. Ingolstadii, & Parisiis manu carnificis ad sententiam Curiæ crematæ: testante Magnifico Domino Joanne Friderico *Mayero:* De Logica Pontificiorum p. 68. a. Et *Sagittario* Historiæ Ecclesiast. p. 156. (b) M. *Reiseri* Uhrsachen ohne Uhrsachen in der Vorerinnerung (c) Illud notandum quod *Witte* in Diarii sui indice *tres* differentes *personas*, omnes de *Machault* dictas videatur referre: nempe *Joh.* de Machault, quem in opere suo An. 1619. d. 15. Martii obiisse scribit, eique Notationes in Historiam Joan. Thuani, sub nomine Johannis *Galli* editas aperte tribuit. Deinde *Joh. Baptistam* de Machault nominat, ejusque diem emortualem ad annum 1640. d. 22. Maji refert, cui eidem tamen Notationes Thuani assertum it. Denique *Joh.* Machaldum judicat, cujus nominis in ipso opere nemo invenitur eo anno, qui in indice assignatur. Libellum hunc Galli (i.e. P. Machauti) Parisiensis damnatum, ut perniciosum, famosumque mendaciis & calumniis scatentem agnoscit etiam Petrus *Aurelius* qui creditur Abbas San-Cyranus in Indice Jesuitarum larvatorum, quem initio Tom. III. Operum suorum præfigi curavit. num. XVII. Addit *Margo Mastrichtianus* hæc non prætermittenda: De Laniena Parisiensi detestabili illa Vitellii voce utitur apud *Suetonium* ejus vitæ cap. 10. optime olere occisum hostem, & melius civem, quam bovem *Suetonius* detestabilem merito dicit.

(a) Mayerus Logicæ Pontificiæ p. 68. Obsequium Thuani *adversus Ecclesiam Romanam* Grammondus *Lib. III. Hist. Gall.* probat. *Et contra* Johannis Baptistæ Galli *criminationes Curia Parisiensis in Scripto, Operibus Thuani Aureliæ Anno 1620. impressis, præfixo, in quo Thuanum vocat: Catholicæ fidei tenacissimum & Ecclesiæ Romanæ, quam sanctissimi Apostoli Petrus & Paulus scriptis sanguine suo consignatis fundaverunt, religiosissimum cultorem, qui ve-*

-el tantillum ab ea recedere, summum semper nefas existimavit. Joannem verò Baptistam Gallum, communi suffragio damnatæ Conscientiæ perditissimum. nebulonem appellitant. Quis verò ille Joannes Baptista Gallus? Quis ille, (Judicio Parisiensis Curiæ) damnatæ Conscientiæ perditissimus nebulo? Nostis Academici? is est Jesuita Joannes de Machault sive Machallus. Exsertis id fatetur verbis Nathanael Sotvellus, Lojolita, ad Alegambe Biblioth. Jesuiticam f. 473. Plaudite Fratres.

(b) Sagittarius Historiæ Ecclesiast. pag. 156.

At bene est, quod universa Gallia, certe Proceres ejus, tanti fecerint Thuanum, *ut personati* Johannis Baptistæ Galli Notæ in Historiam Thuani *iruentæ (d) ex decreto Parisiensis Curiæ, manu Carnificis crematæ sint.*

(d) *Ingolstadii prodierunt 1614. Verus auctor est* Joh. Bapt. Machaud, *sive* Macaldus, *Jesuita; teste* Alegambe, *in Bibl. Jesuitica. Videatur etiam* Wittius *in Diario Biographico ad annum 1618. 15. Martii.*

(c) Reiser Uhrsachen ohne Uhrsachen in der Vorerinnerung p. 13.

Ferner / daß das Buch welches unter dem Nahmen *Johan. Baptistæ Galli JCti*, wieder den Vornehmen Historien-Schreiber *Thuanum*, vor allbereit fünffzig Jahren zu Ingolstadt außgangen / und aber zu rechtmäßiger Vertheidigung gedachten *Thuani*, wie *Aurelius* abermahl Nachricht giebet / *Parisiensis Prætoris Authoritate*, durch ein öffentliches *Decret* in Franckreich verdammet / und auß dem Königreich verbannet worden / eines Jesuiten Mißgeburt gewesen seye / Nahmens *Joh. Baptistæ Machaudi*, oder *Macaldi*, werdet ihr *P. Otto* Euch neben mir / eurem *Alegambe* zugefallen / mit zu glauben nicht zu wieder seyn lassen.

(1149) GALLUS *Optatus* : *Charles* HERSENT: *Baill.* liste des Auteurs deguisez pag. 558. Optatus GALLUS a P. *Labbeo* refertur inter *Messieurs du Port Royal:* uti habet marginale ad *Jugemens des Scav.* T IV. Eclaircissem. p. 96. Ubi textus agit de illo libro, quod seditiosus fuerit ipsi dictus part I. tom. I. c. 14. §. 4. p. 104. Adde *Mastrichtiana* sequentia

Optatus GALLUS.

Sequens Mensis Martius (1640.) materiam præbuit novis sermonibus, ob editionem libelli *Parænetici ad antistites Regni* (Galliæ) *de Cavendo Scismate*, quod præ foribus adesse nunciabat Optatus Gallus. Sub eo namque nomine latere voluit auctor satis alioqui cognitus si larvam illi detrahere liberet &c. add. ex *Baluzii* vita Petri de Marca præmissa Concordiæ sacerdotii & Imperii p. 8. §. VIII.

(1150) *Ludovicus* de GANAJI Parisiensis. Sub eo nomine prodiit Lugd. Batav. ex officina Hackiana in 4to. *ad Tobiæ Annati Anatomen Criticam ad titulum Antonii* Vairæ *de Novo genere Monachismi Antianatome.* Auctor scripti perhibetur esse *Antonius* VAIRA, Professor Juris Paduanus, vide *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia II pag. 78. (a) *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 557.

(a) Cinelli Biblioth. volante Scanzia II. p. 78.

Ludovici de Ganaji *Parisiensis in alma Patavina Academia J. U. Studiosi ad* Tobiæ Annat. *Parisiensis J. U. D.* Anatomen Criticam *ad titulum* Antonii Vairæ de novo genere Monachismi Antianatome. *Lugd. Bat. ex offic. Hackiana in* 4.

Benche apparisca stampato in Leida, *non ci è dubbio, ch' è impresso in Venezia, ò in Padoua: Mi presuppongo che l' Autore sia il medesimo Sig.* Vaira, *Professor publico di Giurisprudenza nello Studio di Padova, il quale dottamente risponde alla Censura dell'* Annat, *della quale ho fatto menzione nella prima Scanzia a car. 79.*

(1151) Ventidio GANGAPANO, est,, *Paganinus* GAUDENTIUS literis tantummodo,, transpositis. *Contra annum Jubileum Jesuitarum*,, Italice scripsit teste *Scavenio.* Sub ejusdem ve-,, ro nomine autem prodiere complura scripta,, partim Italice partim latine variis formis edita,, Pisis ac Florentiæ Quæ jam succurrunt, præ-,, cipua sunt ista, in hisce Regionibus rariora. La-,, tina quidem

De Dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiæ ex ipsorum Hæreticorum præsertim Calvinianorum scriptis testimonia. Romæ 1625. 8.

Velitationes contra Chamerii Panstratiam. Rom. 1627. 8.

Declamationes. Flor. 1630.

Obstetrix Animarum & Epigrammata nova. Ibid.

Expositionum Judicarum libri duo cum additamentis Criticis. Florent. 1631. 8.

De Justinianei Seculi moribus. Flor. 1637. 8. & Argentor. 1650. in 8.

De prodigiorum significatione. Flor. 1638. 4.

Instar Academicum & Carmina varia. Flor. 1639.

De Funere Heroum Cæsarum. Flor. 1640. 4.

De transmigratione Animarum Pythagorica. Pisis 1641. 4.

De Erroribus Sectariorum sui temporis, & de Philosophicis opinionibus Veterum Ecclesiæ Patrum Paris. 1644. fol.

De Errore Sectariorum & Veteris Ecclesiæ Patrum Philosophicis opinionibus. Pisis 1644.

De evulgatis Romani Imperii arcanis &

De Philosophiæ Progressu & initio apud Romanos. Pisis. 1645. 4.

De Candore Politico in Cornel. Tacitum. Pisis 1646. 4.

(Italice vero.)

Le singolarità delle guerre di Germania; sive *Particularia bellorum in Germania.* in Fiorenza 1640. 4.

La

La Vita di Cleopatra, s. *Vita Cleopatræ*, in Pisa 1643. 4.
Accrescimento dell' Academia disunita, s. *Augmentum Academiæ separatæ*. ibid. 1644.
Della Peregrinatione Filosophica, s. *Peregrinatio Philosophica*. ib. 1645.

Addo nunc *la Galeria dell' inclito Marino considerata con alcune compositioni del Paganino*. 8. Pisæ 1658. vide *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 81. & *Jugemens des Scav.* Tom. 4 part. 4. pag. 203. & *Hallervordii* Bibliothecam curiosam p. 301. 302. ubi plures libri Gaudentiani enarrantur.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Sanzia. I. pag. 81.
Dell' Anno Secolare solennemente celebrato in Roma da' PP. della Compagnia di Giesu nel. 1639. Lettera di Ventidio Gangapano, Gentiluomo, & Accademico Ricouurato di Padoua in 8. *Questa è opera del Dottissimo* Paganino Gaudenzio, *il quale alla sua morte lasciò oltre l' opere stampate, molti pezzi di libri M.S. e da lui composti alla Libreria Vaticana.*

(1152) *Thomas* de GARBO Florentinus Medicus quem *Dini* de Garbo *filium* facit *Frisius* Bibliotheca Gesneriana, *Ravio* in MSto ad Gesnerum idem plane cum Dino; quin imo uterque Thomas & Dinus de Garbo *idem videtur* cum *Gentili* FULGINEO, docente *Symbola Normanniana*. Scripta eorum vide apud *Frisium* loc. cit. pag. 196. 197. 795.

(1153) *Juan* GARCIA de Loaysa est *Petrus* d' ALVA & ASTORGA, qui sub hac larva edidit

(I.) *Risa del Alva*, in defensionem Solis Veritatis. Lovan. 1663. in 8.

(II.) La *Rosa Serafica*, contra libellum Supplicem Mag. Fr Joannis Martinez de Prado Castellæ Præfecti Provincialis 1663. fol.

(III.) Sermon de Peor esta que estaba, Matriti 1663. in 4to. vide *Nicolai Antonii* Bibliothec. Hispanicam p. 134. a.

(1154) Andreas GARTNERIUS, quomodo librum *dicteriorum Proverbialium* nomine suo ediderit, qui sit *Brunonis* SEIDELII, jam in anonymis c. 10. n. 311. nobis inspectus, item *Prognosticum Latinum Jacobi* HENRICKMANNI suo sub nomine vulgaverit, eleganter docet *Jac. Thomasius* de plagio litterar. §. 437.

GASSARUS v. *Achilles*.

(1155) *Joannis* GARZONIS nomine prodierunt *de Rebus Saxoniæ, Thuringiæ, Misniæ, libri duo.* Cum præfatione *Erasmi Stellæ*. Basileæ, 1518. Qvorum verum Autorem ipsum STELLAM esse autumat Samuel Conrad *Schurtzfleischius* ex *Bussierii* Auctor. Catalogo. n. 4. indicante *Symbola Normannia*; Qvæ tamen addit velle se indicatum unde hoc rescierit, cum nihil tale suspicandi ansam det *Vossius* de Histor. latin. p. 683.

(1156.) Joannes GASTIUS. Ei Collectanea sub nomine *Milleloquii* ante secula duo, & quo[d] excurrit, â *Bartholomæo* VRBINATE ex *Augustin[o]* collecta tribuit *Thomasius* de plag. litt. §. 437. i[d] quod acerbe reprehendunt, *Sixtus Senensis* lib. [4.] in f. p. m. 407. (a) *Possev.* in præfat. apparatus sa[cri.] *Th. Reynaud* de lib. mal. & bon. p. 160. (b) Ips[e] Liber *in utrumque Testamentum Commentarii* nomine prodiit Basil. 1542.

Augustinianum Milleloquium hic intelligendum notat *Thomasius* de plag. liter. §. 438. cum ceteroqvin etiam *Ambrosianum* a *Bartholomæo scriptum sit*.

(a) Sixtus Senensis Biblioth. Sancta lib. 4. in f. p. m. 407.
Quod superioribus annis fecisse constat Joannem quendam Gastium, *qui* Collectanea Bartolemæ[i] Urbinatis Episcopi in utrumque testamentu[m] *annis ab hinc fere ducentis ex* Augustino *excerpta, si[bi] impudenter usurpavit, &, quod etiam turpius est, non nulla ejusdem operis loca vafre detruncata, & mutila[] tim recisa ad hæreses Lutheranorum detorsit.*

(b) Raynaudus de Mal. & bonis libri[s] pag. 166.
Joannes Gastius milleloquium Bartholomæi *Urb[i]natis, sibi supposuit, paucis interversis, ut notat Six[]tus lib. 4.* Bibl. verb. Bartholomæus.

(1157) GAVARDO *Vacalerio*, Ginnesio *Jean* SAGREDO. *Baillet* liste des Auteurs degv[i]sez pag. 558. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica de hoc Autore silet.

GAUFRIDUS v. *Godefridus*.

(1158) *Theodorus* GAZA. Ejus nomine vulgo venit Somnii Scipionis *translatio Græca*; [u]videre licet apud *Frisium* Biblioth. Gesner. pag. 782. b. Sed eam potius deberi MAXIMO PLANUDI asserit Gvilielmus *Morellus*, præfat. Commentariorum Vocum Latinar. cum Græcis & Gallicis conjunctarum edit. Lugd. 1578. in 4to docente *Symbola Rauschiana*. (a)

(a) Symbola Rauschiana.
Theodor. GAZA. *Quod* Somnium Scipio[]nis *Græce versum* Gazæ *perperam tribuatur, veteres co[]dices MSS. testantur, in quibus non modo id somnium verum etiam tota Macrobii ejus somnii explicatio cont[i]netur*, Maximoque Planudi *adscribitur*. Gvil. Morellus *præfat. Commentar. vocum Latinar. cum Græc. & Gallicis conjunctar. Edit. Lugdun.* 1578. 4.

(1159) GAZONVAL *le Sieur*: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 55[]

(1160) Johannis Werneri GEBHARD nomine, *Hippolythum* a COLLIBUS scripsisse Fürstliche Tisch-Reden / indicat ex eodem citan[s] aliqua, *Besoldus* de legatis c. 7. n. 10. p. 79. & d[e] Increm. Imp. c. 3. n. 7. p. 19. *Thomas.* de plagio litt. §. 117. lit. Y. sed non addit, quidnam scripti illu[d] sit

ſit aut cujus argumenti. *Melchior Adami* vitam ejus narrat p.451. in vitis JCtorum Germ. neque verbulo ficti hujuſce nominis meminit.

Vide tamen *Beſoldum* Conſil. Polit. pag.248. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez pag. 558.

GEDEON v. *Bogaerde.*

(1161.) GELASII, Romani Pontificis habitus liber *de duabus naturis*, quod ſit GELASII CYZICENI, vide apud *Rivet.* l.4. 26. p.473. *Th. Raynaud.* de lib. mal. & bon. pag. 140. *Olear.* pag. 173. a.

Contra Eutychen & Neſtorium, de quibus adde *Baronium* aſſerentem & *Bellarminum* ſequentem, apud Du *Pinium* allegatos p. 279. ubi réfutatur p. ſeqq. Addit Andream *Schottum* ad Biblioth. *Photii Symbola Normanniana.* Quæ tamen ſimul indicat vindicari hunc librum *Gelaſio Papæ*, ab *Hottingero* Bibliothec.p.304. & de Scriptis ſuppoſititiis p. 90. ex *Labbeo* & *Forbeſio*, Inſtit. hiſt. Theolog. ſtruct. lib. XI. c. XVI. pag. 600. In qua etiam ſententia ſunt *Fulgentius* Ruſpenſis apud *Miræum* Bibliothec. Eccleſiaſt. p. 72. 73. (b) *Cave* Hiſtoriæ literariæ Scriptor. Eccleſiaſt. p. 260. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom.IV. pag. 270. (c) & cum eo *Erudit. Lipſienſes Supplem.* Actor. Tom.II. Sect. IX. pag.423.(d) A quibusdam JOHANNI PAPÆ, imo ab aliis GENNADIO adſcribi obſervat *Symbola Reiskiana.* (dd)

II. *Decretum de Scriptis Eccleſiaſticis*, *Canonicis & Apocryphis* quod vulgo *Gelaſii* nomine venit, eidem multis rationibus abjudicatur à *Caveo* Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag.264. 265. (e) DAMASO autem Pontifici aſſeritur apud *Strauchium* Amoenitat. Juris Canonici Eclog. I. cap. XII. p. 161. (f) adde *Miræum* loc. cit.

III. GELASII Papæ nomine proſtantes Annotationes in omnes Pauli Epiſtolas, eo indignas eſſe, ob Pelagiani erroris venena illis ſeminata, jam ſua ætate *Caſſiodorus* Divinar. lect. c. 8. Operum Genevæ Ao. 1650. 4. editorum p.454. judicabat. Et certe ipſi PELAGIO hoc opus deberi, plerique hodie ſentiunt. V. *Cave* Hiſt. liter. Script. Eccleſ. p.208.

(a) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccleſiaſt. p. 173.

Gelaſius Papa, *natione* Afer, *qui ab an. 492. ad 496. ſedit. Ejus ſcripta prolixe* Gerh *p.450* Arnoldus, *Lex. antiq. p. 1020. aliiq; recenſent. Liber de* duabus in Chriſto naturis *habetur Tom. 4. Bibl. PP Edit. 2. f.557. quem* Gelaſii *non eſſe, plurimi hactenus, Pontificiis etiam, contenderunt,* Spondanus *autem nunquam legitimum ei adjudicavit. Vid.* Labb. *pag. 410. ubi & de binis aliis Gelaſiis, Ceſareæ in Paleſtina Epiſcopis, à* Photio *memoratis, quorum alter ſermonem de* Epiphania, *alter contra* Anomos *ſcripſerit, legere attinet.*

(b) Miræus Bibliothec. Eccleſiaſtic. pag. 72.

Librum de duabus Chriſti Naturis *contra Eutychen, qui in Bibliotheca Patrum extat, non eſſe* Gelaſii Papæ, *ſed Gelaſii* Cyziceni, *Cæſarienſis in Paleſtina Epiſcopi-At vero* Henricus Spondanus, *in Epitome Annalium Baronianorum, ad annum 496. iſte de libro agens notulam hanc margini adſcripſit :* Ita quidem ſenſerunt & alii plerique hactenus, nimirum hunc libellum non eſſe Gelaſii Papæ partum. Verum illum S. Fulgentius Ruſpenſis Epiſcopus, qui eodem tempore vixit & æque Afer natione fuit, Gelaſio Papæ abſque ulla dubitatione adſcribit, multa ex eo citans, reſp.2.ad Ferrandum Diaconum.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque, T.IV. p.270.

Neanmoins il y a des preuves convaincantes, qui font connoitre, qu'il eſt de celui-ci. Car 1. il ſe trouve dans les Manuſcrits avec les lettres de ce Pape. 2. Saint Fulgence, *qui eſt un temoin irreprochable, le cite comme eſtant du Pape* Gelaſe. *3.* Gennade *nous aſſure que ce Pape avoit fait un grand Traité* contre Eutyche & Neſtorius. *Cela convient à celui-ci, qui porte ce titre, & qui eſt aſſez conſiderable. Car quoi-que ce ne ſoit pas un gros Ouvrage, c'eſt un grand volume au ſens de Gennade. Il ne faut pas s'étonner qu'il ne cite pas d'Auteurs Latins, ayant affaire à des Grecs, contre leſquels il pouvoit fort bien ſe ſervir de l'autorité d'* Euſebe de Ceſarée. *Enfin, le ſtyle de Traité fait aſſez connoitre qu'il eſt du Pape Gelaſe. Il y montre*, qu'il y a deux natures en JESUS Chriſt, unies en une ſeule perſonne, & que ces deux natures ont conſervé leurs proprietez. *Cette verité y eſt prouvée dans la premiere partie par l'autorité de l'Ecriture Sainte, & dans la ſeconde par les témoignages des Peres Grecs. On trouve ſur la fin de la premiere partie un paſſage ſur l'*Euchariſtie, *tout ſemblable à celui de* Theodoret.

(d) Actorum Eruditorum Supplementa T.II. Sect. IX. p. 423.

Gelaſio Papæ *tractatum* contra Eutychen & Neſtorium *ſtrenue vindicat, exploſis, quibus cum* Baronio Bellarminus Gelaſio Cyziceno *eum aſſerere ſategit, argumentis, quod Proteſtantibus, noſtrarum partium imprimis, ob locum de S. euchariſtia ſub finem partis prioris, celebri illi* Theodoreti *loco prorſus ſimilem, non poteſt non eſſe gratiſſimum.*

(dd) Symbola Reiskiana.

Unicum duntaxat auctorem reperio, nempe Joſephum Pamphilium, Epiſcopum Signinum, *Auguſtinianum hoc opus* Joanni Papæ, *tribuentem pag. 22. Chron. Auguſtin. Prodiit tandem variis in locis ſub* Gelaſii Papæ *nomine,* Baſileæ *1528.* Tiguri *apud Froſchouerum 1557. &* Pariſiis *Tom. 4. Biblioth. Patrum. Suffridus Petrus, Leovardienſis Friſius J.C. tribuit etiam hoc opus Gennadio, ut patet in præfatione ad Gennadium, ſed perperam, ut annotat* Poſſevinus *v. G. Extant MSS. in Vaticano.*

(e) Cave Hiſtor. Litter. Script. Eccleſ. pag. 264. 265.

Decretum in Concilio Romano LXX. Epiſcoporum an. 494. de Libris Canonicis, Eccleſiaſticis, & Apocryphis. Decantatiſſimum hoc Gelaſii *decretum in omnium ore & manibus habetur. His rite perpenſis, optimo jure concludo fictum aut Suppoſititium eſſe hoc Gelaſii Decretum,*

tum, ac ejusdem esse cum Epistolis primorum Pontificum Decretalibus farinæ, ex eademque Isidori Mercatoris *officina prodiisse.*

(f) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga. VI. c XII. p. 161.

Canon hic tertius tribuitur Gelasio primo Papæ. *Sed monet Dn.* Stephanus Baluzius, *antiquitatis Ecclesiasticæ thesaurus vivus, in veteri Codice MS. Ecclesiæ* Urgellensis, *itemq; altero monasterii* Jurensis *idem decretum tribui* Hormisdæ Pontifici, *qui post Gelasium floruit, sed & in vetustissimo codice collectionis Dionysianæ se scriptum vidisse testatur decretum hoc à Damaso Papa diu ante Gelasii tempora fuisse editum. Inde colligit,* Damasum *forsan primum omnium de hujusce libris decrevisse, deinde* Gelasium *id renovasse & auxisse. Idem &* Hormisdam *fecisse videri. Videamus Canonem ipsum. Probantur eo actus B.* Sylvestri, *quamvis auctor sit incertus.* Augustinus Steuchus Eugubinus Eusebium Cæsariensem *auctorem putat. Eumq; in codice vetustissimo Bibliothecæ* Didaci Mendozæ, *Græce scripto de* vita Silvestri *nominari Tomo V. vitarum, quas* Aloysius Lipomanus *è Græco in Latinum vertit,* Simeoni Metaphrastæ *tribuitur. Alii* Damaso Pontifici *adsignant, primum pontificum vitas exorso. Vide* Alb. Pighium *lib. 5. de Ecclef. hier. c. ult.* Trithem. *in Damaso.*

GELASIUS v. *Diplici.*

GELDENHAURIUS v. *Vulturius.*

GELIANDRO v. *Sgambati.*

(1162.) Collegii GELLIANI nomine emissam *Censuram Programmatis* à *Joh. Henr.* BOECLERO, innuimus supra in Anonymis num. 996.

GELSIO v. *Rogeri.*

(1163.) *Guilielmus Rudolphus* GEMBERLACHIUS apud Triboces Consul. Sub hac larva in publicum emisit *Spongiam per Franco Gallum expressam* in 4to *Antonius* BRUNI Burgundo-Sequanus; indicante *Symbola Reiskiana.* Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 558. Vide, quæ supra num. 1102. in FRANCO GALLO monuimus.

(1164.) GENARI où JANUARIUS, *Paolo Angelique* APROSIO. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 558.

(1165.) GENDRE le *Sieur le : Guillaume* de LAMOIGNON avec *Olivier* LE FEVRE D' ORMESSON *Baillet.* ibid. p. 558.

(1166.) *Gilberti* GENEBRARDI *Liturgica*: potius *Claudii* SANCTESII. *Gretser.* Not. Tom. II. de Cruce p. 597. Hæc *Symbola Normanniana.*

GENIATE v. *Cordo.*

(1167.) GENNADIO, sive GEORGIO, vel ut ab aliis vocatur, GREGORIO SCHOLARIO, abjudicant aliqui etiam Pontificorum, *Defensionem quinque Capitum Concilii Florentini,* tribuuntque GREGORIO PROTOSYNCELLO, quos inter est post alios *Th. Raynaud.* l. sæpe c. pag. 104. (a) sed contra est Leo *Allatius* de 3. Georgiis adde *Labb.* ad *Bellarm.* p. 397.

Et Hydei Biblioth. Bodlej. post N. p. 145. & 146. vide & *Caveum* Chartophyl. Eccles. p. 305. *Wharton* Append. ad Hist. ejus liter. Scriptor. Eccles. p. 93. *Olearium* Abac. Patrolog. pag. 176. *Miræum* Biblioth. Ecclesiast pag. 266. *Acta Erudit. Lips.* 1682. p. 184. In primis autem *Rivetus* Critic. Sac. lib. IV. c. XIX. p. 448. (b) prolixe suppositos hos Gennadio fœtus esse docet.

II. Eidem Georgio Scholario quomodo quædam à MELETIO Syrigo supposita sint, vide differentem in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1687. p. 93. 94. Thomam *Smithium.* (c)

(a) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 140.

Gennadio, (*olim* Georgio) Scholario, *Patriarchæ Constantinopolitano, supposita est* defensio quinque capitum Concilii Florentini, *quæ vere est* Gregorii Protosyncelli, *qui ex Confessario* Joannis Palæologi *Imperatoris, & Vicario Patriarchæ Alexandrini in Concilio Florentino, tandem evectus est ad Patriarchatum Constantinopolitanum. Ipsemet alibi se defensionis prædictæ auctorem prodit, scribens adversus* Marcum Ephesium. *Nam nominatim allegat suum illud opus pro capitibus controversis in Concilio Florentino. Ac ne quis opponat, varios Græcos post Concilium Florentinum, cui affuerant, scripsisse defensionem eorundem capitum; in contrarium est, quod ipse verbatim alibi non pauca e suo illo opere describit, quod c... alieno opere non faceret.*

(b) Rivetus Critici Sacri Libri. IV. c XIX. p 448.

Neque enim hic *Gennadius* est Archiepiscopus ille *Constantinopolitanus*, qui sub Leone Imperatore *Anatolio* successit, anno 458. sed personatus nescio quis Patriarcha, qui *expositionem synodi Florentinæ scripsit,* & ejus quinque decretorum contra Græcos patrocinium suscepit. Nec etiam potuit esse *Gennadius* ille *Scholarius* Patriarcha Constantinopol. qui in Gregorii, Florentiæ demortui, locum à Græcis suffectus est, rejecto *Bessarione* quem Papa creaverat Patriarcham, sed titulotenus ut testatur *Genebrardus* Chronolog. lib. 4. an Christ. 1449. Aut si fuit idem Scholarius, certum est resipuisse, cum una cum *Marco Ephesino* retraxerit omnes Græcos à Latina Ecclesia, ut scribit *Chalcondylas.* lib. 5. de rebus Turcicis. Sed nec verum est aliquando aliter sensisse Scholarium, Græcorum doctissimum, si eidem autori fides habeatur, qui ne quidem ab initio Latinorum dogmati consensum præstare voluisse *Marcum Ephesium & Scholarium* testatur, ut valde probabile sit, quæ sub hujus Gennadii nomine inter Latinos prodierunt, à Græcis transfugis à Pontifice conductis, fuisse sub Constantinopolitani Scholarii nomine co...

"conficta, & eo *Thomæ Aquinatis* opusculis adver-"sus Græcos magna ex parte desumpta.

(c) Acta Eruditorum Mensis Februarii AO. 1687. p. 93.

Is est Georgius Scholarius, *qui capta à Turcis Constantinopoli, in Patriarchale solium evectus, ab eo tempore* Gennadius *audire maluit. Respondet* Smithus, *locum e Gennadio productum esse suspectum, & a* Meletio Syrigo *Græculo tenebrione, Romanis partibus addictissimo*, Gennadio *dolose supponi; in Gennadii Scriptis editis & ineditis nihil tale deprehendi, nec sine jactantia triumphaturos fuisse* Allatium & Possevinum, *si Gennadium bella hac* μετουσιώσεως *voce, causæ suæ quodammodo annuentem reperissent, mirum præterea videri, cur tot Autores, qui post Gennadium scripserunt, etiam ubi de industria de sacramentis agunt, vocabulo isto tanquam inauspicato abstinuerint, si illud Patriarcha Gennadius auctoritate sua munivisset; ignotum esse illum terminum* Hieremiæ *Patriarchæ decessoris sui scriptis non mediocriter versato, &* Simonium *frustra objicere, quod Jeremias ob styli elegantiam à barbara ista voce abhorrens, æquipollentem adhibuerit. Nec enim Jeremiam styli delicias tantopere sectari, nec idem esse* μεταβολὴν, & μετουσίωσιν, *cum* illa vox qualemcunque panis & vini consecrati mutationem, hæc vero substantialem elementorum in carnem & sanguinem Christi conversionem *innuat. Ex his aliisque argumentis concludit*, ὑποβολιμαῖον *esse* Gennadium à Meletio Syrigo, *& inde a* Simonio *productum*.

(1168) GENOVA: *Ignetto da: Inghetto* CONTARDO oû CORRADO. Baillet. liste des Auteurs deguisez p. 558.

(1169) GENUA GENOVESE oû GENUENSIS: PASSERA oû de PASSERIBUS BALBO, MONGIARDINIRE. *Baillet.* ib. p. 559.

GEOFREDUS v. *Godefridus.*

(1170) GEORGES, le *Prieur de Saint.* N. le TOURNEUX. *Baillet.* ib. p. 559.

(1171) GEORGII *Nicetæ Epistolæ de Creatione Hominis*, tanquam MStæ in Bibliotheca Cæsarea extantes citantur a *Frisio* Bibliothecæ Gesnerianæ Pag. 273. a. qvas tamen esse ipsum GREGORII NYSSENI librum *de Creatione hominis* inscriptione libri, incuria Amanuensium ita miserè macerati, docet *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsarea lib. I. p. 43. 44.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl. Cæsarea. Lib. I. p. 43. 44.

Verum enim vero priusquam ulterius progrediar, non possum, quin lepido aliquo exemplo ostendam, Joannem Jacobum Frisium *supra citato epistolæ dedicatoriæ loco non injuria de amanuensium suorum imperitia & oscitantia conqueri. In editione enim* Bibliothecæ Gesnerianæ *ab ipso auctæ, ubi diversorum* Georgiorum *scripta recensentur, hæc quoque inter alia leguntur:* Georgii Nicetæ Epistolæ de creatione hominis; *4to. MS. in Bibl. Imp. Viennæ. Quæ verba V. CL.* Leo Allatius, *primarius Bibliothecæ Vaticanæ Custos, quem ut veterem amicum honoris causa nomino*, Diatribæ suæ de Georgiis & eorum scriptis *inseruit hoc modo:* Georgii Nicetæ Epistolæ de creatione hominis; 4to. MS. in Bibl. Imp. Viennæ Epitome Gesneriana. *Rectissime profecto fecit Vir doctissimus, quod nihil præterea addiderit, sed incognito illo Georgio Nicetæ in medium relicto, onus probandi reliquerit* Frisio. *Quippe revera* Georgius ille Nicetas *nunquam fuit in rerum natura, sed ex oscitantis amanuensis calamo natus est. Nam, cum in communicato* Bibliothecæ Cæsareæ *Indice abbreviate scriptum esset*: Greg. Nyss. Ep. de creatione hominis, *hoc est*, Gregorius Nyssenus Episcopus de creatione hominis; *ridicula prorsus metamorphosi ex* Gregorio *ille nobis fecit* Georgium, *ex* Nysseno Nicetam, *& ex Episcopo* epistolas. *Quam facile autem & frequenter prænomina* Georgius *&* Gregorius *ab antiquis & novis auctoribus confundantur, pereruditè observat jam memoratus* Leo Allatius *in jam citata* Diatriba de Georgiis, *& quidem præcipue, ubi agit de Georgio Alexandrino, cujus epistolæ græcæ dicuntur extare Venetiis. Quin etiam expresse ibi monet*, Frisianum *illum* Georgium Nicetam *a R. P.* Antonio Possevino *in Apparatu Sacro appellari* Gregorium. *Corrigendus igitur & Apparatus ille ibi est, utpote cum* Opus de Creatione hominis, *quod fictitio* Gregorio Nicetæ *istic attribuitur, revera sit* Gregorii Nysseni *Episcopi.*

(1172) GEORGII *Nicomediæ Archiepiscopi* nomine citatus liber *de Cruce* apud *Frisium* Bibliothecæ Gesner. pag. 273. a. eundem esse cum MICHAELIS PSELLI *Oratione in Crucifixionem Domini* nostri Jesu Christi, conjicit Leo *Allatius*. Cujus Conjectura probatur qvoque *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæsareâ lib. I. p. 135. (a) Qvanqvam aliqvomodo sententiam mutâsse videatur in Erratis residuis lib. IV. subjunctis. p. 338. quæ vide.

(a) Lambecius Commentar. de Bibl. Cæsarea Lib. I. p. 135.

Georgii Nicodii de Cruce. *Quæ verba sic mutanda sunt:* Georgii Nicomediæ Archiepiscopi liber de Cruce. *Hausit enim hæc* Possevinus *more suo ex* Joannis Jacobi Frisii Bibliotheca Universali, *ubi istius Codicis mentio fit his verbis:* Georgii Nicomediæ Archiepiscopi de Cruce, quem falso quidam Psello adscripsere, græce MSt. in 4to. in Bibl. Imp. Viennæ. *Hæc* Frisius. *Quod ad me autem attinet, ingenue fateor, me nec hunc, nec ullum alium librum* Georgii Nicomediensis *de* Cruce, *quem alii Michaeli Psello attribuerunt &c.*

[Addit dein Lamb. Allatii verba Diatr. de Georgiis. p. 313. hoc modo.]

Georgii Nicomediæ Archiepiscopi de Cruce; quem falsò quidam Psello adscripsere, græce MSt. in 4to. Biblioth. Imp. Viennæ Epitome Gesneriana. Miror præteritam à diligentissimo Gretlero. Et quinam hi erunt, qui Psello tribuunt? In Codice meo satis antiquo, lacero, exesoque habetur oratio Michaelis Pselli, εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. in Crucifixionem Domini nostri Jesu Christi Principium: τὴν τοῦ σταυροῦ λόγον ὁ τῶν ἀπολλυμένων μωρίαν τίθεται, satis prolixa & elegans, lacera tamen & ipsa, qua sane

 nihil

nihil in eo argumento vidi accuratius aut gravius, quod & adnotavit in ejus principio nescio quis: ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν πάνυ ἐξαιρέτων, Est autem & hæc oratio præstantissima. Eam tamen hujus Georgii non esse, stylus ipse & modus rerum tractandarum arguit, quæ evidentissime *Psello* vindicant. Hucusque *Allatius*; *cujus conjectura hac uti antea dixi, valde mihi videtur probabilis.*

GERALDUS v. *de Cruce.*

(1173) GERARDI Hispani, nomine prodiit Calari, ut sonat, 1635. in 4to *Francia Engannada*, Francia respondida. Auctorem Scripti perhibet N. *Antonius* in Bibliotheca sua Hispanica p. 423. b. D. *Gundisalvum* de CESPEDES & MENESES MATRITENSEM: adde *Bailletum* in indice des Auteurs deguisez p. 559.

GERARDUS v. *Lystrius.*

(1174) *Petrus* GERARDUS: *Fauste* da LONGIANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 559.

(1175) GERBERTUS Philosophus. Ei in codice qvodam tributus *Sermo de informatione Episcoporum* idem est cum libello *de dignitate Sacerdotali*, qui extat inter Opera D. AMBROSII: vide *Actorum Lipsiens. supplem.* tom. II. Sect. V. pag. 220. (a)

(a) Actorum Eruditorum Supplementa. Tom. II. Sect. V. p. 220.

Sequitur hunc tractatum libellus de dignitate sacerdotali, *qui in codice quodam Lemovicensi* Gerberto *Philosopho seu* Papæ Sylvestro *tributur, & inscribitur*: sermo de informatione Episcoporum; *unde* Mabillonius, *inter Benedictinos illos Parisienses e congregatione S. Mauri, quibus novam hanc Ambrosii editionem debemus, celeberrimus, cum hunc Gerberti sermonem parte 2. Analectorum suorum ederet, diversitate tituli deceptus eum nunquam antea vulgatum existimavit, etsi toties inter* Ambrosii *opera jam editus fuisset.*

(1176) Mr. GERMAIN Docteur en Theologie. Ejus nomine prodiit Anno 1687. in 12. duobus Tomis, Gallico Idiomate: *Tradition de l'Eglise Romaine, sur la Prædestination des Saints, & sur la Grace*, A Cologne chez Nicolas Schouten, & se trouve à Rotterdam chez Reinier Leers. Autorem scripti sed dubitanter constituit Antonium ARNALDUM *l'Histoire des Ouvrages des savans* tom. I. September. 1687. pag. 117. (a) & Octob. 1687. p. 215. (b) PASQUIERUM autem QUESNELLUM quanquam æque dubius *Bailletus* in Indiculo des Auteurs deguisez p. 559.

(a) Histoire des Ouvrages des Scavans tom. I. September. 1687. p. 117.

Cet Ouvrage ressemble tellement à un autre qui fut imprimé en 1651. & intitulé, Apologie pour les Saints Peres de l'Eglise défenseurs de la Grace; *la methode en est si semblable a celle du Livre & de l'Auteur de la* Perpetuité de la Foy; *le stile en est si fleury, & les raisonnemens en sont si beaux, qu'il y a bien de l'apparence que l'on a voulu faire honneur au nom de* Mr. Germain: *& si nous osions tirer le rideau, nous trouverions sans doute* Mr. Arnauld. *Cependant si Mr. Germain est effectivement un Docteur en Theologie, il est bien heureux que son nom se fait trouver à la bienseance de* Mr. Arnauld, *car il en aura peut-être un jour tout l'honneur, comme Térence a eu toute la gloire des Comedies que* Scipion & Lelius *composoient sous son nom.*

(b) Ibidem Octob. 1687. p. 215.

Nous avons parlé du premier Tome dans le mois de Septembre dernier, & voicy le second. Comme selon toutes les apparences l'Auteur n'est pas le même Mr Germain *sur lequel nous avons expliqué nos soupçons, l'on nous avertit que des quatre Parties qui se trouvent dans ce II. Volume, il y en a trois qui n'avoient point été faites pour etre jointes au premier. C'est pourquoy l'on en fait des excuses tres-soumises, & l'on offre au pretendu Mr. Germain de le delivrer de cette compagnie, si elle n'a pas le bonheur de luy plaire.*

(1177) GERMAIN, *le Sieur de Saint*: N. . . de la VERGNE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 559.

(1178) GERMANICUS Cæsar. De Ejus nomine extantibus

(I.) *Aratea translatione.*

(II.) *Carmine de Puero Thrace* supra in *Domitiano* num. 954. egimus prolixe.

Constantinus GERMANICUS. v. *supr.*

(1179) GERMANICI VERIDICI titulo *iter* suum *in Italiam* descriptum edidisse *Guilielmum* FEDERLE, Germanum Pfreumdensem in Bavaria, Jesuitam, indicat *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 324. & *Witte* Diar. Biogr. Ao. 1638 ad d. 4. Maji.

(1180) Germanus vide BAVARUS supra.

(1181) GERMANUS CONSTANTINOPOLITANUS Patriarcha, qui sedit seculo octavo, Autor vulgo creditur

(I.) Encomii S. Deiparæ.

(II.) Theoriæ rerum Ecclesiasticarum. Quæ scripta tamen à *Gretsero*, *Allatio* aliisque JUNIORI CUIDAM GERMANO, Patriarchæ itidem Constantinopolitano sed seculi XII. initio assignantur, monente *Oleario Abaci* Patrolog. pag. 177. (a)

Quin & Germano huic a Manachis latinæ factionis supposita quædam esse scripta censet *Spanhemius* Elench. Controv. p. 403. (b)

(a) Olearius Abaci Patrolog. pag. 177. 178.

Germanus, *sedis Constantinopolitanæ ab ann. 715. ad. 730. Patriarcha, ann. 740. (non 730. ut* Bellarm. *aliique plures scribunt) in exilio, quo ob imaginum cultum à Leone Conone Isaurico Græc. Imp.* actu-

actus fuerat, excessit. vid. Labb. *T. I. pag. 350. &* Gerh. *pag. 490. Extat sub ejus nomine* Fragmentum aliquod contra hæreses ad Anthimum, *ab Henr.* Canisio *T. 3. antiq. lect. editum, &, una cum encomio S. Deiparæ, insertum Bibliothecæ Magn. Colon. T. 8. Ejusdem* Theoriam rerum Ecclesiasticarum, v. *Tomo VI. Bibl. Par. edit. 2. f. 135. itemq;* expositionem Orationis Domin. *T. 1. f. 939. Est præter hunc* junior quidam Germanus, *ejusdem Constant. Ecclesiæ, initio Seculi XII. Patriarcha*, Arsenii *successor, cujus nomen præter alia*, Orationes in primam Jejuniorum Dominicam, *&* in imaginum restitutionem *à Jac.* Gretsero *editæ, & Bibl. Magn. Col. Tom. XII. Part. I. f. 188. Adde, quod idem* Gretserus, Allatius, aliique, *supra memoratum* Encomium, *&* Theoriam, *huic ipsi modo dicto Germano tribuant vid.* Labb. *l. c. tertium quoq; Germanum*, nec ineruditum Patriarcham, *nominantem.*

(b) Spanhemius Elenchi controvers. pag. 403.

Pari supponendi libidine, & affingendi Græcis & Orientalibus, quæ faverent causæ Latinorum, nomen mentitæ sunt Paginæ Virorum Romanensium bene multæ. Ex: gratia sub nominibus Germani Constantinopolitani, Barlaami Monachi, Symeonis Thessalonicensis, Symeonis Metaphrastæ, Georgiorum, Germanorum, *&c. aliis id genus, certum est latere quandoque homines Latinæ factionis, plerumq; Monachos, seu hæc nomina supponentes, seu forte cognomines Græcis.*

GERMANUS v. *Philaletha.*

(1182.) Hermanni GERMBERGII nomine sæpius recocta *Proverbia Brunonis* SEIDELII esse, *Dialogos* vero *Circeos Jo. Baptistæ* GELLI Italicos esse, quod etiam ipse suppresserat, indicat V. Cl. *Jacob Thomas.* de plagio litterar. §. 437. & 442.

(1183.) *Joanni de GESSEN vel de GERSEN, vel GERSONI, Abbati Vercellensi, (quem alii Joannem CHARLIERIUM à patria cognominant)* *Cancellario Parisino adscripti olim aurei quatuor libelli* De Imitatione Christi, *à* Francisco Artopœo, Sebastiano Castalione, Henrico Sommalio, *aliisque sæpius editi*, Græce *vero etiam per* Georgium Mayr, *Jesuitam, Augustæ Vindel. 1615. &* Germanice *per* Joh. Arnd. *Theologum scriptis æque ac Vita inclytum*, Galliceque *per M. R. G. A. G. tum* Hispanice *à* Ludovico Granatensi, *&* Italice *à nescio quo: imo &* Bohemice *per* Balthasarum Osthovinum, Hungarice *vero per* Petrum Pazman. Arabice *per* Cælestinum *à* S. Liduina, *denique &* Turcice a Jesuitarum aliquo *redditi, quod sint THOMÆ à KEMPIS, cujus alia quoq; Theologica partim & Historica opera habemus, optime omnium evicit* Heribertus Rosvveidius *Jesuita, in* Vindiciis Kempensibus, *editis Antwerpiæ apud Plantinum 1617. in 12. & alibi, contra* Constantinum Cajetanum, *cujus* Concertationes *Romæ, anno superiore prodierant, quique* Apologeticam *etiam anno sequenti Responsionem eidem* Rosvveido *frustra opposuit: postquam ipsius Rosweidi rationes non modo* Bellarmino, *qui primus ansam huic disputationi præbuerat, de Scriptor. Ecclesiasticis ad Ao. 1400. p. m. 298. sed & omnibus doctis uberrime satisfecerant. Adde* Jo. Gerh. Vossium *de Historicis Lat. l. 3. c. 10.* Theophil. Raynaud. *p. 144. & seqq. qui totam hujus certaminis historiam fuse narrat, tum ex professo conscriptos de hoc argumento libros, inter quos præter* Vindicias Jo. Rosvveidi, Heserique Kempenses, *etiam* Jo. de Launoy Judicium de Autore librorum de Imitatione Christi. *Paris. 1650. 8.* Gabr. Naudæi Velitationes Kempenses contra Jo. de Launoy, *Paris. 1651. 8.* Jo. Gersen Auctor libri de Imitatione Christi assertus a Roberto Quatremares, contra refutat Jo. Fronteau. *Paris. 1650. 8.* Franc. Valgravii argumentum Chronologicum contra Kempensem, quo Thom. a Kempis non fuisse auctorem librorum, de Imitatione Christi, adversus Jo. Frontonis Thomam a Kempis vindicatum, demonstratur. *Paris. 1650. 8. alios quoque invenias plures tanto numero, ut denique de iis omnibus scripserit* Naudæus Bibliothecam Kempensem, *Paris. in 8. editam. adde* Valer. Andr. *Bibl. Belg. p. m. 836. & seqq.* Fr. Svveert. *p. 605. & Martin* Schoock *Fab. Hamelens. part. 2. c. 4. p. 72. de Benedictinis falsariis notanda narrantem. Deniq;* Leonem Allatium *Apum Urbanar. pag. 73. De ipso Kempensi libro videatur* Nicolaus Hunnius: In der Christlichen Betrachtung der neuen Paracelsischen und Weigelianischen *Theologen pag. 11. 12. 13.* Oriundus Kempis, quod permodicum est in agro & diæcesi Coloniensi Oppidum, Canonicus regularis, obscuræ notæ homo, qui librum edidit *de Imitatione Christi*, qui quidem liber opiniones de propriis viribus, bonis operibus, & alia falsa Pontificiorum dogmata rejicit ac improbat interim tamen a Weigelianismi suspicione alienus non est, ideoque potius ab eruditis, quam a plebeiis, & quidem magno cum judicio legendus est. *Verba sunt* Francisci Irenici *p. 85. Indicis Collegio Burgoldensis subjuncti.*

De quorum veritate, eorum nempe, quæ à Weigelianismi suspicione alienum non esse Kempium affirmant, quærit Excellmus *Syndicus à Mastricht* in margine ita: *quomodo? cum Weigelius diu post Th. Kempis ortus sit?* addens de auctore paulo post etiam hæc: *Interim habemus hujus libelli editiones in quibus* Johanni Gersen *adscribitur: Parisinam de Marnes. 8. aliam Parisinam* 1489. 1491. 1492. 1500. 1513. 1515. 1517. *Venetiis* 1518.

Kempio tamen asserentium opinionem sequitur Antonius *Reiserus*. vide Monatliche Unterredungen 1693. p. 212. 213. (a) E contrario encomium libri facit *Voëtius* Ascet. seu Exercitior. Pietatis Prolegom. Qu. 8. p. 8. 9. 10. ubi citat elogia multa Pontificiorum, & *Gaddius* de Scriptoribus Tom. II. p. 216. (aa) Anglica versio & Belgica pag. 10. modo citator. Ascet. *Voëtii* laudata.

Non tamen de dignitate hujus scripti tam dubia Eruditorum judicia sunt, quam de vero Auctore acris contentio, quam vivis coloribus depingit Magnificus Dominus D. *Maierus*, in Dissertatione sua Epistolica ad me data & impressa Hamb. 1689. statim ab initio, ubi *Mabillonium* addit Auctoritate Codicis Aronensis Gersenio libros hos vindicasse: quem *Mabillonium* libuit hic suis verbis loquentem audire ex Musei Italici Part. 1. p. 21. 28. 208. (aaa) Codex autem hic una cum aliis à Benedictinis in Colloquio Parisiensi productus coram eruditissimis Arbitris; ut indicat *le Journal des savans* 1678. Tom. IV. pag. 121. (b) Militat præterea pro Gersenio Editio librorum de I. C. facta 1498. per Joannem *Higmam* Germanum, quæ editio Joannis Gersonis nomen aperte præfert, ut indicat *le Journal des savans* Tom. XVII. p. 470. Præter *Mabillonium* Gersenii partes strenue etiam egit P. *Delfeau*, qui peculiari scripto libros de Imitatione Christi ei assertum ivit, quod recenset *le Journal des savans* 1675. Tom. IV. p. 185. cui tamen oppositas *Vindicias Kempenses* vide au Journal des savans de l' an. 1678. VI. p. 18. Et nuper, Canonicis Regularibus, qui pro *Thoma à Kempis* depugnant, animum erexit inventum MStum, sub *Consolationis Interioris* nomine, quod partem librorum de I. C. continet. Publici illud Juris fecerunt Paris. 1690. in 12mo. Vide *le Journal des savans* 1690. Tom. XIIX. p. 608. 610. (bb) Quanto autem studio hi Regularis Ordinis Canonici annitantur Thomæ à Kempis opuscula hæc vindicare, ex illo colligi potest, quod *Naudæus* Parisiis in 8vo ediderit Bibliothecam Kempensem s. eorum, qui dissertationibus aut libris editis Thomæ Kempensis causam tuendam susceperunt. Et redintegrata non ita pridem lis est huic *Naudæo*, cum Benedictinis, de vero librorum de Im. C. auctore: cujus occasionem describit *Mabillon*. vide Monatliche Unterredungen 1693. p. 213. (c) Quæ contentio de Auctore durat adhuc maxima inter duos potissimos Romanæ Religionis ordines Illo pro Joanne *Gersenio*, Hoc pro Thoma à *Kempis* dicto Malleolo s. *Hemmerlein* militante. vide *Journal des savans* 1692. p. 301. (cc) Prodierunt hac occasione scripta

(I) *Kempis Vendicatus*. 8. P. 1641.

(II.) *Gerson librorum de J. C. Auctor assertus* per Quatremaires. 8. P. 1650.

(III) *Apologie, pour Th. à* Kempis 8. P. 1651.

(IV) *Apologia pro Jo. Gersonio*. 4to Lugd. 1666.

(V) *Libri de Imitatione Christi* Jo. Gersen asserti 8. P. 1674.

(VI) *Vindiciæ Kempenses adversus* Fr. Delfeau 8. p. 1677.

(VII) *Animadversiones* in has Vindicias. Paris. 1677. in 8vo. vide *Cinelli* Biblioth. Volante Scanz. XII. p. 105. n. 11X.

(VIII) *Kempis, Thomæ, Biographia*, proque ipsius libris de Imit. Ch. *Apologia* per *Henricum Brewer*. 8. Aquis grani.

De quibus consule Catalogum Boudoti. Et hanc litem sopiturus nuperus *Conjecturæ* Rom. 1667. editæ Auctor, librum IV. *Gersono* indubitanter, reliquorum collectionem *Thomæ* adscribit, quorum verum Auctorem vel JOANNEM VERCELLENSEM vel UBERTINUM DE ILIA Casalensi, vel PETRUM CORBALIENSEM postea NICOLAUM V. *Papam* credit: vid. *Warthon*. Append. ad *Cavei* Hist. liter. Script. Eccles. pag. 90. (d) S. BERNHARDO ab aliquibus adscriptum refert *Journal des savans* 1. Juill. 1675. p. 185. Pro *Gersenio* tamen militat vetustissimum Exemplar MStum Antvverpianum. Vide Monathliche Unterredungen 1693. p. 214. 215. (dd) *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1693. p. 237. (e) P. *Delfeau* docente *Symbola Sperlingiana* Gersonem alium à Cancellario substituit (ee) Opposita eadem tamen MStorum Auctoritate Thomæ à Kempis libros de J. C. asserit Franciscus Tolensis in Vita Kempisii Præf. Operibus ejus in editione Sommaliana præfixa p. 41. Dum Ergo Res hæc in utramque partem à Benedictinis pro *Gerseno* Canonicis autem Regularibus pro *Kempensi* disceptatur, plerique Eruditi hodie judicium suspendere, quam uni alterive parti pertinaciter suffragari malunt, ex quibus nunc citare sufficiat *Caveum* Chartophylacis Eccles. pag. 311. (f) & *Natalem* Alexandrum in Actis Erudit. Lipsiens. 1687. p. 438. (g) *Spener*. in nuperrima sua responsione Germanica in 4. contra Wittenbergenses p. 121. §. 27. *Beughem* incunabulor. Typographiæ suæ pag. 80. (h) & p. 179. (i) antiquissimas duas memorat editiones, proque Campensi nostro se declarat.

Gersonio adscriptus

(II) liber *de puella olim in Francia equitante in armis*, quem tamen *Henrico* DE GORCKHEIM adscribere mavult *Gesnerus* Bibliothec. Universal. fol. 421. b. & cum eo *Jamesius* indicante *Symbola Normanniana*.

Extat quoque inter Gersonis opera

(III) *de dominio naturali civili & Ecclesiastico* liber, quem esse *Jacobi* ALMAINI, Senonensis, censet *Cave* Chartophylacis Ecclesiastici p. 332. (ff)

(IV) *Meditationes in Psalmos Pœnitentiales*, quas PETRO DE ALLIACO adscribit *Olearius* Abaci Patrolog. p. 362. 363. (gg)

Genuina *Gersonis* Opera prolixo ordine recenset *Frisius* Biblioth. *Gesner*. pag. 443. 444. 445. De Imitatione Christi v. sententiam Nicolai *Hunnii* sub lit. (k)

(a) Monatliche Unterredungen. 1693. pag. 212. 213.

Meines

Meines Orts halte ichs mit dem *Antonio Reiero*, der seinem wiederholten Beweis wieder *Christianum Pauli* einen Anhang beygefüget / in sich haltend eine unvorgreiffliche Erinnerung / was eigentlich zu halten von denjenigen der *Reformirten* Lehrer in die teutsche Sprache übersetzten Schrifften / welche scheinen zu der wahren Gottseeligkeit vor andern sonderliche Anleitung zu geben. Da finden sich *pag. 363.* folgende Worte :. Man hat sich etwa vor dieser Zeit sehr belustiget mit denen unbekandten Büchern von der Nachfolge Christi/ welche insgemein *Thomæ a Kempis*, einem Römischen Ordens-Manne / zugeschrieben werden / und haben nicht wenige davor gehalten/es sey ein grosser Schatz sonderbahrer Andacht in demselbigen verborgen.

(aa) Jac. Gaddius de Scriptoribus Tom. II. p. 216.

Gerso, *seu* de Gerson Johannes *Cancellarius Parisiensis, Doctissimus & Optimus, multiplexque scriptor est hic prætereundus, cum satis de illo scripserim in libro inscripto :* Principes Theologiæ *&c. Id tantum addidero* Joannem *merito appellari a doctissimo* Trithemio, Theologorum sui temporis longe principem. Gersoni *olim tribuebatur opus de imitatione Christi, quod* Thomæ a Kempis *non pauci tribuunt, quos complectitur* Bellarminus *Cardinalis; Abbas vero* Constantinus Cajet. *id constanter tribuit* Jo. Gessen *Abbati ordinis S. Benedicti, & de illo pretiosissimo opusculo scribit in Ep. Nuncupatoria Paolo V. P. M. satis enim constat à Græcis, & Hispanis, Gallis, & Germanis, Anglis, & Sarmatis, aliisq; & (quod magis mirandum est) etiam à Turcis Christ. Phil. præceptorem propria cujusq; voce loquentem audiri.*

(aaa) Mabillon. Mus. Ital. part. I. pag. 21.

In *eo (nempe* Codice Aronensi) *omnia deprehendimus, quæ* de ejus antiqvitate & inscriptione qvinqvies sub nomine Johannis Gersen abbatis repetita *nostri observaverant.*

Pag. 28. *& Codex librorum quatuor de imitatione scriptus Ao. 1436. cujus Codicis titulum veterem nonnemo vulgavit, & nomen* Gerson, *alias Thomae de* Campis *apposuit.*

pag. 208. *at* Benedictus Baccinus, *noster inprimis amicus, largitus est* Codicem *librorum de* Imitatione Christi antiqvum, *in qvorum fine hac clausula legitur:* Explicit liber quartus & ultimus S. Johannis Gersen, de Sacramento altaris.

(b) Journal des Scau. Anno 1678. T. VI. pag. 121.

Les Benedictins *avoient cité beaucoup de MSS. en faveur de* Jean Gersen, *contre lesquels on s'estoit inscrit en faux, & ils ne les avoient pas entre les mains pour faire vuider cette objection. Ils les ont fait enfin venir il y a quelques années, & ils les ont exposez à la censure des plus habiles hommes de France, dans une assemblée, qui se fist il y a six ans en présence de Monseigneur de Paris. Le procez verbal de cette conference ayant esté communiqué aux Peres de Ste. Geneviéve, ils sont tombez d'accord de l'habileté & de l'integrité des arbitres, qui avoient esté choisis pour cét Examen; mais ils ont repliqué que ces Scavans n'avoient pas eu le temps d'examiner ces MSS. avec le loisir qui estoit necessaire pour en former un dernier jugement. L'auteur de ces reflexions justifie le contraire; fait voir qu'il n'y a rien de plus autentique que ce qui se passa en cette assemblée, & qu'il n'y a pas lieu de douter de la valeur des MSS. produits en faveur de* Jean Gersen Abbé, *aprés le temoignage que ces Illustres en ont rendu en présence de Monseigneur l'Archevesque. A quoy il ajoûte que l'on est prest de faire voir encore une fois les memes MSS. en presence des Arbitres, pourvû que les Peres de S Geneviéve fassent en meme temps voir les leurs, afin de terminer une fois pour toutes cette longue contestation.*

(bb) Journal de Scavans Anno 1690. T. 18. p. 608. 610.

La Consolation interieure, *ou le livre de l'* Imitation de Jesus Christ, *selon son original, traduit d'un* ancien exemplaire nouvellement decouvert *avec une dissertation, sur plusieurs differences considerables qui se rencontrent entre cet exemplaire & l'edition vulgaire de l'Imitation. In 12. à Paris chez Charles Robustel 1690.*

Une des plus considerables differences est que tout ce qui est dit du Religieux dans l'Edition vulgaire est dit de Chretien dans celleci. Ce qui affoiblit les preuves tirées du texte latin en faveur de l'Abbé Gersen.

(c) Monatliche Unterredungen/ p. 213. 214.

Die *Critici* haben nicht weniger zu schaffen/ nachdem die Benedictiner mit Gabriel *Naudæo* so hart aneinander gerahten/ daß sie gar einen *Injurien-Proceß* geführet/ welcher aus der Frage entstanden/ob *Thomas a Kempis*, oder *Joannes Gersen* der wahre Auctor von diesen Büchern sey ? deren jenes *Naudæus*, dieses aber die Benedictiner *asseriret*. Ich kan nicht vorbey/ einige Worte aus dem *Mabillon lib. III. de Re Diplomatica Cap. III. num. 3.* zu entlehnen / weil sie von einem und andern/ das so bekandt nicht ist / gute Nachricht geben: Inprimis observanda est causa, quæ Naudæum ad tantas iras impulit. Iverat ille Romam pro negotiis certis: Constantinum *Cajetanum* convenit, ut quos hic penes se habebat, pro Johanne Gersene libello de Imitationis MSS. codices examinaret. Hos bona fide a Cajetano, ut qui causæ fideret nihil doli suspicatus, commodatos, & domum (ut eos accuratius exploraret) asportatos, aliquot post diebus in Johannis Gersenis nomine adulteratos caussatus, est. Accusationem hanc in Naudæum retorsit *Quatremarius* noster, reponendo, aut codices integros esse, aut si corrupti viderentur, non alium ejus culpæ auctorem videri, quam *Naudæum*, qui illos solus in museo suo tractaverat. Excanduit ad hoc Naudæus: & inde illæ iræ, quas per libellos suos ubique totis paginis evomit. Hinc suspecta saltem esse debent, quæ ab irato adversario dicuntur; neque æquum est, hanc patere inimicitiis viam, quam quisque aversatur, eum ut criminationibus infamare possit. Et quidem has falsas censuerunt eruditissimi viri, qui coram illustrissimo Parisiensium Antistite *Harlæo* istos codices a falsi suspicione immunes esse scripto contestati sunt anno M. DC. LXXIII. prout fidem facit publicum, hac de re eorum instrumentum.

(cc) Journal des Sçavans Anno 1690. T. XIIX. p. 301.

L' Excellence du livre de l'imitation de I.C *est si connue par les frequentes editions qui en ont paru depuis l' invention de l' imprimerie, par les traductions qui en ont esté faites en toutes les langues, par l' usage des personnes de pieté, qui ont trouvé de saintes delices dans sa lecture, par les eloges que des hommes d' une eminente sainteté lui ont donnez, par la dispute de deux grands Ordres qui ont aspiré à la gloire d'avoir instruit & formé son auteur, que tout ce que j' en pourrois dire seroit inutile.*

(d) Wharton in Append. ad Cavei Histor. Eccles. Scriptor. Ecclesiast. p. 90.

Haud tamen ita sors fœcundæ istius controversiæ tulit; ut intra Thomam Kempensem & Joannem Vercellensem *claudatur. Fuere enim, qui, cum* Joannem de Gersen, *obscurum Scriptorem, parum norint, nominis affinitate decepti, Opusculum istud* Joanni Gersoni, *Cancellario Parisiensi, adjudicarunt. Verum ea sententia dudum apud eruditos exulavit. Aliam init viam nuperus* Conjecturæ *Romæ anno 1667. editæ, autor, qui expensis utrinque argumentis, non unum sed plures Operis istius autores fuisse opinatur; ita ut Thomæ quidem Kempensi Compilatoris gloriam relinquat, 4tum vero librum Joanni Gersoni indubitanter ascribat, de reliquis autem tribus dubitet, sintne ascribendi* Joanni Vercellensi, an Ubertino de Ilia Casalensi, *an* Petro Corbalensi: (*qui Pontificatum Romanum, assumpto Nicolai V. nomine, anno 1328. usurpavit, & post biennium abdicavit*) *& allato demum* Mariani *cujusdam* Florentini (*quem anno 1430. floruisse putat*) *testimonio, in* Petri *partes propendet. Argumenta vero ejus diluit, ac* Marianum *integro sæculo juniorem esse demonstrat* Daniel Papebrochius *in Conatu suo Chron. Hist. ad Catal. Pontif. part. 2. pag. 82.*

(dd) Monatliche Unterredungen/ Anno 1693. p 214. 215.

Der Streit ist auch biß auf diesen Tag noch nicht geschlichtet/ sondern die *Scribenten* fallen gemeiniglich/ denn *Naudæo* oder den Benedictinern bey/ nachdem sie diesen oder jenem affectioniret sind. Wenn aber ja das Urtheil nach denen vom *Mabillon Lib. V. tab. 15. p. 372. producirten Speciminibus* der *MSStorum de Imitatione Christi* gefällig werden soll / so dürfften die Benedictiner recht behalten / weil man *Codices* hat/ die vor *Thomæ à Kempis* Zeiten geschrieben worden/ und das mit dessen eigener Hand verfertigte *Manuscript*, welches die Jesuiten zu Antwerpen haben/ ihn nicht für den *Autorem*, sondern nur für den Abschreiber angiebt. Denn so schleust es: *Finitus & completus anno Domini M. CCCC. XII. per manus fratris Thomæ Kemp, In monte S. Agnetis prope Zwoll.* Wozu *Mabillon* diese Glosse macht: Autographum est ipsius „Thomæ a Kempis, quod est penes reverendos Pa„tres Societ. Jesu domus professæ Antuerpiensis. „Nullum Thomæ exemplar hactenus prolatum „est antiquius hoc autographo: cujus & ipsa clau„sula scribam indicat, non auctorem, uti Kempen„ses quique sincerissimi modo confitentur, pro„bantque clausulæ similes, qualis est hic alia n. II. „Scriptum per me R. *Viart. Sed hæc non sunt hujus loci.*

(e) Acta Eruditorum Mensis Maji, Ao. 1693. p. 237.

Mentio fit Libri de Imitatione Christi Joanni Gersoni *Abbati Ord. S Benedicti iterato asserti, maxime ex fide MSS exemplarium, quæ ejus nomen præferunt, quæq; nunc temporis visuntur in Monasterio S. Germani a Pratis Paris. 1674. 8.*

(ee) Symbola Sperlingiana p. 18.

Huic vulgò tribuuntur libri de Imitatione Jesu Christi, *& quamvis dubitarint alii pauci, qui* Johannem Gerson *auctorem fecerunt Cancellarium Parisiensem, aut* Thomam *alium,* Priorem Vendesheimensem, *aut* Carthusianum Monacum, *Pater* Delfeau *tamen Monachus Congregationis S. Mauri dilucide commonstrat auctorem istius libelli non esse alium, quam* Johannem Gersen vel Gerson, Abbatem S. Stephani de Versellis, *qui vixit circa annum Christi. 1240. Unde patet* Gerson Cancellarium celeberrimum, *ex affinitate nominis solum substitutum. Cum auctor Imitationis non semel se Monachum profiteatur, cujus conditionis non fuit* Gerson Cancellarius, *sed* Gersen Abbas ordinis S. Benedicti *talis fuit. Hæc dissertatio Patris* Delfeau *prodiit Paris. 1674. 8. editione secunda, sub titulo,* libri de Imitatione Jesu Christi, Johanni Gerseni Abbati Ordinis S. Benedicti iterato adserti.

(f) *Cave* Chartoph. Eccles. *p. 311. De authore librorum* de Imitatione Christi, *mire certant, hoc præsertim tempore eruditi, sed memet turbis hisce non immisceo, nec certe nostrum est, tantas componere lites. Interim vide quæ habent* Raynaudus *de bon. & mal. libr. part. I. erot. 10. n. 230. p. 145. &* Vincent. Placcius *de pseudon. pag. 199.*

(g) *Acta* Erudit. Lips. *Ao. 1687. pag. 438.* (*R. P. F.* Natalis Alexander, *Ordinis F. F. Prædicatorum, in Selectis Historiæ Ecclesiasticæ Capitibus*) de Imitatione Christi, *num Thomam* a Campis *auctorem habeant, quod Canonici Regulares S. Augustini asserunt, an Johannem* Gersen, *cui Monachi Benedictini opus illud vindicare satagunt, pronunciare non audet; cum utrique parti gravissima argumenta non deesse censeat.*

(h) Beughem Incunabulor. Typogr. pag. 80.

Thomas KEMPIS, *seu ut alii,* de Campis & Campensis *cognomine* MALLEOLUS, *Belga, Professione Canonicus Regularis, Obiit a. C. 1471.*

De Imitatione Christi libri IV. . . . 1485. in 8. Norib. 1487. Argent. 1489. Norib. 1494. in fol. *Nota: sunt qui hosce de Imitatione Christi libro Johanni Gersoni adscribunt; attamen plurimorum judicio non recte.*

(i) Ibidem p. 179. Livre de l'imitation de Jesus Christ *par anciens attribué à S.* Bernard, *où* Jean Gerson, *mais l' Auteur d' iceluy est un devot Religieux, Canoine reglé selon Saint Augustin, nommé* Frere Thomas Campis, Prieur de Windesem, *Diocese*

Diocese d' Utrecht, translaté de Latin en Francois à Paris. - - - *in* 4.

(ff) Cave. Chartoph. Eccl. p. 332. *Ejus est liber de* dominio naturali, Civili & Ecclesiastico, *qui extat alias inter* Gersonis *Opera P.I. 687. item de* auctoritate Ecclesiæ *sive* Conciliorum *ibid. p. 705. item de* potestate Ecclesiastica & Laica *ibid. p. 751.*

(gg) Olearius Abaci Patrum & Script. Eccles. p. 362. 363.

Petrus de Alliaco, *Compendii alias, Picardiæ oppido, ad Isaram natus, Philosophiæ ac Theol. Doctor insignis, Academiæ Paris. Cancellarius, Magnus regiæ domus Navarræ Magister, ac S. Capellæ Palatii Thesaurarius, Regis item Caroli Eleemosynarius ann. 1390.*

pag. 363. Meditationes ejus in Psalmos pœnit. (*quæ à quibusdam* Johanni Gersoni, *cujus Præceptor Petrus de Alliaco fuerat, tribuuntur,*) *extant inter orthodoxographa vet. Lat. Patrum, Grynæi, Tom. I. f. 1085.*

(k) Nicol. Hunnius Betrachtung der Neuen Weygelianischen Theologie. p. 10. & seqq. . II. & seqq.

Thomas de KEMPIS, hat unterm Pabstumb elebet / ist sonsten unbekand ausser dem / daß er umb as Jahr Christi 1441. wie dafür gehalten wird ein Büchlein de imitatione Christi (von der Nachfolge Christi) im Latein beschrieben / das hernacher ins Teutsche gebracht / und Anno 1578. zu Dillingen bey Johan Meyer, Anno 1580. zu Basel bey Samuel piario, und leßlich Anno 1617. zu Magdeburg y Johann Francken gedruckt worden.

Auf welches Büchlein / wie sich Weigelius gründe / erst gemeldet. *p. ead. n. præc. 10.* (*v. alleg. ad Theol. Myst.* ( ) **) Darbey allein diß Denckwürdiges zu ercken / daß in gedachtem Büchlein die eigene Würgkeit / gute Werck / natürliche Kräfte / freyer Will / c. auffs höhest *improbiret* / und verworffen. Niemand an die Engel / noch verstorbene Menschen / sonrn einig auff Gott gewiesen wird / dessen Erleuchtung / Wort und Würckung hoch gehalten / insumma aller Seeligkeit Anfang / und Ende allein auf Gott gestel. Welches alles billich an dem *Scribenten* / der in tieffen Egyptischen Finsternis des Pabstumbs geet / hochgeachtet / und gerühmet wird. Wie aber bige Zeiten gewesen / und gemeiniglich / wenn man n einer Seiten zu viel weichen wollen / ist man auf andere getreten / und nicht weniger der Warheit eilet / und nicht geringe Irrthumb oder zum wenign ungeschickte Reden / die theils recht mögen vernden werden / theils sich schwerlich werden entschuläen lassen / darinnen: Daher dasselbe Büchlein ht allerdinges des Verdachts / wegen Weigelianier Gedancken / kan erlassen werden: Wiewohl s leicht kan geschehen lassen / und gantz gerne e / so dieselbe Jemand auff einen guten Verand getrauet auszulegen.

Es sind aber diese / daß er aus dem inwendigen d eusserlichen Menschen gleichsam zween unteriedene Menschen machet / *Edit. Basil p. 33. 118. 162.* rufft sich auff das Göttliche Einsprechen *pag.* *134. 150.* Göttliche Erscheinungen *pag. 340.* Da man alles siehet in einen *pag. 4.* welches nicht durch Menschen oder Schrifft geschiehet / das nicht Moses sondern GOtt und ewige Warheit zum Menschen redet *pag. 73. 74.* Da die Menschen allein auswendig wircken / GOtt die Hertzen erleuchtet und unterrichtet *pag. 73.* zu wem GOtt also redet / das wären *contemplirende* Himmelstehende gelehrte Leute / *pag. 124.* Die vom Fleisch zum Geist verwandelt werden *pag. 128. 152.* und den rostigen Leib ausziehen *pag. 53.*

(1184.) GERU *Erre. Geofron* DE LA VALLEE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 559.

(1185.) *Dominicus* GERUS. Sub eo nomine edita a *Dominico* REGIO, ibidem non nominata, scripta recensent ex *Maudosii Bibliotheca* Romana *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1693. p. 309. vide GERI DIOCONME.

(1186.) GESENIUS. Ejus nomine quæ extat disputatio *de Purgatorio*, CALIXTO videtur, adscribi à *Dno Moltke* in Annotationibus ad Religionem Medici p. 43. & 285.

(1187.) *Ranutius* GHERUS, *Anagrammaticum* involucrum est *Jani* GRUTERI, de quo *Gaudentius Robertus* præfatione ad Miscellanea Italica Erudita Parmæ 1590. in 4to edita. Celebris ille Janus Gruterus aliorum scripta coadunare, Poëtas Germanos, Italos, Gallos & Belgas *Ranutii Gheri* nomine, *deliciarum* titulo imposito, orbi literario communicare non est dedignatus. Duobus Voluminibus constare hæc Gruteri Collectanea sub Gheri nomine emissa docent *Acta Eruditorum Lipsiens.* Ao. 1692. p. 279. (a) adde *Batesium* in Vita Scævolæ Sammarthani, p. 392. (b) & *Morhof.* Polyhist. Literar. lib. I. c. 22. pag. 272. Scripta est inter prohibita in Indice Romano p. 150. sub Gheri nomine.

(a) Acta Eruditor. Ao. 1692. m. Jun. pag. 279.

Elogio ducentorum seculi decimi quinti & sexti in hac (Itala) gente clarorum hominum ingenii monumenta, post Jo. Matth. Toscanum, *qui eadem anno 1577. collecta evulgarat, duobus voluminibus inclusa anno 1608. edidit sub* Ranuti Gheri *nomine se occultans* Janus Gruterus.

(b) Batesius in Vita Scævolæ Sammartani p. 392.

Quorum Postremus industriam imitatus Matthæi Hetrusci Itali, *qui* fasciculum poëmatum *à melioribus patriæ suæ ingeniis factorum in uno volumine complexus est, ipse quoque selecta Gallorum carmina Latine composita in unum contulit, & in Germania sub ficto nomine* Ranutii Gheri *edidit: & aliorum plerumq; poëtarum pauca quidem & lectissima desumpsit,* Sammarthani *autem integra opera in suam Collectionem inseruit, cum omnes eorum partes æque perfectas & eodem filo contextas inveniret.*

(1188.) *Camillus* GHILINUS edidit *Volumen Exemplorum*, quod opus nonnulli à *Jacobo* GHILINO ejus Parente concinnatum filioque liberaliter donatum crediderunt nonnulli, referente Jacobo *Gaddio* Tom. II. de Scriptoribus p. 201. (a) vide *Ghilini* Teatro d' huomini letterati. Part. I. p. 35. 36. v. infra GILINI.

(a) Gaddius de Scriptoribus, pag. 201. Tom. 2.

Ghilinus Camillus, *Mediolani ortus*, *fil.* Jo. Jac. *à Secretis*, *& à Conſiliis ſtatus Jo.* Galeatii, *&* Ludov. Sphortiæ *Ducum Mediolanenſium*, *litteratura multiplici nobiliter ornatus inclaruit. Induſtriam cum ſumma fide*, *prudentiaq́ conjunctam exercens graviſſimas geſſit legationes ad extremum vitæ diem*, *quam in Sicilia perhonorifice terminavit apud Carolum Cæſarem vere Auguſtum victorem barbarorum diuturnus Legatus Franciſci Sphortiæ Ducis Mediolani. Edidit* volumen exemplorum, *quem florida per omnes ætates varietate perjucundum*, *& ipſo pene* Valerio Maximo *argumenti hilaritate feſtiviorem appellat* Jovius *in Elogio curioſo*, *& luculento Camilli: exempla illa colligens* Baptiſta Fulgoſus *patria lingua ſcripſerat à ſuis gentilibus inique dejectus Genuæ Ducatu. Non defuere, qui crederent à Patre* Jacobo Ghilino *continuatum opus*, *& ingenioſo*, *ac erudito filio liberaliter donatum*, *qui excitatæ fabulæ famam ridendo diluebat*, *ſe ab hoc furto quod nulla pœna plecti debet*, *non abhorrere dictitans perurbane. Utcumq́ ſit*, *latinum volumen ſupra laudatum à* Ghilino *manavit*, *nec minuitur hujus familiæ*, *ſed augetur potius laus ambiguo nomine Scriptoris*, *cum utriusq́ opus exiſtimetur.*

(1189.) Jodocus GHISTELIUS, Flander Eques, quartum urbis Gandavenſis faſces conſulares tenuit, ac Palæſtinam, ſive Terram Sanctam luſtravit & deſcripſit, teſte *Ortelio.* Legitur *Teutonice Peregrinatio ejus*, *libris* VIII. conſcripta (totidem enim annis peregrinationem ſuam abſolvit, reverſus Antvverpiam Ao. 1485.) Gandavi edita in 4to. Alii tamen Itinerarii hujus auctorem faciunt *Ambroſium* ZEEBOUT, Presbyterum, Ghiſtelii Capellanum, & peregrinationis ſocium. Verba ſunt *Valer. Andreæ* p. 593. quæ repetit fere *Fr. Sweertius* p. 493.

GIANADINO v. *Meleagro.*

(1190.) *Theodoſius* GIBELLINUS Edidit Francofurti 1684. in 8vo Germanico idiomate *Cæſaro-Papiam.* De Auctore Scripti maxime ambigitur quidem, ſed tamen pro illuſtri Viro, *Eſaia* PUFENDORFFIO non minima eſt conjectura, ut patebit ex iis, quæ ex literis Domini D. M. *Frieſen* d. 3. April. 1697. ſcriptis ſub litera (a) excerpſimus. Occaſionem nomini famoſa ſine dubio illa inter Guelphos & Gibellinos contentio dedit; quorum poſterius Gibellinorum vocabulum ex Guiberto corruptum autumant *Menagiana* Tom. II. p. 186. b.

(a) Excerpta Epiſtolæ Dni de Frieſen.

Mir würde groſſer Gefallen geſchehen / wenn man mir den wahren Nahmen des *Theodoſii Gibelini* entdeckte / welcher die *Cæſareopapiam* teutſch geſchrieben/und zu Franckfurt und Leipzig 1684. in 8. drücken laſſen. Ich habe dies Buch mehr als einmahl mit groſſem Vergnügen geleſen / finde es wie eine *Paraphraſin* oder *Commentarium* über Puffendorfs *Tractat* vom Päpſtlichen Stuhl zu Rom / welches jetzt hinter deſſen Einleitung gedrücket wird / da es vorhin zu Bremen 1679. in 12. (unter dem Titel Baſilii Hyperetæ Hiſtoriſche und Politiſche Beſchreibung der geiſtlichen *Monarchie* des Stuhls zu Rom ꝛc. *Hamburgi* bey *Arnold* Lichtenſtein) *imprimiret* worden. Das *Exemplar* ſo ich noch beſitze/hat mir der ſeel. Cantzler in Stade ungebunden / wie ers von der Preſſe bekommen / ſelbſt gegeben. Als ichs nachmahls geleſen/ bin ich der beſtändigen Meynung worden / daß dieſer vornehme Mann es ſelbſt gemacht/wie er zu *Paris* 7. Jahr als *Reſident* gelebet / und laß mir auch ſolchen Wahn nicht ausreden/glaube auch daß eben Er der *Theodoſius Gibelinus* ſey? Wiewol ſich der ſeel. Cantzler auff mein vielfältiges Befragen / noch nie zum *Gibellino* verſtehen wollen. Wo ich aber das *Contrarium* nicht unanſtößlich erfahren bleib ich dabey / daß es aus der Puffendorffiſchen Schmiede gekommen.

(b) Menagiana Tom. II. 186.

On croit que le nom de Gibelin *vient (par une corruption etrange) de* Guibert Antipape, *ſous le nom de* Clement, *qui vivoit du temps de Gregoire VII. vers l' an 1061.*

(1192.) *Reſene Gibronte Runeclus* HANEDI Edidit *Steganologiam* & *Steganographiam*; ut teſtantur *Acta Eruditorum Lipſienſium* 1682. pag. 315 (a) quæ ſimul innuunt *anagrammaticam* hanc eſſe larvam *Danielis* SCHWENTERI, Noribergenſis. Adde *Bailleti* deguiſemens des Auteurs lib. III. cap. XVII. p. 441. (b) & in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 559.

(a) Acta Eruditorum Anno 1682 pag. 315.

Poſt illum Steganologia *&* Steganographi[a] *edita eſt à* Reſene Gibronte Runeclus Hanedi: *i[d] eſt per anagramma* Daniel Schvventer Noriber[gen]genſe. *Hunc ſecutum eſſe* Harsdörfferum, My[ſ]ſterio Stenagographico *clarum; ait: Agmen claude[re] Caſpari Schotti *Jeſuitæ* Scholam Steganographiam.

(b) Bailletus deguiſemens des Auteurs lib. III. cap. XVII. p. 441.

Reſene Gibronte Runeclus Hanedi, *po[ur] marquer* Daniel Schvventer Noribergenſis. *D[es] noms ſi extraordinaires pourroient fort aiſément paſſ[er] pour des termes de Cabaliſtes, de Magiciens ou d' autr[es] Sectateurs des Sciences occultes.*

(1193.) GIELLII ſcriptum *La Sporta* MACHIAVELLI eſſe, v. in *Rhod.* n. 55.

L. V. Scav. 63.

La Sporta *dal GIELLI MACHIAVELLI* *Auctor. Scriptum hoc non inter opera illius, a[u]ctoris Florentiæ 1550. in 4. prima vice excuſa reper[i]tur, neq́ quale ſit dixerim. Non meminit etiam illi[us]* Jo. Matthæus Toſcanus in peplo Italiæ: *ubi t*

m

men p. m. 51. 52. scripta illius & elogium solito prolixius recenset.

(1193. α) *Poëtica* GIESSENA per nonnullos Professores, distincta in libros II. quorum I. continet capp. VII. alter autem capp. XI. pagg. 368. in editione 4ta 1624. Auctores habent *Conradum* BACHMANNUM, quod ex fragmento Epistolæ *Taubmanni* Poëticis his præfixo patet, & *Christophorum* HELVICUM. Docente *Symbola Normanniana.*

(1194.) *Pietro di* GIESU edidit Hispanice *Granadæ tractatum postmodum Neapoli Italice recusum* cum inscriptione: *Notitie molte necessarie, che tutti aver debbono, per rendersi facile la via del Paradiso.* Sed hoc scriptum mavult adscribere *Toppius* in Bibliotheca Neapolitana pag. 100. (a) *Francisco Mariæ* ROSSO. Meminit etiam *Petri de Jesu* Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica; verum de hoc scripto nihil commemorat Tom. II. p. 162.

(a) Toppius Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 100.
Francesco Maria Rosso, *di Pozzuolo, Chierico Regolare, hà dato alle stampe*
Le Prediche Panegiriche. *In Napoli appresso Secondino Roncagliolo 1652. in 4. Et anco*
Notitie molte necessarie, che tutti aver debbono, per rendersi facile la via del Paradiso, *operettà del F.* Pietro di Giesù, *Lettor di Teologia dell' Ordine di S. Francesco, stampata in lingua Spagnuola, prima nella Citta di* Granata, *e poi in* Barcellona; *ed ultimamente translatata in lingua Italiana, e ristampata in* Napoli *con l' Appendice d' un Trattato intit.* dello scandolo in generale, *e del* particolar de donnesco ornamento, *diviso in più parti. Parte Prima: ad instanza de Fratelli dell' Oratorio secreto de' SS. Apostoli, intitolato,* Scoula della verità della gran Vergin Madre d'Iddio Maria, Refugio de' Peccatori. *In Napoli nella Stampa di Roncagliolo, per Castaldo 1674. in 8. come anco la* Parte Seconda *appresso il medesimo. Ma è opera del sopradetto* Francesco Maria Rosso, *il quale tiene anco altre segnalate fatiche, per darle alla luce, per beneficio comune.*

GIERI v. *Dioconme.*

(1195) Ranutii GIGATI nomine, *Commentarium in librum Bernardi, de gratia & libero arbitrio*, scripsit *Ignatius* HUARTUS, Cisterciensis, suo Bernardum in partes *Jansenii* trahere laboravit, refutatus propterea à *Bernardo Textorio*, sive *Weissier*, itidem Cisterciensi. v. *Carol. de Visch* Biblioth. Cister. p. 54. & 168. (a)

(a) Carol. de Visch Biblioth. Cisterc. pag. 54. & 168.
Scripsit præterea, & etiam edidit Disputationem Theologicam in Ianseniana dogmata, *impressam anno 1651. Caropoli, ubi supra disputationi huic adjecit duos appendices, primum, contra doctrinam* Ranutii Gigati (*sive*) Ignatii Huarti Religiosi Alnensis, *Ordinis nostri, qui se ipsum nomine anagrammatico sic appellat, in Commentario suo (ad librum Sancti Bernardi de gratia & libero arbitrio) ubi Sanctum Patrem in* Iansenii *sententiam pertrahere conatur, acriter carpens Cistercienses omnes qui Contrarium docent. Verum, hunc* Ranutium *bene retundit hic noster* Bertrandus Prior Boni-fontis.

GILBERTUS v. *Genebrardus.*
Masius.

(1196) GILDAS *Badonicus* sive *Sapiens.* Ei tribuitur â *Pitseo* de illustribus Angliæ Scriptoribus p. 103. *de Gestis Britonum Historia* quam GILDÆ HYBERNIO in aliquibus codicibus etiam adscribi, NENNIO autem Britanno deberi censet *Cave* Historiæ literariæ Scriptorum Ecclesiast. p. 317. (a) NENNIO HELIO adscribit *Baleus* de Scriptoribus Britanniæ pag. 13 (b) II. *Gildæ Sapientis* nomine Compendium editum à nebulone, qui illud ex GAUFREDI Scriptis collegerat, asserit *Usserius* apud *Caveum* loc. cit. p. 317. (c) GILDÆ IV. Breviarium hoc adscribit *Pitseus* loc. cit. pag. 166. (d)

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 317.
Errant tamen, si qui putant hoc esse opus nebulonis illius, qui paucis ante annis (ut refert Polydorus Virgilius *Præfat. ad* Gildam) *ex* Gaufredi *scriptis* Breviarium *composuerat, illudque* Gildæ Sapientis falsô Compendium *inscripserat, seu* Gildæ illius fictitii *quem blattis & tineis ad* Isidis *vadum in Bibliothecâ* Mertonensi *prædæ expositum dicit* Lelandus in Assertione Arthuri.

(b) Baleus de Scriptoribus Britanniæ pag. 13.
Britanniæ Historiæ libro primo. Nennius *igitur omnium primus Britannicæ nobilitatis res gestas collegisse fertur,* Reuthæ *Scotorum regis ad id inductus exemplo, scripsisseque patrio sermone,* de Britannorum origine & congressu, *Historiam perpulchram. lib. I. Hanc* Nennius *alter, Bannochorensis pontifex, in latinum vertit, & ad suam adauxit ætatem, ut postea latius patebit.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 317.
Lelandus Nennium *nescio quem hujus libelli autorem putat. Sic* Pitseus. *Sanè* Lelandus *in* Assertione Arthuri *ex oratione ejus colligi posse prodit Nennium autorem esse, & in* Commentariis in Cygneam Cantionem quædam inde citat sub Nennii nomine.

(d) Pitseus de Illustribus Angliæ Scriptoribus. Ætas nona. p. 166.
Unde multa fabulosa, prodigiosa, & nonnulla plane falsa & mendacia suis Scriptis immiscuit. Quo fit ut ejus historiæ licet de rebus valde antiquis, quorum perjucunda est cognitio, tractent, nullam tamen fidem, auctoritatem nullam apud viros cordatos consequantur, quia sæpe mentienti rarò creditur etiam veritatem dicenti: Ferunt illum cum jam esset ætate maturiore, solidiore judicio,

judicio, errorem suum agnovisse & corrigere tentasse, imo jam operi manum benè admovisse, morte tamen præventum, vix pauca emendasse: quicquid sit, constat hominem fuisse eruditum, licet parum veracem. Ejusmedi etiam res tractasse, ut si absfuisset illa prodigiosa fingendi temeritas, imo mentiendi libido, laudem nullis unquam sæculis obscurandam obtinuisset. Scripsit autem ut habet Vion.

Breviarium Gildæ, Librum unum. A principio mundi usque ad Diluvium.

(1197) Camillus GILINUS nomine suo, paternam *Johannis Jacobi*(eum supra num. 1188. in GHILINO quo pertinebat, exhausimus.) *Camilli versionem Memorabilium Baptistæ Fulgosi*, latinam ex *Italico*, quomodo ediderit, & excusaverit, v. apud *Thomas.* de plagio litterar. §. 443.

(1197..a) GINIFACCIO Spironcini, ejus *Corriero Svaligiato*, item *Continuazione del Corriero Svaligiato*, in Villa Franca 1644. & 1660. in 12. sunt opera prohibita Curiæ Romanæ mandatis, à *Ferrante* PALAVICINO propterea decollato conscripta, v. in Anonymis cap. 15. num. 515. & seqq.

Citatur in Indice *librorum prohibitorum* Romano pag. 31. b. vide etiam *Wagenseilii* Tela Ignea Satanæ p. 21.

(1198) GIMONTIUS Sclavonensis *Paulus: Jean* BOUCHER. *Baillet*, liste des Auteurs deguisez p. 559.

GINNESIO v. *Gavardo*.

(1199) *Marcello* GIOVANETTI an sit *Augustinus* MASCARDUS, vide *Villani* Viziera Alzata Hecatostes n. XXIX. p.

XXIX. MARCELLO GIOVANETTI, Ascolano. Uscirono alla publica luce delle stampe le

Poesie di Marcello Giouanetti, compartite in *Affettuose Boschereccie, Nuttiali, Eroiche, Sacre*, Varie, In Roma per Francesco Corbelletti ad istanza di Gio: Manelfi M. DC. XXVI. 12.

Sono per verità spiritose à segno tale, che pretendeva d'andar del pari col Cavalier *Gio: Battista Marino*, che però essendo riferito al più dilicato Cigno del picciol Reno, per cui intendo *Girolamo Preti*, quasi adirato repplico con parole, che significavano esser quella quasi una bestemmia. Mirasi nel frontispicio Apolline con la Lira delineato da *Simone Vavet*, ed intagliata da *Claudio Melan* ambedue Francesi, e valentissimi nelle loro professioni.

Non manca all' Opera il Ritratto dell' Autore, e vi sudarono le diligenze degli stessi pennelli, e bullini. Ha una cartella sotto in cui sono intagliati questi versi.

Ad Pictorem.

Pixisti sine fronde comam? sine lumine solem
Pingere Tu poteras, vel sine sole diem.

Aug. Mascartus S. D. N. Urbani VIII. Cubic. *ad honorem* A pag. 257. ci si legge un Sonetto dello stesso Mascardi, e comincia.

La doue il Tago in pretiosi errori
Ricco d' arena d' Oro il flutto aggira,
MARCELLO io vado, e per desio d' onori
A si dubio camin drizzo la mira &c.

Hora il Mascardi in uno de *Discorsi sopra la Tavola di Cebete Tebano* si dolse dicendo, esserli attribuiti componimenti non suoi, e fauella di questi. Di ciò mi fece auuisato quella grand'anima del Dottor *Flavio Guilielmi*, il quale pochi mesi ha, in quest'anno, che precipita *M. DC. LXXIIX.* pagò la Gabella à Libitina, usciti di fresco dalla stampa quelli Discorsi. Ma questo mi fa stupire, impercioche e l'uno, e l' altro vinevano in Roma. Perciò difficilmente potrei indurmi à crederlo; mà più tosto che qualche sdegno contro di lui conceputo gli hauesse fatto scrivere tal cosa. Più tosto crederei non fusse del *Marino* la Risposta al Sonetto scrittogli a pag. 247:

Mà già che habbiamo per le mani il *Giovanetti* non parmi da tralasciarsi un solennissimo furto alle di lui Poesie da Soggetto non ignobile ne priuo d'ingegno. Haueua Madama *Catterina Medici* Vedoua di *Ferdinando Gonzaga* Duca di Mantoua, Gouernatrice di Siena nel cui tempo godeuano li Sanesi un Secol d'Oro, (che pero fù iui recitato un Drama intitolato la *Felicità di Saturno* non maggior di dodici Scene, e quelle composte da dodici Cavalieri principalissimi Accademici de FILOMATI, tra li quali hor souiemmi uno fù il poscia Eminentissimo *Volunnio* Cardinale *Bandinelli*) fatta sbandire per togliere l'occasione degli Scandoli, una tal Vedoua, di cui all presente non souiemmi il nome, sotto pena della frusta, se si fusse per alcune miglia accostata alle mura della Città. Hor questa lasciatasi tentare dal prorito della libidine, e confidandosi per esser bella di ritrovare Auuocati appresso Madama, transgredì il bando, e data nella mani del Barigello fù carcerata; non mancarno intercessori per liberarla dalla frusta, e se hauesse pagato centinaia di Piastre; non così se si fusse trattato con dodecesima parte di leuar dal pericolo pouera ed innocente Zitella. Mà si cantò à Sordi peroche essendo Madama amantissima dell' equità, e conoscendo che 'l danaro serve non a spegnere, bensi ad alimentare le colpe volse per ogni modo, che la sentenza venisse esseguita. C. T. Poeta assai conosciuto, non essendo cominciata appena la frustatura, ritiratosi in una Bottega d' uno Speciale partorì isso fatto senza sentire i dolor del parto bellissimo Sonetto, e lo diede fuori, ne meno curandosi della cartuccia, che pallotolata s' haveva messa in Saccoccia, dalla quale ricauate diverse copie, una me ne fù monstrata da un Conte Vicentino mio singolare amico. Lo lessi, e dissi esser bellissimo: ma non del Autore, che mi diceua per hauerlo letto prima in libro stampato: onde per chiarirlo ritrouandosi in Piazza lo condussi nel Chiasso S. Martino alla Bottega del Bosso Libraio, e dati

dato di mano à quelle Poesie lo feci cognoscere non del T. mà del *Giouannetti*; essendo quel medesimo, che si legge à pag. 7.

Bella corteggiana frustata.

Era Esposta à flagelli EURILLA *mia*
Per lieue colpa condannata Rea &c.

Ma sparsasene la voce per la Città, che se bene hà gran ricinto di Muro non è delle più habitate; egli ne fece alto, che direi bello, se da questo non gli fusse stato occupato il luogo.

Componeua nella fauella della Toscana, e del Latio: ma con maggior felicita (se però merita nome tale) nell'osceno giocoso. Hebbe quelle *Poesie* da me in prestito, e doppo qualche mese me le voleua restituire: ma io che ben sapeua come egli trattasse i libri, però che viuesse con la vita non del tutto pulita, e che ben si confaceua alla maggior parte de suoi componimenti, glie ne feci dono, ricomprato l'altro, che di tre esemplari era rimasto al libraro, e benche dal M.DC.XXVII. siano scorsi anni LI. non è punto diuerso nella pulitia; benche non coperto di Carta biancha come sogliono fare à Siena, mà tale quale nella Scanzia.

Ne sia creduto hiperbole quello che scrissi de la cartuccia pallottolata, perche egli stesso non mi lassa mentite cantando nelle Ottau. LXXV. e LXXVI. dell'

OGLIA PUTRIDA.

Al Ser. Principe.

C. T.

De versi miei la numerosa messe
E lè mie Rime in varii modi accolte
Vedo dal Cieco oblio vinte, ed oppresse
E nel Sepolcro mio chiuse, e sepolte
E che cadranno in su quell' hore istesse
Che dal carcere mio saran disciolte
L'aure de la mia Vita, e in tempo corto
Vedran l'occaso, oue credeuan l'orto.

Pizzicagnoli, Voi de le mie Carte
Già non inuolterete la tonnina
Ne meno seruiranno in quella parte
. . . .
In vn tempo medesimo con l'arte
Anderan con l' Artefice in ruina
E se reliquia pur sia che vi resti
Saran cartuccie rotte, e fogli pesti.

Queste stanze in numero di XCV. sono M.S.S. ne ritrouandosi per ogni canto non m'è rincresciuto rescriuerle. E perche è cosa da huomo ingenuo non tenere nascosti li fauori da chi si siano riceuuti, per non mancare del mio debito fò sapere essermi venute alle mani dall' impareggiabile cortesia di quell' ANTONIO MAGLIABECHI che lo fa riuerire malgrado degl' Inuidiosi, anzi dell' inuidia, da dutto'l mondo possedendo egli un Arsenale di M. S. S. curiosissimi, ed impossibili à ritrouarsi nelle altrui mani, mercè che non perdonando alla penna, e poco curando della Salute e istanca bile nel leggere, nello scriuere, e nel seruire, (doppo il douuto impiego al proprio Patrone) a gli amici. Egli che e non meno modesto, che dotto, hauera a male, che 'l dica, ma *Conceptum sermonem tenere quis poterit?* dirò con Elifaz Temanite.

GIOVANNI v. *Filoteo.*

- - - *Grandi.*

(1199. a.) GIRAGO. *Anagrammatica* larva est Jacobi RAGGII Itali, Genuensis, nobilis, Capucini sub qua edidit in publicum *Centuriam* I. *de Regimine Regularium*, indicante *Wittenio* Diarii Biograph. anno 1657.

(1200) Joannis GIRALDINI nomine, librum *de Meteoris* vulgavit *Christophorus* à SACROBOSCO, Jesuita Hibernus, teste *Alegambe* pag. 77.

Et *Sotvello* p. 144. b. qui Auctorem hunc alias vocari HOLIUUODIUM addit. Librum hunc a *Sacrobosco* tribuit quoque *Wittenius* ad 4. Septemb. 1626. Diarii Biographici, sed eum sub Giraldini nomine prodiisse silet.

(1201) GIRALDUS *Patavinus, Bernardinus, Gaspar* SCIOPPIUS, Douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 559.

(1202) GIRARD *le Sieur: Talon* de l'ORAT, conjointement avec *Girard*: Verba sunt *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 559.

(1203) GIRARDO *Vita di Ezzelino*, est *Fausti* LONGIANI v. in *Rhod.* n. 60.

LX.

Fausto LONGIANO è auttore della vita d'*Ezelino*, stampata sotto il nome di GIRARDO 1619. Ital. mese di Luglio, sive: FAUSTUS LONGIANUS est autor *Vitæ Ezzelini* impressæ sub nomine

GIRARDI 1619. Italice, mense Julio.

Hebbe dalla Serenissima Republica Venetiana il Sr. Giacomo Castellani *per* l'auiso di Parnasso *un donatiuo di 200. ducati, poi 1620. a di 26. Marzo facolta di liberare doi Banditi, di che cavò 3000 ducati 1625 per il discorso sopra le* Ragioni della resoluzione fatta in Valtelina *gli donò sodetta Republica 300. ducati di buona moneta, & gli fece grazia di liberare un bandito, ne hebbe ducati mille & Ottocento d' ogni spese,* i. e. *Habuit à Serenissima Republica Veneta Dnus Jacobus Castellanus pro* Novis suis è Parnasso, *donarium ducentorum aureorum, & insuper anno 1620. die 26. Martii facultatem liberandi duos e numero proscriptorum, unde redegit 3000. aureorum. Anno 1625. pro dissertatione super* Rationes Resolutionis in Valtelina factæ, *donavit ei prædicta Respublica 300. aureos bona moneta, & gratiam ei fecit liberandi proscriptum unum, unde habuit aureos 1800. cum omni sumptu.* Ex Mss. ipsius apud Abbatem Maurocenum Patavii 1633.

Vide notata superius n. 9. & n. 28.

GIROLAMO v. *Clavigero.*

- - *Nomisenti.*

(1204.) *Martinus* GIRON *de Palaceda* Qui ejus nomine prodiit tractatus Hispanicus inscriptus : *Discurso de la Eleccion del Sucesor del Pontificado en vida del Pontifice*, adsignatur *Joanni* MARTINEZ DE RIPALDA, Navarro Pampelonensi, Jesuitæ, à Nicolao *Antonio* Bibliothec. Hispan. p.564. (a) *Sotwel* in recensendis hujus Jesuitæ Scriptis, p. 478. de hoc libro & persona tacet & cum eo *Witte* Diar. Biograph. an. 1648. ad d. 26. April.

(a) Nicol. Anton. Bibl. Hisp. Tom. I. pag. 564.

Ejus item est, licet Martini Giron de Palaceda *nomen præferat,* Discurso de la eleccion del sucesor del Pontificado en vida del Pontifice; *quem confecisse eum Cæsar-Augustæ anno M.DCXLII. mandato Comitis* Olivariensis, *cui erat tunc temporis a confessionibus, vulgo fuit relatum.*

(1205.) Petri de GISCATREDO nomine, Librum *di Miraculis sanctæ crucis*, edidit *Jacobus* PUCHE, Jesuita Hispanus, docente *Alegambe* p. 209.

Et cum eo *Sotvel* pag. 383. adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 559. *Witte* in Diar. Biograph. ad an. 1646. 25. Jan de hoc personato Scripto, *Nicolaus* autem *Antonius* in Bibliotheca Hispanica de Scriptore etiam hoc plane silent.

(1206.) *Joannis* GIUVANI Doctoris Theologi liber *de Schismate* Joannis YOUNGI docetur *Possevin.* Apparat. sacri Tom. I. pagina 955.

GIULIO v. *Ruffo.*

(1207.) *N.* DE GLAUDE, de GLAUNE, Auctor nobis indicatus Epistolæ *de animæ immortalitate.* vid. *Anonym.* num. 2406.

(1208.) Scipio GLAREANUS, est *Angelicus* APROSIUS v. *Rhod.* num. 41. & 43. v. in Gallistoni. 1145.

XLIII. Scav. 12.

Scipio GLAREANUS, Angelicus APROSIUS. v. supra ad num. 41. notata.

(1209.) GLAS, *le Sieur de Saint*: N. -- DE SAINT USSANS. Baillet liste des Auteurs degvisez p. 560.

GLAUMALUS v. *du Vezelet.*

GLEMOGILIO v. *Talpi.*

GLOTTOCHRYSIUS v. *Fidentius.*

(1210.) GLUCKRADII *notas in Tyrocinium Beguini* à Præceptore Glückradii, *Joanne* HARTMANNO, celebri scriptis ejus generis Medico, profectas esse, memoriæ prodidit *Scavenius* num. 92. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 560. Gluckradio eas adscribit *Mercklin.* Linden. Renov. p. 176.b.

(1211.) Michael GLYCAS cognomento Siculus, *Annalium* Auctor quod non sit, sed THEODORUS METOCHITA, Cl. Dn. *Meursius* manifesto deprehendit, qui annales ipsius ex veteri Ms. auctoris Gr. & Latine in lucem emittet, ait *Henr. Ernst* l. 2. obs. variar. c. 36. v. *Voss.* de Histor. Gr. l. 2. c. 27. p. 300. & c. 29. pag. 308. & *Zeiler*, de Histor. part. 1. p. 60. nihil hac de re monentes. Videsis quæ inferius afferuntur in *Metochita.*

GNEE v. *Donalero.*

(1212.) *M. Antonius* GNIPHON Grammaticus natione Gallus. Libros ejus nomine à DISCIPULIS ipsius evulgatos tradit *Svetonius* de Illustribus Grammaticis lib. I. Cap. VII. p. 823. & ex eo *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 546. qui tamen *Gnyphum* appellat. Adde *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 350.

(1213.) GOBELINI Personæ Decani, *Cosmodromium* seu *Chronicon universale*, *ab orbe condito usq; ad annum 1418.* Item ejus *Expositio rerum sub Urbano VI. Bonifacio IX. Innocentio VII. Gregorio XII. Pontificibus gestarum*, Francof. apud Wechelios. Ao. 1599. in fol. extat. Hoc opus à PIO II. Pontifice conscriptum esse, multos notavisse, scribit *Th. Raynaudus*, de mal. & bon. libris, part. 1. Erot. 10. §. 1. p. m. 117. Adde *Hallervord.* spicilegii p. 73. & 74.

Hic GOBELINUS PERSONA male cum JOHANNE *Gobelino* Pio II. Pontifici à Secretis confusus dicitur *Sandio* ad *Vossium* de Historicis latinis p. 324. 325. Ille enim scripsit *Cosmodromium*; hic autem *Commentariorum Pii II. libros duodecim.* vide *Meibomium* Tomi I. rer. Germanicar. pag. 55. in Cosmodromium commentantem quem laudat Joh. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 229. 230. Adde *Cave* Chartophyl. Eccles. p. 298. Eum à *Cranzio* plerumque exscribi notat *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 350.

(1214.) *Joannes* GOBELINUS. Ejus nomine extantes *Commentariorum de rebus Pii II.* Pontificis ipsi Pio II. antea *Æneæ* Sylvio dicto asseruntur ab *Auctore* Bibliographiæ curiosæ §. 27. *Wharton.* Append. ad Historiam *Cavei* literariam Scriptor. Ecclesiast. pag. 96. *Sagittario* Histor. Ecclesiast. p. 696. (a) *Teissierio* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 5. (b) *Miræus* in hoc sibi non constat, Bibliothecæ enim Ecclesiasticæ part. I. p. 270. 303. (c) hoc opus Pio II. tribuit, at Part. II. p. 197. idem Johanni Gobelino restituit (d) adde Jacobum *Gaddium* de Scriptoribus Tom. II. p. 203.

(a) Sagittarius Histor. Ecclesiastic. pag. 696.

Johan-

Johannis Gobelini, *Vicarii Bononiensis Vita Pii II. Exstat ante ejus* Commentaria rerum memorabilium Pii. *II. Quamvis nonnulli hæc Commentaria* ipsi Pio *tribuant.*

(b) Teissierius in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 5.

Ælius Donatus, *Præceptor B. Hieronymi, vulgo existimatur, scripsisse* vitam Virgilii. *Sed doctissimus* Vossius *lib. 3. cap. 2. de Historicis Latinis, recte annotavit, licet in ea vita multa sint bona, & ex antiquis hausta, subinde tamen aspersa quædam videri, quæ indigna sint tanto Grammatico. Quare censet opusculum illud, non esse ab Ælio Donato, sed* alio minoris, ut nominis, ita judicii. *Et sane in editione* Fabriciana *vocatur vitæ ejus Auctor* Tiberius Claudius Donatus.

Terentii vita Ælio *queque* Donato *tribuitur. Sed idem* Vossius *monuit eam esse* Suetonii, *in eod. opere de Histor. Latin. lib.* I. *c. 31.*

(c) Miræus, Bibliothec. Ecclesiast. pag. 270.

Extant sub nomine Gobelini Commentaria de Pii II. rebus gestis; *sed putant nonnulli esse fœtum* ipsius Pii

P. 303. Gobelinus *historiam suam* Cosmodromii, *usq; ad annum 1418. deduxit, quo & vixit.* ...rius *&* Molanus *eidem tribuunt* vitam Meinulphi *Paderbornensis diaconi; quam* Brouverus *ad fidem MS. codicis edidit. Ab isto Gobelino alius fuit* Joh. Gobelinus, *Pii II. Secretarius: Alius item fuit* Gobelinus *qui temporibus* Alberti *Austriaci imp. vixit, &* de Pœnitentia *scripsit.*

(d) Ibid. P. II. p. 197.

Franciscus Bandinus Picolominæus, *Archiepiscopus Senensis, recollegit ex vetusto originali Pii II. opera seu* Commentarios rerum memorabilium a Johanne Gobellino *Vicario Bonnensi compositos; quibus Gregorii XIII. Papæ, qui dicit dictum* Gobelinum *fuisse Secretarium Pii II. ipsumq; esse auctorem dictorum Commentariorum, qui hactenus sub Pii II. nomine prodierunt.*

(e) Jac. Gaddius de Scriptoribus, Tom. II. p. 203.

Gobelinus. *Joannes, si scripsit ipse, ut editi operis titulus indicat, non* Pius commentaria de rebus gestis Pii II. *videtur mihi potius in præcipuis, quam in infimo Theatri Historici gradu collocandus. Siquidem volumen istud justæ magnitudinis in complures dividitur libros sane disertos, candidos, graves rerum pondere, ita ut author historicis paucissimis post veteres primarios usq; ad* Jovii *ætatem inferior, pluribus major, & forte melior possit non temere judicari. In hoc tamen universim lustrando notavi aliquod studium (ne dicam assentatiunculam) in duas familias insignes, quarum originem altissime repetit a priscis ingenioso Poëtæ, vel Graeci, quam Historico gravi propior. Ex aliquot verbis, quæ scribit de altera familia conjicio, vel certe suspicor ut addita quædam in gratiam aliquorum operi, aut non potuisse hoc scribi à Pio secundo, hinc facilius tribuetur volumen* Gobellino, *quam* Pio.

(1215.) *Antoine* GODEFROY. Quod sub hoc nomine emissum est opus, agnoscit Auctores *Antonium* ARNALDUM & *Godofredum* HERMANT simul. *Bailletus* aux deguisemens des Auteurs p. 292. (a) & in Catalogo eorum p. 560. qui tamen non addit, quid operis sub personato hoc nomine prodierit.

(a) Bailletus Deguisemens des Auteurs pag. 292.

Tantot les Associez forment un nom de leurs prénoms; Comme on le peut voir dans le prétendu Antoine Godefroy;

(1216.) GODEFREDUS, GEOFRIDUS, GOFRIDUS, GAUFREDUS, GALFREDUS eadem plane nomina sunt ut innuit *Sandius* in notis ad *Vossii* libros de Historicis Latinis pag. 159. sub eo suppositum esse scriptum à GOZELINO Dissertationem, cui *clypeum defensionis* opposuit *P. de la Main-ferme*, docetur Journal des Scavans 1689. T. XXI. p. 373. (a)

(a) Journal des Scavans 1689. Tom. XXI. pag. 373.

Ses oeuvres furent données au Public par le Pere Sirmond *en. 1610. sur deux manuscrits, l'un de l' Abbaye de Saint Pierre de la Couture du Mans, & l' autre de l' Abbaye de Vendôme.*

La quarante-septième Lettre du quatrième livre, écrite à Robert d' Arbrissel *sur la trop-grande familiarité avec des filles qu'il avoit sous sa conduite, a fait beaucoup de bruit dans le monde, & donné lieu au livre que le Pere de la* Main-ferme *a composé pour la defense de son Ordre, sous le titre de* Bouclier.

Dans la premiere Dissertation *du volume imprimé en 1684. il soutient que la Lettre e esté supposée à* Geofroi Abbé de Vendome *par* Gozelin, *& tache de le prouver par la vint-unième Lettre de* Pierre Abailard à Guillaume Evéque de Paris. *Il ajoute d' autres preuves de la supposition, dans l' exposition desquelles il n' epargne pas la memoire du P.* Sirmond *dont la bonne foi & le rare discernement demandoient qu' il le traitast avec plus de civilité.*

(1217.) GODELMANNUS, *Johannes Georgius: David* CHYTRÆUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 360. *Melchior Adami* in neutrius Scriptoris vita hujus rei meminit, nisi quod Godelmannum Chytræi filiam habuisse in matrimonio innuat in Vitis JCtorum p. 449.

GODENTIIS v. *Bembellona.*

GODLUCIUS v. *Luck.*

(1218.) GOFFAR où GOFFAERT, *Antonius: Edouard* KNOTT, douteux. *Jean* FLOYDE, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 560.

(1219.) GOFFRIDUS Abbas Vindocinensis. Hujus nomine confictam à *Joanne* ROS-

ROSCELINO Hæretico *Epistolam* eidem suppositam peculiari dissertatione docet P. *de la Mainferme*, quam recenset le *journal des savans* d. 22. Juin. 1682. 226. 227. 228. (a) sed ejus rationes discutit peculiari dissertatione Natalis *Alexander*, ut indicant *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1684. p. 318. 319. (b) adde Supplem. tom. II. sect. III. pag. 127. & *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 560.

(a) Journal des Scavans du 22. Juin 1682. pag. 226. 227. 228.

Une Epistre que le P. Sirmond *a fait autrefois imprimer parmi celles de* Godefroy Abbé de Vendosme *écrite au B.* Robert d'Arbriselle *Fondateur de l'ordre de Fontevrauld, si celebre par la singularité de son gouvernement, & que l'on a inserée dans le quinziéme Tome de la Bibliotheque des Peres, sembloit donner quelque atteinte à la reputation de ce S. homme.*

Dans la premiere il pretend que la lettre attribuée à Godefroy *n'est pas veritablement de luy, mais de l'heretique* Roscelin; *& dans la seconde il montre qu'il n'a jamais couru de bruit injurieux à la sainteté de son Fondateur.*

Pour prouver la supposition de la Lettre, il remarque I. *Qu'elle ne se trouve point dans le MS. original de l'Abbaye de Vendosme, & que si elle se voit dans quelque autre, comme dans celuy de la* Coulture *du Mans, c'est apparamment par la faute de quelques* Copistes *qui ont ramassé sans beaucoup de discernement tout ce qui estoit attribué à Godefroy.* 2. *Il dit que si Godefroy l'avoit ecrite, il l'auroit fait ou devant l'etablissement de l'ordre, ou dans le temps que* Robert *l'établissoit, & qu'il travailloit à batir des lieux reguliers dans Fontevrauld, ou enfin apres que cette maison fut achevee: Que cela ne peut estre arrive en aucun de ces trois temps, puis que Godefroy a toujours conserve une liaison etroite avec le* B. *Robert & ses Religieuses qu'il loue mesme avec beaucoup d'eloge sur tout en l'Epistre 32. de son 4. liv. & il y a bien de l'apparence que si cet Abbe eût ajoûte foy aux bruits qui eussent pû courir contre ces Religieuses & leur Fondateur, lui qui estoit si regulier & si peu susceptible des bruits comme il paroîst dans une autre affaire, ou il ne veut pas qu'on ait egard aux bruits du peuple, il ne leur eût pas donné dans la suite, comme il fit même apres la mort de Robert, tant de marques d'estime & d'amitié.*

La conjecture sur laquelle il attribue avec le P. Bollandus *cette Lettre à l'*heretique Roscelin, *est fondée sur ce qu'en dit P.* Abaillard *dans son Epist. 21. à Godefroy Evesque de Paris, dans laquelle designant Roscelin il dit: Qu'il a osé forger & supposer une lettre outrageuse contre l'illustre Predicateur Robert d'Arbrissell, & qu'il a dechiré la reputation du grand Docteur de l'Eglise Anselme Archevesque de Cantorbie, ce qui parut si fort au Pere* Sirmond *qu'il estoit resulu, si nous en croyons* Bollandus, *d'oster dans une novelle edition cette Epistre injurieuse du nombre de celles de* Godefroy; *& le P.* Theoph. Raynaud *qui avoit suivi cette opinion, l'a retractée dans son ouvrage de* Trias fortium David.

(b) Acta Erudit: Mensis Julii A. 1684. pag. 318. 319.

Quinta dissertatio circa duas epistolas, Roberto de Arbrisello *inscriptas versatur. Una est* Goffridi Vindocinensis, *quam Bollandus in commentario prævio ad vitam* Roberti, & Johannes à Manu Firma Fontebraldensis *monachus in dissertatione dup[lici] de* epistola contra B. Robertum conficta, [...] Goffridi Vindocinensis *nomine a* Roscelino hæretico *compositam statuerunt, quorum rationes Alexander noster discutit, & nullius esse ponderis demonstrat prædictum* Johannem à Manu Firma *graviter reprehendens, quod* Jacobum Sirmondum, *qui eam epistolam una cum reliquis* Goffridi Vindocinensis *operibus fideliter edidit, impietatis & imprudentiæ postulare minime dubitaverit.*

(1219. α) Joannes GOLUBSKI, qu[i] *Replicam rumorum Posnaviensium, ab Hæretico Ministro per Prussiam sparsorum.* Item *Triplicam contra Duplicam Ministri Torunensis. & Mirabilem* Concordiam *seu potius, Verissimam rabiem Evangelicorum inter se contra Joannem Tyutecki, Hæreticum scripsit*, est *Gaspa[r]* SAWICKI, Jesuita Lithuanus, docente *Alegambe* p. 152. Adde *Sotvellum* in Bibliotheca Script[or.] Societ. Jesu p. 281. 282. *Witten.* diarii Biographic[i] Anno 1620. ad d. 19. Januarii.

(1219. β) Laurentii GONDINI, fra[t]ris sui nomine, scripsit *Joannes* GONDINUS, Jesuita Hispanus, *Directorium Spirituale, ad vivendum, & moriendum in gratia & amicitia Dei, illique perfecte serviendum.* Cæterum italice translatu[s] hic liber, & Romæ impressus, apud Franciscum Caballum 1629. in 16. nomen sui Auctoris præfert: verba sunt ejusdem *Alegambe* p. 245. qu[æ] repetit *Sotvel*, Bibliothec. Scriptorum Societ. Jesu p. 455.

(1220) D. *Luis* de GONGORA *Alcasar*, [e] *Pempicileon* edidit lingua Hispania librum inscriptum: *Real Grandezza della Sereniss. Rep. de Genoua Despues Annadida y traducida en lingua Italiana* pe[r] Carlos Esperon. Sed simulatum hunc traductorem *Carlo* SPERONI revera esse Auctorem scripti sub anagrammatismo nominis sui latitantem asserit *la visiera Alzata* Hecatostes num. XXV p. 41. 42. sequentibus verbis:

XXV. CARLO SPERONI. Nobile Genouese d'origine di Vintimiglia della Compagnia di Giesù; ritrouandosi in Ispagna publicò questo Libro.

Real Grandezza della Sereniss. Rep. de Genoua E scritta en lengua Espannola por D. *Luis de Gongora Alcasar, e Pempicileon* y despues annadida y traducida en lengua Italiana por *Carlos Esperon*, Noble Ginoves, Capelan Mayor della Capilla Real della Sereniss. Rep. d[e] Genoua, Protonot. Apost. Doctor en Sagra Theologia, y en Leys Canonica, y Civil; en Madrid. por. Joseph. Fernandez de Buendia, el Anno M. DC. LXV. & in Genoua per Gio: Battista Tiboldi Stamp. del la Ser. Rep. M.DC.LXIX. fol.

Il nome è anagrammatico, e comprende i[l] nome, il Cognome, e lo stato in cui all'hora egli si ritrouaua.

(1221) *Regius* GORADDIVUS Italo Germanus. Sub eo nomine

(I)

(I.) Edita est Francof. 1602. in 8vo *Praxis Jocandi* continens capita XI. paginis autem in universum constans 294. in quibus opusculo ipsi etiam addita sunt (1) *Modus Deponendi cornua*, interlocutoribus Camillo, Bartholdo & Cornelio a p. 295. ad 305. (2) Bartholomæi *Coloniensis* Epistola Mythologica a pag. 306—351. (3) *Asinus Carmine conscriptus* ad Guillermum amicum a pag. 352. — 504.

(II) Anno 1605. Francofurti Supplementum Praxeos Jocandi 1. sive: *Ars vexatoria*, h.e. *Jocandi innoxie* — ratio prompta extemporanea — ex MSto Regii cujusdam GORADDIVI primum eruta. Reducto anagrammate comparet *Georgius* DRAUDIUS, quem Auctorem, dubitanter tamen, hujus scripti asserit *Thomasius* disput. de Nigello Wirekero Lips. 1619 habit. §. 60. notatis ad (s) (a)

Add. Joh. Alb. *Fabri* decas decad. num. XXII.

(a) Thomasius disput. de Nigello Wirekero Lips. 1619. habit. §. 60. notatis ad (s) *Quis sub hoc nomine lateat, (fictum enim esse nemo dubitabit,) fateor me certò compertum non habere. Equidem si ex anagrammate res judicanda*, Regius Goraddivus *erit* Georgius Draudius. *Sed cur ipse Draudius, dum in* Bibliotheca Classica sua pag. 1155. *Praxin jocandi memorat, (ubi quidem Nominum horum ordinem invertit, proque* Goraddivo *scribit* Goraddivum, *nisi culpa hæc in typothetam transferenda,) non solvit hoc ænigma? nam alias p. 349. non veretur fateri suum* Tom. Canicularium dierum *III. qui sub* Simonis Majoli *nomine prodierat. Cur* Praxeos jocandi supplementum *planè tacet? An puduit ipsum, qui Pastor esset Ecclesiæ Ortenbergensis, scripti in jocis atque facetiis occupati? An alia nobis anagrammatico artificio nomina inquirenda? An, quicquid de Regii Goraddivi manuscriptis præ se ferunt utriusque libelli tituli, merus Bibliopolarum fucus fuit, emptori alliciendo comparatus? Sanè verò certum hoc habeo, in supplemento Praxeos jocandi multa reperiri deprompta (licet hoc nuspiam indicetur) è* Mensa philosophica Teobaldi Anguilberti, *quæ & sub nomine* Michaelis Scoti; *(sed perperam) prodiit Francofurti Anno 1602. & Lipsiæ Anno 1603. ut adeò his ad manuscripta recurrere nulla necessitas coegerit.*

GORIONIDES v. *Josephus*.

(1221. α) Di M. R. Signor GOSTANTIO TALPITEO da Contilmanno Professore Sacra Theologia DISCORSI PRÆDICABILI SOPRA LE DOMENICHE, O FESTE DELL' AUENTO SINO A QUARESIMA: publicati da Scipio Glareano. Venetia, Combi. 1642. 4. anagramma d' *Agostino* PAOLETTI DA MONTALCINO, detegitur una cum editione *Aprosio Vintimiglia* Bibliothecæ Aprosianæ pag. 157. ubi prolixè narratur, & titulus operis p. 158. exhibetur, & alia p. 304. 305.

(1221. β) *Irenæi* GOTHARDI HAVAIDI *Speculum Theologiæ Catholicæ & Acatholicæ* h. e. *compendiosa veritatis Evangelicæ demonstratio*, & *succincta Religionis Pontificiæ confutatio* &c. 8. Witteb. apud Hæredes Joh. Wilh. Fincelii 1677. est idem liber qui eadem forma A. 1673. editus fuit vero auctoris nomine præfixo, hac inscriptione: *Vindiciæ veritatis h.e. Tractatus Theologicus* Dni. *Gregorii Georgii* de KRIGELSTEIN SS. Theol. Dris Inauguralis (*li* puto scribendum fuerit) Disputationi Pragæ mense Julio A. 1671. habitæ oppositus & Scripturæ S. Patrum, & Protestantium Theologorum illustrium, & aliorum clarorum virorum auctoritate confirmatus, cum Indice genuino a Johanne Georgio HANAW, impensis auctoris. Francofordiæ ad Viadrum typis Christoph. Zeidleri. Imo videtur idem exemplum, solo primo folio mutato, & dedicatione sublata, cum gratulatoriis carminibus præfixis. Nam & paginæ paginis respondent, & lineæ lineis. Ab initio usque ad pag. 430. quæ ultima est. Argumentum vero libri in eo est; ut ex universa Theologia formatis à Candidato — -- thesibus, singulis refutatio constans aliquot Paragraphis subjungatur, v. Irenæus.

(1222) Gotthold. Eo sub nomine prodiere in publicam lucem Scripta Germanica:

(I) 300. zufällige Andachten bey Betrachtung mancherley Dinge der Kunst und Natur. Magdeb. 1663. 8. quarta deinde centuria auctæ, & sæpius recusæ.

(II.) Wolvergnügte Seelen-Ruh / bey Erklärung der Krafft- und Macht-Worte Christi Joh. III,16. Francf. 1683. 4.

(III.) Rechtgläubiger Christen seelige Brüderschafft. Francof. 1684. in 4to. Auctor non est alius, quam M. *Christianus* Scriver / Rensburgo-Holsatus, Pastor Jacobæus Magdeburgensis, & Ministerii Senior. Hæc *Symbola Flensburgo-Mollerianâ*.

Gottlieb v. von Friedberg.
- Heiland.
- Wahrmund.

(1223) Der GottVerMietete edidit

(I.) *Psalterium Davidis rythmis Germanicis* expressum.

(II) *Meditationes Evangelicas*.

(III.) Nonnullas *conciones* alias. Deberi autem hæc opuscula *Gustavo* von Mengden Livono Libero Baroni, Consiliario Provinciali primario, & Generali Majori, notat *Witte* in Diarii Biographici Parte Secunda ad d. 16. Decembr. anni 1688.

(1224.) GOTTWISIUS *Donatus*: D. WISART. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 560.

(1225) *Christophorus* GRÆFIUS videtur Auctor esse *Versionis Epistolæ* R. Mosis Maymonidæ, quam Hebræo-Latine cum suis Notis & Politico Orientali edidit Altenburgi 1679. 4to. Siquidem nullo verbo hæc plus qvàm illam sibi tribuit. Est autem *Gvilielmi Henrici* VORSTII, inserta Observationibus

tionibus ejusdem ad Chronologiam R. Davidis *Ganzii*. Hucusque *Symbola Normanniana*.

GRACHUS v. *Sempronius*.

(1226.) *Celii* GRAFREDII nomine editum esse à *Felice* GIRARDO, S. J. Italo Nolano, discursum de Passione Domini, Neapoli, typis Francisci Savii 1655. indicant *Sotwel*, Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 202. a. *Witten.* Diarii Biograph. an. 1665. ad d. 3. Julii. Nomen Anagrammaticum esse docet *Toppi* Bibl. Napolitan. pag. 81. b.

(1226. *a*) GRALLATOR *quis* auctor sit cujus libri, cum ignarissimis novi: Interim hæc lego apud Benthemum: Wie hoch man in Seeland die Geistlichen gehalten / kan man aus den Büchern des Grallators schliessen. Man hat zwar den SALMASIUM, nach dessen Tode vor solchen Scribenten wollen ausgeben; Aber andere / welche genauere Kündе davon haben / berichten / daß solche Schartecken / welche dem Reformirten Ministerio eben so reputirlich als der Bienen-Korb dem Römischen / auff Anordnung der Vornehmsten in der Regierung zu Middelburg auffgesetzet sey: verba sunt *Bethemi* im Holl. Kirch- und Schulen-Staat pagina 74. Part. 2.

DE GRANA v. *Cæcilius*.

(1227.) *Antonius* LE GRAND. Edidit Institutionem Philosophiæ secundum Principia D. Renati des Cartes. Anno 1679. Item Historiam Naturalem & de Carentia Sensus in Brutis, aliosque tractatus, quorum verum Auctorem Professorem Oxoniensem & Societatis Regiæ membrum, non tamen ita nominatum quondam crediderat Jo. *Deckherr*. quam sententiam tamen mutat, & eidem Antonio le Grand omnes eo nomine emissos libros restituit, de Scriptis adespotis p. 321. eo nomine laudatus à Petro *Bælio* in epistola subjuncta p. 387.

(1228.) *Giovanni* GRANDE. Quod sub Ejus nomine extat de *Bello Exulum*, opus Auctorem agnoscere *Scipionem* MARTELLUM docet *Toppius* Biblioth. Neapolitan. pag. 341. 342. verbis lectu dignis ob brevitatem hic omissis.

(1229.) GRANDVAL, *le sieur de: Jean* DU VERGER *de Hauranne*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 560.

GRASSIUS v. *Horatius*.

à GRATIA v. *Felix*.

GRATIANUS v. *Civilis*.

(1230.) GRATIANUS Clusius, Tuscus scripsit *Collectanea decretorum Canonicorum*, sive *Concordantiam discordantium Canonum*, editam primo omnium in fol. 1472. *sine Auctoris & loci mentione*, de qua vide in *Anonymis*; præfixo autem Gratiani nomine Paris. 1508. Hunc Gratianum, vulgo creditum *Petri Lombardi* fratrem, pro genuino operis hujus Auctore agnoscere dubitat *Cave* Chartoph. Eccles. pag. 204. (a) certe maximam partem ex IVONE & BURCHARDO compilasse apud omnes in aprico esse censet Historiæ literar. Script. Eccl. p. 461. (b)

(a) Cave Chartophyl. Ecclesiastic. pag. 204.
Jus Canonicum *à* Gratiano *in ordinem redactum*, *qui* Petri Lombardi; *ut volunt* frater *fuit*, *an recte*, *viderint alii*.

(b) Cave Histor. Litter. Script. Eccl. pag. 461.
Scripsit Gratianus *circa annum 1151.* Decretorum Canonicorum Collectanea, *seu* Concordantiam discordantium Canonum, *ex SS. Patrum dictis*, *Synodorum Canonibus*, *spuriis Romanorum Pontificum Decretalibus*, *aliisq; Pseudepigraphis*, *collectam*; *& à se brevibus Scholiis illustratam. Quamplurima ipsum* ex Ivone & Burchardo *hausisse omnibus satis notum est*.

GRATIANUS v. *Prosper*.

Turpio.

(1230. *aa*) *Joannis* GRATIANI Presbyteri *Querela & Appellatio ad futurum Concilium*, instituta nomine B. *Aurelii* Augustini Hipponensi Episcopi circa Bullam nuperrime emissam, a ubique affixam ex Authoritate *Alexandri* VII. P. R hodie sedentis 1657. 4. Auctor est *Samuel* MARESIUS, qui eam ut suam in Elencho suorum scriptorum Ao. 1659. sub finem System. Theologic exhibuit.

(1230. *a*) GRATIANUS *Vulturius Bassarius* est *Gerardus Joannes* VOSSIUS. vide supra BASSARIUS; ubi ratio transnominationis.

(1231.) *Orthuinus* GRATIUS edidit *Castigationes ad Ludovici* Liebhardi *Historiam Calvino Reformatam*. Sub hoc nomine celari Virum Clarissimum D. *Christianum* BECMANNUM, e D. *Baieri* Theol. Jenensis Dissertatione Historico-Theologica de Ambitione, Hæresium causa, pag. 31. indicat *Symbola Thürmanniana*. Confirmant *Diecmanniana* & pro *Christiano Christophorum* a Bajero scribi debuisse addunt. h. m. Orthuini Gratii Servesta-Anhaltini Castigationes in Ludovici *Liebhard* Historiam inter Protest. A. C. addictos & Calvino-Reformatos Francof. ad Oder. A. 1672. 4. edita, sub hoc nomine Virum Clarissimum D. Christianum Becmannum celari scribit D. *Bajerus* in Dissert. Hist. Theol. de Ambitione Hæresium causa, ed. Jen. 1692. p. 31. sed vereor, ne in prænomine erratum, & pro Christiano Jo. Christophorus ponendus sit.

GRATIA Dio v. *Maccati.*

(1232.) GREGORII Bætici Illiberitani (ab oppido Granatæ vicino) Episcopi nomine, legitur in Bibliothecæ Patrum Parisina editione secunda, Liber *de Trinitate & fide, contra Arrianos* qui idem reperitur nomine FAUSTINI Presbyteri, cujus est revera; licet *Achilles Statius* eundem sub Gregorii nomine rursus ediderit, notatus propterea ab *Andrea Schotto* Biblioth. Hispanicæ, Tom. 3. Class. 1. pag. 451. & 485. Adde eundem T. 2. p. 188. *Valerio Andreæ* Taxandro Bibl. Hispan. p. 55. & *Oleario* pag. 182. *Miræo* Biblioth. Eccles. p. 47. (a) & Partis II. p. 85. (b) *Cave* Historiæ literar. Script. Ecclesiast. p. 132. b. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Autheurs Ecclesiastiques, Tom. 2. pag. 107. a. ubi addit rationes sui [in]certi sequentibus verbis. L'on avoit imprimé" [s]ous son nom à Rome l'an 1575. & dans les deux" [p]remieres Editions des Bibliotheques des Peres," [se]pt *petits Traitez contre les Ariens*, qu'on croïoit" [ê]tre *le livre de la Foi*, cité par Saint *Jerome*; mais" [l]'on a depuis decouvert qu'ils étoient de FAU-" [S]TIN DIACRE Luciferien, à qui l'Abbé" [T]*ritheme* les avoit attribuez. Ils sont adressez à l'" [I]mperatrice Galla Placidia sœur de l'Empereur" Honorius; ce qui fait voir qu'ils sont *plûtôt de*," [F]*austin que de Gregoire de Betique*, qui estoit mort," [q]uand Placidie eut la qualité d'Imperatrice.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. [p]agina 47.
Cæterum liber iste De Trinitate seu fide *contra* [A]*rianos, etiam sub nomine* Gregorii Bætici, *ab* Hie[r]onymo *cap. 100. memorati, totus fuit editus nisi quod* [E]*pistola ad Flaccillam esse mutila.*

(b) Idem Part. II. pag. 85.
Achilles Statius; *Lusitanus Ferrandi Carthaginensis diaconi opuscula pia*, & Gregorii Bætici de [T]rinitate *seu* Fide *librum è tenebris eruit. Quan[t]am in hujus titulo deceptus videtur, quantum ex* [G]ennadii *Massiliensis catalogo cap. 16. colligi datur,* [q]*ui* Faustino *presbytero fœtum illum adscribit.*

GREGORIUS v. *Blesensis*, *de Laude.*

(1233.) GREGORIUS NAZIANZENUS, habetur auctor librorum variorum ad [s]um non pertinentium. Eorum aliqui auctores suos invenere v. gr.

I. *Metaphrasis in Ecclesiastem*, GREGORGO [N]YSSENO Episcopo vindicata; v. *Bellarm.* ad p. 370. p. m. 91. *Rivet.* Crit. Sacr. l. 3. cap. 21. [pa]g. m. 341.
GREGORIO THAUMATURGO, tribuere malunt Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. [Bo]dlejanæ p. 303. b. *Gerhardus* Patrologiæ p. 260. [Ca]*ve* Histor. liter. Script. Ecclesiast. p. 141. (a). [Q]uibus addunt *Marginalia Normanniana Hoeschel.* [Ph]*otii* 966. b. vide la *Bibliotheque Universelle* Tom. [18.] p. 124. (a) Homilias tamen in Ecclesiastem scriptas à GREGORIO etiam NYSSENO ex *Suida* refert *Symbola Normanniana.* Adde *du Pin* Bibl. Tom. I. p. 185. a

II. *Tragœdia*, *Christus Patiens*, APOLLINARI *Laodiceno* tributa jam à *Baronio* Tom. I. ad A. C. 34. num. 141. adde *Casaub.* in apparatu Exercitationum diatr. 10. pag. 62. *Cocum*, Censur. p. m. 241. *Rivet.* l. c. p. 343. *Th. Raynaud.* de lib. mal. & bon. p. 141.
Apollinari etiam huic Laodiceno sive Seniori, quam Juniori Apollinari, aut Nazianzeno tribuere mavult Cave Chartoph. Eccles. pag. 57. item Histor. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 125. & pag. 141. vide & Vossium de Poëtis Græcis cap. IX. p. 76. *Neumannum* Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16. (b)

III. *Dialogorum Cæsarii fratris* quomodo Auctor habitus sit Gregorius, sed falso diximus supra pluribus in CÆSARIO: vide interim M. Joh. Christoph. *Ernesti* Differt. de Dialogis Doctorum Veteris Ecclesiæ, hab. Wittebergæ 1688. §. 6.

IV. *Sermones* GREGORIO *Thaumaturgo* tributi non ejusdem esse auctoris, neque Thaumaturgi, docetur *à Pin Bibl.* Tom. I. pag. 186. b. Sed alius PROCLI stylum habere aliquos etiam CHRYSOSTOMO tribui narratur etsi non approbetur.

(a) Bibliotheque Universelle Tom. 18. pag. 124.
On croit que la Paraphrase de l'Ecclesiaste, *laquelle est entre les Harangues de notre* Gregoire, *est de celui que l'on nomme* Thaumaturge, *& que la* Tragedie *qui est à la fin de ses Poesies, & qui est intitulée* Christ suffrant *est* d'Apollinaire de Laodicée. *On pourroit conter au reste entre les ouvrages de Gregoire de Nazianze au moins d'l'egard de la forme, un* Recueuil de Theologie *qu'il avoit fait avec Basile son amy, en lisant les oeuvres d'Origene comme on le peut voir par sa lettre LXXXVIII. à* Theodore Eveque de Thyane.

(b) Neumannus Disputat. de Metaphrastis N. T. hab. Witteb. 1686. §. 16.
Hoc autem loco ideo nobis commemoratus, quod sacra poesi quam maxime excelluit, ac Tragœdiam *memoriæ reliquit, quæ* Christus Patiens *inscribitur; quam, non desunt qui* Nazianzeno *adscribunt, visum tamen* Vossio, *aliisque*, Apollinaris *doctissimi Viri fœtum esse; quorum judicio religio mihi fuit refragari, Vid.* Vossius Poet. Græc. *c. IX p. 76.*

(1234.) GREGORIO NEO-CÆSARIENSI, Thaumaturgo cognominato, falso adscribitur
I. *Expositio fidei* à *Ger. Vossio*, ipsius nomine edita, cum XII. *Capitulis*, cumque *Anathematismis*, quæ omnia *hæretico* APOLLINARI, *Canisius* Bibl. patrum. T. 1. p. 329. vindicat, docente *Riveto* l. 2. c. 16. p. 239.

Pro suppositititiis agnoscit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 68. vide etiam Joh. Georg. *Neumannum* Differt. de Psalterio Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XVIII. Addit *Symbola Mastrichtiana Hottingerum* in Elencho Script. suppos. p. 76. de illo agentem.

GREGORIUS NICETAS vide *Georgius Nicetas*.

(1235) GREGORIUS NYSSENUS falso venditatur auctor sequentium scriptorum, quæ aliis vindicanrur. Nempe

I. *De Differentia Essentiæ & personæ, substantiæ & hypostaseos*, BASILII Epistola 43. quod sit, *Raynaudus* & *Rivetus* locis citatis annotarunt.

Basilio etiam adjudicat *Cave* Histor. lit. Scriptorum Ecclesiast. p. 138. a.

II. *Expositio Cantici Canticorum*, de qua supra in *Eusebio Pamphili*.

III. IV. *Orationes duæ* 1. *in verba: Faciamus hominem, &* 2. *de hominis procreatione*, BASILII esse defenduntur contra *Possevinum* apud *Rivet.* l. c. p. 346.

Has tamen Orationes male Basilio adscribi censet *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 138. b. qui eas inter *genuina* Gregorii Nysseni scripta refert.

V. Alia *Oratio de Resurrectione*, HESYCHIO adscribitur a *Theoph. Raynaud.* p. 141.

Hesychio adscribit quoque *du Pin*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 10. (a) adde Supplementa *Act. Lips.* tom. II. Sect. X. p. 477. (b)

VI. *De Philosophia* libri, NEMESIO Philosopho, & Episcopo Emeseno, apud *Cocum* Cens. p. 318. 319. *Th. Rayn.* l. c. p 150. *Rivet.* l. c. p. 355. & omnium optime ab auctore præfationis, editioni Nemesii Gr. L. Oxoniensi 1671. in 8. è Theatro Scheldoniano præfixæ, demonstratur.

Vide *Rachel.* introduct. in Philosophiam Moralem c. VIII. p. 8. *Quensted.* de Patriis virorum illustrium p. 462. *Cave* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 138. b. *Colomesii* Paralipomena ad Cavei Chartophylacem Eccles. p. 20. 21. (c) *Gregorio* tamen Nysseno libros hos restituere annititur *Gaddius* de Scriptoribus tom. II. pag. 213. (d) *Menagius* etaim Observ. ad Diog. Laërt. pag. 118. b. librum *de Natura Hominis*, qui idem est supra memoratus, falso ei tribui scribit.

VII. *De S. Trinitate, quod Spiritus S. sit Deus*, quæ est octuagesima Epistola BASILII, cujus agnoscitur & a *Bellarmino* & *Frontone Ducæo*, apud *Rivet.* l. 3. c. 23. p. 350. adde *Th. Raynaud* p. 141.

At omnino suppositum hoc scriptum esse Gregorio ostendit *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 138.

IIX. IX. *Orationes duæ*, altera in *Mulierem Peccatricem*, & eos, *qui durius alios judicant*, & de *Pœnitentia*; Altera in *Principium Jejuniorum*. Utræque ASTERIO AMASENO ex *Photio* Cod. 271 asseruntur a *Caveo* loc. cit.

X. *Epistola de euntibus Hierosolymam* GREGORIO a *Bellarmino* & aliis Pontificiis abjudicata, eidem restituitur a *Molinæo* apud *Caveum* loc. cit. (e) & *Olearium* Abac. Patrolog. p. 186. (f) qui ipse tamen librum *de Virginitate* inter spurios Gregorii ponit.

XI. *Paraphrasis in Ecclesiasten* GREGORII THAUMATURGI v. docentem *du Pin* Tom. I. Biblioth. Ecclesiast. p. 184. b. ubi adde p. 185. a. *de fidei expositione* eidem debita & *Nysseno* imputata.

XII. Oratio de *occursu Domini & Simeone* à METAPHRASTE interpolata judicatur a *Caveo* Historiæ literariæ Script. Eccles. p. 138. Vide tandem de scriptis ejus dubiis *Hotting.* Elenchum Script. Suppos. p. 81. ex allegatione *Symbolæ Mastrichtianæ*.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom VI. p. 10.

Le P. Combefis *attribue encore à cét Auteur le second sermon de Saint* Gregoire de Nysse *touchant la* Resurrection de Jesus-Christ, *& il prouve son sentiment, premierement par l'autorité d'un Manuscrit de la Bibliotheque du Roi, où ce Sermon se trouve sous le nom d'* Hesychius, *Pretre de Jerusalem. Secondement, parce que ce Sermon paroit etre d'un style plus bas, plus serré & plus dogmatique que celui de* Saint Gregoire de Nysse; *& enfin, parce qu'il etablit une opinion directement opposée à celle qui est avancée dans le premier Sermon sur le même sujet, qui porte aussi le nom de S. Gregoire de Nysse; car l'Autheur de celui-ci suppose, que Jesus-Christ est ressuscité le soir du Samedy, & explique ainsi les paroles de S. Matthieu:* Vespere autem Sabbati. *Au lieu que l'Auteur du second Sermon suppose qu'il est ressuscité le* Dimanche au matin, *& montre que ces termes,* Vespere autem Sabbati, ou Sabbatorum *se doivent ainsi entendre,* Quand la Semaine fut passée. *Mais si cette Homelie est d'* Hesychius, *ce n'est pas de celuy dont nous parlons, mais de celui, qui a vécu au commencement du cinquiéme siecle.*

(b) Acta Eruditorum supplement Tom. II. Sect. X. p. 477.

Nostrum Hesychium Sermonis de Resurrectione Domini, *qui* Gregorio Nysseno *vulgo tribuitur, & inter ejus sermones de* Resurrectione Domini *secundum locum tenet, autorem facit* Combefisius: *qui tamen, si Hesychii est, non nostro, sed illi, qui sub seculi V. vixit initium, ex mente* Du Pinii *est tribuendus.*

(c) Colomesii Paralip. ad Chartoph. p. 20. §. 21.

Præter prædictos Sermones Chrysostomi *Latine vertit Burgundio* Nemesii *libros de Natura hominis* Gregorio Nysseno *falso tributos, &* Joh. Damascenum de fide Orthodoxa.

(d) Jac. Gaddius de Scriptoribus T. II. p. 213.

Gregorius Nyssenus Episcopus. Fuit excellens Orator æquè ac Theologus, qui fortè primus Metaphysicam sociavit Theologiæ, scribens de *Differentia essentiæ, & Hypostaseos; De Ani-*

„ma & Resurrectione disputationem; de Philosophia „Libros octo. Hos Bellarm. Nysseno pie vellet „eripere, motus ab errore in his extante, scilicet „animam non creari in corpore, sed ante corpus fuisse „creatam & quod philosophicum sit opus totum; „Hæ duæ rationes vel indicia minimè cogunt in„tellectum, ut judicet necessario privandum Gre„gorium tali fœtu, si enim agit de Philosophia, „qvid mirum, si philosophicum sit opus? nec „incredibile videtur potuisse labi Gregorium in „errorem Origenis de anima, qvi fortè non erat „damnatus tunc, & parum referre videbatur ad „fidei substantiam, creari in corpore, vel ante „corpus animas rationales. Forsitan opus com„positum fuit ab juvene raptim nec docendi, sed „discendi, aut differendi gratia, cui si manum „extremam addidisset, ademisset facile erro„rem unum, vel alterum. Si tamen sapit Pela„gianismum, potest revocari non temere in dubi„um autor, præsertim cum tribuatur Nemesio „Philosopho Christiano in Bibl. SS. PP. tom. 9. „licet unicus constituatur liber in 45. capita di„visus cum hoc lemmate de homine, sive de ani„ma. Utcunque sit, nihil ego decerno, qui „hac in re multum tribuo auctoritati Bellarmini, „quem scio rerum Ecclesiasticar. maxime peri„tum, sed morosum, vel nimis religiosum ali„quando in autorum libris pensitandis, an sint „eorum, quorum nomina legitimo jure diu ge„starunt in fronte.

(e) Cave Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 138.
Oratio seu Epistola de iis, qui adeunt Hierosolymam, *à Pontificiis nonnullis frustra vellicata. Eam edidit seorsim Gr. Lat. P.* Molinæus. *Hanoviæ 1607. & ad calcem dissertationis de* peregrinationibus religiosis, *addita etiam pro hac Epistola,* Apologia, *Joh.* Henricus Heideggerus Tigur. 1670. 8to.

(f) Olear. Abac. Patr. p. 185.
Imo, si liber de Virginitate *genuinus, lis tota diremta est ut in quo c. 3. uxoratum se clare profitetur*
Ibi. pag 186. *Epistolam de* euntibus Hierosolymam, *Guil*-Morellius *olim ediderat, at filius,* Ducæi *nutum secutus omisit,* Bellarminus *quoque in dubium vocavit lib. 3. cult. Sanct. c. 8. (vidit enim damnari in ea peregrinationes ad loca sancta superstitiosas,)* Petrus *vero* Molinæus Gregorio *illam asseruit, & græce latineque Hanoviæ 1607. editam a contradicentibus vindicavit.*

GREGORIUS v. *Palama*

(1236) GREGORIUS Pontifex I. cognomine Magnus, jam vivo sibi ab *Andrea* MONACHO suppositas *Orationes Græcas* fuisse, conqueritur lib. 9. Ep. 69. Quid mirum ergo, si post mortem id factum est. (Hic adnotat *Diecman*„*mannus* sequentia: *Aliquos sermones* vocat ipse „Gregorius l. c. apud *Gretser.* de jur. & mor. proh „dolor mal. p. 278. Nam Gregorium ipsum „inspicere non licet.) Eorum ea, quæ aliis auctoribus assignantur, præcipua hæc sunt.

I. *Antiphonarium*, falso Guidoni Monacho tributum, v. *supra* Berno; & *infra* Micrologus.

II. *Commentarium in Cantica Canticorum*, ISIDORO in omnibus manuscriptis tribui, ex *Pamelio* notat *Cocus.* p. m. 410.

CLAUDIO tamen ABBATI adscribit *du Pin Bibliotheque Universelle* tom. V. p. 144.

III. *Dialogus* GREGORIO II. Pontifici a perdoctis quibusdam tribuitur, teste *Possev.* appar. T. I. p. 663. adde *Rivet.* c. ult. pag. 495. *Gerhard.* pag. 479.

Addunt *Marginalia Diecmanniana* Mornæum de Mysterio Papat. 295. *Ernestum de Dialogis* §. 5. p. 39. *Hottinger.* Script. Suppos. p. 91. quibus jungi meretur *Prideaux Orat.* IX. p. 84. & *Arndii* Lexicon Antiquitatum Ecclesiasticarum p. 1041. (a) Et plerique quidem reformatorum Scriptorum in hac sententia sunt, Pontificiis ut plurimum pro *Gregorio Magno* militantibus, inter quos est *Congregatio de S. Mauro*, recensente *Journal des Savans* tom. 17. An. 1689. p. 200. (b) & *du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. V. quanquam non satis dignum tanto Pontifice opus judicat. p. 138. (c) Utramque sententiam conciliaturus *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. 305. à *Gregorio M. inchoatos* hos dialogos, à *Recentioribus* auctos & interpolatos statuit. (d)

IV. *Epistola ad Augustinum*, à *Bellarmino* GREGORIO III. Pontificio tribuitur. *Rivet.* l. c. p. 496.

Genuinam tamen judicat *du Pin* Biblioth. Tom. V. pag. 128. (e) qui nihilominus aliquot *alias* Gregorii *Spurias* epistolas censet pag. 136. 137. 138.

V. *Commentarii in libros Regum* eadem ratione, qua illi *in Cantica* adscribuntur CLAUDIO ABBATI à *du Pin* dans la Nouvelle Bibliotheque tom. V. p. 142. (f)

VI. *Commentarii in Psalmos Pœnitentiales* ab eodem *du Pin* p. 143. adseruntur GREGORIO VII. Pontifici. (g) adde *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 304. b. Adde quæ de *Andrea Monacho* qui supposuit GREGORIO MAGNO quædam tanquam Græce ab ea scripta refert (g) *Raynaudus* de mal. & bon. libr. §. 181. pag. 119. 120. Adde etiam serius allata *Mastrichtiana* sub (h) an. 1. usque ad 9. repræsentata.

(a) Josuæ Arndii Lexic. Antiquitat. Ecclesiastic. p. 1041.
Ex his spuria sunt: (1) Dialogi. *Qvos* Gregorii *alterius esse censent Eruditi, qvi à Græcis* Dialogus *est cognominatus, qvod cognomen ob suas lucubrationes adeptus est, qvas Lucubrationes Dialogos istos fuisse vero simile est. Is autem fuit* Gregorius secundus *qui vixit anno 726. De qvo prolixè* Vossius L. II. *de Hist. Latin. cap. 23.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 17. pag. 200.
Il entreprend aussi la defense des ces Dialogues contre qvelques nouveaux Critiqves, & principalement contre qvelqves Protestans qvi ne pouvant gouter les miracles qui y sont racontez, ou se sentant incommodez d'autres endroits contraires aux erreurs de leur Secte, ont voulu oter cet Ouvrage au Pape Gregoire I. *& le donner à* Gregoire II.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiast. Tom. V. pag. 137.138.

Quoi-que l' on ne puisse pas douter que les Dialogues *qui portent le nom de* Saint Gregoire, *ne soient de ce Pape, puisqu' il les reconnoit lui-meme, & que ses Disciples & les Auteurs qui ont ecrit peu de temps apres lui, les lui attribuent; il semble neanmoins que cét Ouvrage ne soit pas digne de la gravité & du discernement de ce saint Pape, tant il est plein de miracles extraordinaires, & d' histoires presque incroyables. Il est vrai qu' illes a rapportées sur la foi d' autres; mais il ne devoit pas si legerement y ajouter foi, ni les debiter ensuite comme des choses constantes. Cét Ouvrage est divisé en quatre livres &c.*

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p.304.305.

Perpensis ex utraque parte argumentis, restat, ut hi Dialogi *saltem sint dubiæ fidei, à* Gregorio *M. ut videtur, scripti, à recentioribus aucti & interpolati. Ejus ergo esse haud iverim inficias. Interim in hoc opere concinnando nimium credulitati suæ indulsisse, & in fabulas plus quam par erat, propensiorem fuisse nemo, qui æquo animo ac præjudiciis libero id legerit, facile negabit.*

(e) Du Pin Nouvelle Bibl. des Au- Auteurs Eccles. p.128.

Il y a dans le douziéme livre n. 31. une Réponse de Saint Gregoire *à plusieurs articles sur lesquels il avoit esté consulté par le Moine* Augustin. *Cette piece ne se trouve point dans plusieurs Manuscrits du Regitre des Epîtres de S. Gregoire, & elle n' estoit point dés le huitiéme siecle dans les Archives de l' Eglise de Rome, où* Boniface *Archivesque de Mayence la fit chercher; ce qui l' obligea de s' adresser à* Nothelme, *Archevêque de Cantorbie, pour en avoir une copie. C' est cequi a donné lieu à quelques uns de croire que cette piece est supposée; & il faut même avouer que quelques-unes de ses Réponses sont assez extraordinaires. Il semble neanmoins que l' autorité de* Patere *disciple de Saint Gregoire; qui en rapporte deux Passages dans les extraits qu' il a tirez des Oeuvres de Saint Gregoire, ne laisse pas lieu de douter que cét Ecrit ne soit veritablement de ce Pere. Car il n' y a pas d' apparence qu' il eût cité une fausse piece lui qui avoit esté le* Secretaire de S. Gregoire.

(f) Ibidem: ibid. Tom. V. p.142.

Il est vrai que Saint Gregoire *nous apprend lui-meme, l.10. Ep. 22. qu' il avoit fait des* Entretiens sur les Proverbes, sur le Cantique des Cantiques, sur les Prophetes, sur les livres des Rois & sur l' Heptateuque, que l'Abbé Claude *avoit mis par ecrit du mieux qu' il avoit pu, afinque S. Gregoire qui n' avoit pas eu assez de santé pour les ecrire lui-meme le pourroit faire sur ces Memoires, quand il auroit la santé & le loisir; mais Saint Gregoire en ayant lu, & ayant trouvé qu' en plusieurs endroits il n' avoit pas pris son sens se fit apporter tout ce qu' il avoit ecrit. L' Auteur de la derniere Edition de Saint Gregoire pretend que ces Discours de Saint Gregoire, recueillis par* l' Abbé Claude, *estoient differens de ces Commentaires. Mais je ne voi rien qui empêche qu' on ne dise que les Commentaires sur les livres des Rois & sur le Cantique des Cantiques, sont un reste du Recueil de cet* Abbé. *Car les raisons qu' il apporte, prouvent bien que ce n' est pas Saint Gregoire qui les a dictez & composez en la forme où ils sont; mais elles ne prouvent pas qu' ils ne soient pas une partie du Recueil de l' Abbé Claude, qui ne s' estoit pas attaché à la maniere d' écriture de Saint Gregoire;*

(g) Raynaudus de mal. & bon. lib. §. 181 p. 119.120.

Impium Monachum Andream, *(de quo* S. Gregorius *lib.9. epist. 96. scribit, talia de eo reperta esse, qualia nec de scelerato quocunque laico crederentur,) constat Græcos sermones ipsi* S. Gregorio *suppossuisse de quibus Sanctus Pontifex commonens adductus est* Eusebium *Thessaliæ Episcopum: ne forte ex imperitia & neqvitia illius Pseudomonachi, aliqvid suo nomine vulgatum esset, qvod fideles inficeret, & infidei damnum redundaret. Negat vero* S. Gregorius *se Græce scivisse, aut aliqvod opus aliqvando Græcum scripsisse. Itaque flagitiosus ille Monachus suum foetum tanto Pontifici neqviter supposuerat.*

(h) Mastrichtiana à n.1. usque 10.
Georgius Magnus, Papa:

1.

Ejus *Missa* vel *Liturgia* non est antiquior,, apud Latinos. vid. de ea *Dalæus* de cultib. relig.,, p.512.

Sed *dialogos* illos *Gregorii illius* non esse,,, viris Doctis pridem est demonstratum. Tot,, enim ut alia taceam inconditi ejus sermones,,, tot vana & ridicula commenta, ut merito in,,, censura Script. Veterum dicat *Rob. Cocus*, nemi-,, nem sine injuria Gregorii suspicari posse Grego-,, rium tam stulte credulum, ut tam anilibus fa-,, bulis vel aurem præberet ipse, vel fidem adhibere vellet. Non admodum multum iis tribuit Melchior *Canus* paulo ante finem lib. XI. loco-,, rum Theolog. quare nec isti narrationi lib. 2.,, cap. 25. nostro judicio temere fidendum.,, *Rixnerus* de ritib. Comm. cap. *XI.* pag. 167.,, & seq.

2.

Nulli vero *purgatorium Papale* plus debet, quam *Gregorio Papæ*, qui in dialogis (nam eos,, ut legitimum Gregorii foetum recipimus, etsi,, de iis aliter visum aliquot Viris eruditis) id ma,, gno conamine agit. *Gerh. Joh. Vossius* in disput.,, hist. & Theol. VI quæst. 3. pag. 102. *superstitiosam* ejus adsertionem ibidem vocat. Idem dis-,, putat. 19. thes. 2. pag. 264. *Epiphanii* loco dejecti,, confugiunt ad *Gregorium Magnum*, qui lib. 4.,, dial. 55. *Eucharisticum panem* appellat *sacras oblationum Coronas*. Sed ut sane liber iste sit, ejus Scri-,, ptoris (quod multi negant) tamen nihil eos hic,, locus juvet &c.

3.

De *Privilegio Midardi Monasterio dato* & ei,, afficto a *Peccatore Mercatore* seu *Pseudo-Isidoro*,,, v. *Cocum*.

4.

De *Gregorii M. Episcop. Rom.* dialogis vid.,, *Schoockii* fabulam Harmmelensem part.2. cap. 2. pag. 43.

5.

Esse quatuor dialogorum libros hujus, for-,, te etiam ex inscriptione probari potest quæ est,, ad

d Agilulphum IV. Regem Longobardorum,,, e quo vide *Freberi* Chronologiam præmissam,, uri Græc. Romano ao. 1588.

6.

„Gregorio Magno Papæ Supposita vid. apud *Hotting.* in Elencho *Script. Supposit.* p.91.

7.

„Gregorius Romanus Papa cui Cognomen ,*Dialogi* vel *Dialogistæ* Illius (*Missæ præsanctificato-rum*) auctorem faciunt plerique Græcorum, *Gregorium Romanum Pontificem*, cui *Dialogus*, ob *Dialogos conscriptos*, cognomen fuit. Ipse in Græcorum lectionibus, quas συναξάρια vocant, appositum invenio. *Leo Allatius* in proleg. de Missa præsanctificatorum pagina 1531. à pr.

8.

„*Gregorius I. Papa.* Librum Sacramentorum, qui *Gregorii* nomine vulgo circumfertur, & nuper ab *Hugone Menardo*, multo quam ante hac erat, locupletior & emendatior A. D. 1642. in hac urbe (*Lutetiæ*) editus, prudens mitto, quod etsi primum operis auctorem fuisse *Gregorium* verisimile sit, tamen ex plurimis quæ Gregoriani Seculi & sequentium mores ritusque cum hoc libro contendenti occurrunt, manifestum est librum ad nos sincerum minime pervenisse, sed quod in hujusmodi libris, ritualibus usu venire solet, multa ei pro temporum varietate, subinde addita, nonnulla etiam fortasse detracta, prout Gregoriani seculi ritus posterorum ingenium atque usus interpolaverat Joh. *Dalæus* de confirmat. lib. 3. c.6. in fin. p.333. & seq.

9.

„De *trigesima Secunda epistola* ei affictâ à *Peccatore Mercatore* seu *Pseudo Isidoro*; v. supra.

(1237.) GREGORIUS II. Ei quæ tribuuntur *Epistolæ ad S. Germanum & Leonem Isauricum*, *Labbeus* GREGORIO III. adscribendas censet apud *Olearium*, Abaci Patrologici pag. 138. (a) & *Caveum* Histor. Literariæ Script. Ecclesiast. pag. 338. a.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 188.
Huic (Gregorio III.) *Labbeus tribuendas existimat duas* illas epistolas ad S. Germanum, & Leonem *Isauricum*, *quas* Baronius, Binius, *aliiq;* Gregorio II. *minus recte assignarunt.*

(1238.) GREGORIUS VII. Pontifex antea dictus est HILDEBRANDUS, ut observat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodleianæ p.304. & *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccles. pag. 433. qui ab eo, dum adhuc erat Hildebrandus, scriptam refert Expositionem super Matthæum. (a)

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 433.
Expositio super Matthæum, *dum adhuc erat* Hildebrandus, *scripta, extat MS. in Reverendissimi Archiepiscopi Bibliotheca* Lambethana, *unde fragmentum protulit Cl.* Alix. *Præfat. ad Joann. Parisiensem pag. 7.*

(1239.) GREGORIUS IX antea dictus UGOLINUS, PONTIFEX. Decretales Ejus nomine extantes collectæ dicuntur à RAYMUNDO DE PENNAFORTI, apud *Strauchium* Amænitatum Juris Canonici Eclog. I. cap. X. pag. 18. (a)

(a) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Eclog. I. Cap. X. p. 18.
Ultima est Gregorii IX. *qui, ceu* Cujacius *ait c. ult. de sent. & re jud. ut aliquid in ea poneret de suo, ex jure* Civili *ultro, non adjutus à Consultoribus ullis plerumq; sumsit & inseruit, quo fit, ut ejus constitutiones plerumq; nemini inscribantur, ad quem dirigantur. Prodiit A.C. 1230. opera* Raymundi de Penna forti *Capellani & Pœnitentiarii Pontificis. Vide Proœm. Decret. Gregor. vers. ad communem. De Raymundo vide infra Eclogæ hujus Cap. 13. Qui postea a Clemente VIII. d. 29. April ao. 1601. sanctorum numero receptus & canonisatus est.*

(1240.) GREGORII XI. Pontificis *Diploma* quoddam, â NICOLAO EYMERICO suppositum, qui propterea infamia sit & exilio mulctatus, *ex Dermitio* refert *Raynaud.* pag. 164. falsum hoc ad probationem sanguinis Christi mnntiendam indicans commissum fuisse ab iis, quorum intererat, Anti-Christiana Miracula talibus modis augeri: adde eundem pagina 173. & De *Dextri Chronico* suppostitio pagina 164. & pag. 238.

Dictus fuit hic antequam susciperet Pontificatum BELLIFORTIS, testante *Wharton* in appendice ad *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Eccles. pag. 42. qui tamen suppositionis ei factæ non meminit.

(1241.) GREGORIUS XII. Pontifex, cujus nomine citantur aliquot epistolæ à *Wharton.* in Appendice ad Cavei Histor. literariam pag. 58. dictus fuit ante honorem Pontificalem adeptum, *Angelus* CORARIUS, ut refert idem loc. cit.

(1242.) GREGORIUS XIII. Pontifex, cujus extant Constitutiones, *Bullæ*, & *Calendarium*, vero nomine appellatus fuit *Hugo* BONCAMPAGNUS: docente *Hyde* Bibliothec. Bodlejanæ pag. 304.

(1243.) GREGORIUS XIV. Pontifex *Bullis* suis in Regem & Regnum Galliæ Excommunicatoriis inclytus, gentilitium nomen nactus erat *Nicolai* SFONDRATI. Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 304.

(1244.) GREGORIUS XV. Pontifex, cujus nomine citat Thomas *Hyde* loc. cit. *Epistolam ad Persarum Regem Schâh-Abbas*, vero nomine nuncupabatur *Alexander* LUDOVISIUS antequam electus erat in Episcopum Oecumenicum Ecclesiæ Catholicæ, ut idem ibidem indicat.

(1245.) GREGORIUS PROTOSYNCELLUS. Ei tributam *Defensionem V. Capitum*

Con-

Concilii Florentini GEORGIO SCHOLARIO vindicat Leo *Allatius* apud *Olearium* Abaci Patrolog. p. 189. (a) & *Wharton.* Append. ad Cavei Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 93. (b)

(a) Olearius Abaci Patr. p. 189.
Ei tribuitur defensio quinque capitum Concilii Florentini, *græceq; & latine extat post illud Concilium Rom. & Colon. edit. At falso. Quod ipsum ostendit* Leo Allatius *tract. de 3. Georgiis, ubi Georgio* Scholario, *sive* Gennadio *Constantinop. tanquam genuino auctori illam asserit. vid. Labb. p. 397.*

(b) Wharton in Append. ad Cavei Histor. Ecclesiast. Script. Ecclesiast. p. 93.
Expositio, *seu* Apologia *pro Sancta Oecumenica Synodo Florentina*, & Defensio quinque Capitum *in Concilio contra Græcos definitorum, viz. de* Processione Sp. S. de Sacrificio in Azymo, de Purgatorio, de Fruitione Sanctorum, & de Primatu Papæ: *Genuinum esse* Gennadii *opus negant, sententiamq; suam multis argumentis confirmant* Petrus Arcudius & Matthæus Caryophilus, *ambo partibus Pontificiis addictissimi. Rationes istorum aggreditur, &* Gennadio *opus prolixe vindicat* Leo Allatius *de consensu l. 3. cap. 6. §. 2. Prodiit Lat.* Dilingæ *1581. 8o. Gr.* Romæ *1577. & lingua Græcorum vulgari cum versione Latina* Romæ *1628. 4to.*

(1246.) GREENWELLUS, est *Oswaldus TESMONDUS* Jesuita, ut indicant, *Casaubonus* Epistol. ad Frontonem Ducæum p. 118. & 151. Edit. Londin. 1611. Robertus *Burhil*, Anglus Respons. Pro Tortura Torti, Contra Martinum Becanum p. 21. neuter tamen indicat, utrum sub hoc nomine aliquid in publicum prodierit nec ne. *Sotwel* etiam & *Alegambe* de utroque & Greenvvelli & Tesmondi nomine penitus silent.

(1247.) *Jacobus* GRETSERUS, Germanus, Jesuita. Ei adscribitur
(I) *Labyrintus Critico Hunnianus* editus 1602. à *Sotwello* in Bibliotheca Scriptorum Societat. JEsu p. 370. a. qui tamen ab eodem edit. Monach. 1612. assignatur etiam Adamo *TANNERO* S. J. Tyrolensi p. 7. a. Utrique etiam adscribit *Witten.* in Diario suo Biographico, illi ad an. 1625. d. 29. Januarii; Tannero autem ad d. 25. May 1632. alterutum certe Auctorem tantummodo fuisse probabile est. Notant interim hoc *Les Satyres Personnelles* Tom. I. p. 18.
(II) ALEXANDRI *Monachi de inventione S. Crucis Oratio* Gr. Lat. prima omnium quæ in T. II. de S. Cruce Jacobi GRETSERI extant, *Versa* est *non* uti ceteræ *à Gretsero*, sed *Andrea* SCHOTTO. Quod in notis p. 566. aperiri *Normannus* suggessit. Invenies tamen in Catal. *Hydæi* sic: *Alexander Monachus, de Inventione Crucis Græce, cum Versione, & notis Jacobi Gretseri Ingolst. 1600.*

GRIEGO v. *Elisabet.*

GRIFAGNI v. *Astoro.*

(1248.) *Nicodemi* GRIMA nomine *anagrammatico* editam esse à *Domenico* MAGRI, seu MACRO, Equite Aurato, Melitensi, indicat *Wittenius* Diar. Biograph. ad d. 4. Martii 1672 *Explicationem Hymnorum Breviarii Romani.*

(1249.) *Rudolphus* GRIMMING. Sub hoc nomine edidit *Gvilielmus* GUMPPENBERG Jesuita, Germanus, Bavarus: *Sexdecim Peregrinationes* per CCCLXV. Ecclesias, Romæ per Ægidium Ghezzi 1665. in 8vo vide *Sotwellum* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 315. a. *Witten.* in Diario Biographico ad 8. May 1675.

(1250.) GRISIMANI *Dario:* Jean *Ambroise* DE MARINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 561.

GRIVILIO v. *Vezzalmi.*

(1251.) *Joannes* GRONÆUS, *Austriacus* recudi curavit iterato Scriptum anonymum inscriptum: *Cautio Criminalis de Processu contra Sagas* & secundæ huic editioni præfationem suo nomine præmisit. Hujus Scripti verum Auctorem indicavimus in Anonymis num. 980. esse *Fridericum* SPEE. S. J. Germanum Cæsar-Insulanum, quem etiam agnoscit *Sotwel* Bibl. Scriptor Societ. JEsu p. 268. a.

GRONINGENSIS v. *Basilius.*

(1252.) Pascasius GROSIPPUS est *Gaspar* SCIOPPIUS, *Rhod.* num. 8.
IIX. Scav. 16.
PASCASIUS GROSIPPUS, Gaspar Scioppius *per Anagramma. Prodiere sub hoc nomine* Paradoxa litteraria, de re nummaria veterum, Mercurius bilinguis, Grammatica Philosophica, Dissertationes Rhetoricæ. *Et nescio an non alia etiam aliqua: adde infra num. 42. Pseudonymos sub nomine* Mariangeli de fano S. Benedicti *& Oporini* Grubini, *& in Anonymis librum cui Titulus* Tres Capellæ, *& Scaven. num. 16.: nec non* Henr. Ernstium *Observ. variar. lib. 2. c. 36. Ubi* Casparus *inquit*, Scoppius, quod crudas in medium proferat grossos, se vocat Pascasium Grosippum.
Vide *Vossium* Grammat. lib. II. c. III. princip. pag. 169. (a) ut Secretum sibi revelatum hoc narrantem. vide & *Villani* Visiera Alzata pag. 56. cujus verba in Nicodemo *Macro* adducemus, ubi meus error emendatur, & simul *Rhodii.* Adde etiam *Bartholinum* de legendis libris. Dissert. II. pag. 38 *Witten.* Diar. Biograph. an. 1649: *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejan. pag. 307. a. De religione illi mutata vid. *Patin.* Epist. xv. editionis prioris.

(a) Vossius de Arte Grammat. lib. II cap. III. p. 169.
Hæc cum omnia jam essent nostra ad prælum parata avide devoravi, multaq; reperi partim multo ante, quam Scop-

Scoppiana *prodirent, à nobis etiam monita in libellis Grammaticis jussu Pocerum in Scholarum Hollandiæ ac Westfrysiæ usum divulgatis, partim tradita nobis in hisce commentariis, quas maxima ex parte ante anno XXX & amplius scripsimus, cumq; juventute & amicorum multis communicavimus. Gratum interea mihi fuit, eadem utriq; nostrum in mentem venisse, vel saltem, ubi eosdem habuimus duces quos sequeremur, idem utriq; placuisse.*

(1253.) *Robertus* GROSTHEAD idem est qui GROSTESE & GROUTHEAD, Episcopus Lincolniensis, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodl. p. 307. b. ubi aliquot ejus opera recenset.

(1254.) Hugonis GROTII *Testamentum*, belgica lingua conscriptum, ac divulgatum, JESUITIS deberi, testis est *Joannes Adamus Osiander* prolegomen. in Grotium de Jure belli & pacis pag. 27.

Missam pro ejus anima à P. *Petavio* factam indicant *Menagiana*. vide Tom. II. pagina 320. 321. (a)

(a) Menagianorum Tom. II. pag. 320. *Quand on scût à Paris que M.* Grotius *étoit mort* à Rostock, *le* Pere Pétau *qui étoit persuadé qu'il étoit Catholique dans l'ame, dit la Messe pour lui. On disoit même en ce tems-là que M Grotius avoit voulu se déclarer Catholique avant que d'aller en Suede rendre compte de son Ambassade; mais qu'il avoit suivi le conseil du Pere Pétau, qui étoit de faire ce voyage de Suede, & de retourner en suite à Paris pour s'y établir, & executer la résolution qu'il avoit prise. Quoiqu' il en soit, il est constant que le Pere Pétau dit la Messe pour lui aprés sa Mort.*

(1255.) Oporini GRUBINI *Amphotides Scioppianæ*, hoc est, *ad Satyram Menippeam Josephi Burdonis, Pseudo-Scaligeri, responsio, pro vita & moribus Casparis Scioppii* apud Eliam &c. Paris. 1610. 8. Item cum aliis Paris. 1611. in 8vo est Responsio ad Münsterum Hippobolymæum, de quo superius actum. Eam ipsum SCIOPPIUM conscripsisse, facile stylus arguit, & *Scavenius* in Catalogo non. 20. affirmat. Nomen occultasse videtur, partim ut liberius se laudaret, partim ut in quibus ipse peccaverat, longe magis ea Scaligero exprobraret, editionem videlicet obscœnorum Auctorum & illustrationem ac similia.

Vide *Teisserii* Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 101. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 561. & Anonym. numero CXXXIX.

(1256.) GRUNDMANUS. M. *Christian*: *Jacques* EISENBERG. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 561. De hoc ita nos erudit Nota Diecmanniana: Christiani *Grundmanni* Kurtzer und wahrhaffter Bericht vom hochwürdigen Abendmahl &c. 1591. 8. Sub hoc nomine latet Reformatus Jacob Eisenberg, cui propterea è nostris Christoph. Kittelman Anti-Eisenbergium opposuit, Ursellis 1592. 8. editum, v. *Baillet* d'Anti, T. I. p. 338. 339.

(1257.) Joannis Laurentii GUADAGNI nomine, *Thesaurum doctrinæ Christianæ* 1610. & adjuncta *parte tertia*, Venet. 1628. in 8. recusum edidit *Paulus* PRINCEPS, Neapolitanus Jesuita, uti scribit *Alegambe* p. 367.

Eadem habet *Sotwel* p. 563. Adde Witten. *Diar.* Biograph. an. 1613. d. 17. April.

(1258.) *Philippus* GUADAGNOLUS *apologiam edidit pro Christiana religione* adversus Ahmet, filium Zin-Albedin Persam Asphahensem, Latine primum Romæ Anno 1631. & postea Arabice, cujus exemplar habeo Anno 1637. Atque Ahmedis Persæ illum librum, cui tit: *Detersor Speculi* scriptum fuisse adversus Jesuitæ alicujus librum *Speculum veritatem monstrans*, uti ex *Guadagnolo* discere potuimus, ita ejus Auctorem proindeque harum disputationum & scriptionum primum fuisse Hieron. XAVIER, eundem, qui turpiter *Historiam Christi* Persice conscriptam, mendaciis & fabulis conspurcavit, docuit nos Ludovicus *de Dieu* ad hist. Christi Persicam *Xavierii* à se versam in Latinum atque animadversionibus in eam suis digne castigatam. Joh. *Hornbeck* in summa controvers. lib. 3. p. 81. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1259.) *Alexandri* GUAGNINI librum *de Sarmatia Europæa*, dicatum Stephano Poloniæ Regi, edit. Spiræ 1581. fol. sibi vendicat *Matth.* STRYKOVSKY Ossostevicius in Historia sua Litthuanica, quæ Polonice An. 1582. in fol. Regiomonti prodiit non uno in loco. Quod notat Christophorus *Hartknochius* in Catalogo Scriptorum Poloniæ subjuncto Præfationi ejus in librum de Rep. Polonica. Hæc *Symbola Rauschiana*.

(1260.) GVALTHERUS aut GALTERUS HEMLINGTONUS *Anglus* Auctor creditus librorum V. *de gestis Alexandri*, scriptorum à RADULPHO DE S. ALBANO, ut innuit *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. c. LI. p. 414. Galtero eos etiam adscribit *König*. Biblioth. Vet. & Nov. p. 329. Confundere præterea videtur hunc Galterum cum *Gvaltero Castellionio* qui vitam Alexandri M. libris IX. carmine scripsit, *Sande* in Notis ad Vossii locum citatum p. 125. *(a)*

(a) Sandius in not. ad Voss. p. 125. *Putat hunc* Gualterum *eundem esse cum* Gvaltero Philippo *Castellionio, qui lib. 9. expressit gesta Alexandri M. cum ille tantum libros V. de gestis Alexandri scripserit, ille Hemlingtonus Anglus alter* Flander *fuerit. V.* Voss. *p. 478.* König *in Biblioth. vet. & nov. in Galtero.*

(1261.) Joannis GVALTERI *Chronicon Chronicorum*, seu *Chronicon Ecclesiastico-Politicum*, Tomis 4. editum, Francof. 1614. in 8. *Jani* GRUTERI esse, præter Virum illustrem, *Hermannum Conringium* pag. 72. Epist. ad Boineburg. de-

de Biblioth. Augusta, quem citat *Geisler*, dec. 4. num. 4. & confirmant *Valent. Henr. Voglerus* introd. in authores c. 2. pag. 4. & *Phil. Labbeus* Bibliothec. p. 74. & 91.

Hujus *Joannis Gualteri* pater prænomen habebat *Gualteri*: docente *Wittenio* Memoriar. Philosoph. p. 217. Adde *Valer. Andreæ*. Biblioth. Belg. p. 139. vide insuper *Hanckium* de Scriptoribus rerum Romanarum Part. I. cap. LII. p. 213. *Sagittarium* introduct. ad Histor. Eccles. p. 164. 165. (a) *Witten*. Diar. Biograph. Partis II. an. 1627. *Teissierium* in Catalogo Auctorum & Bibliothec. pag. 153. & 180. Bibliothecam *Politicam Curiosam* §. 24. *Morhofii* Polyhistor. Literar. lib. I. cap. IV. pag. 32. Magnam tamen Chronici hujus partem Gualthero asserit *Deckherr.* de Scriptis adespotis p. 260. 261.

(a) Sagittarius Introduct. ad Histor. Eccles. p. 164. 165.

Locum autem hic accepit Gruterus, *ob* Chronici Chronicorum Politici, *sub* Johannis Gualterii *Belgæ ficto nomine Francofurti* CIↃIↃCXIV. *editi partem, quam* Chronologiam Ecclesiastico-Politicam rerum pace belloque toto fere orbe gestarum, *inscripsit. Hæc incipit à nato Christo, finit in anno* CIↃIↃCXIII. *ac obitu, & sepultura* Wolfgangi *Episcopi Ratisbonensis. Collegit illam ex* Eusebio, Annalibus Baronii, item Fastis, Ephemeridibus, Kalendariis, Chronologiis, *ac porro nominatim ex* Æmilio, Ænea Sylvio, Artho, Aventino, Beyerlingo, Bembo, Bizarro, Boëthio, Bonfinio, Botero, Bucholcero, Büntingio, Calvisio, Carione, Cavitello, Crantzio, Chytræo, Collenutio, Cromero, Curæo, Cuspiniano, Genebrardo, Gordono, Heutero, Iovio, Massonio, Matthievio, Meterano, Meyero, Michovio, Nauclero, Opmeerio, Panvinio, Pontano, Reusnero, Rosierio, Rubeo, Suffrido Petri, Sigonio, Tritthemio, Thuano, Zenocaro. *Rarius tamen historicis adscripsit, unde sint petita: quod videret sæpissime peccatum ab junioribus, notabilem aliquam narrationem imputantibus, non ei, qui eo seculo vixerat, aut ab eo prorsus abfuerat, sed à tertiis & quartis, quiq; solum transscriptores dici merebantur, revocare autem omnia ad fontes suos, non fuisse otii sui, non festinationis typographi. Annos CHRISTI secutus est, quibus usus* Bucholcerus.

(1262.) *Antonius* GUBERTUS. Hunc minus recte sic appellari notat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 311. cum verum nomen scriptoris formandum sit: *Antonius* GVIBERTUS, Costanus, cujus scripta recensentur p. 313.

(1263.) Francisci Antonii GVERRERII nomine, *Compendium Miraculorum B. V. Mariæ*, Italicè edidit *Archangelus* BELBONUS, Jesuita Italus, teste *Alegambe* p. 46. & 451.

Adde *Sotvellum* Bibliothecæ Scriptor. Societ. JEsu p. 89. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 561.

(1264.) GVERSENS, *Cajus Julius*, où *Julien* de: CATHERINE FRADONNET DES ROCHES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561.

(1265.) GVEVARRA *Petrus*: *Pierre* ALAGONA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 561. Nicolaus *Antonius* Alagonæ non meminit in Bibliotheca sua Hispanica, Petri Gvevarræ nomine autem aliquot scripta recenset Tom. II. pag. 149. nullo indicio, ex his aliqua alteri deberi.

(1266.) GUFO DE GUFONIBUS: *Augustin* COLTELLINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 561.

(1267.) GVIDO ABBAS. Ei falso attributus liber *de observationibus Ecclesiasticis*, titulo *Micrologi*, quem etiam BERNONI AUGIENSI adscribi notavimus *Pseudonym.* num. 389. abjudicatur ipsi ab *Oleario* Abac. Patrolog. pag. 316. (a) & Scriptori integro Seculo Juniori forte Auctori Vitæ Caroli M. asseritur à *Caveo*, Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 434. (b)

(a) Olearius Abaci Patrolog. & Script. Eccles. p. 316.

Micrologus, *sive* Micrologi *auctor, cui à quibusdam minus recte* Johannis *nomen præfigi ait* Labbeus, *p. 91. vixit circa ann. 1085. unde patet errasse eos, qui vel* Bernoni Augiensi, *cum* Claudio Espencæo, *vel* Guidoni Abbati, *librum de* observationibus Ecclesiasticis, Micrologi titulo *inscriptum, tribuerunt, notante modo cit. vide istum, Tom. VI, Bibliothec. PP. Paris. f. 729. & confer, supra notata, sub Bernone Augiensi, atque adde Gerh. pagina 541.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 434.

Immo scripsit defuncto jam Gregorio *VII. post annum 1085. quin & si idem cum* Vitæ Caroli M. Autore *fuerit, erat adhuc integro fere sæculo junior, utpote* Frederici I. *Imp. æqualis. Scripsit Librum,* Micrologum *dictum, de* Ecclesiasticis observationibus, *seu de* Missa *ritè celebranda. Extat iste Venet. 1572. 8vo inter Scriptores de Divinis officiis Paris. 1610. f. & in Bibliotheca Patr. Tom. XVIII. pag. 469. Vita Caroli M. tribus libris comprehensa, in plurimis Bibliothecis MS. extat; cujus Autor se Micrologum scripsisse in Prologo testatur.*

GVIDO v. *Fabricius*.

GVILIEMUS v. *Baldesanus*.

- - - - - - *Divus*.

(1268.) GVILIELMUS *Bibliothecarius*. *Vitæ* ei tribuuntur *Romanorum Pontificum* à Nicolao ad Stephanum V. inclusive; Sed illas ab aliis

ANA-

ANASTASIO tribui notat *Cave* Chartophyl. Eccl. p. 170. & Hist. lit. Script. Eccl. p. 398. inprimis adscriptam eidem ab *Ughello* Vitam Benedicti III. Pontificis Anastasio afferendam censet *Sandius* ad Vossium pag. 346.

(1269) *Joannes* GUILIELMI. Sub eo nomine scripsisse Joannem KEINESIUM Jesuitam, dictum Neoportum, indicium facit *Sotvel.* in Sylabo Ἀδεσπότων Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu subjuncto p. 837. b. sed in ipsa Bibliotheca p. 466. ubi Scripta Keinesii recenset, personati nominis Guilielmi non meminit, nedum, ut, quod sub eo prodierit, expresserit.

(1270) GVILIELMI de Frigido Monte nomine, vitam suam descripsisse HELINANDUM, memorat *Carolus de Visch* Bibl. Cisterciens. p. 140. & 134. 135.

(a) Visch Bibl. Cisterciens. p. 140. *Item, librum de* reparatione lapsi, *qui extat in* Viridi valle. *In quo libro,* Helinandus *ipse (ut plures volunt) propriam vitam in sæculo gestam, & conversionem suam ad religionem descripsit, sub nomine* Guillielmi monachi. *Alii tamen librum eundem adscribunt cuidam* Guillielmo Frigidi montis religioso, *socio Helinandi, qui (ut asserunt) illum scripsit ad fratrem suum* Gualterum, *clericum, ex religione ad seculum regressum. Vide quæ supra diximus, verbo,* Guillielmus Frigidi montis, &c.

GVILIELMUS *Morbecanus*, vide *Cantipratensis.*

(1271) GUILIELMOS Parisienses duos confusos circa opus *de Sacramentis* vide apud *Raynaud*, pag. 141. (a)

Qvi enim Seniori tribuuntur Gvilielmo dicto Arverno dialogi de Sacramentis, Junioris Gvilielmi sunt, vide *Olearium* Abac. Patrol. pag. 94. *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Ecclesiast. pag. 449. & Wharton. Append. ad eandem, pag. 8. *König.* Biblioth. Vet. & Novæ p. 371.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris pag. 141.
Gvilielmo Parisiensi *Episcopo, qui proprie cognominatur* Aruernus, *suppositus est* Dialogus de Sacramentis, *qui est* Gulielmi Parisiensis, *Ordinis Prædicatorum, cujus* Possevinus *meminit. Eum* Claudius Spineus *ejusdem Ordinis, ante annos duentos scripsisse referebat superiore Seculo sub annum 150. Ipse auctor in calce, ex* S. Thoma, & Petro de Tarentasia *Dominicanis, profecisse se profitetur. Stylus longe abhorret a Stylo Gulielmi Aruerni, multis rationibus redundante, & ampulloso.*

Gvimenius v. AMADEUS.

(1271. *a*) *Leon* de la GUITONNIERE, cujus haud ita dudum prodiit liber titulo: PROTESTANS PACIFICUS: f. LE PROTESTANT PACIFIQUE, ou *Traité de la Paix de l'Eglise, Dans lequel on fait voir par les principes des Reformez, que la foy de l'Eglise Catholique ne choque point les fondemens du salut: Et qu'ils doivent tolerer dans leur Communion tous les Chretiens du monde, Les Sociniens, & les Quakres meme, dont on explique la Religion. Contre Monsieur* Jurieu, par *Leon* DE LA GUITONNIERE, A Amsterdam, par Genest Taxor, 1684. in 12. tomis duobus; prior paginis 188. posterior 120. constat, & debetur *Natali Alberto* DE VERSE interpreti Criticorum Richardi Simonis, uti docuimus supra *num.* 2152. *ex Actis Eruditorum Lips.* & pluribus etiam docetur ab Antagonista ipsius acerrimo Petro *Jurieux* in Apologiis suis, & *excerptis Winckelianis* ex *Facti specie Gallica* ejusdem *contra M. de Conseiller* (a) & reliquis, quæ (b) exhibemus. Adde Pseudonym. Theognoste de Berée & infra num. 2255. Annotat hic Margo Diecmanni, quæ sub (c) exhibemus.

(a) Excerpta MSta Winkeliana.
Aubert du Versé *est né Papiste, il embrasse dans sa jeunesse la Religion Reformée, il etudie en Theologie, il devient socinien dans les Academies, il est reçu au Ministere socinien deguisé; on le decouvre ensuite, il est deposé, il rentre dans l'Eglise Romaine, le voila deux fois apostat, une fois en embrassant le Socianisme, l'autre fois en rentrant dans le Papisme. ... Apres il vient en Hollande, il y enseigne hautement le socinianisme, il fait en faveur des sociniens, aussi bien que des papistes* son protestant pacifique, son traité de la liberté de conscience, son tombeau du socinianisme *& plusieurs autres livres. Voyez* Factum du Sr. Jurieu de l'affaire de Mr. de la Conseillere p. 27.

(b) *Manifeste de Maitre* Noel Aubert de Versé, *Docteur en Medecine, & ci-devant Ministre de la ville d'Amsterdam,*

contre

l'Auteur Anonyme d'un libelle diffamatoire, intitulé, Factum, *pour demander justice aux puissances* contre *le nommé* Noel Aubert, dit de Versé, *atteint & convaincu des crimes d'impurité, d'impieté & de blasphème.*

Excerpta du Factum de Mr. Jurieu *pour demander Justice aux Puissances &c. En fin il (du Versé) vient de mettre un nouveau livre sous le titre* du Tombeau du Socinianisme & du Nouveau visionaire de Roterdam, *le plus detestable de ses ouvrages, & peut etre de tous les livres, qui ont jamais eté faits. pag. 21.*

Peu de temps après il ecrivit un ouvrage detestable, qu'il intitula Protestant Pacifique.

Pour derniere preuve de la maniere insolente dont cet impie se joue de la Religion Chretienne, il faut voir le petit livre qui vient de paroitre comme on imprimoit cet Factum. Ce livre est intitulé lettres des Rabbins, *des deux synagogues d'Amsterdam à M J.C' est precisement l'ouvrage que ce malheureux avoit promis il y a quelque temps pag. 24.*

(c) Margo Diecmannianus.

Leonis de la Guitonniere *nomine Amster.* 1684. 12. *prodiit le* Protestant Pacifique où Traité de la paix *de l' Eglise &c. contre Monf. Jurieu. Verus Auctor libri est* Natalis Albertus de Versé, *qui postea ex Reformato Pontificius factus, Scandalum, quod hoc & altero illo, Tombeau du Socinisme, libro excitaverat, recentiori scripto, l' Anti-Socinien &c. Paris.* 1692. 12. *edito, tollere voluit. Innotuit cetera hic Auctor ex Latina versione Histor. Crit. V. T. Rich. Simonis. Conf.* La Cabale Chimerique, *ed. Roter.* 1691. 12. *p.* 165. 166. *De altero libro, Tombeau du Socin. v. supra p.* 89. *fin. Noel (quod praenomen veri Auctoris Latine Natalis exprimitur) retro lectum Leon, quod praenomen hic personatus auctor gerit, repraesentat.*

(1272) *Jesuita* GULDINASTUS: Est *Melchior* GOLDASTUS, indicante *Symbola Schröteringiana*, quae tamen quid sub eo nomine prodierit, non addit.

GUSTAVUS v. *Selenus.*

GUTHBERTUS v. *Higlandus.*

(1273) GUYMATA, *Marc Antoine; Jean* le BON douteux. *Jacques* CHARPENTIER, où CARPENTIER, *douteux.* Baillet liste des Auteurs degvisez p. 562.

(1274) GUYMIER *Cosmas: Jacques* MARECHAL douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 562.

(1275) GUY du Pûy. De eo larvato auctore sic legitur in *Scaligerianis* sermonibus, quos *Puteani* fratres conservarunt, pag. m. 273. *Arnaldus* PONTACUS *Auteur du livret, qui sub nomine* Guy du Pûy *scriptus, adversus* Mornaeum, *conjececeram quod ipse Mornaeus annotat: Cet* Arnoldus Pontacus *est l'Evesque de* Bazas, *qui a fait imprimer l'* Eusebe. *Il s' en trouve encore quelque chose dans les Epistres Francoises à Monf. Scala recuellies par Jaques de Reves à Hardevvyck l'* An. 1624. pag. 426. comme le remarque dans sa Clef de ces Epistres P. *Colomesius p.* 187.

(1276) *Adrianus* GYLANDER aut GYLMANNUS. Ejus nomine extant *Symphoremata Supplicationum Cameralium tomis VI.* quae in *anonymis* jam attigimus *num* 941. ubi testimonio Domini *Mauritii* Sextum tomum WEHNERO asserui mus. Cui numero merito adjungimus clarissimum Dominum *Deckherrum* de Scriptis Adespotis p. 219. 220. ista confirmantem, ac de reliquis etiam tomis ambigentem. Quid autem sibi velit *Bailletus* & unde illud hauserit, cum in catalogo Scriptorum Personatorum p. 562. pro *Gylmanno Nicolaum* WINAEUM, dubitante quidem substituit, non adeo liquidum nobis est: nisi forte Wehnerum, in Winaeum mutatum dicere malimus.

* * *

H

H.

(1277)

HADRIANUS I. *Pontifex Romanus* Quæ ejus nomine vulgo veniunt *Capitula*, esse ex Veterum Pontificum epistolis collecta judicat ab ANGELRAMO *Baluzius* in Præfatione ad Antonii *Augustini*, de emendatione *Gratiani*, libellum num. IV. p. m. 615. (a) ex editione Domini *Gerhardi van Mastricht*, qui in subjectis notis eadem confirmat (b) nec dissentire videtur ipse Antonius *Augustinus* dialogo III. p. 41. (c) *Baluzio* accedit etiam *Strauchius* in Amœnitatibus Juris Canonici Eclog. I. cap. 11. pag. 7. (d)

(a) Baluzius in Præfatione ad Anton. August. de emendatione Gratiani. num. 4. pag. m. 615.

Primus omnium Angilramnus *Archiepiscopus Metensis hoc novo jure, quo Episcoporum judicia Romani Pontificis autoritati reservantur, usus est, primus inquam omnium mortalium contra divinos canones convellere tentavit jus antiquum, quando pro sui causa agebatur, id est, quando accusatus de aliquo crimine, ut ego arbitror, subtrahere se voluit cognitioni suorum judicum. In eam quippe facilè sententiam eo, capitula illa quæ nunc circumferuntur sub nomine* Hadriani *Romani Pontificis ad Angillramnum non esse Hadriani, sed Angilramni, qui ea ex novitiis veterum Pontificum epistolis ut plurimum collegit & Hadriano obtulit ut causæ suæ præsidium quæreret. Hanc conjecturam multa adjuvant, sed inprimis vetus codex MS. bibliothecæ Sancti Victoris Parisiensis, in quo sic habetur:* Incipiunt capitula collecta ex diversis Conciliis sive decretis Pontificum Romanorum ab Angilranno Metensi Episcopo & Adriano *Papæ oblata.*

(b) Ibidem in notis Gerhardi van Mastricht lit. (i)

Non improbo istam sententiam Doctissimi Baluzii, *non esse* Adrianum *sed* Ingelramum *Auctorem stius collectionis, sed an ex Pseudo* Isidori *suppositis pistolis hauserit sua Ingelramus, dubito; in suam rasodiam ex Ingelramo transtulisse Pseudo Isidorum cum larisf.* Blondello *adserui in addend. ad pag. 205. lin. 4. histor. jur. Ecclesiastici.*

(c) Augustinus Dialogo III. p. 41.

B. Memini videre Romæ notas suas ad Hadrianum, ve Engelramum, *in quibus de hac emendatione dibatur.*

(d) Ægid. Stauchius in Amœn. Juris an. Eccl. I. c. II pag. 7.

Hanc translationem Hadrianus *I. Pontifex R. regimen Ecclesiarum occidentalium tradidit Carolo I. anno 773. ut docet Epistola Hadriani, quam edidit* rmondus *tom. 2. Conciliorum Galliæ. Cujus epitome* Henrico Canisio *Ingolstadii tom. VI. antiquæ lectionis, deinde Coloniæ tom. III. conciliorum vulgata, quam Hadrianus Papa Anno DCCLXXXI Ingelrammo Metensium Episcopo miserat. Confer. Dn.* Conring. *de Orig. Jur. Germ. c. 14. p. 63. in f. edit. recentissima. Sed dubitat A.* Augustinus *lib. I. emendationum Gratiani de Hadriano auctore, ubi ait ea capita Hadriani nihil habere, cum tamen ejus nomine ferantur. Postea Dn.* Stephanus Baluzius *vir clarissimus & de antiquitate inprimis Ecclesiastica merentissimus, censet, capitula hæc esse ipsius Ingelramni, qui ex suppositiciis Pontificum epistolis compilaverit & Hadriano obtulerit.*

HADRIANUS v. *Tribudenius.*

(1278) *Laurentius* HAECHTANUS I. GOCKSENHOVEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 562.

(1279) *Erasmi Sabini* HAFNERI *de Lutheranorum & Calvinianorum* Controversiis. Castellis 1607. & *Hermanni* FABRONII, ut ex Johannis *Gerhardi* Disput. Theol. 170. refert Symbola *Normanniana.*

HAGIUS v. *Barnimus.*

(1280) *Jacobi* HAILBRUNNERI nomine *Epistolam adversus* Jesuitam *Kellerum* scripsit *Caspar* BARTHIUS, quam à Daumio acceptam edidit Joannes Fridericus *Hekelius* anno 1676. Hucusque *Symbola Jenzeliana*, quæ confirmatur partim per *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 562.

(1280. a) HALÆ SAXONUM DOCTORUM XIV. nomine quod extat Syngramma, auctorem quomodo habeat *Johannem* BRENTIUM, docet *Symbola Mastrichtiana* sequens

Joh. Brentius

fertur Auctor Syngrammatis *XIV. Doctorum Halæ Saxonum 1625. congregatorum, seu sub nomine eorum editi; contra Oecolampadium, Pastorem Basiliensem. vid.* Bucholz Chron. p. 505. Lavaterum Histor. Sacrament. *pr. pag. Diest. de litibus, sacris disput. I. p. 17.*

de HALE f. HALENSIS v. *Alexander.*

(1281) HALI *Filius Abenragel*, cui aliquando ALBOHAZEN prænomen additur, idem fuisse fere cum HALI RADOHAM Ægyptio creditur à *Ravio* ad *Gesnerum:* docente *Symbola Normanniana.* At *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 317. eos expresse distinguit, sua cuique scripta distincte assignando.

(1282) *Robert* HALL. Sub eo nomine scriptam ab *Henrico* HEYLIN, Manuductionem Historicam, docet *Wood* Histor. & Antiquit.

Oxonienſ. lib.II.p.204. 205. (a) ex eoque *Freherus* Theatri p.633. a.

(a) Wood Hiſtor. & Antiquit. Oxonienſ. p.203.205.

Petrus Heylyn (*filius Henrici* Heylyn *ex antiqua ejusdem nominis familia apud PENTRIE Heylynorum in agro Mountgomeriano apud Wallos oriundi) natus eſt Burfordiæ, agri Oxonienſis Oppidi Mercatorii XXIX. Nov. anno* cIↄ *DXCIX.*

pag. 205. Manuductionem hiſtoricam, *in qua recenſentur omnes continua ſerie, Angliæ Reges, Archiepiſcopi, Epiſcopi, Duces, Marchiones, Comites &c. Lond. primo edit. ſub nomine* Rob. Hall *1641. inde auctam & ib. edit. 1670. ſub illo autoris.*

HALLENSIS v. *Bavarus.*

(1283) HALLUS *Edwardus*: Ed. OLDCORNE. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 562.

(1283. *a*) *Gregorii* HALOANDRI, *Enumeratio veterum JCtorum*, ſcriptorumque in Pandectis citatorum præmiſſa pandectis, forte *Angeli* POLITIANI lucubratio eſt, ut Bernh. *Rutilius* in Cajo JCto innuere videtur. Adde *Geſn.* in Pand. 331. b. Utrumque *locum ſub lit.* (a) repræſentamus & (b) At in Bibliotheca *Univerſali*, nec *Geſnerus* nec *Friſius*, ceteroquin de Haloandro ſatis prolixi, quicquam habent.

(a) Bernhardus Rutilius in Cajo JCto. pag. 194.

Cæterum ſive unum modo, ſeu duos numeremus, quia neuter ſatis eſt notus, & illa Scripta, quibus converſi ſunt legum libri, utrius fuerint, in ambiguo eſt, ea hoc loco a nobis referentur, ut ſunt apud Politianum, *cui hanc quoq; lucubrationem noſtri homines debent.*

(b) Geſnerus in Pandectis p. 331. b. Gregorius Haloander *a principio Pandectarum, quas emendavit, veterum Jure Conſultorum Scripta quæ in Pandectis citantur, cum ſuis autoribus enumerat: (Niſi ea forte* Ang. Politiani *lucubratio eſt, ut* Bern. Rutilius *in Cajo, JC. innuere videtur.*

(1284) HALYABAS: de eo *Henr. Ernſtius* obſ variar. l.2.c.36. ita ſcribit: *Dominus* Spigelius, (*Adrianus*) *Profeſſor Patavinus, credidit* Halyabas *vulgo eſſe Iſaacum* ISRAELITAM. Ex quibus verbis diu nequivi divinare, quid monſtri eſſet illud Halyabas. Tandem conjecturavi, eum loqui de HALLY Abba, ſeu *Haly* filio *Abbate*, diſcipulo Abymeher Moyſis, Arabe Medico doctiſſimo & ad A.C. 1122. à *Wolffgango Juſto* in Chronologia Medico relato, de cujus ſcriptis vide *Geſner.* p.m. 267. *Schenckium* p. 215. & *Lindanum* p. 232. Eum nempe eſſe *Iſaacum Iſraelitam*, Salomonis Arabiæ Regis filium Adoptivum, quem idem *Juſtus* ad Annum 1158. refert, adeoque fere Haly illi coævus fuit, licet *Moreau* ad A. C. 660. eum referat. Scripta ejusdem v. apud *Schenck.* pag. 356. & *Lindanum* pag. 423. & ſeqq.

Adde *Mercklin* Linden. Renovat. pag. 387. *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguiſez p. 562. & *Maſtrichtiana*, quæ ſic habent.

Haly Aben Rodoan Arabs.

Scripſit ad *Carpum* cujus auctorem non nulli *Ptolemæum*, plerique *Hermetem* faciunt. Hunc Joſeph. *Scaliger* Epiſt. p. 410. edit. Lugd. ex ſuo Codice Manuſcripto *Haly Abrægefar* nominat. *Richeltus* de Amuletis §. 14. p. 11.

Haly.

Falſo ei inſcriptus Commentarius *Abra Gefar.* vide Elogia Gefar ex *Gaffarello.*

(1285) HAMBURGENSIUM, LUBECENSIUM & LUNEBURGENSIUM *Miniſteriorum* nomine *contra Interimiſticum Decretum* ſcripſit *Joannes* ÆPINUS: teſtante *Sleidano* Commentar. de ſtatu Religionis & Reipublicæ lib. XXI. ad an. 1549. p. 658. plura vide in *Anon. num.* 1729. *β.* ubi de libro *Interim* nobis actum eſt.

(1286) HAMBURGENSIS MINISTERII nomine 1549. ſcriptam & in 8. Hamb. editam *Epiſtolam de Adiaphoris* ſcripſit ad Philippum Melanchtonem *Joannes* ÆPINUS. Superintendens, monente Symbolâ *Mollero-Flensburgicâ.* Vide *Sleidanum* loc. cit.

Fuit hic primus ex Evangelicis Sanctæ Theologiæ Doctor, ſalutatus, cum Caſparo *Crucigero*, & *Bugenhagio.* Melanchton ejus ſolutiones pluris qvam ſuas feciſſe perhibetur, in deſtruenda interreligionis formula, autore *Chemnitio* in locis Communibus: qvod Melchior *Adamus* in Vita ejus p. 244. teſtatur.

(1287) Des Hamburgiſchen MINISTERII Quäcker Greuel edit. Hamb. 1661. 8. Auctor eſt D. *Joannes* MULLERUS, Miniſterii Senior, indicante eadem *Symbolâ Flensburgo-Mollerianâ.*

(1287. *a*) *Richardus* HAMPOLUS, cujus nomine citatur *Regula bene vivendi*, aliaque ſcripta à *Baleo* Scriptor. Britan. Centur. 4. fol. 191. a. & Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 320. b. vero cognomine appellatur ROLLUS, ut obſervat *Wharton* Append. ad Guilielm. Cave Hiſt. liter. Scriptor. Eccleſiaſt. p. 24. a. ubi ſimul addit, hunc Scriptorem male ab aliquibus vocitari *Pampolitanum.*

HANEDI v. *Gibronte.*

(1288) *Henricus* HANSEN von der Redens Art: Ich bin Chriſtus; Ubi defendit Spenerum contra Joannem Conradum *Sneiderum.* Autor eſt AMMERSBACH. vide *Dilfeld* contra *Ammersbach.* p. 11. huc usque Symbola M. Schaurii.

(1289) HARAASH. i. e. *Rabbi* ASCHER Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag 321. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 562. Scripta ejus citat Hyde p.47. b.

(1290) HARAAVAD: id eſt R. Abrahan BARDIOR. *Hyde* loc. cit. p. 321. Baillet p. 562. Eju nomi

omine citatur liber *Cabalæ* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 4. a.

(1291.) HARAM : Elie MISRAHI, ù, ORIENTAL. *Baillet* liste des Auteurs deuisez p. 562.

(1292.) HARAM i. e. Rabbi NISSIM. *Hyde* p. 321. Baillet. p. 562. Scripta ejus recenset *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pagina 10. oft L.

HARCOVICHUS quis sit v. in Theophilo *Neandro Mastrichtiana.*

(1293.) HARIPH, aut HARIAPH i. e. . ISAAC PHESI sive ALPHESI, cujus opera ndicantur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. odlejanæ pag. 21. vide pag. 322. a. & *Bailleti* liste es Auteurs deguisez p. 562.

(1294.) HARMINIUS de Mosa, est *ermannus* FABRONUS, docente *Limnæo* de j. ublico l. 1. cap. 11. §. 72. Sub hoc nomine ficto uid extet, haud equidem novi, sub *Hermanni Faoni* vero nomine scio excusum Poëma, cui titlus: *Christiades*, hoc est *Israelis in terram sanctam troductio per Mosen, & in cœlum per JEsum Christum.* assel. 1608. Item *Epigrammata* ibidem eadem rma.

At nunc, indicante Clarissimo Domino *ollero* Flensburgensi (a) *tria* Sub *Harminii de Mosa* omine edita *Scripta* ab Hermanno *Fabronio*, rofero:

(I) Christliches Gespräch vom Politischen off-Calvinisten Huttero.

(II) *Responsa Eucharistica*. oder 100. Argu- ente und Antworten vom Abendmahl.

(III) *Apodioxis*, oder bescheidene Abweisung r genanten Motiven Hutteri, weßwegen er den genanten Calvinischen Dialogisten nicht mehr twortten wollen. Eisenstatt 1615. in 8vo. Verum Auctoris nomen detecturus *Leonhardus Hutrus*, in præfatione der beständigen und gründlien Widerlegung des heillosen und verworrenen Geächs Harminii de Mosa &c. edit. Witteb. 1615. primo omnium eum appellatum *Hermannum* ABRUM, i. e. SCHMID, mox illud mutasse FABRICIUM, demum in Fabronium. Denie adjecisse, FABRONIO adhuc: alias MOSEAN vide lit. (b) Hujus refutationis Hutterianæ eminit etiam *Dedekennius*, Consiliorum Tom. ib. III. Sect. I. num I. p. 264. Ceterum primi jus *Harminii de Mosa* Scripti, quod nunc solum manus est, plenus titulus iste est. Vom Poschen Hoff-Calvinisten D. Leonhard Hutters eolog. Professoris zu Wittenberg / über der urfürstl. Brandenburgischen Reformation Christ- Gespräch Harminii *de Mosa* und Gregorii Branburgers. Allen Lutheranern und Calvinisten/ ßlich zu lesen / und zu sehen / welches der eigentliche atus Controversiæ sey; gantz fleißig und treulich chrieben durch Beförderung gemeltes Harminii de osa. Gedruckt zu Eisenstatt / durch Bonaventuram Felinum 1615. Observat autem Autor eundem ordinem in hoc scripto quô ipsi *Hutterus* in Aulico Politico Calvinista præiverat. Duo ejus capita cum Appendice, paragraphis suis subdivisa, totidem in margine notatis numeris refutanda sibi sumens, paginis in universum 216. in 8vo. Hic instituti mei memor, subsisterem: nisi tunc temporis mihi Poëtices præ quam Historices curioso, satis acerbe exprobasset Clarissimus Dnus *Schürtzfleisch*, omissos Historicos *Fabronii* libros; quos nihil huc attinebat, etiamsi novissem, adducere. Videat nunc eos *Lipenii* Biblioth. Philosophicæ pag. 188. a. 2846. 446. a. 571. b. 659. a. 719. b. addatur Jurid. pag. 277. b. Si lubet etiam Juridicum. Nec enim mihi vacat priores inquirere & lustrare; an vel recte se saltim habeat allegatio, quæ in *Lipenio* sæpe fallit. Uti neque vacat mihi nunc, aut prodest quidquam, inquirere; an recusa sit ipsius dissertatio, qua tam duriter me habuit, & quemadmodum pollicitus fuerat', omissa illa mei commemoratio. Sufficit ejus caussa, & mei factam, per infortunate Wittebergæ mox postea occisum consobrinum Joannem *Garmerum*, Juris dignissimum Candidatum excusationem privatam, qua innocentiam calumniæ, sane ut apparet, sine omni caussa imputatæ purgatam dedit hic etiam (c) publicasse: & una cætera scripta Theologica quæ nomine suo professo publicavit Pseudo *Fabronius*. Ea sunt sequentia, ex *Lipenio* (d) Tom. Theolog. I. pag. 334. a. 391. b. 467. a. 689. a. Tom. II. pag. 14. b. & 129. b. Unde cum reliquis anonymis collatio, cui lubet ac vacat, fieri possit.

(a) Symbola Flensburgo-Molleriana.

Sub HARMINII de MOSA nomine prodierunt 1. Gespräch vom Politischen Hoff-Calvinisten *D. Leonhardi Hutteri*, Wittenbergischen *Theologi*, gedruckt zu Eisenstatt / (*i. e.* Schmalkalden) durch *Bonaventuram Felinum* (*i. e. Wolfgang.* Kätzeln) *Ao. 1614. in 8vo. Quod scriptum postea confutavit Hutterus* in der umständigen und gründlichen Wiederlegung des heillosen und verworrenen Gesprächs *Harminii de Mosa*, so er wider den *Calvinistam Aulico-Politicum Alterum*, zu Beförderung der auff Calvinischem Schlag gerichteten Brandeburgischen *Reformation* ausgefertiget *ed. Witteb. 1615. 8vo. Sed vindicavit Colloquium suum resecta ficititii nominis larva* (*quam Hutterus in præfatione* der Widerlegung *ei jam detraxerat*) *Hermannus* Fabronius *in Concordia Lutherano-Calvinistica*, oder Vereinigung der Lutheraner und Calvinisten / darin zugleich enthalten eine Wieder-Antwort auf *Hutteri* Wiederlegung des *Harminii de Mosa ed. 1615. 8vo.* 2. *Responsa Eucharistica*, oder 100. *Argumenten* und Antworten vom Abendmahl 3. *Apodioxis* oder bescheidene Abweisung der genanten *Motiven Hutteri*, weswegen er dem ungenanten *Calvinischen Dialogisten* nicht mehr antworten wolle. Eisenstatt 1615. *in 8vo. Tria hæc scripta pro suis agnoscit* (*quem supra jam indicavi*) *Hermannus FABRONIUS*, *Pastor Eschwegensis in Hassia*, *in Concordia Lutherano-Calvinistica p. 110. seqq. Refert ibidem nomen suum Gentilitium esse* Moseman / *tributum sibi postea à Præceptoribus cognomen* Fabri *ab opificio paterno derivatum*

tum, quod ipse tandem post impetratam laurum Poëticam cum altero Fabronii *commutarit. Causam mutationis huic Disticho inclusam exhibet:*

Qui Faber ante fuit, nunc fit Fabronius Idem;
Dum factus studiis est faber Aonius.

Mentionem frequentis hujus Cognominum mutationis ab eo factæ injicit etiam Hutterus in præf. der Wiederlegung / *ubi etiam Apostasiæ à Lutheranismo ad Calvinismum eum accusat, quam Fabronium l. c. negasse, & se a teneris in Reformata Religione educatum esse, affirmare video. Fatetur autem se à Studio Juridico ad Theologicum defecisse.*

(b) Extract. Aus D. Leonharti Hütteri beständiger und gründlicher Wiederlegung/ des heillosen und verwornen Gesprächs *Harminii de Mosa* und *Gregorii* Brandenburgers / welches wider *D. Hutteri Calvinistam Aulico-Politicum Alterum*, von einem Lichtscheinenden *Cavini*schen Priester in Niederhessen unlängst ausgesprengt worden. *Edit. Wittenbergæ, 1615. in 8vo. Et quidem, præf. ad Lect. ita inter alia Beatus Hutterus.*

Solch mein treuhertzig Schreiben / hat ein *Calvin*'heßischer Priester / itziger Zeit Pfarr-Herr in Niederhessen zu Eschwig an der Werra / nicht weit von Schmalkalden/durch die Hechel zu ziehen sich zwar gelüsten lassen / aber so viel Redlichkeit in seinem Hertzen nicht gehabt daß er seinen Nahmen/ wie einem Biedermann / sonderlich einem *Theologo* wol anstehet fein richtig an Tage gegeben hätte / sondern hat ihme belieben lassen/nicht allein seinen / sondern auch des Druckers / und des Orts/ da seine Schrifft gedruckt/ Nahmen also zu verdrehen und zu verkehren / daß niemand wissen möge/wer solche Fledermaus ausgebrütet/ oder woher sie geflogen kommen. Dann die Stadt Schmalkalden / da der Drucker sich auffhält/muß ihme Eisen-Stadt heissen / vielleicht weil grosser Eisen-Handel sich daselbst finden solle: Der Drucker/ so von Licha neulich nach Schmalkalden sich begeben / mit Nahmen Wolffgang Käzel / muß diesem *Scribenten Bonaventura Felinus* heissen: Er selbsten nennet sich *Harminium de Mosa*, mit einem erdichteten und falschen Nahmen/nach Gewohnheit aller derjenigen / die das Licht scheuen/ und gerne in Finstern mausen. Nun ist diß nicht das erste mahl/ daß er sich seines Nahmens geschämet/und denselben verkehret / sondern hat sich solcher Kunst von Jugend auff beflissen. Dann zu Gemünde da er erstlich studiret/nennete er sich *Hermannum Fabrum* auff Teutsch Herman Schmidt. Hernach zu Marpurg / täuffete er sich selbsten *Hermannum Fabricium*: Und bald hernach / als er *laurum Poëticam* erlanget / *Hermannum* Fabronium. Und wiederum in einem von ihm ausgegangenen Teutschen Tractätlein / nennete er sich *Hermannum Fabronium, alias* Moseman. Item kurtzverrückter Zeit hat eben dieser *Scribent* wider die Gießische *Theologen* einen *Dialogum* oder Gespräch lassen ausgehen/ *de antiqua fide Hassorum*, da er sich *Erasmum Sabinum Hohfnerum* nennet / welche Wörter wo sie *evolviret* werden / geben sie *Hermannum Fabronium Hessum.* Was nun von so vielfältigen Veränderungen oder Verkehrungen des Nahmens zu halten ꝛc. — — — — — — — — — — — — — *& post pauca*: Welche Unbeständigkeit sich auch in der Religion / bey diesem Heßischen *Scribenten* befindet. Denn da er zu Mar[-]purg erstlich studirte war er gut Lutherisch/ und schri[e]be etliche *Epigrammata* und *Anagrammatismos*, der[en] *Centuriam alteram* er auch *Rectori Magnifico, & Pr[o]fessoribus omnium facultatum* daselbsten / und also au[ch] den *Theologis Lutheranis* zu Ehren und schuldige[r] Danckbahrkeit / durch offenen Druck zugeschrieben und also auch hiedurch zu derselben *Confession* sich offen[t]lich bekennet. Dessen aber ungeachtet / sich bald he[r]nach gewendet/und zu *Cassel* dem *Calvinismo* beyzupflic[h]ten angefangen / auch durch solche *Apostasiam* so viel e[r]langt/daß er erstlich zu einem *Con-Rectorat*, hernach aber zu einem Kirchen-Dienst/ und endlich nach Esc[h]wig befordert worden.

Nun lasse ich solche vielfältige *mutabilit*ät un[d] Unbeständigkeit an ihren Ort gestellet seyn / unnö[t]tig in *personalibus* mich länger aufhalten / ist algenu[g] daß wir nunmehr wissen / wer dieser *Harminius de Mo[sa]* sey/ nehmlich Herr Herman / Pfarrer zu Eschw[ig] in Niederhessen. Deswegen ich auch in folgend[er] meiner *Refutation* Schrifft/ ihn mit diesen seinem Tau[f-] Nahmen / und weil er ein *Poëta laureatus* ist / *honor[is] ergo*, Magistrum Hermannum, oder Meist[er] Herman nennen wil / umb seinen Zunahmen mi[ch] durchaus nicht bekümmernde / weil er selbsten desse[n] ungewiß und zweiffelhaftig ist. ꝛc.

(c) Excerpta Epistolæ Johannis Ga[…]meri d. 17. Sept. 1676. datæ.

Quod hactenus non responderim ad Tuas, bibliopolæ, quocum tua causa mihi negotium est, imputabis, non mutato affectui. Animum enim, ut par est, tibi servo memorem, ac semper sui similem. Bibliopolam disputationum coemendarum gratia adibam, simul ac literæ tuæ mihi reddebantur: qui mihi pollicitus est omnium disputationum, quæ hoc ac superiori anno hic habitæ sunt, indicem se mihi esse exhibiturum. Verum improviso præpeditus itinere stare suis promissis haud potuit. Nunc reducem factum protinus compellabo, ac hoc negôtium tibi, ut mones, conficiam. De *Schurtzfleischio* ita est, ut scribis, nec mirari satis primum potui intempestivum ac invidum de doctissimo tuo de *Scriptoribus Anonymis & Pseudonymis* tractatu hujus viri judicium. Verba ejus plena acerbitatis huc referre operæ pretium duco. Quippe disputationem ipsam, quantum etiam laboraverim, comparare Tibi non possum. Verba sic se habent: *Hermannus Fabronius Mosemannus hist: Moscov. c.13. (de Scriptoribus rerum Moscoviticarum loquitur) qui quemadmodum interpretandus sit, & quæ scripserit, juxta cum ignarissimis scivit Vincentius Placcius. Qui cum tot ex abdito eruere nomina vellet, nec de viro hoc nec de operibus ejus præsertim Monarchia* Cæsarea, *& descriptione imperiorum, quid leviter cognitum habuit syntagm. Pseudon.* p. 205. Obtulit mihi sese commoda occasio cum ipso colloquendi eo ipso die, quo Tuæ Superiores de 1. Septembris (quæ, ita me Deus amet, 13. h. m. mihi redditæ primum sunt) afferebantur; proinde prævia salute animum Tuum officiosissimum illi prolixius explicabam, obnixe rogans, ut dissertatiunculæ de Rebelle *Stenkorazim* Tibi copiam faceret,

quo

„quoniam hanc impense desiderares. Percussit „illico animum, omisso gratiarum actionis ac re„salutandi officio me rogat ut sibi jurato crede„rem, quicquid factum esset, culpa sua non es„se factum. Detulisse ad se, ait, *Johannem Justum* „*Martium*, qui in illa disputatione Respondentis „partes sustinuit scriptum tuum de *autoribus ano*„*nymis & Pseudonymis* & quæ de illo scripsisti, ex „eo recitasse. Quin imo efflagitasse, ut, quum „præter meritum istum insectareris, se vindica„ret ab istis injuriis ac innocentiam suam defen„deret, ne Tibi cresceret animus ac, si ille ta„ceret, meruisse videretur. Annuisse proinde „petitis discipuli sui & cum certior factus esset, „commentarium tuum noviter editum inter do„ctorum manus versari acriter, obviam ivisse „justo qvodam dolore commotum sinistræ tuæ „opinioni, ac notum fecisse erudito orbi, quæ„nam sibi undiquaque struerentur insidiæ & qui„bus cum ingeniis sibi esset colluctandum. Te„stari interea Deum, semper honorificam tui „mentionem se fecisse, & non æstimare tantum „sed & venerari submisse imcomparabilem tuam „eruditionem; nec inique te interpretaturum, „quæ in publica officii dignitate constitutus pro „conservanda honesti nominis fama regerere „fuisset coactus. Non enim se meminisse, quod „ansam lædendi ullo modo Tibi præbuerit, ex„indeque sibi in animo fuisse, Te adversarium „sibi deligere & cum Te injuriam hanc expostu„lare. Ad quæ ego paucis respondebam Dnum *Schurtzfleischium* Tibi videri injuriam facere, si existimaret, Te ex odio quodam aut maledicendi studio *Oldenburgeri* verba adduxisse; Tibi perinde esse, quid Oldenburgerus sentiat, quin imo, ut mea ferret ratio propterea illius verba Te in medium protulisse, ut indicares, quam ineptum plane ac præposterum pro more suo ac insano cavillandi cacoethe de tanto Viro protulisset judicium. Si quisquam esset, qui prodesse cupiat quam plurimis & minime alienem lædere, in his, ut Comicus inquit, nomen Te tuum profiteri. Verum ille, non aliter se hæc verba interpretari posse, quam animi calumniandi cupidi documenta instabat. Primum enim ad *Geisleri* judicium te provocare, qui tn. ex Oldenburgero illud exscripsisset, postea ipsum Oldenburgeri testimonium te adducere, ut non tantum referre sed approbare tam rudi hominis, qui lucem fugit, judicium videaris. Quicquid tn. hujus fuerit, sese veteris offensæ memoriam ex animo evulsisse prorsus ac exstirpasse, nihilque magis in votis habere, quam ut rebus & factis Tibi demonstrare pietatem suam posset. P. S. Imprimetur propediem dissertatio de Rebelle *Razin*, promisitque Dnus *Schurtzfleisch*, illa verba, quæ te attinent, sese altera editione omissurum. Indiculum disputationum proxime tibi mittam, inde, quæ tibi placebunt, asterisco notabis, mihique remittes indiculum, ut commoda occasione, quæ hisce nundinis se offeret forsan, ad Cl. *Thomasium* perferri possint. Vale. Dnus *Dosius* per me interpretem se Tibi commendat enixe.

(d) Lipenius Biblioth. Theolog. T. I. p. 334.

Fabronii Seraphina Fides *Christianorum*; das ist: vom einigen Wesen Gottes Englischer Glaube der Christen. Schmalkalden 4. 1616.

Ibidem pag. 391; Fabronii Concordia Lutherano-Caviniſtica. Oder: Vereinigung der Lutheraner und Calvinisten. Schmalkalden 8. 1606.

Ibidem p. 467. Fabronii Bekehrung der Juden *Rom. XI.* Franckf. 4. 1624.

Ibidem p. 689. Fabronii Beschreibung der Göttlich. Lehren vom wahren seeligmachenden Glauben. Cassel 4. 1607.

Ibid. Tom. II. *pag. 15. Fabronii* Verandwortung des Gesprächs vom alten Glauben in Hessen so in D. Menzers *Collation* wiederfochten ist. Cassel *4. 1608.*

Ibidem pag. 129. Fabronii Concordia Lutherano-Calviniſtica Teutsch. Schmalkalden *8. 16.6.*

(e) Epistola M. Johannis Gothofredi Olearii ad Dn. Christianum Weise, Sal. à Salutari.

En Tibi, Clariss. atque Excellentissime Vir, Domine, Fautor atque Amice æstimatissime, Evenianæ Dissertationis *Titulum, pro* Nobiliss. Dno. L. V. Placcio, Viro, de Rep. literaria multis modis celeberrime merito:

D. O. M. A.

Enodatio Quæstionis controversæ Theologicæ *an in causa Religionis Scripta Anonyma aut Pseudonyma sint probanda aut toleranda? Nugacissimis Hermanni Fabronii Strophis opposita, & Exercitii publici loco in Illustri schola Hallensi proposita præside Mag. Sigismundo Evenio, Rectore, Respondente Christophoro Pyrlæo, Hallense Saxone ad d. 31. Maji horis ante & pomeridianis Ao. 1616. Halæ Saxonum, typis Petri Fabri, impensis Joach. Krusicken Bibliopolæ.*

Constat integra Disputatio quaternionibus saltem tribus. *Methodi ratio ita disposita, ut principio taxet Schema Spiritus Calviniani, quo fine scil. Calviniani ludant scriptis anonymis. Scripta anonyma non simpliciter reprobat. Filiis lucis, circa sacra, non convenire asserit, sed tenebrarum, veritatem abnegantibus & scandalo infirmos lædentibus atque veritatis hostes. Agit porro de fructu anonymæ scriptionis noxio. Ait, scriptores tales esse cauteriatæ conscientiæ, suspectæ item doctrinæ, infames, in posteros injurios: Latere sub hoc operculo libidinem conviciandi. Auditoribus verbi divini maxime existere damnosos Declarat præterea, nomenclaturæ primæ contraria isthæc scripta, & legibus tam divinæ quam humanis, & Antiquitatis Testimoniis atq; factis s. exemplis, ut & Neotericis sanioribus e. g.* Lutheri *imo domesticis quoq; testimoniis*, Bullingeri, Boguini *&c. Addit deniq; humilitatis causa nemini mentiri atq; fallere concessum. Tantum.*

Autor ipse, meritis in nostram nonsolum Scholam, sed & alias, Magdeburg. Gothanam, Ratisbonensem, &c. quibus præfuit, insignibus inclaruit, scriptisq; Theologico-Philosophicis docte limatis, quorum, si desideretur catalogum, lubens nectere possem & vellem. Dissertationem memoratam de Anon. *nullibi amplius reperio & nisi ex*

si ex insperata sorte compacta cum aliis miscellaneis ad me pervenisset nuper ignotæ rei cupido vix ulla mihi quoque fuisset. Quæso, quamprimum occasio suppetet, Nobiliss. Dn. Placcium obsservanter meo nomine Salvere jube. *Dignatus is* Abacum meum *exiguum honorifica vel frequentiore citatione nonnunquam* & erudita lima. *De quo alibi si* occasio foret Virum Doctiss. per literas compellandi. *Non paucos hinc indenotavi* Scriptores Anonymos & Pseudonymos, ab oculatissimo Viro non observatos. *Et quis omnia viderit! Bene vale & uti faves, favere perge*

Halis Sax. 1676. *III. Fer. Paschali.*

T. C. E.

addictissimo perpetuo

M. J. G. OLEARIO.

(1295) *Nicolaus* HARSTEINIUS. Sub personato hoc nomine editam *Responsionem Apologeticam ad Fabri Herciniani i.c. Jacobi Kelleri* Ajacem Ludov. CAMERARIO adjudicat *Symb. Normanniana. v. Hercinianus.*

(1296) Casparis HARTEVELTII nomine circumferri *vitam Martini Antonii Delrio*, Jesuitæ, scriptam credi a *Nicolao* SUSIO, Jesuita Brugensi, scribit *Valer. Andreæ* Bibl. Belg p. 697. Eandem Nicolai LANGEVELTII nomen prætendere, editam Antvverp. typis Plantinianis 1609. in 4to scribit *Alegambe* p. 357. *Fr. Svveert.* p. 582. inter scripta *Susii* neutrum nomen tangit. pag. 552. tamen *Langeveltium* memorat.

Langeveltii nomine editum à *Susio* hoc scriptum memorat *Sotwel* Biblioth. scriptorum Societ. Jesu. pag. 636. a. Harteveltium nominat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degvisez p. 562. Utriusque nominis personati meminit *Teissierius* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag 248. At *Drexelius* Aurifodinæ pag. 46. Hermannum LANGILLUM appellat, indicantibus *Marginalibus Normannianis.* LANGVEVELLIUM nominat Athenis Belgicis Franciscus *Swertius*, & *Freherus* Theatri viror. Eruditione Claror. Part. I. Sect. III. p. 351. a.

HARTMANN v. *Reinhold.*

(1297) Hartmuht von Cronberg. Sub eo nomine editum scriptum a D. *Martino* LUTHERO Germanice cum titulo: Christliche Ermahnung an die vier Bettel-Orden ex Ejus MSto asseritur in Rubrica ejusdem Scripti (a) (quod unius tantum est folii) & extat in tom II. Jenens. fol. 70. Collectorum autem à Sagittario Scriptorum Lutheri Germanicorum T. II. p. 84. 85. 86. quanquam contrarium elici posse videatur ex Missiva illa Lutheri ad Hartmuhtum quæ itidem extat tom. II. Jenens. fol. 88. & Editionis a Sagittario factæ tom. II. p. 116. 117—120. (b)

(a) Luther. Tom. II. Jenens. à Sagittario ed. pag. 84.

Folgende Christliche Ermanung an die vier Bettel Orden / hat D. Mart. seeliger Gedächtniß selbst (doch also / daß mans nicht mercken kan) gestellet / wie sein eigen Handschrifft ausweiset / (die allhie bey einer Ehrbahren Person zu finden) derhalben er auch unter eins andern Namen / nemlich Hartmut von Cronberg / freylich nicht ohn Ursach / hat lassen außgehen.

An die Bettel-Orden.

Lieben Brüder / Ich Hartmut von Cronberg / entbeut Euch den Bettel-Orden meinen freundlichen Dienst / mit hertzlicher Wünschung de[r] Gnaden Gottes.

Ibidem pag. Ich hab Euer Schriffte[n] zwo / eine an Käyserliche Majestät / die ander a[n] die Bettel-Orden gethan / mit großer Freude er[-] fahren und gelesen. Und dancke meinem Got[t] für die Gunst und Gabe / so euch gegeben ist an de[r] Erkäntniß der Christlichen Warheit / dazu auc[h] die Lust und thätige Liebe zu derselben.

(1298) *Bartholomæus* ab HARTWIS. Su[b] hoc nomine editos a *Bartholomæo* ANHORN *a[b] Hartwis*, Priores *quatuor Tomos Theatri Concionu[m] Sacrarum Topici*, super universam Theologiam de Deo cognoscendo & colendo, notant *Erudi[ti] Lipsienses* Supplem. Actor. Tom. II. sect. VII. p. 35[5] & ex ipsius Auctoris præfatione ad tomum V (Novem enim jam ejus Operis tomi extant edi[ti] Basileæ 1691. in 4to) rationes dissimulati nom[i]nis afferunt, vide lit. (a)

(a) Actorum Erudit. Lips. Supplem Tom. II. Sect. VIII. p. 355.

Cur quatuor priores partes sub nomine Bartholo[-] mæi ab Hartvvis, *nulla* Anhornii *mentione facta, ed[i]derit doctissimus Auctor, rationem ipse in præfatione a[d] lectorem quintæ parti præfixa reddit, quod, cum in Tu[r]gœa inter Pontificios ipse habitandum, sacra in eodem tem[]plo & suggestu cum sacrificulo peragenda, & pacta re[li]giosa observanda essent, suasu superiorum* Anhorn[ii] *nomen istis in oris passim decantatum supprimere, & ge[n]tilitium familiæ suæ nomen, sed obsoletum, & ante d[uo] fere secula oblivione sepultum,* Hartvvicorum [v.] Hartvvissorum *substituere voluerit, ne in manifestu[m] aliquod periculum incurreret, elenchum fortius in Pon[ti]ficios stricturus. Qua occasione simul originem nomi[nis]* Anhornii *exponit, observans circa annum Christi 14[..] Nobilem quendam, nomine* Martinum ab Hartvvi[s] vel Hartvvis, *in Rhætiam venisse, sibique prædium in summis Faliscienfium montium* Alpibus *comparasse, a[c] in iis satis splendidam domum exstruxisse, ac prope ea[m]* Platanum (eine Anhorn-Baum) *plantasse, quæ in arb[o]rem proceram & umbrosam brevi tempore excreverit; cujus umbra, cum diebus festis, favente cœli temperie, co[m]potationes vicini instituerunt, ab illa arbore ædium inha[bi]tatorem,* Martinum ab Hartvvis, *non nisi* Martinu[m] Anhorn *vocatum, idemque nomen etiam in posteros [de]rivatum fuisse.*

(1299) *James* HASOLLE. Ejus nomi[ne] allegantur a Thomæ *Hyde* in Catalogo Biblioth[e]cæ Bodlejanæ p. 324. a. tractatus duo:

(1.) *Fasciculus Chemicus*, or *Chymical C[ol]lections.* Londin. 1650. in 8vo.

(2) *Hermeticall Secrets.* Ibidem. Auct[o]rem indicat Hyde reducta Metathesi facile cor[]pare

parere *Eliam* ASHMOLE, cujus alia scripta recenset p. 46.

HAVAINUS v. *Gothardus.*

(1300) Johannis HAULETI vel HOWLETI nomine, scripsit *rationes, cur Catholici recusent adire Ecclesias Hæreticorum*, Lond. 1580. *Robertus* PERSONUS Jesuit. Anglus, docente *Alegambe* p. 415.

vide etiam *Sotwellum* Bibliothecæ Scriptorum Societatis Jesu. pag. 727. Suppresso nomine tantum editum scribit *à Personio* tractatum hunc *Witte in* diario Biographico suo ad d. 20. April. 1610. nulla Pseudonymi Hauleti facta mentione. Sub aliis personatis nominibus scripsisse etiam HOWLETUM, innuunt *Acta Erudit. Lips.* 1691. mens. Jan. p. 3. (a) Titulus libri, sub HOWLETI persona editi Anglicus ita sonat: *Reasons why Catholicks refuse to come to Protestant Churches.* 1601. 8vo vel ex allegatione *Hydeana*: *Discourse containining the Reasons why Catholicks refuse to go to Church, set out under the feigned name of J. Howlet.* Dovvay. 1580. 8vo h.e. *Discursus continens causas, quare Catholici recusant frequentare templa, editus sub nomine fictitio Johannis Howleti.* Duacii. 1580. 8. Atque ita hæc editio præfixum Hovvleti nomen suppositionis sat clare arguit, quæ Hydeo allegata ROBERTO PARSONIO, ut autori suo genuino vindicatur, Catal. Biblioth. Bodlej. P. II. p. 36. b. V. *Robert Parsonius.* Conf. P. I. p. 346. b. Quin & *Parsonius ipse*, se prodidit autorem præfat. Warnvvord. p. 2. b. Apolog. Hierarch. Ecclesiast. pag. 183. b. *Symb. Norm.*

(a) Acta Erudit. Anno 1691. m. Jan. pagina 3.

Personius (*Robertus, Jesuita,*) *varios libellos contra Elizabetham Reginam, ejusq; religionem, procul a fulmine in Gallia, Hispania, Italiave constitutus, exaravit, quorum aliqui fictitium Andreæ* Philopatoris, Hovvleti, Dolemanni, *aliqui verum, sed commodatum Cardinalis* Alani, *aliqui proprium* Personii *nomen præ se ferre dicuntur. (ab Eduardo* Gee *in introductione de vita Personii, præmissa Libello Memoriali de Reformatione Angliæ, quamprimum Pontificium Principem nacta fuisset, instituenda)*

(1301.) HAUSEN, *Henricus*: *Francois* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 563.

(1302.) HAY *Benedictinus*, Romanus: *Gaspar SCIOPPIUS* douteux: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 563.

(1303.) *Joannes* DE LA HAYE. Ejus nomine citantur à Thoma *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 324. *Triumphus Veritatis*, & alia aliquot Scripta. Addit autem Auctorem hunc alias appellari SEPINUM SERVIUM. Adde paginam 156. post N. col. a.

(1304-5.) HAYMO, *Episcopus Halberstadiensis.* Ei adscriptus

(I) *Commentarius in Epistolas Pauli* ab *Usserio*, in Bibliotheca Patrum sub REMIGII ARCHIEPISCOPI Lugdunensis nomine editus traditur à *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 383. à *Richardo* autem *Simone* dans l' Histoire Critique des principaux Commentateurs du Nouveau testament Cap. XXVI. pag. 366 (a) REMIGIO MONACHO Autodurensi asseritur, vide Monatliche Unterredungen 1693 p. 192.

(II) *Commentarius in Epistolam ad Hebræos Haymoni* tributus PRIMASIO restituitur ab Usserio apud *Caveum* loc. cit. p. 384. (b) Vide plura infra in Remigio v. Richard *Simonis* Hist. Critiq; du Nouveau Test. c. XXVI.

(a) Richardus Simon Histoire Critique des principaux Commentateurs du Noveau Testament Cap. XXVI. p. 366.

Il est donc hors de doute que ce Commentaire n'est point de S. Remi, Eveque de Rheims. *Quelques Critiques ont jugé qu'il est de Remi-Archeveque* de Lyon: *d' autres l' attribuent à un certain Remi* Moine d' Auxerre. Aubertin *qui est de ce dernier sentiment, l' a apuyé sur des raisons assez vraisemblabes. J'ay vû à la verité plus d' exemplaires manuscrits qui portent le nom de* Remi, *que celuy de* Haymo. *Il n'y a cependant aucune raison convaincante pour prouver qu'il n'est point de ce dernier, dont nous avons plusieurs Ouvrages sur l' Ecriture, & entre autres un* Commentaire sur l' Apocalypse. *Quoy qu' il en soit on ne peut nier, que ce recueil ne soit d' un homme qui vivoit dans le neuviéme siécle. Il compile selon la methode de ce tems-là les anciens Commentateurs, s' attachant au sens literal, & aux explications Theologiques.*

(b) Cave Histor. Litter. Script. Eccles. pag. 283. 384.

Cæterum Remigio *nostro ab* Usserio *ascribitur, & sub illius nomine in* Bibliotheca *prodiit*, Commentarius in Epistolas D. Pauli, *qui* Haymoni *vulgo ac potiori quidem jure tribuitur. De eo monet* Usserius *Commentarium in* Epistolam ad Hebræos *nec Remigii, nec Haymonis esse, sed* Primasio *deberi.*

HEBIUS v. *Iarræus.*

HEBRÆUS v. *Leo.*

(1306.) HECATÆUS MILESIUS dedit olim *Asiæ descriptionem*, quam tamen *Callimachus* apud Athenæum lib. II. cap. 28. NESIOTÆ cuidam tribuit. Verba sunt Clarissimi Gvilielmi *Cavei* p. m. in literis ad me olim datis Islingthon. prope Londinum 8. Iduum Decemb. 1676.

(1307.) HECATÆUS THASIUS. Sub ejus nomine citatur à *Gesnero* Biblioth. Univers. fol. 300. a. *Hexastichon* in 3. lib. Florilegii. Qvod tamen adscribi DIOSCORIDÆ, (sic ille nomen format) ibidem notat.

HECTOR v. *Mithobius.*

(1308.) HEDOUVILLE, le Sieur de: N---DE SALLO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 563. v. in Anonymis n. 1534.

HEDUUS v. *Leodigarius*.

(1308. a) Eitel Friederich ab HEERDEN. Sub hoc nomine prodiit Grundfeste des Heil. Römischen Reichs/ aus dem 8. Articul des Osnabrüggischen Frieden-Schlusses fürgestellt. Francofurt. 1663. in 8. Ejus scripti doctissimi auctorem fuisse Dn. Cancellarium Brunsvicensem, *Johannem* Schwartzkopff/ fama litteræque amicorum mihi narrarunt. Laudat illud etiam *Oldenburgerus* ad Instr. Pacis part. 1. disc. 12. §. fol. pag. 289. laudesque illius repetit pag. 3. p. 1. & pagina 30.

Ab aliis autem D. *Tobias Henrich* Heidenreich Consiliarius Saxo Gothanus, ac Consistorii Ducalis Præses. Verum illis illud abjudicat *Auctor* des Bedenckens über diese Grundfeste p. 1. 2. sententiam proinde mutavimus, & certiora ab honoratissimis præter hunc anonymum, amicis nostris, nobilissimis viris, D. *Franckensteinio*, D. *Thürmanno*, Domino *Deckherro*, Domino *Normanno* aliisque edocti, olim illustri Consiliario aulico Saxo Gothano *Rudolpho* AB HEIDEN opus suum restituimus. *Deckher.* de Scriptis Adespotis pag. 227. & *Witten.* Diar. Biograph. part. II. ad an. 1658.

Scriptum ipsum Germanico Idiomate conceptum *tribus Sectionibus*, quarum quælibet suis capitibus subdivisa est, distingvitur, paginas in universum complectens cum Additamentis 371. In Editione Francof. 1688. adjectus est index cum Actu Processionis & Propositionis factæ Ratisbonæ 1663. d. 10. 20. Januarii. De ipso scripto videsis judicium *Burgoldensis* ad Instrum. Pacis part. 3. p. 1. & 30.

(1309.) *Christophorus* HEGENDORFFINUS. Edidit *Demosthenis Orationes Philippicas* quatuor, & *Olynthiacam Secundam* latine factas, cum argumentis & Oeconomia dispositionis in singulas Orationes. Additæ sunt & sententiæ quædam selectæ ex singulis Philippicis. Prodierunt Haganoæ in 8vo 1535. apud Secerium. Hæc ex *Gesneri* Bibliotheca Universali fol. 166. a. quæ repetit *Frisius* pag. 144. 145. at Hieronymus *Wolfius* in Annotationibus ad Demosthenis Philippicam I. & ejus verba: καὶ ἀρχὴ ϛρατεύμασι versiones has potius *Philippo* MELANCHTONI adscribendas censet pag. 1278. Versionis hujus neque Melanchtonis nec inter Hegendorffini opera meminit *König.* in Bibliotheca sua Veteri & Nova pag. 384. & pag. 527.

HEGESIPPUS v. *Egesippus*.

HEIDELBERGENSIUM Theologorum nomine scriptum editum Theologicum vide supra Jacob. *Curæus*.

(1310) *Reinoldi* HEIDENSTEINII libros *de Bello Moscowitico* elegantissime & accuratissime scriptos dicit *Thuanus* lib. 73. Existimat vero aut ab ipso SAMOSCIO scriptos, aut potius ab Homine, latine scribendi peritissimo, qui eos, vel Samoscio dictante, aut saltem ipsius ex Commentariis exscripserit. Hæc *Symbola Rauschiana*.

HEIDENUS v. *Borrhomæus*.

(1311.) *Gottliebii* HELANDI, sive Heyland.

(I) *Explicatio Mystica in Canticum Canticorum.* 1624. tribuitur *Henrico* GEBHARDO, alias WESENER, Cancellario Altenburgico, à *Græsio* in Politico orientali.

(II) *Verisimilia Historico-Prophetica* eidem GEBHARDO adscribitur à Valentino *Alberti* Supplem. in Kromajeri Theol. Polem. Part. II. p. 598. Hucusque *Symbola Normanniana.* Vide *Witten.* Diarium Biograph. ad 29. April. 1653. De horum posteriori Scripto, & Examine Chronologico sic habet Samuel *Schelwig* in der Sectirischen Pietisterey andern Theil. Hamburg 1697. art. XI. pag. 161. Als D. Henrich Gebhard *Wesner*, Gräfflich-Reußischer Cantzler unter dem Nahmen Gottlieb Heylandes in verisimilibus Historico-Propheticis de rebus novissimis: Examine Chronologico, und vielleicht auch andern ausgegebenen Schrifften/ unangesehen er eben als Herr D. Spener feyerlichst protestirte / daß er mit Mund und Hertzen bey der Augspurg. Confession verbleibe (wie in der Leipziger Responso gemeldet wird ex Dedekenni Appendice pag. 480.) nichts desto weniger die subtile Chiliasterey ausstreuete/ ward ihm deßwegen die Absolution versaget/ und er vom Abendmahl abgewiesen. Porro est etiam penes me Philyra duorum foliorum in 4to hoc titulo Apocalyptisches/ doch politisches Bedencken / was die Evangelischen und protestirenden Chur-Fürsten und Stände des Heil. Römis. Reichs von dem jetzo zu Franckfurt am Mayn / wegen derer *bono titulo* inhabenden geistlichen Güter angestelleten *composition*-Tage zugewarten / und ihnen hingegen zu thun allerdings obliegen wil / wann anderst die teutsche *Libertæt* schuldigster Massen *vindiciret* und gerettet werden soll. Wolmeynende gestellet durch Irenæum Heyland. Gedruckt zu Stralsund bey Augustin Ferber / im Jahr 1631. quod contra Papam & Papistarum conatus tubam inflat eaque propter nomen occultat. Plura de illo v. Casp. Sagittarii Introduct. in Histor. Ecclesiast. p. 920. (a) quem excerptum damus. Adde quoque *Symbolam Mastrichtianam* sub lit. (b) repræsentatam.

(a) Casp. Sagittarius Introd. in Hist. Ecclesiast. pag. 920.

Aliter se res habet cum Henrico Gebhardo, *alias* Wesener *dicto, Dominorum Ruthenorum Cancellario qui sub M.* Gottlieb Heilandi *persona latens, Verosimilia Historico Prophetica de rebus in novissimo die eventuris*, *cum* Appendice verosimilium, *item* Coronidem expositionis Historico-literalis præcipuorum

cipuorum Oraculorum Propheticorum de die novissimo, *& plura scripta alia edidit: in qvibus causamChiliastarum aperte strenueque egit. Verum respondit ei, politissimæ doctrinæ JCtus*, Caspar Facius, *Consiliarius Saxo-Altenburgicus, in suis* Admonitoriis. *Et licet aliqua* Depulsio *Epistolica* Wesneriana *sit secuta, procul omni tamen dubio Faciana illa scriptio palmam obtinuit. Sed & postea Gebhardina scripta B. Noster* Gerhardus *singulari studio examinavit: cujus μελετήματα demum luci dedit Filius* Joh. Ernestus Gerhardus, *optimè non minus de Academia, qvam universa Ecclesia, meritus. Titulus ita habet:* Tractatus Theologicus, in qvo præcipua Chiliasmi fundamenta solide destruuntur, pariterque de Gog & Magog, item de Universali Judæorum Conversione uberius differitur.

(b) Symbola Mastrichtiana.
Henr. Gebhardus Wesenerus.
Comitum Reussicorum Cancellarius.

Virum Pietatis & justitiæ amantissimum, vocat Johan. Wilhel. Petersen, *in nube veritatis, lib. III. pag. 74. addit: Hic sub nomine M. Godlieb* Heiland *plurima scripta edidit Millenarium regnum Apocalypticum & resurrectionem primam ad regnum illud luculenter confirmantia: Vidi*, pergit, *ipsius manuscripta nuperimè mihi communicata, in quibus omnia Secundum ordinem conspirantia legi una cum literis mutuis cum B. Dom.* Gerhardo, Balthasaro Meisnero *aliisque viris celeberrimis hac de re institutis, qui ipsius diligentiam summam, in rebus vero propheticis exiguum lumen confessi sunt. Quæ Caspar* Facius *opposuit tanti non sunt, quanti illa æstimat iniquus rerum æstimator* Pfeiferus *in Antichiliasmo suo &c.*

(1312) *Daniel* HEINSIUS Conjecturas *in Simplicium* & in *Epicteti* Enchiridion edidit pro suis, quæ sunt NANSII. Vide *Salmasium* in Præfatione in Simplicium & ex eo *Almeloveen* in Syllabo *Plagiariorum p. 189.*

(1313) D. HEISTER. Edidit Coloniæ *Suffraganeos Colonienses*, ibidem recusos 1670. Scriptum illud ad *Joannem* GROTHANS Jesuitam Germanum Westphalum Auctorem refert *Sotwel* in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu pag. 458. a. vide etiam *Wittenium* in diario Biographico ad A. 28. April. 1669.

(1314.) *Balduini* HELENOCEI. Doctoris Theologi nomine prodiit Vera ac Sincera *Sententia de immaculata conceptione Deiparæ Virginis*. Ejusdemque cultus festivi objectis, in qva ad Trutinam Bullarum Apostolicæ sedis appenditur & examinatur. Scriptum hoc asserit *Gio. Lodovico* SCIONLEBEN Academico Gelato la Visiera alzata Hecatostes num. LVIII. p. 63. his verbis.

LVIII. GIO: LODOVICO SCIONLEBEN. Archidiacono del Gragno, Dottor Teologo Accad. *Gelato*. Antagonista per la purissima Concettione della Santissima Vergine Soggetto dottissimo delle cui opere si fa mentione nelle *Memorie* degli *Accademici Gelati di Bologna* pag. 181. diede a leggere questa degna Opera.

BALDVINI HELENOCEI DOCTORIS THEOLOGI. VERA AC SCINCERA SENTENTIA de Immaculata Conceptione Deiparæ Virginis. Ejusdemque cultus festivi Objectis, in qua ad Trutinam Bullarum Apostolicæ Sedis appenditur, & examinatur.

Synopsis historica de eadem Conceptione F. Marcelli Siderei Cyriaci Opusculum extemporaneum Luci datum sub velo hominis Diaphano cum licentia superiorum. Salisburgi Typis Melchioris Haan Typographi & Bibliopolæ Anno M. DC. LXVIII. 4.

(1315.) HELINANDUS vel HELINALDUS, aliis ELIMANDUS, ELINANDUS, HELMUNDUS, vero nomine: *Guilielmus de* CONCHIS quænam scripserit, v. *Carol. de Visch*. Biblioth. Cisterciens. p. 140. & seqq. & *Hallervord*. Spicileg. p. 84. *Voss.* de Hist. Lat. l. 2. c. 55. p. 445. utrisque citatos, & *supra*, in voce *Guilielmus de Frigido Monte*.

(1316) HELIOCANTHARUS BOREALIS: *Michael.* SENDIVOGIUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 563.

(1316. a) HELIOPHILUS *a Persis, Disquisitio de Helia Artista Theophrasteo*. Sub illo nomine nemo alius latet, quam *Raphael* EGLINUS Theologiæ in Acad. Marpurgensi Professor, Disputat contra duos Jesuitas Hagesium & Pererium de principiis metallorum. vid. apud Ant. Gunth. Billich. Archiatr. Oldeburg. lib. I. c. 4. p. 43. obs. & parad. Chymiatricorum. Titulus integer libri sic habet. *Disquisitio de Helia Artista Theophrasteo, in qua de Metallorum transformatione, adversus Hagesii & Pererii Jesuitarum opiniones, evidenter & solide differitur, auctore* HELIOPHILO PERCIS philochemico. Marpurgi, ex Officina Hutvvelkeri clɔ Iɔ CVI. 12.

(1317) HELLADII Besantinoi nomine quæ extat *Chrestomathia*, PHOTII potius dici meretur judicante *Bibliotheque Universelle* de l'anné 1687. tom. 4. p. 449. (a)

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687. p. 449. 450.

II. Ἑλλαδίου Βησαντινόου Χρηστομάθεια, Helladii Besantinoi Chrestomatia, cum notis J. Meursii: *C'est le titre du dernier ouvrage renfermé dans ce volume. On y voit le texte d'* Helladius, *ou plûtôt de* Photius, *avec une version Latine à côté, & à la fin des remarques de* Meursius. *Cet Helladius a eté un Grammairien Egyptien de la ville d'* Antinous, *& il a vecu du temps de* Licinius *& de* Maximien. *Il avoit fait divers ouvrages qui se sont perdus, & dont on peut voir les titres dans les notes de Meursius. Mais il avoit entre autres composé quatre Livres de* Chrestomathies, *dont il ne nous reste que quelques extraits que Photius en avoit faits, & qui ne sont pas même entiers. Pour faire entendre ce que c'étoit que cet ouvrage, il ne faut qu'expliquer le mot de* Chrestomathie, *sur lequel Meursius n'a rien dit.* * *On doit donc savoir que les Grecs, en lisant un livre, avoient accoûtumé*

coûtumé de marquer les endroits qui leur plaisoient, ou qui renfermoient quelque chose de considerable par un χ qu'ils mettoient en marge, & qui signifioit χρηστὸν, c'est à dire, utile. *Ensuite ils decrivoient tous ces endroits, & en faisoient des recueils qu'ils appelloit χρηστομαθείας,* recueuils de choses utiles. *Tels sont les* recueils de Jean Stobée *que nous avons encore, & tels étoient les quatre* Livres de Chrestomathies d'Helladius.

(1317.α) HELMSTADIENSIS Academiæ Prorectoris nomine quod prostat *Programma* Funebre in laudem illustris Domini Herm. *Conringii*, conscriptum esse a Domino *Melchiore* SMIDIO, docemur in Syntagmate Epistolarum Conringii ed. Helmst. 1694. in 4to ubi Excerpta ex hoc Epigrammate, sub Smidii nomine præfixa, leguntur catalogo operum Conringianorum.

(1317. β) HELMSTADIENSIS ACADEMIÆ nomine extat quoque in folio *Lessus*, Serenissimo Principi ac Domino, D *Augusto Friderico Duci Brunsuicensi* & *Luneburgensi* Consecratus, cujus Auctorem, celeberrimum *Henricum* MEIBOMIUM constituit *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia XII. p. 15. (a)

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia XII. p. 15.
Academia Julia, quæ est Helmestadii. *Brunsuigæ Literis Christophori Frederici Zilligeri in fol. Se non erro questi versi Latini à nome di quell' Accademia furon composti du Signor* Enrico Meibomio, *insigne Medico, Istorico, e Poeta, e mio carissimo Amico.*

(1318) Der Helmstädtischen Theologen gründliche Wiederlegung des unwarhaften Gedichts Statii Buscheri von dem Crypto Papismo Novæ Theologiæ Helmstadiensis in 2. Theile. Luneb. 1641. in 4to. Auctorem agnoscit *Georg.* CALIXTUM, cujus famam præ aliis læserat Buscherus. Hæc *Symbola Flensburgo Molleriana.*

(1319.) *Jonathan* HELOSIUS edidit (1) Groningæ 1649. in 8vo. *Stewartum ἐλεγχόμενον* (11) *Hyperaspisten*, sive, Epistolam Nathanaelis *Agamenii* Frisii ad Cl. *Salmasium*, de novis quibusdam deliramentis & portentosis hæresibus Adami Stevvarti Philosophi Leidensis. Gron. 1651. 8. Scripta hæc a Samuele *Maresio* in *Voetiana* Præfatione Biblioth. studiosi Theolog. plagulæ xxxx nam folia non sunt numerata fol. 9. col. a. xxxx xxxx fol. 5. col. a. & fol. 3. a fine col. a. cum addendis in fine subjectis. In *Catalogo Scriptorum* ejus inserto, libro cui titulus: Effigies & vitæ Professorum Academiæ Groninganæ & Omlandiæ pag. 156. hæc leguntur. ao. 1649.

Pro Maresio eodem anno editus est Stevartus ἐλεγχόμενος, sive Jonathanis Helosii Gallo-Belgæ Spongia destinata acerbissimo ac convicioso libello, qvem nuperrimè sub hoc titulo: Addenda delenda *&c. emisit Adamus Stevartus, Philosophus Leydensis, ad hos suos qvatuor errores capitales propugnandos; 1. Qvod idem homo unus & vivus possit esse simul præsens multis in locis à se mutuo magna intercapedine separatis. 2. Qvod nulla detur notitia Dei naturaliter omnium mentibus insita. 3. Qvod justitia Originalis non fuerit naturalis in primo homine. 4. Qvod peccatum originale non sit naturale, seu subjecto debitum vi generationis ordinariæ ex Adamo post peccatum.*

Pag. 159. Anno 1651. *pro Maresio iterum prodiit hoc anno Jonathanis* Helosii *Hyperaspistes, sive Epistola Nathanaelis* Agamenii *Frisii ad illustrem Virum Claudium Salmasium, de novis qvibusdam deliramentis & portentosis hæresibus,* Adami Stevarti *Philosophi Leydensis, Speciminis ergò breviter enotatis, ex illius convicioſissimo & famoso libello, qvem nuper propiis sumptibus* suppresso nomine Urbis & Typographi, *atque ut ajunt, contra expressum Superiorum suorum interdictum, sub titulo* ignorantiæ Elenchi Maresianæ, *emisit adversus Samuelem Maresium, Theologiæ Professorem Groningæ; Qua occasione ejusdem Maresii orthodoxia, adversus Stevartianas & recentissimas Ultrajectinas criminationes, obiter vindicatur 8vo.*

HEMLINGTHONUS v. *Gvaltherius.*

(1320) *Felix* HEMMERLEM sive HEMMERLIN, aliàs quoque vocatur MALLEOLUS, observante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 328. qui ejus nomine allegat *variæ Oblectationis Opuscula.*

(1321) Theodori HENETI nomine *Relationem de Decreto interimistico* editam a *Matthia* FLACIO *Illyrico*, notavimus ex Rechenbergii dissertatione ao num. 1729. β in Anonymis lit. a. quo Lectorem remittimus.

(1322.) HENRICI VIII. Regis Angliæ, *Assertionem VII. Sacramentorum, contra Dr. Martinum Lutherum* Romæ 1543. in 4to *Joannis* FISCHERI opus esse vel solius, vel maxima ex parte, scriptum reliquit *Sanderus*, de Schismate Anglicano, lib. I. ad A. C. 1535.

Addit *Diecmannus* pag. 122. cujus verba aliter se habent atque hic referuntur. Conf. *Bell.* de Script. Eccles. pag. 309. 310. Librum hunc non tam adolescente Rege, quam exercitato quodam Theologo dignum judicat *Struchius* Differt. Juris Public. I. th. 18. pag. 24. nominatque *Thomam* MORUM & FISCHERIUM ROFFENSEM Auctores Scripti hujus creditos; Quibus ERASMUM *Roterodamum* superaddit D. *Korthold*, de Variis S. Scripturæ Editionibus Cap. XV. num. 27. pag. 284. (a) At ipse *Lutherus* Edoardum LEUM scripti hujus parentem censet, Tom. III Altenburg. pag. 686. & Tom. II. pag. 189. (b) quanquam *Erasmus* ab ipso Rege profectum credat apud Kortholt loc. cit. At Joh. *Launoy* libro cui tit. Regia in matrim. potestas hæc habet *Henricus* Angliæ Rex, seu *Johannes Roffensis* Episcopus sub illius nomine, citante MSC. *Symbola Schraderiana.*

(a) D. Korthold de Variis S. Scripturæ Editionibus Cap. XV. n. 27. p. 284.
Erasmi *antagonistam, auctorem fuisse suspicatu libri sub Regis Henrici IIX. nomine contra se editi, quem ab aliis ipsimet* Erasmo *fuisse tributum, ex hujus Episto l.*

ra liquet ad Georgium *Saxoniæ Ducem* , *quæ legitur* *operis Epistolici libro XIX*, *p. 686. ubi tamen* Erasmus, Ego nunquam dubitavi , *scribit*, quin ille libellus Serenissimi Regis Angliæ, ipsius, cujus habet titulum, ingenio Marteque, quod ajunt, sit elaboratus. *Sed* Bellarminus *de Scriptor. Eccles.* Joannem Fischerum , *Episcopum Roffensem* , *libri istius parentem credi testatur.*

(b) Lutherus Tom. II. à Sagittar. edit. pag. 189.

Es meinen viel / König Heinrich habe diß Büchlein nicht selbst gemacht. Da liegt mir nichts an/ es habs König Heinz oder Kunz/ Teuffel oder die Hölle selbst gemachet. Wer läugt der ist ein Lügner/ darum fürcht ich ihn nicht. Mich dünckt wol/ König Heinrich habe ein Elle grobs Tuchs oder zwo dazu geben/ und der gifftige Bube Leus der wider Erasmum geschrieben hat/ oder seines gleichen / habe die Kappen geschnitten/und mit Futter unterzogen. Aber ich wil sie ihnen außstreichen/und Schellen daran schürtzen/ob GOtt will.

HENRICUS v. *Julius.*

(1323.) HEPHÆSTION, *Eutychius: Bonaventure* SCHMID OU VULCANIUS. *Baillet* leguisemens des Auteurs p. 330. & in Catalogo pag. 563.

HERACLEOTA v. *Marciani.*

(1324.) HERACLIDES *Alexandrinus* Episcopus. Ejus nomine *Hyde* citatur in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 330. b. *Lausiaca Historia* dicta *Paradisus* sive *vita Sanctorum Patrum* , quem & PALLADIO tribui ibidem notat Thomas Hyde, vide post L. p. 30. (a) Judicat autem *Vossius* de Hist. Græc. Lib. II. C. XIX. p. 256. (b) Historiam Lausiacam constare duobus libris, quorum alter sit HERACLIDIS alter PALLADII, cum quo facit etiam Guilielmus *Cave* Hist. Liter. Scriptorum Eccles. p. 205. (c)

(a) Thomas Hyde Bibliothecæ Bodlejanæ. *p. 31.*

De Mundo *Dialogi tres. Par. 1642. P. I.* 15. *Art. Seld.*

Ratio Villicationis suæ , de Medio Animarum statu. *Par. 1653. 8. &c.*

Institutiones Theologicæ, *super fundamentis in Peripatetica Digbæana jactis*, *exstructæ*; *2 tomis*------ *652. 8vo.*

Institutiones Peripateticæ , *ad mentem K.* Digbæi. *Lond.* 1647. *8vo.*

Appendix Theologica , *de* Origine Mundi. *Ibid.*

Sonus Buccinæ, *seu de Virtutibus Fidei & Theologiæ*, *de Gratia*, *& libero Arbitrio. col. Agr. 1659. 8.*

Euclides Physicus , *seu de Principiis naturæ Stoecheiodeas. Lond. 1657. 8vo.*

(b) Vossius de Histor. Græc. Lib. II. Cap. XIX. p. 256.

Palladii *ætate simile etiam argumentum tractavit* Heraclides Origenista ; *is quem solitarium degere solitum scribit* Georgius Alexandrinus *in* B. *Chrysostomi vita. Videtur autem liber*, *qui Palladii nomine legitur*, *conflatus esse ex duobus* ; Palladii *uno* , *altero* Heraclidis ; *seu Palladius illum Heraclidis* , *seu Heraclides*, *illum Palladii suo inseruerit libro* , *inditaq; alteri adjecerit. Suspicionem hanc injicit*, *quod præfatio gemina* , *una Palladii*, *altera Heraclidis* , Lausiacis *præmittitur. Adde quod in quibusdam libris vitæ illæ Palladio*, *in quibusdam Heraclidi tribuantur. Heraclides autem librum suum inscripserat* Paradisum. *Unde prima editio Palladii* , *quæ cura* Jacobi Fabri *Stapulensis Parisiis prodiit* , *non Palladii nomen præfert*, *sed titulum habet* , Heraclidis Paradisus. *In quo editor MSi fidem est secutus. Imo &* Vincentius Beluacensis *in* Speculo Historiali, *&* Petrus à Natalibus *in* Catal. Sanct. *similiter appellant. Vide* Rosvveidi *prolegomena in Vitas Patrum.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast.

Scripsit librum, Paradisum *dictum*, *seu de Vitis SS. Patrum. Iste titulus in nonnullis Codicibus* Historiæ Lausiacæ *præfigitur : ac nominatim prima Historiæ hujusce editio à* Fabro Stapulensi *Paris. 1504. adornata*, *Palladii nomen non præfert*, *sed titulum habet*, Heraclidis Paradisus. *Adde* , *quod præfatio gemina Historiæ Lausiacæ præfigatur : quarum primam Heraclidis esse nullus fere dubitat. Suspicatur igitur C. L.* Vossius, (*cujus sententiam & nos amplectimur*) *Historiam Lausiacam ex duobus conflatam esse libris*, *Palladii uno* , *altero Heraclidis. Unde factum est*, *ut in Codicibus MSS. modo hujus* , *modo illius nomen præferat.*

(1325.) HERACLIDES quomodo cum HERACLITO confundatur v. in *Rhod.* num. 51. adde *Jonsium* Histor. Philosoph. l. 1. cap. 2. pag. 12. & l. 2. cap. 11. ad 30. Heraclides diversos recensentem.

LI. Scav. 27.

HERACLIDES Ponticus HERACLITUS putatur. De Heraclide *&* Heraclitis *vid.* Voss. *in opere de Historicis Græcis doctissimo. lic. 9. & 20. l. 2. cap. 7. & cap. 19. ubi* PALLADII *nomine aliqua* HERACLIDIS ORIGENISTÆ *circumferri docet. Adde lib. 3. pag. m. 373. & lib. 4. pag. 514. 515.* Scavenius *hic* Leonem Allatium *quoque citat*, *quem vide.*

Adde *Olearium* ad Leonem Allatium de Scriptis Socratis dissert. hab. Lips. *1696.* §. II. eos distinguentem & de libro quidem præsertim inscripto: ἀλληγορίαι ὁμηρικαί, quem latine versum sub Heraclidis Pontici nomine edidit Gesnerus 1544. Dubitant Eruditi, cuinam adscribendus sit? Pontico abjudicant plerique. Vide *Colomesium* dissertat. de Scriptis dubiis num. XXVII. *Menagium* Anti-Baillet. tom I. p. 42. (a) qui in Notis ad Diogen. *Laert.* lib. V. Sect. 87. pag. 226. (b) Heraclito cuidam assignare mavult. Eadem est sententia Lucæ *Holstenii* de Vita & Scriptis Porphyrii cap. VIII. p. 44. (c) Addo

notas

notas marginales & hic *Diecmannianas* (d) & legendam Homonyscopium Jo. *Molleri* p. 44. 308.

(a) Menage Anti Baillet T. I. p. 42.
Monsieur Baillet à *la page 458. de son troisiéme Tome parlant des Traductions de* Conrad Gesner, *dit que Conrad Gesner a traduit le livre des* Allegories d' Homére *par* Héraclide du Pont. *Mr. Baillet a fait la méme faute en plusieurs autres endroits de son livre.*

Ce livre n' est point d' Héraclides Ponticus, *quoyqu' il soit imprimé sous son nom. Je l' ay montré dans mes Observations sur* Diogene Laërce, *à l' article d'* Héraclides Ponticus.

(b) Menage in notis ad Laertium lib. V. pag. 226.
Exstat hodie sub nomine Heraclidis Pontici *liber* Ἀλληγορίαι Ὁμηρικαὶ *inscriptus, quem* Gesnerus, *qui eum vertit, nostri* Heraclidis Pontici *genuinum esse fœtum existimat; atque olim* Λύσεων Ὁμηρικῶν *inscriptum. Sed eum falli constat: siquidem in eo libello mentio fit multorum qui post Heraclidem Ponticum vixerunt, ut* Arati, Callimachi, Aristotelis, Apollodori, Crateris, *ejusq; discipuli* Herodici *& aliorum. Fuit & alter* Heraclides Ponticus, qui Caji, Claudii, & Neronis *temporibus vixit, de quo* Suidas *in* Ἀπίερως, *& in* Ἡρακλείδης. *Et tertius, Historicus, cujus meminit* Stephanus *in* Ὀδησσός. *Secundi illius, vel tertii Heraclidis Pontici, esse illum librum, qui nunc inscribitur* Ἀλληγορίαι Ὁμηρικαὶ *existimabat* Vossius. *Ex Bibliotheca Vaticana Heracliti cujusdam libellus* περὶ ἀπίστων *prodiit nuper, opera* Leonis Allatii. *Existimabat vero vir ille doctus, non alium esse Heraclitum illum ab auctore Allegoriarum Homericarum. Idem &* Lucæ Holstenio *videbatur, qui ad* Porphyrium, *in Vita Pythagoræ, ita hunc Allegoriarum Homericarum Scriptorem ab Eustathio ad I. Iliados, pag. 40. editionis Romanæ, nec non in Scriptis Codicibus quibusdam, appellari testatur. Cæterum, operis Heraclidis Pontici de Homero meminit Plutarchus in libro* Quod non vivitur jucunde secundum Epicurum, *&* Dio *Orac. 53. citaturq; idem* Heraclides ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου *Eustrathio lib. III. Ethicorum Cap. I.*

(c) Holstenius de Vita & Scriptis Porphyrii Philosophi. Cap. VIII. p. 44.
Atq; exstant duo præclara in hoc genere opuscula: alterum quidem Heracliti *cujusdam, de* Homericis allegoriis. *Quod nescio qua de causa* Heracliti Pontico *adscribitur, reclamantibus præter temporis rationem quinq; manuscriptis, quos in variis Bibliothecis vidi, &* Eustathio ad Homeri Iliad. *α pag. 40.*

(d) Symbola Marginalis Diecmanniana.
Imo librarii Græci interdum hæc nomina confuderunt, unumq; scripserunt pro altero, cujus exemplum ad Laërtium *annotavit* Casaubonus *pag. 9. a. V. omnino porro eundem Menag. pag. 226. ubi de libello* Heracliti περὶ ἀπίστων, *quem ex Valer. Bibl.* Allatius *edidit, ejusque auctorem non alium esse ab auctore* Ἀλληγοριῶν ὁμηρικῶν *putavit, qui pro Heraclide Pontico habetur; Sed falso, quod p. 399. a. repetit.*

(1326.) HERACLITUS. Ejus nomine qui extat *de Incredibilibus* liber, HERACLIDÆ LEMBO asseritur à *Galio* in *Actis Eruditorum Lips.* 1688. p. 476. (a)

(a) Acta Erud. Lipsiens. Anno 1688. pag. 476.
II. Ejusdem argumenti est, Heracliti de Incredibilibus. *Illud e tenebris* primus produxit, Latinaque versione donavit Leo Allatius, *edidit que Romæ Ao. 1641. sed ignarus, cui inter tot ejusdem nominis scriptores opusculum hoc, antiquæ quidem notæ, esset tribuendum. Ast* Galius *noster (editor Opusculorum Mythologicorum, Physicorum & Ethicorum, Græce & Latine, (quæ nomina facile confunduntur) scriptum conjectat, censetque libellum hunc operis majoris, ab Heraclide* Lembo *olim compositi, epitomen esse, ab* Agatharcide, *de quo* Photius *in Bibliotheca tmem. 213 confectam.*

(1326. α) HERACLIUS *Imperator* quod sit THEODORUS PRISCIANUS, authoritate non una in symbolis suis perscripsit Excell. Dnus von Mastricht.

HERACLIUS v. *Vechius.*

(1327.) *Antonio* HERANDO, Prete *Secolare.* Ei a Patre Giuseppe Alione adscriptum librum inscriptum: *Casi & auvenimenti rari della Confessione* 1661. in 12mo compositum fuisse Hispanice à *Christophoro* DE LA VEGA, Jesuita editosque Valentiæ apud Bernardum Nogves anno *1656.* duobus Tomis, indicat Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispanicæ Tom. I. p. 193. *Sotwel* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 522. b. & cum ei la Visiera Alzata Pentecostes num. III. pag. 97. 98 ita scribens.

III. *ANTONIO HERANDO.*
Casi, & auvenimenti rari della Confessione *scritti in lingua Spagnuola dal P. Christoforo de Vega della Comp. di Giesù, e trasportati nella nostra volgare fauella da un Sacerdote della stessa Compagnia. Aggiuntoui in questa ultima impressione, con un Auiso al Lettore alcune utili Riflessioni da* Antonio Herando *di Lorenzo, Sacerdote secolare. In Cuneo appresso Bartolomeo Strabella M. DC. LXI. 12. Il libro del P.* Vega *hà questo titolo, cauato dalla Biblioteca degli Scrittori Spagnuoli dell virtuosissimo, e non men cortese D. Nicolas Antonio Tom. 1. p. 193.*
Casos raros *de la Confessione duob. Tom. Valentiæ apud Bernardum Nogues M. DC. LVI.*
Dal P. Sotvello *nella Biblioteca degli Scrittori Giesuiti pag. 145. & 522.*
Casus, & euentus *Confessionis à* Nostro Christoforo *de Vega ex Hispanico. Romæ Typis Fabii de Falcho M. DC. LXIIX. 12.*
La portata da me è altra versione, e chi la voltò fu il P. Giuseppe Alione *della stessa Compagnia Piemontese del Territorio di Mondouì; ne potendo pe*

per diversi rispetti stamparla col suo nome, l' attribui ad ANTONIO HERANDO *Prete secolare.*

HERANDER v. *Myrsa.*

(1328) HERCULES, *Commodianus*, quod sit *Theophilus* RAYNAUDUS, indicat Jo. *de Launoy* de vera Causa Secessus Brunonis. præfat. p. 6. 7. (a) *Sotwel* de Hercule Commodiano in recensendis Scriptis Theophili *Raynaudi* nihil memorat. v. supra *Commodianus.*

(a) Joh. de Launoy de vera caussa secessus Brunonis edit. Joh. Alb. Portneri 8. Argentinæ 1656. præfat p. 6. & 7.

Theophilus, Raynaudus *excisæ fabulæ cum nollet assentiri nec valide posset veritatem impugnare*, ad probra & contumelias se *convertit.* Composuit librum, *qui* Hercules Commodianus *inscribitur, ut de titulo consilium auctoris præjudicetur. In eo supprimit nomen suum, quo facilius in meum, &, ut sibi videtur, magis impune grassetur*, homo post homines natos maledicentissimus. *Ego quidem, & alii legimus librum, & relegimus; sed nihil omnino invenimus præter* quæsita è tabernis & prostibulis maledicta, & portenta mendaciorum, quæ ne diabolus quidem Calumniatorum omnium parens vomeret. *Quippe qui, ne se talem, qualis est, tam aperte juxta stupideq; proderet, vereretur. Sed hæc arma eorum sunt, qui vincuntur & debachari solent. Hic autem religiosus cum nomen occultavit suum, homines magis quam Deum calumniarum vindicem timere se palam ostendit. Qui vero ita comparatus est, ut homines magis, quam Deum timeat, utrum credat in eum, ut portet, ipse viderit, viderint & alii.*

(1329) HERCULES (*Janus*) de quo ita *Erasmus Francisci* in der Ehre des Hertzogthumbs Crayn / lib. III. Cap. XXXVIII. Von der Sympathetischen Fern-Correspondenz und Verständniß haben unterschiedliche Autores geschrieben / und neben andern auch der so genante *Janus Hercules* (unter welchem ertichteten Namen/ der weiland berühmte Mathematicus und Altorffinische Professor, Daniel Schwenter verborgen ist / welcher vermeinet / &c. Mox narrat *Wagenseilium* in Exercitationibus suis modum istum Schvventerianum in dubium vocasse. Hucusque *Symbola Tenzeliana.*

(1330) Fabii HERCYNIANI nomine, *Rhabarbarum & Iubum Galilæanum, pro Ludovico Camerario*, Monachii 1625. in 4. *Jacobus* KELLER, Jesuita Germanus edidit, *Alegambe* p. 204.

Adde hic quæ diximus Anonymor. c. IX. num. 1499. & ibi errati mei emendationem & infra in Jacobo *Sylvano.* Cæteroqui *Alegambe* nomine suppresso ibidem, & *Sotvel* p. 374. memorat a *Kellero* edita esse

(II.) *Lituram Hispanicæ Cancellariæ.* Monachii 1623.

(III.) *Appendicem ad Cancellariam s. Ajacem Colradi Blessii*, Heidelbergensis olim Cancellarii in spongiam incumbentem. Monachii 1624. in 4. Sed & hos libros sub *Fabii Herciniani* personato nomine prodiisse notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 323. & 324. b. ubi sub hoc nomine citantur. Et docent etiam Scripta eis opposita, tam Anonyma edita, 1624. in 4to cum inscriptione: *In Lituram*, seu *Castigationem Cancellariæ Hispanicæ, editam sub nomine* Fabii Hercyniani, *Observationes & Animadversiones:* quam *Apologia Ludovici Joachimi* F. Joachimi N. *Camerari* JCti Consiliarii Archipalatini contra Personati cujusdam Fabri Hercyniani JCti & aliorum in se publice sparsas Calumnias edit. in 4to ao. 1624. quanquam *Camerarius Hercynianum* hunc credat Ministrum Bavarum; vid. Apolog. p. 13. & pag. 7. ubi expresse se Auctorem *Cancellariæ Hispanicæ* negat, injustamque proinde sibi litem ab Hercyniano motam monet. Jacobo tamen *Kellero* etiam adscribit *Lipenius* Bibl. Real. Jurid. p. 18. b.

(1331) *Didymus* HERMANNO VILLANUS edidit *Nicopoli* i. e. *Braunsbergæ* 1650. in 8vo. *Anticyras Prædicanticas.* Latere autem sub hac larva *Thomam* CLAGIUM, Prutenum S. J. notat *Sotwel.* in Bibliotheca sua Script. Societatis Jesu p. 761. b. *Wittenius* diar. Biograp. an. 1664. ad d. 19. Junii. Uterque & alii Clagii scripta recenset, eo modo; ut ferme credas, illa omnia sub eadem larva prodiisse, utpote

(II.) *Aristarchum contra Prædicantes*, aliosque insulsos Hæreticorum poetastros. Coloniæ apud Henricum Krafft / 1643. in 8vo.

(III.) *Disquisitiones Ubiquisticas* de Christo contra Ubiquistas. Augustæ Gediminiæ 1644. in 8vo.

(IV.) *Prodromum Mercurii Eligio-Borussi* contra Prædicantes Lutheranos. Germanice. Vilnæ 1651. in 8vo.

(V.) *Jasonis Eulimenitez Fabulam*, Dramatica Poesi in funere Episcopi Varmiensis. Vilnæ typis Academicis 1633. in 4to. Annotat hic *Symbola Diecmaniana Marginalis* quod *Anticyras* Pruteno-*Prædicanticas* Thomam Clagium Jesuitam vulgasse, referat Sam. *Schelguig.* in Castig. Trutin. A. 1683. 4. ed. p. 3. Ubi notatum alicubi recordor ab accuratissimo *Bailio* in Dictionario suo Hist. Crit. quod *Sotvellus* ex originalibus suis titulis latinos faciens, ubi sunt exotici eos corrumpit Quod & hic omissa voce Pruteno factum indicatur. Adde Symb. *Mastricht.* hanc: Anticyræ Pruteno prædicanticæ Nicopoli, contra sectariorum Ministros qui Regio Monti & reliquo Prussiæ Ducatu Ecclesiam Christi, ut ait, Catholicam maledice, contumeliose, mendaciter incessere solent. Potissimum contra Abr. *Calovium* decem crassiores errores eidem objectant. Prodiit, ut meum habet Exemplar Nicopoli 1640. 4.

HERMANNUS v. *Cingallus.*

- - *Fabronius.*

HERMAS v. *Pastor in anonymis n. 821.*

(1331. α) HERMOPOLITES *Theodor.* Scripsit Græce ad regulas juris, & quæ apud eum ad l. 2. de reg. juris leguntur, ea quoque

leguntur] apud SCHOLIASTEM HARMENOPULI lib. I. tit. 13. post pr. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

HERMES v. *Pistorius*.

(1332) HERMES, sive MERCURIUS *Trismegistus*. Ejus nomine libri bene multi recensentur à *Frisio* in Biblioth. Gesner. p. 603. a. & plures apud *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæsar. l. VII. p. 25—31. adeo ut numerus eorum a *Firmico* ad 20000. a *Jamblicho* autem ad 36000. extensus, à *Clemente* tamen *Alexandrino* ad 42. restrictus dicatur apud *Lambecium* loc. cit. pag. 24. *MOSEN* eorum Auctorem creditum testatur *Konig* Biblioth. Vet. & Nov p. 395. Et quidem *Mosen* per Mercurium Trismegistum adumbrari admittit etiam *Ravius* ad Jamesium, indicante *Symbola Normanniana*, ita tamen ut scripta omnia eidem supposita simul suspicetur, quæ spuria quoque agnoscit *Huetius*, *Deckherr*. de Scriptis Adespotis p. 314. Christiano auctore, itidemque *Quenstedt* de Patris Virorum illustrium p. 658. (a) Ad SemiPlatonicum scripta refert *Cave* Chartophylacis Eccles. p. 9. (b) & Histor. liter. Script. Eccl. p. 23. Thomas *Stanley in Supplem. Actor. Lipsiens.* Tom. II. Sect. VIII. p. 360. Ad *Sacerdotes* Ægyptios pertinere censet *Lambecius* Commentar. de Bibl. Cæsar. l. VII. p. 26. & Prodr. Hist. lit. l. II. c. I. §. 6. (c) ibidem allegato. *Fabricius* vero in Bibliotheca sua latina p. 139. eundem Hujus Hermetis scriptorum constituit Auctorem, qui Hermæ Pastorem orbi obtrusit. (d) Ad *Christianum Hæreticum* Primi aut Secundi Seculi libros hos refert *Huetius* de Demonstratione Evangelica tom. I. cap. IV. §. II. p. 112. qui & *Mosen* & *Magnum*, & *Hermetem* appellatum fuisse prolixe disserit. loc. cit. pag. 107. 108. 109. ex quibus pauca excerpta sub lit. (e) repræsentamus.

Adde *Borrichii* Conspectum Chemicorum Illustriorum §. I. p. 4. de Hermetibus multis, ut & Joh. *Mollerum* de Homonymis scriptoribus ex professo part. 2. c. 2. §. 16. & cap. 5. §. 36.

Et speciatim HERMETIS TRISMEGISTI *Jatro-Mathematica*, a Joh. *Stadio* latine versa, pars est libri GALENO adscripti προγνωστικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης T. IV p. 473. Marsil. *Cagnat.* Variar. Observat. III, 11.

Hucusque *Symbola Normanniana*.

Ego plane *Hermetem* fuisse, & sicuti Claus Narr & Eulenspiegel omnia ludicra, sic huic nomini omnia ejus generis scripta, adscribi, mihi persuadeam.

(a) Quenstedt de Patriis Virorum Illustrium, p. 658.

Ægyptius *fuit* Mercurius, *Græce* Hermes *qui ideò* τρισμέγιστος, *hoc est*, ter maximus *nuncupatus*, (*verba sunt* Lilii Gregorii Gyraldi *Dialogo II. de Poetar. histor.*) *quod maximus Philosophus, maximus Sacerdos, & maximus Rex exstiterit. Nam ut* Plato *scribit, mos erat Ægyptiis ex Philosophis Sacerdotes & ex sacerdotibus reges eligere.* Svidas *ait, eum floruisse* ante Pharaonem *ac ter maximum appellatum, quoniam de Trinitate Oraculum edidisset, sed S.* Augustinus *de Civ. Dei l. XIIX. c. 39. evincit, Mercurium hunc vixisse etiam post ipsum* Mosen, Deum Pharaonis, *& illum ex hoc hausisse, quæ dixit, si qu[æ] ad rem dixerit, credendum est. Fuit hic Mercuriu[s] Trismegistus Patriarcha Philosophorum in Ægypto quem non solum Ægyptii, sed etiam Græci propter vetustatem & doctrinæ Opinionem magnopere suspiciebant. Sed u[t] idem testatur* Augustinus lib. VIII. de Civit. De[i] *cap. 23. ludificationibus Dæmonum fuit amicus & Sacrilegus ac perniciosus deceptor. Quidnam de Scriptis, qu[æ] sub ipsius nomine circumferuntur, sentiendum sit, doce[t]* Casaubonus *Exercitat. I. ad Apparat. Annal. Baron[ii] §. X pag. 53. seqq. ubi inter alia inquit;* Librum integrum, qui sub nomine Mercurii Trismegisti circumferri ab aliquot seculis cepit, non veremu[r] pronunciare & omni asseveratione confirmare esse ψευδεπίγραφον h. e. falso inscriptum, utpot[e] qui sit Christiani alicujus, vel ut dicam melius semichristiani *merum figmentum. Idem paulò post* Porrò quis fuerit hic Mercurius, aut quand[o] vixerit, omitto hic quærere; Constat literarum & omnium Scientiarum inventionem ad istum referri solitam. *Plato* literas ait invenisse, μνήμης καὶ σοφίας φάρμακον h. e. memoriæ & sapientiæ re[]medium, in Phædro & Philebo. *Cicero* in lib. III. de naturâ Deorum, Ægypto præfuisse atque Ægyptiis leges & literas tradidisse. Diodorus Siculus in primo, docuisse Græcos τὰ περὶ τὴ[ν] ἑρμηνείαν, *rationem explicandi sensa animi*, ac propter eà ἑρμῆν, h. e. *interpretem* ab illis dictum &c. *Vide ibidem plura apud* Casaubonum *de hoc Mercurio. Confer* B. Jacobi Martini *Exercitationes Metaphys[icas] lib. II. Exercit. IV. Theorem. IX. pag. 764. 765. ubi proba[t] ex Augustino, quod quidem mysteria Theologica quædam sciverit Trismegistus, verum non ex Philosophiâ humana[,] sed vel ex majorum & Judæorum traditionibus, vel u[t] ipse Augustinus dicit*, ex revelatione diabolica.

(b) Cave Chartophylacis Eccl. p. 9.

Hermes, Pseudo-Trismegistus, *qui* Poemandrum scripsit, *Cl.* Casaubono Christianus *est seu potius* Semichristianus *& claruisse videtur circ[a] ann. 120.*

(c) P. Lambecii Prodromus Histori[æ] Lib. II. cap. I. §. 6. p. 26.

Eos autem non ab ipso Hermete conscriptos, se[d] multis post seculis ab Ægyptiis Sacerdotibus *composi[]tos, & sub* Hermetis *nomine editos fuisse existimo quippe qui omnes scientias suas & artes, omniaque inventa ad Hermetem retulerint auctorem, quo major exi[]stimatio ius antiquitate & celebritate nominis ipsius conciliaretur. Innuere hoc videtur* Jamblichus *in principio libri* de Mysteriis Ægyptiorum, *ubi, interpret[e]* Marsilio Ficino, *sic scribit:* Ægyptii scriptore[s] putantes omnia inventa esse à Mercurio, suos libros Mercurio inscribunt. *Sic etiam* Diogene[s] Laertius *in Proœmio refert, Ægyptios certas sibi de justitiâ constituisse leges, easque ad Hermetem sive Mercurium retulisse.* Ἐθέσθαι δὲ, *inquit*, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ νόμους ὑπὲρ δικαιοσύνης, οὓς εἰς Ἑρμῆν ἀνενέγκαι. *Antiquos igitur illos ab Ægyptiis Sacerdotibus Hermeti attributos libros non magis Hermetis fuisse arbitror, quam* τὰ τῶν Πυθαγορείων ἔπη τὰ χρυσᾶ *Pythagoræ, vel Catoni sunt disticha illa moralia, quæ* Catonis *vulgo nuncupantur. Nec mirum, Sacerdotes Ægyptios Hermeti libros suos attribuisse, cum celebres illos Ægypti obeliscos, literis*

literis Hieroglyphicis exornatos, quorum genuini auctores, Mitres Ramiſes, *aliique Ægypti Reges, à* Plinio *Hiſtor. Natur. lib. 36. cap. 8. recenſentur, eidem Hermeti attribuerint. Teſtatur hoc Jamblichus in principio iam citati libri de Ægyptiorum myſteriis, ubi obeliſcos iſtos* columnas Mercuriales *appellat, his,* Marſilio Ficino *interprete, verbis:* Mercurius præeſt ſapientiæ & eloquio. Pythagoras, Plato, Democritus, Eudoxus & multi alii *ad Sacerdotes* Ægyptios acceſſerunt. Dogmata hujus libri ſunt Aſſyriorum, & Ægyptiorum & ex columnis Mercurii. Pythagoras & Plato didicerunt Philoſophiam ex columnis Mercurii in Ægypto. Columnæ Mercurii plenæ doctrinis. *Hæc Jamblichus.*

(d) Fabricius Biblioth. Latin. p. 139.

De hoc aliisque Scriptis, qui ſub Hermetis *nomine feruntur pluribus agam, Deo volente in* Bibliotheca Græca. *Videntur autem illa Hermeti ſuppoſita eſſe à docto quodam & ingenioſo* ex judæo ſemi-Platonico *ætate eadem, neſcio an eodem autore, quo Hermæ Paſtor in hominum manus venit.*

(e) Huetius Demonſtrat. Evangel. Propoſ. IV. p. 107. 108. 109.

Conjecturæ huic aliam ſubjicit, vocem, מוניוס; Monios, *ipſam eſſe dictionem* מאניוס, *quæ* Græce, Magnum *ſonat;* Latine, *puto dicere voluit. Hæc eſt igitur* Rabbini *ſententia,* Monios, *nomen eſſe appellativum, quod ex voce,* Magnus, *detortum eſt, ſeu potius ipſam eſſe dictionem, Magnus.*

Pag. 108. 109. Græcum etiam Mercurii nomen, ἑρμῆς, ex Moſis hiſtoria prodiit, nam cum dixerimus ſupra Ægyptios nonnunquam de Patrum nominibus appellaſſe filios, credibile eſt ipſos Moſi nomen Amrami *patris tribuiſſe. Id nomen* Cares *intulerunt ex Ægypto in Græciam, atque ex eo inſulæ* Imbro *nomen fecerunt, in qua colebatur Mercurius, quem Imbramum Cares appellabant. Auctor* Euſtathius *in Dionyſii Periegeſin.* Imramus *ille qui Mercurius eſt, ipſe eſt Amram, ſive Moſes Patris Amrami nomen gerens. Hoc autem nomen,* אמרם, *ſi ad Græcanicum morem refingas, erit* ἄμβρας, *ſive* ἴμβρας, *inſerto, propter euphoniam: atque inde transpoſitis literis fiet* ἄρμας, *vel* ἅρμας, *vel* ἕρμας *quod eſt* ἑρμῆς.

(1333.) HERMIAS *Philoſophus Chriſtianus* Auctor libri, qui inſcribitur: *διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων,* diſtinctus Friſio in Bibliotheca Geſneriana p. 340. *Oleario* Abac. Patrolog. 226. *Kőnigio* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 395. ab HERMIA SOZOMENO, & HERMIA SYRIANI DISCIPULO, idem eſſe à *Lambecio* Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. VII. pag. 54. docetur cum *Sozomeno*, cui & *Tenzelius* in Exercitationibus ſelectis, Tom. I. Exercitat. V. n. XLIII. p. 227. 228. 456. (a) accedit, vide etiam Monatliche Unterredungen 1692. pag. 295. adde la *Bibliotheque univerſelle* & Hiſtorique. de l'année 1693. Tom. 25. pag. 49. 50. (b) rejecta ſententia illorum, qui eum eundem cum HERMIA ALEXANDRINO cenſuerant.

(a) Tenzelius in Exercitat. ſelectis Tom. I. Exercit. V. num. XLIII. pagina 227. 228. 456.

Notandum, Cavium *ex conjectura tantum ſcribere, cujus incertitudinem ipſe agnoſcit: & quando obſervat,* Hermiæ *Libellum in Auctario Bibliothecæ Patrum Græco-Latino Pariſiis anno* cIↃ IↃc xxiv. *edito, tomo primo comparere, deſiderium in nobis accendit cognoſcendi, quænam* Frontonis Ducæi, *qui Auctarium illud curavit, de ignoto hoc ſcriptore fuerit opinio, quod tamen ob ſummam libri raritatem lenire nunc non poſſumus: Dabimus autem* Petri Lambecii *conjecturam, quam is lib. VII. Commentariorum pag. 54. propoſuit. Poſtquam enim retuliſſet, Codice XX. Philoſophico exſtare Hermiæ librum, hoc titulo:* Ἑρμείου φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων. *Et fine:* τέλος Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου, *addit in margine:* Videtur hic eſſe „ Hermias ille Sozomenus, patria Salaminius, „ cujus etiam nunc exſtant libri novem Hiſtoriæ „ Eccleſiaſticæ cum Præfatione ad Theodoſium „ Juniorem ſub quo floruit. *Qua de re vide plura* „ *apud Photium in recenſione Codicis XXX. ſuæ* Bibliothecæ. *Conſule etiam ipſius Sozomeni Hiſtoriam Eccleſiaſticam lib. I. cap. 17. lib. 2. cap. 4. lib. 3. cap. 16. lib. 5. cap. 1. & deinceps paſſim, ubi agitur de Gentilibus. Intelligit* Lambecius *ea Sozomeni loca, quibus de incrementis Chriſtianæ Religionis, & decrementis Gentiliſmi diſſerit, ubi nonnunquam ſimiles fere diſputationes inſpergit, ac in Hermiæ Philoſophi διασυρμῷ reperiuntur. Præcipue autem notabilis locus eſt, quem ex lib. 3. Lambecius citavit, capite 17.* editionis Valeſianæ *quærendum, ſi quidem aliam ſequutus eſt Lambecius, & præcedentia duo apud* Valeſium *pari modo lib. 1. cap. 18. & lib. II. cap. 5. demum habentur. Ita vero* Sozomenus *lib. III. cap. XVII. de Conſtantini Magni temporibus:* ἡ θρησκεία i. e. Religio indies augebatur; & ardore animi ac virtute, admirandisque operibus tam Sacerdotum, quam Eccleſiaſticorum Philoſophorum, Gentiles ad ſe alliciebat, & a Græca ſuperſtitione revocabat. *Verum non deſunt, quibus auctor videtur* Hermias Alexandrinus, *Philoſophus, Syrianique auditor, qui Sozomeno paullo junior fuit, ſed circa confinia tamen quinti ſextique ſæculi floruit; dummodo conſtaret, eum ex Gentiliſmo ad Chriſtianos tranſiiſſe.*

Pagina 456. Cavius *in Hiſtoria litteraria pag. 50. Hermiam inter ſecundi ſæculi ſcriptores iterum collocat, hac tamen cautela præmiſſa:* Hermias, Philoſophus Chriſtianus, cujus neque patriam, ætatem, genus, nec vitæ inſtitutum, ulla ſedulitate indagare potui: ideo hic locum habet, quia cum cæteris hujus ſæculi Apologiſtis, & forſan non immerito, conjungi ſolet. *Duplicem in Exercitatione conjecturam propoſui, quarum altera Hermiam Alexandrinum facit auctorem. Sed quia de Alexandrini Chriſtianiſmo nihil conſtat, Lambecio potius ſubſcribo,* Hermiamque Sozomenum *opuſculum illud compoſuiſſe ſuſpicor.*

(b) Bibliotheque Univerſelle & Hiſtorique de l'Année 1693. Tom. 25. p. 49. 50.

L' Auteur ne dit qu'un mot de Sozoméne *à l'occaſion d' un Traité d' un certain Philoſophe nommé* Hermias, *qu'on a mis à la fin des Ouvrages de S* Juſtin, *ſous ce titre,* Ἑρμίου φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων, la Raillerie des Philoſophes Payens, par le Philoſophe Hermias. *Pierre* Lambecius *a cru que c' étoit* Hermias Sozoméne *dont nous avons neuf* Livres de l' Hiſtoire Eccleſiaſtique; *d'autres croyent que ce Traité eſt d'* Hermias d' Alexandrie,

Disciple de Syrianus, *qui étoit un peu plus jeune que Sozomène : mais qui vivoit neanmoins vers la fin du cinquième ou au commencement du sixieme Siècle.*

(1334.) HERMINIUS librum Aristo- „telis *de Enunciatione* ante *Alexandrum* interpreta- „tus est. Sed liber ejus, qui pervenit ad nos, „multis fragmentis est mutilatus. Augustinus „*Niphus* in præfatione Commentariorum suo- „rum in Aristotelis librum eundem. Ego non „Herminius; sed Hermeas, aut forte Ammo- „nius Hermeas legendum puto. Hæc *Gesnerus* in Bibliotheca sua universali fol. 316. a. Postrema Gesneri verba omisit *Frisius* in Biblioth. Gesner. p. 340. b.

(1335.) HERMODORE. *Jacques de* CHEVANES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 563.

(1336.) HERMOTIMI nomine inscriptus *Dialogus*, editus Basileæ 1570. in 4to. *Jacobo* CURIONI Medico adscribitur, à *Mercklino Linden.* Renovat. p. 479. & *Frehero*, in Theatro Virorum eruditione Clarorum p. 1264.

HERMUNDURUS v. *Dermasius.*

(1337.) HERNANDUS (Joseph) est *Antonius* CARACCIOLUS Neapolitanus, è Sancti Boni Principibus, Ord. Reg. qui sub ea persona edidit *Compendium Tomi 2di Francisci Svarez*, in tertiam Partem Thomæ, ut ex Jos. *Silosi* Tom. III. Histor. Regular. Cleric. fol. 541. refert *Olearius* in epistola d. 26. Junii 1676. Halis Sax. ad me scripta. *Toppius* in Bibliotheca sua Neapolitana pag. 25. alia quædam Caraccioli scripta recensens, de hoc silet, Lectorem tamen ad Silosum aliosque remittens.

(1338.) HERO ALEXANDRINUS. Ei vulgo adscripta βελοποιικὰ, à *Lambecio* Commentar. Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 204. tribuuntur ARCHIMEDI Syracusano. (a) Quid autem sibi velit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 563. pro *Herone Philosopho* substituens *Auximum Cynicum*, qualeve ibidem ab eo respiciatur scriptum ; de eo ulteriorem ejus explicationem præstolabimur. v. *Demster.* ad Rosin. l. 10. c. 1. qui CTESIBUM eum appellat.

(a) Lamb. Bibliothec. Cæsar. lib. VII. pag. 204.
In præsenti Codice (Heronis Alexandrini Belopoeiticis) *illud speciatim ac singulariter notandum est, quod ibi in fine jam memoratorum opusculorum, nempe fol. 16. pag. 1. hæc legitur æque antiqua manu exarata subscriptio :* τέλος τῶν Ἀρχιμήδους βελοποιικῶν, τῶν ἐξηγηθέντων παρὰ Ἥρωνος Κτησιβίου. *Hoc est*: Finis Archimedis Belopoeticorum, expositorum ab Herone Ctesibii. *Hinc nimirum apparet*, Heronis Alexandrini Belopœitica *seu* Belopoeica *ipsi etiam* Archimedi Syracusano *olim fuisse attributa*, *& Heronem Alexandrinum eorundem Explananatorem potius fuisse habitum, quam Autorem. Præterea quoque hinc patet*, *Heronem Alexandrinum fuisse cognominatum* Ctesibii, *subaudito videlicet*, Discipulum.

(1338. α) HERODIANI *Erotica* leguntur apud Gariopontem ; sed putat Daumius esse HELIODORI erotica in Epist. XX. ad Reines. pag. 62. post. pr. sed Reinesius in respons. ad Daumium Epist. XX. p. 71. audacis CRITICI facinus esse dicit. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1339.) HERODOTUS. Ejus nomine qui venit *de Vita Homeri* libellus, eidem à *Vossio* de Historicis Græcis lib. I. Cap. III. p. 17. 11. *Vallemont* Elemens de l'Histoire, pag. 113. adde pag. 123. *Teissierio* in Catalogo Auctor. & Bibl. pag. 129. *König.* Biblioth. Vet & Nov. p. 398. abjudicatus eidem restituitur à *Colomesio* differtat. de Scriptor. aliquot dubiis num XI. Docet tamen *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 342. b. libellum hunc continere meras ex CTESIA excerptas Historias PLUTARCHUM Auctorem quoque hujus libri creditum, docebimus infra in Plutarcho.

HEROMONTANUS v. *Relfendso.*

(1340.) HEROUVAL *Antoine Vion de* HYACINTE Carme. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 563.

(1341.) HERPIN, *René: Jean* BODIN *Baillet* ibid. p. 563.

(1342.) HERVÆUS *Brito*, seu HERVÆUS *Natalis.* Qui ejus nomine censetur *Commentarius in epistolas Pauli* ANSELMO quoque in aliquibus editionibus assertus HERVÆO DOLENSI tribuitur à *Labbeo*, apud *Olearium* Abaci Patr. p. 207. (a) adde Histor. liter. Script. Ecclesiast. pag. 459. (b) & Hervetum Britonem ab Hervæo Natali distinguit *Frisius* in Biblioth. Gesner. p. 343.

(a) Olear. Abaci Patr. pagina 207. Labb. pagina 432. *Commentarium in Epp. Pauli, huic passim* Hervæo *adscriptum, & cum Anshelmi Operibus aliquoties editum, alteri cuidam* Hervæo Dolensi, *monacho* Bened. *ao. 1130. florenti vendicat.*

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccles. p. 459.
Hervæus, *gente Gallus*, *Patria Cenomanensis* O. B. *Monachus Dolensis*, *claruit circa an. 1130. Scripsit* commentarium in Epistolas D. Pauli *quod* Anselmo *falso inscriptum inter opera ejus habetur in editione Coloniensi. 1612.*

(c) Wharton in Append. ad Cave Histor. Ecclesiastic. Scriptorum Ecclesiastic. pag. 11.

Con

Commentarius in Epistolas S.Pauli, *qui sub* Anselmi *nomine circumfertur*, & Hervæo *nostro à quamplurimis, ascribitur*, Hervæo Dolensi *debetur: uti supra suo loco notatum est.*

(1342. α) HESHUSIUS *Tilemann.* Ei supposita *Epistola contra formulam concordiæ* est *Jacob* ANDREÆ, contra quem ipse scripsit D. T. Heshusii Bekändtniß. vid. Schelwig Cynosur. quæst. 25. im Anhang pag. 230. *Symbola Mastrichtiana.*

(1342. β) HESIODUS quidam scripsit de *hæresibus*. Meminit ejus *anonymus* in *Prædestinato* edito à *Sirmondo* initio lib. I. pag. 9. quem Sirmond putat esse ARNOBIUM JUNIOREM. *Symbola prioris.*

DE HESSEN LANDGRAVE v. *Ernest.*

(1343) Christiani HESSIANDRI nomine, *Theodorus* BEZA, *de negotio Eucharistico* librum edidit Anno 1571. ceu ex *Conr. Schlusselburgio Draudius* Bibl. Class. pag. 116. affirmat. Exemplar hujus libri in 8. parvæ molis accepi ex Bibliotheca quadam inclyta, Heidelbergæ apud Matth. Harnisch 1574. excusum hoc titulo: *De Communicatione & vivifica Virtute Carnis Christi, perpetua Cyrilli, adeoque Ephesini concilii sententia, explicata & restituta, contra recentes horum temporum opiniones, auctore* Christiano Hessiandro, cui adscriptum erat, subducto nomine fictitio *Christophoro* HERDESIANO JCto: ut adeò etiam illum in suspicionem compositi hujusce libelli incidisse colligas.

Vide *Teissier* Eloges des hommes savans Tom. II. p. 373. Addit insuper *Freherus* in Theatro Viror. Erudit. claror. p. 899. (II) scriptum aliud, cui titulus: *Refutatio Dogmatis de Omnipræsentia carnis Christi fictitia.* Genevæ in 4. qui non minus hoc, quam supra memoratum Opusculum docet esse emissum a *Christophoro* HERDESIANO sub personato *Christiani Hessiandri* nomine. Adde *Bailletum* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 564. Diecmanniana nota *hic addit locum* Schlusselburgii *l. 2. Theol. Calvin. Art.* 7. *fol.* 60. *b.* & *Habeo hunc librum* 125. *paginis constantem. Habeo & Christiani* Hessiandri *Refutationem dogmatis de fictitia carnis Christi omnipræsentia, & reali idiomatum in ipsis naturis communicatione, ex verbo Dei, & perpetuo Ecclesiæ adversus Nestorium & Eutycheten consensu, cum Th. Bezæ præfatione, A.* 1571. 4. *Genevæ apud Joannem Crispinum excusa. Quem librum inter eos, quos Christophorus* Herdesianus *sub aliis nominibus edidit, primo loco Paul.* Freherus, *Medicus Norimbergensis, In Theatro Viror. Erud. claror. p.* 898. *b. ponit, & dudum ante loc. XI. p.* 463. 464.

Ac ad finem:

Et hunc librum, Herdesiano *non minus, quam alterum illum, Paul.* Freherus *loc. cit. tribuit.*

(1344) HESYCHIUS, qui & ISICIUS aut ESICHIUS, imo ISAACIUS dicitur, cujus nomine circumferuntur *Commentariorum in Leviticum* libri septem, quisnam præcise fuerit multis disquirunt Eruditi. SALONITANO SENIORI tribuit *Perronius*, JUNIORI alii ESYTIO cuidam Presbytero Trithemius, HESYCHIO vero HIEROSOLYMITANO *Bellarminus*, apud *Olearium*, Abaci Patrolog. p. 207. (a) *Bellarminum* sequitur *Cave* Historiæ liter. Script. Ecclesiast. p. 312. ita tamen, ut simul ab Hesychio Salonitano latine versum & interpolatum suspicetur. (b) Vide Monatliche Unterredungen/de an. 1689 p. 1243. & anni 1693. p. 868.

(a) Olear. Abac. Patr. p. 207.

Hesychius, *qui &* Isicius *aut* Esichius, *imo* Isaacius *etiam*, Nicephoro & Theophani *dictus*, *teste* Labbeo, *append. Tom. I pag.* 826. *Ejus nomine vulgo circumfertur* commentarius in Leviticum, 7. *libris distinctus*, (*vid Gerh. pag.* 480.) *insertus* Bibl. *MagnæColon. Tom. VII. pag.* 1. *At multas hic eruditis cruces fixit, ut omnino difficile sit de Autore isthoc ejusque ætate (ad Gregor. M. vulgo relata) certi quicquam comperiri, id quod post multas observationes aliquot paginis præmissas, ipsemet Labbeus pag.* 639. *fateri cogitur Sunt namque, qui cum Card.* Perronio *libros dictos* Hesychio *Salonitano, Dalm. circa anno* 418. *Episcopo tribuunt, Alii* Isicio *vel* Hesychio *juniori Salonitano, ætate Gregorii, vel Episcopo vel Presbytero:* Trithemius *contra*, Esytio *cuidam Presbytero, qui Greg. Nazianz. auditor fuerit, vindicat; confer Job* Schopfii *Acad. J.C. class.* 5. *pag.* 80. *seq.* Bellarminus *vero* Hesychio *ex Presbytero anno* 600. *Patriarchæ Hierosol. cujus equidem, aliorumve cognominum, (postquam adhuc alios trinos Hesychios p.* 634. *produxit,) Labbeus p.* 640. *recenset opuscula.*

(b) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast p. 312.

Summa conjecturæ, (quæ quidem mihi veri simillima videtur; fruantur alii judicio suo, huc redit, Hesychium *dum Ecclesiæ Hierosolymitan. Presbyter adhuc esset, multa scripsisse, alia postquam Patriarchalem istius Ecclesiæ thronum ascendisset; eorum denique non nulla Hesychium quendam, forsan* Salonitanum *illum juniorem, qui circa vel paulò post Gregorii M. tempora vixisse dicitur, multis de suo additis in Latinam Linguam transtulisse. Delio sane natatore hæc res indiget; neque aliud in re tam obscura, quam divinare, nobis fas est. Jam ad opera quæ sub Hesychii nomine circumferuntur, accedamus.*

(1345) *Candidus* HESYCHIUS. *Pierre* MAMBRUN: douteux. *François* VAVASSEUR, vraysemblable. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag 564. Pro posteriori est *Baile* Dictionaire Tom. 2. p 411.

(1345. α) HESYCHIUS HIEROSOLYMITANUS Presbyt. Hesychius non SALONITANUS, sed HIEROSOLYMITANUS, qui & Græce scripsit, cujus versionem habemus ubique Græcissantem, ut illa est Irenæi & veterum conciliorum Latinæ translationes hellenismis scatentes, nec sic tamen Hellenisticæ di-

 cendæ

cendæ, ad eum Levitici locum, quem sic exponit lib. VI. id est *non radere in rotundum aspectum Capitis,* sicut & *Symmachus* edidit, quemadmodum etiam facere hi consueverunt, qui Barbaricas student Comas. Sane latina non est elocutio, *qui Barbaricas student Comas*; sed Græcissans, pro eo quod in Hesychii fuerat, οἱ βαρβαρικῶς ἐπιτηδεύουσι τὰς κόμας, *qui Barbarico more comas colant.* Claud. *Salmasius* in Epist. ad Colvium de Coma. pag. 49. edit. 1644. Lugd. Bat.

Ejus *commentarii in Leviticum* prodiere Basileæ 1527. fol.

Hesychius Hierosolym. in Leviticum. Eum *Peronius* male Latinum & Salonitanum Episcopum arbitratur. vid. *Dalæum* de Cultib. lib. VII. cap. XI. pag. 774. Albert. de Euch. pag. 847. Hæc *Symbola Mastrichtiana.* Adde *Molleri* Homonymoscopiam p. 480. de Hesychio Juniore Salonitanano, at non Hierosolymitano memorantem.

(1345. αα) *Johannes* L' HEUREUX est Andreas *Eudæmon-Johannes* CYDONIUS, *Græcus,* Jesuita, ut notat Robertus *Burhillus* Anglus, contra Martinum Becanum, Pro Tortura Torti Cap. II. §. 5. p. 21. non addens quid sub eo nomine in publicum prodierit. Nec *Sotvel.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, qui p. 50. Scripta hujus Ev-dæmonis Johannis prolixe recenset, de nomine l' heureux, quicquam memorat. E contrario *Bailletus* verum hujus Jesuitæ nomen, Andreas Eudæmon-Johannes tanquam personam etiam aliquando *Gasparis* SCIOPPII citat in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 551. 552. Adde *Symbolam Mastrichtianam:* sequentem:

And. Eudæmono-Johannes Cydonius Jesuita, personatus est *Joh. Heureux* Gallus. Scripsit *Apologiam pro Henrico Garneto* Jesuita pulverariæ conjurationis damnato in Anglia. Vide Hartnaccii deductionem contra Jesuitas p. 161. Idem pag. 214. eum vocat *Cretensem* seu *Mendacem.* Adde pag. 209.

Apologia illa Coloniæ per Johannem Kerken à 1610. est excusa. Probavit *Aquaviva* generalis Jesuitarum, & tres alii.

(1346) HIBERNICÆ ECCLESIÆ *Articuli* prodierunt Anno 1615. qvos totus Cleri in Regno illo conventus *Fidei Formulam* esse voluit. Auctor eorum *Jacobus* USSERIUS *Archiep. Armachanus.* v. Vitam ejus, in Sylloge Vitarum *Batesiana.* pag. 734. seqq.

(1346. α) HIBERNORUM Salmanticensium Jesuitarum nomine, *Guilielmus* BATTEUS, Jesuita Hibernus, edidit librum hoc titulo: *Janua Linguarum,* seu *Modus maximè accommodatus, quo patefit aditus ad omnes Linguas intelligendas.* Industria Patrum Hibernorum Societatis Jesu, qui in Collegio ejusdem nationis Salmanticæ degunt, in lucem edita; & nunc ad Linguam Latinam perdiscendam accommadata. In qua nimirum totius Linguæ vocabula, quæ frequentiora & fundamentaliora sunt continentur; cum Indice Vocabulorum, & translatione Hispanica ejusdem Tractatus. Salmanticæ apud Franciscum de Cea Tesa 1611. Opus est admirabile, quod Linguis omnibus accommodari potest. Verba sunt *Alegambes* p. 168.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jes. p. 313. a. *Witten.* Diar. Biograph. anno 1614. ad d. 17. Junii.

(1347.) HIBERNUS, *Leonardus: Paul* SHERLOGH. *Baillet* liste des Auteurs degvisez. p. 564. v. Leonardus.

HIERACENSIS v. *Barlaamus.*

P. Tullius HIERANUS v. *Relfendso.*

(1348) HIEROCLIS *Philosophi, de Priscorum Studiosorum dictis & factis Ridiculis.* Londin. 1654. in 8vo. à *Johanne* CURTERIO unà cum aliis ejus Operibus editæ uno Volumine. Hucusque *Symbola Junckeriana.*

(1349) HIERONYMUS Stridonensis multa scripsit, quæ recensentur ad A. C. 390. à *Trithemio,* nec non à *Bellarmino, Possevino* & aliis auctoribus omnibus Ecclesiasticorum scriptorum historiam tractantibus. Editiones etiam variæ, à *Coco, Riveto, Gerhardo, Oleario,* memorantur, quas qui curavere, multa supposita eidem esse, unanimiter monent. Eorum præcipua, quæ, auctores suos invenere, sunt ista. *I. Commentaria in Epistolas Paulinas* omnes, PELAGII sunt, vel *Augustino* teste, *Bellarm.* pag. 112. *Cocus* p. 290. *Riv.* l. 9. c. 5. p. 402. *Gerhard.* p. 317.

Addunt *Marginalia Normanniana Vossii* Histor. Pelag. II. 14. *Hotting*: Script. Supp. 83. Autoritate *Marii* Mercatoris eidem PELAGIO adscribit Richard *Simon* dans l' Histoire Critiqve du Nouveau Testament. Cap. XVI. p. 236. 237 GELASIO Papæ & PRIMASIO abjudicatos. (a) PELAGIO assignat etiam *du Pin,* Nouvelle Bibliotheqve tom. III. p. 132. (b) & cum eo le *Journal des savans* 1688. pag. 524. confer *Acta Eruditor* 1684. p. 345. sqq. 1689. p. 230. 1693. p. 168. (c)

Adde Richard. Simon *Histoire Critique du Nouveau Test. c. XVI. pag. 237. vide supra* CRYSOSTOMUM. *Annotat* Diecmannus Blondellus *Apol. pro sentent.* Hieron. *de Episc. & Presb. Sect. 2. pag. 66. 67. & Henr.* de Noris *Histor. Pelag. l. I. C. 2, pag. 15. item hos Commentarios Pelagio asserunt.*

II. Commentaria in Jobum, BEDÆ, *Presbytero Anglo* vindicantur, a *Bellarm.* pag. 111. Coc. pag. 292. *Riveto.* l. 4. c. 5. p. 398.

Addunt *Marginalia Normanni Hotting.* Script Supp. 83. Morn Miss. 65. 529. At PHILIPPO PRESBYTERO Hieronymi Discipulo tribuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 246. (d) cui tamen iterum abjudicat BEDÆ restituens *du Pin* Nouvelle Biblioth. tom. III. p. 132. (e)

III. *Commentarius in Proverbia Salomonis,* eidem BEDÆ per eosdem adscribitur. v. *Bellarm.* p. 117. *Cocum* p. 293. *Riv.* l. 4. c. 5. p. 400. *Gerhard.* p. 315.

Iden

Idem facit *Imbonat.* Biblioth. Lat. Hebraicæ. p. 328. Verum & hunc Commentarium PHILIPPO PRESBYTERO quam BEDÆ adscribere mavult *Caveus* Historiæ lit. Scriptorum Eccles. p. 157. a.

IV. *Commentarius in Threnos*, RABANO *Mauro* tribuitur â *Bell.* p. 108. *Coco* p. 286. *Rivet.* l. c. p. 401. *Gerhard.* p. 312.

RABANO etiam tribuit *Du Pin.* loc. cit. p. 131. (f) BEDÆ tamen adscribi quoque, notat *Cave* Histor. liter. p. 157.

V. *De iis, quæ in scripturis Deo tribuuntur*, est ANSELMI *de Vestimentis, & membris & actibus Deo tributis*, teste *Possevino* part. 1. Appar. sacr. p. 74. *Epistolæ* vero magno numero supposititiæ recensentur apud *Rivet.* l. 4. c. 7. p. 405. & seqq. Ex quibus auctoribus certis assignantur

VI. (1) *Epistola ad Demetriadem* CÆLESTIO *Pelagiano.* v. *Bell.* pag. 112. *Coc.* pag. 294. *Possev.* in Apparatu, ejusque præfatione. *Gerhard.* p. 317. refutata per *Prosperum*, v. *Riv.* l. 4. c. 18. p. 443. Adde supra n. 43. *in Ambrosio* dicta.

Adde *Chemnitz.* Loc. Theolog. Part. I. p. 105. imo ipsi PELAGIO adscribunt Richard *Simon* Histoire Critique du nouveau testament cap. XVI. & ex eo *Acta Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 398. (ff) & 1689. p. 230. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. p. 132. *Vossius.* Histor. Pelag. 14. 15. 19. 21. 29. ut indicant *Marginalia Normanniana.* JULIANUM præter PELAGIUM & CÆLESTIUM auctorem Epistolæ creditum innuit *Prideaux* Orat. IX. p. 84. (g)

VII. (3) *Ad Gerontii filias, de contemnenda hereditate,* PELAGIANA. *Bellarmin.* p. 112.

VIII. (8) *Institutio amici in scientia Divinæ legis*, PELAGIANA. *Bellarm.* l. c. *Raynaudus* COELESTIO eam adjudicat, de lib. mal. & bon. p. 141. (h)

Pelagio hanc & præcedentem tribuunt *Du Pin* & *Cave* locis citatis.

IX. (17.) *Symboli Explanatio ad Damasum*, PELAGII *Bellarmin.* pag. 113 *Coc.* pag. 299. *Gerh.* pag. 319.

Addunt *Marginalia Normanniana Vossium* Hist. Pelag. 18. 19. *Hotting.* Script. Supposit. 83. *Grot.* Pelag. 4. Eadem sententia est *Cavei* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 156. & *Du Pin* Nouvelle Bibl. pagina 133. (hh) *Prideaux* Orat. XI. pagina 88.

X. *De Hebraicis Locis*, ab omnibus *Hieronymo* quidem abjudicatur, sed EUSEBIO *Pamphili* demum assignatur â *Joh. Henr. Heideggero*, Historiæ Patriarchar. part. 2. Exercit. 3. §. 19. pag. 96.

XI. *Homiliæ in Cantica Canticorum* ORIGENI tribuuntur â *Riv.* l. 4. c. 5. p. 401. (i)

Et *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. p. 130. 131. (k)

XII. *Homiliæ de Corpore & Sanguine Domini*, EUSEBII *Emisseni*, aut CÆSARIS *Arelatensis* esse, censentur *Coco* p. 353.

Incerti Auctoris esse arbitratur *Cave* Histor. lit. p. 158. nec certum auctorem operi assignat *Du Pin* p. 134. (l)

XIII. *De Nativitate S. Mariæ* commentitium libellum, esse suppositum *Hieronymo*, ex *Erasmo, Cano, Sixto Senensi, Molano, Bellarmino,* & *Baronio* probaverat *Cocus* pag. m. 307. at ex *Isaaci Casauboni* exercitationis I. diatribe 15. pag. m. 99. demum auctorem illius addidici. Verba *Casauboni* ipsa proferam. Ea sic habent. *Recte* Baronius *judicat, cum* Hieronymi *esse negat librum, oppido insulsum*, De Nativitate Sanctæ Mariæ, *quem superiorum seculorum imperitia maximo illi Viro attribuit. Sed dissimulatum ab eo nollem, summum Virum* Erasmum, *multo ante ipsum de illo partu supposititio veram sententiam pronunciasse.* Erasmi *judicium secuti sunt* Melchior Canus & Sixtus Senensis, *atque hoc loco* Baronius: [& aliquibus interjectis.] *Ipse doli fabricator palam hoc profitetur. Non enim libri auctor postulat haberi, sed interpres duntaxat. Verus auctor* SELEUCUS, Manichæorum Apostolus, *notissimus* Hæreticus. *Hic est qui in libro B.* Augustini *de fide contra Manichæos bis vocatur* LEUCIUS, *quod vere* Baronius *monuit, sed &* LEONTIUS *in principio ejusdem libri appellatur. In actibus, ait* Augustinus *conscriptis â* Leontio, *quos ipsi recipiunt, intelligit autem eum librum, de quo* Pseudo Hieronymus *iste initio. Quidam* Seleucus *qui passiones Apostolorum conscripsit, hunc libellum composuit, fortasse scripserat* Leucius: *nam etiam in Epistola* Gelasii, *ubi varie concipitur hoc nomen, prima syllaba semper abest. In Romana editione Decreti* Leuticius *aut* Leutius, *ut ibi adnotant docti Viri, in tomis* Conciliorum Leucius. *Scio tamen* SELEUCUM Hæreticum *legi apud* Philastrium, & Seleucianos *ab eo denominatos, apud* B. Augustinum. *Verba* Gelasii Papæ, *insignia sunt: Libri omnes, quos fecit* Leucius, *discipulus Diaboli, Apocryphi.* De Leucio hoc v. & *Raynaud.* p. 161. &c.

Vide *Rosweidum* contra Baronium pag. 105. 107. 108. SELEUCO librum hunc tribuit *Gerhardus* Patrolog. p. 318. 319. (m)

XIV. *Prologus in libros Machabæorum* ISIDORO tribuitur â *Coco* p. 309. (n)

Inter Dubia Hieronymi Scripta collocat *Cave* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 156. b. Alias Præfationes in aliquot libros S. Scripturæ Hieronymo suppositas memorat la *Bibliotheque Universelle* Tom. XVI. p. 57. (o)

XV. *Sermo de Assumptione Mariæ* SOPHRONII â quibusdam creditur, sed minus bene, *Cocus* p. 295.

Cave Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 164. b. testatur etiam eum *Sermonem B. Virginis ad Paulam & Eustochium*, qui inter HIERONYMI Opera Tomo IV. habetur, huic SOPHRONIO familiari Hieronymi adscribi ab Erasmo. *Whitakerum* de S. Script. p. 488. hic citant *Marginalia Normanniana*, itemque *Erasmum* ad Hier. T. II. 37. b. SOPHRONIO non minus ac *Hieronymo* Scriptum hoc abjudicat *Lambecius* in Diar. Sacri itineris Cellens. p. 98. 99. (p) quæ fere totidem verbis repetit in Commentario de Bibl. Cæsarea p. 151. at pag. 160. *ALCUINO* Epistolam hanc non

non obscure tribuere videtur. (q) LATINO cuidam Auctori etiam asserit *Du Pin* Bibliotheque p. 133. (r)

XVI. *Vitæ SS. Patrum* variorum opus docetur esse â *Bellarm.* pag. 113. 114. *Coco* pap. 308. *Riveto* l. 4. c. 8. p 409. *Possevin.* in apparatu. *Gerh.* p. 321. *Schoockio* de Fab. Hamelens. part. 2. pag. 41. edit secundæ. Ex iis nominantur, præter ipsum Hieronymum, ATHANASIUS, CASSIANUS, EVAGRIUS, PETRONIUS BONONIENSIS, SOSIMUS vel ZOZIMUS &c. Alia 15. falsè *Hieronymo* tributa, vide longa serie separatim exhibita *ab Erasmo* post opera Hieronymi, & recensita apud *Rivetum* l. 4. c. 7. pag. 407. 408. quæ nunc exscribere non lubet.

Plures alios Vitæ Patrum Scriptores nominat *Miræus* Bibl. p. 37. 38. (s)

XVII. Sunt autem Paulini ad Sebastianum Eremitam.

XVIII. In Apologiam Eusebii Cæsariensis, falso *Pamphilo* adscriptam pro Origene, Ruffini ad Macharium procemium.

XIX. Apologia Eusebii Cæsariensis pro Origene, Ruffino interprete, falso Pamphilo Matyri adscripta 15. capita continens.

XX. Ruffini liber de adulteratione librorum Origenis ad Macharium 2. Capita continens.

XXI. Ruffini expositio Symboli ad Laurentium.

XXII. Anastasii Rom. Episc. ad Johannem Hierosolymitanum Episcop. de Ruffino sententia.

XXIII. Ruffini ad Anastasium Episcop. epistola pro fide sua. Epist. 43.

XXIV. Ruffini Aquileiensis in Hieronymum Invectivarum libri duo.

XXV. August. ad Hieronymum, *de eo quod dictum est, qui totam legem servaverit.*

XXVI. August. ad Hieronymum *de ratione animæ.*

XXVII. August. ad Optatum Episc. Milevitanum Epist. de *origine animarum.*

XXVIII. August. Homilia de *Pastoribus.*

XXIX. Valerii ad Ruffinum *ne ducat uxorem.*

XXX. *Gennadii* Illustrium virorum *Catalogus.*

XXXI. Martini 5. Pontificis *regulæ Monachorum approbatio.*

His spuriis superaddit *Mabillonius* Tom. I. Analect. p. 189. (t)

XXXII. *Confessionem fidei Catholicæ* S. Hieronymi quam eandem cum Confessione PELAGII esse ibidem asserit.

XXXIII. *De S. Maria & Obstetrice Salvatoris* librum Hieronymi nomine prænotatum MATTHÆO asserit *Gelasius.* Vide Strauchii Amœnitat. Juris Canon. Eclog. VI. p. 165. (u)

XXXIV. *Epistola ad Celantiam* PAULLINO NOLANO, tribuitur à *Flacio* Clav. Scripturæ part. II. pag. 138. & *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 157. a.

XXXV. Epistola *de Vera circumcisione ad Therasium*, TERTULLIANO adjudicatur ab *Erasmo* Hieronymi Tom. II. p. 69. indicante *Symbola Normanniana.*

XXXVI. De *Observatione Vigiliarum.* NICETIO *Treverensi* adjudicatur à *Caveo* Histor. Literar. pag. 157. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. III. pagina 133. (x) Et *Erasmo* loc. cit. pag. 95. b.

XXXVII. Epistola 61. quæ *Pammachio inscribitur* est PELAGIANI: vide *Miræum* Bibl. Eccles. p. 306. (y)

XXXVIII. Suppositam esse *Epistolam, quæ* Hieronymi nomine *Pontificali præfigi solet*, docent *Acta Eruditor. Lipsiens.* Supplem. Sect. IV. pag. 168. (z)

XXXIX. Hieronymi *Epistola ad Ægrotum De Viro perfecto*, TERTULLIANO Erasmus Tom. II. Hieronym. pag. 23. divinans tribuit addit etiam in Nonnullis Codicibus CTESIPHONTIS nomen additum fuisse. Hucusque *Symbola Normanniana.*

XL. Hieronymi *de Nativitate Christi* liber est LEONIS aut MAXIMI. *Whitacker* Scriptorum 488.

XLI. *Regula Monachorum* ex Hieronymi Scriptis per LUPUM OLIVETANUM consarcinata, & à *Martino Papa* post annum 1417 approbata videtur *Caveo* Histor. Literar. pag 158. a. Eadem habet *Du Pin* Nouvelle Biblioth. T. III. p. 134. (zz)

XLII. *Antonii Vitæ ex Græco traductio* Auctorem non agnoscit Hieronymum, quem constituit *Gelasius* can. 15. sed EVAGRIUM Presbyterum judicante *Colomesio*, de Scriptis aliquo dubiis n. XIII.

XLIII. *Versio Homiliarum Origenis in Epistolam ad Romanos* Hieronymo falso adscripta, RUFFINO tribuitur à *Montano*, Part. 2. Der Tauff Historie p. 285. 286. (zzz) qui & *traductionem librorum* Clementis ibidem RUFFINO adserit, Hieronymo abjudicatam. Vide in fine addita seriu transmissa *Mastrichtiana* num. 1. usque ad num. 9 pagina 3. a.

XLIV. *Evangelium* ab ipso versum ut pro originali *Matthæi* falso sit jactatum v. du *Pin* Bibl. T. I. pag. 3. a.

(a) Richard Simon Histoire Critique du nouveau Testament, Chap. XVI. p. 236.

On joint ordinairement aux Commentaires de S. Jerôme sur le Nouveau Testament, *tant dans les exemplaires manuscrits que dans les imprimez*, une interpretation *assez abregée* de toutes les Epitres de S. Paul, *a la Reserve de celle qui est écrite aux Ebreux. Il y a de l'apparence qu'on l'a attribuée* S. Je

S. Jerôme, à cause du nom d' Heliodore *qui est dans la Préface ; mais le stile de cet ouvrage est si different de celuy de ce Pere, qu'il ne faut que le lire pour connoitre qu'il ne peut être de luy ; outre que la methode de l'un & de l'autre n'ont rien de semblable. Cela a fait dire à* Sixte di Sienne *que la diversité de stile & de doctrine montre que ce Commentaire n'est nullement de S. Jerôme, bien qu'on ait mis à la tête une petite Préface sous son nom addressée à Heliodore.* Annotationes in Pauli Epistolas, quanquam in fronte præferat præfatiunculam Hieronymi ad Heliodorum scribentis styli tamen diversitas & dogmatum discrimen ipsius non esse indicant. *Il ajoûte que* Catarin *a jugé que* Pelage *en étoit l'*Auteur*, parce qu'il fait dependre la prêdestination des merites, que Dieu a prêvûs par sa prêscience. Mais cette raison ne prouve rien, puis que ce sentiment étoit commun dans l'Eglise avant Pelage, & qu'on le peut encore soutenir presentement sans être Pelagien.*

(b) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Auteurs Eccles. T. III. p. 132.

Les Commentaires *ou les* Notes sur toutes les Epitres de saint Paul *ne sont point de* saint Jerome, *mais d'un auteur* Pelagien; *qui enseigne ouvertement ses erreurs en plusieurs endroits & principalement sur le chapitre 7. de l'Epitre aux Romains. Il est certain que Pelage avoit fait un Commentaire sur les Epistres de saint Paul que saint* Augustin *cite en quelques endroits du troisième livre des merites & de la remission des pechez. Ce même Commentaire de Pelage est encore cité par* Marius Mercator, *& l'on trouve dans celui-ci la plûpart des passages rapportez par ces deux Auteurs. Il y en a neanmoins un ou deux qui ne s'y trouvent pas ; ce qui donneroit lieu de douter si c'est entierement le même, si* Cassiodore *ne nous avertissoit qu'il en retranché quelques passages.*

(c) Acta Erud. Lips. Mensis Martii A. M. DC. XCIII. p 108.

Sequuntur Ambrosius & Hieronymus, *ac post hos* Pelagius, *quem auctorem esse non ambigit expositionum in epistolas Paulinas,* Garnerium (*ut videtur*) *ducem secutus, append. ad dissert. VI. ad partem* Opp. Marii Mercatoris *p. 367. tametsi contrariam sententiam fovit* Jacobus Usserius, *cujus verba e MSC. nobiscum communicavit V. C* Guilielmus Cave, *Hist. liter. p. p. 292.*

(d) Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 246.

Scripsisse Philippum *nostrum Commentarium in* Job. *testis est Gennadius ; Et quidem Philippi nomine Commentariorum in Job. ad Nectarium Episcopum libri. III. prodierunt Basileæ anno 1527. tum in 4to. tum in fol. quos revera Philippi esse fidem facit locus, quem Beda libro de* ratione unciarum, *ex Philippi expositione in Job, citat ; qui in hisce Commentariis hodie reperitur, ut dudum notavit* Sixtus Senensis. *Affirmat etiam* Casimirus Oudin *se in antiquissimo Codice Bibliothecæ Igniacensis in tractu Remensi hos Commentarios MSS. vidisse ; qui auctoritatem* Gennadii *præfixam habuerunt. Hi Commentarii etiam inter Opera* Bedæ & Hieronymi *haberi solent.*

(e) *Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. III. p. 132.*

Le Commentaire sur le livre de Job aiant été fait comme il paroit par la fin, à priere de *Victorius* Eveque Anglois, qui vivoit du tems de « *Bede,* ne peut être de saint *Jerome,* & vrai-sem- « blablement est de *Bede meme.* Quelques-uns l' « attribuent à *Philippe* Pretre & Moine, disciple « de saint Jerome, à qui *Gennade* attribue des Com- « mentaires sur Job. Mais ce Commentaire de « Philippe est celui qu'on attribue à Bede, & ce- « lui-ci est plutot de Beda, aiant beaucoup de rap- « port avec le Commentaire sur les *Proverbes de* « *Salomon* qui sont certainement de cet Auteur, « comme le temoignage de *Tritheme* ne laisse pas « lieu d'en douter. Ces Commentaires sont « bien differens & pour le stile & pour la matie- « re, de ceux de saint Jerome. On trouve dans « le Commentaire du Chapitre 25. sur Job un « passage que *Fauste de Riez* cite sous le nom de « saint Jerome. Il y a apparence que l'Auteur de « cet Ouvrage l'avoit tirè de ce Pere. »

(f) Du Pin. Nouvelle Biblioth. Des Auteurs Ecclesiast. Tom. III. p. 131.

Le Commentaire sur les lamentation de Jeremie est *un rècueil fait par* Raban *des pensées de plusieurs Peres, & particulierement de S.* Gregoire. *Il se trouvoit parmi les Oeuvres de cet Auteur, & il est citè sous son nom par S.* Bonaventure *dans son Commentaire sur le meme Ouvrage de* Jeremie.

(ff) Acta Erud. Lips. Ao. 1686. m. Aug. p. 398.

Pelagius *hæresiarcha, cujus libellum fidei in tomis conciliorum, epistolam autem ad Demetriadem, & Commentarium in Epistolas Paulinas inter* Hieronymi *opera legi monet F. Casim.* Oudin *in Supplemento de Scriptor. Ecclesiasticis a* Bellarmino *omissis.)*

(g) Prideaux Orat. IX. pag. 84.

Argumenti & styli similitudo, obtrusit nobis inter opera Hieronymi *ad Demetriadem epistolam; quam vel ipsius esse* Pelagii, *vel* Juliani, *aut* Cœlestii *oculatiores despiciunt.*

(h) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 141.

Hieronymo *item supposita est epistola* de scientia legis, *quæ est scelesti* Cœlestii, *socii* Pelagii, *ut notavit* Johannes Montiniensis *ad Prosperum.*

(hh) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 133.

Le Symbole, attribué a Damase, qui est la quinzieme piéce de ce Tome, est une Professi- » on de Foi copiée en partie sur celle qui est dans » Saint *Gregoire de Nazianze* & dans *Vigile de Tapse,* » que nous avons attribuée à *Gregoire de Betique*; » mais celle-ci a été mise dans la forme où elle est, » long-temps aprés Damase, puis que l'on y lit, » que le Saint Esprit procéde du Pere & du Fils; ce, » qui n'étoit point dans tous les Symboles an- » ciens.

L'Explication du Symbole adressée à Dama- » se, qui suit la Profession de foi, dont nous ve- » nons de parler, est la confession de Foi, que » *Pelage* envoya au Pape *Innocent* condamnée par, »

S. *Augustin* dans son livre *de la grace de JESUS-Christ*, où il en rapporte quelques extraits qui se trouvent mot à mot dans celle-ci.

(i) Rivetus Critici Sacri Lib. IV. c. V. p. 401.

Homiliæ 4. in Cantica in nonnullis exemplaribus Hieronymum *autorem præferebant; Verum Hieronymi non esse stylus palam arguit. An* Origenis *sit opus, dubitari potest, quia* Hieronymus *in præfatione, quam præfixit duabus a se translatis testatur,* Origenem *adolescentem bis scripsisse in Canticum homilias duas; deinde copiosissimum commentarium decem explicitum voluminibus. Si tamen sint Origenis.* Victorius *mavult existimare ab Hieronymo versas, quam factas Affirmare.*

(k) Du Pin Nouvelle Biblioth. des Ecclesiast. Tom. III. p. 130. 131.

Si l'on joint aux Oeuvres donc nous venons de parler, la traduction des deux Homelies d'Origene *sur le* Cantique des Cantiques, *qui se trouve dans le huitième Tome.*

(l) Du Pin ibid. p. 134.

Il seroit difficile de deviner l'Auteur du petit Traité du Corps & du Sang de Jesus Christ; *mais il est facile de connoître que celui qui l'a composé, etoit versé dans la doctrine des Saints Peres. On doit porter le meme jugement de l'Auteur de l'Homelie sur la* Parabole d'un importun qui demande un pain à son ami, *en Saint* Luc *chapitre 11.*

(m) Gerhardus Patrologiæ p. 318. 319.

Liber de natali Mariæ Hieronymo *adscriptus operum ejus Tom. 9. ad Chromatium & Heliodorum, est spurius.* Baron. *in appar. art. 39. & 44.* Erasmus, *Melch.* Canus, *Sixt.* Senensis, Casaub. *exerc. I. cap. 15. idem statuunt.* Christ. a Castro *eum defendere ausus.*

Verus Auctor Seleucus Manichæorum Apostolus. *Scriptum de* adsumptione Mariæ *ad Paulum & Eustochium non est* Hieronymi, *neq;* Sophronii, *sed Autoris Nestorio multo recentioris.* Baron. *ann. Dom. 84. §. 13.*

(n) Cocus Censuræ quorundam Scriptorum Veter. p. 308. 309.

In Biblis impressis Antverpiæ Anno 1570. habetur Prologus in lib. Machab. qui incipit: Macabæorum libri duo. *&c. Hic Prologus citatur tanquam ipsius* Hieronymi *a* Roffensi, Bunderio, & Alfonso de Castro, *ut probent,* Libros Machabæorum esse Canonicos.

Hunc Prologum reperiet Lector apud Isidorum, *libro procemiorum: & revera, ipsius esse putatur. Non esse* Hieronymi, *consentiunt* Erasmus, Scultingus, & alii. *Nam quod ad Erasmum spectat, ille verba faciens de hoc, & altero Prologo, iisdem libris, in aliquibus editionibus, præfixis; In Machabæorum libros præfationes duæ, eodem initio.* Machabæorum libri, mihi *(inquit)* non videntur Hieronymi.

(o) Biblioth. Universelle A. 1690. Janvier. T. 16. p. 57.

Dans le suivant Mr. Simon *examine quelques MSS. du huitième & du neuvième siecle. Il prend occasion de là de faire voir que les* prologues *que l'on trouve au devant de chaque Livre du Nouveau Testament & que l'on attribuë à* S. Jerome *ne sont point de lui. soutient en particulier, qu'on veut mal à propos que ce Pere ait la Preface qui est fait au devant des Epistres Catholiques & dont l'Auteur se plaint que l'on a retranché dans le V. chap. de la I. de S* Jean *l'endroit* des trois temoins celestes.

(p) Petrus Lambecius Diario Sac. itin. Cellensis, p. 98. 99.

Minimè porrò dubium est qvin & *Ado & Vijuardus*, si is suprà citata verba sua secundum Adonis interpretationem intelligi voluit, erroneam illam dubitationem de *Corporali* B. *Virginis Assumptione in Cœlum* hauserint ex supposititio illo ac spurio de Assumptione B. Virginis sermone, à non nullis S. *Hieronymo*, ab aliis autem *Sophronio*, qvi librum ipsius de Scriptoribus Ecclesiasticis in *Græcum* sermonem transtulit, perperam attributo.

Idem pag. 104. 105. Autor ejus olim creditus fuit *Hieronymus*, propter mentionem videl. *Paulæ* & *Eustochii*; ut in Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codice membranaceo, ante sexcentos circiter annos scripto, & inter codices Theologicos Latinos MStos nonagesimo nono videre est, ubi inscriptio sive titulus ita se habet: *Epistola Hieronymi Presbyteri ad Paulam & Eustochium de Assumptione Sanctæ Mariæ.* Falsum autem hoc esse meridiana luce clarius apparet ex ipso supra citati Exordii principio; qvippe ubi autor ejus non Latinum, sed Græcum se esse profitetur, dum & Latinum eloqvium sib testatur esse inconsvetum, & in latinos invehitur, qvod multi eorum apocryphum de transitu B. Virginis libellum studiosè amplectantu Item paulo post, *Multi*, inqvit, *Nostrorum*, h est *Orientalium sive Græcorum dubitant, utrum assumpta fuerit simul cum Corpore, an abierit relicto Corpore.* Cum igitur certo hinc constet, S. Hieronymum Sermonis istius autorem non esse placuit nonnullis, & inter eos Erasmo etiam Roterodamo, attribuere illum *Sophronio*, qvi S. Hieronymo fuit æqvalis, & librum ipsius de Scriptoribus Ecclesiasticis in Græcam lingvam transtulit. Nam qvod huic qvoque cum Paul & Eustochio familiaritas fuerit, vel ex eo pate qvod teste ipso S. Hieronymo, peculiare al quod opusculum *de Virginitate ad Eustochium* composuit. At enim vero rectè jam pridem anim vertit Eminentissimus Cardinalis *Baronius* ne Sophronium qvidem Sermonis istius autorem esse, sed verum ejus autorem post Concilia, in qvibus Anno 431. & 451. Nestorii atq Eutychetis hæretica dogmata damnata sunt vixisse, & ut Homiliæ suæ autoritatem concili ans, vel pro S. Hieronymo, vel pro Sophronio haberetur, dolo malo finxisse, se illam scribere ad Paulam & Eustochium.

Idem, pag. 109. Cœterum qvod ad n attinet, persvasissimum habeo, suppositam i lam Homiliam compositam fuisse seculo po Christum septimo, & qvidem paulo ante annu 681. qvo sub Agathone Papa & Imp. Constan tino Pogonato ejusque Filiis hæresis *Monothe-*
ta-

„*tarum*, qvi alias etiam *Monophysitæ & Theopaschitæ* „dicebantur, in Concilio Generali VI. sive Con„stantinopolitano III. damnata est.

Idem pag. 112. Quæcunque ergò de *Pau*„*la* & Eustochio veluti adhuc viventibus scribit, „mera figmenta sunt, qvibus Homiliæ suæ, tan„qvam S. Hieronymi ævo scriptæ, apud imperi„tos falsam vetustatis authoritatem conciliare „voluit. Qvam enim egregie mentiatur, dum „in supra citato exordio refert, sepulchrum S. „Dei Genitricis eo tempore, qvo Paula & Eu„stochius vivebant, palam & ante oculos omni„um extitisse in medio vallis Josaphat, & Eccle„sia in honorem ejus fabricata fuisse conspicu„um, solidissime demonstrat Em. Cardinalis „*Baronius* his verbis - - - -

Pag. 113. *Ex his igitur* manifestior redditur „hominis impostura, qvi nomine ejusdem S. „Hieronymi dictam epistolam scribit ad Paulam „dum hæc ait: &c.

(q) Pet. Lambecii Commentar. de [B]iblioth. Cæsar. lib. VIII. p. 159. 150.

De *Assumtione S. Mariæ* interrogandum relinqvimus. Verisimillimum itaque est Carolum Magnum interrogationem hanc primo omnium ac præ cæteris Præceptori suo *Albino Flacco Alcuino*, qvi A. c. 804. obiit, privatim proposuisse, responsi autem loco hunc ab Alcuino compositum esse Tractatum, in cujus principio, tanqvam ad jam citata Caroli Magni verba respiciens ac alludens, expressè testatur, se, quid de Virginis ac Matris Domini resolutione temporali & Assumtione perenni intelligat, non scribere proprio instinctu, sed ad interrogata respondere. Confirmant etiam hanc conjecturam supra citata Caroli M. verba, & principium huius Tractatus Caroli M. verbis respondens. Confirmat eandem stylus Alcuini, & Qvæstiones sacræ a Carolo Magno eidem alias propositæ. Confirmat eandem assertio de corporali B. Virginis assumptione, in scriptis Alcuini apud Joannem Baleum Centuria Secunda Scriptorum Britanniæ, in qvo per Librum, cui titulus, *Responsiones ad interrogata* hunc ipsum de Assumptione B. Virginis Tractatum significari existimo. Confirmat denique conjecturam istam *Homiliarium ab Alcuino* jussu Caroli Magni *collectum*, cui Tractatum illum sive *Sermonem de Assumtione* sine dubio inseruisset Alcuinus, si S. Augustini is fuisset, non autem proprius.

(r) Du Pin Nouvelle Biblioth. des [A]uteurs Eccles. Tom. III. p. 133.

La dixième lettre, de l' Assomption de la [V]ierge, *est l' Ouvrage de quelque* Latin *qui vivoit du* [te]*mps que l' Orient etoit infecté des erreurs des disciples* [d']*Eutyches, comme il le remarque, long-temps après* [la] *mort de Saint* Jerome *& de* Sophronius, *à qui quel*[qu]*es-uns ont attribué cette lettre. Celui qui l' a compo*[sé]*, l' a mise sous le nom de Saint Jerome, pour faire va*[loi]*r davantage ce qu' il disoit en l' honneur de la Vierge: afin de mieux cacher sa tromperie, il feint qu' elle* [so]*it adressée à* Paula & à Eustochium. *Quoi qu'* [il] *s' etende beaucoup sur les éloges & les prerogatives de* [la] *Vierge Marie, il dit neanmoins qu' il n' est pas certain qu' elle soit ressuscitée, & que son corps ait été enlevé au Ciel. Ce Traité, quoique supposé, fut mis dés le temps de Charlemagne par Paul Diacre & par Alcuin dans l' office de l' Eglise, & a depuis composé une partie des Leçons de* la Fete de l' Assomption *dans des anciens* Breviaires *de France & d' Italie.*

(s) Miræus Biblioth. Ecclesiast. pag. 37. 38.

Quod ad Vitas Patrum, *libris X. comprehensas, quas vulgus S.* Hieronymo *solet adscribere, attinet, hæc accipe. Eas secundò* Heribertus Rosvveidus; S. I. *Theologus, Antverpiæ, typis Plantinianis cum Notationibus, 1628. evulgavit. Libri primi auctores sunt varii: quidam certi, quidam incerti. Certi auctores, suarum singuli Vitarum, sunt isti.*

I. Hieronymus, *auctor vitarum* Pauli *primi eremitæ*, Hilarionis anachoretæ, Malchi *monachi* captivi, Paulæ, Marcellæ *Romanarum viduarum.*

II. Athanasius Alexandrinus Episcopus, *auctor* vitæ S. Antonii.

III. Paphnucius, *auctor Vitæ* S. Onuphrii *eremitæ.*

IV. Ephræm Syrus, *diaconus Edessenus, auctor vitæ* S. Abrahæ *eremitæ, &* Mariæ *meretricis, ejus neptis.*

V. Antonius, *scripsit vitam magistri sui* S. Simeonis Stylitæ.

VI. Leontius, *Neapolis Cypriorum Episcopus, auctor vitæ* S. Joannis Eleemosynarii, *Patriarchæ* Alexandrini.

VII. Joannes Damascenus, *auctor Vitæ* SS. Barlaami & Josaphati.

VIII. Jacobus *Diaconus Edessenus, auctor vitæ* S. Pelagiæ *meretricis.*

IX. Sophronius *Episcopus Hierosolymitanus, auctor vitæ* S. Mariæ Ægyptiacæ *meretricis.*

X. Theophilus, Sergius & Hyginus *Scripserunt vitam S.* Macarii *Romani. Præter enumeratas Vitas in libro* primo *de* Vitis Patrum *exstant & aliæ Sanctorum Vitæ, auctoribus incertis. ut.* S. Basilii *Cæsariensis Episcopi*, S. Bachomii *Abbatis Tabennensis in Ægypto, SS.* Epicteti *presbyteri &* Astionis *Monachi, S.* Frontonis *Abbatis*, SS. Eugeniæ, Euphrasiæ, Euphrosynæ, & S. Mariæ, *virginum, item S.* Thaidis *meretricis.*

Secundi *& tertii librorum de* Vitis Patrum *auctor vel interpres fuit* Ruffinus Aquileiensis presbyter. Quartus *liber excerptus est ex* Severi Supplicii *Dialogo primo & ex Johannis Cassiani* Institutis ac Collationibus. *Quinti* & sexti *librorum auctorem fuisse* Græcum *aliqvem, constat ex* Photio, *qui in* Bibliotheca *cap. 198. narrat Græcum exemplar à se lectum fuisse. Nomen auctoris tamen non exprimit, quod hodieque ignoratur; quidquid aliqui divinarint. Certum porrò est, librum, cujus Photius Græcè suo tempore exstantis meminit, hunc eumdem esse, quem Latinè habemus, translatum partim à* Pelagio *S. R. E. diacono, libro quinto de Vitis PP. partim a* Joanne *S. R. E. subdiacono libro sexto. Atque hunc quidem librum, qui apud Græcos & Latinos unicus est,* Heribertus Rosvveidus *in duos distinxit: ita præeunte* Sigeberto Gemblacensi, *cap. 116. & 117. de Viris Illustribus* Georgius Garnefeltius *censet, Pelagium, & Joannem postea Romanos ex ordine pontifices fuisse. Pelagius anno 559. Joannes eo nomine III. Papa anno 572. obiit.*

Septimi *libri auctor similiter fuit* Græcus, *sed cujus nomen nondum à quoquam est proditum. Hunc librum* Paschasius *diaconus Latinitate donavit; rogante* Martino *Abbate Dumiensi, post Episcopo Bracarensi: qui Martinus circa annum 580. vivere desiit.*

Octavum *librum de Vitis Patrum Græce scripsit* Palladius, *Helenopoleos in Cappadocia Episcopus, quem* Gentianus Hervetus, *Canonicus Remensis, Latinum fecit. Hic liber vulgo* Historia Lausiaca *dicitur, eo quod ad Lausum Præpositum à Palladio sit scripta.* Rosvveidus *in Appendice ad Vitas Sanctorum antiquam quoq; Lausiacæ versionem, ab incerto sed vetere interprete factam, subtexuit; &* Fronto Ducæus *ejusdem Lausiacæ Græco-Latinam editionem, ex MS. codice Regio Parisiis publicandam curavit. Notet autem Lector, Palladium fuisse* Origenistam & Pelagianum; *ideoq; caute legendum.*

Noni *libri (qui vulgo* Philotheus *dicitur) auctor fuit* Theodoretus, *Cyri Episcopus; primum ab* Alberico Longo *Salentino, post à* Gentiano Herveto *Latina civitate donatus.*

Decimum *librum Græce scripsit* Johannes Moschus *seu* Eviratus, *ad Sophronium Hierosolymitanum Episcopum ideoq; inscribitur:* Liminarium Sophronii, *seu* Pratum spirituale, vel Paradisus novus: *ut* Photius *in Bibliotheca cod. 19. narrat. Hujus libri interpres fuit* Ambrosius *Camaldulensis monachus.*

Istis decem libris Rosvveidus, *præter antiquam Historiæ Lausiacæ interpretationem, paulo ante memoratam, attexuit* Heraclidis Paradisum, *incerto sed vetere interprete; &* Ægyptorum Patrum Sententias, *auctore Græco incerto, interprete autem* Martino Dumiensi *seu Bracarensi. Ex his Paradisus Heraclidis magna pars est* Palladianæ *seu Lausiacæ Historiæ.*

(t) Mabillon Tom. I. Anal. p. 189.

Primo nullus moveri debet, quod Confessionis Author usus sit Confessione Pelagii. *Siquidem tempore Alcuini pro vero S.* Hieronymi *fœtu agnoscebatur. Id patet tum ex libri 3. Carolini cap. 1. ubi hæc Confessio sub nomine Hieronymi adducitur; tum ex MS. Codice Cæsar. Bibliothecæ continetq; inter alia ipsissimam Pelagii Confessionem hoc tit:* Confessio fidei Catholicæ S. Hieronymi. *Tum subsequitur Confessio in hæc verba:* Credimus in DEUM patrem omnipotentem cunctorum visibilium & invisibilium conditorem *&c. quæ ipsissima est Pelagii Confessio.*

(u) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Ecloga VI. p. 163.

Librum de S. Maria & obstetrice Salvatoris *viderat* Vulbertus, *ubi ait eum nomine* Hieronymi *prænotari: Sed a Matthæo scriptum Hebraice & translatum in Linguam Latinam.*

(x) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 133.

Le 36. de l' observation des Veilles, *est attribué dans le troisiéme Tome du Spicilege de Dom* Luc Bachery, à Nicetius, *Evêque de Treves, qui vivoit vers l' an. 535. Il pourroit y avoir encore plusieurs de ces Sermons de ce même Auteur.*

(y) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 306.

Pag. 37. lin. 37. *Petrus* Wastelius *in suis* Vindiciis Carmelitanis, *censet epistolam 61. quæ Pammachio inscribitur, non esse* Hieronymi, *& sapere* Pelagianismum.

(z) Acta Erudit. Lipsiens. Supplem. Sect. IV. p. 168.

Septimo loco (in Examine Libri Pontificalis, *seu Vitarum Romanorum Pontificum* Joannis Ciampini) *exponitur, quid in* Henschenii & Papebrochii *sententia desiderarit Dn.* Emanuel Schelstratenus, *qui inter alia epistolam* Hieronymi *& responsionem Damasi, quæ vitis Pontificum vulgo præfigi solent supposititias esse probat, cujus argumenta tantum apud Papebrochium ejusq; socios valuerunt, ut quæ de epistolis illis in Diatriba præliminari ad Acta Sanctorum Aprilis scripta fuerant, in propylæo ad Acta Sanctorum Maji retractare non erubuerint.*

(zz) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques p. 134.

La Regle des Moines *est un recüeil des sentences & des préceptes tirez de Saint* Jerôme, *fait par* Lupus *Géneral de Moines, qui se disoient de* l' Ordre des Hermites de Saint Jerôme, *& approuvé par le Pape Martin V.*

(zzz) Montanus in der Tauff-Historie pag. 285. 286.

Der Leser / der vielleicht über die vorgedachten Vorreden und Nachreden des Lateinischen Ubersetzers käme / dieselbe zu lesen / wolle doch auch dieses anmercken / daß / wo zu zweyen oder dreyen mahlen der Nahm *Hieronymi* gefunden wird / daselbst solte dafür stehen der Nahm *Ruffini*, wie schon zuvorn gemeldet ist. Denn das ist ein sonderlich practickisch Stücklein der Abschreiber damahls gewesen (denn man hat damahls noch lang vom Buchdrucken nichts gewust) den Nahmen *Hieronymi* an die Stete des Nahmens *Ruffini* zu setzen / damit sie ihre Abschrifften desto theurer möchten verkauffen / dieweil *Hieronymi* Nahme bey Jedermann in bessern Gerüchte war aber *Ruffini* nicht / welches der gelehrte *Erasmus* in der Vorrede über Origenem hat angemercket. Denn daß *Ruffinus* der Ubersetzer sey und nicht *Hieronymus*, der solches redet / das erscheinet klährlich hieraus / daß er am Ende gedachter Nachrede saget: Hiernach ruffet uns das Werck / welches uns vorlängst ist auffgeleget / jetzt aber uns stetig durch den Gottseeligen Bischoffen *Gaudentium* abgefordert wird / nemlich daß von uns möge übergesetzt werden die Bücher des Bischoffes *Clementis* welcher ein Mitt-Gesell der Apostel gewesen ist / auff daß ich dieselben bey den Nachkommen bekandt machen könte.

(zzzz) Symbolæ Mastrichtianæ Hieronymus

1.

Ex Collationibus Cassiani *magnam partem desumtæ sunt* vitæ Patrum, *falso* Hieronymo *Stridonensi adscriptæ, ipso* Bellarm. *teste de Script. Ecclesiast. quas* Possevinus *existimat commodius referendas esse, sive ad* Euagrium *Pontificem, sive ad* Petronium *Bononiensem &c. adjicienda ex Mart.* Schookio *fabula Hamelensi, part. 2. cap. 2. pagina 41. vid. & pag. 43.*

2. Ep

2.

Ejus liber esse à quibus iam censetur Epistola ad Demetriadem, *Virginem*, *cui reclamat* Beda. *Alii tam adscribunt* Juliano, *alii* Pelagio, *vide* Usserum *in hist Pelag p.5.*

Inseruit libellum fidei Pelagii *ad Innocentium* Carolus Magnus, *arbitratus esse* Hieronymi *ad Damasum*, *vid* Usser. *ibid. p.* 18. & 19.

3.

Ita Hieronymus *in Proverbia vel potius* Beda *Commentarii istius auctor.* Gejerus. *in Proverb. p 49: ad cap. 1. v. 20.*

4.

Evagrius Ponticus.

Contentus ero nominasse eos, qui Monachorum vitas *scripserunt. Quales sunt* Evagrius Ponticus, *cujus pleraq; sunt vitæ, quæ* Hieronymo *tribuuntur. &c.* Gerh. Joh. Voss. *in disp. XI. hist. & Theol. Thes. 7. pag. 154. edit. 3.*

5.

Hieronymus festinatissime in Chartam conjiciens, quidquid ei nocte una, non semper zelus secundum scientiam sed etiam splendida dictaverat bilis. &c. Vossius *disput. XI. hist. & Theol.* thes. *XI. p. 169.*

6.

Scriptor. Scholiorum in Epistolas Pauli Hieronymo *tributorum in* 1. Cor. 15. 51. Voss. *disput.* 13. *histor. Theol.* thes. 18. *p. 190.*

7.

Verum frustra hoc (surgite mortui, venite ad judicium) *in* Hieronymo *quæri puto, quanquam tale quid reperitur tomo 4. in* regulis Monachorum *cap. de timore ultimi Judicii. Sed hæc non* Hieronymi *sunt, verum à* Lupo de Oliveto, *generali Eremitarum ordinis ex Hieronymi Scriptis sunt collectæ, posteaque à* Marino Quinto *approbatæ, cujus literæ regulis præmittuntur.* Vossius *disp. 13. Theol. & histor. thes. 23. pag. 192 idem repetit in disp. 14. fin. p. 214.*

8.

Homiliæ de corpore & sanguine Christi, *inter Hieronymi opera quidam credunt auctorem* Eusebium Emissenum. *Vide ejus elogia ex* Vorstio.

9.

Hieronymus Stridon. Commentarii in Pauli Epistolas *Scriptor, qui* Pelagius *revera est, non Hieronymus, inter cujus libros id opus à multis jam seculis falso censetur.* Dalæus *de cultib. Relig. lib. VI. cap. X. pag. 773. fin.*

HIEROTH v. *Boranowsky.*

(1350.) HIGATUS, *Ranutius: Ignace* HUARTE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 564. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, neque Higati neque Ignatii Huarti meminit.

(1351.) *Guthbertus* HIGLANDUS. Sub personato hoc nomine scripsit *Epistolam ad Andream Rivetum*, SORBIERIUS *contra Milletierii Crurifragium* Prodromi Rivetiani; vide l' *Histoire des Ouvrages des Savans* Fevrier 1692. pag. 275. (a) Adjectam esse hanc epistolam Apologetico Riveti contra Grotium indicat Vita Sorbierii, Sorberianis præfixa p. 3. (b) eadem confirmans.

(a) Histoire des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1692. pag. 275.

Mr. de Sorbrere *etoit nè dans le Dioceſe d Uzés. C'est luy qui sous le nom deguisè de* Guthbertus Higlandus *a ecrit contre le* Crurifragium prodromi Rivetiani, *& à qui le public a l' Obligation des Memoires & du Voyage du Duc de Rohan.*

(b) La Vie de Mr. Sorbiere devant Sorberiana p. 3.

Il passa en Hollande en annèe 1642. où sous le nom deg isè de Guthbertus Higlandus, *il fit inprimer une lettre, qu'il addressa à* André Rivet, *contre le* Crurifragium Prodromi Rivetiani, *que* Mr. de la Milletiere *avoit publiè. Cette lettre se voit à la fin de l'* Apologetique de Rivet contre Grotius.

(1352.) *Le Pere* HILARION Religieux Minime est accusé d' etre plagiaire. Car entre les Eloges, qu'il a composé, des grandes Princesses, il a loué *Marie de Medicis* aux depens de *St. Germain* DE MOURGUES qui en avoit fait l' oraison funebre. *Nouvelles de la Republique des lettres de* l' année 1687. p. 732.

(1353.) *Quintus Julius* HILARION, cujus nomine citatur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag. 714. libellus *de Danielis Hebdomadibus*, & à *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. p. 403. *Chronicon*, sive *de Duratione Mundi liber*, de quo siluisse unanimiter Veteres miratur *Cave*, Chartophyl. Ecclesiast. p. 67. & Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 175. *Sandio* in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 289. 290. (a) idem creditur cum *Quinto Julio* AFRICANO, corruptis nimirum vocibus: quintus (liber sc.) Julii Africani, in Quintum Julium *Elarianum*, & postmodum *Hilarionem.* Vide Vossium de Historicis Latinis Lib. III. cap. 3. pag. 756.

(a) Sandius in Notat. ad Vossium pagina 290.

Quintus Julius Hilarion *editus est à Pithœo, & in Biblioth. Patrum, & propterea à Canisio prætermissus. De eo* Vossius *p. 213. Ego suspicor nullum talem Authorem fuisse, sed liber quinti* Julii, Elariani *vel* Hilarioni *corrupte dici pro liber quintus* Julii Africani, *vel liber quintus Julii* Hieronymi, *qui sane scribebat Cæsario & Attico Coss.*

(1354.) I. HILARIUS ARELATENSIS cum PICTAVIENSI quomodo in *Geneseos Carmine conscriptis capitibus* confusus sit, v. *Gerh.* Patrolog. & *Olearius* abac. p. 215.

Arelatensi carmen hoc adscribit *Caveus* Hist. liter. Scriptor. Eccl. p. 232. b. itemque *Vossius* Hist. Pelag. p. 70. indicante *Symbola Normanniana.* Vide *Eschenbachii* Dissertationem de Poetis Christianis Græcis & Latinis §. V. pag. 14. (a) & §. XXVVI. pag. 23.

II. Hujus Pictaviensis *explanatio Psalmi 127.* ZENONI VERONENSI ab aliis adscribitur, teste *Th. Raynaudo* de mal. & bon. lib. p. 142. (a)

III. IV. *Epistolæ duæ ad Augustinum, de reliquiis Pelagianæ Hæresos, & de prædestinatione*, HILARII quidem sunt, sed ARELATENSIS, non Pictaviensis. Vide *Gerhard.* Patrolog. pag. 230.

 Caveum

Cavium Histor. liter. Script. Ecclesiastic. p. 117. qvibus addit *Symbola Normanniana Höttinger.* Script. Suppos. pag. 79. & *Vossium* Histor. Pelag. pag. 70. *Possevinum* tamen Tom. I. Apparatus pag. 759. Pictaviensi adscribere eadem Symbola notat.

V. *Carmen* Heroicum *de 7. fratribus Maccabæorum*; VICTORINO Afro tribuit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. II. pag. 101. (b) HILARIO *Arelatensi* & VICTORINO *Petavionensi* etiam tribui notant *Acta Eruditor. Lipsiensium.* 1693. mens. Octob. p. 460. (c)

VI. *Epistola* Hilarii Pictaviensis *ad Apramam* filiam, una cum *Hymno*, FORTUNATO asseritur à *Gillot.* vide *Journal des sçavans* 1693. pag. 526. (d)

(a) Raynaudus de mal. & bonis libris pag. 142.
Explicatio Psal. 127. quæ apud S. Hilarium *legitur* Zenoni Veronensi *ab aliis adscribitur.*

(b) Du pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. II. p. 101.
Le Poeme des Maccabées *est une description en vers Hexametres du martyre des Sept Freres. Il n'y a rien d' extraordinaire dans ce Poeme. Il n' a rien de poetique que quelques imitations basses de Virgile, & la plûpart de vers sont rampans & meprisables.*

(c) Acta Eruditorum Mensis Octobr. Ao. 1693. p. 460.
Carmen Heroicum de Septem Fratribus Maccabæis, *quod alii* Victorino Petavionensi, *alii* Hilario Arelatensi *adjudicare maluerunt, ipse inter opuscula* Victorini Afri *reponit, tametsi nihil in eo exquisitum esse testetur.*

(d) Journal des Scavans 1693. p. 526.
Ils ont mis ensuite la lettre à Abram fille de Saint Hilaire, *bien que* Gillot *ait ecrit qu' elle avoit esté faite à plaisir par* Fortunat, *& qu'* Erasme *l' ait rejettée comme le vain amusement d'un ignorant qui abusoit de son loisir.*

(1355) HILARIUS von Prockhorst. Quæ sub hac larva prodiit anno 1645. *Schola Catechetica, Christophoro* ROSSELIO asseritur à D. Joh. Christophoro *Schragmullero* apud *Deckherrum* de Scriptis Adespotis p. 116.

(1356) HILARIO SARDO adscirpti *Commentarii in Epistolas Paulinas* ex MULTORUM AUCTORUM Scriptis compilati censentur à Benedictis in Actis Erudit. Lipsiens. Supplem. tom. II. Sect. V. pag. 220. qvorum verba sub lit. E. in AMBROSIO exerpsimus.

(1357) HILDEBERTUS, Episcopus Cenomanensis post Archiepiscopus Turonensis. Quæ sub ejus nomine à *Barthio* edita est

(I.) *Vita* S. *Agnetis* eadem est *Daumio* cum *Vita S. Agnetis* ab ALEXANDRO ESSEBIENSI scripta. v. *Sandium* ad Vossium de Historicis Latinis p. 164. (a) & *Fabricium* in App. ad Bibl. Latinam p. 48.

(II.) Quæ inter tractatus hujus Hildeberti censetur *Descriptio Curiæ Romanæ*, SIDONIO APOLLINARI assignat la *Bibliotheque Universelle* & Historique tom. XIX. p. 331. (b)

(III.) Hildeberto perperam adscriptus liber: *de corrupto Ecclesiæ statu*, ex *Goldasto*, NICOLAO de CLEMANGIS asseritur à *Deckherro* de Scriptis adespotis p. 106.

(a) Sandius in Not. ad Voss. p. 164.
Alexander Essebiensis *in literas retulit vitam* S. Agnetis *quam tamen* Daumius *epist. 52. ad Th.* Reinesium *arbitratus esse eandem, quam* Barthius *sub nomine* Hildeberti *edidit.*

(b) Bibl. univ. & Histor. Tom. XIX pag. 331.
Les six premiers Traitez, excepté un, sont d' Hildebert *Eveque du Maus & depuis Archeveque de Tours, qui a vecu sur la fin du* XI. *siecle. Ce sont des lettres & des Discours contre les pelerinages, contre les appellations au de là des monts; & contre les desordres de la Cour de Rome & du Clergé en general. On croit que* la description de cette meme Cour *qui est la cinquieme en ordre, est de* Sidonius Apollinaris *quoique dans quelques Anciens MSS. on la trouve sous le nom d'* Hildebert.

(1357. a) HILDEGARDIS, Germana Spanheimensis, Abbatissa Cœnobii S. Ruperti Ordinis D. Benedicti. Ei male adscribi *libros IV Physicorum*, sive de *Rerum Natura*, notat *Cave* Hist. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 476. a. utpote qu[i] debeantur alteri HILDEGARDI, dictæ *de Pinguia* cui eos etiam adscribit *Frisius* in Bibliotheca Gesneriana p. 356. b. titulo librorum paulo aliter formato:

S. Hildegardis de Pinguia, physicorum lib. 4 *de elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fruticum, herbarum, arborum, arbustorum, piscium, volatilium, & animantium terræ naturis & operationibus.* Joannes Schottus *Argentinæ, 1544. excudit cum Trotulæ, Octaviani & aliorum libris.*

(1358) HILPERICUS où HELPERICUS *Ferius*: ALCUIN, douteuz. *Baillet* liste des Au[t]eurs. degvisez p. 564.

(1359) HIPPARCHI nomine editam e[s]se à *Theophilo* RAYNALDO Jesuita *Protocatastasi[n]* memorant *Acta Eruditor. Lipsiens.* Anno 1689. [p.] 433. (a) At *Sotwel* hujus scripti inter reliqva Ray[]naudi non meminit, neque personati Hipparch[i] vid. pag. 758. 759. neque *Wittenius* in diario su[o] Biographico ad d. 31. Octobr. 1663. de hoc pseu[]donymo scripto quicquam.

(a) Acta Erud. Lips. Anno 168[9] pag. 433.
Ita III. Contii responsum pag. 69. Theophili Ra[y]naldi *ambitionem & summâ maledicentiam viginti libr[o]rum voluminibus exercitam taxat,* (Auctor annotati[o]num ad Epistolas Principis Contii) *qua nec suis p[e]percerit, scripto in eos libello sub Theophili* Eugenii n[o]min[e]

...nine, *cui titulus est* Protocatastasis *seu Prima Societatis Jesu institutio restauranda*, *& alio*, *cui* Hipparchi *nomen dedit*, *in quo mercaturæ studium Societati exprobravit*.

(1360) HIPPARCHUS *Bithynus*. Sub ejus nomine editam â Petro *Victorio* Expositionem Asterismorum *Arati* Canonicam, *Claudii* PTOLOMÆI *Alexandrini* esse partum asserit *Lambecius* Commentar. Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 228. (a) Sub Hipparchi Nicæensis nomine Liber ...ic citatur in Bibliotheca *Gesnero-Frisiana* pag. 357. ...à *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 405.

(a) Lambecii Bibl. Cæs. Lib. VII. p. 228. *Eandem Asterismorum Expositionem Canonicam (ex Claudii Ptolemæi Alexandrini Magnæ Constructionis libro 7. & 8.) attribuit* Petrus Victorius *perperam* Hipparcho *Bithyno*, *& sub ejus nomine illam edidit cum supra memoratis tribus Hipparchi Genuinis libris, quia illam in Codice Mediceo, itidem, ut in præsenti Codice Cæsareo*, *sine ulla* Ptolemæi *mentione Expositioni Hipparchi in* Arati *&* Eudoxi *Phænomena subjunctam reperit.*

(1361) HIPPOCRATIS COI, magni illius Medici nomine, qui extat etiamnum περὶ τροφῆς sive *de Alimentis* aut *Victus ratione* liber jam *Galeni* tempore ab aliis PHILISTIONIS, aut ARISTONIS, aut EURIPHONTIS, aut PHILITÆ omnium Antiquorum Virorum creditus fuit, ut ipse habet, de alimentis lib. 1. c. 1. pag. m. 13. ...bi legi meretur. (a)

Ut vel inde refellatur sententia Joa. *Cortei* Laudensis, in Bononiensi Academia olim Medicinæ Professoris, qui decadis primæ Miscellan. Dissertationum prima, cupiens Hippocrati hosce libros vindicare, contra Galeni auctoritatem, ...a scribit minus cogitate, ac ut appareat vere ...sum p. 5 aliis implicatum studiis ea effudisse.

DIOCLI PRAXAGORÆ Coo tribuitur a *Neandro* Natalit. Medicor. p. 39.

(II.) Libri tres Comm. Epidem. opus προρρητικῶν, sive *prædictorum* alterius HIPPOCRATIS HERACLIDIS esse judicat, ut & tan... opere celebratos *Aphorismos*. Qua de re alias ...lura, quia nunc properare cogimur.

(III.) Librum περὶ διαίτης ὑγιεινῆς POLYBO discipulo & Genero Hippocratis tribui notat *Galenus*, fine ὑπομνήματος εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου, & initio Commentarii in hunc li...rum. Adde *Neandrum* Natalit. Medicinæ pag. 38.

(IV.) Liber περὶ παθῶν s. de *affectionibus* idem POLYBO adscribitur à *Neandro* loc. cit. v. supra in *Anon.*

(V.) περὶ φύσεως ἀνθρώπου. s. *de Natura Humana*. Eidem POLYBO. *Neander* p. 38.

(VI.) *Epidemicorum liber secundus*, *quartus & sextus* Autorem habent HIPPOCRATEM Thessalum, judicante *Neandro*, Natalit. Medic. p. 37. (b) de *Quinto*, an Hippocratis sit, dubitat etiam apud Andream *Chioccum* de Medicis Collegii Veronensis p. 131. Balthasar Aldus, a *Chiocco* ea propter correctus (bb)

(VII.) περὶ γυναικείων, s. de *Mulierum Morbis* duos ad DIOCLEM CARISTIUM pertinere observat Neander p. 38.

(IIX.) DE MORBO SACRO liber DEMOCRITI ut censeatur apud *Menagium* in notis ad Diog. Laërt. p. 414. b. v. sub lit. (c) qui idem p. 408. b. Epistolas ejus ad Democritum de sua ad illum profectione perantiquas sed suppositias tamen esse scribit.

(IX.) περὶ ἀγμῶν, s. de *Fracturis* Liber.

(X.) περὶ ἄρθρων, sive *de articulis* liber NEBRON tritavo Hippocratis Coi adjudicatur a *Neandro* l. c. p. 31.

(XI.) *Libri de Septimestri & Octimestri partu* sive fuerit *Hippocrates* auctor, sive potius POLYBUS, ut sentit *Clemens Alexandr. VI.* Stromat. ait Hieronym. *Mercurialis* l. var. lect. c. 17. *Symbola* est *Rauschiana*.

(XII.) De *Aeribus aquis & locis* Hippocratis tractatum eundem esse cum eo qui GALENO de *Habitationibus*, *Aquis*, *temporibus & regionibus* inscribitur, notat *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 338. b. qui ibidem Reliqua Hippocratis scripta recenset, cui adde *Mercklin*. Linden. Renovat. p. 336. seqq.

(XIII.) De *Epistolis Hippocratis* dubitat an ejusdem sint Jo. *Scaliger* Epist. 306. Epistolam Hippocratis ad Damarantum citans Mich. *Virdungus* Comm. in Tacit. Agric. c. 31. addit eam sub nomine Hippocratis circumferri. *Symbola* est *Rauschiana*.

Hippocratis nomen multis suis scriptis præfixisse *Raymundum* RESTAURANT, occasione ab eo editi Lugdun. 1681. in 12mo. Hippocratis *de inustionibus seu Fonticulis* observant *Acta Erud. Lips.* 1683. p. 156. 157. (c) Adde in fine sub (d) adjecta seriùs allata *Mastrichtiana*, a n. 1. usque ad 4.

(a) Galenus de Alimentis lib. I. p. 13.

In præsentia vero tempus exposcit, ut alimentorum temperamenta exequamur ea methodo, qua in libro de victus ratione *sunt Scripta, qui est ut nonnullis placet* Hippocratis, *ut aliis*, Philistionis, *aut* Aristonis *aut* Euriphontis, *aut* Philitæ, *omnium antiquorum virorum. Initium autem ipsius in nonnullis quidem exemplaribus est*, Ciborum omnium ac potuum facultates, tum naturales, tum arte accitas sic dignoscere oportet. *In aliis autem hoc*, Locorum autem omnium situm ac naturam sic oportet dignoscere. *Cum nempe seorsim libellus ille circumfertur*, De ratione victus *inscribitur*, *estque is secunda pars*, *cum opus totum in partes tres sit divisum. Cum vero totus unicus & non divisus ex tribus conflatus invenitur*, De natura humana & victus ratione *inscribitur. Secunda igitur pars*, *in qua agitur* de cibis, *non abs re forte* Hippocrate *digna putabitur*, *sed prima quam plurimum ab Hippocratica sententia recedit. Verum id quidem præter institutum, obiterque sit dictum. Cujuscunque autem memoratorum virorum fuerit, omnem in...*

in cibis victus rationem ad universalem quandam methodum videtur revocare.

(b) Neander Natalit. Medic. p. 37.

Thessalus Hippocrates, *quæ lacera pater reliquerat, collegit, iisque ordinem dedit. Consociati ab hoc putantur liber* Epidemicorum *secundus, quartus, quintus, & sextus, reliquos* Galenus *suppositios censet; sed procul a schola & studiis apud Macedonum regem non scribendo sed medendo consenuit.*

(bb) Chioccus de Medicis Collegii Veronensis. p. 131.

Mirabatur præstantissimus hic Medicus quo pacto Galenus *librum quintum Epidemiorum Hippocrate indignum pronunciarit, nec* Thessalo Polybo, *aut alicui ex Hippocratis discipulis, vel filiis adscribendum putet; cum* Cornelius Celsus a Galeno *vetustior & gravissimus Auctor, immo latinus fere Hippocrates pro legitimo agnoscat lib. 8. cap. 4. ex historia Vulnerati Autonomi, & candore Hippocratis ex proprii erroris confessione, ut superius perstrinximus &c.*

(c) Acta Eruditorum Anno 1683. pag. 156. 157.

Hippocrate de Inustionibus *sive* Fonticulis. *Opus Historiis Medicis refertum & in praxi utilissimum, Auctore R. R. Doctore Medico. Lugduni 1681. in 12. Quanto Hippocratis amore atq; admiratione Auctor hujus libelli, sc.* Rainaudus Restaurant, *teneatur, vel exinde colligere licet, quod pluribus suorum scriptorum titulis ejus nomen affixerit. Edidit siquidem olim idiomate Gallico,* Hippocratem de usu frigidi potus, Hippocratem de Circulatione Sanguinis, Hippocratem de China Chinæ, *imo in præsenti tractatu librum suum de* Usu Vini Emetici in curatione febrium Malignarum *ad mentem* Hippocratis, *item* Hippocratem de usu Lactis in curationibus Morborum, *allegat.*

(cc) Menagii notæ ad Diog. Laert. de Vitis Philos. p. 414. b.

περὶ χυμῶν) Quo titulo exstat Tractatus sub nomine Hippocratis. *An fuerit* Democriti? *Certe ejus esse librum de* Morbo sacro, *qui hodie exstat inter opera Hippocratis, existimabat* Cæsalpinus *lib. V. Art. Med. cap. I. nec non* Antonius Ponce Santa Cruz *in Prælectionibus Vallesoletanis, seu Commentariis in hunc librum. Utriusque rationes, si tanti est, vide apud utrumq;.*

(d) Mastrichtiana. n. 1. 2. 3. 4.

1.

Auctor libri de Veterum Medecina *antiquus quidem, sed minime Hippocrates, potius quod placet amplissimo præsidi Henr.* Conringio *ex Acronis Scholæ sectatoribus unus:* Henricus Meibomius *in dissertat. de Incubatione* &c. *thesi 7. & postea thes. 50. & seq.*

2.

Colligas autem ex Aristotele &c. ubi libri περὶ ὀστέων φύσεως Hippocratis *esse dicuntur, primus nempe, posterior qui de venis agit, est* Polybi, *Hippocratis discipuli, liber autem περὶ τόπων καὶ ἀνθρώπων, non scriptus ante Aristotelem, nec Hippocratis. vid.* Reines. *l. var. lect. cap. 19. pag. 75. med. usq; ad fin.*

3.

Non enim constat an libellus de Partu Septimestri *& Commentarius in eum,* Hippocrati & Galen*sint adscribendi, de quo infra plenius.* Car. Anniba Fabrott. *Exercit. I. pag. 8. & pag. 20. Sunt qui dubtent an Legitimus ille* Hippocratis *partus sit, idque mihi videtur jure meritoq;. Moveor quod Plutarchus de placit. Philosoph. 18. hanc sententiam adscribit* Polybo, quid enim *&c. add. & pag. 21. & 22. med. ubi dibitanter adscribit Polybo, & pag. 37. in fin.*

4.

Scribit Hippocrates περὶ φύσεως παιδίου, sin modo liber ejus est, nam in libro M.S. illustriss. Viri Henrici Memmii *Senatus Paris. Præsid. Integerrimi Doctiss. sic titulus concipitur, Ἱπποκράτους ἢ πολύβμαθητοῦ περὶ φύσεως παιδίου.* Fabrottus *exercit. pa36. & seq.*

HIPPOLITI v. *Frontonis.*

(1362) HIPPOLITHUS a Lapide, qu turbas dederit scripta *Dissertatione de Ratione Stat in Imperio Romano Germanico*, quæ in 4. 1640. postea Freistadii 1647. in 12. Batavis typis recu prodiit aliquoties, notum est literatis omnibu Eam spectare ad Dn. *Joachimum* Transeum [?] DRAUSE Suecici Regni Legatum in Aula Bra deburgica Residentem, præter *Burgoldensem* N tit. Imper. seu in Instrum. Pacis part. 1. dis 3. pag. 154. & disc. 12. pag. 288. eique hoc accr dentem Dn. *Geisler*. dec. 1. num. 2. & *Scaveni* asserit n. 85. Alii Affinem ipsius *Bogislaum* CHEM NITIUM substituere maluerunt, cujus nome fictum esse putat *Leibnuzius* pag. 88. in nova M thodo docendæ Jurisprudentiæ. Mihi ex rel tione sæpius laudati Domini *Mellem* Ph. & Me Dr. Consiliarii & Medici Principalis Neoburgic constat verum ejusce scripti auctorem fuisse n bilissimum olim Virum, *Joannem Joachimum* RUSDORFF, Equitem Germanum, Consili rium Electoris Palatini, Caroli Ludovici, q zelo tanto ex Domini sui miseria sibi excitato co reptus, invidiosum hocce in Austriacam D mum scriptum exararit. Et sane in hunc quadr illud, quod ipse de se testatur auctor in opere nimirum *se non stylo solo, sed etiam pilo Domum A striacam oppugnasse;* castra enim primis juventut suæ annis secutus, aulæ deinde se mancipavit tandem aliquot obitis Legationibus Principis s nomine, vita functus, Hagæ Comitis in templ prope aulam Reginæ, Epitaphium honorificu habet. Extat sub illius vero nomine Volumen ingens in fol. 1640. excusum, cui titulus: *Vindic Palatina, seu Assertio & deductio Juris inviolabilis su cessionis Seren. & Celsiss. Principis, Caroli Ludovi in Electoratum & Comitatum Palatinum*, quam res tavit *Joannes Adelzreiter*; de quo *Oldeburg*. l. c. c jus etiam de hoc *Hippolithi* scripto judicia extan ibidem & part. 1. disc. 10. pag. 261. & 264. ne non part. 2. disc. 5. pag. 40. add. *Hildebrandum* Histor. Imp. sect. 3. *Hornig* de Jure postarum qui periculosissimum hunc tractatum vocat. Ali quoque ab eodem esse scripta nec edita, sed D mino suo Electori Palatino ab ipsius morte tran missa, idem qui superiora, mihi narravit: & *Schemam Europæam*, mihi nondum visam, ben

bene memini, absque auctoris nomine publicatam.

Sed hunc *Rusdorffium* non minus atque Boeslaum Philippum *Chemnitium*, qvem jocabundum sese aliqvando Auctorem Scripti professum memorat *Symbola Normanniana*, absolvit Disparitate styli, aliisque argumentis *Deckherrus* de scriptis adespotis pag. 142. 143. & ad DRANSEUM potius inclinat. pag. 145. in Mantissa legendis à qva sententia] tamen *recedere* videtur idem, in epistola ad me data Erffurto d. 7. Januarii 1690. ubi in Conjecturis suis velle se *Joh. Joach.* à RUSDORFF (Auctorem Hippolyti à Lapide, qvem ipsi der *Union* Beicht-zettel vocari solere memorat, retineri innuit. Cui Rusdorffio ut plurimum tribui notat *Witten.* Diar. Biograph. Anno 1640. ad d. 27. August. huicque opinioni accedit Magnificus Dominus D. *Masius* im treuen Lutherthum p. 129. (a).

Præter hos etiam alii in suspicionem diti hujus personati scripti venerunt, inter quos nominatur HENCKELIUS *à Scherzero* Anti-Belarmin. p. 17. *Transennum* à RAUTENECK Auctorem creditum à nonnullis memorat *Symbola Franckensteiniana*, itemque *Johannem Adlerum* SALVIUM, Sveciæ ad Tractatum Westphalicum Legatum, quem esse genuinum scripti Auctorem clarissimus *Rector Lubecensis* ex relatione ... sius Domini Adleri Domesticorum per D. *Thürmannum*, certum me fecit An. 1678. Ast latere sub personato hoc Hippolitho à Lapide revera ... ustrissimum Dominum Baronem Jacobum Philippum à STEINBERG fœtumque hunc ab ipso pro genuino agnitum, ex ore Domini *Rudolfi* Francofurtensis mihi celeberrimus Dominus *Majus*, Professor antea Durlacensis nunc *Kilonensis*, cum Kiloniam huc transiret, affirmavit. Cui accedit *Symbola Normanniana*, indicio Nobilissimi Domini Nicolai *Stiernberg* Academiæ Upsaliensis Bibliothecarii, quem Polyhistorem summum vocat, cui Auctoritatem summi cujusdam viri superaddit *Symbola* Franckensteiniana, qui ab ipso Barone de Steinberg se hoc audivisse confessus sit, addidisse tamen suspicari se, ipsum nihil præter nomen ad hoc scriptum quicquam contulisse. Ut adeo incertiora hæc omnia sint quam ut amici defuncti Domini *D. Mellemii* assertionem de *Rusdorffio*, tertio iteratam gravissimam & tot circumstantiis firmatam, vel in legitimam trahant suspicionem. Conferat etiam ... elli stylum, & argumenta Viri, tanto & tam homogeneo priori huic scripto, cogniti in folio, quod extat in Bibliotheca nostra Publica & judicet cui vacat. Judicia & refutationes vide apud *Oldenburgerum* ad instrumentum Pacis. Quorum aliqua damus sub (b) (c) (d) (e) (f) (g) nec non propriæ manus Symbolam amicissimi Detlevi Marci *Frisii* per Nobilissimum Lic. *Schröterinum* mihi transmissam, cui sub lit. (h) locum dimus, cui contra Melmianam relationem credat quisque quantum volet de Böcleriana ... *ansei* attributione hujusce scripti.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum pag. 129.

Ja/ sagt Herr *Becman*, wer hat hefftiger geschrieben/ als der nicht unbekandte *Hippolytus à Lapide* (*rectius dixisset Hippolithus*) ein vornehmer Mann Lutherischer *Religion*? *urgiret* er nicht *totalem ruinam Domus Austriacæ*? und dennoch *defendiret* ihn der Herr *Bæclerus*, er habe solches zu feindseligen Zeiten geschrieben/ nach geschlossenen Frieden aber müsse dasselbe Buch nicht mehr *respiciret* werden. Antwort (1.) *Hippolithus à Lapide* ist ein vermumter *Auctor*, und wer er auch endlich ist/ zum wenigsten ist er kein Lutherischer *Theologus* gewesen / und kan er also denselben uns nicht vorwerffen. (2.) Was er von der Macht der Chur-Fürsten im Römischen Reich gegen das Hauß Oesterreich beygebracht/ das gehet ja diese *Materie* nicht an / die wir hie von *mere subditis* reden/ *quid illis liceat contra magistratum*. (3.) Woher weiß Herr *Becman*, daß *Hippolithus à Lapide* ein vornehmer Lutheraner gewesen? vielleicht hat er dem *Burgoldensi* zugetrauet/ daß der *Auctor* sey *Joachimus Transeus*, oder *Dranse*, vormahls Schwedischer Resident zu Berlin/ denn so hat *Burgoldensis* sich überreden lassen *in Notit. imp. seu in instrum. pacis part. I. disc. 3. p. 145.* Ich aber bin durch unsern Herrn *Placcium* genugsahm versichert / daß der *Auctor* sey *Johan, Joachim, à Rusdoff*, des Churfürsten in der Pfaltz *Carl Ludewigs* Raht/ welcher aus *Zelo* gegen seinen Herrn dieses Buch geschrieben. Dieses beweiset er: ------

(b) Burgoldensis p. I p. 289.

Opposuerunt se Hippolithi scripto Sluterus, Stamlerus *& Autor* Comitiologiæ Ratisbonensis *de Anno 1564. quem credunt esse* Gottlieb von Hagen. *Sed ut verum fatear, illi in omnibus Hippolitho non satisfaciunt, cautius omnino facturi, si Hippoliti consilia ad defectum, respectu Imperatoris declinantia medio quodammodo attemperassent, quam nimium tribuendo Cæsari jura statuum attenuassent cum* Reinkingio *ipsorum Antesignano. Hodie enim in publico Imperii jure, auream mediocritatem in Instrumento Pacis art. 5. & 8. fundatam observare tenemur, omni adulationis nævo semoto, Respectu Cæsaris non oportet altum nimis urgere: Respectu vero Statuum, littus iniquissimum premere minime par est. Demus Cæsari quæ sunt Cæsaris, & Statibus, quæ ipsis de jure competunt. Neque obstat quod Christus in sacris litteris solius Cæsaris mentionem faciat. Nam gloriosissimus noster Servator atque Protector Deus humanissimus, & homo divinissimus verba sua aurea ad præsentem Imperii Romani statum, regimen scil. Tiberii accommodat. Hippoliti à Lapide violentum consilium egregie & solide confutat insuper Dn.* Textor *in egregio Tractatu de Ratione status Imperii moderna vera ac genuina, Cap. 10. & 11. multis Parasangis Hippolito melior: De eodem argumento prodiit etiam nuper scriptum Severini de* Monzambano *doctum & ingeniosum quidem, qui tamen sinistros in Domum Austriacam Affectus non uno in loco prodit. Vid. Notas & stricturas Pacifici* a Lapide *ad illum Auctorem & Exercitationes XII. Anonymi cujusdam quarum Autorem puto Dn.* Schockium. *Quod Comitiologistam Ratisbonensem attinet, quamvis multa egregia afferat, tamen nimio in Cæsarem affectu reliquis statibus non uno in loco præter fas aliquid detrahit, & propterea* Eitel Friederich von Heerden, *cujus liber columnam ac basin Imperii docte repræsentans, ob auream Juris publici mediocritatem omnino legi meretur, non una vice illum stringit.*

(c) Idem P. II. pag. 100.

Aristocratiam propugnavit strenue personatus quidam Hippolitus à Lapide, *eo tempore quo maxime bellum inter Cæsarem & Suecos fervebat. Hic utut multa habeat quæ nemo possit abnuere, nisi pudorem omnem ejuraverit; in multis tamen eundem falli & per implacabile odium adversus Domum Austriacam in transversum rapi non minus in aprico est. Dn. de* Monzambano, *de Stat Imperii Germ. p.167. 168. Hunc tamen qui impugnarunt (ut fecerunt* Slüter, Autor Comitiologiæ Ratisbon. *de an. 1654. &* Stamlerus *in Tom. 2. De reservatis Imperat.) nugari potius aut adulari, quam ipsius rationes destruere sunt deprehensi. Hippolitus ille ut recte summam ac Regiam potestatem Imperatori in ordines detrahit, ita in eo valde absurdus est, quod eundem ordinibus subjicit, & nudi Magistratus dignationem veluti precario tot titulis superbienti concedit. In eo totus Hippolitus videtur fuisse occupatus, ut Paci quæ tum temporis efflorescere cœpit, moras nectere, vel eam plane impedire posset.*

(d) Idem P. I. p. 288.

Videtur Hippolitus à Lapide *sibi hunc scopum proposuisse, ut omnibus modis Pacem Germaniæ impediret ac Suecicos Leones diutius in Imperio nostro aleret. Autor ille, quisquis tandem sit (Dn. à* Dranse *Berolini Sueciæ Regis Residentem fuisse autumant) qui sub nomine isto tecto latet, fuit sane peritissimus rerum Germanicarum, juraq; Imperii statuum egregie sæpe numero asserit, cæterum dum hoc agit, in inclytam Domum Austriacam parum reverenter & ultra modum insurgit, & Imperatori nostro communionem Jurium Majestatis Imperii abjudicare satagit, nihil præter nudum titulum ipsi relinquendo. Si sequeremur Hippoliti amarulentum ingenium, aleamq; dubiam jaceremus, videndum erit an Harmonia inter Caput & membra ita obtineri posset? Bella sane ex Bellis sererentur, exteri se ulterius immiscerent, nec armorum finis erit, donec discordantis Patriæ non aliud esset remedium, nisi ut ab uno regatur.*

(e) Id. P. I. pag. 154.

Parum vero Sanctam Imperii Majestatem venerantur illi, qui ingeniis suis ferreis Imperii capiti, semper venerabili, omnem autoritatem detrahere intendunt, in quorum numero familiam ducit Lapideus ille Hippolitus à Lapide (*cujus verum Autorem Dn. à* Dranse *putant) ita dictus, in quo merito duritiem animi reprehendas dum virolento calamo Serenissimæ Domus Austriacæ eversionem inter Imperii status rationes connumerat. Sane totius Imperii tam Capitis quam Membrorum interest, ut hujusmodi exlex disputandi ac disserendi licentia auctoritate publica coërceatur. Hac enim in re non modo indignitas summa inest, sed etiam plurimum periculi. Merito itaq; hæc Imprudentia publicis pœnis castiganda erat.*

Adde eundem p. 239.

(f) *Verum nomen illius Autoris est* Joachimus à Dransée, *qui fervente bello Cæsareo Suecico nomine Regis Sueciæ (ut mihi relatum)* Berolini *resedit. Post conclusam pacem interrogatus, quare tam fervide contra Serenissimam Domum Austriacam stylum acuerit? respondit: Se illam Domum pro tunc Suecis inimicissimam aliter nisi hostili calamo tractare non potuisse: pro nunc vero longe alia mente esse. Inter armorum strepitus alio modo negotium illud expediri haud potuisse. Existimant nonnulli Autorem hunc à Suecis esse stimulatum, ut ad belli cupidinem Protestantibus ingenerandam hoc scriptum in lucem emitteret. v.* Boecleri *peculiarem Dissertationem de eo autore.*

(g) Hippoliti *illius animus erga Cæsarem plane fuit hostilis, inde est, ut totum opus illius valde claudicet. De imperii nostri statu non loquitur, qualis fuit aut per leges esse debuit, sed qualem ipse animo concepit formandum, & instituendum, quo morbo ex parte etiam laborat* Severinus de Monzambano *quem hodie in Suecia vivere asserunt. Hippolitus ergo tota parte 3. tractatus sui non suppeditat nobis restaurationem, sed novam totius Imperialis Corporis Constitutionem.*

(h) Symbola Frisiana.

Wie ich neulich meinen Monzamb. *ex edit. Thomasii* nachschlug/ *C. VI. §. 7. pag. 328. l. m.* fand ic[h] von mir beygezeichnet: daß mir der S. *Bœcler* einst erzeh[-] let habe/ daß der *Hippolyt. à Lapide* vom Hr. Transec[o] auff Anordnung und mit Hülffe des alten Cantz[l.] Ochsenstirn geschrieben; Er Hr. *Bœcler* auch bey g[e-] dachtem *Transeo* auff seiner Stube noch das *Concept*, un[d] wie ers überall *emendi*ret und *corrigi*ret/ gesehen hätt[e.] Dieser *Transeus* ist lange Jahre das G. *Ad. Resident* a[m] Berlin. Hofe gewesen. Und weil ich nicht weiß/ob obige[s] E. E. Ich nicht schon berichtet/so hab es zum Uberflu[ß] nochmahls erinnern wollen. Ich glaube hier[-] *Bœclero.*

(1363.) HIPPOLITO FILARETE. Ed[-] dit Italice: *La Palmira di Tebe* drama Musicale. Fictum hoc nomen esse & sub eo latere *Ludovi[-] cum* CASALEM, indicat La Visiera Alzata H[e-] catostes num. XXV. p. 117. v. Filarete.

Hippolytus Fronto Caracotta. vide supr[a] in FRONTO.

(1364.) HIPPOLYTUM PORTUEN[-] SEM Episcopum cum HIPPOLYTO THEBA[-] NO à *Simlero*, (quocum paria faciunt *Gesner.* fol. 335. *Frisius* pag. 357. 359. *König.* p. 406.) co[n-] fusum notat *Olearius* Abac. Patrologici p. 218. (Portuensi suppositam esse *Orationem de Consumm[a-] tione Seculi & Anti-Christo* observant *Qvensted.* d[e] Patriis Viror. illustrium pag. 355. (b) *Cave* Histo[r.] Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 51. 52. (c) Ante 3[..] annos compositam suspicatur eam *Gerbardus* P[a-] trolog. p. 132. (d) His adde Symbolam *Mastric[h-] tianam* sub lit. (e) n. 1. 2. 3.

(a) Olearius Abaco Patrum & Scrip[t.] Eccles. pag. 218.

Hippolytus Thebanus, *præcedente multo r[e-] centior, tempore* Sim. Methaphrastæ *florens, quem* *citat Chronico suo, cujus fragmentum ex MSto* Bava[r.] *primum edidit* Canisius *T. 3. antiq. lect. p. 34. inde & [il-] lud mutuati Colonienses, Magnæ* Biblioth. *PP. T. 9. P.* *Ruit hinc* Simleri *suspicio, qui putat* Hippolytu[m] Thebanum *illum esse, cujus D.* Hieronymus *(lon[ge] sane antiquior) lib.* de viris illustribus *meminerit. vi[de]* Epitom. Bibl. Gesn. *f. 303. a.*

(b) Quenstedt de Patriis Viror. illustrium, p 355.

Habetur sub ejus nomine Oratio de Consummatione mundi & Antichristo, *sed illa referta fabulis est. Quum autem constet fuisse* Hippolytum *& gravem & pium, doctumq; virum, ne per Deum immortalem memoriæ martyris faciamus hanc injuriam, ut fabularum putidarum auctorem illum fuisse credamus, ut inquit* Casaubonus *Exercit. I. ad Annal. Baron. caput 17.*

(c) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. pag. 51. 52.

Oratio de Consummatione Mundi & Antichristo ac secundo Domini adventu; *quam tamen multi in dubium revocant. Prodiit Græce & Latine Paris. 1557. Extat etiam in Auctar. Biblioth. PP. Tom. II. Paris. 1624. Genuinum* Hippolyti *opus non esse pluribus probare initiur Rev.* Usserius *in* Bibliothec. *Theol. MS. Argumenta sua his demum verbis claudens.* Apparet igitur tum ex ipso Græcæ dictionis genere quod plerumque puerile est, tum ex rei Veritate atque pondere libelli istius auctorem hominem illiteratum fuisse atque indoctum.

(d) Gerhardus patrolog. p. 132.

Sed ante triginta annos primum illa sunt inventa. Liber est nullius fere precii, nec verisimile est à Martyre illo celebratissimo conscriptum esse, maxime cum hæreticam confirmet sententiam, quod animæ hominum omnes ab ipso initio exstiterint.

(e) Mastrichtiana.

1.

Hippolitus.

De Consummatione Mundi & Anti-Christo *est Supposititium scriptum. vid.* Hotting. *in Elencho suppositiorum scriptor. pag. 73. secul. 2.*

2.

Hippolitus Martyr.

De ejus libello de Anti-Christo *Judicium & emendationes vid. apud* Tanaquillum Fabrum *lib. 2. Epistola* 70. p. 323.

3.

Hippolitus.

Supposititius Hippoliti de Consummatione seculi. Voss. *disp. hist. & Theol. XVI. thesi 9. p. 228. fine.*

HIPPOLYTUS v. à *Treysbach*.

(1365) HIPPOPHILUS MELANGEUS. *Philippus* MELANCHTON. *Colomiez* Melanges Historiques p. 52. Personati hujus Hippophili *Compendium Theologiæ* damnatur in indice Romano p. 59. Coincidere autem personatum hoc nomen cum Philippi Melanchtonis etiam observat *Symbola Flensburgo-Molleriana*, quæ tamen Scriptum hoc dubitanter ei adscribit. v. *Melangeus.*

(1366) *Anevo* HIREJO zu Horstrowey in Tedrey. Süß-bittere Freude; Eine warhafftige Historie von zwey liebhabenden Personen / unter verdeckten Namen Euryali und Lucretiæ, durch Æneam Sylvium Lateinisch beschrieben / und nun in Teutsche Reimen gestellet. Slesv. 1617. 4to. Versio hæc Metrica profecta est ab Anna OVENA HOJERI zu HOYERSWORT in EYDERSTETT, Fœmina ex aliis etiam Poematis vernaculis celebri, tibique prout præsenti significabas, aliqua affinitate juncta. Si Anagramma evolvas, meæ conjecturæ haud dubie calculum tuum adjicies. Hucusque *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(1367) *Aulus* HIRTIUS. Eine an verò OPPIO debeantur, dubitat *Suetonius* in Julio c. 56. Commentarii de Bello Alexandrino Africano & Hispaniensi. Vide *Hanckium* de Scriptoribus Romanis Part. I cap. V. p. 7. *Hirtii* tamen indubitato esse duos priores credit *Vossius* de Historicis Latinis lib. I. cap. XIII. pag. 66. (a) At (II) *Commentarium de Bello Hispaniensi* idem pag. 67. adjudicat OPPIO; BALBO tamen eum adscribere mavult *Fabricius* Biblioth. Latin. pag. 21. (b) vide *Gesnerum* fol. 112. a. & Frisium. p. 34. a.

(a) Gerhardus Vossius de Histor. Latin. Lib. I. cap. XIII. p. 66. 67.

Verum puto, si libri de bello Hispaniensi *ejusdem essent auctoris: ut* Gallici, Alexandrini, & Africani *belli, ita Hispaniensis etiam disertim meminisset. Nec liber is aliud videtur, quàm ephemeris. Ut sunt argumenta illa, eodem tempore, ejusdem diei tempore, similiaque, quæ ibi occurrunt. Fortasse est* Balbi.

Sane Cornelii Balbi ephemeridem *laudat* Sidonius *lib. IX. epist. XIV. Quis, inquit,* Balbi Phemeridem fando adæquaverit. *Eum autem Gesta Cæsaris signâsse, indicat* Suetonius *in Julii vita cap. LXXXI. cujus rei, ne quis fabulosam aut commentitiam putet, auctor est* Cornelius Balbus *familiarissimus Cæsaris. Atque olim exstitere Cæsaris ad hunc* Balbum *epistolarum libri familiaritatis istius indices: teste* Gellio *lib. XVII. cap. IX.*

Sed si Balbi Ephemeris ea non sit, omnino auctor illius fuerit C. Oppius, *ab nonnullis existimatus* auctor *eorum, quæ* Hirtio *ab aliis tribuerentur, quemadmodum* Suetonius *in Julio docet cap. LVI. Quod inde provenisse putamus, quia alia Hirtium, alia* Oppium *haberent auctorem. Nos, ut dixi,* Hirtium *planè putamus scripsisse de* Bello Gallico *Alexandrino, & Africano: unius enim auctoris esse liquet: sed de bello Hispaniensi, quod alius est aucteris, cui potius tribuamus, quam* Oppio, *non video.*

(b) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 21.

Liber de bello Hispaniensi, Balbi *forte ut non ab re suspicatur* Gerh. Joh. Vossius, *etsi jam olim scripsit* Suetonius *trium horum Commentariorum incertum esse autorem, at de Balbo silens, alii, inquit,* C. Oppium putant, Alii A. Hirtium.

HISPALENSIS v. *Isidorus.*

(1367. *a*) *Petri* HISPANI *summula &* PSELLI Logica ut sint eadem, & per illius turpe plagium huicce subtracta docet ex Bartholomæo *Keckermanno* Jo. Albert. *Faber* Dec. Decad. n. XXXIV.

(1368) HISPANIOLUS, *Johannes: Baptiste* MANTOUAN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 564.

HISPANUS v. *Claudius*.

(1369) HISTORGRAPHI SABAUDI nomine edidit *Petrus* MONODUS, Jesuita, Allobrox, (1.) Latine: *Amedæum Pacificum*, seu, de Eugenii IV. & Amedæi Sabaudiæ Ducis, in sua obedientia nuncupati Felicis Papæ V. controversiis, commentarium; in quo continetur accurata Basileensis Concilii Historia. Taurini apud Hæredes Dominici Tarini M DC XXIV. & Parisiis apud Sebastianum Cramoisy M DC XXVI. Hunc commentarium pene ad verbum descripsit, & ad calcem voluminis sui XVII. Annalium Ecclesiasticorum adjecit *Abrahamus Bzovius*, ut quæ de Felice parum rei consentanea scripserat, castigaret.

Eodem Historiographi nomine edidit Gallice: *Apologiam pro Serenissimis Sabaudiæ Principibus*, contra famosum Incerti Auctoris Libellum. Camberii apud Gotofredum Furnium M DC XXXI. Disquirit autem de iis omnibus controversiis, quæ Francos inter & Sabaudos unquam exstitere.

Vide *Alegambe* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 388. b. *Sotvel*. p. 684. b. *Witten. Diar*. Biogr. ad an. 1644. d. 31. Martii.

(1370) HOCHLANDE: Quæ in ejus operibus extant Exercitationes *de Existentia DEI, & animæ Immortalitate*, creduntur esse Doctoris GRANII. vide D. Bechers weise Narrheit/ pag. 156. (a)

(a) D. Jo Becher Weise Narrheit/ p. 156.

Der Hr. Dr. Gran ist mein sehr guter Freund und Bekandter/ ein vornehmer Professor zu Leyden/ und sehr gelehrter Mann. Man hält dafür/ daß er die Exercitationes zu dem Hochlande *de Existentia Dei, & animæ immortalitate* gemacht habe.

(1371) *Nathanael* HODOPÆUS *de Cœna* Genev. 1586. *Pantaleon* CANDIDUS. Jo. *Gerhardi* disput. Theol. p. 170.. Hucusque *Symbola Normanniana*. Cui addit *Diecmanniana* quæ sequuntur: Nathanaelis *Hodopoei* klahrer Bericht vom heiligen Abendmahl/ was die Worte der Einsetzung auf sich haben / und wie daraus die Päbstische/ und andere Sacramentische Irrthumben wiederleget werden/&c. 1586. Sub hoc nomine latere *Pantaleonem* Weiß/ sive ut alias se vocat, *Candidum*, docet liber Laugingæ A. 1604. 4. vulgatus, von der Zweybrückischen Religions-Enderung. p. 81. De alio ejusdem ficto nomine v. quæ notavi infra p. 215. in *Kednadona*.

(1372) Herrn von Hoffmanns - Waldau und andere bißher noch nie gedruckte teutsche Gedichte/ Leipzig 1695. in 8vo. Editor est Benjamin Neukirch Silesius, qui Halæ jam vivit, & cujus plurima in eo Volumine Carmina extant sub literis initialibus B. N. Hæc *Symbola Junckeriana*. Aliqua etiam deberi *Caspari* à Lohenstein/ Poetæ inclyto, observant *Acta Eruditorum Lipsiens*. 1696 p. 175. in recensione horum poematum, quorum encomium ibidem faciunt.

(1373) *Nicander* ab HOHENEGG, qui Historiam Papatus lectu dignam edidit, est *Joh. Henr.* HEIDEGGERUS, Professor Tigurinus, indicio Christoph. *Schraderi*, per literas, Cellis 29. Martii 1684. datas & d. 12. Aprilis ex Hollandia pro certo se se cum ipso una libro, nuncium ea de re accepisse. Firmat idem *Symbola* Mastrichtiana. *Beughem* Apparatu ad Historiam Literariam novissimam Amst. anno 1689. edito Severini Waltheri *Slüteri* Propylæo Hist. Christ. Sect. II. pag. 227. n. 2. legas eam Historiæ Lutheranismi & Calvinianismi Fabro Ludovico Maymburgio κτ̀ βίαιον repositam esse. (a)

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum histor. Christ. Sect. II. p. 227. n. 2. Johannes Henricus Heideggerus (*initio per anagramma* Nicander a Hohenegg *Vir SS. Jesu dictus*) *in* Historia Papatus *novissimo Historiæ Lutheranismi & Calvinismi Fabro* (Ludovico Maimburgio) κτ̀ βίαιον *reposita, qua Ecclesiæ Romanæ, septem periodis distincta origo & progressus ad nostra usq; tempora, pertexitur. Accedit* Francisci Guicciardini, *Patritii Florentini Historia Papatus ex Autographo Florentino restituta. E. Amstel. anno 1684. in 4to.*

(1374) *Wilhelmus* HOLDERUS (I) *de Candore Calviniano*. (II) *ejus Cuculus* (III) *Asinus Alatu*[s] sunt scripta *Jacobi* ANDREÆ. Vid. *Vorstii Apologia*. pag. 313. Hucusque Symbola *Schauriana*.

(1375) HOLKOTO malè adscribi ope[l]lam pro Insipiente ANSELMI docet *Th. Raynau*[d.] de mal. & bon. libr. p. 142.

Utpote quæ Auctorem habeat ducent[is] annis Holkoto priorem. (a)

(a) Raynaudus de malis & bonis [li]bris pag. 142.

Holkoto *opellam* pro insipiente, *quæ* Sa[n]cti Anselmi opusculo contra insipientem *ann*[e]*ctitur*, *adscribit* Franciscus Picus *theoremate I. de fide. Sed esse manifestam hallucinationem, dixi in Syntaxi operum S. Anselmi, cum Autor illius opellæ vixit tempore S. Anselmi: at* Holkot, *ducentis minimu*[m] *annis S. Anselmum sit subsecutus.*

(1376) *Robertus* HOLKOTUS sive H[ol]cotus. Qvam sub hoc nomine citat Thomas *H*[y]*de in* Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 342. a. *Co*[m]*mentarium in Proverbia Salomonis* Paris. 1515. dub[i]tat Holcotine sit an potius *Thomæ* GVALESII.

(1377) HOLLANDIÆ THEOLOG[O]RUM nomine *Defensionem judiciorum quorundam* emisit *Johannes* CLERICUS Amstelod. 1686. 8vo pro confirmandis nempe judiciis illis, q[uæ] sub Batavorum Theologorum nomine Gallic[e] ab eodem Johanne Clerico edita diximus nu[m.] 344. vide *Acta Erudit. Lips*. 1696. pag. 153. (Sub *Belgarum Theologorum* nomine librum cont[ra] famosa[m]

famosam eandem *Simonis (Richardi,)* Criticam scripsisse Noaillum de Verse testantur *Acta Erudit.* Lipsiens. 1695. pag. 398. (b) *Natalem Albertum* DE VERSE nominant *Acta Erudit. Lipsiens.* Ann. 1690. pag. 591. (c) adde *Acta Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 439. & 442. ubi (dd) judiciis Theologorum Hollandorum insertum tractatum *de inspiratione* huic *de Verse* tribuit Richard *Simon*, quod tamen falsissime fieri notat auctor epistolarum contra *Richardum Simonem* in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1687. pag. 366. (e) Utrique scripto, & Defensioni judiciorum & de Inspiratione respondit *Richardus Simon*, 1687. in 4to. A Rotterdam chez *Reinier Leers*, edito. *adde* Benthem Holländisch Schul- und Kirchen-Staat part. 2. p. 386.

(a) Acta Erudit. Mens. Mart. An. 1696. pag. 153.

Clericus *quippe, dum sub nomine* Theologorum Hollandiæ, *quorum judicia de* Richardi Simonis *Historia Critica V. T. Anno 1686. mense Sept. pag. 432. recensuimus, latitans, Richardum Simonem impugnat, de* θεοπνευςίᾳ *librorum Sacrorum talia protulit, quæ a receptis Christianorum placitis plane abhorrere videbantur. Cumque* Richardus Simon *responsum, a nobis eodem anno & mense p. 493. indicatum, opposuisset, in Defensione judiciorum quorundam Theol. Holl. a nobis anno 1687. mense Julio pag. 363. commemorata, suam sententiam firmandam magis stabiliendamque sumpsit. Hinc non tantum ipse Richardus Simon, in Responso ad Dictam Defensionem, quod ibidem p. 367. exhibuimus, sed & ex Batavis* Witsius, *ex Anglis* Lowth, *Theologus Oxoniensis, ex Gallis* Le Vasseur, *quos Noster in Præfatione laudavit, hanc Clerici sententiam strenue oppugnarunt.*

(b) Acta Erudit. Lips. Mens. Supplement. Ao. 1695. p. 398.

Præcipue vero Noallii de Verse *refutatur opinio, qui in libro, qui Gallico sermone;* Theologorum Belgarum *nomine, contra famosam R.* Simonii *Criticam scriptus extat, nescio quem Sacrificulum Samaritam ex* 2. Reg. XVII. 24. *Pentateuchi autorem obtrudere conatur.*

(c) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1690. pag. 591.

Huic *igitur in Scriptura fundatissimæ sententiæ contradicere Theologos illos* Batavos, *quos* Richardus Simon *esse putavit* Natalem Albertum de Verse & Jo. Clericum; *quorum posterior Judicia illa universa sibi tribui, haud invitus, ni fallimur, patietur.*

(d) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1686. pag. 439.

(*Prior* Bollevillanus, S. Richardus Simon *in Responso hisce Judiciis opposito,) Triumviris Socinianis ea tribuit, quorum duo Amstelodami degant in Hollandia, tertius autem sit Minister Charentonensis, qui dissertationem de conciliorum quorumvis definitionibus ad examen revocandis (ex abhinc annis Parisiis ediderit, & in libro recentiore,* Entretiens sur diverses maties de Theologie, *hoc est,* Dialogi de diversis materiis theologicis *inscripto,* Philalethæ *nomen sumserit. Hunc vero meditata sua Parisiis publicari tuto non posse advertentem, cum* Clerico, *literarum Ebræarum apud Amstelodamenses Professore, secta Arminiano, arctam ait familiaritatem contraxisse, atque hujus ipsius Clerici maximas in formandis, omnes in publicandis illis judiciis partes fuisse existimat, adjecta ratione, qua Arminianum istum theologum contra Simonem concitaverit.*

(dd) Acta Eruditorum Lipsiens. Ao. 1686. pag. 442.

Bollevillus *in Responso, opposito Judiciis quarundam Theologorum* Hollandiæ *de Critica Richardi Simonis) Natali* Alberto de Verse *tribuit perniciosam illam* de Inspiratione *tractationem.*

(e) Ibidem Ao. 1687. p. 366.

Epistola nona ac decima (*in Defensione Judiciorum quorundam Theologorum* Hollandiæ, *de Richardi* Simonis *Historia Critica V. T. contra Responsum Prioris Bollevillani)* Amicus ille Clerici, (*cujus* de Inspiratione *librorum sacrorum meditationes Judiciis Hollandorum, epp. II. & 11. insertæ fuerunt, quemque Natalem* Albertum de Verse *putarat esse Richardus Simon, sed, si Autori nostro fides falsissime,) suam sententiam latius explicat.*

HOLOPHERNES v. *Kriegs-Oederus*

(1378.) HOLOPHERNES, *Tubal:* Bonaventure des PERIERS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs déguisez p. 564.

(1379.) HOLSATI *Nobilis litteræ de controversiis Dano-Holsaticis*, i. e. *Lettre d'un Gentilhomme de Holstein à un de ses Amis au sujet des Differens entre de le Roy de Danemarc & le Duc de Gottorf.* Man hat aus gebracht / als wenn der Herr von Ehrenschildt dieses Scripti auctor; Jetzt aber erfährt man/ daß es sey le S. de VOULERESSE vor diesem Secretaire-Resident pour la Cour de Copenhague à Londres, welcher auch diese seine lettre gegen die da wieder gedruckte Response vertheidiget unter dieser Rubric: *Examen d'une Feuille volante qui a pour Titre* Response à un pretendu Gentilhomme de Holstein &c. *Symbola* est *Schröteringiana.*

(1379. *a*) *Martini* ab HOLUBERVERO *Responsio Apologetica, pro Sententia P.* Hieronymi Florentini *adversus objecta D.* Vigilantii ab Arce. Pistorii apud Petrum Antonium Fortunatum 1661. Fœtus censetur esse doctissimi P. BEVERINI à *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia III. pag. 65. (a)

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia III. pag. 65.

Quest' opuscolo è del dottissimo Padre Beverini, *il quale avendo ultimamente data in luce con tanta sua gloria la sua bellissima* traduzzione dell' Eneide di Virgilio *in ottava rima; scrive adesso l'* Istoria di Lucca.

(1380.) *Franciscus* HOLYOAKE, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ pag. 343. a. *Dictionarium Etymologicum Latinum Anglice explicatum* Londin. 1633. alias

 appellatur

appellatur de SACRA QVERCU, docente eodem loc. cit.

(1381.) HOMERUS suffuratus *Iliadem & Odyssea* PHANTASIÆ eruditæ fœminæ perhibetur à *Naucrate*, suoque nomine præfixo edidisse, apud Dominum *de Gallois* au Traité des plus belles Bibliotheques de l'Europe, pagina 33. aliis 27. (a)

Certe aliquot versus: οἷον ὃ τρέφει, &c. ex ORPHEO exscripsisse Auctoritate *Clementis Alexandrini* asserit *Thomasius* de Plag. §. 468. Et ipse Homerus iterum interpolatus dicitur à SOLONE vel PISISTRATO a *Colomesio* in Notis ad Quintil. p. 231. (b)

II. *Batrachomyomachia* Homero abjudicari videtur â *Plutarcho* in Vita ejus, dum duo Poëmata (Iliadem & Odyssea) ab eo scripta affirmat. Certe Daniel *Heinsius* lib. II. de Satyris Horat. pag. 137. censet totum scriptum Parodiam esse assumptam ex Homeri versiculis, & ostendit in eo libello extare quædam, quæ non esse ab Homero illud Poëmation conscriptum, satis evincant. Hæc *Symbola Rauschiana*. (c) Adde *Mastrichtianam* sub (d)

III. *Hymni Homero*, Iliados Auctori, vulgo attributi, HOMERO SELLIO adscribuntur à *Gesnero* & *Frisio* pag. 360 a. Suppositios credit sed perantiquos Bochartus tr. *an Æneas venerit in Italiam?* pagina 28. edit. lat. Homeridas, non Homeri dicunt Prima Scaligeriana, observante Symbola *Rauschiana*.

IV. *Hymnus in Apollinem* Homero nostro assignatus, CYNÆTHO CHIO asseritur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag. 179. b. quanquam & hunc & reliquos hymnos omnes Homero nostro vindicatum eat *Colomesius* de Scriptis aliquot Dubiis num. V. & à *Thucydide* tanquam genuinum citatum hunc de Apolline notat *Symbola Normanniana*.

(a) Traité des plus belles Bibliotheques del' Europe par le Sieur de Gallois, a Paris. 1685. 12mo p. 27.

Ce qui me fait ressouvenir du sujet, qui a porté Naucrates *a accuser* Homere *de larcin parce qu'il prétend que ce Poëte ayant derobé l' Iliade & Odissée, qu' une femme nommée* Phantasie *avoit composez, & qu' elle avoit mis dans la belle Bibliotheque, qu' il y avoit a* Memphis *qu' on nomme aujourd huy* le grand Caire, *il se les attribua, & les fit paroitre sous son nom.*

(b) Colomesius in Not. ad Quintil. pag. 231.

(Victos Homeri versu) *Hunc versum intelligit,* Αἴας ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας. (*Qui non in omni editione reperitur*) *Forsan a* Solone *vel* Pisistrato, *qui Homerum interpolarunt, adjectus est; de quo legendi* Plutarchus *in Solone*, & Laertius *lib. 1. Laudat tamen tanquam Homeri* Aristoteles *l. 1. Rhetoricorum his verbis*, Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνος.

(c) Symbola Rauschiana.

Homero *Batrachomyomachiam abjudicare videtur* Plutarchus, *cum lib. de vit. Homeri scribit:* Nonnullos autem non ex vero tradere, eum exercitii & lusus gratia Bellum ranarum & murium conscripsisse. *D.* Heinsius l. 2. de Satyr. Horat. p. 137. *censet totum scriptum parodiam esse assumtam ex Homeri versiculis. Et ostendit in libello exstare quædam, quæ non esse ab Homero illud Poëmation conscriptum, satis evincant.* Herodotus *autem, seu quisquis is est, lib. de vit. Homeri Auctor, diserte scribit Homerum hæc ludicra in Bolisso apud Chium condidisse.* Statius in Epist. libro I. Sylv. præmissa, *cum ait:* Culicem legi & Batrachomyomachiam agnosci; *haut dubie* Virgilium & Homerum *eorum scriptorum auctores vult haberi, maxime quia subjicit: Non esse quenquam illustrium Poëtarum, qui non aliquid operibus suis stylo remissiore præluserit. P.* Bembus *lib. de* Culice Virg. *Ut* culicem, Diras, Copam. *& e Virgilii, ita* Batrachomyomachiam Cercopes Phocaidem, *aliaq; permulta* Homeri *ludicra & juvenilia opera statuit, add. ejusd. Epist. ad Albert. Cardin. Brandenb. ib. 6. Ang.* Politianus *etiam præfat. in Homer. ad Florentino, libellos hos* Homero, *sed ut lusus potius, quam opera, tribuit.*

(d) Symbola Mastrichtiana.
Homerus.

De ejus Batracho-Myomachia *ita Henricus* Stephanus Schediasm. lib. 6. c. 22. "Homeri esse quam habemus Batrachomyomachiam persuadere mihi nunquam potui: quod vix quidquam Homero satis dignum, meo, quidem judicio, contra vero non pauca eo indigna haberet. Tandem vero in exemplar incidi, ubi alii poëmatium hoc adscriptum esset; nimirum *Tigneto Carivel.* Quicunque autem sit hic magis laudem satis apposite fictis nominibus, quam ex alia re ulla mereri videtur. Homeri autem non esse multis probare argumentis possum, quæ alii loco reservo.

(1382.) HOMERUS AURICULARIUS *Angilbert de Saint* REQVIER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 564.

(1383.) HONORIUS *Augustodunensis*, dictus *Solitarius.* Ei & ANSHELMO suppositum *Elucidarium* sive *Summam totius Religionis Christianæ* GVILIELMO NOVIGENTINO Abbati, à *Balæo*, GVILIELMO COVENTRIENSI à *Pitseo* asseri, *Pseudon. num. 184.* §. VII. notavimus, quem vide. Vide *Cavei* Chartophyl. Eccles. pag. 215. & Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 459. b.

II. *Synopsis Mundi*, sive *de imagine mundi* libri tres Honorio vulgo tribuuntur, cujus tamen priores duos libros ANSHELMO quoque tribui observant *Frisius* Bibliothec. Gesnerian pag. 53. & *Cave* Historiæ literariæ Scriptor. Eccl. pag. 459. b.

(1384.) HONORIUS II. *Papa*, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlejanæ p. 342. a. *Epistola ad Turonensis Metropolis*

tis Suffraganeos, de Synodo Nannetensi. Vero nomine dictus LAMBERTUS. Hyde loc. cit.

(1385.) *Philippus* HONORIUS. Cujus nomine extat *Versio Latina Thesauri Politici* Lottini, Francof. 1610. est *Julius* BELLUS, uti monent *Bosius* de comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32. (a) & *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 314. Tractatum hunc Honorio non tanquam interpreti sed tanquam Auctori adscribunt *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 342. a. & *Königius* in Biblioth. Vet. & Nov. pag. 411. a. De *Bello* uterque silet.

(a) Bosius de Comparanda Prudentia Civili §. 75. p. 32.
Thesaurus Politicus Lottini, *Legati Veneti in aula Cæsarea*, Italice *sæpius*, *Francofurti etiam cum interpretatione* latina Philippi Honorii *sive* Julii Belli, *Justino-Politani*, *Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia Secretarii*, *editus anno* CIϽ IϽC X, *denuo* CIϽ. IϽC. XVIII. *quæ editio optima.*

HONORIUS v. *Philoponus.*

(1386.) HONORIUS Reggius, est per Anagramma *Georgius* HORNIUS, Professor Leidensis, cujus alia multa historica lectu digna sub genuino illius nomine habemus: sub hoc autem fictitio prodiit, *de Ecclesiæ Anglicanæ statu*, Dantisci 1648. in 4. liber, ex quo Catalogum dogmatum erroneorum in Anglia frequentatorum citat (qui in ipsius Ecclesiasticæ Historiæ compendio repetitur, p. m. 393. & seqq.) v. *Th. Spizelii* scrutin. Atheismi 2. num. 10. pag. 40. adde *Geisler.* dec. 1. n. 3.
Et *Sluteri* Propylæum pag. 13. & edit. recent. pag. 9. totidem fere verbis. *Witten.* Diarii Biograph. an. 1670. *Nifan.* de fide infantum p. 8. *Sagittarium* Introd. ad Histor. Eccles. pag. 403. (a) Colomesii Melanges Historiques pagina 52. *Maresii* Fasciculum Myrrhæ pag. 408. *notante Symbola Schauriana.* Adde lettres de Mr. J. *Wicquefort.* Epist. 52. pag. 290. add. pag. 118. 4. ex qua *Vicofortii* ad Barlæum verba citat *Symbola Schröteringiana*, hoc modo. *Cum inciderim forte fortuna in D. Cartesii Scriptum contra Pedanum Theologum, vel potius Pedantem Ultrajectinum editum sub nomine H. Regii* &c. Cui adde *Mastrichtianam* Symbolam sub (b).

(a) Sagittarius Introduct. in Histor. Eccles. p. 403.
Georgii Hornii (*nam is est, qui sub* Honorii Regii *nomine voluit latere Prof. Lugdunensis*) *Liber de* Statu Ecclesiæ Anglicanæ *multa habet recentiorem Ecclesiæ illius faciem, & Schismata, quæ sunt in ea varia, singulariter illustrantia.*

(b) Symbola Mastrichtiana.
Antinomorum *themata, vel dogmatum ipsorum Capita carptim referunt* Honorius Reggius *sive Clarissimus Vir & Collega* Georgius Hornius *in Commentar. de* statu Ecclesiar. in Anglia. *Joh.* Hoornbeck *in summa Controvers. lib. X. p. 812. Idem testatur Jac.* Koelman *in Clave apocalyptica Belgice scripta p. 209. in Margine.*

(1387.) HONUPHRIUS. Persona est *Christophori* BORRI, Itali, Jesuitæ, sub qua divulgavit doctrinam *de tribus Cælis, aereo, sidereo, empyreo*, docente *Wittenio* ad d. 24. May 1632. Diarii Biographici. *Alegambe* & *Sotwel* de personato hoc scripto tacent. *Honuphrium*, Monachum *Cistercïensem* nominat Picinelli, Atheneo de litterati Milanesi p. 155. adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguisez p. 564.

(1387. *a*) *John* HOOKER, alias VORWEL. *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 342. a.

HORATIANUS v. *Quintus.*

HORATIEN v. *Quintilianus.*

(1388.) *Horatius* GRASSIUS *Lotharius* SARSIUS. *Colomiez* Melanges Historiques pagina 52.

(1389) HORATII Urbani nomine, *Directionem servitutis Sanctissimo Puero Jesu & Beatissimæ Virgini*, Viterbii 1630. in 16. edidit *Nicolaus* ZUCCHIUS, Italus Jesuita, teste *Alegambe* pag. 358.
Et *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. JEsu pag. 538. b.

(1390.) *Lucius* HORINGIUS: *Anagrammatica* larva est *Julii* NIGRONII Itali, Genuensis. S. J. Sub qua edidit Mediolani 1626. *Dissertationem de Aula, & Aulicismi fuga.* teste *Sotwello* Bibliothecæ Scriptor. Societat. JEsu pagina 535. & *Wittenio* in Diario suo Biographico ad d. 17. Jan. 1625.

(1390. *a*) HORMISDÆ *Pontifici* quomodo rribuantur *Decretales*, GELASII nomine extantes, *Epistolæ*, quæ revera sint DAMASI Papæ, ex *Strauchii* Amœnit. Juris Canon. Eclog. IV. cap. XII. pag. 161. *supra* in Gelasio allegatis verbis docuimus: adde *Cave* Histor. Liter. Script. Ecclesiast. pag. 278. (a) & *Acta Erudiтor. Lipsiens.* An. 1690. p. 311.

II. *Epistolam, qua Fausti sententiam approbat*, à *Maxentio* perhibetur per Hæreticum quendam composita apud *Chemnizium*, Locc. Theolog. part. I. c. VIII. p. 204. (c)

III. *Epistolam ad Remigium* manifesto spuriam probat *Caveus* loc. cit.

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 278.
Ex his I. ad Remigium Rhemensem, *qua vices suas ei in Gallia per agendas delegat, manifesto spuria est; quippe in qua* Hormisdas *baptizatum nuper à Remigio Clodovæum Regem (quem* Ludovicum *vocat) gratulatur. Baptizatus autem est* Clodovæus *anno 496. atq; obiit anno 509. saltem 511. antequam Hormisdas Pontificatum nancisceretur. 23. ad Archimandritas & Presbyteros Syriæ Secundæ, & 80; ad Epiphanium Episco-*

Episcopum CP. habentur etiam Gr. Gr. Lat. Concil. Tom. V. pag. 144. inter Decreta locum habet. celeberrimum illud Gelasii *de* Libris Canonicis & Apocryphis Decretum, *quod in quibusdam Codicibus MSS.* Hormisdæ *inscribitur, & sub illius nomine è Codice antiquo Jurensi emendatum à Fr.* Chiffletio *editum est ad calcem* Vigilii *Tapsensis. Divione 1664.*

(b) Acta Eruditor. Lipsiens. Ao. 1690. pag. 311.

Decretum de Scripturis Canonicis & Apocryphis, *quod in corpore canonico distinct. 15. c.* sancta Romana ecclesia *sub* Gelasii *nomine legitur, in nonnullis quidem codicibus* Damaso, *in aliis* Hormisdæ *tribui observat*, (Thomas Ittigius *in dissertatione de Hæresiarchis ævi apostolici,*) *simul tamen notat*, Benedictinos *Parisienses e congregatione S. Mauri in notis ad novam Ambrosii editionem testari, quod in manuscriptis ante mille annos exaratis huic decreto Gelasii nomen prænotatum deprehenderint. Adducit etiam sententiam* Chiffletii, *qui in* notis ad Vigilium Tapsensem *decretum illud ex pervetusto Codice Jurensi publicavit, & aliquandiu quidem dubitavit, sitne hoc decretum Gelasio an Hormisdæ tribuendum, postea tamen Nicolai I autoritate, & multorum probatissimorum codicum fide in eam sententiam perductus fuit, quod decretum hoc primum in Concilio Romano A. C. 494. sub Gelasii præsidio sancitum, deinde ab Hormisda repetitum, in quinque titulos methodi gratia divisum, & nonnullis in locis mutatum fuerit.*

(c) Chemnitius Locor. Theolog. P. I. C. VIII. pag. 204.

Sed Romanus Pontifex Hormisda, *etsi publice non audebat sententiam Fausti probare: suasit tamen libros ejus legendos. Ibi* Maxentius *acriter se opposuit, & quia linguæ jam non erant plane liberæ, sed cæperant servæ esse Romani Pontificis, dicit Maxentius epistolam illam ab hæreticis confictam esse non scriptam ab Hormuda. Addit autem:* Sive ab hoc, sive à quolibet alio hæc sit scripta Epistola, non est dubium, Autorem ejus esse hæreticum. *Complexus est autem Maxentius Doctrinam de* Libero Arbitrio *brevi sententia.*

HORTENSIUS v. *Landus.*

v. *Tranquillus.*

(1391.) *Isaaci* HORTIBONI, aut ut legit *Frisius* HORTIBONÆ *Notæ in Diogenis Laertii libros de Vitis Philosophorum* Genev. 1583. in 8vo editæ Auctorem habent *Isaacum* CASAUBONUM, ut persuadent Joh. Christophorus *Becmannus* in Catalogo librorum Bibliothec. Francof. pag. 99. b. *Thomasius* de Plagio Literar. §. 551. (h) Auctiores illas sub *Isaaci* CASAUBONI nomine postmodum prodiisse observat *Symbola* Sperlingiana. Hæc cum non caperet *Ravius* Casaubonum, *Hortibonæ exscriptorem* nominat, (MStis ad Gesnerum notis) indicante *Symbola Normanniana.* Notas has scriptas à *Casaubono* anno ætatis Vigesimo quinto Auctor est *Colomesius* in Notis ad Quintilianum pag. 237. (a) Rationem mutati nominis exprimunt *Menagiana* Secunda pag. 334.

(b) Notæ hæ à Menagio semper sub Isaaci Ca[sauboni] vero nomine citantur in editione Dioge[nis] Laërtii Amstelod. 1692. in 4to Adde *Die[c]manniana notata.*

(a) Colomesius in Notis ad Quinti[liani] Institut. p. 237.

Isaacus Casaubonus Diogenem Laërtium *notis illustravit anno 1583. ætatis 25. &* Arnaldo *pa[tri] eas dicavit; hæ postea auctiores recusæ sunt ann[o] 1594.*

(b) Menagiana Secunda p. 334.

Casaubon *étoit de Dauphiné. Dans les prem[i]ers Ouvrages qu'il fit imprimer, il prit le nom d'* Horti[]bonus, *qui est le même que* Casaubonus, *parce qu[e]* Casau *en Dauphiné veut dire* Jardin, *d'où il fit* Hor[]tibonus, *qu'il changea dans la suite en celui de Casau[]bonus, qui sonne mieux. Bien des gens qui se mêlent d[e] connoitre les Livres ne sçavent pas qui est cet Hortibonu[s] lors qu'ils rencontrent des Livres de Casaubon sous ce nom.*

(c) Nota Marginalis Diec[]manniana.

Is. Hortiboni *Notæ in Diog.* Laërtii *li[]bros de vitis Philosophorum Mogunt. 1583. 8. Au[]ctor est Is.* Casaubonus, *ut refert Jo. Chr.* Bec[]mannus *in Catal. Biblioth. Francof. ad Oder. pag. 99. v. Merici* Casauboni *Pietatem contra ma[]ledicos patrii nominis & religionis hostes Londin[i] 1621. 8. ed. pag. 35. 36. Ubi* Evdæmono Jo[]hanni *respondet, qui istam nominis mutatione[m] in Isaaco Casaubono interpretatus fuerat, quod [ob] infamem* Arnaldi Casauboni *Patris sui mo[r]tem pro Casaubono se* Hortobonum *vocarit.*

(1392.) HORUS *Apollo Niliacus.* Qu[æ] ejus nomine citantur *Hieroglyphica* apud *Frisium* Biblioth. Gesner. pag. 361. a. esse ORIONI[S] GRAMMATICI vult *Ravius* ad *Gesnerum* in Hi[e]rapolline ex eo quod Horus in VII. Hieroglyph[] scribat, ἀθ vel ἠθ esse Cor, & Etymologicum Magnum Vocem Ἀθριβὴς, καρδίαν notare, Au[]ctoritate Orionis adstruat. Sed Etymologicu[m] potius dicit, hoc ab Appione hausisse Orionem. Hucusque *Symbola Normanniana.*

(1393.) *Juliani* HOSBEII *Oratio de J[u]diciis Hispano-Belgicis*, est *Dominici* BAUDII, *Schur[t]fleisch.* Orig. Mot. Belgic. pag. 104. Hæc *Sym[]bola Normanniana.*

(1394.) HOSIDII nomine, OVID[II] *Scythæ* Medeam Tragædiam à *Scriverio* ad Calce[m] Veterum Tragicorum adjectam, asserit *Colom[e]sius* in Notis ad Quinctiliani Institutiones pagi[na] 250. 251. (a)

(a) Colomesius in Notis ad Quint[i]liani Institut. p. 250. 251.

Ad Caput V. Servare potui, perdere an possim rogas? *desumptus hic versus ex illo Virgilii in* Ciri

Ut me si servare potes, ne perdere malis.

Alium affert Seneca *Suasor. 3. ex Virgilii Opere sed deperdito, quodq; desumptum. Hinc jure quis colligat* Tragœdiam *illam non aliam esse ab ea, de qua his verbis* Septimius *libro* de Præscriptionibus adversus Hæreticos. *Denique* Ovidius Scytha Medeam *tragœdiam ex Virgilio plenissime expressit. Sic locus ille legendus. Hanc Tragœdiam habuit Phil.* Puchaimerus *Medicus, ut ex* Beati Bildii *vulgo Rhenani ad eum Epistola à* Goldasto *cum aliis edita constat. Habuit etiam* Salmasius *eruditorum Phœnix. Specimen exhibet clarissimus* Scriverius *ad Calcem Vett. Tragicorum, sub* Hosidii, *ut videtur, nomine; cui suffragatur* Didacus Covarruvias *Segobiensis Antistes, Var. Resolut. lib. 4. 17. Sed frustra, ut evincunt quæ supra diximus.*

HOWLETUS v. *Hauletus.*

(1395.) LEONIS HUBERTI, vel HUBERTINI à S. DIONYSIO nomen, *Leonardo* LESSIO vindicatum v. *supra*. à S. Dionysio.

HUGO v. *GROTIUS.*

HUGO v. *Magnesius.*

HUGO v. de *Palma.*

HUGO v. de S. *Victore.*

HUGVES v. *Brunet.*

HULDREICH v. *Ellopösclerus.*

(1396) HULDRICUS *Episcopus Augustanus*, quæ ejus nomine citatur a *Frisio* Biblioth. Gesn. 364. b. *Epistola ad Nicolaum I. Papam, pro Conjugio Clericali*, Auctoritate MStorum & Virorum quorundam celebrium Volusiano Carthaginensi Episcopo asserit *Colomesius* in Paralipomenis ad Cavei Chartophyl. Eccles. pag. 16. 17. (a) quanquam hoc non placet ipsi *Caveo* Histor. liter. Scriptor. Eccles. p. 390. ubi dubia MSta ista reddere conatur. (b)

(a) Colomesii Paralip. ad Chartophyl. pag. 16. 17.

Huldricus. Epistola ad Nicolaum primum, *Huldrico Augustano Episcopo* vulgo tributa, ex testimonio *Bertholdi*, Constantiensis Presbyteri, in *Appendice ad Hermannum Contractum*, & *Æneæ Sylvii* in libro de *moribus Germanorum*. Hæc inquam, Epistola *MS. Codice* Monasterii olim S. Augustini Cantuariensis, *Volusiani* Carthaginensis Episcopi nomen præfert. Edidit cum alia Nicolao primo itidem inscripta *Joh. Foxus* Londini, Ao. 1569. Monuit me vir Insularum ornamentis conspicuus, sed pietate ac eruditione longe clarior, Guilielmus *Sancroft*, totius Angliæ Primas, Patronus meus benignissimum, Reverendissimum *Hallum* in Scriptis suis Epistolam hanc memorasse sub *Volusiani nomine.* Quod idem factum optimo Sarisburiensium Antistiti *Joh. Jewel*, in Disputatione contra Hardingum.

(b) Cave Histor. Liter. Scriptor. Eccl. p. 390.

Unde liquet falsos esse Epistolæ hujus Codices quosdam MSS. in Anglia, qui *Volusiani* Carthaginensis Episcopi nomen præferunt, præcipue Vetustum illum *Matthæo Parkero* Archiepiscopo Cantuar. à Jo. *Balæo* dono datum, quem se à Parkero accepisse testatur Jo. *Foxus* Martyrologus noster loco citato: ubi aliam hac de re, sub Volusiani etiam nomine epistolam plane elegantem adjunxit, qua *Clerici uxorati Causam suam adversus Nicolaum Papam strenue & nervose agunt.* Animadvertat autem Lector, alium fuisse *Udalricum* sive *Hulricum* Episcopum etiam Augustanum, qui Episcopatum iniit anno 924. obiit anno 973. vel paulo post, ut Germanorum Annales diserte testantur. Unde nil mirum hunc nostro plures temere confudisse.

(1397) HUMAIN, alias HUMAY, Arabs, *Commentator Galeni & Hippocratis*, idem videtur *Gesnero* Bibl. Universal. fol. 351. b. & 463. a. & *Frisio* pag. 36. cum JOANNICIO, qvod placet & *Ravio* in notis MStis ad Gesnerum, indicante *Symbola Normanniana.*

(1398) HUMBERTUS *Asceta Carthusiensis*, cujus nomine citatur nella Biblioteca volante di Giovanni *Cinelli*, Scanz. II. pag. *Germanitas Dogmatum* Cornelii Jansenii, Episcopi Iprensis, & Henrici Noris, *Eremitæ Augustiniani* in fol. cujusque Scripti, verus autor ibidem incertus esse dicitur (a) à *Bailleto* in indiculo Scriptorum Personatorum detegitur *Franciscus* MACEDO p. 565.

(a) Cinelli Bbiliotheca Volante Scanzia II. P. 64.

Germanitas Dogmatum Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis, & Henrici Noris Eremitæ Augustiniani in fol. *Dall' Epistola dedicatoria a Giesu Cristo Sig nostro, apparisce Autore di questo opuscolo* Humbertus, *Asceta Carthusiensis, ma il P. M.* Noris *nella prefazione alle sue risposte scrive.*

Cujus vero sit iste Humbertus nescio; hoc plane scio plerosque emunctæ naris Lectores, *ubi primum illas Germanitates typis excusas videre, constanter affirmasse, easdem id sapere, quod T. Livii Historiæ* Asinius Pollio *exprobravit.*

(1398. α) HUMBERTUS *Jacobus Daniel* personatus scripsit *Epistolam ad Joh. Jacob Reckinm* apologeticam suæ dialexeos de persona Christi. Est is *Joh. Ludovicus* FABRITIUS. Videatur tota historia apud *Heideggerum* in vita ejus pag. 54. & seq. *Symbola est Mastrichtiana.*

(1399) HUMBERTI DE ROMANIS de eruditione Religiosorum. Qui sub hoc nomine prodiit liber, à *Guilielmo* PERALTO, aut de PEIRANT, compositus, *Humberti* mandato dicitur

ab *Antonio Senensi* Biblioth. Fratrum ordin. Prædic. pag. 121. & pag. 96. (a) (b) Sicut & ille, qvi inscribitur (II.) *Vitæ Fratrum* qvem inter opera Humberti recensens *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 501. b. *Gerardum* FRACHETUM, non invitus libri ejus Auctorem agnoscit, jussu Humberti scribentem.

(a) Anton. Senens. Bibl. Fratt. Ord. Prædd. p. 96. & 97.

Frater Guilielmus Peralt, (*alii scribunt de* Peirant) *natione Gallus, Diocesis Viennensis, Vir ingenio præstans, Philosophus moralis insignis, & naturalis eruditus, Theologus magnus & in sacris literis ac Patrum Lectione versatissimus, scripsit summam de Vitiis & Virtutibus.*

[&. post alia ejusdem scripta memorata sic pergitur]

Huic Peralto *aliqui tribuunt librum* de Eruditione religiosorum, *qui* sub nomine fratris Humberti *quondam Generalis Magistri ordinis nostri circumfertur. Et quidem* in 4. P. mon. ord. quæ Mediolani habentur in conventu nostro gratiarum, illi tributum *legi, &* Bononiæ in Conventus nostri Bibliotheca communi sub illius etiam titulo extat antiquis admodum characteribus manuscriptus. *Attamen eundem alii mecum Humberto, qui fuit nostri ordinis Generalis Magister & 6. in serie, ascribunt* (*ut* Leand. *lib. 1. de Vir. illustr. ord. In Germania etiam inferiori Bibliothecas non paucas antiquas perlustravi, & diligentissime perquisivi, & inveni hujus libelli* De eruditione religiosorum *aliquot Exemplaria manuscripta & satis antiqua, ut ad illa hunc libellum emendarem, dum jussu Reverendissimi D. nostri Generalis Magistri, illum* præsto, (l. prælo) *dare tractabam,* (*forte* parabam.) Sub titulo Humberti inveni, & non sub titulo Peralti. *Ideoque ad illa Exemplaria manuscripta libellum contuli, & correxi, & indicationibus marginalibus etiam illustratum, sub titulo ejusdem* Humberti Lovanii inprimi curavi.

(b) Ibidem pag. 121.

Frater Humbertus de Romanis, *natione Burgundus, Diœcesis Viennensis, qui postea fuit nostri ordinis generalis Magister quintus in serie, Vir fuit religione conspicuus & illius insigne decus: doctrina clarissimus in sacris litteris & in patrum Lectione insigniter versatus, & de omnibus bonis discipulis optime meritus.*

Mandato ejusdem compilatus fuit liber qui dicitur, Vitæ fratrum ordinis prædicatorum: *Deprædato tamen opere* de eruditione religiosorum, *videantur quæ supra notavi in hacmet Bibliotheca ord. in littera G, in verbo* Guilielmus Peralt. *claruit a. 1254.*

(1400) HUNO ab HUNENFELD. Ejus nomine extant *Breves Animadversiones*, in *Relfendso Heromontanum* de quo suo loco. Autor est *Conradus Samuel* SCHURZFLEISCH verba sunt D. Gabrielis *Schwederi.* Introduct. in Jus Publicum Part. Specialis Sect. II. cap. X. §. 4. in fine p. 872. qui satisfactum abunde judicat.

Hüpfinsholtz v. *Marx.*

(1400. α) HURTADO Tommaso ut infeliciter factus *Didacus* SANCHEZ, docet *Villani* Vizieraalzata Pentecostes n. IX. hisce verbis:

IX. DIDACO SANCHEZ. Dottore Theologo essendo fieramente battuto dal P. Teofilo Rainaudo in persona del P. TOMMASO HURTADO de Chierici Minori. Narreremo il tutto in *Leodegario Quintino.*

(1401) *Joannes* HUSSUS. Liber qui sub ejus nomine exstat inscriptus: *de Sacerdotum & Monachorum abhorrenda Abominatione desolationis in Ecclesia Christi*, idem esse censetur a Davide *Chytræo*, de statu Ecclesiarum in Græcia p. 36. cum MATHIÆ PARISIENSIS libro de *Abominatione seu Antichristo.* Idem ex *Præfat. Confessionis Bohemicæ* p. 166. Syntag. confirmat *Symbola Normanniana*, addens librum hunc inveniri Tom. I. operum Hussi edit. Norimberg. 1658. in folio.

(1401. α) *Amelot de la* HUSSAIE Gallice dedit *historiam Reipub. & Regiminis Veneti*, in qua tomo tertio inseruit historiam *de Uscocibus* populo rapaci, cujus partem scripsit italice in 4. Archiepiscopus Zarensis ab anno 1540. usque 1602 alteram *Paulus* SARPIUS scriptor famosus & Judiciosus concilii Tridentini vid. *Rabi* Bockzael seu Bibliothecam Mens. Septemb. 1697. pag. 279 *Symbola est Mastrichtiana.*

(1402) *Joannes* HUTTICHIUS: Ejus nomine citat Thomas *Hyde* in Bibliothecæ Bodlejanæ p. 350. a. *Collectionem Antiquitatum in urbe & Agro Moguntino repertarum*, Mogunt. 1520. in fol. sed & addit ibidem, Huic Collectioni *Symbolam* contulisse, *Thomam* GRESMUNDUM & Balthasarem GEYERUM.

HYBERNICA *Ecclesia* v. *Hibernica.*

(1403) HYGINI *Fabulas*, quas nunc habemus, non unius esse auctoris, sed ex variis collectas, jam aliquoties memoratus *Barthius* in adversariis monuerat ubi l. 10. c. 20. eum collectorem docet esse AVIANUM, ex vetere *Manuscripto.* (a) Isque ab *Aviano Ruffo* quod sit diversus. v. 19. c. 24. adde l. 27. c. 4.

Collectanea esse & ex Græco versa etiam autumat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 50. (b)

(II.) Fragmenta libri *de conditionibus agrorum* sub Hygini nomine inventa a *Rigaltio*, ab eodem SICULO FLACCO assignantur apud *Fabricium* Append. ad Biblioth. lat. p. 138. (c)

(III) Liber *Gromaticus*, Hygino, Augusti liberto abjudicatus, JUNIORI HYGINO tempore Trajani celebri adscribitur à *Fabricio* loc. citat. p. 142. (d)

(a) Barthius Adversar. lib. X. c. 20.

Cum ultimo loco superioribus libris Hygini *fabulas illustrassem, memini me* Aviani *velut earum Contractoris meminisse; id ne ex meo cerebro natum quis arbitretur, norit in fine perveterum Membranarum, quæ in nostram potestatem venerunt, ita Scriptum calamo exstitere.* Explicit Feliciter Avianus de Fabulis Poetarum

um & Hesiodi. *Cum vero & in aliis docti* Hygini *titulum invenerint, quis non dabit suspicioni locum ex Hygino & aliis* Avianum *hæc excerpta constipasse? Hæc & aliud* Aviani *nescio hujusne an alterius fragmentum,* Epigramma *nimirum* in Mariani Capellæ libros *quod infra publicabitur, in quo* Lætus Avianus *appellatur. Sed ineptum est tot seculorum homines uno includere velle; multi enim unius nominis fuisse possunt. Nos in* Hygino, *an* Aviano, *nunc quædam adnotare pergemus.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 50.

Epitomen nos tantum habere putabat Barthius, *confectam a nescio quo* Aviano, *cujus nomen reperit in MS. Idem visum viro Cl.* Thomæ Galeo *in diss. de Scriptoribus Mythologicis pag. 40. ubi ait Grammaticum quendam in MS. penes Is.* Vossium *testari se eam fecisse. Maximo & Apro COSS.* Reinesius *affirmat centonem esse è variis autoribus constipatum lib. 3. Var. lect. cap. 2. pag. 373. & cap. 8. pag. 480.* Thom. Munkerus *in diss. de autore Mythol. Hyginianæ conjicit à terrigena quodam tempore propemodum rei Romanæ jam emorientis, undique ex Servio, Scholiaste Germanici aliisque veteribus Scholiastis, & mythologis consarcinatam. Lib. 4. Poetici Astronomici cap. 13 adducuntur versus petiti ex* Prudentii *lib. 3. contra Symmachum. Sed utique versus illi adjecti videntur ab aliena manu.* Scaliger *ad Euseb. pag. 10. non invitum se concedere ait hunc mythologum conversum fuisse ex Græco, quod ita verum esse potest, ut ex Græcis autoribus sua hauserit.*

(c) Fabricius Append. Biblioth. Latin. pag. 138.

Libri vero ipsius inscriptio, si Goesium *sequimur, fuit de* Conditionibus agrorum Italiæ, *neque ex eo aliud quicquam hodie superest præter initium operis idque lacerum.* Rigaltius *testatur se bonam centonis illius partem in complures divisam lacinias repe[r]isse inter alia fragmenta* Hygino *adscripta quæ Jos.* Scaliger *ex pervetusto* Joh. Arcerii *codice describi sibi curaverat, atque illic quoque differte legi Siculi Flacci nomen.*

(d) Fabricius loc. citat. p. 142.

Hygini *agrimensoris publici* Gromaticus *sive de* castris metandis *liber figuris in æs incisis illustratus p. 150. Perperam hic* Hyginus *in inscriptione vocatur* libertus * Augusti Imp. *cum longe Junior fuerit, mentionem faciens Trajani pag. 209. & pag. 174. laudans Lucanum.*

* *Per* Augustum Rigaltius Trajanum *jubet intelligere, cui ut Imperatoribus reliquis universis tributum nomen Augusti. Idem pag. 272. notat apud* Cassiodorum *lib. 3. Variar. Epist. 52. sub* Hyrummetrici *nomine latere nomen* Hygini Gromatici. *Quemadmodum ibidem pro* Grammaticam disciplinam *legendum esse* Gromaticam *observavit* Vossius *libro I. de arte Grammatica.*

† Hyginum hic non ψευδεπίγραφον, sed γνήσιον esse erudite ostendit, illumque à *Barthio* suppositum *Avianum* expungit Jo. *Schefferus* in elegantissima Dissertatione *de ætate atque Stylo Hygini,* quam *Hygino* Hamburgi Anno 1674. 8. cum suis Thomæ *Munckeri* notis edito præmisit.

(1404) HYGINI Thalassi Jungermanni nomine *Brevis destructio responsionis Joannis Riolani, ad experimenta Anatomica Jo. Pecqueti,* scripta ac *JatrophilumPecquetianum,* adjecta est *Experimentis novis Anatomicis Pecqueti 1654.* Parisiis editis p. 187. & seqq. Eam esse *P. Petri de* MERSENNE in suburbio S. Germani Parisiis degentis, ac inde cognomen hoc sibi sumentis, ex *Jacobi Mentelii* Med. Doctoris relatione suo exemplari adscriptum habere vidi Dominum Martinum Fogelium, Med. Dr. & Polyhiatrum celeberrimum, superius amice aliquoties memoratum.

HYPERBOREUS v. *Philaretes.*

HYPERETA v. *Basilius.*

(1405) Johannes de HYPERIIS edidit Anno 1620. in 4to. Germanice: Reformier-Spiegel des Weltlichen Pabsts / und Weltlichen Antichrists zu Rom. Sub persona hac latere *Henricum* ORÆUM Assenheimensem Wedderacum, fidem facit Clarissimus Jacobus *Thomasius* Dissert. de *Nigello Wirekero,* hab. Lips. 1679. §. 90. ad lit. r. his verbis. (a)

(a) Jacobus Thomasius dissert. de Nigello Wirekero, hab. Lips. 1679. §. 90. ad lit. r.

Jam cum Idea reformandi Antichristi *mox anno seq. 1623. prodierit sub nomine* Eryci Rhonæi, *(quod per anagramma est* Henrici Oræi,) *Neopatrens. P. Evangelici, dubitare vix licet, quin idem sit* Rhonæus *cum* Oræo. *Prodiit etiam Anno 1620. in 4to.* Reformier-Spiegel des Weltlichen Pabsts / und weltlichen *Antichrists* zu Rom / durch *Johannem de Hyperiis; cui libro duabus partibus distincto magna intercedit cognatio cum primo secundoque* Tomo *Ideæ reformandi Antichristi, quæ sub Rhonæi nomine prodiit. Unde admodum verisimile mihi,* Johannem *quoque de* Hyperiis *eundem esse cum Oræo; cui ut nomen suum vice non simplici dissimularet, persvaserunt fortasse turbulenta illa Germaniæ tempora. Cæterum de Ideâ reformandi Antichristi supra quoque monitum aliquid lit. r. ad §. 43.*

(1406) HYPSICRATES, quomodo sit S. JECHESKEL Propheta, audiamus commenta *Ravii* ad Gesnerum, nobis à Clarissimo Domino *Normanno* communicata, qvæ, qvalia ea accepimus, hic verbotenus subjungimus.

HYPSICRATES, *quomodo sit S.* Jecheskel *Propheta audiamus contenta* Ravii *ad* Gesn. *Imo, inquit, & huc pertinet Hypsicrates, cujus meminit* Tatianus Assipius *oratione contra Gentes, &* Luccanus, *de Macrobiis* Ὑψικράτης ὁ ἀμιστηνὸς Hortemelius Βεσηνὸς *vel* Βισηνὸς (*Sic* Ravii *mos est*) συγγραφεὺς διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος (βεβίωκε) ἔτη δύο καὶ ἐννενήκοντα *ubi* συγγραφεὺς, *qvæ notat cum una cum aliis junctum esse Scriptorem ejusdem ordinis, materiæ, officii, lingvæ, atque ipse est* Ychzequiel *Propheta.*

I.

(1407.)

JAACOB. FIL. Mosis Levita, alias מהריל vide Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ sub hac rubrica citantem p.351. b.

(1408.) JACOBUS ANGLIÆ REX. Ejus inter Opera recensentur a Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ, declarationes quinque sequentes:

(I) *Declaration Concerning his proceedings with* his subjects of Scotland. Lond. 1604.

(II) *Declaration sur les Actions devers les Etats* Generaux des Pays-bas unis, touchant le fait de Conr. Vorstius. Lond. 1612. in 4to.

(III) *Declaratio pro Jure Regio, & Sceptrorum immunitate, Latine* & Gallice, contra Personium. Lond. 1616. 4to.

(IV) *Declaration conc. Lawful Sports to be used* Lond. 1618.

(V) *Declaration of the Demeanor and Carriage of S. Walter Raleigh, and of the Motives which occasioned his Majesty to proceed in Justice against him.* Lond. 1618. Has propterea hic apposuimus, ut Lectori integrum sit judicare, quænam probabiliter Auctorem habere queat *Isaacum* CASAUBONUM, quem pro Jacobo edidisse Declarationem Causæ Regiæ ex *Goldasto* in Anonymis n.928. memoravimus, quæ ibidem videri possunt.

(1408. *a*) JACOBUS JACOBI Minoris Apostoli nomine, â *Leucio* quodam aliqua fuisse divulgata, testatur *Innocentius* Ep. 3. ad Exuperium, citatus *Baron.* tom. 1. annal. A. 44. sect. 42. & *Rivet* Crit.sacr.l.1.c.4. pag.123. Eum esse *Seleucum* v. supra p.467. Et

(I) Quidem *Prot-Evangelium* JACOBO JUSTO suppositum docet *Rivetus* loc. cit. Ad *Guilhelmum* POSTELLUM ejus ex Græco latinum interpretem tanquam Auctorem refert *Casaubonus*. Vide la *Bibliotheque Universelle* & Historique de l' année 1688. Tom. XI. pag. 145 (a) *Deckherum* de Scriptis Adespotis. pag.70. Rich. *Simon*. Histoir. Critique du Nouv. T. c.3. pagina 31. Adde *Grynæum* Monument. SS. Patrum Volum. II. indicante Symbola *Flensburgo-Molleriana*, v. Protevangelium in *Anonymis*.

(II) *Lithurgia*, quæ JACOBI nomine extat eidem abjudicatur à *Coco* Censuræ pag. 16. 17. 18. *Riveto* Critici Sacri sub I. Cap.III.pag. 114.115. qui ex Pauli Epistolis excerptam censet p.116.(b) Ei autem restituere illam satagit Leo *Allatius* in Epistola ad Nihusium; indicante *Symbola Rauschiana.* Adde *Caveum* Histor. Liter. Scriptorum Ecclef. pag 7. b.

(III) *Epistola*, quæ ejus nomine inter Canonem Biblicum extat ei olim abjudicata est à *Luthero*, Tom. VI. (Collectionis Sagittarianæ,) pag. 1414. a. (c) Et quanquam inter Canonem agnoscat, dubius tamen hæret *Richard Simon*, dans l'Histoire Critique du nouveau testament Cap.XVII. pag. 190. seqq. cuinam præcise Jacobo hæc Epistola adscribenda sit. Certe *Jacobo Apostolo* palam abjudicare videtur pag. 194. alium cum *Egesippo Jacobum* substituens, qui ex numero Apostolorum non fuerit.(d) Adde la *Bibliotheque Universelle* & Historique de l'année 1689. Tom. 12 pag. 449. (e) & Miræum in Auctario de Scriptoribus Ecclesiast. pag. 3. (f) nec non *Symbolam Mastrichtianam* (g.)

(IV.) *Acta Apostolorum* JACOBI MINORIS a LEUCIO confecta v in *Andrea*.

(V.) Eidem *Jacobo* suppositam *Obdormitionem Sanctissimæ Dominæ nostræ & Dei Genitricis Mariæ* docet *Lambec.* Diar. Sacr. Itiner. Cellens. p. 196. cujus verba infra in Johanne excerpsimus.

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l' Année 1688. p. 145.

II. La Seconde piece, sur la quelle cette legende est fondée n'est pas de meilleur foi, puisque c'est l' Evangile du faux S. Jaques. Guillaume *Postel la publia le premier, & l' ayant traduite de Grec en Latin, la fit imprimer à* Bale, *en 1552 sous le titre de* Prot-Evangelion cum Evangelica Historia S. Marci Evangelistæ & vita ejus. 8. *Quelques années après*, Bibliander *fit des notes sur cet Ouvrage, & on le rimprima avec d'autres, qui ne valoient pas mieux sous le titre d'Ecrits Orthodoxes*, Orthodoxographa. *Si l'on veut savoir qui ètoit ce* Guillaume Postel, *on n'a qu'à lire la fin du 1 Chapitre de l'Apologie pour les Reformateurs de M.* Jurieu. Henri Etienne, *qui n'étoit pas Theologien, mais qui savoit de qu' un Deiste comme Postel ètoit capable, le soupconne d'avoir embelli cet Ouvrage, &* Casaubon *le luy attribue tout entier. Quoi qu'il en soit, ce pretendu Evangile de S. Jaques a été condamnè, avec plusieurs autres, dans un Concile de 70. Evêquès tenu à Rome sous le Pape* Gelase. *Cependant les Legendaires n'ont pas laissé de le recevoir & d'en forger même de nouveaux comme le Livre de l'* Enfance de JEsus, *celui de* la naissance de Marie, *& l'* Evangile de S. Anne.

(b) Rivetus Critici Sacri Lib. I pagina 116.

VIII. *Adde universum hujus Liturgiæ contextum periodis ex Epistolis Pauli manifeste decerptis quasi perfundi quarum interim pleræq; mortem Jacobi subsecutæ sunt Ideo* Bellarminus *non diffitetur, à posterioribus ita locupletatam esse, ut non sit facile dijudicare quæ pars ejus Liturgiæ S. Jacobum habeat autorem. De Script. Eccles. ann. 34.*

(c) Luther. Tom. VI. à Sagittario collect. p. 1414.

Ich sage aber/ist irgend wo thörlich geredt worden / so ists hier fürnehmlich geschehen. Und ich will jetz

jetzo nicht gedencken / daß diese Epistel des Apostels Jacobi nicht sey / auch nicht würdig eines Apostolischen Geistes / wie ihrer viel gar bewärlich schreiben. Ob sie wol aus Gewohnheit eine Autorität / sie sey wessen sie auch wolle / überkommen. Doch wenn sie schon S. Jacobs wäre / wolte ich dennoch sagen / daß es den Aposteln nicht gebühret / ein Sacrament einzusetzen aus eigener Gewalt / das ist / GOttes Verheissungen geben mit einem anhangenden Zeichen. Denn das gehört allein Christo zu. Also spricht Paulus / daß er von dem HErren habe empfangen das Sacrament des Brodts / und gesendet sey nicht zu tauffen / sondern zu predigen das Evangelium. Es wird aber nirgend in dem Evangelio gelesen von dem Sacrament dieser letzten Oelung. Aber das wollen wir lassen fahren / und diese des Apostels Wort / oder wer sonst Autor der Epistel ist / selbst ansehen / da wir zugleich befinden werden / wie diejenigen nichtes haben angemercket / welche die Sacrament vermehret haben.

(d) Richard Simon Histoire Critique du Nouveau Testament, Chap. XVII. p. 194.

Hegesippe *ne l'a donc pas crû Apôtre, puis qu'il prenoit le soin de l'Eglise de Jerusalem avec les Apôtres, & qu'il ne le distingue des autres Jaques, que par le surnom de* Juste.

Cependant Baronius, *& après luy* Estius *pretendent que ce* troisieme Jaques *distingué des deux autres, & qui n'a eté que simple Eveque de Jerusalem sans être Apôtre, est un Jaques chimerique qui ne fut jamais. Mais comme ce Cardinal n'appuye son opinion que sur des tres-foibles raisons, & qu'il combat même en cela l'antiquité, on ne doit avoir aucun egard à tout ce qu'il a avancé contre le sentiment d'Hegesippe & de St. Jerôme, & même contre le propre têmoignage de l'Auteur de cette Epitre, qui n'en auroit pas manqué de se dire Apotre de Jesus-Christ au Commencement de sa Lettre, s'il l'avoit été en effet.*

(e) Bibliothec. Universelle Tom. XII. pag. 449.

Quoy que les plus habiles Interpretes de l'Ecriture tombent d'accord que cette Epistre est Apostolique, ils ne conviennent pas de celuy à qui on la doit attribuer, parce qu'il y a en diverses personnes qui ont eu le nom de Jaques, *sur quoy l'on pourra voir* Richard Simon in Historia Critica N. Testamenti.

(f) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pagina 3.

Jacobus, *qui appellatur* Frater Domini, *cognomento* justus-*post Passionem Domini statim ab Apostolis* Hierosolymorum Episcopus *ordinatus, unam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est: quæ & ipsa ab alio quodam sub nomine ejus edita asseritur; licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem.*

(g) Symbola Mastrichtiana. n. 1.
Jacobus Apostolus.

Epistolam *non esse Jacobi* Alphæi, *sed* Zebædei, *late conatur probare Franc.* Bivarius *in Commentis ad Pseudo-Dextri Chronicon anno 37. à p. 65.*

(1409.) JACOBI DOCCOMIENSIS fictitio nomine scripsit *Michael* ab ISSELT, Doccomiensis Frisius, Historiam sui temporis, Res gestas maxime in Belgio sub Philippo II, ab anno 1566. ad annum 1597. A Capta Antverpia, deduxit deinde, inscripsitque: *Mercurium Gallo-Belgicum.* Hæc *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione clarorum Part. I. Sect. III. p. 383. a.

JAEL v. *Curtius.*

(1410.) JAMBLICHUM esse PORPHYRIUM, dictum βασιλέα, propter nomen Basilii, Malchi, מלך contendit *Ravius* ad Gesneri Porphyrium. Hæc *Symbola Normanniana.* Certe amicum Porphyrii fuisse Jamblichum & occasione Epistolæ Porphyrianæ, de Mysteriis Ægyptiorum librum scripsisse, ex Vita Jamblichi ex *Eunapio Sardiano*, & ipsa Porphyrii Epistola quæ Jamblicho de Mysteriis præmissæ sunt à Thoma *Gale* in Edit. Oxoniensi 1678. colligere licet. Adde ea, quæ *supra* in *Abammone* hac de re commentati sumus.

JANIDA v. *Ottaviano.*

DE JANUA f. JANUENSIS notior hoc nomine quam suo *Joan.* BALBI, BALBO, BALBY quod sit & non idem cum *Joanne* DE VORAGINE v. *Bayle* Diction. I. p. 442.

JANUARIUS v. *Genari.*

JANUS v. *Antoniatus.*

- - - v. *Ferrarius.*

- - - v. *Nicius.*

- - - v. *Philadelphus.*

(1411.) JANUS MINOR, SUEMENSIS. Ab eo profecta *Retorsio Imposturarum*, quibus Svecorum Nationem *Petrus Parvus Rosefontanus*, Danus, insectatur. Holm. 1611. 8vo. Rostoch. 1648. Est *Johannis* MESSENII, Historiographi Svedici. Hæc *Symbola Normanniana.* Janum hunc Minorem, Hemensem nominat Symbola Sperlingiana, quæ addit ei se opposuisse Villidricum Westhovium, nomine *Jani Minimi,* libro peculiari sed inter Manuscriptos adhuc delitescente.

(1411. a) *Anshelmi* JANSSONII *Judicium Peripateticum*, sive *Aereolus*, Scriptum aculeatum, quod olim pro Calixto contra Scharffium prodiit, *Reinholdo* BLOMIO assignatur ab illustri D. Christophoro *Schradero* in transmissa *Symbola.* Memini vidisse in 12. minori, duarum vel trium plagularum & Calixtinis contra Scharffium scriptis jungi solet. Habui, sed (furto, credo,) amisi.

(1412.) *Salomon* JARCHI, alias R. ISAAC, seu JITSHAKI, sive BAR ISAAC, seu

ISACIDES, Emphatice dictus, פרשנותא. i. e. *Interpres Legis.* vide Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 385. a. ubi scripta ejus bene multa recensentur.

JASCERUS v. *Zamoscius.*

(1413) JASITHEI ad *Grunnovium (i. e. Gronovium Jacobum)* Apologema, in ejusque Titivilicia Animadversiones 4to. libellus est *Raphaelis* FABRETTI, quem recenset l' Historie des Ouvrages des sçavans Septemb. 1687. tom. I. pag. 97. (a) adde *Acta Eruditor. Lipsiensium* 1687. pag. 226. b. Monatliche Unterredungen 1692. pag. 284.

(a) Histoire des Ouvrages des Scavans. Septemb. 1687. tom. I p. 97.
Jasithæi ad Grunnovium Apologema, *in ejusque* Titivilitia Animadversiones. *C' est-à dire*, Apologie de Jasithæus contre Grunnovius. *In 4.*
Le nom de Jasithæus *qui paroit à la tête de ce Livre, est un nom sous lequel se cache* Mr. Fabretti, *ce celebre Italien qui est en prise depuis quelques années avec Mr.* Gronovius. *Il s' est un peu meslé d' aigreur & de colere dans leur querelle de litterature, & l' on en jugera par ce trait seulement: car bien qu' il faille écrire* Gronovius, *Mr.* Fabretti *adresse son Apologie ad* Grunnovium, *quasi* Grunnientem, *& le comparant à ces animaux dont on exprime le cry par le terme de* grunnire, *il prétend que pour une bagatelle Mr.* Gronovius *a fait un fracas êpouvantable qu' il exprime par ce vers.*

Et Leiden grunnitu implevit acuto.

(b) Acta Erudit. Lips. Anno 1687. m. Apr. pag. 226.
Sed nec Raphael Fabrettus, *cui* Jasithei *assumere nomen nunc placuit, tacere sustinuit. Scripsit enim* Apologema ad Gronovium, *atque in ejus* Titivilitia, *sive de* Tito Livio somnia *ut vocat*, animadversiones.

JASON v. *Petronius.*

ICHANOM v. *Itenev.*

(1414) IDACIUS *Clarus.* Qui sub hoc nomine extat liber *contra Verimundum*, *Arianum* Diaconum, VIGILIO TAPSENSI, non injuria vindicatur à *Chiffletio.* Verba sunt Clarissimi Gvilielmi *Cavei*, Histor. literar. Scriptor. Ecclesiasticorum pag. 162. b. *Idacio* supposita esse quædam à Vigilio Tapsensi, agnoscit cum eodem Chifletio etiam le Journal des sçavans 1665. p. 2. (a)
Adde du Pin Bibliotheq. Tom. IV. p. 255. & marginalia Mastrichtiana seqventia: Idacii quædam *Barth.* lib. 51. c. 4. adversar. adscribit *Procopio.* Postea iterum Idacio adferuntur; teste *Daumio* in Epist. 3. ad *Reines.* pag. 9. post princ.

(a) Le Journal des Scavans 1665. Janvier pag. 2.
On a beaucoup de peine à reconnoistre les ouvrages qui estoient de ce Pere; parce qu' écrivant contre les Eutychiens & les Arriens, *dans un temps auquel ils estoient toutpuissants, & que la persecution contre les Orthodoxes estoit tres-cruelle; pour n' estre point descouvert il mettoit la plusparts des livres qu' il publioit, sous le nom de divers grands personnages; comme d'* Athanase, d'Idace, d' Ambroise & d' Augustin. *Et comme il estoit tres-habile; il imitoit si bien la maniere d' escrire de ces grands hommes, que l' on a creu long-temps que ce qu' il avoit publié sous leur nom, estoit effectivement de leurs ouvrages. Neantmoins on a reconnu depuis par plusieurs temoignages, que ces livres avoient esté fait par* Vigilius. *Cependant au lieu de les attribuer à Vigilius, qui en estoit le veritable Auteur, on les a attribuez à un autre Vigilius qui estoit Evesque de Trente. Mais enfin le Pere* Chiflet *a monstré qu' ils estoient de l'* Evesque de Tapse en Afrique.

(1415) IDIOTA, *diu hoc titulo se premens*, uti loquitur *Barthius* adversar. lib. 54. c. 9. hoc demum seculo emicuit à *Theophilo Raynaudo* Soc. Jes. productus & editus. Est autem, uti *Labbeus* refert p. 498. *Raymundus* JORDANUS Ord. S. Aug. Canonicus regularis, Uticensis primum anno 1481. (quæ vera ejus ætas est) deinde Cellensis, ad Carum in Biturigibus Cubis Abbas, Scriptor omninò doctus & cordatus, cujus opera omnia Parisiis anno 1654. excusa, & quidem hac serie: *Contemplationes undecim* nimirum,
I. *De miserabili cursu vitæ præsentis.*
II. *De innocentia perdita.*
III. *De conversione per XII. menses anni spiritualis.*
IV. *Duodecim fructus Spiritus producentis.*
V. *De conflictu assiduo inter animam & carnem.*
VI. *De 7. donis Spir. S. contra 7. peccata mortalia.*
VII. *De Spir. S. adjutorio & offic.*
VIII. *De octo Beatitudinibus.*
IX. *De Amore divino* quam quidem *Henr. Sommalius* cum Soliloq. & Manuali *D. Augustini* edidit. Colon. Agr. 1631. & 1639.
X. *De Patientia.*
XI. *De Morte*, &
XII. *de Deipara:* porro, tract. *De B. Virgine, de Statu Religioso libri tres, de Oculo Spirituali Regula Vitæ Christianæ*, & *in Psalm.* 15. *Paraphrasis* quam tamen cum regulis modo dictis, ad *Joan. Picum* MIRANDULANUM Comitem ann. 1494 clarentem, potius referendam censet *Labb.* l. c. Hactenus *Olearii* verbis locutus sum, extantibu in abaco ejusdem Patrologico pag. 229. & 23[illegible] Ipsum *Raynaudum* vide in *oculo Mystico Idiotæ*, [illegible] vero nomine *Raymundi Jordani* edito. Lugdu[n] 1641. in 12. & præfatione *Idiotæ Sapientis*, ex M[s] Lugdunensi, integrè recensiti, aucti, & not[is] illustrati, Lugd. 1632. Item de mal. & bon. lib pag. 137. 153. & 235. adde *Cocum*, Censuræ p 429. 430. *Possev.* in apparatu. *Bell.* ad A. C. 1305.
Itemque *Caveum* Chartopylac. Eccles. p 287. (b) & *Bailletum* Degvisemens des Aucteu[rs] p. 185. & in indiculo Auctorum personatorum pag. 565. Ast vero *Miræus*, & ante eum Bellarm[i]nus ex humilitate nomen pressisse scribit. Ej[us] in Psal. XV. annotationes breves, in Bibl. Pa[t]trum Tom. 2. edic. 2dæ & inter opera Paris. 165[4]

4. *Raymundi Jordani* Idiotæ. v. *Crowæi* Elench. Inpr. S. Scripturæ pag. 189. *Hyde* Catal. Oxon. 355. *Elzevir* Catal. .n XII.

Nobiscum facit etiam *Wharton* in Appence ad *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. g. 44. Pleraque Idiotæ opera *Raymundo Jordano* ignans, alia etiam *Jo. Pico* MIRANDULANO stituens. Illud tamen peculiare habet, qvod pus *de Oculo Spirituali*, sive Oculum Mysticum, n tam *Mirandulano*, qvam JOANNI GVALENSI adscribendum esse censeat.(d)

Quæ addit hic Diecmanni nota sub (e) vi. & sub (f) qvæ *Mastrichtus*.

(a) Raynaudus de mal. & bon. libris g. 153.

Raymundi Jordani *cognomento* Idiotæ, culus mysticus, Scriptori Franciscano *supposi* *in Bibliotheca Francisco, me, (ut volunt,) manus nte qvamvis nihil tale cogitaverim; eidem Iordani, nonico Regulari, plenè asseritur, in mox proditura nium ejus operum adunatione; quam in se recepit sa cœtus canonicorum Regularium Assisten Sapientissimus eo loco dignissimus* P. Boulartius; *merito indignum tus, tantum sui ordinis lumen, diutius latere sub mo*; *& humilitatem præ qua vir doctissimus se* Idiotam *cit, tamdiu cum ingenti Reipublicæ Christianæ dispen*, *fraudi esse scriptori optimo, & luce dignissimo: de ojure dixeris, quod de* S. Ephremo *ejusdem genii tore*, Photius, mirum esse quanta vis spiritus eat in tanta humilitate sermonis, & quantam pientiam, sordidum hoc pallium Simplicita verborum, vilia omnia præferentium oclat.

(b) Cave Charthoph. Eccl. p. 287.

Diu suppresso suo, sub Idiotæ *nomine latuit, se*- *li octavi aut noni antiquitatem præ se tulit*, Cellensis *Gallia fuit* Abbas.

(c) Bailletus Degvisemens des Aurs pag. 185.

J' appelle des noms faits pour l' humiliation & le épris ceux qui pourroient estre de la nature de celuy d' iota, *qui a servi long temps à cacher* Raimond rdani; *& de* Dacrianus *ou de* Pleureur *emprunpar* Lovis de Blois, *dit* Blosius. *On ne fera point fficulté de rapporter l' invention de ces noms à la Mostie ou à l' humilité ingenieuse de ces deux celebres Abz, lors qu' on fera reflexion sur la pieté qui a paru dans urs actions, & qui eclate encore dans leurs Ouages.*

(d) Wharton in Append. ad Cavei istor. Ecclesiast. Scriptor. Ecclesiast. p. 44.

Raymundus Jordanus, *qui diu suppresso suo*, Idiotæ *nomine latuit, & Sæculi octavi aut noni anuitatem præ se tulit, Canonicus erat Regularis ordi Augustiniani, primò Uticensis in Gallia Narbonensi æpositus, dein Cellensis in Diœcesi Bituricensi Abbas. aruit ab Anno 1381.*

Opus de Oculo Spirituali: *seu* Oculus Mycus: *Prodiit, mutilum tamen, sub* Raymundi *noine à* Raynaudo *editum* Lugduni 1641. *Verum id* Joni Guallensi *deberi* Waddingus *demonstravit. odierat antea sub nomine ejusdem Magistri* P. Lacepieræ *integrum Venet. 1496 Italice à* Theophilo Romano, *Ord. Erem. August. conversum.*

Regulæ Christianam vitam complectentes. Paraphrasis in Psalmum XV. *quam una cum præcedente Opusculo Joanni* Pico Mirandulano *deberi conjicit* Labbeus.

(e) Notæ Marginales Diecmannianæ.

De caussa suppressi veri nominis v. conjecturam Io. Prideaux *Orat. 9. de Pseudepigr. Oper. Theol. Tigur. 1672. 4. pag. 396. Et porro: v.* Raynald. *Abregé Histor. & Chronol. Tom. 3. pag. 168. 169. ed. Paris. 1660. 12. ubi itidem sub* idiotæ *nomine* Raymundum Jordan *latere agnoscit, ejus ætatem autem in Anno 1310. adeoque 170. annis prius, quam hic à Cl. Dn.* Placcio *fit, collocat Labbe Tom. I. de Script. Eccl. pag. 498. eum Anno 1381. Uticensem sive Utecensem in Narbonensi Gallia Præpositum fuisse dicit, ut ita hic pro* 1481. *saltem scribendum sit* 1381.

(f) Mastrichtiana.

Laudem etiam hic, inter Scriptores va-,, rii generis, merentur *Salvianus, Raymundus, Jor*-,, *danus* in Bibliotheca Patrum *Idiotæ* nomine, nunc,, autem separatim editus. *Fr.* Burmannus *in Consil. de stud. Theol. cap. 3. §. 27.*

(1416) IDITHUM an *Psalmum* DAVIDIS 39. fecerit, vide apud auctores *supra* ad nomen *Aggæi* citatos.

Addit Diecmannus *sequentia:* Idithum *vel* Jeduthun *hunc Psalmum composuisse* Sixtus *Sen. Biblioth. S. l. 1. p. 11. aliiq. sentiunt. Sed rectè & nervose ad hunc Psalmum scribit, ut omnes alios taceam*, Bellarminus, *p. 200. b. Titulus demonstrat, Psalmum compositum esse à* Davide, *sed datum ipsi Idithum ad canendum. Propriè igitur hoc* Sixti *Sen. & aliorum assertum non ad* ψαλμῳδίαν, *sed* ψαλμῳδίαν *spectat. De Jeduthun eruditè disserit Salomo* van Til *in Digt- Sang- een Speel-Konst. &c. p. 203. ss.*

(1417) IDOPLARE COPA, *Academico Cifrato.* Sub personato hoc nomine prodiit Palermi 1647. in fol. Italice l' *Idra Decapitata.* Cujus Auctorem esse *Placidum* REINA D. M. ex propria ipsius confessione docet *Villani* nella Visiera Alzata Hecatostes num. LXXXIIX. p. 84. ita scribens. LXXXVIII. PLACIDO REINA D. M. l' *Offuscato* della Fucina stampò pseudonimo.

Delle Riuolutioni della Citta di Palermo auuenute l' Anno M. DC. XLVII. Racconto d' *Andrea* Pocili. Col racconto delle cose successe nell' Anno M DC XLVIII. In Verona per Francesco Rossi M. DC. XLIX. in 4to.

L' Idra decapitata ouero *la Risposta à cento capi del Memoriale stampato sotto nome de Deputati del Regno di Sicilia, e della Città di Palermo.* Sopra la Residenza della Regia gran Corte nella Città di Messina. Di *Idoplare Copa* Accademico

mico Cifrato. Vi è aggiunta una Raccolta di Lettere Reali, ed' altri Personaggi Grandi scritte al Senato dell'istessa Città nell'Anno M DC XLVII. e, XLIIX. In Vicenza per Gio: Antonio Gabucci M. DC. LXVII. fol.

L'hebbi da D. Giouanni Vintimiglia, e mi fù confermato dall' Autore.

(1418) JEDIDÆUS ALEXANDRINUS cum PHILONE JUDÆO eundem facit, cujus *breviarium de temporibus* editum a *Joh. Annio Viterbiensi* Monacho. Jedidæus hic Alexandrinus edidit Chronologiam, à *Rabbi Azaria* in Meorenaim cap. 32. sub titulo *liber temporum*, seu chronicus Jedidæi Alexandrini Hebraice, quam Guil. Henr. *Vorstius* in observ. ad Chronologiam R. David. Gantz pag. 308. & seq. Latine reddidit v. *Jongman.* in Dan. lib. I. sect. 2. cap. 21. pag. 534. ubi hoc habet elogium. *Egregie hic nugantur prædictus Jedidæus Alexandr. sive Philo Judæus in lib. suo de temp. atq; cum eo Commentator ejus Joannes Viterb.* quem *vide*. Symbola est Dni. *Mastrichti.*

(1418 *a*) JEHUBI. JEKUTIEL, fils de Juda. Baillet liste des Auteurs deguisez, p. 565.

(1419) Johannis JEMICII nomine, scripsit ediditque *Petrus* PAZMAN, Jesuita Hungarus & Cardinalis, *Peniculum Papporum Apologiæ Solnensis conciliabuli &c.* Posonii 1611. in 4. docente *Alegambe* p. 393.

Et ex eo *Reisero* in der Vorerinnerung der Ursachen ohne Uhrsachen wieder Pater Otto zu Ulm Anno 1668. in 8vo gedruckt. Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu p. 691. b. & *Witten.* ad d. 19. Martii 1637. Diarii sui Biographici, qui memorato scripto adhuc alia, sub eodem personato nomine edita, superaddunt.

(1420) JEREMIAS, an auctor *Psalmi* DAVIDIS 65. v. *supra Ezechiel & Aggæus.* JEREMIÆ quoque nomine libros *Baruch* citari ab antiquis Patribus, docet *Sixtus Senensis* l. 1. pag. 26. Bell. ad A. M. 3366. v. *Possev.* appar. sacr. T. I. pag. 186. & seqq. *Hornei* de S. Scriptura p. m. 277. adde præfationem *Lutheri*, & præcipue *Joh. Gerardi Exegesin.* l. 1. c. 7. n. 222. pag. 232. neutrius esse, sed Apocryphum asserentis.

Vide etiam *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435.

(1420. *a*) Danielis à JESU nomine, scripsit Anglice *Joannes* FLOYDUS, Jesuita Anglus, *Apologiam Sedis Apostolicæ, quoad modum procedendi circa regimen Catholicorum in Anglia*, deinde latine recusam Rotomag. 1631. in 8vo. teste *Alegambe* p. 242.

At *Sotvell.* nec Scripti nec Personæ hujus meminit loco debito p. 449. 450. Index tamen Jesuitarum Larvatorum Petri *Aurelii* (Abbatis S. Cyrani) Oper. tom. III. præfixus num. XXI. Alegamben confirmat. Anagramma liquet. Addit *Diecmanniana nota* quod sequitur:

Gravissima sane censura hunc Pseudony[mi] Dan. à Jesu *librum notant Archi-Episcopi & E[pi]scopi Parisiis 1631. agentes in Decreto 10. Febr. p[ro]mulgato, & ad universos per Galliam constitu[tos] Reverendiss. Patres, Archiepiscopos & Episco[pos] misso. Quæ censura jussu, ut habet epigraphe, [...]ri denuo in lucem edita, extat in* Recueil d[e] diverses pieces *&c. sub finem nitidi Operis 1664. fol. typis, ut apparet, Batavis, expressi, [...] tit.* Iournal de Mil. de Saint Amour, *Doct[eur] de Sorbonne; de ce qui s'est fait à Rome dans l'[af]faire de cinq Propositions p. 31. Angustia hujus s[pa]tii non capit ipsa verba: Accusant hunc librum quod in eo contineantur Propositiones longe plu[ri]mæ periculosæ, seditiosæ, impiæ, & quæ in anarc[hi]am atq; ordinis confusionem maxime propendea[nt] ad hæc non paucæ schismaticæ, blasphemæ, in [sa]cramentum confirmationis contumeliosissimæ, [...] summi ipsius Pontificis auctoritatem convellent[es] nonnullæ quæ verbo Dei abutantur, idq; ad imp[ios] sensus detorqueant, imo quæ aperte sint hæreticæ.*

(1421) SOCIETATIS JESU nomine e[di]tum esse ab *Alexandro* LORENCOWIC, *Roxo*[la]no, Polono, S. J. *Vaticinium Regale*, sub aus[pi]catissima primordia Serenissimi Michaelis Ko[ry]but, Regis Poloniæ Heroica Poesi Celeb[ra]tum Cracoviæ 1659. in fol. testantur *Sot[vellus]* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu pag. 23. & *W[it]te* Diar. Biograph. anno. 1675. ad d. 15. April[is].

(1422) SOCIETATIS JESU operâ prod[iit] etiam *Thesaurus Precum, ac Variarum exercitation[um] spiritualium*, ex variis Auctoribus collectus, qu[o]rum auctorem *Sotwel* in Bibliotheca Script[or.] Societatis Jesu constituit *Fridericum* BARTSCH[I]UM, Prutenum Braunsbergensem Jesuitam pa[g.] 267. a. adde *Witten.* in diario Biograph. ad d. 2[.] Novemb. 1609

Cæteroqui SOCIETATIS JESU *& J[e]suitarum nomine editorum Scriptorum sat numer[o]sum Catalogum affert Thomas* Hyde *Biblioth. Bodl[.] pag. 157. & pag. 158. quorum tamen veros Auctor[es] nunquam ibidem aperit.*

(1423) *Christophorus* à JESU MARIA, e[st] *Christophorus* DE CABRERA. Ita *Bailletus* i[n] Catalogo Auctorum Personatorum pag. 565. [...] Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica, m[e]morat qvidem, editum à Christophoro h[o]c de Cabrera esse *Rosarium Beatæ* Mariæ, ast de pe[r]sonato Jesu Mariæ nomine penitus tacet. vi[de] pag. 184. a.

(1424) JESU MARIA, *Gerardus* aut *Am[]broise* ROCA de la Serna. *Baillet* liste des A[u]teurs degvisez pag. 565. Et de hac larva silet N[i]colaus *Antonius.*

IESUWALD v. *Pickart.*

IGNATIUS v. *à S. Maria.*

(142

(1424. a) *Ignatii* DIACONI nomen in antiquis Codicibus præferunt Fabulæ, quarum scriptor GABRIAS est, a Suida BABRIAS vocatus. Joh. *Bona*, Card. in Notit. Auctor. quam Divinæ Psalmodiæ præmisit. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(1425.) *S.* IGNATIUS *Martyr*. De Ejus *Epistolis* magna inter Eruditos est contentio, aliis omnes pro genuinis agnoscentibus, aliis omnes tanquam spurias rejicientibus. *Tres* latinas, & *quinque* Græcas, pro manifeste suppositiitiis habent *Pearsonius* apud *Caveum* Historiæ Literar. Scriptor. Eccles. p. 20. & *Usserius* apud *Du Pinium* dans sa Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 40. 41. (a) reliquas *septem* autem pro genuinis agnoscunt, quas tamen interpolatas manu ejusdem, qui Canonibus Apostolicis capitula 35. posteriora affinxit, vide *Caveum* loc. cit. (b) ibique p. seq. 20. a. de interprete Epistolæ Latinæ, & dogmatibus Apostolis per hæreticos confictis quæ ibi legenda. *Olearium* Abaci Patrolog. p. 231. 232. *Gerhard.* Patrolog. p. 52. seqq. *Cocum* Censur. p. 109. *Dallæum* integro libro, *Mehlfürer*. Coron. Pat. pag. 10. *Quensted* de Patriis Viror. Illust. p. 509. *Deckherum* de Scriptis Adespotis pag. 68. & Anonymor. num. 762. a.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 41.

Il faut aussi distinguer trois opinions touchant les Lettres de saint Ignace. *La premiere est celle de ceux, qui les reçoivent toutes; même les trois Latines, comme* Faber, Roffensis, Driedo, Marianus Victorius, Canisius, & le P Halloix, *lequel quoi que dans un temps plus éclairé n' a pas eu pour cela plus de critique. Il faut mettre presque dans le même rang ceux qui reçoivent toutes les Grecques suivant le sentiment des Cardinaux* Bellarmin, Baronius, *& celui de* Possevin. *La seconde est celle de ceux qui les rejettent toutes.* Calvin *est le chef de cette opinion suivie par les* Centuriateurs, *& par* Socin, *& même depuis les éditions d'* Usserius & de Vossius, *par* Saumaise, Blondel, Aubertin, & Daillé, *qui ont fait tous leurs efforts, pour ruiner le credit des éditions d' Usserius, & de Vossius. La troisiéme opinion est celle de ceux, qui tenant le milieu attribuënt à saint Ignace que les sept Lettres, dont Eusebe &* saint Jerôme *font mention, rejettant toutes les autres comme supposées, & avoüant, qu'il y en ait dans les autres des additions: c' est ce qui a esté remarqué par de tres-habiles gens, avant même que les éditions de Vossius, & d' Usserius fussent connuës, comme* Kemnice, *par* Perkinsus, *par* Cocus, *& par* Vedelius, *lesquels quoi que separez de l' Eglise, ont esté tres-habiles critiques. Mais depuis les editions de Vossius, & d' Usserius les Sçavans de l' une, & de l' autre Communion, comme* Rivet, Grotius, Petau, Labbe, & l' auteur de l' office du saint Sacrement *ont reconnu, que les Sept Lettres de saint Ignace, qui avoient esté cerrompuës par plusieurs additions,* estoient dans leur pureté originale dans l' édition Grecque donnée par Vossius, & dans la Version publiée par Usserius. *Le P.* Morin *est le seul des Sçavans qui soit d' un avis contraire, pretendant, que l' ancienne édition Grecque des Lettres de saint Ignace represente le texte original de ces Lettres, au lieu que dans la nouvelle édition de Vossius, il est retranché, & corrumpu. J' oubliois à remarquer qu' Usserius, & quelques autres aprés lui rejettent* l' Epître de saint Polycarpe, *& n'en content ainsi que* six *veritables. Voilà comme les sentimens sont partagez sur le sujet des Lettres de saint Ignace. Voici le parti que nous croions que l' on doit prendre.*

Il est certain en premier lieu, que les trois Lettres Latines, *dont il y en a deux à* Saint Jean, *& une autre à* la Vierge Marie, *sont supposées.* Saint Bernhard *est le premier, qui les ait citées dans le Pseaume* qui habitat: *elles ont esté inconnuës aux Grecs anciens, & nouveaux; elles n' ont jamais esté en Grec, & les jeux de mots, qui s' y rencontrent, font voir, qu' elles ont esté composées en Latin, & par un Latin, elles sont d' un stile bas, & pleines de pensées inutiles indignes de saint Ignace.*

Secondement, l' on ne doit point non plus douter, que les cinq Lettres Grecques, qui ne sont point citées par Eusebe, & par saint Jerôme, ne soient aussi supposées.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. pag. 20.

De Epistolarum Ignatii *genuinarum interpolatione, & spuriarum suppositione, talem ferunt censuram Cell.* Usserius *&* Pearsonus; *Genuinas ineunte sæculo sexto interpolatas esse, quippe quas primi citarunt Steph.* Gobarus *circa annum 580.* Anastasius *Antiochenus anno 595. &* Chronici Alexandrini *Author an. 630. Addit* Usserius *(quod & pluribus probare nititur) ab eadem illas manu corruptas esse, quæ Canonibus Apostolicis Capitula posteriora 35. affinxit, & Constituones Apostolicas interpolavit; interpolatorem vero quisquis demum fuerit,* Hæreticum fuisse. *De Epistolis Spuriis, quæ Græce extant, sic censent, illas, exeunte eodem sæculo, confictas esse; utpote quas primi allegarunt* Anastasius Presbyter *circa an. 650.* Antiochus Monachus *an. 614.* Damascenus & Melissa. *Excipit istarum numero Cl.* Pearsonus Epistolam ad Philippenses, *quam recentioris ævi,* Adone *tamen* Viennensi *à quo citatur, antiquiorem esse vult.*

(1426.) IGNATII PATRIARCHÆ *Constantinopolitani* nomine libellum *de Causa Ignatii* scripsit THEOGNOSTUS Monachus, ut docet *Cave* Chartophylacis Ecclesiast. p. 162. & Histor. Liter. Scriptorum Eccles. p. 389. (a)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 389.

Scripsit Libellum de causa Ignatii; *quo miserias & injurias* Ignatio patriarchæ *ab anno 858. ad 861. illatas historico stylo repræsentavit, &* Nicolao Papæ *spectandas obtulit. Extat iste Libellus Gr. Lat. Conc. Tom. 8. p. 1263.*

(1427.) IGNOTUS *Philalethes*. Ejus nomine extant *Trias Schediasmatum* An. 1695.

(II) *Phosphorus Apocalypticus*. Anno 1696. Hafn. in 8vo. Quod utrumque Scriptum Reverendo Domino BRUNSMANNO adscribit

M. Gustavus *Schrödter* dissertatione hab. Rostoch. 1697. de Sancta Apocalypsi, *§. 6*, p. 11. (a)

(a) M. Gustavus Schrödter Dissertatione hab. Rostoch. 1697. de Sancta Apocalypsi, *§. 6.* pag. 11.
Verum non pluribus me diffundam circa Commentariorum commemorationem, ubi saltem id unicum dixero: de recentioribus Commentariis ex parte suum eleganter interponere judicium Theologum Hafniensem, qui se ignotum Philalethem *&* in Triade Schediasmatum *Ao. 1695. & in* Phosphoro Apocalyptico *Ao. 1696. Hafniæ in forma 8. typis exaratis, appellavit, sub quo nomine ex rationibus satis probabilibus Summe Reverendum* Brunsmannum *latere Magnificus noster* Fechtius *conjectat, quod nemo non videt, qui prioris, quem citavi tractatus Schediasma I. perlegerit. E quibus omnibus ultro dignitas Apocalypseos, utpote cujus abdita unusquisque perquirere atque scrutari allaboravit, satis innotescit.*

(1428.) ILDEBERT, *Eveque du Mans.* C'est à luy, qu'a eté attribuée par quelques uns, contre toute sorte de vray semblance, *la lettre de* MARBODUS Eveque de Rennes. *Journal des savans de l'année* 1686. p. 522.

(1428. α) ILDEFONSUS *Archiepiscopus Toletanus.* Ei tribuitur liber *de illibata Virginitate B. Virginis* contra infideles. Valent. 8. 1556. & 1571. 1616. vide *Lipen.* Biblioth. Realis Theolog. Tom. II. p. 251. b. *Gerhardum* Patrolog. pag. 490. *Voss.* Histor. Pelag. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 34. (a) qui omnes librum hunc pro genuino Ildefonsi fœtu agnoscunt. Aliqui tamen RADULFO *Flaviacensi* adscribere malunt, uti innuit *Cave* Historiæ Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 325. Qui tamen ipse rectius à *Dacherio*, PASCHASIO RADBERTO adjudicari censet. Eidem *Paschasio* Abbati Corbejensi tribuit *Claude*, reponse à la dissertation de Mr. *Arnauld* p. 19. indicante *Symbola Normanniana* quibus adde *Colomesii* Bibliotheque Choisie p. 96. (b)

II. Liber *contra eos qui disputant de perpetua Virginitate* B. *Mariæ*, *& de ejus parturitione*, Ildefonso suppositus, ut pluribus asserit *Du Pin* loc. cit. p. 35. (c) PASCHASIO RADBERTO itidem assignantur à *Caveo* Hist. Lit. p. 325.

III. *Sermones VI. de assumptione B. Mariæ*, supposititiæ visæ *Du Pin.* loc. cit. *Ildefonso* adscribuntur a *Gerhardo* Patrolog. p. 490 Secundum & tertium ex illis, ANSBERTO *Abbati Fontanellensi* tribuit Cave loc. cit. p. 325. b.

IV. *Sermones alii*, Ildefonso vulgo adscripti, ex scriptis BERNARDI, GREGORII VII. ANSELMI Lucensis, RATRAMI desumti, maximam partem judicantur à *Du Pinio* loc. cit. & *Caveo* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 326. (d) adde le *Journal des sçavans de l'année* 1692. pag. 67. (e)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VII. p. 34.
De tous ces Traitez il ne nous reste que celui de la virginité perpetuelle de Marie. Il y assure contre Jovinien, *qu'elle a conservé sa virginité dans son enfantement*; contre Elvidius, *qu'elle est demeurée vierge après avoir mis JEsus-Christ au monde*; *&* contre les Juifs, *qu'elle a conçû, sans avoir perdu sa virginité. Il s'étend sur le mystere de* l'Incarnation, *&* sur la divinité de JESUS-CHRIST. *Ce Traité est plein de considerations devotes, & precedé d'une Preface qui contient plusieurs pensées de pieté. Le style est sententieux & concis.*

(b) Colomiez Bibliothec. choisie, pagina 96.
Vossius *cite le traité de* virginitate Mariæ *comme etant* d'Ildephonse de Tolede. *C'est ce qu'avoit fait avant lui le Cardinal* Bellarmin *& depuis le Cardinal* Bona *dans sa* Psalmodie. *Mais le Pere* Dachery *Benedictin, à qui la Republique des lettres est si obligée, nous a decouvert que ce Traité etoit de* Paschase Ratbert, *Abbé de Corbie, & l'a inseré sous ce nom au douzieme tome de son Recueil.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. VI. p. 35.
On attribuë encore à Ildefonse de Tolede *un autre Traité* de la virginité perpetuelle de Marie *& douze Sermons* sur la Purification, la Nativité & l'Assomtion de la Vierge; *mais le style de ces Ouvrages, dont* Julien *ne fait point de mention, est si different de celui d'Ildefonse, qu'on peut assurer qu'ils sont d'un autre Auteur. Ils sont ecrits d'une maniere plus dogmatique, pleins de citations des Peres & de raisonnemens. On y trouve mesme des passages d'Auteurs, qui ont vêcu depuis Ildefonse, comme de* saint Bernhard de l'Auteur du Commentaire sur les sept Pseaumes Penitentiels, *qui est sous le nom de* Saint Gregoire, de Ratram, & de Paschase. *Cet Auteur enseigne que la Vierge à été* sanctifiée dans le ventre de sa mere, & qu'elle est née sans peché originel, &c.

(d) Cave Histor. Litter. Script. Eccle[s.] pag. 326.
Nempe non pauca in his Homiliis partim ex Homiliis D. Bernhardi, *partim ex Commentario in Psalmos Pœnitentiales à quibusdam* Gregorio *VII. ab aliis* Anselmo Lucensi *tributo desumta esse. Porro isti tractatus habentur & in Bibliothec. Patr[um] Tom. XII.*

(e) Journal des Sçavans L'Année M. DC. XCII. Tome Vingtieme p. 67. 68.
Il ne reste des œuvres de S. Ildefonse que le premier traité de la virginité perpetuelle de la Vierge Marie. *Le second est supposé, aussi-bien que* les sermons sur la purification, sur la Nativité, & sur l'Assomption. *Quoi que l'auteur de ces sermons donne plusieurs éloges à la sainte Vierge, il n'ose pas assurer qu'elle soit montée au Ciel en corps & en ame, parce dit-il,* que cette opinion, quoi que pieu[se], n'e[st] pas certaine, & qu'on ne doit pas faire passe[r] d[e]

des choses douteuses pour des articles de foi. Quod licet pium sit credere, à nobis tamen non debet affirmari, ne videamur dubia pro certis recipere.

(1428. β.) ILDEPHONSUS DE S. THOMA, ita se appellat auctor *Theatri Jesuitici* Ital. & Hispanice scripti quod vide; cujus & pars translata est in Linguam Belgicam. Est FILIUS naturalis PHILIPPI QUARTI regis Hispaniarum, Episcopus Magensis, Dominicanus. Vid. l'auteur d' *Esprit de Monf. Arnaud.* part. 2. pag. 215. in margine & *seq.* item pag. 409. *Symbola* est Mastrichtiana. Adde Juniperum de Ancona, & multo magis Franciscum *de Pictade.*

IMOACHUS v. *Trawknadius.*

(1429) IMOCREBA ou IBMORCREBA: *David* ABERBY, où ABERCROMBE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 565.

(1430) Ferrante IMPERATO Neapolitano. Sub hoc nomine prodiere, *dell' Historia Naturale, libri XXVIII. nella quale ordinatamente si tratta della diversa conditione di miniere & pietre, con alcune Historie di Piante & animali sin hora non date in luce* Napoli 1599. in folio. Hujusce libri verus auctor fuit *Nicolaus Antonius* STELLIOLA, qui 100. scutatos accepit ab Imperato, ut nomen illi suum præfigere permitteret. Is est, qui *de Telescopio* quoque scripsit, ubi Typographus in præfatione ad Lectorem hæc habet: *Che il nostro Autore* (il detto Stelliola) *sia stato celebre, oltre il nome famoso acquistato, è stato celebrato, molti anni sono, da Ferrante Imperato nella sua Historia Naturale, si nota, che nella sua Epistola al Lettore dice, essernee stato non puoco giovato: & si conosce dello stile massime nelle cose celesti:* adde *Cicol. Guibert.* de Murrhinis c. . in fine. Plura de hac re dicturum se promisit honoratissimus Amicus & Civis meus Dominus *Martinus* Fogelius in *Historia Lynceorum* jam jam edenda.

De vendito hoc Scripto à *Stelliola* videri potest *Bailletus*, Degvisemens des Auteurs P. III. Cap. II. p. 243. 242. (a) qvam tamen suspicionem ab eo removere, & Imperato hoc opus vendicare annititur Leonardo *Nicodemo* in Additionibus suis ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam, p. 77. (b) At ipse Toppius pag. 84. *Imperatum* ipsum Auctorem scripti hujus constituit, nulla *Stelliolæ* facta mentione.

Addit Diecmanni Nota, ut sequitur: Legetamen Ferrandi Imperati præfat. quæ in ed. Ext. hujus libri Coloniæ (verius Bremæ) Anno 1695. 4. *impressum extat, V. & de Imperato jud. num. Anti Bardi quod altera Typographi præfatio exhibet.*

(a) Baillet, Deguisemens des Auteurs III. Cap. II. p. 242. 243.

S' il étoit vrai que Nic. Ant Stelliola *eut reçu* . *piastres de* Ferrante Imperato *pour donner à ce-y cy la permission de mettre son nom à* l'Histoire naturelle *qu' il avoit composée touchant les metaux, les mineraux, les pierres, les plantes & les animaux*, Stelliola *auroit eu tort de vouloir revendiquer son Ouvrage, à moins que de restituer les* 100. *piastres. Les Critiques feroient de leur coté une injustice à l'*Imperato *de le troubler dans la possession de ce Livre où il se trouveroit estre de bonne foy par sa convention. Leur censure auroit plus de lieu sur ceux qui achetent les Ouvrages Mss. des Auteurs aprés leur mort, afin de les publier sous leur nom, aprés avoir transigé de la reputation des defunts avec leurs heritiers.*

(b) Leonardo Nicodemo in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam, pag. 77.

Ma, sia detto con pace del Placci, *e degli altri, difficilmente tal cosa puo crederfi, e più tosto si dee stimare, che lo* Stelliola *ajutasse* l' Imperato, *dandogli molti lumi, e notizie; cosa che non solamente non si nega dall' Imperato, ma chiaramente, e liberamente si confessa nella prefazione a' Lettori della sua Storia Naturale scrivendo: Tra gli fautori riconosco il primo* Gio.: Vincenzo Pinello, *Mecenate de' Letterati, &c.* Fabio Colonna, *nobile, virtuosissimo, ed accurato Osservatore delle cose Naturali, e* Colantonio Stelliola *Professore di scienze recondite, con cui ho communicato la maggior parte delle mie cose date in luce nella presente Opera.*

Può essere che per le sue fatiche l' Imperato avesse dato allo Stelliola cento piastre, come scrive il Placcio, *ma questo non prova, che lo* Stelliola *fosse stato l' Autor della* Storia Naturale, *se ben quelle dar si potevano dall' Imperato allo Stelliola in riconoscimento dell' ajuto, che in detta Opera lo Stelliola gli diede.*

(1431) IMPERFECTUS, noster Eruditissimus (Dominum Priorem, *Horatium* RUCCELLAJUM puto) in Admirandis suis *dialogis de anima.* Verba sunt *D. Praunii* des Ritter-Spiegels/ P. I p. 247. indicante *Symbola Schröteringiana.*

(1432) INCAMINATO, *Academico* INSTABILE: *Lovis* VALESIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 565. vide ad del ARCA, ex *Visiera Alzata* allegata.

(1433) INCERTO: *Jean François* LOREDANO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 565. de hac Incerti Persona nullam mentionem facit Le *Glorie de gli Incogniti*, ubi de Loredano ejusque Scriptis agit p. 245. 246 247.

(1434) INCERTO: *Dominique* BARTOLI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 565.

(1435) INCERTUS. 3. Sub hoc nomine, magna editoris incuria alicubi prodiisse una cum *Scipionis Ammirati* Discursibus in Tacitum, *Sebastiani* FOXI Morzilli Libros tres *de Regno & Regis* Institutione, notat Nicolaus *Antonius* Bibl. Hispan. P. II. p. 226. b.

(1436) INCOGNITI nomine scripsisse contra *Michaelis de Agia* Tractatum Hispanicum *de Servitio Personali* Indorum, *Michaelem* de AGUAYO, titulo libri non indigitato, memorat Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. p. 102. a.

(1437) INCOGNITI 2. nomine scripsisse quendam *Michaelem* AYGUANUM aut d'Aygue, indicat Bailletus in Catalogo des Auteurs deguisez pag. *566.* ubi hunc expresse *modo memorato* Michaeli de Agvayo *contradistinguit.* Videtur autem hoc loco innuere velle illum, quem *Anonymum* num. 855. diximus Auctorem *Commentariorum in Psalmos Davidis*, Lugdun. 1651. in fol. editorum, quo nunc Lectorem remittimus.

INCOGNITO v. *Fuggitivo.*

- - - *inquieto.*

(1438) INCONNU : le *Comte* de CRAMAIL, douteux. *Charles* SORELL, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. *566.*

INDINAU v. *Donaes.*

(1439) Gio Maria INDRIS BOEMO. Sub illa anagrammatis larva personato nomine editam esse a *Gio Ambrogio* MARINI, Partem Primam Historiæ Fabulosæ (Romanzas vulgo vocant) di Calloandro, memorat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LI. p. 60. Altera pars prodiit postea sub personato nomine di *Dario Grisimani*, eodem *Marini* auctore. (a)

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. n. LI. p. *60.*

LI. GIO: AMBROGIO DE MARINI. *Gentilhuomo Genouese, & Autore del* Calloandro di Gio: Maria Indris *Boemo in Bracciano* M. DC. XL. 8.

Del calloandro *P. II. di Dario Grisimani come sopra.*

(1440) Lo' NFARINATO *Secondo.* Sub personato hoc nomine scriptum esse a *Leonardo* SALVIATI contra Replicam Camilli *Pellegrini*, docet Leonardo *Nicodemo* in Additionibus ad *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. *56.* (a)

(a) Leonardus Nicodemus in Additionibus ad Toppii Bibliothecam Neapolitanam. pag. *56.*

Alla Replica de Pellegrino *rispose il Cavalier* Lionardo Salviati *sotto nome dello'* Nfarinato, *co' l Seguente libro.*

Lo' Nfarinato secondo, ouvero dello' Nfarinato secondo, Accademico della Crusca Risposta al libro intitolato: Replica di Cammillo Pellegrino &c. *Nella qual Risposta sono incorporate tutte le scritture, passate tra detto Pellegrino, e detti Accademici intorno all'* Ariosto, *e al* Tasso, *in forma, e ordine di Dialogo. Con molte difficili, curiose, e gravi, e nuove questioni di Poesia, e loro discioglimenti, e con la tavola copiosissima. In Firenze per Anton. Padovani 1588. in 8.*

INFIAMMATO ACADEMICO vid. *Stordito.*

(1441) INFURIATO *Academico.* Sub illo nomine edidit Neapoli 1670. in 12mo. *Onofrio* de CASTRO Comœdiam Italicam inscriptam: *La Necessità aguzza l' ingegno.* Vide *Toppii* Bibliothecam Neapolitanam p. 228. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapolitana p. 228.

Onofrio de Castro, *Secretario del Principe della Roccella, gentil' huomo molto erudito, hà dato alle Stampe:* Una Comedia assai bella, *sotto nome dell'* Accademico infuriato, *detto* l'impatiente, *con questo titolo.*

(1441. a.) Carolus *Guiglielmus* INGEGNERI plagiarius *Giovanni Francesco* SPINÆ docetur e *Villani* Visiera Alzata Pentecostes num. VII. pag. 100. & 101. hisce verbis:

VII. CARLO GVGLIELMO INGEGNERI. Dottor di legge assai conosciuto per le annue predittioni degli Astri publicò il seguente libro.

Vranomia ouero le *Leggi* delle Celesti Influenze distinte in quattro Trattati del Dottor *Carlo Guglielmo* Ingegneri. In Bologna presso Gio: Battista Ferroni M DC. XLI.

Mentre egli per l'inanzi hebbe qualche credito, venne à perderlo, conosciutosi manifestissimo il plagio fatto al dottissimo *Gio: Francesco Spina* non forestiero nella Republica de Letterati principalmente per la produttione *de Mundi Catastrophe*, Libro che per la fierezza delle predittioni venne tostamente proscritto dalla Sacra Congregatione dell' Indice. Ma come che

Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata hebbe replicate editioni, e dalla latina fu anche portato nell' Italiana fauella: servendosene gli Astronomi ne loro vaticini annuali, parendo auuerarsi ciò che predisse. Io non mai lo viddi; seppi nondimeno esser non maggiore d' vna Comedia. Mi disse il gentilissimo *Lorenzo Grimaldi* in vn mio passaggio per Bologna nel Maggio del M. DC XLVII. interrogatolo in proposito della Pace, che non men d' hora si sospiraua in que tempo: che seguirebbe, ma non di durata, e chiedendone la ragione mi replicò che conforme alla dottrina dello Spina dop po il LXX. si poteuano aspettare Guerre molto più crudeli, e parmi non sia stata fa lace la predittione, mentre per ancora no si acquetano i rumori nella Germania. M nulla è più facile che l' indouinar le Guerre

Ma gia che habbiamo nominato il *Grimaldi*, [illegible] di cui virtù si trouano nelle *memorie de Gelat* de quali è membro, che pochi anni ha f[illegible] rono fatte consegnare alle stampe dalla in[illegible] pareggiabile generosita del *Conte Valerio N[illegible] ni*, quale la D. B. per gloria di Felsina, [illegible] rapito da gli artigli di Libitina: onde n[illegible] sia sempre lodata, pag. 315. oue dicesi. *N[illegible] hà sin hora dato alle stampe altro che alcuni Discorsi Astrologici* fino agl' Anni M. DC. LI XLVII. parmi di notare che in vn grosso T[illegible] mo di Pronostici Miscellanei dell' *Aprosian[illegible]* ci sono li Discorsi de gl' anni M. DC. XLVI M. DC. L. e LI.

H[illegible]

Hor ritorniamo à noi. Scrisse oltra cio de *Maximis Coniunctionibus.* E l' *Ingegniero* scuza ingegno, ne men facendone minima mentione, publicò l' VRANOMIA che è versione di quel libro. Fanno mentione di questo plagio *Rainero* Vbineti nella Lettera à Lettori del *Pronostico* sopra l' Anno M.DC. XLVII. e 'l famosissimo Archiuista d' *Vrano* e delle stelle D. Antonio Carneuale negli Arcani delle Stelle per gli euenti del Mondo del M.DC.LIV.

(1442) *Francisci* de INGENUIS nomine edidit *Paulus* SARPI epistolam *de Jurisdictione Serenissimæ Reip. Venetæ in Mare Adriaticum.* Eleutheropoli 1619. 4to. docente la *Visiera Alzata Hecatostes* num. XL. p. 52. (a) & ex *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanz. VII. p. 42.43. adde *Acta Eruditor. Lipsiensium* 1693. p. 236. 237.

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. n. XL. p. 52.

XL. FRANCESCO DE INGENUIS. *con nome falso stampò.*

De Jurisdictione Serenissimæ ReipublicæVenetæ In Mare Adriaticum Epistola Francisci de Ingenuis *Germani ad* Liberium Vincentium Hollandum, & Laurentium Montinum Romanum *qui jurisdictionem illam non pridem impugnare ausi sunt.*

Eleutheropoli, Anno M.DC.XIX.4.

Il vero Autore fù Frà Paolo Sarpi *Servita, che la scrisse Italiana, e dall' Auvocato* Nicolo Crasso *à cui è scritta fù messa in Latino. A caratteri ed alla Carta pare propriamente stampata Oltramonti: ma fù stampata in Venetia, che per esser Città di libertà, si dice* Eleutheropolis. *La Carta, e li caratteri si fecero venire di Germania, ed i torchi furono quelli d' Antonio Pinelli. Tutto ciò mi fù riferito dallo stesso Crasso.*

(1442. a) *Collegium* INGOLSTADIENSE. Hujus quoque nomine Albertus CURTIUS edidit *Plausum Symbolicum Maximiliano*, Bavariæ Duci ad Septemb - Viratum evecto. vid. *Sotwel.* pag. 17. a. & Witten. Biog. Anno 1671. d. 19. Decemb.

(1443) INGOLSTADIENSIS Collegii Jesuitici nomine, *Gloria bellica Serenissimi Maximiliani, Ducis Bavariæ; libri XX.* editi sunt 1623. in fol. a Georgio STENGELIO, Jesuita Augustano, teste *Alegambe* p. 158.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 295. a. & *Witten.* Diar. Biograph. 1651. ad d. 10. Aprilis.

(1444) INNOCENT *Egaré: Gilles d'* AUVIGNY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 66.

(1445) INNOCENTIUS *III.* Papa, dictus antea *Joannes* LOTHARIUS. vide Thomam *Hyde* in Cathalogo Biblioth. Bodlej. ubi ejus scripta citantur. p. 361. a.

(1446) INNOCENTIUS IV. Papa, cujus extat *Apparatus* seu Commentarius *super V. libros Decretalium* cum Additionibus 1611. antea dictus *Sinib.* FLISCUS. teste eodem.

(1447) ANTIQUITATES Etruscæ, ab INGHIRAMO (*Curtio*) editæ, ab aliis PROSPERO *Fesulano* tributæ, *Gvilielmo* etiam POSTELLO adscriptæ, à *Vossio Thomæ* PHÆDRO assignatæ leguntur in *Rhodianis* num. 45. ubi tamen eidem *Curtio Inghiramo* restituuntur. vide Monatliche Unterredungen Anno 1692. pag. 169. 170. (a) adde quæ infra in PROSPERO FESULANO monebimus. Hic tamen vide adhuc addita *Mastrichtiana* (b) notatu digna. num. 1. 2. 3. 4.

(a) Monatliche Unterredungen/ An. 1692. pag. 169. 170.

Mich wundert/ daß Dickinson sich von Inghiramio überreden lassen/ die *Antiquitates Etruscas* vor richtig zu erkennen/ deren Falschheit *Allatius*, und andere Sonnen-klar gezeiget haben.

(b) Mastrichtiana.

1.

Inghiramus Curt.

Et memini cum ante quinquennium in prodigiosum quendam librum, in Angliam tum primum advectum, *Etruscarum antiquitatum* titulo, multisque æneis tabulis spectabilem forte incidissem, primo statim conspectu fraude deprehensa, ad quam deprehendendum nulla non pagina libri, ne dicam linea sufficiat, indignationem publice testatum esse & originem fraudis in quodam, qui tum forte sub prælo erat *de usu, & consuetudine* Commentariolo detexisse. Comperi tamen postea fuisse qui longe aliter sentirent & tam bellas & speciosas antiquitates tam duriter acceptas dolerent: Imo non defuisse, qui contemto nostro aliorumque de illis verissimo Judicio ad loca illa fideli tanti depositi custodia venerabilia per mare & per terras magno studio quo res tam sacras oculis usurpasse suis, & manibus contigisse possent aliquando gloriari, contenderent, *Mericus Casaubon.* in prolegom. ad Marc. Antonini libros de seipso in principio ferè.

2.

Inghiramus Curtius.

Quid dicam de *Etruscis Antiquitatibus* anno, quasi XXXVII. hujus seculi repertis *Scornelli prope, Vulterram*, atque evulgatis à *Curtio Inghiramo?* Larvam iis detraxit vir longe doctissimus & seculo hac Major *Leo Allatius.* Mart. *Schook.* in figm. leg. Reg. p. 57.

3.

De *Noæ cognominibus* qui plura vellet, consulat extemplo, post *antiquitates Chaldaicas* à Beroso scriptas & *Etruscas* ab *Inghiramio* repertas, quarum auctoritatem, qui cuncta diligenter & accurate perpendit, licet illas *Gaspar Varerius* has autem Vir Eruditiss. *Leo Allatius* acriter oppugnavit, haud elevatam censeant *Dickinsonius*, in Diatrib. de Noæ in Italiam *adventu* pag. 27. fin.

4.
Inghiramus. Ejus tabulæ ſuppoſititiæ v., *Boudelot* de l'utilité des Voyages p.447.

(1448) INQVIETO. *Accademico incognito.* Ejus nomine extat Il *contraſto de Genii C. Morale.* In Venetia, per Il Sarzina 1652. in 12mo. Auctorem ſcripti conſtituit *la Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XXVI. pag. 117. Tomaſo PLACIDO TOMASI DE PESARO. (a) allegatque le *Glorie degl' incogniti* pag. 417. ubi qvidem de Scriptore hoc agit, ſed nec ſcripti hujus, nec inqvieti nominis meminit. adde P. 118. 119.

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. num. xxvi. p.117.
xxvi. *Il contraſto de Genii C. Morale dell' INQUIETO Academico INCOGNITO. In Venetia per il Sarzina M. DC. LII. 12.*
L'Autore fù TOMASO PLACIDO TOMASI. da Peſaro. Veggaſi le Glorie degl' Incogniti pagina 417.

INSTABILE. Academico. v. *Incaminato.*

(1449.) INTIRIZZITO, *Academico Adormentato.* Sub eo nomine prodiit 1628. fol. in Genoua per il Pavoni, italicè : *Ode Toſcana.* Cujus Auctorem eſſe Pier *Giuſeppe* GIUSTINIANI Nobil. Gen. innuit la *Viſiera Alzata Hecatoſt.* num. LXXXVI. p.83.

(1450.) INTRONATO *Academico: Alexandre* PICCOLOMINI. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 566.

(1451.) JOACHIMI Monachi nomine, *Vaticinia de Romano Pontifice* A. 1608. Francof. prodiere, cum notis *Joannis* ADRASDER, quæ ab ipſo conficta eſſe, criminatur *Carolus de Viſch* Bibl. Ciſtercienſis p. 174.

(1452.) JOBI liber, quomodo malè SALOMONI à quibusdam tribuatur, occaſione lapſus memoriæ *Nazianzeni*, vide apud *Bellarm.* de Script. Eccleſiaſt. p.m.5. ibidem MOSI à pluribus eum tribui, ſed malè, docetur, adde citatos initio c. 1. Anonymorum. Imprimis *Spanhem.* Hiſtor. Jobi c. XIV. p.214. edit. Geneven ſis, qui tres claſſes ſententiarum examinat. Moſen non eſſe Scriptorem probat. Retuliſſe vult Hiſtoriam Jobum vel amicorum aliquem in adverſaria. Non eſſe Salomonem auctorem, ſed aliquem tempore Davidis. Poſt Spanhemium de auctore habet varias ſententias Froſſen. in Diſquiſ. Biblioth. pag. 649. qui in toto §. 10. ſatis prolixo Spanhemii non meminit; ejus tamen opinioni ſubſcribit, docente margine Maſtrichtiano. Jamque olim id docuit *Methodius* referente du *Pin* Bibliothec. Tom. I. pagina 190. b. At *Jobo* ipſi, ipſius amicis, PROPHETIS, ESAIÆ in ſpecie, SALOMONI abjudicatum ſcriptum hoc, conſtanter nihilominus MOSI tribuunt *Thalmudiſtæ* omnes in *Bava bathra* cap. 1. cum quibus ſentit *Huetius* demonſtrat. Evangel. Propoſit. IV. p.321.322. (a) Et hujus argumentis ſuffragatur *Saldenus* in Otiis ſuis Theologicis, ut in Eorum recenſione notant *les Nouvelles de la Republique des lettres* 1684. Tom. I. p. 381. 385. (b) & le *Journal des ſavans* 1685. pag. 33. 34. (c) ESAIÆ & tributum JEREMIÆ ab aliis librum obſervat *Du Pin* in Diſſertatione, Novæ Bibliothecæ Eccleſiaſticæ ſuæ præmiſſa pag. 24. & in notis ad eam p. 42. (d) Qui tamen ipſe hac in parte τὸ ἐπέχειν eligere mavult; quanquam Hiſtoriam ipſam non fictam, ſed veram eſſe contra *Rabbinos* aſſerat. Vide *le Journal des ſavans* 1688. pag. 334. 335. (e) *Acta Eruditor. Lipſienſ.* Supplem. Tom. I. Sect. X. pag. 541. *Deckherr.* de Scriptis Adeſpotis p. 36. Ipſi JOBO librum hunc reſtituit D. Chriſtianus *Chemnitius*, Diſſertat. de Perſona & libro Hiobi cap. IX. integro. (f) Peculiaris ſententia eſt *Lightfooti* qui ELIHU, unum ex Interlocutoribus ſcripti, Auctorem ejus facit, vide la *Bibliotheque Univerſelle* de l'an. 1686. Tom. I. p. 379. (g) Locus *Lightfooti* eſt in ejus Harmon. V. Teſt. P. I. p. 44. 45. Argumentum autem præcipuum petitur ex Job. XXXII. v. 15. 16. 17. ubi Scriptor Sermonem Elihu ut proprium refert. Hæc addit *Symbola Normanniana.* *Moſi* certe, occaſione locutionum aliquot Arabicarum abjudicat etiam *Kipping* ad Scriptur. S. Exerc. IX. p.57. & XII. §. 6. pag. 69. (h) & (i) SALOMONI Scriptum hoc à nonnullis aſſignari notat M. Joan. Georg *Neumannus* Diſſertat. de Pſalterio Salomon. hab. Witteb. 1687. §. XV. ubi addit à Turcis Jobum *Salomoni* quondam à Conſiliis fuiſſe credi. (k) Hiſtoriam autem hanc fictam *Moſe* Auctore & dramaticam vide ſentientem etiam *Menetrierium*, Tom. IV. *des Jugemens des ſavans* Part. I. pag. 88. 89. num. 187. & num. 1092. pag. 2. (l). in quo illi præiverat, licet hic citari hoc nefas fuiſſet Jeſuitæ, *Lutheri Kirchen-Poſtill* in Epiſt. 24. Trinit. adde *Spanhem.* Lettre ſur la Critique du Vieux Teſtament p. 60. Veram Hiſtoriam agnoſcens *Drexelius* in Job. Divin. provid. Theatr. cap. 2. p.21. 22. & cap. 3 p.35. duo priora capita cum ultimo MOSEM Autorem habere aſſerit, utpote quæ lingua Hebraica proſa ſcripta ſint, cum reliqua carmine Arabico (quo genere, Elegiacone, an Hexametro ignoratur, niſi quod p. 35. ad Hexametros verſus inclinet) conſignata ſint. Hæc ex Domini *Deckherri* epiſtola ad me d. IV. decemb. 1676. data, huc memorare placuit. In Editione enim Operum Drexelii, quam Petrus de Vos curavit 1680. in 4to hoc opuſculum prætermiſſum eſt, *Alegambe* tamen p. 181. inter *Jeremiæ* Drexelii opera memoratum. Vide etiam quæ *Huetius* Demonſtrat. Evangel. Propoſ. IV. p. 321. hanc in rem affert ubi ſimul XI. poſteriora Capita in νοθείας ſuſpicionem Judæis veniſſe oſtendit. Adde *le Journal des ſavans* 1681. pag. 176. & Præfationem *P. Senault* in Paraphraſin ſuam in Jobum p. 10. 11. (m) & Cauſſinum de Eloq. ſacra & humana (n) lit. XV. p. 742. *Quenſted.* de patriis Ill. Vir. p. 604. & ſeqq.

(a)

(a) Huetius Demonstrat. Evangel. opos. IV. p. 321. 322.
Sunt qui à Jobo, *ipsiusve amicis* Syriace *scri-um, à Mose redditum* Ebraice, *& aliquot addita-entis auctum opinentur: quorum familiam ducit* Auctor *ioris commentarii in Jobum, qui* Origeni *tribuitur, a adductus clausula quæ in Græca editione finem imponit bro, & è Syrorum Lingua conversum eum fuisse docet.* Mosem *plerique, non Interpretem, sed libri aucto-m agnoscunt;* Gregorius Nazianzenus Salomo-em, *uti quidem de eo scripsit* Polychronius *& alii ne multi. Quam sententiam* Lutherus *demum am-exus est. At* Origenes *Mosem negat plus quam uinque libros reliquisse.* Alicui è Prophetis *li-um Jobi tribuunt quidam. Idumæi Prophetæ fœtum se suspicatur* Philippus Codurcus, *sed multo magis clinat ut ab* Isaia *profectum dicat: cujus sententiæ cau-s habet, partim acutas quid, ac futiles tamen & leves, rtim vanas penitus & inanes. Nonnulli etiam alicui* Ebræis Babylone captivis *assignant.* Grotius *zechiele quidem vetustiorem Libri Scriptorem arbitra-r, quicunque tandem fuerit, quod Jobi mentio apud zechielem extet; at Davide & Salomone recentiorem, uod ex horum Scriptionibus plerāq; illuc translata agnosci ssint; videri autem habuisse propositum posteros Esau Babylonis transportatos hoc exemplo ad verum Dei cul-m retinendum, & adversa constanter ferenda exci-re.* Fridericus Spanhemius, *qui* Jobi Histo-am *accurate nuper & erudite prosecutus est, à Jobo uidem, aut Jobi amicis res in adversaria primum fuisse ngua patria relatas existimat, Arabica nimirum, seu riaca Veteri, & ex iis demum circa Davidis aut Salo-onis tempora ab homine Ebræo conflatam eam quam ha-mus Historiam. Quosdam etiam refert* R. Levi ben ierson *postrema undecim Libri hujus capita in νοθείας spicionem vocasse; propter notulam ad tricesimi primi apitis calcem attextam, qua illic desiisse Sermonem obi significatur. Quasi omnium sermonum Jobi, non lum colloquii cum tribus amicis,* Baldado, Sophare, Eliphazo *finis hac clausula designetur. II. In hac inionum varietate, quam peperit vetustas Libri, ac i obscuritas, cum vix quicquam nobis pro certo definire ceat, suspiciones nostras ac conjecturas in medium affe-mus. Librum scripsisse* Mosem *ad solatium Israeli-cæ gentis, cum Ægyptiorum tyrannide premeretur, mi-i sane videtur per quam probabile. Ea est Thalmudista-um sententia in* Bababathra; *ea R.* Davidis Kimchi, Rabbinorum complurium. *Eamdem amplexus t Auctor posterioris commentarii in Jobum, qui* Orige-is *sibi nomen præscripsit; eamdem* Methodius *apud* Photium; Polychronius, *&* Julianus Halicar-asseus *apud* Nicetam *in* Catena in Jobum; *eam-em denique Recentiores bene multi. Id ipsum sensisse* Hieronymum *discas ex ejus Epistola ad* Paulinum, *qua libros Sacros recensens, Pentateucho Jobi librum bjicit, posthabito etiam libro Josuæ; quo ejusdem esse trumq; & Auctoris ætatis significet.*

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. 1684. T. I. p. 385.
Il ne croit pas que Job *ait composé luy même son Histoire, parce qu'elle est écrite en vers, & il ne desap-rouve pas le sentiment de* M. Huet, *qui porte que* Moïse *ayant recueïlli divers Memoires Manuscrits con-ernant la vie de Job, & oüi sur cela le rapport de plu-sieurs personnes, fit un Corps d'Ouvrage de tous ces ma-teriaux. On aura de la peine à passer à cet Auteur la preuve dont il se sert, car encore qu'il ait tres-grande rai-son, de dire qu'un homme aussi affligé que Job, ne s'entretenoit pas en vers avec ses amis, encore qu'un discours Poetique soit aussi peu vray-semblable en ces occasions, que ceux que l'on fait reciter dans les Tragedies ou chan-ter dans les Opera, il ne laisse pas d'être tres-possible que Job ait luy-même mis en vers l'Histoire de son malheur, quand ses affaires eurent été rétablies.*

(c) Journal des Scavans Ao. 1685. T. I. pag. 33. 34.
Il rend la même justice à ce Legislateur à l'égard du Livre de Job que quelques-uns pretendent qu'il trouva tout fait chez son beau-pere Jethro *au païs de* Madian; *car suivant le sentiment de* Mr. Huët *il soûtient que Moyse ayant recueilli divers memoires Mss. touchant la vie de Job, & ayant oui sur cela le rapport de plusieurs person-nes, fit un corps d'ouvrage de tous ces materiaux pendant la servitude de ses freres, afin de les consoler par ce grand exemple de patience.*

(d) Du Pin in Dissertat: Præliminari novæ Biblioth. suæ præmissa p. 24. & 42.
Le tems auquel Job a vêcu, est encore plus " difficile à decouvrir, & l'Auteur du Livre, qui " raconte son Histoire, n'est pas moins inconnu. " Quelques-uns, comme *Origenes*, *Saint Gregoire*, " *& Suidas* l'attribuent à Job même, d'autres " croient, que c'est *Moïse* qui en est Auteur, ou qui " l'a traduit en Hebreu. *Saint Gregoire de Nazianze* " l'attribuë à *Salomon*, d'autres à *Isaïe, ou à quelqu'* " *un des Prophetes.* Toutes ces opinions ne sont " apuiées que sur des conjectures fort legeres. " C'est pourquoi il me semble, qu'il vaut mieux " suspendre là dessus son jugement, que d'assurer " quelques-unes de ces opinions, qui sont toutes " également incertaines.
Pag. 42. *L'Auteur du Livre, qui raconte l'Hi-* " *stoire de Job, n'est pas moins inconnu.* Ceux qui l' " attribuent à Job, se fondent sur ce qu'il sou- " haite en deux endroits au chap. 19. & 31. que " ses paroles soient écrites. Mais il est aisé de " voir, qu'il ne parle point en cet endroit d'un " Livre ordinaire, & que ce n'est qu'une figure, " pour montrer combien il est persuadé de leur " verité. *Quis mihi tribuat, ut scribantur Sermones* " *mei? Quis mihi det, ut exarentur in libro stylo ferreo,* " *& plumbi laminâ vel certe sculpantur in silice?* Ceux " qui en font *Moyse le Traducteur*, comme l'auteur " d'un des Commentaires sur Job, attribué à *Ori-* " *genes*, disent qu'il l'a traduit de l'Arabe, ou du " Syriaque. Les *Thalmudistes*, & les *Rabbins* en " font Moyse l'auteur, & c'est le sentiment de " l'auteur du second Commentaire, attribué à " *Origenes sur Job, de Methodius dans Photius, de Poly-* " *chronius, de Julien d'Halicarnasse dans la Chaine, &* " *de Nicetas sur Job.* Il semble aussi que *S. Jerôme* " soit de cette opinion. On n'apporte point d'au " tre raison de ce sentiment, que la ressemblan- " ce de stile. Pour moi je n'y en trouve point. Le " stile du livre de Job est figuré, poëtique, obscur, " plein de sentences, on y trouve une infinité de " termes Arabes, & Syriaques; cela est eloigné " du stile du Pentateuque. *Origenes* rejette ce " sentiment. *Tom. 5. in Joannem*, où il nie formel- " lement

"lement, que Moyse ait écrit d'autres Livres, "que le Pentateuque. *Saint Gregoire*, qui l'attri"buë à Salomon, n'a point de preuve de cette "conjecture. Ceux, qui l'attribuent a Jeremie, "se fondent sur la conformité de style, & sur les "termes Syriaques, qui s'y rencontrent. *Co"durcus* l'attribuë à un Prophete *d'Idumée* sur des "conjectures frivoles. Quelques uns l'attribuent "aux juifs en Babylone sans aucun fondement. "Ainsi l'on ne peut rien dire de l'auteur de ce Li"vre, si non qu'il est entierement inconnu.

(e) Journal des Scavans 1688. Tom. XVI. p. 334. 335.

On auroit honte de refuter les rêveries des Rabins qui ont avancé que Job n'estoit qu'un personnage feint par Moïse pour adoucir par le recit de ces avantures le chagrin des Israëlites dans le desert.

Ezechiël *parle de* Job *comme d'un homme veritable. Le S. Esprit propose l'exemple de sa patience avec celui de Tobie.* S. Jaques *le represente comme le modele d'une inébranlable fermeté, & le joint à Jesus-Christ. D'ailleurs son nom propre, celui de ses amis, de ses fils & de ses filles, font juger que ce n'est pas un homme inventé à plaisir. La vuë d'une patience qui ne fut jamais, auroit estoit esté un moyen peu propre à nous exciter à la patience dans de grandes afflictions.*

Pour ce qui est de l'histoire, on ne scait au vrai par qui elle a esté composée. Saint Gregoire Pape *a cru que Job avoit écrit lui mesme ce qu'il avoit souffert. Quelques uns ajoutent qu'il l'écrivit en Arabe, & que cela paroit par des expressions propres à cette langue-là, & que Moïse le traduisit en Hebreu. D'autres l'attribuent à Isaie ou à quelqu'autre Prophete. Cette incertitude ne nous doit pas mettre beaucoup en peine. Il importe peu de scavoir qui a écrit ce livre, puisqu'il est constant que c'est Dieu qui l'a dicté.*

(f) Christianus Chemnitius dissertat. de Persona & Libro Jobi Cap. 8. §. I.

Sed de auctore instrumentali seu ministeriali nimium quantum controvertitur. Nicetas *in suaCat. libri Hiobi* aliquem ex Sapientibus Hebræis *autorem & Scriptorem fuisse, autumat, cujus sententiam approbat* Bolducius *prælud. 1. in Hiob. fol. 2. At minus solidé illam probat* Isidorus *6. Etymolog. cap. 2. refert, quod sint, qui statuant* ab aliquo Prophetarum *librum Hiobi fuisse conscriptum, quæ tamen sententia pauca admodum probabilia habet indicia. Sunt, qui* Salomonem *auctorem faciunt. Sed huic sententiæ, ut alia taceam, præprimis antiquitas historiæ Jobeæ obstat. Sunt quoque, qui amicos Hiobi autores faciunt, cum congruens videatur, ut qui testes adfuerint, atque audiverint Jobum, iidem Scriberent, quæ audiissent & vidissent, præprimis cum Hiob hoc desiderasset, ut auditor aliquis verba sua fideliter exciperet & literarum monumentis consignaret; quæ sententia non quidem aleo mala, minus tamen firma & suasibili nititur conjectura. Duæ celebres sunt opiniones, quarum altera* Mosen*; altera vero* ipsum Hiobum *autorem fuisse asserit: Sed quæ earum præferenda non adeò clarum, hinc multi utramque conciliant, dicentes, quod Job primitus rerum suarum historiam annotaverit linguâ* Arabicâ; *Moses vero in* hebræam *linguam eandem transtulerit, ac principium & finem adjecerit.*

(g) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1686. Tom. I. p. 379.

L'Auteur croit aussi que Job *a vécu dans le me[sme] temps, qu'il étoit petit fils de Nachor frere d'Abraha[m] & qu'Elibu qui est l'un de ceux qui parlent dans son Li[vre] & qui étoit son proche parent, est l'Auteur de cet Ouvra[ge]. Cette insertion se trouve à la p. 24.*

(h) Kipping. Exerc. ad Script. Sacr. Ex. I. pag. 57.

Libri Scriptorem quærunt eruditi & vix inve[ni]unt. Mosen *redegisse in ordinem cum Rudiment[is] quædam sermone Arabico descripta nactus esset apud J[e]thronem socerum suum produnt R.* Salomo, Origen[es] Adamantius, Sixtus Senens. *l. 1 Bibl. p. 9 Job. He[n.]* Ursin. *Exerc. famil. de Zoroastre p. 223. & Vol. 2. An[...] l. 4. c. 11. R.* Abraham *in Juchasin fol. 9. R.* M[e]nasseh *Ben Israel l. 1. de resurr. mort. p. 124.* Bellar[m.] *de Script. Eccl. p. 5. 6. Contra Mosis opus non est qui[a] dicendi genus probat recentius seculum. Tum quoqu[e] multa ex Psalmis & proverbiis accepit ut diligens lec[tor] demonstrat.* Liber Jobi prosa incipit, hexamet[ro] labitur, dactylo spondæoque currens pedes[tri] sermone finitur, *ait* Hieron. *præf. ad h. l. Hic [re]prehendit nonnulla* Scal. *in* Euseb. *p. 7. quem vide.*

(i) Id. Exerc. XII. §. 6. p. 69.

Arabica *plurima sunt apud* Jobum *itaqu[e] compositor ejus operis* Moses *non est qui in libris om[ni]bus purum Hebraicum loquitur.*

(k) Neumannus Differt. de psalter[io] Salomonis hab. Witteb. 1687. §. XV.

Sed & profectum hinc existimo, qu[od] *Jobi liber* cum sapientiam insignem spiret, *à Salo[mone]* exaratus esse quibusdam dicatur. Quam sententiam *Gregorio Naz.* adscribit *Polychronius* i[n] procemio ejus Commentarii, quem in Jobum reliquit. Ac nostro ævo *Grotius*, Ezechiele quidem vetustiorem libri Scriptorem arbitratur at Davide & Salomon recentiorem: quod ex horu[m] scriptis pleraque illuc translata agnosci possint Præf. Coment. in Job. *Fridericus quoque Spanhemius*, qui Jobi Historiam accuratè nuper exposuit, a Jobo quidem aut Jobi amicis res in adversaria primum fuisse lingua Patria relatas existimat, Arabica nimirum aut Syriaca veteri & ex iis demum circa Davidis & Salomonis tempora ab homine Ebræo conflatam istam, quam tenemus, historiam. Vid. ejus Historia Job. cap. XII. seq. Hinc Turcis ea hodienum adhære[t] Superstitio, ut Salomonis consiliarium fuisse Jobum opinentur, nec proinde Imperatores suos ad fastigium evehunt, priusquam ad S. Hiobi Simulacrum profecti tolerantiæ pariter ac Sapientiæ exemplum inde petant. Haud secus, ac Reges Galliæ ad D. *Marculphum*, Poloniæ autem Reges ad Martyrii locum S. *Stanisla[i]* pridie coronationis solenne iter instituunt. Vid. Aud. Stat. Turc. lib. I. cap. II. Conf. *Thuan.* ad An. M. DC. x. *Piasecius* de Coronat. Uladislai p. 45.

(l) Jugements des Scavants Tom. I[V] part. I. pag. 88. 89. num. 182. do P. Claude Fran[çois] Menetrier Jesuite Traitté de l'Opera. *L'aute[ur] voulant donner plus d'autorite à tout ce qu'il avance, a poi[...]*

a point fait difficulté de faire remonter l'origine de l'opera non seulement jusqu'à David, mais encore jusqu'au temps de Moïse, & de Job, pretendant que le livre qui porte le nom de ce dernier est une veritable Representation Dramatique &c.

Idem n. 1092. p. 2.

Nous avons de la Poesie de Moyse *le cantique du deuteronome* (1), *& le livre de* Job, *dont il est l'Auteur, selon toutes les apparences. S.* Jerôme *dit qu'il n'y a rien de plus beau, que ce Cantique, ni rien de plus accompli, que le livre de* Job *pour la Poesie mesme; & il ajoûte sur la foy de* Joseph, *& d'*Origene, *qu'ils estoient composez en vers Hexametres & Pentametres* (2) *& pag. 5. not. 8. Le P. Menestrier au traité* des Represent. *en Musique, temoigne, que le livre de* Job *est une Piece Dramatique, & d'autres Critiques l'ont aussi consideré comme une Comedie sainte faite pour l'instruction & la consolation des Israëlites durant leurs voyages & leur sejour au desert d'Arabie.*

(1) C'est le XXXII. Chapitre du Deuteronome.
(2) *Hieronym.* præf. in Chronic. Eusebian.

(m) Senault in præfat. in Paraphrasin Jobi pag. 10. 11.

Mais ils ne conuiennent pas si absolument de l'autheur de cét ouvrage: la plus commune opinion pourtant, & la plus raisonnable, ce me semble, est que Job se voyant restably dans sa premiere grandeur, & s'entretenant de les miseres passées, en auoit luy-mesme escrit l'Histoire, & qu'estant tombée entre les mains de Moyse, ce grand homme la mit en vers pour la consolation de son peuple, & l'a embellit des plus riches ornemens, & des plus eclattantes figures de Poësie. En effet, ie puis asseurer qu'il n'y a point de liure au monde, où les manieres de parter soient plus nobles, les pensées plus genereuses, les descriptions plus riches, & les omparaisons plus naifves: Aussi est-il aisé de juger, que celui qui en est l' Autheur auoit de grandes lumieres, & que la revelation ou l'estude luy avoit appris tout ce qu'un homme peut sçauoir.

(n) Nic. Caussinus de Eloq. Sacr. Hum. lib. XV. p. 742. col. 1. in f.

Jobus *fertur quintus fuisse ab Abrahamo. Quanquam scio nonnullos hoc scriptum* Mosi *tribuere, inter os est* Methodius Martyr, *& Episcopus, sed non ne... a Jobo primum Arabicis literis consignatum, & ex eo inde volumine librum a Moyse compositum, quem nunc ... manibus habemus. Verum, quid ad nos attinet, ... noverimus hæc sive a Jobo dicta sint, sive a Moyse, ... cti Spiritus afflatu, atque impulsu fuisse dictata.*

JODOCUS v. *Ghistelius.*

(1453.) JODOCUS SINCERUS, cujus ... mine etat *Itinerarium Galliæ*, est *Justus* ZIN... ERLINGUS. vide *Hanckium* de Scriptoribus Re... m Romanarum Part. I. cap. LXIV. Artic. I. ...g. 236.

(1454) JOHANNIS ABBATIS Prologus ad Imperatricem Viduam Henrici Imperatoris in opus precum à se compositum ex patribus, legitur in Analectis Jo. *Mabillonii* pag. 133. usque ad 143. ubi incipit libellus & pag. 153. aliæ *orationes* XXII. quarum *ultima est ad S. Johannem Evangelistam.* pag. 161. quas *partim* ipsi *Johanni*, *relinquit Mabillonius*, partim ANSELMO tribuit certo vel dubitanter, partim AMBROSIO & AUGUSTINO ut in excerptis (a) subjunctis videre est. Unde Fiscamnensem Abbatem p. 177. illum fuisse docemur: Adde *Caveum* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 419.

(a) Mabillon. Analect. Tom. I. p. 68.

An Johanni *tribuenda sint, dispiciendum est. Quæ in Metensi codice reperiuntur, alia manu prima, alia secunda descripta sunt. Prima quidem libellus primo* Joannis *ac posterior cum orationibus subsequentibus usque ad duodecimam: quæ sicut & seqventes, secundaria manu exarata est. Quæ primigeneris sunt, omnia (si* Wilhelmi Abbatis orationem, *quæ auctoris sui nomen præfert in codice, excipias)* Joannem *auctorem habere mihi videntur: cœteras vero orationes secunda manu scriptas Sancto* Anshelmo *tribuo. In his orationibus tres inveniuntur ad Sanctam Mariam, quas esse puto eas, de quibus mentionem facit* Anshelmus ipse *in lib. 1. Epistola 20. ad Gondulfum. Orationem XVII. incipientem ab his verbis*, Terret me vita mea, *memorat tribuitque Anselmo* Durandus *Abbas, in ejusdem libri epistola 61. An vero oratio ad Sanctum Joannem Evangelistam eidem* Anselmo *tribuenda sit, dubium me reddunt hæc verba:* Si agnoscis nomen tuum, rogo te per ipsam dilectionem, agnoscam in tanta necessitate auxilium tuum. Ioannes, Ioannes, &c. *Ex quibus verbis aliisque consimilibus conjectura est Autori nomen fuisse Iohanni.*

Pag. 170. *Oratio sexta ante Missam dicenda, cujus exordium:* Summe Sacerdos, *nullum autoris nomen præfert in codice Metensi. Hanc alii* Ambrosio *tribuunt, alii* Anselmo: *mihi vero Iohanni tribuenda videtur. Certè ex ea idemtidem sententias adducit* Iohannes *in libello posteriori, in* oratione secunda, *undecima & in aliis: & apud Anselmum prolixior est ea oratio post illa verba:* in commemoratione tua & salute nostra. *Nam quæ sequuntur apud Anselmum & in aliis editis libris usque ad hæc:* peto clementiam tuam, ut descendat super panem & calicem &c. *apud Iohannem desunt, videnturque alterius esse autoris qui episcopalem curam habuerit.*

Ibid. *Ergo hæc oratio auctorem habet* Iohannem, *aut certe alium ætate superiorem: amplificatorem vero forsitan sanctum* Anselmum; *ob idque* Anselmo *à posteris adscripta.*———

Pag. 171. *Ceterum non facilè in animum induxerim*, Iohannem, *qui ex antiquis Patribus, maxime ex* Augustino, *scripta sua derivat, quidquam delibasse ex* Anselmo, *qui Iohanne sene juvenis erat. Quippe* Anselmus *annorum XXVII. factus est* Becci *Monachus anno M. LX, post biennium Prior in quindecim annos: Abbas dein anno M. LXXVII. qui Iohannis* Abbatis Fiscamnensis *obitum præcessit. Ex quibus verisimilius efficitur*, Anselmum *quædam a* Iohanne *homine sene mutuatum fuisse, quam* Iohannem ex Anselmo Iuniori.

Et quidem Prologus decem Meditationum *apud* Anfelmum, *ordine tantisper immutato, acceptus est ex Johanne in libelli posterioris parte tertia, uti & caput primum earundem Meditationum ex parte prima ejusdem libelli: tametsi etiam in* Alcuini Confeffione Chiffletiana *reperiuntur. At vero Johannes in locis præcitatis ex hac oratione sexta hinc inde versus interserit, uti solet ex propriis, quod argumento est eum hujus orationis sextæ esse conditorem.*

Pag. 174. *jam verò si tam priorem* Johannis *libellum, qvam seqventia opuscula conferamus cum libro Meditationum, qvi sub nomine* Auguftini *vulgatus est, eadem in utrisque de verbo repetita inveniemus. Itaque operæpretium me facturum putavi, eumque harum adnotationum fructum mihi proposui, ut uter auctor ab altero hæc mutuatus sit, aperiam. Atqvi in* libro Meditationum Auguftiniano *manifesta apparent plagiarii &* confarcinatoris *indicia.*

Pag 176. *Ex hac collatione manifestè consititur id, qvod hactenus demonstrandum suscepi, scilicet* Meditationum collectorem ex *variis* Johannis opufculis *unum corpus Meditationum compegisse, exceptis uno & altero capitulis, ac proinde Johanne esse posteriorem. Itaque sic res processisse videtur,* Johannes ex Patribus, *maximè ex* Auguftino & Alcuino, *sententias decerpendo, libellos precum duos aliasque orationes composuit. Hæc ut ad manum haberet, continuâ serie male digesta in unum collegit aliquis consarcinator. Qvæ collectio, qvia Augustini genium sententiasque referebat,* Auguftino *à posteris adscripta est. Qva in re nescio qvo fato id Johanni accidit, qvod ne accideret studiosè præcaverat in præfatione libri prioris,* Agnetem Auguftam *obtestatur, uti daret operam, ne qvis Librariorum scripta sua vitiaret, sive aliqvid addendo, seu subtrahendo, aut immutando: quæ nihilominus omnia passus est a Meditationum compilatore. At quis tandem ille compilator? certe non facile est definire. Lovaniensium censura hæc est:* Auctor eft vel beatus Auguftinus, vel qui ejus libros non indiligenter legit. *Atqui jam superius demonstravi, hanc collectionem fere integram conflatam esse ex Opusculis* Johannis Abbatis, *qui Augustini sententiis identidem usus est.* Non *ergo* Auguftinus harum Meditationum Auctor: *sed aliquis alius Johanne posterior.* Anfelmo *eam tribuit Theophilus* Rainaudus, *hac adductus ratione, quod nonnulla ex Anselmi genuinis libris desumta sint. Verum neq; hæc ratio id evincit, neq; tam Anselmi, quam* Johannis Abbatis *scriptis constat hæc collectio. Neq; sane credidevim, Anselmum, hominem tantum, ex meris auctorum æqualium plagiis libros consarcinasse, qui ex propriis ingenii sui fontibus propria condere natus erat: aut, si id tentasset, tam male rem executurum fuisse.*

Quisquis vero collector ille sit, certe monachus fuit. Cujus rei argumentum est, quod in cap. VI. Meditationum, ubi Johannes habet cum veris & perfectis fervis tuis; *Collector reposuit:* cum veris & perfectis Monachis, quorum veftigia imitari nequeo &c.

(1454.) JOHANNIS Apoftoli nomine, à LEUCIO confićta quædam, *Innocentius* Ep. 3. ad Exuperium refert, v. fupra *Andreas* & *Jacobus* & *Minor Melito.*

Huic JACOBO MINORI tributam à quibusdam effe *Apocalypsin*, obfervat *Wolfeley* 379. qui tamen contra nititur. ALII cuidam JOHANNI, *neq;* *Apostolo* neque *Evangelistæ*, tribuit *Dionysius Alexandrinus.* vide *Du Pinii* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclefiaftiques Tom. I. p. 189. (a) la *Bibliothèque Universelle* de l'année 1686. tom. 3. p. 71. & Tom. XII. pag. 455. (aa) Idem tamen CERINTHO, cui à quibusdam, adfcribebatur, abjudicat. Suppofititiam *Johanni Apostolo Apocalypsin* exhibet *Lambecius* Commentar. Bibliothec. Cæfar. lib. VIII. pag. 44. (b) Maxime omnium inter libros N. T. hanc Apocalypfin impugnatam fuiffe notat ex Balthafare *Stolbergio*, l'*Histoire des Ouvrages des sçavans* Aouft 1688. p. 483. (c) adde *les Nouvelles les lettres* Juin 1686. p. 656. (d) Omnes circa hoc fcriptum difficultates complexus Amicus meus ex Auditore cariffimo M. Guftavus *Schrödter*, Apocalypfin Sanćtam, & Auctoritate Canonicam & præcipue ad Auctorem Johannem Evangeliftam & Apoftolorum indubitato referendam effe, peculiari differtatione hab. Roftoch. 1697. demonftrare nititur, & præcipue male ad CERINTHUM §. 18. aut ad JOANNEM THEOLOGUM, Apoftolo contradiftinćtum §. 19. aut ad JOANNEM MARCUM §. 19. referri, evincere ftudet. Adde Augufti *Varenii* Rationar. Theolog. de Script. Ecclef Secul. II. pag. 19 §. 20. (e) & ve maxime Cavei Antiquitates Apoftolicas, ubi præter Dionyfii Alexandrini veterumque fententias nova peculiaris *Grotiana* de JOHANNE PRESBYTERO familiari & Auditore Apoftoli memoratur p. 158. & 159.

.II. Duas *Posteriores Epistolas* Johanni Apoftolo abjudicatas, & JOHANNI PRESBYTERO adfcriptas vide apud *Miræum* Bibliothec. Ecclef. p. 6. & 9. (f) & in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1690. p. 547. (g) Hiftoriam *de Obitu & Resurrectione* B. *Virginis* Johanni Apoftolo fuppofitam docet *Lambecius* Diar. Sac. Itin. Cellenf. p. 196 197. 198. (h)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclefiaftiques T. I. p. 189.

Dans le premier il exposoit son sentiment sur cette question, & dans le second il rêpondoit aux raisons de Nepos, *& aux temoignages de l'* Apocalypse, *en disan sur ce dernier chef, que quelques-uns ont rejettè le* Livre de l'Apocalypfe, *comme étant de l' Heretique* Cerinthe, *qui n' admettoit d' autre beatitude, que celle qui consistoit dans les voluptez charnelles, que pour lui il n' osoit le rejetter entierement, parce qu' il étoit êstimé par plusieurs Chrêtiens: mais qu' il ètoit persuadé qu'il avoit un sens cachè, qui est peut-être compris de personne; qu'il avoüoit que c'est un Livre d' un Auteur inspirè du S. Esprit, qu'il croioit neanmoins qu'il n'étoit point de S.* Jean l' Evangelifte, *mais d' un autre qui portoit le nom de Jean comme lui, ce qu'il tâche de prouver par la difference du stile, & des pensées.* Eufebe *rapporte des fragmens considerables de ce Livre, dont nous avons tirè ce que nous venons de dire; voiez le Livre 3. de son histoire Ecclesiastique Chapitre 28. liv. 7. Chap. 24. & 25.*

(aa) Bibliothec. Univerf. Tom. XI pag. 455.

Cajus *auteur orthodoxe, qui vivoit sous* Zephyrin, *c'est a dire, à la fin du second siecle, attribue l'Apocalyp*

calypse nettement à Cerinthe & l'accuse d'introduire des visions monstreuses comme si elles avoient esté escrites par un grand Apostre & qu'elles luy eussent esté revelées par les Anges, afin d'establir son regne charnel de mille ans.

(b) Petri Lambecii Commentar. de Bibliothec. Cæs. Lib. VIII. p. 44.

Quarto, & quidem a fol. 108. pag. usq; ad fol. 115. pag. 1. Joannis Apostoli & Evangelistæ Apocalypsis supposititia, *in qua etiam agitur de Anti-Christo. Inscribitur ea atq; incipit hoc modo:* Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Θεολόγου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ παρεχόμενον, ἐγὼ ΙΩΑΝΝΗΣ μόνος ἐπὶ τὸ Θαβὼρ &c.

(c) Histoire des Ouvrages des Scavans. Aoust 1688. p. 482.

„L'*Apocalypse* est le Livre du Nouveau Testa„ment qui a été le plus generalement attaqué. „Quelques uns ont dit sans balancer, que la con„struction du 4. vers. du 1. ch. ne se pouvoit pas „sauver, & que tout étoit plein de solecismes. „*Erasme* a soûtenu fortement la même chose. Et „*Eusebe* a rapporté une Lettre de *Denys*, Eveque „d'Alexandrie, qui pretendoit que S. Jean l'„Evangeliste qui a aussi écrit l'Epitre Canoni„que, n'étoit point l'Auteur de l'Apocalypse, à „cause de la difference du stile, & parce qu'il y „avoit des solecismes. D'autres ont crû que les „Apostres accoûtumez à parler *Syriaque*, qui étoit „la langue vulgaire dont JEsus-Christ même „s'étoit servy, avoient concû dans la langue Sy„riaque ce qu'ils avoient dessein d'écrire en „*Grec* qui étoit la langue la plus universellement „repandüe par tout le monde: en sorte qu'ils „donnoient aux termes Grecs un tour & une con„struction Syriaques. L'Auteur montre que S. „Jean n'a pû se regler par la langue Syriaque, où „les noms sont indeclinables: ce qui eust fait une „étrange Barbarie dans le Græc, où ils sont de„linables.

(d) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin 1686. p. 656.

L' Apocalypse de S. Jean *a été la plus exposée au rebut.* Cajus *ancien Prêtre de Rome l'attribuoit à l'hérétique* Cerinthus: S. Denis *d'* Alexandrie *remarque que plusieurs avant lui l'avoient rejettée, comme un Livre plein de fictions & de faussetez, mais que plusieurs autres l'approuvoient; que pour lui il n'osoit pas la rejetter, & qu'il croioit qu'elle avoit un sens caché; il tâche de prouver par plusieurs raisons qu'elle n'est point de S. Jean.* S. Jerome *qui la recevoit pour bonne, dit dans sa Lettre 129. que la plupart des Eglises Greques la rejettoient.* Amphilochius *remarque aussi que de son temps elle étoit plus rejettée que recûë, mais enfin elle a été mise dans le Canon par le Concile de Carthage.*

(e) Aug. Varenii Rationar. Theologic. de Scriptor. Ecclesiast. Secul. II. pagina ... §. 20:

Debetur illi fabuloso Papiæ dubium de Apocalypsi *Canonica, eademque Autoris* Johannis Evangelistæ, *cui solam adscripsit* Historiam Evangelicam, & Epistolam primam, *prout duas* minores Epistolas & Apocalypsin *Johanni Presbytero, non Apostolo, cujus diversum quoq; ab illo Evangelistæ sepulchrum notat apud Ephesum.* Conferatur Euseb. *l. 3. c. 33. &* Hieron. *l. alleg. ut rectius tamen hic Hieronymus concludat pro Autore Apocalypseos Johanne Evangelista, quam* Eusebius *ad* Papiam *ejusq; Presbyterum* Johannem *declinans.*

(f) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 6. & 9.

Scripsit autem & unam Epistolam, cujus exordium est: quod fuit ab initio, quod audivimus, & vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ: *quæ ab universis Ecclesiasticis & eruditis probatur. Reliquæ autem duæ, quarum principium est:* Senior electæ Dominæ & natis ejus: *& sequentis,* Senior Cajo carissimo, quem ego diligo in veritate: Joannis Presbyteri *asseruntur; cujus & hodie alterum sepulchrum apud Ephesum ostenditur, & nonnulli putant duas memorias ejusdem* Joannis Evangelistæ *esse: super qua re, cum per ordinem ad* Papiam, *auditorem ejus, ventum fuerit, differemus.*

Pag. 9. *Ex quo apparet, in ipso catalogo nominum, alium esse Joannem, qui inter Apostolos ponitur; & alium* Seniorem Ioannem, *quem post* Aristionem *enumerat. Hoc autem diximus propter superiorem opinionem, quam à plerisque retulimus traditam,* duas posteriores Epistolas Ioannis non Apostoli *esse sed* Presbyteri.

(g) Acta Eruditor. Lipsiens. ao. 1690. pag. 547.

Papiæ enim præceptorem Iohannem *Presbyterum a* Iohanne *Apostolo distinguendum esse putat (Henr.* Dodvvellus *in Dissertat. in Irenæum & huic quidem* Evangelium *tantum &* primam epistolam, *illi vero* secundam *&* tertiam *epistolam Johanneam* cum Apocalypsi *tribuit. Indeq; factum censet, quod qui sub initium secundi seculi canonem novi Testamenti collegerunt, secundam & tertiam epistolam Iohannis & Apocalypsin omiserint, cum tantum Apostolorum scripta, & quæ Apostolorum fide niterentur, ut* Marci & Lucæ Evangelium, *in canonem referre voluerint.*

(h) Petri Lambecii Diarium Sacri Itin. Cellens. p. 196.

Uti ergo apud Latinos tenebrio nescio quis sub nomine Melitonis Episcopi Sardensis *Libellum de* obitu & assumptione B. Dei Genetricis *edidit, sic quoq; apud Græcos fuit, qui de eodem argumento componeret libellum, & sub* S. Ioannis Apostoli & Evangelistæ *nomine publicaret; ut testatur* Epiphanius *monachus & presbyter in principio Opusculi sui* de vita sanctissimæ Deiparæ *his verbis:—*

Pag. 197. & 198. Et alius Ioannes, qui Theologi nomen sibi vendicat, notam mendacis in se accepit. *Hæc* Epiphanius. *Opinor autem Historiam hanc de obitu & assumptione* B. *Dei Genetricis, quæ S* Ioannis Apostoli & Evangelistæ *nomine falso fuit inscripta; hactenus nondum prodiisse in lucem, sed eandem esse quæ in Augustissima Bibliotheca Cæsarea Codice manuscripto, inter Theologicos Græcos*

quadragesimo nono, S. Iacobo Apostolo, qui Ἀδελφόθε-ος *sive* Frater Domini *cognominari solet, attribuitur his verbis:* Κοίμησις τῆς ὑπερεγίας δεσπότης ἡμῶν καὶ Θεοτόκȣ Μαρίας, συγγραφεῖσα ὑπὸ Ιακώβȣ ȣ̃ ἀδελφοθέȣ, *h.e.* Obdormitio sanctissimæ Dominæ nostræ & Dei-genetricis Mariæ, conscripta a Iacobo Fratre Domini. *Principium ejus hoc est:* Τῆς ἁγίας ἐνδόξȣ Θεοτόκȣ καὶ ἀειπαρθένȣ Μαρίας κτ̃ τὸ ἔθος ἐν τῷ ἁγίῳ μνήματι ȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν ἐρχομένης θυμιᾶσαι &c. *Quamvis enim hac Narratione S. Ioannes* Evangelista *ita loquens introducitur; ut ipse potius, quam Iacobus, autor ejus simuletur, quemadmodum & hoc fragmento videre est.* — —

Hæc incognitus ille Narrationis author sub persona S. Ioannis Evangelistæ sive Theologi. Verum enim vero sive S Ioanni Evangelistæ, sive S. IacoboFratri Domini ea Narratio titulotenus adscribatur, minime dubium est, qvin æque suppofititia sit, qvam altera illa, qvæ sub nomine Melitonis *latine circumfertur.*

JOH. AUSTRIACUS al. *Magirus* v. *Alsted.* Syst. Mnem. l. I. c. 30. p. 430. Citatio est Diecmanniani marginis hoc loco.

(1455) JOHANNES DIACONUS *Romanus*, qvomodo cum JOHANNE *Diacono* & MONACHO Casinensi confundatur docet *Olearius* Abac Patrolog. pag. 248. (a) An & *Commentarius* s. Brevis Expositio *in Heptateuchum*, quæ sub Joannis Diaconi Romani nomine extat, revera ejus sit, dubitat *Caveus* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 394.

(a) Olear. Abac. Patrol. p. 248. 249.

Johann. Diaconus *Ecclesiæ Romanæ*, Sigeberto *catal. c. 106. laudatus, &* Anastasio *Biblioth, familiaris, circa annum 874. scripsit libros IV, de* vita & gestis Gregorii Magni *P. R. Iohanni VIII. Papæ dedicatos, (unde patet grandis eorum error, qui ex* Diacono Papam *factum tradunt, quos arguit* Labbeus *p. 557. conf.* Voss. *h. stor. lat. lib. 2. cap. 36. pag. 326. &* Gerh. *pag. 518. Probe autem distinguendum* hunc Joh. Diaconum a Johanne Diacono & Monacho Cassinensi *docet* Joh. Bapt. Marus, *Romanus, not. ad lib. Petri Diac. de viris illustr. Cassin. c. 38. pag. 63. contra eos qui utriusque opuscula inter se confundunt, & unum ex duobus faciunt. Iohannis quoque Diaconi librum de Basilica Lateranensi ante annos 430. scriptum, allegat* Onuphrius Panvinius, *libro de 7. Urbis Ecclesiis basil. pag. 146. qui liber tamen non immerito dubius habetur, cum nec* Trithemius *aut* Bellarminus, *inter Script. Eccles. nec Anton.* Possevinus *in appar. ejus* meminerit. *vid. D.* Dorsch. de tunica J. C. inconsut. c. 2. §. 19.

(b) Cave Histor. Literar. Script. Eccl. pag. 394.

Cæterum in Bibliotheca S. Germani Parisiensis extare MS. dicitur sub Joannis Diaconi *nomine Commentarius, seu* Expositio brevis in Heptateuchum, *qui tamen an nostri revera sit, inter eruditos non satis convenit.*

(1456) IOHANNES EPISCOPUS Hierosolymitanus. Qui ejus nomine extat

(I.) Liber de *Institutione Monachorum*, interprete *Aymerico*, Patriarcha Antiocheno, Latini cujusdam auctoris esse censetur à *Miræo* Bibl. Eccles. p. 162. Hierosolymitano tamen etiam tribuit *Olearius* Abac. Patrologici p. 256.

(II.) *Commentarius in Evangelium* S. Matthæi. Inter CHRYSOSTOMI opera habetur teste *Caveo* loc. cit. Hierosolymitano tamen resti tuere eum nititur *Labbeus* apud *Olearium* Abac. Patrolog. p. 256. (a)

(III.) *Fragmenta Perpetua Commentarii in Evangelium S. Marci.* Itidem est CHRYSOSTOMI *Cave* Histor. literar. p. 163.

(IV.) Commentarii *in Evangelium S. Luc.* & Hi sunt CHRYSOSTOMI. vide *Caveum* loc. citat.

(V.) *Homiliæ* numero XXXIII. nomine tenus recensitæ a Guilielmo *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiasticor. pag. 163. 164 (b) Omnes sunt CHRYSOSTOMI.

Ioannes tamen *Wastelius* falso Chrysostomo adscribi multa, quæ sunt Ioannis Hierosolymitani evincere conatur apud *Miræum* Bibl. Eccl. p. 118. (c)

(a) Olear. Abac. Patr. p. 256.

Inter alia tribuitur illi liber de institut. primorum Monachorum, *quem Bibl. Patr. Paris. edit. 2. exhibet Tom. 9. f. 1241. at Paulus* Sherlogus *acerbe contraivit; cujus non pauca profert D.* Dorschæus, *syllog. semestr. f. 88. 96. quæ scilicet opposuit libro isti, in quo fere uno tota Ordinis Carmelitici ad Eliæ tempora extensa structura. Confer omnino crisin* Labbei *pag. 589 itemq; B.* Gerh. *p. 330. & quæ superius circa* Cyrillum Alexandrinum *diximus. Eidem* Johanni *vindicatur a Carmelitis* commentarius in Matth. *qui per longa temporum intervalla sub Autoris* Imperfecti Operis schemate Iohannis Chrysostomi *nomine palliatus comparuit. * Vid.* Dorsch. *scrupul. relig. dedic. I.):( ):(II. b. & scrup. 8. p. 266. Imo iterum adde gravem in suæ religionis homines (sui, suorum nimio amore occæcatos) censuram, prolatam a* Labbe pag. 586.

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 163.

Homilia in Josephum, & de Castitate.
Homiliæ VI. in Job.
Fragmentum Homiliæ proœmialis in Psalmos.
Homiliæ in aliquot Psalmos.
De tribus pueris & fornace Babylonica.
De Susanna.
De decollatione S. Joannis Baptistæ.
De vitandis Scandalis.
De Divite & paupere, & eleemosyna facienda.
Homiliæ in Marcum XIV.
Homiliæ in Lucam V.
Homiliæ in Joannem III.
In laudem S. Crucis, & de transgressione Adam.

I.

De Eucharistia in encæniis.
In Ascensionem Domini.
De Pentecoste.
De Spiritu Sancto Homiliæ II.
De Christi divinitate.
De Fide & Lege naturæ.
In Præcursorem Domini.
De Ecclesiâ, sive Turture.
In SS. Petrum & Paulum.
In S. Thomam.
In SS. XII. Apostolos.
In S. Stephanum.
De Pœnitentia Homiliæ III.
De David.
De Persecutione Novatianorum.
De Vanitate hujus sæculi.
De Cæco & Zacchæo.
De Pseudo-Prophetis & Hæreticis.
In terræ-motum, & in divitem, & in Lazarum, & de Servitute.
Sermo de S. & Consubstantiali Trinitate.

Opuscula ista ab Homilia in Josephum inclusive, si non omnia, saltem fere omnia inter Chrysostomi *opera habentur.*

(c) Miræus, Bibl. Eccl. p. 118.
Joannes Wastelius — — *ad prælum paratos habet libros tres* Vindiciarum pro Joanne Hierosolymitano: *in quibus opera varia, Joanni Chrysostomo, Origeni aliis-ue falso adscripta, conatur* Joanni Hierosolymitano asserere.

(1457.) JOHANNES XIX. aut XX. Papa antea dictus PETRUS HIPANUS, juxta *Lindenium* de Scriptis Medicis pag. 526. & *Mercklin.* Linden. Renovati pag. 893. b. aut PETRUS JULIANI, quod placet Caveo Historiæ literariæ script. Ecclesiast. pag. 511. Asseritur ipsi his Auctoribus locis citatis *Thesaurus Pauperum.* Cui *Canones Medicos* superaddit Ziegler Schauplatz pag. 588. n. 3. col. 2. indicante *Symbola Schröteringiana*, quæ & addit *Wagenseil.* Peræ Juvenil. Loculam. 3. Part. II. pag. 357. in f.

(1458) JOHANNES XXII. Papa antea dictus BALTHASAR COSSA. vide Thomam *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 362. b. qvi ibi ejus citat nomine: *Extravagantes*, qvas tamen nec ab illo, nec ab alio qvopiam Papa approbatas, sed privatâ auctoritate collectas observat *Wharton* Append. ad Cave. Histor. literar. Scriptor. Ecclesf. pag. 13. a. qui & gentilitium nomen fuisse scribit JACOBUM OSSAM seu DEUSAM.

(1459) JOHANNES PARISIENSIS, seu DE PARISIIS, idem est qvi *Joannes* de POLIACO M. PARISIENSIS Auctor libri famosi de *Potestate Regia & Papali.* Qvem non debere confundi cum aliis qui eodem tempore Johannis Parisiensis nomen gesserunt, monet *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. 518. vide *Miræi* Auctar. de Scriptor. Ecclesiasticis cap. 403. pag. 62.

(1460) JOHANNI SINAITÆ, quem eundem cum Joa. CLIMACO aut SCHOLASTICO censet *Cave* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 279. & 341. male adscribi *Historiam de Barlaamo, & Iosaphat* quæ sit genuinus JOANNIS DAMASCENI foetus, asserit Jacobus *Billius* apud Caveum loc. cit. & *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæsarea Vindob. lib. VIII. pag. 290. 291. qvi & huic sententiæ accedit p. 292. his verbis:

„Quibus etiam ipse alio posthac commodiori tempore plura additurus sum. Interim autem hoc tantum nunc moneo, bene notandum esse, quod non solum in præstantissimo illo Codice Manuscripto membranaceo, de quo in præsens ex professo agitur, verum etiam in aliis duobus ejusdem Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ Codicibus manuscriptis Græcis, Autor ejusdem Historiæ *Iohannes* expresse appellatur *Monachus Monasterii Sancti Sabæ*, quodque non minus clarè ibidem additur, Historiam illam ab eo fuisse allatam in Sanctam Urbem Hierosolymitanam; nempe priusquam is se conferret in jam memoratum Monasterium, Octoginta stadia, sive duo milliaria Germanica Communia cum dimidio, Hierosolymis dissitum. De hac enim S. *Ioannis* Damasceni *profectione* in Sanctam urbem Hierosolymitanam, & de subsequenti ejusdem *secessu in Lauram* sive Monasterium Sancti Sabæ præclarum exstat testimonium in Vita ipsius, â *Iohanne Patriarchâ Hierosolymitano* conscriptâ, quam *Iacobus Billius*, ex Græco in Latinum translatam Operibus ejus præfixit, suntque ibi verba, ad rem præsentem maxime pertinentia, hæc. - - *Hact. Lamb.*

IOLAVINUS v. *Campanus.*

(1461) JONADÆ filios male credi auctores *Psalmi* 71. DAVIDIS, docet *Sixtus Senensis* pag. 13. lib. 1. adde citatos supra ad nomen Aggæi.

Et titulum hunc integrum ab Interprete abjectum censet *Polus* Critic. Tom. II. pag. 958. 959. (a) eundem cum præcedenti Psalmo Davidi vendicans.

(a) Polus Critic. Tom. II. pag. 958. 959.

Argumentum. *Videtur hic Psalmus statim conscriptus post præcedentem, (cum quo* Ezra *eum cohærere putat, sicut Psalm. 104. cum 103. cohæret:) idcirco est ἀνεπίγραφος. Scriptus est quum Absalomum fugeret, quod probat v. 9.* Ne projicias me in tempore Senectutis meæ. *Quum Saulem fugeret, erat tantum annos 30. natus.*

Psalmus David, filiorum Jonadab & priorum captivorum] *Ita Filii Ionadab erant Rechabitæ qui ideo primitiæ captivorum dici poterant, quod, cum essent ἀμαξόβιοι, & per pascua, &c. victum quærerent, primi omnium à Chaldæis capti sunt: (Verum illi cum aliis adventante Chaldæorum exercitu, Hierosolymam se receperunt, ut diserte testatur* Ieremias:) *At hic titulus ab Interprete aliquo additus est imo inter somnia ponendus est.*

IONAS v. *Beda.*

(1462) *Chilobertus* JONAS qvod sit notissimus auctor *Iohannes Angelius* WERDENHAGEN, & cuius libri Pseudonymus scriptor, docet Christianus *Thomasius*, cujus verba ipsa (a) subjicimus ex notis ad Monzambanum p. 147. 148.

(a) Christ. Thomasius ad Monzambanum de Statu imperii Germ. p. 147. 148.
Præ reliquis vero commendari meretur Chiloberti Jonæ zwey nützliche und itziger Zeit bey diesem leyder betrübten und bedrengten Zustande des Christenthums hochnöhtige Erinnerungs-Tractätlein/ eins vom unnützen verwirrten und ungeistlichen Welt-Stande der Dom-Herrn und heydnischen Pharisäer/ was es so wohl mit jener hochtrabenden Uppigkeit / als die er unchristlichen vermessenen *Disputir*-Sucht vor eine Beschaffenheit habe: das andere: ein verteutschter Beweiß wie es mit ordentlicher Wahl eines Bischoffs oder *Prælaten* vor alten Jahren von der Apostel Zeit hero gehalten/ und wie es wieder zum rechten Stande zu bringen. *in 8vo 1622. Autor Pseudonymus est, vero nomine Joh. Angelius* Werdenhagen / *vir pius & diligens. Dignum est scriptum, quod iterum imprimeretur ob varias veritates utilissimas ibi contentas. Et posset commendationis loco ei præmitti acris censura in libellum & autorem lata à Colleg. Theol. Witteberg. quæ extat Part. 2. Consil. Witteb. f. 187. seq Quibus enim pietas autoris ex aliis ejus scriptis & genius Wittebergensium vel ex ipso hoc consiliorum volumine, si non aliunde, notus est, is certe vel ob ipsam hanc eorum acerbam Censuram magis æstimabit istud scriptum, præprimis cum titulus libelli, (quem ideo integrum apposuimus) facile cuilibet ostendat, quamobrem irritati fuerint Wittebergenses. Prætextus fuit potissimus, quasi totum ministerium Lutheranum & Academias impie traduxerit auctor, quod tamen falsum esse ostendere poterant, quæ differit G. 1. b. & G. 3. b. Vera causa fuit, quod ex amore in* Flacium *non honorifice senserit de libello isto formulæ Concordiæ &* Jacobo Andreæ, *quod nec dissimulant Wittebergenses. Cæterum qvæ sit ipsorum Wittebergensium de Canonicis sententia patet ex Part. III f. 8. seqq.*

(1463.) *Justus* JONAS, i. e. *Jodocus* KOCK, aut KOCH. Ita Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 364. & *Baillet* in Indiculo des auteurs deguisez p. 566. Extare ad ipsum quasdam Epistolas Erasmi *Roterodami*, nomine *Jodoci Coci*, & *Jodoci Jonæ*, memorat Melchior Adami in Vita ejus, p. 261.

R. JONATHAN num sit THEODOTION v. *infra in Onkelos*.

JONATHAN v. *Helosius*.

JONES v. *Evans*.

(1464.) JONSTONUS Epistolam, quæ *Zacuti Lusitani* libro ultimo Histor. Medicar. præfixa est, pro sua non agnoscit in Conclus. Oper. *Ideæ* Medic. pract. *Nec titulum inquit, nec stylum Scriptioni, nec locum literis competere, autographum ostendit. Moneo, ne quod quis calumnietur habeat.* Hæc *Symbola Rauschiana*. Cui adde *Mastrichtianam* & Jonstonus Joannes.

Scripsit de naturæ Constantia, *diatribam, in qua Mundum nec ratione sui totius, nec ratione partium in pejus ruere, ostenditur. Prodiit libellus Amstelodami, apud Guill. Blaeu 1632. in 24. Materiam auctor hujus tractatus se potissimum mutuatum dicit ex D.* GEORGII HAICKWILLI, *S. S. Theol. Doct. Angli de hac thesi Anglice conscripto copioso tractatu, proprio tamen sensu servato. Legi tractatum cum voluptate, in quo multa vetera & nova scitu digna congesta sunt. Id notandum etiam quod in titulo libelli se auctor* Polonum *vocaverit.*

(1465.) Sub *Hermanni* JOSEMA anagrammatico nomine edidit *Joannes* HAMMERUS Goslariensis Saxo, S. J. teste *Sotwello* pag. 460. a. & *Wittenio* Diariô Biograph. ad anno 1606. d. 30. May.

(I) *Prædicanticum* Latinum, rhythmis Germanis.

(II) *Declarationem missæ.*

(III) *Modum Prædicandi* &c.

DE SAINT-JOSEPH v. *Ange.*

JOSEPHUS v *Busonus.*

(1466.) FLAVII JOSEPHI celeberrimi illius Græci de *Antiquitatibus Iudaicis* Scriptoris *Periocham de Iesu Christo* libri XIIX. Cap. 4. jam inde ab exitu seculi quinti à Christo nato in dubium vocatam at nostro seculo communiter improbatam, aut corruptam falsis interpolationibus, aut omnino habitam commentitiam, legere est præcipue in XXX. illis Epistolis Philologicis & Philosophicis, de hoc testimonio Flaviano conjunctim editis à Christophoro *Arnoldo* 12. Noribergæ 1661. cui addita excerpta XXIX. ex autoribus editis antiquis & novis, & post hæc omnia in laudatis auctoribus numerose aliis, in exercitatione historica super hunc locum Josephi 1688. edita loco disputationis publicæ habitæ, Præside m. Conrado Daniele *Frick*, quæ prolixe ac multifariam hactenus ab aliis desuper scripta, in compendium doctissimum misit quaternionibus 3. cum ½. Unde hic illud solum excerpsimus pro nostri etiam præsentis instituti ratione, quod hujus in Josephum intrusi commenti auctorem EUSEBIUM audacissima confidentia facere non dubitavit Tanaquillus *Faber* disputationis hujus §. X. cui tamen *Arnoldus* in prolegomenis statim editi sui literarum XXX. & undetriginta excerptorum Syntagmatis *Valesium* propulsasse docet. pag. 9. Denique *Frickius* noster genuinum illud testatur, & *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsarea jampridem ante ipsum lib. VIII. pag. 6. & 7. (a) qui locum hunc illi *Josepho* multis rationibus assertum it, p. 16. 17. seqq. Vide *Journal des savans* 1692. Tom. XX. pag. 235. *Cavei* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 16. b. Quam litem nostram

ram nunc non facimus. Adeatur Philippus *Labbeus* in Differt. de Script. Ecclesiast. Tom. I. p. 617. & 817. Friedericus *Spanhemius* in Introduct. ad Histor. & antiquit. S. p. 261. seq. nec non secutis hanc Scriptis, de quibus Petrus Daniel *Huetius* Demonstrat. Evangel. pag. 46. (edit. Amst. Ao. 1680. in 8o.) Antonius *Pagi* in Crit. in Annal. Baronii ad Annum Chr. XXXII §. 15. Thomas *Ittigius* (locum illum Josephi de Jesu pro adulterino habens, eaque fini speciatim sese *Lambecio* opponens) in Prolegomenis ad editionem Operum Josephi procuratam Lipf. Ao. 1691. in fol. ubi & de *versione* RUFFINO tributa vulgo anonyma de qua *Imbonati* Biblioth. Latino-Hebraicæ pag. 233. affirmat *Ruffinum Latine* reddidisse *Josephi* libros XX. Antiquitatum, libros septem de Bello Judaico, & libros duos contra *Apionem*. At versionem Latinam librorum XX. Antiqu. sub nomine EPIPHANII SCHOLASTICI edere non dubitavit *Eduardus Bernhardus*. Libros duos contra Apionem *à Rufino* Latine versos esse nullo autore dicitur, neque illa translatio usquam occurrit, etsi in vulgatis codd. *Rufini* præfert nomen. Hæc excerpente M. *Fabricio* accepi.

II. Josepho suppositum fuisse librum περὶ τοῦ παντὸς, *de Universo*, ex *Photio* docet *Lambec.* Commentar. de Bibliothec. Cæsar. lib. VIII. p. 14. 15. (b) *Cajo* Presbytero eum adscribens. HIPPOLYTHO tamen cuidam eum assignare mavult *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 16. (c) Vide, quæ de hoc scripto in *Anonymis* num. 814. monuimus.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Bibl. Cæf. Lib. VIII. p. 6. & 7.

Hoc est: Licet igitur Apostolorum & Evangelistarum de Servatore nostro testimonium sufficiat; attamen non nisi tanquam superflue, Hebræi quoque Josephi *testimonio utar; qui in decimo octavo Antiquitatum Judaicorum libro, res Pilati temporibus gestas referens, Salvatore nostro mentionem facit his verbis:* Eodem tempore fuit JEsus, sapiens Vir, si modo Virum eum appellare fas est. Erat enim mirabilium operum patrator, & doctor eorum, qui veritatis erant studiosi; multosque tam de Judæis, quam de gentibus, sectatores habuit. Christus hic erat. Quem accusatum à nostræ gentis Principibus, Pilatus cum addixisset cruci, nihilominus non destiterunt eum diligere, qui ab initio cæperant. Apparuit enim eis tertio die iterum vivus, quemadmodum divini Prophetæ & hæc & quamplurima alia miranda de eo prædixerant: Unde ad hunc usque diem Christianorum ab eo denominatorum genus non defecit. *Hususq;* Eusebius. *Quod autem ipse testimonium illud finxerit,* & Josephi operi Antiquitatum Judaicarum *per fraudem inseruerit, ut nostra nimum ætate quidam impudentissime calumniari cæperint, nec verum est, nec verisimile, utpote cum nulla ratione sufficienter probari possit, cur is falsitatem hanc committere voluerit, nulla (1) necessitate urgente, vel fuerit, (2) reclamante amplissimo numero & manifestissima concordia incorruptorum vetustissimorum Codicum manuscriptorum, qui inde ab ipsis* Flavii Josephi *temporibus in diversis diversarum Regionum publicis ac privatis Bibliothecis diligenter asservati, in tanti momenti controversia, siqua esset orta adulteratæ genuinitatis suspicio, tum a Christianis, tum à Judæis potuissent inspici ac consuli.*

(b) Idem ibid. p. 14. 15.

Meminit is in Bibliotheca Librorum à se lectorum, & quidem in recensione Codicis XLVIIIvi, Operis alicujus Περὶ τοῦ Παντὸς, *sive*, de Universo; *ac simul monet, à nonnullis quidem* Flavio Josepho *illud attribui, rectius autem tribuendum esse* Cajo, *Romanæ Ecclesiæ Presbytero, sub Summis Pontificibus (1) S. Victore & (2) S. Zephyrino viventi, quoniam in eo Opere Servator noster non solum expresse fuit appellatus* Christus, *verum etiam* inenarrabilis Ejusdem ex Patre generatio *accurate fuit descripta. Ipsa* Photii *verba sunt hæc.*

Pag. 15. R. P. Andrea *Schotto* S. I. interprete: De Mundi quoque generatione per compendium differit. De Christo autem vero DEo nostro aptissime loquitur, quando & ipsam Christi appellationem illi attribuit, & INENARRABILEM EX PATRE GENERATIONEM citra reprehensionem describit. Quæ res ambigendi fortasse cuipiam causam præbeat, sitne hoc JOSEPHI Opusculum, etsi nihil dicendi genere à reliquis ejusdem Scriptis discedit. Comperi autem annotatum fuisse, non esse JOSEPHI hoc Opus, sed Caji cujusdam Presbyteri Romæ agentis quem & autorem faciunt *Labyrinthi*; cujus etiam Dialogus est adversus *Proclum* quendam, hæresis Montanistarum defensorem. Cum enim sine Titulo Opus relictum esset, alii quidem *Josepho* inscriptum referunt, alii *Justino Martyri*, nonnulli *Irenæo*; quemadmodum & *Labyrinthum Origeni* quidam tribuere. Alioqui Caji est Opus ejusdem revera, qui Labyrinthum composuit, quando ille ipse in extremo Labyrintho testatum reliquit, esse se Libri *de Universi natura* autorem. Verum hic ne Liber ille sit, de quo agitur, an alius, nondum mihi liquet. Hunc Cajum Presbyterum Romanæ Ecclesiæ fuisse affirmant sub Victore & *Zephyrino Pontificibus. Hæc ibi* Photius. *Unde manifeste apparet, absurdum illi esse visum*, Josephum *natione ac religione Judæum, talis Libri autorem habere, in quo* Christi, *tanquam* Filii Dei *fieret mentio, & æterna ejusdem ex Patre generatio secundum Fidem Christianam Catholicam & orthodoxam vere ac recte describeretur.*

(c) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 16.

Josephus *sive* Josippus *iste, qui dum nugas suas pro genuino Fl. Josephi Opere apud populares suos venditare voluerit, stolide hallucinatus, se* Gorionis filium *dixit, Judæus aliquis, Gallicæ gentis ex agro Turonensi fuisse, & post annum Christi sexcentesimum scripsisse videtur* Scaligero, *cui fere per omnia succinit* Vossius. *Scripsit* Hebraice *Compendium quasi quoddam Fl.* Josephi Historiarum, Acta LXX. Interpretum, gesta Maccabeorum & Excidii Hierosolymitani narrationem *complexum, quod ex Latino* Rufini *excerpsit. Insulsus admodum & inficetus Scriptor, qui inscitiam suam & imposturam fere ubique prodit; ex quo tamen solo, quæcunque de Maccabæis & Excidio Hierosolymitano habent, Judæi Scriptores accipiunt.*

(1467.)

(1467) JOSEPHUS GORIONIDES itaque ut habitus sit noster, FLAVIUS, videsis apud *Arnoldum* in citatis modo Epistolis & excerptis p. 12. & seq. ex *Vossio* de Historicis Græcis lib. 2. c. 8. quem ut in omnium curiosorum manu positum, & nunc etiam in Batavis recudendum non excerpimus. Sequitur pag. 15. & seqq. Josephi *Scaligeri* descriptio ejusdem, ut *Galli Turonensis* recentissimi *Josippi* non Josephi bis editi, ut docetur ibidem pag. 20. neque supra memoratum illud testimonium de J. C. contentiosum habentis pag. 406. Editio vero nova etiam in *Actis Eruditorum Lipsiensibus* a. 1690. pag. 301. recensetur una cum hocce Scaligeriano testimoniis (a) Nam quod illum Flavium Josephum pro impostore venditare Jesuita *Hardovinus* est ausus, opere a Jesuitis ipsis ea propter suppresso, id vero nemo non improbavit cum auctore Gallo *Historiæ Operum Eruditorum* Ao. 1693. pag. 269. (b) vide tamen *Gronov.* Observat. in Scriptor. Eccles. cap. I. p. 5. & 6. (c) & *Cave* Histor. liter. Script. Eccles. p. 16. (d) *Prideaux* Or. IX. §. 4. p. 84. & *Heidegger*. Hist. Patriarch. Exerc. 14. §. 7. p. 366. & Exerc. 23. th. 4. pag. 674. sub (e) & (f)

(a) Acta Erudit. Lips. A 1690. p. 301.

Josephum *Gorionidem recens nunc editum* (*Francof. ad Mœnum Ao. 450. h. e. Christi 1690. in 12. Flaviumq;* Josephum *pro uno eodemq; scriptore superiori seculo habuerunt e Judæis* David Gansius, *Chronographus, e Christianis* Sebastianus Munsterus, *qui Gorionidem cum versione & notis publici juris fecit.* —— *Quanto rectius* Josephus! *Quemadmodum enim Græcum* ἀρχαιολογίας *&* ἁλώσεως Ἰουδαϊκῆς *textum* pro genuino, *nunquamque satis laudato* Flavii Josephi *fœtu agnovit: Ita* Pseudogorionidem hominis Galli, *seculo circiter septimo orbis redempti viventis, abortum esse, verisimile probavit in elencho Triheresii c. IV. & V. consentientibus* Baronio, Ribera, Possevino, Gerhardo *Joanne* Vossio, *& quibus non? Testimonia eorum in vulgus nota sunt; non item locus e Julii* Bartoloccii *Bibliothecæ Rabbinicæ Tomo III. excuso Romæ 1683. n. 732. p. 799. pace benevoli Lectoris excerpendus:* JOSEPH BEN GHURION „scripsit historiam antiquitatum & de bello Ju„dæorum libros quinque. Hic est alius a Flavio „Josepho Hebræo, qui Græce scripsit item de „bello Judaico, & Antiquitatibus Judæorum, a „quo desumptum & suffuratum est, quicquid ad „veram historiam in hoc opere deprehenditur „contineri. Itaque hujus libri autor videtur es„se recentior & inferioris admodum ætatis, „quam fuerit Josephus Hebræus, sive Flavius, si„ve Ben Gurionis; Nam in Biblioth. Vaticana „extat hujus autoris codex MSC. pergam. sub „num. 408. ubi pag. 78. b. & 81. circa principium „citatur prædictus Fl. Josephus Historicus. Et pas„sim regiones Italiæ & Galliæ modernis nomini„bus nominantur, uti Lombardia, Apulia, Francia, &c. ut videre est in ipsius libri exordio.

(b) Hist. des Ouvr. des Sçav. Fevr. 1693. p. 269.

Le P. Hardouin *vient de faire paroitre un petit ecrit in 4. intitulè:* Chronologiæ ex antiquis nummis restitutæ prolusio de stemmatibus Herodiadum. *Mais cet ouvrage a eté etouffè dans sa naissan[ce]. On soupçonne que les Jesuites eux mémes l'ont fait supp[ri]mer. Il soutient que tous les Ouvrages attribuez a Jo[se]phe* l'Historien des Juifs *sont supposez par quelqu[e] Imposteur.*

(c) J. F. Gronov. in Scriptor. Eccl[es.] pag. 5. 6.

Hæc non sunt Hegesippi, *non etiam* Josep[hi] *sed plane hominis, qui* Theodosium *noverit. N[am] de hujus Patre* Latinus Pacatus: Saxo consump[tus] bellis navalibus offeretur. Redactum ad pa[lu]des suas Scotum loquar: *Ad eadem respiciens* [Clau]donius:

Civin & Aremoricus piratam Saxon[a] tractus,
Sperabat, cui pelle salum sulcare Brita[n]num,
Ludus, & adsuto glaucum mare finde[re] lembo.

Videtur autem Hegesippi *adoptasse nomen tum ut an[ti]quitatis adderet operi ab incunabulis auctoritatem, tu[m] quod non facile aliud vicinius* Josephi *vocabulo reperi[a]tur:* Egesippus *enim, ut ferè scribebant,* ἰσόφων[ος] Josippus, *quemadmodum ipse fratrem & amicum [He]rodis appellat, non multum differunt sono: & si primi originis Græcæ sit, Hebrea posteriora. Nam imita[tio] & copia phraseon melioris ævi non magis incertum fa[cit] hujus, qvam eadem* Claudiani, Symmachi, A[u]sonii, Sulpicii Severi, *& cæterorum, qvi flori[da] hujuscemodi dictionem suam pingunt, tempora. F[ue]re, qvi* B. Ambrosium *illi* Patrem *assignarent: in[ter] qvos* Ludovicus Vives *ad Augustinum de civitate D[ei] lib. XXI. cap. V. Hoc duæ præferunt editiones: hoc [et] Glossarium Scriverianum.* Erasmo *vix credibile videt[ur].* Scaligero *auctor est infimæ vetustatis:* Barthius [in]crepat *Monachorum impudentiam, qvi Ambrosium [in]terpretem adfinxerint.*

(d) Cave Histor. litterar. Script[or.] Eccles. pag. 16. b.

Josephus *sive* Josippus *iste, qvi dum nug[as] suas pro genuino* Fl. Josephi *Opere apud populares su[os] venditare voluerit, stolide hallucinatus, se* Gorio[nis] filium *dixit, Judæus aliqvis, Gallicæ gentis ex ag[ro] Turonensi fuisse, & post annum Christi sexcentesimum scripsisse videtur* Scaligero, *cui ferè per omnia succi[nit]* Vossius. *&c.*

(e) Heidegg. Hist. Patriarch. Exe[rc.] 14. §. 7. pag. 366.

Quanquam quod Rabbi David Gans *ex J[o]sippo & Cabala affert, Græcos divisisse annum in O[cto] menses, Commentum merum est, non* veri Joseph[i] *sed* Josippi *illius* Hebræi.

(f) Idem Ibid. Exerc. 23. th. 4. pa[g.] 674.

Ubi pseudo-Gorionides, *turpis ille & mi[ser] Simius veri* Josephi, *pro Galatis intellexit Gallo[s] quos celandi furti gratia vocavit* Francos.

JOSEPHUS v. *Neri.*

Qvercetanus.

(146[8])

(1468.) JOSEPHUS *Schonaugiensis* : HILDEGONDE Religieuse. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 566.

JOSSEVAL v. *Mothe*.

(1469.) JOSUÆ liber, ab aliis aut ELEAZARO Pontifici, aut SAMUELI, aut ESAIÆ, aut ESDRÆ assignatus, ipsi JOSUÆ restituitur multis rationibus ab *Huetio* Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. Cap. XIV. pag. 266. 267. (a) seqq. vide *Acta Eruditor.* Lipsiens. 1686. pag. 435. (b) & Anni 1687. p. 369. (c) *Nouvelles de la Republique de lettres* fevrier 1689. pag. 151. (d) le *Journal des savans* de l' an. 1688. tom. XVI. pag. (e) INCERTI tamen Auctoris opus pronunciat *Natalis Alexander* in Supplem. *Actor. Lipsiens.* Tom. I. Sect. x. p. 542. Itemq; *du Pin* Dissertationis Præliminaris ad Novam suam Bibliothecam tom. 1. præfixæ p. 22. (f) & prolixius in notis ad eam pag. 39. 40. idcirco castigatus ab *Arnaldo.* vide *Nouvelles de la Republiqve des lettres* de l'annee 1686. pag. 1453. (g) Maximam libri Partem Samueli aliqvam etiam Josuæ, adscribit Pierre *Yvon* Tract. II. de l' Impieté convaincue cap. VI. n. 301. 302. 303. Adde *Poli* Synopsin Criticorum p. 827. & incerti auctoris atque temporis librum Josuæ asserentem Natalem *Alexandrum* Selectæ historiæ ætat. V. diss. 16. apud auctores Actor. Erud. Lips. Supp. T. I. p. 542.

(a) Huetius demonstrat. Evangel. Proposit. IV. Cap. *XIV.* pag. 266. 267.

Nos tamen de utroque disputabimus, ac primum de Libro, cujus Auctor & ætas à viris doctis vocantur in dubium; aliis ad Eleazarum *Pontificem, ad* Samuelem *non nullis, quibusdam ad* Isaiam, *pluribus eum ad* Esdram *referentibus.* Auctor *quidem* Synopseos *quæ* Athanasio *tributur Librum hunc* Josuæ *abjudicat, auctorem ipse non assignat.* Theodoretus *excerptum citat ex* Libro justorum, *qui laudatus est decimo capite Libri Josuæ.* A Samuele *scriptum* Abrabaniel *affirmat, spreta congerronum suorum Thalmudistarum sententia, quam proxime referemus.* Andreas Masius *Esdram, sive solum, sive virorum doctorum æqualium eorum studiis adjutum, Dei instinctu Librum hunc, atque item alios, ex variis Annalibus, qui tum magna cura in Templo asservabantur, compilasse putat.* Hugo Grotius *elaboratum conjicit* post tempora Salomonis; *tum quod aliquoties occurrat illa temporis notatio,* Usque in præsentem diem; *tum etiam quod capite nono supra decimum mentio fiat* terræ Cabul, *quæ ab* Hiramo Salomonis *coævo id nomen accepit, ut habet liber tertius Regum; & quod capite eodem narrentur ea de* Danitis, *quæ Judicum demum tempore contigerunt. Josua quoque recentiorem putat* Thomas Hobbesius, *propter frequentem iterationem horumce verborum:* Usque in præsentem diem; *tempus autem non definit. Ex laudatione* Libri justorum, apographum *librum arbitratur* Auctor Systematis Præadamitici, *non autographum. Eandem habet caussam, & alias pleras que,* Disputator Theologico Politicus, *cur interim Josua posterius libri hujus lucubrationem rejiciat, ita quod sub finem sexti capitis* fama Josuæ per omnem terram vulgata dicatur.

Pag. 467. *Contra vero è Veteribus ac Recentioribus plures, imprimisque Thalmudistæ in* Baba Bathra, *primo capite, à Josua ipso Scriptum esse arbitrantur, his persuasi verbis quæ extant in postremo Libri capite:* Scripsit quoque Josue omnia verba hæc in volumine Legis Domini.

(b) Acta Erud. Lips. Anno 1686. p. 435.

(Theologi quidam Hollandiæ in Iudiciis suis de Rich. Simonis Historia Critica V. T. Ep. VII.) *profitentur, Librum* Iosua, *non ab ipso Josua, ut ex c. IX. 27. X. 13. coll. 2. Sam. I. 18. XVI. 2. XIX. 27. 29. 47. 48. constare possit, sed* post Iosiæ *demum* Regnum *Compilatum videri.*

(c) Eadem Anno 1687. p. 369.

Aggreditur (Prior Bollevillanus *in Epistola de* inspiratione librorum sacrorum) *dehinc* Eliam du Pin, *Doctorem Facultatis Theologicæ Parisiensis, qui anno superiori Parisiis apud* Pralardum *gallice in octavo edidit* Novæ Bibliothecæ Auctorum Ecclesiasticorum *Tomum primum, de auctoribus trium priorum seculorum, cum dissertatione præliminari de auctoribus librorum Biblicorum, ubi* Spinozæ *quoque,* Peyrerii, Hobbesii *refellere annisus est argumenta, quibus* Pentateuchi *Auctorem* Mosen *esse negatur; cum ipsemet interea* Du Pin *nec* Iosuæ *librum a* Iosua *exaratum autumet.*

(d) Nouv: de la Rep: des Lettres Fevrier 1689. pag. 151.

Il fait voir ensuite par diverses raisons que Iosue *doit etre tenu pour le veritable Autheur de ce Livre, & il repond à tout ce que l' Autheur des Sentimens & les autres ont allegué pour prouver qu' il n' avoit été ecrit que long temps apres la mort de ce St. Conquerant.*

(e) Journal des Scavans Anno 1687. Tom. xVI. p. 23.

L'accomplissement de cette promesse faite à Abraham *est decrit dans ce livre dont on croit communement que* Iosue *mesme fut auteur. Il est vrai que les deux derniers Chapitres ne peuvent estre de lui, puisqu' il y est parlé de son extreme vieillesse & de sa mort, & mesme des anciens qui vecurent long-temps après lui. Mais ces circonstances peuvent avoir esté ajoûtées par des autres qui ont esté recus de l' Eglise. Cette Histoire est de* dix sept années *qui se sont écoulées* depuis la mort de Moise jusques *à* celle de Iosué.

(f) Du Pin in Dissertat. Præliminari ad Novam suam Biblioth. p. 22.

Il n'est pas certain, que le Livre de *Josué*, „ soit de celui, dont il porte le nom; car com- „ me remarque l' Auteur de l' *abregé de l' Ecriture*, „ attribué à *saint Athanase*, ce titre n'est pas mis à „ la tête de ce Livre, pour en designer l' Auteur, „ mais pour en faire connoitre le sujet; parce, „ qu' il traite des guerres, & des choses qui se sont, „ passées sous la conduitte de Iosué, comme on „ appelle les *Livres des Juges, des Rois, de Tobie, de* „ *Judith* les ouvrages qui traitent de la vie, &, „ des actions de ceux dont ils portent le nom. Ain- „ si quoi qu'on croie communément que ce livre, „ est de Iosué, & que cette opinion semble meme, „

 être

"être etablie sur les paroles du dernier chapitre, "où il est dit *que Josué écrivit toutes ces choses dans le "Livre de la Loi:* il faut toutefois avouër, qu'elle "n'est pas certaine; que *Theodoret* & quelques au-"tres anciens ne sont pas de cet avis, & qu'il y "a des raisons assez fortes, qui peuvent faire dou-"ter s'il en est l'Auteur.

(g) Nouvelles de la Republique des Lettres Decemb. 1686. p. 1453.

On accuse d'abord M. Du Pin *d'avoir refuté les* Spinosistes *par des raisons qu'il a lui meme refutées sans y penser, tantot en etablissant des regles pour le discernement des Ouvrages supposez, tantot en reconnoissant qu'il n'est point certain que le livre de Josué a été ecrit par Josué.*

(h) Pierre Yvon l'Impieté Convaincue II. Tr. Defense de l'Ecriture pag. 301. 302. 303.

Pour ce qui est du Livre de Iosué *il porte avec sujet son nom, parce qu'il rapporte toute sa conduite & son gouvernement jusqu'à sa mort; & parce qu'il est composé, au moins pour la plusspart, des monumens sacrez, qu'il avoit sur la fin de sa vie luy-même faits & écrits par l'Esprit de Dieu, touchant les choses qu'il avoit faites par son moyen. Et l'on n'a qu'à lire ce Livre sans préjuge pour en estre convaincu. Pour ce qui regarde ce qui n'a pas esté écrit par luy-même, il y a sujet de l'attribuer à* Samuël, *lequel aprés toutes les confusions qui avoient esté sous les Juges, s'appliqua à reformer & à instruire le peuple d'Israël, faisant fleurir la connoissance & le culte du Seigneur durant son gouvernement. Cela se confirme par les paroles du V. 10 du Chapitre 16. de Iosué, où estant parlé d'Ephraim & de Manassé, il y est dit, qu'ils ne chasserent point le Cananéen habitant en Guézer, mais il a habité en la montagne d'Ephraim jusqu'aujourd'huy, luy estant tributaire.*

Pag. 303. *Pour ce qui est des Livres qui portent le nom de* Samuël, *on n'a jamais prétendu qu'ils l'ayent eu pour cela entiérement pour auteur: Mais ils sont désignez de son nom, parce que sa Conduite & son gouvernement est décrit dans le prémier, & que ses Memoires y sont aussi manifestement entrez, ainsi qu'on le peut penser de celuy de* Iosué: *de sorte que l'un & l'autre peuvent estre bien regardez comme les auteurs d'une partie de ces Livres qui portent leur nom.*

(1470.) IOSUAPHUS Christodulus, vocari voluit *Ioannes* CANTACUZENUS, ex Imperatore Constantinopolitano Anno 1360. libera sua voluntate Monachus factus, sub eoque nomine scripsit *Historiam* luculentam *de Imperio Andronici Iunioris, & suo.* Postea prodiere sub ipsius nomine aliquoties, & tandem Parisiis ex Typographia Regia 1645. in folio, cum *Iacobi Pontani* Interpretatione, & notis *Iacobi Gretseri* Iesuitæ, sub nomine Ιωάννȣ τȣ̃ καντακȣζηνȣ̃ ἀποβασιλέως, ubi vide vitam ejus præfixam, & *Voss.* de Histor. Gr. l. 2. c. 29. p. 310. & addendis p. 544. *Zeiler.* de Historicis. part. 1. p. 24. & part. 3. p. 48. adde *Gesner.* p. 252 & 253. edit. Simler. ubi alia scripta quoque illius enumerat, in quibus illa contra Mahometem Alcorano juncta, lectu sunt omnino dignissima.

Consule etiam *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. XXXVI. §. XLI. Joannem Cantacuzenum sub Christodulo latere ex ipsius scripti aliquot locis probantem p. 622. (a) *Bibliothecam* item *Curiosam* 8. F. 3. *Bibliothecam Politicam* Contractam §. 29. (b) *Miræum* Biblioth. Eccles. pag. 259. (c) Ger. Jo. *Voss.* Artis Historicæ pag. m. 72. cap. XII.

(a) Hanckius de Scriptoribus Byzantinis Part. I. Cap. XXXVI. §. XLI. p. 622.

XLI Id, cum non suo, sed alieno Christoduli *nomine scripserit, Imperatorem* Johannem Cantacuzenum *autorem habere, ne dubites, locis aliquot demonstrabimus, in quibus ille suam personam evidenter prodit. De bello, cui* Joannes Cantacuzenus & Joannes Palæologus Imperatores *totum quinquennium impenderunt, lib. III, cap. 1:* Cæteri omnes, *inquit*, "si qui hujus belli historiam composuerunt, "aut neutiquam interfuerunt; quæque sibi multitudo popularis sive alii quidam jactarunt, persecuti sunt, nihilque rerum gestarum liquido "compertum habentes qualia auribus acceperant, talia, nullo ad veritatem respectu, posteris tradiderunt: aut si etiam sub utrovis Imperatorum militarunt, non utique consiliorum "participes, neque arcanorum conscii fuerunt. "Deinde nec omnibus coram adfuerunt, cum "continenter & diu, nempe totum quinquennium arma duraverint. Mihi vero ejusmodi "culpam aliquam nemo objecerit. Nam iis, qui "ea fecerunt, ego præsens, alia per meipsum "novi, alia ex ore ipsorum, à quibus acta sunt, "ad unguem didici.

(b) Bibliothec. Polit. Contracta §. 29.

Quibus à posteriori ævo addi debent Lipsio laudati Nicetas Choniates & Nicephorus Gregoras, *itemque* Cantacuzenus, *qui res à se gestas sub nomine* Christoduli *edidit (modestiæ causa nomen suum non inscripsit) ac* Theophylactus, Simocattus *uterque, expositione & argumento utilis Prudentiæ Civilis studiosis.*

(c) Miræus Biblioth. Scriptor. Eccles. pag. 259.

Joannes Cantacuzenus *ex Imperatore monachus anno millesimo trecentesimo sexagesimo factus, & pro* Johanne Josuaphus *dictus, sub nomine* Christoduli *libris quatuor condidit* historiam de Imperio Adronici Palæologi Junioris, & suo. *Hos libros* Jac. Pontanus *S. I. è Græco in Latinum vertit*;--

---

(1471.) JOVINIANUS Lexicon à CHALCIDIO compositum sibi vendicavit. Vide *Gesneri* Bibliothecam Universalem fol. 164. (a)

(a) Gesnerus Bibliothecæ Univers. fol. 164.

Chalcidius *Græcorum non erat ignarus, nec imperitus Grammaticus, attamen infans & absq; genio, dictionibus inprimis invigilabat, Lexiconque condiderat quod obitu ipsius superveniente* Iovinianus *ejus discipulus sibi vendicavit.* Raphaël Volaterranus.

(1472.

(1472.) IRENÆUS. *Cælius Secundus* CURIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 566. Adde *Colomej.* Melanges Historiques pag. 52.

(1473.) IRENÆUS, *Paulus: Pierre* NICOLE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 566. Adde *Mastrichtiana sequentia:*

Irenæus, Paulus.

Personatus, *scripsit* Causam Jansenianam. *est* Antonius ARNALDUS: Antoine Arnaud, *Doctor Sorbonicus. vid. auctorem* de l' Esprit de Mons. Arnaud. *part* 1. *pag.* 312. *junctim pag.* 332. *M.* Arnaud, caché sous Paul Irenée *& pag.* 333. *fin. iterum & passim ubi ejus genium monstrat, & refellit.*

(1474.) IRENÆI Philalethæ *Commentarius rerum sui temporis in Scotia gestarum*, Dantisci 1641. in 8. prodiit. Sub hac persona latere Ludovicum MOLINÆUM, *Jacobi Revii* in exam. Episc. Ved. pag. 14. testimonio probat *Scavenius* n. 77.

Idem ex Iacobi *Revii* Examine Episcopatus Vedeliani me docet post *Scavenium* D. *Thürmannus* in transmissa sua Symbola. Addit ex *Dallæo Symbola Tenzeliana*, ab eodem Molinæo (II) Irenæi *Philethæ* nomine præterea *Epistolam de Motibus Angliæ ad Renatum Desidæum* i. e. Andream *Rivetum*. Verum prodiisse duo hæc scripta, (& Commentarium, & Apologiam ad *Rivetum*) (Irenæi) non Philalethæ, sed PHILADELPHI nomine fidem facit Martinus *Kempius* Bibliotheca Anglorum Theolog. p. 527. (a) adde pag 373. 374. Idem ex *Grotio* docet *Symbola Flensburgo Molleriana*; (b) *Ludovico* (MOLINÆO) *Petrum* filium adjutorem constituens. Commentarium hunc Philalethæ etiam *Georgio* HORNIO tribui à Samuele *Andreæ* Disquisitionis Theolog. de limit. obseq. hum. ad Act. V. 29. p. 24. qui sibi ibidem addat varia hoc persvadere, indicat *Symbola Diecmanniana.* Epistolam de Mysterio Iniquitatis in Anglia *en Hating.* Biblioth. 447. *Margo* habet *Normannianus.* Baillet pag. 585. Catalogi des Aut. deguisez pro *Hornio* est, & *Eirenæum* nominat. Alium ejus nominis Chemicum non ignobilem laudat *Borrichius* Conspectus Chemicor. Illustr. §. 74.

(a) Martinus Kempius Biblioth. Anglorum Theolog. 527.

Præprimis videri merentur Ludovici Molinæi (*sub nomine* Irenæi Philadelphi) Commentarius rerum nuper in Scotia gestarum, *&* Apologia de motibus ibidem obortis circa Religionem, *ubi excutitur Libellus* Iosephi Halli, *qui asserit* Episcopatum esse juris divini.

(b) Symbola Flensburgo Molleriana.

IRENÆI PHILADELPHI de Motibus Scoticis in Anglia *Liber*, *editus primum in Anglia, deinde Genevæ*, Guilli. Laudi *Archiepiscopi in carcerem conjecti jugulum petit. Sunt item ejus Scriptores* Molinæus Pater & Filius, Petrus & Ludovicus, *nam hic Historias Anglicanas intexuit.* Renatus Verdasus, *cui dedicatus est is labor*, Andr. Rivetus. *Hæc ex* Grotii *Epistola ad G. J. Vossium Ao.* 1641. *scripta (num.* 564. *pag.* 812.) *deprompsi. Conferes ea cum Tuis p.* 214. *ubi ex* Scavenio *solum* Ludovicum *Autorem esse*, *&* Irenæi Philalethæ *nomine latere voluisse tradis.*

(1475.) IRENÆUS PHILALETHIUS Tractatuum, qui sub hoc nomine belgica lingua prodierunt, Verum Auctorem, *Evaldum* TEELINGIUM constituit Gisbertus *Voëtius* Biblioth. Studiosi Theologiæ lib. I. cap. XVII. pag. 198. & 211. (a) adde ejus *Asceticor.* seu Exercitior. Pietatis Cap. III. p. 60. (b) Utrobique scriptorum horum Pseudonymorum egregia Encomia occurrunt. Addit *Symbola Normanniana* hæc: *Irenæi Philalethii* Bedenckingen op den Staat des Geschils *over de Carthesianische Philosophie* Tot Roterdam 1656. 4to De *verstrickte Astronomus* Iacobus du Boys *tot antwort op den Gebolden Astronomus.* Lugd. 1656. 4. est Ioh. *de Ray*, indice mihi coram Kilonii D. *Samuele Reyher* Iuris U. D. P. P. Kiloniensi At *annotatio marginalis Diecmanniana* h. l. subjicit ista. Monet *Voet.* Bibliothec. stud. Theolog. l. 1. p. 198. quem eximium, addit, & pium politicum, in scripturis, si quisquam, potentissimum inprimis studiosis nostris commendo. Conf. ejusd. *Ascetica* p. 363. 364. & Disput. select. Tom. III. p. 72. 73. Adde serius allata *Mastrichtiana* (c) à n. 1. ad 8.

(a) Voetius Biblioth. studiosi Theologiæ Lib. 1. Cap. XVII. p. 198. & 211.

Ex Belgis, Udemanni, *Willhelmi* Teellingii *cum fratre* Evaldo Teellingio *autore tractatuum sub nomine* Irenæi Philalethii *editorum: quem eximium, & pium Politicum, in Scripturis, si quisquam, potentissimum, imprimis studiosis nostris commendo.* Pag. 211. *Concionum amplissimam segetem hic suppeditabunt tractatus omnes sub nomine* Irenæi Philaletii,---

(b) Gisb. Voet. Asceticor. seu Exercitior. pietatis c. III. p. 60.

Singulari dexteritate hanc artem ex ipsis mundanis & politicis eventis, spirituales & scripturarias meditationes extrahendi exercuit, & multos Theologos docere potuit vir omni invidia major, qui sub nomine Irenæi Philalethi *quam plurima opuscula lingua nostrate (Belgica) evulgavit.*

(c) Symbola Mastrichtiana à num. 1. ad 8.

1.

Irenæus Philaletius.

Sub hoc nomine Eivaldus Teeling *edidit præter Antertbres Belgice*, Sulamith, *ofte* Baniere des Vredes, *opgeworpen om Japhet te locken dat hy weder koome woonen in de Hutten Sems; dat is om d' afgeweekene Remonstranten weer te brengen tot de gemeenschap van de gereformeerde Kerk.* Amsterd. 1621.

2.

Sub eodem nomine, Een Henkende *Bode, Brengende quade tyding uyt Boëmen, met een geestelyk bertster king daer tegen, Amsterd.* 1624. 4.

3.

Sub eodem nomine, Vier & Wolken colomne *lichtende Nacht & Dach om het Israel Gods by eenige algemeene Regels nae een gesette ordre ende Maete &c.*

4.

Personatus, est idem Evvaldus Teeling. *Scripsit Belgice* Andere Klachte der Kerke *aen eenige voornemelyke Machten en overheden des Lands. Over den Grouwel tot Alkmaer uytgebront ende andere verwerringe van de kerkelyke Vreede*, 2. *druck, Amstel.* 1617. 4.

5.

Sub eodem nomine, derde Klachte *tweeden druck* 4. 1618.

6.

Sub eodem nomine: Vierde Klachte *Amst.* 1622. 4.

7.

Sub eodem nomine. Klachte van de beeste, ofte blykelyke teekenen des antichrist. *Die van de voorbyloopende man lichtelyk konnen gesien worden, Amsterd.* 1619. 4.

8.

Irenæus Philalethius.

En onder anderen Irenæus Philalethius, *dat is dien Wysen en seer Godsaligen Heer Meester* (*JCtus*) Evvout (*vel* Evvald) Teeling *in zyn leeven ontfanger generaal van Zeland, deesen spreek in synen Philometor aldus &c.* Simon Oomius *in syn dissert. de praxi Theol. p.* 314. *a.* & 386.

(1476) IRENÆI SED ALETHOPHILI *Duæ considerationes, vocum terminorum & phrasium quæ in doctrina* TRINITATIS *à Theologis usurpantur & qua ratione lis circa doctrinam de Trinitate mitigari possit ac debeat. A veritatis & pacis studiosis conscriptæ.* Dat me Solima per IRENÆUM SED ALETHOPHILUM anno J. Christi 1684. in 8. Lutherano cuidam Ministro Brandeburgico & *Joanni* PREUSSIO Sociniano tribuunt *Nouvelles de la Republique des Lettres* 1684. mens. Sept. p. 206. (a) *Sandius* in Bibl. Antitrin. p. 163. sub nomine Joh. *Preussii* nihil tale recenset. Ministrum Lutheranum Preussio Adjutorem jungit Bailletus in Indiculo des Auteurs deguisez p. 599.

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres 1684. mens. Sept. p. 206. a.

La premiere, *de ces deux considerations avoit eté deja imprimée. On l'attribue* a un Ministre Lutherien *du Pais de Brandenbourg. Elle est fort courte & contient quelques avis sur l'usage des termes* d'hypostase, d'essence *&c. Tout ce qu'on y dit est appuyé de plusieurs passages des Docteurs Anciens & Modernes. La* Seconde *Consideration est une espece de* Commentaire sur la premiere. *On la donne a Un certain* Joannes Preussius *Ministre des Sociniens refugiés en Prusse, depuis qu'on les a chassés de la Pologne. Il n'est pas necessaire d'en dire davantage.*

IRENÆUS v. *Eubulus.*

- - - *Philalethes.*

(1477) *Theodosius* IRENÆUS. Ejus nomine extat *Syllabus aliquot Synodorum & Colloquiorum, quæ auctoritate & mandato Cæsarum & Regum, super negotio Religionis, ad Controversias conciliandas indicta sunt. Doctorum item aliquot ac piorum virorum utriusq; religionis, tam Catholicæ Romanæ, quam Protestantium, libri & epistolæ, vel ex iis excerpta*; ex quibus videri potest, quam non sit difficilis controversiarum in religione conciliatio, si pugnandi vincendique animus absit, veritatis vero studium cum pacis studio conjungatur. in 4. Aureliæ. A *M DC XXVIII.* liber 4. plagularum, cum præfatione unius folii, cui subscriptum nomen THEODOSIUS IRENÆUS. Tituli paginæ adversæ Gallica hæc inscripta.

Le chemin de la paix est de Dieu, & la violence est du Diable. Les voeus & le travail de quelques grands Princes, & de plusieurs hommes sçavans, tant Catholiques que Protestans, pour la paix de l'Eglise, & la reunion des Chrestiens. Les preuues de la facilité d'un accord suiuent en bref ce Catalogue.

Quæ probationes tamen in meo exemplari non comparent. Omnia vero ad majorem dissimulationem auctoris & loci sunt comparata, qui revera est Argentoratum; uti constat ex viso mihi exemplari, cui manu propria hæc *auctor* adscripserat, Clariss. Viro, Dav. CLERICO mitto, cum officiosa salute, *Matthias* BERNEGGERUS, Argentorato. Ipse liber nil est, nisi indiculus, Titulos impressorum scriptorum, ad Irenicum Theologorum conciliandorum studium aliquid facientium. *Francisco* HOTTOMANNO tribui librum hunc *Grotio* Epistola ad Joach. Camerar. 27. Iulii 1628 notat *Symbola Normanniana.*

(1478) ERASMUS IRENICUS. Ejus nomine extat BIBLIOTHECA GALLO-SUECICA, sive *Syllabus Operum selectorum, quibus Gallorum Suecorumq; hac tempestate, belli proferendi, pacis evertendæ Studia publico exhibentur.* Accessit *Prologus: ad Concordiam Germanicam adhortatio.* Utopiæ apud Udonem Neminem, Vico ubique, ad insigne Veritatis, hoc anno, *in 4. paginis 53. capitibus titulos exhibens fictitios librorum Satyricam* in Gallos invectivam multam continentes, ante pacem Monasteriensem, post tractatus præliminares Hamburgenses infructuosos A 1641 compositos. De auctore scripti Fr. *Graverolius*, & ex eo *Iournal des Sçavans* 1685. d. 19. Martii p.m. 163 (a) refert, quod sit Isaacus WOLMAR, quodque ad Arestum Parlamenti typographus ad flagellum fuit condemnatus. Iesuitas tamen Moguntinos, aut alium aliquem ex hoc ordine incusat

cusat *Deckherr.* de Scriptis Adespotis p. 135. 136. Vide in *Anonymis* num. 1048. Isaacum *Volmar* nominat etiam *Bailletus*, Deguisemens des Auteurs p. 310. & in Catalogo p. 567.

(a) Iournal des Sçavans 1685. d. 19. Martii. p. 163.

En parlant de la punition des Usuriers & de ceux qui font des libelles diffamatoires, il découvre sur ce dernier point que l'Auteur du livre de Bibliotheca Gallo-Suecica *estoit* Isaac Wolmar, *& que celuy qui l'imprima fut condamné au foüet par arrest du Parlement de Paris.*

(1479) IRENICUS *Franciscus: Philippus André* OLDENBURGER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 567. Prodiit autem sub personato hoc nomine 1670. in 4to Collegium Iuris Publici Imperii Romano-Germanici in Burgholdensis discursus ad Instrumentum Pacis Cæsareo-Suecicum conscriptus, tribus Partibus distinctum, quarum prima continet paginas 296. Secunda 80. Tertia 223. adjectus in fine index foliorum X. Accedunt præterea (1) Mantissa paginarum 152. & (2) Indiculus Judiciorum de Burgholdensis scripto paginis constans 160. vide supra Burgholdensis.

IRENICUS v. *Philemerus.*

(1480) IRRESOLUTI Academici nomine, collectore Ioanne *Francisco Polello*, edidit *Carolus* PAPINUS, Iesuita Italus, *Flores sacræ Poeseos*, Romæ 1625. in 12. prouti notat *Alegambe* p. 69.

Et *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis Iesu p. 132. a. adde *Wittenium* Diario Biograph. an. 1648. ad d. 18. Julii, ubi præter hoc scriptum sub hac Acad. *Irresoluti* Persona edita memorantur.

(II) *Famiani Stradæ de* Bello *Belgico* Decadem I. Romæ apud Hermannum Scheus 1636. 24. Item

Hieremiæ Drexelii Considerationes de *Æternitate*, Romæ 1639.

Pietatem Victricem, & *Impietatem domitam* à *Carolo Magno*. Ibidem 1647. in 12. ex Gallico nostri Nicolai Caussini.

(1481) *Ottavio* d'ISA. Quæ sub hoc nomine prostant Comœdiæ: *La Fortunia*, aliæque patri ejus *Francisco* d'ISA adscribuntur à *Toppio* in Biblioth. Neapolitana p. 230. 231. (a)

(a) Toppius Biblioth. Neapolitana p. 230. 231.

Ottavio D'ISA, Capuano, hà dato alla luce con multa sua Fama:

La Flaminia Comedia. *In Neapoli per Camillo Castallo 1646. in 12.*

E tre altre, cioé.

La Fortunia *in Nap. appresso Maccarano 1628.*

La Gineura *in Viterbo appresso il Discepolo, 1630. in 12.*

Mal Maritata, *appresso Vitale 1616.*

Alvida *in Viterbo 1621.*

E dicono esser fatiche di Francesco d'Isa *Sacerdote suo fratello, morto in Roma, nell' Epitafio del quale, se mal non mi ricordo, si fa mentione di tutto questo.*

(1482) *Iohannis* ISAACI, Proselyti nomine quæ extat *Grammatica Hebræa*, Antvverp. 1564. in 4to, ab *Andrea* GENNEPIO elaborata, & *Isaaco dictata* a Dessel. Biblioth. Belg. 49. Indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit tamen illud parum verisimile videri. Unde nec mirum a *Thomasio* nil ea de re memorari.

ISAACIUS v. *Hesychius.*

ISAACUS v. *Casaubonus.*

ISAACUS v. *Chabanæus.*

ISICHIUS, ISICIUS v. *Hesychius.*

(1483) ISIDORUS *Fidelis*. Sub eo nomine *Mancipium suave & sibi sufficiens* delineatum à *Joanne* FRIDERICO, Marchione Brandenburgensi, tradit *Witten.* Diarii Biograph. Part. II. ad ann. 1686.

(1484) ISIDORO Hispalensi, quam male tribuatur *de Ecclesiasticis dogmatibus* liber v. *supra* in *Augustini* scriptis Pseudonymis. *De*

(II.) *Commentariis* verò eidem *in libros 4. Regum* malè tributis, & ad alium nescio quem, ISIDORUM pertinentibus vide *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. pag. 146. (a)

CORDUBENSEM nominat *Cave* Histor. literar. Script. Ecclesiast. pag. 221. 222. (b) & 306.

(III) *Chronicon* qvod an in Origines relatum an vero ex Originibus Chronicon hoc excerptum sit, dubitat *Vossius* de Historicis latinis lib. II. cap. XXV. Maximopere interpolatum & auctum à LUCA, EPISCOPO TUDENSI memorat *Miræus* Histor. Eccles. pag. 259. (c) & Sagittarius Introd. ad Histor. Ecclesiast. pag. 44. 45. (d) adde *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 276. *Mehlfürerum* Coron. pag. 204. *Mastricht.* Histor. Ecclesiast. p. 234. &.

(IV) *Norma Vivendi*, est CENTO ex libris *Soliloqviorum*, & de *Contemtu mundi* consutus, docente *Caveo* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 306.

(V.) *Sententiarum* sive de *Summo Bono libri tres*, excerpti sunt fere ex GREGORII *Papæ* Moralibus; *vide* Cave loc. cit. qvod & agnoscit *du Pin* Nouvelle Bibliotheqve Tom. VI. pag. (e) qvi nihilominus librum hunc valde commendat.

VI. *De Conflictu Vitiorum & Virtutum* liber & ISIDORO, & AUGUSTINO, & AMBROSIO, & LEONI falsò adscriptus, supra in *Augustino Ambrosio* AUTPERTO assertus est.

(VII.) *Epistola ad Massanum de Lapsu & Reparatione*

ratione Sacerdotis suppositа ISIDORO HIPALENSI, MERCATORI potius adscribenda videtur *du Pinio*, *Nouvelle Bibliotheqve* des Auteurs Ecclesiastiqves tom. VI. pag. 4. (f) adde *Act. Eruditor. Lipsiens.* Supplem. tom. II. sect. x. p. 475. (g) & Mastricht de Susceptoribus pag. 23.

(VIII.) *EpistolarumPontificalium* longe plurimarum *a Clemente ad Siricium* usq; collector genuinarum non modo sed supposititiarum ipsarum etiam Epistolarum, Auctor primo cum admonitione quidem, at statim cum suspicione corruptelæ docet auctor HistoriæOPerum eruditorum Gallus *Histoire des Ouvrages des Scavans* 1688. Decembris pag. 359. 360. (aa) At mox *Imposturæ convictus nequissimæ* a Davide *Blondello* notissimo libro docto æque ac magno, cui titulus: *Pseudo Isidorus & Turrianus* vapulantes, seu *editio & Censura nova Epistolarum omnium, quas piissimis Urbis Romæ* Præsulibus à B. *Clemente ad Siricium &c. nefando ausu infelici eventu*, ISIDORUS cognomento MERCATOR supposuit *Franciscus Turrianus* Iesuita adversus Magdeburgensium ἐλέγχυς, aculeato stylo defendere conatus est. Recensuit, notis illustravit, bono Ecclesiæ dicavit David *Blondellus* Catalaunensis, Genevæ, ex Typographia Petri Chovet M. DC.XXVIII. in quarto, paginis 680. & prolegomenis paginar. 119. de quibus adde duplicia excerpta *Varenii* (bb) summam rei breviter exhibentia & ulterius post Blondellum defendentia. Contra omnes attamen illas accusationes videatur nuperus defensor Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ioseph *Saenz de Aguirre*, Collectionis maximæ Conciliorum aliquot Tomis Romæ in folio editæ Apparatus parte prima, ubi novem dissertationibus integris Isidoriana hæc collatio illustratur prima vero inprimis ut genuina nec supposititia, nedum Mercatoris Isidori, qui nullus fuerit unquam, defenditur, uti videre est in *excerptis ex Actis Eruditorum Lipsiensibus* 1696. Martii p. 121. & seqq. Qvibus adde *Symbolam Mastrichtianam* (d)

(a) Raynaudus de malis & bonis libris pag. 146.

Isidoro Hispalensi *Episcopo, passim Supponuntur* commentarii in quatuor libros Regum, *quos vera Sententia est, conscriptos esse ab* Isidoro illo Seniore, *item in Hispania Episcopo, sive* Cordubensi, *sive* Pacensi, *nec desunt etiam qui* Cæsaraugustanum *statuant.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 221.

Isidorus, *gente (ut verisimile est) Hispanus, Episcopus Cordubensis, claruisse videtur anno 420. Obiisse dicitur anno 430. Scripsisse illum* Allegoriarum *sive Commentariorum in omnes* libros Regum *libros IV. &* Paulo Orosio Tarraconensi *dedicasse præter* Sigebertum Gemblacensem, & Trithemium *affirmat* Pseudo-Dexter *in Chronico ad ann. CCCCXXIII. Extant quidem* Allegoriæ *inter* Isidori Hispalensis *opera, quas nostri esse probabile est; eo quod ad* Orosiani, *istius σύγχρονον, scriptæ sint. Certe hujusmodi Commentarii Allegorici neque a* Bralione, *neque ab* Ildefonso *inter Isidori Hispalensis Opera recensentur.* Lucam *etiam Commentariis explicasse Isidorum prodit Pseudo-Dexter non uno in loco. Fuse agit de singulis Isidoris, Hispanicis Scriptoribus*, Fr. Bivarius, *notis ad Dextri Chronicon. Anno CCCXXIII.*

(c) Miræus Bibl. Eccl. p. 258.

Lucas Tudensis *in Hispania Episcopus — Gregorio IX. Pontifice sedente* Isidori Hispalensis Chronicon *locupletavit ac produxit ad suam ætatem, stilo magis gravi quam nitido. Id opus a plerisq;* Isidori *nomine per errorem citatur, cum sit ejus minima ex parte, multaq; sint addita & commutata, vix ut antiqua dignosci possint, nisi cum Germano Isidori Chronico conferantur. Idem* Lucas — *his verbis:* Nos vero ad Libros Chronicorum, a Doctore Hispaniarum Isidoro editos, manum mittimus; secundo libro — prosequendo, præcepto gloriosissimæ Hispaniarum Reginæ — Ipsa enim mihi Lucæ indigno diacono, ut hoc perficerem, imperavit.

(d) Sagittarius Introd. ad Histor. Eccl. p. 44. 45.

§. III. *Ex seculo VII.* Isidorus *ex stirpe Gothica Hispalensis Episcopus*, Severiano *Carthaginensis urbis præfecto, natus, frater* Leandri, *ante ipsum Hispalensis, & Fulgentii Carthaginensis Episcoporum, cujus habemus* chronicon ab mundi Primordiis *incipiens annoque Christi Iↄ CXXVI. in Svinthiliano Gothorum in Hispania Rege desinens. An hoc Chronicon e quinto libro Originum sit decerptum; an potius liber ille ex Chronicis in Origines sit relatus, disquirit* Vossius *de Historicis Latinis lib. II. cap. XXV. Emendavit* Isidorianum Chronicon, *ac Scholiis illustravit* Garsias de Loaisa- *Canonicus Toletanus-* Continuavit *illud ad annum* cIↄCCLXXV. *multis tamen additis, nec paucis immutatis*, Lucas *Episcopus* Tudensis. *Primus illud divulgavit* Andreas Schottus, *Tomo. IV. Hispaniæ illustratæ.*

(e) DuPin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. VI. p. 4.

Mais le plus considerable des Ouvrages de Morale de saint *Isidore*, est son *Recueil des sentences, tirées de Saint Gregoire*, divisé en trois livres. Le Prémier contient des pensées Chretiennes, sur la doctrine du *Symbole*; le second, sur les vertus; le troisiéme, touchant les *tentations* & les *remedes*, par lesquels on peut se guerir & se sanctifier.

(f) Ibidem p. 4. Nous avons peu de lettres *d'Isidore*; la premiere & la seconde ne contiennent rien de remarquable; la troisiéme à *Hellade* est touchant la Discipline. Il y montre qu' il faut dêposer un Prêtre tombé dans le peché de la chair, & le mettre en penitence, sans qu'il puisse esperer d'être rétabli. Il enseigne la même doctrine dans *son livre des Offices*, ce qui fait voir la fausseté d'une autre lettre qu' on lui attribue adressée à *Massaniès* dont l' Autheur veut expliquer le Canon du Concile d' Ancyre, touchant la deposition des Clercs tombez dans le peché de la chair, & prouver qu' il ne doit s' entendre que de ceux qui ne font pas penitence, pretendant que ceux qui la font, doivent être retablis. Cette doctrine est tellement con

ontraire à celle d' *Isidore*, que l'on ne peut pas outer que cette lettre ne soit la fiction de quelque imposteur, & peut-être du fameux *Isidore* ... *rcator*.

„Je porte le meme jugement de la quatrième lettre adressée à *Claude*, où la question de la *rocession* du *Saint Esprit* est agitée *contre les Grecs*; e la cinquiéme adressée à *Redemptus*, où l'on agi-la question du *pain azyme* & du *pain levé*, contre s memes; & de la derniere a *Eugene de Tolede*, ir l' *autorité du Pape*. Il est visible que ces let-es ont été faites dans le temps de la querelle es Grecs & des Latins, qui n'étoit pas encore mûë du vivant d' *Isidore de Seville*.

(g) Actor. Eruditor. Supplementor. II. Sect. X. p. 475.

Ejus Chronicon *contra* Harduini *objectiones in f. tomi V. ab Autore nostro vindicatum fuit. Ast ab-icat ei, qua ad* Massanum *de* lapsu & reparatione cerdotis *sub ejus nomine circumfertur, epistolam; in ea, contra quam in Epistola ad* Helladium *& o II* Officiorum *docuerat, post pœnitentiam ad ium suum iterum admitti jubeat clericum fornicatio-crimine pollutum. Idem Judicium fert de Epistola s quarta ad* Claudium, *in qua de Spiritu S. contra ecos agitatur quæstio: ut & de quinta ad* Redem-um, *de qua* Labbeum *jam dubitasse videmus, ac ima ad* Eugenium Toletanum, *in qua de Papæ mani autoritate agitur. Illas enim Epistolas omnes, controversias inter Græcos & Latinos notas, adeoque* st tempora Isidori *scriptas esse, manifestum stimat.*

(aa) Histoire des Ouvrages des Sca-ns Decemb. 1688. p. 359. & 360.

Isidore de Seville étoit un celebre Eveque d' spagne dans le 7. Siecle. Quelques-uns le ont passer pour un Orateur, eloquent & fe-ond; & d'autres ne luy donnent qu'une cer-aine eloquence qui n'avoit point esté cultivée ar le travail, & disent qu'il étoit plus Philoso-he par sa conduite austere, que par la science. e qui embarrasse les sçavans est de sçavoir, s'il st l' Auteur de la Collection des Epitres des Pa-es, &c. qui parut dans le 8. siecle sous le nom ' *Isidore*. La qualité de *Mercator* jointe dans ette Collection au nom d' Isidore, semble le istinguer de l' *Archeveque de Seville*. Cependant ette marque de distinction est ambigüe, parce ue l'on pretend qu'il faut lire *Peccator*, titre ue les Evêques se donnoient autrefois par une umilité feinte, ou veritable. Des que la Co-r de Rome eut decouvert ce tresor, que l'on ttribua d'abord à Isidore de Seville, pour don-er plus de credit à cette Collection, le Pape Nicolas I. l'appuya de son autorité apostolique, en voulut faire la regle du gouvernement de Eglise. Mais comme les sources où ce pre-endu Isidore avoit puisé toutes les pieces de sa Collection ne se trouvent point, on les exami-a de fort près, & *Baronius* luy même ne l' a point approuvée. Les Critiques y ont trouvé nille preuves de supposition; pour le moins usqu' au Pape *Sirice*; & *Blondel* l'un des plus do-tes a remarqué, que celuy qui les avoit fabri-quées, y avoit placé, avec un artifice trop, „ grossier, tout ce qui favorisoit les erreurs do-„ minantes, & sur tout le Siege Papal.„

(bb) Varenii Rationar. Theolog. de Script. Ecclesiastic. Secul. 1. Class. IV. Epist. Pontifical. p. 161. 162. §. 1. 2. 3.

Extant sub Isidori *vetustioris Autoris, velut Collectoris, nomine* Epistolæ Pontificales *longe plurimæ, quas piissimorum olim Urbis Romæ Præsulum, & magno numero Episcoporum Martyrum, à Clemente ad Siricium usq; nomine edidit Collector* Isidorus, *adversus Elenchos autem nostrorum,* Centuriatorum *inprimis* Magdeburgensium, *aculeato stylo 5. libris defendere, omnesq; illas genuinas illorum, quorum præ se ferunt nomen Pontificum, Epistolas probare conatus est Fr.* Turrianus, *quo tamen mitius de illis Epistolis sensit* Bellarminus, *ipsum autem Isidorum confutavit ex professo David* Blondellus *in libro insigni, sub titulo* Pseudo-Isidori & Turriani Vapulantium, *de quibus in præambulo hujus operis paucula commentati sumus.*

§. 2. *De ipso* Isidoro, *cujus* Collectoris, *nomine incedunt jam dudum illæ Epistolæ, dubium ingens, quis fuerit, & quando vixerit, sive inventas collegerit, sive sanctiores corruperit, sive sub sanctissimis olim Romæ nominibus finxerit tot ac tantas Epistolas? Dici maluit olim Isidorus* peccator, *quia* omnibus impiis se nequiorem, nulliusque sceleris, cujus se sordibus non inquinavisset, vitium sibi defuisse, *confessus est ipse, in orat. pro corrept. vit. etsi hodie cognominatur non* Peccator: *sed* Mercator, *quomodo & appellatur in Bibliotheca* Voëllii *&* Justelli *nuper edita.*

§. 3. *Urget* Possevinus *perantiquum esse hunc Isidorum, cujus* collectio protenditur à Canonibus Apostolorum usque ad Concilium Hispalense. 2. habeturque in 2. Codd. Vat. Biblioth. & uno Monasterii Dominic. & Mariæ supra Minervam, *cumq; concilio Hispalensi interfuerit, primasq; in eo partes tenuerit* Isidorus Hispalensis, *proinde in hunc Autorem vehementer à Pontificiis itur*---

Idem §. 1. & 11. pag. 149. 150.

Circumferuntur in tomis Conciliorum, inque præfatione Bibliothecæ juris Canonici veteris Gulicl. Voellii, *& Henr.* Justelli *celebrantur, velut Episcoporum Pontificum Romanorum inde à Clemente ad Siricium, & ultra hunc Epistolæ, sub* Isidori *velut Collectoris, nomine, ante multa jam secula publicatæ, de quarum autoritate, ipsisq; Autoribus (non quidem, an qui autores venditantur sanctiores & veri Episcopi fuerint? non, an illi ipsi autores primatum R. Pontificis magno conatu per decretales illas stabilire vel confirmare intenderint? quorum utrumq; facile affirmatur: sed) an illæ ipsæ vetustissimorum illorum, quorum nomina præferunt, & sub quorum venerabili nomine cum in jure Pontificio undiquaque citantur, tum à Pontificiorum primariis Dd. ubicunq; aliquid inde apparet emolumenti sibi domestici, contra nos allegantur, Pontificum genuinæ, & illius adeo, cujus ipsa nomina, vetustatis sint? inter nos & Pontificios controvertitur.* §. 2. *De* Collectore Isidoro, *deq; characteribus illarum tantis nominibus tantæq; vetustati suppositarum, tum in Apparatu ad seculum 1. tum in rationario Seculi 1. classe 4. p. 161. ad pag. 171. pluscula, & in illo argumento satisfactura jam præmisimus, & contra Jesuitas,* Turrianum, Possevinum, Mal-

Maldonatum, Gretzerum, *ceterosq; post* Gratianum, Lombardum, *de* Turrecremata, Cajetanum, Hosium, Latomum, Pighium, *de* Castro, Canum, Payva, Andradium, Lindanum, Sixt. Senensem, Campianum, Jansenium, *de* Valentia, Bellarminum, Stapletonum, Costerum, Svaresium, Binium, Mendozam, Voëllium, Justellum, *nec* Isidori Hispalensis *collectionem illam, nec ipsorum inscriptorum Pontificum Romanorum Epistolas illas, XI. generalibus argumentis, abunde remonstravimus, quin, ut nostra per adversariæ confessionem illustraretur veritas, ex ipsis Pontificiorum castris* H. Kalteisen, *Dominicanum, Nicolaum* Cusanum, Cassandrum, Erasmum, Concium, *August.* Tarraconensem *Episcopum, Edmundum* Richerium *Sorbonistam, Simonem* Vigorium *Regis Gall. Consiliarium testes citavimus, & prædominante alicubi veritate, contradictoriam assertionem exprimente*, Baronium *in hoc argumento cum Baronio*, Bellarminum *cum Bellarmino commisimus, indeque ad speciale examen V.* Clementinarum S. Clementi *I Romano Episcopo, Petri successori (etsi de hoc ingens in ipsa antiquitate bellum, conf. in rationar. Seculi 1. p. 178. & seq.) accommodatarum, descendimus, ac inscriptionis illarum & antiquitatis tantæ falsos titulos per argumenta omni exceptione majora, evicimus.*

(cc) Acta Eruditorum Mensis Martii Ao. 1696. p. 120. 121. 122.

Collectio maxima conciliorum omnium Hispaniæ & Novi Orbis, epistolarumque decretalium, nec non plurium monumentorum ad illa spectantium, cum notis & dissertationibus, quibus S. Canones, historia disciplinaque ecclesiastica & chronologia illustrantur. *Tomus I. Cura & studio* Josephi Saenz *de Aguirre S. R. E. Presb. Cardinalis.*

Quod cum præcipuam fere tomi hujus partem constituat, veniam lector dabit, si ei paulisper immoremur.

Abit Apparatus ille in tres partes, in quarum prima novem dissertationibus Præfatio Isidori in suam Canonum & Conciliorum Collectionem *illustratur. Cum vero Collectio illa a pluribus eruditis insigni illi deceptori* Isidoro Mercatori *hodie tribuatur;* Hispalensi *Isidoro argumentis, ut ait,* ἀναντιῤῥήτοις *eam vindicaturus Autor noster, neminem inter Isidoros, sive Græcos sive Latinos, de quibus erudite disserit, extitisse, cui Mercatori dicto Collectio hæc tribui possit, probare nititur. Quod enim Isidorum*, Setubensem *sub finem Seculi IIX. Episcopum*, Mercatorem *cognominat* Chronicon Juliani, *nullius ponderis est: nullam enim esse illius Chronici auctoritatem, post alios viros doctos aliquot argumentis denuo evincit.* Isidorum *itaq;* Hispalensem *autorem illius Collectionis esse concludit, non quidem totius, sed ad Concilium usque Hispalense; quemadmodum eum nec Epistolarum omnium collectorem esse certum sit, siquidem illas, quæ a Gregorii successoribus sunt, alium addidisse oporteat; Imo nec Præfationem totam ab eo esse, ex §. illius 18. pateat.*

(dd) Symbola Mastrichtiana.
Isidorus Hispalensis

Seculo VII. adest Isidorus Hispalensis *Episcopus, Vir Eruditus & multis Scriptis clarus, qui in comment. in Genesin (si modo est illius & non* Hildephonsi Episcopi Toletani, *qui tamen & ipse eadem floruit ætate) cap. 17. &c. Sam.* Andreæ *in disput. de salut. Animi thes. XXVIII.*

(1485.) ISIDORUS MERCATOR Collectionum Epistolarum Decretalium Auctor creditus, quomodo ab Eminentissimo Cardinali d' *Agvirre* absolutus sit ab impostura, nonnisi præcedenti numero dictum est. Ejus nomine abusum fuisse ISIDORUM quendam HISPANUM, Conjectura est *Blondelli* apud *Caveum* Hist. Litter. Scriptor. Ecclesiastic. p. 369. 370. qui compilationem hanc factam credi vel à RICULPHO Præsule Moguntino, vel potius BENEDICTO LEVITA, ibidem innuit. (a) Vide etiam Gerhardum von *Mastricht* de Susceptoribus pag. 23.

(a) Cave Histor. Liter. Scriptor. Ecc pag. 369. 370.

Antiquo juri, quod per septingentos & amplius annos valuerat, successit jus novum ex supposititiis sanctissimorum Romanæ urbis Episcoporum Epistolis, ab impudentissimo illo nebulone Pseudo Isidoro *prolatis compactum, & ex novellis eorum constitutionibus, qui post Caroli tempora sedem Apostolicam occuparunt. Introductum igitur fuit ævo* Caroli Magni *favorabili videlicet, si unquam alias tempore, ob magnam confusionem, quæ in politiam Ecclesiasticam invecta erat ex stupenda & miserabili Episcoporum, reliquorumque Clericorum inscitia, & vetustorum Canonum ignorantia. In hac igitur rerum perturbatione, emersere famosæ illæ ac n[...]biles Epistolæ, quæ priscis Pontificibus Romanis tribuuntur. Perculerunt illæ omnium animos sua nova antiquitate, & quia Sanctissimorum Episcoporum nomina præferebant: Hinc suborta in animis hominum religio, [...] non esse dubitare de jure, quod in his sacris Antiquitatis monumentis continebatur &c.*

Pag. 370. *Unde conjicit Cl.* Blondellus *Epistolarum hanc congeriem* Benedicto *potius* Levitæ *tribuendam esse, qui cum anno circiter 850. tres posteriores* Capitularium *libros adjecerit, Epistolas hasce in frustula sectas, capitularibus suis inseruit. Vero forsan proprius videtur, Epistolas à* Riculpho *vel confictas fuisse, vel collectas, & in hanc, quam nunc habemus, farraginem redactas; & cum Curiæ Pontificiæ fuerit assertor strenuus, eo consilio opus videtur aggressus, ut [...] fucatis primævæ antiquitatis testimoniis Romanæ sedis auctoritatem speciosius propugnaret. Quod* Isidori Mercatoris *nomen sibi sumserit impostor, an proferenda sit D.* Blondelli *conjectura, ingeniosa utique, satis solida, nempe fuisse Isidorum quendam gente* Hispanum, *Eulogii Cordubensis fratrem, qui ob motus civiles patriæ exul hoc ipso tempore Moguntiaci habitaverit, ubi mercaturam strenue exercuit; hujus, ut videtur, nomine abusus est* Epistolaris Impostor, *scilicet crederent imperiti Epistolas de Hispaniis fuisse allatas à Mercatore nostro, qui pietatis causa profugus pretiosissimum hunc thesaurum barbaricæ libidini subductum, secum in Germaniam attulerit. Quicquid sit mirari licet, cur ultra* Deus-dedit *Pontificis tempora, seu annum DCXIV. Epistolas suas non produxerit compilator, quod duplici de causa mihi factum videtur primo, ut speciosius collectæ crederentur ab* Isidoro Hispalensi, *qui obiit anno 636. Secundo, ne si sua pr[...]*

ropius tempora pertingeret, impostura larva facilius detraheretur. Denique notandum, integram Isidori collectionem præter Epistolas Pontificias, ordinem celebrandi Concilii, Apostolicorum Canonum versionem, & plurimarum synodorum tum Græcarum, tum Latinarum Decreta continere, quæ in omnibus repe- riuntur.

(1486) *Richard* de l'ISLE. Sub hoc nomine edidit *Richardus* SIMON Apologiam contra *Veilium*, ut apparet ex *Actis Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 102. (a) & *Bailleti* indiculo des Auteurs deguisez. p. 567.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium Mensis Februarii 1686. p. 102.
Eam Veilii *Epistolam excipit* Apologia — — — — *à R. de l'* Isle, (*num personatus homo sit, inquirant alii quorum interest*) *Ecclesiæ Gallicanæ Presbytero scripta.*

(1487) *Le Sieur* de l'ISLE, judicio *Colomesii* in Gallia Orientali p. 154. (a) est *Carolus* SORELLUS, de quo tamen dubitat *Bailletus* in indiculo Auctorum Personatorum, substituens N. de l'Isle MARIVAULT, quanquam ex propria sius sententia æque dubium p. 567.

(a) Colomesius in Gallia Orientali pag. 154.
Curiositez inovies, *à Paris 1629. 8. refutées par un nommé de l'Isle (qui est* Sorel) *l' an. 1636. dans son* Traité des Talismans. *Hic liber Sorbonæ Parisiensis censura notatus est, de quo lege* Rivetum *in Catalogum pag. 32. 1637. &* Voetium *in Disputationibus Selectis part. prima p. 221. & 711. Ipsius* GaffarelliRe- fractatio *habetur*, p. 305. Operis *Gallici* Insulani, *scilicet* Sorelli.

(1488) ISOCRATI, Platonis atque Socratis Auditori, *Orationem ad Demonicum*, frustra adjudicatam, & ad alium ei cognominem relatam, docet *Colomesius* Cimel. litterar. cap. 6. add. p. 18.
Vide vitam Demosthenis ex *Schotti* Paralipomenis, quæ Operibus ejus præfixa est c. VIII.

(1489) ITENEV, ICHANOM ITNEGLUF. Sub simplici hac nominis sui inversione editam esse a FULGENTIO, MONACHO VENETO, ex ordine Servitarum, Epistolam Memoriam, de Mari Venetorum ad Laurent. Monachum Romanum, docente *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 184. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 567.

(1490) JUDÆ APOSTOLI *Epistola Catholica* quomodo a *Grotio* ALII JUDÆ EPISCOPO HIEROSOLYMITANO tributa sit, docent *Cave* Histor. liter. Srriptor. Ecclesiast. p. 8. a. *l'Histoire des Ouvrages des sçavans* Septemb. 1690. pag. Judæ Apostolo tamen restituunt *Miræus* Biblioth. Ecclesf. p. 4. *Du Pin* dissertat. Præliminar. ad Novam suam Biblioth. Ecclesf. pag. 69. Ita autem Historia Operum Eruditorum, p. 42. allegata: Dans ses Prolegomenes Mr. „Schenck, s'exerce à rechercher, qui estoit *S.* „*Jude* à qui cette Epitre est attribuée. Les Anci„ens ont douté qu' elle fust de *S. Jude Apostre*: & „*Calvin* ne contestoit presque point qu' elle ne „fust d'un autre qui portoit le meme nom. *Gro*„*tius* est le premier qui ait avancé que *c'est un Ju*„*de Eveque de Jerusalem* du temps de l'Empereur „Adrien. Ses raisons estoient que l'Auteur ne „prend point la qualité d'Apotre. Le vieux In„terprete *Syrien* le qualifie *de Jude Eveque.* Elle ne „fut point traduite avec les autres Epitres Cano„niques nî reçue par toutes les Eglises dans les „premiers siecles, ni citée par les anciens Peres. „Ces conjectures rassemblées formoient les „doutes de *Grotius.*

(1491) JULIÆ ACADEMIÆ *Pietas Programmate Publico* Prorectoris & Senatus Academici adversus improbas & iniquas calumnias, cum aliorum quorundam tum D. *Ægidii Strauchii* asserta Helmst. 1668. in 4to 6. plagg. Auctor Scripti hujus est *Hermannus* CONRINGIUS, inter cujus scripta recensetur hoc Programma *in Catalogo*, qui Epistolis ejus in edit. Helmst. 1694. præfixus est pag. secunda. Germanice Programma hoc versum esse a viro Celeberrimo, domino Christophoro SCHRADERO, innuit *Symbola Flensburgo Molleriana.*

JULIA ACADEMIA v. *Helmstadiensis.*

(1491. *a*) JULIANUS quomodo sit PELAGIUS docuit *Symbola Mastrichtiana* ex *Usserii* Histor. Pelag. p. 5.

JULIANUS v. *Archyntas.*
- - *Hosbejus.*
- - *Magenhorst.*

(1492) JULIANUS LUCAS, cujus nomine citatur a *Floriano à Campo Historia rerum Hispanicarum*, idem censetur *à Sandio* in Notis ad Vossium p. 276. esse cum JULIANO ARCHIPRESBYTERO S. JUSTI TOLETANI.

(1493.) JULIANUS PELAGIANUS. Ei adscribitur liber *Altercationis ab Honorio* Augustodunensi cap. 45. in Miræi Auctario pag. 119. qvem AUGUSTINO adscribere mavult *Vossius* Histor. Pelag. 26. (a) indicante *Symbola Normanniana.* vide *Cave.* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 220.

(a) Symbola Normanniana.
Iuliano Pelagiano, *quod* Gennadius, & *ex eo* Honorius Augustodunensis *librum* Altercationis *tribuunt, & quidem ut opus ab octo ejus libris distinctum; in hoc falli utrumque, tam exploratum est nobis, quam si* ἀμφικτυωνικὸν συνέδριον *hoc decidisset. Nec enim* Juliani *sed* Augustini *Proloquium est; nec posteriores in dicendo partes Juliano imponuntur, sed Augusti-*

no, qui verba adversarii ex octo ejus libris promit & refellit &c. Voss. *Hist. Pelag. 26.*

(1494.) JULIANUS, TOLETANUS Archiepiscopus. Qvi ejus nomine prodierunt Colon. 1618. Ἀντικειμένων f Contrariorum in speciem locorum utriusque testamenti libri II. ab aliis RICHARDO CLUNIACENSI, à nonnullis SALVIANO MASSILIENSI tribuuntur. BERTHARIO autem Abbati Cassinensi vindicantur à *Johanne Baptista Maro* apud Caveum Historia literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 329. & pag. 385. (a) Consentientem ei *Colomesium* in anonymis n. 634. ad lit. E. exscripsimus, qvem cum aliis ibidem allegatis vide. Adde *Du Pin* Bibliotheqve des Auteurs Eccles. Tom. VI. pag 39. Qvam male hic scriptor cum Juliano Pomerio confundatur, docebimus *infra in Pomerio.*

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 385

Ex omnibus ejus scriptis superest Opus primo loco memorandum, viz. Ἀντικειμένων *sive* Contrariorum in speciem locorum utriusque Testamenti *Libri II. qui sub* Juliani Toletani *nomine in Bibliothecis Patrum habentur, & anonymi prodierunt. Basil. 1530. Colon. 1533 8vo. à nonnullis etiam* Richardo Cluniacensi, *ab aliis* Salviano Massiliensi *adscripti. Verum id rectius* Berthario nostro vindicat Joannes Baptista Marus, *tum* Leonis Ostiensis, *qui tale opus scripsisse* Bertharium *prodit, authoritate subnixus, tum fide Codicis M S. pervetusti Longobardicis literis scripti in Bibliothecâ* Aniciana, *qui* Bertharii *nomen prætulit.*

(1495.) JULIEN, *le sieur de saint: Godefroy* HERMANT. Baillet liste des Auteurs Degvisez pag. 567.

JULIUS CLARIANUS v. *Hilario*

(1496.) HENRICUS JULIUS *Altenburgensis*, cujus extat *Aristarchus*, seu Censura in Novitium quendam Hippocratis Exagitatorem, Hamburgi Anno 1648 in 4to. edita, & D. Georg. Frid. *Laurentii* Exercitationibus in Hippocratis Aphorismos minus veris opposita, me judice non est alius, qvam Acerrimus ille Laurentii Adversarius *Bernh.* LANGWEDELIUS, Civitatis patriæ Hamburgensis Medicus. Hæc Symbola *Molleriana Hamburgensis.*

IULIUS v. à *Monte.*

(1497.) JULIUS ORATOR, Auctor *Cosmographiæ*, idem censetur Nicolao *Fabro* qui JULIUS HONORIUS *Scholasticus* apud Mabillon. Tom. II. Analect. p. 693. (a)

(a) Mabillon. T. II. Angl p. 693.

Hadrianus Valesius *existimat Honorium Scholasticum Jordanis* Ravennatis *Episcopi æqvalem & amicum eum omnino esse, qvem* Cassiodorus *in cap 25 de* divinis *Lectionibus* Julium, *Oratorem Cosmographiæ auctorem vocat; Nicolaus* Faber, *Ludovici XIII. felicis memoriæ præceptor,* Julium Honorium *ap. Valesium in præfatione ad Notitiam Galliarum pag. IV Jordanes vero &c.*

(1498.) JULIO Papæ Romano, liber de *Incarnatione*, ab APOLLINARI *Hæretico* c[onscri]ptus, olim suppositus fuit, teste *Eulog* orat. 3. apud *Photium* Cod. 230.

II. *Epistola ad Prosdocimum* seu *Docium*, Julio supposita, Auctorem habet Timotheum *Apollinaris discipulum*, vide *Miræum* Biblioth. Eccles. pag. 44.(a) & Caveum Histor. liter. Scriptor Ecclesiast. pag. 110. & admonitionem (b Diec[k]mannianam, nec non *Symbolam Mastrichtianam* (c

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 44.

Epistolam ad Dionysium, *qvam* Julio Pap[æ] *adscribebant Acephali,* Julii *Papæ reverà fuisse credid[it] Gennadius:* Subdititiam *Facundus* — — *& Eu[]logius Alexandrinus* — *qui & epistolæ verba recita[t] qvibus abutebantur Eutychiani,* non Julii, se[d] Apo[l]linaris *Hæretici fuisse docet* — *Qvin & alteram item* ad Prosdocimum seu Docium *epistolam* — *nec ipsam Julii fuisse vult Leontius, sed* Timothei, *d[i]scipuli Apollinaris. Sed hanc sine controversia Julio a[b] qvoque asserunt.*

(b) Nota Marginalis Diecman[]niana: Eulogius *apud* Photium *l. c. pag. 84 ad objectum locum ex Julii Roman. Epistola [ad] Dionysium respondet equidem illum* ἀναμφίβο[λον] οὐκ ἔχειν τὸ γνήσιον, sinceritatem ejus non es[se] indubitatam *pag. 852. repetit: Sed* Apollinare[m] *hanc Epistolam Julio supposuisse non dicit & ut m[a]xime diceret ea tamen à libro* de incarnatione *diversa est. Percurri Excerpta omnium Orati[o]num, & maxime tertiæ Eulogii, apud Photium c. sed fateor me assertum illud de Apollinaris hæ[re]tici libro de Incarn.* Iulio Papæ *supposito reper[i]re non potuisse. Citantur pag. 845. ed. Græcol. Rothom. Anno 1653. fol. Julii Papæ verba in Syn[o]do lecta, ibidem Gregorio Thaumaturgo aliq[ua] subjici dicitur, quod Apollinarii sit: pag. 849. q[uæ]que ex Apollinarii libro de incarn. quædam recita[n]tur; Ast quod hic Julio Papæ adscriptus sit, non [o]fendi. Istud tamen alius scriptor* Leontius *sectis, Act. in 8. & de hoc libro & Epistolis Apo[lli]naris non Julio Papæ modo, sed & Gregorio Th[au]maturgo & Athanasio suppositis refert. Ve[rum] plura sunt, quam ut hic adscribi queant. Ex[hi]bet illa* Gretserus *l. 2. de jure & more prob[.] libr. malos C. 5. p. 277.*

(c) Symbola Mastrichtiana.
Julius, Papa.

De Epistola ad eum ab Orientalibus Scripta [a] Peccatore Mercatore *ei afficta, seu Pseudo-Isi[doro] præter alias Criticos Scriptorum Ecclesiast.* Bell. [Ba]ron Cocum, Rivetum, du Pin, Nat. Alexa[n] Gerh. *&c. vid. Clariss* Blondellum *in Pseudo-Isi[do]ro & Turriano vapulant. ad has & alias spurias Pri[sco]rum Episcoporum Romanorum Epistolas decretal. Gerh. von* Mastricht *in histor. juris Ecclesiastici à n[.] 220. ad 233. seu pag. 232. usque ad pag. 268.*

(14[99.)]

(1499) JULIUS III. Papa gentilitio nomine dictus fuit *Johannes* MARIA DE MONTE. *Hyde* loc. Citato. citatur autem ab eo: *Al Re d'Inghilterra, Edoardo Sesto, Deportamenti* Di Giulio III. 1550. 4to.

IUNGERMANNUS v. *Hyginus.*

(1500) JUNILIO, Episcopo Africano, tributa *Commentaria in Geneseos prima capita*, BEDÆ Venerabilis docent esse *Bellarm.* de Script. Eccl. ad A. C. 545. p. m. 167. *Cocus* Censur. p. 393. *Sixtus Senensis* Bibl. Sanct. l. 4. 340. (a) *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. (b) *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 28. p. 491. *Gerhard.* patrolog. p. 499. *Olearius* p. 280. & alii hisce laudati plures.

Hottingeri de scriptis suppositititiis p. 90. addit *Margo Normanni.*

Adde *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 208. (c) & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 292. a.

(a) Sixt. Senens. *Bibl. SS. L. IV. p. 340.*

Hortante Primasio Afro Episcopo Uticensi, collegit ad utilitatem simplicium explanationes in Genesin: pro quibus typographorum fraus supposuit nobis exiguum commentarium, incipientem, de principio libri Geneseos. Atqui fragmenta ex Moralibus Gregorii, huic opusculo immista, arguunt, illud esse Junilii, qui Gregorii tempora præcessit annis ferme ducentis. Arbitror Autorem operis esse Bedam, in cujus vetustissimis Voluminibus id invenitur & sub cujus titulo centones ex eodem opere decisi in glossa quam vocant ordinariam leguntur.

(b) Raynaudus de libris malis & bonis p. 147.

Junilio Africano perperam suppositus est liber in Hexaëmeron, qui indubie est venerabilis Bedæ, ut recte vidit Benedictus Pererius lib. I. in Genes. ad cap. I. v. 1. num. 49. Non esse sane Junilii, liquet, quia in eo libro allegatur S. Gregorius, qui fuit Junilio posterior.

(c) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 208.

Junilius, Africanus Episcopus, ad Primasium Episcopum Africanum scripsit libros duos de partibus divinæ legis: qui tomo 6. Bibliothecæ Patrum, editionis Coloniensis, exstant. Floruit sub annum quinquagentesimum quadragesimum quintum. Falso autem adscribuntur Junilio commentaria in prima capita Genesios quæ sunt Bedæ, atq; inter ejus opera quoque exstant.

(1501) *Franciscus* JUNIPERUS d'ANCONA, cujus nomine extat *Consultatio contra Jesuitas*, occultat *Casparem* SCIOPPIUM, vide Magnif. D. Joa. Friderici *Mayeri* dissertat. lit C. in fine & *les Nouvelles des Lettres* Juillet 1684. pag. 391. (a) *Deckherrum* de scriptis Adespotis p. 95. nec non *Symbolam Mastrichtianam* sub (b) Et in collectaneis meis invenio, nescio unde acceptum & descriptum, hoc *fragmentum*, qvod ne pereat hic subsigno. *Caroli Molinæi* Franciæ & Germaniæ,, Cti & in supremo Parisiorum Senatu antiquis,, Advocati Consilium super commodis & incom,, modis novæ sectæ s. factitiæ religionis Jesui-,, tarum.

Accessit fragmentum Epistolæ *pii cujus-,, dam Episcopi* qvo Pseudo Jesuitæ Caroli & ejus con-,, gerronum maledicta repellit, Hanno Viæ apud,, Thomam Vilerianum 1604. & in Bibliothecæ,, Pontificiæ Tomo in Bibliotheca Joh. Adami,, *Schertzeri* Theologi apud Lipsienses primarii,, Lipsiæ 1677. in 4. inter tractatus IX. loco IV. cum,, subscriptione P. T. E. C. exhibitum & in syllabo,, nominis *Ponti Tyardæi Episcopi Catalonienfis* inter-,, pretetione addita assertum legitur à pag. 46. ad,, 100. usque. Et ibidem num. VI. *Fr. Juniperi,, de Ancona* Consultatio contra Jesuitas in Syllabo,, detegitur hisce verbis additis: *creditur auctor es-,, se* Gaspar Scioppius. Memoratur enim in Ca-,, talogo MSStorum librorum, qvos paratos ha-,, bebat, qui ab ipsomet *αὐτοχειρὶ* consignatus,, amico fideli sub fide secreti quondam commu-,, nicabatur: legitur pag. 119. titulo Minoritæ ea,, consultatio de caussis & modis religiosis disci-,, plinæ in Societate Jesu instaurandæ ex Italico,, Latine — anni 1634. usque ad pag. 200. v.,, supra Ancona.

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres 1684. p. 391.

La Consultation de Scioppius (*de guise sous le nom de* Franciscus Iuniperus de Ancona) *contre les Jesuites. 7.*

(b) Symbola Mastrichtiana.
Fr. Iuniperi de Ancona.

Consultationis Contra Jesuitas, sub hoc nomine creditur verus auctor esse Gaspar Scioppius, *Memorator enim in Catalogo Mst. librorum quos parratos habebat, qui ab ipsomet αὐτοχειρὶ concinnatis, amico fideli sub fide secreti quondam communicabatur; sunt verba* Adam. Schertzeri in syllabo auctorum, præmisso tomo Bibliothecæ Pontificiæ.

IUNIUS v. *Brutus.*

Franciscus IUNIUS v. *du Jon.*

(1502) *Melchior* JUNIUS. Hujus de *Conscribendis Epistolis* librum vel à *Sturmio* ipso confectum, vel saltem ab eo non spernenda adminicula ad eum collata suspicatur *Keckermannus* Systém. Rhetor. Special. lib. I. p. 1241.

(1503) IVO vel YVO *Carnutensis.* Ejus (I) *Summa Collectionum Canonum & Conciliorum duabus partibus distincta*, quarum *prior* decretorum nomine venit, posterior autem *Pannomiæ* sive Panormiæ in dubium ab Auctoribus vocatur an Ivonis opus sit. Panormiam pro genuino Ivonis opere agnoscit *Struvchius* Amœnit. Juris Canon. Eclog. I. cap. VI. pag. 12. (a) decreta ad HUGONEM Catalanum referens. Contra, *decreta Ivoni*, Panomiam HUGONI adjudicat *Gerhard von Mastricht* Histor. Juris p. 306. 310. (b) num. 266. 267. 268. 269. Quam sententiam tamen mutat in notis *ad Baluzii* Præfationem ad *Anton. Augustin.* de Emendatione Gratiani p. 638. victus rationibus *Baluzii*, qui Panormiam *Ivoni* vendicat. p. 637. 638. 639. (c) vide *Cavei* Histor. liter.

liter. Script. Ecclesiast. p. 437. qui Decretorum libros ex BURCHARDI collectione maximam partem esse desumptos censet.

II. Sub *Ivonis Carnotensis* nomine editam fuisse Partem Chronici HUGONIS FLORIACENSIS, memorat *Sagittarius* Introduct. ad Histor. Ecclesiast. pagina 57. 58. (d) adde Cavei Chartoph. Ecclesiast. pag. 212. & *Symbolam Mastrichtianam* (e)

(a) Strauchius Amœnitatum juris Canonici Eclog. I. c. VI p. 12.

Sequitur compilatio Ivonis Carnotensis Episcopi, *quam ad Ecclesiæ Gallicanæ usum circa annum MC publicavit, qui duas fecit collectiones Canonum & Conciliorum, additis etiam legibus civilibus quibusdam, quarum altera* Panormia *dicitur, seu ut quidam volunt,* Pannomia, *quod omnes complectatur leges.* A. Possevinus *appar. Sacr. Tom. 2. Altera* Decretum *inscribitur, quam posteriorem quidam* Hugoni Catalano *tribuunt,* Ivonis *Epitomatori P.* Gregor. *partit. l. c. n. 3.*

(b) Gerhard. von Mastricht Histor. Juris. p. 306. 310.

Alterum opus ejus nomen referens, est Pannomia, *vel* Panormia, *utroq; enim modo legitur. Posteriori Appellatione utitur plerumq;* Anton. Augustinus *passim in* emendat. Gratiani. *Alii melius* Pannomiam *vocant, ut tota compositio sit Græca à πᾶν & νόμ⊙ς; quia omnis generis leges complectitur, quæ in Panormia est partim Latina; quod tamen non est novum. Hoc opus Ivonis non esse, recte* Bellarminus, *de Script. Eccles. in Ivone & Gratiano, censet; &c*

Pag. 310. *Auctorem Panomiæ* Pancirollus, *de claris Legum Interpret. lib. 3. cap. 1. pag. 403. facit* Ugonem Catalaunum, *non diu post editum opus à Ivone, illud contrahentem. Sed ex quo auctore id habeat non addit.*

(c) Gerhard von Mastricht in Notis ad Baluzii præfationem in Anton. Augustin. de Emendatione Gratiani. p. 637. 638. 639.

„Extant duæ canonum ac decretorum collectiones antiquæ huic auctori tributæ, quarum „una *Decretum Ivonis* vulgo vocatur, altera *Panormia*, utraque eandem habens præfationem. „Quo factum est ut viri docti putaverint Panormiam non esse Ivonis opus, sed *Hugonis* cujusdam *Catalanensis* aut alterius incerti scriptoris, qui Decretum in compendium redegerit, „fundum suæ illius opinionis accipientes ex *Vincentio* Bellovacensi, qui libro XXV. Speculi Historialis cap. LXXXIV. testatur Hugonem illum ex eodem Volumine abbreviato libellum „portatilem composuisse qui *Summa Decretorum Ivonis* appellatur. Sed opus illud diversum „fuisse à Pannormia vel hæc res indicio est quod „Summa Decretorum Ivonis inscriptum fuerit, „cum Pannormia in vetustissimo codice MS. „sancti Victoris Parisiensis, in duobus etiam antiquis codicibus MSS. monasterii Sancti Albini „Andegavensis, denique in omnibus editionibus, *Panormia* semper vocetur, nunquam „*Summa Decretorum* &c. Id quoque retuli in *histor. juris Ecclesiast. num.* 269. & in addend. ad „pag. 311. Sed rationes Clarissimi *Baluzii* hic allatæ, me movent, ut in ejus sententiam transeam: Hugonem non esse Pannormiæ, Auctorem, sed alterius Summæ Decretorum „Ivonis. Ipsum vero *Ivonem* scripsisse Pannormiam. Sed an primum Panormiam, ut vult, clariss. *Baluzius* in §. sequenti scripserit, postea „Decretum, incertum esse puto, & magis inclinat animus, primo editum esse decretum, postea Panormiam. Quia æmulatio operis *Burchardi* Ivonem videtur accendisse, ut suppleret, quæ ei censebat deesse. Vid. *Histor. meam juris Ecclesiast. num. 266.* Postea cum videret, „opus excrevisse, ab eoque multos abhorrere, „epitomen dedit in Panormia. Hæc opinio videtur firmari conjectura, quod *Sigebertus* meminerit decreti, non vero Panormiæ, utpote quæ forte ante mortem Sigeberti edita non „fuit. Vid. iterum *Histor. jur. Ecclesiast. num.* 265. „pag. 308. in fin. Sed non sunt hæc tanti ut pluribus urgeantur. „

Pag. 639. Ego in ea sum sententia ut, „omnino putem Ivonem primo scripsisse Pannormiam, & præfationem eodem tempore „confecisse quæ postea magno decretorum Voluminì præfixa est. „

(d) Sagittarius Introduct. ad Histor. Eccles. p. 57. 58.

§. XII. *Circa annum Domini* CIↃCXX. *sub* Ludovico Crasso, *Rege Galliæ, claruit* Hugo, *Monachus Floriacensis*: (*Floriacum cœnobium est agri Aurelianensis ad Ligerim situm*) *cujus Chronicon a Nino incipiens, finit anno* IↃCCCLV. *in editione* Bernhard Rottendorffii, *Archiatri Reip. Monasterii anno* CIↃIↃCXXXVII. *Nam quam* Basilius Johannes Heroldus *molitus est editionem* (*ut ipse testis est præfatione in* Mariani Scoti Chronicon) *non puto paruisse. Ediderat jam ante quædam ex hoc Chronico* Marquardus Freherus, *sub Ivonis Carnotensis Episcopi titulo*: *Sed quæ vero auctori restituit* Rottendorffius.

(e) Symbola Mastrichtiana.

Hugoni *recte tribuitur* Chronicon rerum ab exordio Mundi, *vel à Nino Assyriorum Rege, ut Doctiss.* Lambecius *refert tam quam* Yvonis Carnotensis *Codice Cæsareo; quod ante ipsum quoque Marqu:* Freherus *in corpore historiæ Francicæ observavit.* Spanhem. *de Papa fœmina pag. 501. 502.*

(1504.) IVONIS RENATI *Verum Patrocinium Philippo* PFLAUMERO ICto, Advocato Constantiensi & Uberlingensi tribuit *Deckherr.* de Scriptis Adespotis. p. 226. vid. *Anonym.* n. 98 & infra in *Roberto* WEISIO.

JURISCONSULTUS v. *Christianus.*

- - - - - - - - - - *Macer.*

de JUSTINIANO v. *Veridicus.*

(1505)

(1505.) *Justi* JUSTINOPOLITANI *ntra Cogmandolum Mysterium iniquitatis & Secreta cretorum Turco Papistica:* quod sint *Ludovici* CAMERARII, didici ex D. *Mithobio*, ICto, qui heonestum Cogmandolum Jesuitam volebat le. Liber ipse Justinopoli 1622 in 4. editus pagnis 268. constat. Adde *Bailii* dictionaire om. II. p. 230. b.

(1506.) Thomæ JUSTINOPOLITANO Episcopo, Catholicissimo Præsidi, suppotæ sunt *Conciones Bernardini* OCHINI, inquit *aynaudus* part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 267. De oncionibus hisce *Ochini*, aliisque scriptis, vid. otata nobis ad n. 50. *Rhod.* Annotat *Diecmanus*, idem ante *Raynaudum* dixisse *Gretser.* de ure & more prohib. libros malos l. 2. C. 5. ag. 281.

(1507.) S. JUSTINO Martyri, *Epitoen Trogi Pompeii* historicam adscriptam à *Martino olano*, ridet *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. pag. 47. ibidem plures *Justinos* confusos inter se meorans.

Justino Martyri suppositas esse

(I) Quæstiones & *Responsiones ad Orthodoos* docent *Montanus* in der Tauff-Historie lib. II. ag. 170. (a) *Tenzelius* Exercitat. Select. P. I. pag. 87. 188. 189. Ad THEODORETUM ab aliuibus referri notat *Du Pin* Nouvelle Bibliotheue des Auteurs Ecclesiast. Tom. I. pag. 58. (b) à Theodoreti stilo non absimilem hujus libri ilum esse observat *Sixtus* Senens. Bibliothec. anct. lib. IV. Nihilominus tamen Guilielmus *ave* Histor. litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 28. haut difficulter sibi persvadet, librum hunc nterpolatum quidem, eundem tamen esse um illo, cui titulus: *Dubitationum adversus Regionem Solationes Summariæ* quem inter deperdita USTINI opera ponunt Eruditi. Ad JUSTINUM SICULUM librum hunc refert *Dodwel* pud Caveum loc. cit. (c)

II. Librum, quæ sub *Expositionis fidei* nomine inter Justini Martyris opera exstat, NESTORIANO cuidam adjudicat *Tenzelius* Exercit. Part. II. p. 187. (d)

III. *Epistola ad Diognetum*, ab omnibus am eruditis pro vero Justini fœtu agnita, ANTIQVIORI cuidam Scriptori asseritur à *Tilleto* in Actis Erudit. Lips. 1693. p. 189. 190. (e)

Supposititia Scripta Justini alia vide apud *Caveum* loc. cit. *Du Pinium* Nouvelle Bibliothec. pag. 58. seqq. *Deckherr.* de Scriptis Adespotis pag. 60. *le Journal des savans* 1686. pag. 329. *Tenzelium* loc. cit. *Bibliotheque Universelle* 1693. Tom. XXV. pag. 48. Peculiare tamen quidpiam est, quod præter *Dialogum cum Tryphone*, alia Scripta sub Justini nomine extantia omnia spuria pronunciat *P. Hardouin.* Vide la *Bibliotheque Universelle* T. XIX. p. 557. (f)

(a) Montanus in der Tauff-Historie lib. II. pag. 170.

Daß dis Buch / in welchem diese Frage und Antwort stehet / wiewol es den Nahmen *Justini* trägt / dennoch keines Weges *Justini* eigen Buch ist. Sondern eines andern unbekandten *Quidams*, der es lang nach *Justini* Zeiten / da der Kinder-Tauff schon grob im schwang gieng / gemacht hat / und des Heil. Martyrers Nahmen falschlich darzu entlehnet / umb hiemit demselbigen ein Ansehen zu geben / wie solche Teuscher zu allen Zeiten gewesen sind;

Daß dem also sey / erscheinet nicht allein daraus / daß in selbigem Buch / in der Antwort über die 115. Frage des *Irenæi* gedacht wird / welcher doch in die 25. Jahr erst nach *Justino* gelebet hat / welchen er daselbst / als seinen Vorfahren anzeucht; Sondern auch vielmehr daraus / daß in der Antwort der 82. Frage / item in der Antwort auff die 86. Frage vom *Origene* geredet wird / der doch wol 100. Jahr auff *Justinum* im Leben gefolget ist: **Was ist nun von dem Buche zu halten?**

Hiebey gehöret / daß weder *Eusebius lib. 4. Eccles. Histor. cap. 18.* noch *Hieronymus lib. de Script. Eccles.* die doch beyde ein vollkommen Register der Bücher *Justini* gesetzet / dis Buch der Fragen und Antworten / darunter nicht zehlen / aber sie haben wol darunter / die *II.* **Verantwortung der Christen** / und das **Gespräch** mit *Tryphone* dem **Juden** / daraus wie obgedachte Zeugnüß von der Tauffe weitläufftig wiederholet haben.

Wer mehr und andere Kennzeichen wil haben / daraus unwiedersprechlich scheinet / daß dis Buch der Fragen und Antworten *Justini* nicht sey / der lese dasjenige / was die *Centuriatores Magdeburgenses*, die gleichwol / der Kinder-Tauffe gerne auff die Beine hülffen / darvon zeugen *Cent. 2. cap. 11.* in der Beschreibung des Lebens *Justini*, in meinem teutschen Exemplar zu Jhena bey Thomas Rhebart gedrucket / *Anno 1560.*

Daß sich also höchlich darüber zu verwundern ist / daß *Bellarminus* selber / der Jesuitische *Cardinal*, der dennoch in seinem *Tractat* von den Kirchen Scribenten recht urtheilet / daß dis Buch nicht sey *Justini* eigen Werck / rc.

(b) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccles. T. I. p. 58.

L'ouvrage des *réponses aux demandes des orthodoxes*, qui contient cent quarante six questions assez curieuses, & beaucoup plus utile, & plus digne d'un Theologien, que les præcedens, mais il ne peut pas être non plus de *Saint Justin*, quoi que *Photius* le lui attribuë. Car outre que ces sortes de questions, & de réponses ne sont point du siecle de saint Justin; (dans lequel on ne s'amusoit point aux choses qui n'estoient que de curiosité, comme sont la plupart de celles, qui sont dans cet ouvrage,) *Origenes* est cité dans la question 82. & 88. *Saint Irenée* dans la cent quinziéme, les *Manichéens* dans la cent vingt-septiéme: L'Auteur y parle des *Mysteres de la Trinité*, & de l'*Incarnation dans des termes*, & avec des précautions, dont on ne s'est servi qu'aprés la naissance des Heresies. L'on y trouve les termes *d'hypostase, de personne, de consubstantiel* aux questions 16. 17. 139. 144. dans le sens que l'Eglise leur a donné au cinquiéme, & sixiéme siécle. L'on y lit dans la question 126. que

„du temps que ce livre étoit écrit le Christianisme „n'étoit plus sous la domination du Paganisme, „ce qui montre évidemment, que l'Auteur de „ces questions est bien plus recent que saint Ju„stin. Pour ne point parler de ce qu'il y a dans „cet Auteur de different de la doctrine de saint „Justin: par exemple dans la question cinquan„te-deuxiéme il nie, que la *Pythonisse* ait fait re„venir l'ame de *Samuël*, ce que saint *Justin* avan„ce dans son *Dialogue contre Tryphon*; dans la que„stion 112. il dit que c'est un Ange créé, qui a „parlé à Moïse & à Jacob, ce qui est formelle„ment contraire à la doctrine de saint Justin, & „des anciens, qui ont crû que c'étoit le Verbe „même. Quelques uns attribuent ces questions „à *Theodoret* tant à cause de la conformité du sti„le, qu'à cause de certains termes, dont cet „Auteur se sert, qui se rencontrent aussi fort „souvent dans Theodoret. Quoi qu'il en soit, „cet ouvrage est d'un Auteur qui vivoit vers le „cinquiéme, ou le sixieme siecle de l'Eglise.

(c) Cave Histor. Liter. Script. Eccles. pag. 28.

Quæstionum CXLVI. Responsiones ad Orthodoxos. Aut hic liber omnino Justini *nostri fœtus non est*, *quod mihi verisimillimum videtur, aut mire interpolatus. Multa enim in eo sunt, qua sæcula aliquot Justino sequiora, quæque ævum Arianum*, & κρατȣ̃ντ☉ *Christianismi tempora, plane sapiunt: ut de* Irenæo, Origene & Manichæis *inibi citatis nihil dicam: certe Cl* Dodvvellus, *censet, authorem fuisse* Justinum Siculum, *qui inclinante seculo quinto scripsit. Quisquis tandem Autor sit, scriptor sane est magni judicii, variæ eruditionis, & elegantis ingenii. Interim vide, annon sit idem liber, sed misere interpolatus, de quo* Photius *hoc titulo*, ἀποϱιῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας κεφαλαιώδεις ἐπιλύσεις: Dubitationum adversus Religionem summariæ solutiones. *Istud enim Justini opus fuisse genuinum, accuratum Photii Judicium; acumen, atq; doctrina nos dubitare non sinunt.*

(d) Tenzelius Exercitat. Part. I. pag. 187.

Cogitent itaq; prudentes Lectores, annon rationes tantæ gravissimæq; persvadeant, Nestorianum *quendam sub hoc Opere latere, qui* Justini Marytris *nomen adsumpsit, ut eo facilius incautis minusq; exercitatis imponeret. Certe hominibus illis dudum fraus studiumque, sub alienis nominibus hæresim divulgandi exprobratum fuit, cum à* Monachis Palæstinis *apud Evagrium lib. III. Ecclesiasticæ Historiæ cap. XXXI pag. 361. editionis Valesianæ; tum à* Leontio, Maximo *& aliis, quorum loca studiose congessit* Theophilus Raynaudus *in Erotematibus de bonis ac malis libris, Partitione I. Erotem. X. n. 265. 266.*

(e) Acta Erudit. Lips. Mensis Aprilis 1693. p. 189 190.

Nota I. in Persecutionem Neronianam, de epistola ad Diognetum *agit, quam Eruditi tantum non omnes Justino Martyri adscribere amant, sed antiquiori Auctori tribuendam & jam ante a. C. 70. exaratam fuisse contendit* Noster, *eo quod auctor ille, quisquis sit, 501. (edit. Paris 1636.) se* discipulum Apostoloru[m] *vocet. p. 494. de Christianismo tanquam re nova & in orbe tunc primum innotescente loquatur, deniq; (quod capi[tale] est) quoniam p. 495. 496. indicet, suo adhuc tempore Judæos sanguinem victimarum Deo offerre solitos, quod ab ipsis post excidium Hierosolymitanum, (sive A. [C.] 70.) fieri haud potuit. Quæ pag. 501. lin. 44. & dei[n]ceps extant, cum aliis eruditis non nisi pro lacinia habet, antiquissimæ huic epistolæ vertente tempore adsuta.*

(f) Bibliotheque Universelle & H[i]storique de l'Année 1690. Tom. XIX p. 557.

Au reste, il est bon d'avertir le Public que le P. *Hardouin* a découvert, a ce qu'il dit, que de tous les Ouvrages, qui portent le nom de *S. Justin Martyr*, il n'y a que le *Dialogue avec Tryphon*, qui soit veritablement de lui, & que tout le reste est suppose. Il a, dit-il, de fort bonnes preuves, pour montrer, que ces pieces, avec l'*Aristée*, ont été fabriquées vers la fin du second siecle. Il dit encore que *Facundus, Liberatus, Marius Mercator, Victor de Tonone, le Cassiodore* à qui l'on attribue tant de Ouvrages, excepté les Formules, le Traité de l'Ame, & les commentaires sur les Psaumes; *l'Isidore*, qu'on dit être l'Auteur du Livre des Ecrivains Ecclesiastiques; que tous ces prétendus *Africains, Italiens, Espagnols*, avec quelques autres, sont nez en France, & qu'ils ne sont pas à beaucoup pres aussi vieux qu'on les croit. Il promet de publier, dans quelque temps, les raisons qu'il a de s'inscrire en faux, contre les titres de ces Ouvrages. Quand ces raisons paroitront, le Public en jugera, & pourra voir.

(1508.) JUSTINI NOMICI nomine prodiit 1663. & recusum est 1676. itemque 167[.] Hanoviæ in 12. *Consilium Novissimum*, & omniu[m] hactenus evulgatorum Facillimum, de *incertit[u]dine, & ambiguitate Juris tollenda*, Jureve contr[o]verso decidendo, seu *Novo Codice Faciendo.* L[i]bellus duarum tantummodo plagularum, c[ui] accessit in Editione Hanov. Appendix sex f[o]liorum continens de hoc libello Eruditorum Jud[i]cia. Deberi autem scriptum hoc *Philippo* BU[R]CHARDO JCto, hodie paucos latet, & ipse i[n] Dedicatione sui discursus *de Hodiernæ Juris pruden[]tiæ Nævis & Remediis*, non obscure innuit.

(1509.) JUSTO, *Eusebius à Sancto: Jean* DUREL. *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 567.

JUSTINUS v. *Asterius.*

- - - - v. *Baronius.*

JUSTUS v. *Gesenius.*

(1510.) JUVENALIS nomen *Satyram* SULPITIÆ prætulisse olim, v. apud *Barth.* adver[s.] lib 19. c. 16. p. 2811. quem exscripsimus infra i[n] *Tibullo.*

K.

(1511.)

KAISERSTEIN, *Salomon à. Quirinus* KUHLMAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 567.

(1512.) *Gallistus* KARELSBERGIUS. Sub hac larva scripsit *Conradus Samuel* SCHURZFLEISCHIUS ut indicat *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 259. *Judiciorum à* Sarcmasio *Scriptorum Continuationem* qua Auctorum celebrium scripta XLVI. Censura perstringit. Neque celari voluisse Auctorem facile patebit legenti ea, quæ in fine scripti hujus de Sarcmasio adjiciuntur. Vide *Montaltum Nasturtium* & *Verasium*.

(1513.) FREUNDLIEB Ehrenreichs von Kauffleben. Vergleich *Apollinis* und *Mercurii* über die Vermählung der glorwürdigen Gelehrtheit/mit der hochrühmlichen Kauffmanschafft. Scriptum hoc inter Ingenii sui fœtus recipit *Erasmus* FRANCISCI, quem vero nomine dici MYNSICHTUM supra notavimus, in dem Verzeichniß seine Schrifften num. XXXV. p. 14. ubi & occasionem & contenta scripti explicat.

(1514.) *Bartholomæus* KECKERMANNUS, Dantiscanus Philosophus. In hujus Operum Tomo II. legitur Dissertatio, de Principatu sive Monarchia Persarum, quæ est inter Politicas Speciales & Extraordinarias numero Prima, incipiens pag. 1440. finitur autem pag. 1461. Ejus Auctorem ipse Keckermannus in præfatione brevi ad Lectorem, quæ Tabulis Philosophiæ Practicæ in eodem Tomo, præfixa est, tribuit *Davidi* SCHUMANNO Tabularum earum Concinnatori, Auditori suo & Sympatriotæ, cujus felix ingenium ibidem deprædicat. Tabulæ autem istæ numero Tres implent folia omnino sex non numerata, sub titulo *Philosophiæ Practicæ Ideæ Succinctius* adumbratæ.

(1514. α) *Palatini* KEDNADON à *Straswick*. *Dialogus de Unione Personali Duarum in Christo naturarum* Genev. 1583. in 4to. Nomen hoc esse fictitium agnoscit *Draudius* Bibliothec. Class. pag. 487. latere autem sub eo *Pantaleonem* CANDIDUM, ex Joh. *Gerhardi*. Disputat. Theol. p. 170. docet *Symbola Normanniana*. Addit Dieckmannus quod sequitur:

Nomine Palatini Kednadona Straswik Genevæ A. 1583. prodiit Dialogus de unione personali duarum in Christo naturarum, secundum mentem S. Scripturæ, Ecclesiæ atque Aug. Confessionis, adversus eos, qui genuinam horum sententiam pervertunt. Hujus verus Auctor est Pantaleon Weiß / *sive Candidus, uti se alias vocat, Ecclesiastes Bipontinus, Lutheranum simulans, V. Librum Laugingæ Anno* 1604. 4. *editum* von der Zweybrückischen Religions-Enderung *p. 66. 80. Adscivit idem Candidus etiam Nathan. Hodopæi nomen, de quo supra.*

Thomas à KEMPIS, an sit *Jo.* GESSEN vel GERSEN, an contra, vid. *supra*.

KERKOETIUS v. *Cercoëtius*.

(1514. β) *Henr* KITSCHIUS Lipsiensis *quatuor* PASSERATII *discursus Politicos* pro suis edidisse Lipsiæ 1607. 8. ex *Henelii* otio Uratislaviensi prodentem B. *Rappoltum* Professorem Lipsiensem allegat Jo. Alb. *Faber*. Dec. Decadum num. 40.

(1515.) *Albertus Friedericus* KNOPIUS, cujus nomine extat Herb. Nass. 1633. in 4to. Fabrica & usus instrumenti, qvo rerum Altitudines, Latitudines, cæteræque dimensiones indagari possunt, vero nomine est BLANKENPOST. Vide Thomam Hyde in Catalogo Bibliothec. Bodlej. p. 168. a.

(1516.) Eduardus KNOTTUS, vero nomine est *Matthias* WILSONUS, de quo infra v. *Smithius*.

Vide *Sotwellum* Bibliothec. Scriptor. Societatis JEsu pag 568. & *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 568. nec non *Symbolam Mastrichtianam*: Un Jesuit nommé Edouart *Knot* sous le faux nom de Nicolas SMITH & un autre nommé FLOYDE sous le faux nom de *Daniel* à JESU mirent au jour des livres, dans les quels ils avancoyent ces propositions &c. add. ex auctore du *Calvinisme & Papisme mis en paralelle* part. 1. chap. 5. p. 216. Hucusque Symbola.

(1517.) KORAH filii *Psalmorum* DAVIDIS aliquot auctores an fuerint, v. supra *Aggæus*.

(1517. α) *Christiani* KORTHOLTI extat *Historia Ecclesiastica Novi Testamenti* κατ᾽ ἐπιτομήν à Christo nato usque ad seculum decimum septimum, sistens Statum Ecclesiæ sub Imperatoribus, Schismata, Hæreses, Synodos, ac Ecclesiæ Doctores. Edita est ex MSC. *Christiani Kortholti*, S. Theolog. D. Universitatis, quæ Kiloniæ Holsatorum, Procancellarii, &, dum viveret, Professoris Primarii. Lipsiæ Sumptibus Gottfriedi Liebzeiti, Bibliop. Hamburg. Typis Andreæ Zeitleri Anno M DCXCVII. in 4to. Sed non esse illius, verum Dr. — —

NIE-

NIEMANNI docet ex ore Magnifici Dris & SS. Theologiæ PP. Rostoch. M Georgius *Raphelius* hisce verbis:

Magnif. Dn. Dr. Fechtius in Colleg. „priv. ad *Summar. Histor. Ecclef. Rechenbergianum*, „de Prælim. §.5. ita habet:

Recentissimum OPUS HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ, *quod sub* D. KORTHOLTI *nomine prodiit, ego nunquam persuaderi mihi patiar, ut ejus esse credam, quod neq; summam Viri in hoc studiorum genere eruditionem, neq; stylum, neq; tractationis indolem in historicis ipsi consuetam ullo modo sapit. Certiorq; redditus sum ab amico, in privato quodam Collegio, cui & Kortholtus tanquam auditor interfuerit, olim ista dictasse B. Dr.* NIEMANNUM, *Theologum Jenensem, quo Viro & ego olim & Præceptore usus sum, & hospite. Fieri poterat, ut D. Kortholtus juvenilibus annis subinde aliquid alleverit suo exemplo, hæredesq; hujus rei ignari, ac si ipse auctor esset, fuerint persuasi. Interea opus est non ineruditum, sed inprimus seculis nimis macrum.*

(1518.) *Andreas* KRAGIUS Ripensis Da„nus *scholam Rameam, & defensionem Petri Rami, con„tra Georgii Liebleri calumnias* in Epitomen 8. Li„brorum Acroamatικῶν asperfas scripsit. Dete„guntur, & dissipantur *Liebleri* errores, *Ramus* a „calumniis, ex sententia legum antiquissima„rum veritatis, justitiæ, sapientiæ liber pronun„ciatur. 8. Basileæ anno D. 1582.

Hæc *Frisius* in Bibliotheca Gesneriana. pag. 45. b. Insimulat autem Martinus *Crusius* scripti hujus Nicodemum FRISCHLINUM, ut patet ex præfatione hujus Frischlini in Dialogos suos pag. 105. ubi quidem nulla litera hoc a se factum negat, è contrario defensionem scripti suscipiens, Crusii hanc de se suspicionem potius confirmat. vide excerpta sub lit. (a)

(a) Frischl. in Præf. Dialog. suis præm. p. 105. *Sed non contentus istis maledictis* Crusius, *criminatur me, quod in ea, quam dixi, oratione, tanquam abortivo fœtu debacchatus sim in viros bonos, a quibus non fuerim læsus, & quod librum emiserim contra* Lieblerum *sub nomine* Andreæ Kragii, *& quodmodo omnes Præceptores voluerim exagitare, sub alienis aut fictis nominibus, quod idem ocio fruar à docendo, ut possim arma in viros bonos stringere, quod denique Senatus Academicus multas & magnas à me sustinuerit molestias.*

KRAGIUS *Nicolaus* vide supra CRAGIUS.

(1519) Holofernis KRIGSOEDERI, Landsberga Bavari, *responsio ad Epistolam Isaaci Casauboni, Regis in Anglia Archi Pædagogi, pro Viro clarissimo Gaspare Scioppio*, Ingolstadii 1615. 8. Ipsius esse SCIOPPII fætum, & stylus facilè detegit, & auctores alii confirmant, & agnoscit *Scavenius* num. 74.

Idemque testatur Mericus *Casaubonus* pietate pag. 19. Addatur la *Visiera Alzata* Heca stes numero XLVII. pag. 57. cujus verba in Nic demo *Macro* dabuntur, ubi meus simul error ipso correctus etiam dabitur.

(1520) KURANDORS Opera Poetica se KINDERMANNI docet *Morhofius* in dem U terricht von der Teutschen Sprache und Poe cap. XVII. pag. 760. sqq.

(1521) KYRANI KYRANIDES *collect nes rerum Medicarum; Physicarum & Chymicarum Memorabilium*, esse judicantur a *Morhofio* hic nullam raritatem libri & prolixitatem haud e cerpto, Polyhistor. literar. lib. I. cap. XI. p. 9 Auctore vel MONACHO GRÆCULO, v HERMETE TRISMEGISTO, qvem HO MISDAM appellare mavult Reinesius Mona liche Unterredungen / 1695. pag. 25. 26. (a) Pr babilius tamen sunt fragmenta libri ZORO STRIS, seu libri Legum Persicarum, dicti ZU DAVASTAW. pag. 30. 31, (b) Nihilominus K RANO Persarum Regi adscribi hunc librum e præfatione Rivini, qui scriptum hoc edidit Ann 1638. notant Monatliche Unterredungen 169 pag. 24. (c) qvod tamen ibidem non admittitu Editus est hic liber 1638. in 8vo. sine loci menti que, constans pag. 159. distinctus duabus Part bus, quarum utrique Rhyakini Koronides & i fine Indicem subjecit anonymus editor, qvi & Præfationem Isagogicam præmisit, præfixo ti tulo sequenti: *Moderante Auxilio Redemptoris Supre mi, Kirani Kiranides*, Et *ad eas* Rhyakini Koroni des. Quorum ille in Quaternario, tam Li „brorum, quam Elementari, e totidem Lingui „primo de Gemmis XXIV. Herbis XXIV. Avi „bus XXIV. ac Piscibus xxiv. quadrifariam sem „per, & fere mixtim ad Tetrapharmacum con „stituendum agit; Inde Lib. II. de Animalibus XL „lib. III. de Avibus XLIV. sigillatim. & l. iv. de „Lxxiv. Piscibus iterum, eorumque viribus Me „dicamentosis: His vero studio pariter quadrifi „co MS. post semi-millenarium annorum e „inemendatissimo primum edidit, 2. noti „interspersis subjunctisque illustravit 3. Præfa „tione Isagogica ornavit, & 4. denique Indicibus auxit. Adde quæ habet Jo. Alb. Faber Decad. decadum num. Lxi. & sub (d) allegatum *Reinesianum Symbolæ Mastrichtianæ*.

(a) Monatliche Unterredungen / A. 1695. p. 26.

Viel besser hat *Reinesius* die *Etymologie* getrof fen/ und *lib. I. Variarum Lectionum cap. 2.* gezeiget/ daß sie aus dem Arabischen zu holen: *Auctor sive Arabs sive Persa fuit Hermetum aliquis: liber ipse a Græco sive interprete sive compilatore retenta inscriptione Arabica* Κυρανὶς Kyranis *vocabatur, q. d.* συναγωγὴ Collectanea, *ab Arabico* caraa *quod est* legere, *colligere, convocare: unde* coram, *i. e. lectio, colle-*

ctio

ctio &c. Was aber am allermeisten uns jetzo zu *observiren*/ ist der *locus Olympiodori*, welcher zu *Theodosii* Zeiten gelebet / und ein Zeugniß auß der Kiranide, welche er dem *Hermeti* zuschreibet / mit diesen Worten anführet: πάλιν ἐν τῇ Κυρανίδι ὁ ἑρμῆς αἰνιττόμενος κυρίως ἐστίαν ἥλιε καὶ σελήνης (*ita aurum & argentum appellat*) ἔλεγεν τὸν ἀλεκτρυόνα. Endlich schleust *Reinesius*, Hermeti *vero*, Hormozo, *seu* Hormisdæ, *quo nomine plures in Perside & sapientes & reges fuerunt, recte tribuuntur αἱ Κυρανίδες, quod Persæ & Babylonii arcanorum quorumvis semper haberentur diligentissimi &c.* Kömmet es demnach endlich dahinaus/ daß die *Kiranides* nichts anders sind / als *Collectanea* von allerhand *Medicini*schen / *Chimi*schen/ Magischen Sachen/welche ein Persischer *Magus*, mit Namen *Hermes* oder *Hormisda*, der auch wol ein König kan gewesen seyn / zusammen getragen. Wer mehr vom Inhalt dieser *Collectaneorum* verlanget / der schlage *Reinesii lib. III. Var. Lect. cap. XV.* auf / welches gantze und lange Capittel denen *Kiranidibus* zu gute angewendet ist.

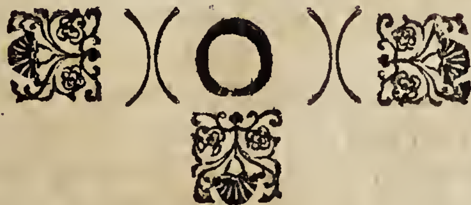
(b) Ibidem p. 30. 31. Und damit ich dieses alles auf einmahl ausschütte / was ich von denen *Kiranidibus* halte/ so vermeine ich / daß sie *Fragmenta* sind von des *Zoroastris* Buche/ worauß *Eusebius lib. 1. de Præparatione Evangelica* am Ende etliche Worte *de Deo* abschreibet/ mit dieser Anzeige: καὶ Ζωροάστρης ὁ μάγος ἐν τῇ ἱερᾷ συναγωγῇ τῶν Περσικῶν φησι κατὰ λέξιν. *Vossius lib. III. de Historicis Græcis p. 426.* urtheilet davon also: *Videtur id opus de sola Persarum religione egisse; atque idcirco vocatum ἱερὰ συναγωγή, Sacra Collectio.* Nun hat droben *Reinesius suffragante* Morhofio gezeiget/ daß die *Kiranides* nichts anders sind und heissen/als *Collectiones ex libris Persarum Magicis.* Ja wenn *Huetii conjectura* gelten soll / so können die Liebhaber bey den Persern heutiges Tages noch das gantze Buch finden/ worauß die *Kiranides colligiret.* Denn er meynet/ daß ihr Gesetz-Buch / *Zundavastaw* genannt/ welches sie dem *Zoroastri* zuschreiben und vor das Allerheiligste halten / mit der vom *Eusebio* gemeldten *sacra collectione* eins sey. Denn also schreibet er pag. 160. der neuesten *Edition*, in welcher auch vom *Zoroastre* unterschiedliches eingerückt / das in der vorigen nicht stehet: „Ex iisdem falsariorum incudibus pro-„ductus est supra memoratus Persicarum Legum „Codex Zundavastavv, quem vetustissimum ta-„men conjicio, & eundem fortasse, qui ab Eu-„sebio Collectio sacra Persicarum rerum appel-„latur. Dem sey aber/ wie ihm wolle / mir ist gnug/ bewiesen zu haben / daß die *Kiranides* nichts anders sind/ als *Collectanea* von allerhand raren Sachen/ sonderlich *Medicis*, *Physicis*, & *Chymicis*: und folglich der alte *Auctor*, dessen Nahmen *Grelotus* nicht verschweigen sollen/ dieselben verstanden habe. Vielleicht hat er gar den Theil der Goldmacherey / welchen *Olympiodorus*, der *Alexandrini*sche *Laborant* oder Goldmacher *citiret*/ bey der Hand gehabt / dazu einem fast der Titul ἐπιτομὴ χρυσῆ, *epitome aurea*, Anleitung geben dürffte.

(c) Ibidem pag. 24. Denn die *Kiranides* sind unter den Gelehrten/ sonderlich *Medicis*, bekandt/ die *Kiranes* aber weiß niemand; Man wird mir auch keinen alten *Scribenten* zeigen / der den ersten König von Troja *Kiranem* nennet. Hingegen hat A. 1683. *Prof. Rivinus* zu Leipzig in *Octavo* drucken lassen *Kirani Kiranides*, darinnen der *Kiranus* für einen König der Perser außgegeben wird / das Buch selbst aber ist auß dem Arabischen ins Griechische / und aus diesem ins Lateinische übersetzet/ und in 3. Theile getheilet; Der Erste handelt von 24. Edelsteinen/ 24. Kräutern/ 24. Vögeln/ und 24. Fischen / derselben Kraft in der Artzney zu weisen; der Andere gleicher Gestalt von 40. Thieren / der Dritte von 44. Vögeln/ und der Vierdte von 74 Fischen. Die *Ratio Denominationis* wird im Anfange *pag.* 3. 4. also ertheilet: Κυρανίδες *vero dictæ sunt eo, quod aliorum meorum librorum istæ sunt Reginæ. Invenimus autem Kyrani Regis Persarum, quorum prior est hic.* Der *Editor* aber urtheilet in seiner *Præfation*, daß der Name *Kyrani* gantz und gar erdichtet sey/ damit nur das Buch desto besser und höher *recommendiret* würde.

(e) Symbola Mastrichtiana.

Auctorem Kyranidum *esse Monachum Constantinop. quod auctore* Barthio *dicis, falsum est per ea quæ p. 7. ex* Olympiodoro *Cod. Manusc. Chemicorum Veterum legere, si vis potes. Christianus ne adeo Impias nugas & vanitates magnas tradiderit? Aliquid adfuisse Græculos non negem, ipsa enim πραγματεία Pagani Scriptoris est.* Reines. *ad Daumium Epistol. 25. pag. 86. post pr.*

* * * * * * * * *

L.

(1522.)

Lucii LABACCII nomine scripsisse *Nicolaum* BALDUCCIUM ex Prosperi *Mandosii* Bibliotheca Romana memorant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1693. pag. 309. 310. quid autem scripti sub hoc nomine prodierit, ibidem non additur.

(1523) *Philippi* LABBEI Dissertationes in Bellarmini tractatum de Scriptoribus Ecclesiasticis nitorem suum ex *Jacobi* SIRMONDI Manuscriptis habere famam fuisse notant *les Nouvelles de la Republique des lettres.* Janv. 1686. p. 106.

(1524) LACA, *Larcando*: *Charles* CALA. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 568.

(1525) LACTANTIUS Firmianus, Arnobii Discipulus, conscripsit aliqua: verum illi tributa *Carmina*, v. gr. *De Passione Domini*, item *De Resurrectione*, & *Paschate*, quæ *Venantii* FORTUNATI omnia esse, dicit *Voss.* de Poet. Lat. p. 55. *Lactantii* non esse, omnes consentiunt. vid. *Bell.* ad A. C. 290. *Cocum* p. 180. 181. *Rivet.* l. 2. c. 18. *Th. Rayn.* de lib. mal. & bon. p. 147. qui etiam LUCTATII *Commentarium in Tacitum*, Lactantio ridicule suppositum à nonnullis indicat, & *Carmen de Phœnice*, THEODULPHO Aurelianensi a *Jacobo Sirmondo* tributum, non ejus, sed alterius Ethnici hominis esse docet, in quo omnes ante laudatos consentientes habet.

Vide etiam Miræum Biblioth. Ecclesiast. pag. 25. 26. *Colomesii Cimelia* pag. 51. *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. II. p. 790. *Fabricium* Append. ad Bibliothec. Latin. pap. 13. 41. 43. *Caveum* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 81. 82. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 66. 67. *Eschenbachii* Exercit. Academ. de Poetis Christiani Sacris Græcis & Latinis hab. Altdorff. 1685. §. IV. p 13. Abrahami *Sculteti* Medullam Patrum part. I. lib. X. c. 1. p. m. 361. *Carmen* tamen *de Phœnice*, non tam *Venantio Fortunato* quam THEODULFO tribuere vult *Colomesius* Paralipomenis ad Chartophyl. Eccles. Cavei p. 27. Liber, qui sub Lactantii nomine prodiit de *Mortibus Persecutorum* cum notis *Baluzii*, 1692. in 8. an illius sit vide l'*Histoire des Ouvrages des savans*. Aout 1692. p. 519. sqq.

(1526) *Placidus* LACTANTIUS, qui Ovidii Metamorphosin recensuit idem est qui LUTATIUS, vel LUCTATIUS PLACIDUS. vid. *Fabricii* Biblioth. Latin. p. 101. & *Wagenseilii* Pera Juven. loculam. 3. part. 1. præf. p. 5. citante *Symbola Posteliana.*

LAELIUS v. *Fulginus.*

(1527) LÆLII *Fratris ad Monzambanum Epistola* a nonnullis adscribitur *Joa. Alberto* PORTNERO, Senatori Ratisbonensi. Et de ejus rei veritate sibi constare, testatus Dominus Lic. Daurer.

(1528.) LÆLIUS SERVILIUS, qui dedicavit Scripta Anonyma quorum titulus: Petri Aloysii *Caraffæ* Nuncii Apostolici *Iter Fuldense* ad visitationem ejus Cœnobii; & *iter Moguntinum*, ad Electionem Archiepiscopi Moguntini. in 4to illud 1627. hoc 1629. Leodii, est Sylvester PETRASANCTA Romanus Jesuita, ut in *Anonymis num. 1069.* monuimus.

(1529) LÆTUS, *Ambrosius*: *Francois* DUAREIN *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag 568.

(1530) *Calvidius* LÆTUS, Cujus nomin[e] citatur à *Königio* in Biblioth. Vet. & Nov. pag. 452 b. *Callipædia* seu tract. *de pulchræ prolis habendæ Ra[*]*tione.* Lugduni 1655. Est *Claudius* QVILLET ut fidem facit *Bailletus* in Catalogo des Auteur[s] Degvisez p. 568. v. Supra Calvidius.

(1531) *Petrus* LÆTUS, cujus & in Pro[sa] & poesi scripta extare indicat *Bailletus* Degvis[e]mens des Auteurs Part. IV. cap. IV. p. 513. 51[4] eidem est Petrus JOYEUX, Medicus.

(1732) LÆTUS, qvi *Phœnicia*, seu de *R[e]bus Phœniciis* librum scripsit, quemque ex *Clement[is] Alexandrini* lib. I. *ςρωμάτ.* citat *Vossius* de Histo[ri]cis Græcis lib. III. pag. 382. Ravio in MStis a[d] *Gesnerum* notis videtur idem cum illo, qvi Eu[se]bio vocatur ASITUS, quemque ille rectius di[cit] CHÆTUM suspicatur, indicante *Symbola No[r]manniana.*

(1533) POMPONIUS LÆTUS, Italu[s] cujus nomine extat *Compendium Historiæ August[æ]* aliaque scripta citata *Frisio* Biblioth. *Gesner.* pa[g.] 704. vero nomine Thomæ *Hydeo* in Catalogo [Bi]blioth. Bodlei. pag. 382. vocatur PETRUS C[A]LABER, *Fabricio* autem in Append. ad Biblio[th.] Latinam pag. 62. JULIUS SANSEVERINUS. [Li]bellus qvi ejus nomine extat, *de Antiqvitatibus [Ur]bis Romæ*, adulterinus videtur Editori ejus Bea[to] *Rhenano* in præfat. ad eundem libellum. Indica[n]te *Symbola Rauschiana.* De *Commentario in Virg[ili]um* an ejus sit, dubitat Königius Biblioth. V[et.] & Nov. pag. 452. qui POMPONIUM SABINU[M] appellat: nec ipse *Lætus* eas pro suis agnoscere [vo]luit docente *Nicodemo* Addit. ad *Toppii* Bibli[oth.] Neapolitan. pag. 214. qui ibidem & ante eu[m] *Toppius* pag. 255. præter Pomponium Lætum n[ul]lius alterius nominis aut cognominis ment[io]nem faciunt.

(15[34])

(1534) *Alberti* LAINERII *Vertonii Satyræ Perſonarum:* aut ut Galliæ habet titulus: *Des Satyres Perſonnelles.* *Traité Hiſtorique de celles, qui portent le titre* d'Anti. à Paris. 1689. in 12mo. verum Auctorem agnoſcunt *Adrianum* BAILLETUM, ut multa argumenta, ipſe libri contextus, & ei oppoſitum ſcriptum ſub titulo *Antibailleti* ſatis perſvadent. Recenſetur liber Lainerii in Actis Eruditor. Lipſienſ. 1690. p. 202. ſqq.

(1534. *a.*) LAMIRA *Irepus Ruitanus*: *Petrus* TURRIANUS RAMILA. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 568.

(1535) *Andrea* LAMOSTOFO. Sub perſonato hoc nomine edidit *Tomaſo* FARDELLA *La Catania Vindicata*, ut indicat la *Viſiera Alzata* Hecatoſtes num. XCIV. p. 89. hoc modo:

XCIV. TOMASO FARDELLA Trapaneſe fece la *Catania vindicata*, e la publicò ſotto nome d' *Andrea Lamoſtofo*; E gli fù oppoſto con

Palermo Patria di S. Agata. Hiſtoria Apologetica di F. *Giuſeppe* Bonafede *da Lucca* M. Agoſtiniano Teol. del Ser. Princ. *Mattia* di Toſcana, e Conſult. della S. Cong. dell' Indice. Oue ſi confuta la *Catania vindicata d' Andrea Lamoſtofo*, e ſi riſponde à più Apologie d' altri Scrittori. Ad inſtanza dell' Illuſtriſſimo Senato per D. Bua. M. DC. LXIV. 4.

(1536.) Aelii LAMPRIDII nomine, quæ circumferuntur *Vitæ* ſunt SPARTIANI, cujus integrum nomen eſt ÆLIUS LAMPRIDIUS SPARTIANUS, ut ex *Salmaſio* docet *Fabricius* Bibliothec. Latin. pag. 153. *Friſius* tamen in Bibliotheca Geſneriana pag. 12. a. eos diſtingvit. At *König* hac parte ſequitur *Voſſium* qui lib. II. de Hiſtoricis Latinis cap. VII. pag. 193. *Lampridium* eundem cum Spartiano ſuſpicatur. vide *Bibliothecam Vet. & Nov.* pag. 454. b.

(1537.) *Flaminio* LAMPUGNANI. Sub eo nomine prodiit liber Inſcriptus: *Le Pazzie de l' Luſo* di Flaminio Lampugnani. Cujus Auctorem ex *Giornale de' lettrati* in Parma 1689. Giornale XII. pag. 272. Carlo *Giuſeppe* FONTANA conſtituit Symbola Junckeriana. v. Flaminio.

(1638.) Pompeji LAMPVGNANI nomine, prodiit ſcriptum, cui titulus: *Juſti Lipſii in Corn. Tacitum Notæ cum mſſ. Codice Mirandulano collatæ.* Bergomi 1602. cui opponitur *Juſt Lipſii Diſpunctio Codicis Mirandolani*, editionibus annotationum ipſius poſterioribus adjecta, arguta ſanè, & fucum ſuppoſititii vel mentiti Codicis egregie diluens. Illum *Lampugnanum Hippolythum* à COLLIBUS, Conſiliarium Archi-Palatinum eſſe, tradit *Scavenius* num. 87. qui utinam rationem notitiæ addidiſſet, nam *Melchior Adami* in vita ejus p. 51. & ſeqq. inter vitas JCtorum enarrata, nihil hac de re meminit. V. Cl. *Thomaſius* tamen §. 117. doctiſſimi ſui nuperi de plagio litterario ſcripti, exemplar ſibi viſum teſtatur, cui nomen Hippolythi quidam ignotus adſcripſerat.

Marquardo FREHERO ſcriptum hoc tribuit *Bibliographia Curioſa* §. 26. (a) F. 7. a. & ex ea *Teiſſier* Eloges des hommes ſavans. P. II. pag. 389. M. Joh. Georg. *Neumann.* Diſſertat. Politica de optima Reip. forma Habita Witteb. 1684. in præfat. (b) *König* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 317. Dubitat tamen de Frehero *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degviſez pag. 568. Adde *Boeclerum* ad lib. 2. Grotii de jure belli & pacis cap. 5. §. 32. pag. 199. med. addend.

(a) Bibliographiæ Curioſæ §. 27.
Cujus Notæ alias in hunc Scriptorem optimæ ſunt, ſed cum de Conjecturis ſuis nimis ſibi gratularetur, inventus eſt Freherus *ſub* Lampugnani *Perſona latens, qui eas ex ficto Cod. Mirandulano refellit, quamvis poſtea Lipſius eidem Diſpunctiones* Codicis *Mirandulani oppoſuerit. Edit. Pariſienſis fol. optima cum not. Variorum, ut &* Bernegg. *Argent. Octav.*

(b) M. Joh. Georg Neuman. Diſſertat Politica de optima Reip. forma. Habita Witteb. 1684. in Præfat.
Levioris autem momenti libris accenſeo codicem illum Mirandulanum, quem A. M. DCII. Lipſio oppoſuit P. Lampugnanus *quo ſub nomine* Freherus *latet, qui Conjecturas ac notas* Lipſii *paulò audaciores convulſurus, Codice hoc ſe adjutum iri credebat: ſed uti falſum hoc vanumque monumentum fuit, ſic acri calamo Diſpunctionem illius* Lipſius *confecit famamque ac nomen ſuum vindicavit.*

(1539.) LAMUEL vel LEMUEL. Cujus Verba Proverbiis Salomonis inſerta ſunt Cap. XXXI. ab aliquibus creditur EZECHIAS, rectius autem ab aliis ipſe SALOMON, docente *Polo* in Synopſi Criticorum ad hunc locum Tom. II. pag. 1670. (a) Salomonem etiam autumat *Bailletus* in Catalogo des Auteurs Degviſez pag. 568.

(a) Polus in Synopſi Criticorum T. II. pag. 1670.
Verba, &c. דברי למואל וגו' Verba Lemuel, *vel* Lamuelis, *regis*, *M. P. Mo. Merc. &c.* *Qu.* Quis Lemuel? *Reſpond. 1.* Ezechias. *Cum enim hæc ſequantur collectionem Ezechiæ juſſu factam, quanto probabilius eſt hæc eſſe collecta ex iis quæ mater ipſius* Abi, *vel* Abija *Zachariæ, viri haud dubiè ſapientis, filia, ipſum docuerat à patre accepta? Sed & nova eſt hæc ſententia, & ratio ejus frivola eſt. Etſi enim ſequantur hæc proverbia iſta quæ collecta dicuntur à viris* Ezechiæ, *iſta tamen* Salomonis *eſſe ſuprà monitum. Reſpond. 2.* Salomon: *quæ eſt Sententia omnium Hebræorum & Græcorum & Latinorum. Nullus enim aliùs erat Rex apud Hebræos vel exteros qui dictus eſt* Lemuel. *Non dubium eſt quin hæc quæ ſequuntur ſint Salomonis, qui ſe appellavit* Lemuel. *Qu.* Quæ cauſa mutandi nomen Salomonis? *Reſp. Id à matre factum blandiente, ut videtur ex v. 4. quod proprio id ipſius nomini affine erat, vel, proprium nomen paululum inflexum ut ſolent matres nominum liberorum quadam inflexione delectari, ac cumprimis ubi ominoſa ac pia eſt nominis inflexi ſignificatio: (ut hic eſſe conſtabit.).*

(1540.) *Hortensius* LANDUS. Ejus nomine *Quæstiones Miscellaneæ* excusæ Venet. 1551. itemque *Paradoxa* Italice, citantur à *Frisio* Bibliothec. Gesner. pag. 361. a. Sed hunc eundem cum Tranqvillo facere videtur *Index Probibitorum Romanus* pag. 63. a ubi ita legit: Hortensius TRANQVILLUS, alias *Hieremias* seu *Landus*. *Frisius* tamen loc. cit. eos distingvit, quanquam Tranquillo etiam *Quæstiones*, à Fortiovilla, *Fortianas*, assignat.

(1541) Pamphili LANDI nomine, *Emblema Academiæ Partheniæ Collegii Romani S.J. cum explicatione*, Romæ 1594. in 4. divulgavit *Julius* NIGRINUS, Jesuita Genuensis; scribente *Alegambe* pag. 292.

Julium NIGRONIUM Jesuitam hunc nuncupat *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. Jesu p. 534. & *Witten*. Diar. Biograph. add. 17. Januarii 1625.

(1542.) LANEL. Quod isto nomine prodiit opusculum Gallicum inscriptum: *Le devoir du Prince Chretien traduit du* Cardinal Bellarmin, *Wilhelmo* COLLETET, Advocato Parisiensi, asserit l' *Histoire de l' Academie Francoise* pag. 347.

(1543) *Hermannus* LANGEVELTIUS, est Nicolaus SUSIUS. vide supra HARTEFELTIUS.

à LAPIDE *v. supra Hippolytus*.

a LAPIDE v. *Pacificus*.

LARCANDO v. *Laca*.

(1544) LASCA *il: Antoine François* GRAZZINI. *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 569.

(1525) LASSARNO, *Benedetto: Alexandre* BENET. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 569.

LASSIUS *de Sesterfurt* v. *Irebonianus*.

LATANTIO v. *Caliopeo*.

(1546) Pacati LATINI nomine, excusa *dissertatio de Induciis Belli Belgici* Ao. 1609. in 4 sine loci mentione, *Dominico* BAUDIO adscribitur à *Valer. Andreæ* Bibl. Belg. p. 192. & *Fr. Sweertio* Athen. Belg. p. 221.

Vide *Colomesii* Melanges Historiques pag. 52. & Schurgfleisch Mot. Belg. indicantibus *Marginalibus Normannianis* & *Funccii Orbis* Imper. pag. 925. in med. ubi sic legitur. Induciarum Belgicarum Historia duabus Orationibus, una sub *Latini Pacati*, altera sub Juliani Rosbeji nomine, postea retecto descripta à Dominico Baudio habetur.

LATINO v. *Verita*.

(1547) *Portii* LATRONIS *Declamationem contra* L. Catilinam, quam sub ejus nomine citat *Frisius* Biblioth. Gesner. p. 705. b. supposititiam censet Johannes *Vorstius* de latinitate merito suspecta cap. XXXI. p. 259. 260. VIBIO CRISPO eam tribuit Vossius de Vitiis Latini serm. lib. IV. cap. 6. adde Olaum *Borrich*. Cogitation. de Lingua Latina p. 62. & *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 18. Laudes Scriptoris vide apud *König*. Biblioth. Vet. & Nov. p. 461. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispanica ejus non meminit.

(1548. 1549.) *Le Sieur* de LAVAL: *Catherine Agnes* de SAINT PAUL. la Val, *Monsieur de*: *M. Duc* de LUINES, Louis *Charles d' Albert* La Val, *le sieur* de: *Guillaume* de ROY, dit, l' *Abbé* de HAUTEFONTAINE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 569.

LAVANDA v. *Eugenio*.

(1550) *Gregorii* de LAUDE *Mirabilium Joachimi Abbatis defensio* inter scripta reprobata ponitur in *Indice Prohibitorum Romano*. p. 90. a. ubi simul indicatur eum eundem esse cum *Gregorio* de LAURO.

LAURENT v. *Melliet*.

LAURENT v. *Calvete*.

LAURENTIUS v. *Francisci*.

LAURETAN v. *Bernardinus*.

(1551.) *Conradus* LAUTERBERGIUS citatus *Fabricio* lib. IV. originum Saxonicarum, idem cum CONRADO, Auctore *Chronici Montis Sereni* creditur à *Vossio* de Historicis Latinis l. III. p. 699. (a) qui tamen p. 732. 733. incertum hujus Chronici Auctorem dicit (b) quod interpretatur *Olearius* Abac. Patrolog. pag 115. ac si dubitasset Vossius, numne rectius dici possit, Chronicon hoc ex Conradi scriptis collectum esse, quam ab ipso compositum: vide literam (c)

(a) Gerardus Johannes Vossius de Hist. Lat. Lib. III. p. 669.

Conradus, Sereni montis *prope Halim Saxoniæ Presbyter*, *reliquit* Chronica: *item librum de* fundatione Lauterbergi: & *alium de primis* Marchionibus Misnensibus. *Cum autem hic de Lauterbergi fundatione scripserit: suspicor eundem esse, qui* Georgio Fabricio *Lib. IV. orginum Saxonicarum vocatur* Conradus Lauterbergius: *ubi ex Conrado hoc collectum esse Chronicon Veterocellense ait.*

(b) Ibidem *pag. 732. 733. Incertus scriptor condidit Chronicon Montis-Sereni, cœnobii in dioecesi Magdeburgensi, quod incipit ab an* cIↃXXIV. *ac desinit in* cIↃXLV. *Hujus MS. codicem habuit Marquardus Freherus: quem se Meibomio edendum dedisse, refert ipse in*

n Directorio historicorum, quod scriptoribus rerum Germanicarum à se publicatis præmisit.

(c) OLEAR. ABAC. PATR. *p. 115.* *Conradus* LAUTERBERGIUS, *Autor* Chronici Montis Sereni, *sive* Divi Petri, *secundo ab Hala Sax. lapide siti, ejusque cœnobii Presbyter, circa annum 1225. clarus: quo nomine citatur Georg. Fabricio, & Petro Albino, quos producit, qui nuper ao. 1665. ex vetustis monumentis Chronicon Lauterbergense primus edidit, Helmstadii, Joach. Joan. Maderus, præfat. p. 21. Dubium tamen remanet, num is Conradus proprie sit Autor hujus Chronici, an vero ipsum ex eo tantum sit compilatum? Vossius certe, utriusque etiam distincte meminit l. 3. de Hist. lat. parte 2. p. 699. & p. 732.*

(1552.) LAZARO *Sacco, Ottone: Charles Constanzo* COSTA. *Baillet* liste des Auteurs Deguisez p. 569.

(1553.) *Georgius* LECAPENUS. Quæ ei *Frisio* Biblioth. Gesner. p. 271. b. hæsitanter adscribitur ἐκλογὴ λέξεων ἀττικῶν, *Manueli* MOSCHOPULO tribuitur à Ravio in Notis ad *Gesnerum* MS. indicante *Symbola Normanniana.*

(1554.) LEEWE, Jean de: *J. van* HEEU. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 569.

(1555.) *Theologorum* LEIDENSIUM *censura Confessionis Arminianorum, Festo* HOMMIO adscribitur a *Kromaiero* Histor. Ecclesiast. 68. Scrutin. Relig. 191. monente *Symbola Normanniana.* At nos de illa prolixe in Anonymis num. 864. 865. seqq. egimus, quæ hic omnino videnda sunt. Interim hic vide *Symbolam Mastrichtianam* sequentem: *Theologorum Leidensium seu professorum Theologiæ* specimen calumniarum heterodoxiarum Remonstrantium, Auctores habet *Polyandrum, Rivetum, Walæum, Thysium* ao. 1630. & item ao. 1631. responsio ad Remonstrantium responsionem; isti enim isto anno fuerunt simul professores.

(1556.) LEIDHRESSERI *super doctrinæ capitibus, inter Academiam Parisiensem & Societatis Jesu Patres controversis, dissertatio Politica duobus libris comprehensa*, Francof. 1613. in 8. edita prodiit, & jura Politica Magistratus contra Pontifices, maximè verò Jesuitas egregiè defendit. De ea sic *Is. Casaubonus* Ep. 245. *Liber* Ledresserio *inscriptus, ab amico meo est compositus, Viro pietate & doctrina insigni, cujus verum nomen sine dubio audisti, is est Desiderius* HERALDUS, *qui* Arnobium *olim, nuper* Tertulliani Apologetica *edidit: plura ab eo ingenio volente Deo sperari possunt.* Contra eam scripsit *Epistolam ad amicum Gallum, super Dissertatione Politica* Leidhresseri, eadem forma excusam *Andreas Eudæmon, Joannes Cydonius*, Jesuita Cretensis.

Vide *Sagittarii* Introductionem ad Historiam Ecclesiastic. p. 719. *Colomesii* Melanges Historiques p. 52. *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 569. & facile cuivis comparet, quod resoluto *anagrammate David Leidhresserus* sit *Desiderius Heraldus.* Addit hic *Diemanni Nota*: pro Ep. 245. Ep. 732. pag. 959. & anno Coloniæ. Deinde pergit: Quia à Cydone, Cretæ urbe, quæ hodie Candia est, quamque *Andreas Eudæmon Johannes* patriam habuit, jam Cydonius dictus est, supervacua Cretensis appellatio videri posset. Possideo hujus Evdæmon Johannis tria volumina MSta, nec unquam, quod sciam typis excusa quæ continent ejus commentarios, quos Romæ in Organum, universam Philosophiam naturalem, libros de generatione, & corruptione, de Anima & Metaphysica Aristotelis 1597. & seq. prælegit, in quorum uno nominatur Andreas Bon-Joannes, natione Græcus Sacerdos Soc. Jes. Unde apparet, eum Græce Evdæmon Johannem, Italice Bonjoannem vocatum esse. Qui sint, qui referente Dan. Franco de Papistar. Indic. libr. prohib. & expurg. p. 74. sub Andr. Eudæmon Johannis larva Gasp. Scioppium latere arbitrantur, mihi nondum occurrit. Si qui fuerunt, profecto falsi sunt.

(1556. α) *Joannis Ludovici* LELLI nomine editam esse a Ludovico de TORRES Historiam Montis Regalis observat *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 226. (a) adde *Bailleti* Indiculum des Auteurs deguisez pag. 569.

(a) Teissier in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 226.
Ludovicus de Torres, *Archiepiscopus Montis Regalis, Historiam Montis Regalis à se collectam sub Joannis* Ludovici Lelli *nomine edendam curavit, Romæ, Typis Zannetti impressam, in qua Antistitum Vitas persequitur.*

LELIO v. *Palumbo.*

(1557.) *Odomenigici* LELONATI *anagrammatico* nomine edidit Italice, *Joannes Dominicus* OTTONELLUS, Italus Fananensis, S. JEsu, *Memoriale ad Spectatores Theatralium Obscœnitatum* Florentiæ, apud Sarmartellos 1640. in 24. vide *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Societatis JEsu pag. 440. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1670. ad d. 14. Martii. Uterque & alius Scripti: *de Angustiis Peccatoris ex Vicina morte afflicti*, sub anagrammatico nomine ab Ottonello editi meminerunt, an autem sub eodem Lelonati an diverso, non addunt. v. & Odomenigico.

Vincentius LENIS vide infra.

Didymus LEOCLAVICUS vide supra.

(1558.) LEODIGARII Quintini Hedui, Theologi antiqui, *de vera Martyrii notione, contra Th. Hurtadum*, Lugdun. 1656 in 8. excusum Tractatum, *Theophili* RAYNAUDI libris annumerat, *Petrus Scavenius*, in Designatione sua librorum Danicæ Regiæ Bibliothecæ à se coemptorum absque nomine prodita Hafniæ, 1665. in 4.

pag. 67. Nomen mutuatum ab aliquo *Leodigario*, cujus extat impressa *præfatiuncula in Martialem* 1556. 4. & *oratio auspicatoria in Timæum Ciceronis*. Paris. 1557. 4.

Scriptum hoc *Raynaldo* attribuunt Sotvvel Biblioth. Scriptor. Societatis JEsu p. 759. *Prohibitum* addens aut suspensum à Sacra Congregatione Indicis, & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1663. ad d. 31. Octobris. Personati tamen Leodigarii nullam faciunt mentionem. At Nicolaus *Antonii* Bibliothec. Hispan. Tom. II. pag. 245. Sub *Leodigarii* persona editum hoc a Theophilo *Raynaudo* confirmat scriptum, cui se opposuit Thomas *Hurtadus*. (a) Accurate rem hanc exequitur là *Visiera Alzata* Pentecostes num. XXVII. pagina 118. 119. Aliud adhuc scriptum à Raynaudo sub eadem larva editum addens, cui titulus: *Theologia antiqua de Veri Martyrii, adæquate sumti, Notione*. (b) Adde *Baylii* Dictionair. Historiq. & Critiq. T. 2. pag. 920.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispan. T. II. p. 245.

Scilicet adversus Theophili Rainaudi librum De Maryrio per pestem: qui punctus valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simulq; in alia Resolutione morali De communione pro mortuis reposuit Apologiam Duplicem Satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hædui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato, provocatus opposuit- - — -

(b) Villani Visiera Alzata Hecatost. num. XXVII. p. 118. 119.

XXVII. LEODEGARIO QVINTINO Heduo. Di questo Scrittore si vide il libro De vera Martyrii notione *contra* Thomam Hurtadum *Lugduni* M.DC.LVI. 8.

Haueua l' eruditissimo Teofilo Rainaudo *di Sospello Città Ducale del Contado di Nizza nella Diocese di Vintimiglia, dato in luce questo libro.*

De Martyrio per pestem ad Martyrium improprium, & proprium vulgare comparatum *Disputatio Theologica Lugduni per Jacobum* Cardon M.DC. XXX. 8.

Con altri dello stesso Autore venne proscritto dall Sacra Congregatione dell' Indice: Contro di esso scrisse Tommaso Hurtado *Toletano della* Cangregatione *de Chierici Minori stampando.*

Resolutiones Orthodoxo- Morales Scholasticæ Historicæ de vero, vnico & proprio Martyrio fidei sanguine Sanctorum violenter effuso rubricato *aduersus quorumdam* kaironoyas *de proprio martyrio charitatis, & misericordiæ &l. Coloniæ Typis Cornelii ab Egmont.* M. DC. LV. *Fol.*

Al quale s' oppose il Rainaudo col sotto scritto libro il cui intero titolo cauo dall' Indice raccolto dal P. F. Vincenzo Fanno d' ordine di P. Alessandro VII. p. 293.

Theologia antiqua de veri Martyrii adæquate sumpti notione contra spumosam Kainologiam & fragosum Taratantara THOMÆ HURTADI *Buccaferrei de Seir iterato vulsi, ac depilati à* LEODEGARIO QUINTINO *Hæduo S. T. D.*

Cui ut resisteret noster HURTADUS *scrive il tante volte citato dottissimo* NICOLAS ANTONIO *p. 245. del To. II.* duplici telo armato *provocatus, opposuit.*

Antidotum duplex contra duplex venenum quod ex fonte Theophylino ebibit *LEODEGARIUS QUINTUS* Hæduus *procurante D. DIDACO SANCHEZ de l'* Aquila *Doc. Theol. Hispali ap. Ioannem de Ribera M. DC. LVII. 8. nempe.*

Antidotum *primum* De Communione pro mortuis, *Alterum* De Vero Martyrio Charitatis.

(1559.) Gio. Battista LEONE. Sub hoc nomine *Apologiam* editam esse à *Cataldo Antonio* MORONE, Auctor est *Toppius* Bibliothec. Neapolitan. p. 61. (a)

(a) Toppius Bibliothec. Neapolitan. pag. 61.

Cataldo Antonio Morone di Taranto, dotto in Lingua Latina, Græca, & Ebraica, Oratore, Filosopho, Poeta, e Teologo &c. Et una Apologia in risposta del parere publicato, sotto nome di Gio. Battista Leoni, sopra la Favola Boscareccia, detta, il Pastor costante. *In Neapoli per Gio: Battista Sottile, e Scipione Bonini 1608. in 4.*

LEO, HUBERTINUS v. *à St. Dionysio.*
LEON v. *Adulti.*

(1560.) LEONIS primi Episcopi Romani, non esse creduntur *Epistolæ adversus Eutychen*, quas PROSPERO *Aquitanico* imputavere nonnulli, non satis firmis argumentis nixi, quemadmodum docet *Rivetus* l. 4. c. 22. p. m. 462. & *Theoph. Raynaudus* p. 148. (a) *Leoni* asserere easdem malentes. Eidem tributus *Sermo de Absolone* CHRYSOSTOMI. *Sermo de Epiphania* & V. *de Quadragesima*, liberque *De Virtutum & vitiorum conflictu*, de quibus omnibus v. supra in *Augustino*.

V. ad Gennadium in *Miræi* Auctario Bibliothec. Eccles. pag. 68. (b) adde Joh. *Arndii* Lexicon Antiquit. Eccles. pag. 1009. (c) *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 244. & *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. III. pag. 120. seqq. ubi prolixe hanc Epistolam Leoni M. vindicat (d) Imo Prosper non has tantum sed & plures alias, quæ Leoni I. nomen gerunt, esse contendit Joseph. *Antemius*, Differt. Crit de veris operibus Leon. I. & Prosperi Aquit. V. Journal des Sçav. Tom. 17. p. 318. 319. ut annotat hoc Diecmannus.

VI. *Sermo in Natali S. Vincentii Martyris* Leoni tributus, LEANDRO *Hispalensi* adjudicatur: *Quesnello.* vide *Cavei* Histor. Literar. Scriptor Ecclesiast. p. 244.

VII. *Epistolam ad Episcopos Provinciæ Tertiæ* Leoni M. abjudicat *Quesnellus*, & cum eo *Du Pin* Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 156. (e) LEONI autem BITURICENSI tribuunt *Miræus* Biblioth. Eccles. p. 65. (f) *Olearius* Abac. Patrol. p. 289. (g) *Cave* Chartophylac. Eccl p. 93 (h)

VIII *Epistola ad Demetriadem Virginem.*

IIX. *Capitula de Gratia Dei.*

IX. *Libri de Vocatione omnium Gentium* magno conamine Leoni M. a *Paschasio Quesnello* asserta scripta hæc postlimio PROSPERO AQUITANO vendicata per *Anthelmium* vide *Acta Erud. Supplement.* Sect. VIII. p. 431. (l) *Journal des savans* Tom. 17. p. 287. *l' Histoire des Ouvrages des savans* Avril 1690. p. 362. *Caveum* Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 244. 245. Adde *Acta Erudit. Lipsiens.* 1686. p. 397. *Quesnello* tamen suffragatur *Du Pin* Bibliothecæ Novæ Scriptorum Ecclesiast. Tom. III. a pag. 121. usque ad 164. ubi prolixe contra *Anthelmum* disputat ne Prospero illius Epistolæ Sermonesque tribuantur.

Dnus *Mastrichtus* 8vam & 96tam Epistolas Pseudo Isidoro ipsi affictas memorat ex multis autoribus sero.

(a) Th. Raynaudus de mal. & bon. lib. 148.

S. Leoni *suppositus esse epistolas quæ nomine ejus circumferuntur contra Eutychen, & esse* Prosperi Aquitanici, *quidam dixerunt. A Prospero certe esse dictatas, ait* Marcellinus *in Chronico Sed non res modo, (de quo vix dubitare licet,) sed stylum quoq; & scriptionem, esse S. Leonis, certum videtur; collatione facta earum epistolarum, & aliorum indubitatorum S. Leonis operum, ut proinde nulla hic suppositio locum habeat.*

(b) Aubertus Miræus Bibliothecæ Ecclesiasticæ cap. 84. p. 68.

Prosper *homo Aquitanicæ regionis, sermone scholasticus, & assertionibus nervosus, multa composuisse dicitur: ex quibus ego* Chronica *illius nomine prætitulata legi, continentia a primi hominis conditione, juxta divinarum Scripturarum fidem, usq; ad obitum Valentiniani Augusti, & captivitatem urbis Romæ à Genserico Vandalorum Rege factam. Legi & librum adversus opuscula sub persona Cassiani, quæ Ecclesia Dei salutaria probat, ille infamat nociva. Quæ enim vere Cassiani & Prosperi de gratia & libero arbitrio sententiæ fuerunt, in aliquibus sibi contrariæ inveniuntur. (Hic etiam Prosper, post obitum beati Augustini, librorum ejus contra hæreticos, inimicos gratiæ Christi, defensor extitit:) Epistolæ quoq; Papæ Leonis adversus Eutychen, de vera Christi Incarnatione, ad diversos datæ, & ab ipso dictatæ dicuntur.*

(c) Jos. Arndii Lexic. Antiq. Eccles. p. 1009.

Leonis I. Epistolas adversus Eutychem de vera Christi incarnatione *datas, a* Prospero Aquitanico *dictatas crediderunt Marcellinus* Comes *& Gennadius de viris illustribus cap. 84. alii non abhorrere a stylo aliarum epistolarum Leonis existimant.*

(d) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques. Tom. III. pag. 121.

Car premierement, tout son systeme „n'est appuyé que sur un oui-dire, rapporté par „Gennade, qui n' étoit pas assurément de cét „avis, puisqu'en parlant auparavant du Pape „Saint *Leon* au chapitre 70. il lui attribue en ter„mes exprés la lettre à Flavien, & ne dit rien de „ses autres Ouvrages, en sorte qu' il ne l'a pu „mettre au rang des Ecrivains Ecclesiastiques, „qu' à cause qu' il étoit persvadé que cette lettre „étoit de sa facon. Or quand un Auteur parle „en un endroit affirmativement, & qu' en un „autre il rapporte une chose sur un ouï-dire, on „doit prendre son sentiment de l' endroit où il „parle de son chef, & non pas de celui où il par„le selon l' opinion vulgaire. Secondement, il „n' est pas certain que ces paroles du ch. 84. *Epi„stolæ quoque Leonis* &c. soient de Gennade. Au„contraire, il y a toute sorte d' apparence qu' el„les ont été ajoûtées.

(e) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccles. Part. 2. Tom. III. p. 157.

Il n' a point mis non plus au rang des Epîtres de Saint Leon *celle qui étoit autre fois la 96. parce qu' elle n' est pas de ce Pape, mais une Lettre Synodique écrite au nom de Leon Evesque de Bourges, de* Victorius, *Evesque de Tours, & de quelques autres Evesques aux Eglises de la troisiéme Province de Lyon (a), qui est celle de Tours.*

(a) Troisieme Province de Lion. *Cette étoit maladressée aux Evesques de Thrace: car les Evéques nommez dans le titre sont des Evesques des Gaules. Il y avoit,* Ecclesiarum quæ sunt intra Provinciam tertiam constituta. *Quelque Copiste ignorant qui n' entendoit pas ce que vouloit dire* tertia, *a mis* Thracia.

(f) Miræus Bibl. Eccl. p. 65.

Inter opera S. Leonis *collocari solet Liber* de Conflictu virtutum & vitiorum: *Sed is liber S. Leonis esse non potest. Sic & inter epistolas ejusdem S. Leonis num. 96 non recte collocatur* epistola Leonis *Bituricensis Episcopi.*

(g) Olear. Abac. Patr. p. 289.

Leo, *Bituricensis Archiepiscopus, anno 453. Concilio Andegav. præfuit, referentibus Sanmarth. T. I. Gall. Christ. f. 143. Tomo I. Conciliorum epistola ejus extat ad Episcopos Provinciæ Tertiæ scripta, ut Clerici non expetant secularia judicia. Sunt qui illam* Leoni *Magno adscribunt, atque numero 96. inter ejus epistolas collocant. At revera a Leone Bituricensi scriptam illam esse iidem Sanmarthani docent, l. c. & quidem ad* Episcopos *non* Thraciæ *(ut inter* Leonis *epistolas extat,) sed Tertiæ provinciæ, quo nomine* Turonica *provincia designatur, quæ est* Tertia *Lugdunensis, uti* Sirmondus *ait, not. ad Concil. Gall.*

(h) Cave Chartophyl. Eccl. p. 93.

Extat Epistola ab eo scripta sub nomine Leonis *Papæ, (ut recte observat* Sirmondus) C. Tom. III. pag. 1420.

(i) Act. Erud. Suppl. Sect. VIII. 431.

Paschasius *Quesnellus*, cum A. 1675. *Leonis Magni* Opera Parisiis recenseret, *tria scripta*, de„ quorum vero auctore inter eruditos nondum„ convenerat, nempe *Capitula de gratia DEI, Episto-*„ *lam ad Demetriadem virginem*, & *Libros de Vocatione*„ *omnium Gentium*, Leoni suo *attribuit* Illi autem„ *se opponens Antelmius*, (in Dissertationibus Criti-„ cis de veris Operibus Leonis Magni & Prosperi,„ Aqui-

„Aquitani,) tanto apparatu *Prospero Aquitano* ea „vindicavit, ut luculentissime cum cœteris Pro-„speri scriptis, qua res & stylum congruere vide-„antur. Quo labore per tres priores Dissertationes „defunctus, quarta Leonis Magni *duas contra Pela-„gianos epistolas* adgreditur, quarum alteram Janu-„arii inscriptam Quesnellus authenticam declara-„verat, alteram vero ad Septimium suppositiam. „Verum tantum abest, ut his acquiescat Antelmi-„us, ut potius *unam eandemque* epistolam esse demon-„stret, demptis scilicet coloribus furtivis, quin „ex epistola 6. ad Aquileiensem epistolam Ja-„nuarii nomine fore prænotandam. Quinta „Dissertatione *Gennadium omnesque alios antiquos*, qui „*Epistolam Leonis ad Flavianum*, in causa Eutychis, „a *Prospero* (tanquam ejus Notario,) dictatam scri-„bunt, adversus Bellarminum Labbeumque vin-„dicat, ad oculum ostendens, non solum in hac „sed in aliis Leonis epistolis haud obscura styli „Prosperiani vestigia apparere. Eadem cum *in* „*Sermonibus* quoque Leonis deprehenderit, in „sexta Dissertatione varia promit exempla, in-„primis ex *Sermone 4. in Natali Leonis*, & ex Ser-„monibus de *Collectis & Jejunio*, causasque ejus rei „inquirens, potiorem judicat, quia Sermones ea ætate expetebantur ab aliis Episcopis recitandi. „Siquidem *Gennadius* testatur, multas *Salvianum* „Presbyterum Homilias pro Episcopis compo-„suisse, indeque *Magistri Episcoporum laudem*, non „ut vulgo volunt, quia Salonium & Veranum „Episcopos in adolescentia docuerat, reportasse; „quanto magis Leonis, summi Pontificis, Ser-„mones alii expetierint, cui interdum aliquos „orationis ornatus contulerit Prosper, vir sui ævi „Doctissimus & facundissimus, qui occupatissi-„mo Pontifici a consiliis ac epistolis, aut præci-„pus erat, aut unicus, ut verbis Antelmi hæc „efferamus.

(1561.) LEO IX. Papa, Cujus extat *Epistola ad Principes* Britanniæ 1615. Parisiis, antea dictus fuit BRUNO. Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 394.

(1562.) LEO X. Papa, inclytus BULLA SUA CONTRA LUTHERUM, ante adeptam Mitram Pontificalem nuncupabatur *Johannes* MEDICES, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 394. ubi & ejus nomine Orationem sive *Consilium de Bello suscipiendo contra Turcas* Isleb. 1603. & alia scripta allegat.

(1563.) LEO HEBRÆUS, cujus nomine citantur à *Frisio* in Bibliotheca Gesneriana p. 540. *De Amore Dialogi* tres, Ven. 1564. est R. Jehuda ABRAVANEL, filius R. Isaaci Abravanel. Is & PHILO Hebræus qvomodo jactitetur vide infra.

R. ABARBANELEM vocat *Symbola Normanniana ex Cudworth* Union of Christ and the Church. pag. 23 *Abarbaneli* tamen abjudicat Jacobus *Windet* de Vita functorum statu Sect. 7. pag. 138 cujus verba cum auctario exhibet *Diecmannus* (a)

(a) Margo Diecmannianus.
Leo Hebræus. *Elia & Enocho (qui vivi cum corporibus in cœlum translati sunt) Johannem Evangelistam conjungit Leo Hebræus (in Dialogo tertio de Amore pag. 2. fol. 172. edit. Ital. in 8vo. pag. autem 524. edit. Latin. in folio) quem Judam Abarbanelem Judæum pertinacissimum, fuisse, vel ea de causa non facile crediderim: Ait Windet de vita functorum statu sect 7. pag. 138. & Lon. 1677. Quem Judæ Abarbanelis (cui qui hoc* Dialogos *adscriberent, fuisse hinc colligere licet) nomine* Windetus *intelligat, mihi latet. Famosi enim illius & tot scriptis noti Judæi Abarbanelis prænomen Isaaci est. Habeo ipse hos Dialogos Leonis, hoc titulo:* Dialoghi di Amore, di leone Hebreo Medico, *Venet. 1558. 8. Dialogi isti Leonis Hebræi, à Jo. Carolo* Saracæno *Latinitate donati, à Jo.* Pistorio *inserti sunt Tom. I. Artis Cabalist. 330. seqq. ed. Basil. 1587. fol. Ex loco citationis Italicæ, ad quem Windetus provocat, apparet, auctorem horum Dialogorum esse Christianum, nam citato fol. 172. b. dicit:* Enoc & Elia, & ancor san Giovanni Evangelista sono immortali in corpo & anima. *Quæ certè verba Judæus nunquam de Johanne Evangelista protulisset.*

(1563 a) LEONIS IMPERATORIS *descriptio Vitæ Christiani* ex GEORGIO ALEXANDRINO ut sit contracta barbaroque stylo expressa. vide ex *Vossio* de Historicis Græcis referentem Joh. *Albert.* Fabrum Decad. Decadum n. I. circa finem.

(1564.) LEON DE MODENE : *Salomo* USCHI, avec *Lazare di* GRAZIANO LEVI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 569.

(1565.) LEONARDI HIBERNI nomine scriptas esse à *Paulo* SHERLOGO, Hiberno, Jesuita: *Vindicias Scientiæ Mediæ.* Lugduni apud hæredes Petri Prost 1644. in. 4to docet *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 654. Scriptum hoc Sherlogo tribuit, ast assumtæ personæ non meminit *Witten.* Diar. Biograph. anno 1646 ad d. 17. Augusti. Sub Pauli *Leonardi* nomine prodiisse scriptum hoc *Sherlogi* autumat Augustinus *a Noris* Vindic. August. c. 6. pag. 125. a. Indicant *Symbola* Diecmanniana.

R. M. LEONE v. *Bertolino.*

(1565 a) *Janus* LEONICENUS Veronensis quomodo fit *Johannes Nicolaus* PECHLINUS *Symbola Mastrichtiana* : quæ sic habet *Johannes Nicolaus* PECHLINUS vel PEGLINUS M. Dr. sub nomine Jani LEONICENI VERONENSIS, ut mihi a D. Fr. Bœkelmannno in Batavis dictum est scripsit *Metamorphosin Æsculapii & Apollinis Pancreatici*, cujus secunda editio prodiit Lugduni in Batavis apud Philippum bonum, id est Doude 1673. in 8.

Scripsit quoque *de Medicantium medicamentorum facultatibus* Lugd. Batav. & Amstelod. 1672 in 8.

(1566) LEONIDES. Ei adscribitur in *Anthologia Planudis Distichon*, quod ipsius EPICTETI esse perhibet A. *Gellius* Noct. Atticar. lib. II cap. XIX. certe non Leonidæ, judicio *Salmas.* in notis variorum adjecto p. 152. 153. (a)

(a

(a) Gellius Noct. Atticar. lib. II. cap. XIX. p. 152. 153.

Ejus Epicteti *etiam de se scripti duo versus feruntur: ex quibus latenter intelligas non omnes omnimodis Diis exosos esse, qui in hac vita cum ærumnarum varietate luctantur: Sed esse arcanas causas, ad quas paucorum potuit pervenire curiositas.*

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σώματι πηρός,
Καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

(Ejus Epicteti) Salmasius *hæc spuria esse judicat, & ab aliquo sciolo adtexta. Neque illud distichon Epicteti esse videtur. In Anthologia* Planudis *adscribitur* Leonidæ, *qui Poëta longe antiquior fuit Epicteto. Sed Planudem fefellit, quod in vetustissimo exemplari, unde Anthologiam suam decerpsit, præcedebat Leonidæ distichon* ἰσόψηφον. *Ea de causa & sequens hoc ad Epictetum, quia sine auctoris nomine foret, non potuit, ut erat,* ἄδηλον *videri, sed & auctorem invenit beneficio monachi. In illo Codice, titulus his duobus versibus fuit:* Ἄδηλον, εἰς Ἐπίκτητον τὸν σοφόν. Salmas. *vide quoque p. 9. hujus editionis.*

(1567.) Ludovici LEOPOLDI libellum Germanicum, *de Erasmi Roterodami & Martini Lutheri sententia, circa cœnam Domini,* esse *Leonis* JUDÆ, Theologi Germani, qui eundem Ao. 1526. conscripsit, præter *Schlüsselburgium* in Theologia Calvinistica, & ex eodem hoc narrantem *Draudium* pag. 116. Biblioth. Theologicæ, idem memoriæ consignatum reliquit, ejusdem vitam enarrans *Melchior* Adami, Theologor. Germanor. pag. 96. hisce verbis: *Hoc etiam forte non prætermittendum: prodiisse aliquando sub initium belli Sacramentarii, Libellum Germanicum, sub nomine* Ludovici Leopoldi, de Erasmi Roterodami & M. Lutheri Sententia circa cœnam Domini, *cujus ipse* Leo Judæ *auctor fuit. Argumentum autem ejus scripti hoc fuit, Erasmum & Lutherum, nondum incalescente contentione, ita orthodoxe sensisse & scripsisse, ut de Spirituali præsentia & manducatione corporis Christi,* ὁμοψήφως *cum Tigurinis Pastoribus docuerint. Et hunc libellum ideo scripserat Leo, ut errore cognito in viam veritatis redirent. Sed Erasmus graviter id molesteque tulit, & ad Helvetios, Badenæ tum congregatos epistola acerbe conquestus est, injuriamque sibi fieri protestatus, cui & Libellum Apologeticum submisit. Contra* Leo Judæ *edidit Libellum, quo se ejus scripti auctorem profitetur, ac se purgat, non esse novum, ut libri absque auctorum nominibus edantur: sed apud Orthodoxos antiquos usitatum fuisse: deinde se ea quoque ante hac in lucem emisisse, quibus non metu vel fraude ulla, sed modestiæ & humilitatis potius, ac candidi præjudicii causa, nomen suum non præfixerit: inter Erasmum ejusdem fraudis, (si fraus dicenda sit) convinci, qui seditiosum Dialogum,* Julii *nomine inscriptum, non apposito veri auctoris nomine, publicarit: denique nihil se in scripto illo posuisse, quod non de verbo ad verbum in* Erasmi *libris reperiatur. Itaque non nebulonem, non mendacem se esse.* Hactenus *Melchior Adami.* Porro sciendum, Apologiam, cujus hic meminit, extare hodieque in Operum Erasmi Tomo IX. pag. 1280. sub titulo: *Detectio præstigiarum Libelli cujusdam.* In hujus Apologiæ Exordio acerbe contra eam rationem scribendi tecte absque nominis sui professione declamat. Vide præterea, si lubet, *Historiam Sacramentariam Lavaterii, & Ecclesiasticam Osiandri,* ubi plura de hujusce generis scriptis reperias.

Ex *Melchiore Adami* eadem affert *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione clarorum p. 115. adde *Baillet.* Catalogum des Auteurs deguisez p. 569. ubi verum nomen Auctoris expressurus scribit: LEON DE JODE où LEO JUDÆ. Inprimis autem vide *Lavateri* Historiam Sacrament. p. 19. (a) Addit *Diecmanniana Nota*: v. omnino Abrah. Sculteti Annal. Evang. Dec. 2. p. 52. ss. ubi Erasmum notat, qui Pellicani eum esse putaverit, cum à Leone Juda Ao. 1526. (non 1576. ut vitiose hic in Dn. Placcio impressum est) scriptus sit.

(a) Lavater. Histor. Sacrament. pagina 19.

Mense Aprili editus est libellus Germanica lingua cui titulus erat præfixus: Doctissimi Erasmi Roterodami ac Martini Lutheri opinio de Cœna Domini nostri JEsu Christi. *In fine adnectitur nomen* Ludovici Leopoldi. *Argumentum libri est, quod Erasmus & Lutherus, dum contentione nondum calerent, sic scripserint, ut in spirituali Christi & præsentia, & manducatione, omnia posuisse videantur. Hunc libellum mutato nonnihil nomine* Leo Judæ, *Ecclesiæ Tigurinæ Pastor, ad D. Petrum, non alio Consilio scripserat, (teste Zwinglio in Exegesi) quam ut viam eis muniret, quo ab errore suo commode discedere possent.*

(1568.) LEPIDI Comici veteris, *Philodoxios,* Fabula ex Antiquitate eruta ab Aldo *Manutio* Lucæ 1580. Est *Leonis Baptistæ* ALBERTI, ut indicat *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia I. pag. 57. vide *Bailleti* liste des Auteurs deguisez pag. 544.

(1569.) Thrasybulus LEPTA, qui Commentarium Anno 1590. composuit, *de Vita & rebus gestis Georgii Ludovici à Seinsheim,* Andreas DINNERUS JCtus creditur à *Zeilero* part. 2. de Hist. Chronol. &c. p. 85.

Hunc sequitur etiam *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 570. CONRADUM tamen DINNERUM potius dici debere ostendunt *König.* Biblioth. Veteris & Nov. pag. 248. & ex *Speneri* Oper. Herald. Part. Special. c. 85. *Symbola Rauschiana.* Respondet etiam Versio nominis Græca, & ætas, quæ undecennem Andream Dinnerum Scriptorem respuit. Anno namque demum 1579. eum natum asserit *Freherus* in Theatro Virorum Eruditione Clarorum p. 1064.

(1570.) *Augustini* LERCHEIMER von Steinfelden Christliches Bedencken von Zaubern. Spiræ 1597. 8vo. Est *Hermanni* WEDECHINDI, qui sub anagrammatismo hoc latet, ut ex M. *Goldasti* de Confiscatione der Hexen-Güter num. 6. pag. 12. & in Notis lit. N. indicat *Symbola Sperlingiana.*

(1571.) LESCHUS, est *Michael* SENDIVOGIUS, v. *Rhod.* n. 56.

Ea in Anonymis num. 1010. β repræsentamus. Adde ea quæ supra sub titulo: *Divi Leschigenus amo* Pseudon. num. 844, commentati sumus: nunc contenti addere excerpta (a) Borrichiana Petri *Septimii* Symbola suppeditata Hafnia transmissa Ao. 1693. 17. Febr.

(a) Ol. Borrichius in libro de Ortu & Progressu Chemiæ Hafn. 1668. 4. p. 144.

Nec est quod prætereant Scoti suos Butleros, *suos* Alexandros Sidonios, *paucos illos, sed scientia illustrissimos. Nam quod* Sendivogium *spectat, Polonum hominem, certum est nequaquam illum Auctorem fuisse libri illius celebratissimi, qui mutuato Divi* Leschi *nomine prodiit, sed ipsum nobilem* Sidonium *seu* Sethonium, *cum Cracoviæ animam se agere intelligeret, & scriptum suum & uxorem fidei amici Sendivogii commendasse, adeoq; Sendivogium a morte Sethonii, uxorem duxisse viduam illam, & scriptum suo nomine evulgasse, id quod prudentissimus ille Reginæ Polonicæ a secretis consiliis Denoyæus, & ipse in reliqua ingenii magnitudine Chemiæ indefessus amator, pluribus nobis non ita pridem Parisiis ostendit.*

(1572.) LETSAC, inversum nomen CASTEL, qui sub eo latet, indigitante *Bailleto* deguisemens des Auteurs p. 440. & in subjuncto Catalogo p. 568.

(1572. α) Friderich LEUTHOLFF von Franckenberg. Der Europäische Herold / welcher in vier Haupt-Handlungen alle Käyserthum / Königreiche / freye Staaten und freye Fürstenthümer / so viel deren jetzo in der Europäischen Christenheit blühen nach ihren alten und jetzigen Kriegs- und Friedens-Begebnissen &c. in folio Franckfurt und Leipzig M. DC. Lxxxiix. justo volumine: quod debeatur auctori vero *Dn. Bernhardo* ZESCH Consiliario Aulico Vinariensi aperit mihi *Symbola Tecklenburgiana.* (Prodiit denuo superiori anno 1707. auctior, ead. forma, ac mole.)

LEVITA v. *Elias.*

LIBERIUS v. *à Bodenstein.*

(1572. β) *Liberius* MORELLUS: *Trutina doctorum & Doctorum expensa* à Liberio Morello, in Martis colle. Ao. 1666. in 12. sunt 5½ philyræ: sub hisce nominibus ipse ego Colmariæ tunc in superiore Alsatia existens, & filiis Generosi Dn. Moggii præfectus latitare volui. Ita ad me scribit 1690. *Daniel Gvilielmus* MOLLERUS P. P. Altorfinus.

(1573.) LIBERIUS DE SANCTO AMORE *Epistolæ Theologicæ*, in quibus varii Scholasticorum errores castigantur. Irenopoli Typis Philalethianis. 1676. in 8. paginis constantes. Eæ tegunt *Joannem* CLERICUM. Ut *Poiretus* ipsi objecit, Apolog. pag. 407. seqq. vide Magnifici Domini D. Joa. Friderici *Mayeri* Theses de Incarnatione verbi ventilatas Hamburgi 1692. §. IV. qui testatur *Clericum* hoc sibi percontanti non negasse. Adde *Bailleti* confirmationem liste des Auteurs deguisez pag. 526. & *Notas* hic *Diecmannianas*, quæ sic habent.

Sub hoc nomine Philippum à Limborch, *Arminianorum hodie in Belgio clarissimum, latere, Jo.* Faes *Not. ad* weinenden JEsum *pag 62. statuit. Publica voce hunc librum* Joanni Clerico, *Polyhistori inter Belgii Remonstrantes celeberrimo, tribui,* Poiretus *in Epist. ad Auctorem Biblioth. Univers. annexa libris de Erudit. solida superf. & fals. pag. 407. indicat, qui & pag. 408. ad consensum Richardi Simonis nos remittit.*

(1573. α) *Christiani* LIBERII GERMANI βιβλιοφιλία, sive de scribendis, legendis & æstimandis libris Exercitatio Parænetica, Ultraj. 1681. 12. De vero auctore incertum fuisse *Morhofium*, ex Polyhist. liter. l. 1. p. 24. p. 309. colligas. Mihi nullum dubium sedet, eum *Guilielmum* SALDENUM Ultrajectinum esse, qui hoc libello προγευσμα majoris operis dare voluit, quod suo deinde nomine Amstel. 1688. 8. de libris, varioque eorum usu & abusu vulgavit. Atque hoc verba Anteloquii hujus recentioris libri significare videntur quibus Seldenus se hoc opusculum primum restrictius edidisse refert. Provoco vel ad superficiariam alterius cum altero contentionem. Hæc *Symbola Diecmanniana.*

(1574.) LIBERII Sangæ *peniculus foriarum Elenchi Scaligeriani, ad Clar. Bonarscium* (de quo vide suo loco) Metelloburgi Matthiacorum, id est, Antverpiæ Ao. 1609. in 12. eundem quoc habeat auctorem, quem *Vindiciæ Areopagiticæ contra Jos. Scaligerum*, Lugd. 1607. in 8. editæ, nempe *Martinum Antonium* DELRIO, auctor est *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 645. & post eum *Alegambe* p. 325. *Fr. Swertius* p. 52. hujus auctoris scripta enumerans, hac de re altum silet.

Sotwel tamen *Alegamben* repetit Bibliothec Scriptor. Societatis JEsu p. 583. adde *Witten.* Diar Biograph. Part. II. pag. 13. *Liberium* STANGAM VERINUM scribit la *Vistera* Alzata Hecatoste num. *LXXI.* p. 72. 73. eosdem mecum Auctore citans, qui tamen omnes *Sangam* nuncupant Errorem ergo Typographi esse potius conjece rim, quam Auctores non inspectos.

(1574. α) LIBERIO Papæ suppositа Epistolas aliquot notis jam authoritatibus proba *Mastrichtus* in *Symbolis.*

(1575.) LIBERIUS Vincentius, est *Nicolaus* CRASSUS, vid. *Rhod.* num. 30. XXX. Scav. 1.

Liberius VICENTINUS, Petrus CUNÆUS. Flissin

„Flissingensis, Professor LugduniBatavorum; de „quo videatur *Valerius Andreæ* Bibliothecæ Belgi„cæ pag. m. 733. ubi tamen hujusce fictitii nomi„nis mentio nulla. Vereor autem ne hac in „parte erratum sit ab auctore nostro, & *Satyra* „*Menippea Nescimus quid serus vesper vehat*, sub no„mine Vincentii Liberii Batavi edita falso puta„ta sit esse *Petri Cunæi* (cujus habemus *Sardos vena„les*, Satyram itidem Menippeam, sed sub ipsi„us nomine publicatam,) cum sit NICOLAI „CRASSI Veneti quemadmodum hoc præter „*Scavenium* n. 1. testatur Autor libri pariter Ano„nymi, Italicè scripti, cui titulus, *Glorie de gli* „*Incogniti, overo gli Huomini dell' Accademia de Signo*„*ri Incogniti di Venetia*, continens vitas eruditorum, „qui huic Academiæ nomen dedere: inter quos „pag. 341. & seq hujus NICOLAI CRASSI vi„ta cum scriptis tam editis quam edendis recen„setur. In quibus legitur etiam *Satyra Menippea* „*Nescimus quid serus vesper vehat*, sotto nome di Li„berio Vicenzo Ollando. Plura vide in Pseu„donymis nostris ad nomen *Publici Licinii*.

Nicolao Crasso quoque adjudicat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXII. p. 73. (a) At MELVINO tribuit Thomas *Hyde* in Catal. Biblioth. Bodlej. p. 448. b. quem tamen ut & Petrum Cunæum falso Auctores Satyræ hujus credi asserit Baillettus in Indiculo des Auteurs deguisez p. 612.

(a) Villani Visiera Alzata p. 73. num. LXXII. LIBERIO VINCENZO HOLLANDO *sotto questo nome scrisse* Nicolò CRASSO *Cittadino e famosissimo Auocato Venetiano e publicò questa Satira, che fù stampata in Hollanda.*
Nescimus quid Vesper serus vehat. *Satyra Menippæa Liberii Vincentii Hollandi 4.*
Me lo disse lo stesso spiegandomi il mistero delle Voci allusiue alla Libertà della Patria nel LIBERII, *al Nome di Nicolò col* VINCENTII, *ed al Cognome* Crasso *con l'* HOLLANDI, *che prima delle Riuolutioni erano creduti stupidi. Stampò altresì, sotto altro nome.*
Dell' Amoroso Trofeo di Publio Licinio *Part. I. & II.* Il simolacro della Bellezza di P. L. In *Parma* M. DC. XII. 12.
Elpidio consolato *Fauola Marittima di* Publio Licinio. *In Venetia per Angelo Saluadori* M. DC. XXIII. 12.

(1576.) LIBERTUS, AQUILONUS: Berus CANUTI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez g. 570.

LICENTIUS *Evangelus* vide supra.

(1577.) LICHARDUS *Neocomensis: Jean* *eques* HULDRICUS. *Baillet* liste des Auteurs gvisez p. 570. v. Lychardus.

(1578.) Publii LICINII nomine, Italicè *Trofeo Amoroso: Il simolacro della Bellezza: L'Elpidio Consolato*, & alia quoque sub incerto nomine *Nicolao* CRASSO, Patritio Veneto, vulgata memorantur apud auctorem *Academiæ Incognitorum* Italiæ p. 341. & seq.

Videatur la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXII. pag. 73. nobis supra in *Liberio* citata & *Baillet* Catalogus des Auteurs Degvisez p. 570.

(1579.) LICINIUS, *Marcus: Gilles* MENAGE. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 570. adde paginam 93.

LICINIO v. *Taba*.

LICONIO v. *Bolpami*.

de S. LIDWIN v. *Cœlestinus*.

de LIESSE v. *Banny*.

LIGARIUS Schadeus v. *Relfendso*.

LIGURINO v. *Mirteo*.

LIMERNO v. *Pitoco*.

(1580.) *Stephanus* LINDIUS: *Jean* CASTEL. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 570.

(1581.) *Joannis Stephani* LINICUSKI nomine editam esse a *Johanne Antonio* CAPRINO, Italo Aquilano Jesuita: *Prolusionem Academicam de Motu Trepidationis Terræ, murato in illa CentroGravitatis.* Romæ. 1653. in 8vo memorat *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu. p. 400. b.

(1582.) *Episcopi* LINCOLNIENSIS *Answer to a Catholike Englishman*, (Parsonium) *pro Apologia* R. Jacobi. Lond. 1609. 4to. Scriptum hoc esse *Johannis* BARLOVII, ex *James* p. 54. 294. & tergo sui Codicis docet *Symbola Normanniana*. Et facile hoc sibi persuaderi patietur, qui a *Parsonio* contra *Barlovium* scriptum meminit, de quo in Anonymis Anglicis cap. XIII. num. CCCXCV. egimus.

LINUS v. *Musæus*.

(1583.) LINO *Papæ de Passione B. Petri & Pauli ad Orientales Ecclesias libri duo* suppositi docentur à *Miræo* Biblioth. Ecclesiast. pag. 132. *Oleario* Abac. Patrolog. p. 294. *Du Pinio*, Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. I. p. 18. *Caveo* Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 12. *Prisci* autem cujusdam MONACHI esse suspicatur *Barthius* Adversar. lib. XLIII. cap. XIII. p. 1953. adde *Vossium* de Histor. Græcis. lib. II. c. IX. p. 201. a MANICHÆIS interpolatos censet Claudius *Espencæus* apud Cocum Censuræ Scriptor. p. 27.

(1584) Justi LIPSII nomine, *de Duplici Concordia litterarum & religionis*, editas *Orationes*, non esse ipsius, sed *Melchioris* GOLDASTI, *Miræus* in vita Lipsii pag. m. 67. refert. Carolus etiam *Scribanius* Jesuita, cap. ult. defensionis posthumæ, Lipsii operibus in folio præfixæ, aliquot jam ante mensibus, quam Orationes istæ habitæ perhi-

bentur, Lipsium Jena discessisse, audacter scribit: sed vide refutationem hujusce mendacii factam a *Sagittario* in *Lipsio Proteo* Francof. 1614. edito.

Eidem Lipsio tribuit etiam Orationes has *Teissier* Eloges des hommes savans Tom. II. p. 389. itemque *Scaligerana* p. 141. & *Colomesius* in Animadversionibus ad eo p. 257. docente *Symbola Normanniana*.

II. Liber *de Militia Romana*, qui ex *Francisco* PATRITIO desumtus videbatur *Scaligero*, Lipsio in totum abjudicatus a *Bailleto*, eidem vindicatur à *Menagio*, Anti-Baillet. tom. I. pag. 87. 88. adde l'*Histoire des Ouvrages des Savans* Tom. III. p. 591.

LISET v. *Benancio*.

(1586.) Gerardi LISTRII *Commentarium in Erasmi Roterodami Encomium Moriæ*, aliquoties apud Belgas editum, non Listrio, cujus etiam alios libellos habemus, sed ipsi *Desiderio* ERASMO deberi, *Petrum Opomerum* in opere suo Chronographico prodidisse, *Valerius Andreæ* auctor est pag. m. 277. ubi multorum incommodorum ipsi libellum huncce causam fuisse narrat, una cum *Melchiore Adami* in vita ejus, & *Hottingero* in dedicatione thesium Philologicarum ubi crabrones ipsum irritasse, & omni ferè gratia excidisse per hoc opusculum scribit.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs Deguisez pag. 870. & *Autographa Lutheri* &c. Tom. I. pag. 65. 90. Addit *Margo Mastrichtianus* Præfationem Patini in Moriæ Encom.

(1587) *Titi* LIVII *Historiarum libri* XXXIII. Pars prior, Nempe ab Initio ad Capitis XVII. verba: arctis faucibus cohærens &c. Paterborn. 1617. Supposita ei ab Editore videbatur *Vossio* de Historicis Latinis pag. 94. vendicatur autem Livio à *Gronovio* in præfatione Liviana ad Lectorem pag. 12 ubi simul editorem fragmenti hujus fuisse *Johannem* HORRIONEM Jesuitam subindicat, notante *Symbola Normanniana*, quam hic sub lit. (a) adjicimus.

(a) Symbola Normanniana.

Livii Historiarum libri XXXIII. pars prior nempe ab initio ad Capitis XVII. verba. Arctis faucibus cohærens (Acarnaniæ) *Paderbornæ 1657. à C. N. edita, ab inventore, Joh. Horrione S. J Sacerdote tacito ille quidem per modestiam nomine, sed illud me docuit, qui etiam rarissimi & ad eum diem incogniti mihi libelli copiam fecit*, Bern. Bottendorfius, *ut loquitur* Gronovius *Præfat. Liviana ad Lectorem p. 12. ubi simul Viros doctissimos qui de hujus fragmenti veritate dubitaverunt aliquid humanum passos ait. Vossium potissimum intelligens, apud quem de Hist. Lat. pag. 94. hæc leguntur* At qui nuper tanquam Livii genuinam libri 43. & 33. partem majorem (*priorem scribere debuit. Nam prius edita duplo major Liviana est*) è veteri, ut ait, Bibliotheca primus juris publici fecit: Næ ille fucum fecit auritis Midis *non illis* quibus corculis esse datum est, & qui norunt qvid æra lupinis distent. *Quæ verba non comparent T. Livii ex* Gerh. Vossio de *Histor. Latinis præmissa. Fragmentum operamque Horrigii commendat etiam* Gronovius *Dedicatione, ad Furstenbergium in extremo.*

(1588.) *Nicolaus* LIRANUS. Quod sub ejus nomine extat *Præceptionum*, URIMANO etiam tribui notat *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 261.

LIRINENSIS v. *Vincentius*.

- *Miseni*.

(1589.) *Christiani Simonis* LITHI, nomine edita à Simone STENIO *Responsis ad Greitseri Apologiam*, qua illustratur Vita Lojolæ Fundatoris Jesuitici Ordinis. Heidelbergæ Typis Christophori Leonis. Anno MDC. in 8vo. constans paginis 249. dedicata Electori Palatino Friderico IV. cui addita est in fine Appendicula de Apologia Societatis Jesu in Gallia ad Henricum IV. scripta, paginarum 32.

II. Ejusdem *Lithi Miseni* nomine prodiit Anno 1603. Heidelb in 8vo. *Responsio Altera*, ad alteram Jacobi Greitseri, Romanensis Theologi, & Jesuitæ in Academia Ingolstadiana Apologiam, Quinque libris comprehensam pro vita Ignatii Lojolæ, Hispani quondam Militis, & Sacerrimæ Jesuiticæ Societatis fundatoris, eidem Electori, Friderico IV. dedicata, continens in universum paginas 398. Et hæc à Simone Stenio profecta est, qui eum fœtum non dissimulavit in *Greitsero Triumphato*, Ambergæ 1605. in 8vo edito, *præfixo* vero SIMONIS STENII Lomacensis nomine. Et in recentioribus Editionibus præfixum Stenii nomen gerunt etiam priora scripta v. Misenus.

LITHUANUS v. *Ulicovius*.

LIVIMÆUS v. *Seballatus*.

LIVIUS v. *Noringius*.

(1589. *a.*) *Henningii* LOCHOVII Hamburgensis Gymnasii Studiosi cura & sumtu prodierunt in folio quatuor plagularum Hamburg 1683. *Ciceroniana. Protheoria Utilis, ideoque prius cognoscenda, & lectioni Scriptorum Ciceronis præmittenda, item & Scripta Marci Tullii Ciceronis continens: quæ Studiosum Adolescentem, in Ciceronis monumentorum literariorum, quæ supersunt, Lectione Tractatione, adjuvare poterit. Scriptum hoc Auctor habet celeberrimum* Professorem & SS. Theologiæ Doctorem Collegam meum qui auditori suo clarissimo nunc J. U. Licentiato Consultissimo opellæ donavit.

(1590) LOCMAN Mythologus Lyc Arabs, ALCMAN. *Ravio Specim.* Alcoran. p. 17. αὐθέντης ÆSOPUS videtur Kirchero Od

"dip. Ægypt. II. §. 1. p. 39. ap. *Hottinger*. Append. "Promptuar. Orient. 45. perspicue vero id pro- "batum dedit *Hottinger*. Histor. Orient. p. 102. ad 106. Promt. Orient. 277. Hæc *Symbola Normanniana*. Idem quoque executum esse *Huetium* in discursu super Originem des Romans, in recensione hujus tractatus observat Jean *Battiste Denis* dans son huitieme Memoire, concernant les Arts & les sciences Avril 1672. pag. 111. & le Sieur de *Gallois* au traitté des Bibliotheques pag. 79. Plura vide in *Æsopo*.

(1591) Madame des-LOGES. Quæ sub hujus nomine citat Balzac *Carmina*, partim ad Dominum de GOMBAUD, alia ad Dominum Habert CERISI refert le *Projet d'un dictionaire Critique* p. 358. 359. (a)

(a) Projet d'un Dictionaire Critique p. 358. 359.

Depuis cette note écrite & imprimée j'ai sçu de Mr. de Racan, que c'étoit luy qui avoit fait ces vers, que Mr. de Balzac attribue à Malherbe, & que Mr. de Gombaud avoit fait ceux qu'il donne a Madame Des-Loges, & que la chose s'étoit passée de la sorte. Madame Des-Loges, qui étoit de la Religion Pretendue Reformée avoit prêté à Mr. de Racan le livre de Du Moulin le Ministre, intitulé le Bouclier de la foy, & l'avoit obligé de le lire. Mr. de Racan après l'avoir lu fit sur ce livre cette epigramme, que Mr. de Balzac *a alterée en plusieurs endroits;*

Bien que Du Moulin en son livre
Semble n'avoir rien ignoré;
Le meilleur est toujours de suivre
Le Prône de nôtre Curé.
Toutes ses doctrines nouvelles
Ne plaisent qu'aux folles cervelles,
Pour moy, comme un humble brebis,
Je vais où mon pasteur me range,
Et n'ay jamais aimé le change
Que des femmes & des habits.

L'ayant communiquée à Malherbe qui l'étoit venu visiter dans ce tems-là, Malherbe l'écrivit de sa main dans le livre de Du Moulin, qu'il renvoya en même tems à Madame Des-Loges de la part de Mr. Racan. Madame des Loges voyant ces vers écrits de la main de Malherbe crut qu'ils étoient de luy; & comme elle étoit extraordinairement Zélée pour sa Religion, elle ne voulut pas qu'ils demeurassent sans repartie. Elle pria donc Monsieur de Gombaud, qui étoit de la même Religion, & qui avoit le même Zéle, d'y repondre. Mr. de Gombaud (je le say de luy-même) qui croyoit comme Madame Des Loges, que Malherbe étoit l'auteur de ces vers, y repondit par l'Epigramme que Mr. de Balzac *attribue à Madame Des-Loges, & qu'il trouve trop gaillarde pour un femme qui parle à un homme. Ce n'est pas au reste la premiere fois, que Mr. de Balzac à attribué a cette Dame des vers où elle n'avoit aucune part; car dans une de ses lettres il luy attribue la chanson de l'*Amant *qui meurt, dont le refrain est.*

Ah c'en est fait! je cede à la rigueur du sort:
Je vais mourir, je me meurs, je suis mort;

qui est de feu Mr. Habert *Cerisi l'un des plus beaux Esprits de nôtre tems.*

(1592) *Hermanni* LOEMELII (à *Maresio* LOMELIUS vocati) *Spongia contra Censuram Facultatis Parisiensis & Ecclesiæ Anglicanæ Querela Apologetica de Censura Episcoporum Galliæ in duos libros Anglicanos.* Audomaropoli 1631. 8vo. itemque *defensio decreti Congregationis Cardinalium pro Suppressione librorum in Controversia Episcopi Chalcedonensis.* Colon. 1634 8vo. Verum Auctorem habent scripta hæc *Joannem* FLOYDUM Jesuitam, ut ex *Theol. Moral. Iesuit.* part. I. pag. 125. 126. 128. 135. 164. docet *Symbola Normanniana.* (a) quæ addit ex Part. II. p. 56. & 480. 481. Spongiam illam manu carnificis combustam, aliaque memoratu digna. (b) Et hæc sine dubio sunt opuscula illa, quæ ab Joh. Floido edita sub nomine H. L. memorat *Alegambe* Bibl. Scriptor. Societat Jesu pag. 242. (c) *Sotwel* autem, ceteroquin Alegamben presse sequens, hæc tamen ejus verba prætermisit. vide Biblioth. pag. 448. 449. Idem Floidus & Rector Jesuitarum Collegii Audomarensis ediderant *Spongiam & Querelam* - - - nomine Hermanni *Lœmelii* Canonici Audomarensis, scribit Petrus *Aurelius* alias *San-Cyranus*, in præfixo indice Tom. III. operum suorum Catalogo eorum, qui in certamen Theologicum larvati prodiere num. XVII.

(a) SYmbola Normanniana.

Auctor est Joh. Floydus *Jesuita Anglus, qui nomine Danielis à Jesu Apologiam sedis Apostolicæ scripsit, memoratam tibi mi Placci pag. 213. & de qua plura legas Theol. Mor. Jesuit. P. I. pag. 125. 126. 128. 133. 164. quo postremo loco hæc ex Alegambio adferuntur. Il a escrit sous le nom de H. L. c'est a dire Henry Lœmelius quelques opuscules pour defendre la forme de gouvernement establie en Angleterre par le siege Apostolique & le decret de la congregation de l'Indice contre quelques escrivains temeraires de France.*

(b) Symbola Normanniana alia.

Spongia illa manu carnificis ustulata. ibid. P. II p. 65. adde memoratu digna quæ p. 480 & 481. produntur: Mais il n'y a point d'exemple, " plus remarquable sur ce sujet, que celuy qui est, " arrivé de nostre temps touchant les hores de, " vos confreres d'Angleterre, pleins d'erreurs &, " d'heresies contre la hierarchie, & le sacre-, " ment de confirmation. Car les Evesques de, " France, & la Faculté de Theologie ayant cen-, " suré ces livres, & le Jesuite Jean Floide ayant, " combattu ces censures par des libelles tres in-, " jurieux, pour satisfaire les Evesques, vous ne, " fistes pas de difficulté de leur donner une decla-, " ration signée de quatre des principaux de vos, " Peres, ou vous les assuriez que ny les livres cen-, " surez ny ceux qui avoient—point esté compo-, " sez par aucun religieux de vostre compagnie, *tametsi paulo post Alegamb. librorum horunce omnium auctores Jesuitas indicarit perinde ut Pere Coton coram Henrico IV. inficiabatur Amphitheatrum honoris a societate Jesu constructum esse quod tamen mox Ribadeneira Caroli* Scribanii *Jesuitæ, per anagramma Clari Bonarscii esse agnoverit.*

(c) Alegambe Bibliothec. Scriptor. Societ. JEsu. p. 242.

Sub nomine vero H. L. scripsit Opuscula aliquot, quibus regimen Catholicorum in Anglia à S. Apostolica institutum propugnat; & Decretum Sacræ Congregationis ad indicem librorum deputatæ, contra contumaces quosdam in Gallia defendit.

(1593.) *Eugenius* LOMBARDUS. Quod hujus nomine extat *Regale Sacerdotium* Domino Cœlestino, EX MARCHIONIBUS DE SFONDRATI, Mediolanensi, S.R.I. Principi, & Abbati S. Galli, demum S.R.E. *Cardinali*, nuper fatis defuncto, adscribunt *Act. Erudit. Lipsiens.* 1689. p. 278. v. Eugenius.

(1593. α) *Petrus* LOMBARDUS ut sit *Conradus* HUSERUS Tigurinus, qui Latine reddidit tractatum *de Imposturis & ceremoniis Judæorum nostri temporis*, antea quidem ab Autore *anonymo Germanice* editum & falso *Marco* LOMBARDO adscriptum Basil. 1575. 4. docet *Imbonati* Biblioth. Latino Hebraicæ p. 28. b.

(1594.) Petri LOMBARDI *Liber sententiarum*, â nonnullis BANDINO adscribitur, inquit *Genebrardus* in Chronolog. ad Anno 1175. quam litem prolixe agitatam ægre definit V. Cl. *Jacob. Thomasius* de plagio litterario §. 493. & seq. post quem Homerum Iliada pangere nolumus. Addit *Diecmannus* quæ sequuntur: Non lego hæc verba apud *Genebrardum* l. 4. Chronograph. pag. 368. ed. Paris. ao. 1580. fol. Neque enim ibi alia hac de re verba habet, quam quæ *Thomasius* de plag. lit. §. 493. lit. 2. excerpit. Nec quoque memini alias esse ex doctis, qui Lombardi libros sententiarum Bandino adscripserint. Id sane, qui utrumque librum viderunt, tacere non possunt. Bandinus, quem ex editione Lovaniensi ao. 1555. 8. ipse habeo, compendium est eorum quæ diffusius à Lombardo tractata sunt, quod utriusque contentio facile docet. Utrum vero Bandinus Lombardum in epitomen redegerit, an Lombardus à Bandino dicta latius diduxerit istud est, quod definiri prius nequit, quam certò constet, *Bandinum* Lombardo ætate priorem vel posteriorem esse, quod in tam constanti veterum de Bandino silentio nemo determinaverit. Mihi quidem ob tantam Bandiniani nominis obscuritatem, suspicio nascitur, contractum a Bandino Lombardum, atque illum adeo hoc juniorem esse. Sane si jam aliqua cum libros sententiarum Lombardus scriberet, Bandiniani libri fama fuit, non istud adversarii ejus dissimulaturi erant, quos ingentes Lombardo lites super hoc libro movisse Launojus de varia Aristotelis in Acad. Paris. fortuna C. 3. p. 69. 70. memorat. Atqui nullum ista ætas nobis Bandinum, nullum in eum a Lombardo commissum plagium narrat.

(1595.) LONDINENSIS. Extant sub eo nomine: *Antiquitatum Academiæ Cantabrigiensis libri duo.* Londin. 1568. in 8vo & 1574. in 4to. Quos Joanni CAJO, dicto Londinensi, fundatori Collegii ejusdem nominis in Cantabrigia adscribit Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 125. ubi reliqua Scriptoris ejus opera enumerat. Adde p. 407.

LONDINO v. *Alphesei.*

LONGOBARDUS v. *Paulus.*

(1596.) Adriani van LOO *Excitatorium Catholicum, ad Hæreticos, Lovanii*, typis Flavii 1612. in 8. & *Anatomiam* sive *Apologiam pro eodem adversus Abrahamum Costerum, Ministrum hæreticum*, ibidem typis Hastenii 1619. in 4. inter libros *Thomæ* SAILII, Bruxellensis Jesuitæ, recensent *Valerius Andreæ* Biblioth. Belg. p. 829. & *Alegambe* pag. 436. & *Fr. Sweertius*, pag. 695. de ficto nomine nihil quidquam addens.

Confer *Sotwellum* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 766.

LOOTRI v. *Nacattel.*

LOPEZ v. *Dominicus.*

(1597.) *Julius* LORAMICUS est *Aloysius* CARNOLIUS Italus, Bononiensis Jesuita, qui sub personato illo nomine edidit *Vitam Venerabilis Hieronymi Taurelli*, Nobilis Foroliviensis ex S. Capucinorum Familia. Forolivii Typis Cimatti 1652. in 4to. vide *Sotwellum* in Biblioth. Societat. JEsu p. 27.

LOREDANO v. *Incerto.*

(1598.) *Lorge de* MONTGOMMERY, M. le Comte de: RENE OUVRARD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 570.

(1599.) LORME, le *sieur de: Jean du Verger* DE HAURANNE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

(1600.) LORSEAU, *Charles: Antoine* HOTMAN, douteux. *Baillet* list des Auteurs deguisez p. 571.

(1601.) LOTHARII nomine *adversus Galilæum de Motu Cœli* quod prodiit Scriptum. P. GRASSO Professori Matheseos in Collegio Romano adscribit *Schottus* Physicæ Curiosæ 1193. indice *Normanno.*

LOTHARIUS v. *Sarsus.*

LOTHUS v. *Bucholzerus.*

(1602.) LUBECENSIUM *Statuta*, i. e. Der Kayserlichen und des Heil. Reichs-Stadt Lübeck Statuta und Stadt-Recht. Auffs neue übersehen/ corrigiret / und aus alter Sächsischer Sprach in Hochdeutsch gebracht. Gedruckt zu Lübeck/ durch Johann Balhorn / im Jahr nach Christi Gebuhrt. 1586. De quibus ita *Symbola Flensburgo Mölleriana*: Jus statu-

atutarium Lubecense Senatus jussu reviderunt, mendarunt, & tandem ediderunt Stetini Ao. 586. 4to. *Joh.* LUDINGHUSIUS Consul, *Caxtus* SCHEIN Syndicus, & *Getsch* à STITEN enator v. Er. *Mauritii* Præf. Speciminis Consill. ilonienlium, aliosque.

(1602. α) LUBECENSIS, & LUNEURGENSIS Ministeriorum nomine

(I) impressum est Ao. 1634. Lubecæ. Beɔt von der neuen Propheten (die sich erleuchtete Gots-Gelehrte und Theosophos nennen) Religion ɔhr und Glauben / damit der Satan auffs neue die irche GOttes zu verunruhigen sich unterstehet.

(II) Hamburgi &Ratzeburgi scriptum Germanicum cum inscriptione: Abgenöhtigte Lehrnd Schutz-Schrifft/ wider den Guttmannischen Ofnbahrungs-Patron, durch das ordentliche Predigımt zu Lübeck Hamburg und Lüneburg. Auctorem ripti hujus esse utriusque *D. Nicolaum* HUNIUM Theologum innuit discipulus ejus B. Dr. *ulsemannus* in Calixtinischen Gewissens-Wurm p. VIII. p.1115. vide in *Anonymis* n.1314.

(III) Vidi quoque Saxoniæ inferioris diacto scriptum editum anonymum hoc titulo. ekentnüsse / und Erklaringe up dat *Interim* dorch r Erbahren Stede LUBECK / HAMBORG/ NEBORG &c. Superintendenten/Pastoren/ rediger / tho Christlicker und nödiger Underricht stellet/ in -- dorch Joachim - - - gedruckt; sine nno & loco impressionis. Ejus scripti auctorem e D. *Joannem* ÆPINUM patet ex *Sleidano.* pag. 8. vel 657. anno 1549. lib. 21. m.fol. 595. Vi supra num. 1285 in Hamburgensibus. Notatu gna sunt quæ de hoc scripto affert *Mollerus* Isag. ad Histor. Chersones. Cimb. Part. III. pag. 4. (a) Citat etiam hic Margo Diecmannianus *hlüsselburg* Catal. Hæret. l. 13. p.81. Adde D. m. *Pomarii* Dedic. Comment. in Epist. Judæ. 22.

(a) Möllerus Isagog. ad Histor. Chernes. Cimb. Part. III. p.464.465.466.

In Dialectum Misnicam translatum est à Conr. blusselburgio, & Tractatui suo de Libro Interim Vernalo (Bericht vom deutschen *Interim*, und dessen Wiederlegung/) *Francofurti Ao. 1599. edito, verbonus insertum. Autor illius, uti a J.* Sleidano, *Paub Eitzen, Schlusselburgio, Melch. Adamo & aliis, n monitum, est Joh.* Æpinus *Marchius Th. D. prisque Superint. Hamb. Vir, teste Dav. Chytræo, exlenti ingenio, pietate prudentia Spirituali & Politica, imia Moderatione, Eloquentia, & aliis insignibus nis Dei, ornatus, de quo Capite 10. plura afferentur. uanti hoc Scriptum Phil. Melanchton. & M. Chemnis fecerint Pauli Tarnovii, Theologi Rostoch. Cordatisi, verbis exponam: Joh. Æpinus Vir fuit Ingenio, & ltiplici Linguarum, Artium & Rerum Theologicam Scientia, vere magnus; quamvis ejus Eruditio pene vivente latuerit, & primum sub forma Interreligio innotuerit, sicut de eo Dn. Chemnitius in Explicatione .CC. testatur; adeo, ut Dn. Philippum illius contra etaxycam illam fidei formulam solutiones pluris, quam s, fecisse affirmet. Paulus Eitzenius nostras Libri d egregii titulo dignatur; Schlüsselburgius autem omnibus aliorum, qui Librum eundem impugnarunt, præfert Laboribus.*

(1603.) *Ministerii* LUBECENSIS HAMBURGENSIS & LUNEBURGENSIS *sententia de corruptelis Doctrinæ Justificationis contra* Georg Majorem Magdeb. 1553. 4to a Matthia Flacio & Nicolao Gallo (Lip. T. II. p. 158. col6.) edita Autorem ÆPINUM agnoscit ex indicio Joh. *Molleri.* Melchior *Adamus* in vita vero & *Gesnerus* in Bibl. de hoc silent. v. Hamburgense.

(1604. α. β.) *Presbyterii* LUBECENSIS nomine edita refert *Mollerus* eorumque auctores aperit Part. III. Isag. ad Histor. Cherson. Cimbr. p.459. seqq. scripta hæc.

(I) *Epistolam ad Matthiam Flacium & Nicolaum Gallum* d. 7. April. 1553. exaratam & Georg Majoris, Theologi Witteb. de B. O. ad Salutem necessitate sententiæ opposita, quam Conr. *Schlusselburgius* Catalogi Hæreticorum lib. VI. de Majoristis, Francof. 1599. excuso, inseruit.

(II) *Confessionem de S. Cœna.* Anno 1556. Scripta, &, inter reliquas Ecclesiarum Saxoniæ de eadem Confessiones Magdeburgi Ao. 1557. a Joach. Westphalo, Theol. Hamb. publicata, Autor harum Confessionum, hactenus enumeratarum, me judice, est *Val.* CURTIUS, Ecclesiæ Lubec. istis temporibus Superintendens.

(III) Bedencken auff III. Fragen / das Straff-Ampt betreffend? α Ob ein Prediger der in Lehr und Leben untadelich / wann er männiglich bekandte Sünden/Irrung und Zanck öffentlich in specie straffe und zum Friede vermahnet / Actione Injuriarum, oder sonst / rechtmässig könne besprochen werden / &c. β Ob in Rechtfertigung zwischen der Obrigkeit / und dem Prediger die hohe Obrigkeit/ an und vor sich selbst/ bloß allein Secundum jus Civile, oder die Kirche / durch ihr Kirchen-Gericht alleine/ nach GOttes Wort / das Urtheil fällen solle? γ Ob ein Prediger schüldig sey/wenn er weiß / daß zwischen zween seiner Zuhörer ein hefftiger Haß entstanden/ Fleiß anzuwenden/ daß sie zuvor versöhnet werden/ ehe sie zur communion sich einstellen / auch demjenigen Theil dieselbe zu versagen / welcher zum Vertrag nicht zu vermögen ist? Lubecæ Ao. 1626. & 1668. in 8. Autor est D. Nic. HUNNIUS. Prodiit porro

(IV) Consideratio Theologica Interpositionis seu Transactionis Pacificatoriæ inter Relig Lutheranam & Reformatam profitentes, a Joh. *Duræo* tentatæ, nomine Ministerii Lubecensis a Nic. HUNNIO scripta, & cum præfat. Sam. Pomarii edita. Witteb. Ao. 1677. in 8vo.

(V) Catechismus-Ubung / wie der kleine Catech. Lutheri, durch kurtze Fragen/ zu Lübeck soll getrieben werden; sampt einem Unterricht von der Bereitung zur Beicht und Heil. Abendmahl. Lubecæ 1648. 1656. & 1668. in 8vo. Autor est D. Meno HANNEKENIUS, Superintendens.

(VI) Christl. Probe der neuen Schwermerey/ da etliche Mannes oder Weibes-Persohnen eigene kleine Zusammenkünffte halten/darin nicht allein unberuffene Männer / sondern auch Weiber/das H. Abendmahl

mahl außtheilen / welche Thomas Tanto in seiner gedruckten öffentlichen Bekäntniß zu verthädigen sich unterstanden hat: Auch Entdeckung der Lügen und Lästerungen / welche Jac. Taube Isselburgensis in den Druck hat außgesprenget / in seiner Relation von den Lübeckischen Proceduren gegen ihm. Lübeck 1669. in 8vo. Autor itidem est HANNEKENIUS.

(VII) Theologisch Bedencken/ ob der Kays. freyen Reichs-Stadt Lübeck zu rahten/daß sie/zu Beförderung des Commercii und zeitl. Nahrung/ fremder/ jedoch im Römischen Reiche zugelassener / Religion Verwandte in die Stadt nehme/und denselben ihren absonderlichen GOttes-Dienst / und öffentliche Religions-Ubung in der Stadt / oder dero Gebiete/ vergönne? Lübeck 1670. 4to. Sacrorum Ecclesiæ Reformatæ in Civit. Lubec. tolerationem Judicium hoc dissvadet, & a Calamo HANNEKENIANO itidem est profectum.

(IIX) Anno 1634. Lubecæ lucem vidit publicam des Ministerii zu Lübeck/Hamburg und Lüneburg außführlicher Bericht von den neuen Propheten / die sich Erleuchtete / GOttes-Gelehrte und Theosophos nennen/Religion, Lehr und Glauben/damit der Satan auffs neue die Kirche GOttes zu verunruhigen sich untersteher; Scriptum adversus Fanaticos decantatissimum, XV. Rationes, ob quas Matæologia illorum fugienda, enumerans Autorem agnoscit Nic. HUNNIUM, Theologum, Joh. Meisnero judice, Clarissimum & de Ecclesia Christi excellenter meritum, cujus Scripta, uti Casp. *Löscherus* ait, soli Eruditiores didicerunt æstimare.

LUBERTUS v. *Estius*.

(1605.) *Sibrandi* LUBERTI *bona fides*: forte ipsius GROTII: scribit Gisbertus *Voëtius* Polit.Eccles. lib. 2.tract. 3.cap. 2. pag. 873. prope finem. Ejus auctoris ut Theologi Reformati, qui contra *Socinum* de Christo Servatore scripserit, meminit *König* Bibl. V. & N. pag. 483. Extat ejusdem penes me *Responsio ad pietatem Hugonis Grotii* & *Refutatio ejusdem* in 4.

(1605. *a.*) LUCANI *Pharsaliarum* Libri *tres priores* emendati docentur à POLLA Argentana, ejus Conjuge eruditissima à Baptista *Fulgoso* apud *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 78.

(1606) LUCANUS & LUCIANUS.CALVIN. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 571.

(1607.) LUCAS Evangelista. Ei suppositas *Pauli & Theclæ Periodos*, à PRESBYTERO quodam ASIATICO, hujus rei convicto vide apud *Miræum* Biblioth. Ecclesiast p. 5. & *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast.p. 12.a.

LUCAS v. *Escarbottus*.

- - *Julianus*.

LUCCA v. *Vandoni*.

LUCENSIS v. *Dicæus*.

LUCIANUS v, *Contrada*.

LUCIDO v. *Oliteo*.

(1608) LUCIFER: Nicolas ORESME où d' ORES-MIEUX. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

LUCIUS v. *Barretus*.

- - *Durantinus*.

- - *Horingius*.

- - *Labaccius*

- - *Verus*.

LUCIVUS v. *Flaminius*.

(1608. *a*) LUCIUS, Papa, supponi sibi a MERCATORE Epistolas passus teste *Mastr* ex aliis.

(1609) LUCK GOOD où GODLUCIUS. *Roger* TUIFORD. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

(1610) LUCTATII nomine, periocha sive *Argumenta* singularum *Tragœdiarum Senecæ*, in MS. reperit ediditque G.*Fabricius*.Petrus autem *Scriverius* testatur se vidisse MS. quo argumentum *Herculis Furentis* paucis admodum verbis immutatis,referebatur ad *Albertinum* MUSATUM *Patavinum* Historiographum. Verba sunt Joh Alberti *Fabricii* in Bibliotheca ejus Latina p. 75.i fine.

(1611) *Ludiomæus* COLVINUS, per anagramma est *Ludovicus* MOLINÆUS ut indican *Symbola Tenzeliana*, *Colomesii Melanges* Historique p 52. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez. pag. 571 quid autem sub eo nomine editum sit non ad ditur.

(1612) LUDOVICI Romani nomine Reincke Fuchs prodiisse videtur ex iis, quæ ha bet *Franciscus Irenicus*, sive *Phil. Andr. Oldenburg rus* pag. 10. indiculi Collegio suo in Burgolder sem subjecti, v. in *anonymis* supra c 11.num.35 nunc 1926. *a.*

Verum Scripti Auctorem fuisse Nicolaum BAUMANNUM indicat idem *Oldenburgerus* In diculi p. 122. 123.

(1613) LUDOVICO XI. tributum l brum Rosier des Guerres, eidem abjudicat *Colomesius* dans sa Bibliotheque choisie p. 15. 16. A ctorem constituens quendam qui sub hoc an grammate latet: *En reproche n'y siet.* Nec ulter us se explicat Colomesius dicto loco, liberta omnibus relicta, in Verum Auctorem ulteri inquirendi: locum autem vide in Anonym cap. XIV. num. 2601. excerptum.

LUD

LUDOVICUS v. *Leopoldus.*

(1614) *Ludovicus* LUDOVICI, est *Quirinus* KUHLMANN Germanus, prout indicat *Wittenius* Diar. Biograph. Part.II. ad an.1689. d.3. Oct. itulis scriptorum sub eo nomine editorum non expressis.

(1615) LUDOVISIUS *Princeps*: *Virginio* CESARINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571.

LUGDUNENSIS v. *Aggregator.*

(1616) LUGDUNENSIS ECCLESIÆ nomine *Responsionem adversus* Hincmari, Rabani & anonymi Episcopi Epistolas scriptam esse a REMIGIO, Lugdunensi Episcopo asserit *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 231. & *Caveus* Histor. lit. Scriptor. Ecclesiast. p. 383. IRENÆO tamen tribuit eam *Dodwel*, vide la *Bibliotheque Universel.* Tom. p. 121.

(1617) LUISIUS à *Valentia*. Sub eo nomine à Moya Præfixam Approbationem esse libro suo quæ neminem alium quàm ipsum MOYAM Auctorem habeat, affirmat *Philalethes*. vide *Histoire des Ouvrages des Savans* Fevrier 1690. 283.

(1618) *Varemundi* LUITHOLDI nomine edidit *Martinus* BUCERUS 1540. *Quis impediebat Haganoæ ne colloquium de Religione haberetur: quo jure Protestantibus petatur Restitutio* Bonorum *Ecclesiasticorum*: denique *Quid de pace Religionis* ... *um* sit Augustæ, Schvvinfurti, Norimbergæ, ...ancofurti, Haganoæ. Hucusque *Frisius* Bibl. ...esner. p. 578.

(1619) LUITPRANDO *Episcopo Cremonensi*, ab aliis dicto Luitprando, & LITOBRANDO, aliquando etiam à Trithemio EUTRAUDO, suppositum esse Librum, *de Pontificum Romanorum gestis à S. Petro usq; ad tempora Formosi Papæ* ...ogunt. 1602. docent *Miræus* Histor. Ecclesiast. ...234. *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. cap. ... p. 345. & ex hoc *Teisserius* in Catalogo Auctorum & Bibliothecar. p. 226. à MONACHO quodam Germano CORBEIENSI aut HIRSFELDENSI concinnatum suspicantes, tempore Papæ Formosi, in quo desiit, eis, quæ de Formoso in fine habentur, ex Luitprandi lib. I. Rerum per Europam gestarum c. VIII. suppletis. vide *Vossium* loc. cit. adde *Sagittarium* Introduct. in Histor. Ecclesiast. p. 48.

(1620.) Raymundos LULLIOS duos con...os, prodixe docet *Th. Raynaudus* de mal. & bon. ... pag. 152. 153. cui adde verba *Nicolai de Hauville*, Doctoris Parisiensis, è libro ipsius Gallico, inscripto: *L'Esprit de Raymond Lulle*, quem ...unxit alteri *L' art de bien discourir*, in qua Lullianam artem differendi aliquantisper immutatam, exornatam tradit. Ea sic se habent: Sect. 4. ...pag. m. 438. *Ceux qui supçonnent d'heresie un homme si religieux, ne font pas bien, non plus que ceux, qui luy attribuent les erreurs de* Raymond Lulle Theophyte, *& les deux cens articles* d'EMERIC &c. v. *Bell.* ad A. C. 1290. p. m. 262. 263.

Vide etiam *Miræum* Auctar. de Scriptoribus Ecclesiasticis p. 260. *Caveum*, Chartophylac. Eccles. pag. 265. (b) *Wharton.* Append. ad Cavei Histor. literar. Script. Ecclesiast. pag. 4. 5. 6. ubi prolixè de Scriptore hoc ejusq; Scriptis agit quæ ab aliis ad quatuor usque millia extendi obvat. Addit hic Diecman. (ad citationem Raynaudi) cui Franc. *Penna* in Notis ad Directorium Emerici præivit. *Et in fine*: De duobus his ce Lulliis distingvendis, & erroribus posterioris perperam priori tributis lege etiam Abregé du troisieme Tome du Tresor Chronol. & Hist. du Dom. Pierre *de Romuald*, Religieux Feuillent, ed. Paris. 1669. 12. pag. 183.

(a) Raynaudus de bonis ac malis libris, pag. 152. 153.

Raymundo Lullo seniori, apud Maioricenses Sanctimoniæ laude claro, suppositi sunt libri quidam reprobi, alterius Raymundi Lulli *sexaginta circiter annis posterioris, dicti* Raymundi Lulli de Tarraga. *Alii vocant* Raymundum Lullum Neophytum, *eo quod è Judæo conversus esset ad fidem Christi. Postea autem in Ordinem Prædicatorum cooptatus, errores de quibus pridem insimulatus erat, non abjecit. Itaque jussu Gregorii XI. anno Christi 1372. examinatus, & gravium errorum compertus, damnationi patuit, & libri ejus igne sunt combusti. Secernit hos duos Raymundos Lullos* Franciscus Penna *in Notis ad Directorium Eymerici, parte 2. ad quæst. 20. & 27. Quare absurdè* Abrahamus *Bzovius ad Christi annum 1372. in Lullum apud Majoricenses sanctitatis gloria clarum, conclamat, tribuens illi errores ac libros Raymundi Lulli Neophyti. Quos inter libros, ille passim tribuitur Lullo seniori, qui inscribitur, de Jnvocatione Dæmonum; cum tamen ut Eymericus ipse tradit, sit Lulli junioris. Et certum est Eymericum non esse abblanditum seniori Lullo, quem gravavit variis, (ut alii contendunt,) falsis notis. Videndus* Vasquez *1. pag. d. 133. cap. 4.* Dermicius Thadæus *in Nitela Franciscanorum, circa annum 1372. & Lucas* Wadinghus *ad annum 1315. Hæc in præsentia dimitto, contentus notasse, plerosque doctrinæ reprobæ libros, videri suppositos Lullo seniori, æque ac constat suppositum ei esse nefarium illum librum de Jnvocatione Dæmonum.*

(b) Cave Chartoph: Ecclesiast. p. 265.

Lucas Wadingus *in annal. Minorum Tom. III. ad Ann. 1315. contendit, libros de Alchimia cuidam alii Raymundo paulo juniori attribuendos esse.*

LUNEBURGENSE *Ministerium* v. *Hamburgense.*

(1621.) Lucæ LUNOWSKI nomine *Polonicum Dialogum Cursoris & Nautæ, de violenta Gedanensium Monialium S. Brigittæ, per hæreticos facta proscriptione* scripsit *Gaspar* SAWIKI, Jesuita Lithuanus, teste *Alegambe* p. 152.

Adde *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 281. *Witten.* Diari. Biograph. ad annum 1620. d. 19. Januarii.

LUPA v. *Alcinio.*

(1622.) LUPUS Servatus, Presbyter Moguntinus: Nam confunduntur duo Lupi, unus SERVATUS, alter FERRARIENSIS, Abbas S. Benedicti, & malè huic posteriori adscribitur in editione prima anni 1648. Tornaci in lucem missa, liber *de tribus quæstionibus*, qui est *Lupi Servati*, ut demonstrat *Renatus Deviræus, uti se vocat (vereor enim ne personatus sit) in præfatione, quam præmisit editioni suæ anno 1650 sine mentione loci aut typographi; quantum ex typis conjicere possum, prodiit in lucem in fæderato Belgico: quibus adjicio Elogium* Maresii *ex ejus Papissa Johanna.* pag. 23. *Nolim disquirere an quid* sit *discriminis, inter* Lupum Servatum & Lupum Ferrariensem. *Affirmat quidem* Renatus Deviræus, *præfatione ad* Lupi Servati *libellum de tribus quæstionibus, recusum* anno 1650. *ad exemplar, quod anno præcedenti Duaci prodierat ex Mſ. Codice Monasterii Elnonensis, vulgo S. Amandi in Pabula: negant Miræus & multi alii, ut observat* Mangninus, *præfatione sua ad eundem libellum, anno eodem* 1650. Hæc fere totidem verbis ex missis ad me liberali manu excerptis hujus argumenti, â nunquam satis laudato Consultissimo Domino *Gerhardo â Mastricht*, JCto & PP. Electoralis Academiæ Teutoburgicæ.

Addit hic *Diecmannus* (*ad verba*,) *ne persona*„*tus sit*: Utique personatus est, & per metathe„sin literarum prodit sub simili anagrammatis„mo *Renati Veridæi* (de qvo v. quæ notavi infra p. „270. fin.) latentem *Andream* RIVETUM. Et „sane Fried. Spanhemius, filius, de Autore „Epist. ad Hebræos P. I. C. 7. §. 51. *Lupi Servati* „librum de tribus qvæstionibus opera Riveti „paucos ante annos recusum, suppeditante se „ex Parentis Bibliotheca exemplari, scribit. *Et* „*in fine*: Pro *Mangninus* hic *Mauguinus* legendum, „ut habet ipse *Maresius*. Est vero is *Gilbertus Ma*„*guinus* Regi Galliæ à consiliis, & in suprema Mo„netarum Curia Præses, cui doctissimum opus „ad Historiam Controversiæ Prædestinatianæ „Seculo IX. agitatæ pertinens, debemus, Parif. „1650. 4. editum Tom. II. (quem vindicias præ„destinationis & gratiæ inscribit,) p. 114. ss. de „Lupo Servato, & pag. 127. ss. de altero Lupo „Ferrariensi, quem multi cum priori illo confu„derunt, fuse agit. *Dallæus* itidem Part. 4. Apo„log. pro Synod. Alenson. & Carenton. pag. „926. seqq. utrumque illum Lupum distingvit, „& ex Mangniniana editione citat pro stabilienda „universali gratia, quod Spanhemium, cæte„rosque quos vocant, Particularistas, male ha„bet. *Centuriatores Magdeburgenses*, *Usserius* Hist. „Gottescalci C. 4. pag. 64. accusat, quod Lupum „Servatum Presbyterum cum Lupo Theanensi „Episcopo confuderint.

(1623) Petrus LURTZIUS emisit in Publicum tractatum *de Squaloribus Romanæ Curiæ, quem ex ingenio Matthæi* de GRACOJO, Episcopi Wormatiensis profectum censet Jo. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 105. 106. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 571.

(1624) LUSANCY: BEAUCHATEAU. Cela regarde peut-etre les Imposteurs. Verba sunt *Bailleti* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 571.

(1625) *Giovanni Gabriele Antonio* LUSINO, Satyricus Personatus, *Antonio Giulio* BRIGNOLE SALE, Marchese di Groppoli, uti docet La *Visiera Alzata* Hecatostes num. XV. p. 33. cujus alio nomine anagrammatico extat *Il Carnovale* di *Gotilvannio* SALLIEBREGNO suo loco nobis memorandum scriptum.

LUSITANUS v. *Amatus.*

- - *Dilectus.*

(1625. a) LUTERBACHII cujusdam sub nomine *tres Theologos* Wittebergenses Dr. HUNNIUM, D. *Polycarpum* (LYSERUM) & Dr GESNERUM tempore gravissimi interdicti, & non sine dolo, librum, contra se edidisse refer[t] Sam. *Huberus* ipso statim principio Confutatio[-] nis libri sub alieno nomine editi, de controver[-] sia inter Theologos Wittebergenses & Sam. Hu[-] berum de Electione. Quæ confutatio impress[a] est Mülhusii, 1595. 4. Extat liber iste Tom. I[I] Oper. Latin. *Hunnii* p. 1031. seqq. cum præmiss[a] Epistola M. Samuelis *Lauterbach*, ex qua apparet eum se non pro autore hujus libri gerere, se[d] ejus tantùm editionem apud Typographum Francofurtensem promovisse, *Symbola* est *Diec*[-]*manniana* Marginalis.

(1626) *Catechismus* LUTHERI *minor* Ge[r]manice 1587. Jesuitæ hunc ediderant vari[is] quæstionibus, & responsionibus, ex primis ej[us] scriptis (quæ tenebris ignorantiæ adhuc imme[r]sus ediderat) ad fallendos simpliciores deturpa[-] tum ac interpolatum uti habet Erh. *Cellius* Poe[t.] Professor Tubing. in Orat. de Vita Jacobi Hee[r]brandi Theol. Tubing. edita Tub. 1600. 4. fo[l.] 47. b. detectosque non multo post; Autor[es] *Sigism.* ERNHOFERUM *Jesuitam Viennensem*, *Georg.* SCHERERUM: quos *Heerbrandus* aliqu[ot] scriptis refutarit, & criminis falsi convicerit. R[e]fero in acceptis hæc *Mollero* Flensb. scripta aute[m] Heerbrandi hæc sunt, ex Bibl. *Lipenii* Reali Theo[l.] Tom. I. p. 261. col. a Jac. *Heerbrandi* Rettung d[es] kleinen Catechismi Lutheri und Bericht auf d[er] Jesuiten zu Grätz boßhafftige Verfälschung Tübing. 1587. Andere Rettung Ibid. 8. 1588. ferne[r] Bericht von Verfälschung des Catechismi ibid. 1588. Mentionem etiam hujus rei facit Witte[n] Diar. Biograph. ad ao. 1600. 22. Maji. Fuit is[te] *Ernhoferus* natione Germanus patria Monachie[n]sis qui Græcii 1597. obivit, quemque auctore[m] hujus Catechismi esse nec diffitentur *Alegambe* 421. cum *Sotw.* p. 741. *de Scherero* vero natione i[tem] dem Germano patria Svascensi Comitatus Tyro[len]sis Collegii Viennens. Rectore, nihil huc pertinen[s] mem[orant]

memorarunt. nisi quod ejus libri seorsim impressi postea digesti sint in Tomos II. variorum Opusculorum Contra hæreticos, inter quæ num reperiatur haud dixerim. Titulum Catechismi à Jesuitis editi ita format *Disenbach* in dem Unterricht von den Pflichten Christlicher Schul-Lehrer pag. 137. Enchiridion, oder kleine Catechismus für die gemeine Pfarrherrn und Prediger gemehrt und gebessert aus D. Martini Lutheri Schriften und Büchern zu Wittenberg gedruckt. Vide Supra Hartmuth von Cronberg.

(1627.) LYCHARDUS *Neocomiensis* per *metathesin* literarum est *Johannes Jacobus* HULDRICUS, Jacobi filius Auctor Vindiciarum pro Bibliorum translatione Tigurina, Tigur. 1616. docente *Hottingero* Schol. Tigurin. Carol. Append. , pag. 138.

LICIUS v. *Proclus.*

(1628) Jacobi LYCKII non sunt *Expositiones*, *Notæq;* eæ, quæ *ad* Congesta ab illo *Numismata* adjiciuntur, sed *Matthiæ* BERNEGGERI, indicante eruditissimo Domino Collega & fautore, Elia *Obrechto.* Hæc *Symbola Normanniana.*

LYCURGUS ITALICUS v. *in Anonymis cap. III. n. 955.*

LYCURGUS v. *Solonus.*

(1629.) *Nicolaum* DE LYRA cum Francisco XIMENES confusum vide infra in Ximene.

(1630.) LYS, *Samuel du: Simon* GOULART. Baillet liste des Auteurs Degvisez pag. 571.

LYSIMACHUS v. *Nicanor.*

(1631.) LY-YO-FAN: *Jean Baptiste de* MORALEZ. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 571.

* * *

M.

(1632.)

MACARII celebres uno eodemque tempore *tres*, omnes Antonii M. discipuli, exeunte Seculo IV. recensentur ex *Possevino* apud *Caveum* Historiæ Literar. Scriptorum Eccles. pag. 145. & 148. videlicet, (1) *Maccarius Senior Monachus Scetensis*, dictus παιδαριο-γέρων, (2) *Macarius Junior*, πολιτικός Alexandrinus, & (3) *Macarius Ægyptius*, Amathæ Socius. Difficile a fuit eruditis determinare, cuinam præcise debeantur Scripta illa, quæ Macarii nomen præferunt. Sunt autem

I. *Homiliæ Spirituales* L. *de Integritate, quæ licet Christianos*, MACARIO SENIORI adscriptæ à Miræo Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 45. MACARIO, AMATHÆ SOCIO tribuuntur a *Possino* in Actis Eruditor. Lipsiens. Ao. 1685. pag. 89. utrique tamen abjudicare videtur *Du Pin* dans sa Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. II. p. 72. substituens MONACHUM SEQUIORIS ÆVI. Certe Interpolatas suspicatur etiam *Cave* Historiæ Liter. Scriptorum Eccles. p. 145.

II. *Regula Macarii* nomine extans, à *Miræo* Auctar. de Scriptor. pag. 45. Seniori, pag. 180. tamen etiam juniori adscribitur. Alterius plane Auctoris esse creditur a *Du Pinio* loc. cit. Suspecta etiam est *Caveo* loc. cit. pag. 145. distinguenda etiam ab illa, quæ Macariorum & Serapionis, aliorumque XXXIV. nomine extat; vide *Miræum* pag. 45.

III. *Opera septem Ascetica*, *de Custodia Cordis*, *Perfectione in Spiritu*, *de Oratione*, de *Patientia* & *Discretione*, de *Elevatione Mentis*, de *Charitate*, de *Libertate* Mentis, a *Possino* MACARIO AMATHÆ SOCIO afferta apud Caveum pag. 148. MACARIO ALEXANDRINO digniora videntur Auctori du *Journal des savans* Tom. XIII. de l'année 1685. p. 13.

(1633.) *Grazia dio* MACCATI Bolognese. Ejus nomine extat Bolon. 1640. in 4to Italice, *Oratione di Nerone* cujus Auctor est Monsignor *Gio. Battista* AGOCCHIA, ut indicat *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia V. 53. 54. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 571. La *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXIII. p. 67. 68. quæ tamen personatum nomen scribit CRATIADIO MACATI.

MACEDO v. *à S. Augustino.*

(1634.) Æmilius MACER. De illius libro *de herbis*, ita scribit *Paul. Colomesius* Cimelior. Litter. c. 6. p. 10. *Non me latet multorum manibus hodie teri libellum* de Herbis, *sub* Macri *hujus nomine; verum falsissime ei tribuitur. Verus Auctor* ODO *quidam Medicus*, *ut se in veteri Codice legisse testatur Vir ævo suo non ineruditus* Gaudentius Merula lib. 1. cap. ult. *Antiquitatum Galliæ Cisalpinæ, cujus loci indicium fecit Reverendus Parens.*

Merulæ Verba citata vide à *Colomesio* differt. de Scriptor. aliquot dubiis num. VIII. Supposititium Scriptum hoc suspicatus est etiam *Vossius* de Historicis Latinis Lib. I. cap. VIII. pag. 46. & de Poetis Latinis pag. 28. adde les *Jugemens des savans* Tom. IV. Part. I. num. 1149. 257. 258. & jam

ante eos *Gesnerum* in Bibliotheca sua Universali fol. 7. qui Auctorem eundem facit cum ÆGIDIO Medico Urinarum scriptore, quod etiam placet Thomæ *Bartholino* Dissertat. de Medicis Poëtis pag. 112. 113. quanquam in omissis ad hanc paginam addit *Merulæ* Auctoritate, Auctorem esse ODOBONUM Medicum. *Secundum* autem *Macri* librum, quem sub ejus nomine edidit Henricus *Ranzovius* Hamb. 1596. in 8vo esse SERENI SAMMONICI, *tertium* autem STRABI GALLI asserit pag. 116. 117. Bartholinum sequitur *Fabricius* in Append. ad Bibliothecam suam Latinam pag. 155. 156. Quando hic (*Odobonus*) vixerit, docet Catalogus *Sigeberti* Gemblac. Et citat is c. 44. *Strabum* qui post Carolum M. vixit *Walafredum* nomine. Hæc Daumius *ad Reines*. Epist. 4. & ex eo *Symbola Rauschiana*. Vide de hoc Scripto *Linden.* de Script. Med. pag. 10. & *Mercklin.* in Lindenio Renovato p. 16.

(1635.) Jean MACER: J. LE BON D'AUTREVILLE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 571.

(1636.) MACER JURIS consultus. *Volcmarus* KIRSTENIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 751.

(1637.) Nicodemus MACER, est *Ascanius* PERSIUS v. *Rhod.* num. 49.

XLIX. Scav. 24.

Nicodemus MACER, Ascanius PERSIUS Græcæ Linguæ Professor Bononiensis.

Extat sub hoc nomine *Nicodemi Macri Senioris cum Nicolao Crasso Juniore Cive Veneto Disceptatio de Parænesi* Cardinalis Baronii *ad Remp. Venetam*, Venetiis apud Georg Willer 1607. in 8. & Monachii eodem anno, in 4. edita. Etenim cum Cardinalis *Baronius* anno Christi 1606. edidisset *Parænesin ad Remp. Venetam* Romæ & Coloniæ Agrippinæ in 8. excusam, qua ipsam ad obsequium Pontifici Paulo V. indebitum præstandum hortari satagebat: opposuit ei *Antiparænesin* Nicolaus CRASSUS Civis Venetus Philosophus & JCtus, quam etiam Tomo tertio Monarchiæ Imperii Romani inseruit *Goldastus* pag. m. 414. & seqq. Huic scripto maxime serio jocularem Satyram opposuit *Persius* iste Bononiensis Professor quam sine risu qui legat ἀγέλαστος sit oportet. Plura de Nicolao Crasso vide in *Pseudonymis* nostris sub nomine *Publii Licinii* & supra ad num. xxx. Elogium illius recitat *Jo. Imperialis* Musei Historici p. m. 205.

Gaspari Scioppio tribuerat G. Mich. *Lingelshemius* Epist. 88. ad Bongarsium scribens: *Scioppius* effudit contumeliosum Scriptum in Venetos sub nomine Nicodemi *Macri* adversum Nic. Crassum Rabidus omnino est, & pedantismis scatet scriptum. Attamen & scriptum hoc ad Casparem SCIOPPIUM referre mavult Leonardo *Nicodemo* in Additionibus ad Bibliothecam Neapolitanam Toppii pag. 60. quibus adde ea, quæ habet *la Visiera Azata* Hecatostes num. XLVII. p. 58. 59. (a) erroris redarguens *Rhodium* & me, ipsum secutum cujus verba proinde ut & alia Scioppii Pseudonyma detecta ab ipso adscribo. Adde *Sagittarii* Introd. in Histor. Eccles. p. 472.

(a) Villani Viziera Alzata pagina 55. 56. num.

XLVII. GASPARO SCIOPPIO. Se vi fù alcuno che nelle stampe si facesse veder mascherato parmi che 'l Conte Gasparo Scioppio *andasse ad ogni altro Superiore à segno tale, che à lui molti libri vengono attribuiti; ne quali hà ne pure una sillaba. Una fiata hauendo pensato di scriuere questo Opuscolo ed andare in traccia di Scrittori pseudonimi, gli scrissi mi volesse far gratia di darmi in nota li suoi. Egli con lettera delli XVII. Luglio M. DC. XXXVII. mi rispose.* La lista de miei libri stampati senza mio nome, farò come hauerò un poco più di tempo, perche à quest' hora mi trouo occupatissimo. *Ma egli si dimenticò, ne io più la ricercai. Notarò quelli sò esser suoi, ne può dubitarsene.*

Paschasii Grosippi Mercurius Bilinguis
Grammatica Philosophica
Paradoxa Litteraria

Mariangeli à *Fano Benedicti* Auctarium ad Grammaticam Philosophicam eiusque Rudimenta *Mediolani ap. I. B. Bidellium M. DC XXVIII. & XXIX.*

Oporini *Grubinii* Amphotides Scioppianæ *Hoc est* Responsio ad Satyram Menippeam Josephi Burdonis Pseudo-Scaligeri pro Vita & Moribus Gasp. Scioppii Patricii Romani Cesarii, Regii, & Archiducalis Consiliarii & ad summum Pontificem Exlegati. Item Responsio ad Confirmationem Fabulæ Burdoniæ dolo Calvinistarum diù Suppressa & nunc demum in lucem edita. Accesserunt Denunciatio, & Mantissa Amphotidum cum Tribus capellis secundum excusæ. *Parisiis A. CIↃ.IↃC XI. 8.*

Intorno à questo libro debbo notare che non in Parigi bensì in Nausi uscì alla luce delle stampe che scrisse contro quello, non come fussero farina dell' Heinsio *del quale non si poteua persuadere tanto, ma dello stesso* Giuseppe: *che mi disse anco essere quello che confutò la* Favola Bordonia *non ostante sia detto*: Confutatio stultissima Burdonum Fabula *Auctore F. R. Batauo juris studioso e pai debba dire*, Iano Rurtgersio *Cognato del Heinsio ed Autore de sei libri di* Varie lettioni *ch hebbero il Natal e nell' Elzeuiriana M. DC. XIIX. è difficile a poterlo persuadere.*

Chi sia il vero Autore del libretto Tres Capella *che allo* Scoppio *s' atribuisce si manifesterà tra nomi che cominciano da R.*

Oporini *Grubinii* Legatus Later. Hoc est Definitio Legati Caluiniani, ex qua Catholici Reges ac Principes quantum Calviniani Legatis fidei habere debeant conjicere possunt.

Item Relatio de Latrocinio, quod Regis Angliæ Legatus aduersus CASP. SCIOPPIUM *Madriti* nuper suscepit undecim percussoribus ad eius cladem constitutis deque miraculoso auxilio quod Beata Virgo eidem SCIOPPIO præstitit. *Ingolstadii ex Typographia Edrian*

Edriana ap Elizabetam Angermariam A. M.DC. XIV. 8.

Holofernis Krigſuederi Landſpergenſis *Bauari Scholæ Meitingenſis Monarchæ* Reſponſio *ad Epiſtolam Iſaaci* Cazoboni *Regis in Anglia Archipædagogi pro Viro Clariſſ. Gaſpare Scioppio Patricio Romano, Cæſario, Regio, & Archiducali Conſiliario Ingolſtadii vt ſupra An. M. DC. XV. 8.*

In queſta riſpoſta ſi legge vn curioſo ſuccedimento tra il Caſaubono, *e la Serua di* Dionigi Gotofredo *in cui ſi vede la cagione per la quale chiamandoſi prima Hottobono, ſi chiamò* Caſaubono.

Aſpaſii *Groſippi* Pædagogus Pædagogorum *ſiue* Paræneſis *ad aſſiduam veram ac fructuoſam S. S. Bibliorum lectionem. Friburgi Briſgouiæ apud Joannem Straſſerum M. DC. XII. 4.*

Nicodemi Macri *Senioris Ciuis Romani cum* Nicolao Craſſo *Juniore Ciui Veneto*, Diſceptatio de Paræneſi *Cardinalis Baronii ad Sereniſſ. Remp. Venetam.*

Nauius Comicus.

A Cedò, qui veſtram Remp. tantam amiſiſtis tàm citò.

B Proueniebant Oratores noui, ſtulti, adoleſcentuli.

Monachii ex Typograph. Nicolai Henrici M. *DC. VII. 4.*

Il Placcio nel Catalogi de Pſeudonimi pag. 221. NICODEMVS MACER. eſt Aſcanius Perſius V. Rhod. n. XLIX. Il Rhodio negli Scrittori ſuppoſititi pag. 33. Nicudemus MACER *Aſcanius PERSIvS* Grecæ linguæ Profeſſor Bononienſis. *Errano amendue: ma l' errore del* Rhodio, *e maggiore di quello del* Placcio: *imperciocbe il* Placcio *forſe non mai conobbe lo* Scioppio *perche ſe bene fù à Padoua, lo* Scioppio *fin li XIX. Nouembre H. 23. d' Anni LXXV. del M. DC. XLIX. pagò il tributo alla natura. Tanto m' inſegna l' eruditiſſima Commentatio de* Gymnaſio Patauino de Monſignor Veſcouo Tomaſini *Lib. IV. pag. 464. e' l* Rhodio *per multi Anni hebbe occaſione di praticarlo. Ma ſe c' e alcuno, che poſſa darne contezza ſono io da che è morto il Dottor* Gio: Michele Pierucci *Florentino, che io teneua in ſua caſa, e rimaſe Herede delle di lui facolta, e libri, eſſendo ſtato Amico, e dello* Scioppio, *e del* Craſſo, *e l'uno e l' altro me lo confermarono. Anzi che rittrouandomi vna volta in Padoua, e diſcorrendo di queſta conteſa, mi diſſe hauere il Libro in Milano con altri, ed eſſere ſcorſi da Anni XXX. che non l'haueua veduto: non però mancò di recitarmene alla mente trè ò quattro carte, cominciando dal principio. E dicendole jo non occorrere che egli ſi pigliaſſe tal briga per ritrouarſi nel mio ſtudiolo, chieſtomelo in preſtito glielo mandaî, e me lo reſtituì con vſura, non però, dannata, corretto da alcuni errori.*

(1637 α) *Nicolao* MACHELLO adſcriptum ...orum *de Lue Venerea* 1608. in 8vo editum, *Nicolai* ...ACHIAVELLI eſſe autumat *Ravius* in notis ...Stis ad Jameſium ut indicat *Symbola Normannia*..., ſuſpicionem hanc Ravii fruſtraneam eſſe ſub...iens.

(1638) MACRINUS SALMONIUS: *Jean* SALMON. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 571.

(1639) *Henrici* MADATHANI perſonato nomine edidit *Aureum Seculum Redivivum Hadrianus* à MYNSICHT Med. D. Comes Palatinus Cæſareus. Dd. Brunſ. Luneb. & Saxon. inferior Archiater ex Theſauro & Armamentario Medico Chymico ſatis celebris. Extat illud in *Muſæo Hermetico* publicato Francof. 1625. & denuo 1677. in 4. Hucusque *Symbola Flensburgo Molleriana.* Adde *Baillet* Catalogum des Auteurs deguiſez p. 579. At *Merclin.* in Linden. Renovato præter Theſaurum nullius Mynſichtiani ſcripti meminit p. 387. Vide infra *Tribudenium.*

(1640) *Tonantius* MADIANUS, Anagramma eſt *Antonii* DAMIANI, Neapolitani, qui ſub nomine hoc edidit *Apologiam* 1666. in 12. Neapoli. Docente *Toppio* in Biblioth. ſua Neapolit. p. 26.

(1641) *Franciſcus Antonius* de MADRID, qui ex latino in Hiſpanicum ſermonem vertit *las Cronicas de los fratres Menores Capuchinos del Bienaventurado* S. Franciſco 1644. in fol eſt D. *Gabriel* de MONCADA Matritenſis, & Advocatus Curiæ Regiæ, docente Nicolao *Antonio* Biblioth. Hiſp. p. 388.

(1642) *Alexander* MAFFÆUS. Perſona eſt Jeſuitæ Itali, *Antonii* TARLATINI, ſub qua edidit Romæ per Franciſcum Caballum 1642. in 24to. *Infantem Jeſum Margaritam Animæ.* vide *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Societatis Jeſu p. 86. a. & *Witte* Diar. Biograph. ad d. 9. Januar. 1665.

(1643) Juliani MAGENHORST nomine, prodiere *Commentarius in Ordinationem Judicii Cameræ Imperialis*, Francof. 1601. in 8. item *Centuriæ Obſervationum Cameralium*, ibid. in 8. 650. Eum nobis detegit *Chriſtoph. Schwanmannus* Obſ. 161. n. 6. edit. ult. verbis hiſce: *Commentator in Ordinationem Cameræ, Caſparus* KOCH, *Jurium Licentiatus, (juxta* Johannem Meiſnerum *in deciſ. Tom. 1. lib. 2. deciſ. 2. n. 21. §. Quintum dubium &c.* & Erneſt. Cothman, *Reſponſ. 59. num. 302. fol. 103.) qui fuit* Aſſeſſor Cameræ, *anno 1548. teſte Chriſtiano* Barth, in der Käyſerl. Cammer-Gerichts Beſcheiden. *Tomo 1. in principio in Tabula perſonarum Cameræ Imperialis &c.* Et Georgio Wilbrando Wormſer, *Advocato Cameræ Imperialis, ad jus Camerale* Petri Denaiſii *circa fin. fol. 883. quem* Kochium *agnatum ſuum appellare ſolebat, Conſultiſſimus Dominus*, Caſparus Koch, *Jurium Doctor, Cancellarius Archi-Epiſcopi Bremenſis, Vir pacificus, Affinis & Amicus meus magnus, optime de Archi-Epiſcopatu & conſervanda germanæ libertate & concordia meritus.*

Confirmant hæc *Wittenius* diar. Biograph. Part. II. ad d. 14. Septemb. Anni 1653. ex Originali Manuſcripto & *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis p. 213. ſuppletas eſſe notas has addens à *Wernero* KOCHIO, adſutosque centones ab aliis ex MYNSINGERO. *Caſparem* OBSOPÆUM, memoriæ credo lapſu, nominat *Mauritius* Introduct. ad

ad Praxin Forensem. §. 18. (a) indicante *Symbola Anckelmanniana.*

(a) Symbola Ankelmanniana.
In Ordinationem Cam. *In lucem prodiit liber edente Juliano* Magenhorst, *unde ipsi hodieque nomen est; licet reipsa sit alterius & Cameræ quidem Assessoris, si non antiquioris, coævi saltim* Gailio, *ac* Mynsingero, *apud quem multa totidem verbis, quemadmodum in Commentario isto leguntur. Ignoro tamen ex illo* Mynsingerus *an ab hoc ille sua desumpserit. Conjectura, sed non penitus evidenti* Casparo Obsopæo *J. U. C. & Celeberrimo Cameræ judicii Assessori tribuit* Maurit. *Introd. ad praxim forens. §. 18.*

(1644) *Joannes* MAGIRUS totum *Theophili* GOLII Commentarium super Aristotelis Ethicam, sub suo nomine evulgari curavit: docente ex *Eckenbergero,* M. *Georgio Friderico Heupelio* in Sylloge Amœnitatum Historico-Criticarum Witteb. 1688. disputata, Respondente Christiano Friderico *Crausse* §. XIV. Cujus verba hic sub lit. (a) addimus. Quod liber ille sane non merebatur exiguo cum judicio ex *Aristotele* excerptus, & ejus mentem paucissimis in locis difficilioribus assequens.

(a) Heupelius in Sylloge Amœnitatum Historico-Criticarum Witteb. 1688. disputa Respondente Christiano Friderico Crausse §. XIV.
Johannes Magirus *vir cætera eruditus, dignissimus est, qui ad librum Cl. Thomasii de plagio literario editum referatur. Quippe totum Golii commentarium super Aristotelis Ethicam publice per aliquot annos Argentorati prælectam, ne apice quidem addito, sub suo nomine evulgari curavit, & virum optimum, deque Gymnasio Argentoratensi præclare meritum debito honore privavit, quod jam ante viginti quatuor annos monuit Cl. Joh. Christoph. Eckenberger (a).* Αὐτόγραφον Golii, *ne quis dubitet, adhuc apud Nepotes ostenditur.*

(a) Disput. sub Præsid. B. nostri *Schalleri* Argentorati 1664. habit.

(1645) *Marcus Antonius* MAGIRUS persona est assumta *Petro* SCHULERO, où SCHOLÆR, Senatori Civitatis Antverpianæ scribenti de re Culinaria, ut observat *Bailletus* Part. III. des Auteurs deguisez cap. IX. p. 315. & in subjecto Indiculo p. 571.

(1646) *Giovan. Tanto* MAGNALPINA, Quod sub hoc nomine scriptum extat Mediol. 1650. in 12mo. *Della Carozza di Ritorno*: ouero *dell' Essame del Vestire, e Costumi alla Moda* libri II. *Augustino* LAMPOGNANI Abbati Casinensi adserit la Visiera *Alzata* Hecatostes num. III. p. 24. nobis supra in *Fuggitivo*, Academico Indomito exscripta, hic relegenda.

(1647) MAGNESIUS, *Hugo: Hugues* CAVELL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 572.

(1648) MAGNINUS Mediolanensis vindicavit sibi *de regimine sanitatis* opus, quod revera est *Arnoldi de* VILLANOVA, Cathalani, cui tamen aliqua etiam falso tribui, ex enarratis â se testatur, *Valerius Andreæ Taxander* scriptor. Hispaniæ p. 28. & 29. v. *Borellum* sub nomine Arnoldi & seq. & Villanovani p. 216. & seqq. *Lindanum* de script. Medicis p. 56. 57. & 454. edit. ultimæ.
Adde *Merclinium* Linden. Renovat. pag. 91. & pag. 770. Vendicasse sibi hoc Arnoldi Opus Magninum agnoscit quoque *Gesnerus* in Bibliotheca sua Universali fol. 93. col. a. sed addendo & immutando nonnulla, ut subjungit Gesnerus.

(1649) MAGNUS AMICUS HONESTI est *Joachimus Stegmannus* vid Anonymos num. 702. *α.*

(1650.) MAHUMEDIS Testamentum, à *Gabriele Sionita* editum, non genuinum sed à Christianis suppositum censet Hugo Grotius Epist. ad Gallos 113. *Salmasius* autem de veritate ejus nullus dubitat, Epistola, qua illi respondet, 3. Idu. Jul. 1630. Non vult tamen de eo cum Grotio pugnare. Epist. 6. Non. Aug. 1630. Hucusque *Symbola Rauschiana.*

(1651) Jacobus MAINOLDUS, quomodo sit *Carolus* SIGONIUS, ita olim tradidi in *Rhod.* num. XIII.

XIII. Scav. 44.
Libri De Titulis Regis Hispaniæ (*Auctor*) *est* SIGONIUS *quem à Præceptore donatum edidit suo nomine* JACOBUS MAINOLDUS. Hæc totidem verbis legas apud sæpius laudatum *Ernstium* l. c. qui cum ex Laurentio Pignorio per amicum quendam hæc ad se delata testetur, nullus amplius dubito, quin etiam noster ex eodem ista habuerit. Utpote qui non coætaneus modo illius, sed & familiaris Patavii degens fuit, uti liquet ex Symbolarum Epistolicarum, Epistola 36. ad nostrum scripta. Fuit autem ille MAINOLDUS Cremonensis, cujus vitam describit Italice *Girolamo Ghilini,* Theatr. part. I. pag. m. 71. 72. ubi altum de hocce plagio silentium, ipsius vero scripti mentio est valde honorifica, ejusque vera inscriptio notatur *de Titulis Philippi Austrii Regis Catholici.* Prodiit idem Bononiæ 1573. in 4. sub hac inscriptione: *Jacobi Mainoldi Galerati de Titulis Philippi Austrii Liber atque in ipsas titulorum successiones Tabulæ:* quod eo diligentius noto quoniam & hic auctor est inter omissos *Georgio Draudio in Bibliotheca Classica;* quales etiam alios tantum non sexcentos haud ignobiles notavimus. Neque tamen hic silentio prætereundum quod modo laudatus *Ernstius* paulo post CAROLO VIANELLI, de quo pluribus infra ad N. 22 agetur

getur, hoc scriptum ex eruditorum plurimorum sententia tribui testatur.

Sub Jacobi Mainoldi Galcerati persona latere Carolum *Sigonium* observat etiam *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degvisez p. 572.

(1652.) Simonis MAJOLI Episcopi Vulturariensis cujus nomine extant *Dierum Canicularium* Tomi VII. sub ejus nomine citati quoque *Thomæ Hydeo* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 423. non nisi earum Tomus Primus est, reliquos sibi vendicat *Georgius* DRAUDIUS in Bibliotheca sua Classica pag. 349. 1076. 1077. adde *Königii* Bibliothec. Vet. & Novam p. 496. a. itemque Jacobi *Thomasii* Dissertationem de Nicello Wirekero hab. Lipsiæ 1679. §. 60. ad lit. S) Certe Tomum statim operis hujus *Secundum* nunquam Majolo falsò adscriptum suspendit, donec corrigatur, *Index Prohibitorum Romanus* 1667. pag. 120. confer *Quenstedium*, qui promique totum de Canicularibus scriptum Majolo tribuit, de Patriis Virorum illustrium p. 288.

MAJOR v. *Æschacius*.

(1653.) *Nicolai* MAJORAGII Scripta philosophica, ipsi συνολῶς suppeditata ab *Octaviano* FERRARIO. Mar. Antonii *Nizolii* præf. t. Ver. Philosoph. princ. ad Lectorem. Hæc *symbola Normanniana*.

(1654.) MAIRET *Sophonisben Suam* THEOPHILO Poetæ Gallicano, cognomento VIAUD, suffuratus dicitur *Menagio* Anti-Baillet. Tom. I. pag. 366. 367.

(1655.) MALACHIAM Prophetam cum ESDRA confusum à Judæis monuimus in *Pseudonymis*.

(1656.) MALACHIÆ, Episcopi Armachani in Hybernia *Prophetiæ*, sive *Symbolæ* ab Arnaldo *Wion* Venetiis 1595. primum editæ à Ciaconio Illustratæ, à Patre Claudio Francisco *Menetrierio* peculiari scripto Gallico impugnatæ, quod Germanice redditum recensent Monatliche Unterredungen 1691. p. 824. seqq. ex eoque constant suppositum hoc esse Malachiæ vel à BENEDICTINIS pag. 831. vel à Domesticis & FAMILIARIBUS Cardinalibus SIMONCELLI, de ea anni 1689. p. 1155. seqq.

(1657.) Alberti MALBERG *Schola affectuum*, hoc est *Brevis & Methodica moderandorum affectuum, per media tum generalia tum particularia, institutio, ex doctrina quorundam è Societate JEsu Patrum, in gratiam Parthenicæ Societatis concinnata, itemq; Xenioli loco oblata*, *opera* R. D. Alb. Malberg. Colon. 1625. in 12. *Philippo* BEBIO, Jesuitæ, asseritur à *Valerio Andreæ* pag. 768. *Alegambe* in appendice ultima pag. 555. *Fr. Swertius* eum tam cum omnibus suis scriptis omittit.

Alegamben sequitur *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis JEsu pag. 707. quanquam verba ejus magis ad *Trivium Cœleste*, & sequentia scripta quam ad *Scholam affectuum* extendi posse videantur. *Wittenius* tamen in Diario suo Biographico ad d. 16. Febr. 1637. omnia Bebii Scripta, tanquam anonyma, sive tacito nomine edita recenset. Ipse liber præter Introductionem 2 Capitibus constantem in 4 Sectiones distributus quarum I octo (II) *sedecim* (III) *decem* (IV) *tredecim capita* continet paginis in universum 254.

(1658.) Joannis Richardi MALCOMESII *Commentarium novum in Wesenbecium, cum annotationibus & remissionibus* 1669. Francof. editum; esse Viri Consultissimi quondam, atque Professoris Altorfini, *Wilhelmi* LUDWELLI, ex Bibliopola sibi cognitum perscripsit mihi Dn. *Gerhardus von Mastricht*, JCtus & PP. in Electorali Academia Teutoburgica, cujus symbolas huic opusculo meo collatas jam aliquoties prædicavi.

Wilhelmo Ludvello etiam asseruntur à *Deckherro* & Scriptis Adespotis p. 212. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pagina 572. Sed Excellimus Syndicus *von Mastricht* explicat mentem suam in marginalibus nunc hisce:

Ita non perscripsit, sed Auctorem illum incertum, ad quem Malcomesius *ille commentatur, esse* Ludvvellum, *scripserat ad Auctorem Gerb.* von Mastricht.

(1659.) *Joanni* MALDONATO, S. J. Theologo, falso adscripta *Summula casuum conscientiæ* collecta per *Martinum* CODOGNAT, Minimum, impressam Lugd. apud Hæredes Guil. Rouilii 1604. merito videtur Damnata in *Indice prohibitorum* (Romani pag. 72. col. a.) Nicolao *Antonio*, in Biblioth. Hispan. pag. 559. *Alegamb.* Scriptor. Societ. JEsu pag. 257. *Sotwello* pag. 475. qui uterque in laudibus Maldonati deprædicandis, fere modum non tenet, indignitatem facti Minimorum hoc scriptum supponentium Maldonato, tanto magis aversantes.

Felix MALLEOLUS v. *Hemmerlein*.

Thomas MALLEOLUS v. *Gerson*.

(1660.) MALHERBE. Ei tributum esse carmen quoddam à *Balzaco* & postmodum etiam *Menagio*, quod tamen hic denique agnoverit esse *Domini* DE RACAN, memorat *le Projet d'un dictionaire* Critique p. 358. 359. quæ verba exscripsimus supra, ubi nobis de Madame Des-Loges sermo fuit.

(1661.) MAMERTINO tributus *Panegyricus* Maximiano & Diocletiano dictus in Edit. 1599. EUMENIO Rhetori asseritur à *Cuspiniano* apud *Deckherrum* de Scriptis Adespotis pag. 306.

(1661. a)

(1661. a) MAMMOTREPTI nomine MARCHESINUS è Regio Lepidi, Ord Minor. circa ao. 1300. scripsit, referente *Königio*, de mensibus, festivitatibus sacerdotalibus, divinationibus, nominibus Dei *apud Hebræos*, ait *Imbonat.* Bibliothec. Latino-Hebraicæ p. 435. ex *Konigio* qui p 500 & in Marchesino plura. Etiam Ludov. *Vives* præfatione in Augustin. de Civitate Dei de hoc antiquato jam Lexico meminit.

MANARDO v. *Catosi*.

(1662.) Guilielmum MANDERSTONUM Scotum, *Hieronymus* ANGESTUS, *e iti sui ipsiusmet Guilielmi nomine operis de Virtutibus, ab Angesto ipso conscripti, reum egit in illius operis iterata editione. Nec aliud excusare potuit* Manderstonus, *quam amicitiam, quæ omnia facit communia.* Verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 165. & 166. allegata etiam *Thomasio* de plagio litterar. §. 504.

1663.) *Sulpice de* MANDRINI, Jean SIRMOND *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 572.

(1664.) Da MANELFO MANELFI, il breve *modo di far* l'*oratione mentale*, Rom. in duodezimo nell' anno 1642. libretto assai stimato, composto dal Padre Maestro Ignatio DELL' HEROE Fiorentino e non dal Padre *Nicolo Ridolfi* Generale Domenicano, quale solo ordinò al Detto Scrittore del libretto li Mistici e la compositione del suo dettò libro, e lo indrizzò à Novizi dell' Ordine di Santo Domenico. Verba sunt P Rafaëlis *Badii* Dominicani à Dno Magliabecchi per litteras mihi anno 1690. communicatas Badianas, inarticulate admodum scriptas, ita ut aliquam vocem omittere, aliæ an recte sint divinatæ dubitare habeam necesse.

(1665.) MANES où MANICHEE. CUBRICUS: *Baillet*. liste des Auteurs deguisez pag. 572.

(1666.) MANETHO est ANNIUS *Viterbiensis Rhod.* n. 18.
Fragmenta tamen veræ Manethonis Historiæ Ægyptiacæ superesse in Josepho fraudem *Annii* Viterbiensis detestantes, tradunt *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 178. *Quenfted* de Patriis virorum illust. p. 655. & Auctor *Bibliographiæ Lunosæ* §. 26. lit F. 2. b.

(1667.) MANILII Poetæ nomine, quod extat *Astronomicon*, MALLI THEODORI esse censuit *Gevartius*, vide *Acta Erudit. Lipsiens.* 1693. p. 412. & cum Gevartio *Vossius* lib. II. de Arte Grammatices Cap. XXVI. pag. 271. 272. à qua sententia tamen iterum recedit libro *de Poëtis* Latinis. pag. 36. Quanquam pro *Manilio*, MANLIUM legere mavult. Vide *Königii* Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 502. col. a. A MANLIO non diversum *Manilium* admittit *Fabricius* Biblioth. Latin pag. 43. at *Gevartii* sententiam prorsus rejicit pag. 45.

MANLIUS v. *Boëthius*.

(1668) D. Petri MANRIQVE, Licentiati nomine, à P. *Josepho* CRESWELLO lib *Guilielmi Battei*, Jesuitæ Hiberni, editus est, inscriptus: *Apparatus ad administrandum Sacramentum Pœnitentiæ, majori cum facilitate & fructu, percipiendos admirabiles effectus, quos Sacra Eucharistia proferre in iis solet, qui ad eam rite parati accedunt* Mediolani per Marcum Tullium Malatestam 1604. seu, ut ex fine libri constat, 1614. Verba sunt *Alegambes* pag. 168. & 169. *Guilielmum Bathæum* scribunt *Sotwel* Scriptor. Societ JEsu p. 313. a. *Witten.* in Diario suo Biographico ad an. 1614. 17. Jun. reliqua confirmantes: adde *Bailleti* Catalogum des Aut. deguis. p. 572.

(1669.) *Baptista* MANTUANUS e *Joannes Baptista* FIERA natione Mantuanus, cujus Opera V. Tonui excusa Antverp. 1576. in 8vo, Baptistæ Mantuani nomine edita perhibet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. 252. a. vide *Bailleti* Catalogum des Aut. deguis. p. 572.

(1670.) MANUEL *Imperator.* Sub hac persona scriptum esse ab *Andronico* CAMITERO Imperatoris Manuelis affine, *Dialogum contra Latinos*, affirmat *Cave* Chartophyl. Ecclesiast. pag. 225. (a) & Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 470. (b)

(a) Cave Chartoph. Eccles. pag. 22 (Andronicus Camiterus Imperatoris Manuel Affinis)
Scripsit sub persona Manuelis *librum adv. Latin de processione Spiritus S. cui respondet Joannes* Veccu *an extet hodie, non liquet. Vid. L.* Allat. *de Consens. l. c. 11. §. 5.*

(b) Idem H. L S. S. p 470.
Scripsit librum adversus Latinos sub persona Manuelis Imp seu potius Dialogum, interlocutoribus Manuele & Cardinalibus *Romanis Constantinopoli tunc commoratis, de* Processione Spiritus *S. cui postea respondit* Veccus, *item Disputationem Imperatoris cum Doctore Armenorum Petro, & libellum de duabus in Christo naturis atq; aliis capitibus. Libri isti exstare MSS. dicuntur in* Bibl. Bavarica, *Cod. 120.*

(1671.) *Aldus* MANUTIUS. Huic ad scriptum *Commentarium in Ciceronis Epistolas ad Atticum*, eidem abjudicat & *Jano* PARRHASIO assignat *Abercrombe* Furis sui Academici p 86. quanquam Commentarium hunc non Aldo sed PAULO MANUTIO assignant *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 657. *Ghilini* Theatri Virorum Illustrium

rium Tom. I. pag. 187. & ex eo *König* Biblioth. Vet. & Nov. p. 504. col. b.

(a) Abercrombe Furis Academici agina 86.

Sed & tuam, Marce Tulli, *nam mihi forte Apollo non crediderit, tuam, inquit, qui non infimam hoc in monte sedem occupas, fidem Apollo, ut Phœbo hic oram declarare velis commentarii in tuas ad Atticum epistolas Autorem: qui mox quod substituto sibi qui pro se respondert, oratore non egeret*, Janum Parrahsium, *non* Aldum Manutium *qui horum se commentatorem inxerat, nomine designavit.*

(1672) *Danielis* MAPHANATI *Confutatio Dissertationis* scandalosæ, qua Johannes *Stellerus* *ilatum defensum* prodidit, edita sumtibus Bibliopolæ Dresdensis 1676. Danielis HARTNACCI est, ut apud nos certum habetur: verba sunt arissimi Jacobi *Thomasii*, quibus epistolam suam l me datam d. 6. Januarii 1676. claudit, quæ & quenti anno alia Epistola confirmavit, & jam sum in Catalogo librorum suorum edito concessum hoc esse innuit Symbola *Diecmanniana*. v. Anonymis 744. β.

(1673) Antonius a MARA. Sub hoc pernato nomine edidit Brunsvv. 1689. 4to. D. *Eli-* SCHNEEGASSE Tractatum de *Concursu Creditorum in Foro Civili formando*, plag. 42. quibus deineodem anno adjectæ sunt plagulæ aliæ 10. subripto vero Auctoris nomine. Vide *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1689. pag. 355. & 651. Hunc D. *negas* fuisse primum Syndicum der Dorotheen- prope Berlinum, deinde Advocatum Fisci lberstadiensem & denique Advocatum Causam apud Cellenses, indicat *Symbola Schraderiana* de *Juncker.* (a) Ephem. erud. pag. 156. 157. it hic Hamburgi, hoc anno 1697. tenui contione desiderans Civibus Gymnasii Collegia scio quæ aperire: carebat successu, dabatur eemosyna illi a benignioribus. Vid. & *Mastrichna.* (b)

(a) Junckerus Ephem. eruditor. pag. 6. 157.

§. ib. Tertius est Antonius à Mara, seu vero nomi-Elias Snegasius, Jur. D (quo cum etiam diutinæ ha-nus fuere lites Magnifico Dn. D. Strykio, & ejus filio) in Epilogo Tractatus sui, de Concursu Creditorum, erat quædam contra Relationem illius Tractatus sui, riundam in Actis 1689. pag. 354. quam, utut in eâ ctatus sui contenta fideliter relata fuisse nequeat diffi-, multis tamen ex capitibus sibi displicuisse indicat, quæ respondetur ipsi in Actis 1689. p. 652.

(b) *Prodiit quoq; Anno 1693. Rostochii in 4. a, sed antiqua, inaudita, sed in verbo Dei fundata onjugio jure naturæ prohibito inprivigni cum privigna rum fratrum cum duabus sororibus, Patris & filii cum re & filia, inter vitricum & viduam privigni, inter uam defunctæ privignæ, quibus præmissæ quædam contiones ad hanc rem facientes, hisq; submissæ adhuc , de Conjugiis juræ naturæ non prohibitis: edita, ab* tonio a Mara, *Alias* Elia Schnegasso. *J. U.* *sulto.*

(1674) L'Abbé de S MARC Academicien della Crusca. Sub hoc nomine prodiit in publicum Tractatus Italici *Francisci Pauli* SARPI de *Beneficiis* Traductio *Gallica* Amstelod. ap. Henricum Wetstein 1685. in 12. Cujus Traductionis Auctorem les *Nouvelles de la Republique* des lettres du Janvier 1687. p. 100. 101. constituunt Mr. AMELOT DE LA HOUSSAIE: adde la *Bibliotheque Universelle* de l'année 1686. Tom. III. p. 536.

(1674. α) MARCELLO. *Fragmentum Libelli de Conflictu S. Petri cum Simone Mago*, quod Ludov. Jacobus à *S. Carolo*, Carmelita Gallus, sub finem Bibliothec. Pontificiæ (p. 487. & sq.) An. 1634. edidit, & MARCELLO ROMANO, Marci Urbis Præfecti filio, Petri circa A. C. 50 Discipulo, ac tandem Martyri, adscripsit, Guilh. *Cavius* Historiam hujus omnem fabulosam esse persuasus MARCELLO I. Episcopo ab Ao. 304. ad an. 309. Romano, tribuendum potius esse, conjectat in chartophyl. p. 6. & in Hist. Lit. Scr. Eccl. pag. 12. verba sunt *Molleri* Homonymosc. pag. 597.

(1674. β) MARCELLUS.
Quod natum Phœbus docuit &c. ceu canit ex ipsa Schola Medica MARCELLUS carmine de Medicina, quod à nonnullis VINDICIANO perperam adscribitur. *Henricus Meibomius* in Dissert. de incubatione in fanis Deorum, thes. 17. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1675) *Christophorus* MARCELLUS. Plagii insimulatus a *Mabillonio* quod Augustini Patricii PICCOLOMINEI opus de Sacris Ceremoniis suo nomine ediderit, à crimine hoc absolvitur in denen Monatlichen Unterredungen/Anni 1690. pag. 347.

(1675. α.) MARCELLO Papæ Suppositas Epistolas à *Pseudo-Isidoro* multis cum Autoritatibus demonstrat Dr. Gerh. von *Mastricht* in Hist. Jur. Eccles. ad num. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

MARCELLI v. *Giovanetti.*

MARCELLUS v. *Nonius.*

MARCELLINUS v. *Ammianus.*

MARCHIO v. de *Brandenbourg.*

(1676) R. MANASSE vel MENASSE, cujus extant *Conciliator*, *de Resurrectione*, & *de Creatione* libri, Lusitanice qvidem scriptus dicitur ab eo in Sorberianis p. 125. Latine autem redditus a DIONYSIO *Ger. Johanne* VOSSIO, *Joanne* VORSTIO & aliis amicis.

(1677.) MARCIANI HERACLEOTÆ *περιήγησις* ab *Hæschelio* 1600. Augustæ edita, ex *Stephano Byzantio*, & *Scholiaste Apollonii Rhodii* tribui

SCYMNO CHIO per *Holstenium* & Erasmum *Vindingium* apud *Ryckium*, Præfat. Notarum Holstenii in Stephanum Byzant. pag. 7. & Isaac. *Voss.* Præfat. Scylacis notat *Symbola Normanniana*. Eadem aliis argumentis confirmat Joannes *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 360. 361.

(1678.) MARCUS, Eremita *Ægyptius*. Qvæ ejus nomine extant Opuscula dubitari ait *Cave* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 201. an non potius MARCO cuidam JUNIORI qui sub Leone Imp. circa anno 900. floruit, adscribenda sint? Qvod qvamvis ille ibidem citra rationem fieri asserat: in Chartophylace tamen Eccles. pag. 76. de iis merito dubitaverat.

(1678. α.) MARCUS, Papa. Et ei suppositas à *Pseudo-Isidoro* Epistolas monstrant autoritates à Dr. *Mastrichto* adductæ complures in Hist. Jur. Eccl. p. 232. sqq.

(1679.) MARESCOT, *Gvillaume*: Papyre LE MASSON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 572.

(1680.) *Ignatius* à S. MARIA. Qvi sub hoc nomine prodiit Tractatus Hispanicus inscriptus: *Devocion de la buena muerte, con exercicio de Meditacion* Valenciæ apud Bernardum Nogvez A. 1662. *Io. Baptistæ* CATALA, Valentino adscribitur à Nicolai *Antonio* Biblioth. Hispan. pag. 488. Ita tamen, ut simul dubitet, an non potius referendus sit ad *Michaelem* MOLINOS Cæsaraugustanum, cui assignare mavult *Bailletus* in Indiculo suo Scriptorum Personatorum p. 572.

Josephus MARIA v. *Carus*.

(1681) *Angeli* MARIANI fictitio nomine editum esse à *Johanne Angelo* a WERDENHAGEN, Helmstadiensi, librum Germanicum inscriptum: Die eröffnete Hertzens-Pforte vom wahren Reiche GOttes A. 1632. docet *Mollerus* Part. IV. Isagoges ad Historiam Chersonesi Cimbr. pag. 512. qui addit Scripto huic oppositum esse Glucst. 1638. Anti Marianum a Gerhardo *Rammio* Ecclesiaste Meldorpiensi apud Dithmarsos. De illo scripto quæ refert M. Colbergius in seinem Platonischen Hermetischen Christenthum p. 255. excerpta sub lit. (a) sic exhibemus. Addit hic *Diecmannus*: Angeli Mariani nomine, qui toties excusus est libellus. Offene Hertzens-Pforte zu dem wahren Reiche Christi Johanni Angelo *Werdenhagen* J. C. adscribitur, quem Jac. *Böhmio* addictum fuisse, ex sola Ψυχολογία Bohmiana à Werdenhagio non Latino tantùm habitu induta, sed & splendide exornata docet etiam *Symbola Mastrichtiana* allegante hic *Tubbesing*. in Diss. 2. de statu gentil. thes. 35.

(a) M. Colberg. in seinem Platonischen Hermetischen Christenthum p. 255.

Anno 1632. ist ein klein Büchlein in 24. genannt: Eröffnete Hertzens-Pforte / vom wahren Reich GOttes: In welchem der innere Glaube hefftig getrieben wird/ dadurch so wol Jüden/Türcken und Heyden als Christen seelig werden/ ob sie gleich Christum äusserlich nicht kennen / wenn sie ihn nur im Hertzen haben. Der *Autor* nennet sich *Angelum Marianum*, der wahre Name ist Johannes Werdenhagen/ dem auch *Joh. Ad. Osiander. Theol. Acroam Exerc.* 22. *th.* 13. das Zeugniß gibt/ daß er Jac. Böhmens Bücher gar zu hoch hielte/ und ihm eine *Extraordinariam vocationem* zueignete.

MARIANGELUS v. *a Fano S. Benedicti*.

(1682) *Petrus* MARIANUS, Persona est *Antonii* CARACCIOLI Neapolitani, e S. Bor[...] Principibus, Ord. Regul. sub qua edidit, *Flosculos è S. Augustini Confessionibus collectos* Neapoli 1621. & mox Antvverpiæ. ut ex *Silosi* Tom. III. Histor. Histor. Regul. Clericor. fol. 541. docet Clarissimus D. *Olearius* in epistola ad me data d. 26. Jun. Jun. 1676. *Toppius* in Bibliotheca sua Neapolitana p. 25. ubi de hoc scriptore agit, hujus scripti non meminit, ad Silosum tamen Lectorem remittit. *Nicodemo* item in Additionibus suis ad Toppii Bibliothecam Auctorem hunc intactum prætermisit.

(1683) Franciscus MARINIUS, *de Sco[...] Republicæ Polonicæ, adversus Hermannum Conringium*, Vratislaviæ 1665. in 12. *Johannes* SAX (aut SACHS) Fraustadiensis Polonus, illius scripti auctor fertur. Verba sunt Consultissimi Domini *Friderici Geisleri* jam aliquoties laudati, dec. 1. n. [...] cujus in hoc argumento studium excitavit meum, uti jam supra pluribus memoravi. Latere autem Sachsium hunc sub *Marinio* ex refutatione huic libello a Domino *Mothio* opposita, quæ finit his verbis: sat diu SAXUM volvi sat prata biberunt; vocula Saxum majusculis literis formata confirmat Symbola Schraderiana.

MARINUS v. *Statileus*.

(1684) Cl. MARIUS Aretius est ANNIUS *Viterbiensis* v. *Rhod.* num. 18. & Aretius.

(1685.) *Hieronymus* MARIUS est *Cælius Secundus* CURIO, ut indicant *Calomiez* dans ses Melanges Historiques pag. 51. & *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 573.

(1686.) *Johannes* MARIUS Belga, est *Jean* le MAIRE. Cujus nomine extant Gallice.

(I.) *Les Illustrations de Gaule, & Singularitez de Troye* en 3. livres Paris. 12. 4to.

(II.) *De la Difference des Schismes & des Conciles de l' Eglise*, Ibid. Latine hic liber excusus est Venet. 1566.

(III) L' epistre du Roy a Hector de Troye, & aucunes autres œuvres in 4to. vide Thomam *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ 424. & 432.

(1686. α) *Lucæ* MARKIEWICZ nomin[e] *Johannem Franciscum* HACKI, Jesuitam, non Po[s]nanienfibus, qvos titulus mentitur, sed Oliv[...] sib[i]

ſibus typis Anno 1683. libellum virulentiſſimum *Trutinæ titulo* contra D. Sam. *Schelguigium*, Rectorem & Paſtorem Dantiscanum, edidiſſe, ipſe Schelvvig. in Caſtig. Trutin. pag. 2. oſtendit, etſi autor id ulterius negaverit, Amanuenſem ſe nominaturum promittit in Animadverſ. qvas Disqviſit. Theol. de Rechabitis præmiſit, cui Hacki, quæ ſua manu exaraverat deſcribenda tradiderit. Confer *Schelgvig*. Cynoſur. Conſcinent. Qvæſt. 125. (ubi de libris anon. & pſeudon. agit). p. 227. *Symbola* eſt *Diecmanniana* V. & *Scrutator Veritatis*.

(1686. β.) *Friderici* MARSELAER quomodo ſit *Erycius* PUTEANUS ita docet *Symbola Diecmanniana*: L' Auteur du Legat de Marſelaer eſt Erycius Puteanus. Marſelaer eſtoit un homme riche, qui a voulu avoir la reputation d' avoir fait un livre, c' eſt pourqvoy il paya bien a facon à Puteanus. Hæc ad verbum deſcripſi ex apographo MSti Gvidonis *Patini* Excerpta Naudæana complectente.

(1687.) Leo MARSICANUS Cardinalis & Epiſcopus Oſtienſis. Ei tributum à *Poſſevino Regeſtum Urbani*, ejusque Epiſtolas LEONI CARDINALI Diacono vindicat Petrus *Diaconus* de Viris Illuſtribus Caſinenſ. in not. Joh. Baphiſt. *Mari* p. 55. c. 31.

(1688.) MARSILLY, *Pauli Antoine: Iſaac* MAITRE DE SACY, conjointement avec *Nilas* FONTAINE. *Baillet* liſte des Auteurs Deviſez p. 573.

1689.) MARTIALIS, Lemovicenſis Epiſcopi, *Epiſtolas* ſuppoſititias eſſe, notavit jam ipſe *Bellarm.* de ſcript. Eccleſ. ad A. C. 71. p. m. 44. licet alibi pro genuinis eas citet. Adde Com Cenſur. pag. 98. & ſeqq. *Rivet.* Critici ſacri . c. 7. aliosque, ſed quorum nemo auctorem tegit, quod ſciam, niſi *Caſparus Barthius* Adverſarior. l. 45. cap. 7. pag. 2069. cujus hæc ſunt verba: *Quod ſi, cum tam antiquum non eſſe demonſtratum ſit, quis ex me ſcire velit, quem arbitrer conditorem harum* Epiſtolarum, *in eo me eſſe dicam, ut ſeam auctorem eſſe neminem, quam* AURELIANUM *vitam* Martialis *ſcripto etiam commendavit, non idem tali, ut fidem facere poſſit ſeſe eum eſſe, ut fertur, ab ipſo* Martiali *ſit ſuſcitatus è mortuis, ſed ejus genere ut nec genus dicendi, nec mores conſuetudoque temporum, quorum mentio in Epiſtolis & vita par ferè deprehenditur, à ſeſe invicem diſſentiant, ſed dici vere ſit, unum ambarum commentationum eſſe auctorem. Fuit autem is* Aurelianus *ſub Arnulfo Imperatore, Clericus Rhemenſis, aliis etiam ſcriptis notus, ad annum Chriſti 900. ut notat* Joannes Tritthemius, in Catalogo Scriptorum Eccleſiaſticorum: plura v. c. 21. ejusd. libri, & lib. 57. c. 1.

Quæ verba jam adduxerat *Voſſ.* de Hiſtor. Latin. lib. 2. C. 38. p. 336.

Suppoſitas eſſe has Epiſtolas, ſed ſine Cer. auctoris mentione indicant *Miræus* Biblioth. Eccleſiaſt. pag. 181. *Caveus* Hiſtoriæ literar. Script. Eccleſiaſt. pag. 17. *Deckherrus* de Scriptis Adeſpotis pag. 70. imo & Vitam ejus quam ab Aureliano ſcriptam volunt, Suppoſititam declarat *Miræus* loc. cit.

(1690) MARTIALIS VINCENTIUS *contra Keddium*. Hic eſt *Johann.* ROGIER WEJER. docente *Scherzero* AntiBellarmini p. 34. m. citato in *Symbola* Dni Collegæ mei P. P. Gerhardi *Mejeri*. Cui adde Excellmi Maſtrichtii ſequentem: Martialis Vincentius.

Eſt *Joh.* ROGIER WEIER teſte *Placentio de Verona* perſonato in Mediis quibus Roma Papalis crevit §. 21. pag. 64. quam ridiculis inquit ſe (Pontificii & Ieſuita imprimis Iodocus *Keddius*) ipſos involvant ſimilibus pari jure proponendis quæſitis, *Johannes Rogier Weier*; qui *Martialis Vincentii* nomine apparuit, *Melchior Nicolai, Micrælius, Dorſchæus, Muſæus, Rheinbothus, Joh. Adam Schertzerus*, ſub nomine M. Joh. *Eberhardi* alumni Saxonici, in dem immerwärenden Irrgarten/ & nuperus Melchior *Zeidlerus* cum nonnullis aliis oſtendit.

(1690. α) MARTIGNAC, *Joannes Baptiſta: Nicolas* RIQUEL. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 573.

(1691) *Roberto* MARTINOLIO. Quod ſub hoc perſonato nomine prodiit opuſculum Italicum Inſcriptum: *Le Traveggiole de gli Aſtrologhi circa gli Ecliſſi Solari dell' Anno* 1661. celeberrimo Medico, D. *Bartholomæo* TORRINO, cujus illud anagramma eſt, tribuit *La Viſiera Alzata* Pentecoſtes num. XLII. p. 129. 130. (a)

(a) Villani Viſiera Alzata Hecatoſt. n. XLII. p. 129. 130.

XLII. ROBERTO MARTINOLIO. *Sotto queſto nome mi capitò per disgratia un libercolo di pochi fogli, ma di molto peſo per eſſere d' huomo dotto.*

Le Traueggiole de gli Aſtrologhi circa gli Ecliſſi Solari dell' anno M. DC. LXI. *Divertimento Autunnale, nel quale ſi dimoſtra ad* hominem *contro l'* Argoli, *e chi da eſſo hà traſcritto, che non hà da vederſi in Europa Ecliſſi alcuno Solare li XXX. Marzo, del quale nulla ha predetto in riguardo al noſtro Emisfero: Publicate per diſinganno de Popoli, & idennità de Pupilli. In Torino per Bartolomeo Zavatta M. DC. LX 8.*

Hauerei creduto non eſſer pſeudonimo, ſe non l' haueſſi letto nel Sillabo de gli Scrittori Piemonteſi *del Religioſiſſimo D.* Andrea Roſotti, *notando a pag. 109., che ſia ſcritta ſpecialmente contro l'* Argoli, *e contro il* Riccioli *Gieſuita, ed eſſerne Autore BARTOLOMEO TORRINI da Nizza al Paglione, Profeſſor di Medicina nell' Univerſità di Torino, nella quale haueva profeſſate le Matematiche, a cui ſcrivendo Baſtiano Bado Dottor Medico non del triuio* Doctiſſ. Viro BARTHOLOMÆO TORRINO Iuveni Ætate, *Sapientia inter optimos ſeniores collocando.*

(1692.) MARTINUS *Contra Martinum*. Contra Repulza de errores de un Manifiesto del Doctor Francisco Marti y Villadamor, que se compuso el anno de 1648. Tractatus hic in addendis & corrigendis ad Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hispanicam pag. 668. & 669. adscribitur D. *Raphaëli* DE VILLOSA. Vide *Baillet* Catalogum des Auteurs deguisez p. 573.

(1693.) MARTINUS, *Archiepiscopus Gnesnensis*, ordinis Prædicatorum, natione Polonus falso Auctor creditus *Chronici ordinis Cisterciensis* quod compositum est à MARTINO, ARCHIEPISCOPO CONSENTINO, ordinis Cisterciensis, ut observat *Sandius* in notis ad Vossium de Historicis latinis p. 174. 175.

MARTINUS v. *Bellius*.

(1694.) MARTINI PAPÆ Romani *Capitula*, quomodo confusa sint cum collectionibus MARTINI BRACARENSIS fuse docet Antonius *Augustinus* de Emendatione Gratiani lib. I. Dialogo X. XI. XII. & ex eo Commentator utriusque Gerhardus *van Mastricht* in præmissa Historia Juris Ecclesiast. n. 180. pag. 188.

MARTYR v. *Cyprianus*.

- - - - v. *Ignatius*.

MARX Hüpfins-Holtz v. von Mäusebach.

(1695.) MAS, *Theophile du*: *Symphorien* CHAMPIER. *Baillet* liste des Aut. deguis. pag. 573.

(1696.) Angeli MASARELLI nomine edidere ao. 1582. *contra Librum D. Jacobi Schroppi, de re Sacramentaria, Epistolam monitoriam* NEOSTADIANI Theologi, quasi Romæ per Typographum Apostolicum excusam, quam tamen Alpes, nedum Romam vidisse negat *Schlüsselburgius*, Theol. Calvin. lib. 2. fol. 61. b. apud *Draudium* Bibl. Class. Theol. p. 117.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 573.

(1696. *a*) MASCURAT: *Gabriel* NAUDE, *Baillet* p. 573. v. *in Anonymis* num. 2364. *a*.

(1697.) MASIUS, *Gilbertus*. *Henry* BAERSIUS VEKENSTYL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 573.

(1697.) MASOTTO Galistoni, est *Angelicus* APROSIUS. vid. *Rhod.* num. 40. & *supra* num. 382.

à MASSALIA v. *Alexius*.

(1698.) PAPIRIUS MASSO. Quæ inter Ejus *Elogia* extat

I. *Vita Simonis Pietrei* Patris, Doctoris Medici Parisiensis, Part. II. à pag. 377. ad 387. Edit. Paris. 1638. in 8vo *Gvidoni* PATINO tribuitur in *Menagianis* pag. 170. Adde *Colomesii* Melanges Historiques p. 82.

II. *Vita Jo. Calvini*, quæ ibidem legitur p. 407. ad 455. *Jacobo* GILLOTO adscribitur à *Varillas*: vide les Nouvelles de la Republique des lettres 1686. p. 271.

III. *Vita Francisci Myronis* quæ incipit pag. 396. ad 405. Guidoni itidem PATINO assignatur in *Bibliothecarum* & Auctorum Catalogo *Teissierii* p. 115.

(1699.) *Christoph.* MASSONII nomine *Anatomiam Universalem*, *Germanice contra Augustanæ religionis Consortes*, *maxime* Matthæum Hoe, *ejusque asseclas*, *scripsisse Christianum* BECMANNUM Superintendentem & Theol. Professorem Servestanum, duobus primo, dein 4. voluminibu[s] impressam, brevique in folio iterum preditu[...]ram, ex relatione fide dignorum se habere perscripsit ad me laudatus jam sæpius ICtus, *Gerhardus von Mastricht*.

Addit hic *Diecmannus*, jam excusum in foli[o] & de auctore quæ retuli: Id dudum annotarun[t] Theologi Marpurgenses in præf. der Ausführun[g] wider die Casselische Wechsel-Schrifft / p. 12. & ex i[...] *Danhaw*. Polemosoph. p. 70. Adde Jo. Christop[h.] *Seldium* in Dedic. Topic. Calv.

Confer des treuen Lutherthums Vorre[...] pag. 8. §. VI. (a) Examinavit autem Anatomia[m] hanc celeberrimus Theologus nostras Jacob[us] *Wellerus* ut testatur Oratio in ejus honorem habi[ta] à Dno *Mitternacht*, cujus rei indicium fec[...] *Symbola Thürmanniana*.

Nunc quoque Excellmus Syndicus Ge[r]hard *von Mastricht* in marginalibus suis addi[t] sequentia: Vide Dedicationem præmissam Patris laboribus Anatomiæ nempe universal[i] triumphanti, à filio Johanne Christophor[o] *Becmanno* D. editæ Francof. ad Viadrum 1674. Hujus Christiani *Becmanni* credo quoque esse librum, qui anno 1621. primo, postea iterum 1625. in 4. prodiit sine nomine & loco sub titulo Ausführliche Behauptung der verbesserten Aug[s]spurgischen *Confession*, und etlicher dazu gehörige[n] Materien. Das ist gründlicher Beweiß / daß di[e] verbesserte Augspurgische Confession niemahls be[y] Lebzeiten Hr. M. Lutheri auch nicht etliche Jahr nach seinem sehligen Abscheide den Evangelischen/pro[-]testirenden Ständen sey verdächtig gewesen / da[ß] auch Joh. Calvinus für ein Gliedmaß der Augspur[-]gischen Confession gehalten &c. Moveor per rationem Scriptionis & Styli, tum quo[d] in præfatione glorietur de consvetudine sua, u[t] omnia allegata respiciat ipse, quod & factum in *Anatomia Universali*, tandem quod ille huju[s] historiæ callentissimus nostri seculi fuerit, q[ui] omnia scripta huc pertinentia pervolvit. Em[i]sit quoque eadem anno 1621. anatomiam suam universalem.

(17[00.])

(1700.) MATAGONIS DE MATAGONIBUS, Decretorum Baccalaurei, *Monitoriale adversus Italo-Galliam*, sive *Anti-Franco-Galliam* Antonii Matharelli Alvernogeni, ed. 1578. *Francisco* HOTOMANNO tribuunt *Leickher* in Vitis JCtorum pag. 222. 223. (a) adde pag. 259. 263. & les *Satyres Personelles* Tom. II. pag. 336. *Teissier* in Catalogo Auctor. & Biblioth. pagina 139. adde ea, quæ in Anonymis num. 1109. monuimus.

(a) Leickher in Vitis JCtorum pag. 222. 223.

Scriptum hoc Hottomanni, *de* Regni Galliæ statu, *in operibus ejus tribus libris distinctum habetur: quorum prior de* auctoritate comitiorum *est*; *alter* Leges de Successione Regia *complectitur*; *ultimus Disputationem de* Controversia inter Patruum & fratris filium, *scriptam in gratiam* Henrici, *Navarræ tum post etiam Franciæ Regis. Notandum tamen, librum ex his tribus primum sub titulo* Francogalliæ *Genevæ anno 1573. in 8vo ex officina Jac. Stœrii prodiisse, dicatum Friderico Electori Palatino. Auctior tamen postea quinque capitibus recusus, cum prima editio XX: saltem capita numeret. In hac Francogallia, non secus ac Cl.* Seysellius *de Regno Galliæ, affectu magis quam veritatis studio, ejus regni Statum mixtum facere, atque ea proferre videtur, quæ antiquioribus potius quam suis temporibus conveniunt; Inde* Bœclerus *in not. ad Grot. mali exempli auctorem* Hottomannum *in hoc libro esse, dicit, ac Historiam non semel corrumpere.* Morisotus *in Henrico M. cap. 11. Hottomannum insolentis hujus tractatus editione infamasse celebre nomen suum scribit. Impugnavit hunc librum Anton.* Matharellus, *in responsione ad Fr. Hottomanni Francogalliam, edit. Paris. 1575. 8vo cui Papirius* Massonus *judicium de hocce scripto præmisit. Sed his opposuit* Hottomannus *libellum sub titulo* Matagonis de Matagonibus *Decretorum* Baccalaurei Monitoriale adversus Italo-Galliam, *seu Anti-Franco Galliam Anton.* Matharelli, *cum* Strigili Papir. Massoni. *Parisiis in 8vo 1577. Et contra hanc extat* Massoni *Responsum ad maledicta* Hottomanni, *cognomento* Matagonis.

(1701.) F. MATTHIEU, est *Matthieu* FEYDEAU, transpositis nominibus, ut indicat *Bailletus* des Auteurs deguisez P. III. c. XV. p. 424. 425. & in subjecto indiculo p. 573. nullo tamen, quid sub eo persona prodierit scripti, facto indicio ulteriori.

(1702.) MATTHÆI Apostoli nomine editum *Evangelium Hebraicum*, a *Sebastiano* MUNSTERO editum, ab eodem esse confictum, adserunt Pontificii, v. *Possevin.* Apparatus sacr. præfat. & *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 163. vide ea de re *Gomari* dissertationem peculiarem. *Hottingerum* Philolog. sacr. l. 2. c. 1. sect. 5. p. 513. ubi neque Matthæum Hebraice scripsisse, neque Münsteri textum veteris Hebraismi succum habere notat. Adde *Joh. Gerhard.* Exeges. S. Script. c. 9. n. 243. Eum *Munsterum Esdram Germanicum* audivisse, propter hæc & alia Volumina, *Tobiæ* v. gr. &c. quæ testatur suo loco, vide *Thuan.* histor. l. 1. notat.

An primitus Hebraice fuerit scriptum hoc Evangelium v. citatos apud Glassium Philol. sacræ l. 1. tr. 4. sect. 2. pag. m. 231. ubi de auctore versionis illius opiniones varias vide, & p. 232. a *Munstero* obtrusum diserte pronunciatur.

Et Hebræa quidem lingua, aut Hebræo-Chaldæo-Syriace scriptum primitus Matthæi Evangelium agnoscit *Du Pin* in Dissertat. Præliminari ad Bibliothecam suam Novam p. 64-68. sed tam Textum Hebræum à *Munstero* quam Syriacum à Wilmstadio productum hodiernum suppositítium habet loc. cit. vide etiam *Caveum* Hist. Liter. Scriptor. Eccles. pag. 6. 7. & les Nouvelles de la Republique des lettres 1685. p. 854. Addit h. l. *Diecmannus* (ad verba,) *Gomari Dissertationem*: Ista *Gomari Dissert.* Oper. ejus P. 3. p. 313. ss. extans non directe Evangelio Hebraico Matthæi à Munstero edito opposita est, etsi ejus quoque mentionem p 315. 316. faciat. Nec *Munsterus* hunc textum Hebraicum pro genuino Matthæi venditavit, quod per injuriam *Raynaudus* l. c. ei imponit. Hoc tantum de eo in Dedic. ad Henricum VIII. Angliæ Regem scribit: *Evangelium Matthæi in nativa sua, hoc est, Hebraica lingua, non qualiter apud Hebræorum vulgus lacerum inveni, sed à me redintegratum, & in unum corpus redactum emittimus.* Nativæ quidem linguæ meminit, quod Evangelium à Matthæo primum Hebraice scriptum cum tot Patribus crederet: At hoc à se editum ipsius Matthæi primigenium ut *Raynaudus* ei tribuit nusquam professus est, imo potius à se redintegratum esse non dissimulat. Unde ipsius *Münsteri* hoc Evangelium Hebraicum procul dubio esse censet Ludov. *De Dieu* Animadv. in Evang. pag. 28. Conf. il. p. 65. ed. primæ. Ab ipso Munstero plane fabricatum liquere scribit & *Salmasius* de fœnor. trapezit. p. 811.

(1702. α) M. *Johannis* MATTHÆI nomine M. *Johannem Jacobum* ZIMERMANNUM Jacobi Bohmii hyperaspisten egisse contra B. *Holtzhausium*, notissimum quod sit testatur marginale *Diecmannianum* ad Sehmannum. Ubi & refutationem Heberlinianam jussu Principis factam testatur. v. *Sehmannum infra.*

(1703.) *Thomæ* MATTHÆI nomine edita *Versio Bibliorum Anglicana* TINDALLO propterea Martyrium subeunti, Villefortii in Flandriis, adscribitur in *Act. Eruditorum Lipsiens.* Supplem. Sect. IV. p. 184. 185.

(1704.) MATTHÆUS *Franciscus*. EDMONS MAC-MA-HONE Billet liste des Aut. degvis. p. 573.

(1074. α) MATTHANIA, *Nathanael Ælianus*. *Dietrich* DORSCHIUS. *Baillet* liste des Aut. degvis. p. 574.

(1705.) MATTHEW Archiepiscopus Cantabrigiensis. Cujus nomine extat anglice:

iii 3 His

His Life. 1574. in 8vo. Est *Matthew* PARKER, indicante Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodl. p. 440. & post L. p. 35. b.

(1706) MATTHIÆ Apostoli nomine, LEUCIUS quidam quomodo scripserit olim, v. supra in *Jacobo Minore.* & *Melito* infra.

MATTHIAS v. *Prætorius.*

(1707) Rabano MAURO supposita est in editione nupera Coloniensi, *Expositio in Regulam S. Benedicti.* An ex fide veterum Codicum, me latet; nullus tamen proditur. Et è contrario, bene multi, qui operum Rabani indices texuerunt, & referuntur in fronte Tomi primi ejusdem Rabani, nullum agnoscunt Commentarium Rabani in Regulam S. Benedicti. Diserte vero Aimonius serm. de S. Benedicto, expositionem, quæ recens tribuitur Rabano, ait esse SMARAGDI, verbis illis: Smaragdus quoque, expositionem in ipsius Regulam commentatus, hos præmisit versiculos: *Quisquis ad æternum mavult concedere regnum &c.* quod est initium carminis præfixi huic expositioni recens *Rabano* suppositæ. Verba sunt *Theophili Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 152.

Vide quæ habet *Mabillon*, excerptus sub lit. (a)

II. *De Quæstionibus Canonum Pœnitentialium* libri III ad Heribaldum. Ingolst. 1616.

III. *De Vitiis & Virtutibus*, de Peccatorum Satisfactione & Remediis sive Pœnitentiis libri III.

Sex isti libri HALITGARIO rectius sunt adjudicandi sub cujus etiam nomine extant apud *Canisium*, & in Bibliotheca Patrum: Verba sunt Guilielmi *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 381. a.

IV. *De Sacramento Corporis & Sanguinis Domini* liber Rabano in MStis & in edit. Colon. 1551. assignatus PASCHASIO RADBERTO adjudicatur a *Caveo* Histor. liter. Script. Eccles. p. 376. quod & ex Claudii responso ad Dissertationem Arnoldi notat *Symbola Normanniana*, quæ præterea allegat Epilogum consensus Orthodoxi de Cœna Dominica p. 407. 408. illique oppositæ Solidæ Refutationis Theologorum Wirtenb. p. 528.

Rhabanum hunc *Maurum* dictum aliter MAGNENTIUM itemque RHABANUM TEUTONICUM observat Thomas *Hyde* Biblioth. Bodl. p. 441. b.

(a) Mabillon. T. II. Anal. p. 419.

Commentarius iste (in Regulam S. Benedicti.) *perperam editus & inter opera* Rabani, *cum constet eum esse* Smaragdi *ejusdem cujus est* Diadema Monachorum & Via Regia. *Nam in duabus istis lucubrationibus dum Auctor agit de Confessione, ead. verba utrobiq; repetit, ut patebit conferenti cap. 16. Diad.*—

(1788) MARX Hüpffinsholtz von Mäusebach quod sit Georgius Rollenhagen ostendimus in anonymis num. olim CCCXLIV. nunc 1914. *a.*

(1708. *a*) In MAXIMILIANI HENRICI Electoris Coloniensis Apologia exstantium scriptorum autores quinam sint, docet *Symbola Mastrichtiana* his verbis:

N. FABRI J. C. Consiliarius Electoris Coloniensis Maximiliani Henrici.

Perhibetur auctor Juridicorum, & N. STREITHAGEN, Canonicus Hinsbergensis auctor & Suggestor historicorum quæ habentur in Electoris Maximiliani Henrici apologia Des Stiffts Cöllen gegen die Stadt Cöllen/ ut mihi relatum Coloniæ. Prodiit liber Bonnæ in folio anno 1659. quod tamen titulo non est adscriptum.

(1709) MAXIMO CONFESSORI, patria Constantinopolitano adscriptus

(I.) Tractatus *de duabus Christi Naturis in capita decem distinctus*, TIMOTHEO PRESBYTERO CP. tribuitur a Fr. *Combefisio*, qui illum edidit Gr. Lat. 1648. in Auctar. Tom. II. notante *Caveo* Histor. lit. Script. Eccl. p. 323.

(II.) *Dialogos de Trinitate* qui inter opera ATHANASII editi Maximo vendicantur à *Combefisio* apud Caveum loc. cit. THEODORETO *Garnerius* asserit in Act. Erud. Lipsiens. 1685. pag. 50. v. Athanasium & Theodoretum.

(1709. *a*) MAXIMUS MONACHUS. Philos. & Martyr.

B. Maximus Monachus Philos. & Martyr. *Capitum Theologicorum* Sermone 57. adducit ex Areopagita nostro locum & idem *Scholia in omnes Dionysii Areopagitæ* libros scripsit, quæ extant Græce excusa. Idem in disputatione contra Pyrrhum &c. Fuit autem is Maximus iste vir summus, cujus sanctitatem & res gestas, cognitionem divinæ & humanæ Sapientiæ illius temporis scriptores omnes merito celebrarunt, & libri plurimi ab eo scripti testantur, quorum multos *Photius* retulit, plures *Baronius* annal. tom. 8. an. C. 657. Martinus *Delrio* in vindiciis Areopagiticis pag. 54. c. 14.

Multi prologum, qui præfigitur B. Maximi Græcis Scholiis, volunt esse MAXIMI, sed JUNIORIS cujusdam JOHANNIS SYCOPOLITANI. Nec sane convenit admodum, cum Maximi Stylo, qui pressior est & Simplicior. In hoc prologo respondetur argumentis quibusdam adversariorum, qui conantur libros Dionysio Areopagitæ adimere quæ nos argumenta jam solvimus &c &c. add. Mart. *Delrio* in vindiciis Areopag. cap. 21. pag. 78.

Maximus Monachus &c.

Cæterum part. 2. tit. 18. refert (*Euthymius Zygibenus*) Epist. 5. Maximi ad Nicandrum, in qua locum illum B. Dionysii de Dei-Virili operatione ex Epistola ad Cajum fuse explicuit, quæ explicatio quia pererudita est & ostendit Maximi Sapientiam, atque eruditionem, cujus inscitiam *Scaliger* jactat se ostendisse etiam hoc loco adscribam &c.

c. Martinus *Delrio*, in Vindic. Areopag. pag. . cap. 22. *Symbola* est verbotenus *Mastrichtiana*.

(1710) MAXIMO PLANUDI adscripta MSto Biblioth. Cæsareæ Vindobonensis opuscula duo

(I.) *De Sanguine phlebotomia*, &

(II.) *De Urinis* NICEPHORO BLEMIDÆ rectius tribui censet *Lambecius* Comentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VI. p. 109.

(1711.) *Quinti Cornelii* MAXIMI liber *ad em Falcidiam*, latam ab Augusto, adhuc Triumro, RUTILIO MAXIMO, JCto longe Juori, adscribitur à *Cujacio*, referente Fabricio in ppendice ad Bibliothecam suam Latinam pag. 9. 110.

(1712.) MAXIMO Taurinensi Sermos AMBROSII & AUGUSTINI quomodo supsiti sint v. apud *Rivet.* Crit. Sacr. lib. 4. cap. 23. g. 463. 464.

Vide *Actor. Eruditor. Lipsi.* Supplement. om. II. Sect. IX. pag. 423. *Miræi* Biblioth. Ecesiast. pag. 84. Mehlfürer Coron. pag. 144. & *Symbolam Mastrichtianam* sequentem: Extat aum inter Sermones Beati MAXIMI TAURIENSIS homilia inscripta, in Circumcisione omini, sive de Calendis Januarii increpatio, æ B. AMBROSIO quoque adscribitur. *Riard. Montacutius* Orig. Ecclef. parte priore §. 7. pag. 130.

II. De *Perfecta Charitate & de aliis Virtutibus ristianis, ad Elpidium* Presbyterum, Centuriæ IV. Edit. Gr. & lat. Hagenoæ 1631. 8v. Vincentio Obsopæo, qui Maximo Taurinensi lide attribui, judicio *Cavei* Histor. lit. Scrior. Ecclesiast. pag. 323. MAXIMI CONESSORIS Constantinopolitani fœtus sunt.

(1713.) *Valerius* MAXIMUS Romanus. ui sub ejus nomine hodie leguntur *Dictorum farumque memorabilium libri IX* non ejus genuinum pus esse censetur, sed epitome ex eodem collea vel à JULIO PARIDE vel à JANUARIO NEOTIANO, apud *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 8. 59. Qui tamen tam dubium hoc judicat esse, uam certum est, fragmentum decimi libri non e Valerii Maximi, sed potius ex VALERIO ROBO, ANTIATE, à JULIO PARIDE connatum. vide *Vossium* de Historicis Latinis lib. I. p. XXIV. pag. 123. & *le Journal des savans* de l'nno 1680. tom. VIII. pag. 16. 17.

II. Ejusdem liber *de nominibus Romanorum ssio* Historicis Latinis lib. 1. cap. 24. pag. 123. detur esse Julii PARIDIS, à Probo in compenum contractus, cui tanquam suffragantem ci-t Symbola *Normanniana Seldeni* præf. titul. horum pag. 8.

(1714.) MAYERNE *Turquet Theodore*: EGVIN & AKAKIA. Baillet liste des Auteurs egvisez pag. 574.

Joannes MEDICES v. *Leo X.*

(1715.) *Jocosus Severus* MEDIUS, SS. Thelologiæ Studiosus & Alumnus Suecicus. Sub illo nomine edidit Dominus M. Joh. *Sebastian* MITTERNACHT, ut ex Catalogo Scriptorum ejus, indicium fecit Clar. Dominus M. *Wägener*, Scripta duo Sequentia.

(1) Vertrauliches Gespräch zwischen vier Päbstischen Scribenten, als Jodoco Kedd einem Jesuiten / Valeriano Magno, einem Capuciner / Elia Schillern D. und dann Paulo *Segern*, Flandro welches kürtzlich entworffen M. Jacobus Severus Medius aus Schweden SS. Theol. Stud. Typis Johannis Bauer A. M. DC. LIII. 12o.

(2) M. Jacobi Severi Medii, SS. Theol. Stud. und Alumni Svecici nothwendige Apologia &c. gedruckt und in Verlegung Joh. Bauer 1653. 12. Leipzig.

(1715. a.) *Ædificatio Evæ* edita à MeDULIXIConIte in 12. Hoc scriptum sub hoc nomine Colmariæ publicavit Anno 1667. *Daniel Gvilielmus* MOLLERUS P. P. Altorfinus, ut ipse ad me perscripsit 1690.

(1616.) Andreæ MEDZYBOZII nomine *Disputationem de Ecclesia non inutilem esse, contra* Faustum Socinum, Arianum, fortiter pro Ecclesia dimicavit *Albertus* ROZCISZEUSKI, Jesuita Polonus: verba sunt *Alegambes* p. 10.

MEZIBOZIUM scribit *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu pag. 18. col. a MIEDZIBOS autem MEDZIBOSIUM Bailletus in Catalogo des Auteurs Degvisez pag. 574. Scriptum sub *Roscizewski* nomine citat etiam *Witten* Diar. Biograph. anno 1619. ad d. 7. Januarii: at de personat *Medzibozii* nomine nihil addit sufficere: ratus si adderet, pleraque aut suppresso aut alieno nomine ab eo edita esse.

MEGARENSIS v. *Euclides*.

MEGASTHENES v. *Fabius*.

(1717.) MEHRNINGI nomine *Christophorum* RASELIUM libros de baptismo & contra baptismum evulgasse refert Henr. *Kippingius* in Responso novo sive *Nænia Apologet.* Anno 1667. 12. ed. §. 24. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(1718.) Joh. Francisci MEI nomine, scripsit *Franciscus* RAINALDUS, Jesuita Italus, *Modum præparandi se ad festum Nativitatis Domini*, Viterbii in 16. teste *Alegambe* p. 131.

Totidem verbis hæc repetit *Sotwel* Biblith. Scriptor. Societ. Jesu p. 246.

(1719.) *Falcidio* MELAMPODIO. Personatum nomen est *Josephi* DE GLI AROMATARI, sub qua edidit: Dialogos contra Alexandrum Tassonium Venet. 1613. 8. indicante *la Visiera Alzata* Hecatostes num. VII. p. 28.

(1720.) *Monsieur* DE MELANCHTON, qui scripsit *contra* tractatum *Marchionis de Chatelet* tractatum *de la Politique de France*, est *Jaques* PINETON

NETON DE CHAMBRUN, Minister & Professor Arausionensis, docente Petro *Balo* in Epistola Deckherri de Scriptis Adespotis subjuncta pag. 395.

(1721) *Philippus* MELANCHTON, cui plerumque *Commentatio de vocabulis Regionum & Gentium* apud Tacitum tribuitur, non est ejus Auctor, judicante *Deckherro* de Scriptis Adespotis pag. 305. 306. sed vel *Henricus* GLAREANUS, vel *Hieronymus* FROBENIUS, aut quod ipsi magis placet, *Johannes* BRENTIUS, cui etiam adscribit *Bailletus* in indiculo des Auteurs Degvisez pag. 574.

MELANDER, v. *Philoxenus*.

(1722) *Hippophilus* MELANGÆUS, est *Philippus* MELANCHTON, uti nominis *anagrammatismus*, & cognominis utriusque Synoymia Græca facilè persvadent, & indicat etiam *Bailletus* Part. III. des Auteurs Degvisez cap. X. p. 327. & in Catalogo p. 574. v. Hippophilus.

(1722. *a*) MELCHIADES. Papa supponi sibi patitur epistolas à Pseudo Isidoro, docente Gerh. von *Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu à pag. 232. usque ad pag. 268.

Item ad Ant. August. Baluzium in notis pag. 625. edit. Duisb. seu in præfat. edit. Paris. §. XI. & pag. 759. Duisb. ed.

(1723) *Janus* MELEAGER est *Baltasar* VENATOR, ait Joh. Frid. Gronovius lib. 3. de Sestert. Cap. 17. pag. m. 549. Consentit *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 574.

(1724) *Gianadino* MELEAGRO. Sub hoc *anagrammate* latere voluit Dominus *Gio. Andreas* MONIGLIA, Medicus Pisanus, in *Replica, ad Responsionem D.* Innocentii Valentini, 1662. in 4to, docente *Leti* Italia Regnante Pat. III. p. 407. ubi alia ejus scripta recensentur. Adde *Villani* Visiera Alzata num. LII. pag. 61.

MELETEPHILUS v. *Dorotheus*.

(1725) Ambrosii MELILAMBII, Sendschreiben an einen vornehmen Cavalier/ betreffend die Schwedische und Pohlnische Waffen 1659. in 12. agnoscitur à Dr. *Joh. Balthasare* SCHUPPIO, piæ laudatæque memoriæ, Pastore hujus urbis ad D. Jacobi, in libello alio, cui Ehrenrettung/ titulum fecit, quem vide in operibus ejus, conjunctim in 8. recusis pag. 625. ipsamque Epistolam pag. 360.

Extenditur autem usque ad paginam 380. exclusive. Verba autem D. *Schuppii* scriptum hoc pro suo agnoscentis ex Apologia ejus pag. 625. excerpta hæc sunt: Was das Sendschreiben des Ambrosii Mellilambii anlanget/ bekenne ich/ daß ich desselben Autor sey/ und bin da zu geleitet worden/ durch einen weitberühmten Cavallier, welcher als ein Politicus meine Gedancken von dem Schwe[dis]chen und Polnischen Kriege zu wissen begehret h[at/] habe derohalben ihm alß einem Politico, politicè d[arauf] aufgeantwortet/ und alles in dieser Sache/ darvon [ich] keine Profession mache/ seinem hoch vernünfftigen J[u]dicio heimgestellet.

(1726) MELISONE *Androvinci. Alexand[ro]* TASSONI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 574. scribi debuit MELILISONE secundum *[Vil]lani* Viziera Alzata pag. 29. quem vide exce[r]ptum in *Nomisenti*.

(1727) MELISSUS, Philander &c. Je[an] MALLARA, FERNANDEZ DE HERRER[A] &c. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 574.

(1728) MELITONI Episcopo *Sarde[nsi]* suppositum esse librum *de transitu seu assumtione Mariæ Virginis* docent *Olearius* Abaci patrol. pa[g.] 313. *Quensted* de Patriis Virorum illustrium 459. *Lambecius* Commentar. de Biblioth. C[æ]sar. lib. VIII. pag. 193. & fusius Diar. Sac. Iti[n.] Cellens. pag. 93. 126. 127. 128. 129. 191. 192. (a) à LEUTIO ipsi suppositum innuere velle [vi]dentur Monatliche Unterredungen/ 1692. pa[g.] 993. adde pag. 889. 890. vide *Caveum* Histor. [Lit]ter. Script. Eccles. pag. 32. Librum hunc etia[m] JACOBO MINORI Apostolo falso assignatu[m] vide supra *in Jacobo*.

II. Melitoni adscriptum librum *de Vir[tu]tibus Apostolorum*, sub ABDIÆ nomine à *Lazio* ed[i]tum supra monuimus in *Abdia*. Addit *Symbola Mastrichtiana* Hottingerum in Elencho Scrip[t.] supposititt. pag. 73. secul. 2.

(a) Petri Lambecii Diarium Sacri Iti[n.] Cellens. p. 93.

Liber de transitu B. Mariæ *Virginis, qui fa[lso] attribuitur* Melitoni *Episcopo Sardensi, & Decreto R[o]mani Concilii, cui Pontifex Gelasinus I. A. C. 494. pr[æ]fuit, ut supposititius, & multa insulsa, atque ipsis a[d] Apostolorum actis repugnantia continens improbatus [&] rejectus est. &c.*

(b) Monatliche Unterredungen. A[nno] 1692. p. 993.

Nun wil ich auch noch etliche Lateinische be[y]fügen. Ein altes vor 7. biß 800. Jahren geschrieb[e]nes Buch auf Pergament hat diese Uberschrift: Mel[i]to *Episcopus de virtutibus Apostolorum*. Unten auf de[m] ersten Blate hat *Flacius* angemercket: *Hic liber a* Lazi[o] *est sub nomine Abdiæ editus*. Der Anfang ist; *Mel[i]to servus Christi Episcopus Laodiciæ universis episcopis & ecclesiis Catholicorum in Domino salutem æternam. Vo[lo] sollicitam esse fraternitatem vestram de Leutio quodam qui scripsit Apostolorum actus &c.* Es wird wol ebe[n] der Planus seyn/ fiel *Constantino* in die Rede/ der de[n] *librum apocryphum de transitu Mariæ* unter des *Meliton[is]* Namen erdichtet. Die *Collation* würde es außwe[i]sen sagte *Antonio*, die man auch mit dem *supposititio Abdi[æ]* vornehmen könte; und würde dieselbe nicht so gar un[n]sonst seyn / weil zumahl des *Leutii* darinnen gedac[ht] wird/ dem nicht nur Pabst *Innocentius I. in Epistol[a] ad Exuperium* Schuld giebet/ daß er etliche Schrifte[n] unter *Matthiæ, Jacobi minoris, Petri & Johannis* Na[h]men

men *fingiret*/ sondern auch das *Decretum Gelasianum de libris Apocryphis* gar ein schlecht Lob giebt. Denn ob gleich einige *Codices Lenticius*, andere *Lentivus*, andere *Lentius*, andere *Leutius* haben / so giebt es doch der Augenschein/und Pabsts *Innocentii testimonium*, daß das letzte zu *præferiren* / und also zu lesen sey: *Libri omnes, quos fecit Leutius, discipulus diaboli, apocryphi.*

(1729.) MELLIET *Laurant* interpres Gallicus Itali *Scipionis AMMIRATI* v. in *Anonymis*. num. 2466. *a*

(1730.) MELROSE *Jean* CARAMUEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 575.

(1731.) MENACHEM *Azaria.* Ejus extat *liber Cabalisticus*, inscriptus: *Succus Pomogranatorum*, qui est Compendium libri *Pardes Rimmonim*, edit. Mantuæ 1623. & Venet. 1601. At in libri hujus Præfatione Auctorem statui R. SAMUELEM GALLÆCUM monet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p 448. b.

(1732.) MENARTI nomine prodiit Parisiis apud Carolum Savreux 1665. in 4. & 8vo. *Vita S. Joannis Chrysostomi*, cujus Verum Auctorem esse *Godefridum* TILMANNUM indicat *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 112. Forte in hoc scriptum digitum intendit *Bailletus*, quando sub personato nomine Menarti, latere *Godefredum* HERMANT, monet in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 575. Certe & hunc Hermant non minus quam Tilmannum Vitas aliquot Patrum edidisse, ipse *Teissierius* loc. cit. p. 113. testatur.

(1733.) MENEDEMUS Rhodiensis, est *Alexander de* VINCENTINIS. *Rhod.* 35. XXXV. Scav. 6.

Menedemus RHODIENSIS, Alexander de VICENTINIS: qui scripsit *pro Sententia Cremonini de Calido.* Alexandri de Vicentinis Medica scripta vide apud *Lindanum* p. m. 18 qui fictitii nominis haud meminit: sed sub vero nomine commemorat Veronæ 1634. in 4. editum tractatum *de Calore per motum excitato atque de influxu sublunaria.*

Addit *Mercklin.* Lindenii Renovati p. 28. *Epistolam, sitne eorum, quæ ex putri, mucosaque materia, & eorum, quæ ex semine derivata fluxere, species eadem*: &, *de foco putridarum febrium continuarum* Apologiam pro *Galeno.* De Menedemi tamen ficto nomine non minus quam Lindanus tacet.

(1734.) MENU, le *sieur le N--* LE MAITRE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 577.

(1735.) *Redivivi* MENIPPI Satyricon *Reini Vapulantis* in 12mo. scriptum in Anastasium Hellinckhausen, Jesuitam, Apostatam, est *Alexandri Julii* TORQVATI, referente D. Samuele *Reihero*, quod & literæ A. I. T. Copiæ responsoriarum præfixæ indicant. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1736.) MENNÆ Patriarchæ Constantinopolitani nomine, quæ circumfertur *homilia ad Vigilium, Episcopum Romanum*, ARRIANIS imputatur à *Martino Schoockio*, Fabulæ Hamelens. part. 2. c. 4. p. 64.

Substituit hic *Diecmanniana annotatio* (pro Homilia) *Epistola*, & pro (*Arrianis*) *Monothelitis*, imputatur à Sexta Synodo & Maximo apud *Baron.* an. 656. v. *Gretser.* de jure & more prohib. libros malos l. 2. C. 5. p 278.

(1737.) Antonii MERCATORIS *notata ad Joannis Roberti libros Animadversionum Juris Civilis tres* (editos Parisiis 1580. in 4.) prodiere Biturig. 1587. in 4. Iis aliis tribus libris respondens *Robertus* Aurel. 1582. editis, indicat adversarium suum fuisse *Jacobum* CUJACIUM. Adde *Scaven.* num. 5. *Wissembach* ad l. 3. ff. de R. J. & imprimis V. Cl. *Jacob Thomas.* de plag. lit. §. 398.

(1738.) MERCATOR, *Antonius. Marc* LYCKLAMA. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez. pag. 575. v. Antonius, supra.

(1739.) MERCATOR v. *Demetrius.*
- - v. *Isidorus.*

(1740.) MERCURII BRITANNICI ficto nomine prodiit *Mundus alter & Idem*, sive *Terra Australis antehac semper incognita, longis Itineribus peregrini Academici nuperrime lustrata: liber recensus Ultrajecti* cum Thomæ Campanellæ Civitate Solis, & Nova Atlantide Fr. Baconis de Verulamio. 1643. in 12mo. Distinctus *libris quatuor*, quorum *primus* bifariam subdivisus Crapuliæ Provincias, Pamphagoniam Capitibus XII. Yvroniam VII. Capitibus absolvit. Liber *Secundus*, inscriptus, Viraginia, vel Gynia Nova continet capita VII. Liber *Tertius*, Moronia, capp. IX. & Liber quartus, Lavernia, iterum capita Septem: paginis in universum 212. subjectis & capitum & nominum propriorum indicibus, præmissaque tum præfatione, tum Itineris occasione, interspersis necessariis mappis. Auctorem autem habet Scriptum hoc mole parvum, virum Summum, *Josephum* HALLUM, Episcopum, primum Exoniensem, deinde Norvicensem, vulgo dictum *Senecam Anglicanum*, uti memorat Clarissim. Guilielmus *Cave* in transmissa sua *Symbola.* Et inter Josephi Halli reliqua scripta & hoc collocat Thomas Hyde Biblioth. Bodlej. p. 319. Col. B.

(1741.) MERCURIUS Frondator quod sit *Emericus* CRUCIUS, nunc demum ex litteris recentissimis Domini *Gerhardi von Mastricht* addisco, quibus ex *Chr. Adami Ruperti* annot. ad Synopsin min. *Besoldi* pag. 291. hæc verba exhibet: *Salmasius ad Gronovium in Elencho Antidiatribes* Mercurii

curii Frondatoris, *quo nomine latere voluit* Emericus Crucius.

Addit hic Diecmannus: qui Anti-Diatriben (Parif. 1639. in 24.) contra Gronov. Notas in Statii Sylvas edi lit de la Croix dictus Crucejus, Hæc notavi ex *Baillet* d'Anti T.2.p.328.

(1742.) MERCURII, Der Götter-Boten, *Relationes* Auctorem habent MALZACUM, Principi Oettingensi quondam à Consiliis, nunc Viennæ degentem, indicante *Symbola Junckeriana.*

(1743.) *Mercurio* PLATONISSANTE auctore circumfertur *Dissertatio* inscripta *Cometæ malus genius*: sive Dissertatio singularis, qua ad excitanda Eruditorum ingenia disquiritur: *Annon Cometæ per malos genios regantur?* Autore *Mercurio Platonissante*, Noribergæ apud Endteros in 12 sine mentione anni. Autorem libelli esse *Michaelem* PRAUN, J. U. D. Comitem Palat. Cæs. & Princ. March. Baden-Durlac. Consiliarium Aulicum, alia ejus editio, quæ Francof. 1682. 12. cum iis, quæ retuli, auctoris nominibus & titulis prodiit, docet ut habet *Symbola Diecmanniana.*

(1744.) MORE-*SOLTE*. *Pierre* GRINGORE DE VAUDEMONT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 575.

MERLINUS v. *Coccajus.*

MEROSCHOVA v. *Michaël.*

(1745.) MESNIL, *Jean Baptiste* de: N-ROSIMOND. *Bailleti* liste des Auteurs déguisez p. 575. Edidit autem sub illo ficto nomine *Vitam cujusdam Sancti*, ut indicat idem *Bailletus* liste des Auteurs deguisez P. IV. cap. IV. pagina 513. (a)

(a) Baillet Deguisemens des Auteurs pag. 513.
Un Comedien de nos jours connu pour un homme d'esprit par ceux qui ont le goût du theatre, a esté privé à sa mort des honneurs de la sepulture solemnelle des Fideles, suivant la severité de la discipline de l'Eglise. Mais il est probable que s'il avoit esté reconnu pour l'Auteur d' une vie des Saints *nouvellement publiée sous le nom emprunté du sieur du* Mesnil, *l'Eglise considerant ce travail édifiant comme le fruit de sa penitence, auroit pû luy rendre cet honneur ou quelque autre récompense que son changement de nom luy a peut-estre derobée.*

MESSALINUS v. *Walo.*

(1746.) MESUÆ Liber XXVIII. est ALBUCASIS quem alii SERVITOREM nominant. *Ravius* ad *Gesn.* in Albucas. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1747.) VON METEREN v. *Demetrius.*

(1748.) METHODIO *Monacho* falso in MSto Bibliothec. Cæsar. Vindobon. adscriptum *Commentarium in Apocalypsin* ORIGENI itidem abjudicatum ANDREÆ CÆSARIENSI restituit *Lambecius de* Biblioth. Cæsar. Comment. lib. IV. p. 180. 181.

(1749-52.) METHOVIUS Olympius & postea Tyrius Episcopus, dictus EUBULIUS. Ei suppositam esse *Orationem de Simeone & Anna*, seu *in Festum occursus & Purificationis* B. Mariæ docet *Caveus* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 75. METHODIO CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ eum adscribens. Pro genuino tamen eam agnoscit *Du Pin* Nouvel Bibliothec. Tom. I. pag. 200. at Constantinopolitano mavult etiam adscribere *Oudinus*: vide le *Journal des savans* 1686. p. 135. (a)

II. *Oratio Palmarum* Methodii sit an CHRYSOSTOMI, dubitat *Caveus* loc. cit. Methodio tamen asserit *Du Pin* p. 200.

III. *Oratio de Pythonissa* adversus Origenem eadem esse videtur *Leoni Allatio* cum ORIGENIS tractatu de *Engastrimytho* apud *Caveum* loc. cit. cui tamen hoc displicet.

IV. *Liber Revelationum*, quem huic Methodio suppositum docent *Miræus* Biblioth. Eccles. pag. 27. (b) & *Olear.* Abac. Patrolog. p. 315. *Colomesio* Differt. de Scriptis aliquot dubiis num. XXII. idem cum *Chronico* Methodii videtur.

(a) Journal des Scavans 1686. pagina 135.
Il pretend que le Sermon pour le jour de la Purification *que* Bellarmin *& aprés luy le P.* Combefis *a attribué* à Saint Methodius *Evêque d'Olympe ou de Tyr, dont ce Pere publia les ouvrages en 1644. n'est nullement de luy, mais plutost de Methodius Patriarche de Constantinople qui vivoit au 9. Siecle. Il se fonde entre autres raisons sur ce qu'il paroist que ce Sermon a esté prononcé dans une assemblée d'Evêques, ce qui ne peut convenir au temps de la persecution de Diocletien & de Maximien sous laquelle ce saint a vecu & souffert la mort.*

(b) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic pag. 27.
Circumfertur & libellus Revelationum *sub eju nomine, sed putatur suppositus. Alius ab isto fuit S* Methodius *C. P. Patriarcha.*

(1753-8.) METHODIUS PATRIARCHA *Constantinopolitanus* dictus *Homologeta* sei *Confessor.* Ei vulgo adscribitur

(I) *Vita* seu Encomium S. *Dionysii Areopagita* Quod scriptum tamen ex HILDUINI Areopagiticis desumtum demonstrat *Sirmondus* apud *Caveum* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 375 *Metrodoro* etiam adscribi notat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 454.

(II) Sermones de Simeone & in Ramo Palmarum METHODIO JUNIORI adjudicantur à Du Pinio Nouvelle Bibliotheque Tom. VII pag. 196.

III

III. *Canones Pœnitentiales* METHODII JUNIORIS Patriarchæ esse asserit *Arcudius* apud *Cave*. loc. cit.

IV. *Oratio in eos qui dicunt, Quid profuit filius Dei Crucifixus.*

V. *Ad eos, quos pudet crucis Christi:* quæ utraque sub Hujus *Methodii* nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag 454. METHODIO cuidam Episcopo incertæ ætatis tribuitur ab *Oleario* Abaci Patrolog. pag. 315. & *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 182. cui tamen hunc eundem esse cum Patriarcha nostro Constantinopolitano videtur verisimile. p. 232.

METHODIUS v. *Eubulius*.

(1759) Theodoro METOCHITÆ suppositam a *Meursio Historiam Romanam*, quæ sit *annalium Michaëlis* GLYCÆ *liber tertius*, prolixe docet *Th. Rayn.* de mal. & bon. lib. p. 156.

Et ex eo *Cave* Chartophylac. Ecclesiast. pag. 264. & *Wharton* Append. ad Histor. ejus Ecclesiast. pag. 4. quibus addit Philip. *Labbe* in notis Edit. Reg. Paris. pag. 364. Pro genuino tamen *Metochitæ* opere agnoscere videntur *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 259. & *Vossius* de Histor. Græcis lib. II. cap. XXIX. pag. 308. & *Sagittar.* Introd. hist. Eccles. pag. 584. Denique *Diecmannus* Amplissimus hoc l. margini addit: Non supposuit Theodoro *Metochitæ* hanc Historiam *Meursius*, ut mordacissimus Jesuita *Raynaud.* garrit, sed ab ejus socio Raynaudo Schotto, ut *Meursius* in præloquio prodit, acceptam Latine vertit, & Lugd. Batav. A. 1618. 4. edidit. Si quod hic peccatum subest, istud non Meursii, sed Theodori *Metochitæ* est, qui *Glycam* scripserit. *v. Fabri* Dec. Decad. n. 18.

(1760) *Johannes* MEURSIUS ut sit *Hieronymus* WOLPHIUS sic indicat *Symbola Normanniana: Nicephori Gregoræ* Μονῳδίαν εἰς τὸν μέγαν λογοθέτην, Θεόδωρον τὸν Μετοχίτην cum versione Latina in Præloquio de Theodoro Metochita edidit Joh. *Meursius*, nullo verbulo indicans suane, perinde ut reliqui operis, interpretatio, an alterius esset. Est autem Hier. *Wolphii* libro X. Historiæ *Nicephori Gregoræ* exstans, quæ nonnunquam exemplari Græco adposito integrior pleniorque, aliunde transscriptam se prodiit, sed emendatior tamen meliorque hæc Monodia in nostro MSto reperitur. *Symbola est Normanniana*, hucusque:

Vide in ALOYSIA SIGÆA *Meursium* hunc denuo. Interim hic adde *Mastrichtiana* sequentia

Meursius Joh.

Interpres Historiæ Romanæ Theod. *Metochitæ*, quæ est liber tertius annalium Mich. *Glycæ* ut ostendit *Rainaud.* de bon. & mal. libr. § 252. sed notandus hic pruritus Raynaudi, quamlibet arripientis occasionem carpendi. Subjicit enim: Sed homini ex Calvini caulâ leve est ita ludere & illudere. Hæc sane rabies, hic furor est, hominem de literis bene meritum si quisquam, & qui negotia religionis rarissime tangit, convitiari. Meminisse debuerat Raynaudus, eum in isto erotemate X. agere tantum de iis suppositionibus, quæ sine dolo fiunt, inter quas & hanc refert; attamen convitiandi pruritui indulgere voluit. Sed is mos est Jesuitarum, ex caula pontificis ita ludere & illudere de rebus literariis bene meritis. Adde verba ultima ejusdem *Raynaudi* ubi de dolo ne quidem conjectura constare ait. Non Raynandum latere poterant merita Meursii & elogia literatissimorum hominum, de quo Eustat. *Swartius* analectorum lib. 2. c 3. asseruit, quod ejus meritis in rem literariam, omnia verba sint inferiora, & Dan. *Classen* lib. I. Exercit. in passionem Domini cap. 4 p. 54. vocavit optimum antiquitatis vindicem: Schokius Magnus Polyhistor. in fabul. summum: Borremansius de poetis & Prophet. pag. 70. Virum eruditissimum: Reinesius inter maximos numerandus I. var. cap. 14. pag. 49. virum, quo Græcantiorem Apulejana voce non vidimus, Græciæ vindicandæ in Belgio natum. Hoc diffamandi Cacoethes eo turpius est, quo innocentior Meursius qui ipse hunc Metochitæ librum Glycæ adscripsit. (Jungenda hæc numen scil. priori.)

(1761.) MEZAHAB Epistola *de Auro potabili aut de variis auri generibus*, quam ex sensu artis scriptam prædicat *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. cap. XI. p. 113. *Benjamino* MUSSAPHIA, Medico Hamburgensi, adscribitur â *Mollero* Isagog. ad Historiam Cimbr. Chersones. Part. II. pag. 96. (a)

(a) Mollerus Isagog. ad Historiam Cimbr. Chersones. Part. II. p. 96.

Benj. Mussaphia *Med. Doct. & Practicus Hamb. atq; Gluckst. A. 1674. mortuus, Autor Epistolæ de Auro Potabili, sub ficto nomine* MEZAHAB *initio editæ, & anno 1640. cum Sententiis ipsius Sacro Medicis recusæ, quam* Morhofius, *præ nimio Chymiæ studio a Rabbino Antiquo scriptam esse credidit.*

(1762) MICHAEL *Eliachim : Jean* DESMARETS *de S. Sorlin. Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 575.

(1763) MICHAEL MEROSCHOVA, Bohemus, scripsit Epistolam ad Joh. Traut Noribergensem — Nomina fictitia hæc sunt: sed PRUDENS POLITICUS sub primo latet ex D. *Praunii* Ritter = Spiegel pag. 94. monet Schröteringiana Symbola.

(1764) MICHAEL PSELLUS quomodo sit idem cum EPHESIO vide supra in *Ephesio*.

(1765) MICHAEL v. *Villanovanus*.

(1766) MICHALOWICZUS v. *Zagieli*.

(1767.) Olmerio de MICHELI. Persona est Hieronymi de SAVONA sub qua publicavit *Carmina quædam* Venerea, indicante *Baillet* liste des Auteurs deguisez P. II. cap. V. pag. 133. 134. 296. & in Catalogo, p. 575.

(1768) Joannes MICROLOGUS, quomodo sit factus ex errore, v. apud *Th. Raynaud.* de mal. & bon. l. p. 131. & supra n. 176.
Cujus verba supra in *Bernone Augiensi* exscripsimus, ubi prolixe de Micrologo egimus, ejusque Auctorem IVONEM CARNOTENSEM esse asseruimus.

(1769.) *Daniel* MIEDHOVEN.
Minister & Consiliar. Ducis Saxo-Lauenburgici, dedit anno 1629. einen außgefertigten Bericht / wie der Fürsten von Sachsen-Lauenburg Vorfahren um die Chur-Gerechtigkeit kommen / und sie davon noch abgehalten werden. Auctor des Sachsen-Lauenburgischen Stamm-Falles personatus *Levinus* von Ambeer Hamb. 1690. fol. 70. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1770) MIGEO, *Joannes*: Gaspard. THAUMAS de la THAUMASSIERE. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 575.

(1771) MILDAPETTI Refutatio *Theoriarum de unica methodo* — — — — — *Guillielmi* TEMPELLI. Contra *Diplodophilum.* Ep. dedic. 4. Com. 2.43. Hæc *Symbola Normanniana,* cum hiatibus data.

(1772. 3. 4.) MILLETERIUS, où *le Sieur de la* MILLETIERE est *Theophilus* BRACHET, docente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ p. 457. & 104. ubi sub hoc nomine citat,
(I.) *Le Moyen de la paix Chretienne, en la Reunion des Catholiques & des Evangeliques* Paris. 1637. in 8vo.
(II.) *La Victoire de la Verité pour la paix de l'Eglise, pour convier de Roy de la grande Bretagne d'embrasser la foy Catholique.* Paris. 1651. in 8vo.

(1775) *Johannis* MILTONII defensio pro Populo Anglicano a multis LUDIMAGISTRO CUIDAM GALLO tribuitur. *Salmas.* resp. Milt. 4. sed inaniter. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1776) *Stanislai* MINCK von WEINSHEIM *Logica Mnemonica,* sive *Memorativa* edit. Halæ Saxon. 1659. in 12. WINCKELMANNO tribuitur, qui Cæsareologiam cum Tabula Mnemonica edidit, à *Morhofio* Polyh. liter. lib. II. c. VI. p. 372. 373. Non abludente *Symbola Mastrichtiana* serius transmissa sequenti.

Stanisla MINCK von Windsheim.
Personatus edidit præcepta Ethices. Verus „*auctor est Consiliarius Hassiacus, D.* Joh. Justus „WINCKELMANNUS. *Qui ab ipso au-* „*ctore habet, mihi retulit. Personatus alia et-* „*iam edidit, quæ paratus est communicare, ubi* „*ad eum invisero.*

de MINOG v. *Rebulgo.*

(1777) MINORE, *Teofilo il*: *Archange* ROCCA. Baillet liste des Auteurs Degvisez p. 575.

(1778) MINUCIO MINUCCI Archi Vescovo di Zara, cujus nomine prodiit italicè *Historia degl' Uschochi, cò i progressi di quella gente sino all' anno 1602. in 4.* sine mentione loci vel typographi, est *Petrus* SARPIUS, *Venetorum Theologus,* vulgo *Pater Paulus,* mutato, cum Monachatum subiret, nomine dictus, uti patet ex Catalogo librorum ipsius, quem *Fr. Fulgentius,* vitæ ipsius Italice scriptæ, postea que Gallice quoque versæ subjunxit. Definiuntur in eo libro pag. 5. *Vschochi gente Dalmatica dallo stato d'un Principe, o per delitti commessi, o per impatienza del giogo tirannico fuggiti, à Dominii di Principe vicino, questo si dimostra dall' istessa voce scoco, che in latino si direbbe transfuga*: Vide an non hinc recte derivetur vox Germanica Schöcken / qua solemus homines nihili, & nullius frugi appellare.
Falsum tamen, aut saltem dubium scripti memorati Auctorem esse P. SARPIUM judicat *Baillet* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 575. Imo verum Auctoris nomen esse Minuccium Minucci conjicit *Symbola Diecmanniana* sub lit (a) conspicienda.

(a) Symbola Diecmanniana, plusquam decennio abhinc jam transmissa neque revocata secundum transmittenti veterem editionem cum annotatis.
Minucio Minucci ψευδεπίγραφος *esse putatur. Sed quantum mihi animadvertere licuit, ille quidem veri nominis auctor est, qui hanc historiam usque ad A. 1602. perduxit: pater* Paulus *autem tantum ad Ann. 1616. continuavit. Videatur ipse libri titulus, volumen quintum operum* Sarpii *Anno 1677. Venet. 12. editorum constituens.*

(1779.) MINUTII AQUILOVICANI *Friesii Examen Thesium Theologicarum Jacobi* Capelli, *de controversiis* Belgicis Thlibochori 1624. 8. est SIMONIS EPISCOPII: ita citante *Hornbeckio* Summæ Controversiarum p. 466.

MINUS v. *Celsus.*

(1780) *Laurentii* MIRABELLI nomine editi *Sermones Varii* Romæ apud Hæredes Corbeletti 1652. in 4to. sunt ROBERTI MIRABELLI Itali, S. J. docente *Sotwello* Biblioth. Scriptorum Societ. Jesu pag. 724. at *Toppius* utrique, tam Laurentio, quam Roberto Mirabello Sermones Sacros adscribit in Bibliotheca sua Neapolitana pag. 191. & 271.

MIRABILIS v. *de bona casa.*

de MIRABILIUM v. *Laude.*

(1781) Rolandi MIRTEI Onatini nomen, anagramma esse *Martini Antonii* DELRIO confirmat, adeoque *Commentarium rerum in Belgi gestarum à Patro Henriquez, Comite Fontano* Madrit 1610. & Col. 1611. in 4. editum, suo auctori restituit *Valer. Andr.* Bibl. Belg. pag. 645. adde *Alegamb.* pag. 325. *Fr. Sweertium.* Athen. Belg pag. 552.

Sotwellus

Sotwellum Biblioth. Scriptor. Societ. Je-
pag. 583. *Witten.* Diarii Biographici Part. II. d d. 17. Octob. 1608. Confirmat hæc ex ipsius *elrionis* Vita ed. Antvverp. fol. 1609. pag. 14. *mbola Junkeriana*, quæ inde excerpta communicavit, quæ hic sub lit. (a) subjungimus.

(a) Symbola Junckeriana.
De Belgarum seditione commentarios sibi latine ncinnavit, qui Iberica lingua prodiere Madriti, *sub agrammate* Rolandi Onatini Mirtei.

(1782.) MIRTIO Ligurino. Qui sub oc personato nomine prodiit Italice libellus inriptus: *Le Prose alla Moda di Vegetio Agrippino Pise*. in 12. *Josepho* JUSTINIANI adscribitur nella isiera Alzata Hecatostes num. LXXXVI. pag. 3. (a) hoc modo.

LXXXVI. PIER GIVSEPPE GIVSTINIANI Nobil Gen.
Ode Toscana dell' Intirizzito Accad. *Adormentato*. In Genoua per il Pauoni M. DC. XXVIII. Fol.
Stampò anco sotto il nome di *Mirtio Ligurino*, Le prose alla Moda di Vegetio Agripino Piseni. Iui per il Calenzani 12.
Veggasi il Soprani p. 243.

(1783) MISANDER. Sub eo nomine prodieint *Deliciæ Biblicæ* forte an ad huc continuandæ, mo aliis & nuperrime *Passionalibus* exceptæ) Gernanico Idiomate: Biblische Ergetzlichkeiten durch die nge Bibel fortgesetzt von Misandern. in 8vo. Inium Operis si bene memini, Anno 1691. Dresdæ nprimi cœpit. Verum autem Auctorem esse *Joa. Samuelem* ADAMI, Pastorem Pretschenrffiensem prope Freibergam indicium mihi cit *Symbola Junckeriana*.

(1784) MISENUS: *Christianus*. *Simon* LIHUS. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 575. Lithus.

(1785) MISOPONERUS, est *Isaacus* CAAUBONUS, *Rhod.* n. 6.
VI. Scav. 33.
MISOPONEMUS CASAUBONUS. Imo otius Misoponerus sub cujus nomine *Satyricon* rodiit Leidæ 1617. in 8. excusum, cujus verus auor Casaubonus senior prænomine Isaacus. *Henr. nst.* Observ. variar. lib. 2. c. 36. Illius Elogin spe majus invenias, in Cæsaris Capacii lib. 2. g. 368.

(1786) *Filofilus* MISOPONERUS, fictus, tegitur *Biblioth. Aprosianæ* pag. 169. cujus hoc us prodiit.

La Maschera Scoperta di Filofilo Misopone- *in resposta del Anti Satira* d. D. A. T. (ut ibidem x pag. antecedenti colligitur, *Donna Angelica* ARABOTTI) scritta contra la Satira Menipa del Signor Francesco *Buoninsegni* All. Illm. gn. Gian Niccoli Cavana Nobile Genovese. uod non prodiit, scriptum a Patre *Vintimiglia*, de quo n. 41. sed insertum postea fuit Scudo Rinaldi, de quo ibi vide.

MISOSCOLO v. *Eureta*.

(1787) *Hector Johannes* MITHOBIUS. Sub ejus nomine prodiit tractatus *de Controversiis Sueco-Polonicis*. Sive *de Jure, quod in Sueciam Regi, ad Livoniam Regno Poloniæ nullam competit*. Illustri viro, Domino *Hermanno* CONRINGIO, Polyhistori inclyto adscribit *Wittenius* in Diario suo Biographico ad d. 12. Januar. 1682. Veruntamen quia hic liber inter reliqua Conringina scripta non memoratur in Catalogo eorum, quem editores Syntagmatum Epistolarum ejus, iisdem præfigi curarunt, justa nobis suspicio manet hunc fœtum Conringii non esse. Notanter enim ibidem hæc verba adduntur: NB. Consulto „hic omissæ sunt Editiones & scripta, quæ Au„ctor pro suis non agnovit, nec hæredes agno„scunt. Veluti discursus &c. aut si qui alii in„scio Auctore sunt editi, aut imposterum nesci„is hæredibus, quibus perpetuo S. R. Vicariorum „privilegio cautum est, excudentur.

MISOSCOLO v. *Eureta*.

(1788) *Paulus* MITTELBURGENSIS, *Episcopus Sempronienſis*. Idem PAULO BURGENSI. *Ravius* ad Calend. Hebr. Munsteri præf. 5. tollens Tò Mittel- â Burgensi. Frustrà. Claruit enim BURGENSIS circa an. Ch. cIↄ ccccxxx. Middelburgius autem an. 1523. prognosticon sequentis anni edidit. vide Fris. p. 648. col. b. Hæc *Symbola Normanniana*.

(1789) MIXTATUS *Simlero* in Bibliotheca Gesneriana idem est qui *Albertus* MUSSATUS, qui scripsit libros XVI. de Rebus Gestis Henrici VII. Cæsaris teste *Vossio* de Historicis Latinis l. III. c. IX. p. 792. 793. 794.

(1790) *Elias* MITZRACHI. i. e. Orientalis. Ejus memoratur in *Catalogo Biblioth. Bodlejanæ* p. 225. *Supercommentatio Hebraice in Commentarios Salomonis* UTSHAKI seu VSACIDIS (i. e. SAL. JARCHI) in Pentateuchum Venet. Ao. 1545.

MODELLO v. *Tientibene*.

De MODENE v. *Leon*.

(1791) MODERO, *Toascio*: *Thomas* ODERICO. *Bailleti* liste des Auteurs Degvisez pag. 576.

(1792. α) MODESTINUS *Christianus*. Personatus est N. SEELMATER Prof. seu lector in Philos. in Acad. Lugd. Batav. Scripsit ad *Censores* anonymos *Epistolæ* Celeberrimi D. *Spanhemii*, filii, *de novissimis circa res sacras in Belgio dissidiis* Parænesin in 8. ao. 1677. Lugd. Bat. Ita mihi relatum. Videntur id etiam innuere ultima præfa-

 tionis

tionis verba *in Christo spes*, quorum *primordiales literæ* nomen *Seelmateri* videntur innuere. Ita quoque censet Clarist. Frid. *Spanhem.* Filius in Epistola de Novissimis circa sacra in Belgio dissidiis pag. 72. & seq. Qvod vero celeberrimo Spanhemio imputet non habet. Nam exitium quod turdo dicitur sibi cacavit, sub nomine *Christiani Modestini* J. C. Seelmater, Lector in Philosophia Lugduni Batavorum, ut ferunt in parænesi ad censores &c *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1792.) MODESTIN *Jean : Pierre* CAMUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 576.

(1793.) Veranii MODESTI Pacimontani *Defensio insontis libelli, De pii Viri officio in dissidio Religionis*, ipsius *Georgii* CASSANDRI, auctoris libelli prioris, per hunc defensi, quod sit, idem *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 262. memoriæ proditum reliquit: vide plura huc pertinentia supra in *Anonymis* nostris, c. 2. n. 86.

Videatur *Frisii* Bibliothec. Gesner. p. 166. ubi sub *Modesti* nomine, CASSANDRUM agnoscit, cui & scriptum hoc dubitanter adscribit Thomas *Hyde* Bibliothec. Bodlej. confidentius autem *Freherus* in Theatro Viror. eruditione Claror. p. 209. cujus verba male intellexisse videtur *Bailletus* P. IV. des Auteurs deguisez p. 515. (b) vide etiam *Teissierii* Eloges des hommes savans Tom. I. p. 305. & *Colomesii* Melanges Historiques pag. 53. Legitur scriptum hoc inter prohibita in *Indice Romano* Anni 1667. pag. 131. Addit *Diecmanni nota*: Francisco Balduino tribuisse videtur Calvinus Oper. Tom. VII. pag 365. in Epigraphe reponsionis: v. inprimis init. paginæ 366.

(a) Freherus in Theatro Viror. eruditione Claror. p. 209.

De officio Pii ac publicæ tranquillitatis vere amantis viri in hoc Religionis dissidio. *In quem, ut malum libellum scripsit* Johannes Hesselius *&* Johannes Calvinus, *at neutris fere placent, qui se medios profitentur.* *Calvinus, ratus, ejus auctorem esse* Franciscum Balduinum, *qui à se ad Catholicos defecerat, velitationem Scriptis suscepit : &* Cassander *defensionem ejus Libelli edidit, sub nomine* Veranii Modesti Pacimontani.

(b) Baillet Deguisemens des Auteurs pag. 575.

C'est ainsi que le Jurisconsulte Francois Baudoin *a esté maltraité par* Calvin *qui le croyoit Auteur du livre touchant les* devoirs d'un homme de pieté dans les differens qui s'élevent sur la Religion. *L'erreur de* Calvin *venoit d'une fausse conjecture, qui luy avoit fait croire que* Veranius Modestus Auteur *du livre, estoit* Baudoin, *quoy que ce fust* Cassander. *Mais il fallut que* Baudoin *essuyast pour* Cassander *de la part de* Calvin *des injures qui font encore aujourd'huy honte à ses Sectateurs.*

(1794.) *Guilelmus* MOERBECANUS: *Thomas* DE CATIMPRE. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 576.

(1795.) *Friderici* MOLANI, Monac Præmonstratensis in Hybernia Personam assur tam ab *Andrea* MULLERO, Griffenhagio, in tulo Scripti cujusdam, Abbati Molano, in Cau Petersenian, oppositi, docet *Symbola Potz niana.*

(1796.) *Tyrsi* de MOLINA nomine ed dit *Hispanice* Partes Comœdiarum tres, *Gabr* TELLEZ Matritensis, ut fidem facit Nicola *Antonius* Bibliothec. Hispan. p. 390. *Witten.* Dia Biograph. Ao. 1650.

(1797.) *Johannis Friderici* MOLLE[illegible] *Bibliotheca sine libris* Kilon. 4to revera est *Johan Danielis* MAJORIS ut ex ore Dn. D. Sam. *Reyh* monet *Symbola Normanniana.*

(1798.) MOLSHEMENSIS Academ nomine, *Panegyricum* eruditum, & *Academ inauguralem* Sereniss. Archiduci Leopoldo Acad miæ fundatori obtulit *Jodocus* COCCIUS, Jesu ta Genuensis, ut est apud *Alegamb.* p. 281.

Adde *Sotwell.* Biblioth-Scriptor. Societ. JE p. 517. Witten. ad d. 25. Octob. 1622.

(1799.) MOMBRIGNY *le Sieur de: Pier* NICOLE. *Baillet* liste des Auteurs deguis p. 576. v. *Cabale Chymerique* p. 172.

MONACHI v. *Benedictini.*

(1800) MONACHIENSIS Collegii J suitici nomine, à Jesuita Germano, *Andrea* BA NER editus est *Nabuchonosor in Theatrum producti* quem inter anonymos cap. 10. num. 296. coll cavimus.

BRUNNERUM vocat *Witten.* Diarii Bi graph. anno 1650. ad 20. April ubi addit.

(II) *Demonstrationem divinæ Misericordiæ in conversione peccatorum factam VIII* dramatibus:

(III) *Excubias tutelares Ferdinandi*, Bavar *Ducis Cunis appositas.* Sed huic tertio operi ipsu Auctorem suum nomen præscripsisse expresse affirmat *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societ. JE pag. 49. a. ubi simul indicat, contineri in ho opusculo *Breviarium Vitæ 16.* ducum Bavariæ. E dem cum Sotvvello habet *Alegambe.* Bibliot p. 26. a.

MONACI Princeps v. anonymos cap XIV. Sect. IV. n. 1641 *aa.*

(1801.) Franciscus MONCÆIUS, Ej nomine prodiit *de Magia* Divinatrice *& operatrice l ber*, quem eundem cum M *Johannis* PRÆTORI *Alectryomantia* docent Monathliche Unterredunge 1689. p. 719. (a) Ea editio mihi non est visa, se bene Prætoriana hoc titulo. *Alectryomantia* se *divinatio Magica cum Gallis Gallinaceis peracta*, *He secundum varias suas species producta, & una cum Curi sitate*, (cui obiter insperguntur multiplices mo tus, præstigiarum prætextus, cucuritio Pullo rum, gallinarumque, præsagitionum orig Ciconiarum latibulum hyemale, Fridericus Cæ sar

Longidormius, Püsterus Sondershusanus, ksberga, Sagæportium, Pallio-vectura, &c.) *debitis devota* per M. Johannem *Prætorium* P. C. Francofurti & Lipsiæ. Sumptibus Johan. ist. Wohlfarti. A. M.DC.LXXX in 4to pa- is 184. fuse & confuse rem non tanti pertra- is. Vivebat Auctor meo tempore 1661. siæ inque Chiromanticis se mihi obtrudebat rmatorem, de quibus opus spissum itidem onfusissimum edidit. Credo lucri causa recusum. Scribebat enim fami plus, quam æ auctor infortunatus.

(a) Monatliche Unterredungen ao. 39. 719.
Prætorii *Alectryomantia*, welche auch unter m andern Titul und dem falschen Nahmen *Francisci* ncæii *de Magia divinatrice & operatrice* gedruckt den--

(1802.) MONDIER, *Melchior* : GOL- ST D'HAIMINSFELD, douteux. *Simon* ULART, douteux: *Baillet* liste des Auteurs uisez pag 576.

(1803.) MONETA, *Raphaël. Dominicus* NUTOLI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez 76. Dedit autem sub personato illo nomine *Eti Statyri tumulum Illustratum* Genev. 1676. in mo. vide *Leti* Italia Regnante. Part. IV. lib. IV. 76.

de MONGOMMERY v. *Lorge*.

(1804.) *Dominus* DE MONI. Qui sub nomine prodiit 1684. in 12. tractatus *de fide Ritibus Orientalium*, RICHARDO SIMONI ad- bitur à Thoma *Smith* in Act. Erudit. Lips. 37. in Febr. 92. adde Acta Anni 1684. mens. vemb. pag. 490. Monatliche Unterredungen 39. p. 1188. Seckendorff Addition. zum isten-Staat p. 361. *Spanhemii* Elench. controv. n Græcis & Oriental. pag. 395. 397. & pag. 7.

(1805.) MONOPHILE. Quod sub hoc mine in publicam lucem prodiit opusculum llica lingua consignatum, cum inscriptione: *logues de l'amour*, sibi vindicat, & se admo- n Juvene fabricatum asseverat *Etienne* PAS- IER lib. 8. Epistol. Gallice script. I. & lib. VII. ist. 4. monente *Symbola Rauschiana*.

MONOREUS v. *Bojus*.

(1806.) *Christianus* DE MONTALDO, edidit *Meditationes in Hymnum Sacrum* : Nun m der Heyden Heyland. Est *Christianus* HO- RG, testante *Deckherro* de Scriptis Adespo- p. 115. nec ipso diffitente *Hoburgii filio* in Vita entis, p. 19. Vide quæ de hoc Scriptore supra nuimus, ubi de Bernhardo *Baumann* nobis mo fuit. Ut pote quæ ejusdem Auctoris persona est; Idem est & Larvatus Andreas Säuberlich & Elias *Prætorius*, de quibus infra. Consule *Molleri* Isagogen in Historiam Chersonesi Cimbricæ part. II. p. 146. 147. Ubi innuere videtur etiam sub MONTALDI nomine prodiisse 1685. der andächtigen Seelen Heilige und himmlische in Betrachtungen/Selbst-Gesprächen und Seuffzern bestehende Ubungen.

(1807.) MONT *le Sieur* DE : *Isaac le* MAITRE DE SACY *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 576.

(1808.) MONTAGNES, *le Sieur des: Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 576.

(1809.) *Augustus Floridus de* MONTALBANO edidit 1669. Irenopoli per Bonifacium di Bella Bosca, in 4to. tractatum *sex plagularum* inscriptum: *Colloquium occasione tumultuantis* Verasii, in Parnasso, *inter Apollinem*, *Mercurium*, *Labronem à Verasio*, *& Sarckmasium* habitum, de Judiciis Sarckmasianis, non ita pridem ex Parnasso editis, calamo exceptum, & eruditis bona mente communicatum. Hujus scripti Auctorem se esse, mihi confessus est coram Dominus Licentiatus HENELIUS Pyrna-Misnicus d. 8. Julii 1685. jam. Is deinde hic mortuus d. 11. Januarii 1687. Lipsiæ Magister, Francofurti ad Oderam J. U. Licentiatus factus, hic vero conjugatus.

(1810) Louys de MONTALTE, personatus auctor, edidit Gallice, *Les provinciales, ou les lettres écrites par Louys de Montalte à un Provincial de ses Amis, & aux RR. PP. Jesuites* : sæpissime recusas epistolas, Jesuitarum Theologiam perversam, & conscientiam cauterizatam eleganter depingentes: earum sexta editio cum augmento, à Cologne 1666. in 12. apud Batavos excusa est: Latine quoque cum notis *Wendrockianis* de quibus suo loco, redditas & dissertatione doctissima *Examen Probabilitatis Jesuiticæ, novorumq; Casuistarum*, Professoris Helmestadiensis olim, nunc Kiloniensis doctissimi, *Samuelis Rachelii*, paucos ante annos in 4. recusa. Ejus auctorem cum alium, ex rumore, Jansenii sectatorem, Virum magnum credidissem, postea Dominum PASQVAL (cujus habemus *Equilibre des liqueurs*, & *Pensées sur la religion*, *& sur quelques autres subjects*, doctissimas meditationes posthumas) esse, comperi ex relatione fide digna.

Cujus *Pensées de la religion* præfixum Testimonium penultimum vide an non hoc confirmet. Adde *Traitté de la delicatesse* Dialog. 3. in f. & pag. 60. 61. Ubi propterea patitur etiam toto Dialogo V. refutationem sui propositi de Religione scribendi. v. Petri *Stuhr* Disp. de Novo Scepticismo Practico, Witteb. 1684. habitam in fine, ubi Carolum Pascalium, *Regium in Consistorio Consiliarium* nominat expresse, sed sine ratione notitiæ.

Vide sodes Auctorem libri Gallici, cui titulus

titulus *l'Esprit de Monf. Arnaud* part. 1. pag. 43. Ubi quoque illum facit auctorem de la Morale des Jesuites.

Blasium PASCHALIUM nominat Dn. *D. Mayerus* in Diss. Epist. sub finem, & ex eo Monatliche Unterredungen 1693. p. 803. 804. adde la *Bibliotheque Universelle* de l'année 1689. tom. XIV. p. 334. *les Nouvelles de la Republique des Lettres* Fevrier 1686. p. 156. *Leidecker.* Histor. Jansenismi p. 500. 523. 524. l'*esprit de Monf. Arnauld.* Part. I. premiere observation p. 43. indicante *Symbola Thurmanniana:* quibus *Hyde* Bibliotheca Oxoniens. & *Claude defense de la Reformation* jungit *Symbola Normanniana*, quæ tamen ex relatione Clarissimi Domini Eliæ *Obrechti*, *Antonio Arnaldo* quondam in Gallia familiaris, ARNALDO eam tribuit, quod eatenus confirmat *l'Histoire des Ouvrages des savans* Nov. 1694. p. 113. 114. 115. ut suppeditatam Paschali hujus scripti Sciagraphiam afferat, Paschalem interim tanquam Auctorem tractet, de quo res clara videtur esse ex eis quæ affert Voyage de Suisse epistol. V. p. I. & CXL. 2. vid. *Bailii* Dictionaire T. 2. p. 740. & quæ notavimus ex Ouvrage des Scavans 1696. Nov. p. 132. 133. plura vide infra in *Wendrock.* Adde tamen hic Symbolam *Mastrichtianam.* (a)

(a) Symbola Mastrichtiana.
Paschalis.

Est personatus Ludovicus Montaltius, qui scripsit Literas provinciales de Theologia Jesuitarum. Auctor anonymus *Gallus*, *qui scripsit* l'Horoscope des Jesuites *A Amsterdam 1691. pag. 70. c'est la dessus que Monf. Pascal quoy que Papiste, se recrie si fort à la quatrieme de ses lettres provinciales, &c.*

(1811) MONTANO, *Academico Consentino.* Sub ejus nomine prodiit An: 1589. in 8vo Italice: *la filosofia* di Bernardino Telesio *ristretta in brevità, & scritta in lingua Toscana.* Alla Excellenza del Signor D. Ferrante Carrafa Duca di Nocera. In Napoli, appresso Giuseppe Cacchi. Scriptum illud, dubitanter tamen, adscribitur *Sertorio* QVATTROMANI in Additionibus *Nicodemi* ad Bibliothecam *Toppii* Neapolitanam pag. 230.

MONTE v. *Frigido.*

(1811. *a*) MONTANUS.

Personatus scripsit *virgas contra* Joh. Behm Doctorem Theolog. Hunc dicit Behm in problemate ultimo de glorioso Dei & Beatorum Cœlo BERGIUM esse, mihi in edit. Henrici Altingii. pag. 61. *Symbola est Mastrichtiana.*

(1812) Francisci MONTANI nomine, *Apologiam pro Jesuitis a Ludovico* RICHEOME, vel RICHELMIO, Jesuita Gallo, scriptam laudat *Alegambe* p. 318.

Quem repetit *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 573. Prodiisse autem hanc *Montani* Apologiam Ingolst. 1596. in 8vo. ex *Ribadeneir.* p. 145. addit *Symbola Normanniana.*

(1813) MONTDIEU, B. de: *Flor*[...] CHRETIEN, *Baillet* liste des Auteurs degui[...] pag. 576.

(1813. *a*) *Francisci* de MONTE nomi[...] personato quæ prodiit Amstel. 1650. in 12[...] *Trias Mystica Jacobo* BöHM Teutonico adscri[...]tur a Caveo in literis ad me datis Islingth[...] 1676. de quo v. suo loco.

(1814) Julii de MONTE nomen *Histo*[...] *Civilis Juliacensium & Montensium*, in folio docti[...] me scripta, sub finem præfationis habet, q[...] hoc fine clauditur, annumque editionis desig[...] & ab erudita ista manu plura nobis, non sine [...]siderio expectanda promittit.

Atque fave captis authoris plura daturi

Si vitæ donet tempora longa Deus.

Interim hIs fruere & vale. DabaM CoLonIæ agrIpp[...] *qVInta IVnII Julius de Monte JCtus.* Is auctor esse *M*[...]*chior* VOETS J.U.L. & Serenissimi Principis Pal[...]no Neoburgici Regiminis in Dusseldorf Co[...]liarius, Vir indefessi laboris atque studii: [...] moribus minus quam doctrina summo jure co[...]mendabilis, mihi perscriptus est ab Amico m[...] singulari, Domino *Gottfried Mellem*, ejusde[...] Principis & Civitatis Consiliario, Medicoq[...] Prudentissimo & Excellentissimo.

(1815) Constantinus â MONTE labo[...] est *Johannes* THUILLIUS. *Rhod.* n. 7.

VII. Scav. 35.

JUSTI LIPSII Facis *Histor. Compendii* A[...]ctor JO. THUILIUS Professor Patavii.

Nimirum editum extat hocce compen[...]um Patavii 1628. in duodecimo, isto titulo:

Facis Historiæ Compendium, ex Justi Lipsii[...] *ribus summo studio concinnatum. Opusculum ad Hi*[...]*ricorum, Politicorum & Veterum Scriptorum inte*[...]*ctum mirâ brevitate & dexteritate conducens. Olim Germania impressum per* ANASTASIUM à VAL[...] QUIETIS. *Nunc vero meliori ordini restitutum emendatum, maxima parte auctum, & primum in* [...]*lia editum à* Constantino à Monte laboris *Pat*[...] *Antenoris è Typographejo Joannis Thuilii, superioru*[...] *permissu.*

Comprehenditque breviarium Lipsii [...]brorum

De Militia Romana.
De Machinis, Tormentis, Telis.
De Amphitheatro.
De Gladiatoribus.
Admirandorum seu de Magnitudine Roma[...]
De Cruce.
De Vesta & Vestalibus.
De Bibliothecis.

Hujus editionis Auctorem fuisse hunc J[...] THUILLIUM Mariæmontano Tirolensem, q[...] cum FELICE OSIO Professor Oratoriæ Pata[...] factus est Anno 1631. optime novisse potuit J[...] RHODIUS cum ipso una ibi degens, & cui ta[...] quam Exconsiliario Germanicæ Nationis Ar[...]stanarum, uti vocant, id est Theologorum, M[...]dicorum & Philosophorum, inter alios una i[...] scriptu[...]

criptum est hoc opusculum. Quamobrem demirari satis non possum, quid moverit *Antonium Thysium* JCtum & Professorem Lugduni Batavorum *Auctorem Historiæ navalis* Lugd. Batav. 1657. in 4. editæ, item *memorabilium veterum Rerump. & Exercitationum miscellanearum Juridicarum*, *Compendii Historiæ Bataviæ &c.* ut hæc ipsa Compendia sub nomine suo recusa denuo Anno 1657. Amstelodami sub titulo *Romæ Illustratæ* ederet, quasi gloriam inde surrepturus, quam Auctor hujusce laboris majori animo contempserat. Thuilii hujus mentionem honorificam subinde facit etiam in Gymnasio suo Patavino Tomasinus, ubi vitam ejus in Elogiis enarratam sibi profitetur. Extat etiam prima hujusce Compendii editio Argentorati in 12. impensis hæredum Lazari Zetzneri, sub ANASTASII à VALLEQVIETIS nomine excusa, nitidior & correctior Patavina, præfatiunculam habens eandem fere, sed quæ tamen in Patavina sit alicubi mutata. Opusculum ipsum cum omnium manibus teratur, & se brevitate ac utilitate facile commendet, amplius describere hoc loco supervacuum existimo.

(1816) *Ludovici de* MONSPERATO nomine editæ sunt *Vindiciæ Pacificationis Osnabrugensis & Monasteriensis* Londin. 1653. in 4to. Quas quidem *Hermanno* CONRINGIO tribuit *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 139. & cum eo *Sluterus* propylæi Sect. III. pag. 189. num. 375. (a) At vero celeberrimum JCtum Dominum *Benedictum* CARPZOVIUM Scripti hujus Auctorem ex Carpzovii ipsius filii aut Consobrini dissertatione *de Coërcitione Hæreticorum*, & *Scherzeri* Systematis Theolog. pag. 732. fidem facit *Symbola Thurmanniana*. Cum qua paria fere habet *Symbola* Consultissimi Dni. *Franckensteinii:* nec refragantur Symbolæ *Diecmanniana* & *Sperlingiana*. (b) Prodiit & tractatus iste idiomate *Germanico* inscriptus: Die Rettung des Osnabrüggischen und Münsterischen Friedens wieder Innocentii des X. Nullitæts Erklärung. 8vo.

(a) Severini Waltheri Sluteri Propylæum Historiæ Christianæ, Sect. II. pag. 189. num. 3.

Innocentius X. in Declaratione *Nullitatis Articulorum nuperæ pacis Germaniæ*, *ed. anno 1648. In* quam extat Johannis Hoornbeckii *Examen Bullæ Innocentii X. ed. Ultraj. anno 1612. in 4to.* Ludovici de Montesperato (*qui* Johanni Deckherro *in conjecturis de Scriptis adesp. pseudepigr. & suppofit. pag. 68. secundæ putatur esse* Hermannus Conringius) *Vindiciæ ed. Lond. an. 1653. in 4to.*

(b) Symbola Sperlingiana.

Extat ejus scriptum vocatum Die Rettung des Osnabrückischen und Münsterschen Friedens wieder *Innocent. X. Nullitæts-* Erklärung. *Prodiit illud primum* Latine *in Anglia Londini. Et incidi in editionem, cui adscriptum erat nomen* Carpzovii, *quasi is auctor esset. Fictum esse nomen satis apparet, additumque habere Germanicum se esse Juris Consultum*, eines Teutschen Rechts-Gelehrten / *unde non male* Benedicto Carpzovio *tribui posse existimo.*

(1817) MONTE-TONATI, v. *Petolottus.*

(1818) *Antonius* MONTEZINUS alio nomine est AARON LEVI, *Wagenseil* Peræ Juven. Synop. Geogr. lib. II. cap. I. p. 123.

(1819) MONTOLONII nomine scripta *Apologia contra Anticottonum*, ipsius esse *Petri* COTTONI, memoratur ab *Alegambe* p. 379.

MONTHOLON où MONTHOLON scribere mavult *Baillet.* liste des Auteurs deguisez pag. 577. *Sotwel.* in Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu p. 667. seqq. ubi de Cottono agit, personati hujus scripti inter reliqua non memorat.

(1820) MONT SACRé *Olenix* du: NICOLAS de MONTREUX: *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 577.

(1821) Severini de MONZAMBANO liber *de Statu Germaniæ*, doctus & argutus, primo Genev. 1667. in 12. deinde aliquoties alibi, tandemque cum aculeatis annotationibus nondum detecti Popularis, Eleutheropoli, apud Bonifacium Verinum 1668. in 12. Viro doctissimo *Samuele* PUFFENDORFF, jam dudum & fama publica, & testimonio diversorum adscriptus est, quos vide apud *Geisler.* Dec. 2. n. 8. atque ipsius Elogia apud *Burgoldensem* in Instrum. Pacis part. 1. pag. 289. part. 2. pag. 41. & part. 3. pag. 11.

Tot autem annotationibus & censuris liber ille impetitus est, ut sub earum mole fere oppressus dicatur *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 163. 164. (a) Adde *Sulpicium* Dissertatione de studio Juris Publici pag. 38. usque ad p. 48. qui tamen uterque constanti fama publica scripti hujus Auctorem *Samuelem* PUFENDORFFIUM ab Eruditis creditum observat.

At tamen ipse *Pufendorffius* videtur illud abnegare Apolog. pag. 67. v. Epistolam ejus ad Amicos contra Becmannum p. 33. 35. 51. ita tamen, ut librum non dicat suum non esse, sed pro suo nunquam agnitum. Nec amplius negare voluisse illustris Dominus Pufendorffius videtur Petro *Schipping* abgenöthigten Gesprächs von Bande der Religion und Societät. p. 54. (b) vide V.D.M. i.e. verbi DEI ministri contra Jus Naturæ Pufendorffianum p. 3. sive Christiani *Vigilis* Benediction. p. 4. qui est *Fridericus Gesenius* ut infra docebitur, Christian Weirauch de ratione status disc. 7. fol. N. ESAIAM tamen PUFENDORFFIUM *Samuelis Fratrem* non paucis Parentem hujus fœtus visum notat Clarissimus D. Christianus *Thomasius* in Notis ad tractatum hunc editum Halæ 1695. p. 1. & 2. qui & CONRINGIUM & BOINEBURGIUM male habitos autores observat. Res denique eo redit, ut nobis persuadeamus veram esse quæ ex D. Matthiæ *Friesen* & Domini *de Mezeray* literis excerpta suppeditavit *Symbola Schröteringiana* nobis sub lit. (c) adjecta: Dirigente & materiam subministrante Serenissimo

mo Domino ELECTORE PALATINO Domino CAROLO LUDOVICO, scriptum hoc a *Samuele* PUFENDORFIO conceptum, ab ESAIA autem ejus fratre perfectum. Quin & D. FABRUM Theologum non pauca huc attulisse, ex ore ipsius Electoris se habere, mihi illustris Dominus *Solman* Consiliarius Gothanus d. 27. Decemb. 1689. facile persuasit. Complectitur autem Scriptum hoc præter *epistolam ad Fratrem Lælium*, in Editione Thomasiana 1695. in 8vo Capita VIII. suis numeris subdivisa, paginis in universum 436. Addit *Diecmannianus margo* quæ sub lit. (cc) exhibemus annotata.

(a) Joh. Deckherrus de Scriptis Adespotis p. 164. 165.

Autor dubio procul Puffendorffius: Suasores celsissima ingenia: Præmia mercesque, qualia Sp. Tarpeii filiæ sub Romulo contigerunt, cui, sicut ex congestis in ipsam aureis Sabinorum armillis magni ponderis brachio lævo gemmatisque magna specie habitis annulis; superingestis post & armis clypeisque, loco præmii mors contigit: ita lepidissimo libello ex nimiis super injectis Commentariis, Notis, Animadversionibus, Stricturis, (quædam ex his ex auro erant, pleraque ex ferro lutoque) sub oneribus gementi ferme non mors imminuit. Honeste tamen dissimulat Puffendorffius, in Apolog. pro se & suo libro de Jur. Nat. & Gent.

(b) Schipping Gespräch vom Bande der Religion und Societät p. 54.

B. Ist denn unter dem Nahmen des *Monzambani* der Herrn *Pufendorff* verborgen? *A.* dieses kan meinem Herrn nicht unbewust seyn. Denn ausser des *Geisleri*, *Placcii*, *Sarckmasii* und anderer Beweiß/ sind noch vielmehr *Fundamenta*, als *genus dicendi, genus argumentandi &c.* die solches bekräfftigen. Und meine ich der Herr *Pufendorff* werde es woll nicht mehr läugnen. Zum wenigsten hält er davor / daß *Monzambanus* vernünftig geschrieben.

(c) Am Monzambano hat Elector Palatinus Carolus Ludovicus selbst geholffen/und viele Materien beygetragen. Samuel Puffendorff hats abgefaßt/ sein Bruder aber der Cantzler (damahls Residentzu Paris) *perfectioniret*. Wies nu *mundiret*/ und der Chur-Fürst es wieder gelesen / ward beliebet/ es *publique* zu machen. Als solches zu Paris geschehen solte/ nicht aber erhalten werden konte (wie aus nechststehendem Briefe / den mir Esaias Puffendorff selbst *communiciret*/ zu ersehen) gab er das *MS.* meinem seel. Bruder *Mag. Christiano* Griesen / der es nach geendigter Königs-Marckischen *Ambassade* (bey welcher er als Priester *ministrirte*) mit nach Holland nahm/ und alda drucken ließ. Es wurde zwar Anfangs dem Habbæo zugerechnet; allein/ bald kam es aus daß Puffendorff der wahre *Autor. Ecce Epistolæ modo memoratæ verba*:

Extrait d'une Lettre de M. Mezeray Historiographe du Roi écrite à Mr. Esa: Puffendorf touchant l'impression d'un MSC.

Monsieur,

J'ay lû le MSC. latin, que vous m'aves envoyé de l'Etat present de l'Empire d'Allemagne. C'est une piece de Politique, non pas Historique, comme je le pensois. L'Auteur est un homme de grande reflexion, qui possede bien son sujet, & qui va fort avant; Le Livre merite bien d'être imprimé. Mais, pour moi, je n'oserois en donner le billet. Premierement, par ce qu'il y a quelques petits endroits qui choquent la France, & vous savez que le temp est fort delicat. Secondement, les Pretres & Moines y sont maltraités, & c'est fort bien. Mais, ils se prendroient à moi, & me damneroient en ce monde. Car, pour l'autre, je ne les crains pas, & si nous y comparoissions, tête a tête, je leur ferois leur Proces plûtot, qu'ils ne me feroient le mien. ne: à Paris le 28. Febr. 1666.

Obenstehendes hab ich aus Hr. *D. M.* Griesen Schreiben de *dato* Stetien *d. 23. Martii. 1697.* excer*piret.*

(cc) Margo Diecmannianus.

Sam. Pufendorf. in Append. Dissert. Acad. p. 767. *Quid ad rem præsentem, quod* Gesenius de Monzambano *gannit? Sane publicam famam extinguere penes me non est; & cui non sufficit, quod publice ejusdem me autorem abnuerim, qua ratione isti os obturem? Ejusdem C. VI. exercitii gratia à me defensum adversus eos, qui id impugnarunt. Hæc ibi. Qui in Ep. ab Amicos annexa Specim. Controv. pag.* 242. 24[illegible] *istis argumentis respondet, quibus Nic.* Beckmannus *convincere volebat*, Pufendorfium *istius libelli auctorem esse. pag.* 254. *ait: Quod idem* Severinus de multorum *Sacerdotum vitiis ita libere non dubitavit scribere, id & ipse ægre fero. Unde apparet Sam.* Pufendorfium *noluisse haberi auctorem ejus libri, quem tamen ejus nemo hodie dubitat.*

(1822) *Antonini* MORAINES *Anti-Jansenius* ed. Paris. 1652. in fol. *Johanni* MARTINONO Jesuitæ, Gall. asseritur, a *Sotvello* in Bibliotheca Scriptorum Societ. Jesu p. 478. (a) adde la *Visite Alzata* Pentecostes num II. p. 96. 97. Ipsum tamen Autorem hoc dissimulasse ex Henrici de *Noris* Vindic. Augustin. c. 3. §. 2. p. 17. notat Symbola *Diecmanniana.* (a)

(a) Symbola Diecmanniana.

Antonini Moraines Anti-Jansenius: *hoc est, selectæ Disputationes, in quibus* Jansenii *Iprensis falsa dogmata refutantur Paris, 1652. f. De hoc libro Henr. de* Noris *Vindic. Augustin. c.* §. 2. *p.* 17. *Est inquit, illius scriptor* Johannes Martinonus, *ut mihi testatus est P.* Maced[illegible] *quo eruditissimo viro hic Patavii familiarissime utor. Et quidem* Morainium *esse* Martinonum, *idem laudatus Scriptor publicavit in aureo scrinio D.* Augustini *C.* 13. *& ex anagrammate ficti nominis patet: Conf.* Recueil. *supra cit. p. 1. p. 46. &* Ludovicum de saint Amour *Theologum Paris. ac socium Sorbonicum in Journal de ce, qui s'est fait à Rome dans l'affaire de cinq Propositions p. 6. c. 11. p. Etsi callide* Martinonus *se ipse hujus operis auctorem esse dissimulaverit, du[illegible] Disp. 12. n. 32. suum* Martinoni *nomen diserte accuratioribus Theologis ut de* Noris *lib. cit. c. 4. §. p. 82. memorat, annumeraverat.*

(182

(1823.) Andreæ de MORALES, Senatoris Cordubensis, nomine, scripsit *Cordubensis Reipublicæ officia pro Hispaniarum Rege, Carolo V. Imperatore, contra tumultuantes vulgo communitates, Marinus de* ROA Jesuita Cordubensis, uti refert *Alegambe* pag. 330.

Sotwel Bibliothec. Scriptor. Soc. JEsu pag. 92. & cum eis Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hisp. T. II. p. 89. 90.

Guilielmus Moorbecanus, v. CANTIPRATENSIS.

MORELLUS v. *Liberius*.

MORGANUS v. *Philippus*:

MARIMUNDENSIS v. *Odo*.

(1824.) MORSIUS, *Rodericus* : Henry BRINCKELOW. *Baillet* liste des Auteurs devisez pag. 577. Damnatus eapropter Brinckelonius in *Indice Prohibitorum Romano*, titulis scriptorum non expressis p. 59. col. a.

(1825.) *Thomæ* MORI nomine *Epistolas ad Semetipsum*, laudatorias, confinxit *Johannes* COCHLEUS, Luthero Mastyx. Moristin. Apomax. 64. b. 65. Hæc *Symbola Normanniana*.

HARMINIUS v. *Mosa*.

(1825. α) *Theophilus* MOSANUS Personatus, ut credo est *Christophorus* BECKMANNUS Superintendens & Professor Theol. Servestanus, qui anno 1618. Vialia, oder ein Christlich Gespräch auff Kutschen von Nürenberg nach Franckfurth zwischen zwey Kauffleuten und Studenten edidit contra D. Matt. *Hoe*: vid. Massonii anatomiam im Eingang des ersten Theils pag. 6. col. 2. sed. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(1826.) MOSCHUS, *Siculus*. Ei vulgo assignatum Idyllium, *Europa*, THEOCRITO adjudicatur à *Casaubono* Auctoritate vetustissimorum Auctorum: vide *Acta Erudit. Lipsiens.* Supplem. Sect. II. pag. 101. (a)

(a) Acta Erudit. Lips. Suppl. Sect. II. pag. 101.

Denique cur non adjecerit Europam, *idyllium Moscho vulgo assignatum, edocet; (Auctor Idylliorum Bionis & Moschi, e Græco in versus Gallicos translatorum) nondum enim omnes inter convenire, an is verus ejus auctor sit, cum & Casaubonus ipse non tantum illud* Theocrito *adjudicet, sed & in antiquis exemplaribus ei constanter attribui, quod & in quibusdam recentioribus fiat, testetur.*

(1827.) MOSCHUS *Sidonius*, Diogeni *Laërtio* in procemio dictus OCHUS, *Jamblicho* item de Vita Pythagoræ lib. I. cap. 11. Mochus, quem de rerum Natura ibidem disseruisse ait, *Huetio* de Demonstratione Evangelica Proposit. IV. pag. 77. 78. idem plane videtur cum MOSE, Magno illo Propheta. (a) vide *Bailleti* Catalogum des Auteurs Degvisez pag. 577.

(a) Huetius de Demonstratione Evangelica Proposit. IV. p. 77. 78.

Scribit Jamblichus *Sidone congressum fuisse* Pythagoram *cum Mochi Physiologi Successoribus. Mochi historici Phoenicis, qui res gentis suæ patria lingua prodidit, meminerunt* Athenæus, Josephus *&* Tatianus. Ochus *appellatur apud* Diogenem Laërtium, *&* Suidam. At is *quem commemorat* Jamblichus, *de rerum natura disseruit. Itaq; hic ipse est, quem* Moschum Sidonium *appellat* Strabo, *quemque Physica tractasse ait, & Trojano excidio fuisse vetustiorem. Meminit ejusdem & Sextus Empiricus ab eoque doctrinam suam Democritum petivisse statuit, auctore* Posidonio. *Hinc ergo emendandus* Jamblichus, *& pro*, Μώχȣ *quod etiam in Scriptis Codicibus reperi, scribendum*, Μώσχȣ. *Atqui*, Μῶσχος, *ipsissimum videtur* משה Moses, *qui merito* φυσιολόγος *dictus est, utpote qui scripserit de rerum primordiis, quiq; Trojanum bellum ætate præcessit, & Sidonius credi potuit ab iis qui patriam ipsius ignorabant, vel quod in hac potissimum urbe propagata fortasse fuerit ipsius doctrina, multique eam amplexi sint vel propter Judææ viciniam: nonnumquam enim cum Phœnicibus Judæos confundi certum est.*

(1828.) MOSES, an ex *Psalmis* DAVIDIS aliquos composuerit, v. apud auctores adductos supra in *Aggæo*.

II. An *Pentateuchi*, qui vulgo Mosis nomine venit, revera ille Auctor sit, non dubium tantum movet Auctor *Tractatus Theologico-Politici*, Benedictus de *Spinosa*, integro capite VIII. Sed & meram collectionem ex antiquis monumentis factam per ESDRAM statuit, qui ne manum quidem ultimam huic operi imposuerit, cap. IX. pag. 115. (a) vide le *Journal des Savans* Tom. 17. pag. 51. 67. Tom. 18. pag. 432. 591. *les Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. p. 146. (c) Quam sententiam eatenus quidem corrigit *Richardus Simon*, in Critica Veteris Testam., ut quæ in illo dogmatica sunt, & ad legem pertinent, *Mosi* relinquat; reliqua autem ad Scribas ejus temporis remittat, cap. II. pag. 17. 18. (d) Idcirco castigatur à *Spanhemio* in Epistola editionis huic Simoniano operi subjunctæ pag. 569. 572. & imprimis pag. 573. (e) vel pag. 23. 24. editionis separatæ: non minus ac Spinosa ab *Huetio* tract. de demonstratione Evangelica Proposit. IV. cap. XIV. à pag. 254. ad 264. Ubi in rationes Spinosianas inquirit, quæ videri poterunt ibi prolixiora, quam ut huc transcribi queant. Alia via Richardum *Simonem* impugnatum iverunt *Theologi Batavi*, in Judiciis suis de Historia Simonis Critica, de quibus videri poterunt Nouvelles des lettres 1685. Juil pag. 771. *Acta Erud. Lipsi*. Ao. 1686. p. 434. (f) & 439. (ff) & *Acta Anni* 1687. pag. 371. (g) Suspicantur enim concinnatum esse Pentateuchum, à BETHELANO illo Sacerdote, cujus mentio fit 2. Reg. XVII. 18. Et his vero se opposuit, aut potius *Clerico*, qui eorum nomine scripsit *Witsius* in Miscellaneis Sacris cap. XIV. Vide Monatliche Unterredungen. 1692. pag. 136. seqq. Quanquam aliquas postmodum additiones factas à Josua concedat omnino *Cornel. à Lapide* in præfatione

Pentateuchi, approbatus ea parte *Glassio* p. 958. vel marginali pag. 800. Philologiæ Sacræ. Quasdam phrases immutatas, vel ab *Esdra*, vel alio non negat; Imo integra capita posthuma, addita ab ESDRA, vel alio quopiam admittit *Alix*, Reflexions sur l'Ecriture Sainte Tom. II. cap. IX. pag. 74. qui ceteroqui tam Genesin, quam reliquos Pentateuchi libros totos omnino *Mosi* restituit. vide Part I. cap. V. & VI. & Partis II. c. I. Ejus & sententiæ est Saldenus in otiis suis Theologicis recensitis in Actis Erud. Lipf. Ao. 1684. p. 518. & quidem lib. I. toto huic argumento dicato & recensito in *Nouvelles des lettres* Juin 1684. pag. 385. seqq. Confirmat Joannes *Sauberti* de quo vide le Journal des savans 1695. pag. 215. & l'*Histoire des Ouvrages des savans* Aoust 1694. pag. 550. P. Nathan *Alexander* in selectis Historiæ Ecclesiasticæ V. T. capp. ætatis IV. diss. XI. memorantibus Actis Erudit. Supplem. X. p. 541 *Yvon* Impieté Convaincue Part. II. cap. VI. pag. 284. seqq. P. le *Vassor* vide les *Nouvelles des lettres* Fevr. 1689. pag. 146. seqq. adde le *Journal des savans* Tom. 17. p. 189. (gg) p. 212. 213. *Actor. Lipsiens.* Supplem. Tom. I. Sect. X. pag. 541. & inprimis *Du Pin* Dissertatione Præliminari ad Novam Bibliothec. p. 22. 27. seqq. ex qvo pauca sub lit. (h) excerpsimus. Eadem ex illo notat la *Bibliotheque Universelle* de l'année 1686. pag. 44. 45. nec cum minori fervore *Spanhemius* in Elencho Controversiarum p. 643. seq. p. 654 (i) & Salomon *à Til* in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1695. p. 598. Tempus autem conscripti Pentateuchi in secessu Midianitico constituit *Huetius* Demonstrat. Evangel. p. 323. (k) *Franzius* autem de interpretatione Scripturarum pag. 20. circa Exitum Israëlitarum ex Ægypto Genesin conditam à Mose conjicit. De Capite I. Mosis à Deo immediate saxeæ tabulæ inscripto mire nugantem v *Guttmannum* in libro Offenbahrung Göttlicher Majestät / de quo supra, ex quo summam collegit Abgenöhtigte Lehr und Schutz-Schrifft ao. 1677. p. 450. & seqq. c. 3. §. 27. puncto V. Adde Jo. *Deckherr. Section.* 1. pag. 21. 22. ibique citatos: & Seb. *Castalionem* Josuæ summario prænotantem cur non ab eo sit scriptus. *Certè* inscriptum suo nomine à Mose non fuisse docet ex Chrysostomo prolixe Richard *Simon* Histoire Critique du N. Test. cujus sub lit. (l) excerpta damus. Quomodo Moses *Jobi libri* Auctor habitus sit supra in *Jobo* observavimus, hic nunc non repetenda.

(a) Benedictus de Spinosa Tractatus Teologico-Politici cap. IX. p. 115.

Verum præter Scriptorem alia animadvertenda in ipsis libris supersunt, quæ communis superstitio vulgus deprehendere non sinit. Horum præcipuum est, quod Hezras (*eum pro Scriptore prædictorum librorum habebo, donec aliquis alium certiorem ostendat*) *narrationibus in hisce libris contentis ultimam manum non imposuit, nec aliud fecit, quam historias ex diversis Scriptoribus colligere, & quandoque non nisi simpliciter describere, atque eas nondum examinatas neque ordinatas posteris reliquit. Quæ autem causæ impediverint* (*nisi forto intempestiva mors*) *quo minus hoc opus omnibus suis numeris adimpleret, nequeo conjicere. At reipsa quamvis antiquis Hebræorum historicis destituti simus, ex paucissimis tamen eorum fragmentis, quæ habemus evidentissime constat.*

(b) Journal des Sçavans Tom. 17. pagina 51.

Spinosa pretend que le Pentateuque *n'est qu'une compilation de vieux memoires mal digerez &* qu' Esdras *n'avoit pas eu le temps de revoir.*

Ibid. p. 67. *Il ajoute que Mr. Simon ayant autre fois fait voir, à feu Monsieur de la Peirere que les histoires contenues dans* le Pentateuque, *ne sont qv'un abregé des annales, ce savant homme lui avoua que cela supposé son livre des Préadamites ne pouroit plus subsister.*

Ibid. Tom. 18. p. 432.

Le Premier article de la I. question est sur les cinq premiers livres qui ont esté appellez par les Hebreux livres de la Loi, *& par les Grecs* Pentateuque. *Le P.* Milhet *prouve par plusieurs passages de l'ancien & du Nouveau testament qu'ils sont* de Moïse *duquel il decrit la vie, les eminentes vertus, & les merveilleuses actions.*

Ibid. p. 591. *Le plus ancien de tous Auteurs de S. Ecriture* est Moïse *dont Mr.* Ferrand *rapporte un excellent tiré des Oeuvres de S. Basile. Ensuite dequoi il montre qu'il est Auteur* du Pentateuque *par ce raisonnement qui ne pouvoit estre plus pressant. L'Ecriture assure en plusieurs endroits, que Moïse est Auteur de la Loi. Or par la Loi elle entend le pentateuque. Il est vrai que quelques Peres semblent avoir cru que* le Pentateuque etoit l'ouvrage d'Esdras *& qu'il avoit mis en etat où il paroit aujourdhuy. S.* Jerome *ne s'eloigne pas trop de ce sentiment. M.* Ferrand *remarque neanmoins que S. Jerome etoit jeune lors qu'il ecrivit ces paroles contre* Helvidius; *mais qu'en un age plus avancé il dit sans hesiter dans son Epitre à Cyprien* que le Pentateuque etoit de Moïse.

(c) Nouv. de la Rep. des Lettres Fevr. 1689. pag. 146.

Spinosa *dit* que le Pentateuque n'est qu une compilation *de quelques Vieux memoires mal digerez & remplie de fautes parce qu'* Esdras *où celui qui l'a commenté n'a pas eu le temps, ou ne s'est pas mis en peine de la revoir & de la finir; que pouvoit on attendre autre chose d'un Ennemi declaré de toute Religion? Mais ce dont il ne peut assez s'etonner, c'est, a jouste-t il, que des gens qui font profession d'avoir de la Religion, parmy les Catholiques & parmy les Protestans ayent entrepris de soutenir ouvertement*, que le Pentateuque n'est pas de Moïse *& qu'ils ayent employé tont ce qu'ils ont d'Esprit & d'Etude à chercher de quoy fortifier les foibles argumens de Spinosa & des Libertins.*

(d) Richard Simon Histoire Critique du Vieux Testament. Lib. I. cap. II. pagina 17. 18.

Il est donc fort vrai-semblable, qu'il y a eu dés le tems de Moïse de ces sortes de Prophetes qui étoient necessaires à l'Etat pour recueillir les Actes de ce qui se passoit dans la Republique. Cela etant supposé, nous distinguerons dans les cinq Livres de la Loi, ce qui a été écrit par ces Prophetes ou Ecrivains publics. On attribuera à Moïse les commandemens & Ordonnances, qu'il donna au Peuple; a lieu qu'on

qu' on pourra faire auteurs de la plus grande partie de l'Histoire ces memes Ecrivans publics.

La maniere dont l'Histoire qui est contenue dans le Pentateuque est composée, semble insinuer cette verité; parce que la plus-part des faits y sont rapportés d'une façon à faire croire, qu'une autre personne que Moïse a mis par ordre ces Annales. Je ne m'arreteray pas ici aux preuves que quelques-uns ont produites, pour montrer que Moïse n'a point été l'Auteur du Pentateuque; par ce qu'il n'auroit pas, disent-ils, parlé de luiméme en troisiéme personne, ni rapporté ses loüanges: je ne m'arreterai pas dis-je, à ces preuves, d'autant, que cela est commun à d'autres Auteurs. *Cesar* parle de lui-même en troisiéme personne dans ses Commentaires. *Joseph* fait aussi la même chose dans son Histoire de la Guerre des Juifs contre les Romains, & de plus il y fait son Eloge. Mais si l'on considere avec tant soit peu d'application tout le corps du pentateuque on y pourra remarquer cette distinction d'Ecrivains dont je viens de parler: ce qui paroitra encore davantage dans la fausseté des raisons dont les Juifs se servent pour prouver que Moise est l'Auteur de toute la Loi.

(e) Spanheimius in Epistola Rich. Simonis Criticæ Vet. Testamenti subjuncta p.571. 2. 573.

Que *Moïse*, par exemple, n'est *Auteur du Pentateuque*, que pour ce qui appartient aux Loix & aux ordonnances; & que des Ecrivains publics ou Scribes, qu'il y avoit parmi les Juifs, ont écrit ce qui en regarde l'Histoire: &c.

Pag. 172. Cependant, selon le Pere *Simon*, Moïse n'y a que la moindre part, puis qu'il n'y a que les Loix & les Ordonnances qu'il lui laisse. Et ainsi l'Histoire méme de la Création, celle du Déluge, en un mot de tout ce qu'il y a dans la Genese; bonne partie de l'Exode, & tout ce qui touche l'Histoire dans le Livres suivans du Pentateuque, n'est pas de lui. Ce sont certains Ecrivains publics parmi les Hebreux qui les ont tirés des anciens Registres, & ont fait le Recueil du Pentateuque comme on le voit. Mais en ce cas-là, que deviendra la Tradition, qui est d'ailleurs le grand principe du P. *Simon*? Où en trouvera-t-il cependant une plus constante, plus ancienne, & plus authentique, plus contraire, en un mot, à la nouveauté de cette Critique? Mais de plus, direz-vous, qui lui a revelé ce grand secret, une si importante verité? D'où viennent parmi les Hebreux ces Actes conservés dans les Archives, ces Registres publics de la Création, par exemple, du Déluge, de la dispersion des Peuples par les fils & successeurs de Noé, & autres faits pareils, si eloignés de leur tems & de leur Histoire? Quand ont vécu ces Ecrivains publics, qui ensuite les ont tiré de ces Archives, qui en ont fait le Recueil, qu'on a crû de bonne foi estre de Moïse jusques ici? Je ne nie pas de vrai, qu'„ il n'y ait pû avoir des anciens Memoires recu-„ eillis ou conservés par un effet de la Providen-„ ce divine, dans la famille du Patriarche des He-„ breux, dont cet homme merveilleux, assisté„ divinement de l'Ancien des Jours & de l'Esprit„ de verité, ait tiré ou éclairci ce qu'il rapporte„ de la premiére origine des choses, & des eve-„ nemens les plus remarquables qui l'ont suivié„ jusques â lui. Mais ce n'est pas là ce que pré-„ tend ici le Pere, qui à l'exemple & à-peu-près„ sur les mêmes fondemens de cet Adversaire„ nouveau & trop connu des Auteurs Sacrés, en„ vient aujourdhui ravir la gloire & l'honneur à„ un Moïse, & à de ses successeurs, pour la trans-„ porter de son chef à d'autres Ecrivains Juifs„ sans nom & sans tribu.

(f) Acta Erud. Lipſ. Anno 1686. p. 434.

(Theologi quidam Hollandiæ in Judiciis suis de Richardi Simonis Historia Critica V. T.) negant atque pernegant, Pentateuchi totius autorem esse Mosen, *quicquid sit de Christi Apostolorumque vulgari opinioni accommodatis allegationibus) aut Esdram; allata potius amici conjectura,* Bethelanum *illum Sacerdotem 2. Reg. XVII. 18. virum nec Samaritanis suspectum, nec Judæis, seu solum, seu aliorum advocata opera, quinque illos libros antiquis exarasse characteribus.*

(ff) Ibid, p. 439.

(Iidem Theologi,) nullo fundamento Mosen *(ab Huetio) pro* Pentateuchi, *Samuelem pro Judicum, Gadem, & Nathanum, pro librorum Samuelis a cap. 24. auctoribus, ut cætera taceamus, venditari existimant.*

(g) Ibid. Anno 1687. pag. 371.

(Prior Bellevillanus) clarius sententiam suam de Pentateucho explicat (in Responso ad Defensionem Judiciorum de Historia Critica V. T.) cap. VIII. statuens; Pentateuchum *per* Mosen, *ejusve amanuenses conscriptum, epitomen esse veterum librorum Historicorum Hebræorum, qui plura alia acta habuerint, in hanc epitomen relata. Eidem postea nec simul, nec semel insertas fuisse illustrationis ergo additiones non unas, glossemata, varias lectiones, supplementa, quæ tamen non tanti sint, ut gloriam conscripti Pentateuchi Mosi dubiam reddere valeant.*

(gg) Journal des Scavans Tom. 17. p. 189.

Le P. Vassor *ne nie pas que* Moise *n'ait composé la Genese sur des Memoires conservez dans les familles des Patriarches.*

(h) Du Pin Dissertatione Præliminari Novæ Biblioth. præfixa pag. 21. 22. 27. seqq.

Qu'on examine toutes les raisons qu'on allegue contre l'antiquité du Pentateuque, quand on supposeroit, qu'elles sont toutes sans réponse (ce qui n'est pas, comme nous le faisons voir dans les eclaircissemens suivans) on verra qu'elles prouvent seulement, qu'il y a quelques noms de Ville, ou de Pais changez, quelques petits mots inserez pour éclaircir des difficultez, & enfin que la narration de la mort de Moise, *necessaire pour finir l'Histoire du*

du Pentateuque, a esté ajoûtée. On doit donc reconnoître comme une chose constante, que Moïse est Auteur des cinque premiers Livres de la Bible *appellez le* Pentateuque.

Pag. 22. *L'on ne scait point assurément,* quand *ces Livres ont esté composez par* Moïse, *ni le quel a esté écrit le* premier: *il est neanmoins certain, que le* Deuteronome, *a esté écrit le dernier, la quarantième année de la sortie d'Ægypte, peu de tems avant la mort de Moïse.*

P. 27. *J'ai dit dans la premiere edition, que ce Paradoxe, avoit esté avancé par le* Rabin Aben Esra, *parce qu'il est le premier qui ait formé les difficultez qui ont fait croire que Moysé n'estoit point auteur du Pentateuque, & quoiqu'il n'ose pas se declarer ouvertement, il parle neanmoins d'une maniere qui fait connoistre qu'il n'estoit pas persuadé que le Pentateuque fut de Moïse. Car en expliquant ces paroles du* Deuteronome: Voici ce que Moyse dit aux Israelites au delà du Jourdain: *Non seulement il se sert de ce passage pour montrer que ce Livre n'est pas de Moyse; mais il rapporte encore les plus sottes Objections qu'on puisse faire pour prouver que le Pentateuque n'est point de Moyse. Vous connoistrez, dit-il, la verité si vous comprenez le mystere des douze:* Moyse *écrivit la Loi: les Cannanéens estoient alors dans le Païs: en la montagne du Seigneur il sera pourveu: voici son lit de fer, paroles, qui ont du rapport à ces passages du Pentateuque qu'on employe pour montrer qu'il n'est point de Moyse. Et c'est principalement sur l'autorité & sur les raisons de ce Rabin que se sont fondez* Hobbes, Peirere *&* Spinosa, *quand ils ont ecrit que le Pentateuque n'estoit point de Moyse. Il faut ajouter à des Auteurs M.* Simon *qui a composé un Livre intitulé* Histoire Critique du vieux Testament. *Je n'avois pas voulu le nommer dans la premiere edition de ce volume quoique j'eusse refuté ses raisons. Mais puis qu'il s'est declaré lui même dans la Lettre qu'il a écrite à M.* Labbé *P. D. & P. en Theologie il ne doit pas trouver mauvais que je l'attaque nommement, & que je fasse voir que son Systeme touchant les Livres de Moïse, n'est pas moins temeraire ni moins dangereux que celui de* Spinosa.

(i) Spanhemius Elenchus Controversiarum, p. 653. 654.

Eone conficiet Criticus, post Hobbesium, Spinosam Præadamitam, *& si quos alios, Contextum* Pentateuchi *universum recentem esse, nec* Mosis *omninò, si forte verba Legis excipiantur? Vel an quia Mosis ultima, obitus, sepultura, laudes, ad calcem* Deuteromonii, *adjuncta sive à* Josua, *sive ab* Eleazare, *sive ex constanti traditione ab* Esdra *(uti supplementa id genus ad Calcem* Josuæ, Nehemiæ, *sic ad Commentarios* Cæsaris, *&c.) conficietur hoc ipso Librum Deuteronomii Mosis non esse totiens legendum Populo, inculcandum, cum benedictionibus & maledictionibus, cap. XXVII. XXVIII. & Prophetico Cantico, cap. XXXII. Ita an abjudicanda fuerint Veteribus scripta plurima, licet inserta iis forte quædam, posteriori ætate, vel manu?*

Undecimo, an etiam abjudicandi Mosi *hi libri, aut postremus* Deuteronomii, *quia de Mose in tertia personâ;* præcepit Deus Mosi, scripsit Moses. &c.

(k) Huetius Demonstrat Evangel. Proposit: IV. p. 323.

Longe porro verisimilius est Mosem, *in suo libero Madianitico secessu, ad solamen genti suæ parandum mentem adjecisse, tum videlicet cum huic maxime hujusmodi allevamento opus esset, animum ipse gereret negotiis vacuum, quam cum Ægyptiis vinculis soluti Israelitæ per Arabicas solitudines Terram promissam peterent; Mosem verò inexplicabiles curæ distraherent: quod aliquibus placuisse video. Curarum autem necessaria pars fuit, descriptio Legis: in cujus obsequium populares suos facilius ut flecteret, Dei* Beneficiorum *commemorationem ab ipsis mundi initiis repetit. Atque hinc prodiit Pentateuchus.*

(l) Richard Simon Hist. Crit. du Nouv. Test. cap. II. p. 14.

Saint Jean Crysostome *assure expressement le Contraire dans une de ses Homilies. (Hom. I. in Epist. ad Rom.* e Moyse, *dit ce scavant Eveque,* n'a point ajouté son nom aux cinque Livres de la Loy *qu'il a écrits.* Ceux qui ont recueilli des Actes apres lui „n'ont point aussi mis leurs noms à la teste de „leurs Histoires. Il est de meme de Matthieu de Luc, & de Jean. A l'égard de Saint Paul, il a toujours mis son nom au commencement de ses Epitres, si on excepte celle qui est adressée aux Hebreux. Et la raison que Saint Jean *Crysostome* en apporte, est, parce que les ecrivoient pour des personnes qui estoient persentes; au „lieu que Saint *Paul* écrivoit des Lettres à de „personnes eloignées.

(1829) MOYSES JUDÆUS. Sub illo nomine editum à *Petro* ALFONSO Colon. 1536. *Dialogum contra Judæos*, testatur *Miræus* Bibl. Eccles. Part. II. p. 6. (a)

(a) Miræus Biblioth. Eccles. Part. II pag. 6.

Petrus Alfonsus, *ex judæo Christianus, a* Alfonso *Aragoniæ Rege, (qui ipsum de Sacro fonte 152[illegible] suscepit) sic nominatus, scripsit contra judæos* Dialogum *Coloniæ 1536. excusum sub nomine* Moysis judæi.

(1829. a) MOSIS LATINI sub nomine *Sebastianum* CASTELLIONEM scriptis mandasse, quod lege Israelis politica omnes gentes teneantur, refert *Beza* Tractat. Theol. Genev. 1576. fol. edit. pag. 451. *Symbola* est *Diecmanniana.*

(1830) *Le Sieur* DE LA MOTHE-JOSSEVAL D'ARONSEL. Ejus nomine extant Tractatus duo:

(I.) *Tibere: discours Politiques sur Tacite* Amstelodami Typis Elzevenanis 1683. in 4to qui liber recensetur in *Act. Erud. Lips.* 1683 pag. 534.

(II.) *Histoire du Concile de Trente* de Fra-Paolo Sarpio, *Theologien de la* Serenissime Republique de Venise *Traduite* par le Sieur de Mothe Josseval, cydevant Secretaire de l'Ambassade de France à Venise, *Avec des remarques Historiques Politiques & Morales.* Amstelod. apud Blavios Anno 1683 in 4to. Qui tractatus recensetur in *Actis Erud. Lips.* 1684. p. 60. 61. Ubi nil monetur

r de nomine falso. Quod demum *Indice* prio decennio qui adjectus est, factum, & Meatesi litterarum agnoscas. Utriusque scripti uctorem esse Dominum AMELOT DE LA OUSSAYE afferunt les *Nouvelles de la Republiue des lettres* de l' an 1684. Juillet. pag. 521. ecunda editio versionis auctior, ut inscribitur, rodiit Amst. 1685. v. *Nouv. de la Republ. des Letes* 1685. part. 2. p. 1168. & sqq. ac p. 1361. & sqq.

(1831) MOTTE R.P. *Seigneur* de la: *Jean uys* d' AMIENS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 577.

(1832) MOTTE, *le Sieur* de la: *Antoine* RNAULD. *Baillet* liste des Auteurs degvisez g. 577.

(1833) MOTTE, *le Sieur* de la: *Pierre omas* du FOSSE. *Bailleti* liste des Auteurs deuisez p. 577.

(1834) MOUSNIER, où MOUSNERIS, Petrus Honorat FABRI. Baillet liste des ut. degvisez p. 577.

(1835) MUELA, *Terzon &*: *Laurent* MAHIEU & SANZ. *Baillet* liste des Auteurs deuisez p. 577.

(1836) MULHUSINI Spiznase. Persom esse GOLDASTI memorat *Symbola Schrötengiana.*

(1836. *a*) GELASII MULLENS J. U. Neerlands Interest vrededer Kerke en Wegming van alle obkomende misverstanden. uctorem habet *Guielmum* SALDENUM, praenem verbi Divini, apud Delfos in Batavia; od & ipse auctor agnoscit, in fine *Epistolæ* quam strema editioni scholæ suæ puerili s. Kinderhool annectere voluit, *de conventibus particuribus piorum extra ecclesiam.* Et mihi in Belgio genti aliunde id quoque innotuit ex relatiobus aliorum. Prodiit liber Enchusæ 1664. Illæ teræ J. U. D. notant Interpretem Verbi Divi. *Symbola* est *Mastrichtiana*, quæ & eidem sub omine *Desideri Pacii* detecto, addit, eundem ultis aliis scriptis Orbi litterato notum esse.

(1837) MULOT, *le Docteur*: *Matthieu* de OURGUES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez 578.

(1838) MUNSCROD, *Raphaël* SULPICIS à: *Guillaume* JOCKER, douteux: *Justus* CKHARDUS, douteux. *Baillet* liste des Auurs deguisez p. 578.

(1839) MUNSTERUS, *Hypobolimæus*: *Gaar* SCIOPPIUS passive. *Baillet* liste des Auurs degvisez p. 578.

(1840) *Antonii* MUSÆ, de *Betonica* ad Maram Agrippam Basil. 1528. in fol. Libellus pro parte Herbarii APULEJANI habetur *Barthio* Adversar. lib. 37. cap. 23. (a) & lib. 38. cap. 1. *Hummelsbergius* tamen ut ab *Antonio* MUSA Augusti Cæsaris Medico scriptum commentario illustratum dedit. Eundem agnoscit *Quensted.* de Patriis virorum Illustrium sub lit. (b) p. 336. & cum eo *Freberus* in Theatro Vir. Erud. Clar. pag. 1225. a. Præter eum huic Musæ tribuitur *instructio ad Mecœnatem, de bona valetudine* conservanda, excusa Norimberg. 1538. Quam tamen cum aliis aliquot, quæ sub hujus Antonii Musæ Romani nomine venditantur deberi recentiori Auctori, & probabiliter ANTONIO MUSÆ BRASSAVOLO, Medico, evincit Quensted. loc. cit. Cui adde *Fabric.* Bibliothec. Latin. p. 140. (c)

(a) Barthius Adversar. libr. 37. cap. 23.

De herbis *Commentariam secundum capita factum habemus, scriptoris fortè* Appulei, Celsi, *quem præceptorem vocat, qui* Scribonius *vulgo audit comp. CLXXI. Vide cap. seq. sed minime Madaurensis illius nisi tamen & in nomine cœcutierunt veteres librarii, quod perquam facile creditu. Ex eo quid Philologiæ studiosi possint addiscere notare in hanc paginam placet. Ethnicum quidem fuisse superstitiosæ curationes evidenter demonstrant, & alia sunt argumenta; ut cum Prophetas Ægyptios vocat, cum sacrum auctorem vocat Homerum cap. LXIV. & alia, quæ sciens omitto. Illud antequam opusculum aggrediamur, monere non abs re sit qui Antonii Musæ* de Betonica *libellus inscribitur, eum esse* caput primum hujus Commentarii, *Quod qui ex ordine tractandi, genio scriptionis, verborum usu, & cæteris singulis paginis obviis argumentis non videt, is sane herbas oculares quæsitum eat.*

(b) Quensted. de Patriis Virorum Illustrium p. 336.

Antonius Musa Brassavolus *Medicus nominatissimus, scriptis plurimis clarus, quæ recenset* Paschalis Gallus *in Bibl. Med: Nota hic obiter, fuisse adhuc alium* Antonium Musam, *Medicum, hoc longe antiquiorem, qui ob curatum* Augustum *Cæsarem aureæ statua à populo Romano in foro honoratus est. De eo sic loquitur* Johannes Glandorpius *Onomast. Rom. pag. 98.* Antonii Musæ Scriptorum nihil hodie super est, præter exiguum de herba *Betonica* libellum, „ quæ enim sub ejus nomine circumferuntur, „ scriptoris sunt longe recentioris, & neoterici, „ quam ætas Patrum nostrorum Ferrariensium in, „ Italia Medicum clarissimum novit. „

(c) Fabricii Biblioth. Latina. pag. 140.

Humelbergius non dubitat libellum hunc à Musa Imp. Augusti medico scriptum esse. Sed Barthius *lib. 38. Cap. I. habet pro parte herbarii Apulejani. Extat sub ejusdem Musæ nomine libellus de tuenda valetudine ad Mecænatem Norimb. 1538. qui apud Marcellum Empiricum absurde Hippocrati inscribitur. Meminit hujus Musæ Horatius, Svetonius, Dio, Plinius, Galenus, &c. Artorius, non Antonius dicitur à Tertulliano cap. 46. de anima, Lactantio lib. 2. c. 7. &c.*

(1841) MUSÆI nomine quod extat *Poëmation*

mation Græcum *de amore Herus & Leandri* excuſum Colon. 1526. & Pariſ. 1538. ſuppoſitium cenſet *Caſaubon.* ad *Laert.* 8. b. 9. indicante *Symbola Normanniana*, *Scaliger* autem Auctorem ejus ante Homerum vixiſſe autumat, quod tamen diſplicet *Colomeſio*, qui carmen illud MUSÆO GRAMMATICO Seculi V. reſtituit diſſert. de Scriptis aliquot dubiis n. VII.

(1842) MUSÆUS, LINUS, ORPHEUS: MONATHEUIL, PITHOU, LOYSEL. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 578.

MUSAGETES v. *Voluptius.*

(1842 *a*) Claudii MUSAMBERTI *Commentarios in Martialem*, *adverſus Laurentium Ramireſium de Prado, à Theodoro* MARCILIO profectos diſcimus ex *Valer. Andreæ* p. 829. Prodiere vero ſub titulo: *Commentariorum in Laur. Rameſii Hypomnemata, ad Valer. Martialem* Pariſ. 1607. in 8. De hoc *Ramirezio*, puero Hiſpano, ejusque Commentario in Martialem, operæ pretium eſt legere *Joh. Scaligerum* Epiſtola 466. libri 4. p. m. 861. ubi ſane longe melius judicat de laboribus illius, quam de Marcilianis pag. 198. & alibi *Fr. Sweert.* p. 700. & infra nomen *Ramireſii.*

De utroque & *Muſamberti* & *Ramirezii* in *Martialem* Commentario agit Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hiſpan. Tom. II. p. 7. 8. (a)

(a) Antonius Biblioth. Hiſpan. Tom. II. p. 7. 8.

Edidit Adoleſcens — — — Hypomnemata in C. Valerium Martialem; *ſcilicet in Spectacula, & quatuor priores Epigrammatum libros. Pariſiis 1607. iterumque ibidem cum aliorum ad eundem Poetam commentariis. De quibus* Joſephus Scaliger, *ac de eorum auctore, ad Petrum Scriverum illuſtrando Martiali intentum ſic olim cenſuit, ut & egregiam indolem & præclarum ingenium non indigna exiſtimaverit doctiſſimi nomine, quod in Gallia fuerit aſſecutus. Niſi quod ei imponit, ut auctorem Hypomnematum magis modeſte, quam ille alios, moneat de inſultibus quibusdam juvenilibus. Et reprehendit quidem ſæpius, quæ ſibi diſplicerent in hoc opere* Scriverus; *juſtoque libello ſub* Claudii Muſambertii *Ludimagiſter Pariſienſis, & qui eo prior hunc volverat lapidem*, Theodorus Marſilius, *commentario ſcilicet formato in ejus Hypomnemata Pariſiis edito anno M DC VII. De quo tamen* Marſilio *legi dignus eſt idem* Scaliger *qui ad* Scriverium *item ſcribens arrogantiſſimum eum & imperitiſſimum Commentatorem vocavit. Cui tamen Laurentius nil repoſuit adverſarium dedignatus. Memini legiſſe me in patria fere puerum D.* Petri de Abaunza *civis mei, cauſarum in Hiſpalenſi curia defenſoris* Martialem illuſtratum, *qui* Ramirezium *propugnabat, valide* Muſambertio *congreſſus.*

(1842. *β*) XXXII. *L' Innocenza trionfante* compoſta dal Sig. ORTIBEI MUSCETTOLA Cavalliere Napolitano. In Macerata appreſſo Carlo Zanobi M DC LXXVII. in 12.

La Vita de S. Tyberio Martire deſcritta dal medeſimo. Iui come ſopra.

Queſti è il P. TIBERIO MUSCETTOLA. F. di D. *Franceſco Muſcettola* Duca di Spezano, e Fratello del famoſiſſimo D. *Antonio.* Egli per iſchiuare i lacci orditi dal nemico del genere humano, e teſi nel Secolo, fece riſolutione di metterſi in ſicuro entrando nella Religioſiſſima Congregatione dell Oratorio fondata da S. *Filippo Neri*, nella quale per dar a diuedere, che non hà ſepellito il talento concedutole dal Creatore, ha dati fuori gli accenati Opuſcoli, ne quali per modeſtia, e per humilta ha voluto, ſotto anagramma coprire il ſuo nme.

Verba ſunt *Villani* Viziera Alzata Penteco ſtes num. XXXII. pag. 26. quibus, neſcio quam modeſtiam affectata laude proſequitur in ſola prænominis anagrammatica compoſitione quærenda.

(1843) P. MUSCULUS vel potius *Juſtinus* GOBLERUS, qui auctor eorum notorius eſt. V. *Tabor* ſpecim. Vindiciar. Carolinar. V. pag. 67.

(1844) MUSSIPONTANORUM Scholaſticorum nomine, *Cantus Muſarum, ad Henricum, Sereniſſ. Lotharingæ Ducem*, edidit Muſſiponti 1615. in 8. *Paulus* DUIZIUS, Jeſuita Belga, teſte *Alegambe* pag. 362. adde *Valer. Andr.* pag. 714. hoc tamen non exprimentem. *Fr. Sweertius* hic iterum mutus eſt.

Confirmat autem hæc *Sotwel* in Bibliotheca Scriptor. Societ. Jeſu pag. 647. *Wittenius* etiam in diario ſuo Biographico ad diem 14 April. 1644. Cantus hos Paulo *Duezio* adſcribit nulla Muſſipontanorum facta mentione.

(1845) *Albertinus* MUSSUS, cognomento MUSATUS. Ei *Tomaſini* Commentarius de Gymnaſio Patavino lib. I. pag. 169. adſcribit *Tragœdiam de Impiiſſima Tyranni de & atrociſſima Immanitate, & crudeli exitu Acciolini*, & Albrici, *Fratrum* Sed tamen idem alio loco illam ex ROLANDINI GRAMMATICI Calamo prodiiſſe ſuſpicatur pag. 11. in alio ſcripto cuius mihi fragmentum aliquando D. Thurmannus commendabat in 4 pagina 12.

(1845 *aa*) Pompei MUTI nomine, *In diem 8 Pentecoſtes habitam Orationem in ſacello Pontificio*, Romæ 1612. excuſam in 4. à *Paulo* BOMBINO, refert *Allat.* p. 209. idem confirmat *Aleg.* p. 362.

Et cum eo *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 646.

(1845. *a*) *Savinii* MUTI *Dialogus contra Epiſtolas* Joa. Baptiſtæ Riccioli & Joa. Dominic Caſſini, pro Prodromo Aſtronomiæ reſtituta Romæ 1664. fol. eſt *Franciſci* LEVERÆ, cuju *Prodromus Aſtronomiæ reſtitutæ* eodem Loco & for ma anno 1663. prodierat. Tum & Dialogi p. 6 ita de *Levera* loquitur *Savinius* ut facilè prodat ſe metipſe. Hæc *Symbola Normanniana.* vide infra Pet. *Palatius.*

(1846

(1846.) *Pier* MARIA MUTOLI. Sub [h]oc nomine prodiit Italicè *lettera del Movimento* [d]*ella Cometa*, *apparsa il mese di Decembre 1664. tribui*[t]*ur* autem illa *Alfonso* BORELLI à *Gregorio Leti* Ita[l]ia regnante Part. III. p. 244.

(1847.) *Johannis* MYLII Antwort auff [E]rasmi Treueliche Missiv. Est D. *Matthiæ* HOES, [u]t ex Christoph. *Massonii* Præfat. *Anatomiæ Univer*[sa]*lis* p. 6. observat *Symbola Normanniana. Mastrich*[ti]*ana* hunc locum allegat ita : Im Eingang des [er]sten Theils p. 11.

(1848.) *Erasmus* MYLIUS. Jacques [G]RETSER. *Bailleti* liste des Aut. Degvis. pag. 578.

(1849.) *Nicolai* MYLONII *Responsiones ad vi*[cujus]*cujusdam pii Septentrionalis interrogationes qui de Sa*[lu]*tis æternæ comparandæ ratione, ac de vera Ecclesia cu*[pie]*bat institui.* Ingolstad. 1582 in 12mo citatæ [a] *Frisio*, Biblioth. Gesner. p. 629. *Antonio* POS[S]EVINO tribuuntur à Clarissimo *Dno Normanno* transmissis *Symbolis*. Consentit *Bailletus* in [C]atalogo des Auteurs Degvisez pagina 578. [Ni]*hil* tamen de *Mylonio* altum silet nisi forte Scri[pt]um hoc illud sit, quod allegat sub titulo: *Re*[spo]*nsiones Regi Septentrionali qui in fide Catholica voluit* [inst]*rui* Ingolst. 1582. sub Possevini nomine p. 81.

(1850.) MYON, *Eutychius Wolffgangus* MUSCULUS. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 578.

MYON v. *Frigidus.*

(1851.) *Herander* MYRSÆ Bibel Gebeht-Büchlein, oder ut habet plenus titulus, Biblischer Auszug aller Gebehte / Bitte / Vorbitte / Dancksagung / grosse Wündsche und Seegen / deren sich die heiligen GOttes und Freunde J. C. selbst gebrauchet / nach Anleitung des Catechismi zusammen getragen von Herander Myrsæ 12 Gothæ 1659. per anagr. M. Andreas Reyher. (filius Sam. Reyher)

(1852.) MYRSILUS, vel MYRTILUS Lesbius, est ANNIUS *Viterbiensis Rhod.* n. 18. Consule *Vossium* de Historicis Græcis lib. III. p. 391. & Martinum *Hanckium* de Scriptoribus Byzantinis Part. II. cap. II. p. 300 qui uterque librum qui sub Myrsili nomine *de Origine Italorum & Tyrrhenorum* prodiit, pro Annii Viterbiensis prole agnoscunt.

NB. *Quis nunc hiatus numerorum sequitur, omissum ne minimum quidem autorem arguit, sed circuli minus turbandi causa ita res remansit immutata.*

* * *

N.

(1880.)

LOotri NACATTEL Compilatore & Conversore edita Venetiis 1645. in 4to italice : *Raccolta Medica, & Astrologica* divisa in due Discorsi &c. Verus Auctor est *Troilo* LANCETTA Medi[cus] Venetus, uti indicat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXIII. p. 74. (a)

(a) Villani Visiera Alzata Hecatost. p. 74.

[L]XXIII. *LOOTRI NACATTEL. Questo nome in un Cannone da LXXX. accompagnato da palla al giusto peso farebbe gran breccia in una Muraglia. Io per me mi sarei ingegnato di cauarne ANELLO TRIACARO, che non farebbe sospettare d'essere suppositito. Hora anco i Filosofi Medici si mascherano.*

Raccolta Medica, & Astrologica *diuisa in due discorsi l'uno per* Hippocrate *contro* Galeno *dell' abuso commune di cavar sangue colsalasso nelle Febri; L'altro per* Hippocrate *&* Aristotele *contro gli* Astrologhi Giudiciarii, *così in generale, come per uso di Medicina. A piedi dell' uno è l' altro Discorso si trouano annesse varie opportune considerationi delle medesime attinenze; Lootri Nacatel Compilatore, & Conuersore. In Venetia appresso gli Guerigli M. M. DC. XLV. 4.* [A]*utore di questa raccolta fù* Troilo *Lancetta* Benacense *Dottor Medico in Venetia.*

(1880. *a*) NADABI Agmonii Persona [Fran]*cisci* JUNII nomen occultavit hactenus, siquidem *Colomesio* in Clave Epistolarum Casauboni, ad Ep. 382. pag. 461. hoc asserenti fides est adhibenda. Extat autem sub eo nomine *Joannis Curopalatis Historia* Gr. & L. *cum notis*, vide Vitam ipsius apud *Melch. Adami* in vitis Theologorum exterorum pag. 202. *Draudius* Biblioth. Class. Histor. p. 1117. non videtur librum hunc novisse. Ex *Scaligerianis* pag. 88. adscribenda sequentia: *Curopalates n'est pas le nom propre de* Georgius Cornelius, *ut putabat* Junius, *mais c'est le nom d'office qui signifie Maistre du Palais, vostre oncle devant que mourir le dit fort bien, qui scripsit in* Curopalatem, *bene* Junium *reprehendit.* Item pag. 321. hunc in modum differit : Serarius *Jesuita doctissimus, ut* & Andr. Schottus, *qui* Mureti *omnia opera edidit & in* Codinum *scripsit, & in* Curopalatem, *ubi* Junium *absque conviciis sæpius erroris accusat. Valerius Andreæ* tamen in Bibliotheca sua Belgica, inter Andreæ Schotti scripta hoc non enumerat.

Pro *Andrea Schotto*, *Jacobum* GRETSERUM substituit *Junii* Gener Gerardus Joannes *Vossius* de Poetis Græcis sub III. p. 368. de socero rem non dissimulans. Adde lib. II. de Vitiis sermonis & Variis Glossematis p. 173. 174. *Lambecium* Commentar. de Biblioth. Cæsarea Append. lib. VI. p. 268. & *Colomesii* Melanges Historiques pag. 52.

(1881.) *Paulus* NÆOCELIUS *Anagramma* est *Lucæ* OPALENII, qui sub illo veri sui nominis involucro edidit de officiis libros tres Amstelod. 1668. docente Bebelio in Epistola Dedicatoria libri de Principiis officii Christiani pag. 4. Addit *Symbola Mastrichtiana*: postea Andr. Maxim.

Fredro eosdem edidit sub vero nomine Amstelodami ex Bibliopolio Forstneriano: vid ejus Præfat.

(1882.) L' Academico NASCOSTO, sub cujus nomine extant *Tragœdiæ Italicæ V.* nempe 1. *Olaus*, 2. *Eduinus*, 3. *Sidrach & Abednego* 4. *David.* 5. *Præcipitium falsorum Numinum in verbi incarnatione.* Romæ apud Guilielmum Facciottum 1628 in 12. est TANCREDUS COTTHO vel COTTONUS, Jesuita Senensis, docentibus *Alegambe* pag. 429. & *Leone Allatio* in Apibus Urban. pag. 237.

Adde *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societ. JEsu p. 753.

(1883.) *Petrus* NASTURTIUS, qui *de Judiciis Sarcmasianis* scripsit libellum, cujus verum nomen *Cinelli* nella Bibliothec. Volante Scanzia I. ignorare se fatetur p. 70. Is *Deckherro* de Scriptis Adespotis est *Johannes Ludovicus* PRASCHIUS p. 258. 259. Eum sequitur etiam *Bailletus*, in indiculo des Auteurs Degvisez p. 578. ipsi tamen *Galliotto*, Sarcmasii Continuatori, ipse BOECLERUS creditur sub finem. vide infra *Sarcmasius.*

(1884) NATALIS v. *Hervæus.*

(1885.) NATALIS, *Marcus: Abraham* REMY, douteux *Jean* SIRMOND, douteux, &c. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 578.

(1886.) NATHANAEL: *Daniel* TOSSANUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 578.

(1887) NAZIANZENUS v. *Gregorius.*

(1888) NATHANAEL v. *Matthania.*

(1889.) *Thephili* NEANDRI Veromundani Scrutinium novissimi Seculi *Joh. Sophronium* KOZAK virum tot Medicis & Chymicis scriptis celebrem scripsisse constat, & ipse publice fassus est quem cum senem capularem Bremæ Ao. 1683. mense Decembri aliquoties inviserem, Arcam mihi meris manuscriptis suis libris, portentosa maxime illius in Theologia dogmata, inprimis de resurrectione, continentem monstravit, qui æternis, ut spero, tenebris obruti delitescent. Eum plura ἀνωνύμως & ψευδωνύμως edidisse existimo, quæ Exc. Dn. Gerhard von *Mastricht* forte suppeditare poterit. Bremæ enim Kozak vixit & obiit. *Symbola* est *Diecmanniana.* Illa *Mastrichtiana* paulo post transmissa hic vide:

Neander Theophilus Veromundanus. Edidit personatus *Scrutinium futuri seculi*, in quo Verissimis S. Scripturæ testimoniis hic necessaria futuri seculi cognitio, ab hoc tempore æterna possessio, cum suis circumstantiis depingitur, Passiopoli apud hæredes Adami Agricolæ, ad insignia patientiæ anno Domini 1655. Auctor est Joh. *Sophronius Zozack* nobilis sed & refugus Bohemus, postea Medicus Bremæ, ubi & mortuus: ibi & credo tractatus ille est impressus. E adscripsit *Kipping* in responso novo seu nænia apologetica contra Kozachum sub nomine *Hariowichi* impressa Bremæ 1667. §. 42. pag. D. 2. Scrutinium istud Kozackii multa nova multa paradoxa continet: inscripsit illud viro illustri Baroni *Scheringio Rosenhane.* Contenta libri ipse Auctor hisce versibus post titulum tractatui præmisit. Ad Lectorem.

Inferni cœlique locos aut tempora nescis?
Hæc hæ pagellæ, lector Amice docent.
Quod sit figmentum Lembus, quod tempora post hæc
Nulla, sacro textu hæc folia teste docent.
Hic est Sanctorumque fides, hic linea rerum ultima, defectus postea nullus erit.
Ac caro peccati nunquam defuncta resurget,
Sed stabit corum judice vivus homo.
Non homo, sola caro moritur; sepultaque fœtet,
Non hominis, vermis esca futura nova.
Non funus, sed ego vivus post funera surgam
Peccatum moritur, non ego dum morior.

Senatus & Ministerium Bremense dissemin[a]tum hoc scriptum cum fastdio improb[a]runt.

(1890.) Academici NEGLECTI n[o]mine, *Antisatyra Tiberina ad Satyram anonymam: D[ii] vestram fidem*, (de qua vid. *Rhod.* num. 37. 38) prodiit Francof. 1630. in 8. quam *Bartholom[æi]* TORTOLETTI, Veronensis Theolog. Doct[o]ris esse, docet *Leo Allatius* Apum Urban. p. 59.

Confirmat hæc la *Visiera Alzata* Hecatost. num. XIX. p. 36. les *Satyres Personnelles* Tom. I p. 364. (a) incerti tamen Auctoris esse arbitrat[ur] *Cinelli* Nella Bibliotheca Volante Scanzia [I] pag. 80.

(a) Des Satyres Personnelles To[m.] II. pag. 364.

CCXX. *Anti-Satyre. L' Anti-Satyre a servi d[e] titre à un Ouvrage Latin qu' un Italien nommé* Barthel[e]mi Tortoletto *fit imprimer à Francford en 1630. Cet A[u]teur n' estoit pas satisfait d'une Satyre Latine que Nic[olas] Villani de Pistoie avoit composée contre les desordres d[e] son temps. Comme le Villani n' avoit pas mis son nom à sa Piece, le Tortoletti voulut l' imiter dans son An[ti-] Satyre. Mais pour ne se pas rendre entierement anon[y]me, il prit la qualité d'* Academicus Neglectus R[o]manus, *& donna à son Ouvrage le titre d'* *Ad Satyr[am] Dii vestram fidem Anti-Satyra Tiberina.*

(1891.) *Johannis* NEBELTHAVII pr[æ]fatio in librum *Antonii Arimachæensis de Sacra Cœ[na]* esse *Christophori* PEZELII creditur, ut ex *Schluss[el]burgio* memorat *Draudius* Bibliothecæ Classic[æ] p. 117. Locum suppeditat Excellmus Syndic[us] von Mastricht, hisce: Joh. NEBELTHAVIU[S] PEZELIUS esse à multis creditur, qui sub nebu[la] fictitii nominis latitans, præfatione librum *Antonii Arimachæensis*, de Cœna Domini, itide[m] *fictitii*, lectoribus commendavit, *Slusselburg.* Theo[...]

Theol. Calvinist. & ex eo Draudius in Biblioth. pag. 117. fin. Isagoge Doctrinæ de Unione hypostatica prodiit Neustadii 1586. 4.
Sub hoc nomine.

Item Isagoge Veræ Doctrinæ de invocta. Dei & filii JEsu Christi contra Hunnium Neust. 1686. 4.

(1892.) *Antonii* NEBRISSENSIS Ars *Grammatica*, est opus *Joannis Ludovici* de la CERDÆ Toletani, judicante Nicolao *Antonio* Bibl. Hispanicæ p. 552. (a) Adde Catalogum des Auteurs deguisez p. 579. *Bailleti*.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hispanicæ p. 552.
Ludovici Cerdæ *est opus*, *Grammatica Ars* Antonii Nebrissensis, *quæ Hispanis fere omnibus vulgaris est: nempe ex* Nebrissensis Introductionibus Grammaticis *compendium a Cerda in usum pueritiæ elaboratum. De quo in Nebrissensi jam diximus.*
Joannem Ludovicum promeritis ornat laudibus Gaspar Barthius Animadversionibus ad Guilielmi Brittonis Philippidos lib. VII. vers. 731. & lib. XI versu 36.

NECKAM v. *Alexander*.

NECTARIUS v. *Butyrolambius*.

(1893.) *Eserf* NEGRUI. Inverso nomine est *Jurgen* FRESE, Civis Hamburgensis, aliquot opusculis nostratibus notus, qui sub persona hac edidit
(I) Die Europæische Friedens-Posaune Hamburgi 1672. 12mo.
(II) Der Atheisten Brille. Ibid. 1673. 12mo: & liber hic posterior constat paginis 73. præfixa prolixa præfatione, quæ fere dimidiam libri partem æquat, insertis passim canticis quibusdam Aliorum Auctorum sacris, quod nec diffitetur, quem una cum priori suum agnoscit *Jurgen Frese* p. 43. alio scripto cui titulus: treuhertzige Warnung für die neue Sect, so noch keinen gewissen Nahmen aber mit diesem 1689sten neuen Jahrs Tages-Licht kommen 1689 in 12mo simplicitatem auctoris magis etiam ac priora arguente mis modis. Egimus autem etiam *in anonymis* de scriptis ejus speciatim de illo cui titulus: Christliche einfältige Anweisung über die heiligen zehen Gebote GOttes &c. unde ingenium viri facile agnoscitur.

(1894.) NEHEMIÆ nomine qui extat in Sacro Codice libellus, vel ex deperdito Annalium sive Chronologiæ Regum Israëliticorum libro descriptum, vel à SADDUCÆIS tempore MACCHABÆORUM suppositum suspicatur Benedictus *Spinosa* Tract. Theolog. Polat. Cap. X. pag. 131. 132. Et Nehemiam non integri libri auctorem esse admittunt etiam *Theologi Batavi* in Judiciis suis super *Simonis* Histor. Critic. in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435. 436. Adde ea quæ supra in *Esdra* observavimus.

(1895.) Pietro NELLI, est *Andrea di* BERGAMO. v. *Rhod.* num. 31. & *Scaven.* num. 2. & *Bailleti* Catalogum p. 579.

(1896.) *M. Aurelii Olympii* NEMESIANI *Eclogæ* IV. CALPURNIO *Siculo*, qui Bucolicon suum Nemesiano inscripserat, ex styli similitudine, aliisque rationibus debentur judicante *Jano* Vlitius Commentar. ad Nemes. Cyneget. 314. 415. 459. Hæc *Symbola Normanniana*.

(1896. a) NEMETHI *Epistola Pauli ad Hebræos explicata* 4to Francof. est *Samuelis* SZATMAR, ut colligo ex catalogo der neuen Bücher, so beym Verleger der Monatlichen Unterredungen zu finden qui eis An. 1695. insertus esto p. 992.

(1897.) NEMO PEREGRINUS docetur esse *Josephus* MOLINGER Cisterciensis Monachus, à Johanne *Burchardo Majo* Orationis Inauguralis suæ Kilonii habitæ de Historia universali hujus seculi scribenda p. 39. qui dedit eleganti compendio res ab initio hujus seculi usque ad Pacificationem Monasteriensem toto terrarum orbe gestas.

(1898.) *Lychardi* NEOCOMENSIS *Vindiciæ Versionis Biblicæ Latinæ* Tigurinorum *adversus* Gretserum, sunt *Johannis Jacobi* HULDRICHI, ut ex *Höttingeri* Bibliothec. pagina 167. disco. Cujus verba sub liter. (a) adjecimus. v. & Lychardus.

(a) Hottingeri Bibliothec. pagina 166. 167.
Tigurinorum Versio *laudata semper fuit, a Pontificiis etiam Scriptoribus plerisq;, tum verbis, tum etiam iteratis in Gallia & Hispania typis. Primus in eam ausus fuit arietare* Lutherus *privata, sed admodum virulenta ad* Froschovverum *Epistola, publicis vero impetere sustinuit Scriptis* Genebrardus, & *Joh.* Schlüsselburgius, *à nobis alibi fraudis convictus, sed breviter: operose & ex professo hoc seculo Gretserus cristas erexit, quod ægerrime ferret, Editionem Reformatorum Theologorum ab Hispano Theologo* Ferdinando de Escalantes *adeo luculenter commendari. Sed masculè convitia Jesuitica profligavit*, Johannes Jacobus Huldricus, *suis pro Translatione Tigurinorum latina vindiciis: Quod* Draudius, *eandem operam suis vindiciis præstitisse* Lychardum Neocomensem *indicat, de eodem authore κατ' ἀναγραμματισμὸν intelligendum est. Scripsit etiam* Gretserus *causæ suæ admonitionis ad exteros defensionem. Cui Huldricus responsum parasse jam videtur, quod tamen, aliis intervenientibus occupationibus, suspensum fuit. Responsi ἀντίτυπωσιν, ex autographo, Bibliothecæ Tigurinæ pag. 138. & seqq. adjecimus.*

(1899.) *Admonitio Christiana de Libro* CONCORDIÆ *scripta à Theologis, & ministris Ecclesiarum, Joh. Casimiri Comitis* PALATINI *ad Rhenum* NEOSTADII 1581. in 4. & 1593. est *Zach.* URSINI Draudio p. 142. Bibl. Classicæ edit.

post & Sclusselburgio, atque *Hoornbek.* in Summa Controv. nostræ edit. Colberg. 1676. p. 660. alias 535. Citatur communiter ADMONITIO NEUSTADIANA. De autore ejus confirmant Melchior *Adamus* in Vit. p. 537. (a) *König* Biblioth. pag. 858. col. 6. *Mayer.* in Epistol. Dissert. de Anon. Vide quæ diximus de *Catechismo Palatino* supra.

(a) Melchior Adam. in Vit. pag. 537. Præterea *multos utiles Tractatus & libros intra biennium illud: inprimis Admonitionem Neostadianam anno octegesimo primo nomine communi conscripsit.*

(1900.) *Studiosorum Theologiæ* NEOSTADIANORUM *Defensio Admonitionis Neustadianæ de formula Concordiæ adversus Erfurtensis Apologiæ Sophismata* Neostadii Palatinorum in 4. 1586. edita est *Marci* BEUMLERI *Tigurini*: teste *Hoornbeck* Sum. Contov. l. 9. 535. Sine dubio illius, quem de Sacramentali conjunctione, & vera communione corporis Sanguinisque Christi contra refutationem Consensus Orthodoxi scripsisse *König.* Biblioth. pag. 108. col. b. testatur. De Admonitione Neostadiana etiam Belgice versa v. eundem *Hoornbeck* pag. 731. editionis alterius Colbergæ 1676. excusæ.

(1901.) NEOTERICUS Franolpinus, est *Jacob* le MOINE v. supra.

Corn. NEPOS v. *Dares.*

- - - *Æmilius Probus.*

(1902.) *Josephus* NERI sive DE NIGRIS. Sub fictitio hoc nomine prodiit Florentiæ 1658. in 12mo *Versio Italica Responsionis ad Postulata Magni Prælati de Hierarchia Ecclesiastica, quam* Jesuita Gallus Stephanus Binetus sub personato Francisci FONTANI nomine scripsit, de quo suo loco egimus. Versionem autem illam Italicam Jesuitæ *Josepho* FOTIO Italo adscribit *Sotwel* in Biblioth. sua Scriptorum Societ. JEsu pag. 522. & 748. ut jam antea in *Fontano* indicavimus, nulla tamen personati Neri mentione injecta v. n. 1077.

(1903.) Nathanaelis NESEKII nomine vulgatæ *Homiliæ duæ, de negotio Sacramentario.* Theopoli 1575. in 8. *Theodori* BEZÆ quod sint, docet ex *Conr. Schlüsselburgii* Theologia Calvinistica *Draudius* Bibl. Class. Theol. pag 117.

Adde *Colomesii* Melanges Historiques p. 52. & *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 579. Addit hic *Diecmannus*: Imo ipse fassus est *Beza* ap. Chavass. de Not. veræ Relig. lib. 4. p. 851. eidemque attribuit D. Dan. *Hofmann.* Explic. loc. Joh. 1, 17. Ao. 1587. ed. lit. D. 1. b.

(1904.) Guilielmi NEUBRIGENSIS Angli Canonici ad Regulam S. Augustini *de rebus Anglicis sui temporis libri* V. nunc primum auctiores XI. Capitulis hactenus desideratis, & notis Joan. *Piccardi* Bellovaci æque Canonici ad S. Victorem Parisiensem. Parisiis apud Carolum Sevestre & Davidem Gillium via Jacobæa e regione Mathurinorum & Joan. Petitpas, via D. Joannis Lateranensis in Collegio Cameracensi M. DC. X in 8vo p. 785. præfixam habet J. Piccardi præfationem ut & vitam auctoris ab eodem descriptam Is cognomine quod vocetur Neuburgensis d serte Jo. Piccardus in ejus βιογραφίᾳ docet hisc verbis: *Guilielmus ut pueritiam iniit & laudabili parentum cura Neuburgense cœnobium: quo ex eodem fonte simul hauriret saluberrimas sanctimoniæ & eruditionis aqua. Hinc ei postea cognomentum* NEUBURGENSIS, non *Neubrigensis*, ut hactenus falso prætulere libri excusi: quod tamen placuit relinquere ne mutata facies alterum hominem suaderet.

(1905.) *Ulrici de* NEUFELD *Judicium de Judicio* Valeriani Magni, *super Catholicorum & Acatholicorum credendi Regula* Amstelod. 1644. 8v est *Johannis Amosi* COMENII, quod *Index Bibliothecæ Oxenstiernæ* prodit. Non igitur dubito Eiden asserere

(II) *Judicium Ulrici* NEUFELDII, de Fide Catholicæ Regula ad Valerianum M. eadem in urbe, anno sequenti 1645. in 8vo editum. Hæ *Symbola Normanniana.*

(1905. α) NEUHUSIANI Scholastici i Vangionibus. Ediderunt *Chronologiam Jubi Evangelici* oppositam Jubilo jubilorum Jesuitic Moguntino. Prodiit Heidelbergæ Typis Joh Lancelotti Academ. typographi 1618. in 4. *Auctor* hujus *David* PAREUS qui misit id Christophoro Chytreo Amico suo, ut testatur meum *exemplar manu Paræi subscriptum habens.* D. M Christophoro Chytræo Amico Pareus.

Scriptum contra Jesuitam Adamum Conzen. vid. scriptum ipsum, ubi & causa Scriptioni *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(1906) NICANDER, *Ambrosius: Ambr.* d VICTORIA. *Baillet* liste des Auteurs deguise p. 579.

NICANDER v. *ab Hohenegg.*

NICANOR v. *Spilius.*

(1907) LYSIMACHUS *Nicanor.* Sun qui dicunt, hunc esse *Johannem* CORBET, in Hibernia trucidatum. Alii dicunt esse *Henricum* LESLIE, Episcopum de Dovvn & Cono Verba sunt Thomæ *Hyde* in Catalog. Biblioth Bodlej. post N. p. 6. Nullam ulteriorem de Scr ptis eo nomine editis mentionem injiciens. A *Corbetum* magis propendit *Baillet* indiculo Scr ptorum Personatorum p. 579. qui & alium dub um, Auctorem tamen creditum, *Johannem* LESL adjungit; quem ipsum tamen sub larva *Nicanor Lysimachi* latere conjicit *Colomesius*, Melang. Histo riq. p. 52. *Symbola Cavei* Islingthoniana sic habe *The Epistle congratulatory of* LYSIMACHUS N CANOR *of the Society of Jesus to the Covenate in Scotland.* 1640. 4. Lysimachi Nicanoris S. J. a Scotos Fœderatos Epistola congratulatoria. D autore non eadem conjectura, aliis Doct. Lisla un

um', aliis Maxvvellum, vel Michellum, Scotos aliis Joannem Bramhallum Episcopum in Hibernia Derriensem, designantibus. Verus interim Auctor erat CORBETTUS quidam Anglus (prænomen ejus oblitus sum) qui non diu post in Hibernica laniena à Pontificiis occisus est.

(1908) NICENUM *Symbolum*, EUSEBIO PAMPHILI adscriptum à *Gesnero* Biblioth. Univers. fol. 231. (a) OSIO Episcopo Cordubensi asseritur a Matth. *Petit Didier*: vide le *Journal des sçavans* 1693. pag. 53. (b) De illius supplemento per GREGORIUM PONTICUM Basilii M. fratrem v. (c) *Cave* Histor. Litterar. Script. Ecclesia. pag. 137. b.

(a) Gesnerus Biblioth. Univers. fol. 231.

Eusebius Pamphili, *cum Arianus esset, ad primum concilium Patrum apud Niceam habitum accedens errorem deposuit, patrumque jussu symbolum (quod* Nicenum *dicitur) composuit, & illis obtulit legendum & confirmandum. In quo errores Arianorum fortiter contrivit.*

(b) Journal des Sçavans, 1693. 26. Januarii. pag. 53.

Que s'il s'accorde avec M. Dupin *pour ôter à saint Athanase le Simbole qui porte son nom, il ne s'accorde pas avec lui pour ôter à* Osius *le Simbole qui porte le nom du* Concile de Nicée. *Il ne doute point que celebre Evêque de Cordouë n'en ait esté le veritable auteur, parce qu'il en a trouvé un temoignage formel dans l'Epitre de saint Athanase aux Solitaires.*

(c) Cave Histor Litterar. Script. Eccles. pag. 137. b.

Anno CCCLXXXI. cum ad Synodum Constantinopolitanam iret, libros à se contra Eunomium scriptos secum retulit; quos audientibus Gregorio Nazianzeno & Hieronymo *recitavit. Concilii istius magna pars fuit; adeo ut non tantum à Patribus eligeretur, qui* Meletium Antiochenum, *sedente Synodo defunctum, funebri oratione laudaret; verum etiam Symboli Synodici compositionem curæ suæ commissam habuit; (teste* Nicephoro *Hist. Eccl. lib. 12. cap. 13.) ut quæ in Symbolo Niceno deerant, ipse suppleret, ac perfectiorem fidei confessionem conderet.*

(1909) NICEPHORI ARCHIEPISCOPI Constantinopolitani *Chronographia brevis ab Adamo ad Michaelis & Theophili ejus filii tempora*, NICEPHORO QUIDAM juniori patriarchæ Constantinopolitano adscribitur apud *Hanckium*, qui tamen ipse Nicephoro Archiepiscopo eam vindicat: de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. XII. pag. 45.

NICETA v. *Georgius.*

NICETÆ v. *Spilii.*

(1010) Jani NICII Erythræi nomine, hodiere plurima scripta, videlicet,

(1) *Pinacotheca Virorum illustrium*, Tomis tribus, quorum 1. & 2. Col. Agripp. 1645. tertius ibidem 1648. editus fingitur in 8. revera omnes apud Batavos impressi,

(2) *Epistolæ ad Tyrrhenum* Vol. 2. Col. 8. 1644.

(3) *Epistola ad diversos.* Col. 8. 1644.

(4) *Dialogorum* Vol. 2.

(5) *Exempla Virtutum & vitiorum.*

(6) *Homiliæ.*

(7) *Supplex Libellus ad Deum & B. Virginem Matrem.*

(8) *Paradoxa Christiana.*

(9) *Senmones de quatuor novissimis.*

(10) *Eudemiæ libri X* 1637. 17.

(11) *Documenta sacra ex Evangeliis.*

(12) *Orationes* XXII. Quæ omnia verum auctorem habent Nobilem Romanum, Aulicum Cardinalis Perretti, nomine *Vittorio de* ROSSIS, uti effigies illius operum aliquibus præfixa, & *Lorenzo Grassi*, in Italicè edito libro, Elogi degl' huomini Letterati inscripto, part. 1. pag. 386. vitam illius enarrans testatur: addens ipsum ad eam nominis occultationem exemplum cepisse ab *Actio*, vel ut Itali scribunt, *Azio Sinzero* sive *Jacobo Sannazario* de quo *supra.*

JULIUM VICTOREM ROSSUM nominat *Olearius* Abaci Patrolog. pag. 410. & *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1683. pag. 237. *Hyde* in Biblio. Bodlej. pag. 232. J. NIC. RUSSI scribit, *Colomesius* autem JOHANNEM VICTORIUM ROSSUM Bibliotheque Choisie pag. 92. itemque *Symbola Rauschiana*, quæ ipsius *Rossii* testimonium ex Epistol. Volum. II. lib. 8. epist. 6. ad Scioppium affert: se loco JOANNIS VICTORII ROSSII, Eudemiæ suæ JANI NICII ERYTHRÆI nomen inscripsisse. JOHANNEM VICENTIUM DE RUBEIS vocat Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispanica. Utrumque & *Rossii & Rubei* nomen habet *Morhofius* Polyhist. liter. Libr. I. C. XIX. p. 229. (a) Scriptoris encomium ibidem faciens. Adde *Bosii* Dissertat. de Prudentia Civili comparanda §. LXXXI. pag. 36. & *Bibliothecam Politicam Contractam* §. 82, *Hottinger.* Thesaur. Philosoph. in *margine* à *Normanno* citatus p. 514. *Wittenius* in indice diarii sui Biographici ad anno 1647. eum refert. At in opere ipso ibidem nihil comparet. Ceterum quæ recusa sunt Colon. 1676. in 8vo. *Jani Nicii Erythræi* Exempla Virtutum & Vitiorum numero CLXXVII. quorum contenta peculiari indice in fine exprimuntur, continent in universum paginas 352. *Pinacotheca* autem (I) Imaginum illustrium virorum num. CLX. in Editione Coloniensi 1645. in 8vo. paginas 300. Altera Imaginum LXX. paginas habet 233. Tertia Imaginum LXXVI. continet paginas 311. Singulis subjecti Imaginum Indices. Quantæ fuerit simplicitatis docet fabula de Corvo excommunicato, quæ ipsi credita in *Sorberianis* refertur p. 84. (b) Unde non mirum, si de fortunæ suæ iniquitate & omnibus factis suis tam sinistre cadentibus, toties conqueri necesse habuerit. Sane non is poterat cum Satyrico dicere: *Nullum Numen abest si sit prudentia.* Addit hic Diecmanni nota *Giovanni* prænomen. Ita triplici nomine eum insignivit Naudæus in Ju-

gement de tout ce qui a esté imprimé contre le Card. Mazarin. pag. 135. quod & triplici illi nomini ficto *Janus Nicius Erythræus*, optime respondet.

(e) Morhofius Polyhist. Liter. Libr. I. Cap XIX. p. 229.

Jani Nicii Erythræi *fictum nomen est*, *verum*, Johannes Victorius, *sive* Joh. Vicentius de Rubris. *Magnæ dignitatis Vir in aulâ Romanâ Pinacothecas Virorum illustrium scripsit in 8. quæ nomen quidem Coloniæ præferunt; sed in Batavis impressæ sunt Anno 1643. & 1645. Exquisitus Latinæ linguæ nitor in hoc opere est. Multa memorabilia habet circa rationes vivendi & studendi viris eruditis singulares. Multa de eorum controversiis & disputationibus, artibus, technis, libris; quæ omnia illic magna cum utilitate & voluptate legi possunt. Ut enim erat Vir & doctus & prudens, ita multa observat in vitiis doctorum Virorum, quæ non observarunt alii. De illo videtur loqui* Maresius *Ep. 27. lib. 2. Nuper Italus tres libros* de viris illustribus *edidit, ferme omnibus Italis, qui his 50. annis vixerunt. Inter hos vix quinque sunt in literis latinis tolerabiles. Sed maligna hæc censura est: Est enim optimus labor, &, quod potissimum est, characteres ἠθικὰς virorum doctorum Magna cura proponit. Quod si omnes æque fama celebres non sunt, tamen & vulgo ignoratos nosse interest, in quibus plus interdum sapientiæ, quam in aliis, latitat.*

(b) Sorberianorum p. 84.

Janus Nicius Erythræus *raconte d'un Corbeau du Pape, qu'il avoit caché l'Anneau Piscatoris. Le Pape croiant qu'on l'avoit derobé, lacha un excommunication contre le larron. Le Corbeau perdit toutes ses plumes & sechoit. L'Anneau fut retrouvé, l'excommunication ôtée, & l'embonpoint revint au Corbeau, qui se rempluma.*

(1911) NICOCLEON *Matthieu* de MOURQUES. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 579.

(1911. α) NICOCLEONTE, *Collenuccio Vittorio* SIRI. *Baillet* liste des Auteur deguisez p. 579.

(1912) NICODEMI *Evangelium* supposititium, aliis *gesta Pilati* nuncupatum ad GREGORIUM TURONENSEM auctorem referre Catalogos MStos Anglicanos notantem Casp. *Barthium* ad Guilielmum Confessorem v. n. 1171. in *Anonymis*, excerpto Daumiano (a) jam pridem observatum.

NICODEMUS v. *Grima.*

- - - *Macer.*

(1913) NICOLAIDES *Theophilus*, est *Valentinus* VOELKELIUS, si credimus *Curcellæo*, vel SMALCIUS, si *Wissowatio* pluribusque fides est. Smalcii certe patrem prænomine constat dictum fuisse Nicolaum. Hæc *Sandius* in Epistola ad B. Scherzerum, quæ Præfationi secundæ editionis collegii Anti-Sociniani inserta legitur: verba sunt Joh. Alb. *Fabri* Decad. Decadum num. LXXXVI v. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 579.

NICOLAUS v. *Vincentius.*

(1914) *Girolamo* NICOLINI. Sub illo nomine prodierunt Italicè.

(I.) *L'Historia dalla Citta di Chieti.* Napoli 1657. in 4to.

(II) *La Prattica Civile, e Criminale* Napoli 1651. 4to. Sed prius opusculum *Sinibaldo* BARONCINI; posterius autem D. *Tomaso* LUPO adscribit *Toppius* Biblioth. Neapolit p. 159. (a)

(a) Toppius Bibliotheca Neapolitana pag. 159.

Girolamo Nicolino, *di Chieti, Dottore, diede alla Stampa.*

L'Historia della Citta di Chieti, Metropoli dell Provincie d'Abruzzo, divisa in tre libri, in Napoli per gl heredi di Onofrio Savio 1657. in 4.

Ma quest' opera non è sua, ma di Sinibaldo Baroncini, come l'hà osservato, e molte ben notato l'erudito, & accuratissimo Ferdinando Ughello nel To. 6. dell Ital. Sac fol. 826. ne' Vescovi ai Chieti. Oue il Nicolini ha mutato, e figurato molte cose di suo capriccio, contra varie nobili Famiglie.

La Prattica Civile, e Criminale *è del Dottor* Tomaso Lopo, *primario Avvocato di Chieti, in essa dicui lui praticando, hebbe campo di prenderla com' è notorio à tutta quella Città, e dopo la morte di sudetto, la diede alla Stampa sotto'l suo nome. In Nap. apresso Ettore Cicconio 1654. à spese de Gio. Alberto Tarino 1651. in 4.*

(1015) Amadio NICOLUCCI, est *Nicolaus* MACHIAVELLUS v. *Rhod.* n. 27.

Quæ vide supra à AMADIO.

(1916) *Baldi* NICOLUCCI *anagrammatico* nomine scriptum nescio quid a *Nicolao* BALDUCCIO memorant ex *Mandosii* Bibliotheca Romana *Acta Erud. Lips.* 1693. p. 307 308.

NICOMEDIÆ ARCHIEPISCOPUS v. *Georgius.*

NIGELLUS v. *Wireckerus.*

(1917) *Philippi* de NIGRA-VALLE nomine quod editi extent in Italia loci Theologici *Philippi* MELANCHTONIS, sub suo nomine aliàs procul dubio tanquam hæretici configendi, ex relatione Domini Licentiati *Etzardi* indicat *Symbola Normanniana.*

(1917. α) *Valerii* NIGRINI de *Wandalis* Christiani exercitus Tyronis, argumentum Theologicum de *non gerendo gladio materiali in Republ. Christiana*, 1646. 12. Libellus nomine typographi & loci impressionis, quod Belgium fuit, carens. Auctor est ABRAHAM VON FRANCKENBERG, Nobilis Silesius, Jacob Böhmii assecla, ut ex catalogo librorum ejus constat, qui ejus Theologischen Sendschreiben von rechter

echten Kirchen gehen / ed. Ambst. 1686. præfi-us est. *Symbola est Diecmanniana.*

(1917. β) *Jonæ* NIHELEBEN Hessi, Münchs Kappe / mit welcher Andreas Mellies ippiensis seine jüngst gethane Apostasiam bemäntelt / llen Liebhabern der Warheit zu gute mit dem hellen Glantz des Evangelii entdecket. 1607. 8. Nomen typographi & loci abest. Cum fictum nomen auctoris esse suspicarer, anagramma tentavi, quod onam Niheleben Hessum docuit esse *Johannem* HESSELBEMUM, scriptis Philosophicis & Theologicis, præcipuè contra *Godenium*, clarum. *Symbola* iterum est *Diecmanniana.*

(1918) S. NILI nomine extantia in Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi MSta *Capita VIII. de octo Vitiosis cogitationibus.*

(II) De *Cogitationibus Capita* XXI.

(III) *De Octo Spiritibus Malitiæ* Capita octo.

(IV) Alia quædam capita *ascetica*, Omnia EVAGRIO Monacho sed à recentiori manu tributa, Nili nomine deleto refert *Lambecius* Commentar. lib. V. pag. 87. 88. Ejus etiam *Nili* nomine datus est ex *Bibliotheca Maxima Patrum* Tom. XVII. fol. 231. seqq. à mature nimium litteris, mihi promissis, præmortuo, amico singula-, à quo multa huic libro subsidia præstolabar, Theophilo *Spizelio*, Litterati sui felicissimi p. 436. sq. usque 461. *Epictetus Christianus*, sive *Enchiridion Epicteti à* B. Nilo Constantinopolit. *reformatum, concisum, interpolatum, & ablatis ethnicis næviis, hominis pie-docti, & ad sinceræ virtutis studia nversi usibus accommodatum.* Cui in margine anotatur: Quæ superstitiosa in Epicteti enchiridio el idololatriam sapiebant, *Nilus* delevit, imo Socratis nomen sustulit, Paulique supposuit postoli, atque omnino Christianum effecit. apitibus constat LXXIII. Ea quidem ad verbum axima parte conveniunt cum *Paraphrasi Epicteti ræca*, quam dedit *Mericus Casaubonus*, & Latine ertit, ac antiquam, imo Justiniani ævo notam ræfatus est, ubi plura notata sibi cum chartis missa queritur. Recudi cum Epicteto fecit brah. *Berkelius* in 8. Lugd. Bat. An. 1670. Ejusne occasione ductum *Barthium* in errorem, de hristiano antiquo illo Epicteto, monet: quem futat gentilemque mansisse docet, at multa de hristianismo informatum ex ore Apostoli Pau-. Adde quæ de hoc *Manuali ex editione Romana*, ihi necdum visa, refert *du Pin* Tom. IV. pag. 7.

NILIACUS v. *Horus.*

(1918. α) *Augustino* NIPHO suppositum Bibliopolis *Johannis* SVESSANI librum de *mor-Neapolitano* vide *Naudæi* Judic. de Nipho pag. 36. æfixum Niphi Opusculis in editione Parisiensi 545. in 4to.

NOBILE v. *France.*

(1918. αα) *Christiani* NIRMUTANI personati *Dictionarium Harmonicum* Francofurti ad Mœnum apud Joan. Carolum Unkelium 1630. in octavo, auctorem habet *Matthæum* TOURNEMAIN, vel TURNEMANNUM. In Exemplari meo id nomen Nirmutani erat subscriptum, postea additum: *Donum auctoris* Francofurti ad Mænum mense Decemb. anno 1633. Liber editus est anno 1625. quasi liber primus esset. Idem auctor in præfatione ad lectorem indicat. Extat quoque sub nomine Christ. Nirmutani *Cathedra oratorum ex Cicerone, Isocrate, Perpiniano, Ramo, Lipsio*, Hanoviæ 1626. 12. quam credo ejusdem esse sed dubito an sit Matthiæ Turnemanni Theologi Nirmutani. *Symbola est Mastrichtiana.*

NISELII v. *Udeno.*

NOA v. *Butyrolambius.*

NOGLUS v. *Reunaltius.*

(1918. β) *Ausonius* NOCTINOT. Sub hoc nomine *Antonius* COTTONUS Franciscanus, cum edita *Repudiata Summa Dianæ* olim latuit. *Symbola est Rauschiana.*

NOLANUS v. *Paulinus.*

NOMICUS v. *Justinus.*

(1919) NOMICUS Pacemutus Analyticophilus, est ipsus auctor Vincentius PLACCIUS scriptor hujus libri, de cujus scriptis editis, atque edendis Catalogum toties edidit, quoties aliquid novi scripti publicavit. De eorum uno cum laude memorato vide Jo. *Cinelli* Scanzia XII. suæ Bibliothecæ Volantis pag. 115. 116. Ubi se juvenem Florentiæ Auctorem compellasse meminit. Ipse liber editus est iterato sub auctoris vero nomine Anno 1593. in 4. Hamburgi & cum eo alia Juridica.

(1920) *Girolamo* NOMISENTI. Sub personato hoc nomine edidit *Alexander* TASSONI Mutinensis italice *la Tenda Rossa, Risposta à i dialoghi di Falcidio* Melampodio. *Ignem gladio ne fodias* In Francfort. 1613. in 8vo. vide la *Visiera Alzata* Hecatostes num. VII. pag. 28. (a) & *Crescentio Pepe.* Item *Falcidio Melampodio.*

VII. ALESSANDRO TASSONI, Modanese, Soggetto di talenti squisiti, come, quando il tutto mancasse, ne può far indubitata fede il libro intitolato:

Dieci Libri di Pensieri diversi d' Alessandro Tassoni, ne quali per via di Quesiti con noui fondamenti, e ragioni si trattano le più curiose materie Naturali, Morali, Ciuili, Poetiche, Istoriche, e d'altre facoltà, che sogliono venire in discorso fra Caualieri, e Professori di Lettere, parte de quali furono dati in luce da Giuliano Cassiani in Modona M. DC. IIX. 8. in numero CL. l' ultimo de quali e Se il Boia sia infame; che fu tolta uia nella Ed. di Carpi di tutta l' Opera stampa-

ta da Girolamo Vaſchieri M. DC. xv. 4. ma reſtituitoui nella Ed. Veneta di Marc' Antonio Braſiolo alla ſpeſe di Pauolo Frambotto M. DC. xxxvi. 4. che fu Prencipe della Rinomatiſſima Accademia de gli *Humoriſti* di Roma: di cui ſcriue la Vita la famoſiſſima penna dell' Auuocato *Lorenzo Craſſo*; diede alle ſtampe.

Conſiderazioni ſopra le Rime del Petrarca col confronto de luoghi de Poeti antichi di varie lingue. Aggiuntaui nel fine vna ſcelta delle Annotazioni del Muzio riſtrette, e parte eſaminate. In Modona appreſſo Giuliano Caſſiani, M. DC. x. 8.

Vſcirono contro di queſti.

Riſpoſte di Gioſeffo de gli Aromatari alle Conſiderationi del Signor Aleſſandro *Taſſoni le Rime del Petrarca*. In Padoua per Orlando Ladra M. DC. xi. 8.

Reſtò piccato il *Taſſoni* al maggior ſegno da queſte riſpoſte ancorche modeſtiſſime, ne tardò molto à mandar fuori queſto libro Pſeudonimo.

Auuertimenti di Creſcentio Pepe da Suſa al Sig. Gioſeffo de gli Aromatari intorno alle reſpoſte date da lui alle conſiderationi del Sig. Aleſſandro Taſſoni ſopra le Rime del Petrarca. In Modona appreſſo Giuliano Caſſiani. M. DC. xi. 8.

E' l' Aromatario, che non era priuo d' ingegno, e di dottrina, replicò con queſti.

Dialoghi di Falcidio Melampodio in riſpoſta à gli Auuertimenti, dati ſotto nome di Creſcentio Pepe à Gioſeffo de gli Aromatari, intorno alle Riſpoſte fatte da lui alle Conſiderationi del Sig. Aleſſandro Taſſoni ſopra le Rime del Petrarca. In Venetia per Euang. Deuchino M. DC. xiii. 8.

Contro queſti il *Taſſoni* inalberò.

La Tenda Roſſa riſpoſta di Girolamo Nomiſenti *à i Dialoghi di Falcidio Melampodio* Ignem gladio ne fodias. In Francfort. M. DC. xiii. 8. Quando però ſi nomina Francforti non s' intende di Francfort al Meno Città nella Franconia, ne Francfort all' Odera Città nella Marca di Brandenburgo, ma la Panara nel Territorio Modaneſe: non oſſeruato per ancora da Geografi.

Queſto libro hebbe ad eſſere cagione, che vna lite ciuile ſi faceſſe Criminale, e le penne in pugnali ſi trasformaſſero: ed jo ſeppi dallo ſteſſo Aromatario, che haueſſe apparecchiata riſpoſta al propoſito, e me lo confermarono l' Auuocato *Nicolo Craſſo, e il Conte Maiolino Biſaccioni*, non per ancora Marcheſe, Communi Amici.

Del medeſimo, pure con nome finto, fù ſtampata per la prima fiata, che poſcia nelle riſtampe in qualche parte corretta, ſi vede.

La Secchia Poema Eroicomico d' Androuinci Melliſone con gli Argomenti del Canon *Albertino Bariſoni*. In Parigi preſſo Tuſſan. da Bray, a la ſtrada di S. Giacomo all' inſegna delle Spiche mature M. DC xxii. 12.

(1921) NONII MARCELLI Tiburticenſis, *de Proprietate & Differentia latini ſermonis* ad filium libri citati *Friſio* ſub hoc nomine in Biblioth. Geſner. pag. 636. col. a SOSIPATRI CHARISII eſſe conjectantur à *Ravio*: quod ad filium ſcripſerit; quod librum V. de Idiomatibus inſcripſerit. ad *Geſner*. Non. Gemina idem pagina anteliminari Chariſii mei, ipſique titulo: Flavius Soſipater Chariſius, ſuper ſcripſerat N. M. T. hoc eſt *Nonius Marcellinus Tiburticenſis*. Hæc *Symbola Normanniana*.

(1921. α) NONNO *Panopolitano* Poeta *Dionyſiaca* tribuit *Friſius* in Bibliotheca Geſneri pag. 637. i. e. *Saturnalia ſeu Bacchanalia*, in quibus multa de amore & Ebrietate, de laudibus & rebus geſtis Bacchi ex Bibliotheca Joannis *Sambuc* edit. Græce cum Lectionibus & conjecturis Gerarti *Falckemburgii* Antvverpiæ 1569. apud Plantinum. Verum hæc ALII NONNO, *Gigantomachiæ* Auctori adſcribit GYRALDUS Dial. V. de Poetis ut notat *M. Eſchenbach* in diſſertat. de Poetis Chriſtianis Græcis & Latinis cap. I. §. VIII. pag. 8.

(1922) NORBIN, *Jean*: Jean BRINON. *Bailleti* liſte des Auteurs deguiſez pag. 580.

(1923) Livii NORINGII nomine per anagramma ſuum occultans, Julius NIGRINUS, Genuenſis Jeſuita, ſcripſit *Diſſertationem de Aula & Aulicismi fuga*. Mediolani 1620 editam. *Alegambe* p. 292.

Julium NIGRONUM vocat *Miræus* Bibliothec. Eccleſiaſt. Part. II. pag. 207. & Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt L. pag. 12 adde *Sotvellum* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 535.

(1923. α) NORWEGI STUDIOSI ut occultent *Laurentium* NICOLAI Theologiæ D. Sacerdotem Societ. Jeſu, cujus anonyma prodierit de Reformatione Religionis Chriſtianæ per miniſtros Evangelicos introducta Deliberatio a Studioſis Norvvegis propoſita Profeſſoribus Academiæ Havnienſ. die 1. Octobris anno CIↃ IↃ CII. docet *Sagittarius* Introductionis ſuæ poſthumæ in Hiſt. Eccleſ. p. 418 ex *Sotvello* ſine dubio qui ante idem ſcripſerat Bibl. Jeſ. p. 545.

(1923. β) NOTGERUS ſeu NOTKERUS, Sigeberto ROGERUS dictus, Epiſcopus Leodienſis. Ei ſuppoſitam eſſe

(I)

(I) *Historiam Episcoporum Trajectensium*, Opus HERIGERI Abbatis Lobiensis, judicat *Miræus* apud *Caveum* Historiæ literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 411. (a)

(II) De *Miraculis* S. REMACLI librum duos, NORGERO Monacho Sanct-Gallensi adjudicandos censet *Caveus* loc. cit. (b)

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 411.
Historia Episcoporum Trajectensium, *seu* Leodiensium (*sedes enim Trajectensis* Leodium *postea translata est*) *Ejusmodi opus scripsisse* Notgerum *Epistola ad* Weinfridum *Abbatem certo constat. Verum id quod nunc habemus* Herigeri *Abbatis Lobiensis vera est; si modo recte conjicit* Miræus. *Historiam* *sam edidit* Joannes Chepeaville *in rerum Leodic. Historia Leodii 1612.*

(b) Ibidem pag. 411.
De Miraculis S. Remacli *libri II. qui eum prae se ferentes autorem*, Vitæ Remacli *subjiciuntur apud* Surium *ibid. in compendium tamen*, *missis quamplurimis miraculis*, *a* Surio *redacti*, *vitandi tædii gratia. Verum* Notgerum *Episcopum Leodiensem autorem habere non possunt*, *cum autor* Stabulensi *Monasterii incensioni (quæ anno 883. contigit) interfuisse testetur. Ad* Notgerum *forsan* juniorem *non male referri queant.*
Alius enim à Notgero Leodiensi fuit Notgerus Monachus San. Gallensis, *qui superiori seculo floruit*, *atque obiit anno 912. Martyrologii & Sententiarum autor. Extat Martyrologium apud Canisium Tom. IV. p. 701.*

NOTONIANO v. *Vadin.*

(1924) M. *Seraphini* NUCERINI nomine, Curatoris sui amantissimi, cui seipsum quodammodo debeat, se opusculum *de Regni Neapolitani Regine* ad Comitem de Lemos scripsisse, *Thomas* CAMPANELLA ipse refert in Syntagmate de libris propriis & recta ratione studendi quod Gabr. *Naudæus* Paris. 1642. 8. emisit, Art. 3. p. *Symbola* est *Diecmanniana.*

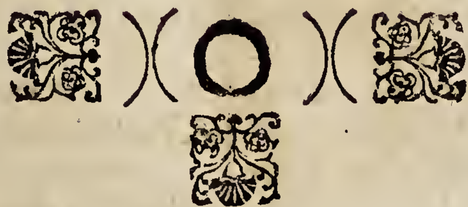
De NULLY v. *Udenius.*

(1925) NUMA SEDULIUS *Coloniensis* edidit, præmissa præfatiuncula, aliisque eo facientibus, junctim: *Innocentii* X. Pontificis Maximi *Bullam adversus* Cornelii Jansenii, Episcopi quondam Iprensis, *Propositiones quinq; de Gratia, ejusque Sectatores*; una cum *defensione Belgarum contra peregrina judicia*, *& Bullæ istius receptionem.* 1653. in Civitate Libera. Personatus hic editor est *Samuel* HUNDIUS, Consiliarius Electoralis Saxonicus, ut ex transmissis *Symbolis* illustris Domini *Schraderi* Consiliarii Cellensis, perdidici.

(1926) NUYSEMENT *de sale Secreto*, Casellis 651. in 8. De eo sic *Borellus* in Bibliotheca Chymica p. 160. & 161. Nuysement *Receveur General du Comte de Ligni en Bearnois a fait L'Harmonie & constitution generale du Vray sel secret des Philosophes* & de l'esprit universel du monde, *imprimè a la Haye* in 8. avec le *Cosmopolite.* (de quo inter *Rhodiana* n. 55.) *Item un Poeme Philosophique François*, *& des Stances de la verité de la Philosophie minerale*, ibid. *Item divers sonnets & autres pieces chimiques*, *qui sont en partie dans les* Muses raliées, *& dans* Basile Valentin François apres les 12. clefs. *Item la table de Hermes expliqué par Sonnets*, *avec son traité* du sel, *impression de Fland. & Paris. Chez Perier 1620. Ejusdem liber de sale latine datus. Nota librum illum* de Sale, *non ab eo compositum esse*, *sed truncatum ab ampliori fuisse*, *tertiam enim tantum partem suo nomine dedit*, *eamq; alteratam. Extat autem integer Lutetiæ*, *penes Amicum meum*, *ferturque etiam reliqua ejus opera*, *ab alio doctissimo Viro composita fuisse*, *nempe à* Dn. de CANDALE, *qui in Hermetis* Pimandrum *scripsit* Commentaria Gallica. Idem *Borellus* sub lit. A. p. m. 14. *M.S. Rare, intitulé, Trois livres* des Elemens Chimiques & Spagiriques, *dont une partie a estè corrompue par* Nuysement, *qui l'a faite imprimer a son nom*, *sous le tiltre du* sel du Monde, *ex MuseoDomini* Lanovii, Lutetiæ.

NYSSENUS v. *Gregorius.*

* ** *

O.

(1927.)

Eines OBADIÆ unvorgreifflicher Beytrag/ an die bekandte Pia Desideria, beygefügt dem hundertjährigen Bedencken des redlichen alten Theologi. D. Jacobi *Andreæ* in Ulm bey Balthasar Kühnen sel. Wittib/ im Jahr 1678. in 12mo continens cum adjecta materiarum serie, & aliquibus addendis paginas 276. *D. Eliæ* VEIELII, Theologi Ulmensis, Ecclesiarumque earundem Inspector uti intelligo ex literis Domini *Speneri* qui sine dubio & hunc innuit pag. 4. Partis 2dæ der allgemeinen Gottes-Gelehrtheit / ubi scripti hujus Auctorem plerisque notissimum dicit, nomine tamen ejus clarius non expresso.

(1928.) OBERTUS BERNESTAPOLIUS vulgavit Ingolst. 1588. scriptum *de Cæde Mariæ*, Scotiæ Franciæque Reginæ; cujus Auctor *Deckherro* de Scriptis Adespotis est *Robertus* TURNELLUS. Vide p. 188. 189.

OCCULTUS ACADEMICUS vide *Nascosto*.

(1928. α) OCELLA *Jubertus: François* DE LA MOTTE *le Vayer*. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 580.

(1928. β) OCTAVE: N-- COSTAR de Lyon. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 580.

(1929.) OCTAVIUS vel OCTAVIANUS Horatianus, est *Theodorus* PRISCIANUS, Medicus Latinus eoque nomine cum aliis editus ab *Aldo*. v. *Lindan.* de Script. Med. pag. m. 500. citatur dubitative â *Paulo Colomesio* Cimelior. litterarior. c. 7. pag. 17.

Gesnerus vero in Bibliotheca sua Universali fol. 612. col. a. ex Othone *Brunfelsio*, *Theodorum Priscianum* eundem esse cum *Octavio* HORATIANO confirmat. *Mercklinius* etiam quamvis *à Prisciano* Octavianum distinguat Lindenii renovati pag. 846. eadem tamen scripta sub *Prisciani* nomine recenset pag. 997. quæ sub *Octavii Horatiani* nomine citat *Gesner.* Bibliothec. Universal. fol. 525. 526. Addit hic *Diecmanniana nota* ut sequitur: *Horatianus* vel *Oratianus*, cujus libros Medicos ante sesquiseculum Hermannus *Comes à Nevenar* publicavit v. Rein. p. 643. Vindiciani celebris Medici, qui Augustini σύγχρον☉ fuit, discipulus *Reines.* p. 644. Basileæ Ao. 1532. Sigism. *Gelenius* hujus Th. *Prisciani* libros tres Phænomenon euporiston, Logicum & Gynæciorum edidit. Rein. p. 508. Octavium istum *Horatianum* esse Theodorum *Priscianum*, pluribus docet *Reinesius* Var. lect. l. 3. C. 17. pag. 643. 644. qui de hoc Prisciano jam fuse egerat præced. Cap. I pag. 508. ff.

OCTAVIANUS v. *Chiliades.*

OCTAVIUS v. *Cleophilus.*

Farnesius.

Panzirollus.

(1930) *Francisci* OCTAVII nomine f[...] so, editos esse *amores* h. e. libellum Elegiar[...] seu *Odarum* XXII. ad Juliam, qui sint fœtus B[er]*nardini* CILÆNII Veronensis, qui Friderici I[...] temporibus vixit, testatur *Fabricius*, Appen[d.] ad Biblioth. suam Latinam p. 22.

ODOMENIGICUS v. *Lelonatus.*

(1931) S. ODONI suppositus est *Ser[mo] de Cathedra S. Petri, qui fere totus legitur apud* Leonem *serm. 3. in anniversario suæ assumptionis, dita sub finem plagula ex sermone 1. ejusdem* S. Leo[nis] *in natali SS. Petri & Pauli. Vix una & altera perio[dus] sub sermonis medium, assuta est ab eo, qui alienum h[unc] fœtum* S. Odoni *supposuit; nempe ab illis verbis,* inæstimabilis & immensa) *usq; ad illud*, (existi[ma]ret ascensum) *quem non esse purpuræ clavum mastr[...] inoculandæ, prudens Lector facile deprehendet:* ve[rba] sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. pag. 1[...] Sermo tamen ille tanquam genuinum o[pus] Odonis citatur à *Caveo* Hist. Literar. Script. Ecc[l.] p. 406. v. in *Adone*.

(1932) ODONI MORIMUNDE[NSI] Abbati tributæ

(I) *Expositiones Morales & Mysticæ super di[ver]sos Textus tam Veteris quam Novi Testamenti* ODO[NI] CERITONENSIS esse censentur à Carolo *V[isch]* Bibliothec. Scriptorum S. Ordinis Cisterie[nsis] pag. 254.

(II) Eidem Odoni Morimundensi ad[scri]ptum *Chronicon* apud *Voss.* de Histor. latinis, OD[O]NI FRISINGENSI, qui & antea Abbas M[ori]mundensis fuit, assignatur à Carolo *Visch.* [l.] cit. (a) adde *Sandium* in notis ad *Voss.* pagi[na] 319. (b)

(a) Carolus Visch, Biblioth. Sc[ript.] S. Ordinis Cisterciensis p. 254.

Oddo, *sive* Odo, *S. Abbas Morimundi in [Lon]gobardia, Dioecesis Mediolanensis, vir in divinis l[ite]ris eruditissimus, scripsit,* in divinam scriptur[am] Sermones 56. *adeo mellitos, tantaq; dulcedine ple[nos] ut legentibus mox appareat, Autorem Sanctissimi* Bern[ar]di *spiritu donatum fuisse, dum eosdem dictaret. E[xtant] in eodem Morimundi cœnobio, & etiam apud Rev[...] dissi[...]*

dissimum Vghellum *Romæ qui propediem eos vulgabit in* Bibliotheca *sua* Cisterciana (*quam præ manibus habet*) *una cum aliis plurimis operibus à personis conscriptis hactenus incognitis. Floruit* Odo *circa annum Domini 1176. Obiit vero* (*ut in* Necrologio *ejusdem cœnobii notatur*) *24. Decembris.*

(b) Sandius in Notis ad Voss. pagina 319.
Præter alia etiam Chronicon condidit.) *Si hoc opus est* Odonis Frisingensis, (*qui etiam fertur fuisse* abbas Morimundi, *diœc. Lingonensis in Burgundia, & obiisse a. 1159. postquam a. 1138. ex abbate Morimundi fuerat electus Episcopus Frisingensis,*) *ut arbitratur* Vischius, *utique hic autor historicus minime accensendus est.*

(1933.) ODOMENIGICO *Lenonoti.* Sub personato hoc nomine edidit *Gio. Domenico* OTTONELLI scripta duo
(I) *Della Christiana Moderatione del Teatro* libri V.
(II) *Trattato di Pittura, & Scultura, & abuso loro* in 4to testante La *Visiera Alzata* Hecatostes n. LVII. p. 63. (a)

(a) *LVII. GIO: DOMENICO OTTONELLI da Fanano Antagonista à Comici osceni. Come che la Verita ignuda mal si vegga, senza riceuer scandalo da si fatta razza di gente: Egli la volle far rimirare ta'e quale; ma però preso in prestito il nome del Signor Odomenigico Lenonoti. Titolo è*
Della Christiana Moderation del Teatro Libri V.
Trattato di Pittura, & Sculture & abuso loro.
Sono stampati in Fiorenze da Gio: Antoni Bonardi e'l terzo solo da Luca, & Alessandro Lagi. 4.

(1934.) OECOLAMDIO male tributum Ratramni, *de Corpore & Sanguine Domini* librum, & propterea *inter prohibitos* in indice *Tridentino* relatum notant *Acta Erud. Lips.* 1686. pag. 554. (a) & 1687. p. 44. (b)

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium 1686. pag. 554.
Ratramnum, *cujus librum de Corpore & Sanguine Domini a Sixto Senensi perperam Johanni* Hausscheinio *seu* Oecolampadio *tribui asserit, ridendum simul opinans* Latinum Latinium, *qui se ob lectionem ejus libri à Pœnitentiario absolvendum curavit.*

(b) Ibid. 1687. p. 44.
Equidem Ratramni *de corpore & sanguine Domini librum, jussu* Caroli Calvi *Imperatoris seculo nono conscriptum,* Sigebertus Gemblacensis & Johannes Trithemius *ceu placitis Ecclesiæ Catholicæ convenientissimnm laudaverant. Imo anno adhuc 1526.* Joannes Fischerus *Episcopus Roffensis, cum* Johanni Oecolampadio *suos de Sacramento Eucharistiæ libros opponeret, inter* ὁμοψήφȣς *Paschasii Ratberti,* (*quem Transsubstantiationis parentem esse, communis Reformatorum sententia est,*) *Ratramnum recensuerat. Et, cum anno 1532. Coloniæ typis fuisset exscriptus, qui usque dum solius calami beneficio superstes fuerat, editionemq; curassent Protestantes, ac in suis contra Transsubstantiationem disputationibus creberrime testem illum vocarent, suspicio Pontificiis subnata fuit, abortum hunc esse* Oecolampadii, *qui sub illustri* Ratramni *nomine virus suum, quo occulatius, eo perniciosius spargere voluisset. Hinc a Censoribus Tridentinis inter libros prohibitos relatus, & à* Sixto Senensi, Claudio Espençæo, Claudio de Saintes, Clemente *VIII. R. P.* Bellarmino, Quiroga, Sandovallio, Alano Cardinalibus, *pro suppositio ac pernicioso agnitus fuit.*

(1935.) Joannis OEDICKHOVII Nemetis nomine, *Conciones binas funebres, alteram in Illustrissimi Archiepiscopi Moguntini, Joannis Suicardi, alteram in Georgii Friderici, itidem Archi-Episcopi Electorum exequiis habitas,* lingua patria, id est, Germanica publicavit, *Joannes Erhardus,* sive *Reinardus* ZIEGLERUS, Jesuita Germanus, *Alegamb.* pag. 238.

(1936.) *Claudii* OERNHJäLMS *Historiæ Sveonum Gothorumq; Ecclesiasticæ libri quatuor* priores Stockholm. 1689. 4to. Sunt ejusdem Auctoris qui sub ARRHENII nomine *Vitam Svecici Heróis Ponti de la Gardie* consignavit. vide Monatliche Unterredungen 1691. p. 782. Nimirum Svecicum Oernhjalmii nomen in Latinum Arrhenii mutatum est, quod monere hic, nostrarum esse partium duximus, ne quis hos Autores pro diversis habeat. Ipsa Historia, una cum Addendis & Copiosissimo indice continet pag. *Primus* 726. liber capita habet 27. *Secundus* 6. Tertius 23. cui adjunctæ Appendicis loco Leges antiquæ Ecclesiasticæ capitibus XXII. *Quartus* continet Capita IX. Operi subjuncta in fine Musarum Upsaliensium Pietas constans foliis *octo.*

(1937.) Joannis OINOTOMI nomine, apud Italos aliquoties, sed mire castratos, *Joannis* SCHNEIDEWINI *ad Institutiones Juris commentarios* in folio, Venetiis impressos videre memini in folio & aliis formis. Item Lugduni in Gallia nitidissime in quarto. Hoc factum, ut alius videretur esse Auctor, quam ex protestantibus unus. Hic auctoris verum nomen Græce est expressum. *Ita margo Mastrichtianus.*

(1938.) *Magni* OLAWSONI Utpyding yfor vvigly sing Kroka refs ap. Wormium Monum. Dan. non illius est, sed WORMII citius, aut ISLANDI CUJUSPIAM. *Jon. Rugman.* GREINIER or GAMULO Langn. 6, 7. 10. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1939.) OLDCORNUS est HALLUS *Jesuita* Particeps parricidii pulverarii vide *Burhil.* contra Becan. pag. 21. *Casaubon.* epistol. 190. & *White* defence of the Way p. 83. indicante *Symbola Normanniana. Alegambe* & *Sotwel* de *Halli* nomine penitus silent.

(1940.) *Timotheus* OLDMAYN, cujus nomine citatur in Biblioth. *Bodlej.* post N. pag. 18. *Sermon on Psalm.* XXXIX. 11. Lond. 1619. 8vo adeo

alco nomine vocatur PRICKE, ut notat Thomas Hyde *loc. cit.*

OLENIX v. du *Bourg.*

OLENIX v. du *Montsacré.*

OLIVA v. de *Bituris.*

(1940. *a*) OLLEMIRI *Pedis Admiranda* typis vulgata Ao. 1666. Argentinæ in 12. Hujus partus Obstetricator fuit *Daniel Guilielmus* MOLLERUS PP. ut Altorfio ipse ad me scribit 1690.

OLMERIUS v. de *Micheli.*

OLYMPIUS v. *Nemesianus.*

(1941.) OMNI BONO, *Commentario, in Valerium Maximum*, PALLACINI cujusdam imperiti hominis nugas, à Doctissimo viro *Calphurnio* damnatas, ut venalior fieret editio, adscripsere Typographi. Oliverius *Artigan.* Præfat. Val. Max. Venet. 1491. fol. Pet. *Brutus* epist. ad *Oliver.* operi præmissa. Hæc *Symbola Normanniana.*

(1942) ONANTIO ATEGA *Anagrammaticum* Involucrum est *Antonii* de GAETA, qui edidit Italice *Breve Discorso per la riformatione della Bolla Gregoriana.* Docente *Toppio* Biblioth. Neap. p. 28.

ONATINUS v. *Mirteus.*

(1943) *Reinardus* ONESIMUS Lycovindanus seu potius qui sub hac larva latet, *Antonius* REISERUS Augustanus Th. Licentiatus & Pastor Hamburgensis Jacobæus, edidit Erinnerung von den Ursachen der Neubekehrten in Augsburg wieder P. Christoph. *Otten*, Jesuiten und Thumb-Prediger daselbst. Anno 1662. 8vo. Huc usque *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(1944) ONITHONEM, cui *Chronicon Romanorum Pontificum* adscribit *Vossius* de Historicis Latinis lib. III pag. 715. Eundem esse cum BONNIZONE Episcopo Sutrino, conjicit *Sandius* in notis ad Vossium pag. 353. (a) Ab Hoc enim conscriptam esse Epitomen de Gestis Pontificum testatur *Lambecius* Comm. de Biblioth. Cæsar. lib. II. cap. VIII. pag. 799. (b) qui eum & BONISIUM, BONINUM, BONNIZZUM imo & DOMNIZONEM appellari notat p. 795. sqq.

(a) Sandius in Notis ad Vossium pag. 353.

Autor iste non est incertæ ætatis, sed est Bonizo, *episcopus primò Sutrinus, post Placentinus, interemptus anno 1089. Is enim scripsit Chronicam de gestis Romanorum Pontificum usque ad Urbanum II. creatum anno 1088. In cujus operis fine ipse, referente* Lambecio *lib. 2 de Bibl. Vindob. cap. 8. memorat, se quoque alios duos libros de* Romanis Pontificibus *contexuisse, nempe primum de gestis Benedicti IX. sequentiumque Pontificum, usque ad decessum Gregorii VII. Secundum de gestis Urbani II. Chronicon ipsum nonnunquam appellatur de gestis Romanorum Pontificum & Imperatorum. Autor jam dicitur Bonitus, jam Boninus, jam Bonitius: Lambec. lib. 2. Bibl. Vindobon. Ughellus vocat* Bonizzum, *Bonitium,* Bonizzonem. *At error in nomine, quo Onithon dicitur, inde videtur originem traxisse, quod prima litera B. credita fuit Beatitudinis esse indicium.*

Pag 309. post l. 22. add. Ibid. DOMNIZO) Præterea scripsit Soluta Oratione Cod. MS. in quo de Theobaldi, episcopi Aretini, castitate, aliisq; virtutibus agit, ubi & quædam habet, quæ in Vita Mathildis metrica extant.

(b) Petri Lambecii Comment. de Biblioth. Cæs. lib. II. cag. VIII. pag. 799.

Hucusq; Bonizonis *illa Epitome Historiæ Pontificum Romanorum, quæ Decretorum Ecclesiasticorum libris septem, ab ipso collectis, Præmii loco præfixa est. Hæc igitur sunt illa Chronica* Bonizonis, *sive, ut idem alias corrupte appellatur,* Bonisii *de Gestis Pontificum Romanorum, quorum* Martinus Polonus *in Chronici sui præfatione meminit his verbis: Compilavi autem præsens Opusculum ex Scriptis* Titi Livii, *ex Chronicis* Orosii, *ex Chronicis* Damasi *Papæ de Gestis Pontificum,* Ex Chronicis Bonisii Episcopi Sutrini de Gestis Pontificum; *ex Chronicis Pauli Romani Diaconi &c.*

(1945) ONKELOS interpres Chaldaicus *Pentateuchi*, Idem AQVILÆ PONTICO Proselyto primum Christiano demum & Judaico, *Hieronymo in Jeschajæ.* VIII. apud *Mayer.* Philol. II. pag. 142. 182. *Bellarmino* lib. I de Verbo Dei cap. III. Apud *Mayerum* loc. cit. pag. 184. *Midretio* Antiquit. Hispan. pag. 149 *Ravio* not. Marg. ad *Hottinger. Anti Morin.* 35. a *Balmes.* Gram. 172. Sunt autem Diversi, quando & spatio 200. annorum distent. *Mayer* Philol. II. pag. 183. 184. *Hottinger.* Thesaur. Philol. 258. 378. *Metburg.* 105. Compend. Theol. Jud. 232. *Antimorin.* 79. Hæc *Symbola* Normanniana. Alias CHALDAICÆ PARAPHRASES BIBLICÆ duæ, notæ sunt illius linguæ peritis: Quarum altera *in Pentateuchum* altera *in Prophetas:* tribuiturque Rabbino ONKELOS prior; at posterior Rabbino JONATHANI quorum ille AQVILA hic THEODOTION nonnullis habetur. Appellatur THARGUM Hebræis, quod *paraphrasin* significat. Ejus editio nobis inspecta Pauli *Fagii* in fol. Argentorati 1646. in præfatione ad lectorem legi omnino meretur (a) Doctissimus tamen olim Scholarcha meus, Pastorque ad D. Jacobi & amicus honoratissimus D. Antonius *Reiser* in der kurtzen Biblischen Anweisung zu Kirchen Buße peg. 54 90. 92. item in seinem Sabbathischen Licht und Recht pag. 35. 64. plurimos de his auctoribus etiamnum dubitare scribit. Nomine *Jonathanis* filii Uziel expresso *Tremellius* in XII. Prophetas minores paraphrasin Chaldaicam latine edidit 8. Heidelb. 1567. Lipenius in Bibl Real. Theolog. p. 146. a. memorat Franc. *Tayleri* Angli Thargum Hierosolymitanum in V libros Legis, latine Londini. in 4. editum anno 1649

1649. — Idem citat *Waltoni* Apparatum Bibliorum pag. 270. ubi agatur de Chaldaicis verſionibus plenius. Is eſt ſuo prænomine *Brianus* Epiſcopus Ceſtrenſis, cujus ſunt Prolegomena ad Biblia polyglotta. Prolixe etiam de Verſionibus Chaldaicis agit *Wharton* Auctario Hiſtoriæ dogmaticæ Jac. *Uſſerii* de Scripturis & Sacris Vernaculis pag. 315. & 316. ubi rationes verſionis librorum Biblicorum Chaldaicæ expendit (b) & pag. 307. ubi ſpeciatim de *Onkeloſii* & *Jonathanis* translationibus agit. (c) quibus pag. 406. jungit aliam factam ex Græco D. MARCO vulgo adſcriptam. (d) Ex quibus omnibus patebit, dubiam admodum eſſe ætatem *Onkeloſii.* His omnibus ſuperadde *Heidegg.* Hiſt. Patriarch. Tom. I. Exercit. 5. §. 31. fine, pag. 191. (e) & Exerc. 9. th. I. pag. 254. (f) item *Beyerum* in addit. ad Seld. de Dis Syris p. 183. ad lib. I. cap. I. (g)

(a) Paulus Fagius *in præfat. ad lectorem ſuper Thargum a ſe editum p. 1. & 2. Conſtat enim tum ex Hebræorum, tum Latinorum ſcriptis, hunc noſtrum Paraphraſten Chaldæum, quem Onkelos appellant, cui translatio Pentateuchi adſcribitur, filium fuiſſe ſororis Titi Imperatoris, nec diu poſt devaſtationem ſecundi templi Paraphraſin ſuam conſcripſiſſe. Alterum vero Paraphraſten, quem* Jonathan *filium Uzielis vocant, cui Prophetas tribuunt, ante devaſtationem templi ſua ſcripſiſſe. Tametſi ſint, qui velint utrumq; tota Biblia in linguam Chaldaicam transtuliſſe. Sed audiamus hac de re teſtimonium doctiſſimi Viri* Galatini, *qui libro primo de arcanis Catholicæ veritatis contra Judæos c. 3. ſic ſcribit:* Per idem ferme tempus, anno ſcilicet ante Chriſti natalem, circiter ſecundo & quadrageſimo, Jonathas Uzielis filius, Hilleliſque auditor atque Simeonis juſti, qui Chriſtum infantulum ſuſcepit in brachiis, condiſcipulus, totum Vetus inſtrumentum, in Chaldæam vertit linguam atque expoſuit: ita ſenſum e ſenſu traducens, & ita obſcuriſſima quæque exponens vocabula, ut quæcunque de Meſſia dubia, & latenter ſcripta erant, certa atque clariſſima reddiderit: adeo, ut ejus editio non tam interpretatio, quam gloſſa atque expoſitio videatur. Quam Hebræi *Thargum* i. e. translationem nuncupant. Tantæque apud eos eſt autoritatis, ut non ſolum ei contradicere nemo audeat, ſed non minus quoque fidei, quam ipſi textui paſſim omnes eidem adhibeant, tum ob viri ſanctitatem ac peritiam, tum maxime ob ipſius interpretationis expoſitioniſque veritatem. Ideo quotieſcunque aliquid ambiguum, aut difficile intellectu in textu ſacrorum Bibliorum inveniunt, ſemper ad eandem translationem recurrunt. Unde de eodem Jonatha (ut in בבה בתרה *Bava Bathra* legitur) dixerunt Magiſtri, quod in hora, quâ eidem editioni & expoſitioni vocabat, ſi muſca, aut quodcunque volatile, ſuper eum vel ſuper chartam volaſſet, illico abſque ulla ejus, aut chartæ læſione cœlitus exurebatur. De ONKELOS vero *paulo poſt* ſic ſcribit. Tota procul dubio Biblia Jonathas in Chaldæum, ut prædixi, transtulit: ſed translatio ejus in Pentateuchum rariſſima eſt: idcirco ab iis, qui eam non viderunt, negatur. Ego vero ipſam ſemel vidi, quæ ſic incipit: — — מן אולא ברא יי ית שמיא וית ארעא Ea vero, quæ ONKELOS eſt, ſic: בקדמין ברא יי ית שמיא וית ארעא. Hic etiam Onkelus tota Biblia in Chaldæum vertit, atque expoſuit. Cujus editio atque expoſitio, quamvis nunc præterquam in Pentateuchum vix alibi reperiatur, non minoris tamen apud Judæos eſt pretii, quam illa, de qua nunc meminimus, Jonathæ, quam etiam Thargum appellant, quod Chaldaica quoque ſit, ſicut & illa, etſi utraque Hebraicis ſcripta ſit elementis. Hactenus ille. *Non deſunt porro, qui putant,* Onkelum *fuiſſe quem nos* Aquilam *vocamus, quod ſit nonnulla nominum affinitas. Et* Jonathan Theodotionem *fuiſſe, eo, quod idem etymon utrique nomini ſit. Quod enim Græcis Theodotion DEI donum ſignificat, idem quoque & Hebræis* יונתן *Janathan compoſitum ſcilicet vocabulum ex* יה *Jah, quod Deum &* נתן *Nathan i. e. dedit ſignificat. Hinc* יונתן *Janathan i. e. DEUS dedit, vel Dei donum. Sed hæc per conjecturam (ut opinor) tantum à quibusdam dicuntur.*

(b) Heinr. Wharton Auctar. Hiſtor. Dogmat. J. Uſſerii de Scripturis & Sacris Vernaculis, p. 315. & 316.

Ex more iſthoc apud Judæos recepto factum eſt, ut plures S. Scripturæ Verſiones Chaldaicæ procuderentur & ſcriptis commiſſæ evulgarentur. Integrum enim publico Lectori fuit interpretationem legis ſeu ex tempore fuſam ſeu ex ſcripto recitatam in Synagogis dare. Atq; adeo ſcriptam extitiſſe Pentateuchi verſionem Chaldaicam & in uſu Judæis fuiſſe etiam ante reditum à Captivitate Babylonica non immerito conjicit ipſe Bartoloccius, cum in ipſa Captivitate Babylonica populus Hebræus Chaldaice loqui didicerit, relicta lingva Hebræa & in Chaldæam commutata, in quam & Pentateuchus Hebraicus translatus eſt, in lingvam ſcil. vernaculam & ab omnibus intellectam. *Verſiones iſtæ à Judæis dictæ ſunt Targumim ſeu* Paraphraſes, *quæ tamen plerunque Translationes ſunt ſatis juſtæ, plurimæque hodienum extant in omnes S. Scripturæ libros, exceptis Daniele & Ezra, qui cum Chaldaicè ferè ſcripti ſint, Chaldaica interpretatione non egebant. Inter has binæ Antiquitatis ſpeciem præ ſe non vanam ferunt, una in Pentateuchum, quæ* Onkeli *dicitur, altera in Prophetas omnes, quæ* Jonathani *Ben Uzzielis adſcribitur. Utraque circa Chriſti tempora confecta cenſetur. Certè antiquas admodum eſſe & longè ante Talmudem factas, inſignis linguæ Chaldaicæ puritas, qua Talmudem longè ſuperant, demonſtrat. Habetur utraque in Editione Bibliorum Veneta Danielis Bombergi ſecunda & tertia, in editione Antverpienſi Ariæ Montani, Pariſiana Michaelis de Jay anno 1645. & Londinenſi Waltoni 1657. Recentius eſt Targum Pentateuchi Hieroſolymitanum, quod ab incerto authore compoſitum eſt dialecto eadem, qua & Talmud, ſc. Syro-Hieroſolymitana, qua poſt excidium Templi uſi ſunt Judæi. Eodem tempore, quo & Talmud ſcriptum fuiſſe vult Elias in Methurgeman ſc. trecentis poſt excidium Templi annis: Buxtorfius & Walthonus paulo poſt Talmud (quod in illo citatur) ſc. quingentis poſt Chriſtum natum annis. Extat in Tomo 4. Bibliorum Polyglottorum Londinenſium. Paulo inferioris ætatis eſſe videtur Targum in Hagiographa, quod R. Joſe ſeu Joſepho cœco inſcribitur. De autore tamen haud adeo conſtat. Lingua Syro-Hieroſolymi-*

lymitana utitur & à Sixto Senensi circa annum Christi 400. à Buxtorfio circa annum 600. confectum putatur. Reperitur in editionibus omnibus Bibliorum *supra memoratis. Porro Jonathan* Ben *Uzzielis dicitur scripsisse etiam Targum in Hagiographa, quod interiit, & aliud in Pentateuchum, quod sub illius nomine prodiit à Judæis editum Hanoviæ 1591. & à Manasse Ben Israel 1640. & in* Biblii*s Londinensibus, Tom. 4. Verum istud Jonathani neutiquam deberi censent* Criticorum *Pars potior. Alia præterea innumera fuerunt Targumim (R. Akilas enim scripsit Targum in Prophetas & Hagiographa ut alios taceam) ex quibus quædam penitus interierunt, aliquorum fragmenta supersunt, nonnulla MSS. delitescunt. Prodiit nuper in Germania typis excusa Paraphrasis Chaldaica in primum librum Paralipomenon. Parem in secundum etiam se aliquando edituros spondent Typographi. Istæ enim in prioribus Paraphrasibus deerant. Antiquiores enim Judæi libros Paralipomenon, eo quod in libris Regum fere toti contineantur, Chaldaice interpretari insuper habuerunt.*

(c) Idem p. 307. Cap. I.

Neque desunt Eruditi, qui Onkelon, Jonathanem, *& hujusmodi alios Doctores, longe inferioris ætatis, quam quæ à judæis ponitur, esse contendunt; atq; eorum Paraphrases multis post Christum seculis confectas autumant. Mihi potior videtur sententia Paraphrases ipsas revera antiquas esse; authorum nomina iis pro lubitu apposuisse judæos. Ut ut sit, & in his & in aliorum Rabbinorum, (quos testes adhibet Cl. Usserius) Historia texenda non parum discrepant ipsi Judæi, quique judæos sequuntur, Christiani. Plures Onkelon æque ac Jonathanem Christi tempora præcessisse, saltem illi coævos fuisse, volunt: Alii, quorum sententiam refert Usserius, illum Titi Imperatoris nepotem faciunt (ea est enim Judæorum mendacium ambitio, ut fere omnes Rabbinos suos Romanis Imperatoribus consanguineos fuisse jactitent) Quidam illum magni Gamalielis familiarem ponunt, cujus proinde exequias superstes curaverit. Nonnulli denique eundem cum R. Akila, (qui sub Antonino Imp floruisse noscitur) alii eundem cum Aquila Pontico (qui claruit circa annum 130.) fuisse asserunt. Nec minor equidem autorum dissensio de jonathane; quem pars Scriptorum potior Onkeli condiscipulum fuisse tradunt: aliqvi tamen integras tres ætates illis interponunt, adeo ut Hillel præceptor fuerit jonathanis & Joannis Ben Zaccai, Joannes iste præceptor R. Eleazaris & R. Josuæ, quibus discipulus fuisse dicitur Onkelos. Recepta est opinio Jonathanem triginta ante Christum natum annis paraphrasin suam elucubrasse; cum tamen nonnulli eundem cum Theodotione (qui vixit anno Christi 180) fuisse ponant. Longum esset, si varias Scriptorum de reliquis, qui à Cl. Usserio laudantur, Doctoribus Hebræis sententias in medium proferrem. Id solum adnotandum duxi, illorum testimonia ex* Pirke Aboth *fere omnia produci, adeoque incertæ admodum fidei esse. Liber enim iste, quamvis non contemnendæ sit ætatis, ab audaculo tamen quodam Judæo est compositus, qui sententias veterum Doctorum traditione perpetua conservatas scripto consignare præ se ferens, lectoribus fucum facere merito censeri posset. Novimus enim quam fluxæ fidei sit traditio; quæ cum ubique anceps & lubrica sit, apud Judæos plane adulterina est & commentitia. Majoris forsitan momenti sunt testimonia, quæ ex Talmude judaico adducta sunt, licet ipsa etiam sint merito suspecta. Neq; enim ante annum Christi 505. finitum esse Talmud constat; ante centum plus minus annos à Rau Ascè, Scholæ (ut fertur)* Babylonicæ *Rectore, inchoatum. Hucusque autem sententias Doctorum incorrupta traditione transmissas fuisse parum credibile est. Denique quod quartum Esdræ librum ab Usserio citatum spectat; iste a falsario quodam judæo longe post Christi tempora confictu videtur.*

(d) Idem p. 460.

Duplex extat versio S. Scripturæ in linguam Syriacam sive Chaldæam (unica enim est lingua diversi tamen characteribus exarata) *Altera ex Hebræo facta, quæ* simplex & antiqua *vocatur, altera ex Græco recentior. Antiqua solummodo in divinis Officiis hodie utuntur Maronitæ. Factam esse a Thaddæo aliisque Apostolis tempore Abgari Regis ex Syriacis Scriptoribus ostendit Abraham Ecchellensis. Eandem tamen, salter ex parte, conditam esse tempore Salomonis in gratiam Hirami Regis Tyri, reliquam cura Thaldæi cæterorumque Apostolorum tempore Abgari Regis, plerique è Syri contendunt. Apud alios tamen Syros constans viget Traditio a D. Marco factam esse. Ut ut id certum est temporibus Apostolorum factam fuisse, antequam Canon N. Testamenti communi Ecclesiarum consensu confirmatu esset. Unde fit, quod Epistola 2a. Petri, 2a. & 3a Joannis, illa Judæ & Apocalypsis in ea omittantur. Prodiit Novum Testamentum istius versionis à Widmanstadi editum (de qua editione vide* Cl. *Usserium, cap. 8. Sect. 1. & in editione Bibliorum Antverpiensi Ariæ Montani Utrumq; Testamentum, aliquoties, mutilum in* Bibliis *Parisiensibus Michaëlis Jaji, integrum in Londinensibus Polyglottis Waltoni.*

(e) Joh. Henr. Heideggerus in Hist Patriarch. T. I. Exerc. 5. §. 31. fine. p. 191.

Jonathan Uzielis.

*Felicius allegasset(*Bonfrerius*)cum* Marino *Targum Jonathæ Uzielidis, quanquam lippis jam & tonsoribu notum est, paraphrasin in Pentateuchum, quæ* Jonathani Uzielidi *tribuuntur, non veri Uzielidis esse, se* Thalmudistæ cujusdam recentioris, *qui totum illud opus suum Thalmuduis fabulis collutulavit.*

(f) Ibid. Exerc. 9. Th. 1. p. 254.

Hoc cum ignoraret ille Pseudo Jonathan aliique posteriores Thalmudistæ cæco errore vocem illam indide *runt* Enocho.

(g) Beyer in Addit. ad Selden. de Di Syris p. 183. ad l. 1. c. 1.

In Targumim post. Hierosolymitanis, qualia sun Onkelosi & Pseudo-Jonathanis &c.

(1946) ONUPHRII nomine, testante Leone *Allatio* de Apibus Urbanis p. 66. 67. & e eo Carolo *Visch* Biblioth. Cistercienf. p. 71. scripsi Christophorus BORRI, Italus, ex Jesuita Monachus Cisterciensis, nonnulla.

(1947.) OPALENUS, *Lucas: Paulu* NÆORELLUS. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 580. scripsisse autem de officiis indicat *Symbola Dorniana.*

(1948.) *Constantini*, OPELII de *Fabrica Triremium* Meibomiana Eleutheropoli 1672. 4to est

eft *Johannis* SCHEFFERI, indicante *Symbola Normanniana.* Eadem habent *Daumiana & Molleriana.* Ipsius testimonio *Schefferi*, qui in Svecia iterat. pag. 296. inter sua opera refert editam Eleutherop. An. 1672. in 4to. Epistolam Constantini Opelii ad amicum de fabrica Triremium Meibomianarum.

OPORINUS v. *Grubinus.*

(1949.) OPPORTUNO *Academico Filarmonico.* De hoc la *Visiera Alzata* Hecatostes n. XLVIII. p. 59. ita:

IIL. GIOVANNI BONIFATIO da Rouigo stampò sotto 'l nome dell' *Opportuno* Accademico Filarmonico.

Montano Fav. Past. In Vicenza presso Domenico Amadio M.DC.XXII. 12.

Nicasio Fau. Frag. In Rouigo presso Dan. Bissarcio M.DC.XXIX. 4.

Raimundo. Fau. Tragicom. Iui come sopra M.DC.XXII. 12.

Si nota da Monsignor *Allacci* nella *Dramaturg.* Ind. II. p. 465. Veggasi Monsignor *Giacomo Filippo Tomasius* nelle *Vite* de gli Huomini *Illustri* pag. 324. tralasciando solamente la *Sopherotomia.*

(1950.) OPTATUS *Ductor* est *Jacobus* MUNFORDUS docente *Sotwello* in Syllabo anonym. Biblioth. subjecto p. 838. sed in Contextu operis hac de re silet. p. 380. Ergo pleniora expectamus à Bailleto eum promittente liste des Auteurs Degvisez pag. 549.

(1951.) OPTATUS GALLUS, qui librum *de cavendo Schismate* 1640. Parisiis edidit, celare videbatur *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 267. *Cardinalem* RICHELIUM, quo nomine corrigitur à *Petro Bælio* subjunctæ Epistolæ p. 385 verum Auctorem non detegente. Esse autem illum *Carolum* HERSENIUM ex Vita Johannis *Morini* p. 53. 54. Symbolæ *Normanniana* & *Tenzeliana* (a) docent. Ex vita Morini verba adducit Jo. Alb. *Faber* Decad. Decadum n. 86. (b) Accedit *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 58. v. Gallus.

(a) Symbola Tentzeliana.

Optati Galli *liber de cavendo Schismate, Parisiis An. 1640. editus, quo de peculiari Galliæ Patriarcha creando agitur. Etenim non solum* Emanuel à Schelstrate *P. I. Antiquitatis Illustratæ Dissert. II. cap. V. n. 4. prolixe recenset fulmina, quæ in miserum illum Auctorem tum conjecerit Clerus Gallicanus: verum huc quoque digitum intendit auctor libri de* libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ *in Actis Eruditorum mense Majo An. 86. recensitus, qui bene monet, opinionem de affectato illo Patriarchatu conceptam in plurium animis adhuc residere, & sub obscuris quandoque rumoribus revivari: Siquidem hoc ipso anno talia ex Galliis perscripta sunt, de Cardinali Estræo ad Patriarchæ Gallici fastigium evehendo. Sed nomen* Optati Galli *nullibi inveni, præterquam apud auctorem vitæ* Morini *(quem Richardum Simonium esse conjicio) Antiquitatibus Ecclesiæ Orientalis Londini & Lipsiæ editis præfixæ. Is enim cum alia notatu dignissima de personato illo Optato habet, tum p. 53. 54. monet, eum fuisse* Parisinum Presbyterum, *nomine* Hersenium, *hominem cerebrosum.*

(b) Alb. Faber Decadum. num. LXXXVI.

Optatus Gallus de Cavendo Schismate est Hersenius Presbyter *Parisinus, homo cerebrosus, judicii pauci, vehementissimus concionator, quique in congregatione Oratorii Parisiensis vixerat &c. vide vitam* Morini pag. 54.

ORÆUS v. *Rhonæus.*

ORANIE v. *Amadis.*

ORASIUS v. *Iubero.*

ORATOR v. *Julius.*

(1952.) *Nicolao* ORESMIO adscriptam vulgo *Versionem Biblicorum Gallicam* esse eandem cum *Petri* COMESTORIS *Historia Biblica* à *Guiscardo* MOLINÆO Gallice versa docet prolixe *Richard Simon* cap. XXVIII. de l'Histoire critique des Versions du Nouveau testament, unde pauca ex pag. 319. & 323. sub lit. (a) excerpimus, quibus addi possunt ea, quæ in scripti hujus recensione hac de re observarunt *Acta Erudit. Lipsiens.* (b) 690. p. 133.

(a) Richard Simon Cap. XXVIII. de l'Histoire critique des Versions du Nouveau Test. p. 319. & 323.

D'ou il paroit que Guiars Des Moulins *n'a fait autre chose que mettre en François le Livre de* Pierre Comestor, *& non la Bible entiere.*

Pag. 323. *Mais il se pourroit attribuer à ce Prince ce qui n'arriva que sous Charles VIII. qui fit faire, comme il a été remarqué cy dessus, une nouvelle Edition de la Traduction de* Guiars des Moulins. *Il n'y a gueres d'apparance que si* Oresme *avoit traduit de nouveau la Bible en François, on eût publié sous Charles VIII la Version de* Guiars Des Moulins. *Ce qui me fait conjecturer que cela est arrivé ainsi, c'est que dans l'Exemplaire qui est chez le Roy, imprimé sur de beau parchemin, on voit à la teste du Livre un Chanoine en surplis, & avec son aumusse sur son bras, qui presente une Bible a Charles VIII.* Oresme *a esté* Chanoine *de la Sainte* Chapelle, *& Doyen de Roüen, avant que d'estre Evêque de Lisieux. De plus, avoir examiné la figure du* Chanoine *qui est au commencement de l'Edition publiée sous Charles VIII. j'ay trouvé que c'etoit* Guiars des Moulins *qui a esté* Chanoine, *& qu'on a representé à la teste de cette Version dont il estoit l'Auteur. Il ne faut point chercher d'autre* Chanoine *que luy, & il se fait reconnoître luy même par ces paroles qui sont à la fin de son Prologue.* En l'an de grace mil *deux cens quatrevingt & once au mois de* Juin auquel je fus né & en quarante ans" accomplis commencai ces translations & les" eus parfaites en l'an de grace mil deux cens no-" nante & sept au jour S. Remi que fus eslu & fait" Doyen de S. Pierre d'Aixe *dont j'estoye Chanoine. On a aussi representé à l'entrée de cette même Edition* Pierre Commestor *en habit de Docteur avec sa*

four-

fourreure, une toque à sa teste, & un Livre ouvert devant luy.

(b) Acta Erud. Lipſ. A. 1690. p. 133. *Sigillatim (Richardus) Simon (in Histoire Critique des Versions du N.T.) statuit, Nicolaum* Oresmium *mortuum A. 1377. nullam versionem* Bibliorum *concinnasse, utut id, post alios, Anonymus ille asseveret, cujus librum ad Acta 1689. p. 177. retulimus, quemq; Antonium Arnaldum vulgo credi, ex Critici nostri relatione compertum habemus. Versionem vero illam, quæ Oresmio tribuit communiter, non esse aliud quicquam præter Petri* Comestoris *historiam* Biblicam, *a Guiscardo Molinæo ao. 1297. Gallice versam.*

(1953) ECCLESIÆ ORIENTALIS nomine CYRILLUS LUCAR, Propriam suam *Confessionem* edidit quam tamen potius Religionis Calvinianæ Sciagraphiam ope LEGATORUM ANGLIÆ & HOLLANDIÆ compositam dicit *Autor Religionis Ecclesiæ Orientalis* in capite Transsubstantiationis, ut indicant *Nouvelles des Lettres,* Août 1687. p. 800. memorabilia sunt quæ de Cyrillo hoc Lucar Patriarcha Constantinopolitano affert *Bibliotheque Universelle* de l'année 1687 Tom. 7. p. 77. 78. (a)

(a) Bibliotheque Universelle de Année 1687. Tom. 7. p. 77. 78.

Cyrille Lucar *monta sur le Siege Patriarchal le 5. Novembre 1621. & fut relegué un an apres par* Osman.

Gregoire le Borgne *Eveque d'Amase fut mis en sa place & relegué aussi trois mois apres.* Anthyme *lui succeda & fut ensuite chassé, & obligé de se retirer dans le Monastere de la Ste. Laure, au mont Athos.* Cyrille *fut rappelleé & relegué encore une fois à* Tenedos, *apres avoir gouverné pendant huit ans.* Athanase *lui succeda & fut bientot apres chassé.* Cyrille *fut rappellé pour la troisiéme fois, & ensuite relegué à Rhodes.* Neophyte *lui succeda, mais s'étant demis volontairement de sa Charge,* Cyrille *fut retabli, & etranglé, aprés avoir gouverné un an cinque mois* Cyrille de Verie *prit sa place, & apres avoir gouverné dix-neuf mois, il fut relegué en Barbarie par* Amurath, *où il mourut.* Parthenius *lui succeda le 4. Juillet 1639. C'est le dernier Patriarche, dont parle notre Protonotaire: mais le Commentateur continue sa Chronique jusqu'à l'an 1673. & fait diverses remarques sur ce qui s'est passé d'important, sous Cyrille & sous Parthenius. Il dit que* Cyrille Lucar, *fit tous ses efforts pour abolir l'ancienne Religion des Grecs, & pour établir celle des Reformez, s'etant rempli de leurs dogmes dans ses voiages; ce qui le rendit odieux à plusieurs d'entre les Grecs, & lui attira d'horribles persecutions de la part des Latins, qui ne finirent qu'à sa mort, aiant été étranglé par les Turcs, le 8. Juillet 1638. & son corps jetté dans la mer.*

(1954) ORIGENI male tributum librum *de singularitate* Clericorum, v. *supra* in *Augustino* & *Cypriano*: Peculiarem vero indicem valde accuratum *Du Pinii* v. Biblioth. Tom. I. p. 126. & seqq. Scriptorum Origenis Græcorum, & Latinarum versionum, quæ supposititia sunt vel videntur. Quibus addantur p. 148. in notis CYRILLO, HIERONYMO AUGUSTO & aliis annotat[a] Speciatim ex aliis adduntur

I. *Philocalia* de obscuris Sacræ Scriptur[æ] locis, quomodo BASILIO Magno & GREGO[-] RIO THEOLOGO cognomine THAUMATUR[-] GO debeatur, tum ipse titulus eiq; præfixa Gra[e]co-Latina præfatio editoris Jo. *Tarini* Cantabr[i]gia 1676. in 4. publicantis testantur, tum prolix[e] de illis agens Rich. *Simon. Hist.* Critique du Nou[-] veaux Test. C. V. p. 71. & seqq.

II. *Liber de Philosophorum Sectis & dogmati[-] bus* EPIPHANIO adjudicatur ab *Huetio* apud Cav[eum] Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 61.

III. *De Salute divitum liber* à Michaele *Ghislero* Origenis nomine editus CLEMENT[I] ALEXANDRINO asseritur in *Actis Eruditor. Lip[s.]* 1685. p. 246. (a) adde *Colomesii* Bibliotheque choisie p. 96. 97.

IV. *Commentarius in Evangelium Marci* [à] aliis CYRILLO Alexandrino, à reliquis VICTO[-] RI Antiocheno adscribitur, ut notat Cave loc. cit.

V. *Dialogus contra Marcionitas, de recta Deum Fide,* MAXIMO ab *Huetio* vindicatur. vi[d.] Caveum loc. cit. (b)

VI. *Homiliæ IV. in Jobum,* CHRYSOSTO[-] MI sunt, judicante *Caveo* Histor. literariæ Scrip[t.] Ecclesiast. p. 61. utrique autem abjudicat *Du P[in]* Nouvelle Bibliotheque tom. I. pag. 134. (c) u[bi] plura scripta supposita Origeni recensentur, c[ui] addit *Decherrum* de Scriptis Adespotis p. 61.

VII. *Scholia in Orationem Dominicam & in Cantica B. Virginis, Zachariæ & Simeonis.* Orige[ni] abjudicata PETRO LAODICENSI restituu[n-] tur ab *Huetio* apud *Caveum* Histor. literar. Scri[-] ptorum Ecclesiasticorum p. 6. (d) vide hic l[.] *Journal des Scavans* 1668. p. 70. 1685. p. 339.

IIX. *Commentarii in Iobum* MAXIMIN[O] EPISCOPO cuidam *Ariano* tribuuntur apud *G[i]bardum* Patrolog. 138. 139. (e) qui & alia dubi[a] *Origenis* scripta ibidem recenset, adde *Olear.* Aba Patrolog p. 348. Mehlführer Coron. Pat. p. 40

IX. *Homiliæ in tres priores Mosis libros* iter[um] que *in Epistolas ad Romanos* RUFFINO maximam partem asseruntur à *Montano* in der Tauff-Histor[ie] p. 284. 285. (f) adde quæ de Ruffino habet *T[en]zelius* dissert. de Apophtegmate Ignatii ha[b.] Witteb. 1683. §. 16.

XI. *Commentarius in S. Marcum* quod *O[ri]genis* non sit, sed VICTORI ANTIOCHEN[O] ab aliis & CYRILLO ALEXANDRINO in M[a]nuscriptis tribuatur v. Richard. *Simonis* hist. Cr[it.] du N.T. C. V. p. 79 80. sub (h) excerptum.

XII. *Homiliæ in Lucam* DIDYMI sunt, j[u]dicio *Montani* l. c. p. 289. (g)

XIII. In Leviticum etiam & *Iosuam Homil[iæ]* male a quibusdam respui aut CYRILLO adju[di]cari ex *Labbeo* docet pag. 179. Bibliothecæ Latin[o] Rabbinicæ *Imbonati* excerpente M. *Fabricio.* A[d]dit h. l. *nota Diecmanniana,* ut sequitur: Divers[o]rum scriptorum *Origeni* attributorum, sed ali[i] auct

uctores, saltem ex conjectura habentium indiculus ex Petr. Dan. *Huetii* Origenianis parari otest, quæ inter imprimis est Origenis *Dialogus contra Marcionitas de recta in DEum fide*, a Joh. Rudolpho *Wetstenio*, Basileense Professore primum o. 1674. 4. Græce & Latine editus, quem paullo antiquiori Origene Patri MAXIMO *Huetius* dat.

Cui adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc: *hotius* Biblioth. cod. 47. p. 16. observat, quod ν λαβύρινθον ἐπέγραψάν τινες Ὠριγένους ἐπεὶ Γαΐου ὁ σύνημα *Labyrinthum nonnulli Origeni inscripserunt, um GAJI sit opus.*

(a) Acta Eruditorum L. Mensis Junii A. 688. p. 248.

Clementis Alexandrini liber; Quis dives lutem consequi possit? *Accedunt nonnulla in edionibus operum Clementis hactenus desiderata.*

Oxoniæ e theatro Sheldoniano 1683. in 12.

Quæ hoc libello continentur Clementis Alexndrini *opuscula, inter ejusdem opera a* Gentiano Herto, Daniele Heinsio *& aliis conjunctim edita non mparent. Neque tamen nunc primum in lucem prodeit. Nam librum de salute divitum sub Origenis nomi Michael* Ghislerus *in suis ad Ieremiam Commentais, & Franciscus* Combefisius *in auctario Bibliothecæ atrum juris publici fecerunt.*

(b) Cave Histor. Literar. Scriptor. cclesiast. p. 61

Dialogus contra Marcionitas *de Recta in eum Fide, cum* Megethio, Marco, *aliisq; Hæreti habitus: quem tamen genuinum esse Origenis opus uribus argumentis contendit Westenius, contrarium et sentiant eruditorum pars potior. Justa saltem est de dubitandi ratio: Vir* Cl. Huetius Maximo *eum addicat ut supra dictum est in Maximo. Dialogum istum Gr. t. primus edidit notis illustratum Cl.* Westenius *l. c.*

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque s Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. p. 134.

Les 4. *Homelies sur Iob,* qui ont été données ous le nom d'*Origenes* dans la premiere edition de Genebrard, ont eté retranchées dans la Seconde, parce qu'elles ne sont point d'*Origenes* non plus que de S. *Chrysostome* a qui elles sont encore attribuées. Il est remarqué dans une Lettre, qui est à la tête de l'Edition d'*Erasme*, qu'on avoit encore sous le nom d'Origenes de petites notes *sur Job*, qu'on n'avoit pas voulu inserer dans ses ouvrages, parce qu'elles avoient paru d'un stile, & d'un genie different.

(d) Cave Histor. Literar. Scriptor. Eccesiast. p. 61.

Scholia in Orationem Dominicam, & in Cantica B. Virginis, Zachariæ, & Simeonis; quæ sub *Origenis*, vel ut ipse apposuit, alterius Doctoris, συγχρόνου nomine Græce edidit Fred. *Morellus*, Paris. 1601. 8. Verum *Petrum Laodicensem* legitimum esse Autorem, ex Bibliotheca PP. colligit *Huetius*. Sed Scholia in Orat. Domini ipsius Origenis esse videntur, & libello de Orat. in editione Oxon. subjiciuntur: *Si modo eadem sint Scholia.* Editio enim Paris. jam, ad manum non est.

(e) Gerhardus Patrolog. pag. 138. 139.

Commentaria in Job, Perionio *Interp.*

Non sunt Origenis. *I. in explanatione cap. 3. affert expositionem S. Luciani Martyris.*

2. in explanatione cap. 7. & 8. refellit Manichæos.

3. in cap. 18. meminit homousianistarum.

At Manichæi & Ariani, qui Catholicos vocabant homousianistas, post Origenem *sunt exorti.*

4. Non sapit stylum Origenianum, *totus scatet Arianismo, adeo ut S. Trinitatis fidem Sectam, hæresin, infidelitatem appellet; tres personas tria cornua à Diabolo facta, unde a quibusdam* Maximino Arianorum Episcopo *tribuitur, contra quem scripsit* Augustinus.

(f) Montanus in der Tauff-Historie pag. 284. 285.

Man höre doch/ bitten wir/ was er/ *Ruffinus* selber saget in seinen Vor- und Nach-Reden über die versetzte Außlegung *Origenis* über die Epistel an die Römer: In der Vorrede spricht er: Er habe das gantze *Corpus* der Außlegungen *Origenis*, so da bestunde in 15. Büchern/ und in sich begriffe über die 40000. Verse/ biß zur helfft verkürtzet: Aber in der Nachrede/ gehet ers noch gröber an/ und saget außdrücklich/ daß er im übersetzen der *Homilien Origenis* / (die er über das 1. 2. und 3. Buch Moysis geredt/ und *dictiret* hat) zwar eine große und unerschätzliche Arbeit angewendet habe/ dasjenige daran zu erstatten/ oder zu ergäntzen/ was noch daran gebrach/ und von *Origene* unter lassen wäre: Aber daß er solches dannoch insonderheit gethan hab im Werck über die Epistel an die Römer/ auß denen Ursachen/ die er in der Vorrede verfasset hätte/ darzu zuthun dasjenige/ so daran mangelte/ und abzukürtzen dasjenige/ so zu lang war/ also daß viel Dinge wären die sein/ (*Ruffini*) eigen Werck wären/ darümb auch etliche zu ihm gesaget/ daß er im *Titul* seinen Nahmen vorsetzen solte/ und schreiben *Hieronymi*, (solte aber heissen/ *Ruffini*) Buch der Außlegungen über die Epistel an die Römer. Welches er gleichwol nicht wolte thun/ also dafür haltende/ daß es nicht recht wäre/ so er den Titul solte anders setzen/ alß den/ welcher den Grund des Wercks geleget/ und den Vorrath zu Erbauung des Hauses darzu gebracht hätte. Solches und dergleichen Wort wird man daselbsten mehr finden/ worauß ein jeder genug urtheilen kan/ wie unsicher man auf die Zeugnüssen für die Kinder-Tauff fussen und sich verlassen möge/ die auß *Origenis Homilien* über die Epistel an die Römer/ und über das *III.* Buch Mosis angezogen werden/ mit welchen *Ruffinus* seiner eigenen Bekänndnüß nach/ also ümbgesprungen/ wie er nur gewolt hat:

(g) Ibidem p. 289.

Dero halben ist gäntzlich zu gläuben/ daß diese 39. *Homilien* in *Lucam* nicht *Origenis* / sonder viel eher *Didymo* seyn zuzuschreiben/ der mehr alß 150. Jahr noch *Origenis* Zeiten geschrieben hat/ oder vielleicht jemand anders/ der noch jünger ist alß *Didymus*: denn in derselbigen Zeit begunten schon unterschiedliche Mönchs-Grillen auff die Bahn zu kommen.

(h) Rich. Simon Hist. Crit. Cap. V. pag. 78.80.

Mr. *Huet* pretend, que tous ces noms ont „eté ôtez exprès des exemplaires, qui ont à la „téte le nom d' *Origene*. Il juge même qu' il est „fort vraysemblable, que les Copistes ont interpolé ce Commentaire, afin de le debiter plus „facilement sous nom de ce grand homme. „Mais apres avoir examiné avec soin les MSS. de „la Bibliotheque du Roy, j' ay reconnu que cet „ouvrage n' est ni d'Origene, ni de Victor d' Antioche, ni de Cyrille, ni d' aucun autre Auteur „en particulier. C' est un recueil de plusieurs „dont ont a marqué les noms dans quelques exemplaires; & si ces noms ne se trouvent point „dans d' autres, cela est assez ordinaire à ces recueils, qu' on appelle Chaines. On ne peut „pas accuser pour cela les Copistes de les avoir „retranchez exprés, pour faire croire que ce livre étoit d' Origene. Ce qui fait que quelques „exemplaires portent son nom à la tête, c' est „que les premieres paroles sont en effet de luy. „Il y a dans la Bibliotheque du Roy un manuscrit, „qui contient le texte des Evangiles avec des „scholies Grecques, & au commencement de „celles qui sont sur saint Marc, on lit. ὠριγένους πρόλογος εἰς ἑρμηνείαν τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου „Preface d' Origene sur l' interpretation de l' „Evangile de S. Marc. Ces scholies ne sont autre „chose que le Commentaire dont il est question, „& que le Jesuite *Peltanus* a publiées en latin, sous „le nom de Victor d' Antioche, parce que son „exemplaire Grec avoit ce titre. Comme c' est „une chaine, ou recueil de plusieurs Ecrivains, „cela fait qu' elle paroit sous differens titres dans „differens exemplaires Grecs, sans qu' il soit be„soin d' accuser les Copistes d' autre chose que „de negligence, n' ayant gardé à la tete de l' „ouvrage que le nom d' un de ces Ecrivans.

(1955) ORIGENIS ADAMANTII nomine latere voluisse *Richardum* SIMONEM disco ex *Actis Eruditorum Lipsiensium* 1687. pag. 176. (a) & *Bailleti* Catalogo des Auteurs deguisez. pag. 520.

(a) Acta Eruditorum Lipsiensium A. 1687. m. Jul. p. 367.

In Epistola denique XVII. (Defensionis Judiciorum de Richardi Simonis Historia Critica V. T.) Copia *fit literarum, quas IV. Nonas Novembris 1684. Critobuli Hierapolitani nomine latens Clericus latine dederat ad* Origenem *Adamantium, seu Richardum* Simonem) *Synopseos novorum Bibliorum polyglottorum auctorem, de emendationibus sacrorum Codicum.*

(1956) *David* ORIGANUS Mathematicus, libros *Georgii* ROLLENHAGII *de Prognostico Calendariorum & Nativitatum* pro suis edidit. Hæc *Symbola Schraderiana.*

ORIGENIUS v. *Chianeus.*

(1957) ORLANDI CINNAMI nomine edidit *Leonardus* CINNAMUS Italus, Neapolitanus, Societatis Jesu.

(I) *Poemata Lyrica Sacra Italica.* Neapoli apud Antonium Frisium 1670. in 12.

(II) *Apophoreta Eloquentiæ* ibidem 1671 docente *Sotwello* Bibliotheca Scriptor. Societ. Jesu pag. 548. *Toppius* autem in Bibliotheca sua Neapolitana hæc inter reliqua ejus scripta p. 187 non recenset.

(1958) ORMEGRIGNI, *le Sieur* de: Larv. hæc est *Petri* MOLINÆI, filii Canonici Cantuariensis, sub qua vulgavit *Observationes suas in 2. & 3. Caput Tractatus celeberrimi de la Politique de France* vide *Deckherro* des scriptis Adespotis subjunctam epistolam Petri *Bælii*, quam lectoris commodo integram huic volumini inseruimus.

(1959) OROSIUS. Qui sub ejus nomine editus est *Apologeticus contra* Pelagium *de libertate* Arbitrii ab Hæretico, NOVATIANO simul & PELAGIANO compositus videtur *Miræo* in Addition. ad Biblioth. Eccles. pag. 307. (a) postquam in ipso textu pag. 53. eidem Apologetico XIV. capita ex AUGUSTINI libro *de natura & gratia* adjecta fuisse, monuerat.

(II) *Commentarius in Canticum Canticorum* Origenis &

(III) *Tractatus de Viris illustribus* ut ex eorum numero sit docet *Du Pin* Biblioth. des Auteurs Eccles. Tom. III. pag. 156. (b) hisce verbis infra repræsentatis.

(a) Miræus Bibl. Eccl. p. 307. a.

Wastelius lib. 3 Vindiciarum pro Johanne Hierosolymitano, contendit istum Apologeticum falso Orosii *nomine esse editum; imò scriptum esse ab homine hæretico Novatiano simul & Pelagiano.*

(b) Du Pin Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. III. p. 156.

Quelques-uns lui attribuent sur la foi de quelques MSS. un Commentaire sur le Cantique *des Cantiques, qui est parmi les Oeuvres d'Origenes, & un* Traité des Hommes Illustres. *Mais cela vient de ce qu'on a changé le nom d'*Honorius *en celui d'*Orosius.

(1959. *a*) *Alfonsus de* OROSIO quomodo sit *Alfonso d'* HOROZCO *Villanus* visiera alzata pentecostes num. I. pag. 94. & seqq. exponit hisce verbis.

I. F. ALFONSO d' HOROZCO Orpetano Religioso d' immortal ricordanza, e benauuenturato Figliuolo del P. S. *Agostino* scrittore di molte Opere, li titoli delle quali senza mi pigli altra briga possono leggersi nella di lui Vita, e nelle sue *Confessioni*: incontratosi in Fra *Luca* WADINGO Hibernese, letterato stimatissimo, e conosciutissimo non pure nella sua Religione, di cui scrisse gli Annali: Illustrò le Opere di *Giouanni Duns*, e formò il *Catalogo de li* Scrittori di essa; ma per tutta la Republica letteraria: incontratosi torno a dire, iui, come che il P. *Vvadingo* fusse gentilissimo, e benche da me non conosciuto, l' argomento dalle qualità del dottissimo P. F. *Bonauentura Baronio*

ronio del medesimo Nipote di Sorella; fu inuitato à riposare nel lor Conuento; E perche era tempo di state, ed i caldi eccessiui, leuatoli per Maggior commodità la Tonica di panno di Segouia hebbe otio di mettergliene vna di Menore osseruante: ed hauendo seco alcune delle sue produtioni, di seruirsene per la sua Biblioteca, il Venerabile Fra *Alfonso* li cui pensieri erano tutti riuolti in Dio, e nella beatissima Vergine, ne meno se ne accorse: onde poi il P. *Vvadingo* stampando il *Catalogo* de gli *Scrittori Minori* mutando al quanto il nome notasse

ALFONSUS DE OROSIO *Hispanus* scripsit *Historiam Reginæ Sabæ doctis intermixtis Considerationibus.* Salmanticæ, apud Dominicum de Portinaris An. M.D.LXXV.

Sermones de Sanctis. Ibidem apud Simonem de portinaris A.M.D.LXXIII.

Quadragesimale Madriti apud Petrum Cossin. A.M.D.LXX.

Sermones à Dominica in Albis, usque ad Feriam III. Pentecostes. Compluti, apud Andream Angulo A.M.D.LXXI.

Veramente non si mostrò ingordo, contentandosi frà quaranta, o poco meno, di quatro produttioni. L'hauerà forse fatto perche non così facilmente fusse conosciuto il plagio? Non lo credo, anzi stimo, che ne meno ci hauesse colpa veniale.

E noto à non amusi, che chi s'applica à scriuere Opere tali, non possa farlo senza l'altrui aiuto: e però la cosa deue attribuirsi à F. F. Spagnuoli che meglio di lui poteuano esserne informati.

Anco li F. F. Agostiniani potrebbono fare libraria di Scrittori in fol., se raccogliessero Spiche da Domenicani, de Cistercienſi: e và discorrendo. F. ALFONSO D. HOROZCO fù dell'Ordine Eremitano di S. Agostino, e non solo compose, vi dico di bel nuouo, le Opere dal Vvadingo notate ma molte più; delle quali egli stesso tessè il Catalogo, à maggior lode della Beata Vergine di cui fù diuotissimo, come si può vedere in fine della di lui *Vita* Composta dal dottissimo M. F. *Giouanni Margues*, e data in luce dal P. M. F. Tommaso d'Errera in Madrid M.DC.LVIII. ed in principio delle di lui Confessioni, ed appresso F. *Filippo* Elssio nell'*Encomiastico Agostiniano* pag. 37. Fù scoperto il plagio del Valorosissimo D. *Nicolas Antonio* Caualiere di S. Iago, e Canonico di Siuiglia nella *Bibliotheca degli Scrittori* di Spagna p. 23. segu non lasciando di notare in fine: *Cancelandum utique est ALFONSI nostri nomen à Bibliotheca Franciscana Lucæ Vvadingi.*

Egli passò à godere le mercedi douute alla sua vita incorrotta li xix. di Settembre nel M.D.XCI. e le opere furono stampate esso viuente, e le *declamationi per la Quadragesima* stampate in Madrid per Pietro Cosini, non Cossin. in 4., e quelle per le Domeniche doppo Pasqua fino alla Pentecoste stampate in Alcala d'Henares in 8. Si conseruano, con altre, come gioie da Paradiso nell'*Aprosiana* di S. Agostino di Vintimiglia, e furonmi mostrate da Fra Domenico Antonio Gandolfi Lettore di Sacra Teologia, e Predicatore Custode della medesima: e che non lascia di mouer pietra per raccogliere le Opere degli Scrittori Agostiniani, e specialmente di questo Venerabile F. Alfonso, con occasione, che ero in compagnia d'altri forastieri.

OROSIUS v. *Anilo.*

(1960.) ORPHEI nomine quæ extant *Poemata*, præsertim *Oracula*, & festa seu initia ex *Clemente Alexand.* & *Svida*, ONOMACRITO Atheniensi tribuit *Frisius* Biblioth. *Gesneri* p.641. vide *Vossium* de Poetis Græcis cap. II. p. 8. Addit *Symbola Normanniana Heinsium* ex *Philopono* in *Arist. de* anima, *Aristarch.* p. 42. 43. *Selden.* tit. ind. Auctor. & *Voigt.* S. Triad. 4... Ad Onomacritum etiam inclinat *Lambecius* Comm. de Bibliothec. Cæsar. lib. VI p. 133. Ad Cercopem autem quendam ex Cicerone referunt *Act. Erud. Lips.* 1690 p. 98. (a) Addit *Diecmanniana* nota: Opus de lapidibus se TIMOCLI SYRACUSANO cum *Svida* tribuere malle, ait *Bochart.* Hierozoic. Tom. II. pag. 386. fin. Huic adde *Symbolam Mastrichtianam* serius allatam à n. 1. ad 8. sequentem:

1.

Orpheus.

Orpheum Poetam docet *Aristoteles* nunquam fuisse, & hoc Orphicum Carmen Pythagorei ferunt cujusdam Cecropis. At *Orpheus* id est imago ejus, ut vos vultis, in animum sæpe incurrit.

2.

De eo vid. *Lomeier* de Bibliothec. cap. 5. pr. pag. 77.

3.

Quid ergo inquies, *Orpheus Chirone* antiquior fecit? Sed quæso quæ memorabamus Orphei Scripta revera Orphei non sunt, sed *Onomacriti*, qui circa Olymp. LV. florebat, Jac. *Capellus* in Hist. Sacr. & exotica ad annum Mundi 2811.

4.

De ejus versibus vid. *Boxhornii* Judicium supra in elogiis Catonis Prisci, ex Comment. ad Sat. Sulpitiæ.

5.

Orpheus seu potius *Onomacritus* Hymno de Protheo: Jacob *Duportus* Gnomolog. Homeri Iliad. 1. num. 5. pag. 4. a.

6.

Nunquam eum extitisse cum *Vossio* defendit *Borremans* de Poëtis & Prophet. p. 80.

7.

Ejus hymnos Spurios probat *Reines. Epist.* 63. Daum. pag. 168. med. & Epist. *Daum.* ad Reines. 67. p. 176. prope fin.

8.

Quemadmodum sub *Orphei Lebethrii* persona, Orpheus *Crotoniates* sua scripsit argonautica *Usserus* Synt. de 70. interp. c. 1. p. 3.

(a) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1690. pag. 98.

Tria quæ sub Orphei *nomine ab Aldo & Henrico Stephano olim edita, & nunc rursus nitidioribus typis recusa sunt, (curante* Andrea Christiano Eschenbachio,) *poemata, Argonautarum expeditionem, Deorum laudes, & naturam lapidum describentia, an unum eundemque* Orpheum *auctorem habeant, & cui ex* Orpheis *adscribenda sint, parum exploratum est eruditis. Thracem istum antiquissimum philosophum & poetam, qui feras cantu suo attraxisse fingitur, & ex Mosis doctrina multa accepisse, ac vir sapientissimus divinorumque mysteriorum peritissimus a* Lactantio *lib.* I. *cap.* 5. *vocatur, & ab Augustino* Steucho *lib.* 7. *de perenni philos. cap.*10. *primus Theologorum Græcorum, ut* Mercurius Trismegistus *Ægyptiorum, extitisse censetur, hæc carmina scripsisse nequaquam credendum. Imo eum nunquam extitisse, sed, quæ sub ejus nomine circumferuntur,* Pythagoræum *quendam* Cecropem *auctorem habere, ex Aristotele tradit* Cicero *lib.*1. *de nat. Deor. quin & carmina, quæ vetustas Orphica appellavit, non quod Orphei essent, sed quod ab eo tradita continerent, eo nomine venisse Grotius lib.*1. *de verit. relig. Sect.*16. *observat. Ergo quæ hoc nomen præ se tulerunt, suppositititia fuere omnia, incertumq; prorsus, quo auctore conscripta.*

ORPHÆUS v. *Musæus.*

(1961.) *Theophili* ORTHOLOGI Θρῆνος sive *Lamentatio Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab antiqua Religione Græca, & obsequio Patriarchæ Constantinopolitani, cum explicatione fidei dogmatum:* ex Græco & Slavonico, Versio Polonica. Vilnæ 1610. est MELETII SMOTRISII, Archiepiscopi Polocensis. *Histor. Eccles. Slavon.* lib. IV. cap. 2. p. 472. 573. Hæc *Symbola Normanniana.* Addit *Symbola Flensburgo-Molleriana*: Episc. Vitepsciensis & Mscislaviensis, Græcorum sacris addictus, postea itidem à Græcis nonunitis ad Ecclesiæ Romanæ unitas Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc detestatus est, & alios pro contraria sententia libros edidit, de quibus uti & Antagonistis ejus videndus hic And. *Wengerscii* Lib. 4. Sclavoniæ Reform. l. allegato v. & Theophilus.

ORTHUINUS v. *Gratius.*

(1962.) *Joannis* OSANAVERI *anagrammatico* nomine editum *de Simplici Veritate libellum* Germanicum ab *Anna Ovena* HOJERIA, fœmina in Septentrionalibus oris non incelebri, notat *Mollerus* Part. II. Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbricæ pag. 142. 143. qui & in transmissa Symbola illum initio prodiisse sub titulo einfältige Wahrheit / & deinceps cum reliquis ejus Poëmatis vernaculis recusum Amstelod. 1650. in 12mo. innuit.

(1963.) *Lucido* OSITEO. *Anagramma* est *Ludovici* SESTI nobilis Lucensis, Ordinis Prædicatorum, qui sub hac larva edidit Italice: *La Censura del Antisatira della Signora Angelica* Tarabotti, Scherzo Geniale 1656. in 8vo uti fusius docet *Villani* nella *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXV. p. 75. hic transcripta:

LXXV. LUCIDO OSITEO. Questi è il P. M. F. *Lodovico Sesti* nobil Lucchese dell' Ord. de Pred. il quale per fuggir l'Otio nelle hore del Meriggio scrisse la

Censura dell' Antisatyra della Signora *Angelica Tarabotti* fatta in *Risposta* alla *Satira Menippea contro il lusso Donnesco* del Sig. *Francesco Buoninsegni.* Scherzo GENIALE di *Lodouico Ositeo* Academico Aristocratico. In Siena per il Bonetti nella stamp. del Publico M.DC. LVI. 8.

Delle lodi di questo Eruditissimo Padre si hà qualche particella nell' *Italia Regnante* di G. Leti Lib. IV. della P-IV. pag. 465. Al presente egli è Priore del Conuento di S. Romano nella Patria nel quale hà fondato nobilissima Libraria lodatissima da chiunque la vede in passando per Lucca. Me lo raccontò *Carlo Francesco Fenogli* Gentihuomo principale della nostra Città, il quale ito à bagni per istar meglio, non ha guari, che sconciatosi lo stomaco nel bere di quelle acque, cade nelle rete di Libitina.

(1964.) Petri OSORII nomine præfixo edidit Italico idiomate, *Modum facilem & utilem visitandi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, dum publicæ venerationi expositum est,* Mediolani 1637. apud Philippum Ghiselfum *Joannes Baptista* VERANUS, Jesuita Mediolanensis. *Alegambe* pag. 227.

Vide hæc repetentem *Sotwellum* Bibliothec. Script. Societ. JEsu p. 419.

OSTILIO v. *Contalgeni.*

OTHO v. *UDO.*

(1965.) *Arenif* OTONALI, *Anagrammatica* larva est *Antonii* ALFERI edentis Italice *Pentateuco Politico* overo *cinque Disinganni, Spada, Tambura, Pifero, Scudo, Tromba.* Al Duca di Ghisa, per l'invasione del Regno di Napoli Anno 1655. dal proprio al nostro idioma tradotto da *Arenif Otonali* Turco fatto Christiano. Vide la *Visiera Alzata Villani,* Hecatostes num. XI. p. 31. (a) quæ sic habet.

(a)

XI. *ANTONIO ALFERI. Si vede andare attorno per le Mani de Curiosi pur troppo corrivi à dissipare il dannaro, quando capita qualche libro Mascherato con nomi strauaganti, quale è questo*

Pentateuco Politico *ouero cinque Disinganni* Spada, Tamburo, Pifero, Scudo, Tromba. *Al Duca di Ghisa, per l'inuasione del Regno di Napoli l'Anno M.DC. LV. dal proprio al nostro Idioma tradotto da* Arenif Otonali *Turco fatto Christiano. In Tusuan. e di nuouo nell' Aquila per Gregorio Gabbi M. DC. LV.* Ad *instanza degli Heredi di Gio: Battista Barone.* 8.

Da ARENIF OTONALI. ne cauo per metatesi ANTONIO ALFERI, ne parmi essermi allontanato a ver

verisimile. La Famiglia Alfieri è nobile in Crema, sicome cauasi dalla Nobiltà d'Italia di Gio: Pietro *de Crescenzi Romani Par. II. Narrat. X Cap. I. pag 417. e Cap. II pag. 421. e 418. E di questa Famiglia fù il* Conte Catalono Alfieri *da Magliano Cavaliere dell' ordine dell' Annontiata Mareseial di Campo, e Luogotenente Generale, che gouvernò l' Esercito Savoiardo, quando istigato da qualche ribello Genouese senza intima guerra, li 13. di Giugno il doppo Pranzo doueua partire per Ceua, ed indi con le truppe raccolte portarsi à sorprendere la Città di Sauona. Ed io hò veduta la copia d' un biglietto in un ottavo di foglio, che altro non conteneua che queste poche parole:* Conte Catalano. Sono gionti Brasca, e Soardo. Tutto và bene, e non v'e tempo da perdere. *Ma non però così bene come pensarono perche ritrouata ben munita Savona; hebbero per lo meglio portarsi altrove, e giunsero alla Pieue di Teco, della quale s' insignorirono: ma alli 6. d' agosto messo in fuga dal Sargente Maggiore di Battaglia* Pietro Paolo Restori, *fù costretto con perdere la Segretaria, dalla quale si sono scoperti tutti li trattati à lasciar prigione la maggior parte del fiore della Nobilità Piemontese. Una delle lettere finisce:* Addio Volpe vecchia. *Fù veramente Volpe vecchia, perche essendo gli altri rinchiusi in Castelvecchio, se ne scappò in Piemonte. Non però potè schiuare d' esser priuo delle cariche, e di finire infelicemente la vita.*

(1966) Rudolph OTREB, Britanni (id est, *Roberti* FLUDI) *Tractatus Theologico Philosophicus, de Vita, morte, & resurrectione, Fratribus Roseæ crucis dicatus,* Oppenheim 1617. 4. *Borell.* Bibl. Chym. p. m. 164. Anagrammate nimirum dissimulatum nomen: v. *Caspar. Kirchmair,* differt. de Paradiso, cap. 1. §. 8.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 581. idem ex D. Michaelis *Walheri* Postilla Mystica pag. 672. docet *Olearius* literis d 26. Julii 1676. Hala Saxonum ad me scriptis, qui *Robertum* de FLUCTIBUS sed de FLUDO appellat.

(1967) OTTAVIANO JANIDA della Città di Ruvo Academico incognito, ha stampata una Comedia assai bella, intit. *Gli Sdegni Placati.* ma l' Auctore *è Antonio* AVITAJA della stessa città di Ruvo, in Napoli, per Roberto Mollo 1650. in 12. Verba sunt *Toppii* Biblioth. Neapolit. p. 24. & 231.

OTTAVIO v. *de Francesci.*

(1968) *Julius Conradus* OTTO, ex Judæo Christianus. Antea dictus fuit, R. *Naphtali* MARGOLIOTH. Citantur autem ejus nomine in Bibliotheca Bodlejana post N. pag. 23. col. b. varia.

(1969) P. OVIDIO *Nasoni* tributa falso scripta Auctoribus suis restituuntur in *Fabricii* Bibliotheca latina.

(I.) *Heroïdes sive* Epistolæ quædam, Aulo Sabino. p. 36.

(II.) *Somnium*, quod incipit: nox erat & Somnus &c. OVIDIO JUNIORI Append. pag. 21.

(III.) *Elegia de Philomela*, Albio OVIDIO JUVENTINO ibid.

(IV.) *De Pulice.* OFILIO SERGIANO. ibid.

(V.) *Carmen Panegyricum ad Calpurnium Pisonem M. Annæo* LUCANO. p. 38. 79. & App. pag. 30. ac ante eum ex Hadriano *Junio Simlerus*. Et ex *Scaligerianis* Gallicis *Symbola Normanniana*: adde *Colomes.* Notas ad Quintiliani Instit. pag. 233.

(VI.) *De Argumentis Singulorum* Virgilii *librorum* HERENNIO MODESTINO JCto adscribuntur à *Gesnero* Biblioth. Universal. fol. 313 col. b. ex Bernardino *Rutilio* eadem ex *Mandosii* Biblioth. Romana observant *Acta Erudit. Lips.* 1693. p. 308.

(VII.) *Halieutica* NEMESIANO deberi potius, notat *Barthius* adversariorum lib. LXIX. cap. VII. p. 2292. & huic & Ovidio abjudicata, GRATIO adscribere mavult *Vlitius* Variar. lection. in Auctores rei Venat. pag. 438. — — 441. docentibus *Symbolis Normanniana* & *Rauschiana.*

(VIII.) *De Vetula* PAMPHILI MAURILIANI *libros tres* Ovidio suppositos docet *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 38. (b) & Append. pag. 21. 22. LEONI *Protonotario Bizantino* illos tribuit Colomesius dissertat. de Scriptoribus dubiis n. XIX.

(IX.) Ejusdem MAURILIANI sunt *Elegiæ LXIII. de arte amandi*, quæ PAMPHILI nomine veniunt Ovidio ab aliquibus adscripti. *Fabricius* Append. p. 21.

(X.) *Consolatio ad Liviam* Augustam de morte Drusi Neronis & Pedonis Albinovani judicante *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 38. Sub cujus etiam nomine edita est ab Heinsio inter opera Ovidii Lugd. an. 1629. in 12. Tom. pag. 384. Ovidio tamen restituitur a *Barthio* Adversar. lib. XXI. cap II p. 1015. Adde seriùs allata *Mastrichtiana* sequentia n. 1. 2. 3.

MASTRICHTIANA n. 1. 2. 3.

Lucanus.

1.

Dubius auctor *Carminis ad Pisonem.*

2.

Auctor *Carminis ad Pisonem* quem Lucanum non fuisse infra probo: Gilbertus *Cuperus* lib. I. obs. 2 pag. 10. fin. agit autem id ex professo lib. 3. cap. I. pag. 263.

3.

Ei *Carmen ad Pisonem* adserit quod *Ovidio* fuit adscriptum, Had. *Junius* lib. 6. animad. cap. I.

 ubi

ubi & ipſum carmen eſt, & ex Junio *Raynand.* de mal. & bon. libr. §. 256.

(1970) OWENI opuſculis Poeticis inſerta *Monoſtichanum. XC. Moralia*, *Michaeli* VERINO tribuit *Colomeſius.* dans ſa Bibliotheque Choiſie p. 164. 165. vide *Ghilini* Teatro d' huomini letterati tom. I. p. 171. *König* Bibliothec. Vet. & Nov. p. 838. 839. *Jugemens des ſavans* tom. IV. part. IV. num. 1225. p. 53. add. p. 96.

(1971) *Johannes* OXFORDIUS. Ei tribuitur à *Lelando* Volumen quod inſcriptum extat: *ſcalæ mundi*; vide *Voſſium.* de Hiſtor. Latin. lit. II. cap. LVI. pag. 449. qui tamen dubitat an non potius ſit idem opus cum *Joannis* DE FORDA aut FORDAN Scoto Cronico, aut cum *Thomæ* GRAJI Scala mundi lib. III. pag. 725. Prius diſplicet *Sandio* in notis ad eum locum pag. 146. de altero autem ſententiam ſuam non aperit p. 261. notato tamen & ibidem *Voſſio.*

(1972) OXONIENSIS *Univerſitatis judicium de ſolenni liga & fœdere juramento negativo & ordinationibus Parliamenti circa disciplinam & cultum*, Oxon. 1648 à *Roberto* SANDERSONO ibidem Profeſſore Regio compoſitum ſed à tota Academia & plena Convocatione approbatum Jun. I. 1647. Habeo hoc ex literis Dr. Cave de Anno 1676. 12. Kal. Jun. Hyde nihil annotavit de hoc ſcripto cum tamen aliquot *Sanderſoni* quem Epiſcopum Lincolnienſem vocat recenſeat. pag. 523. poſt N.

(1973) OXYORUS: MONTAIGU. *Bailet* liſte des Auteurs degviſez p. 581.

P.

ACATUS v. *Latinus.*

PACEMUTUS v. *Nomicus.*

(1974) *Erneſti* PACIANI nomine edidit *Eduardus* PHILIPPI Ehrenſteen / memorante *Scheffero* Sveciæ literatæ. pag. 334.

(I) *Epiſtolam Reſponſoriam ad Polonicum Legatum Chriſtoph. Przimoski* de oratione ad Regem Sveciæ Coli habita, Stetini Anno 1655. in 4to *traducta* eſt poſtea *in linguam Germanicam* & aliis ſæpius recuſa.

(II) Declarationem qua Ordinum Generalium injuria Reſidenti Apelbomio illata vindicatur in modum reſponſi ad literas dictorum Ordd. Amſtel. 1657. 4. & alibi.

Quibus ſupperaddit *Witten.* Diar. Biograph. Part. II. ad d. 30. Junii 1686.

(III) *Vitam Caroli Guſtavi Sueciæ Regis, poſt conc. funebrem recitatam.*

(IV) *Memorabilia Varia Mediationis & Pacis Negotium concernentia, &c.*

(1975) Jacobi PACIDII *Epiſtola ad Andream Rivetum, de Communione Chriſtiana cum gentilibus & Pontificatu Chriſtianorum*, perhibetur eſſe *Jacobi* GOTHOFREDI, celeberrimi illius JCti; cujus ſcripta plurima, notæque cumprimis in omne Jus Civile, manibus omnium teruntur: *Scaven.* num. 8. qui utinam rationem notitiæ addidiſſet.

Rationem hanc facile reddi autumat Clariſſimus *Rauſchius* in tranſmiſſa *Symbola*, cum Pacidius idem ſit quod *Godefredus*, vide *Bailleti* Auteurs degviſez pag. 310. & in Catalogo pag. 581. Editam autem hanc epiſtolam *Jacobi Godofredi* nomine à Joh. Anton. & Samuele de *Tournes* memorat *Deckher.* de ſcriptis adeſpotis pag. 116. 117. vide *Colomeſii* Melanges Hiſtoriques pag. 52. & *Selden* Syned. l. 342.

(1976) Hermanni PACIFICI *Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta, cognoſci poſſit*, Franckenthal. 1578. 8. prodiit. Ea *Chriſtophoro* HERDESIANO, Syndico Norimbergenſi, de quo c. 2. *Anonym.* num. 32. egimus, tribuitur à *Joh. Hornbeck.* ſummæ Controverſiar. lib. 9. pag. 692. edit. ſecundæ.

Eidem *Herdeſiano* adſcribit *Freherus* Theatro Virorum eruditione clarorum pag. 899. aliud ſcriptum, quod itidem ſub *Hermanni Pacifici* nomine prodiit anno 1581. cum titulo: *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus.* Neoſtadii. in 4to. Continens paginas 64. Theſes autem illæ ſpeciatim habent paginas 170. Addit *Diecmanniana nota* plenum ex ſuo exemplari titulum *Simplex & dilucida Expoſitio, qua ratione controverſia de cœna Domini orta facile cognoſci & componi poſſit.* Ac in fine: Idem facit *Freherus* Theatr. viror. erud. clanor. pag. 899 a ubi ſub eodem *Herm. Pacifici* nomine *Herdeſianum Neoſtadii* Anno 1581. 4. librum edidiſſe addit, cui tit. *Synodus Epheſina cum adjunctis theſibus de cœna Domini.*

(1977) PACIFICI A LAPIDE nomine prodiit Coſmopoli 1665. in 4to. *Homo Politicus.* Hujus Scripti Auctorem credi *Chriſtophorum* RAPP. Cancellarium Electoralem Boruſſiæ memorat *Symbola Sperlingiana.*

(1978) PACIFICUS A LAPIDE, qui Stricturas in Severinum *de Monzambano* edidit eſt *Philippus Andreas* OLDENBURGERUS, quem ſub perſona etiam Burgoldenſis latere ſupra monuimus. Vide *Pufendorffii* diſſertationem de Rep. Irregulari. *Kulpiſium* ad Monzamban. pag. 13. ſq. & *Thomaſium* in notis ad eundem p. 3. qui omnes hac

hac de re tanquam certa & indubitata loquuntur.

(1979) PACIFIQUE d'*Avranches*. N-des DESERTS. Baillet. liste des Auteurs deguisez pag. 581. v. Anon. 2505.

Veranius Modestus PACIMONTANUS v. *supra*

(1980) Desiderii PACII nomine relata prodiit *Epistola Belgica*, quam esse *Guilielmi* SOLDENI, Ecclesiastæ Delphensis, ex JCto summo *Gerhardo von Mastricht* didici: vide verba exinde citata *infra*, in nomine *Teutonici*.

Adde Benthemii modo editum libellum Holländisch-Kirchen und Schul-Staat part. 2. p427. SALDENUM nominat *Bailletus* Auteurs degvisez pag. 310. & in catalogo pag. 581. Vido adeoque prioris editionis tollendo hicque à correctore operis sublato.

(1981) PACUVIO Suppositum esse, a MURETO Versum, quem ille ad *Scaligerum* mirat, vide differentem Vossium apud *Fabricium* Append. ad Bibliothecam Latin. p. 6.

(1982) PADERBORNENSIS *Gymnasii* nomine publicatos 1641. cum notis & Castigationibus T. Livii Historiarum libros XXXIII, à *Jone* HORRIONE in Anonymis num. 1143. memoravimus, quæ hic repetere merito supersedemus.

(1983) D. F. DE PADILLA nomine circumfertur *Opus historicum Hispanico sermone* scriptum cui titulus: *Illustres Barones de Espanna y Coaumentadas en ella. Quod* tamen *Ferdinandus de Antonio de Lebrixa*, Vulgò NEBRISSENSI, buit apud Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispanicæ p. 108. col. b.

PADOVANO v. *Crudelio*.

(1984) PÆONIS & PYTHAGORÆ *Exercitationes Anatomicæ & Medicæ* bis 50. Basileæ 82. in 8vo Auctores habent *Johannem Jacobum* HARDERUM, & *Johannem Conradum* PEYERUM, orum ille per Prodromum Physiologicum, ac amen Anatomicum Cochleæ terrestris domitæ; Hic per Exercitationem de Glandulis intinorum atque Anatomen Ventriculi Gallina, ab aliquot annis Orbi erudito innotuerunt. Vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1682. pag. 217. 218.

(1985) *Gio Sonta* PAGNALMINO. Sub sonato hoc nomine, edidit *Augustinus* LAMIGNANI, Abbas Casinensis Italice: *della Carrozza da Nolo: overo del Vestire & usanze alla moda*, libri due. In Milano, per Lodovico Monza 1669. in 12mo testante la Visiera Alzata Hecatostes num. III. pag. 24. vide quæ supra in *Fuggitivo Academico*, & *Tanto Magnalpina* monuimus.

De PALACEDA v. *Giron*.

(1986) PALÆMONE Arbitro dubiorum Sponsaliorum Apollineorum prodiere Hafniæ 1646. Vernaliæ Divæ Sophiæ sacra, quæ Auctorem habent *Thomam* BANGIUM, Professorem Academiæ Hafniensis Primarium, indicante *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(1987) *Francisci* PALÆOPOLITANI cura & Opera prodierunt anno 1668. Londini 2. voluminibus, *Dialogi Sacri*, in quibus variæ disquisitiones & Documenta de Deo, ejusque at-„ tributis & Providentia continentur, aut ut An-„ glice sonat libri inscriptio: *Divine Dialogues*,„ *containing sundry disquisitions and instructions, concer*-„ *ning the Attributes and Providence of God.* Sub hoc,„ nomine latet *Henricus* MORUS S. T. Pr. Colle-„ gii Christi apud Cantabrigienses Socius, qui,„ opera sua Theologica grandi satis volumine in„ folio latine nuper edidit. In quo hi dialogi,„ locum habent. Verba sunt Clarissimi Domi-„ ni *Cavei* ex literis ejusdem ad medatis Islingtho-„ nio 8. id. Decembr. 1676. excerpta. Prodierunt autem opera Henrici Mori Lond. anno 1677. in fol. ubi Dialogi memorati conspiciuntur, ita ut Philosophico Tomo priore pag. 637. & seqq. exhibeantur dialogi divini tres priores hoc titulo: *Dialogi divini per Autorem latini redditi disquisitiones varias & instructiones continentes, de attributis & providentia DEI.* Tres primi dialogi qui de attributis Dei tractant, ejusque providentia in genere collecti & concinnati cura ac industria F. P. Sequitur *dedicatio* scripta Johanni *Finchio* Equiti aurato Magnæque Britanniæ Regis apud Turcarum Imperatorem Legato, sic incipiens. *Mirari forsan potest Excellentia tua, quod mihi in animo esset, quod hosce tres Francisci Palæopolitani dialogos tibi* &c. Subscribitur *Henrici Mori* nomen, & subditur p. 642. *Francisci Evistoris Palæopolitani Epistola* ad nobilem Amicum de subsequentibus dialogis. Pagina sequente personarum in subsequentibus dialogis, cum aliqua allusione ad earum nomina proprii characteres (verba sunt ipsius libri) exhibentur. In iis quintus ponitur *Evistor*, homo in Criticismis, philologia, & historia bene versatus. Quem proinde liquet ipsum *Henricum Morum* auctorem libri esse velle. Qui & seipsum laudat nomine *moderni auctoris* pag. 651. *§. XI. dialogi primi*, qui pertingit usque ad p. 678. ubi *tres paginæ scholiorum* sequuntur. Quæ cuncta hucusque divinæ existentiæ, æternitati, omniscientiæ, aliisque attributis demonstrandis impenduntur. *Dialogus* II. a pag. 681. ad 718. sine scholiis, Objectiones Lucretii & aliorum contra Providentiam divinam solerti, & eandem ab omnibus incommodis ex permissa impietate hominum &c. deduci solitas defendit. *Dialogus* III. c. 1. p. 718. ad 768. quam scholia quatuor paginarum sequuntur. Objectiones alias ex impietate hominum &c. solers, ac de Trinitate disputat a *§. XLI.* p. 764. ad finem, philosophiæ.

Tomo vero *posteriori Philosophico* pag. 645. & seqq. exhibentur reliqui dialogi hoc titulo. *Dialogorum divinorum postremi duo*, ante annos fere duodecim scripti (nempe anno 1668. quo & Palæopoli 29. Novemb. data Epistola est ad nobilem

bilem Amicum superius memorata) nunc vero per autorem in Latinum versi; qui tractant *de Regno DEI*, & de speciali illius providentia per Christum super Ecclesiam a principio usque ad finem seculorum. *Eorum* IV. a pag. 649. ad 692. *cum scholiis* paucis. V. a 694. ad 744. *cum scholiis quinque paginarum* specialia, cum applicatione Apocalypseos, de statu Ecclesiæ præsenti exhibent; in iisque colloquiis Lutheri cum Diabolo super missæ sacrificio disputationem §. XXIV. pag. 725. & seqq. recoctam toties, & nuper adhuc adeo ut a Clarissimo Casp. *Sagittario* peculiari prolixo scripto, defendi denuo necesse habuerit. Quare vero dialogos hosce olim conjunctim editos, nunc ita separaverit auctor, ipse rationem reddit præfationis generalissimæ §. XIII. & XIV.

Hoc eo prolixius recensere volui, quoniam & ipsi dialogi sunt lectu dignissimi, & neque illorum neque *Evistoris* aut *Palæopolitani*, quinimo quod magis miror nec ipsius Henrici *Mori* ulla mentio fit in *Hydeano Catalogo*.

(1988) PALÆOLOGUS *Phileremus*: *Martin* LARDENOY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 581.

(1989) PALÆOPHILUS: *Jacques* MEUTEL. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 581.

(1990) *Gregorii* PALAMÆ nomine edita est Parisiis, *Johannis* MONACHI, πνευματοφήτορος disputatio inter caput & animam, observante ex *Hoeschelio* Antonio *Reisero* in Indice MStorum Bibl. Augustanæ p. 33.

(1991) PALATINORUM Ministrorum nomine, prodiere sequentia scripta.

I. Ausführlicher Bericht / was die reformirte Kirchen in Teutschland gläuben/oder nicht gläube: Item, was sie für Ceremonien gebrauchen/oder nicht/ samt einem kurtzen Anhang / gestellet durch die Theologen in der Churfürstl. Pfaltz zu Heidelberg / bey Gotthard Voglin / 1609. & 1612. in 12.

II. Antwort der Heidelbergischen Theologen, auff die Continuation Examinis des ausführlichen Berichts / was die reformirte Kirchen in Teutschland glauben oder nicht / bey Voglin. in. 12. 1613.

III. Endliche überweisung / daß die Verklägere der reformirten Kirchen die Schrifften derselben wissentlich falsch anziehen / dem spöttischen Buche der Würtenbergischen Theologen, genannt Promotio gehaltenen Examinis (Tubing. 1910. in 8.) entgegen gesetzet / durch die Theologen der Chur-Pfaltz Heidelberg / bey Gotthardt Voglin in 7. 1611.

IV. Anhang des ausführlichen Berichts / &c.

V. Beschluß der Uberweisung / prioribus subjunctæ appendices. Hæc *Bartholomæo* PITISCO, Informatori tum temporis Principis Palatini, Friderici IV. cum Collega, *Michaele Lingelshemio*, & aulici Concionatoris munere functo, tribuuntur â *Melchiore Adami* in vita ejus, quæ est Theologor. Germ. p. 840. & seqq.

Admonitio Christiana de Libro Concordiæ scripta â Theologis & Ministris Ecclesiarum, Joh. Casimiri, PALATINI ad Rhenum, Neostad. in 4. 1581. & 1593. Auctorem habet *Zachariam* URSINUM, cujus alia scripta Logica & Theologica habemus. Testem ejus rei *Conradum Schlüsselburgium*; in Theologia Calvinistica, citat *Draudius* Bibl. Class. Theolog. p. 117.

Addit *nota Diecmanniana* editione se uti Hanov. Anno 1598. 8. & (ad citatum locum *Schlusselb.*) lib. 2. fol. 61. ac ad finem demum: *Zach. Ursinum* hujus Admonitionis auctorem esse, ipsi Reformati non dissimulant, v. Collat. Hagiens. pag. 11. ed. Belgicæ. *Hoornbeeck* Summ. Controv. pag. m. 535. & Melch. *Adami* in vit. Theol. Germ. p. 537.

PALATINUS v. *Kednadon*.

(1992) *Petri* PALATII Brixiensis nova Ephemerides Motuum solis ab anno 1664. ad 1670. Romæ. 1664. fol. sunt *Francisci* LEVERÆ, cujus *Prodromus Astronomiæ restitutæ*, eodem loco & forma Anno 1662. prodierat; quod styli & rerum ipsarum convenientia evincit, fatente insuper Typographo, opus posterius ejusdem cum Prodromo Auctoris esse: tum vero & Dialogi p. 62. ita loquitur Savinius ut facile probet semetipse. Sic & D. *Wasmuth* ad p. 4. Dialogi in exemplo suo notat. Atv. p. 52. inferius Levera fatetur. &c. Hæc *Symbola Normannina*.

(1992. a) PALINGENIUS Simplicissimus. Personatus scripsit, censorem mundi/ oder einfältige Theologische Politische Gedancken eines Christlichen Pilgrams über die heutige Zeiten und Läufften der Welt / Franckfurth auff Kosten des auctoris 1685. Auctor est Joh. Jacob SCHUTS Francofurtensis juris Licentiatus, auctor Compendii Lauterbachiani. *Symbola* est *Mastrichtian.*

(1993) PALLADIO *Galatæ* tributum *Dialogum de Vita Chrysostomi* THEODORO DIACONO, aut certe cuidam JUNIORI PALLADIO asserere mavult *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XIX. pag. 255. nihil autem de illa controversia statuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Eccl. siast. p. 204. 205.

II. De *Historia* ejus *Lausiaca* superius in HERACLIDE diximus, quæ videri poterunt.

(1994) PALLADII nomine scripsisse *Ægidium* DE WITTE, CANDIDUM & ALBANUM alias quoque dictum, memorant *Act. Eruditor. Lipsiens.* 1693. p. 135.

(1995) *Sforza* PALAVICINO e Agostino SPINOLA v. *infra*.

(1995) Hugonis de PALMA *Theologiam Mysticam*, sive *Trivium sacrum*, *quod agit de triplici via animæ, purgativa, Illuminativa, Unitiva &c.* e[di]tore A. *Franc. de Monte*, S. Amstelodami A. 1647. in 12. *Th. Raynaudo* de mal. & bon. lib. pa[g.] 142. 143. *Jo.* GERSONI a quibusdam adjudic[a]tum, eidem cum aliis multis eripere satagit.

Libe[r]

Libellus una cum breviuscula Appendice complectitur pag. 72. sine dedicatoria editoris Francisci *de Monte* epistola duorum foliorum, & præfatione introductoria, unius tantum folii.

Adscribitur S. BONAVENTURÆ, habeturque Tomo VII. Operum Seraphici Doctoris: Verba sunt Maximiliani *Sandæi* Theol. mysticæ pag. 15. Idem tamen p. 650. inter alios eum scriptores mysticos recensens, ut genuinum *Carthusiensis* Monachi ejus nominis fœtum memorat, citra illam *Bonaventuræ* mentionem. Addit hic Nota *Diecmanniana* ad verba (*editore A. Franc. de Monte*) sequentia: Editor ille est nobilis ille ex Silesia Jac. Böhmii assecla *Abraham* von Franckenberg, quem multa ἀνωνύμως & ψευδωνύμως vulgasse, Catalogus Scriptorum ejus, qui, eo defuncto, ipsius Theologischen Sendschreiben vom rechten Kirchen-Gehen, ed. Amstel. 1686. 8. præmissus est, ostendit.

(1996 α) Joannis PALMERII *Nullitatis protestatio, adversus formulam Concordiæ*, prodiit, quam *Francisco* HOTTOMANNO deberi, una cum alio, *Aspasii* nomine prodito, scripto, de quo supra suo loco actum est, inter alios etiam arguit *Leonardus Hutterus*, Concordiæ concordis p. 32. quod omissum adeo *Schlüsselburgio* mirum, imprimis cum *Aspasii* scriptum, ejusque auctorem haud ignoraverit. Eodem sub nomine *Epistolam Bellarminianæ ad Venetos Admonitioni oppositam*, vide *infra* ad nomen *Torti*.

Vide eadem confirmantem *Teissierium* Tom. II. des Eloges des savans p. 141.

(1997.) Verante Palmerio, est *Sebastianus* SCARABICIUS, v. *Rhod.* num. 58. cujus extat *Tractatus de ortu ignis febriferi*, Patav. 1655. 4to.

LVIII.

Verante PALMERIO, Sebastianus SCARABICIUS, Professor Patavinus Medicinæ doctissimus, ante decennium cum ibidem agerem, nunc superstes, cujus aliqua scripta Medica prodiere Patavii: quale vero sit illud ficto sub nomine expositum me latet.

(1998.) *Lelio* PALUMBO, cujus nomine extat Italice: Il *Sacrificio d' Abramo*, *Tragicomedia*. Rom. 1648. in 4to. *Bailleto* in Indice des Auteurs deguisez p. 582. est *Paul* BELVillani autem scribitur *Paolo* OMBELLIS, in *Visiera Alzata* Hecatostes n. LXX. pag. 72. subjuncto.

LXX. LELIO PALUMBO sotto questo nome si hà.

Sacrificio d' Abramo Rappresentatione Tragicomica di *Lelio Palumbo*, recitata in Musica. In Roma M.DC.XLIIX. in 4.

Allacci nella Dramaturgia, dice, essere di *Paolo Ombellis* p. 281.

(1999.) PAMLERUS, BAMLERS, v. *Gilles* HUNNIUS. Baillet liste des Auteurs Degvisez p. 582.

PAMPHILUS v. *Eusebius*.

v. *Landus*.

(2000.) PAMPHILI Martyris *Apologiam pro Origene*, EUSEBII PAMPHILI esse, docent evidenter *Bellarm.* de Script. Eccles. ad A. C. 326. p. m. 70. *Rivet.* Crit. sacr. l. 2. c. 13. p. 225. & l. 4. c. 7. p. 407. aliique.

Et inter hos præcipue *Miræus* Auctarii de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 23. pag. 181. adde *Prideaux* Orat. IX. §. 2. p. 83. *Caveus* tamen Historiæ Liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 76. genuinum *Pamphili* Martyris fœtum agnoscit. Adjutorem autem EUSEBIUM *Pamphilo* in *quinq; libris* Apologetici prioribus constituit *Du Pin* Nouvelle Biblioth. des Auteurs Ecclesiastiques Tom. I. pag. 201. *Sextum* Soli Eusebio transcribens. Addit *Nota Diecmanniana* v. locum Hieronymi apud *Riber.* in Proph. Minor. p. 771. init. & indicio Mastrichti in marginalibus suis. Tom. 4. pag. 185. & 186. edit. Froben. Anno 1553. vid. Voeglerum in Physiologia passionis Christi p. 22. c. 3.

(2002.) Eliæ PANDOCHEI *Panthenosia, de compositione omnium dissidiorum circa æternam veritatem, aut verosimilitudinem versantium*, quod scriptum etiam vocat *Tubæ penultimæ studium*, Basil. apud Oporinum: esse *Guilielmi* POSTELLI, testantur *Gesnerus* p. m. 261. edit. Siml. *Reiserus* de Atheismo p. 272. & 325. *Colomes.* Gall. Oriental. pag. 63. (a)

Adde le *Melanges Historiques* pag. 51. & *Indicem prohibitorum Romanum* p. 58. & 104. *Heunisch.* Nicodemi, sive Hoff-Catholische Religion p. 28. Citatum *Symbolæ Flensburgianæ*. Cui accedit nunc *Diecmanniana* (b) *nota*.

(a) Colomesius Gall. Oriental. pag. 63.

Wilhelmus Lindanus (*de quo alibi*) *in Panoplia Evangelica* 1564. *pag.* 173. *Alius porro est qui omnes omnium non modo Hæreticorum sed & Judæorum atque Turcarum adeo ne dicam Atheorum conciliaturus cum Christiana veritate opiniones, scribit* Sex *semper fuisse credita Sacramenta, licet alicubi* Septem. *Sic enim est in libello cui ab omnium monstrorum conciliatione nomen* Panthenosia *fictum est, cujus equidem plurimis ex causis haud futilibus authorem opinor* Wilh. Postellum, *qui se in frontispicio* Heliam *fingit* Pandocheum.

(b) Nota Diecmanniana.

Eliæ Pandochei Panthenosia, (*nempe* Postellus *hunc librum Panthenosiam à* πάντων ἑνώσει, *quam meditabatur, appellabat*) *compositio omnium dissidiorum circa æternam veritatem aut verosimilitudinem versantium, &c. Plura enim hic in titulo adduntur, quod scriptum etiam vocat* Tubæ penultimæ Ardor, *Basil. apud Oporinum: (A meo exemplari tam loci, quam typographi nomen cum anno impressionis abest.) Hucusque* Diecmannus, *additq; porro: Correxi omnia, ut in exemplari meo in 8. excuso sequuntur. Eliæ Pandochæi (hic enim per æ scribit) nomen etiam est subscriptum Dedicationi libri de Nativitate Mediatoris ultima pag. 11. ubi*

tamen in ipso titulo Auctor se Gvilielmum Postellum *vocat. Postellum Panthenosiæ auctorem esse apparet ex ipsius libri p.109. ubi ejus auctor se libros de orbis terræ concordia ante scripsisse ait, quos à Guil.* Postello *scriptos esse constat.*

(2003.) *Monsig.* PANIGAROLA. Sub illo nomine per errorem impressa carmina Italica Domini MASSINI Primarii Lectoris Patavienssis ex lett. di Visdomini p. 636. pr. lett. ult. indicat *Symbola Schröteringiana* addens in eo loco comparationem institui versuum horum cum operibus poëticis Ovidii & Horatii.

(2004.) PANNONIUS *Cælius: Gregorius* HUNGARUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 582.

PANORMITANUS v. *Abbas.*

(2005.) *Antonius* PANORMITANUS. Huic vulgum falso adjudicare vetustum Poetæ *Publicis in Hermaphroditum Epigramma*, à POLITIANO in latinum conversum, scribit idem *Politian.* lib. 5. Epist. ad Urceum Codrum. Hæc *Symbola Rauschiana.*

(2006.) PANTAGRUELIS nomen inscriptum libello facetiis pleno edito à *Francisco* RABELÆSIO, lingua Patria, memorat *Freberus* in Theatro virorum eruditione clarorum p. 1245. col. b. infra; de quo *vide Anonymor.* n. 2597. *Rabelæsium Reformatum.*

(2007.) PANTHERUS, *Salomon* : RISINSKY, où RISINIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 582.

(2008.) PANURGUS, *Vincentius : Jean Baptiste* MORIN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 582.

(2009.) PANYASIS *Cleophilo Samio* aut CREOPHILO suffuratus carmen dicitur *Clementi Alexandrino* apud *Frisium* Bibliothecæ Gesnerian. p. 651. col. a. idem Frisius tamen hoc carmen ipsi adscribere videtur loc. cit. p. 178.

PANTALEON vide *anonymos*, num. 1010. *αα*

(2010.) PAPENHAUSEN *Wolfgangus Ernestus : Antoine* LE BRUN. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 582.

PAPINIUS v. *Statius.*

PAPIRIUS v. *Masso.*

(2011.) PAPON, *Louis*: *Laurent* JOUBERT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 582.

(2012) PAPROCKI *Alexander*: *Adalbert, ou Albert* TYLCOWSKY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 582.

PAPYRIUS v. *Censor.*

(2013.) Danielis PARADINI nomine, scripsit Germanice *Balthasar* HAGELIUS, Jesuita Bavarus, sequentia, teste *Alegambe* pag. 54. *Medicamen*, seu, *Antidotum Spirituale contra Hæreseo[s] venenum, & hujus temporis perniciosos afflatus. II. Reformationem Brixiensem* : item Germanice *III. Formas reformatas conficiendi literas cen[...] suales.*

Repetit hæc *Sotwel* Biblioth. Scriptorum So[...] cietatis JEsu pag. 102. col. b. & *Witten.* Diar. Bio[...] graph. an. 1616.

(2014.) PARAGERIO & PARAGE[...] SIUS : *Angelique* APROSIO: *Baillet* liste des Au[...] deguis. p. 582.

PARASCHIUS v. *Cysenius.*

(2014. *a*) Octavii PANZIROLLI nom[i]ne, *Hippolytus* PANZIROLLUS, Jesuita Ital[...] *Thesauros absconditos Urbis Romæ* 1600. in 4to e[...] disse idiomate *Italico*, memoratur ab *Alegamb[e]* pag. 189.

Confirmat hæc Thomas *Hyde* Biblioth[e]c[a] Bodlej. post N. pag. 31. Adde *Sotvellum* Bibliot[h.] Scriptor. Societ. JEsu p. 349. col. b. Occasione[m] hujus ab HIPPOLYTHO fratri suppositi scri[...] explicat fuse Janus *Nicius Erythræus* Pinacoth.[...] num. LIII. p. 203. 204. addens eum qui hodie [...] hoc titulo venit, thesaurum ita aliorum oper[...] auctum ac emendatum, ut præter titulum [...] quicquam à Pancirollo habeat.

(2015.) *Johannis Philippi* PAREI *Ars [...] gica*, quæ prodiit Hanov. 1607. in 8vo testan[...] *Jamesio*, à *Ravio* in notis ad hunc locum tribui[...] KECKERMANNO, nulla ratione notitiæ [...] pressa : indicante *Symbola Normanniana.*

(2016.) PARIS, *Claude de*: *Claude de* PLACE *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 582.

PARISIENSIS v. *Johannes.*

- - - - - *Guilielmus.*

(2017.) *Facultatis Medicæ* PARISIEN[...] *Censura Battologiæ Joh.* Quercetani Paris. 16[...] *Ravio* in MStis ad Jamef. notis ad pag. 411. & [...] *Johanni* RIOLANO adscribitur, monente [...] *bola Normanniana.*

(2018.) PARISII cujusdam nom[...] anno 1606. editam *Consultationem de Controve[...] inter Sanctitatem Pauli V. & Serenissimam Remp. Vene[...] ad Virum Cl. Venetum*, inseruit Tomo tertio *d[e Mo]narchia Imperii Melchior Goldastus*, memorat[...] marginali annotatione, *Jacobum* LESCHA[...] R.

RIUM illius auctorem prohiberi, quod valde verosimile fit alia ipsius opera inspicienti.

Eichelium hæc confirmantem vide in præfatione ad *Procopii* ἀνέκδοτα & Amplis. JCtus & nunc Syndicus Bremensis Gerh. à *Mastricht*. Histor. Juris Ecclesiast. & Pontificii pag. 23. doctissimum hoc nomine laudat, addens: Hinc *qui* Venetorum causæ favebant, hoc jus semper in ore habebant, quos inter familiam ducere videtur *Jacobus Leschasserius* Parisiensis, jurisconsultus homo cordatus & antiquitatis apprime peritus, qui exiguum in hac causa dedit libellum, suppresso tamen nomine, cui titulum fecit *consultatio Parisii cujusdam de controversia inter Sanctitatem Pauli V. & Remp. Venetam* &c. Joh. *Eichelius* in præfat. Procopii §. 50. Ita quoque citat cum adjecto nomine *Leschasserii* hanc consultationem Christophorus *Justellus* in testimoniis de codice canonum Ecclesiæ Universæ ei præmisso.

(2019) PARISIENSIUM Theologorum quorundam *Confutatio Censuræ, sub nomine Facultatis Theol. Paris. editæ, in quasdam propositiones ex R. Patris Santarellæ libris collectas*, 1627. in 4to excusas, a *Guilielmo* FABRICIO, Noviomago Theologiæ Doctore, & Professore Lovanii editas esse, *Valerius Andreæ* Bibl. Belg. pag. m. 315. testis est, & quidem satis idoneus, utpote qui Collega ipsius fuerit. *Fr. Sweertius* hoc iterum tacet.

(2019. *a*) *Fratris Joannis* DE PARISIIS D. Theol. Ord. fratrum Prædic. de Potestate Regia & Papali, ann. cIↄ cccXXII (Alibi nominatur *Joannes* DE POLIACO, Concionator & M. Parisiensis) verba sunt Caspar. *Sagittarii* pag. 726. suæ introductionis Posthumæ in Hist. Ecclesiasticam.

(2020) *Matthæus* PARKERUS, primus sub Rege Elisabetha Archiepiscopus Cantuariensis, edidit *Antiquitates Britannicas*, quas tamen à D. JOSCELINO (qui Parkero à Sacris erat) scriptas fuisse testatur Magnus noster *Seldenus* lib. de Decimis cap. IX. pag. 256. Et verisimile est, in eis colligendis *Joscelino* partem aliquam à Domino suo impositam fuisse. Verba sunt Clarissimi *Ravei*, in Epistola Islingthoniô ad me data 8. Idu. Decembris 1676. vide *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez p. 582.

(2021) *Fratris Archangeli* DE PARMA, *Sopra Patris Macedo*, Epistola obvia, *adventoriæ* P. Nostri *super quæstione Grammatica*. Romæ typis Nic. Ang. Tinassi. 1674. in 4to. Ipsius P. MACEDO meditur à *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scansia II. pag. 15. & 16.

PARMENSIS v. *Cassius*.

PAROCHUS v. *Fidelis*.

(2022) *Pietro* de PARRAGONE. Quod sub hoc nomine prodiit scriptum, alias quoque penitus ἀωνύμως editum, cum titulo: *Lapis Lydius*, der politische Probierstein / CAJETANUM *Cardinalem* habet Auctorem, judicante *Deckherro* de scriptis Adespotis pag. 254. Extat scriptum hoc sub *Trajani Boccalini* nomine latine in 12mo Amstelod. 1640. per Johannem Ernestum Creuz versum pag. 196. Germanice autem in 4to. 1616. sine interpretis Typographi aut loci impressionis nomine pag. 142. cum præfatione, dedicatione & indiculo discursuum 31. Octo foliorum. vide supra Boccalini.

(2023) JaniPARRHASII Consentini, quæ extent vide apud *Gesnerum Simleri* pag. m. 329. ubi PARRHASUS dicitur. De eo præter *compendium* hoc *Rethoricum*, nil commemorat Draudius. Præter hæc vero Simlero memorata aliud scriptum ejusdem auctoris nobis detegit, simulque verum ejus nomen aperit Flaminius Parisius JC. Consentinus, Tractatus de Confidentiis beneficialibus in fol. Lugd. 1613. (ni fallor) edit. Qu. I. num. II. hisce verbis. Eruditissimus, celeberrimus, & omni laude dignissimus Joannes Paulus Parisius Consentinus, postea dictus A. Janus, Parrhasius in quibusdam suis notis ad Epistolas, Ciceronis ad Atticum libro secundo. Hunc *Job Paulum* puto eundem esse cum *Petro Paulo* PARISIO, cujus Consilia p. 684. & alia p. 845. *Draudius*, scriptaque p. 562. *Simlerus* recenset.

At *Bailletus* Parrhasium hunc Italum natione, vero nomine appellatum fuisse *Joannem Paulum* PARISIUM aut de PARISIIS tradit, Auteurs degvisez part. II. pag. 99. 100. ubi totam hujus Metamorphoseos rationem explicat. (a)

(a) Baillet degvisemens des Auteurs. pag. 99. 100.

Mais de tous ces Amateurs de la Gentilitè, celuy que je trouverois le moins excusable, est ce Parrhasius que je viens de vous nommer parmi les Italiens. Il s'appelloit de son vray nom en Latin Joannes Paulus Parisius, ou de Parisiis. Qu'a t-il fait pour se travestir à la Payenne? Il a pris son second nom de Paulus, *& en a fait son prènom à la Romaine, apres en avoir retranché la premiere lettre; du prénom de* Joannes *il a fait un nom de Maison* (gentis) *& de son surnom de* Parisiis, *il a fait un nom de famille originaire de l'ancienne* Grece, *venant du fils de Lycaon, qui s'appelloit* Parrhasus, *ou de quelque autre Arcadien de la ville de* Parrhasie. *De sorte qu'il s'est fait connoître sous les noms d'* Aulus Janus Parrhasius, *quoique c'ait estè inutiliment qu'il a tâchè de supprimer pour tourjours ceux de* Joannes Paulus de Parisiis. *Il faut que sa passion pour des noms profanes l'ait ètrangement aveuglé, si elle l'a empêchè de voir que Paulus, qu'il rejettoit, estoit l'un de plus beaux noms de l'Antiquité Romaine: mais il vouloit peut estre nous persuader en luy preferant celuy d'Aulus, qu'il faisoit gloire de considerer les faux Dieux du Paganisme comme ses nourriciers.*

(2023. *a*) *Christianus* PARRHESIUS personatus, est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastes Slusanus in Flandria. Sub hoc nomine scripsit: Theologische aenmerckingen over de ordonantie van de Staaten van Zeeland, den Classe van die provincien voorgeschreeven 1675. 4. vid. Indicem librorum Koelmanni post Durhammum in

in Canticum Canticorum. *Symbola* est *Mastrichtiana*.

(2023. β) *Theophilus* PARRHESIUS. Est *Jacobus* KOELMAN Ecclesiastès Slusanus in Flandria. Sub hoc nomine personatus edidit Belgicè *Historisch Verhael van de proceduren van de Classis van Walkeren* en byzonder van haere Hoogmogende tegen Jacobus Koelman, vvegens syn devoiren tot reformatie, ontrent het stuck der formulieren en Feestdagen 1677. 8. v. indicem scriptorum Koelmanni post Comm. Durhammi in Canticum. *Symbola* est *Mastrichtiana* altera.

(2024) *Robertus* PARSONIUS, cujus scripta recenset *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, p. 726. & 727. Thomæ *Hydæo* in Catalogo Bibliothecæ Bodlej. post N. p. 36. col. b. est alio nomine COOBUCK.

(2025) PARRHESIASTES v. *Philophilus*.

PARTENIO v. *Etiro*.

(2026) PARTENIO TOSCO, *Academico Lunatico*, ha stampato: *L' excellenza della lingva Napolitana, con'la maggioranza alla Toscana, Problema* in Nap. per Novello de Bonis 1662. in 16to. Ma l' Autore di quest-Opera fu un *Padre di SS. Paulo* DE CHER Regolari di Casa Sanseverino. vide *Toppii* Bibliothec. Neapolit. pag. 242. col. 6.

Parthenius Litigiosus v. infra VENTURA DE VALENTIIS:

(2027) PARTENOPEO. Persona est *Johannis Pauli* CRASSI Neapolitani, Ordin. Reg. cujus extat Italicè: I *Pianti dell' anima*, Ode ò *Canzonette sagre, scritte per la sola divotione dall' estatico* Partenopeo Academico Solitario, *Part prima*, (Che sotto questo nome le diede fuori) in Napoli nella stampa della Casa de' SS. Apostoli de Cherici Regolari, appresso Ottavio Beltrano 1646. in 12mo. *Toppi* Biblioth. Neapol. p. 149.

PARVUS v. *Agricola*.

(2028) PASCHALI Papæ suppositus est liber GVIDONIS ARETINI, quem *Bernoldus* tract. de Sacramentis excommunicatorum vocat *Musicum* WIDONEM. Eo tractatu tradebatur, Simoniacorum Sacramenta nulla esse declaranda. Quod tantum abest ut *Paschalis* Papa tradiderit, ut potius fortissimè steterit Pro contraria sententia: quam etiam â *Petro Damiani*, ejus æquali, explicate esse confirmatam, in libro, cui nomen *Gratissimus* recte admonuit *Bernoldus*. Itaque perperam ea scriptio *Paschali* Papæ est supposita. Verba sunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 151.

PASCHASIUS Grosippus v. *Supra*.

(2029) PASCHASIO ROMANO Ecclesiæ Diacono adscripti *libri duo de Spiritu Sancto ad Macedonium*, eidem abjudicantur & FAUSTO RHEGIENSI restituuntur â Casimiro *Oudino*, vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. pag. 397. (a) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937. (b) *Caveum* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 271. col. a. qui tamen Rationibus *Oudini*, utut probabilibus non temere accedendum arbitratur. Paschasio etiam adscribit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. p. 273. col. a.

(a) Acta Eruditor. Lipsiens. A. 1686. m. Aug. p. 397.
Paschasium, *cujus tractatum de Spiritu Sancto* Fausto *Regiensi vindicat (F. Casim. Oudin in Supplem. de Script. Eccles. a Bellarmino omissis.)*

(b) Monatliche Unterredungen 1692. pag. 937.
Alia aliis adscripta auctoribus, Fausti maxime Semipelagiani sermones, qui hucusque inter Opera & sub nomine Eusebii Emisseni latebant, vel sub nomine Paschasii, Romanæ Ecclesiæ Diaconi. In quorum possessionem hoc tandem sæculo, post mortem anno circiter millesimo & nonagesimo restituitur.

(2030) PASCASE & ALITON: N - - de VILLARS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 583.

(2031) Durus â PASCOLO, sub cujus nomine *Aulicus Politicus diversis regulis, vel ut Javolenus loquitur, definitionibus exhibitus* primo fuit: editionibus sequentibus publicè comparuit *Eberhardus de* WEIHE, v. Edit. Francof. 1615. in 4. & opera ejus 1641. in 4. conjunctum edita, quæ que *supra* diximus in *Wahremundo ab Ehrenberg*, & *Mirabili de bona Casa*.
Vide, quæ habent *Pellerus* Politici scelerati, pag. 7. *Becman* Meditat. Polit. Dissert. I. § V. pag. 6. Editus est Aulicus Politicus in 12mo sine loci & anni mentione, typographo non indicato, paginis non numeratis, solummodo definitionibus CCCLXII. distinctus plagulis 16 cum Guicciardini Hypomnesibus Politicis num. CXLX. & sententiis selectioribus ex Gvicciardini Historia excerptis num. CXCV.

(2032) Des treumeinenden PASQVIN Staats Phantasien Dr. Marcus â *Friese* Doctori —REDLICH Lipsiæ nunc agenti, in litteris ad Dn. L. *Schröteringium* m. Junio & iterum m. Majo 1697. profitetur: at Bibliopola eique frater Consiliarius Rvelpherbytanus, *Hertelius* eidem L. *Schröteringio* ZIEGLER à KNIPHAUSEN, cujus est Schauplatz der Zeit, est testatus auctorem.

(2033) *Merus* PASQUILLUS: *Conrad de* ZUTPHEN d' ACHTEFELD. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 575.

(2033) PASSAGERIUS, *Roland: Rol. Rodulph. de* PASSERAGIIS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 583. At Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 112. post N. videtur innuere velle, sub *Passagerii* aut *Passiragii* assumto nomine

nomine latere *Rolandinum* RUDOLPHUM sive RUDOLPHINUM, cujus scripta ibidem recen-et.

(2034.) PASSAVANT, ou PASSEVENT Parisien: *Antoine* CATHELAN ou CATALAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 583.

(2035.) *Benedicti* PASSAVANTII nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 38. col. a. *Epistola responsiva ad Commissionem sibi datam* à Petro Lise-o 1568. in 8. qvi ibidem * subjungit, esse qui utent Auctorem fuisse *Theodorum* BEZAM. Et uic quidem aperte eam adscribit *Teissier* Tom. II es Eloges des savans pag. 373. quod & *Colomesius* iserto testimonio *Thuani* adstruit dans ses Remarues. v. *Scaligerana* in Beza p. 57. novissimæ Ediionis Coloniensis 1695. & supra *Benedictus*. Intem hic adde serius allata *Mastrichtiana* sequentia:

Passavantius Benedictus. Homo personatus, i agnoscit *Simlerus* in Bibliotheca, scripsit Suriori seculo binas epistolas ad D. *Petrum Lysetum*, uriæ Parisiensis olim Præsidem, tunc Abbam S. Victoris prope Muros; *una* est responsiva Commissionem sibi datam à D. Petro Lyseto; æ prodiit in 8. 1553. sine nomine loci, *altera* libro Petri Lyseti Curiæ Parisiensis olim Præis in 8. 1554. Hic est *Theodorus Beza*, uti docet *uanus* hist. lib. VI. pag. 123. ubi postquam Lyti depositionem descripsisset addit: *Licetus, qui initio virum &c.* add. usque *ad dignitatem evehitur* clusive: scribit *Beza Stylo* Barbarissimo, uti is est, i in Epistolis obscurorum virorum legitur ut rbariem & ignorantiam, quam & taxat *Thuanus*, exprobret.

Passavantio huic adscribit *Königius* Episto-, quasi anno 1563. editas: an supra meoratas intellexerit, nescio. Prodiere illæ 53. & 1554. Inter *Bezæ* opuscula non inveuntur.

(2036.) PASSAVANT le, *Jean Pierre* AMUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez g. 583.

(2037.) *Joannis* PASSERATII nomen *brosii* CALEPINI Lexico præfixum quæstus tia magna cum doctissimi Viri injuria, qui eo il contulerit, ex *Boeclero* & *Scioppio* notat Bibl. *osiana* p. 604. 605.

(2038) PASTOR *Petrus Henricus*: *Louise* PADILLA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez g. 583.

(2039.) PASTORIS *Adamus*: *Rodulphus* ARTINUS. *Baillet* loc. cit.

(2040.) PASTORIUS, *Augustus* Irenici i. Oldenburgeri Indiculo (vitio, credo, amaensis aut Typographi) vocatus pro JOACHIM cujus extat *Florus Polonicus* ter editus in 12. Lugdun. Bat. 1641. Amstelod. 1664. Dantisci 1679.

(2040. α) PASSUM VIOLENTA CHRISTUS SERVAVIT. Hoc lemma nominis sui loco præfigi curavit *Tetrastichis* suis Personalibus *Philippus* CRUSIUS U. J. L. mox nobilitatus dictus KRUSENSTIERN, Legatione sua in Moschos & Persas Holsatorum nomine suscepta satis inclytus: monente *Wittenio* Diar. Biographici Part. II. ad d. 10. Aprilis. an. 1676.

(2041.) *Johannis* PATAVINI Decani & Canonici *Epistolæ duæ an. statui & dignitati Ecclesiasticorum magis conducat admittere Synodum nationalem, piam & liberam quam decernere bello*: impressæ in Germania Anno 1540. Videtur idem esse cum *Roberto* MOSHAIM, cujus etiam hujus argumenti quædam sunt edita, & extant inter Miscellaneas Epistolas, ad Fridericum *Nauseam* Episcopum Viennensem, hujuscemodi quædam Auctoris hujus. Verba sunt *Frisii* Biblioth. Gesnerian. p. 482. col. a.

PATAVINUS v. *Aggregator*.

(2042.) *Alexandri* PATRITII nomine, scriptus *Mars Gallicus* est *Cornelio* JANSENIO, famosissimo Episcopo Iprensi, teste *Reisero* de Atheismo p. 274.

Qui tamen ALEXIUM PATRICIUM ARMACHANUM scribit: & cum eo Thomas *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlej. post N. p. 89. col. a. Adde Johannem Adamum *Osiandrum* Speciminis Jansenismi p. 9. 10. *Symbola Normanniana*. La *Bibliotheque Universelle* Tom. XIV. p. 258. (a) Quapropter in Jansenium invehuntur *Varillas* in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1687. p. 493. (b) & M. *Gery* in Actis Erud. 1698. p. 231. (c) David *Blondellus* Præfat. Apologet. Assert. Genealog. *Franc.* indicante Symbola *Rauschiana* (d) De ipso Scripto consule *Leideckher*. Histor. Jansenismi pag. 76. 80. 88. 89. 92. 93. quæ breviter contrahunt *Acta Erudit. Lipsiens.* 1696. p. 21. (e) Adde *Sagittar.* Introduct. ad Histor. Eccles. pag. 1004. (f) *Freher*. Theatr. Viror. Erudit. Claror. pag. 545. Henrici *Valesii* Orationem in Obitum Dionysii *Petavii*, quæ est in Batesianis p. m. 685. *Rachelii* Examen Probabilitatis Jesuiticæ cap. II. p. 13. De persecutione ei hæc propter intentata vide *Scrutinio Veneto* Anonym. cap. XIV. n. 2643. Addit hic *nota Diecmanniana* supplens Tituli verbis *Mars Gallicus*, hæc *seu de Justitia armorum* & fœderum *Regis Galliæ*: in fine sequentia: v. omnino *Osiandri* Specim. Jansen. p. 9. 10. & Rationes, ob quas Archi-Ep. Mechlin. & Ep. Gand. a publicat. Bullæ qua proscribitur Jansenii Augustinus, abstinuerunt, ed. A. 1650. 12. pag. 38. 39. &c. Junge his antagonistam in Symb. Mastricht. (g) & num. 1152. α Anonym. huc utique potius translocandam.

(a) Bibliotheq. Universelle Tom. 14. pag. 258.

Ce fut en ce temps là qu'il fit (Jansenius) *son ouvrage intitulé* Mars Gallicus *qu'il publia sous le nom d'* Alexander Patritius Armachanus.

(b) Acta Erudit. Lipsiens. Anno 1687. pag. 493.

(*Antonius* Varillasius Historiæ Revolutionum in Europa, quæ occasione religionis acciderunt, Tomo IV. *in proœmio) perstringit* Jansenium *Episcopum Iprensem, quod in tractatu sub nomine* Alexandri Patricii Armachani *de justitia armorum Ludovici XIII edito*, Henricum *Regem Galliæ æternæ infamiæ notam incurrisse scripserit, ob fœdus cum Mauritio Sax. Electore initum.*

(c) Acta Erudit. Lipsiens. Ao. 1689. pag. 231.

Invehitur (M Gery en Apologie historique de deux censures de Louvain & de Douay, sur la matiere de la Grace) *vehementer in* Habertum, *Vabrensem in Gallia Episcopum, quem, posteaquam egregio, quod refert, testimonio librum* Gibieufi de libertate Dei & creaturæ Molinismo oppositum *comprobasset, a Jesuitis postea in partes traductum, & a Richelio Cardinali, qui* Jansenium *ob editum pro Hispanis, librum (qui* Mars Gallicus *inscribitur) capitali odio prosequebatur, inductum commemorat, ut doctrinam Jansenii de gratia oppugnaret.*

(d) Symbola Rauschiana.

Cornelius Jansenius *Theologus, ob susceptam animose causam Iprensi paulo post Episcopatu auctus; sub* Patricii Armacani *larva latens in* Marte suo Gallico *nihil non virulentarum calumniarum in Francos tam veteres, quam hodiernos effudit. &c.*

(e) Acta Eruditor. Lipsiensium 1696. pag. 21.

Hactenus in vita potissimum muneribusq; Academicis Jansenium *conspeximus; nunc qua via sibi accessum ad Episcopatus honorem is paraverit; ad Auctoris nostri ductum exponi ordo postulat. Non parum nempe huc contulit liber, quem abs se conceptum* Jansenius *(nomen interea* Alexandri Patricii Armacani *adsciscens) sub titulo* Martis Gallici *Ao. 1630. in lucem publicam emisit, & in quo multa impugnavit, quæ pro Justitiæ armorum & fœderum Regis Galliæ Ludovici XIII. arduo conatu dixerat Doctor quidam Parisiensis Facultatis Ecclesiæque Lugdunensis Theologus*, Besianus Arroyus. *Ipsa libri summa à* Leydeckero *recensetur, & sicuti is minime dissimulat, quod Gallis ille plurimas irarum causas dederit, Hispanos contra, utpote quorum jura inibi asserta legantur, eo impensius delectarit;*

(f) Sagittarii Introduct. ad Histor. Eccles. p. 1004. 1005. 1006.

"Præterea quam religiose Bullam observaverint, testabatur falso *Antonii Richardi* nomine aliquoties excusus liber, cujus Auctorem fuisse Belgam Jesuitam, multi suspicati sunt: "Hoc sane in tanta eorum copia, quæ adversus "*Jansenium* edita sunt, nihil unquam prodiit acerbius, ac *Jansenius* Præsul fœdius, quam B. noster *Lutherus*, aut *Calvinus* discerpitur. Pudendi ut plurimum latrocinii ac plagii accusatur: "quasi, quæ primum Calvinus in *Augustino* deprehendisset, ipse sua industria ex Augustini scriptis eruta profiteretur. Sed & postremæ editioni accessit ad Principem *Condæum*, præcipuum in Gallia Jesuitarum isto tempore Protectorem ac Mæcenatem, epistola, vilissimis & abjectissimis adulationibus referta, qua disserte expresserunt: Jansenium Ecclesiæ doctrinam convellere molientem, dum Francorum Reges, propugnaculum, Columnam, Scutum & esse & a Romanis Pontificibus appellari non ignoraret; propugnaculum illud exscindere, columnam evertere, scutum perrumpere conatum esse, ac experiri voluisse in Gallica Majestate, quid in Apostolicam posset, & Ecclesiæ oppugnationem ex primogeniti filiis auspicari: verum ut duplici ingenii sui fœtu, *Marte* nimirum *Gallico & Augustino suo* providerit, ut etiam post fata utramque oppugnaret; sic gemina prole effecisse Condæum, ut cum hunc Superi repeterent, ejus neutra patrocinium desideret. Divisisse Jansenium se ipsum in libros, tanquam in liberos, & primogenitum quidem Galliæ hostem esse voluisse: alterum Catholicæ veritatis inimicum; Condæum vero virtutes suas partiri in filios, & majore natu Galliæ scutum, minorem vero Ecclesiæ columnam designasse; hosq; ea Parentis vota sic implere, ut iis publica vox ea ipsa nomina jam imposuerit, quæ *Jansenius* Operibus suis falso inscripserat: *Ludovicum* totius Europæ judicio, *Martem Gallicum*; *Armandum* (octodecim annorum adolescentem) Gallicani Cleri suffragio *Augustinum* haberi. Nec eo minus tamen hic liber cum hac ipsa Epistola Lovanii publice venum expositus, & ab ordinario quidem Jesuitarum bibliopola.

(g) Symbola Mastrichtiana serior.

Anonymi Liber, sub titulo, Jansenius Suspectus, *prodiit contra Jansenii, sub* Patricii Armachani *nomine, Martem Gallicum. Auctorem* Leydeckerus *in histor. Jansenism: lib. II. Cap. 4 suspicatur* ANNATUM *Jesuitam esse, verbis*: Successit Richardo Jesuitæ mox alter Jesuita (*Annatum creditur fuisse*) qui in *Jansenio Suspecto* statim &c.

(2043.) S. PATRICIUS, proprio nomine SUCCAT, *Bedæ Mangonius*, patria Britannus Auctor multorum scriptorum citatur apud *Balæum* de Scriptoribus Britanniæ fol. 25. & *Pitseum* ad annum Christi 490. pag. 90. quæ pleraque supposititia docet *Cave* Historiæ literar. p. 236. Et inter illa

(I) *Librum de tribus habitaculis* inter AUGUSTINI Opera sed falso relatum supra vidimus.

(II) De *Abusionibus Seculi* inter CYPRIANI & AUGUSTINI opera positum itidem notavimus. Quibus adde

(III) *Sermonem sub* PATRICII *nomine confictum à Richardo* STANIHURSTO: vide apud *Caveum* loc. cit. p. 236. (a) &.

(IV) *Cartam Patricii*, seu *Epistolam de Antiquitate Avellonica*, ex *Gvilielmi Malmesburiensis* libro Msto de Antiquitate Ecclesiæ Glastoniensi desumtam. Ibidem.

(a

(a) Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 236.

Sermonem sub Patricii *nomine confinxit* Ricardus Stanihurstus, *quem in Vita S. Patricii lib. 2. Antverpiæ edidit an 187. Eundem recusum dedit* Mesinganus *ad finem* Florilegii *sui* Hibernici *Paris. 1624. locum vero illi inter Patricii opuscula concedere noluit* Waræus.

(2043. α) PELAGII PATRICII ὑμηγοκεντρα EVDOXIÆ quoque tributa *supra in Eudoxia* memoravimus.

(2044.) PAVILLON, *Nicolas Georg: Poullain* D'AGEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 583.

(2045.) PAULINO Aquilejensi tributum scriptum *de Trinitate contra Felicem Vrgelitanum, atque Eliphandum Toletanum, Episcopos*, ALCUINI esse, docet *Duchesnius* apud *Olearium* Abaci pag. 356. (a) Adde *Theoph. Raynaudum* de mal. & bon. lib. pag. 161. (b)

Adde *Ittigium* in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1690. pag. 305. (c) Libros autem hos de Trinitate contra Felicem & Elipandum tanquam genuinos Paulini fœtus citant *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. p. 223. (d) & *Cave* Histor. Literar. Ecclesiast. pag. 349. Commendat & *annotatio* hic *Diecmanniana* inprimis *Sirmondum* in Epist. de Amalariis, quam *Labbeus* exhibet T. I. de Script. Eccl p. 693.

(a) Olearius Abaci Patrum p. 356.

Ejus liber de S. Trinitate *contra Felicem Urgelitanum, atque Eliphandum Toletanum Episcopos, habetur Tom. 4. Bibl. P. P. Paris. 2. f. 453. & post Alcuini opera ab* Andr. Duchesnio *Paris. 1617. edita. Idem* Duchesnius (*prout* Labbeus *docet*,) *primus protulit ejusdem Paulini contra Felicem libros tres, cum epistola ad Carolum Magnum, (cui percharus extitit,) atque simul ostendit, libros numero septem contra Felicem sub* Paulini *nomine evulgatos, non ejus, sed Alcuini germanum fœtum esse.*

(b) Rainaudus de mal. & bon. lib. pag. 151.

Paulino Aquileiensi *suppositi sunt septem libri contra* Felicem Vrgelitanum, *quos revera esse* Alcuini, *probatior est sententia.*

(c) Acta Eruditorum Lipsiens. 1690. pag. 305.

Autorem autem septem librorum adversus Felicem Urgelitanum, quos Paulino *Aquilejensi vulgo tributos Andreas Quercetanus* Alcuino *vindicavit, in horum autorum* (Leontii Byzantini, Isidori Hispalensis &c.) *numero non habendum esse monet* (Thomas Ittigius *in Dissertatione de Hæresiarchis ævi apostolici, & apostolico proximi.*)

(d) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 223.

S. Paulinus, *Aquileiensis Episcopus, sub annum Christi septingentesimum nonagesimum quartum, contra* Elipandum Toletanum *Episcopum scripsit libellum, qui exstat tomo 2. Conciliorum Galliæ: item libros tres contra* Felicem Urgelitanum *Episcopum, 1617. Lutetiæ editos.*

(2046.) PAULINI Nolani, *Vitam Ambrosii*, alterius PAULINI esse docet *Cocus*, Cens. p. 399. vid. *Barth.* adversar. lib 60. Comm. in *Augustin.* de Civ. Dei l. 1. c. 10.

Et *Miræum* Auctar. de Scriptor. Ecclesiastic. p. 81. (a) Cui *Symbola Mastrichtiana* addit *Quenstedt.* Antiq. p. 454. pr.

II. *De Vita Martini lib. VI. Carmine* Heroico scriptos ad Perpetuum Turonensem Antistitem, PAULINO PETROCORIENSI adsignandos censet *Sandeus ad Vossium* p. 9. (b) *Quenstedt.* de Patriis Viror. Illustr. pag. 45. Adde *Eschenbach.* Dissertat. de Poetis Christianis Græcis & Latinis Cap. II. §. XI. p. 18. *Acta Erudit. Lipsiens.* 1685. p. 483. (c) *le Journal des savans* 1685. p. 119.

III. *Carmen Eucharisticum de Vita sua* esse ALTERIUS PAULINI, & AUSONII NEPOTIS, ex *Labbeo* notat *Caveus* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 168. adde *Eschenbach.* loc. cit.

IV. *Epistolam ad Faustum Rhegiensem de Variis Quæstionibus*, PAULINI ALIUS Auctoris tractatus de Quadragesima, esse conjicit *Labbeus* apud *Caveum* loc. cit. v. in Anon. num. 1245.

(a) Miræus Auctar. de Scriptor. Eccl. pag. 81.

Paulinus] *primum amanuensis ac minister S.* Ambrosii *Mediolanensis Episcopi, postea presbyter, petente S. Augustino, scripsit vitam Magistri sui S. Ambrosii cum ejusdem operibus editam: quæ S.* Paulino Nolano *à nonnullis falso adscribitur: ut* Molanus *in MS Bibliotheca sacra, &* Bellarminus *in Catalogo, ubi de Paulino Nolano agit, recte monuerunt. Errant itaque* Sigebertus Gemblacensis, Jacobus Breulius *& alii, qui Paulinum hunc presbyterum cum Nolano confundunt: è contra* Isidorus *&* Honorius *recte unum ab altero distinguunt.*

(b) Sand. in not. ad Voss. p. 9.

Daumius ep. 89. *ad Reinesium recte arbitratur* libros sex metricos de vita Martini *esse hujus* Benedicti Paullini, *minime vero* Paullini Nolani. *Nam non solum tacent de eodem opere scriptores* Benedicto *Paullino antiquiores, pauloque recentiores, adeo ut primi qui id Paulino Nolano adscripserint sint* Venantius Fortunatus, Gregoriusque Turonensis, *plusquam toto seculo Benedicto Paullino juniores, sed & constat Episcopum Turonensem Perpetuum non paulò post Paullinum Nolanum vixisse qui obiit Ao. 431. Perpetuo triginta annis post Episcopo constituto, & mortuo Ao. 493.*

(c) Acta Erudit. Lipsiensium. 1685. pag. 483.

Nam de vita Martini Turonensis *in sex libros distributa, quam sub* Paulini Nolani *Episcopi nomine ad octavum* Bibliothecæ *suæ tomum* Bigneus *retulit, dicere hic nihil attinet, cum jam pridem inter eruditos opus illud*

illud non Pontio Meropio Paulino, *sed* Benedicto Paulino Petricorio *tribuendum esse constet.*

PAULINUS v. *Petrocorius.*

(2047.) *Divus* PAULUS, APOSTOLUS. Ei suppositam *Epistolam ad Laodicenos*, aut saltem eandem *cum ea ad Ephesios*, *mutata* à MARCIONE Epistolæ Inscriptione, asserit ex *Tertulliano* & *Palmerio* aliisque *Usserius* Dissertat. de Epistola ad Laodicenos, subjuncta Histor. de Script. & Sac. vernaculis p. 300. sqq. LUCÆ adscribi notat *Simlerus* in *Biblioth. Gesner.* adde Symbolam Mastrichtianam sub lit. (a) adjectam.

II. *Epistolam ad Hebræos* à Romanis Paulo abjudicari notat *Gesnerus* Biblioth. Universal. fol. 264. vel GAJO Episcopo Romano, vel BARNABÆ, vel LUCÆ Evangelistæ vel CLEMENTI Romano tribuentes fol. 536. adde *Frisium* pag. 547.

III. Epistolas quoque inter ipsum & Senecam pro suppostitiis habitas vide itidem in Symbola Mastrichtiana.

(a) Symbola Mastrichtiana.

Paulus Apostolus etiam habet sibi adjuta multa, inter quæ primo famosa ista Epistola ad Laodicenses, *quæ consuta est ex Laciniis Paulinis: vid. de ea* Frossenium *in disquisitionib.* Biblicis *pag.* 729. *& seq.* Leusden *in Philog. Græc. Diss.* 23. *&* 24.

II. Epistolæ inter ipsum & Senecam *mutuæ idem pag* 732. *& seq. ubi & eas exhibet, quæ alias cum operibus Senecæ edi solent, ab omnibus Interpretibus pro suppositit iis habitæ.*

(2048.) PAULI LONGOBARDI DIACONI AQUILEGIENSIS *Historia Miscellanea*, quoad priores XI. libros eadem cum EUTROPII X. libris videtur *Vossio* de Historicis Latinis Lib. II. Cap. XXX. p. 292. & *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesf. pag. 348. col. a. à *Paulo* tamen interpolatam (a) Integram autem hanc *Pauli* Historiam Miscellaneam ab aliis ANASTASIO Bibliothecario, ab aliis LANDULPHO Sagaci attribui notat hac de re nihil statuens *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 344. 345. JOANNEM DIACONUM pro *Paulo* substituit *Ciacconius* apud *Vossium* loc. cit. hujus ingratiis. (b) Adde *Symbolam Mastrichtianam* sub (c)

(a) Cave Histor. Liter. Script. Ecclesf. pag. 348.

Historiæ Miscellæ *libri XXIV. ex quibus, inquit* Vossius, *primi undecim libri iidem sunt ac decem Eutropii: nisi quod aliqua subinde de suo addat* Paulus, *quod ab eo jussu Adelbergæ Arichis uxoris, Desiderii filiæ, factum fuit. Exinde Eutropium continuat* Paulus, *cujus sunt quinq; libri sequentes. Reliqui octo à* Landulpho Sagace *additi sunt, inprimis ex* Theophane, *saltem* Anastasio Bibliothecario, *qui Theophanem latine vertit: Prodierunt Basil.* 1569. *& cum variantibus lectionibus* Henrici Canisii *Noviomagensis cura Ingolstad.* 1603. 8. *cum emendationibus & notis* Jani Gruteri *Hanoviæ* 1611. *cum observationibus* Lindenbrogii *Hamburg.* 1611.

(b) Gerardi Joannis Vossii de Histor. Latin. Lib. II p. 292.

Nam primi undecim libri iidem sunt, ac decem libri Eutropii: nisi quod aliqua subinde, de suo addat Paullus: quod ab eo jussu factum est Adelbergæ, s. Ahilbergæ Beneventi ductrice: cui maritus erat Arichis; pater Desiderius, ultimus Longobardorum Rex. Exinde Eutropium continuat Paullus, cujus sunt quinque libri sequentes. Cæteri, nempe septimus decimus, & qui consequuntur, à Landulpho Sagace additi sunt, inprimis ex Theophane, sive Anastasio Bibliothecario, qui Theophanem vertit. Atque hæc causa est, cur Fronto Ducæus, notis in Gregorii Papæ Librum de imaginibus, quoties aliquid ex postremis octo libris citat, *Theophanem*, vel *Anastasium*, non *Paulum Diaconum* eorum, quæ adducit, dicat auctorem. Ut omnino injuriam ei faciat *Henricus Canisius*, cum censet, ab notarum illarum Scriptore totam *Historiam miscellam Theophani, vel Anastasio*, adscribi: cum *Ducæus* de postremis duntaxat libris loquatur &c. —*Alphonsus Ciacconius* in vitis Pontificum: Habet, inquit, auctor Miscellæ Paullus, vel potius Joannes, Diaconus. Ego fidem non ausim derogare tot codd. antiquis; ubi; qui primus Eutropium continuavit, *Paullus*, non *Joannes*, appellatur. Nisi forte & Joannes Diaconus post Paullum miscellam adauxit; quod vulgo non alius, quam Landulphus Sagax, creditur fecisse.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Theophanes:

Leo Isaurus, *inquit* Theophanes *histor. miscellæ lib.* 21. *cap.* 23. *Ejus enim à lib.* 17. *est historia Miscella dicta quæ ab* Anastasio *Bibliothecario è Græco versa falsò* Pauli Diaconi *nomine circumfertur. Floruit sub Nicephoro & Leone Armeno: vid.* Baron. *Ao.* 719. 20. *&* 813. 89. 10. *Ita Josephus* Mede *in Commentariis Apocalypticis ad cap.* 13. *p.* 206. *in margine.*

(2049.) PAULI III. Pontificis nomen præfixum Operibus *Johannis Mariæ* VERRATI Ordinis Carmelitani, indicat *Freherus* Theatri Viror. Eruditor. clar. pag. 193. nisi forte potius illud pro dedicatione Paulo III. facta intelligendum sit. Quod eis, quibus illa opera videre contingit dijudicandum relinquimus.

(2050.) PAULI V. Papæ, gentilitio nomine, CAMILLI BURGHESII, nomine extant, citanturque à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ post N. p. 40. col. b.

I. *Breve Excommunicationis contra Venetos*, in Villa Sanvincentiana 1607. 8vo.

II. *Litaniæ & Preces*. Venet. 1623. 8vo.

III. *Constitutio super reformatione Tribunalium Urbis.* Romæ 1612.

IV. *Rituel Romain à l'Usage du Diocese d'* Alet. en 2. part. Paris. 1662. 4to.

(2051)

(2051) PAULUS Servita, Venetus, est *Petrus* SARPUS, vid *Rhod.* num. 9. 10. Sub quo nomine legitur: *Consideratio Censuræ Pauli V. contra Remp. Venetam, cum aliis*, Venet. Fr. 1607. in 4. x. Scaven 38.

P. SARPUS. P. PAULUS. i. e.

PETRUS SARPUS idem qui PATER PAULUS, Monachus SERVITA, Theologus Reip. Venetæ, cui contra Pauli V. fulmina pro Clypeo quasi fuit, mutato pro more prænomine, postquam Monasticam vitam ingressus est; de quo vide plura in *Anonymis* nostris *Italicis*, ut & in Pseudonymis sub nomine *Petri Suavis Polani*.

De quibus vide *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlejanæ post N. p. 41. col. a. adde *Deckherrum* de scriptis Adespotis p. 184. seq.

(2052) Pauli Veneti Historia Italica, de *regionibus Orientalibus lib.* III. pro fonte, sive Originali habita, versio cujusdam Franciscani Generalis, â novissimo illius editore, Mullero, probatur: ut est apud *Hallervordium* spicilegii de Historicis latinis. pag. m. 131. cujus verba exhibere operæ pretium putavi sub (a)

Alias & Thomæ *Hydeo* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ citatur sub titulo: *Itinerarium*, seu de *regionibus Orientalibus* libri tres: pag. 41. col. b. post N. Add. omnino *Symbola Mastrichtiana* sub (b)

(a) Hallervordius spicilegii de Historicis latinis p. 131.

Marcus Paulus Venetus, *sub Alexandro IV. Pontifice claruit. Testis hujus rei* Engelhusius *in Chronico pag. 252. ubi de* Alex. *IV. agit: Marcus de Venetiis Historicus, qui multa vidit & scripto reliquit de situ Mundi - - -. Ejus Libros III. de regionibus Orientalibus, cum MS. Codice, qui in* Bibl. *Serenissimi Electoris Brandeb. Berolini servatur, collatos denuo edidit Andreas* Mullerus *Greiffenhagensis, Præpositus Berolinensis. Scripsit anno 1295. Italice opus hoc, quod deinde Latinè transtulit Francisc.* Pipinus *Monachus, ejus coætaneus. Hæc sententia* Mülleri *novissimi ejus editoris Præfat. pag 9. Addit vero, alios putare Venetum* Latine *scripsisse, detentum Genuæ in diutino carcere, eumque librum paulo post à Genuate quodam* Italice *versum: versionem autem Italicam, de novo Latine redditam esse ab aliquo Franciscano, eamque nunc Originalis Textus vicem supplere.*

(b) Symbola est Mastrichtiana.

P. Paulus Venetus suavis.

Ejus literas habuit Portnerus, *ut vidi ex MS. Epist. Forstneri filii ad Portnerum anno 1655. prid. id. Apr. addit: proximis, quas ad* Te Parens destinat literis, te ad editionem maturandam hortabitur. Eundem Paulum esse, qui de Gente Veneta optime meritus in controversiis cum pontifice, & hist. Tridentinam in corrupta fide ac magna integritate conscripsit, puto. Non dubito, quin præclarum opus sit, ac sera posteritate, & illius omnia, dignum. Si Typographus tibi deest, Leidenses thesaurum tam præclarum non recusabunt.

(2053) PECHEUR *Penitent*: N - - PATRIX où PATRIS. *Baillet* liste des Auteurs deviséz p. 587.

PEDACIUS v. *Discorides*.

(2053. a) PEGANIUS. Eigentl. Erklärung über die Gesichte der Offenb. S. Johannis, voll unterschiedlicher neuer Christlicher Meinungen / &c. geschrieben durch Peganium, 1676. 12. Cryptonymum nondum sibi detectum vocat supra CL Dn. *Placcius* p. „151. Et a Pseudonymo Hamburgi satis noto, „M. Johanne *Matthæo* sibi objectum, ignorabat „*Holtzhausen*, in Capistrato Böhmicolarum Rabula „pag. 105. quærens, quis esset? Fried. Ulricus *Calixtus* Fr. de Chiliasmo pag. 71. sic eum depingit: Peganius, vir non quidem professione Theo-„logus, Hebrææ tamen, aliarumque Orientali-„um lingvarum tam peritus, quam qui peritissi-„mus: officio & dignitate intimus Status Consi-„liarius in aula aliqua Principali. Hujus vero, „qui sub ficto *Peganii* nomine latere, quam sibi „proprium profiteri, maluit, non facio indici-„um, Verbis hisce Virum Illustrem *Christianum* „KNORR à Rosenroth, Baronem, primarium „Aulæ Sultzbacensis ministrum, qui ob editum „insigne *Cabbalæ denudatæ opus* suum quoque in „Anonymis occupabit locum, significari non „dubito, & si quoque cujusdam meminerim, „qui *Francisco Mercurio* HELMONTIO, quem ali-„quamdiu etiam Sultzbaci vixisse constat, hunc „librum tribui mihi narraverit. *Symbola* hæc est Amplissimi Præsulis *Diecmanni*. Liber 259 paginis constat, olim jam mihi lectus, & optatus ut detegeretur. Unde nunc eo majores ago hoc nomine grates. Addit nunc *Symbola Mastrichtiana*.

Peganius.

Scripsit Germanicè aut *ferè vertit Josephum Mede in Apocalypsin*. Prodiit lib. in 12. sine nomine loci, credo Sulbaci. Est auctor personatus, ejus nomen verum est Knor von Rosenroth / Sultzbachischer Rahdt / ita mihi retulit Coloniæ Ubiorum Justus *Dozemius*, qui ejus rei notitiam habet optimam, auctori, ut puto, notus.

Prodiit Amstelodami liber, cui titulus: eigentliche Erklährung über die Gesichter der Offenbah. S. Johannis in 12. per A. B. Peganium quem HELMONTIUM esse constans fama perhibet. *Petersen* in nube testium part. III. p. 136.

Mihi vero relatum, D. Knor von Rosenroth / qui apud Ducem Sulbacensem vixit, esse auctorem & Collectorem ex Josephi *Mede* potiss. ut in præfat. testatur quod probabile, non enim potuisset abstinere in illo tractatu de Metempsychosi.

PEGEUS v. *Quirinus*.

PELAGIANUS v. *Julianus*.

PELAGIUS v. *Patritius*.

(2054) PELAGII II. Pontificis nomine, quæ habetur *Epistola, post quintam Synodum generalem*, S. GREGORII dicitur esse à *Bellarm.* præfat. de Script. Eccles.

Quinque ex Epiſtolis, quæ ejus nomine vulgo venditantur, pro ſuppoſititiis a plerisque agnoſci notat *Cave* Hiſtor. liter. Scriptor. Eccleſ. p.299. col.a. Addit l. c. *Bellarminus*, *Pelagium* Diaconum Gregorii ſcripſiſſe. v. ſupra *Hieronymus*. *Pſeudo-Iſidorum* autem *Pelagio* uni & alteri epiſtolas ſupponentem arguit ſufficienter Dnus *Maſtrichtus* in Hiſt. Jur. Eccl. a p.232. ad 268.

(2055) PENSANS-*Manus*. *Frater* : *Wigandus* CAUPONIS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 583.

(2056) *Petri* PENTAREI Siderati anagrammatico nomine edidit *Ferdinandus* de SANTANDER Artem

(I.) *Conſtructionis*,

(II.) *Memoriæ*, teſte *Antonio* Bibliothecæ Hiſpan. p. 296. 297.

(2057) PENTITO *Academico* : *Torquato* TASSO. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 583.

(2058) PEPE da Suſa, *Creſcentio* : *Alexandre* : *Alexandre* TASSONI où TASSONE. *Baill.* ibid.

(2059) PERDU, *le vray* : *Pierre* du VAL. *Baillet*. ibid.

(2060) A. S. PEREGRINI nomine præfationi ſubjecto, prodiit *Hiſpaniæ Bibliotheca*, ſeu, *de Academiis, ac Bibliothecis* : *item elogia & Nomenclator clarorum Hiſpaniæ ſcriptorum*, *qui Latine diſciplinas omnes illuſtrarunt*, Tomis tribus diſtincta, Francof. 1608. in 4. Eum eſſe *Andream* SCHOTTUM, nominantem ſe fortaſſe Peregrinum, quia Hiſpanus non erat, ſed Antvverpienſis Belga, facile colligitur ex multis vitis accuratius deſcriptis, quibus nomen ſuum præſcripſit, fortaſſe reliquis, ut negligentius ſcriptis, idem ſubtrahens. Item ex *Varrerii* Interpretatione pag. 386. Tom. 2. cui nomen ejus eſt præſcriptum. Imo jam adeo innotuit hoc ipſum, ut â pauciſſimis aliter citetur. Quod ſi teſtes etiam adducere ſit opus: en Valerium Andreæ Bibl. Belg. pag. 55. *Labbeum* Bibl. Bibliothecarum pag. 84. *Alegamben*. num. 30. *Fr. Sweertium* p 126.

Sotwellum Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu p. 57. col. b. Idem docent *Colomeſius* Biblioth. Choiſie p. 190. 191. & Nicolaus *Antonius* Præfat. ad Biblioth. ſuam Hiſpan. lit. f.3. adde *Olear.* Abac. Patrolog. p.19. *Maſtricht* Hiſtor. Jur. Eccleſ. p.238. *les Jugemens des Savans* Tom. II. n. 126. pag. 250. *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlej. p. 339. & poſt N. p.45. & 124.

(2061) PEREGRINI nomine, VINCENTIUM etiam LIRINENSEM *adverſus hæreticos* ſcripſiſſe, commemorat *Sixt. Senenſis* Bibl. l. 4. p. m. 405. (a) Vindicatur â *Gennadio* Maſſilienſi, VINCENTIO LIRINENSI ſ. LERINENSI in Gallia monacho; *Miræus* in Bibl. Eccleſ. pag. 63. addit, eum à Johanne Coſterio & Bartholomæo *Petro Lintrenſi* brevibus notis illuſtratum eſſe.

Et ex eo *Prideaux* Orat. IX. pag. 82. 83. (b) adde *Actor. Erudit. Lipſienſ. Supplem.* tom. II. Sect. IX. pag. 422. Caveum Hiſtoriæ literar. Scriptor. Eccleſiaſt. pag. 239. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. IV. pag. 170. qui (forte per errorem Typographi) PELERINI nomine inſignitum opuſculum prodit (c) Eſſe autem hunc tractatum revera *Vincentii Lirinenſis*, evinci contra *Baronium* à *Voſſio* Hiſtor. Pelag. 39. 43. indicat *Symbola Normanniana*. vide & *Miræi* Bibliothecæ Eccleſiaſt. pag. 63. (d) & quæ *Symbola Rapheliana* ex Calixto excerpſit (e) Quæque habent notata Diecmanniana (f) ſubjecta. *Maſtrichtiana* etiam addunt Oomium Diſſert. de Praxi Theol. pag. 476. & ſeq.

(a) Sixtus Senenſis Biblioth. Sanctæ l. 4. p. m. 405.

Vincentius Lirinenſis, *presbyter diſertiſſimus*, *diſceptationibus*, *quas adverſus profanas hæreticorum novitates compoſuit*, *abſcondito nomine ſuo*, *hæreticis inviſo*, Peregrini *titulum impoſuit*, *quo libentius ab hæreticis*, *peregrinarum rerum avidis*, *legerentur*.

(b) Prideaux Orat. IX. p. 82. 83.

Ita Vincentius Lyrinenſis *adverſus profana omnium Hæreticorum novitates*, Peregrini *aſſumſit titulum* (*forſitan ut autumat* Sixtus Senenſis) *quo à Hæreticis rerum novarum avidis libentius legeretur*.

(c) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccleſiaſtiques Tom. IV. p. 170.

Il a compoſé un excellent Traité contre les Heretiques, *dans lequel il donne des regles tres infaillibles & des principes convaincans*, *pour diſtinguer l'erreur de la verité*, *& les ſectes des Heretiques*, *de l'Egliſe Catholique*. *Mais ſon humilité lui fit cacher ſon nom*, *&* *il publia ce Traité ſous le titre de* Memoire du Peleri*n* *contre les Heretiques*. *Il eſtoit diviſé en deux parties* *mais la ſeconde eſtant perdue*, *il ſe contenta d'en faire une petite récapitulation*.

(d) Miræus Biblioth. Eccleſiaſt. p.63.

Vincentius, *natione Gallus*, *apud monaſterium* Lerinenſis *inſulæ presbyter*, *vir in ſcripturis Sanctis doctus*, *& notitia Eccleſiaſticorum dogmatum ſufficienter inſtructus*, *compoſuit*, *ad evitanda hæreticorum collegia*, *nitido ſatis & aperto ſermone*, *valdiſſimam diſputationem*, *quam abſconſo nomine ſuo titulavit* : Peregrini adverſus hæreticos. *Cujus Operis*, *quia ſecundi libri maximam in ſchedulis partem a quibusdam furatam perdidit*, *recapitulato ejus paucis ſermonibus ſenſu priſtino compegit*, *& uno in libro edidit*. *Morit.* *Theodoſio & Valentiniano*, *regnantibus*.

(e) Symbola Rapheliana.
Peregrinus.

Hunc eſſe Vincentium Lerinenſem *prob.* *Georg.* Calixtus, *qui ejus Commonitorium*, *una cum* Auguſtini *lib. IV. de Doct. Chriſt.*, *excudi curavit* *1629.* Altera *vero* editio *prodiit Anno 1655. ex Typographeo Calixtino*. *Libellis hisce Proœmium* Calixt*i*

præ

præfixit. Cujus pag. 20. ita scribit. Commonitorium, de quo & ejus auctore nunc porro dicere oportet, Vincentius Lerinensis scripsit tertio, ut ipse ait Cap. penult. post Concilium Ephesinum anno, æræ videlicet Christianæ CDXXXIV. hoc est, quarto post obitum Augustini: nam is, ut supra monuimus, proximo ante Concilium decessit. Vincentius igitur & Augustinus ex parte σύγχρονοι fuerunt: nempe media ætas Vincentii incidit in extremam Augustini. Ad oram Galliæ Narbonensis post Stœchadas, in vicinia Liguriæ, sitæ sunt insulæ Planasia & Leron Antipoli objecta, in qua Leronis sacellum, juxta Strabonem lib. 4. Similiter Plinius lib. 3. c. 5. Stœchades a vicinis Massiliensibus dictæ propter ordinem, quo sitæ sunt. Nomina singulis, Prote, Mese, quæ & Pomponiana vocatur, tertia Hypæa. Ab his Sturium, Phœnice, Phila, Lero & Lerina adversum Antipolim. Antoninus Imperator Itinerario maritimo: Ab Antipoli, Lero & Lerina insulæ: a Lerone & Lerina Forum Julii, Ptolemæus lib. 2. c. 10. Sub Varo fluvio Lerone insula. Unde itaque Vincentius cognomentum suum habeat videmus, nempe ab insula Lerina, ad littus inter Liguriam & Massiliam, in Italiæ & Galliæ confinio sita, cui altera, ut loco, ita quoque nomine propinqua, Lero. Quæ affinitas forte in causa est, quod non nisi unam memorent Strabo & Ptolemæus. Hodie Lerina S. Honorati, Lero S. Margaritæ nomen obtinet. In Lerina enim ipso Augustini ævo Honoratus Areato illustri familia ortus monasticam vitam, cui duce Casasio sene se addixisset, confluentibus eo pluribus ejusdem instituti sectatoribus, colere, & una cum sociis exercitia pietatis, & studia sacrarum Literarum magno fervore, nec minore successu urgere cœperat. Hinc Cœtus ille Lerinensis tum pietatis tum eruditionis fama clarus multos egregios Episcopos & doctores vicinæ Galliæ suppeditavit, ut seminarium quoddam eximiorum ista ætate virorum censeri potuerit. pag. 22. Accedit Vincentius noster, unus e primis, ut apparet, sacri illius Cœtus sodalibus. Hos autem omnes post tot ætates e scriptis suis notos & eruditionis fama nobiles, una ætas ex uno monasterio produxit. Et pag. 24. Hujus tam sanctæ congregationis socius, & tantopere laudatæ disciplinæ alumnus fuit Vincentius noster, qui quum aliquando variis ac tristibus secularis militiæ turbinibus (sua ipsius ita sunt verba præfat.) volveretur, tandem in hunc portum se recepit, atque adeo e milite factus monachus, Commonitorium, quod nunc edimus scripsit. De auctore & scripto testimonia & judicia tum veterum, tum recentiorum subjicio. Gennadius Massiliensis Presbyter de Scriptoribus Cap. LXIV. Vincentius natione Gallus apud monasterium Lerinensis insulæ Presbyter, vir in Scripturis sanctis doctus, & notitia ecclesiasticorum dogmatum sufficienter instructus, composuit ad evertenda hæreticorum collegia, nitido & aperto sermone validissimam disputationem, quam absconso nomine suo titulavit Peregrini adversum hæreticos. Cujus operis quia secundi libri maximam in schedulis partem a quibusdam furatam perdidit, recapitulato ejus paucis sermonibus sensu pristino compegit, & in uno libro edidit. Moritur Theodosio & Valentiniano regnantibus. Eadem fere e Gennadio repetit Honorius Augustodunensis. Quod autem dicit Gennadius Vincentium, quum furto amisisset maximam secundi Commonitorii partem, ejus loco Recapitulationem substituisse, equidem non puto ita se habere. Sane posterius Commonitorium quod multa, ad historiam Concilii Ephesini facientia continuisse certum est, periit. Cæterum tria quæ supersunt capita summum & primi & secundi Commonitorii complexa non post factam demum jacturam adjecta sunt, sed, reliquis interlapsis sola remanserunt; quod quicunque attente legerit, & paullo accuratius consideraverit, nullo negotio animadvertet. Neque enim si lacunam explere, & damnum datum sarcire voluisset, ab hujusmodi verbis potuisset, ordiri cap. antepenult: Quæ dum ita sint, jam tempus est, ut ea quæ duobus iis commonitoriis dicta sunt, in hujus secundi fine recapitulemus. Johannes Tritbemius libro de scriptoribus ecclesiasticis. Vincentius Monachus & presbyter monasterii Lerinensis insulæ, natione Gallus, vir in divinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum non ignarus, vita & moribus clarus. Exstat ejus insigne opus, quod sub Peregrini nomine composuit, a veteribus doctoribus percelebre laudatum, de erroribus & collegiis hæreticorum fugiendis. Martyrologium Romanum. Nono Kal. Junii in monasterio Lerinensi celebratur natalis sancti Vincentii presbyteri, doctrina & sanctitate perspicui. Ad hunc locum Cardinalis Cæsar Baronius. Vincentius aureo plane opusculo fidem catholicam egregie testatam reliquit, quo cum omnes hæreses, tum maxime hæresin Pelagianam cum auctoribus suis impugnat. Claruit temporibus Honorii Imperatoris, magnamque sui nominis in ecclesia catholica famam reliquit. Idem Annalium tomo V. in anno CDXXXIV. numero ultimo. Quam mira fuerit Vincentii eruditio, libellus ipsius, ostendit, ut vix sit reperire, qui paucioribus chartis majora & feliciori tractatu concluserit; licet commentariolus idem sit (ut ipse testatur, in fine: fallitur autem Baronius) ex duobus, à se scriptis Commonitoriis epitome, his temporibus admodum accommodatus, & in ecclesia Catholica semper posteris profuturus, quum nunquam defuturi sint novatores hæretici, ad quos penitus explodendos idem auctor summa industria laboravit. Auctores Ecclesiasticæ historiæ Magdeburgicæ, Centuria V. capite X. Si quis, diligentius pensitabit, dicet scriptum esse eruditum & acutum, quodque hæreticorum fraudes clare in apertum producat, detegat atque, egregie impugnet, quin & præsens valde remedium & antidotum quasi contra eorundem venena ministret: in quo ipsius scriptoris vis ingenii, elucet, & doctrinæ magnitudo. Melchior Canus Loc. I. V. C. III. Libellus vere aureus. Ita, etiam Mart. Perefius Aiala, de Tradit. parte II. Assertione V. Thomas Stapletonus Principiorum doctrinalium libro XI. cap. VII. Lud. Carbo Introductionis in Theologiam lib. IV. cap. XIV. Sixtus Senensis Bibliothecæ suæ libro VI. annotat. CIV. quum invectus esset in eos, qui antiquitatem contemnunt: Quam misere, inquit, fallantur, luculentissime demonstravit sanctissimus, atque inter patres, qui ante mille ac ducentos fere annos floruerunt doctissimus ac disertissimus Vincentius Lyrinensis, edito libel-

„lo vere aureo, quem omnes catholicæ pietatis „amatores assidua versare manu deberent, ceu „enchiridion, sive militarem pugiunculum ad- „versus profanas omnium hæreseon novationes. „*Petrus Pithœus* præfatione in Salvianum. Vin- „centius Peregrini nomine Commonitoria scri- „psit, quibus nihil in eo genere majore judicio „aut acutiore stilo conscriptum memini. *Cardi- „nalis Bellarminus* libro de scriptoribus ecclesiasti- „cis. Vincentius monasterii Lerinensis presby- „ter scripsit opusculum parvum mole, sed virtu- „te maximum, de profanis vocum novitatibus. „Libellus exstat, & utilissime legitur. *M. Antoni- „us de Dominis libro VII. de republ. ecclesiastica, cap. IV. „num. XXIV.* Vincentius Lerinensis regulam ve- „tustatis & probat & explicat clarissime, & urget „meritissime, ut in controversiis fidei semper no- „vitas cedat vetustati, etiamsi novitas jam facta sit „vetus, modo eam vetustas præcesserit.

(f) Nota Diecmanniana.

Id ipse titulus ostendit.

Adde Saraph. Piccinard. *de Opere Prædestinati p. 5. ed. Patav 1686. 4. Quod ideo factum* Rivetus *Tr. de Patrum autorit. c. 13. Oper. T. 2. p. 1065. a. judicat, quo libentius ab omnibus legeretur, & autor alioqui suspectus, sub velo lateret.*

PEREGRINUS v. *Amstelius.*

(2062) PEREGRINUS: *Jean* GERSON, *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 584.

(2063) PEREGRINUS: *Conradus* DOMINIC. *Baillet.* p. 584.

(2064) PEREGRINUS. *Conradus* BENEDICT. *Baillet.* p. 584.

(2065) *Constantii* PEREGRINI nomine edita multa scripta a *Balduino* JUNIO, vulgo de JONGHE, recensentur à *Wittenio* Diarii Biogr. anno 1634. ad d. 12. Aprilis & plura in *Valerii Andreæ* Biblioth. Belgicæ pag. 99. 100. Sunt autem

(I.) *Iter Quadrimestre, Comitis Buquoy, progressusq; quo Austria est conservata, Bohemia subjugata* &c. Viennæ Austriæ 1621. 8. cui non nemo reposuit *Constantium Peregrinum Castigatum,* seu Relectionem Itineris quadrimestris Buquoy, auctore Berchtoldo *Rauchenstein* 1621. 4.

(II) *Tuba Concionatorum,* sive *collationum ignearum* Centuriæ XIX.

I. *De Sacramentis* in genere, De Baptismo & Confirmatione. Lovanii typis Henr. Hastenii, 1629. 8.
II. *De tota* Aristot. Logica & Physica. De Theologia, Præceptis Decalogi & Ecclesiæ, Ibid. 1630.
III. *De Sanctis,* Duaci, apud Auroy, 1630.
IV. *Ex novo Testamento.* Ibid. 1629.
V. *Historialis* ab origine mundi usque ad annum LVII. Ibid. 1629.
VI. *De* Ven. *Sacramento Eucharistiæ* & Sacrificio Missæ. Lovanii 1630.
VII. *De doctrina civili,* Ibid. 1630.
VIII. *De SS. Dominico Petro* Martyre & *Thoma Aquinate,* Bruxel. apud Meerbecium. 1628.
IX. *In Dominicas* & Festa totius anni, Duaci 1631.
X. *Historia a Christo nato* ad Fridericum II. Imp. scil. annum Dom. cIↄ: cc. XII. Lov. 1631.
XI. *De Sacramento Pœnitentiæ.* Brux. apud Peperman. 1628.
XII. *De Vita Civili. Lov.* 1629.
XIII. *De SS. Vincentio Valentino*, Catharina Senensi, Antonino Archiepisc. Florentino, Brux. apud Meerbec. 1628.
XIV. *De cognoscendo & amando Deum.* Lov. 1629.
XV. *Historialis* ab anno mundi LXII. usque ad annum ducentesimum. Brux. 1630.
XVI. *De Sacramentis extremæ Unctionis, Ordinis, & Matrimonii.* Lov. 1630.
XVII. *De vita Civili.* Ibid. 1631.
XVIII. De B. Raimundo, Alberto Magno, Martyribus Japonensibus &c. Brux. 1629.
XIX. De S. Angelo Custode &c. Lov. 1631.

(III.) *Pharetra quadruplex divini amoris.*

I. *De mundo,* Cœlo, Sideribus, & Elementis.
II. *De Meteoris,* Gemmis & Metallis.
III. *De Plantis* & Brutis.
IV. *De Homine & Angelis.* Antv. typis Trognæsii. 1632. 8.

(IV.) *Scutum Catholicæ fidei.*

I. *De vocatione* Ministrorum Ecclesiæ.
II. *De Præsentia* Christi in Ven. Eucharistia.
III. *De Purgatorio.*
IV. *De observatione* Legis, & Ministrorum cælibatu.
V. *De gratia,* libero arbitrio & auctore peccati.
VI. *De Peccato* Originali, Mortali & Veniali.
VII. *De Justificatione* & merito bonorum operum.
VIII. *De Antichristo.*
IX. *De Ecclesia.*
X. De Invocatione Sanctorum. typis Trognæsii, 1632.

(V.) *Fasciculus Myrrhæ* dilectus, sive Vita Jesu Christi. ib. 1631.

(VI.) *Lilium inter spinas,* sive de Beatiss. Virgine Maria, Christi Matre. ib. 1631.

(VII.) *Canticum Canticorum Ecclesiæ* Dei & Animæ sanctæ applicatum. Ibid. 1631.

(VIII) *Theatrum* SS. Principum Veteris & Novi Testamenti. Ibid. 1632. 4.

(IX.) *Mons spiritualis* Confessariorum. Ibid. 1632. 8.

(X) *Threni,* sive Lamentationes Jeremiæ Prophetæ triplici sensu expositæ. Ibid. 1632.

(XI.) *Sanctorum Angelorum* amica Laudatio.

(XII.) *Via salutis* æternæ, sive de Symbola Fidei.

(XIII.) *Horologium* diurnum, nocturnum, & XII. Prædestinationis signa.

(XIV.) *Praxis* quotidiana audiendi Missam &c.

(XV.) *Progenies* & Vitæ SSS. Francisci Ludovici IX. Galliæ Regis, & Isabellæ Reginæ Portugalliæ.

(XVI.) *Tuba* novissima de Judicio.

(XVII.)

(XVII.) *Schola* divini amoris Ibid. 1633.

(XVIII.) *Speculum* Animæ, De cognitione sui. Ibid. 1633.

(XIX.) *Principes* Hollandiæ & Zelandiæ &c. Antver. apud Meursium. 1632.

(XX.) *Caput* Sponsæ; sive speculum Prælatorum. Duaci, apud Auroy, 1631. 8.

(XXI.) *Hortus* Conclusus, sive Instructio status Religiosi. Ibid.

(XXII.) *Viridarium Ecclesiasticum*, sive de benedictionibus in Ecclesia variis, de Episcoporum dignitate &c. Ibid.

(2066.) *Desiderius* PEREGRINUS, quo nomine extat *Thesaurus animæ Christianæ* primum Hispanice scriptus deinde in Latinum & Belgicum quoque sermonem translatus. Is est *Michael* SERVETUS alias REVES, seu RENES vel RENNES, *Villanovanus*, Medicus, docente *Sandii* Bibliotheca Antitrinitariorum pag. 11. & *Bailleto* des Auteurs deguisez Part. III. c. IX. pag. 316. & in Catalogo subjuncto p. 584. vid. *Villanovanus*.

(2067.) PEREGRINUS JOANNES: *Pelgronius* PULLENIUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 584.

(2068.) *Lelio* PEREGRINO. Ejus Carta ad Stanislaum Borvium Privado del Rey de Polonia, PETRO FERNANDEZ NAVARRETE. Lucroniensi, Compostellanæ Ecclesiæ Canonico tribuitur à Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispan. Part. II. p. 152. col. b. qui sub hoc nomine latere voluit, judicante Antonio loc. cit. ut eos, qui valent apud Reges suos præcipua gratia, personatus instrueret. Prodiit autem Matriti apud Teresiam Iunti an. 1625. in 4to.

PEREGRINUS v. *Simplicius*.

(2069 α) *Johannes* PERELLIUS est Franciscus COSTER. Vide in anonym. num. 13. nunc 889. β.

(2069. β) Antonii PERIANDRI Rhoeti nomine signata, Terentioque anno 1657. in 8. *Bœclero*, viro doctissimo, cum Commentariis *Francisci Guyeti*, Abbatis Sanct. Andreani edito præfixa est *vita ejusdem Abbatis*, eleganter admodum conscripta. Ejus auctorem esse Dn. *Joannem Albertum* PORTNERUM, Cæsaris & Wirtembergensis Ducis Consiliarium, ac Reipublicæ Ratisbonensis Senatorem optime meritum, ex ipso *Bœclero* se coram intellexisse narravit Cium ac amicorum meorum decus, *Martinus Folius* Ph. & Med. Doctor. Et parum etiam abest, quin anagramma respondeat ex asse. Cujus ipsius auctoris alia quoque scripta prodiisse, non expresso nomine, perhibentur, sed e quibus, cum æque certum auctorem haud habeam, hac vice dicere quid ulterius religio mihi est.

At de *Portnero* sub *Periandri* Persona latente consule *Colomesii* Bibliotheque choisie pag. 82. & *Witten*. Diar. Biograph. Part. II. ad d. 11. Febr. Anni 1687.

(2070.) *Bonaventure* DU PERIERS. Qui sub hoc nomine extat liber inscriptus: *Recreations*, à *Bailleto* in Catalogo des Auteurs deguisez adscribitur *Jacobo* PELLETIER, quem tamen aut eo nihil contulisse autumat Etienne Paquier, aut saltem conjunctim cum *Nicolao* DENISOT DU MANS eam composuisse asserit la *Croix du Maine*, apud *Teisserium* Eloges des hommes savans Tom. II. p. 5. (a)

(a) Teissier Eloges des hommes sçavans Tom. II. p. 5.

La Croix du Maine *assure que le Livre intitulé*, Recreations de Bonaventure du Periers, *est presque tout de l'invention de* Jaques Pelletier, *& de* Nicolas Denisot du Mans, *surnommé le* Comte d'Alsinois. *Mais* Etienne Paquier *assure que Pelletier n'a rien contribué à cet Ouvrage.*

(2070 α) *Jonas* BUJEI PERIEUS. Personatus est PETRUS LAUNÆUS. Ita Joh. *Wilh. Petersen* in nube testium veritatis lib. III. pag. 105. Petrus Launæus in Commentario in Danielem hanc veritatem publice professus, publicam à Pastoribus Synodi Insulæ Galliæ coactis Carentoni 1623. approbationem invenit. Idem Launæus sub nomine *Jonæ Bujei Periei* in *Commentario in Apocalypsin* Anno 1651. cura Pastorum ac profess. Ecclesiæ & Academ. Genevensis edito pluribus regnum JEsu Christi amplissimum futurum adstruit illudque in peculiari tractatu *de Regno Mille annorum* Anno 1655. typis mandato & in examine replicationis D. Amyraldi anno 1657. evulgato ex professo vindicavit. Quo factum, ut non solum Pastores Hollandiæ & Helvetiæ, sed etiam alii in exteris regnis ac provinciis scripta illius magni pendere inceperint. Hæc *Symbola* est *Mastrichtiana*, cui & allegatur Andreas *Rallius* in Halcyoniis Ecclesiarum Evangelii cap. 4. & ex eo verbotenus *Seidenbecherus* in problemate Theologico de regno sanctorum pag. 82. & 83. v. Jonas le *BUT*.

(2071.) D. *Richardus* PERINCHEIF, Cantabrigiensis integram famam ex Collectione Operum CAROLI I. Regis, quæ edita sunt Londin. 1662. reportavit, sed immerito, judicante *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 243. 244. cum hæc Operum collectio & ordinatio accepta potius referenda sit *Gulielmo* FULMANNO, Rectori Ecclesiæ Hampton Meysex ut ex ejus verbis sub lit. (a) excerptis patebit.

(a) Wood Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 243. 244.

Obiit XXI. Aug. CIƆDCLXIX. & in Ecclesia sua juxta Præcessorem suum Jacksonum *sepultus est. Successorem habuit, ejusdem Collegii Socium, Magistrum* Gulielmum Fulman, *Virum doctissimum, & in Historicis (præsertim suæ gentis) simul & Chronologia versatissimum. De quo illud in præsentiarum mihi occurrit memoratu*

memoratu non indignum: Nempe quod cum Caroli I. Regis opera in folio edita essent, Londini CIƆDCLXII. ipsius industria simul & felicitati in iis tum colligendis tum digerendis editionis dignitas referenda sit. Cujus tamen integram famam reportavit Dr. Richardus Perincheif, *Cantabrigiensis, Præbendarius exinde Westmonasteriensis, qui Regis quidem vitam, quam Operi præfixam habemus, eleganter conscripsit; Veruntamen, ut dixi,* Fulmannus *hic totum opus collegerat pridem, & ordinaverat, quod nos omnino reticendum non putavimus.*

(2072.) Joannis PERNII nomine, *contra edictum Reginæ, Elisabethæ, adversus Catholicos promulgatum, literasque Cecilii, Cancellarii ejusdem,* scripsisse *Josephum* CRESWELLUM, Anglum, Jesuitam, auctor est *Alegambe* pag. 285.

Et *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societ JEsu p. 521. col. b. itemque *Witten.* Diar. Biograph. anno 1623. ad d. 19 Februarii.

(2073.) PERSEUS, *Joannes*: *John* FISCHER. *Baillet* liste des Auteurs p. 584.

PERSIUS v. *Ascanius.*

(2074.) PERSIUS *Trevus* est Petrus SERVIUS. Vid. Rhod. n. 33. h. m.

Persius TREVUS: Petrus SERVIUS Medicus Romanus per Anagrammatismum. Extant sub eo nomine *ad librum de Sero lactis* Stephani Roderici *Castrensis Lusitani Exercitationes privatæ* Parisiis 1622. & Romæ 1634. in 8. editæ, quibus Licetus contra Rodericum â Castro defenditur. Sub genuino vero nomine PETRI SERVII *Spoletini* reperiuntur sequentia: Petri Servii Spoletini *Miscellanea antiquitatum Romanarum* Romæ 1640. 8. *Institutionum, quibus tyrones ad medicinam informantur libri tres: Prolusiones duæ, ad instruendos inflammandosque ad artem tyrones accommodatæ.* Romæ apud Bernardinum Tanum 1638. in 12. *Dissertatio de unguento armario, sive de naturæ artisq; miraculis*, Romæ apud Dominicum Marciam 1642. 1643. in 8. *Dissertatio de odoribus* Romæ apud Franciscum Caballum 1641 in 8. *Prolusio Jatrophilologica, an Juvenis esse possit absolutus Medicus & ad faciendam Medicinam plane idoneus.* Romæ. *De facultatibus Medico necessariis, utilibus, commodis.* ibidem

De Servii tam personato quam reliquis scriptis eadem confirmant *Lindanus* de Scriptis Medicis p. 513. & 535. & *Mercklin* Linden. Renov. p. 875. col. b. & p. 906. col. a.

PERSONA v. *Gobelinus.*

(2075.) *Robertus* PERSONIUS, aut PEARSON edidit Directorium ad Christianam fidem, seu Resolutionem, anglice 1585. in cujus operis laudem euntes vide *Alegamben* Bibliothecæ Scriptor. Societatis JEsu p. 415. & *Sotwellum* p. 727. reticent tamen illi, quod observat *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. pag 78. col. b. nempe Hujus Directorii Ichnographiam, cum universa pene materia, tribui *Ludovisio* DE GRANADA imo ejus compositionem Magistro BRINCKLEJO adscribi; cujus verba supra excerpsimus, ubi de EDMUNDO BUNNEY egimus, utpote qui sub suo nomine Directorium hoc mutata forma edidit.

(2076.) *Orlando* PESCETTI quis sit vide *Visiera Alzata* XIX.

(2077.) PESCHER. *La Comedie des Comedies*, piece faite contre l'Illustre *Balzac*, par *le Sieur de* BARRY, gentilhomme Auvergnac, comme nous le decouvre tout au long, en jugeant de ces ouvrages *Sorell* dans sa Bibliotheque françoise, chap. 7. p. 126.

PETITUS v. *Typographus.*

(2078.) *Zanini* PETOLOTTI â Monte Tonali *cucurbitulas adversus Tadeum Agesium, Bohemum Archiatrum Imperatoris Maximiliani II.* scriptas fuisse ab *Annibale* RAYMUNDO, & ab eodem *Agesio*, una cum aliis pluribus ejusdem adversarii oppositis libellis refutatas esse, memorat in vita ipsius *Ghilini*, nel Theatro d'huomini letterati, part. 1. cart. 212. quod eo magis notandum, quia neutrius horum vel nomen saltim, nedum scripta apud *Draudium* invenire licet. In *Schenkio* quoque & *Lindano* nomen utrumque tam *Agesii*, quam *Raymundi*, frustra quæras, *Schenckii* tamen p. 491. & *Lindani* p. 583 *Thaddæi Haggeccii* nomen & scripta legas, qui est idem cum nostro, cujus nomen Italicum idioma sic immutavit, ut *Agesius* fieret. Scripta ejus apud *Ghilinum*, non solum Medica, sed etiam Mathematica recensentur, qui & Medica plura quam reliqui ambo enumerat, ex quibus huc præcipue pertinent: *Responsio ad Annibalis Raymundi scriptum, quo nititur probare stellam anni 1572 non novam, sed veterem fuisse. Spongia contra cucurbitulas Annibalis Raymondi in larva Zanini Petolotti Ad secundas insanas cucurbitulas Annibalis Raymondi Itali, Spongia.* Quis autem ille *Annibal Raymundus* aut *Raymondozanus* fuerit, haud satis habeo compertum, Veronensem dicit personatus *Petolottus*, cujus scriptum apud me est, ita inscriptum Zanini Petolotti â monte Tonali, *Cucurbitulæ quibus ê cerebro Excellentissimi Domini Thaddæi Hageccii ab Hayk, Aulæ Cæsareæ Medici, Phrenesis optime expellitur* 1577. in 4. absque nomine loci, vel typographi paucorum foliorum, sed maledicentiæ virulentæ, ut adeo mirari subeat, propter Theoreticas quæstiunculas inanes, tantas iras concepisse bonos illos homines, quasi de omnibus fortunis suis, imo de salute mundi res ageretur. Ex hocce tractatu quoque patet, potissimam occasionem huic dimicationi præbuisse *Hageccii Dialexin novæ stellæ magnitudinis, & de ejus stellæ vero loco constituendo.* Ei *reprehensiones paternas* opposuisse *Raymondum, Hageccium vero responsione* supra memorata *cucurbitulas* hasce provocasse, *spongiisque* deinceps suis abstergere voluisse.

(2079.)

(2079) *Carolus* à PETRA ALBA est *Carolus* à WITESTEIN sive WITTESTEIN, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ pag. post. N 258. col. b. *Dissertatio de quinta Chymicorum essentia.* Bas. in 8. adde pag. 49.

(2080) *Francisci* PETRARCHÆ nomine qui extare dicitur in Bibliotheca Vaticana, *liber de vitis Cæsarum*, *Benevenuto* de RAMBALDIS potius adscribi debere videtur *Sandio*, in notis ad *Vossium* de Historicis latinis p. 291. & 235.

(2081) *Paulini* PETROCORII Poëmata, PAULINO *Episcopo Nolano* à *Jureto* male tributa & ejusque nomine edita, *Paulino* huic de PERIGUEUX restituuntur a Caspare *Barthio.* vide *Bibliotheque Universelle* de l'année 1686. tom. I. p. 452. 453.

(2082) PETRO Apostolo, quomodo LEUCIUS quidam sua supposuerit, v. apud citatos *supra* in *Jacobo Minore*, & *Melito.*

II. Ejus *Itinerarum* CLEMENTI attributum refert *Strauchius* Amœnitat. Juris Canonici Elog. III. cap. XII. p. 162. (a)

III. Ejus *Epistola ad Jacobum Apostolum* eidem CLEMENTI Romano vindicatur à Ludovico à S. *Carolo* Bibliot. Pontific. p. 177.

IV. *Epistola II.* quæ inter Catholicas Novi Testamenti Petri nomine extat, supposita a *Miræo* Biblioth. Eccles. p. 2. (b) SIMEONI EPISCOPO HIEROSOLYMITANO tribuitur à Hugone *Grotio:* vide *la Bibliotheque Universelle* tom. XX. p. 189. (c) qui idcirco male acceptus à Thoma *Smith* in *Actis Erud. Lipsiens.* 1691. p. 85. (d) qui eam *Petro* restituit: quod & facit du *Pin* Præfat. Prælimin. ad Novam Bibliothecam tom. I. p. 68. & 70. (e) & hodie communi consensu locum illa inter Canonem Biblicum obtinuit.

V. *Acta Petri*, Clementi ROMANO eoque inscripta, BARDESANI cuidam a *Caveo* asserta supra in Clemente Romano, verbis ejus Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 14. col. b. excerptis, docuimus.

VI. Petro *Evangelium*, quod MARCI nomine extat, tribuit Caranza in Summa Conciliorum p. m. 16. quod ab aliis quibusdam fieri notat *Cave* Antiquitat. Apostol. pag. m. 214. seqq. in Vita Marci, ubi rationes, cur hoc fiat, extendit.

(a) Strauchius Amœnitatum Juris Canonici Elog. VI. Cap. XII. p 162.

Itinerarium Petri Apostoli *reprobat* Hieronymus *de Scriptoribus Ecclesiasticis &* Athanasius *in Synopsi.* Epiphanius *ait conscriptos fuisse circuitus Petri à Clemente, sed ab hæreticis depravatos, hæresi 30. De eo sic* Blondellus: *Itinerarium Petri, scriptum nugis & fabulis refertum, veteris Ecclesiæ cauterio inustum, ipso Romanæ inquisitionis consilio libris prohibitis annumeratum, à doctis omnibus rejectum.* Agobandus *videtur hoc itinerarium Clementi attribuere, & id ipsum esse opus, quod sub* recognitionum *titulo exstat. Vide notas* Baluz. *in Agob. p. 31. &c.*

(b) Miræus, Bibl. Eccl. p. 2.

Scripsit duas epistolas, *quæ catholicæ nominantur, quarum secunda à plerisque ejus esse negatur, propter stili cum priore dissonantiam. Sed & Evangelium juxta Marcum, qui auditor ejus & interpres fuit, hujus esse dicitur.*

Pag. 15. *S. Serapionis* — *scripta* — *Ex his duo tantum restant fragmenta, unum è libro* de Evangelio Petri, *alterum* — *quæ ex Eusebio deprompta Hallosius tom. 2. recitat.*

(c) Bibl. Univ. T. 20. p. 189.

Tous ceus qui ont lû Eusebe où S. Jerome, savent, que cette seconde Epitre de S. Pierre *n' a eté reçue dans le Canon, qu' un peu tard & quelque tems apres la premiere. Quelques sçavans &* Grotius *entr' autres ont crû, qu' elle n' etoit point de cet Apôtre, tant par ce que le style paroit fort different du style de la premiere, que parce qu' il semble, qu' elle n' a ecrite qu' apres la ruine de Jerusalem, c' est è dire long tems apres la mort de S. Pierre, qui souffrit le martyre sous l' Empire de Neron. Le Meme Grotius l' attribuoit à* Simon Eveque de Jerusalem, *apres la mort de S. Jaques.*

(d) Act. Erud. Anno 1691. m. Febr. pag. 85.

In primo capite statim sub initium (Miscellaneorum suorum Thomas Smith, *Ecclesiæ Anglicanæ Presbyter) Hugonem* Grotium *confutat, qui hanc epistolam a* Petro *scriptam negavit, &* Simeoni *potius* Hierosolymitano Episcopo, *qui sub Trajani imperio martyrii palmam adeptus est, tribuendam censuit. Hanc vero sententiam ex eo refutat, quod Simeon neque Apostolus fuerit, quem titulum Autor hujus epistolæ sibi tribuit, neque ad priorem a se scriptam epistolam provocare potuerit, neque gloriam Christi in monte sancto viderit, cujus gloriæ spectatorem se fuisse Autor epistolæ v. 18. c. 1. asserit; quæ verba aliunde huic epistolæ inserta fuisse, aut ad historiam Joh. XII. 28. relatam respicere, nondum* Grotius *probare potuerit.*

(e) Du Pin Dissertation Preliminaire pag. 68. 70.

La seconde est écrite apparemment vers la fin de sa vie, parce qu' il y témoigne, qu' il attendoit bien-tôt la mort, au chap. I. Vers. 14. Quelques Peres ont douté, si cette Lettre étoit de saint Pierre, *à cause de la difference du stile de celui de la premiere, dit saint* Jerôme; *mais saint Pierre s' y découvre si clairement, qu' il n' y a pas mojen de l' attribuer à un autre Auteur.*

Et pag. 70. t. Saint Pierre s' y découvre si clairement, qu' il n' y a pas moien de l' attribuer à aucun autre Auteur.

L' Auteur de cette Lettre dit, qu' il a esté avec Jesus Christ sur la montagne, il appelle S. Paul son frere, & il se dit auteur d' une premiere Lettre écrite aux mêmes. Tout cela convient à S. Pierre, il est visible, que celui, qui l' a composée, n' étoit pas un imposteur. Le caractere de cette Lettre est tout Apostolique, & le stile n' est pas bien different de celui de la premiere.

(2083) *Christiani* PETRI *Crypto-Papismus* novæ Theologiæ *Helmstadiensis*, 1640. *Est Stati* BUSCHERI,

SCHERI, Ecclesiastæ Hannoverani: vide *Calixti* Wiederlegung / adversus Jacobum *Wellerum* Append. num. II. lit. X. III. Hæc *Symbola Normanniana*: Eadem ex hujus Büscheriani scripti gründlicher Wiederlegung / in Præfat. lit. c. confirmat *Symbola Diecmanniana* vetus: addens, personato illo nomine impressa exemplaria 478. vero autem BüSCHERI nomine distributa plusquam 900. quod inscio auctore Typographus præfixerit.

PETRUS v. *Damianus*.

- - *Ravenna*.

(2084) PETRONIO Arbitro supposita plurima *Epigrammata*, Alcuini, Apuleji, Madaurensis, Catulli, Ciceronis, Claudiani, Evantii, Eugenii, Laberii, Pentadii, Ruffini v. in *Pseudepigraphis*, junctis editioni 1610. in 8. pag. 127. & seqq. & Lotichianæ in 4. pag. 86. & seqq. de quibus singulis nunc disquirere non vacat, alias majori nisu id facturis.

Vide interim *Fabricii* Appendicem ad Bibliothecam suam Latinam p. 24. qui & in ipsa Bibliotheca p. 82. sqq. eruditis merito suspecta esse fragmenta Satyrici, quæ sub ejus nomine venditantur, tam ea quæ à Paulo Frambotto 1664. Patavii evulgata sunt; quam ea, quæ tanquam Belgradi An. 1688. reperta Franciscus *Nodotus* Roterd. 1693. 8vo. publicavit. vide le *Journal des savans* 1694. p. 310. *l' Histoire des Ouvrages des savans* 1694. p. 147. *Cinelli* Bibliotheca volante Scanzia V. p. 77.

(2085) PETRONIO, Bononiensi Episcopo, suppositum *Satyricon* PETRONII ARBITRI a *Vincentio Bellovacensi*, notat *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 152.

II. Ei vulgo adscriptum libellum de *ordinatione Episcoporum*, ob styli nitorem singularem, alii cuidam scriptori, & forte PARENTI PETRONII deberi colligit *Gennadius* Massiliensis apud *Miræum* p. 54. vide etiam *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 246.

II. An & qui de *Vitis Patrum* ejus nomine circumfertur libellus, ipsius sit nec ne? non determinant *Miræus*, & *Cave* locc. citt. negativæ tamen uterque propius accedere videtur.

(2086) PETRONIUS, *Jason* : *Jean* DAVID. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 584.

(2086. *a*) PETRUS *Aurelius*, Persona-„tus, dedit *Apologiam pro censura Sorbonæ*, editam „in 4. Jesuitæ eum habent pro J. VERGERIO, „Abbate Sancyrano, ideoque eum ad mortem „usque persecuti sunt. vid. Moral. des Jesuit. „tom. III. pag. 132. Ei etiam adscripserunt li-„brum de *frequenti communione*, qui est C. JANSENII. Symbolam hic feram *Mastrichtianam* inseruit M. *Vischerus*.

(2087) *Don Diego* PEUDE *Ser.* Ita fucatum Hispanice nomen suum *Jacobus* MABBE Anglus præfixit *Vitæ Guzmanni de Alfarache*, quam ex Hispanico in latinum sermonem transtulit, docente *Wood* Antiquitat. Oxoniens. l. II. p. 200.

(2088) PFEFFERKORN, *Joannes*: Arnaud de TONGRE. *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 585.

(2089) Christophori PFLUGII *Epistola monitoria*, sive, *Præfatio ad Lectorem, novæ editioni Plauti, quæ modo adornatur, præfigenda, in qua statuit. Apologiæ* Joannis Philippi Parei, *contra* Janum Gruterum *detegitur*, Witteb. 1620. 8. Ea ipsi GRUTERO quod sit adscribenda, non minus quam sub Eustathi Su. P. nomine quod prodi[t] scriptum *contra Pareum*, indicatur ab ipso *Pareo*, i[n] *Provocatione ad Senatum Criticum*, Francof. 1620. edita p. 5. & 6.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez p. 585.

(2090) PHÆDRUS: *Jacques* GOUTIERE, où GUTHERIUS. *Baillet* liste des Auteu[rs] degvisez p. 585.

(2091) PHÆDRUS VOLATERRANUS *Thomas* INGHIRAMIO. *Baillet* liste des Auteu[rs] degvisez p. 585.

(2092) PHALARIDIS nomine quæ extant *Epistolæ* LUCIANO tribuuntur à Bartholomæo *Justinopolitano*, apud *Frisium*, Biblioth. Gesner. pag. 686. & 687. & à *Gyraldo*, apud *Vossium* de Poetis Græcis pag. 16. Quod & notat *Erasmus* de Conscribendis Epistolis pag. m. 30. Genuinas tamen Phalaridis esse contendit Eilhardus *Lubinus* dedicat. Epistol. Phalar. monente *Symbola Normanniana*. Italice illas vertit Bartholomæus *della Fonte* nitide & eleganter, vide *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanziæ II. p. 31 Novissimè hæ Phalaridis epistolæ recognitæ editæque sunt a *Boylæo* Junior 1695. 8vo. qui, ut ut *Luciani* esse neget, *Phalaridis* tamen esse non *determinat*, vide l' *Histoire des Ouvrages des scavans* May 1696. pag. 428. 42[9]. *Acta Eruditor. Lips.* 1696. pag. 102. Politianus tamen lib. I. Epistola I. *Luciano* adscribere non dubitat; cujus verba per *Symbolam Sperlingianam* nob[is] communicata sub lit. (a) adjecimus.

(a) Symbola Sperlingiana.

Dicentur aliæ contra nimis breves, objiciam tu[m] ego Dionem, Brutum Apollonium, Marcum Philostratum, Alciphronem, Julianum, Libanium, Symmachum, *sed & Lucianum, quem fal[so]* Phalarim *vulgo putant.*

(2093.) *Georgii Erici* PHALETRAN[I] *Exercitatio Historico-Philologica de Sceptri Judaici ablatione* ex Genes. XLIX. Auctorem habet Gunther-Heinricum PLATNERUM Vimariens. [q]ui ipse fatetur in Epistol. ad Vossium X. Calend. Novemb. 1645. quæ est inter Epistolas Clarorum Viror. num. 412. pag. 305. indicante *Symbola Junckeriana*. Confirmat *Symbola Diecmanniana* ex Grævio in Politico Orientali, lib. c. 3.

(2094)

(2094) PHARAONIS nomine *Epistolas ad Josephum* scriptas, hujusq; Responsiones, confinxit *Joannes* LEMOVICENSIS, qui & Auctor est scripti, cui titulus: *Morale Somnium Pharaonis*, aliorumque, quæ vide citata in *Actis Erud. Lips.* Anni 1691. mens. Jan. pag. 39.

PHASIANUS v. *Fagiani.*

(2095) *Varini* PHAVORINI *Camertis Nucerini Episcopi Lexicon Græcum Zachariæ* Calbergi esse vult *Ravius* in notis MStis ad *Gesnerum*, cujus verba fere repetita in notis ad Thezer, sunt: Fere totum opus debet iste Zachariæ Calliergo Græco, qui Romæ typographiam habuit &c. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2096) *Eugenii* PHILADELPHI *Romani* nomine scriptam esse à *Francisco* ANNATO, Jesuita Gallo, *Exercitationem Scholasticam* indicat *Sotw.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 212. col. a. quod contra *Mandosum*, hunc Philadelphi pro vero auctore habentem, notat Part. 10. des Auteurs deguisez. c. 4. p. 509.

(2097) *Eusebii* PHILADELPHI *Dialogi duo Vita Caroli IX. Regis Galliarum*, *Reginæque Matris.* Edimb. 1574. 8. sunt *Bernaudi* DELPHINATIS, quem ideo colaphis cecidit. Huc usque *Symbola Normanniana*, quæ quidem testem hujus rei citat *Lisium* Append. Biblioth. p. 833. sed ubi ejusmodi nihil comparet. An ea confirmet *Scherbachl* Cod. Bibl. Oxon. quem alio loco in testimonium advocat eadem Symbola, viderint, quibus ille codex ad manus est.

(2097. *a*) JANUS PHILADELPHUS. Editio hoc nomine de *optima Christianorum Secta*, de vitiis Pontificiorum Prodromus Religionis *Medici Patavini* in 8. 1688. Consultationem detoriam editam a Medico quodam, acerbe eritur *Poiretus* in Apologetico suo quarto, quod egrum Scripti hujus Auctori opposuit. Hunc Medicum esse celeberrimum Dominum D. *Joannem Nicolaum* PECHLINUM, Professorem Academiæ Kiloniensis Publicum, & Archiatrum Holsvvicensem, constans in his oris fama est, non spernendis argumentis corroborata. Libellus in octavo paucarum plagularum, eleganter scriptus, & lectus olim mihi, quamvis obiter: censque nostram reformatæ Pontificiæque præferendam, stylo nitido, & rationibus solidis.

(2097. *β*) *Timotheus* PHILADELPHUS. Est *Jacobus* KOELMANN Ecclesiastes Slusanus in Flandria, scripsit sub hoc nomine per-latus, Belgicè, *eenen Brief, vertoonende de swære volgingen der Vrome belyders in Schotland* 1678. 4. V. indicem scriptorum Jacobi Koelmanni post Durhami Comm. in Canticum. *Symbola* est *Ulstrichtiana.*

(2098) PHILALETHA, qui edidit *Entretiens sur diverses Matieres de Theologie*, in *Actis Eruditorum Lips.* 1686. p. 439. & 440. detegitur, MINISTER CHARENTONENSIS, (a)

(a) Acta Eruditor. Lips. A. 1686. m. Sept. p. 439. & 440.

Quis sit noster Prior Bollevillanus, (*Auctor Responsi ad Judicia de Critica Rich. Simonis*) *non scrutabimur*, *quippe qui Simonis personam dissimulare non voluisse videtur*; *ut potius in antecessum simus relaturi*, *quos hic illorum judiciorum auctores existimet. Triumviris nempe Socinianis ea tribuit*, *quorum duo Amstelodami degant in Hollandia*, tertius *autem sit Minister* Charentonensis, *qui dissertationem de Conciliorum quorumvis definitionibus ad examen revocandis*, *sex abhinc annis Parisiis ediderit*, *ac in libro recentiore*, *Entretiens sur diverses matieres de Theologie*, *hoc est*, *Dialogi de diversis materiis theologicis*, *inscripto*, Philaletæ *nomen assumserit.*

(2099) *Germanus* PHILALETHA, qui edidit *Triumphum Thomistarum*, est *Carolus* de ASSUMTIONE Carmelita, ut indicant *Acta Eruditorum Lips.* (a) 1689. p. 231.

(a) Acta Eruditor. Lipsiens. A. 1689. pag. 231.

Extollit (*M.* Gery *Apologie historique de deux censures de Louvain & de Bouay, sur la Matiere de la Grace*) *eos*, *qui Lovaniensibus adstipulantur*, *laudatque* Carolum de Assumtione *Carmelitam*, *qui & suo*, *& sub* Germani Philalethæ *nomine*, *multa scripsit*, *& inter alia edidit* Triumphum Thomistarum, *frustra a Jesuitis Inquisitioni Romanæ denunciatum.*

(2099. *a*) PHILALETHA, Polytopiensi Cive, auctore prodierunt *Forcianæ Quæstiones*; *in quibus varia Italorum ingenia explicantur*, *multaque alia scitu non indigna.* Francof. 1616. in 8. Eæ Quæstiones lectu sanè non indignæ, quod LANDO HORTENSIO, nescio cui, tribuantur, à *Turlero* lib. 1. pag. 54. de peregrinationibus ex suis notatis in Itinere Italico, communicavit Dn. *Martinus Fogelius*, Ph. & Med. Dr. amicus mihi sæpius laudatus.

(2100) *Irenæi* PHILALETHÆ nomine prodiit Dissertatio de *Pace & Concordia Ecclesiæ*, Eleutheropoli typis Godfridi Philadelphi Anno 1628. 12mo, *Simoni* EPISCOPIO malè adscripta, est *Samuelis* ERZIPCOVII DE PRZIPCOVIZE Equitis Poloni, docente *Sandio* Bibliothec. Antitrinitar. p. 123. v. Ireneus.

(2100. *a*) PILALETHÆ ET SOCIORUM nomine prodiit *Alitophilus* παραδειγματιζόμενος sive *Vindiciæ Philalethæ & Sociorum*, *adversus* Lucam Caprimulgum Rudentem Escarbotum, Alitophilum Mexicanum ὑπερτραγιζόμενον (Oraculum de Caprimulgo: ἡ μωρία ἀδελφὴ τῆς πονηρίας.) Mexici, ex officina Musarum clɔlɔc LXIIX. in 4. Sesqui philyræ. Scazontibus Jambis acutissimis proscindens pag. m. Dn. *Rudolphum Capellum*, de quo ut præsumpto falsè Escarboto supra egimus, in illo nomine, num. 949. 8. Eum sic ulcisci volebat Collega ejus *Michaël* KIRSTENIUS

NIUS Ph. & Med. Dr. Utique non æque injusta vindicta, si probari potuisset crimen ab ipso commissum, de quo tamen sese purgavit satis, & facti pœnituit *Kirstenium*, virum alias modestum, ingenuumque & præsumtionibus gravissimis, ac alium quemvis etiam modestissimum atque prudentissimum decepturis, falsum.

(2100. β) PHILALETHE ET EMPIRIASTE: *Simon* FOUCHER. *Baillet* liste de Auteurs degvisez p. 586.

(2101) *Alazonomastix* PHILALETHES Persona est *Henrici* MORI Angli, sub qua edidit.

(I) *Observationem in Eugenii Philalethis Anthroposophiam Theomagicam, & Animam Magicam* 1650.

(II) *Flagellationem Eugenii* alteram, testante ipso in Præfatione generalissima tomo Theologicorum ejus Operum præfixa. pag. IX. quæ infra excerpemus in *Philalethe Eugenio.* num. 2102.

(2102) PHILALETHES ELIESER edidit lingva *Belgica* Amstelod. 1686. in 8vo. Onderzoeck en Wederlegging van dee verkeerde Antwort/ van *Irenæus Philaletheus*, op de Frage/wat is *Coccejanerie*? Verus scripti Auctor ulterius non detegitur, quam quod præcipuæ inter Coccejanos Auctoritatis vir sit. vide *la Bibliotheque Universelle* de l'année 1687. tom. V. p. 481. & 482. (a) curiosioribus per has notas facilè accuratius investigandus.

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687. p. 482.

Quoi que l'Auteur de ce Livre ait trouvé bon de se cacher sous un nom inconnu; parce que celui qu'il réfute avoit fait la même chose: cet Ouvrage n'est pourtant pas à mépriser. On sait de bonne part, que celui, qui l'a composé, tient un rang considerable parmi les Disciples de Coccejus, *& qu'il peut autant que personne instruire le public des veritables sentimens de ce célebre Professor. Ajoutez à cela, que ce Livre a eté imprimé deux fois, & a eu l'approbation de tous ceux qui suivent les mêmes hypotheses.*

(2103) PHILALETHES vide *Evdoxius.* Eo autem nomine, ut HIEROCLES Philosophus contra religionem Christianam, ut eam redderet ridiculam, scripserit, v. referentem *du Pin* Bibliotheq. Nouv. des Auteurs Eccles. Tom. II. p. 6. b.

(2104) *Eugenius* PHILALETHES, vel potius qui sub eo latet, *Thomas* VAUGHAN, celebris Chymicus, librum sermone *Anglicano* edidit, cui titulus: *Dissertatio de Aquis Orientalibus, sive de Fonte abscondito, cujus aquæ ex igne prorumpunt, radiosq; Solares & Lunares secum vehunt.* Lond. 1655. Vide *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 320. col. b. *Henricus Morus* Præfat. General. Operibus ejus præfix. p. IX. tom. Theolog. addit Anthroposophiam Theomagicam & Animam Magicam absconditam, in quas ipse *Morus* Observationes edidit. Quantum etiam ex sequentibus verbis colligere licet, sub Eugenii Philalethis nomine ab eodem editum est Responsum ad has observationes. (a) Cæterum an & reliqua scripta recensita *Woodio* loc. cit. ut, Magia Adamica, Lumen de Lumine & Aula lucis, sub Eugenii Philalethes nomine prodierint, equidem compertum non habeo. (b)

(a) Henricus Morus in Præfatione generalissima Operibus ejus præfixa p. IX.

Anno MDCL. in lucem prodierunt Observationes in Eugenii Philalethis Anthorposophiam Theomagicam & Animam Magicam absconditam, per Alazonomastigem Philalethen.

Anno MDCLI. Eugenii Philalethis *per eundem* Alazonomastigem Flagellatio *altera, quæ erat ad* Eugenii *Responsum Replicatio. Opuscula sane ludicro-seria, & quæ nunquam scripsissem, nisi nariis nugisq; eorum temporum, Enthusiasticis dicam an Phantasticis, eo provocatus. Morbus enim ille non solum in Theologiam tunc incesserat, sed & Philosophiam, illam puræ defecatæque Rationis regionem, inficere cæperat ac contagium propagare. Ad malum igitur illud averruncandum in tumidum hunc Juvenem Theomagicum exempla edere par esse putavi.*

(b) Wood Antiquitat. Oxoniens. l. II p. 320.

Librum Sermone anglicano edidit (siquidem nomen fictitium est Eugenius Philalethes*) cujus titulus:*

Dissertatio de aquis orientalibus, sive de fonte abscondito, cujus aquæ ex igne prorumpunt, radiosque Solares & Lunares secum vehunt. *Lond. 1655. angl. Ejusdem materiæ sunt libri quos prælo mandare sustinuit, quatuor alii; nimirum* Anthroposophia Theomagica, Magia Adamica, Lumen de lumine & Aula lucis *(quibus nihil procul dubio obscurius) sed de hisce ego parum habeo compertum utpote quos videre nondum contigit; primo autem consimiles comparituros ex ipsis Inscriptionibus facile colligendum.*

PHILALETHEUS v. *Eleuthereus.*

(2105) PHILALETHES *Hyperboreus*: *Jean* COCHLEE, faux, *Henry Corneille* AGRIPPE, douteux, *Jean Louys* VIVEZ, probable, scribit *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag 586. Prodiit autem hoc nomine Luneburgi *Anti-Catoptron*, scriptum Speculo Veritatis oppositum, de quo vide *les Satyres Personnelles* tom. II. p. 319. (a) & 321. (b)

(a) Des Satyres Personnelles Tom. II pag. 319.

Le Livre, qui estoit attaqué & refuté par cet Ouvrage, avoit pour titre, Speculum veritatis, *& avoit esté composé apparemment par quelque Anglois, ou par quelque Etranger esclave de la passion de Henry VIII. Mais* Philalethes, *qui paroist n'avoir pas ignoré la Langue Grecque, faisant scrupule d'employer le mot hybride* Anti-Speculum, *a mieux aimé tourner en cette Langue le titre de son Adversaire, que de rien faire d'irregulier*

lier. *C'est en consequence du titre d'* Anti-Catoptron, *qu'il appelle ordiuairement cet Adversaire* Catoptropœe, *plûtost que* Speculator *ou* Speculificus, *comme il a eu soin d'en avertir son Lecteur.*

Le dessein de l'Ouvrage estoit de défendre les interests de Catherine *Reine d'Angleterre, & de montrer la validité de son Mariage avec Herry VIII. Mais pour mieux preparer les esprits à la persvasion,* Philalethes *fit devancer son* Anti-Catoptron *d'une espece de Prodrome ou d'Avant-coureur, sous le titre de* Philalethæ Hyperborei in Anti-Catoptron suum, quod propediem in lucem dabit, Parasceve; *sive,* Adversus improborum quorundam temeritatem Illustr. Angliæ Reginam ab Arthuro Walliæ Principe priore marito suo cognitam fuisse impudenter & inconsulte adstruentium, Susannis extemporaria. *Cette Piece fut imprimée à* Lunebourg, *si l'on s'en rapporte à la premiere feüille, quoy qu'on soit tenté de croire, que c'ait esté à Basle. L'Imprimeur y est appellé* Sebastien Golsen, *& l'impression est de l'an 1533, au mois de Juillet.*

(b) Des Satyres Personnelles Tom.II. pag. 321.

L'Auteur paroît fort affectionné à la *Maison d'Arragon* & à celle d'*Autriche*: & je suis trompé, s'il n'estoit pas des Sujets de *Charles Quint*. Mes premieres veuës s'estoient tournées d'abord sur ce Jean *Cochlée de Nuremberg* Auteur Catholique, dont j'ay eu occasion de vous parler dans nostre second Entretien, parce que je sçavois d'ailleurs, qu'il avoit eu part aux contestations survenuës dans l'Europe, au sujet du divorce de Henry VIII., & qu'il avoit même écrit sur ce sujet, contre un Anglois nomme *Morison*. Mais j'ay crû, que c'estoit en vain, aprés avoir remarqué, que le stile de *Cochlée* dans ses Ouvrages n'approchoit pas de la beauté de celuy de nostre *Philalethes Hyperboréen*. Ce seroit une pure vision, de prendre cet Auteur pour *Erasme*, ou Erasme pour luy, sous pretexte, qu'on y trouve quelque ressemblance de stile. Il est vray, qu'Erasme écrivant à *Damien de Goesle* 25. de Juillet de l'an 1533, luy marque son attache & son affection pour la Reine Catherine, en ces termes: *Τὴν αὐτῆς συνοῖκον multis de causis diligebam ac diligo, idque ni fallor cum omnibus bonis,* & qu'il a marqué en toutes rencontres beaucoup de zele pour les intests de l'Empereur, neveu de cette Princesse. Mais il n'a jamais voulu se mêler dans la contestation du divorce, & loin d'avoir voulu prendre la plume sur ce sujet, il proteste au même endroit, que personne ne luy a jamais entendu dire une syllabe pour ou contre le divorce. Je serois moins éloigné de croire, que ce Philalethes pourroit estre *Vives* Auteur Espagnol, qui auroit peut-estre pris le surnom d'*Hyperboréen*, par rapport à la situation des Pays-bas, où il faisoit son séjour, à l'égard de l'Espagne. L'honneur qu'il avoit d'estre zelé serviteur de la Princesse Marie sa fille, joint à la part qu'il prit à sa disgrace, rend cette conjecture assez probable, sur tout lors qu'on considere, qu'il prit la plume d'ailleurs pour la defense de la Reine, aprés s'estre vû obligé de sortir de la Cour d'Angleterre, pour s'en retourner à Bruges, où estoit sa famille.

PHILALETHES v. *Ignotus.*

(2106) PHILALETHES v. *Irenæus*, ou *Eirenæus* supra 1741.

(2107) PHILALETHES, *Irenæus*: alius Jean LAWSON, douteux, *François* WITHE, douteux, *Jean* PRIDEAUX, douteux, *Gilbert* IRONSIDE, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 586.

(2108) PHILALETHES *Irenæus* iterum alius. *Jean* CROCIUS, douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 586.

(2109) *Germani* PHILALETHI ficto nomine edidit *Jacobus* PLATELLUS Belga S. J. *Auctoritatem contra Prædeterminationem Physicam, pro Scientia Media, cum brevi Historia, complectente Ortum, pugnas & palmas ejusdem scientiæ mediæ.* Duaci typis Joannis Patte 1669. in 8. Item: (II) *Auctoritatem contra Physicam Prædeterminationem novis ex ipso sacro ordine fratrum Prædicatorum petitis suffragiis stabilitam,* n. Duaci, Typis Christophori Serruvier. 1673. vide *Sotwell.* Biblioth. Script. Societ. JEsu p. 382.

PHILALETHES v. *Candidus.*

(2110) PHILALETHIS, Civis Utopiensis nomine, editum *Dialogum*, nescio quem, & *orationem ad Christum, pro Julio II. Ligure, Pontifice Romano*, magno illi JCto, *Ulrico* HUTTENO â nonnullis tribui; *Melchior Adami Auctor* est, in Vitis JCtorum Germ. p. m. 26.

Dialogum illum memoratum de *Facultatibus Romanensibus* inscribit *Gesnerus* Biblioth. Universalis fol. 342. *Hutteno* eum probabiliter afferens. vide *Freberi* Theatrum virorum eruditione clarorum p. 807.

PHILALETHIUS v. *Irenæus.*

(2110 *a*) ZERUBAAL. PHILALETIUS. Scripsit personatus, Babylon, ofte naekte ontdecking ofte vertooninge van het Antichristsche Ryk &c. Amsterd. 1621. 4to. Est *Ewaldus* TEELINUS, sub nomine Irenæi Philaleti aliisque cognitus. Cum omnibus ejus opusculis & hoc habeo.

Sub eodem nomine edidit. *Bileam* ofte den blinden Papst, vvaerin ontdeckt vvorden de snoode Grepen, die de paepsche Leeraers gebruyken, om het volck in blintheit en onvvetenheit te houden. Amsterd. 1621. 4to. *Symbola est Mastrichtiana.*

(2111.) PHILANDRI Hauptman von Capernaum, edit. 1666. in 12. Auctorem habet *Johannem Balthasarem* SCHUPPIUM. Edidit autem tractatum illum.

(2112.) PHILANDERSON i. e. *Johannes Burchardus* SCHUPPIUS filius, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

(2112 a) PHILANDERSONS *Discours*, mit den klugen Rahtgebern/Pomponio, Morologo, und Fabullo, von Antenors neulichst begangener Thorheit/ Altenau 1659. in 12. quod sit *M. Bernhardi* SCHMID, cujus Dissertatio *de Reputatione Academica*, peculiari dissertatione *Schuppiana* eodem anno refutata fuit, patet ex opusculi p 153. ubi eandem pro sua lectori commendat, in utroque tractatu famam & merita summi illius desideratissimæque memoriæ Theologi, male tractans.

Philandersonii autem illum libellum Scurrilem, Lipsiæ publica Auctoritate suppressum, multisque invectivis à Schuppii (illum enim *Antenorem* esse supra innuimus) amicis impetitum docet *Mollerus* Isagoges ad Cimbricæ Chersonesi Historiam Ecclesiasticam & literariam Part. IV. p. 593. 594. adde & *Bailleti* Catalogum des Aut. deguis. p. 586.

PHILANDER v. *Melissus.*

v. von *Sittewald.*

(2113) PHILARCHUS, Auctor citatur à *Simlero* editi libri *de Pulsibus*, quem tamen a *Gesnero* rectius tribui PHILARETO notat *Vossius* de Historicis Græcis lib. III. p. 401. At quia *Simlerus* eundem librum etiam Philaretho adscribit, verisimile est, eundem ipsi esse & Philarchum & Philarethum.

(2114) *Anastasii* PHILARETHÆ *Cosmopolitæ* nomine prodiit, indicante *Symbola Flensburgo-Mölleriana*, Nuncius Olympicus, seu Catalogus Librorum MStorum Bibliothecæ Secretioris, Senis alicujus Theologi & Medici Celeberrimi, de grata posteritate præclare mereri cupientis, oder Verzeichniß etlicher geheimen Bücher und Schrifften/ so ein fürnehmer Gottes Gelahrter/ und hocherleuchteter berühmter Theosophus und Medicus, in Theosophia, Cabala, Magia, Chymia, Medicina und Philosophia, durch beschwehrliche Reisen und grosse Unkosten/ Ecclesiæ & Reip. Litterariæ commodo zusammen gebracht/ darinne die gröſſeste himmlische und irrdische Weißheit begriffen ist. Gedruckt zu Philadelphia Ao. 1626. 8vo. Quis librorum horum possessor fuerit, ignoro, Editorem autem Catalogi esse *Joach. Morsium* vestrum (cujus vitam adhuc desidero) deprehendi. Ei sane nomen fictitium optime congruit, cum Hebræum *Joachimi* & Græcum *Anastasii* concidant. *Cosmopolitam* se vocavit, ob vitam vagam & peregrinationes diuturnas. Chymiæ eum fuisse studiosum, Gerh. *Culemanni* Præpositi Rendesb. (cui hic Catalogus inscriptus est) Amicum, ex aliis ejus scriptis constat. In præfatione eleganti stylo scripta refert, se varia collegisse Inedita Monumenta Historica, Politica, Philologica, non ubivis obvia. At talium ingentem numerum servasse *Morsium*, plurima etiam istiusmodi edidisse, notorium est.

(2115) PHILATHETA, Matheseos secretioris cultor, cujus extat *Exercitatio Theoricorum Copernico-Cœlestium Mathematico-Physico-Theologica*, exhibens

I. *Propositiones de Eclipsibus Luni-Solaribus* pure ac vere Mathematicas, Autorum omnium & singulorum particularissimis etiam, vel ipsis quoque Christianis seu Wasmuthianis hypothesibus, in sui tum experimentationem tum comprobationem adhuc inædificandas & adaptandas. Quibus ea, quæ ab aliis hic loci vel omissa, vel errata, vel difficulter proposita fuere, & restituuntur, & emendantur & facilitantur.

II. *Physicas quasdam & à priori deductas rationes*, quibus Planetarum primariorum tum gyrationis circa axem, tum lativi motus, secundariorumque circumlationes, omniumque motuum figuræ specifice probantur.

III. *Theologica quæpiam è S. Literis nata*, *tum literalia*, *tum mystica fundamenta probabilia*, *Soli centrum hujus planetarii Vorticis seu systematis Copernicani*, *Terræque tum gyrativum* circa proprium axem, tum lativum circa solem motum assignantia & stabilientia; cum intermixtis jacobææ scalæ gradibus, seu Emblematibus Sacro-poëticis, quibus mens Christiana per singulas propositiones ad Spiritualia degustanda evehitur, præter subnexam Dialogi singularis, Terricolam inter & Lunicolam Astronomos instituti, Appendicem, prælucente Deo, allucente natura & collucente S. Scriptura. Ejus autor *M. Joh. Matthias* ZIMMERMANN innotuit mihi, tum aliis aliorum indiciis, cum præsens hic ageret, tum imprimis etiam postea indicio clarissimi Magistri Joh. Alberti *Fabricii*, hic etiamnum commorantis, quando alter primum Urbe, deinde mox etiam ex vivis excessit, memorandus etiam ob alia anonyma suis locis.

PHILARQUE v. *Phylarque.*

PHILASTES v. *Campaneo.*

(2116.) PHILELPHI tractatus *de Contemtu Mundi* quomodo desumtus sit ex CICERONIS Opere *de Gloria*, quod forte fortuna repertum inque usus suos conversum ille flammis postmodum dedit, insigni Eruditorum jactura, ut monent *Menagiana* Tom. II. pagina 95. (a)

(a) Menagiana Tom. II. p. 95.
Le Traité de la Gloire de Ciceron *fout trouv tout entier par* Philelphe. *Il regarda cette heureuse découverte comme un moyen de se faire valoir dans le monde, & acquerir une grande réputation. C'est pourquo il songea d'abord à le faire paroître comme son propre Ouvrage, mais craignant, que ce mensonge ne fût découvert par la suite des temps, il fit un Traité* De contemtu mundi, *qu'il ne composa que des lambeaux du Livre de Cicéron, qu'il attacha ensemble du mieux qu'il pust, aprés quoy il jetta au feu le Traité de la Gloire, C' fi*

it perdre à la Republique des Lettres par cette action dieuse, un Ouvrage, où il est à présumer, que Cicéron n'etoit pas moins admirable, ny moins éloquent, que dans ses autres Ouvrages.

(2117.) PHILEMERI IRENICI tectus nomine *Martinus* MEURERIUS An. 1657. edere cepit diarium Europæum, indicante *Symbola Schröteringiana.*

(2118) PHILEMON, PHILETAS, & PHILISTION, quomodo permutata sint culpa librariorum nomina, vide apud *Rutgersium* var. lect. l. 4. c. 12. ubi *Menandri & Philistionis Syncrisin* exhibet Græce cum versione & notis, adde *Voss.* de Poët. Græc. p. 453. & 58.

PHILEREMUS v. *Palæologus.*

(2119) PHILETYMUS, *Baccal: Jean* Baptiste SINNIGH, où *Libert.* FROMOND. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 586.

(2120.) *Evonymi* PHILIATRI *Thesaurum de remediis secretis*, editum Tiguri apud Andream Gesnerum in 8vo. chartis 39. Anno 1558. sibi vindicat *Conradus* GESNERUS apud *Frisium* Bibl. Universal. p. 164. (a)

(a) Frisius Bibliothec. Universal. pag. 164.
Thesaurus Euonymi Philiatri *de* remediis secretis, *(voco autem secreta, in quibus pars purior & tenuior ab impuriore crassioreque secernitur arte,)* liber physicus, medicus, & partim etiam Chymicus, & oeconomicus in vinorum diversi saporis apparatu, medicis & pharmacopolis omnibus præcipue necessarius, Tiguri apud Andream Gesnerum *F. in 8. chartis 39. Ao. 1558. Agit autem præcipue de artificiosis aquarum & oleorum destillationibus, sive extractionibus, ex herbis aliisque simplicibus medicamentis. Secunda ejus editio prodivit anno 58. adjectis quibusdam instrumentorum destillatoriorum figuris, & novo* Jacobi Bessoni *libello, de absolutione extrahendi olea & aquas è medicamentis simplicibus. Hunc librum cum in gratiam* Andreæ Gesneri *patruelis mei, novi tum typographi, immaturum ederem, nomen meum addere nolui. Nunc quoniam & magno studiosorum rei medicæ applausu eum exceptum video, & aliquando absolutiorem dare cogito, si Deus vitam dederit, me ejus authorem esse dissimulare amplius nolui, præsertim cum jam viri quidam eruditi id deprehenderint.*

(2121) PHILIPPI APOSTOLI nomine *Evangelium* à GNOSTICIS confictum memorat *Sagittarius* Introduct. ad Historiam Eccles. pag. 965.

(2122) PHILIPPII nomine scripsisse Henricum GARNETTUM, Auctor est *Burhil* contra Precanum pag. 21. Meminimus ejus quoque supra in *Darcni*; idemque infra in *Robertio* & alibi recurret. Id saltem monemus, quid sub his nominibus a *Garnetto* scriptum sit, nec à *Burheil.* loc. citat. nec ab *Alegambe* aut *Sotwello* in Bibliothecis Scriptorum Societat JESu, cujus ille in Anglia Provincialis fuit, memorari.

PHILIPPUS v. *Darcnus.*

(2123.) PHILIPPI PRESBYTERI nomine extantes *Commentarii in Jobum* inter BEDÆ & HIERONYMI etiam Opera inseri solent, ut notat *Cave* Histor. Literar. Ecclesiastic. Scriptor. p. 246. col. a.

(2124) *Morgani* PHILIPPI *Treatise concerning the right of the Princess Mary Queen of Scotland to the Succession of the Crown of England.* h.e. *Tractatus de Principis Mariæ Reginæ Scotiæ jure Successionis ad Angliæ regnum* (Coronam) Londini (NB. *Hyde* loc. cit. Leodii) 1571. 8vo. Sub hujus autoris nomine allegatus *Hydéo* Catal. Biblioth. Bodlej. P. II. pag. 536. qui tamen fertur esse *JOHANNIS* LESLÆI Episcopi Rossensis, sed compilatus magnam partem ex Antonio Brovvnio, si credimus *Camdeno* Hist. Elisab. p. 166. 138. 252. *Symbola Normanniana.*

(2125.) PHILO, quomodo factus ANNIUS *Viterbiensis* v. *Rhod.* n. 18.

Suppositum autem ei esse ab Annio *Breviarium de temporibus*, in duas partes divisum, notant *Hanckius* de Scriptoribus Romanis Part. II. pag. 95. sqq. & contra *Sixtum* Senensem scriptum hoc pro legitimo Philonis fœtu agnoscentem *Raynoldus* Censura Apocr. I. col. 775. sqq. (a) & *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Eccles. p. 11.

(II) *Miræus* Histor. Ecclesiast. pag. 7. (a) & *Vossius* de Histor. Græcis lib. II. cap. VII. pag. 191. notant librum *de Biblicis Antiquitatibus*, ab Adamo usque ad Sauli Regis mortem, nihil *Philone* hoc dignum habere. *Cave* autem loc. cit. hoc scriptum PHILONI BIBLIO attribui observat, ipso tamen invito, qui illud utrique abjudicare & NUGIVENDULO cuidam adscribere mavult.

(III) *De Providentia Dei Fragmenta duo* Philoni adscripta ex MICHAELE APOSTOLIO Byzantino desumta movet *Caveus* Histor. Liter. Script. Eccles. p. 11. col. a.

(IV) *Libellum de Mundo* non tam à Philone compositum, quam ex variis ejus scriptis collectum, ex Bonav. *Vulcanii* Scholiis & Castigat. in libr. Aristotel. de Mundo p. 557. monet *Symbola Rauschiana*, plane autem suppositium judicat *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 34. 35. (b)

(a) Miræus, Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 7.
Extat sub nomine hujus Philonis *Historia ab Adamo usque ad Sauli Regis tempora, quam Trithemius appellat de generationis successu. Sed ea nihil Philonis genio dignum habet.*

 (b)

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. VII. p. 34. 35.

Quinto, & quidem a fol 218. pag. 1. usq; ad fol. 228. pag. 1. (1) *Philonis Judæi Liber supposititius de Mundo, sive,* Quod mundus sit incorruptibilis; *cujus titulus & Principium*: ΦΙΛΩΝΟΣ περὶ κόσμου. Οὐδὲν τ' ὄντων ἰσότιμον τῷ Θεῷ, ἀλλ' *&c. finis autem*: εἴρηται κατ δύναμιν. *Exstat hic Liber inter* Philonis *Opera, græce & latine Lutetiæ Parisiorum ao. 1640. in folio edita, à pag. 1150. usq; ad p. 1172. cum hac præfixa commonitione*: Librum hunc de Mundo Philonis Judæi non esse, non nescimus; sed tamen, quia sub Philonis nomine, quicunque tandem ille fuerit, circumfertur, hic adjiciendum putavimus, & ne quis curiosior lector in hac nostra editione quicquam desiderare posset.

PHILODOXIUS v. *Diaretes.*

- - - *Lepidus.*

(2125) PHILONEM HEBRÆUN cum LEONE HEBRÆO confusum v. supra *num.* 1563. satis prolixe Philo Hebræus —— Jehuda Abravanel — com dottissimamente & excelente Don Jehuda Abravanel, Uamado vulgarmente Philon Hebreo, en su Philographia universal. &c. Haham Rabi Imanuel Aboab, in sua Nomologia o discursos Legales, estampados a conto y despeza de sus Herederos en el año de la creacion 5389. א. Chr. 1629. in 4to. Sed hunc esse debere Leonem Hebræum v. supra Leon.

(2127) EMANUELEM PHILONEM Græcum Opus suum ex ÆLIANO exscripsisse memorat D. *Praun*, p. 88. seines Ritter-Spiegels/ indicante *Symbola Schröteringiana.*

PHILO-CHRISTIANUS v. *Altglaub.*

(2128) PHILOECI nomine quod prodiit *Syntagma de Vicariatu Palatino*, *Johannis* FREINSHEMII esse testatur *Theoph. Spizelius* in elogio subjuncto librorum ipsius Catalogo: Theatri honoris. p. 362.

Itemque *Bæclerus* in notis ad *Ottonis* Jus Publicum p. 102. indicante *Symbola Schraderiana*, Abrahamus *Freinshemius* in Vita Joh. Freinshem. p. 17. ut habet *Margo Normannianus*, adde *Freheri* Theatrum p. 1549. *Witten.* diar. Biograph. an. 1660. *Fritschii* additiones *ad Limnæi* Jus Publicum ad cap. XII. libri III. p. 127. *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 167. 168. qui & *Conringium* ejus Auctorem creditum vana suspicione, observat.

(2129) PHILOLAI de *vero Systemate Mundi* Dissertatio, Amstelodami 1639. est *Ismaelis* BULLIALDI, ut se prodit *ipse* Prolegom. Astronomiæ Philolaicæ pag. 71. indicante *Symbola Normanniana*, quæ addit, hoc & à *Ricciolo*, Almagest. tom. I. Part. II. S. IV. pag. 290. b. observari. Nihilominus dubitat de eo *Sorbierius*, cum tractatus *Bullialdi*, de Natura lucis, ipsi videatur testari ingenium defæcatius, quam est Philolai, cujus tamen dissertationem memoratam ex *Copernici* Scriptis multa accepisse largitur. vide *Sorberiana* pag. 159. (a) & quæ habet *Symbola Mastrichtiana* sub lit. (b) repræsentata.

(a) Sorberianorum. p. 159.

PHILOLAUS. Legi, sed non perlegi, Philolai, *sive dissertationis de vero* systemate mundi *lib. IV.* Amst. *1639. Opus lutulentum, & quo sine magna jactura carere potuissemus. Voluit autem author ostendere, se non esse in Mathematicis, & præcipuè Copernici libris, hospitem, ex quibus pleraque desumpsit, quod fatetur ipse. Sanè pari jure poterit unusquisque excerpta sua & specilegia pro novis demonstrationibus venditare. Expectamus tamen alios insuper libros ejus auctoris, quem vix credo* Ismaelem Bullialdum, *cujus ingenium paulo defæcatius fuit in tractatu de natura lucis.*

(b) Mastrichtiana Symbola.

Philolaus de Systemate Mundi. *Auctor verus est* Ismael Bullialdus. *Ita Petrus* Megerlinus *Juris & Philosophiæ Doctor & Prof. Math. Basileensis in Systemate mundi in fine seu Lemmate ult. pag. 81 Ex eo, inquit, Philolaus, de Systemate mundi lib. 4 cap. 6 (sub quo nomine latet* Ismael Bullialdus *Astronomus Parisiensis) ulterius demonstravit, non solem, sed terram moveri.*

PHILOMARUS v. *Eusebiis.*

(2130) PHILOMATHI *Musæ Juveniles* Auctorem habent *Fabium* CHIGI, postmodum ALEXANDRUM VII. Pontificem Romanum, ut scribit Wilhelmus à *Furstenberg* in Dedicatione Editionis Anno 1645. indicante *Symbola Rauschiana.* Confirmant hæc *Wittenius* Diar. Biograph. a 1667. ad d. 21. May & *les Jugemens des savans* tom IV. part. V. num. 1506. pag. 36. 37. ubi Anonymus Adrianus Bailletus ita scribit: Du Pape Alexandre VII. *Fabio Chigi*, nous avons les Pöesies, Latines de ce Pontife, dont l' édition la plus, magnifique fut faite au Louvre, aux depens de, sa Majeste, in folio l' an 1666. sous le titre, de Philomathi *Musæ Juveniles.*

Ce sont des vers de toute espece, Epi-, ques & Elegiaques, mais les Lyriques y occu-, pent la plus grande place. L' on trouve à la fin, une *Tragedie* sous le titre de *Pompée*, que l' Au-, teur fit à la Campagne l' anno 1621, sur le mo-, dele de Seneque, dont il imita la methode,, tant pour l'oeconomie de la piece, que pour la,, mesure des vers

Monsieur l' Evesque de *Munster* & de *Paderborn*, qui n' estoit encore que Chanoine de, *Treves*, & de *Munster*, lors qu'il en fit l' Epître, dedicatoire, nous assure, que ce fut contre son, gré, qu' on mit ces Poesies au jour, & que s', estant laissé vaincre pour l' edition, il ne voulut, point souffrir, qu' on y mît d'autre nom que, celuy d' *Academicien de Siene*, qu'il portoit, ni, d' autre titre, que celuy qui nous fait connoitre,, que ce ne sont que les fruits de sa jeunesse.

Il nous apprend neanmoins, que tout n',, est pas de cet age, mais qu' il s' en trouve beau-,, coup, qu'il composa, estant de ja homme fait,,, chargé

charge des emplois les plus importans, durant ses voyages, & dans les intervalles de ses occupations serieuses: & qu'il n'y a rien pourtant en tout ce qui paroit, qui ait dû luy faire honte, non pas mesme au milieu des dignitez Ecclesiastiques, dont il estoit revetu.

(2131) PHILOMUSUS: *Jacques* LOHER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 586.

(2132) Andreas PHILOPATER, qui *condictum Reginæ Angliæ* scripsit, detegitur esse *Johannes* CRESWELLUS Jesuita, à *Joanne Braschio*, Labyrinthi Apostolorum cap. 12. p. 264. citato apud *Geisler*, dec. 1. n. 4. Id quod etiam confirmat *Antiphilippica anonyma*, *Jacobo Keller*, sub persona *Sylvani*, (de quo infra) opposita, pag. m. 11. & 35. nec non *Paulus Colomesius* in Clave Epistolarum Casauboni ad pag. 155. *Alegambe* tamen, alias diligentissimus hujusmodi secretorum probator, in Bibl. Jesuit. p. 415. *Roberto* PARSONIO scriptum hocce Romæ 1593. in 8. & Parisiterum excusum tribuit, pag. 285. *Creswello*, sub nomine Joannis Pernii, ejusdem argumenti publicata scripta alia tribuens, de quibus supra diximus. Unde patet lapsus reliquorum, ejusque occasio. Scriptum hoc Lugduni 1593. editum, in *Bibliotheca Bodlejana*, p. 387. habetur.

Cujus editor Thomas *Hyde* dubitans, PARSONIONE an CRESWELLO adjudicandum scriptum hoc, post lit. *a*. p. 54. col. b. *utrique* vult adscribere *junctim*. *Creswello soli* tribuit, *Eckher*. de Scriptis adespotis p. 337. *Parsonio soli* ... vel, *Alegamben* sequens Biblioth. Scriptor Societat. Jesu p. 727. col. (a) adde *Acta Erudit. Lips.* 91. p. 3. Nodum hunc soluturus *Sutclif*. debat. Replic. 5. p. 127. *à Parsonio Anglice* conscriptum, a *Creswello Latine* versum tradit, indicante *Symbola Normanniana*, quæ & eundem in finem item advocat *Blessings*. 238. censentem, convenientius esse nomen *Philometris*, incogniti Parsnotho. Plura vide supra in *Doleman*. & *How*-... Addit hic *Diecmannus*: *Rivetus* T. III. Oper. 1237. a. itidem Josephum *Cresvel* Jesuitam Anglum librum sub nomine Andreæ Philopatris emisisse refert. Imo Gabriel de *Barlietti* in ... picion. de IV. Monarch. & Anti-Christ. pag. 1. 174. hunc librum nunquam Cresvicii citat. *Parsonium* hujus libri auctorem non ferunt ea, quæ 55. 264. nominatim de Parsonio in eo dicuntur; nisi de industria id Parsonium, ut tanto minus agnosceretur, fecisse putes.

(2132. *a*) PHILOPATOR. *Alexius*.

Est *Ewaldus* TEELINUS Thesaurarius Zelandiæ. Scripsit sub hoc nomine. Querelam patriæ. *Klagte des Vaterlands, over de tegenwoordige* ... *erigheeden door etteliyke Leerars en ettelyke Nieus-* ... *inde, in den lande van Holland* vervveckt. Den ... fden druck tot Amsterdam. 1618. 4. Hæc *Symbola Mastrichtiana*.

(2133) Antonii PHILOPATRIS nomine ... qua, nescio quæ, scripta *Thomæ* STAPLETONI prodiisse, refert *Anton. Possevinus* Apparat. Sacr. Tom. 1. p. 89. & 97. Idem Tom. 1. p. 111. nos ablegat ad nomen *Thomæ Stapletoni*, quasi sub eo monuisset hac de re quidquam, id quod tamen haud factum esse videas. T. 3. p. 311. ubi de *Thomæ Stapletoni* scriptis prolixe agitur.

Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 587. eundem hunc *Antonium Philopatrem* censet *Symbola Normanniana* cum *Andrea Philopatre*.

(2134) PHILOPHILUS Parrhesiastes, qui edidit Anno 1656 *Enthusiasmum Triumphatum*, est *Henricus* MORUS, Anglus, ut ipse indicat in Præfatione Generalissima tomo Theologico Operum ipsius præfixa p. X. (a)

(a) Henricus Morus, in Præfatione Generalissima tomo Theologico Operum ipsius præfixa pag. X.

Anno M DC LVI. in lucem prodiit Enthusiasmus Triumphatus, *sive Tractatus de Natura, Causis, Generibus & Curatione Enthusiasmi per* Philophilum Parrhesiasten, *Alazonomastigis Oservationibus & Replicationi præfixus. Quibus annexa est etiam Epistola ad Amicum privatum, ubi loca quædam in Replicatione sua vindicantur, multaq; ad Enthusiasmum pertinentia edocentur illustranturque. Accessit autem huic Editioni Observationum & Replicationis eximium hoc, quod utraq; in Sectiones divisa erant, plenaq; & distincta argumenta singulis sectionibus præfixa, quibus factum est, ut multo facilius, quo* Alazonomastigis *tenderent sive Observationes sive Responsiones, intelligeretur, &, in Replicatione præsertim, seria à ludicris separarentur, quo debitis interspiramentis possent legi.*

(2135) PHILOPHILO *Partenio*. Ejus nomine extat Italice: *Il Giglio trà le spine. Overo la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata e da patimenti trafitta.* In Luca 1671.

Prodiit etiam (II.) *Memoriale di Pentito Peccatore* in Luca per i Pieri, e Paci. ut pluribus docet la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLV. p. 54. referens scriptum hoc ad Dominum *Francesco Maria* FIORENTINI nobil Luchese. (a) Assentitur *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 483.

(a) Villani Viziera Alzata Hecatostes n. XLV. p. 54.

XLV. FRANCESCO MARIA FIORENTINI *nobil Luchese, Professore di Medicina, Sogetto rinomatissimo e d'immortal ricordanza per le Opere stampate. Scrisse per propria divotione quest'Opuscoletti, poscia publicò ad instanze del Confessore.*

Il Giglio trà le spine, Overo la Madre Vergine nella Vita del Redentore delle gratie innalzata, e da patimenti trafitta. *Breve essercitio intorno à principali Misteri della nostra fede e salute, offerto a più occupati, e distratti dall' Oratione, da* Philophilo Partenio. *In Luca per gl' HH. di Francesco Marescandoli M. DC. LXXI.* 24.

Memoriale di Peccatore *alla Gran Madre Maria concetta senza peccato. In Luca per il Pieri, e Paci* 32.

(2137)

(2136) PHILOPHRONE. Jean LABADIE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. pag. 585.

(2137) *Honorii* PHILOPONI nomine *Novam novi Orbis navigationem* imprimi curavit *Caspar* PLAUTINUS, docente *Königio* Biblioth. Vet. & Nov. p. 647. col. b. Idem ex Martini *Zeilleri* Centur. II. Epistol. German. 3. docet *Symbola Rauschiana*, Abbatem Seidenstetensem in Austria inferiori eum vocitans, pro Plautino scribens PLAUTIUM, quod & imitatur *Bailletus* Catal. des Auteurs deguisez p. 587. uti & Jo. Alb. *Faber* Decad. Decadum n. 86. cujus hæc sunt verba. Honorii Philoponi Historia novi orbis Lentiæ A. 1621. in fol. excusa, auctorem agnoscit Casparem Plautium Abbatem Seidenstætensem in Austria inferiore, uti testatur Joh. Justus Winckelmann in der Americanischen neuen Welt Beschreibung/p 30. Oldenburg/ Ao. 1664. 4.

(2138.) *Johannis* PHILOPONI *Grammatici* nomine exstantia Opuscula.

(I) *De Particulis Atticis.*

(II) *Technica, Joanni* CHARACI *Grammatico* potius attribuenda, judicante *Gesnero* Biblioth. Universal. fol. 423. (a)

(III) *Commentarii Græci in Aristotelis de Generatione Animalium libros* MICHAELIS EPHESII sunt, judicio ejusdem *Gesneri* fol. 424. qui &

(IV) *Commentarios in Hesiodum* esse *Johannes* TZETZIS suspicatur (b)

(V) *Vita Aristotelis* eidem ut tribuatur SACÆ AMMONIO v. Jons. Histor. Philos. lib. 3. Cap. 3. pag. 282. cujus sub lit. (c) verba exhibemus.

(a) Gesnerus Biblioth. Universal. fol. 423.

Opusculum de Atticis particulis, Technica è quibus pars extat in appendice Lexici Græcolatini impressa, quæ est de quinque dialectis Græcorum, chartis fere quatuor, cum interpretatione Latina è regione. Dubitaverit autem aliquis, utrum hæc duo postrema opuscula Joannis Philoponi *sint aut potius* Joannis Characis, *cum utrique Grammatici cognomentum tribuatur.*

(b) Ibidem fol. 424.

Commentarii Græci in Aristotelis libros de generatione animalium *impressi Venetiis apud Jo. Antonium & fratres de Sabio 1526. in fol. chartis 60. & latine ibidem, translati à* Nicolao Corcyræo, *qui & ipse in Græca præfatione sua* Philopono *hosce commentarios tribuit, à* Sergio Stiso *Præceptore suo in Messappia iis se donatum scribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam* Philoponi *esse, sed* Michaelis Ephesii, *si bene memini, quod etiam ipse facile credo: Nam & multo breviores hi commentarii sunt quam cæteri a Philopono scripti, & paraphrasticam brevitatem* Michaelis *præ se ferunt: & non inscribuntur ut aliqui Commentarii Philoponi, quibus communis est hæc inscriptio:* Scholicæ aposemeioses ex Synusiis Ammonii Hermeæ cum propriis quibusdam meditationibus.

Joan. Philoponi *Grammatici in Hesiodum commentarios Græcos Alexand.* Brassicanus *alicubi se habere scribit:* Ego Jo. Tzetzis *tantum Commentari in Hesiodum vidi, quæ & impressa sunt: & quoniam quoque Grammaticus cognominatur, deceptus est fort* Brassicanus.

(c) Jonsius Historice Philos. lib. 3. c. 3. pag. 282.

Ammonius Saccas *dictus fuit, quod relictis saccis, in quibus frumenta circumferebat, Philosophicæ vitæ se sub Commodo tradiderit, juxta* Theodoretum *Serm. VI.* Sacas *Ammonius Plotini magister* Alexandrinus *inquit Ammianus lib. XXII.* Peripateticus & Philostrati Lemnii familiaris *dicitur* Philostrato *juniori lib. II. Sophist. Discipulos habuit* Origenem *&* Plotinum. *vid.* Photium *Ecl. CCXIV. Episcopus fuit, si credimus* Eutychio *originibus Ecclesiæ Alex. ubi* Seldenum *consule. Scripsit* vitam Aristotelis *etiamnum superstitem, in qua Aristotelem & Platonem non dissensisse contendit. Huc faciunt ista* Hierocl. *apud* Photium *Ecl. CCLI. Platonem & Aristotelem dissentire creditum usque ad Ammonium divinum, q utramque sectam doctus, philosophiam à contentionibus liberam tradidit suis auditoribus, & maxime Plotino Origeni & successoribus. Sunt, qui Joanni Grammatico Philopono istam Vitam tribuere malint, à quibus fat or tantisper me dissentire, dum rationes suæ sententiæ adferant vel probabiles.*

(2139) PHILO-ROMÆUS, *Alexius*: *Dorothée* LOUFFIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 487.

(2140) PHILOSTRATUS quomodo falsus auctor vitæ Apollonii, DAMIS autem verus, docet *Symbola Mastrichtiana* hoc modo: APOLLONII (Thyanæi) vitam scripsit DAMIS ejus peregrinationum individuus Comes, ex qu PHILOSTRATUS transcripsit librum, quem *de vita Apollonii* edidit Græco sermone. Petr. *Monnæus* in Vate lib. 3. c. 14. p. 194.

(2141) PHILOTHEI *Baccalaurei Parisiens.* nomine editos à *Joanne* GONTERIO Jesuita Italo sequentes memorat *Sotwel* Bibliothecæ Scriptor Societ Jesu p. 455. tractatus.

(I) *Correctionem* fraternam factam M. *Du Moulin* Ministro Pontis Charentonii, in qua tractatur *De necessitate Baptismi, & de Limbis.*

(II) *Processum Correctionis Fraternæ* eidem Ministro *Du Moulin*, in quo agitur de signo Crucis.

(III) *Responsionem* Epistolarem ad Nobilem, circa usum imaginum, Rothomagi, & Parisiis 1608. in 8.

(IV) *Epistolam* alteram ad eundem Nobilem, de Sacra Eucharistia, Parisiis apud Claudium Cappelet 1608. in 8.

(V) *Orationem funebrem* Caroli à Lotharingia Mayennæ Ducis. Ibidem 1612. 8.

(VI) *De Judice Controversiarum*, Ibid. 1616 in 8.

(VII) *Lapidem Lydium*, seu veram Methodum educendi ab errore deceptos prætextu Reformationis. Partibus III. Ibidem 1615 in 8.

(VIII.)

(VIII) *Veram rationem terminandi Controversias* de Religione. Ibid. 168. 8.

(IX) *Reformationem Libelli*, quo continetur Colloquium P. Gonterii cum ministro. Ibidem 1609. in 8.

(X) *Epistolam ad Regem, de Conversione Illustris fœminæ* ad veram religionem. Ibidem 1609. in 8.

(XI) *Declarationem errorum nostri temporis*, Rhotomagi apud Romanum Beauvais 1610. Correctionem fraternam factam Gilberto Primeros Magistro, Burdigalæ apud Simonem Millanges 1615. in 8.

(XII) *Integram Ruinam Confessionis* Fidei Ministrorum. Cadomi apud Carolum Mace 1616.

(XIII) *Patefactionem subtilitatum*, quæ fiunt in disputationibus Fidei, cum nulla potest reddi solida ratio. Parisiis apud Claudium Chappellet 1613. in 8.

(XIV) *Consequentias religionis reformatæ*, Lugduni apud Petrum Rigand 1610. in 12.

(XV) *Integram Refutationem* errorum hujus seculi. Carolopoli apud Claudium Vasard 1613. in 8.

(XVI) *Veram narrationem Disputationis* in causa Fidei *oblatæ* ab uno Concionatore Societatis Jesu (Gonterius ipse is fuit) Lutheranis Concionatoribus, ea honoraria conditione, ut solius Scripturæ, etiam, ut ab iis versa ac detruncata sit, tanquam Judicis auctoritate staretur, ac nihilominus detrectata. Hanc Antonius Prævotel latinam fecit.

(XVII) *Meditationum* volumen de stimulis efficacibus ad peccatricem animam reducendam.

(XVIII) *Epistolam* doctam, & Elegantem ad Henricum Quartum Regem Christianissimum de Disputatione habita cum Molinæo. Eam recitat Rudolphus Bottereus lib. 16. sui Commentarii.

PHILOTHEUS v. *Castellus*.

(2142) PHILOTHEUS ou FILOTEO d'Asti, *Giovanni Jean* GONTERY où GONTIER *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 587. De hoc Personato nomine silet *Sotwel* loc. cit.

PHILOTHEUS v. *Achillinus*.

(2143) PHILOTHEO supposita THEODORETI & S. *Francisci* DE SALES Opera, donant *Menagiana* tom. II. p. 112. (a)

(a) Menagiana T. II. p. 112.

Nous avons deux livres qui portent le titre de Philothée. Le premier masculin, qui est un ouvrage de Theodoret, où il décrit la Vie de trente Solitaires, dons tes derniers, entre lesquels est S. Simon Stylite, *vivoient encore de son temps. Le second, feminin, qui est un petit ouvrage de S.* Francois de Sales.

(2144) PHILOTHEUS, cujus nomine citatur *de Urinis* liber apud *Frisium* Biblioth. Gesner pag. 697. col. a. idem ipsi est qui THEODORETUS, cujus nomine idem liber citatus *Mercklin*, Linden. Renovati. pag. 1000. col. 6. qui & PTOLOMÆUM appellat.

(2145) PHILOTHEI nomine edita à serenissimo Principe Electore PALATINO, Domino CAROLO, *Symbola Christiana*, ex Tabulis Genealog. *Lomeier-Imhofianis* Part. II. nom. VII. indicat *Symbola Junckeriana*.

(2146) *Melandri* PHILOXENI nomine editam à *Caspare* SCIOPPIO Actionem *Perduellium, & flagellum Jesuiticum*, memorant les Satyres *Personnelles* tom. II. pag. 72. (a) cui à FORERO oppositum *Antimelandrum*, itemque *Philoxeni Technophylacium*, vide apud *Sotwellum* Biblioth. S. Scriptor. Societ. Jesu p. 541. & 987.

(a) Des Satyres Personnelles Tom. II. pag. 72.

Le Pere Forer Jesuite Allemand, dont je vous ay entretenu dans nostre Article XVII. *au sujet des deux* Anti-Forers *Lutheriens, en estoit tres-persvadé, lors qu'il composa son* Anti-Melander, *& ce fut peut estre dans cette persvasion qu'il se crut d'autant moins obligé de l'épargner. Ajoutez à cela qu'il avoit affaire au terrible* Scioppius, *& qu'il ne pouvoit pas ignorer qu'il se fust caché sous le masque de Melander pour écrire contre la Compagnie des Jesuites à son ordinaire. Son Livre avoit esté imprimé in 4to, sous le titre de* Philoxeni Melandri *Actio Perduellionis, & Flagellum Iesuiticum. Le Pere* Four *luy repondit en Allemand; mais sous le titre Grec de l'* Anti-Melander. *Sa Reponse devint publique à Munich en Baviere l'a. 1633.*

(2147) PHLEGONTIS, Liberti sui nomine, HADRIANUM *Imperatorem* aliqua edidisse, *Spartianus* in vita ejusdem memorat hisce verbis: *Famæ celebris* Hadrianus *adeo cupidus fuit, ut libros vitæ a se, libertis suis litteratis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent. Nam* Phlegontis *libri* Hadriani *esse dicuntur*. Adde *Jonsium* Histor. Philos. l. 3. c. 2. in fol. & c. 6. Ejus vel maxime commemorationem meretur citatio à Mastrichtio suppeditata talis: Prima probatio *Adriani* Imper. est in libro annalium, quem prius per Olympiades digesserat, posteaque ad Imperii Culmen evectus, sub nomine *Phlegontis* Liberti sui illum edidit, eo modo quo & Secundum Aphricanum fecisse perhibetur de Comœdiis, quæ nunc sub *Terentii* nomine leguntur — — — Opus ipsum deperditum est, & illud solum de eo habetur quod in hoc particulari de verbo ad verbum citat *Eusebius*, dicens:

Quarto autem anno CCII. Olympiadis magna & excellens, inter omnes quæ ante eam acciderant, defectio solis facta est. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem versus, ut stellæ in Cœlo visæ sint, terræque motus in Bythinia Niceæ urbis multas ædes subverterit. Hieron. *Vecchietti* Florent. in opere de anno primitivo lib. 4. Cap. 15.

PHOEBUS v. *Allisius*.

PHRYGIUS v. *Dares.*

(2148) PHURNUTI nomine qui extat liber περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως, CORNUTO potius adscribendus videtur *Vossio* de Historicis Græcis p. 228 (a) Idem tamen nomen & Phurnuti & PHORNUTI sive Cornuti videtur Thomæ *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 56. col. a. itemque *Ravio* in MStis notis ad *Gesnerum*, indicante *Symbola Normanniana*, Furnutum nempe Græcum, Cornutum autem Latinum. *Gesnerus* nomine utroque librum hunc citat Cornuto fol. 188. (b) Phurnuto autem fol. 562. (c)

(a) Vossius de Historicis pag. 228.
Similiter librum Phurnuti, *sive potius* Cornuti, *qui inscribitur* περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως, *vocarunt* περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας, *ut videre est apud* Theodoretum Therapeut.

(b) Gesnerus Bibliothec. Universal. fol. 188.
Cornuti *sive* Phurnuti *commentarius de natura Deorum gentilium excusus apud Aldum Græce cum fabulis Æsopi. Vide in* Phornuto: *sic enim solum* Aldina *editio habet.*

(c) Ibidem fol. 562.
Phulami *quidam citatur à* Joanne *F. Serapionis.*
Phurnutus, *alias* Phornutus, *prænomine* Polydeucos, *scripsit opusculum de ærumnis Herculis, quod extat Græce Venetiis in Bibliotheca SS.* Ioannis & Pauli.
Ejusdem de Diis cælestibus, *seu de natura Deorum gentilium commentarius, impressus olim Græce ab* Aldo *cum fabulis Æsopi: & nuper Basileæ apud Io. Oposunt. 35. in fine libri non* Phurnutus, *sed* κούρνουτος *scribitur. Vide supra in* Cornuto.

(2149) *Lettres de* PHYLLARQUE *a Ariste*, Piece de Critique fort curieuse, sur les lettres de *Balzac*, a esté faite du *Pere* GOULU *General des Feuillans*, pour le *Frere* André Auteur *du Recueil des Conformitez*, dont nous avons parlé au dessus, dans nos Auteurs *anonymes* chap. 1. n. 454. comme nous l'apprend *Sorel* dans sa Bibliotheque Françoise, pag. 131. 135. lesquels passages meritent d'etre leus dans l'auteur meme.

Dont voilà quelques petits extraits (a) & si nous croyons Monsr. *Menage*, Monsr *Balzac* meme au nom de Phyllarque, que signifie Prince des feuilles, a deviné, que c'etoit un *Feuillant*, qui ecrivoit contre luy. *Menagiana* T. I. p. 243 Adde lit. b) notata *Diecmanniana* & *Bayle* Dictionaire. T. I. p. 453. in Balzac. & p. 1271. in Goulu. & Tom. II. 160.

(a) Sorell. Bibliotheque Francoise pag. 131. 135.
Pource qu'il se picquoit aussi d'Eloquence, il voulut prendre le fait & cause pour son Novice, & il fit les deux Volumes de Lettres de Phyllarque *à Ariste, où il critique horriblement toutes les Lettres de M. de Balzac, lui donnant le nom de* Narcisse, *pour l'accuser d'un trop grand amour de soy-mesme. Il l'assaillit de tous costez, luy imputat non seulement des fautes contre l'Art de Grammaire ou de Rhetorique, &c.*
pag. 135. *Il seroit inutile de ne point declarer que* Phyllarque *estoit le Pere* Goulu *General des Feuillans.*

(b) Nota Diecmanniana.
Le Pere Goulu, *General des Feuillans, sous le nom de* Phyllarque, *composa* contre Balsac *deux volumes des lettres, ou il traite cet illustre ecrivain de fou, d'ignorant, d'impudique, d'Athée, & de miserable Barbouilleux. Hæc Pierre* Richelet *dans ses Notes sur les plus belles lettres des meilleurs Auteurs François, pag. 204. ed. Bruxell. 1690. 12.*

(2149. α) *Guy* DU FAUR connu en France sous le nom de PIBRAC verba sunt *Anonymi Galli Histoire des Dietes de Pologne* pag. 39. lin. 1 pr. communicata mihi à consultissimo Dno. J. U Licentiato *Postelio*, Cive & amico meo honoratissimo. Quæ an commune quid habeant cum loco Lansiano, videat B. L. Is locus ita sonat Wolffg. PRISBACHUS, aut quicunque tandem Gallus sub isto nomine ut in Sicarios Parisienses veritatis stylum stringere posset liberius, latere voluit, in Respons. ad Orat. contr. Gall. Prodiit Rupellæ 1583. in 8.

(2150.) *Basilio* PICA *Napolitano*, del Ord. de Predicatori. Sub alio nomine prodiit Venetiis 1665. in 24. Italice: *Nuovo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario*, vero hoc Auctore, indicante *Cinelli* Biblioth. Volante Scanzia V. p. 9. Maestro Raffaele Badii (a).

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia V. pag. 9.
Nuouo modo di meditare, e di recitare il Santissimo Rosario E. del *P.* Maestro Fr. Basilio Pica Napolitano *dell' Ord. de' Predicatori. Venezia 1665. in 24. benche veramente non visia il nome dell' Autore: ma ciò m'asserisce il cortesissimo P.* Maestro Raffaele *Badii Bibliothecario, Cronista del Convento di S. Maria Nouella di questa Città, quale riceuo continuamente e fauori, e notizie, auendo con la Dottrina congiunta anche la cortesia,* ———

(2151.) PICCININI, *Paolo: Scipione* PAOLUCCI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 587.

(2152.) Jesuvvald PICKARTS', Der Canonischen Rechten Canonisirten oder gewürdigten / Bienkorb: des Heil. Röm. Jmenschwarms seiner Hummelszellen (oder Himmelszellen) Hurnausnäster / Brämengeschwürm / und Wespengetöß Sampt Läuterung der H. Röm. Kirchen Honigwaben / Einweihung und Beräuchung oder Fegfeurung der Jmenstöck / und Erlesung der Bullenblumen / der Decreten Kräuter / des Heydnischen Klosterhysops der Suiter Säudisteln / der Saurbonischen Saubohnen / des Magisnostrischen Liripipefenchels / und des Jmenplats den Platz-Jmen / auch des Meßthau und

nd H. Saffts von Wunderbäumen/ ꝛc. Alles nach em rechten Himmelsthau / oder Manna justiret und it Mentzerkletten durchzieret. Christlingen 1586.8. iber idololatriam Pontificam argute exagitans *Philippo* MARNIXIO, *Domino de Aldegonde*, Nobili Belgæ JCto debetur, teste J. L. *Weidnero*, Apophtegm. part. 4. p. 67. præter vitam auctoris, etiam judicium de hoc scripto, & excerpta ejusdem aliqua exhibente, laudatoque propterea *Geislero* dec. 3. n. 7. Quo tamen locupletior etiam est testis *Melchior Adami*, vitam ejus auctoris latè explicans, & de hocce scripto agens in Ctis Germ. pag. 336. cujus verba, quæ secundam hanc modo memoratam nostram editionem esse, testantur, & hic legi merentur, ac ta se habent: *Alvearium Romanum, dedicatum Francisco Sonnio, primo Sylvæducensi Episcopo, Hispanæ inquisitionis haud infimo. Editum hoc scriptum anno ctuagesimo primo, quo tempore crudelissime in viscera ... sæviebat Albanus, estque varietate historiarum ... sententiarum refertissimum: jocis facetiisque in Papistas ... theatrales nugas & fabulas mirè conditum: adeo ut ... oribus, istorum temporum præcipuè, singularem attulerit voluptatem: & occasionem multis præbuerit, de religione Christiana serio cogitandi. Et hic liber, ut populari applausu exceptus, sic non sine fructu plurimorum lectus, plus rei Belgicæ illa tempestate in religionis negotio profuit, quam eruditi aliquot Commen... Christia... Edidit & Tabulam, qua differentiam exponit veario hausta Pontificiæ religionis. In hac multa ex Al... à Belgis Gallis ... nervosis argumentis serio tractata prodiit anno nonagesimo ... summo studio desiderata & lecta,* veario aliud *Alvearium* op... Huic Aldegondi Al... Jesuita Belga, de quo vide ... *Joannes David*, *Valer. Andr.* pag. 490. *Fr. Sweertium* ... pag. 235. omnes una hunc nostrum Auctorem pri... qui esse confirmant. ... illius

Idem confirmat & *Scioppius* Infamiæ Famiani pag. 197. Porro, inquiens, Aldegondii liber est, quem *Papiarium*, seu *Papæ Alvearium* inscripsit fratri Naso Franciscano, aliisque Catholicæ partis scurris parem gratiam referens. Consentiunt *Höttinger*. Bibliothec. pag. 444. & 449. *Sotwel* Biblioth. Scriptor. Societat. JEsu pag. 543. Giesbert. *Voëtius* Ascetic. cap. XXIV. p. 661. qui & cap. VI. pag. 261. seqq. hujus generis scripta ex professo excusat. Recusus est liber hic Lipsiæ 1657. cum præfatione Clarissimi Jacobi *Thomasii*, qui se ejus Auctorem professus est epistola ad me scripta d. 29. April 1675. Ejus interpretem *Fischartum* aut *Menzerum* sub *Elloposcleri* persona latentem supra vidimus. Anglice versus autem est à Georgio *Gilpino*, docente *Batesio* in Vita Bernardi Gilpini pag. 99. de *Marnixio Aldegondio* superiora confirmans. Commendat librum Joannes *Calvinus* vom Brodt-Korb oder der Papisten Heiligthum/ post præfationem subjuncto carmine. Ceterum liber hic in editione supra memorata 8vo 1586. distinctus est in septem partes, singulas suis Capitibus subdivisas, præmissa dedicatione, foliis in universum 246. præter indicem earum plagularum. De Tabula ista, cujus meminit Melchior *Adami*, habet sequentia *Margo Mastrichtianus*: Tabula illa edita est Gallice, prodit Parisiis anno 1600. 8. altera 1605. Una & eadem, sed prolixius etiam, ridicule continet, quæ alvearium. Ad eundem modum scripsit contra Bellarminum de summo Pontifice, qui tract. ex Gallico Latine versus est.

(2153.) PICCOLOMINEUS v. *Silvius*.

(2154) Fabius PICTOR est ANNIUS *Viterbiensis*, v. *Rhod.* n. 18. & *Fabius*.

(2155.) Josephi PIENORZECKI nomine, Polonicum librum, titulo: *Gratis*, *contra Joannem Brzoscium*, *Academicum Cracoviensem*, qui edito impudente *Dialogo Parochi cum Nobili*, eadem inscriptione, *Gratis*, sugillaverat societatem, quasi gratis profiteretur se docere, nec faceret tamen. Posnanie 1627. scripsit *Fridericus* SZEMBEK Polonus, teste *Alegambe* p. 144.

PIERIUS v. *Aurelianus*.

(2156.) *Francisci* DE LA PIETAD, aut DE PIETATE *Theatrum Jesuiticum* edit. Conimbr. 1654. magno aut favore aut odio receptum, dans la *morale Prattique des Jesuites*, & præfat. quidem fol. antepenult. ad scriptum ILDEFONSO EPISCOPO MALACENSI, dicto, DE S. THOMAS, seu à S. THOMA, filio Naturali, ut creditum, Hispaniarum Regis Philippi IV. ex Sorore Marchionis de Martara, Gubernatoris olim Mediolanensis, (a) quod ipsis Jesuitis verisimile admodum fuit visum: ut notat *Acta Erudit. Lipsiens.* 1690. pag. 385. At postquam ipse Ildefonsus peculiari scripto, sub titulo *Querimoniæ Catholicæ* edito, se Auctorem scripti & Regio in super sanguine ortum negavit, vide *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1689. p. 616. (a) alium *Dominicanum* *Joann...* DE RIBAS CARASQVILLA scripti memora... Auctorem fecerunt, ut monet *Arnaldus* in *Act. Eruditor. Lipsiens.* 1689. p. 618. (c) adde l'*Histoire des Ouvrages des savans* Juin 1689. Tom. III. p. 361. *seqq.* (d) & *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1690. p. 102. Breviter hæc exsequitur *Seckendorff Lutheran.* lib III. p. 326. (e) Denique non est prætermittenda *Symbola Mastrichtiana* (f) n. 1. 2.

(a) La Morale Pratique des Jesuites in 12. a Cologne 1669.

Præfationis fol. antepenult. Le Theatre jesuitique, qui est une Apologie pour les autres Religieux" contre-les Jesuites, addressée a Innocent X &" imprimée a Conimbre en 1654. Mais parce" que ce livre n'est pas connu de tout le monde," & qu'on auroit peutestre de la peine, à y donner" toute la creance qu'il merite, si l'on n'avoit une" connoissance plus particuliere de son auteur, &" de l'occasion qui l'a porté à l'ecrire, on taschera de faire en peu de mots à l'un & à l'autre" de ces deux points Et pour commencer par" l'occasion, qui a donné naissance au Theatre" jesuitique: il faut remarquer, que le Licentié" Esclapés, ayant fait un livre sous ce titre: *Manifeste addressé à tous les fidelles de JEsus-Christ*, des"

"*méchantes maximes que tous les Jesuites enseignent* "*par tout:* un autre Auteur, qui prit le nom du "Docteur Aquila, y répondit par un autre livre "qu'il intitula: *Ladreme el perro, y no me muerda:* "QUE LE CHIEN M'ABBOYE, MAIS QU'IL "NE ME MORDE PAS. Ce Docteur pretendu "entreprit de soutenir dans cet ouvrage tout ce "qu' Esclapés avoit repris, & de montrer qu'il 'n'avoit pas bien entendu la matiere, dont il avoit "traitté, puisqu' il vouloit que les Jesuites fussent "les seuls auteurs de ces maximes, au lieu qu'ils "n' avoient rien fait, que suivre les auteurs qui "les avoient precedez, & principalement les "Dominicains, dans les Livres desquels il "les avoient apprises. L' auteur du Theatre je- "suitique y entreprend de refuter Aquila, & de "deffendre tous les auteurs qu'il avoit attaquez. "Ce livre est divisé en deux parties: La primiere "comprend la refutation du Docteur Aquila, sur "les maximes rapportées par *Esclapés*.

Idem fol. penult. Quant à l' auteur du „Theatre Jesuitique, le nom *de la Pietad* qu'il a „pris, n'est pas son veritable nom. Il estoit fils „naturel du deffunt Roy d' Espagne & a toujours „esté dans une tres-grande consideration à la „Cour de Madrid: Et il n'a point pretendu s'y „cacher sous ce nom supposé, puisqu' il y a tou- „jours avoüé publiquement cet ouvrage, comme „en estant le veritable auteur. On peut donc „dire, que s' il n'eust dû paroistre qu'en Espagne „il y eust mis son nom, parce que tout le monde „sçavoit en ce pais-la qu'il estoit de luy; mais qu'il „a eu assez de modestie & d' humilité, pour se „vouloir cacher a ceux qui ne le sçavoient pas, & „qu' ainsy ce n'est proprement que pour ceux-là, „qu' il en a usé de la sorte. Il estoit Dominicain „quand il le composa. Il se nomme Ildefonse de „S. Thomas *à Sancto Thoma*, & son livre, quoy „qu'il ait esté mis, par le credit des Jesuites „dans l'Index, ne l' a point empesché d'e..e „nommé pour Successeur de Jean de Pa..ox, à „l' Evêché d' Osme, & in continent ..rés à ce- „luy de Placentia, qui vaut cinqua..e mille écus „de rente, & en fin à celuy de ..alaga, qu'il pos- „sede presentement & qu'il . preferé à celuy de Placentia, encore qu'il n.. vaille que 20. mille écus, „c'est a dire 30. mille ecus moins que celuy de „Placentia. Il à allegué pour justifier ce choix, „que le monastere, dans le quel il avoit fait pro- „fession, estoit dans cette ville; mais il y a bien „plus d' apparence, qu' estant aussy consommé „qu'il est dans la pieté, aprés avoir passé par tou- „tes les charges & les dignitez de son ordre, il a „este bien aise d' edifier l' Eglise en cette rencon- „tre par son des-interessement, & d' avoir aussy „moins de compte à rendre à Dieu, que s' il fust „demeuré chargé d' un Evêché aussy considera- „ble que celuy de Placentia, qui est un des plus „riches de l' Espagne aprés Tolede.

Le Roy d' Espagne l'a reconnu pour son fils, „& c'est de son vivant qu'il a esté fait Evêque. Il „n'a point esté lié à d' autre Eglise qu'à celle de „Malaga, ces trois Evêchez ayant tous vacquez „en moins de trois mois. Il est tres estimé dans „son diocese. Il passe pour un de plus grands & de plus zelez predicateurs, qui soient aujourd-' huy en Espagne; & s' applique fort à la confes-' sion & à la direction des ames, qui luy sont com-' mises. Sa Mere qui estoit fille d' honneur' de la feüe Reine d' Espagne Isabelle de France,' estoit soeur du Marquis de Mortare Gouverneur' de Milan. Mais estant devenüe grosse, le Roy,' pour mettre son honneur à couvert, la maria au' Marquis de Quintana, qui estoit un des plus' grands & des plus riches Seigneur de sa cour. Ce' Marquis aima sa femme si passionnément, & luy' donna tant de marques d'une veritable affection, qu'elle se crut obligée pour luy temoigner sa' reconnoissance, de luy découvrir son secret,' c'est a dire, de luy avoüer qu'elle estoit grosse' du Roy avant qu' elle l' épousast. Mais' quelques protestations d' une inviolable fide-' lité qu'elle pust faire à ce pauvre Marquis, il re-' çut avec cette nouvelle le coup de la Mort.' Car il en fut si saisi, quoiqu'il n'en temoigna.. rien à sa femme, qu'il en mourut deux ... aprés.

La Marquise, aprés estre acco...née, se re-" tira dans un Monastere, d' où ..e prit un tres-" grand soin de l'education d.. son fils, elle s'y fit" ensuite religieuse & y est morte. Mais ayant dit" auparavant à son fils, qui il estoit, il prit dessein" de se faire Religieux de l'ordre de Saint Domini.." que dans la ville de Malaga, aux environ.. &" quelle estoient siteuz les biens qu'il.. comme" il à toujours vêcu depuis dans ..piscopat, en une" il fait encore apresent da.. tres grande odeur de ...

(b) ..cta Erudit. Lipsiens. Anno 1689. pag. 61.. ..efonsi, *Malacensis in Hispania Episcopi, Que- ..oniam, quam vocat, Catholicam, Ao. 1686. jux- ..a exemplar Madritense recusam, ad nos pervenisse non dissimulamus. Ast cum præter invectivas in D. Petrum Jurium aliosque, quos pro hæreticis Præsul habet, ni- hil fere in eo deprehendissemus, quam quod Ildefonsus con- tendat, se neque autorem esse libri, qui titulum habet* Theatrici Jesuitici, *neque Regio sanguine prognatum esse (quorum utrumque & Jurius in libro de spiritu Ar- naldi, & Arnaldus in tractatu, cujus autor esse credi- tur, de Practica Morali Jesuitarum, affirmaverant) fa- ctum est, ut in tanta librorem aliorum copia supersederi- mus Querimoniam illam in Actis nostris recensere.*

Ibid. 1690. Aug. p. 385. *Leve erratum esse putat (Auctor Tomi III. Practicæ Moralis Jesuitarum) quod librum Jesuitis tantopere invisum*, Theatrum Jesuiticum, *Episcopo Malacensi attribuerit, cum ips.. Jesuitæ diu idem sint opinati.*

(c) Act. Eruditorum Lipsiens. A. 1689 pag. 618.

Quod vero ad Theatrum Jesuiticum attinet monet Arnaldus, (in Epistola ad Ildefonsum Episco- pum Malacensem,) indicatum jam esse Anno 1669 in præfatione partis primæ de Practica Jesuitarum quod Theatrum illud, sub nomine Francisci de Pietate *editum, autorem habeat* Ildefonsum *Dominicanum postea Episcopum Malacensem. Huic indicio usque a annum 1682. (quo altera illa pars Practicæ prodiit,) a- nemin..*

nemine contradictum fuisse. Fatetur inde, minoris nunc Theatrum, illud autoritatis esse videri, postquam Ildefonsus id a se scriptum negasset. Notat tamen, Jesuitas ipsos, in nupera Defensione pro novis in India Christianis, agnovisse, quod autorem habeat Dominicanum, sed talem, qui ob malos mores Ordinem deseruerit. Veruntamen Arnaldus Dominicanum illum nominat Johannem de Ribas, virum in suo Ordine aestimatissimum, in quo etiam Anno 1688. decesserit [illegible] ad gio publico a XVI. Presbyteris [illegible] — — — —
D. Pauli [illegible] cum Anno 1654. Theatrum ederetur, Nr. philum Raynaudum Jesuitam, ex maledicentia non minus quam multa scriptione celebrem, in libello vehementissimo contra Ordinem Dominicanum scripsisse, autorem Theatri esse Goliathum spurium, & sub verborum illorum contumelia Ildefonsum designasse, idque Raynaudo a Johanne Casalio Dominicano objectum esse. Post annos quatuor Dominicanum quendam Gallum Contensonum, virum pium & doctum, in libro de Theologia ingenii & cordis, (de l' esprit & du [illegible],) Theatrum illud Ildefonso palam attribuisse, ejusdemque libri Approbatores ex eodem Ordine abunde testatos fuisse de fama, quod autor Theatri sit Ildefonsus. Haec omnia notissima fuisse ait Jesuitis, & tamen triginta annis ab edito Theatro, & septendecim a publicata parte Practicae, minime ausos fuisse opponere, quod nunc fecerint, & diffessione Episcopi probatum eant.

Eadem A. 1690. p. 102. Famigerati autem libri, qui dicitur Theatrum Jesuiticum, cujus productionem a se removet Ildefonsus, autorem esse statuit (La Religion des Jesuites) Johannem de Ribas, illustris inter Dominicanos famae.

(d) Historie des Ouvrages des Scavans Juin 1689. p. 363.

Il insiste aussi sur la Plainte Catholique de l' Eveque de Malage, qui n' ayant appris qu' en 1686. qu' il soit l' auteur du Theatre Jesuitique, en a fait un desaveu solennel par cette Plainte, addressée au Pape Innocent XI. Les preuves, que le Theatre Jesuitique n' est point de l' Eveque de Malaga, sont convaincantes, que Mr. Arnaud en est demeuré d' accord par deux lettres, qu' il luy attribue. C' est pour cela, que l' on fait observer ..., que les louanges & la haute opinion des Moralistes sur l' Eveque de Malaga s' affoiblissent furieusement dans ses deux lettres, quoyqu' ils l' ayent canonisé, tant qu' ils l' ont cru auteur de cette piece & ennemy des Jesuites. Notre auteur tache de faire rire son amy sur ce changement si brusque de sentimens, & sur le remplacement que fait Mr. Arnaud dans sa II. Lettre, d' un saint homme, pour faire l' auteur du Theatre Jesuitique, & qu' il a choisi entre les morts, afin de n' être plus exposé a l' inconvenient d' un desaveu.

(e) Seckendorf Historiae Lutheranismi Lib. III. p. 326.

Excerpsit vero autor Part. II. Pract. mor. primo ...rum, cui titulus est, Theatrum Jesuiticum, quo quidem hucusque potiri non potui. Prodiisse dicitur lingua Hispanica anno 1654. Conimbricae, inscriptus Innocentio X. Pontifici, ut apologia esset monachorum in India Christianismum praedicantium.

(f) Symbola Mastrichtiana.

1.

Dn. Franciscus de la Piedad est Ildephonsus a S. Thoma Dominicanus.

Scripsit Hispanicè anno 1652. librum, quem inscripsit Theatrum Jesuiticum, cum Esclapes quidem edidisset librum sub titulo, Publica demonstratio facta omnibus Christianis, de pessimis regulis fundamentalibus, quae docentur, defenduntur & ubique practicantur à Jesuitis. Huic opposuit quidam sub nomine Dn. Aquilae seu Johannis del Aquila, librum, Latret Canis sed me non mordeat: Ladreme el perro, y no me muerda, in quo probare nititur cuncta, quae Esclapes taxat, item demonstrare, non Jesuitas primos istarum Maximarum esse inventores, sed compilasse ex aliorum, maximè Dominicanorum, scriptis. Huic se opposuit Scriptor Theatri Jesuitici, defendens male ab Aquila habitos Scriptores. Jesuitarum industria liber inter prohibitos relatus est per tribunal inquisitionis, auctor tamen in locum Johannis de Palofox nominatus est Episcopus Osmensis, & paulo post Placentinus, tandem Malacensis. Scripsit autem Theatrum, cum esset Dominicanae familiae assecla. Mater fuit pedissequa Reginae Hispaniarum Isabellae ex Gallia, soror Marchionis de Mortara, praefecti ducatus Mediolanensis. Pater fuit Rex Hispaniarum Philippus, qui impraegnatam dedit Marchioni de Quintana. Hunc foetum ut enervarent Jesuitae, in Belgio credo Hispanico vel foederato, ediderunt libellum sub titulo, Querimonia Catholica, juxta exemplar excusum Madriti anno 1686. cum subscriptione, istud signatum esse propria manu Episcopi Malacensis, Ildephonsi, in quo imputant Theatrum Jesuiticum Petro Jurieu, qui Belgicam linguam non callet, qua editum & in quam versum erat Theatrum Jesuiticum, seu potius ejus pars posterior historica. Auctor est frigidus, insurgit contra librum: Practica moralis Jesuitarum inscriptum. Vide Cathol. querimoniam pag. 12.

2.

Piedad. Francisco de Piedad.

Scripsit Hispanicè Theatrum Jesuitarum, duabus partibus. In prima parte dogmata quaedam examinantur, in secunda, quae versa est Belgice & prodiit Ao. 1681. 8. Amstelod. ut credo, recensentur facta Iesuitarum turpiora. Auctor hoc nomen sibi adscivit, alias est filius naturalis Philippi quarti Hispaniarum Regis, ex virgine, quae fuit soror Vicecomitis de Mortara, Gubernatoris Mediolanensis, quam postea duxit Vicecomes de Quintana. vid. praefationem Belgicae translationi praemissam & quae appendici est praemissa inter p. 380 & 381.

(2157) PIGUERRE, Miles où Milon: Lancellot Voisin de la POPELINIERE, douteux. Baillet des Auteurs deguisez p. 587.

(2157. a.) Gvilielmi PIKE Christophili Observationes in 2. priora capita Leviathanis Thomae Hobbii, quae anglice prodierunt in 8vo London. 1655. verum Auctorem habent Guilielmum LUCY, S. S. Th. doctorem & postea Episcopum Menevensem, qui etiam edidit observationes, Censuras & Confutationes, variorum Errorum in Leviathane, anglice scriptas Partibus II. Lond. 1662. & 1673. in 4to. Vide Vitae Hobbesii Auctarium p. 99.

(2158) PILATI ACTA, quae satis prostitutae fidei nominat Clarissimus Deckherrus in literis ad me datis 4. Id. 8bris 1678 Bernardino OCHINO idem adscribit. Epistolae autem PILATI, a plerisque suppositititiae hodie judicatae, pro

 genui-

genuinis agnoſcuntur a *Grynæo*, ut ex Tom. II. ejus Monumentor SS. Patrum Græc. & Latin. obſervat *Symbola Flensburgo-Molleriana*.

(2159) Eraſmus PILIUS ut habeatur Perſonatus JESUITA a M. *Guery* in Apologia ſua, ſic (a) memoratur in Act. Erud. L. 1689. p. 231. de quo plura curioſorum erit hiſce ſtudiis vacantium inquirere.

(a) Acta Eruditorum Lipſienſia An. 1689. p. 231.

Reſpondent (*M.* Gery *en Apologie hiſtorique de deux cenſures de Louvain & de Douay*, *ſur la matiere de la Grace*) *objectioni cujusdam* Eraſmi Pilii, Jeſuitæ, *ut ait*, perſonati, *qui in Lovanienſium contumeliam contendit*, *cenſuram anno 1587. a Sorbona Pariſienſi probatam non fuiſſe*.

(2159. α) PINDARI Thebani falſo nomine à *Torino* Baſil. 1541. 8vo vulgata *epitome Iliadis* Carmine Heröico ad Joſephum DEVONIUM Exceſtrenſem referri videtur *Fabricio* Biblio. Latin p. 8. & 9.

(2160) *Cœlii* PINTI nomine edidit *Dominicus* PONTICELLUS Italicè. I. *Trattato della Peſte Parte* I. & II. apud Phœcum 1631. in 8vo vid. Leo Allat. de Apibus urbanis p. 83.

DA PIPERRO v. *Valle*.

(2161) *Franciſco* PIPINI nomine quæ extat *Verſia latina Italicæ deſcriptionis Orientis Auctore M.* Paulo Veneto, ipſe *textu Originalis* creditur eſſe PAULI *Veneti*, non Italicè ſed latine ſcribentis, ut pluribus ex *Mulleri*, qui Coloniæ hanc Orientis deſcriptionem edidit 1671. præfatione, refert *Sandius*, in notis ad *Voſſium* 178. 179.

(2162) *Johannis* PIPINI Medici *Epiſtolam ad* Antonium *Mizaldum*, *de ænigmate lapilli Indici luminoſi apud* Fortunat. Licetum, à FERNELIO Pipini nomine ſcriptam *Licetus* arbitratus eſt. *Pet. Petit* de Nat. Ignis. p. 47. Hæc *Symbola Normanniana*.

(2163) PIRRO Mozzi *Canfeſceni anagrammatico* nomine imprimi curavit *Gian-Pietro* PINELLI Epigramma in *Programma Veratri Sapricii de Sapriciis* a Luciano Borzono Liguſtico *Apelle* delineatum, quod videri poteſt in *Biblioth. Aproſiana* pag. 98. 99.

PISANUS v. *Bartholomæus*.

PISANO v. *Alcandro*.

PISSENI v. *Agrippino*.

PISIPHILUS v. *Albertus*.

(2164) PISCINA, *Diego Ramirez de la*: *Jean d'* AVALOS. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 588. N. *Antonius* in Biblioth. Hiſpanica ſilet.

(2165) *Hermetis* PISTORII nomine dedit *Hermannus* BOSENDORFF (quem ROSENDORFF errore fortè Typographi, nominat Catalogus *Bailleti* des Auteurs degviſez pag. 588.) Jeſuita Germanus Monaſterienſis, docente *Sotwel* Bibliothecæ Scriptorum Societ Jeſu p. 335. & *Wittenio* Diar. Biograph. anno 1623.

(1.) Latine: I. *Stellulam Catholicæ Orthodoxæ Fidei ad* Septentrionem tenebricoſi Jacobi Reneccii Præ... tam Monaſterii Weſtph. apud ...burgenſis oppoſi-feld in 4. poſtea Germanice verſam per ... Raeſ-um, ibidem, & Coloniæ 1614. Idem.

(2.) *Theſaurum ſponſarum pro Virginibus Deo devotis*: Germanice. Monaſterii Vvesſtp. apud eundem Tympium 1608, & iterum Colonia 1645. cum iconibus.

(2169) PITOCCO da *Mantoa Limerno Theophile* FOLENGI. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 588.

PIUS v. *Antoninus*.

(2167) PIUS, *Manut. Rom. Aldus*: A... DI BASSIANO. *Baillet* liſte des Auteurs degui-ſez pag. 588.

(2168) *Joh.* PIUS *Carpetanus* eſt *Johannes Euſebius* NERENBERGIUS, qui illam Perſonam aſſumſit in opere quodam (quod non exprimitur quale ſit) ut ex Conſtantini Abbatis Cajetani præf. tract. de Religioſa S. *Ignat.* Lojolæ per Patres Benedictinos inſtitutione pag. 3. refert *Symbola Rauſchiana*.

PIUS PAPA.

De *quatuor* epiſtolis ei affictis à peccatore MERCATORE, ſeu PSEUDO-ISIDORO, præter alios Criticos Scriptorum Eccleſiaſt. *Bell. Baron. Cocum*, *Rivetum*, *du Pin*, *Natal. Alexand. Ger.* &c. vid. Clariſſ. *Blondellum* in Pſeudo-Iſidoro ... Turriano Vapulante ad has & alias ſpurias Primorum Epiſcoporum Romanorum Epiſtolas decretal. & Gerh. von *Maſtricht in* hiſtor. juris Eccleſiaſtici à num. 220. ad 233. ſeu à pag. 232. usque ad pag. 2682. *Symbola eſt Maſtrichtiana*.

(2169) PII RELIGIOSI nomine vulgavit *Vitam Ritæ de Caſſia*, *Hieronymus* de GVETTIS, Italus, Romanus, Eremita S. Auguſtini ejusdemque ordinis Superior Generalis, docente *Wittenio* Diar. Biograph. ao. 1635.

(2170) PIUS V. Papa cujus extant

(I.) *Extravagans* de forma creandi cenſ... cum commentar. Duardi Genev. 1635.

(II.) *Epiſtolarum libri V.* editi per Fran... *Gobau* Ant. 1640. vero nomine gentilitio dict... erat Ant. GHISELERIUS, teſte *Hyde* Bibliot. Bodl. poſt N. p. 62. col. a.

(2171) Thomas PIUS, cujus extant *Commentarii in primam partem Thomæ Aquinatis*, eſt *Thomas* ITUREN, Jeſuita Hiſpanus, teſte *Alegambe* p. 433.

Et *Sotwello* Biblioth. Scriptor. Societat... Jeſ...

Jesu, p. 763. Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispan. post L. p. 247. col. a. *Wittenio* Diar. Biogr. d. 19. April 1630. & in præfatione.

PLACENTINUS v. *Clemens.*

(2172) *Thomas* PLACENTINUS, cui *pro Martino Luthero Oratione Apologetica* respondit *Dydimus* FAVENTINUS, *sive* MELANCHTON, est *Hieronymus* EMSERUS. *Bucholcer.* Chronol. 538. Hæc *Symbola Normanniana* v. n. 822. supra.

PLACIDUS v. *Lactantius.*

(2173) *Sexti* PLACITI, sive PLATONICI, *Jatrosophistæ Afri* libelli duo *de Remediis Animalium & Avium, editi* a Francisco *Emerico Oppuriano* & Gabriele *Hummelbergio,* deflorati ex APULEJI deperdito opere *de Animalium partibus, situ, causa & Remediis* videntur *Fabricio* Bibl. Lat. p. 141.

PLANUDES v. *Maximus.*

(2174) PLATONIS *Dialogi Nothi* aliquot subjiciuntur editionibus ejusdem melioribus; ex quibus *Axiochus* qui inscribitur, ÆSCHINIS *Socratici* esse, scribitur a *Suida* in vocibus Ἀξίοχος & Αἰσχίνης. Alios etiam Dialogos ejusdem sine controversia adulterinos, nec amplius extantes, in vita ejusdem recenset *Diogenes Laertius,* ex quibus unus, *Alcion* LEONTIS cujusdam esse, a *Phavorino* probatur, ibidem.

(I.) Axiochus Æschini Socratico adscribitur etiam à Diogene *Laertio* in Æschine p. 129. & ex eo *Menagio* not ad lib. II. Segm. 61. p. 164. *Schotto* in Vita Demosthen. Operibus ejus præfixa cap. VII. *Charpenter* in Vita Socratis, versionis Thomasianæ cap. XXI. p. 79. *Colomesio* dissertat. de Script. aliquot dubiis num. XXV. *Lambecio* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 2. & apud eum *Henrico Stephano.* XENOCRATI autem adscribit eundem dialogum (quem pro notho habet Marsilius *Ficinus* Oper. Plat. p. 728.) Henricus Stephanus apud Lambec. loc. cit. p. 3. (a) & *Gesnerus* Bibl. Univ. fol. 629. col. b.

(II.) Alcion Leonti tribuitur autoritate *Athenæi* lib. XI. p. 249. *Hoeschel.* Indice Bibl. Augustan. n. XCVI. addens extare dialogum hunc editum inter *Luciani* Opera, ad quæ quidem *Ranus* commentatur; quasi non *Plato, Leon* Academicus & *Lucretius* (leg. *Lucianus*) eodem titulo diversi & diversa scribere possint, indicante Clarissimo *Normanno,* sed invito, utpote cui semper perspiciosior hic Lucianeus Dialogus fuit, Luciani divinum ingenium non sapiens. Hæc ille, LEONI quidem Academico cum *Laertio* adsignat etiam *Lambec.* Commentar. loc. cit. p. 3. 4. (a)

(III.) *Phædonem,* quem *Proclus* ut *Platonis* citat, indicante *Normanno* ex *Ravio,* à *Panætio* apud *Gesnerum* fol. 564. eidem abjudicatur. PANÆTIO autem Stoico adscribi notat *Menagius* ad Diogen. *Laert.* l. III. Segm. 62. p. 160.

(IV.) *Alcibiades Secundus* XENOPHONTI ex Athen. lib. II. pag. 506. adscribitur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar lib. VII. pag. 2. item a Franc. *Patricii* Obs. Discus. Peripat. Tom. I. lib. 3. & ex *Mureto* Orat. VI. a *Menagio* loc. cit.

(V) *Eryxias* & *Erasistratus*, diversi crediti a *Svida* dialogi, ÆSCHINI tribuuntur; unum tamen eundemque esse docet *Lambecius* Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 4. (b) qui & ex *Laertio* affert dialogum de Consultando, sive

(VI) *Sisyphum* Platoni suppositum, quem SIMONIS quidem esse ex *Laërtio* collegit *Patritius* loc. cit. qui &.

(VII) *Epimenidem* PHILIPPI OPUNTII Auditoris Platonici esse suspicatur. loc. cit.

(VIII) *De Virtute, an doceri* possit, Dialogus à *Svida* ÆSCHINI SOCRATICO assertus compendium *Menonis* esse docetur à *Lambecio* loc. cit. p. 2. (c)

(IX) *Excerpta ex Definitionibus* Platoni in Manuscripto Bibliothecæ Cæsareæ attributa, & tanquam ejus genuina defensa à *Casaubono,* SPEUSIPPO Platonis ex Sorore Potona Nepoli adseruntur à *Lambecio* Biblioth. Cæsar. lib. VII. pag. 137. (d)

(X) PLATONEM *Mysticæ suæ Philosophiæ partem* ex HERMETIS TRISMEGISTI libris depromsisse videbatur *Steucho Eugubino,* erroris propterea convicto à Bartholomæo *Anhorn ab Hartwis in Actis Eruditor. Lipsiens.* Supplement. tom. II. Sect. VIII. p. 360. (e)

(XI) *Platonem nil scripsisse,* sed alios ejus nomine, imò SOCRATI deberi quam plurima, vide controvertentem Leonem *Allatium* Dialogo Epistolis Socraticis suffixo pag. 92. 99. 103. Adde *Menagii* Observat. ad Diog. Laert. p. 185. & seqq. de suppositititiis *Platonis* Epistolis.

(a) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 3.

Vide etiam ibidem doctissimas Henrici Stephani *Notas, in quibus de* Ariocho *sic scribit: Platoni Dialogum hunc adscribit* Stobæus, *ubicunque aliquem ejus locum citat;* (1) *Harpocration autem Æschini Socratico, eique hac in re assentitur* (2) Diogenes Laertius, *Axiochum recensens inter Septem Dialogos Æschinis, quos esse dicit* τὸ Σωκρατικὸν ἦθος ἀπομεμαγμένον *nisi fortè aliquis alius fuit eodem nomine, sed non eodem argumento, Dialogus.* Marsilius Ficinus *Xenocratis esse credidit, qui Platonis fuit & ipse discipulus, atque id credendi occasionem illi præbuit fortasse non aliud, quam quod apud* (3) Laertium *legitur in Vitâ Xenocratis, scriptum ab eo esse Dialogum de morte. Ego hoc unum affirmare ausim,* à Platone *scriptum non esse hunc Dialogum, quod ejus sermonem a Platonico plane diversum esse animadvertam, & aliud genus* μεγαλοφωνίας *habere, quam quod habet Platonicus; parcius etiam quam ille poeticis vocibus utitur. Hæc Henricus Stephanus.*

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. VII. p. 4.

Locus hic *Diogenis Laertii* in omnibus ha-„ ctenus impressis editionibus, ne ultima qui-„ dem illa atque optimâ Menagiana excepta, val-„ dè mendosus ac mutilus est, & revera sic le-„ gendus atque supplendus est, uti hic exhibe-„ tur. Cum enim ipse Laertius expresse testetur,„ Πλάτωνα διπλαῖς χρῆσθαι ταῖς ἐπιγραφαῖς ἑκάστου τῶν βιβλίων. Τῇ μέν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος, hoc est, Platonem duabus uti,„ inscriptionibus

„inscriptionibus cujusque Dialogi, altera „nempe à nomine Personæ altera autem ab „ipsa re desumpta, minimè dubium est, quin „etiam supposititii Platonis Dialogi similiter „duplicem habuerint titulum, nominalem vi-„delicet atque realem. Ex his igitur supposititiis Dialogis ille, qui secundum Laertii recen-„sionem est secundus, & a Suida sub voce Αἰσχίνης „Æschini Socratico tribuitur, ab ipsa re, quæ „in eo tractatur, jam olim fuit inscriptus, & „etiam nunc rectè inscribitur Περὶ πλούτου sive „De divitiis: de altera autem ejusdem Dialogi „supposititii inscriptione à nomine personæ de-„sumpta, jam olim fuit & etiam nunc est con-„troversia, quia is jam Laertii ævo promiscuè „fuit appellatus, & adhuc promiscuè appella-„tur Eryxias & Erasistratus, nempe ab Eryxia „Stiriensi & Erasistrato Phæacensi, qui in uno „atque eodem Dialogo cum Socrate colloquen-„tes introducuntur. Valdè ergo errat Suidas, „qui supra citato loco ex uno atque eodem Dia-„logo duos facit diversos. Si quis etiam ipsum „Dialogum attentè perlegerit, facilè perspiciet, „eum potius Eryxiam inscribendum esse, quam „Erasistratum. (3) Similiter & apud Suidam, qui „hunc quoque Dialogum Æschini Socratico tri-„buit, æquè obscurè legitur οἱ καλούμενοι Ἀκέφα-„λοι. Sed qualiscunque ille fuerit Dialogus, de-„est certè hic secundus ejus titulus. Quod enim „Sisyphus peculiaris sit Dialogus, & ab Acephalis „planè diversus, nulla indiget probatione, cum „ipse adhuc exstet integer. (4) Vulgo ibi perpe-„ram legitur plurali numero Σίσυφοι (5) Deest „hic secundus hujus Dialogi titulus, ab ipsa re „desumptus; qui forsan fuit Περὶ ἀσωτίας, sive, „De luxu. Phæaces enim, incolæ Insulæ Phæa-„cis, quæ alias Corcyra dicitur, luxui adeo fue-„runt dediti, ut Horatius Libri primi Epist. 15. ad „Valam nomen Phæacis usurpet pro homine be-„ne curato, ventrique & gulæ addicto. Ipsi „ejus versus sunt hi: Tractus uter plures lepores, „uter educet apros; Utra magis pisces & echinos „æquora celent, pinguis ut inde domum possim, „Phæaxque reverti; Scribere te nobis, tibi nos „accredere par est. Vide etiam Erasmi Rotero-„dami explicationem Proverbii, Φαιακικῶς ζῆν „sive Phæacum more vivere.

(c) Ibidem p. 2.

A Suida in voce Αἰσχίνης tribuitur hic Dia-„logus Æschini Socratico. Revera autem is nihil „aliud est, quam Menonis compendium, posita „videlicet nuda illius argumenti tractatione, abs-„que ullis digressionibus.

(d) Ibidem p. 137.

Anonymi cujusdam Excerpta ex Defini-„tionibus, quæ vulgo quidem attribuuntur Pla-„toni, revera autem sunt Speusippi, qui fuit „Potonæ sororis Platonis filius ejusque discipu-„lus & in Schola successor. Inscribuntur ea Ex-„cerpta, atque incipiunt hoc modo: Ἐκ τῶν ὅρων Πλά-„τωνος. Ἀΐδιον, τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν, „καὶ νῦν μὴ διεφθαρμένον. Θεὸς ζῶον ἀθάνατον, &c. „Plura de his Speusippi Definitionibus Platonicis „vide suprà pag. II. in recensione Codicis quinti, „num. 6. ubi quidem & in ipso illo Codice manuscripto expresse Platoni attribuuntur, simul etiam obiter a me indicatur, quamvis harum Definitionum nulla a Laertio in Vita Platonis fiat mentio, eas tamen ut genuinas defendi ab Isaaco Casaubono in Annotationibus ad Theophrasti Eresii Characteres Ethicos; sed nunc ingenuè fateor, me Isaaco Casaubono, Viro alioqui doctissimo, ea in re non posse assentiri, tum quoniam à Diogene Laertio in recensione Librorum Speusippi expressè memorantur ὅροι sive Definitiones, tum quia supra memoratæ Definitiones sub vero Speusippi nomine in antiquis Codicibus manuscriptis à Marsilio Ficino repertæ, ab eodem in latinum sermonem translatæ cum Præfatione ad Joannem Cavalcantem Florentinum, in qua Speusippum verum earum autorem esse affirmat, publicatæ sunt, quemadmodum postea etiam factum est à Francisco Tægio & Aldo Manutio, quorum primus sub Speusippi nomine ea latinè edidit Ticini sive Papiæ Anno 1516. mense Martio in folio; alter autem Venetiis eodem anno 1516 mense Novembri itidem Latinè tantum in folio. Utriusque editionis principium est tale: Sempiternum est, quod per omne tempus, & prius exstitit, & nunc est, nulli corruptioni obnoxium. Deus est, vivens immortale, per seipsum ad beatitudinem sufficiens, essentia sempiterna, ipsius boni causa. Generatio, &

(e) Actor. Eruditorum Supplement. 1696. Tom. II. Sect VIII. p. 360.

Non minus errare scribit Steuchum Eugubinum, *qui* Platonem *mysticam suæ Philosophiæ partem, præsertim qua de bonitate Dei scribit, e* Trismegisti *libris hausisse existimet, cum a* Casaubono *aliisque satis monstratum sit, ab impostore profectos esse, quos hodie sub nomine* Trismegisti *libros habemus, e sacris nimirum Codice scriptisque* Platonicis *compilatos.*

(2175) PLAUTO *Sarsinati* suppositas à quibusdam *Marci* ACUTICI, Veteris Comici, *Comœdias* Ἀγροικον, anum bis compressam, Boeotian, Commorientes, Condalium, Geminos, & Leones. vide apud Konig. Bibliot. Vet. & Nov. 8. col. a Alii PLAUTII multas arbitrantur. v. Jugemens des Auteurs de Baillet. Tom. IV. 2. num. 1134. p. 23. 24.

(2176) Francisci PLAZZONI Patavini Phil. & Med. D. *De Vulneribus sclopetorum* liber Venet. 1619. in 4. Ejus auctor verus perhibetur *Hieronymus* FABRICIUS AB AQVAPENDENTE, famosissimus alioqui Medicus, & cujus alia scripta, vero nomine præfixo, publicè extant, recensent *Schockius* Bibl. Jatr. pag. 232. *Lindan.* de Script. Med. pag. 253. & seq. *Scaven* n. 82.

(2177) PLINIO qui tribuitur liber de *Viris illustribus*, *Cornelii* NEPOTIS esse, quomodo censeatur *Hermolao Barbaro*, *Parrhasio*, & aliis, quamvis aliqui SVETONIO, aliqui TACITO eum tribuant, vide apud *Voss.* de Histor. Lat. 1. c. 14. p. 72.

Nos autem AURELIO VICTORI supra asseruimus.

II. *Altercatio cum Hadriano* Imperatore, five *responsa ad Interrogata Adriani* PLINII *Secundi* nomine Monaster. 1597. editi non sunt Ejus, sed potius SECUNDI EPITHYRI, sive EPIURI, Sophistæ Atheniensis, *Fabricio* Bibliothec. Latin. p. 124. (a) & in Appendice p. 74.

(a) Fabricius Bibliothec. Latin. pag. 124.
Altercatio cum Hadriano Imp. sive responsa ad Interrogata Adriani *non sunt* Plinii secundi, *uti in edit. Monasteriensi* Ao. 1597. *inscribuntur, sed* Secundi *Sophistæ Atheniensis quem* Epithyrum *vocatum esse legitur ap. Philostratum lib I. de Vitis Sophistarum pag.* 543. *ubi* ἐπίκρον *h. e.* Subscudem *sive* clavum ligneum *scribendum recte ex Suida monuit* Holstenius *&* Bocharus. *Apud eundem Suidam perperam legas hunc ipsum Secundum Sophistam Plinium cognominatum esse. Sed utique scripserat Suidas :* ὃς ἐχρημάτισε Πλίνι⊕. *De hoc secundo plura olim , Deo volente , in Bibl. Græca.*

PLINIO v. *Figna.*

(2178) PLINII VALERIANI, Medici Empirici *de re Medica libri V.* sive εὐπορίςων, uti quidam inscribunt, h. e. *facile parabilium Medicamentorum Opus* ex PLINII SECUNDI Historia Naturali conflatum videtur *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 92. & 93. qui Epistolam quæ Plinii nomine his libris præfixa est, etiam inveniri in MARCELLI EMPIRICI libro de Medicamentis, observat. Et hunc *Marcellum* ex *Plinio* multa desumsisse ex præfatione ejusdem in librum suum observat *Gesnerus* in voce Marcelli.

(2179.) PLUTARCHI nomine quæ circumferuntur *Apophtegmata* an sint Plutarchi Chæronensis opus, an ab alio & fortasse FILIO ejus scriptis consarcinatum quæri non abs re potest: censente *Xylandro* præfat. in Opera Plutarchi.

II. Plutarcho suppositas *Hannibalis & Scipionis Vitas* a DONATO ACCIAJOLO monet *Symbola Schraderiana*, & de *Scipionis Vita* an Plutarchum Auctorem habeat, dubitat *Freinshemius* not. ad Florum, 2. 6. 39. indicante *Symbola Rauschiana.* Quæ etiam ex Christoph. Rufi Tom. Thesaur. Critici *Gruteri* p. 599. monet

III. *Vitam* Isocratis tanquam à *Plutarcho* conscriptam, & à se latine versam editam *ab Hieronymo* WOLFFIO Oetingensi, quæ & addit:

IV. *Epistola* Plutarchi ad *Trajanum* Politicis ejus præmissa, quia in Græco non habetur, suspecta mihi est, inquit *Xylander* in præf. in Opera Plutarchi: cui adstipulatur *Jacobus de la Baune* not. ad Panægyr. Vet. & ostendit Plutarchum vix quinquennio Majorem fuisse Trajano.

V. *Historia decem Græciæ Rhetorum*, quæ in Opusculis *Plutarchi* extat est PHOTII, docente *Colomesio* in Paralipom. ad Cavei Chartophylac. Eccles. p. 38. (a)

VI. *Parallela minora*, & Scriptum *de Fluminibus* PLUTARCHI JUNIORIS esse asserit *Colomesius* Dissert. de Scriptoribus aliquot dubiis num. XVI.

VII. *Plutarchus*, Auctor creditur libelli *de Vita Homeri* cujus tamen posteriora post octavum capita DIONYSIO HALICARNASSEO fidenter adscribit Thomas *Gale* in Notis ad Tiberii Rhetoris de Schematibus apud Demosthenem librum p. 249. & cum eo Caspar. *Corberus* Disput. de dictione figurata cap. 1. §. 4. (b)
v. notata *Baylio* dictionaire Tom. I. p. 235. de versione Gallica Plutarchi.

(a) Colomesii Paralip. ad Chartophyl. pag. 38.
Photio *adscribit* Robertus Constantinus *in Nomenclatore, Historiam de Rhetoribus decem*, quæ *inquit*, in Bibliotheca Regia extat. *Verum hoc haud dubie intelligendum de decem Græciæ Oratorum Elogiis, quæ apud Photium occurrunt, quæq;* Plutarchi *nomine in Opusculis , ut vocant , Moralibus circumferuntur. Quod ut alia multa, minus animadversum eximiæ eruditionis viro Gerardo Johanni* Vossio , *in Opere de Historicis Græcis.*

(b) Casp. Corberus Disp. de Dictione figurata, Helmst. 1594.
Cap. 1. §. 4: *Definit quoq; Schema Auctor libelli* de Vita Homeri, *qui extat in plerisq; editionibus operum Plutarchi, omissus vero est in Græco-latina Cruserii & Xylandri, quem quantum ad priora octo capita* Plutarcho ; *reliqua vero* Dionysio Halicarnasseo *fidenter attribuit Thom.* Gale *in notis ad Rhet. selectos.*

(2180.) *Andrea* POCILI, est *Placido* REINA, de quo *la Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXXVIII. p. 84. adducta jam olim supra num. 1417. sub *Idioplare* Copa.

(2181.) POGGIUS *Florentinus.* Ejus *Versio Latina Diodori Siculi* librorum Sex Priorum edita est Paris. An. 1531. 8vo. In meo libro manu veteri annotatum est: quamvis sint, qui & merito dubitant de Interprete horum librorum. Hæc Symbola Rauschiana.

(2182.) POGOMMEGA, *Robusto: André* BARBAZZI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 588. sine dubio ex Villani Visiera alzata quæ n. XC. p. 85. sic habet.
XC. ROBUSTO POGOMMEGA. Sotto questa Maschera si nascondeua un Soggetto bastante ad illustrare un Mondo intero, non che le Accademie degli *Humoristi*, de *Fantastici*, di *Sauoia*, e di Roma, de *Gelati*, della *Notte*, degl' *Indomiti* in Bologna, degl' *Incogniti* in Venetia ed' altre molte in Italia. Questi e il Conte Andrea Barbazzi Caualiere di S. Michele, e Senatore di Bologna, che per esser stato amicissimo del Cau. *Marino* per vendicarlo dalle sciapite oppositioni del Cau. Stigliani compose scherzando

Le *Strigliate* à *Tomaso Stigliani del Sig. Robusto Pogommega* Dedicate all' Eminentissimo, & Reuerendissimo Sig. Card. *Pier Maria Borghese.* In Spira appresso Henrico Staroko M. ıↄc. XXIX. 12.
Nome, & Cognome alludenti alli proprii. Sono numero quatro, edi Sonetti dell' ultima son dedicati a vari Amici.

(2183.) *Irenæus* POIMANDER ficto aut mutato nomine (nam *Godofredum* UDEMANNUM vocatum, eundemque Ecclesiæ Ziriziànæ Ministrum dicit *Voët.* Part. IV. Disput. 4.) librum anno 1642. Belgico idiomate conscriptum in lucem emisit, cui titulus: Absalon. i.e. de Coma. D. Schelvvig. Disputat. de Capillamentis pag. 54. hab. Gedani an. 1683. Hæc *Symbola Thurmanniana.*

(2184.) *P*ietro Soave POLANO, cujus extat *Historia del Concilio Tridentino*, Genevæ & alibi Italicè edita, ac postmodum Latinitate donata, est *Paulus* SARPIUS; quemadmodum ex vita ipsius constat, descripta â *Fulgentio*, Monacho. Idem liquet per Metathesin literarum, unde *P*aolo Sarpio, Veneto. adde Joh. *Hoornbeck.* lib. 4. summæ Controvers. pag. 209. cujus hæc sunt verba Interpretem etiam Historiæ illius detegentia. *Historiæ Concilii Tridentini, auctor est* Paulus Sarpius Servita, *Venetus, qui eam Italicè scripsit, & in Gallicum sermonem convertit* Joh. Deodatus, *in Latinum* Adamus Neutonus *Scotus.* Extat etiam Germanicè 1621. Francof. in 4.

De latina *Neutonii* versione vide judicium Archiepiscopi Spalatensis in *Acta Eruditorum Lips.* 1686. (a) Gallice autem versa 1683. a Domino *de la Mothe Josseval*, qui est Mons. *Amelot* ut supra innuimus ex *Act. Erudit. Lipsiens.* 1684. pag. 60. Editio Genevensis Secunda *Italica* facta 1629. in 4to Historiam hanc exhibet libris septem distinctam paginis omnino 842. non computata Tabula operi præmissa sex foliorum. Singulis libris præmissa sunt Summaria. Elogium scripti hujus faciunt simul verum ejus Auctorem Fr. *Paulum Sarpium* detegentes præter *Hoornbeck Bartholinus* de legendis libris diss. II. pag. 38. Guy *Patin* lettre CLXX. pag. 439. (aa) *Morhof.* Polyhist. literar. lib. I. cap. XIX. pag. 222 223. (b) *Bosius* de Comparanda Prudentia Civili §. 67. p. 26. 27. (c) *Rigaltius* in Vita Puteani in Batesianis p. 663 adde *Witten.* in Appendice ad Diar. Biograph. ad an. 1623. *Hyde* Catalogum Bibliothec. Bodlej. post N. p. 41. col. a. Opposuit se huic Polano *Pallavicinus.* Adde scripta alia Historia Concilii Tridentini, quarum comparatio instituitur in Actis Eruditor. Lips. 1683 p. 397. (d) & au *Journal des savans* de l'année 1665. pag. 153. 154. Interpolatam autem Polani Historiam a Marco Antonio *de Dominis* creditam vide *Nouvelles des lettres*, fevrier 1687. p. 127. (e) *notam Diecmannianam* (f) subjectam.

(a) Acta Eruditorum Mensis Maij A. 1686. pag. 243.

Non tacendum praeterea est, Pauli Sarpii (*vulgo* Petri Suavis *dicti*) *Historiæ Concilii Tridentini libros duos posteriores, una cum historia Interdicti & inquisitionis, a* Bedello *in Latinum versos esse; nec approbatione doctorum caruisse, tametsi de prioribus duobus ab* Adamo Nevvton *translatis judicasset Archiepiscopus Spalatensis, Sensum autoris per inscitiam Interpretis adeo distortum esse, ut alienum plane opus appareret. Nec mirum si in transferendo incomparabili isto scripto Noster singularem adhibuit accurationem, cum hoc fere debuisse dicendus sit* Sarpii *honori, utpote cujus, cum Venetiis ageret, intimam nactus fuerat familiaritatem. Certe Sarpius, cui una cum aliis Septem Theologis cura rerum sacrarum in Republ. Veneta tempore Interdicti incumbebat, cum nostro tum consilia nunquam non communicavit: maluisset etiam, uti perhibetur, postquam Papæ Respublica reconciliata fuisset cum illo in Angliam transire, dummodo ab hac veniam discedendi potuisset nancisci. Narratur insuper, Sarpium, cum hac ratione per abitum ejusmodi non licuisset conscientiam errores Papismi abhorrentem penitus sedare, tentasse saltim eam quadantenus demulcere, abstinendo semet ab iis, quæ minime omnium probaret: sic v. g. dicitur in recitanda Missa postea duriora canonis missatici verba transiliisse, invocationem etiam Sanctorum penitus abdicasse: cumque rogaretur, cur non in retegendis Romanæ Sedis abominationibus, prout cœpisset, pergeret, respondisse Deum sibi quidem non dedisse Spiritum Lutheri. Inter alia Sarpium concernentia id quoque de eo traditur in Epistola Henr. Wottoni Legati, quæ in hoc libro itidem exstat, quod cum solitarius studiis incumberet, semper sueverit chartaceo velut castello caput ac sellam circummunire, ad arcendum nempe aerem externum, utpote quem, ex Verulamii doctrina, semper quidem prædatorium, tum tamen quam maxime nocivum reputaret, cum Spiritus vitales in opere quodam impensius essent occupati.*

(aa) Lettres de Guy Patin CLXX pag. 439.

Vive Tite-Live *&* Corneille Tacite *avec* Suetone, *& pour les modernes l'illustre Mr.* de Thou Guichardin & Buchanan. *Faisons y le septenaire entier & y ajoutons l'* Histoire du Concile de Trente de Fra Paolo, *je suis à son egard de l'avis des Venitiens, quoi qu'en dissent les Jesuites & le Cardinal* Pallavicin.

(b) Morhof Polyhist. Liter. Lib. I. cap. XIX. p. 222.

Quantus Vir Paulus Sarpius *fuerit, non ignotum esse potest illis, qui interiorem rei literariæ notitiam habent. Fuit ille Sacri ordinis homo, monachus, Minorita sed summi ingenii. Ejus extat Historia Concilii Tridentini, magna prudentia & ingenuitate scripta, sub nomine Suavis Polani quam inter absolutissima historiæ specimina numerat* Guido Patinus *Epist.* 170.

(c) Bosius de comparanda Prudentia Civili §. 67. p. 26 27.

Denique Petri Suavis Polani (*id est* Paulli Sarpii Veneti) *numquam satis laudata historia Concilii Tridentini huc pertinet: in qua velut in specimine artes Curiæ Romanæ, & consilia variis in locis Europæ agitari solita, intueri licet. Ejus fidem olim Tarquinius Gallutius Jesuita, postea Scipio Henrici, Theologus Messanensis; nuper admodum viginti annorum labore Romæ edito Jesuita Pallavicinus incusare ausi sunt; sed nullo effectu apud prudentes & candidos Lectores. De eju*

si

fide & accuratione videndus Interpres Latinus in præfatione ad Lectorem. Edita est primum Italice opera Marci Antonii de Dominis in Anglia, *& Geneuæ, postea Latinè, Argentinæ & Francofurti & nuperrime Dordraci una cum Vita* Auctoris.

(d) Acta Eruditorum Lipſ. 1683. p. 397.

Hiſtoria Concilii Tridentini ſub *Petri Suavis* „*Polani* nomine dudum edita, ab omnibus fere „attribuitur Paulo illi Sarpio, quem vulgo Fra „Paulo vocabant, Sereniſſimæ Reipubl. Venetæ „quondam Theologo, & Canoniſtæ, ſcriptis „pro illa adverſus Pontificem claro. Non audet „tamen autorem Hiſtoriæ iſtius Paulum profiteri „Fulgentius, ejusdem cum Paulo ordinis, ſervorum B. virginis, monachus, qui vitam ejus „deſcripſit. At Sfortia Pallavicinus e Soc. Jeſ. „novam ſuam, quam veram vocat, Concilii „Tridentini hiſtoriam manifeſte Paulo oppoſuit, „magno molimine id agens, ut illum hæreſis, „atheiſmi, & plurimarum falſitatum reum ſiſtat. „Romæ quidem præmium ſcriptionis ampliſſimum conſecutus eſt Pallavicinus, Purpuram „nempe Cardinalitiam, ſed nec Paulo eruditionis, ſapientiæ & pietatis fama, quæ virum proſequebatur, mortuo plane intercidiſſe videtur, ſed reliqua eſſe, non tantum apud illos, „qui Pontifici obſequium denegarunt, ſed & apud „aliquos Romano-Catholicos. Egregius ſane „Diarii Eruditorum Gallici autor, in actis menſis Mart. 1665. non veretur ſcribere, metuendum eſſe ne legentibus Pallavicini opus, quod Pauli librum ſimul comprehendit, veriſimilius „ſcripſiſſe Paulus videatur, licet verius ſcribere „potuerit Pallavicinus. Debetur igitur refutatori, quod Liber Pauli, qui oblivione fere ſepultus erat, denuo quaſi reſuſcitatus, in multorum manus pervenit. Sed Juriæus præterea, „citatis plurimis Pallavicini locis, oſtendere nititur, ſummo cum detrimento famæ & exiſtimationis Pontificiæ detectas eſſe ab ipſo Pallavicino, dum excuſat, artes vaferrimas, quibus „in Concilii convocatione, directione, & exitu „Pontifices uſi ſunt. Defendit deinde Paulum, „breviter licet, adverſus Pallavicinum, & ſcriptorem alium Gallum, autorem tractatus de „arte Hiſtorica, qui Paulo ſcurrilitatem, nullo, „ut putat, fundamento objecit nec morari ſe „multum dicit &c.

(e) Nouvelles de la Republique des Lettres. Fevrier. 1687. p. 127.

Comme on accuſe Antoine de Dominis *d'avoir alterè en quelques endroits l'Hiſtoire du Concile de Trente, que le P. Paul lui avoit donnée manuſcrite afin qu'elle fut imprimée en Angleterre.*

(f) Nota Diecmanniana.

Memoria lapſus *eſt Alexander* Morus, *cum Exerc. Genev. de Script. S. p.156.a. poſtquam Hiſt. Conc. Tr. à Paulo* Sarpio, *Veneto ſcriptam rectè dixerat*, παρενθετικῶς *addit: Nam verum hoc Autori nomen fuit, cum quod vulgo præfert, Pauli Servitæ Polani anagramma fuerit. Hæc* Morus. *Neque enim vel liber, vel Autor unquam conjunctim* Pauli Sarpii Veneti *nomen geſſit, neq; etiam hinc per anagramma verum* Pauli Sarpii Veneti *nomen reſultat. Hallucinatus quoq; eſt Mich.* Havemannus, *qui Helices Hierotact. p. 72. Petrum Soavem ipſum* Marcum Ant. de Dominis *eſſe putat, quem hoc opus ex Italia ſecum in Angliam quidem intuliſſe manuſcriptum, ejusque editionem procuraſſe, non autem illud ſcripſiſſe conſtat. Sed nec ſtudio* Marci Antonii de Dominis *hæc hiſtoria ex Italico in Latinum idioma verſa eſt, ut ſcribit* Höpfnerus *de Juſtific. pag. 422. Planè alium enim, qui hanc ſibi vertendi provinciam impoſuerit,* Adamus *in præf. verſionis ſuæ ſignificat.*

(2185) POLIANDINI geſtürtzter Ehren-Preiß des Hochlöbl. Frauenzimmers / oppoſ. Wilh. Ignatii Schützen / Ehren - Preiß des Hochlöbl. Frauenzimmers. 1666. Auctorem habet *Johannem* GORGIAM Tranſylvanum ex Patria ob Impudicitiam profugum, ut prolixe ediſſerit, cordate de his ſcriptis judicans Clariſſimus *Jacobus Thomaſius* præfat. 71ma indicante *Symb. Flensburgo-Molleriana* quæ ſimul miratur virum hunc doctiſſimum de ſcurrilibus his & laſcivis (*Poliandini & Veriphantoris*, nam & hæc hujus larva eſt, ut *infra* patebit) libellis prolixe adeo agere voluerit, qui vix ullam mereantur, ſuo quidem judicio, mentionem.

(2186) Angeli Baſſi, POLITIANI a patria cognominati nomine, quæ habetur *Herodiani verſio*, quomodo *Gregorio* TYPHERNATI ſubtracta morienti ſit, v. apud *Paulum Jovium* in elogiis utriusque. Adde *Thomaſium* de plagio §. 526. Quandoquidem tales plagiarii ſe Pſeudonymos etiam cum furto faciunt improbo.

Angeli *Politiani* nomine edita eſſe ſcripta quædam Theologica a Johanne INGOLSTETTERO, Germano, Norimbergenſi Medico memorant *Witten.* Diar. Biograph. an. 1619. ad d. 15. Februar. & *König*. Biblioth. Vet. & Nov. p. 428. col. a.

Joh. Franciſcus POLELLI. v. *ſupra IRRESOLUTUS Academicus.*

(2187) POLEMARCHUS : AMATUS où PERAMATUS. *Eſpagn. Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 588. Nihil tamen de hoc Nicolai *Antonii* Bibliotheca Hiſpanica.

(2188) POLEMARQUE : *Jean Pierre* CAMUS. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 588.

POLITO v. *Ermanu.*

(2189) POLIPHILUS, eſt *Fr.* COLONNA v. *Rhod.* n. 14.

XIV. Scaven. 52.

POLIPHILI Auctor Frater Franciſcus COLONNA. Poliphili Hypneromachiam Venetiis ab Aldo editam memorat Gesnerus & *Voſſius* de Hiſtor. Latin. l 3. c. 9. p. 803. in eaque humana omnia non niſi ſomnium oſtendi, atque obitèr plurima ſcitu digna commemorari auctor eſt: verum iſte liber cum figuris editus in fol. impreſ-

ſionis locum præfert Tarviſium, annum vero 1467. Scavenius librum *de Amore* neſcio quem hic intelligi notat. Fuſior hac in parte *Henr. Ernſtius* l.c. Poliphili *autor, ait, inveſtigandus eſt è litteris inſcriptionis libelli. Tum reperies Fratrem* Franciſcum Colonnam *peramaſſe Poliam Virginem nobilis familiæ Polæ Tarviſii. Hæc & multa alia retulit amico meo Laurentius Pignorius.* Eum librum Chimices artis arcana continere ſibi perſuaſiſſe non nullos, ex *Borelli* Bibliotheca Chimica videre eſt, ad nomen Colonna & Poliphili: nec non ex *Sorelli* Bibliotheca Gallica Gallice ſcripta pag. m. 173. ubi Franciſcum Beroaldum illius interpretem imitatione minus felici ſimile quid tentaſſe memorat.

Polyphilum ſcribit *Beughem.* Incunab. Typograph. p. 49. Auctoremque Franciſcum *Culumnam,* cujus *Hypnerotomachiam*, ſeu nihil eſſe niſi ſomnium, addit impreſſam Tarviſ. 1467. ſeu ut alii 1469. Venet. 1499. in fol. *Bailleto* in indiculo des Auteurs deguiſez p. 589. magis placet ſcribere *Poliphilus* & *Colonna.**

(2190) *Johannes* POLO, nobilis Græcus, ſibi adſcripſit *verſionem Dialogi Gennadii de fidei capitibus*, quæ eſt GREGORII HERMONYMI Spartiani. *Daumius* præfat. *Hieron. Græci* p. 4. qui nullam interpretis in fronte libri aut Auctoris facit mentionem: contentus monuiſſe in præfatione loc. cit. Interpretationem hanc primum in lucem protractam 1556. ab Heroldo.

(2191) POLONUS, *Eques. Iean Lans* REB. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez pag. 588.

(2192) *Reſponſio fratrum qui* in POLONIA, & *Lithuania de uno Deo patre unoque Dei filio Conſentiunt* (quos *Volanus* Samoſatenianos vel Ebionitas appellat) *agit de J. Chriſti natura peccatorumq; per ipſum Expiatione* Anno 1588. Fauſti SOCINI eſſe ex Appar. Socin. Hoornbek. 57. me docuit *Normannus. Lipenius* in ſua Biblioth. hujus ſcripti nullam mentionem facit: pariter etiam *Hyde* in Catal. Bibl. Bodlej. ſub nomine *Socinus.*

POLONICAR. ECCLESIAR. FRATERNA ADMONITIO v. *Anonym. n.* 738.

POLONUS v. *Brutus.*

(2194) *Johannes* POLYANDER cujus nomine extant: *Miſcellaneæ tractationes Theologicæ.* Lugdun. Batavor. 1629. in 8vo.

(II) *Syntagma Exercitationum Theologicarum* Lugd. Bat. 1621. 8vo.

(III) Polyandri, Riveti, Walæi & Thyſii *Cenſura in Confeſſionem Remonſtrantium Belgicorum* Lud. Bat. 1626.

(VI) Eorundem *Diſputationum 52. Theologicarum Synopſis* Lugd. Batav. 1625. in 8vo. eſt Johannes KERCKHOVE, docente Thoma *Hyde* Biblioth. Bodlej. poſt N. p. 68. col. a.

(2194. α.) *Polyandre* Charles SOREL. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 588. v. ſupra in anonymis cap. XIV. Sect. num. 2594. α, Unde conſtat iterum Anonymum pro Pſeudonymo nobis hic dari.

POLYCARPUS v. *Athanaſius* num. XIIX.

POLYPHEMUS v. *Boruſſus.*

(2195) Juliano POMERIO ſuppoſitum eſt opus *contra Judæos*, quod eſſe à JULIANO TOLETANO conſcriptum, conſtat ex eo, quod Autor in fine notat, ſe ſcribere annis à Chriſto ſexcentis octoginta ſex; quam ætatem Julianus Pomerius annis circiter ducentis anteceſſit. Videſis *Baronium* in notis ad 8. Martii in Rom. Martyr: verba ſunt *Theoph. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 146.

II. Circa *Prognoſticon*, quale uterque ſcripſerit, etiam male confundi Julianum Pomerium cum Toletano notat Deckher de ſcriptis Adeſpotis p. 353. 354.

III. *Chronicon* etiam Juliano *Pomerio* tributum a *Voſſio* lib. II. de Hiſtoricis Cap. XXVI. pag. 268. Archiepiſcopi Toletani eſſe afferunt *Routart* Ocul. Hiſt. c. 14. (b) *Sandius* ad Voſſium pag. 33. *Omnia* denique ſcripta quæ Juliani *Pomerii* nomine extant, *ad Toletanum* referre videtur Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. poſt N. pag. adde p. 369.

POMPEJUS v. *Lampugnani.*

POMPEUS v. *Mutus.*

(2196) POMPONIUS DOLABELLA, *Iulius: Iean* SIRMOMD. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 589.

POMPONIUS v. *Emigliani.*

POMPONIUS v. *Lætus.*

Sextus POMPONIUS v. *Feſtus.*

(2197) POMPONII *Sabini Commentario in Virgilium Petro* CALABRO, quem & Pomponi Læti nomen aſſumſiſſe ſupra in *Læto* notavimus, dubitanter tamen adſcribit *Voſſius* indic. Dn. *Schradero*, Inſtitution Orator. IV. 12. 2. (a) Filium hunc Naturalem Principis Salernitani facit *Varillas*, vide les *Nouvelles des lettres* 1685. May. p. 76. (b)

(a) Symbola Schraderiana.

Pomponius Lætus. Hunc non invenio in „pſeudonymis tuis. De eo ita *Voſſ.* inſtit. Orat „IV. 12. 2. Bernardinus ſive Petrus ille Calaber „qui non tam ut natalium probrum tegeret (nam „e nobili quidem familia Sanſeverinate, ſed haud „legitimè natus fuit) quam, ut ajunt quod pa„lato ejus nihil præter antiquitatem Romanam „ſaperet, ac Chriſtiani nominis & eccleſiaſtica „antiquitatis contemptor, Junius Pomponius „Lætus, & fortaſſe, (ſi ejus ſunt illi in Maronem commen-

„comentarii) *Pomponius Sabinus* nominari maluit.

(b) Nouvelles de la Republique des Lettres. Maii 1685. p. 476.

Ce qu' il dit de Pomponius Letus *batard du Prince de Salerna, qu' il faloit aller dés minuit a ses lecons, s'il on vouloit trouver place dans son Auditoire, paroit un peu fabuleux.*

(2197. α.) PONTIANO, Papæ affictæ Epist. à PSEUD-ISIDORO, authoritate Gerh. *von Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à n. 220. ad 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

(2198) PONTIFICIBUS ROMANIS suppositas ab ISIDORO Epistolas notat *Strauchius*, Amœnitat. Juris Canon. Eclog. I. cap. V. p. 9. vide supra quæ in *Isidoris* diximus, inprimis *Isidoro Mercatore*.

(2199) PONTIS, le Sieur de: *Pierre Thomas* du FOSSé. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 589.

(2200) PONTIUS VITRUVIUS hat 6. Bücher von Engeland geschrieben / und dieselben von Wort zu Wort aus dem GAUFRIDO MONUMETENSI genommen / v. Zieglers Schau-Platz/ p. 1066. in f. Columna 1. *Symbola* est *Schröteriana*.

(2200. α) PONZANO *Stopinus* de: *Cæsar* ORSINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez, p. 589.

(2200. β) POPPIUS EURIPYLUS quem tegat docet *Symbola Mastrichtiana* hisce verbis: CLOPPENBURG.

Scripsit contra Poppum sub titulis POPPIUS EURIPYLUS, & Schriftuerlyck fondament. Laudat cum scriptis *Triglandii* contra eundem Poppum *Oomius* in dissert. de praxi Theol. pag. 12. *Kloppenburgs* Boeker, *sunt verba Oomii*, moeten gesocht vvorden onder de Titulen van POPPIUS EURYPYLUS, en van SCHRIFTUERLICK FONDAMENT VAN D'ENGE POORTE, in vvelke die geleerde Mann getoont heeft dat een ruyme poorte d'enge poorte Poppii is. *Symbola Mastrichtiana*.

(2201) *Leonardus* PORTIUS Vicentinus, cujus nomine primum prodierunt incerto loco anno *de Sestertio* libri duo post Colon. 1551. 8. quos transtulisse eos incusatur a *Guilielmo* BUDÆO ex libris suis quinque *de Asse*: Portio contra 15. de Asse libros sibi vendicante; de quo litigio prolixe vide differentem *Leickerum* in Vita Budæi, quæ est inter reliquas JCtorum p. 60. seqq. ex quibus pauca sub lit. (a) excerpsimus.

(a) Leickherus in Vita Budæi p. 60. seqq.

Sed si quid malevolentissimis obtrectationibus detrahere conati sunt, id majori illis fraudi fuit, quam Budæo. Editis enim lib. V. de Asse, & quoquo gentium ipsis, tum longe lateque diffusa Budæi laude inventus est in Italia Leonardus *Portius, qui se offerret in hujus societatem gloriæ, imo vero laudem omnem ejus inventi depecularetur, suam esse totam & propriam contenderet. Quod cum est ad* Budæum *allatum, graviter exarsit, quod nihil tam præter opinionem accidisset, quam ut depelleretur de ejus laudis possessione, quam caducam & vacuam primus bona fide occupasset, & sine cujusquam injuria quasi usu cepisset. Igitur vehementissima animi, ingenii virium, contentione jus suum defendit, atque hoc ipsum palam testatus est, a nullo se unquam homine duntaxat qui viveret, his de rebus quas tradidisset, quicquam didicisse vel fando vel legendo: tantum que abesse ne quid a* Portio *acceperit, ut omnia quæ sub nomine* Portii *ad eam prodierant, illa uno eodem continuato perpetuoque furto essent ex suo* Asse *translata. Ac æmulo illi sempiternam notam ac ignominiam inussisset, nisi intercessissent amici. Hæc enim contentio ne latius serperet,* Jani Lascaris *autoritate perfectum est. Qui cum utrique amicissimus esset, haud æquum putavit, inter honestissimos homines simultatem diutius ingravescere. Et cum apud* Budæum *plurimum gratia polleret, impetravit, quanquam ægre, ut digressio in* Portium, *contumeliosa quidem illa, sed certe expressa a justa indignatione, quam removendæ suspicionis, suique purgandi causa* Budæus *libris de Asse inseruerat, eximeretur inde.*

(2202) *Publicus* PORCIUS. C' est ainsi, que s'est fait appeller le Poete *Petrus* PLACENTINUS, voulant decrire un combat de Porcs, *Baillet* des Auteurs deguisez liv. III. chap. VIII p. 315. (a) Breve Poema hoc latinum 19. tantum paginarum in 12. impressum cum crepundiis Poeticis 1648. sine loci & Typographi mentione.

(a) Baillet des Auteurs Deguisez pag. 315.

Enfin il s' est trouvé un Poëte, qui voulant décrire un combat de Porcs, *s' est fait appeller* Publius Porcius. *Son Ouvrage estoit un de ces Poemes que nous appellons* Lettrisez ou Tautogrammes, *& tous les mots de la Piece commençant par la Lettre* P, *il n' auroit rien gasté de son œconomie, s' il s' estoit appellé* Petrus Placentinus, *qui estoit son nom, mais il luy prefera celuy de* PORCIUS.

PORCIUS v. *Latro*.

(2203) *Jacobi Philippi* PORCII *Imolensis* nomine edita *Memorialia uris*, haud ad ejus industriam ac nomen pertinent: sed errore quodam ipsius hæredum; cum scriptum illud inter cætera ejus reperissent, prælo traditum fuit, ac nomine ejus inscriptum; cum pertineat ad *Antonium* GABRIELIUM, cujus Scriba hunc librum amoverat, vel exscripserat & PORTIO vendiderat. Qua de re vide Marcium *Gabrielium* dedicatione conclusionum juridicarum sui Parentis. Hæc *Symbola Sperlingiana*.

(2204) *Michel* PORETII, est *Pietro* MICHELE, de quo ita commentatur *Villani Viscera Alzata* Hecatostes n. LXXXV. p. 13.

LXXXV. PIETRO MICHELE Nobile. Ven. Havendo *Giuglio Strozzi* sparlato della Poesia del

del Cau. *Marino* il Michiele, che di quello fù partialissimo, scrisse.

STRONZILIO *Illustre nelle Fischiate di Michel Poreti.* Il libro si hà MS. nella Bibliotheca Aprosiana.

PORTIUS v. *Latro.*

(2205) PORPHYRII nomine quæ extat: εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν πτολεμαίου, ANTIOCHI videtur esse Thomæ *Gale* notis in Jamblich. p. 304. Adde *Holsten.* de Vita Porphyrii pag. 39.

PORPHYROGENETA v. *Constantinus.*

(2206) *Messieurs* de PORT-ROIAL, qui ont fait beaucoup de Versions & d' ouvrages de Pieté & de controverse sont Antoine LE MAITRE, Robert ARNAUD d' Andilly & quelques autres. Comme nous l' apprend la *Bibliotheque Universelle* & Historique tom. 14. pag. 252. (a) Adde *Jugemens des Scavans* (Bailleti) Tom. III. pag. 565. quæ sub (b) excerpta damus.

(a) Biblioth. Univ. Tom. 14. p. 252. *Port-Roial des Champs etant demeuré vuide* Antoine *le Maitre celebre Advocat & quelques autres choisirent cet endroit pour s' y appliquer à l' etude.* Robert Arnaud d' Andilly *s' y retyra aussi en 1644. cinq ou 6. ans apres, n' y aiant point encore de Religieuses: car ce ne fut qu' en 1648. que la Maison de Paris obtint de l' Archeveque d' envoier une partie de ses Religieuses en ce lieu de retraite. C' est là que les celebres solitaires, que l' on a nommé à cause de cela* Messieurs de Port-Royal, *ont fait tant de versions & d' ouvrages de pieté & de Controverse presque tous anonymes, ce qui fait qu' aujourd' huy peu de gens en connoissent autrement les Auteurs que sous le nom que l' on vient de lire.*

(b) Jugements des Scavans Tom. III. p. 562. *Le soin particulier que Messieurs de P.R. ont toûjours eu de se derober à la connoissance du Public, leur a si bien reussi, qu' aprés un trés-petit nombre de ceux qui ont fait le plus de bruit dans le monde, il est difficile de reconnoître & de distinguer les autres d' avec cette foule d' Ecrivains de ces derniers temps, qui se sont cachez comme eux pour* pouvoir mieux se confondre avec *eux.*

Addit laudes eorum deinceps p. 565.

(2207) POSIDONII *Alexandrini* Historiarum libros LII. qui sunt POSIDONII APAMEENSIS, a *Suida* male tributos notat *Quensted* de Patriis virorum illust. p. 511. (a)

(a) Quensted de Patriis virorum illust. p. 511. *Hinc prodiit* Posidonius *dictus a patria* Apameensis, *ut testis* Strabo *est libro XVI. ubi de* Apamea *hac Syriæ urbe agens ita scribit;* Ex hac urbe est Posidonius Stoicus, αὐτῆς τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος, *i. e.* vir Philosophorum nostri temporis eruditissimus. *Scripsit historiam eorum, quæ consecuta sunt post illa, quæ* Polybius *consignavit, libris LII.* Suidas *quidem historias hasce non* Apameensi *sed* Alexandrino Posidonio *tribuit, verum — — — errat* Suidas, *cum ejusdem nominis scriptores confundit. Stylus* Posidonii Apameensis *erat ornatus atq; elegans, teste* Strabone *Lib. III. Vide Gerh. Job.* Vossium *de Historic. Græc. Lib. II. c. 24.*

(2208) POSNANIENSIUM Rhetorum S. J. nomine, scripsit ediditque *Ludovicus* ROGERIUS, Jesuita Italus (1) *Defensionem pro libris de purgatorio Cardinalis Bellarmini*, & (2) *Ministrum Delirantem*, seu, *Colloquium Rhetorum Posnaniensium, de purgatorio.* Posnaniæ typis Joannis Volrabi 1602. 8. docente *Alegambe* p. 318.

Confirmat hoc *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. J. p 574. col. a.

(2209) POSSEVINUS, Johannes Baptista *Bailleto* in Indiculo des Auteurs deguisez est *Bernardus* MIRANDULANUS. Forte *Dialogos de honore* Possevini nomine extantes intelligit, quos Italice Venetiis editos a Gabriele *Giolito* 1565 scribit *Frisius* Biblioth. *Gesner.* p. 407. col. b.

(2210) *Georgii* POSTII *Collectoris* nomine præfixo edita a *Cæsare* ALUCCI Jesuita Italo recenset *Sotvel* pag. 126. col. a. sequentia Scripta.

I. *Speculum* seu *compendium Antiquitatum tum sacrarum, tum profanarum Urbis Romæ*, Partibus II. Romæ apud Hæredem Bartholomæi Zannetti 1625. in 12. idem adscripto suo nomine.

II. *Lignum Vitæ*, seu de *fructibus Tribulationis, & Mortificationis* lib. 3. Romæ iisdem typis Eodemque anno in 4. Deinde Brixiæ apud Ludovicum Britannicum 1626. in 8.

III. *Filium prodigum* seu *Institutionem Juventutis.* Romæ apud Zannettum 1627. in 12. Latinè vero

IV. *Summarium earum rerum, quas oportet scire, ut possimus adipisci Jubilæum Anni Sancti* in [illegible] partes divisum, Romæ apud Zannettum 162[illegible] in 12. Prodiit vero etiam Italicè typis & ann[illegible] iisdem.

V. Psychagogia seu de bono Mortis u[illegible] agitur de causis quibus Justorum animæ recrea[illegible]tur in morte, Romæ apud Mascardum 162[illegible] in 12.

Confirmat hæc *Witten.* Diar. Biograp[illegible] anno 1634. ad d. 15. Novembr. Cæsari *Aluc[illegible]* eadem scripta adscribunt Leo *Allatius* Ap. Urba[illegible] pag. 64. & *Toppius* Biblioth. Neapolit. pag. 61. [illegible] 62. sed quod illa sub alieno Pistii nomine prodi[illegible]rint, non memorant.

(2211) Laurentii Ramirez de PRADO *Pentecontarchus* à 50. capitibus insolenti titulo d[illegible]natus liber, Antvv. 1612. in 4. editus, illi[illegible] Præceptori, *Francisco* SANCTIO *Brocensi*, c[illegible]jus *Grammatica* & *Minerva*, sive de causis lingua[illegible] cum *Gasparis Scioppii* animadversionibus exta[illegible] adscribitur â *Scavenio* num. 84. Quod si ita se h[illegible]beat, annon ejusdem nomine pueri adhuc edi[illegible] *Commmentaria in Martialem*, â magno Scalige[illegible] commendata, ceu videre est *supra* ad nome[illegible] *Musamberti*, Sanctio eadem potius, quam pu[illegible]

discipulo sint adscribenda, suspicio non ina- oboriri possit.

.Annotat hic Amplissimus *Diecmannus* se- entia: Ut pro immaturo *Ramiresii* foetu habe- , intentatum ei plagii crimen apud Thomas. plag. liter. §. 530. facit, quod ego in Doctis- num *Sanctium* conjicere nolim, cui tam insignis tinæ eruditionis apparatus erat, ut aliena vi- la arare nihil ei necesse esset.

(2212) PRÆDESTINATI nomine pri- m editum a Jacobo *Sirmondo* librum, quem stea cum Censura sua emisit *Auræus*, nobis suo o lustratus, AUGUSTINO falso adscriptum tat *Sagittarius* introd. ad Histor. Ecclesiast. pag. 7. sqq. quod obiter hic observamus, Lecto- n ad ea quæ supra in *Auræo* & *Augustino* in fine m. XXX. tradidimus, remittentes. Nisi quod erptum (p) ibidem præcipuè huc pertinere amus: cui nunc addimus *Symbolam* hanc *Ma- chtianam*.

ARNOBIUS JUNIOR qui in Psalmos psit. Huic conjicit *Sirmondus* esse adscriben- n libellum anonymi, quem ipse *prædestina-* inscripsit, de quo vide supra Anonymi refu- ionem libri de prædestinatorum hæresi. Hic nobius ab ipsis omnibus Pontificiis habetur nipelagianus. vid. *Renati Divirai* præfat. ad pi Servati librum de tribus quæstionibus. a. 4.

Adscribuntur ei quoque *Annotationes ad dam loca Euangelistarum* Basil. 1639. *Altercatio, onflictus cum Serapione Ægyptio* de Deo trino & o, de duabus in Christo substantiis & una per- a, de gratiæ & liberi arbitrii concordia lib. Casim. Oudin hoc opusculum Vigilio Tap- si attribuit, contra fidem MSt. *Alcuinus* id lum sub nomine *Arnobii* laudavit. Habetur cum næi operibus primó editum à Fevardentio, . Cave.

(2213) Elias PRÆTORIUS, qui de *abusu ii Prædicatorum* Germanicè scripsit, cuique op- itus est à Theologis Hamburgensibus, Lu- censibus & Luneburgensibus liber peculiaris, titulus: Warnung für dem Gotteslästerlichen / erlichen Schand-Buch / 2c. Item, Prüfung des istes Eliæ Prætorii, in 8. Prætorius autem ille *christianus* HOMBURG: HOHBURG habet rgo Mastrichtianus de quo p. m. *Dr. Mullerus*, tor ad D. Petri sic scribit Atheismi devicti pro- . cap. 2. pag. 30. Christian Hohburg sich Eliam Prætorium nennet / hat in seinem che von den Mißbräuchen des Predigampts / und en *Apologia* schröckliche Lästerungen ausgegossen 2c. ches alles in der Prüfung des Geistes wiederleget den. Extat etiam *Adolphi Helt*, gewesenen Pa- ren der Kirchen S. Nicolai in Staade: Prüfung Sachen eines Evangelischen Predigers unter dem hmen Eliæ Prætorii, mit den Evangelischen Luthe- hen Predigern: für den autor gedrückt zu Rotter- n / durch Paulum Rattenbach anno 1646. in 4. icium sibi arrogans in hac controversia plane olutum, aliorum judicio quod expositum re- quo, meo sane in perquam multis non pos- n non vehementer improbare. Hic *Adolphus* , notum sibi *Prætorium* testatur, p. 58.

Nec hodie quidem facilè cuipiam erudi- torum ignotus homo tot scriptis impetitus. Ex quibus D. *Mülleri* Prüfung des Geistes Prætorii, & D. *Pomarii* abgenöthigte Schutz-Schrifft wieder den Gutmannnischen Offenbahrungs Patron mores & ingenium ejus abunde effinxerunt, inserendo totam penè vitam ejus: p. 18. & 19. præfat §. 7. & cap. 4. §. 2. pag. 590. seqq. adde pag. 620. & parte 2. pag. 24. pag. vero 35. & seqq. vitam ejus a filio editam, & fuse referentem, quomo- do a scriptis *Swencfeldianis* corruptus ad errores su- os & erroneos libros edendos pervenerit p. 498. D. *Weber* citatus de Jure & Ratione Consistorio- rum pag. 348. libellum famosum vocat: adde pag. 749. §. 95. Adde *Hoornbeck* summæ Contro- troversiar. lib. VI. pag. 53. & seqq. Nihilominus hujus sui *Speculi* des Spiegels der Mißbräuche des Predigamts / sub hoc enim nomine prodiit 1644. Apologiam edere sustinuit teste ipsius filio *Philip- po Hohburg* & quidem nomine *Christiani Homburg* propriône an Typographi errore dubium. Certè Dr. *Mollero* & aliis *Hohburg* audit. Vide indicem scriptorum Parentis ejusque vitam p. 35. sqq. Vagus cæteroquin, nec diu uno loco subsistens, etiam suæ opinionis consortibus odiosus fuit. Si- quidem exclusus legitur à famosa *Antoinette de Burignon* ab ejusdem consortio: ut est in Vita hujus Antoniæ cap. 20. §. 11. pag. 437. (a) Edidit & alio fictitio *Baumanni*, itemque *Francisci de Mon- taldo* quædam, ut suo loco monuimus. Item- que vero præfixo nomine, quæ recenset *Wittenius* Diar. sui Biograph. anno 1675. ad d. 29. Octo- bris qui ipsi fuit emortualis, inter quæ sunt.

Christfürstlicher Jugend-Spiegel &c. 1645. 12. Luneb. Teutscher Krieg / dessen Ursachen und Mittel &c. Fr. 1644. 12. Hertz-Wecker. Braun- schweig 1640. 12. Teutsch Evangelisches Juden- thum. 1644. in 12.

Quæ sub *Sauberlichii* larva ab eo protrusa in publicum sunt *infra* monebimus. Agit de scriptore hoc ejusque scriptis Clarissimus *Mollerus* Isagoge in Histor. Chersones. Cimbr. Part. II. pag. 147. sqq. Addo sub (b) notam *Diecmannia- nam* sequentem.

(a) Anonymi: das ausgeführte Le- ben der Jungfrau Bourignon. cap. XX. §. 11. pag. 437.

Christian Hohburg / welcher durch seine Schrifften im Hochdeutsch-Lande genugbekand ist / kam auch zu ihr / nach dem er sich vom Herrn Labadie wegbegeben. Sie nahm ihn etliche Mondenlang in ihr Hauß / da er etliche ihrer Bücher verhochdeutsche- te. Aber weil weder seine Frau / noch seine Weise zu leben / mit seinen eignen Worten und Schrifften über ein kahmen / wolten sie ihn in ihrer Gesellschafft nicht auff nehmen; wie wol er sich nach seiner Frauen Tode dar zu anboth / mit dem Vorsatze ihre Schrif- ten über zusetzen / und sie an den Tag zugeben.

(b) Nota marginalis Diecmanniana: Prætorii Ministerii Lutherani purgatio &c. con- tra Havemann. 1648. 12.

Cum hoc scriptum Christophoro Roselio *tri- bueretur, hic istud peccatum* Epistola ad B. Have- mannum

Anno 1648. *scripta declinavit, quam habeo impressam.* (*Et infra.*) *Ex libris quæ* Christ. Hohburg Eliæ Prætorii *nomine edidit, maxime duo sunt notissimi*, primus: Spiegel der Mißbräuche beym Predigtambt in heutigen Christenthum *Anno 1644. 8. typis Batavis sine mentione loci & typographi excusus. Huic libro cum Ministerium Lubecense, Hamburgense & Luneb. Anno 1644. 8.* Warnung &c. *opposuisset (quem librum à* B. *D.* Joh. Mullero *nomine communi scriptum esse*, Varenii Epistola *docet, præmissa Parti II.* Der abgenöthigten Lehr- und Schutz-Schrifft wieder den Gutmannischen Offenbahrungs *Patron, ejusdem Ministerii Tripolitani, pag. 21. Conf. Pomar. Dedic. in Ep. Judæ §. 38.*) Secundus *hujus Prætorii liber Anno 1653. 8. itidem sine mentione loci & typographi, typis Batavis emissus est, hoc titulo:* Apologia Prætoriana, das ist / Spiegels der Mißbräuche beym heutigen PredigAmbt gründliche Vertheidigung. *Quam Apologiam justa Refutatio, Ministerii Tripolitani consensu, & approbatione per quosdam Pastores adornata Anno 1656. 8, excepit. His accedit* tertius *Prætorii liber, paucis cognitus, ad marg. hujus pag. à me notatus:* Ministerii Lutherani purgatio, das ist / Lutherischer Pfaffen-Putzer / *in B. Mich. Havemannum, tunc apud nos DD. Cosmæ & Damiani Pastorem, deinde primum Regium Gen. Superint. Ducat. Brem. & Verd. stelliteuticus, cujus fortè Philippum Hoburgium, filium, ob horrenda ejus convitia puduit, ut eum Catalogo scriptorum Parentis, ejus vitæ, Anno 1677. editæ annexo omiserit. Hujus* Hoburgi *tamen esse nullum dubium est, & ipse in eo pag. 18.* seinen Spiegel der Mißbräuche *citat.*

(2213a) MATTHIÆ PRÆTORII nomine quæ prodiit *Tuba Pacis Incentiva* quod potissimam partem à *Jodoco* KEDDIO profecta sit credita, in *Anonymis* num. 848. & 877. innuimus.

(2214) PRAGENSIS Collegii S. J. nomine, *Julius* SOLIMANNUS, Italus Jesuita, edidit:

I. *Constantinum Victorem, Hilarem Tragœdiam*, Pragæ, typis Pauli Sessii 1627. in 8.

II. *Boëmiam exorientem Gentilem, Christianam, piam, bellicosam, regnantem, Imperantem, Austriacam* Ferdinando. III. concinnatam, Typis iisdem eodem anno in fol. uti memorat *Alegambe* pag. 293.

Et cum eo *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 536. col. adde *Witten* Diar. Biograph. a. 1639. ad d. 14. May.

(2215) *Guillielmi* de PRATIS S. J. *Epistola ad* Becanum *super Privilegiis Calvinistarum ab eodem evulgatis.* Oppenheim. 1611. in 8vo. *Hainrici* SALCOLBRIGIENSIS ut puto, cujus præmittitur *Becano-Baculus.* Vide an ejusdem sit *Simoniani Rittingindoni* de Privilegiis Calvinistarum Judicium. de Ep. Gv. de Pratis Mog. 1612. 8vo. James. 425. aut Becani ipsius? Hæc *Symbola Normanniana.*

PRESBYTER v. *Faustinus*,

(2216) PRESLES le *Baron de* N-PONCET *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 589.

PRIERIAS v. *Sylvester.*

(2217) PRIMASII nomine quos hab[...] mus *Commentarios in Epistolam ad Hebræos*, HA[...] MONIS esse, vide num satis probet *Cocus* Ce[...] sur. pag. 404.

Vide & quæ hanc in rem affert *Caveus* H[...] stor. literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 291. co[...] 6. *Hottingerum* de Script. Suppos. citat hic *Symb*[...] *Normanniana.*

II. Primasio falso adscriptum librum c[...] titulus Prædestinatus, supra in Avvræo & Aug[...] stino & alibi jam monuimus: vide speciatim [...] Pinii Nouvelle Bibliot. Tom. V. pag. 89. & ex[...] *Acta Erudit. Lipsiens.* Supplem. Tom. II. Sect. I. pag. 427. Subnotat Amplissimus *Diecman*[...] sequentia: Idem, quod Cocus, hic sentit Blo[...] dell. pag. 20. sent. Hieron. de Episc. & Pre[...] pag. 72. Conf. Dallæ. lib. 3. de Confirm. Cap. 1[...] pag. 388. & Apolog. contra Spanhem. lib. 4. [...] 908. Guil. Cave tamen in Histor. litter. Sc[...] ptor. Eccl. pag. 291. b. monet Haymone[...] multa ex Primasii Comm. in sua Comm. tra[...] stulisse, unde nonnulli hallucinati, Prima[...] Commentaria Haymoni deberi censuerint. Nu[...] hic idem ille Commentarius sit, qui etiam R[...] migio cum aliis in Epist. Pauli tribuitur de q[...] Dn. Placcius agit infra num. 743. facile judic[...] bunt, qui hunc Primasio tributum, quem Bi[...] P. P. exhibet, cum altero illo Remigii vel Ha[...] monis nomen gerente, contulerunt.

(2218) PRIMUS Episcopus Cabilonen[...] quo errore factus sit *Joannes* GERMANUS, E[...] scopus Cabilonensis, auctor *Mappæ sacræ*, vid[...] apud *Th. Raynaud.* de mal. & bon. lib. p. 144. (a)

(a) Raynaudus de malis & bonis [...] bris p. 144.

Joannes Germanus, Episcopus Cabilonensis, A[...] *tor verus est Mappæ sacræ quod opus per errorem adsc*[...] *ptum est primo Episcopo Cabilonensi, cum nullus unqu*[...] *fuerit illius nominis Cabilone Episcopus, ut videre est ap*[...] *Robertum. Erroris occasio ducta est ex eo, quod ali*[...] *unica Litera I. expressum reperissent, nomen hujus J*[...] *annis, quod transformarunt in Primum sicut alii*[...] *initiale nominis Anselmus, transformarunt in Augu*[...] *num, vel Ambrosium, ut supra admonui.*

Esopo PRIMNELLIO *est* POMPE[...] *Sanclelli anagramma ut supra ex* Toppio *docu*[...] *mus.*

(2219) PRISCIANI Grammatici sub n[...] mine tralatio *Latina Periegesis Dionysii Alexandrin*[...] (de qua *Vossium* consule de Hist. Græcis p. 171. I[...] gitur, quam *Henricus Brucæus* divulgavit, sed no[...] ejus esse laborem, ast potius *Rhemnii* FANN[...] (non Rhamnii Famii, ut a Brucæo in præf. dic[...] operis vocatur) Grammatici & Poetæ celebri[...] sententia est Viri Clariss. paulo ante citati Joa[...] Gerh. *Vossii.* Verba sunt *Jo. Hallervordii* Spicileg[...] de Histor. p. 153.

Rhemnio Fannio tamen abjudicatum *Prisci*[...] *no* restituere nititur *Fabricius* Bibliothecæ Latin[...] p. 19[...]

p.191. ubi eam simul ab alia *Avieni Rufi* versione distinguit: de quo etiam videri potest *Vossius* de Historicis Graecis lib. II. cap.III. p. 173.

II. An Prisciano debeatur liber de *Praeexercitamentis Rhetoricae* dubitat *Cyprianus* à *Popma* emend. in Sallust. Catilin. c.2 indicante *Symbola Rauschiana;* sed illam Prisciano indubitato asserit *Fabricius* Append p. 104. qui & pag.200. observat Priscianum hunc *Favonium* cognominari à *Barthio* ad Claudianum p.87. 128. cujus tamen sententiae non accedit. PRISCIANUM verum esse nomen hujus Grammatici contendit *Valesius* in Valesianis p. 192.

(2220.) THEODORI PRISCIANI nomine edita in Codice *Aldino*, memorat *Mercklin*, Linden. Renovati p. 846. *Octaviani* HORATIANI Medici Africani opera sequentia. Rerum Medicarum Libri quatuor.

(I) *Logicus*, de curationibus omnium fere morborum corporis humani, ad Euporistum.

(II) *De Acutis & Chronicis Passionibus* ad Eundem.

(III) *Gynaecia* de Mulierum accidentibus,& curis eorundem, ad Victorium.

(IV) *De Physica* scientia, Experimentorum liber, ad Eusebium Filium. Per Hermannum Comitem à Neuenare, integro candori nuper restitutus Autor. *Abucasi* Chirurgicorum omnium primarii libri tres.

I, *De Cauterio cum igne*, & medicinis acutis per singula corporis humani membra. Cum instrumentorum delineatione.

II, *De Sectione* & Perforatione, Phlebotomia, & Ventosis. De vulneribus, & Extractione Sagittarum, & caeteris similibus. Cum formis instrumentorum.

III, *De restauratione*, & curatione Dislocationis Membrorum. Cum typis item Instrumentorum. Argentinae, apud Ioh. Schottum, 1532, in fol.

PROBA v. *Falconia*.

(2221.) Caji Titi PROBI nomine *Epitomen in X. libros* Valerii Maximi in *Tabulis Rudolphinis* excusam quae sit *Julii* PARIDIS, supra in *Maximo* allegata *Fabricii* Bibliothec. latina p.). docuimus.

PROBUS v. *Aemilius*.

(2222.) PROCHORI *Historia de Johanne Theologo & Evangelista* certe à *Grynaeo* in Monument. SS. Patrum Graecorum & Latin. Orthodox. Volum. II. rejecta tanquam spuria, docente *Symbola Flensburgo-Molleriana*, eadem censetur e cum libro qui sub titulo *Circuitus Johannis* ab *Athanasio* inter Apocryphos recensetur, à *Caveo* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast.p. 17. Pro Supposititio scripto habent *Mehlsiir.* Coron. Centr. pag. 4. Deckher. de Scriptis Adespotis.p.70. Anonymum extare in Bibliotheca Caesarea refert *Lambecius* Commentar. lib. IV. p. 129. Prochoro abjudicans. p. 130.

(2223.) PROCLI *Lycii* Sphaera potius GEMINI dicenda: ex cujus Isagoge exscripsit Proclus, uti docet *Vossius* de Scientiis Mathemat. c.33. §. 26. p.165. 166. ejus editiones & commentatores exponens.

(2223.a) PROCLO suppositam ASTERII *Homiliam alteram* in laudem S. Stephani Protomartyris, auctoritate *Photii* asserit *Cave* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. p.237. ac proinde à *Combefisio* in procurata Homiliar. Procli XX. editione Paris. 1648. praetermissam p.238.

(2224.) PROCOPII ἀνέκδοτα, sive ut Nicolaus *Alemannus* ea inscribit, *Historia arcana*, genuinane sit Procopii an vero alterius Auctoris, vide in utramque partem prolixe differentem *Vallemont.* Element de l' Histoire L.II pag. 133. seqq. Supposititia videtur *Eichelio* in praefat. Editionis ab ipso procuratae cap.XI. apud *Hanckium* de Scriptor. Byzant. p.161. sqq. & Fr. *Gujeto* ap. *Borremans* Var. lect. cap. 2. indicante *Symbola Rauschiana.* CAESARIENSEM hunc PROCOPIUM cum PROCOPIO GAZAEO Sophista à Gerhardo confusum notat Olear. Abac. Patrol. p.389.

(2225.) PROECKSHORST, *Hilarius von : Christophle* ROSSELIUS. Baillet liste des Auteurs deguisez p.589. v. Hilarius.

(2226.) PROMUS, *Custos Veri : Pierre de* MORSCOW. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 589.

(2227.) PROSPERO Aquitanico suppositi sunt libri *de vita contemplativa*, quos esse *Juliani* POMERII, habetur ex *Isidoro* lib. de scriptoribus cap. 12. Vide sis *Jacobum Sirmondum* in notis ad Concilium Aquisgran. tom.2. Concil. Galliae p. 683. verba sunt *Th. Raynaudi*, de mal. & bon. lib. p. 152. cui adde *Joh. Dalaeum*, de jejun. l. 2. c.8. p. 287 .298. 322. & 584.

Validis rationibus confirmat *Miraeus* Bibliot. Ecclesiast. p. 68. 69. & 74. (a) & Manuscriptos *du Pin* Nouv. Biblioth. Tom. IV. pag. 274. ut superfluum sit citare *Quensted.* de Patriis virorum illustr. p.685. adde *Cavei* Histor. Litter. Scriptor. Eccles. p. 868. Et juliani Pomerii hos libros de vita Contempl. esse, probat Henr. *de Noris* Histor. Pelag. l.2. C. 14. pag. 174. 175 175. citante *Nota Diecmanniana.*

II. *Prosperone* an LEONI MAGNO attribuendus sit liber, *de Vocatione Gentium* quem & AUGUSTINO & AMBROSIO falso adscribi *supra* notavimus, prolixe disquirit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. IV. à pag. 190. usque 204. expendens rationes tum Abbatis *Anthelmi pro Prospero* pugnantis; de quo vide etiam *Actor. Erudit. Lipsiens. Supplem.* Tom. I. Sect. VIII. pag.432. (b) tum Patris *Quesnellii* aliorumque *pro Leone* militantium. De quibus vide *le Journal des savans* 1676.

1676. pag. 44. sqq. (c) ipse tamen judicium suspendit, nisi quod Prospero malle abjudicare videatur p.191.192.(d)

III. Liber *de Promissionibus & Prædictionibus Dei*, Prospero attributus à *Cassiodoro*, AFRICANO CUIDAM Scriptori asseritur ab *Anthelm.* vide *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque Tom. IV. pag. 189.(e) *Cave* Histor. Litterar. Scriptor. Ecclesiast. p. 247. col. b.

IV. *De Providentia divina Carmen Heroicum*, Prospero inique adscriptum PELAGIANI CUJUSDAM esse, judicat *Cave* loc. cit. pag. 2487. col. a. itemque *Fabricius* Append. Bibliothec. Latin. pag. 40.

V. *Chronicon*, cujus quatuor diversas editiones affert *Cave* loc. cit. *Prosperine Aquitani* sit an vero PROSPERI TIRONIS, magnum apud Eruditos litigium. Plerique jam eo ferme inclinant, unum eundemque esse Prosperum Tironem cum Aquitano: vide Thomam *Hyde* Catal. Bibliothec. Bodlej. post N. p. 80 Quod observat ex eo etiam Magnificus D. *Maierus* Dissert. Epist. lit. c. adde *Du Pinii* Bibliotheque Tom. IV. p. 189. (f) *Quatuor* tamen *Prosperos* uno eodemque tempore claruisse innuit *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. pag. 189. 190. de Chronico hoc animi valde dubius.

VI. De Tribus Epistolis *ad Demetriadem*, quarum una Prospero tribuitur vide *Colomes.* Dissertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. XXIIX.

(a) Miræus, Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 68.

Cæterum libri tres de Vita Contemplativa, *qui inter* Prosperi *opera edi solent, ejusque nomine citantur, revera Prosperi non videntur.* -- *Denique ut aliis argumentis supersedeam, in antiqua Collectione Canonum codicis Andegavensis,* Pomerio *ut auctori tribuuntur.*

Pag. 74. *Pomerius scripsit Libros tres* de Vita Contemplativa; *quos falso hactenus* Prospero *Aquitano attributos fuisse supra c. 84. p. 68. docuimus.*

(b) Acta Eruditor. Suppl. Sect. VIII. pag. 432.

(Josephus Antelmius *de veris Operibus Leonis Magni & Prosperi Aquitani) Dissertatione septima perlustrat reliqua opera* Prospero *adscripta, contenditque* opus de Promissionibus & Prædictionibus, a Cassiodoro *falso adscribi, &* hominem ex Africa oriundum auctorem habere; *libros* de vita contemplativa, Juliani Pomerii *esse, de quo multa notatu digna congessit;* Confessionem Tyronis *Prosperi a Sirmondo editam vix aliquid exhibere Prosperi nostri stylo famæque satis consentaneum. Octavam Dissertationem* Chronico *Prosperi impendit, idque, prout vulgo exstat,* Aquitano *nostro adversus Garnerium prolixe vindicat, prout vero a Pithæo editum est, interpolatum infartumque probat. Nova denique* Carmina *Prosperi examinat, ita ut illud* de providentia suppositititium *judicet;* Anacreonticum *ad uxorem* dubium *relinquat;* Epitaphium hæreseos Pelagianæ & Nestorianæ Aquitano Prospero contra Garnerium adserat; *Carmen* de ingratis cum 9?. Epigrammatis, aliisque duobus in Augustini obtrectatorem, genuina *maxime esse arbitretur, illumque* obtrectatorem *ex Secretis suis Lirinensibus (libro novo in quo ordinando & illustrando pene totus sit) non alium esse prodat,* quam Vincentium Lirinensem, *qui in Commonitorio suo Augustini etiam doctrinam perstringere affectavit.*

(c) Journal des Scavans Fevrier 1676. pag. 43. 44.

On trouve dans le premier trois Opuscules considerables, & celebres dans la matiere de la grace, dont l'auteur avoit esté inconnu ou incertain jusqu'a present, & que le P. Quesnel, pretend & prouve estre de S. Leon. Les deux primiers sont les deux livres de la vocation des Gentils. Quelques uns les avoient attribuez à S. Ambroise, & le plus grand nombre à S. Prosper, à qui nos Conciles meme de France les avoient donnez il y a plus de huit cens ans: mais, comme les plus habiles avoient justifié qu'ils ne pouvoient pas estre de S. Prosper, ils demeuroient d'accord à même temps qu'on ne pouvoit pas decider positivement qui en estoit l'auteur. Le troisiéme ouvrage est la lettre a Demetriade qui avoit encore esté attribuée à S. Prosper. Cet auteur fait encore voir qu'elle est de S. Leon aussi-bien que les Capitules touchant la grace & le libre arbitre, qui sont au bas de la Lettre du Pape Celestin aux Evêques des Gaules en faveur de S. Augustin & que l'on cite ordinairement sous le nom de ce Pape: & il appuye au long son sentiment & ses conjectures, dans la 2. la 3, & la 4. dissertation.

(d) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. IV. pagina 191. 192.

Ceux qui soutiennent au contraire, que ces livres ne sont point de Saint Prosper, disent premierement, que le style en est fort different de celui des Oeuvres de ce Pere. C'est le jugement qu'en ont porté les plus habiles Critiques de nôtre siecle: Latius, Erasme, Vossius, Grotius, & plusieurs autres Critiques excellens, & d'un goût tres-fin, ont esté de cét avis. Et en effet, le style des livres de la Vocation des Gentils est bien plus éloquent, & bien plus poli & plus travaillé, que celui de Saint Prosper; les periodes en sont moins longues, les membres plus égaux & mieux proportionnez; il y a plus d'oppositions & d'antitheses, soit dans les mots, soit dans les pensées; il y a incomparablement plus de rimes: & l'on voit que l'Auteur de ces livres affecte de s'en servir, au lieu qu'elles ne se rencontrent dans les Ouvrages de Saint Prosper, qu'aux endroits où elles semblent venir d'elles-mesmes.

(e) Ibidem pag. 189.

Le livre des Promesses & des Predictions divines n'est point de Saint Prosper: car l'Auteur est Africain, & le style de l'Ouvrage est bien different de celui des Oeuvres de

Sain

„Saint Prosper. Il est neanmoins attribué par „Cassiodore à Saint Prosper : mais, ou c'est un „autre du mesme nom ; ou dés le temps de Cas„siodore on attribuoit faussement cét Ouvrage „à Saint Prosper, soit à cause de la conformité de „la doctrine, soit peut-être à cause que Saint „Prosper l'avoit publié en Occident. Quoi„qu'il en soit, il ne peut être de nôtre Auteur. „La fin & le but de l'Ouvrage est de faire un Re„cueil des Promesses & des Predictions conte„nuës dans l'Ecriture Sainte, & de montrer „celles qui sont accomplies, & celles qui le se„ront un jour.

(f) Ibidem pag. 189.
C'est celle-là mesme que le Pere Labbe a donnée en-[t]iere dans le premier tome de sa Bibliotheque des Manu-[s]crits. Elle commence à la creation de monde, & finit à [l]'an 455. Mais Monsieur Pithou en a donné une autre [q]ui commence & qui finit à la meme année, qui porte [a]ussi le nom de Prosper; mais Monsieur Pithou lui a [d]onné le surnom de Tiro, cequi a fait croire qu'elle étoit [d]'un autre Auteur. Quelques-uns croyent que la pre-[m]iere est de S. Prosper, & que la seconde n'en est point; [d]'autres pensent que ni l'une ni l'autre n'en sont; quel-[q]ues autres, que l'une & l'autre sont de lui. L'opinion [l]a plûs vraisemblable, à mon avis, est que la Chronique [d]onnée par le Pere Labbe est la pure chronique de Saint [P]rosper, & que celle de M. Pithou est la même Chroni-[q]ue, à laquelle quelque autre a mis la main. Car de [c]roire qu'il y ait eu deux Auteurs de même nom, & de [m]ême temps, qui ayent fait deux Chroniques qui com-[m]encent & finissent à la meme année, c'est ce qui ne [m]e paroit pas vraisemblable.

(2228) PROSPER Fesulanus, quod sit [G]uilielmus POSTELLUS, secundum aliquos, jux[ta] *Vossium* vero *Thomas* FOEDRUS, at ex mente [L]eonis *Allatii* probabilius longè, *Curtius* ipsus INGHIRAMIUS, in *Rhod.* num. 45. memoravimus. [I]bi laudatis addi poterunt, quæ habet hac de re [M]art. *Schookius*, Epist. de figmentis L. Regiæ, p. [.]. & seqq. ipsum fragmentum exhibens, & [pr]olixe examinans, & iterum in Fabula Hame[le]nsi part. 2. c. 4. p. 67. & part. 3. c. 4. pag. 217. (e) [Q]uibus lectis omnino frustra sit futurus *Dikkinso[ni]us* in Diatriba de Noæ in Italiam adventu p. 27. [ed]itionis primæ, defendens & laudans novas [ha]sce *antiquitates*.
Ad *Curtium Inghiramum* refert Scriptum hoc [Le]o *Allatius*, in observationibus ad Antiquitates [..]s Etruscas, docente *Morhofio* Polyhistor. liter. [L]. I. cap IX. p. 79. (a) & mirante Dickinsonium [n]ilominus decipi se passum Auctore der Monatl. Unterredungen 1692 p. 169. 170. Ad *Postellum* autem [Te]*ssier* Eloges des hommes savans Part. I. p 510. [Th]*omam* autem *Inghiramum*, *Curtii* fratrem, [F]OEDRUM dictum *Volaterranum* parentem facit [Th]*omesius* dissertat. de Scriptoribus aliquot dubiis [nu]m. IX. Addit *Symbola Rauschiana*, legi in Cata[lo]go librorum Venalium *Jo. Görlini* Bibliopolæ Ul[me]nsis. 1660. scriptum quoddam: *Bennonis Durck[hei]durkhi* Sclavi in *Spenti Academici Sepulti Epistolam* [de] *Antiquitatibus Etruscis Inghiramiis. Rhodiana* sub [lit.] (b) addo cum additamentis maxime notabi[li]us *Beckerianis* (c) quas Cl. Joh. *Mollero Flensburga* acceptas fero. Addit hic notata *Diecmanniana* (d) sequentia marginalia.

(a) Morhoff. Polyhist. Literar. Lib. I. cap. IX. p. 79.
Antiquitates Etruscæ, quæ Prospero cuidam adscribuntur, & in quas Paganinus Gaudentius observationes scripsit, ab H. Ernstio editas, suspectæ etiam eruditis sunt: de quibus videri potest Vossius de Historicis Latinis, Lib. 1. c. 9. Scripsit & Leo Allatius doctissimas ad has antiquitates annotationes, Paris. 1640. & deinde Romæ iterum excusas quibus de notis falsitatis in adulterata scriptura etiam generatim agit, estque liber ille utilissimus ad Codicum scripturam vitiatam deprehendendam. Protulit vero Curtius Inghiramus hæc fragmenta e terra effossa primus in lucem, quem hujus suppositi figmenti parentem esse prolixe Leo Allatius probat.

(b) *PAGANINUS GAUDENTIUS Auctor* Observationum ad Antiquitates Etruscas, quas H. Ernstius publicavit. ait *Rhodius*:
Henricus Ernstius *nimirum scriptis plurimis eruditus clarissimus (quorum partim editorum, affectorum etiam partim, ac edendorum Catalogum subjectum vides egregiæ dissertationi ejusdem* de vera Philosophia *hic Hamburgi 1665. in 8. impressæ)* Observationes *hasce* ad Antiquitates Etruscas *auctas edidit Amstelodami 1639 in 16. & quidem* ἀνωνύμως *quas nescio qui* Gaudentio Rhodius *adscripsit. De ipso auctore illarum antiquitatum, quod minime sit antiquissimus ille PROSPER, qui jactatur, omnino consentiunt eruditi. Quos inter vide* Jo. Ger. Vossium *de Historicis Latinis lib. 1. cap. 9. sub finem: ubi ita scribit*: Sed omnino fragmenta illius *pseudo Prosperi* sunt commentitia, ad majorem gloriam laudatissimæ Hetruscorum genti, ac præcipue Vollaterranis conciliandam. Id satis ostendunt sermo non sat latinus, Græcæ Linguæ inscitia, αὐτογράφου ipsius characteres dispares vetustis temporibus, ut tot alia omittam argumenta, quæ supposititium esse hunc fœtum non dicunt; sed clamant. Pluribus id comprobarem, nisi factum esset ab homine doctissimo in observationibus de opere isthoc in hac Amstelodamensium urbe editis anno CIↃ IↃCXXXIX. Fuere qui fœtum crederent *Guilielmi Postelli.* Sed verus Autor est *Thomas Fœdrus*, qui vixit anno CIↃ CCCCXC. cujus Thomæ ulteriorem nullam nec apud ipsum, nec apud Gesnerum, aliosve illius generis auctores invenio mentionem. Verum enim vero non opus est ut de eo multum hic sollicitissimus, cum non illum, sed ipsum *CURTIUM INGHIRAMIUM*, qui fragmenta illa primus acsi Scornelli prope Vulterram ea sub terra invenisset, Florentiæ publicavit, parentem hujusce supposititii figmenti fuisse prolixe, docuerit *Leo Allatius* in suis ad dictas antiquitates annotationibus, Parisiis *1604.* & biennio post Romæ iterum excusis.

(c) Jacobi Beckeri Dec. XII. n. 4.
Ad Antiquitates Hetruscas, quas Volaterræ nuper dederunt, observationes, in quibus Disquisitionis Astronomicæ de Hetruscarum Antiquitatum Fragmentis Autor quoque notatur. Amstelodam. 1639. 12o. Exemplo harum, quod ex Bibliotheca D. Christ. Ostenfeldii Med. PP. Hafn. mihi comparavi, inveni in Pagella vacua addita,

manu haud dubie Beati Possessoris hæc verba: Paganinus Gaudentius verus hujus scripti Autor est, quod bona fide retulit Rhodius noster, & in Not. ad Scribonium laudat hoc scriptum non nominato Autore, quod Initio fecerat; sed postea consilium mutavit, & impressum jam folium suppressit, verbaque, quæ Henr. Ernstium offendere possent, expunxit. At in MSto suo, cui Titulum fecit Scopuli Latinitatis, expresso nomine Gaudentium hujus scrpti Autorem *diserte laudat, quod ipsum Franciscus Miria* Cettinus *Professor Pisanus literis ad Rhodium 7. Mart. Anno 1665. diserte testatus est. Alii Autorem voluat Henr. Ernstium, eo quod hoc scripto pag. 20. Wormius & pag. 69. Tycho laudantur, qui Gaudentio ignoti, at cum in hoc opere multa de Rhætis narrentur, ii autem Ernstio tantum transeunti cogniti, Gaudentii autem populares sint, confirmatur prior opinio. Hæc ille, Henrico tamen Ernstio eas nominatim adscribit Pet. Scavenius in Designat. lib.* Bibl. *Regiæ. p. 273.*

(d) Symbola Diecmanniana Marginalis. *De* Thoma Fædro, *quem* Vossius *vocat, agit Leandro* Alberti *in Descrittioni di tutta Italia, fol. 45. b. ed. Venet. 1551 4. Verba sunt ista: Fu anche Cittadi-* „*no* di Volterra Thomaso detto Fedra, Canoni-„co di S. Pietro di Roma, & huomo eloquente, „cosi nomato Fedra (come scrive *Erasmo* Rote-„rodamo in una Pistola à Giodoco Gavero) perche „rapresentò *Fedra* in quella Tragedia *di Seneca* in-„titolato Hippolito, fatta avanti il Palagio de 'l „Cardinale S. Giorgio in Roma. Et per tal cosa „divenne in grand' opinione di dottrina & d' elo-„quenza, si come egli era. Qual io connobbi à „Roma. Passò di questa vita tanto huomo, Ca-„nonico di S. Pietro in Roma d'anni cinquanta. „Hæc Leander *Alberti.* Locus Erasmi, *quem respicit, extat in ejus Epistola, Anno 1524. ad Jodocum Gaverum scripta, Epistolar. Basileæ 1538. fol. editar. lib. 23. pag. 870. ubi* in prænomine errans Petrum Phædrum *vocat*: *Cæterum eadem de eo, quæ* Leander, *refert, illamque cognominis originem ex ipso* Cardinali Raphäele Georgiano *se didicisse profitetur. Nihil vel parum hunc Phædrum scripsisse, eo Erasmus significat, dum lingva verius quam calamo celebrem fuisse apparet.*

Eadem Symbola Diecmanniana *hæc addit:*

De fide sublesta horum fragmentorum v. omnino Mericum Casaubonum, *of the Credulity and Incredulity in things civil pag. 298. 299 300. ubi inprimis in hac caussa L.* Allatii *scriptum commendat. Adde Jo. Owen.* θεολογουμένων παντοδαπῶν *lib. 3. cap. 1. pag. 161, 162.* Hornii *Orb. Polit. P. 3. p. m, 134.*

(e) Mart. Schookius in Fabula Hamelensi part 3. c. 4 p. 217.

Ex iis antiquitatibus Etruscis bonus Inghiramius restituere non modo, sed ut integros exhibere voluit sequentes historicos, Lidoum Fessinium, Lampridium Senensem, Anteum Gredonium, Junium Pandolium, Elbium Vulteranium, Volumnium, Aruncium Volusium, Alium Filaccum, Polycratem Licinium Arretinum, Aulium Quintilium Mæcenatem Cæcinam, Elbium Maurum, Arcintem *Petronium*, Cranum Maffum, *Titum* Aulicum, Aulum *Moriconium* Aulum Flaccum. *Lucium* Arclarium, *Lucium Velium, Ancum* Cæcinam, *Ælium Dorium, Inum* Pavium, *Herculeum Maurum* Prosperum *Archium & ante alios* Prosperum *Fesulanum. Quos auctores si non ab Inghiramio, saltem ab illo, qui latitare voluit sub nomine Prosperi Fesulani, minus auspicato confusos esse, qui vis, qui modo aliquanto diligentius eosdem excutere voluerit, mox animadvertere potest.*

PROSPER v. *Disydaus.*

(2229) PROSPER GRATIANUS cujus prodiit Losci anno 1586. 8vo. *Instrumentum Doctrinarum Aristotelicum in Usum Christianarum Scholarum, exemplis Theologis lustratum,* celare videtur *Calovio* & *Franzio* apud *Sandium* Biblioth. Antitriniar. p. 72. *Faustum* SOCINUM. At *Sandius* ipse, an Socini hic fœtus sit, jure sibi dubitandum putat (a)

(a) Sandius Biblioth. Antitrinit pag. 72.

Item inter opera Francisci Junii, cum ejusdem refutatione. Opus hoc Socino *tribuunt* Frantzius & Calovius *contra* Crellium *§. 476. Ipse tamen Socinus non meminit ejus, in dicta epistola ad Morstinium & non immerito potest dubitari an ipsius sit fœtus.*

PROTOSYNCELLUS v. *Gregorius.*

(2230) PROVINCIALIS SOLITARI nomine *Vitam Francisci Galaup de Chastuel* Aquensi edidit AUGERIUS. Teissier. Catalog. Auctorum & Bibliothecar. p. 33.

(2231) PRUDENTIO adscriptum *Enchiridion utriusq; Testamenti,* AMOENO ex MSS. antiquo Argentoratensi, *Jo. Schardius* apud *Posse[v]* Tom. 1. appar sacr. p. 76. tribuere conatur, qua de re judicia doctorum v. in *Amœno.*

Quod ejus Poetæ cognomen fuisse ex *Ba[r]thio* docuimus; At *Prudentium* hunc Christianum Poetam, non *Aurelium Clementem* Virum consularem, nec *Tricassinum* illum Episcopum, sed *Præceptorem Walafridi Strabi* Abbatis Augiensis fuisse ab ipso *Walefrido* doctus ait *Goldastus* Notis in *Co[l]lumbanum* p. 87. indicante *Symbola Normanniana* quæ Poetam non quinto sed Nono post Christum Seculo ex his colligit floruisse. At *Quenstedt* de Patriis virorum illustrium circa Valentinianum I & Theodosii M. tempora illum collocat p. 26.

PSELLUS v. *Michael.*

(2232) *Claudii* PTOLEMÆI Alexandrini *Centiloquium,* sive ut ab ipso Ptolemæo inscribitur ὁ καρπὸς τῶν βιβλίων HERMETI TRISMEGISTO perperam adscriptum, eidem restituitur à *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæsarea lib VI. pag. 89. citante ad suffragium *Vossium* de Scientiis Mathematicis cap. 37. §. 9. & 10. cujus verba legenda curiosis.

II. Eidem Ptolomæo, qui *Geographiam* scripsit *Almagestum* quoque a *Barocio* ALII PTOLOMÆO attributum vindicat cum *Ricciolo! indi[...]* epistola, subjuncta Deckher. de scriptis Adespot pag. 363.

III. *Canonem Ptolemaicum a Ravio* Fundam. Chronol. col. 29. BEROSO assignatum à *Cal[...]*

à *Calovio* Discuss. Chronol. Ravius p. 34. Auctori suo restituit indicante *Symbola Normanniana*.

PUBLIUS v. *Licinius*.

v. *Statius*.

(2233) PUCCIUS *Franciscus*: F. FILIDINUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

(2233. a) PUCHESANI, *Charisii* nomine se *Diatriben Anti-Maresianam* edidisse, ipse refert Caspar HEUNISCHIUS Comm. Apocal. in Cant. Cantic. pag. 379. & *anagrammatismus* ostendit. Titulum totum *Baillet* d'Anti Tom. I. pag. 351. ita recitat: *Charisii, Puchesani Diatribe Anti-Maresiana, super quæstione an Reformati per Instrum. Pacis declarati sint socii August. Confessionis?* Anno 1677. Je suis persvadé, addit, que *Charisius Puchesanus* n'est une masque, sous lequel aura voulu se cacher l'Auteur, qui a ecrit cet ouvrage, contre *des Marais*. Larvam recte vidit sed non detraxit. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(2234) PUERONI *de Cremone Dominic. Dom* MINUTOLI de Lucques. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

(2235) *Johannis* PURVÆI nomine in Germania anno 1528. editi *Commentarii in Apocalypsin* sed sine nomine Auctoris, *Johanni* WICLEFO Anglo adscribuntur à *Gerhardo* apud *Deckherrum* de scriptis Adespotis pag. 105. At sub *Purvæi* nomine tanquam Genuinum Commentarium hunc citat *Balæus* de scriptoribus Angliæ fol. 181. qui ceteroquin 155. seqq. numerosissimum Scriptorum Wiclefianorum catalogum affert. *Pitseus* utriusque Scriptoris plane nullam mentionem injicit.

PYRAME v. *Candole*.

(2236) PYRARD DE LAVAL, *Francois*: *Jerome* BIGNON. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

PYTAGORAS v. *Peon*.

(2237) PYTHAGORAS *Philosophus Samius*, multorum Scriptorum olim Auctor creditus est; eis, qui Sectæ ejus asseclæ fuerunt, scripta sua Pythagoræ supponentibus, propria subtrahentes, ut loquitur *Gale* in notis ad Jamblichum pag. 183. (a) Et

I. Quidem *Aurea Carmina* sub ejus nomine à Pythagoreis falso venditata, monet *Lambecius* Commentar. de Bibliotheca Cæsarea, lib. VII. pag. 133. (b) Quorum verum Auctorem Joan. *Picus* in Proœmio Heptapli, indicante *Symbola Raauschianam Frisiusq;* Biblioth. Gesner. asserit esse PHILOLAUM, quem PYTHOLAUM scribit *Ravius*, in notis ad eum MStis, indicante *Symbola Normanniana*, *Philolaeum* autem Ludovicus *Vives* de causis Corruptar. Artium lib. I. Ad LYSIDEM autem Tarentinum referre videtur Diogenes *Laertius* lib. VIII. in Vita Pythagoræ p. 492. (c) & cum eo *Menagius* in notis ad hunc locum Segm. 7. p. 350. (d) inclinat. Qui &

II. MORALIUM PYTHAGORÆ DOGMATUM multa accepta referenda esse THEMISTOCLEÆ, quam Alii sororem Pythagoræ, alii Sacerdotem Apollinis Delphici faciunt, notant: *Laertius* sc. p. 493. & *Menagius* p. cit. (e) & (f)

III. *Sacri Sermonis nomine* liber, à *Laertio* loc. cit. *Pythagoræ* ab aliis CERCOPÆ Pythagoreæ attribuitur ut notat *Menagius*. Huic diversus est hic liber ab illo, qui ARIGNOTE, discipulæ aut filiæ Pythagoræ ejusdem esse argumenti fertur: vocato in testimonium Diodoro Siculo, sed maxime invito ut notat *Olearius* junior dissertatione ad dialogum Leonis Allatii de Scriptis Socratis §. II. qui eo fere inclinat, ut Diversos hos sermones alterum, (*Pythagoræ*) *metro*, *alterum* (*Arignotes*) autem prosa conscriptos asserat (g) utrosque tamen à *Pythagoricis* confictos.

IV. Aliqua Pythagoræ inscripta esse, quæ Auctorem habeant ASTONEM Crotoniatem *Laertius* p. 492. qui &

V. *Mysticum Sermonem* HIPPASI credi asserit. (h)

(a) Gale in notis ad Jamblichum pag. 183.

Imitati sunt hoc Pythagoræi. *Omnia sua inventa* Pythagoræ *nomine insigniebant, sua subtrahentes. Atque hinc quoque evenit, ut olim multa tanquam à* Pythagora *scripta circumferrentur; cum tamen* Hieronymus, Lucianus, *aliique testes idonei eum nihil omnino scripsisse affirment*.

(b) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Liber VII. p. 133.

Interim facere non possum, quin nunc obiter singularem aliquem istius Commentarii locum, pagina 230. jam memoratæ editionis Curterianæ, ubi Hierocles expresse non Pythagoram, sed Pythagoreum aliquem Aureorum illorum versuum autorem esse affirmat, inveterato mendo liberem. Legitur ibi vulgò hoc modo: Παραδέδοται ἡ τούτων γνῶσις τοῖς Πυθαγορείοις αὐτοῦ τοῦ Πυθαγόρου, ὃν καὶ νῦν ΕΠΟΜΕΝΟΣ Ὁ ΤΩΝ ΕΠΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ, ὅτι τῆς ἀρετῆς ἡ τελείωσις πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἔλλαμψιν ἡμᾶς ἀνάξει. *Ubi recte quidem* Curterius *animadvertit, Sententiam claudicare, ideoque post vocem* συγγραφεὺς *existimat deesse verbum* φησὶν, *totumque illum locum sic vertit:* Est autem istorum tradita Pythagoreis per Pythagoram ipsum cognitio, quem insecutus, qui versus istos conscripsit, virtutis perfectionem ad splendorem veritatis nos esse perducturam significat. *Sed haud opus est verbo illo* φησὶν utpote cum ex præstantissimo hoc Codice manuscripto Cæsareo certo constet, pro ὃν καὶ νῦν ΕΠΟΜΕΝΟΣ legendum esse ὃν καὶ νῦν ΕΠΟΜΝΥΤΑΙ ita ut verus *sit*

sit sensus: per quem *(Scilicet Pythagoram)* nunc etiam is qui Versus hosce conscripsit, jurat, *(sive juramento confirmat,)* quod virtutis perfectio ad veritatis splendorem nos sit perductura.

(bb) Symbola Rauschiana.

Pythagoræ Aurea Carmina quæ circumferuntur Pythagoræ *non esse, sed* Philolai, *statuit* Jo. Picus Mirandul. *in proœm. Heptapli: Rationem affert,* Quia, *inquit* Pythagoras silentii magister factus, nec ipse quicquam literis mandavit, præter — — — — — —

(c) Laertius Lib. VIII. p. 492.

Quod autem nomine Pythagoræ legitur Lysidis Tarentini Pythagorici est, qui cum Thebas profugisset, Epaminondæ Præceptor fuit.

(d) Menage ad præced. locum pag. 350.

Aurea Carmina videtur significare. Aliter tamen existimasse videtur Suidas, qui, postquam hæc Laertii verba τὸ δὲ φερόμενον *&c. retulit, addit,* τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. *Cujus autem auctoris sint Aurea illa Carmina, incertum est. Certe Pythagoræ non esse constat: qua de re legendus Theodorus Marcilius in Commentario ad illa Carmina. Lysida Thebis vixisse, ibique Epaminondæ Magistrum fuisse, scribit etiam Porphyrius:* ὁ Λύσις ἐν Ἑλλάδι ᾤκησεν, Ἐπαμινώνδα τε συγγέγονεν οὗ διδάσκαλος γέγονε. *Et Jamblichus: qui addit, ab Epaminonda patrem fuisse appellatum.*

(e) Diogenes Laertius Lib. VIII. Segm. 8. pag. 492. 493.

Ait autem & Aristoxenus, complura moralium dogmatum accepisse Pythagoram à Themistoclea Delphis.

(f) Menage ad præced. locum p. 351.

Malim cum *Aldrobandino,* τῆς ἐν Δελφοῖς: „hoc est, quæ Sacerdos fuit Apollinis apud Delphos, quem ad modum infra in hac ipsa Vita legitur ὁ δ' αὐτὸς φησιν (Sermo est de eodem Aristoxeno) ὡς προειρήκαμεν καὶ τὰ δόγματα λαβεῖν αὐτὸν παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam quam „ibi Casaubonus, ex hoc loco, τῆς ἀδελφῆς reponit: accusans incogitantiæ Ambrosium, Diogenis Laertii Interpretem, qui receptam lectionem sequutus sit. Etiam *Scaliger* ad Oram libri τῆς ἀδελφῆς legendum adnotaverat: &c. „Credibilius igitur est Pythagoram Decreta sua ad Apollinis Sacerdotem, cum id magnam authoritatem faceret, quam ad sororem suam, quod authoritatem nullam fecisset, retulisse. „Deinde, si tam doctam atque eruditam sororem habuisset Pythagoras ut ad eam dogmata ejus referri verosimiliter potuissent, nemo illius non meminisset.

(g) M. Gottefridus Olearius Dissertat. ad Dialogum Leonis Allatii de Scriptis Socratis §. II.

Sed ut ad ἱερὸν λόγον, de quo sermonem „instituere cæpimus, redeamus, fuere alii, qui „*Arignotæ,* quam filiam nonnulli alii μαθήτριαν „Pythagoræ faciunt, eum tribuerent, ut ex *Suida* discimus, ut adeo nulla constans de autore hujus operis extet traditio. Sane absolute & sine autoris nomine a Veteribus id allegatum fuisse, tum ex *Jamblichi* & Clementis Alexandrini, tum Procli quoque ad Euclidem loco & aliis mihi colligere posse videor, quem cum Pythagoricæ disciplinæ mysteriis, ipsius Pythagoræ nomine evulgatis, refertissimum posterioris ævi homines viderent, autorem, vel ipsum Pythagoram esse crediderunt, vel aliquem ex Pythagoricis, prout nimirum cujusque ingenium ferret. Mirum autem, doctiss. *Menagium* Diodori Siculi quoque suffragio ἱερὸν λόγον Pythagoræ vindicare. Audiamus ipsum, ut eo certius de mente ejus judicium feramus. φασὶ δὲ, inquit, Πυθαγόραν καὶ τὸν ἱερὸν λόγον καὶ τὰ κατὰ γεωμετρίαν θεωρήματα καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, ἔτι δὲ τὴν εἰς πᾶν ζῶον ψυχῆς μεταβολὴν μαθεῖν παρ' Αἰγυπτίων. Quid hæc, quæso, aliud sibi volunt, quam, Pythagoram eam doctrinam, quam ἱερὸν λόγον vocabant Pythagorici (namque ἱερὸν λόγον eundem esse, quem τὸν περὶ θεῶν λόγον ex Jamblicho discimus,) vel quam, si mavis, aliquis eorum libro hujus tituli complexus fuerat, [ipsum enim Pythagoram id fecisse ne fidiculis quidem ex Diodoro extorqueas,] ab Ægyptiis didicisse, pariter ac Geometricas doctrinas, & illas, quæ ad numeros & animarum transmigrationem pertinent? Et num quæso pari jure ex illo loco colligi non posset Geometrica theoremata, aliaque ad numeros spectantia eum scripsisse? quod tamen factum esse, nemo ex illo Diodori loco probare hactenus ausus fuit. Desinerem de ἱερῷ λόγῳ verba facere, nisi nova quædam causa exoriretur, quæ dubiam apud me reddit traditionis, de Pythagora autore illius operis, fidem. Si recte enim inter se Laertium & Jamblichum contendo, geminum opus sub hoc nomine prostitisse ut existimem fere adducor. Metro namque adstrictum fuisse ἱερὸν λόγον, quem Laertius allegat, ex initio ejus, quod nobis ipse Laertius conservavit, abunde patescit; at alia fuit illius ratio, qui Jamblicho memoratur, ut ex fragmento inde allegato liquidum evadit. Liceat illud quoque hic adducere, ut simul obiter hunc etiam locum emendemus. Περὶ θεῶν Πυθαγόρας

[Sic lego pro πυθαγόρα]

τῷ Μνησάρχῳ τοῦτο ἐξέμαρτον ὀργιαθεὶς

[Arceriana editio habet ὀργιαθεὶς]

ἐν Λιβήθροις, τοῖς Θρακίοις, Αγλαο φάμω πλέτα,

[Sic pro πλεύσαντα, quod editum est, legendum putarem]

μεταδόντος.

(h) Diogenes Laertius Lib. VIII. Seg. 8. pag. 492.

Quintum Helothalem *Epicharmi Coi patrem. Sextum* Crotonem, *& alios. Porrò mysticum sermonem ajunt Hippasi fuisse, qui in injuriam* Pythagoræ *scripsit.*

(2238) *Theophili* PYTONILLI nomine, quod editum est Florent. 1667. in 12mo *Enchiridium Sacrum,* postmodum præfixo veri Auctoris *Hyppolithi* TONELLI nomine recusum esse Venetiis

ıetiis docet nos *Leti* Italia Regnante Part. III. ib. 4to p. 417. cujus integrum Textum sub lit. a) conspiciendum damus.

(a) Leti Italia Regnante Part. III. lib. ıto. p. 417.

Ipolito Tonelli. *E Curato della Chiesa Cahedrale, e molto intelligente, si di Riti, come di mateie Morali. Hà dato fuora.*

Sacrum Enchiridium ea, quæ ad Sacrificium Mis̃æ spectant, ob oculos ponens, Rubricas Missæ privatæ lucidans, de Celebratione coram SS. Sacramento, de ejusdem Expositione, & Depositione, & de Cultu SS. Cruci exhibendo pertractans. Denique coronat Opus Decretum S. D. N. Alexandri VII. plures opiniones tanquam scandalosas damnantis. Auctore Theophilo Pytonillo *Congr. Jesu Saluat. Presbytero. Florentiæ ex typographia sub signo Stellæ 1665. in 12.*

E stato il detto Libretto ristampato molte volte, in Venezzia, come anche in Milano, ed in altri luoghi, & per lo più col proprio nome del Sig. Tonelli. In principio di esso si leggono diverse composizzioni in sua lode. Francesco Verde, *nel suo libro intorno all' opinioni proibite, lo cita più volte, chiamandolo dottissimo, benche in qualche cosa sia di contraria opinione.*

Q.

(2239.)

QUERBERUS *cosme* RUGERI où ROGER, dit l' *Abbé* de S. MAHÉ. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 590.

(2240) QVERCETANUS, *Josephus*: *N.* DE LA VIOLETTE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 590.

(2241) Andreas QVERCETUS, item de QUERCU, idem est, qui *Andreas du* CHESNE, ve CHENIUS, Gallico nomine latine tantum eddito. v. *Phil. Labb.* Bibl. Bibliothecar. p. 5.

(2242) QVERCU, *Leodegarius* à: *Adrien* TURNEBE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 590. Edidit animadversiones in Lullianos Petri Rami commentarios. Est ille *Adrianus Turnebus* nter cujus opera filius postea tomo primo edidit. Sub eodem nomine etiam edidit Responsionem ad Audomari Talæi admonitionem quæ quoque a filio sub nomine patris eodem tomo edita est. Est aliàs verus non personatus auctor Leodegarius à Quercu, qui Turnebi operum Tom. 3. patet, ubi exhibetur ista parentatio.

QUEVEDO v. *Philander* **von Sitewald.**

(2243) *Benedetto Carlo* QUINTERO, vero nomine est HYACINTHUS CAROLUS QUINTERO, qui sub priori nomine publicavit: *El Templo de la Eloquencia Castellana,* ut monet *Nicolaus Antonius* Biblioth. Hispan. p. 465. col. b. & ex illo *Visiera Alzata* Pentecostes num. V. p. 99. (a) isce verbis. V. BENEDETTO CARLO QUINTERO de Chierici Regolari Minori *El Templo de la Eloquenza Castellana.* In Salamanca presso Roderico Caluo M. DC. XXIX. 4.

Il suo vero nome e *Giacinto Carlo Quintero,* Veggasi la Biblioteca Hispana del Caualier D. *Nicolam Antonio* p. 465.

(2244) M. Fabii QVINCTILIANI *declamationibus*, insertas esse quasdam POSTHUMII *Junioris*, auctor est *Trebellius Pollio* in triginta tyrannis cap. 4. v. *Jo. Marianum.* lib. 4. annal. Hispan. cap. 10. & *Valer. Andr. Taxandrum* de scriptoribus Hispan. pag. 83. Ejusdem aliquas etiam *Declamationes* M. FLORO adscribi, ex membranis antiquis, *Jacobus Duratus* refert. lib. 2. var. lect. c. 17. apud eundem.

Addit *Barthium* Comment. ad Stat. Thebaid. 3. vers. 514. *Symbola Rauschiana: Fabricius* autem in Bibliotheca sua Latina. pag. 97. distinguit Declamationes, quæ Quintiliani nomine vulgò censentur, in breviores, & longiores quas diversorum esse Auctorum contendit. Ex longioribus aliquas FLORO alias POSTHUMIO quoque inscribi observat. Breviores autem nu. CXLV. ab aliquibus QVINTILIANO PATRI attributas ipse Ejusdem AVO *tribuere* mavult. p. 96. 97. (a) vide & *Miræum* Biblioth. Eccles. p. 275. qui declamationem *de Cæco* Contra Novercam falsò Quintiliano inscribi notat. (aa)

II. *Dialogum de corrupta Eloquentia* QVINTILIANO ab aliis, ab aliis TACITO adscriptum notat *Fabricius* loc. cit. pag. 89. & 116. (b) Ipse Quintiliano Institutionum Auctori tribuit. Eadem *Hanckii* de Scriptoribus Romanis Part. I. cap. VII. pag. 49. sententia est.

Qui Quinctiliano quam Tacito, *cum eruditioribus* ut verba ejus sunt, adscribere mavult. (c) plura vide infra in Tacito. Ceterum quod *Menagiana* tom. II. pag 96. observant Exemplum illud Quintiliani Operum, quod tempore Basileensis Concilii ibi inventum est, solum esse quod hactenus visum sit, à *Poggio* editum, ut prolixe idem *Menagius* docet in Anti Bailleto cap. XII. videtur displicere *Fabricio* Biblioth. Latin. p. 96. alios antiquos Codices MStos memoranti. (d)

(a) Fabricius Biblioth. Latin. pag. 96. 97.

Præterea Quintiliani *nomine feruntur argumentis ficti breviores declamationes CXL. quæ ex CCCLXXXVIII. superesse dicuntur. Harum CXXXVI. primas edidere* Tadeus Ugoletus *Parmensis,* & Petrus Ærodius *Paris. 1563. 4. Novem reliquas cæteris ex MS. emendatis addidit P.* Pithæus. *Heidelb. 1594. 8. ap. Commelinum. Has quidam suspicatur esse Quintiliani Patris, cujus meminit filius Lib. 9. Inst. Orat. cap. 3. Verum cum Quintiliani declamatoris mentio quoque fiat ap. M.* Annæum *Senecam patrem proem. libri 10. controvers. & controversia 4. ejusdem libri, non minus eorum placet sententia, qui eas avo hujusce Quintiliani adscribere malunt.*

At

At XIX. illæ declamationes longiores, quæ & ipsæ Quintiliano inscribuntur vulgo, ac Rhetoricus Fabii libris in quibusd. editionibus subjici solent, neque ejus sunt qui declamationes alteras fecit, (nihil enim simile) neque illius qui Institutiones Oratorias *scripsit, cui eas* Erasmus *quoque abjudicat in Ciceroniano suo, & merito; quandoquidem, ut monuit* Lud. Vives *lib.4. de corruptis disciplinis, plane aliæ sunt a* Fabii *præceptis, & tales, ut contra istiusmodi potissimum invehatur: Imo multo ante* Erasmum & Vivem Philelphus *Epistola ad Joh.* Tuscanellam *vehementissime eas perstrinxit. Adde quod in codd. quibusdam MSS. M.* Floro *tribuantur, ac a nonnullis esse credantur* Posthumii *junioris, „unius e triginta tyrannis,* de quo ita *Trebellius Pollio:* „Fuit autem Posthumius, quod solum memoratu dignum est ita in declamationibus disertus, „ut ejus controversiæ Quintiliano dicantur in„sertæ. Eas quantivis pretii esse judicium est „*Barthii* lib. 58. Adversar. cap. 14. *Nimis sane benignum, ut indicio sunt, quæ diximus.*

(aa) Miræus Bibliothec Ecclesiastic. pag. 275.

Parsevaldus Belligenius, *Brugas communem cum Fernando patriam habuit: & cæcus natus, Lutetiæ similiter anno millesimo tricesimo professor floruit. Utque se ipse consolaretur, Scholia lusit & edidit in* Declamationem Quinctiliani *ut (falso creditur)* pro Cæco contra novercam.

(b) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag. 98.

De Oratoribus *sive* de causis corruptæ Eloquentiæ *dialogus, ad* justum Fabium, *cum* Taciti & Quintiliani *scriptis sæpissime editus, etsi* Tacito *tribuitur à* Pithæo *in notis, & T.* Faber *ad Longinum neque Taciti neque Quintiliani esse putat. Utique Quintiliani esse videtur, ejus inquam* Quintiliani, *cujus institutiones Rhetoricas jam memoravimus uti non modo eidem Pithæo ad fragmenta Ictorum, Lipsio aliisq; recte visum est, sed & non ita pridem demonstravit* Julianus Pichou *dialogum illum illustrans in sua* Taciti *editione, quam in Delphini usum adornavit.*

(c) Hanckius de Scriptoribus rerum Romanar. Part. I. cap VII. p.49.

M. Valerius Corvinus Messalla *præ cæteris suo tempore illustris Orator fuit. Autor orationis, quam vulgus* Tacito *adscribit, eruditores Quintiliano tribuunt, de Oratorum veterum & recentiorum differentia, seu de corruptæ eloquentiæ causis, cap. XVII. §. I.*

(d) Fabricius Bibliothecæ Latin. pag.96.

Vide Menagii Anti Bailletum *cap. 12.* Mabillon. *Tom. 1. musei Ital. p. 211. Alii Antiqui codices MSS. Institutionum* Quintiliani *præter illum à* Poggio *inventum memorantur à* Matthæo Larroquano *dans les nouvelles accusations contre Mr.* Varillas *p. 56.*

(2245.) QUINTUS Calaber, cui vulgo inscribuntur Paralipomenon sive *Prætermissorum ab Homero* libri XIV. & sub cujus nomine etiam citantur a *Frisio* Biblioth. Gesnerian. p.713. Idem censetur Rhodomano apud Quensted. de Patri Viror. Illustr. pag. 481.482. cum Cointo Smynæo, nomine ab Italis depravato, quod poëm hoc à Cardinale Bessarione in Calabria inve tum fuerit. (a)

(a) Quensted de Patriis Viror. Illust pag. 481. 482.

Smyrnæ in hunc Orbem devolutum esse cum vir doctis existimo Cointum, *Homeri felicissimum imit torem, ejusq; Iliados continuatorem, qui inde* Smynæus *dicitur, vulgo vero* Quintus Calaber, *qu Latinus non Græcus natione fuerit. Inditum autem ipsi hoc nominis est ab Italiæ inferioris regione, in qua* Bessarion *Cardinalis (unus ex Literaturæ Græcæ insta ratoribus per Italiam) poëma* Cointi Smyrnæi *reper depositum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, mar timum Calabriæ oppidum: ut est in Vita Coluthi, Poët. Hæc prolixius proponit & probat Græciæ vindicandæ in Germania natus* Laurent. Rhodomanus *in disse tatione ad Stud. Lector. præmissa supplemento Homeri Cointo concinnato. Rhodomano dicam scripsit* Claudius Dausquejus, *ejusque sententiam falsitatis acc sat in Adnotamentis in jam dicta Q. Calabri Paralipo qua de re disputationem in præsenti omitto. Certe Smyrnæa tellus aluit Cointum, nam lib. XII. v. 307. ipse se Musarum ovibus pascendis Smyrnæ operam dedisse profitetur:*

Sed manet ignotum quo tempore deger ævum,
Et qua stirpe satus, qua functus morte quiescat.

Floruisse tamen virum sub Monarchia Romana jam maximam orbis terrarum partem ditione sua complexa conjicit jam laudatus Laur. Rhodomanus *loco citat Scripsit autem* Cointus *suavissimo Orationis genere P ralipomenω, sive* prætermissorum *ab Homero l bros XIV.*

(2245.a) QUINTI HORATIANI nomine circumferri scripta *Theodori* PRISCIANI notat *Neander* Natalit. Medicinæ p. 96. sed hunc su pra OCTAVIANUM HORATIANUM dici mo nuimus.

(2246) QUINTIL HORATIEN: *char les* FONTAINES: *Baillet* liste des Auteurs degui sez pag. 590.

QUINTINUS v. *Leodigarius.*

QUINTUS *Julius* v. *Hilarius.*

(2247) *Antonius* QUIRINGUS quomodo sit Scipion Herrico, v. supra in AQUILINIO, ex Visiera Alzata *Villani.*

(2248.) QVIRINI Pegei nomine, prodiit *Ars Apophtegmatica*, Das ist / Kunst-Quelle denckwürdiger Lehr-Sprüchen und ergötzlicher Hof-Reden in 3000. Exempeln/aus allerhand Sprachen/2c. angewiesen / und mit 30. Schertz-Schreiben vermehret. 1655. in 8. cujus libro primo, ex octo locis diale-

dialecticis petendi occasionem sententiosæ & argutæ locutionis docet auctor, ac deinde exemplis probat. Accessit deinde *Artis Apophtegmaticæ Continuatio*, Fortgeleitete Kunst: Quelle denckwürdiger Lehr-Sprüchen/rc. in 3000. Exempeln angewiesen/ und mit einer Zugabe 20. besonderer neuer Obschrifften vermehrt/ Nürnberg 1656. 8. Eos libros esse *Georgii Philippi* HARSDORFFER, Patricii Norici, docet *Dn. Geisler.* dec. 2. num. 7. Itemque *Georgii Neumarck* Palmbaums c. 12.

Witten. Diar. Biograph. anno 1658. & *Weisius* præfat. in Poesin suam Hodiernorum Politicorum sive de argutis inscriptionibus, sub finem & in opere ipso lib. 1. c. IV. n. XII. p. 395.

QUIRINUS v. *Refrigeratorius.*

(2249.) QUIRINI *Reuteri* librum *de S. Cœna* esse potius *Casparis* PEUCERI, asserit Wolfius Tom. II. Memorab. pag. 956. cui adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc:

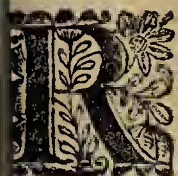
QUIRINUS REUTERUS.

Scripsit *refutationem Epistolarum Rodingeri & Monavii*, de prognosticis Cometarum, an sit illa DUDITII dubitat *Voetius* de prognosticis Cometarum Cap. ult. p. ult. 94. med.

(2250.) Joannis QVISTORPII, Junioris, D. Rostochii, edita *Pia desideria* 1663. ex observationibus cordatissimi Parentis eidem cognominis, adornata fuisse, Inclyta Facultas Theologica Rostochiensis in præfatione illius scripti testatur; id quod annotat etiam *Theophil. Spizelius* Templi honoris pag. 202. optans illa desideria in consuetudinem & effectum deduci.

* * * * * * * * *

R.

RABANUS v. *Maurus.*

- - - - - v. *Saavedra.*

RABBINI v. *Amstelodamenses.*

(2251.) RABIA: ELIEZER FILS DE JOSE GALILEEN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

(2252.) RABUS, *Ludovicus*: L. GYNCER où GYNZER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RABIN v. *Benoni.*

(2253.) *Cœtus* RACCOVIENSIS *adversus Jacobum Palæologum de Magistratu Politico* scriptum Auctorem habet *Gregorium* aut *Georgium*, utroque enim modo scribitur, PAULLUM: ut ex *Hornbec.* Apparat. Socin. 30. 57. docet *Symbola Normanniana*, quæ ex eod. *Hornbec.* loco pag. 3. & *Hotting.* Bibl. 383. addit *Racoviensem cœtum* poni pro CRACOVIENSI.

Pro Racoviensibus responsio ad Palæologum pro suo agnoscitur à *Fausto* SOCINO, in epistola *ad Christophorum Morstinium* anno 1595. 3. Febr. ut indicium facit *Sandii* Bibliotheca Antitriniar. pag. 65. Confirmantem hoc citat *Symbola Normanniana Hoornbec.* Appar. Socin. 30. 57.

(2254.) RACH où RAH: CHASDAI où CHASDA *de Babylone.* *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 591.

(2255.) RACEMIUS: *Francois* DE LA MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 591.

(2256.) RADAK: *David* KIMHI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 591.

RÆMUNDUS v. *supra Florimundus.*

(2257.) RAG: GAMALIEL ET GERSOM, v. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2258.) Hieronymus RAGAZONUS, est *Carolus* SIGONIUS v. *Rhod.* n. 21. XXI. Scav. 47.

Hieronymi RAGAZONI Comment. in Epist. Familiares Ao. 1555. ex officina Aldi Manutii per „ Paulum Manutium excusi, quibus quo tempo- „ re quæque Epistola scripta sit: indicatur, id, „ quod etiam *P. Manutius* postea ex eo mutuatus, „ in suam editionem transtulit. Caroli SIGONII, „ hujus vitam & scripta enarrantes Itali vernacula, „ sua *Grassi* & *Ghilini*, nullam ullius horum Pseu- „ donymorum scriptorum mentionem faciunt. „ Videatur *Lorenzo Grassi* in Elogiis Litteratorum „ Italice Venet. 1666. in 4. editis parte 1. pag. „ 151. *Girolamo Ghilini* Theatri litteratorum Ita- „ lici part. 2. pag. 56. *Henricus Ernstius* tamen „ Observationum variar. lib. 2. c. 36. de omnibus „ hisce tribus libris testimonium perhibet, quod „ *Sigonio* debeantur, addens librum *de Senatu Ro-* „ *mano* antiquitatis studiosis valde commendan- „ dum: *Ragazonii* vero nomine edita in Cicero- „ nem frustra Paulo Manutio hactenus à viris do- „ ctis assignata esse. *Starovolscius* in vita Jo. Sa- „ mosci centuriæ suæ n. 19. pag. 39. ipsi huic, „ magno Exercituum Generali, & Polonici, „

„Regni Cancellario librum de Senatu Romano „tribuit, cum alio *de perfecto Senatore*, *sic accurate* „*confecto*, *ut ad veterum etiam scriptorum laudem per-* „*veniret. Scavenius* rationem furti Sigonio facti „notat, quod auditoribus ea scripta dederit. Ex- „tat vita & obitus ejusdem *Samoscy* descripta per „*Adamum Bursium* & Simonidis Pœmatiis ex Bibl. „Joach Morsi Lugd. Bat. 1612. in 8. publicatis „subjuncta cujus pag. 79. reliqua ejus scripta lau- „dantur, at hocce de Magistratu Romano silen- „tio præteritur.

Carolo *Sigonio* etiam tribuit Commentarios hos *Teissier*. Tom. II. des Eloges des hommes savans p. 47. addens illos à quibusdam P. Manutio esse adscriptos, inter quos est Theod. Adam. *Siberus* Tom. II. Oper. p. 458. (a) citante *Symbola Rauschiana*.

(a) Symbola Rauschiana.
Manutio adscribit Theod. Adam. Siberus T. II. Oper. p. 458. Epist. *Illud abs te in præsentia quæro, quis ille* Ragazonius *fuerit. Equidem*, *ne quid dissimulem, nomen hoc non sine caussa in suppositiis habeo, & sub eo ipsum* Manutium *arbitror latere*, *cujus etiam ex officina A. 1555. liber primum prodiit. Quod quo magis credam, stilus facit, qui Manutiano stilo, tanquam lac aut ovum aliquod, simillimus est.* Caselius *noster* Sigonium *arbitratur. Quem ego Symbolam contulisse, facile credo: totum volumen ita confecisse* (Sigoneitas, *ut ille ait, obstat*) *non credo.*

(2259.) *Cintio* RAGGILLI *anagrammatico* involucro tegit *Giacinto* GRILLI, ut docet la *Visiera Alzata* Pentecostes num. VIII. p. 101. 102. hic adjecta.

VIII. CINTIO RAGGILLI. Pier Francesco Minozzi Cigno sublime delle Chiome, a p. 23. d'una lettera à *Francesco* N. in Siena, furiera del *saggio Poetico Impatienze d'Amore*, fà mentione d'una Apologetica, e concettosa di *Cintio Ragilli.* Questa lettera parmi fusse scritta al famosissimo Legista, ed eloquentissimo Oratore, e Poeta PierFrancesco Guano Nobile Genouese, da cui intesi esser Anagramma di *Giacinto Grilli.* Fù stampata in 4. ma non mi souiene da chi, ne doue, vedutala solamente una volta à caso in mostra nella bottega di Teramo Codelasso Libraro in Genoua, quando l' haueua in Canneto.

(2260.) RAGUSA, *Hilarius* à *François* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 591.

(2261.) *Thomæ* RAHDINI personato nomine editum Romæ libellum ab Hieronymo EMSERO *contra Lutherum*, vide in *Lutheri Oper.* Tom. Jenens. I. fol. 360. f. & fol. 363. & fol. 371. ac alibi passim in refutatione *Emseri.*

(2262.) RAIMOND, *Denis*, *Claude* GIRARD & *Noel* DE LA LANE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 591.

(2263.) RAL: RESCH LAKIS. *Baillet* liste p. 591.

(2264.) RALBAG: LEVI FILS DE GERSON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 591.

(2265.) RAM: MEIR. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 591.

(2266) RAMACH: MOISE COHEN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 591.

(2267.) RAMBAM, est RABBI MOSES MAIMONIDES ut indicat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post N. pag. 93. remittendo ad hunc ubi pag. 423. citat Animadversiones τȣ *Rambam* in Tractatum de Numero Præceptorum.

(2268) RAMBAN est RABBI MOSES BAR NACHMAN Gerundensis, indicio Thomæ *Hydei* in Catalogo Biblioth. Bodlej. p. 93. remittendo nos ad *Mosen Nachmanidem*, ubi tamen nullum sub *Rambani* nomine scriptum allegatur, p. 472. col. a.

(2269.) RAMBAN: MEIR FILS DE NATHAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592.

(2270) Carlo RAMELLO. Personatum nomen est FAUSTINI Salemi Neapolitani, qui sub eo edidit Venet. 1621. tractatum *de B. Virginis Præstantia*, *ejusque Sacratissima Conceptione* *docente Toppio* Biblioth. Neapol. p. 80. (a)

(a) Toppius Bibliothec. Neapolit pag. 80.
Faustino Salerno, *Napolitano*, *Monaco Cartusiano*, *Filosofo*, *e Teologo eminente*, *fù il vero Autore dell' opera*, *che và in Istampa*, *sotto nome di* Carlo Ramello *in Venetia nel 1621.*
De Beatæ Virginis præstantia, ejusque Sa-„ cratissima Conceptione, & Sanctificatione, &„ quam perinde ejus Gloria in Sancta refulgeat„ Ecclesia: cui tripartitum Psalterium additum est,„ quo Christi & Mariæ magna trophæa cernun-„ tur. In lucem edita per V. J. D. Carolum Ra-„ mellum. Venet. an. 1621.
Come per relatione veridica havuta da' Padri di S. Martino, *nel cui Monastero fù anco Procuratore: ove visse*, *e morì con gran opinione di bontà di vita. Et un Commentario*, *in Psalmos*, *che M. S. si conserva in S. Martino di Napoli.*

RAMIREZ v. *de la Piscina.*

(2271) *Laurentii* RAMIRESII DE PRADO nomine quod editum est Antvverpiæ in 4 *Pentecontarchon*, seu *Quinquaginta militum dux*, sub Ramiresii etiam nomine citatum à Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispanicæ Tom II. pag. 8. col. a idem ab aliis Francisco SANCHEZ DE LAS PROZZAS, ab aliis *Balthasari* DE CESPEDES adscribi notat eadem Bibl. Hispan. Tom. I. p. 362. (a)

II. *Commentarios* RAMIRESII in *Martialem* & in alios Auctores Animadversiones Præceptori ejus *Francisco* SANCHIO assignare mavult *Bailletus* dans ses Jugemens des Auteurs Tom.II. Part. II. num.1. pag.463. (b) v. & de Prado.

(a) Nicolaus Antonius Bibliothec. Hisp.Part.I.p.362.

Pentecontarchon, *quod* Laurentii Ramirezii *Prado editum fuit nomine, interpolatum ab eo tantum,* Sancio *nostro conscriptum* Scioppius *existimavit in memoratarum Consultationum secunda; ubi de authoribus agit linguæ Latinæ. Aliis Author creditur ejus operis* Balthasar de Cespedes *jam laudatus Sancii gener ac discipulus*, Ramirezii *Magister. De quo nihil nobis liquet, nec temere derogandum existimamus magno nomini, atq; in aliis æque doctis comperto, quod hujus operis inscriptum est fronti*

Hispana hæc — — —

(b) Anonymi Jugemens des Savans sur les principaux Ouvrages des Auteurs 2. Paris. 1685. T. 2. Part.2. N.1. p.463.

Il estoit fort jeune quand il donna les Commentaires sur Martial *qui luy attirerent les loüanges de* Scaliger *& des autres Scavans; le* Pentecontarque *diverses notes & observations sur les Auteurs. Mais comme on jugedit que les belles Remarques qu' on y trouve estoient au dessus de sa portée on les a attribuées à son Maistre le celebre* Sanchius des Brusses. *C'est pourquoy nous n'en parlerons qu'au Traité des* Plagiaires.

RANUTIUS v. *Gherus*.

- - - - v. *Gigatus*.

- - - - v. *Higatus*.

(2272.) *Christophori* RANZOVII Equitis Holsati *Epistola ad Georgium Calixtum*, Professorem Helmstadiensem, Qua sui ad Ecclesiam Catholicam accessus rationes exponit, Romæ anno 1651. Typis Hæredum Ludovici Grignani in 8vo. Auctorem habet *Lucam* HOLSTENIUM, indicante *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia 1. pag.24. (a) quæ & conjectura est *Molleri* Isag. ad Historiam Chersonesi Cimbricæ Part. II. pag.100. nec ipsum Holstenium id diffessum *D.* Olao *Svebilio* Romæ 1655. mense Majo, cum ei hanc epistolam donabat, memorat *Symbola Normanniana*.

(a) Cinelli Biblioth. Volante Scanzia pag. 24.

Si crede, che la detta lettera a nome di quel Signore fosse scritta dall Olstenio, *non ostante, che detto Holstenio venga in essa lodato a 2. & 27. visi fa menzione di alcuni volumi di lettere eruditissime manoscritte de un Card.* Sileto.

RAPHAEL v. *Fulgosius*.

v. *Moneta*.

(2273.) RAPHÆLINGIO editore, ut refert titulus, prodiit *Willerami Abbatis in Canticum Canticorum Paraphrasis Gemina.* Prior *Rhytmis* latinis, altera Veteri *Lingua Francica*, cum observationibus Francisci *Junii.* Amstelodami 1655. Verum non hunc *Raphælingium* aut RAPHELENGIUM, Editorem esse hujus scripti, sed *Paulum* MERULAM asserunt Monatliche Unterredungen 1691. pag.717. (a)

(a) Monatliche Unterredungen 1691. pag. 717.

Man nennet sonst diesen gelehrten Buchdrucker *Raphelengium*, wiewol nicht er / sondern *Paulus Merula auctor* ist von der *Edition* des *Willerami*, die aber *Lambecius* so sehr von einem *MSto* der Käyserlichen *Bibliothec* zu *differiren* gefunden / daß er eine neue *Edition* nöhtig zu seyn erachtet wie der Herr Morhof *p.320.* erwehnet / und zugleich des *Junii Notas* lobet / als worinnen viel sonderliche Dinge enthalten wären.

(2273.) RAPITUS Renovatus, Antoine où André PICCIOLO douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 592. Antonii tamen Piccioli Rapiti Renovati Centensis nomine citat *Hyde* Biblioth. Bodlej. post N. p. 56. *de manus inspectione*, seu *Chiromantia* libros tres Bergami 1587. in 8.

(2274.) RASBA: SALOMON FILS D'ADRATH. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 592.

(2275) RASBAG. SIMEON FILS DE GAMALIEL. *Baillet* p. 592.

(2276) RASBAM: SAMUEL FILS DE MEIR. *Bailleti* liste p.592.

(2277) RASBI: SIMEON FILS DE JOCHAI. *Baillet* p. 592.

(2278.) RASCH: SALOMON, SIMEON, &c. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 591.

(2279) RASCHAT. SEM TOB, où SCHEM TOF. *Baillet* p. 592.

(2280) RASCI: SALOMON ISAAKI, plutot, que SALOMON JARHI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez 592.

(2281) RAT: TAM FILS DE MEIR. *Bailleti* liste p.592.

(2282) RATRAMUS vide *Bertramus*.

(2283) RATISBONENSIS COLLEGII SOCIETATIS Jesu nomine edidit *Jacobus* BALDE Jesuita Germanus: Templum Honoris â Romanis conditum, apertum virtute Ferdinandi III. nunc eidem Regi Romanorum coronato descriptum dicatumque à Collegio Ratisbonensi

nensi S. J. Ingolstadii Typis Georgii Hænlini 1637. in 8. vide Sotvel. Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu p. 357.

RAVENNAS Petrus, v. *Chrysostomus.*

RAYMUNDUS Martinus v. *Galatinus.*

(2184) Raphael RAYMUNDUS Comensis, quomodo cum Condiscipulo *Raphaele Fulgosio* (de quo *supra*) diviserit lectiones Præceptoris communis, *Christophori* CASTELLIONIS, easque publicaverit uterque v. Cl. *Thomasium* de plag. litterar. §. 129. Ego nil sub hoc nomine excusum vidisse memini.

RAYMUNDUS v. *Lullius.*

- - - *de Sabaude.*

(2285) Josephi RAYNALDI nomine, *Franciscus* RAYNALDUS, Jesuita Italus, edidit *Lumen hominis devicti*, Romæ 1633. in 24. *Alegambe* p. 131.

Confirmat eadem *Sotwel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 246. col. b.

(2286) William RAYNOLDS nomine citantur in Catalogo *Hydeano* Bibliothecæ Bodlejanæ post N. pag. 96. col. b.

(I.) *Refutation of Mr. Whitackers Cavils against the annotations of the New Testament* Paris. 1583.

(II.) *Catholick fait conc. Christs last Supper, against* Berengarius and Bruce. Autvverp. 1593. 8vo. Addit autem ibidem *Hyde*, Auctorem hunc esse eundem cum *Guilielmo* REGINALDO, cujus nomine idem p. 98. citat *Calvino Turcismum*, Antvv. 1597. in 8vo.

(2287) De *Mingo* REBULGO, las *Coplas* num *Joanni* MENÆ an vero *Roderico* COTTÆ rectius tribuat, sollicitus disquirit Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. part. II. pag. 212. In *Cottam* tamen magis inclinare ipse videtur. (a)

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. part. II. 212.

D. Thomas Tamajus de Vargas *videtur adjudicare* Cotæ *huic* las Coplas de Mingo Rebulgo, *Satyram scilicet refricantem sui sæculi mores, juxta inscriptionem Dialogi, de quo statim dicimus, quam Joannes Mariana Ferdinando Perez del Pulgar, qui ei notas fecit, lib. XXIII. cap. XVI. Historiæ Hispanæ adscribit. Alii hanc* Joannem Menam *habuisse auctorem non temere suspicantur.* Dialogo entre el Amor y un Cavallero viejo: *quem vidimus editum Medinæ campi apud Franciscum del Canto 1569 in 16. cum hac inscriptione.* Dialogo &c. becho por el famoso autor Rodrigo Cota & Tio natural de Toledo, & qual *compuso la Egloga que dizen de Mingo Rebulgo y el primer autor de Celestina que algunos falsamente atribuien a Iuan de Mena. Quam notam si admittimus, tribuamus nostro erit opus.* — — — — — — — — — Las Coplas de Mingo Revulgo.

RECARED v. *Simeon.*

(2288) *Marci* a RECHLINGEN. *Dissertatio Politica de Universali Monarchia* ad Taciti Hist. Lib. LXXIV. Argent. 1625. & 1631. *Johanni* FREINSHEMIO adscribitur in Indice *Bibliothecæ Oxenstierniæ* indicante *Symbola Normanniana.*

REDIVIVUS v. *Menippus.*

(2289) REFRIGERATORIUS. *Quirinus* KUHLMAN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 592.

(2290) *Adrianus* REGENWOLSCIUS, cujus *Systema Historico-Chronologicum Ecclesiarum Sclavonicarum* Ultrajecti An. 1652. in 4to prodiit, non est alius quam *Andreas* WENGERSCIUS, JUNIOR, Polonus, qui idem opus revisum ac auctum sub titulo *Sclavoniæ Reformatæ* IV. libris comprætensæ Amstelodami 1679. in 4to denuo publicavit. Idque publice jam monuit *Sluterus* Propylæi Histor. Christ. p. 99. 100. editionis novissimæ in 4. Adde *Moller.* Homonymoscopia p. 102. Excellmus Syndicus von *Mastricht* addit *Andreas Regens Volscius* dedit ao. 1651. ex bibliopolio Joh a Waesbergæ Ultrajecti historiæ Ecclesiasticæ Ecclesiarum Sclavonicarum lib. 4. in quarto qui postea anno 1679. ex eodem bibliopolio prodierunt mutato tantum titulo, & adjecta appendice sub nomine, credo, vero Andreæ Wengerscii, quod factum credo, quia primo prodeunte libro, auctor vivebat, qui postea mortuus erat, ideoque bibliopolæ nomen verum præfixerunt.

(2291) Wilhelmi REGINALDI *Calvino Turcismus*, hoc est, *Calvinanæ perfidiæ cum Mahometana collatio*, facta libris 4. Antvv. 1596. in 8. & 1610. item Colon. 1602. quod sit *Guilielmi* GIFFORDI, docet *Scaven.* num. 76. de quo vide *infra* ad nomen *Rossæi.* Huic scripto opposuerunt Reformati *de Turco Papismo, librum unum, cui adjuncti sunt de Turco Papistarum calumniis, adversus* Guilielmi Giffordi *volumen contumeliosissimum, quod ille Calvino-Turcismum inscripsit, libri 4.* Londini 1605. in 8 unde publice jam patuit auctor, quem *Nebulonem* vocat in ficta sua Juditha *Eberhard à Weihe*, sub persona *Mirabilis de bona Casa* p. 35. v. *Voet.* p. 190. & 191. Disp. de Atheismo.

Et GIFFORDIO quidem adjudicavit etiam *Deckher.* de Scriptis Adespotis pag. 152. & *Witten.* in Diario Biographico ad d. 11. April. 1629. *Reginaldo* tamen constanter tribuunt *Pitseus* de Scriptor. Angl pag. 791. *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post. N. pag. 96. & clarissimus *Caveus* in Epistola data ad me 8. Id Xbris 1676 Islingthonio: Ubi addit imperfectum à *Reginaldo* opus hoc relictum; cui deinceps à *Giffordo* ultima saltem manus imposita sit. Quod & sine dubio attendit *Symbola Normanniana*, dum perperam scriptum hoc *Reginaldo* aufferri observat. Notabile hic est *Marginale* sequens *Diecmanni: Non auget Gulielmus Reginaldus Pseudonymorum* numerum, sed una cum *Giffordo* Calvino-Turcismi, Auctor

„Auctor est: ad eundem planè modum, quo „Hugo Sunfordus & Robertus *Parkerus* libros 4. „de descensu Christi ad inferos scripserunt. *Re-„ginaldus* enim *Calvino-Turcismum inchoavit*, *Gif-fordus absolvit*, etsi unius Reginaldi nomen in ti-tulo editionis Antvverpiensis Anno 1597. 8. qua [...]tor, ejus etiam tantum nomen concessum & præfixum privilegium Regium ostendat, ut cla-rè indicat Giffordus, qui non tantum in Epistola Dedicatoria Calvino-Turcismi, hunc librum opus suæ fidei concreditum vocat, sed & subje-ctam breuem præfationem ad Lectorem his ver-bis: Hanc Calvinisticæ perfidiæ cum *Mahome-*„tana collationem, quam vir doctissimus Domi-„nus Gulielmus Reginaldus magno labore & in-„dustrina cæperat, sed morte præventus ad per-„fectum finem adducere non potuit, divino fa-„vente numine tandem absolvi, & enucleatam „atque accuratius digestam in lucem emisi. *Hæc* „*ibi* Giffordus. Paullo post concludens: *Tuum [...]rit communibus meis & amici mei frui laboribus*, *& pro [...]ructu, quem legendo decerpes, utrique nostrum bene [...]recari.* (Et verba), Londini 1604. in 8. *Hu-[...]us scripti ἀνωνύμως* Lond. 1604. 8. editi, quod [...]tidem habeo, auctor est celebris, Angliæ Theo-[...]ogus, *Matthæus Sutlivius*, ut *Voëtius* Disp. Select. [...].I. p. 1145. & Bibliothec. Stud. Theol. p 550. [...]bservat, quod hic obiter, quia ad Anonymos [...]ertinet, annoto.

REGIUS v. *Goraddivus*.

(2292) REGIUS NICOLAUS: *Chretien* [...]RANCKEN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez [...]ag. 592.

(2293) REGIUS SELINUS est BASILIUS [...]IONERUS de quo & supra in Christiano Ale-[...]nanno actum. Ejus extat cum titulo J. U. D. [...]echtliches Bedüncken von der Defension, und Ge-[...]enwehr wieder die Tyranney der Obrigkeit 1632. [...]nde Dr. Thurmannus diversum & juniorem [...]onge Monnero conjectabat. vide & de Scriptore [...]ocHuberti *Mosani* Bericht von der Calvinischen Lehre [...].66. itemq; *Masii* treues Lutherthum p. 237. §. XVII. [...]bi *Basilius* inquit, *Monerus* (unter dem Nahmen Re-[...]ii) thut nichts anders / als daß er den Reichs-Stän-[...]en ihre Rechte vindicirt. Man schlage nur Hortle-[...]er auf lib. 2. cap. 30. da er auch beweiset / daß der [...]äyser so wol an die Capitulationes, als ein ander [...]eichs-Glied verbunden sey.

(2294) Valeriani REGNATII nomine [...]*strolabium*, sive *utriusque planisphærii*, *universalis [...] particularis usum* scripsit, Romæ 1610. in 4. *Odo* [...]ALCOTIUS, Jesuita Belga, teste *Alegambe* [...]ag. 360. quod *Valerius Andr.* pag. 704. & *Fr. Sweer-[...]us* pag. 587. quidem suppresso nomine auctoris [...]ctum esse testantur, attamen fictitium nomen [...]mbo silent.

Et cum eis *Wttenius* Diar. Biograph. anno [...]615. ad d. 14. May.

(2295) REGULUS, ALBONESIUS: THE-[...]EE AMBROGIO. *Baillet* liste des Auteurs de-[...]visez p. 592.

REINARDUS v. *Onesimo*.

REINBOTHIUS v. *Borthenius*.

REINERUS v. *Sionatus*.

(2296) *Hartman* REINHOLDS: Reime dich oder ich freße dich Scriptum Satyricum Aucto-rem eundem habet cum scripto cui titulus: Kurtz-weiliger Redner / judicante Morhofio Unterricht von der Teutschen Sprach pag. 436. i. e. Dominum Johannem RIEMERUM.

REINOLDUS v. *Heidensteinius*.

(2297) Petri REISERII *Iter Romanum de Peregrinationibus, honore reliquiarum, invocatione Sanctorum &c.* 1624. in 8. scriptum, esse *Joannis* STALPARDI VAN DER WILEN J. U. L. Hagæ Comitani. p. 566. Bibl Belg. testatur *Vale-rius Andreæ*.

Tribuit & huic Auctori scriptum hoc *Wit-tenius* in Diario Biograph. ad an. 1630. sed tan-quam tacito nomine editum.

(2298) Jo. RELFENDSO Heromonta-nus *de Summa Principum Germanicorum potestate*, ubi de Regimine Principatuum Germanicorum, ut & Juribus Statuum Provincialium plurima, inci-denter vero de Statu Imperii Germanici, ex fun-damentis Historico-Politicis novissime nonnulla differit. Anno 1669. in 12. absque loci typogra-phique mentione prodiit. Eum detegit hisce verbis Dominus *Geislerus* dec. 2. n. 10. *Literas indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam Joannes Wolffgangus* ROSENFELD. Eum auctorem Domini Affinis mei, summi Philosophi *Joannis Feldeni*, in ano-nymis n. 211. laudati, discipulum fuisse, statim ex Ipso scripto sum suspicatus, & pro certo postea comperi. Optima Dni. Feldeni b. m. Manuscripta ab ipso Præside Cizensi posſideri, ac prælo prom-pta offerri Bibliopolis Eorum catalogo pro-inde hic quoque meum in præfatione JCti per-fecti editum (a) hic augere volui, debui, sub lit. (b) cæteroqui & Scriptum hoc inter ea quo-que est, quæ Personatus *Galiottus Galeacius*, Sal-masianorum judiciorum continuator, censura sua notavit. Qui idem *Rosenfeldio* Juris tum doctorando adscribit. Liber ipse complectitur pagg. omnino 276. in capp. distinctus XIV. præ-misso brevi Auctoris proœmio, & *Henrietti* cujus-dam epistola gratulatoria. Prodiit contra eum scriptum unius folii in 12mo sub titulo *Anti-Rel-fendso* P. TULLII HIERANI, Libelli de Summa principum Germ. potestate calumniæ oppositus *pro* LIGARIO SCHADEO. 1670. id est, ut ex tractatu apparet, *pro* ECCLESIASTE ERFUR-TENSI, quem seditiosæ concionis arguisse vide-batur *Relfendso*. In hoc scripto detegitur idem auctor, & *Heldburgensis Francus* dicitur.

(a) Indiculus Manuscriptorum *penes me extantium edituriq; communicandorum operum illu-stris dum viveret Professoris primum in Academia Julia*

Consiliarii dein Principalis intimi Anhaltini Johannis von FELDE *Affinis mei, atq; Præceptoris honoratissimi.*

1. Analysis Ethicorum Nicomachicorum Aristotelis. (*Instar Politicorum impressorum ejusdem.*)
2. *Rhetoricorum Aristotelis.*
3. *Annotationes in Tacitum, & propositionum ad Philosophiam Practicam, & artem militarem pertinentium Loci Communes sub titulos redacti.*
4. *De Locutione emendata Tractatus.*
5. *In Topica Aristotelis commentarius, exemplis juridicis meris illustratus.*
6. *Compendium Dialecticæ.*
7. *Analyticæ, cum notis ad posteriora Aristotelis Analytica perpaucis, at exquisitis.*
8. *Sophisticæ.*
9. *Metaphysicæ.*
   Prolegomena, & connexiones Titulorum juris universi.
10. *Commentarius ad Institutiones Juris.*
11. *Elementorum juris excerpta Contractiora.*
12. *Commentarii ampliores. Quorum utrisque, impressorum quæ desunt, pleraque possent suppleri.*
13. *Geometriæ scientifice adornatæ initium.*
14. *Compendium Astronomiæ.*
15. *Geographiæ.*
16. *Sciatericæ artis.*
17. *Astrologiæ, qua ipsius Auctoris genitura in exemplum exhibetur.*

(b) Ex Rosenfeldiano Catalogo accedunt.

18. *Tr. Theolog. ad Dict. Pauli 1. Timoth. I. 15.*
19. *Disp. de Usu Scientiar. Mathemat. in reliquis disciplinis:* gedruckt.
20. *Differt. Physica de Cœlo.*
21. *Scientia Physica it. discursus medici, impr. de general. animal:* nicht *compl.*
22. *Matæologia:* nicht *compl.*
23. *Fr. absol. de bona opinione paranda & mala evitanda:* wol *elaboriret.*
24. *Theologia speculativa.*
25. *Scient. Grammat.* nicht *compl.*
26. *Postilla.*
27. *Differt. inaug. de Jelichiana* gedruckt.
28. *Differt. de potissima scientia Principio s. definitione:* gedruckt.
29. *De Ordine & diff.*
30. *De ministratione Geometrica.*
31. *Ad Jus Bibl. & insp. Limn.* beydes nicht *compl.*

(2299) RELIGIOSO, *Pio: Jerome* GHETTI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 593. v. Pius.

(2300) REMIGII Remensis *Commentarius in Epistolas Pauli omnes* edidit ex veteri Msto, uti habet titulus, Romæ 1598. *Jo. Baptista* VILLALPANDUS, Jesuita Cordubensis, Moguntiæ 1614. in fol. recusos. Eos esse HAIMONIS, Episcopi Halberstatensis, probavit fuse *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 27. toto, quod egregiè dissimulavit Jesuita, *Theoph. Raynaudus* de mal. & bon. lib. p. 153. 154. ipsius vitula strenue arans. Nam quæ de alio Remigio adfert, sunt *apinæ tricæque, aut si quid vilius istis:* vide citatos *Oleario* Abaci Patrologici p. 403.

Remigio abjudicatos Commentarios hos Haymoni restituit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. VII. p. 176. (a) Addit *Hott.* Script. Supp. 90. & *Seld.* Syned. l. 565. margo Normannianus. Sed & *Haymoni* ad hodiernis Criticis eos abjudicari, & vel REMIGIO LUGDUNENSI, vel REMIGIO, MONACHO Avtoduriensi, quem male Episcopum aliqui nominant, supra in *Haymone* vidimus. Adde *Miræi* Biblioth. Eccles. p. 167. & 209. Cavei Histor. liter. Scriptor. Eccl. p. 395. *Dalæum* de cultu relig. p. 639. *Albertin.* de Eucharistia lib. 3. p. 937. Addit Excell. Dn. Syndicus von *Mastricht.* (b)

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. I. p. 176.

Il y a enfin un Commentaire sur les Epitres de S. Paul, que quelques uns attribuent à Remy d' Auxerre, *qui est* d' Haimon. *Il fut imprimé d' abord à Rome en 1598. sous le nom de Remy Archeveque de Reims, par les soins du Jesuite* Villalpandus *connu par son Commentaire sur Ezechiel, & ensuite réimprimé à Maience en 1624.* Villalpandus *l' avoit attribué à* S. Remy *Eveque de Reims qui a baptisé* Clovis. *Mais tous les Critiques ont reconnu aussi tot que cette opinion étoit insoutenable. Car comment* S. Remy *mort au commencement du sixiéme siécle eût-il pû citer la Regle de Saint Benoist, Bede, la Vie de Cesaire d' Arles, &c. Le style & la maniere dont il est écrit font assez voir que l' Auteur est du neuvieme siécle: Mais on ne convient pas à quel Auteur il doit être attribué. Les uns le donnent à* Remy d' Auxerre; *d' autres à* Remy de Lyon, *& enfin plusieurs à* Haimon d' Halberstat, *dont il porte le nom dans plusieurs Manuscrits, & dans deux editions de Paris de 1556. & de 1608. Cette derniere opinion paroit la plus vraisemblable. Car il est certain par le témoignage de Sigebert & de Tritheme, qu' Haimon avoit fait un Commentaire sur S. Paul: celui-ci est tres-semblable aux autres Commentaires d' Haimon; on y voit la même methode, la memê maniere d' écrire, lés mêmes tours, dans la plupart des Manuscrits il porte son nom; enfin il lui étoit attribué cent ans aprés sa mort, du temps de* Fulbert & d' Yves de Chartres. *Il y a au contraire tres peu de Manuscrits qui le dônnent à Remy d' Auxerre; & Sigebert qui parle de ce dernier, ne met point, au nombre de ses Ouvrages aucun Commentaire sur S. Paul; il est donc plus raisonnable de l' attribuer à* Haimon qu' a Remy.

(b) Remigius Remensis.

Hoc, id est, nono seculo, & quidem præcipiti, vixit auctor Commentarii in Paulum à Villalpando *sub falso* Remigii *Remensis nomine publicati: cujus esse non potest. Doctiss. Usserius opus Remigio* Lugdunensi *tribuebat.*

bat. Histor. Gotthes-Schalci pag. 175. esse revera Remigii Altissiodorensis Albertinus noster lib. 3. de Eubar. pag. 937. solide demonstravit.

Remigius Rhemens.

Ei affinguntur explicationes in Epistolas Paulinas, quæ sunt Haymonis: vid. Hotting. *in Elencho script. suppositit. p. 90.*

(2301) *Francisci* RENATI, Equitis Gallo-Belgici opera studio prodiit Lugduni in 8vo. *Apologeticus Tripartitus pro D. Augustino, triplici epistola per modum libelli supplicis &c.* Cujus Scripti Auctorem facit la Visiera Alzata Pentecostes num. IV. pag. 108. Fra. Carlo MOREAU aut MOREO, verbis adscriptis.

XV. *Apologeticus Tripartitus* pro D. Augustino *triplici Epistola per modum Libelli supplicis &c.* Opera, & studio FRANCISCI RENATI, Equitis Gallo-Belgici. Lugduni in 8.

Il libro è Pseudonimo, ma di Scrittore da poter si lasciar vedere con la Visiera alzata. Diede occasione à questa Scrittura vn libro publicato in fauella Spagnuola, il cui titolo nella nostra è

Il Candelier d' Oro del tempio di Salomone in cui leggiermente la Religione del P. S. Agostino restaua offesa. Vn Religioso d' essa dotto al maggior segno, conoscendo, che l' Opera fusse più degna d' esser confutata con piaceuolezza di sali d' argutie, che con risposte sensate, volle al Serio dare compagno il giocoso. Lo fece più per suo compiacimento, e per leggerlo ad amici, che per voglia di publicarlo: che però gli venne rapito di soppiato, e perche egli non se n' accorgesse prima d' esser vscito dalle stampe fù mandato il M. S. à Lione: e per leuargli l' occasione di dolersene in vece del proprio che è Fra CARLO MOREAV ò MOREO gli venne addossato quello di *Francesco Renato* Caualier Gallo-Belgico. Gli Autori del Candelier d'oro diedero vn memoriale contro il libro alla Sacra Congregatione dell' Indice: della quale vennero disapprouati gli Scherzi non le dottrine dell' Opera conforme si dichiararono. Pensarono quelli d' hauerla vinta: quando doppo qualche anno leuatosi l' Autore la maschera, e con la Visiera alzata, dal suo fondaco vsci questa nouella produttione.

VINDICIÆ QVADRIPARTITÆ *pro D. Augustino, & Augustinianis:* siue *Epitome omnium quæ disputari hactenus solent circa D. Augustini Opera quædam, Monachatum, Habitum, Regulam, Calceaturam: Antiquitatem Ord. Er. ejusque Approbationem, & Reformationem. Vbi examinatum Candelabrum Aureum,* siue *Coronolagia* — — — — — — — — *Opera ac studio F. CAROLI MOREAV. Ord. Erem. S. Augustini Communit. Bituricen. Antuerpiæ apud Gulielmum Lesteenium A. M. DC. L. 4.*

Pensossi dagli Auuersarii di procurarne vna nuoua Censura; ma era meglio per loro d' attendere à viuere, e non cercar altro, che se bene à lui fù commandato di portarsi da Parigi à Roma, egli si liberò da total molestia con questa scrittura, veramente degna del' Autore.

Ad Eminentissimos S.R.E. Cardinales Sacræ Congregationis Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis pro Vindiciis Quadripartitis F. CAROLI MOREAV Ord. Er. S. Augustini *Apologeticus* Die 11. Octob. M. DC. LI.

Questo *Apologetico* fù dall' Eruditiss. P. D. *Antonino Diana* C. R. Teatino communicato a F. Angelico, ed egli ne fece copia, e l' aggiunse alle Vindicie, dalle quali non ripugnando il Bibliotecario dell' *Aprosiano* l' hò potuto osseruare.

(2302) REINMUNDI RIMANDI Presburger Kirch- und Schulen-Verlust: Franckfurt. A. 1684. 4. Est scriptum Germanicum, in quo Historia est compræhensa templorum & Scholarum Poloniensibus Lutheranis violenter à Pontificiis ereptarum; Francofurti ad Mœnum in exilio a me conscripta. Est hic tractatus Diario Europæo incertus: ut docet *Symbola Mollero Altorfina.*

RENATUS v. *supra* à Forte.

(2302. *a*) RENATUS IVO; *Philippus* PFLAUMER, *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593. v. Ivo.

RENATUS v. *Deviræus.*

- - - - *à Valle.*

- - - *Veridæus.*

(2303) RENE CLERC: *Jean* le NOIR. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 593.

RENE v. *supra* FRANÇOIS.

RENOLZUS v. *Donus.*

(2304) REPOS, *Cher.* Porcheres LAUGIER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

REPPONE v. *Marsillo.*

RESENE RUNECLUS HANEDI v. *Gibronte.*

(2305) *Le Cardinal* de RETS. Sub ejus nomine prodierunt in publicum *literæ Circulares ad omnes Episcopos Franciæ,* quæ Auctorem verum habent Abbatem de la TRAPPE, uti judicant *les Nouvelles de la Republique des lettres Junii* 1685. pag. 655. (a)

(a) Nouvelles de la Republique des Lettres. Juin. 1685. p. 655.

On nous assure que durant les quérelles du Cardinal Mazarin & du Cardinal de Rets, *il se jetta de toutte sa force dans la cabale de celui ci, & qu' il en étoit la plume quand il s' agissoit de faire une Piéce Satyrique contre l' autre; qu' il fut l' Auteur de la Lettre Circulaire du* Cardinal de Rets *a tous les Evéques de France*

ce, & que cela lui fit perdre sa fortune par l' adresse de Cardinal Mazarin.

(2306) *Andreæ* REUCHLINI nomine prodiit anno 1614. in 4to *Paranesis ad Isaacum Casaubonum, qua de Combustione libri* Vorstiani *de Deo in Anglia facta, & nonnullis epistolæ ad Cardinalem* Perronium *insertis cum ipso expostulat* Auctorem verum esse *Valentinum* SMALCIUM Gothanum Cœtus Sociniani Racoviensis Pastorem; ex *Epistolis Præstantium & Eruditorum virorum præcipue Remonstrantium Theologicis* Ecclesiasticis Amstelod. 1684. p. 395. seqq. num. 240. indicat *Symbola Flensburgo Molleriana.* Confirmat *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 103. quæ addit sub nomine A. R. id est ANDREÆ REUCHLINI editas Racov. 1614. in 4to.

(II) *Notas in libellum Smiglecii,* quem refutationem vanæ dissolutionis Nodi sui Gordii appellat. *Scherzerus* (pergit Sandius loc. cit.) Auctorem vocat *Andream* RADECIUM, quod unde habeat mihi incompertum est, v. Jo. Albert. *Faber.* Decad. Decadum n. 86.

(2306 *a*) REUCLIN, *Jean*: *Richard* SIMON. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 593.

(2307) *Monsieur de* REUCOURT, dont il y a une *lettre inseré dans l' avis important à Mons.* Arnauld est le *Marquis* de HEUCOURT, comme nous l'apprend l' *Histoire des Ouvrages des sçavans* Novemb. 1692. p. 134. (a)

(a) Histoir. des Ouvrages des Scavans Novemb. p. 134.

Cependant l' on a inseré depuis quelques mois dans un petit livre, qui s'appelle, Avis important à Mr. Arnauld, &c. une lettre de Mr. de Reucourt, *qui porte que Mrs. Arnauld étoient quatre freres nez & morts Huguenots: que l' ainé étoit pere de Mr. Arnauld, de Mr. d' Andilli, & de l' Eveque d' Angers, & qu' on ne sait point à quel âge ils ont changé de Religion. Ce M. de Reucourt dont on a produit la lettre, est Mr. le* Marquis de Heucourt: *or je vous envoye une copie de son desaveu formel. Il se plaint que cette lettre est une fausseté qu' on luy suppose: qu' il n' a jamais rien ecrit de cette nature, & que l' on se sert mal-à-propos de son nom pour chagriner Mr.* Arnauld.

(2308) *Michaelis* REVEZ ab Arragonia, *de Trinitatis erroribus libri septem* Basileæ 1531. in 8. sub *Michaelis* SERVETI nomine citantur à *Gesnero* Biblioth. Univers. fol. 512. col. a. & hunc verum esse horum librorum Auctorem ex *Hornbeckii* Appar. Socin. 16. docet *Symbola Normanniana.* vide Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hispanicam part. II. p. 235. & *Hottingeri* Bibliothecar. lib 3. c. V. pag. 422.

(2309) REUNALTII NOGLI *Lituus Belli Sacri* Vincentiæ 1646. 8vo Auctorem habet D. *Lorenzo* LONGO docente la *Visiera Alzata* Pentecost. n. XL p. 129.

XL. REVNALTII NOGLI. *Lituus Belli sacri adversus Turcas* à Christianæ Reip. Principibus gerendi Sanctiss. D. N. INNOCENTIO X P. O. M. Vincentiæ ap. HH. Francisci Grossi M. XLVI. 8.

REUTERUS v. *Qvirinus.*

(2310) REYMAECKERIUS, *Franciscus Carolus*: *Franciscus* CAUVE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 593.

(2310. *a*) *Arnoldi* REYNESII *Judicium de Exercitationibus sacris* Martini Schoockii Philosphi Ultrajecti, 1658. 8. Sub hoc nomine se occultasse *Leonardum* RYSSENIUM, ex Synopsi impuræ Theologiæ Remonstrantium, & Differt. de Prædestinatione notum, literarum transpositio docebit. Adde Salomon *van Til* Salems Vrede p. 61. *Symbola est Diecmanniana.*

RHADINUS v. *Radinus.*

(2311) RHAMNUSIO Satyro Mastige Severino auctore præscripto, prodiit *Apologia Judicialis, qua cujusdam Fortunii infortunium Liceti Licentia lata sententia cohibetur, cum annotationibus circumspecti viri* Erotimi Didascalici, *Ludimagistri Wildoxiensis*, Oldenburgi 1636. in fol. Eam *Joanni* RHODIO, Dano, adscribebat fama Patavii meo adhuc tempore, tum ex stylo, tum ex nominum convenientia; (*Rhode* namque Germanicis idem quod ῥαμνὸς Græcis denotat) tum ex aliis conjecturis nata, nec uti mihi videtur falsa.

Et adscripta ei hæc Satyra etiam à *Witteni* in Diario Biographico ad d. 14. Fabr. 1659. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez p. 593 vide tamen quæ ea de re in præfatione *Rhodiani* præmissa olim monuimus: ubi tam constanti fama, quæ *Rhodium* scripti hujus Auctorem volebat, nihil tamen certi statuebamus. Et facile nunc sententiam mutamus cum tam confidenter la *Villani Visiera Alzata* Pentecostes num. XXXIX pag. 128. 129. (a) personato hoc Rhamnusio afferit velari inclytum Medicum *Stephanum Rodericum* DE CASTRO, cujus Encomium & reliqua scripta vide apud Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispan. Tom. II. pag. 235. 236. ubi tamen de hoc personato scripto nullum planè Vestigium.

(a) Villani Visiera Alzata Pentecoste n. XXXIX. p. 128.

XXXXIV. APOLOGIA IVDICIALIS qua cujusdam FORTUNI infortunium LICETI licentia, lata sententia cohibetur Auctore RHAMNUSIO SATYRO SEVERINO. Cum Annotationibus *circumspecti Viri EROTIMI DIDASCALICI Ludimagistri Vvildoxiensis. Oldenburgi, apud Successores Joannis Gutenbergis Anno M. DC. XXXVI. fol.*

Autore di questo Libro fu il dottissimo Stefano Roderico de Castro *Portugese, Professore Primario di Medicina nella Sapienza di Pisa*, præstantissimæ hoc seculo famæ [*dice l' eruditissimo Raccoglitore degli scrittori Illustri di Spagna D.* Nicolas Antonio pag. 235. *del Tom. 11.*] quem Zacutus Lusitanus, & ipse ex Batavis non dubitavit Medicinæ Phoenicem, & eruditissimum appellare.

appellare. *Penso di poterlo asserire con ogni franchezza maggiore hauendolo riceuuto in dono dal medesimo come cosa sua: che essendo ito à visitarlo datamene l' incombenza dall' incomparabile* Paganino Gaudentio *in Firenze l' Anno* M. DC.XXXVIII. *pochi giorni prima della Natiuità di S.* Gio: Battista, *dal suo Figliuolo D.* Francesco *me la fece consegnare. Stimo però che sotto nome d' EROTIMO DIDASCALICO stia mascherato il GAUDENTIO.*

(2312) RHEDONENSIS Collegii S. J. nomine quæ prodierunt, *Orationes ad Henrici IV. Christianissimi Regis Funus cohonestandum, cum illi Rhedonibus, Urbe Armoricæ præcipua, parentaretur, a Ludovico* CROESOLLIO, Jesuita Armorico, conscriptæ quod sint, auctor est *Alegambe* p. 310.

Eadem confirmat *Sotwel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 562. col. a. pro *Cresollio* CRESSOLIUM scribens.

RHETOR v. *Adrianus.*

RHODENSIS v. *Menedemus.*

RHODIUS v. *Simmia.*

(2313) *Eryci* RHONÆI nomine edita est 1613. *Idæa reformandi AntiChristi.* Tomis duobus, cui postmodum *Tertius* accessit Auctore *Johanne* à MUNSTER, sub titulo: Adelicher Discours durch welche Mittel der Abfall zu verschiedenen Zeiten verbessert worden vor Luthero. Steinfurt 1613. Hic Erycus Rhonæus, resoluto *anagrammate* est *Henricus* ORÆUS Assenheimensis Wedderavus, quem etiam sub persona *Joannis Hyperii* latentem supra vidimus 405. vide Jacobi *Thomasii* dissertationem de Nigello *Wireco* §. 90. lit. 5. quæ verba supra excerpta sunt *Hyperiis.* Prodiit autem, ut idem docet §. 43. seq. Tractatus iste Germanice versus in latinum sermonem Michaele Caspare *Lundorpio,* sed suppresso nomine.

RHYAKINYS personatus est *Johan-* RIVINUS: *Symbola est Mastrichtiana.*

(2314) RIAH où RIACH *Janna* HAGON. item. JUDA HAJAT. *Baillet.* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2315) RIBA où RIBE: JACOB FILS D'ELIEZER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 593.

(2316) RIBAG: JOSEPH FILS DE GORDON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2317) RIBAL: JOSUÆ FILS de LEVI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2318) *Petri* RIBALDI Peruani nomine quod prodiit Scriptum Satyricum, *Michaeli* PACZEK Autoritate P. *Babini* tribuunt *Acta Eruditorum Lipsiens.* 1682. d. 270. Sed nihil præterea de titulo aut contentis Scripti addunt. Vide *Baill.* Catalogum des Auteurs deguisez p. 593.

(2319) RIBAM: JOSEPH FILS DE MEIR. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 593.

(2320) RIBAN: ISAAC FILS DE NATHAN. *Baillet.* p. 593.

(2321) RIBAN: JUDA FILS DE NAHMAN. *Baillet* p. 593.

(2322) RIBASCH: ISAAC FILS DE SCHESCHAT. *Baillet* p. 593.

(2323) RIBAZ: JOHANAN FILS DE ZACHéE. *Baillet* p. 593.

(2324) *Benduccio* RIBOBOLI da *Mattelica*, cujus nomine extant Italice *le Tré Sirocchie*, est *Benedetto* BUOMMATTEI, Academico Fiorentino, ut docet *La Visiera Alzata* Hecatostes n. XX. p. 38. (a) itemque *Cinelli* Bibliotheca volante Scanz. V. p. 10. (b)

(a) Villani Alzata Hecatostes nu. XX. pag. 38.

XX. BENEDETTO BUOMMATTEI accademico Fiorentino diede alla luce.

Le Trè Sirocchie di Benduccio Riboboli *da Mattelica, Fatte da lui in diuersi tempi in occasione di generale Strauizzo nella Nobiliss. Accademia della C. con la Declamazion delle Campane di Pisa, per Francesco delle Dete* M. DC. XXXV. 4.

(b) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia V. p. 10.

Le tre *Sirocchie cic a lata di Beneduccio Riboboli da Mattelica, fatta da lui in diversi tempi in occasione di generale stravizzo nella nobilissima Accademia della Crusca, con la declamazione delle Campane Pisa 1635. in 4. A.* M.

Questa è parto della penna di Benedetto Buonmattei gia Lettor di Toscafavella nell Studio Fiorentino, ed in quella certamente molto pratico, e ben instruito, come l' opere sue dimostrano.

(2325) *Antonii* RICARDI nomine editum à *Stephano* DECHAMPS, Jesuita, Collegii Parisiensis Rectore tractatum: *de Hæresi Jansenianа ab Apostolica Sede præscripta* Paris. 1654. docent *Hyde* Biblioth. Bodlej. p. 202. *König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 184. col. b. quo tamen illum male CHAMES nominat: Ex *Recueil de diverses Pieces publiées pour la traduction du Noveau Testament* Part. I. pag. 47. 48. *Symbola Diecmanniana;* confirmatque idem *Sotvel.* Biblioth. Scriptorum Societatis Jesu p. 749. eodem personato *Ricardi* nomine additam ab hoc *Dechamps* editam

(II.) *Defensionem Censuræ S. Facultatis Theologicæ Parisiensis* latæ d. 27. Jul. 1660. seu disputationem *Theologicam de libero Arbitrio,* quam tertio sub *Ricardi* nomine recusam notant *Acta Erud. Lips.* 1689. p. 429. (a) An & reliqua scripta quæ citat *Sotvel.* loc cit. sub personato hoc nomine, an

vero sub vero Dechamps prodierint, ut quidem ex ejus l.c. facile colligeret quispiam, cuilibet dijudicandum relinquo. De ipso Scriptore vide dissertationem ad me loco Programmatis olim scriptam epistolicam amplissimi Domini *D. Mayeri* sub lit. C. adde *Reiseri* Ursachen ohne Ursachen an Pater Otto in der Vorerinnerung.

((a) Acta Eruditorum Lipsiens. Anno pag. 429.

Paulo ante disputari satis rigide, ut refert (Auctor dissertationis Epistolis Principis Contii *præmissæ,) & notum est, coeperat occasione libri, quem sub Augustini titulo Cornelius Jansenius Episcopus Yprensis ediderat; & tractatus D. Arnaldi de frequenti communione, Jesuitæ de* Sesmaisons, *quanquam non nominato oppositus, ad acerrimam defensionem Jesuitas accenderat, qui inter alia autoritatem & gloriam quæsiverunt ex disputatione publica, quam sub præsidio Coadjutoris* Parisiensis, *postea Cardinalis Radesiani (de Retz,) Princeps Contius Anno 1646. d. 10. Julii in Sorbonica palæstra habuit de gratia, poenitentia & eucharistia, tanto elogio a Campiano ea de caussa mactatus, ut suffragio Cleri Gallicani pro Augustino haberi diceretur. Theses istas* Jesuitam illum *tractatui suo de libero arbitrio, hoc ipso anno, sub nomine* Antonii Richardi, *tertia vice excuso, denuo publicatas adjunxisse, notat* Autor, *easdemque editis a Jesuitis, sub titulo Bibliothecæ Jansenianæ & Triumphi veritatis Catholicæ. libris conservatas fuisse, & Doctoribus Catholicis annumeratum ab iis esse Contium, ut sententiæ Jesuiticæ approbatorem.*

(2326) *Annibale* RICCIO Veneto *Collectore* prodierunt

(I.) *Responsiones* P. Francisci Macedi adversus Propositiones Parallelas Fr. J. à Gvidicciolo 1676. 4to.

(II.) *Confutatio* Palinodiæ sub nomine P. Henrici Noris publicatæ in 4to.

(III.) *Responsa* S. Francisci Macedi adversus gerras Germanas Germanitatum Cornelii Jansenii & Henrici Noris 1677. in fol. vide *Cinelli* Bibliotheca volante nella Scanzia II. p. 19. 20. (a) qui quidem Auctorem horum non expresse nominat, Franciscum MACEDUM tamen non obscure indigitat, quem sub Riccii persona latere docet *Baillet.* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 594.

(a) Cinelli Bibliotheca Volante Scanzia II. 19. 20.

Responsiones P. *Franc. Macedi Professoris Patavini Veneti Civis, & cæt. adversus propositiones Parallelas Fr. Jo. à Guidicciolo, collecta ab*

Annibale Riccio Veneto Sacr. Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alex. Pezzanæ *1676. in 4.*

Confutatio Palinodiæ *sub nomine* P. *Henrici Noris publicatæ in 4.*

E stampata sotto il medesimo finto nome d' Anni*bale Ricci, e benche non vi sia il luogo dell' impressione: carta, e'l carattere è lo stesso, che quello dell' opuscolo detto di sopra.*

Responsa P. *Francisci Macedi, Minoritæ Lusitani, Magistri Conimbricensis, Lectoris sui ordinis Jubilati, Professoris publici* Patavini, *Ex lectoris Regii Madriti,* Pontificii *Romæ in alma Sapientia, & in Collegio de propaganda Fide, Exqualificatoris S. Officii Romani, Concionatoris, & Consiliarii Regis Christianissimi, & Sereniss. Lusitaniæ Regis Historiographi Latini, Veneti Civis* XXXXVII. *librorum editorum, majorum minorum & aliorum plurimorum libellorum M. S. S. Auctoris, &c. Adversus gerras germanas Germanitatum Cornelii Jansenii & Henrici Noris, collecta ab*

Annibale Riccio Veneto S. *Theol. Baccal. Venetiis Typ. Alexandri* Pezzanæ *1677. in fol*

Quest' opera passa i sei fogli, essendo dodici, ma perche hò inseriti in questa seconda Scanzia la maggior parte degli Opuscoli di questa celebre controversia tra' i P. Macedo, & il P. *Maestro Noris, non era douere che io la passassi sotto silenzio. Il nome d' Annibal Ricci non vi è dubbio ch' è finto, e dall stile si riconosce chiaramente chi sia l' Autore di questi tre opuscoli stampati sotto tal finto nome.*

Confutatio Pseudepistolæ *sub nomine* P. *Henrici Noris per dolum publicatæ in fol.*

E questo opuscolo pure si conosce esser uscito dalla medesima penna de' trè suddetti.

(2326.α) *Joannis Pauli* RICCII nomine editam esse a *Petro* DE LA TORRE RAMILA Complutensi *Spongiam Operum* Lupi Vegæ notat Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hispan. Part. II. pag. 198. (a) addens eandem sub persona etiam URE PI RUITANI Lamiræ ab eodem editam, refutatam eleganter à Francisco *Lopio* & Alphonso *Santio*.

(a) Antonius Biblioth. Hispan. Part. II pag. 198.

Petrus de la Torre Ramila, Complutensis, aliquando Grammaticæ artis præceptor, mox Madriti hoc jam munere vacuus sibi hanc curam temere imposuit, ut scripta quæque laudatorum hominum contracto Supercilio expenderet. In his adversus Lupum Vegam Virum hac ætate clarissimum ac totius Poëticæ artis eximium decus calamum stringens, dedit foras:

Spongiam illius operum, cum sub nomine Vrepi Ruitani Lamiræ, tum sub Ioannis Pauli Riccii; sed ne impune ei cederet, opportune curarunt Franciscus Lopius Aquilarius Madritensis Expostulationem Spongiæ, Alphonsusque Santius Sacræ Linguæ Complutensis Professor Appendicem ejusdem Expostulationis eleganter conscribentes.

RICENUS v. *Thrasybulus.*

RICHARDUS v. *Antonius.*

(2327.) RICHARDI à *S. Victore* nomine citatur à *Caveo* Histor. Literar. Script. Ecclesiast. p. 468. col. b. *tractatus Exceptorum in libros IV. distinctus.* Verum hunc suspectum sibi pronunciat *Miræus* Bibliothecæ Ecclesiast. pag. 167. (a) imo vero vult plane eundem esse, cum libris Exceptionum HUGONIS, aut saltem ex illis deceptum asserit D. Georg. *Calixtus* de numero librorum V. Tom. §. LXXVII. pag. 141. (b) v. à S. Victore.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. pag. 167.

Inte

Inter alia habentur libri quatuor Exceptionum, quos non esse legitimum Richardi fœtum, sed alterius cujuspiam ætate posterioris, probat Bellarminus in Catalogo.

(b) Calixtus de numero librorum V.T. §. LXXVII. p. 141.

Richardus de S. Victore, natione Scotus; Hugonis tempore claruit, & in eodem, cujus ille vel Abbas vel Prior fuit, monasterio prope Lutetiam vixit: quin eadem de numero librorum Canonicorum, quæ Hugo habet, Exceptionum libro 2. capiti nono inseruit. Nempe e libris Excerptionum Hugonis decerpti sunt hi quatuor libri Richardi: Imo dum perlustro & inter se contendo, animadverto libros quatuor Richardi (quos ei sane Trithemius tribuit) non esse diversos a quatuor prioribus libris Hugonis. Excerptiones itaque dicendæ hæ quoque fuerint, quæ hactenus Exceptiones inscribuntur. Caput autem, quod utrobique vigesimum quartum est libri primi, depromptum est ex Altercatione Synagogæ & Ecclesiæ, de qua superius dictum fuit. Observari itaque debet, Bellarminum libro de scriptoribus, ubi de hoc Richardo, hisque Exceptionum libris agit rem acu non tetigisse.

(2328.) RICHARD, *Joannes Christophorus: Jean* PASSERAT. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 594.

RICHARDUS v. *Antonius.*

(2329) *Dodo* RICHEA, cujus *Theatrum funebre Epitaphiorum novorum Antiquorum Seriorum jocosorum* 1673. Salisburgii prodiit, non est diversus ab *Ottone* AICHERO Professore Salisburgensi, a quo 1676. editus est *Hortus Inscriptionum*, ut ita loquar, non ex Epitaphiis Collectarum. Verba sunt Clarissimi Dni *Weisii* de Poësi Hodiern. Politic. seu de Argutis Inscription. p. I. cap. II. p. 36. Confirmat hæc ex Jac. *Beckeri* Decadibus MStis Scriptorum Anonym. & Pseudon. *Symbola Flensburgo-Molleriana.* Indicaverat etiam ante jam *Konigius* Bibliothec. Vet. & Novæ 1691. a. & *Beughem.* pag. 3. Bibliothec. Historico-Chronologicæ *Anagramma* nominis addiderat.

(2330) RICHELIEU, Jean Armand: *Connable de* BOURZEYS, N.-DE L' ISLE-MARIMAULT & autres Docteurs. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 594.

(2331) RICHER, *Pierre: Jacques* SPIFAME. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 594.

(2332) *William* RICHWORTH, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. post N. pag. 107. col. a. tractatus anglicus scriptus: *Dialogues conc. the judgment of Common-sense in the choise of Religion.* Paris. 1640. in 8vo Eodem loc. cit. vero nomine dicitur *Thomas* WHITE Anglus *ex Albiis.* v. *Baillet* Dictionaire Tom. I. 474. B. & *Anonym.* n. 1977.

RICRUNTUS v. *Borrhomæus.*

(2333) *Johannes* RIDEVALLUS Anglus, Auctor multorum Scriptorum fueritne ordinis Minorum S. Francisci an Eremita Augustinianus, pluribus disquirit *Villani* nella Visiera Alzata Pentecost. num. XXI. p. 115. Auctoritate tamen *Pitsei* de illustribus Angliæ Scriptoribus anno 1330. num. 495. p. 425. ad Augustinianos eum refert, ut ex verbis ejus hic adscriptis pluribus patebit. (a)

(a)

XXI. GIOVANNI RIDUALO. *In proposito di questo Scrittore, sentiamo quello ne dice il* Vvadingo: *IOANNES RIDEVALUS* Anglus quem Iosephus Pamphilius, & alii faciunt Augustinianum, Vvillotus cum plerisque Minoritam &c. *Notinsi le di lui sillabe* GIO: RIDVALLO Inglese che da GIVSEPPE PANFILO, *e* da altri si dice Agostiniano, però dal WILLOTTO, e dalla maggior parte s'ascrive à Minoriti, *e perciò senza meditar di vantaggio lo mette di quelli nel Ruolo. Piano, P. Vvadingo, chi sono questi* plerisque? *E da Voi* gratis dictum, *ed io* gratis *vi posso replicare, che possono esser Scrittori dell' Vtopia. Al vostro* Henrico Vvillotto *si contrapone* Giuseppe Pamfilo: *ad un semplice Frate un Vescouo; E non sapete meritar più fede questi che quelli? Il libro del* Vvillot *fù stampato del M.D.XXCIX. è 'l* Pamfilo *dell' XXCI. Onde à lui tocca la mano. E poi* Giovanni Pitseo *Inglese Dottore di S. T. Decano di Liverduno in Lorena, che non è Religioso, e conseguentemente non interessato con le parti, nel suo libro de* Scriptoribus Angliæ Illustribus. *Parisiis apud Rolinum Terry. & Sebastianum Cramoisy M. DC. XIX. 4. dice essere Agostiniano. Però per chiarezza maggiore di questo possono leggersi li* Secoli Agostiniani di M. F. Luigo Torelli *Tomo V. agl' anni di Cristo M.CCCXXX. del secolo XLXXXVII. della Relig. C. M. XLIV. pagina 470. §. 29.*

(2334) D. RIEDELIUS, Ecclesiæ Landshutanæ decanus, aut sub *Riedelii* nomine Jacobus BALDE Jesuita, edidit *Caveam Turturis* oppositam libello Dominici *Gravinæ*, Dominicani, cui titulus: *Vox Turturis.* Verba sunt Magnifici Domini d. Joh. Friderici *Mayeri* in Dissert. inscripta: *Bellarminus malæ fidei postulatus* à Domesticis fidei hab. Kilon. ad d. 18. Januar. 1693. §. XII. p. 16. *Sotvel* hæc dissimulans inter reliqua Balde Scripta hoc non memorat. Biblioth. Societ. Jesu pag. 356. 357. Videantur quæ de illo habet *Symbola Mastrichtiana* sequens: Infamis libellus sub nomine supposititio Domini *Riedelii* SS. Theol. Doct. & Ecclesiæ Collegiatæ Landishusanæ Decani, *Cavea Turturis* vid. de eo *Philadelphum de novo lacu,* de Modernis Jesuit. moribus pag. 16. & seq. Suspicio Jesuitas Monachii fuisse & inter eos *Jacobum* BALDE. Est verum quidem nomen, sed is non est auctor Scripti sub ejus nomine emissi vid. ibid. p. 18.

(2335) RIGBERII nomine latere voluisse P. *Gabrielem* GERBERON notat *Bailletus* des Auteurs degvisez pag. 438. & 849. Scriptis sub ea larva editis pro more prætermissis. Ea nobis exhibet Biblioth. Nov. Auct. Eccles. *Du Pin* T. IV. pag. 57. (a) talia.

(a) Du Pin Nouv. Bibl. des Aut. Ecc. T. IV. p. 57.
Dans le meme temps le Pere Gerberon *Benedictin fit paroitre sous le nom emprunté de* Rigberius, *le Memoire contre Julien, la traduction du Sermon de Theodore de Mopsueste avec son prologue, les deux lettres contre Nestorius, & le Traitté d'un Nestorien. Il n'y a pas mis le premier Memoire historique, parce qu'il estoit déja imprimé dans le second tome des Conciles du Pere Labbe. Cette edition de Marius Mercator est un tres-petit in 12. imprimé à Bruxelles en 1673. Les Notes de celui qui l'a donné, ne sont pas si longues que celles du Pere Garnier, mais elles ne laissent pas d'estre utiles & sçavantes. Il est aisé de voir que ces editions estoient défectueuses: car celle du Pere Garnier n'estoit pas tant une edition du Marius Mercator, qu'un grand Commentaire sur l'Histoire des Pelagiens & des Nestoriens; & celle du Pere Gerberon ne contenoit qu'une petite partie de ses Oeuvres: outreque ni l'un ni l'autre n'avoit consulté exactement les Manuscrits.*

(2336) *Petri* RIGENSIS sive de RIGA *Aurora*, quomodo interpolata sit ab ÆGIDIO LEVITA eique inserta ab eo aliquot scripta, vide differentem clarissimum *Daumium* præfat. ad Lector. D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate subjunctæ pag. 10. cujus verba sub lit. (a) subjungimus.

(a) Daumius Præfat. ad Lector. D. Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate subjunctæ p. 10.
A Georg. Vicelio in Carminibus Ecclesiasticis; Petri de Riga Aurora *Testamentum vetus ac novum amplexa; cujus prima ἔκδοσις in Membranis a Nob. Barthio ad me pervenit, qui Librum* Esther *inde in Adversaria sua transscripsit, unum etiam & alterum Exemplum Lipsiæ in Paulina custoditur; interpolavit autem postea Parisiis* Ægidius Levita, *nescio quis, cujus Præfationem vide apud laudatum* Barthium *animadv. ad Gul.* Bitronem pag. 755. *Is forte* Ægidius *Leoninis versibus adjecit* Jobum, Threnos Jeremiæ, Canticum Canticorum, Acta Apostolica, *cum hæc omnia a prima Editione absint, & alio metro utantur-------- Hujus forte etiam sunt* Proverbia Salomonis, *Leoninis itidem scripta Versibus, quæ producit* Albertus ab Eybe *in Margarita Poëtica, Auroræ vero titulo laudat Vetus Florilegii Poëtici collector, quæque etiamnum in Italia, teste* Tomasino p. 91. *Catalogi Patauini, supersunt. Exstat ab* Ægidio *Interpolatum Exemplar in Lipsiensi Paulina Bibliotheca. Cui altera denuo interpolata successit, nescio cujus ausu, quam Rhedigerianæ Vratislaviæ custodes, etsi alicubi mutilam, asservant; Unde varias lectiones & additamenta liberalissime mecum communicarunt Viri Cll. Joh.* Gebhardus & Martinus Hanckius *ejus ibid. Præfecti: Auctor certe in Scholis ante renatas literas tritissimus, & in tot sublapsi ævi Lexicis frequentissimus.*

(2337.) *Lattanzio* RIGOGOLI di *Nibbaia* est *Mattheo* PINELLI, ut ex *Cinelli* docebimus infra in SANTORINI.

RIMA v. *Sammosto.*

RIMANDUS v. *Reimundus.*

(2337 α) RIMANTEL, *le Sieur de* Pierre LOMBERT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 594.

(2338) RIPA, *Cæsar: Jean* ZARATINO CASTELLINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 594.

(2339) Conradi RISS, *de Re Sacramentaria, contra Jo. Pomeranum* 1525. CINGLIUM habet auctorem, teste *Schlüsselburgio* in Theologia Calvinistica, & ex eo *Draudio* Biblioth. Class. Theolog. p. 117.
Zwinglio Michaelem CELLARIUM jungit *Lavatherus* Hist. Sacr. p. 16. tanquam ab utroque scriptum hoc, quod Conradi Riss nomine prodiit, fuerit compositum. (a) Quod & facit Symbola *Mastrichtiana*, allegans simul *Bücholtz* Ao. 1525.

(a) Lavather hist. Sacr. p. 16.
Johannes Pomeranus Ecclesiæ Wittembergensis Pastor epistolam latine & Germanice excudi curavit, contra novum (sic enim vocat) errorem de Sacramento Corporis & Sanguinis Jesu Christi, ad D. Joh. Hessum Vratislaviensem. Huic epistolæ responderunt Huldricus Zvvinglius, & Michael Cellarius, *Minister Ecclesiæ Augustanæ sub nomine* Conradi Ris.

(2340) RITBA: JOM TOB FILS D'ABRAHAM. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 594.

(2341) RIVERII Chirurgi *Anatomia Corporis Humani.* Paris. 1545. ap. Sim. Colinæum. Est *Caroli* STEPHANI, ut ex Theod. *Janssonii* Vita Stephan. 24. indicat *Symbola Normanniana.*

(2342) RIVIERII *Augustiniani* nomine editum librum à *Theophilo* RAYNAUDO, cui titulus: *Calvinismus Religio Bestiarum* in quo P. *Barnesium*, Ordinis Prædicatorum, *Estium* Cancellarium Duacensem, Guil. *Gibieuf* Oratorii Presbyterum aliosque plures Catholicos Theologos quod Molinistæ non sint, Calvinistis annumerat, indicium nobis facit Index Jesuitarum, qui in Certamen Theologicum larvati prodierunt præfixus Tom. III. Operum Petri *Aurelii*, n. XXV. et ex eo Antonius Reiserus in der Vorerinnerung an P. Otten. (a) tacente utraque Scriptorum Societatis Jesu Bibliotheca, tam *Alegambes* qui pag. 431. seqq. quam *Sotwelli*, qui pag. 758. seqq. Opera RAYNAUDI recenset. Addit hic *Diecmannus* quæ sub (b) exhibemus.

(a) Antonius Reiserus in der Vorerinnerung an P. Otten.

Da er unter andern gedencket eines Buches/ dessen Titul ist/ *Calvinismus, Bestiarum Religio*, so vor etliche und dreißig Jahren zu Lyon in Franckreich unter dem Nahmen *Augustini Riverii, Doctoris Parisiensis, Ordinis S. Augustini*, ausgangen/ und aber bald darauff zu Rom von der also genandten *Sacra congregatione* durch ein öffentliches *Decret*, in den *Indicem librorum prohibitorum*, oder das Regiszer der verbottenen Bücher gesetzt worden/ welches er *Petrus Aurelius* einem vielleicht noch lebenden/ und unter euch hochgehaltenen Jesuiten *Theophilo Raynaudo*, als dem rechten Meister zuschreibet.

(b) Nota Marginalis Diecmanniana,

A. Riviere *nomine Lugd. 1630. 12. liber editus est, cui titulus:* Calvinismus bestiarum religio, *& appellatio pro Dominico Bannez de quo v. Hulsemann. de corrept. fraterna pag. 76. Illum Rivierii librum in numerum prohibitorum Roma retulit, ut ex Judicibus Clementis X. & Innocentii XI. pag. 36. videre licet. Larvam huic homini detraxit ipse larvatus Wilhelmus* Wendrockius *in Notis ad Epistol. Provinc. Montalti p. 23. ed. Helmst. ubi ait: Qui videre voluerit ut Thomistas pro Calvinistis Jesuitæ traducant, legat Theophilum Raynaudum assumptitia larva de la Riviere, in libello, cui titulus, Calvinismus Religio Bestiarum.*

(2343) RIVIERE, *le Sieur de la: Roch.* DE BAILLY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 594.

(2344.) RIVINI *Bachmanni* nomine latere Melch. *Goldastum* notat *Symbola Schröteriniana.*

(2345) RIXFRIDO à J. *Pitseo* T. I. Relatt. de Rebus Angl. P. II. p. 153. male tribui *Epistolam* LUDGERI Episcopi Monasteriensis *de Svidberti Vita, Electione, Canonisatione, atque Miraculis* ad Rixfridum Episcopum Trajectensem, invitoque *Bellarmino* qui eam egregiam vocarit de Scriptor. Ecclesiast. p. 187. à Brovvero & Bocharto in Chartarum ὑποβολιμαίων censum referri notat *Mollerus* Isag. ad Histor. Cherson. Cimb. part. II. pag. 25.

RO v. *Clerario.*

(2346) ROBART, *John: Thomas* SURNERTON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 594.

(2347) ROBERTO de Brugis tribuit *Sermonem, habitum in die anniversaria S. Bernhardi, Valer. Andr.* Biblioth. Belg. p. 795. Eum (a) GAUFRIDO, vel GOFFRIDO vel GODEFREDO Claræ vallensi Abbati, vindicat *Carolus Visch* Bibl. Cisterciensis p. 122. (b)

(a) Valer. Andreæ Bibliothec. Belg. pag. 795.

Robertus de Brugis, *primus Dunensis Abbas, ex Ord. Cisterciensi*, Sermonem *elegantissimum habuit in anniversaria die depositionis* S. Bernardi, *quem Dunenses Religiosi hodieque legunt.*

(b) Carolus Visch Biblioth. Cisterciensis pag. 122.

Insuper Henriquez in Fasciculo, *libro 2. dist. 26. hunc etiam auctorem scribit cujusdam* Sermonis *(quem alii tribuunt* B. Roberto de Brugis) *habiti in* anniversaria die S. Bernardi. *Quem sermonem nuper etiam (sub ejusdem* Gaufridi *nomine) edidit* Iacobus Merlonus *Coloniensis pastor, cum operibus S. Bernardi, asserens illum esse habitum anno 1163. Quod si verum sit, haud dubie* Gaufridi *est, & non* Roberti. *Denique* Seguinus *in Bibliotheca M. S. affirmat illum etiam scripsisse* Orationem *quandam funebrem, memoria dignam,* in laudem divi Bernardi. *Credo tamen esse ipsammet Concionem jam memoratam.*

(2348.) *Caroli* ROBERTI *Defensionem Effatorum* Peripati *Christiani Alexandro* GOTTEFREDO Jesuitæ assertam vidimus in *Anonymis* num. 200.

ROBERTIUS v. *Darenus.*

ROBERTUS v. *Constantinus.*

- - - - v. *Stephanus.*

ROBUSTO v. *Pogommega.*

DE ROCCA v. *Belus.*

ROCCABELLA v. *Ettore.*

(2349) ROCHELLENSIS CONVENTUS nomine quomodo scripserit Monf. la MILITIERE docet *Symbola Mastrichtiana* his verbis: Monf. la MILITIERE nomine *Conventus Rochellensis* respondet Abrahamo *Elintho*, personato, vere Danieli Tileno, qvem vide suo loco.

(2349 a) RODERICUS RODRIGUEZ persona est *Petri* D'ALVA ET ASTORGA, sub qua edidit Hispanice: *Pleito de los libros y sentencia del Juez &c. Dertusæ ut præfert.* 1664. 8v. Censuram scilicet Scriptorum Dominicanorum. Vide Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hispan. Tom. II. p. 134. col. a.

RODOLPHUS v. *Grimming.*

RODULPHUS v. *Passagerius.*

(2350.) *Hermanno Alexandro* ROELL falso adscriptam BROWERI Disputationem *de Principio Cognitionis nostræ* indicat *la Bibliotheque Universelle & Historique* de l'année 1687. Tom. VI. p. 466. (a) 486. (b)

(a) Bibliotheque Universelle & Historique de l'Année 1687. p. 466.

On examine en 13. th. les 9. premieres Theses de la dispute

la dispute de M. Brouvver, *laquelle on attribuê à* M. Roëll.

(b) Ibidem p. 486.

Sur la III. qui est tirée de la dispute de M. Brouvver, *du Principe de nos connoissances, M.* Roell *nie d'être l'Auteur de ces Theses, ce qui paroit assez par la difference du stile. Ce n' est pas qu' il en prouve les sentimens, au contraire il les adopte, les defend.*

(2351) *Conradus* van ROEL, Belga. *Verveceidos libri duo*: in quibus Athos perfoditur & Similace coronatur ab alumnis Adrastiæ. Ad Stephanum Rodericum Castrensem Lusitanum Philosophum & Medicum famosum, gloriosum dignissimum antecessorem. Oldenburgi, apud Successores Joh. Gutenbergii 1636. in 8. Nomen est fictum, autor LICETUS, indicante *Lindenio* de scriptis Medicis pag. m. 139. etsi *König* in Bibl. V. & N. p. 145. notet, sine dubio auctioris, quam meæ, quæ est *tertia*, & ut habet titulus tertia auctior Amstelodami apud Blaev in 8. majori. Est autem ille *Licetus Fortunius* celebris & πολύγραφος Professor Patavinus. *Mercklinus* hunc librum, ut & alios ad Medicinam non facientes omisit. Memorat tamen & Belgam esse addit *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 595.

(2352) Joannes FISCHERUS ROFFENSIS Episcopus v. *supra* ubi additur *Possev.* Præfat. appar. sacri.

(2353) ROFFENSIS, *Johannes*: *Richard* MOUNTAGU, douteux *Jean* BUCKERIDGE, plus vraisemblable. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 595. At Jo. *Launoy* libro cui tit. *Regia in matrim. potestas* ita habet citante *Symbola Schraderiana*: *Henricus* Angliæ Rex seu *Johannes Roffensis* Episcopus sub illius nomine in assertione VII Sacramentorum. Sed hoc quidem ad Henrici Regis nomen pertinebat.

(2354) *Giulio* ROFFO, aut ut legit Bailletus in Catalogo des Auteurs degvisez p. 596. *Giulio* ROSSO, larva est *Benedicti* JUSTINIANI Jesuitæ, sub qua editum ab eo scriptum citat la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XXII. p. 40. cum titulo: *Risposta di Giulio Roffo Teologo da Valditaro al Parere di* F. Marc' Antonio Capello Min. Conv. sopra le controversie tra' l. S. P. e la Rep. di Venetia. in Roma appresso Guglielmo Facciotto 1607. in 4to. *Alegambe* & *Sotwel* de personato hoc Justiniani scripto silent. adi illum p. 59. hunc p. 110. vide infra TORRI.

(2355) *Gelsio* ROGERI, reducto *Anagrammate* est *Gregorio* LETI Auctor vitæ Sixti V. Pontificis M. editæ Tom. 2. in 12mo. ut indicat La *Visiera Alzata* Pentecost. num. XIIX. p. 111. his verbis:

XIIX. GELSIO ROGERI. Gli anni passati capitò d' Oltramonte in due Tometti in 12.

La vita di SISTO V. P. M. descritta da GELSIO ROGIERI, stampata ad instanza di GREGORIO LETI: non sò doue, per non hauere l'opera proscritta dalla Sacra Congregatione dell' indice, poco doppo la publicatione, che seruì à Librari poco t[…] morati di Dio di venderla *quanti plurimi*. Pr[…]ma d' essere proibita fù venduta à caso da M. F. *Gabriele Mainardi* di Nizza al Paglione Minor Conventuale gia Provinciale della Provincia di S. Lodouico in Provenza, e connobe subito essere Anagramma di GREGORIO LETI; onde *Napolione Giacobi* da Villa Franca non meno amico delle Muse che d' Esculapio per esser professore di Medicina, lo spiegò con questo pulitissimo, e spiritoso Tetrastico:

Ut nomen lateat GREGORI *grammate* LETI
GELSIO ROGERI *vertit idemq; sonat.*
Pontificis XISTI *calamo dum gesta recenset*
Pastorem celebrat, cujus Ovile fugit.

(2356) FRANCISCI ROGHI nomine publicavit Italice *Jacobus* FULIGATTUS, Jesuita Romanus, *Martyrium S. Abundi Abundantii, Marciani, & Joannis, ex antiquissimo Mss. depromptum* Romæ 1638. in 8. *Alegambe* p. 196.

Et cum eo *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 365. col. a.

ROLANDUS v. *Mirteus.*

(2357) *Johannis* ROLLEGRAVII nomin[e] quæ prodiit Lausannæ dissertatio, *de Religionum conciliatoribus*, *Johanni* GRAVEROLLIO tribuen[…]dam censent les *Nouvelles de la Republique des lettre[s]* Fevrier. 1686. p. 214. adde *Colomes.* Melange[s] Historiques p. 52. Et facile *anagrammatismus* hi[c] cuivis apparet.

(2358) ROLLETUS, *Johannes*: *Samu[el]* PUFENDORFF. douteux. *Baillet* liste des Au[…]teurs degvisez p. 595. Prodiit autem sub Rolle[ti] nomine Stralsundiæ 1678. in 8vo Scarenschmi[…]dus Vapulans breve scriptum paginarum sal[…]tem 32.

(2359) *Franciscus* ROMANUS sive *François* ROMAIN, quod *quatuor* sit *Litterarum* auctor genuino nomine celebris ille *Ludovicus* Ex-Jesuita Maimbourgius indicium facit *Baile* v. Tom. 2. p. 502. nihil de eo *Sotvellum* agere indicans, quod nec potuit, eo ætatis nec pertingens cum sua Bibliotheca. *Baillet* Auteurs deguisez p. 312. de eo ita scribit: *François Romain:* c' est sous ce nom là qu' est deguisé le Pere *Maimbourg* dans les *quatre* lettres, où il a taché de concilier quelques opinions de Rome avec celle de France.

ROMANUS v. *Clemens.*

(2360) *Girolamo* ROMAN, quod sit *Luis de* MONTOIA docet *Villani* Viziera Alzata Hecatostes num. XXIV. p. 118. verbis sequentibus.

XXIV. Fra GIROLAMO ROMAN Lucroniense publicò sotto suo nome.

Avi-

A Vida du.Ven.PadreFr.LUIS de MONTOIA: In Lisbona M.DC. XXCVIII.
Non hebbe in essa altro, che 'l nome, e la diligenza di metterla alle stampe, essendone Autore Fra TOMASO DI GIESU' alias De ANDRADA, che morì, anzi passò alla vera vita li XVII. d'Anno M. D. XXCLI. In proposito del che si può vedere l'eruditissimo D. *Nicolas* Antonio Tom. II. p. 247.

(2360. α) *Paulus* ROMANUS, sive ut iis placet *Franciscus* VAV. *Diss. adversus Anton.* odellum, *Elogii Aureliani Auctorem* (verba sunt *gem. Scav.* Tom. 4. part. 4. pag. 158. citat. 8. n. MCCCCLIV.

(2360. β) *Fr.* ROMULUS; de quo *Ma-s.* lib. 2. AntiChr. revel. pag. 39. Marteleris, causarum patronus in Senatu Parisiensi asseuit, Rebellionem excitatam contra Henricum I. per doctrinam abdicationis fuisse confirmam libro à BELLARMINO Jesuita, edito sub omine Fr. ROMULI A. 1588. est *Symbola* Molero-*Aldorfina*. De quo Pseudonymo nil habet *otwellus*. v. *Baile* Dictionaire Tom. I. p. 537. ubi doetur scripsisse contra Petrum *Belloy* Apologie Catholique, de qua in eo nomine agit ex professo.

(2361) ROMANI THEOLOGI nomine ripsit *Fridericus* SPE Jesuita Germanus *Cantionem riminalem* Rinth. 1631. quæ mirifice multis plauit: teste *Sotvello* Biblioth Script. Societ. Jesu pag. 68. col. a. & *Wittenio* Diar. Biograph. an. 635.

ROMANUS v. *Altglaub.*

- - *Eusebius.*

- - - *Theologus.*

(2362) ROMANI Veronensis *ars mentiendi Calvinistica*, est *Caroli* SCRIBANII, Jesuitæ Bruxellensis, qui *Amphitheatrum honoris* scripsit ub nomine *Bonarscii*, de quo *supra*. Testes do *hilinum* Theatro d'huomini litterati part. I. pag. 6. *Alegamb.* p. 72. *Val. Andr.* pag. 126. & *Fr. Sweerium* p. 170.
Adde *Sotvel.* Biblioth. Script. Societ. Jesu . 132. col. a. *Witten.* Diarium Biographicum ad n. 1629. *Freherum* Theatri p. 445. a.

(2362. α) *Dominicus* ROMELLUS. Ejus *Bohemicum Nihil Alchymisticum* A. 1667. in 12. opusulum Colmariæ confecit occasione lectorum bs me opusculorum Germanicorum Bohemi. ic scribit in Epistola 1690. Altorfio ad me P. P. Daniel *Guilielmus* MOLLERUS.

(2363) *Francisci* ROMULI nomine conra utrosque *Barclajos* scripsisse Robertum *Bellarminum* S. R. E. Cardinalem innuit *Deckher.* de Scriptis Adespotis pag. 92. Adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 595. At *Sotvel* in Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, ubi de *Bellarmini* Scriptis agit, pag. 720. seqq. hujus personæ non meminit, at contra Guilielmum *Barclajum* editum ab eo librum de potestate Pontificis Maximi in temporalibus asserit pag. 723. col. b. v. *Baile* Dictionaire. Tom. I. 537.

(2364) *Guilielmus* RONDELET Medicus Montispessulanus suo nomine edidit 1655. in fol. librum *de Piscibus Marinis* excerptum ex Commentariis Guilielmi PELETARII aut PELICIER: ut docent *Teissier* Tom. I. des Eloges des hommes sçavans p. 299. (a) *Neander* Natalit. Medic. p. 195. 196. (b) & *Bartholin.* de legendis libris dissertat. II. p. 43.

(a) Teissier Les Eloges de Hommes Scavans T. I. p. 299.
En effet, les Ecrits de Rondelet *ne répondent pas à la grande opinion qui s'en etoit répanduë. Il y a sur-tout une chose qui le fait connoitre; c'est le Livre qu'il a fait imprimer des* Poissons, *mais avec d'autant moins de louange, qu'il le devoit plutôt à l'industrie d'autrui qu'à la sienne. Car il l'avoit tiré des Commentaires de* Guillaume Pelicier *Evêque de Montpellier, personnage de grande érudition, & c'etoit une partie des doctes annotations qu'il avoit faites sur Pline, & qui ont été perduës ou supprimées au desavantage des bonnes Lettres.*

(b) Neander Natalit. Med. p. 195. 196.
Hosce in eadem Academia excepere Guilhelmus Puteanus, Blanchiacus: *Poliater postea Gratianopolitanus, vir medicæ philosophiæque scientiæ juxta gnarus:* Ludovicus Vassæus, *arte Apollinea scriptisque in publicum editis clarissimus:* Johannes Blezinus, *vir longa artis experientia, ut monumenta quæ posteritati reliquit testantur, abunde satis commendatus:* Guilhelmus Rondeletius, *Montispessulanus, cujus nomen maximè posteritati commendat, quod* de Piscibus *edidit; sed eo minore laude, quod illud potius alienæ industriæ quam suæ debuit; nimirum ex Guilhelmi Pellicerii Episcopi Montispeliensis, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctissimarum annotationum, quas ille in Plinium scripserat, magno literarum dispendio amissarum pars erat. Hisce coævi fuere* Martinus Acacia *politissimæ doctrinæ ingenium:* Johannes Saporta *summus Medicus:* Franciscus Valeriola *magni vir judicii:* Johannes Scyronius *Apollo salutifer:* Antonius Saporta, *ejusdem Academiæ Decanus: & alii docti Asclepiadei, qui claris scriptis è finibus suis egressi, vivacibus ingenii monumentis nominis sibi perpetuitatem pepererunt, & in posteritatem adfectum elucubrationibus suis satis superque demonstrarunt.*

(2365) RONDINUS, *Julius*, Samuel PUFENDORFF. douteux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 596. Extat tamen sub Rondini Nomine dissertatio Epistolica super Controversiis, quæ Samueli Pufendorffio cum quibusdam aliis circa jus Naturale intercesserunt in Eride Pufendorffi Scandica edit. Francof. 1686. in 4to à p. 391. ad p. 420.

(2366) ROQVIUS, ou ROCIUS, où DE LA

LA ROQVE, *Petrus François* BAUDOIN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 596.

(2367) Amandi ROSACII *Epistolam Satyricam*, *Heliæ* PUTSCHIO, Antvverpiano deberi, argumentum ipsius enarrans *Melchior Adami* memoriæ prodidit in vitis Philosophorum Germ. pag. m. 460. hisce verbis: Dum Lipsiæ fui, ridicula quædam adornata est Comœdia, cujus „& Witteberga Spectatrix fuit. Ea tunc occasionem præbuit *Putschio*, quippe vanitatis omnis „Osori, & veritatis Amatori maximo, *Epistolam* „scribendi edendique, sub alieno tamen nomine *Amandi Rosacii*. Ea in Epistola salsè ac festivè „agyrtam quendam accepit, qui impetrato in „Italia jure, nescio cujus Comitivæ Palatinæ, „hoc est, inter alias ærufcandi Orbis artes, etiam „Poetas (si Musis placet) creandi reportata potestate, passim locorum per quæ transiret, artem „hanc poetificam jactitabat: & vatibus novis, dignis indignis s. Μεσσαπατάγοις Germaniam implere, dummodo ipse tantum inde colligeret viatici, quantum suo rumini implendo, & famulo & „cani pedissequis alendis sufficeret. Hunc ille hominem (cujus nomini hic parcimus) ineptissimum," cum non modo videret, ipsum bonis „viris, & non malè de seipso quondam meritis, „maledicere absentibus: sed alios quoque in hujus societatem contumeliæ ac petulantiæ advocare, nimirum sibi jam obnoxios ob aurum & „pegasos, quos ab eo accepissent; novi derepente vates ab ipsius tripode prodeuntes: ferre „longinum ac sebiarum illam sobolem candidissimi pectoris Juvenis non potuit, eorumve ulterius dissimulare deliria. Quare illam, quam „dixi, Epistolam illis apposuit, quæ Poetificem „illum & Laurivendulum pro eo ac merebatur, defricat.

Eundem hunc Agyrtham esse conjicit Clarissimus Dominus *Rauschius*, quem joculariter tangit etiam Frid. *Taubmannus* Dissert. de Latin. Ling. p. 100. & 112. Cæterum sub *Rosacii* Larva latere PUTSCHIUM suspicantur etiam *Bailletus* in Catalogo Auctorum Personatorum pag. 596. & *Colomes*. dans ses Melanges Historiques pag. 52. Addit *Diecmannus* ad Melchior. *Adami*: qui istud ex Conr. *Rittershusii* Comment. de Putschio p. 15. accepit.

ROSARIUS v. *Amandus*.

(2368) Juliani ROSBEQVII nomine, *Hortatio ad amplectendas Belli Belgici inducias* A. 1609 edita *Dominicum* BAUDIUM verum habet auctorem, docentibus *Valer. Andr.* pag. 192. & *Fr. Sweertio* pag. 221.

vid. *Funcii* Orbis imperans p. 925.

(2369) ROSEÆ CRUCIS FRATRUM nomine Scripta quæ prodierunt, ex THEOPHRASTI PARACELSI Operibus nata conjicit Clarissimus Dominus *Paschius* Schediasm. de Curiosis hujus seculi inventis, ut in ejus recensione annotant Monatliche Unterredungen/ 1695. pag. 526. (a) Quæ conjectura jam olim fuit celeberrimi Theologi D. Nicolai HUNNII in der Christlichen Betrachtung des neuen Paracelsischen und Weigelianischen Geistes pag. 51. num. 40. qui nomen sub eis latere ut plurimum CALVINIANOS, ex eo colligit, quod scripta hæc ut plurimum locis Calvinianis prodierint, & Calvinianis etiam dedicata sint. (b). A Chiliasmo fratres hos non abhorrere opinatur *Sagittar.* Introd. ad Histor. Eccles. pag. 915. Institutum fratrum horum Collegii Rosiani ex *Morenii* Fama quæ Lugd. Batav. 1630. prodiit, fusè examinat *Morhofius* Polyhist. Liter. lib. I. cap. XIII. p. 13[...] usque ad finem capitis, ex quibus pauca sub lit. (c) excerpimus. Persuasum autem sibi habet M. Godfrid *Vockerodt* Introd. in Notitiam Societatum literariarum Sect. II. cap. III. §. XI. Fratres hos opinionem sui motam non æquare. (d) Platonicorum Placita, quorum plerosque magos fuisse docuit *Lessius de* Justitia & jure lib. 2. c. 4[...] dub. 2. eos & *Paracelsistas* exosculari: quorum (conjunctim ita sub eadem censura reputatorum) magicis superstitionibus ancillantia scripta vitanda sint, scribere, M Ehre Gott Daniel *Colbergius* Disp. sua Gryphis-Wald 1693. habita §. V de tolerantia libror. noxior. §. V. Viderit ipse an satis solido in re tanta fundamento. Interim idem *Colbergius* P. P. postea Griphisvvaldiæ 1690. edito libro Platonisch-Hermetisch. Christenthum cap. VI. toto de fratribus roseæ crucis fuse agit, quomodo CHRISTIANUM Rosen-Creutz sibi fingant Ducem fabulose admodum. Ibidem scripta eorum & contra ipsos enarrantur longius quam ut hic excerpi possint. Adde *Symbolam Mastrichtianam* (e) cujus fides sit penes auctores. Certum est fabulose multa per calumniam innocenti esse afficta.

(a) Monatliche Unterredungen/ 1695 pag. 526.

Gedencket hierauf des von *Morhofio Polyhist.* P. *I. cap. XIII. allegirten Collegii Rosiani* und bemühet sich zu erweisen/ *p.* 116. *s.* biß 124. daß die Rosianer und *Fratres Roseæ Crucis*, wie denn auch *Valent. Weigelius*, alle ihre Wissenschaft von des *Theophrasti Paracelsi* Geist gelernet haben.

(b) Hunnius von der Paracelsischen und Weigelianischen Philosophia. pag. 51. & seqq. n. 40. & seqq.

III. Zum dritten finden sich die *Fratres Roseæ Crucis* oder Rosen-Creutz-Brüder/ von welchen so viel Bücher außgangen/ daß sie kaum zu zählen. Wer diese *Fratres* seyn / auch ob warhafftig eine solche *Societät* sey/ oder/ wie ihr *Fama edit. Francof. Anno 1617. p. 5. 69.* selbst davon redet/ ein blinder Philosophischer Aufzug / und Lucianisch Märlein / stelle ich meines Theils an seinen Ort. Vermuhtlich ists/ es seyn entweder müßige Gesellen die mit Narren-Werck die Leute / als welchen gemeiniglich viel mit neuen Aufzügen gedienet wird / gerne äffen / deren Fürgeben andere für Heiligthum aufnemen / und da sie sich für Weise halten/ zu Narren werden : Oder seynd Theophrasti Schüler / die seine Bücher vielleicht wegen der *Medicin* fleißig lesen/ und dadurch auf seltsame *Opiniones* welche *Theophrastus* in die *Theologiam* einge[...]

eingeführet / gerahten / auch andere / unter ertichtetem Schein darauf zu leiten gedencken. Andere haben vielleicht gemeinet durch Thorheit verständige und geschickte Leute zu sich zu locken / zu welchem Ende die *Fama*, wie gantz vermuhtlich / ausgangen. Dem sey aber allem wie ihm wolle / gebe ich diß einige zu bedencken / ob nicht hinter dieser *Fraternität* der *Calvinismus* stecke? Wil nichts davon melden / daß *Zwinglius* und Schwenckfeld gute Brüder gewesen / und Carlstad (der neben *Zwinglio* den Sacrament-Streit erstlich angefangen) auch ein himmlischen Propheten gegeben: Und also in den ersten *autoribus* diese beyde Gesellschaft mit einander sind verbundē gewesen. Man mercke jetzt allein dieses: Die *fama* ist aus einem Calvinischen Ort auskomen: Daß Calvinisten derselben *autores* seyn weis fast Männiglich. Das Buch von Offenbahrung Göttlicher Wahrheit / so *Anno* 1619. zu Hanau in Druck ausgehen / und von einem *fratre* durch *præfation* und *dedication commendiret* worden / ist allein solchen Fürst und Gräfl. Personen dedicirt worden / die dem Calvinismo beypflichten. *Anno* 1618. ist ein Calvinisch Tractätlein zu Hanau ausgangen mit diesem Titul. *Sylloge an hostia sit verus, cibarius, & συνωνύμως dictus panis? A. FRAT. ROSEÆ crucis donata Johanni Conrado Rhumelio & Martino Piello, utrique medico per Theophilum de Vega.* Und dieses alles vielleicht nach dem Exempel Ulrichs Zwingels / der Caspar Schwenckfeldts erstes Büchlein vom Sacrament herfür bracht / mit einer Vorrede drucken lassen / und sich einer freundlich angenommen / inmassen Schwenckfeldt selber schreibt Epist. 79 an Johan Badern Pfarrern zu Landau / *fol.* 673. 675. Der Christliche Leser wolle diesem Ding nachdencken / wird vielleicht mehr *indicia* befinden / wessen man sich künfftig zu dem *Calvinismo* und dieser *fraternitet* wird zuversehen haben. *Sequuntur multa excerpta de origine, fundatore, & doctrina fratrum roseæ crucis.*

(c) Morhofius Polyhist. Literar. Lib. I. Cap. XIII. p. 131.

„Fuere non priscis tantum seculis collegia talia occulta: sed & Superiori sæculo *Fraternitate Roseæ Crucis* fama percrebuit. Editi sunt de illorum dogmatibus & doctrina Theologica libelli Germanica lingua, qui multum strepitus ubique excitarunt. Fuere, qui totam rem pro impostura habuere, aliqui scriptis Apologeticis in lucem missis defenderunt. Literæ à multis ad illos scriptæ, publicisque typis impressæ, sub spe arcani alicujus indagandi. In Germania Vir doctissimus Michael *Mejerus* causam illorum publico scripto egit, cui titulus; *Silentium post clamores*, h. e. Tractatus Apologeticus, quo causæ non solum clamorum seu Revelationum Fraternitatis Germanicæ de R C. sed & Silentii seu non redditæ ad Singulorum vota responsionis, una cum malevolorum refutatione, traduntur & demonstrantur. Ubi multa etiam historica de hac societate occurrunt. Scripsit & Robertus *Fluddius* defensionem hujus Societatis, & Johannes *Heidon* Anglica lingua varios de Fratrum Roseæ Crucis doctrina tractatus edidit, inter quos hoc titulo unus est: *Infallibilia axiomata Fratrum Roseæ Crucis*, cognoscendi præterita, præsentia & futura. Non agitur hoc libro, nisi de mirabili vi & potestate Numerorum, quibus evocentur genii, & alia occulta in natura perficiantur. Sed pleraque ex illis sunt e Scriptoribus de mysteriis numerorum congesta.

(d) M. Gottfried Vockerodt introductio in notitiam Societatum Litterariarum, Sect. II. Cap III. §. XI.

Alias vero illic locorum sub ipsum literarum ortum frequentatam esse, Vossius affirmat in libris suis de Historicis Latinis, & quam ille in testimonium citat, Celtiis per Sodalitatem literariam Rhenanam vita *præfixa est istius autoris poëmatibus, quæ Argentorati sub initium Superioris Seculi lucem viderunt sub titulo:* Conradi Celtis Protucii, primi in Germania poëtæ coronati libri IV. &c. Fraternitas Roseæ Crucis *suis non caruit Laudatoribus, quanquam memoriæ suæ quæ statuerunt monumenta adeo illustria non sunt, ut æquare possint conceptam de Fratribus istis sapientiæ opinionem.*

(e) Symbola Mastrichtiana.

Fratres Roseæ Crucis. *Ejus Sectæ auctorem ferunt fuisse* Jungium *Mathematum professorem Hamburgensem. Ita lego in vita Clariss. viri Joh. Ludovici* Fabritii *à Joh. Henr.* Heideggero *nuper edit. de patre Fabritii, Johanne pastore, tum rectore Gymnasii Scaphusiani pag. 11. & seq.* Etiam Fabritius noster in sermone familiari retulit eum (Parentem suum) adversus *Roseæ Crucis fratres*, Calami telum strinxisse, cujus sectæ auctorem fuisse *Jungium* Mathematices professorem Hamburgensem, Libertinum, inter pocula, cum sociis à Mundo, per speciosum aliquod εὕρημα illudendum, impie & petulanter conspirantem, & librum, cui titulus est: *Fama fratrum Roseæ Crucis* cudentem atque in vulgus spargentem; idem Fabritius noster ex ore Secretarii Heidelbergensis, fraudis illius conscii, confirmavit.

(2370) *Hermanni Esaiæ* ROSENCORBS *Syntagma Observation. Practicarum*, etsi primis seculi hujus annis demum typis descripta est, antiqua tamen tempora sapere & CAMERÆ quendam ASSESSOREM Auctorem habere videtur, cui forte subtracta & diu post fata ejus in lucem edita est, quam conjecturam affert *Symbola Anckelmanniana.*

(2371) Christophori ROSETI nomine, scripsit *Gregorius* ROSSEFFIUS, Jesuita Germanus, teste *Alegambe* pag. 165.

I. Responsionem contra monita Osiandri, de falsa Jesuitarum practica.

II. Replicam & Declarationem contra eadem monita.

III. Apologiam pro Societate Jesu, contra Osiandrum.

Vide hæc confirmantem *Sotwell.* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu, pag. 308. col. a. qui addit vertisse eundem Germanice & suppresso nomine suo edidisse *Iter Legatorum Japonicorum* ad Gregor. XIII. Summum Pontificem & *Epistolas* alias *ex Japonia.*

(2372) Guilielmus ROSSÆUS *de justa Reip. Christianæ in Regos impios & hæreticos animadversione, justissimaque Catholicorum ad Henricum Navarræum & quemcunque hæreticum a Regno Galliæ repellendum, confœderatione*, Antvverp. 1592. in 8. larva detracta fiet *Guilielmus* GIFFORDUS, auctor *Calvino Turcismi*, si credimus *Scavenio* n. 76. v. supra nomen *Reginaldi*. Eundem tamen *Gilberto* GENEBRARDO tribuit p. m Consul hujus Civitatis, & proavus meus *Vincentius Mollerus*, ut ex adscripto manu illius nomine in exemplaris, quod penes me teneo, frontispicio patet. Ab utroque dissentit *Henr. Ernstius* variar. observ. l. 2. c. 36. hisce verbis: *Gallus, cui nomen BOUCHER, sanguinarium illum & crudelissimum librum infelicissimo partu edidit*, de justa Reip. Christianæ in Reges impios & hæreticos auctoritate. *Hic Nebulo postquam propter famosam illam in Regiam Majestatem chartam, à destinatis Judicibus expulsus est, Cameracum, vulgo Cambray, quæ Belgicæ Galliæ urbs, commigravit.* Quibus verbis idem hocce scriptum videtur innuere. Pro GIFFORDO tamen facit, quod multa in hoc scripto sunt, quæ cum aliis in *Calvino-Turcismo* contentis novis figmentis mire conveniunt. Nam c. 4. & 5. Protestantium hæresin scribit Mahumetismo & Paganismo deteriorem esse, quod credant animas mortales, & pejus vivant quam athei & bestiæ, & quod doctrina eorum sit belluina, Epicurea, & Atheismi plena, & quod patinam sibi Deum sumant. cap. 10. doctrinam eorum dicit esse Machiavellisticam, imo longe pejorem &c. Sed nec ista me *Ernstio* assentire prohiberent, modo illum loco citato scriptum *Rossæi* intelligere plane constaret, quare re nomen *Rossæi* non expressum dubitare me facit.

Et *Boucherium* quidem qui hujus Scripti Auctorem confirmet, nemo in manus meas incidit. Ad *Genebrardum* autem refert Auctor des Calvinischen Modells des heil. Röm. Reichs / Christianus *Golliet*. Pontificius scriptor. cap. 10. pag. 276. apud Lundorp. Tom. II. Act. Publ. Quod ex *Dorschei* Anticrisi Theol. Sect. IV. qv. 7. dub. 3. notat *Symbola Rauschiana*. Et huic accedere videtur *Teissier* Tom. II. des Eloges des hommes sçavans p. 271. *Giffordum* Auctorem *Wittenius* statuit Diar. Biogr. anno 1629. itemque Deckher. de Scriptis Adespotis 337. propterea notatus *Bælio* in subjuncta Epistola pag. 389. qui ad Jesuitam quendam refert. Et hic est Guilielmus *Raynoldus* aut *Reginaldus* quem ejurata religione Patria ad Pontificios transiisse, Auctoremque famosissimorum Scriptorum extitisse *Turcico-Calvinismi* nempe & hujus de Reipublicæ &c. Auctoritate, memorat *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 139. (a) Confirmant hoc uno ore Scriptores Anglici, *Hyde* Catalogo Biblioth. Bodlej. Post. N. p. 117. col. a. Pitseus Illustr. Angliæ Scriptoribus ad an. 1594. p. 791. qui ex ipsius Giffordi ore se id habere asserit. Gaddius de Scriptor. Tom. II. p. 70. *Sutclif* in Blessings on Mount *Gerizzim* & the miserable Estat of Papists p. 190. indicante *Symbola Normanniana* itemque Catalogus Biblioth. Oxon. monente Symbola *Potzerniana*: GIFFORDO tamen ET RAYNOLDO JUNCTIM adscribit scriptum hoc *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez pag. 596. forte quod huic libro idem accidisse opinatur, quod *Turcico-Calvinismo*, quem à *Raynaldo* compositum, a *Giffordio* autem expolitum & editum *supra* asseruimus. Addit *Margo Diecmannianus*: Mihi ad manus fuit aliquando editio Parisiensis anni 1590. 8. quæ plane nullum auctoris nomen præfert. Jesuitæ *Rossæum* sibi tanquam suum objici nolunt. v. *Heilbrunner*. Post colloq. Ratisb. p. 76. & seq. Auctorem Anglum magis, quam Gallum fuisse, inde colligas, quod tam frequentem ad Regnum Scotiæ & Angliæ a Regibus Calvinianis occupatum sermonem deflectat. C. 4. tot. à fol. 103. ad 153. b. excl. Protestantium hæresin esse Paganismo deteriorem Cap. 5. autem tot. fol. 152. b. ad 189. excl. Calvinismum Paganismo longe detestabiliorem esse contendit. C. 7. §. 6. fol. 267. fin. ait: Calvinismum esse Turcismo deteriorem, supra breviter ostendimus; & cum volent, vel fortasse prius quam volent, infinitis argumentis uberrime probabitur. Adde *Symbolam Mastrichtianam* (b)

(a) Wood Antiquitat. Oxoniens. Lib. II. pag. 139.
Guilielmus Reginaldus, *vulgo* Raynolds *in vico* Pinhœ, *alias* Pinhavves, *haud procul Exonia in Agno Devoniensi, natus Patre* Richardo Raynolds *notæ haud vulgaris Colono &c.*
Constat autem ad Pontificios inclinantem Collegii Novi Socium exuisse anno CIↃDLXXII. atque inde aulam Cervinam aliquandiu incoluisse, demum vero composita de sua familiari ad Exteros migrasse, Romamque tandem contendentem, sententiam pristinam ejurasse; unde Romanæ, Ecclesiarum ut præ se fert, omnium Matri, reconciliatus est. Reliquam vitæ partem scriptis mandavit Pitseus, *qui libros hosce (ut alios omittam) contexuisse & eorum plerosque sub* Gulielmi Rossei *nomine in lucem emisisse perhibet*; *vid.*
De Reipublicæ Christianæ *in Reges impios & hæreticos* authoritate *Antwerp. 1592. lat.*
Contra Whittakerum *in defensionem translationis novi Testamenti Rhemis editæ Paris. 1583. angl.*
De Sacramento Eucharistiæ *contra Berengarium & Brucium Scotum Antw. 1593. angl.*
Calvinoturcismum, *per modum Dialogi. Antw. 1597. item Coloniæ & alibi lat. & alia.*

(b) Symbola Mastrichtiana.
Guilielmus Rossæus.
Est Reinaldus Jesuita. *Edidit librum de justa reipublicæ Christianæ in Reges impios & hæreticos auctoritate. vid. Hartnaccii deduct. contr. Jesuitas* p. 121.
Rossæus Wilhelm.
De ejus libro de justa Reip. Christianæ in Reges Impios Auctorit. *vid. Judicium* Oomii *in dissert. Belgica de praxi Theolog. in de inleiding pag. 173. b. & seq.*

(2373) *Guilielmi* ROSSEI nomine editam à Thoma MORO *Vindicationem Henrici VIII Regis Angliæ* & Galliæ, à calumniis Lutheri. Lond. 1523. memorat *Hydæus* Biblioth. Bodlej. post. N. p. 117. col. (a) & jam ante eum *Miræus* Bibliothec. Eccles. part. II. pag. 27. (a) Addit *Symbola Normanniana* Richardi Morys. Apomaxin Calumniarum Cochl.

Cochl. in Henr. VIII. p. 83. vide & *Catalogum Smithianum* p. 15. n. 407.

(a) Miræus Bibliothec. Ecclesiastic. P. II. pag. 27.

Thomas Morus *scripsit eruditum volumen in Lutherum titulo* Guilielmi Rosseri *primo editum.*

DE ROUEN v. *Basile.*

(2375) ROYAUMONT *Prieur de Somreval, le Sieur de: Nicolas* FONTAINE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 596.

(2376) Petri de RUBEIS nomine, *ad Missalis Romani rubricam de occurrentibus in Missarum celebratione defectibus, ex approbatis in unum collectis auctoribus, cum nonnullis oppositis Exemplis ac doctrinis.* Florent. 1629. in 8. editum scriptum *Scipionis de* RUBEIS Florentini, Congregationis Oratorii Romani Sacerdotis, esse, notat *Allatius* p. 233.

(2377) ROGERIO RUBINELLI, cujus extat Italice: *Le Contese Academiche.* impress. Mediolani 1650. in 8. reducto *Anagrammate*, est *Gregorio* BRUNELLO, de quo ejusque aliis scriptis vide *Picinelli* Ateneo dei letterati Milanesi 374. 375.

(2378) *Eustachius* RUDIUS opus edidit, quod *de humani corporis affectibus dignoscendis, prædicendis, curandis & conservandis librum primum* inscripsit: quem cum aliquot docti Medici legissent, qui Hieronymi CAPIVACCI Auditores fuerant, sanctissime affirmarunt, *Rudium* omnia ab hoc furatum &c. ut ex Theod. Angelutii *Bactria.* pag. IV. p. 10. docet *Almeloveen* Syllabo Plagiar. p. 35.

RUDOLPHUS v. *Battermann.*

(2379) RUELLE, *R. de la: Theodore* MAIMBOURG. *Baillet* liste des Auteurs deguisez 69.

(2380) RUFFINI *de singularitate Clericorum* utrum an sit *Cypriani*, nec ne v. *Cyprianus.*

Adde *Mehlfürer* Corona Patrum p. 124.

II. Ei vulgo adscribitur *Josephi Antiquitat. Judaicarum Versio latina,* quam tamen Editores Josephi Anglicani EPIPHANIO SCHOLASTICO, tribuere malunt: ut observant Monatliche Unterredungen 1691. p. 436. *Ruffino* tamen tribuit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. III. pag. 140. col. b.

III. Ruffini nomine publicatæ *duæ Confessiones* fidei; quarum *alteram breviorem* a *Garnerio* publicatam, suspicatur *Du Pin* ab ANASTASIO Papa compositam, & Ruffino missam ut subscriberet; *alteram* autem *Prolixiorem* a *Sirmondo* prolatam esse PELAGII, versionis autem Originale Græcum JULIANI. Vide *la Nouvelle Bibliotheque* tom. IV. p. 31. (a) & ex ea *Acta Erudit. Lips.* Tom. II. Suppl. Sect. IX. p. 418. (b) utramque tamen a *Garnerio* RUFFINO SYRO, ab Aquilejensi nostro diverso, adjudicari, notat *Cave* Hist. literar. Script. Eccles. p. 166. col. b. quem & vide agentem docte ut alias de reliquis hujus *Ruffini.* (c) JULIANO ECLANENSI tributis quæ partim excerpsimus.

(a) Du Pin Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques T. IV. p. 31. 32.

L'Auteur des Professions de Foy *attribuées à* Rufin. *Le pere* Sirmond *nous a donné en 1650. une longue Exposition de Foi, qui porte le nom de Rufin, & que* Jean Diacre *a attribuée au Pretre d'Aquilée. Mais ce scavant Jesuite nous a en meme temps avertis, qu'elle ne pouvoit estre de cét Auteur, parce qu'elle combat expressément les sentimens d'Origene, que Rufin n'a jamais condamnez. Il est remarqué dans les Manuscrits de l'Abbaye de Corbie, que c'est Pelage qui est Auteur de cét Ecrit, & qui l'a publiée sous le nom de Rufin.*

Le Pere Garnier *nous a aussi donné depuis une autre* Profession de Foi *beaucoup plus courte, composée de douze Anathematismes, qui se trouve à la tete de la compilation des pieces recueillies par* Marius Mercator; *où elle est attribuée à Rufin d'* Aquilée. *&c. Aussi ne veux-je pas assurer qu'elle soit effectivement de Rufin d'Aquilée; mais je dis que c'est à lui qu'elle est attribuée. Et je croirois facilement que c'est un modele de Profession de Foi que le Pape Anastase avoit fait pour faire signer à Rufin d'Aquilée. A l'égard de la premiere Profession de Foi, c'est certainement l'Ouvrage d'un* Pelagien.

(b) Actorum Eruditorum Supplementa 1696. T. II. Sect. IX. p. 418.

De Professionibus Fidei, quæ Rufino tribui solent, agens, neutram a Rufino Aquilejensi scriptam probat, & rationes adducit, quibus Garnerius inductus Rufinum Syrum Pelagii *Magistrum, Mario Mercatori memoratum, a Rufino Aquilejensi diversum fuisse asseruit. Etsi vero ex duabus Fidei* Professionibus, *quæ Rufini nomen gerunt, neutram Aquilejensi tribuendam Noster censeat, breviorem tamen eum in finem, ut a Rufino Aquilejensi subscriberetur, ab Anastasio Romano Episcopo scriptam conjicit.*

(c) Cave Histor. Litterar. Scriptor. Eccl. p. 166. b.

Libellus fidei *prolixissimus, quo contra Arianos, Eunomianos, Macedonianos, Apollinaristas, Novatianos, Origenistas, & præsertim contra peccatum originale acerrime disputatur; ab eodem* Rufino, *quisquis demum ille fuerit, Græce scriptus, & a* Juliano Eclanensi, *ut videtur, Latine versus. Hunc incerto auctoris interpretisq; nomine, quadraginta ab hinc fere annis in lucem protractum edidit Jac.* Sirmondus, *& exinde* Rufino Syro *vindicatum, ac notis & dissertationibus illustratum Jo. Garnerius in Append. ad part. I. Operum Marii Merc. p. 286.*

Josephi Opera *ab eo versa sæpius excusa extant. De hac versione audiamus Doctiss. Casauboni censuram. Multis, inquit, locis ad insaniam usque inepta est, non aliam persæpe ob causam,*

sam, nisi quod corruptissimos nactus codices & judicio critico destitutus, quidquid invenit, exprimere est conatus. Tanta autem fuit Rufini in hoc præclaro incepto infoelicitas; ut libris illi uti contigerit etiam hodiernis nostris interdum depravatioribus; quod multis exemplis ibidem demonstrat.

RUFFUS v. *Asterius.*

(2381) *Sexti* RUFI nomine vulgatum *Breviarium de Victoriis ac Provinciis Populi Romani* ad Valentinianum II. Augustum prosa scriptum rectius AVIENO tribui judicat *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 193 adde Append. p. 64.

(2382) Godofredi RUISII Taxandri *Apologiam, adversus librum Erasmi de Confessione.* Item *contra librum ejusdem de esu carnium* editam 1525. Antvverp. apud Simonem Cocum, esse *Gualteri* GRAVII, Dominicani, & ab eodem quod Erasmo familiaris esset, occultatum fuisse nomen *Valerius Andreæ* scribit p. m. 300. Idem confirmat Fr. *Sweertius* p. 296.

Rationem immutati nominis addit hæc confirmans *Posan. Geld.* p. 48. & 25. indicante *Symbola Sperlingiana.* Gravius enim, ab oppido Graviæ, unde oriundus erat, ita dictus, cum familiaris esset *Erasmo*, maluit nomen immutare, quam Amicitiæ obstacula quærere. Hæc ille, quæ confirmat Clarissimus Dnus *Cave* epistola ad me data Islinghtoni 8. id Xbris 1676.

RUNECLUS v. *Gibronte.*

RUPELLENSIS *Synodi nomine ut scripserit Mons. la Militiere* v. *infra.*

RUPEX v. *Signatorius.*

(2382. *a*) RURÆMUNDENSIUM Rhetorum nomine, *Ruræmundam illustratam* edidit Lovanii 1613. 8. *Otto* ZILIUS, Ultrajectinus Jesuita, testibus *Alegambe* p. 362. & *Valer. Andr.* p. 710. & *Sotvel.* p. 644. col. b.

(2383) *Johannis* RUSBERI nomine qui editus est ab Henrico *Stephano* anno 1512. Lutetiæ liber *de Ornatu Nuptiarum Spiritualium* Auctorem habet *Joannem* RUYSBROECKIUM indicante *Valerio Andreæ* Dessellio Biblioth. Belg. 556.

(2384) RUSBROCHIUS où RUYSBROECHIUS, FULCHERIUS: *François* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 596.

(2385) RUSBROCHIUS, *Fulgentius*: *François* MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 597.

RUSTICUS v. *Victorius.*

(2386) *Janus* RUTGERSIUS Batavus, Persona est *Joseephi* SCALIGERI quam induit, cum *contra Scioppium* Principatum suum Veronensem defenderet. vide *Colomes.* Bibliotheque Choisie pag. 103. & *Teissier.* Eloges des hommes Savans Tom. I. p. 150.

(2387) *Hermannides* RUTGERUS J. U. D. personatus scripsit querelam, de injuriosa prorsus ratione qua secum egerunt *Erasmus Regius* poeta Laureatus, & alter quidam, homo anonymus, ut & simul carminis sui Latini defensionem. Est ille *Janus* BRUCHUSIUS, Amstelodamensis. Scriptum est Barbarum, ad imitationem Epistolarum obscurorum virorum, in causa Petri Francii: in quarto 1696. Hæc Symbola est Mastrichtiana.

(2388.) Francisci RUYZ nomine, *Michael* TURBAVUS, Jesuita Hispanus, *Certamen Gerundæ habitum in Canonizatione Ignatii Loyolæ & Francisci Xaverii, Proto Jesuitarum*, edidisse memoratur ab *Alegambe* p. 345.

Adde *Sotvell.* Biblioth. Scriptor. Soc. Jesu pag. 618. col. a. At Nicolaus *Antonius* de hoc Scripto & Scriptore silet in Bibliotheca Hispana.

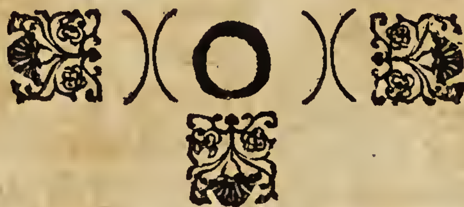
(2389) RUZANTE: *Ange* BEOLQUE *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 597.

RYKEL v. *Dionysius.*

(2390) RYSSEN, *Leonardus* à: *Gisbert* VOETIUS: *Bailletus* liste des Auteurs deguisez p. 597.

(2391) Der Rystige / vocatus fuit RISTIUS in Societate frugifera & sub hoc nomine Colloquia vernacula Menstrua aliaque Opuscula edidit. Verba sunt *Symbolæ Flensburgo-Mollerianæ.*

* * * * * * * * *

S.

(2392.)

Theophili Rabani SAAVEDRÆ nomine *Deliciæ Biblicæ:* Oder Biblische Ergetzlichkeiten über das Neue Testament Monatl. herausgegeben. Leipzig bey David Fleischern / Januar. 1692. 8. Auctorem habent *Andream* BEYERUM, Ecclesiastem Freibergensem. Sed dudum iste labor suum habuit finem. Hæc *Symbola Junckeriana.*

SABAUDUS v. *Historiographus.*

(2393) SABIN: *Paul* HAY DE CHATELET. Douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 597.

(2394) *Erasmi* SABINI *Hafneri* Lutheraer und Calvinisten. Cassellis 1607. est *Herman.* FABRONII. v. *Gerhard.* de Sacra Cœna p. 88. b.

Ejusdem *Erasmi Sabini* Gespräch mit Justino Valerio, vom alten Glauben der Hessen. Cassellis 1606. 4. mox item 1608. 4. subsecuta Herman. *Fabronii* Einfältige Warheit / und Verantwortung des Gesprächs vom alten Glauben in Hessen, etiam priorem dialogum ipsi adstruit. Conf. *Baud.* Bibl. Germ. 210.

(2394. *α*) *Georgii* SABINI ficto nomine editum a *Philippo* MELANCHTONE libellum de *Electione Caroli V.* ex *Berneggeri* observ. Miscell. p. 15. lit. g. indicat Symbola *Posteliana.*

Adde *Chytræi* Sax. lib. IIX. pag. 297. *Buchholz.* indic. Chronic. pag. 538. & 537. cui addantur verba Christophori *Schraderi* Progr. proprio nomine editor. CII. Adscribitur hæc oratio Maximiliano I. Imperatori, & alibi, & in volumine Consiliorum bellicorum contra Turcam, sub initium hujus seculi Lipsiæ editorum. Et p. seq. *Auctor, ne nesciatis, est ille de sapientiæ & eloquentiæ studiis tam optime meritus Philippus Melanchthon.* Ejusdem & narratio illa est, quæ orationi præmittitur subjiciturque, quod e Chronici Melanchthoniani Peuceriana editione, satis constat. *Philippus* equidem sub *Georgii Sabini nomine*, ut genero huic suo famam conciliaret, illam Cæsaris exhortationem prodire passus est, at *Peucerus* socero suo eandem postliminio asserit. Resp. *Sagittarius* Introd. in Hist. Ecclesiast. p. 641. addit sub Sabini nomine extare apud *Schardium* Tom. II.

SABINUS ERASMUS v. *Hafnerus.*

SABINUS vide *Pomponius.*

(2395) *Raymundus* DE SABUNDE, cujus nomine citatur à Thoma *Hyde* Catalog. Biblioth. Bodlj. p. 126. col. a post N. *Liber Creaturarum* sive *Theologia Naturalis de Homine & Creaturis* Lugd. 1540. 8vo. ei Idem est qui Rem. SEBEYDE. loc. cit.

(2396) *Valentini Petri* SACII nomine vulgatam Dissertationem *De Jure Canonico* — — DORSCHEI esse perhibet Symbola *Thurmanniana* Autoritate Garsiæ de Juribus Majestatis lib. I. c. 33. n. 44. in f. p. 560.

SACCO vide *Lazaro.*

SACCUS v. *Lazarus:*

(2397) *Antonius* SADEEL, cujus Opera *Theologica* excusa 1599. citantur à Thoma *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlejanæ post N. 126. col. b. speciatim autem recensentur à Teissierio tom. II. des Eloges des hommes savans pag. 179. (a) vero nomine est *Antonius* DE LA ROCHE-CHANDIEU, ut idem notat loc. cit. & cum eo *Baillet* Auteurs degvisez pag. 328. & 597. nomine nempe gentilitio Hebraicè reddito.

(a) Teissier Eloges des Hommes Scavans Tom. II. p. 179.

Il a donnè à son parti un volume de Traitez Theologiques sous le nom d' AntoineSadeel. *Dans la Langue Hebraique* Sadeel *signifie champ de Dieu. Il travestit ainsi son nom de* Chandieu, *ne voulant ni tirer de la gloire de son Ouvrage ni la perdre.*

Ses Oeuvres imprimèes sont, De verbo Dei „scripto, Tractatio. De unico Christi Sacer„dotio & Sacrificio. De vera peccatorum re„missione. De veritate naturæ humanæ Jesu „Christi. De Spirituali manducatione corporis „christi, & spirituali potu sanguinis ipsius in Cæ„na Domini. De Sacramentali manducatione „corporis Christi, & Sacramentali potu Sangui„nis ipsius in Coena Domini. Refutatio libelli „quem *Claudius de Xaintes* Monachus edidit cum „hac inscriptione, Examen doctrinæ Calvinianæ „& Bezanæ de Cœna Domini anno 1567. Index „errorum *Gregorii de Valentia* ex eo libro quem „inscripsit, *Examen præcipui Mysterii doctrinæ Calvi„nistarum.* Index Secundus ἐλεγχτικὸς errorum „Greg. de Valentia. Responsio ad fidei, quam „vocant, professionem à Monachis Burdegalen„sibus editam anno 1585. ut esset Religionis ab„jurandæ formula. De legitima vocatione Pa„storum Ecclesiæ Reformatæ, Sophismatum „Turriani Solutio. Ad omnia repetita Turriani „Sophismata Responsio. Centum flosculi Tur„rianicæ Disputationis. Index ἐλεγχτικὸς repe„titionum Turriani, cui accessit brevis Refutatio „Libelli, quem Turrianus edidit cum hac inscri„ptione, ἔλεγχος δυσωπητικὸς adversus tertias in „librum bipertitum cavillationes *Sadeelis Luthera„ni.* Analysis, & Refutatio assertionum de „Christi in terris Ecclesia, propositarum in Col„legio Posnaniensi. Ad tres libros *Laurentini Ar„turi*, quos inscripsit de Ecclesia Christi in terris. „Meditationes in Psalmum 22. Octonaires de „la vanité des choses humaines. L'Histoire de

„persecutions. Traité de la discipline Ecclesia-„stique. Trois Sonnets sur la mort de Calvin.

(2398) Claudius SADILETUS, qui omnium Facultatum *Studiorum Cynosuram Tabulis Comprehensam* Anno 1664. edidit, transpositis literis fit (*Johannes Henricus*) ALSTEDIUS, sub cujus nomine & titulo *Consiliarii Academici*, jam pridem Anno 1610. & 1617. Argentinæ prodierat. vide *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 334. & 335. & *Baillet* Catalogum des Auteurs degvisez p. 597.

(2398. *a*) *Leonardus van* SAENEN. Sub eo nomine editas *contra Everardum Schæfferum* Hæreticum, à *Jona.* VAN DER LAEN, Jesuita Belga *Vindicias Tabulæ fidei*, Jacobi Stratii 1653. Item *Regulam fundamentalem fidei* 1661. memorat *Sotwellus* Bibliot. Script. Soc. Jesu p. 467. col. a.

(2399) Casparus SAGITTARIUS. Ejus Tractatus, in quo Lutherus, ob disputationem cum Diabolo de Missa, contra Gallicum Abbatem — Cordemoy defenditur, Auctorem habet illustrem Dominum *Vitum Ludovicum* à SECKENDORFF, ut ipse fatetur Histor. Lutheranismi lib. I. Sect. XLV. §. 102. p. 266. (a) atque ex eo Monatliche Unterredungen 1691. p. 903. (b)

(a) Seckendorf Histor. Lutheranismi Lib. I. Sect. XLV. §. 102. p. 166.

Rei gravitas & atrocitas contumeliæ per renovationem fabulæ dudum explosæ, Protestantibus & speciatim Lutheranis illatæ, cum ex Theologis pauci essent, qui Gallicum libellum intelligerent, movit me ut anno superiori Dissertationem historicam & apologeticam adversus tractatum Cordemoji, *tertia vice Parisiis anno 1684. editum conscriberem: ita ut libellum ipsum cujus titulus :* Recueil de la Conference du Diable avec Luther &c. *Latine verterim, & annotationes inseruerim, quibus omnia (ut puto) Abbatis argumenta sufficienter refutata sunt. Nolui tamen tunc nomen meum dissertationi præfigere, sed a D.* Casp. Sagittario *Professore Jenensi impetravi, ut editionem susciperet, quod pro suo erga me affectu præstitit, ut ex præfatione ejus constat.*

(b) Monatl. Unterred. Anno 1691. pag. 903.

Lutherus hat in diesem seinem *Pathmo* viel Bücher geschrieben / wovon der Herr von Seckendorff mit mehren handelt / und *pag. 165. 166. (Historiæ Lutheranismi)* ihn von der Aufflage des Arianismi befreyet / auch sich öffentlich bekennet für den *Auctorem* des vor etlichen Jahren vom Herrn D. Sagittario zu Jena in Druck gegebenen Tractats / worinnen Lutherus wegen seines *Disputs* von der Messe mit dem Teufel / wider den Frantzösischen Abt *Cordemoy defendi*ret wird.

(2400) *Antonius* à SALA *Monbellensis*, Ju-„risconsultus insignis, si quis unquam, nulli-„usque pudoris plagiarius. Is ab anonymo au-„ctore scriptum librum de Vita & moribus Philo-„sophorum (quem Gualterum BURLÆUM fuis-„se, quidam suspicantur) Casali in Italia apud „Bernardum Grossum, Impressorem Ducalem „anno 1603. in 4. ut vocant, publicavit, tanquam „ingenii sui vigiliarumque partum, dicavitque „Vincentio Guerrerio, Montisbelli Comiti, „excisis duntaxat quibusdam in fine libelli, qui & „exaratus in membranis anno *Christi* 1452. repe-„ritur in Codice Msto locupletissimæ Bibliothe-„cæ V. Cl. *Alexandri Petavii*, Senatoris in Parisi-„ensi Curia integerrimi, & in primis ferè nascentis Typographiæ cunabulis, Lutetiæ in monte „D. Hilarii ad insigne S. Claudii in ædibus Radul-„fi *Laliseau* typis excusus visitur, in doctissimi viri *Jac. Mentelii*, Doctoris Medici Parisiensis uber-„rimo exquisitorum in quovis litterarum genere, „librorum penu, ut docuimus alias pag. 43. *Chro-„nologici Elogii*, quod *Claudio Galeno*, *Medicorum* „Principi dicavimus. Verba sunt *Philppi Labbæi* Biblioth. Bibliothecar. pag. 316. append. 2 adde ejusdem *pag.* 322. ubi idem confirmare scribit *Lelandum*, *Balæum*, *Pitseum* & *Vossium* quem v. de Hist. Lat. lib. 2. cap. 65. pag. 315. ejusque auctoritate stantes, *Jonsium* Hist. Philos. l. 3. c. 20. p. 508. *Zeiler.* de Hist. Sect. 3. p. 44.

Eadem ex *Labbeo* affert *Teisserius* in Catalogo suo Auctorum & Bibliothecarum pag. 26. quibus alia superaddit pag. 113. 114. adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 597. qui ad Impostores eum referendum potius putat. *Thomasius* tamen de plagio literario, & *Almeloveen* Syllabo Plagiariorum Antonium hunc de *Sala* intactum prætermiserunt.

(a) Teisserius in Catalogo Auctor. & Bibliothecar. p. 113. 114.

Gualterus Burlæus, Anglus, *Joannis* Duns *Scoti sedalus cum* Gulielmo Ochamo *auditor, deinde impugnator acerrimus, ac nominalis* Philosophiæ *affectator, priusque Oxonii, tum* Parisiis *ad Annum 1347. Theologiæ Doctor*, à Lelando, Baleo, Ger. Joanne Vossio, *& quibusdam aliis, auctor fuisse perhibetur libelli de* Vitâ & moribus Philosophorum, *quem* Antonius à Sala, *anno 1603. Casali, nomine suo publicavit. Vide supra, verbo,* Antonius à Sala, *& paginam 40. Elogii Chronologici Labbæi de Galeni ætate editi è Typhographia Claudii Cramoisi, 1660.* Vossius *autem libro 2. de Historicis Latinis annotavit magnam fuisse imperitiam* Burlei *in rebus quæ ad Historiam & temporum rationem pertinent; quod tamen non ingenio, quo plurimum valuit, sed sæculi infælicitati, quò literæ dispretæ ubivis jacebant, tribuit.*

(2400. *a*) Gratianus *Leosthenes* SALICETUS. Hoc titulo extant. 1.

Elixir Jesuiticum sive quinta essentia Jesuitarum ex variis imprimis Pontificiis auctoribus, alembico veritatis extractum, mundi theatro exhibitum, Continens

1. Epitheta & Periphrases Jesuitarum.
2. *Catalogus vel quasi testium veritatis de Jesuitis.*
3. SIMILITUDINES & APOPHTEGMATA *de Iesuitis.*
4. *Theses & positiones ex novantiqua veritate desumptæ*, Patribus Jesuitis ad ventilandum proximis diebus Saturnalibus, & qui eos sequentur usque ad Carnis privium vel præter propter propositæ: Collectore *Gratiano Leosthene Saliceto* Anno primi Jubilæi

pilæi Jesuitici 1645. in 12. ut habet titulus posterior; titulus primus addit: Secunda cura, & parte augmentatum, una cum Vaticinio Hildegardis Jesuitis accommodato, pars prima auctore & Collectore I. L. W. O. P. is est. Joh. *Ludovico* WEIDNERO Oppenhemio-Palatino. Prodiit liber in Belgio. Hæc *Symbola* est *Mastrichtiana*.

SALASSUS v. *Aspastes*.

(2400 β) *Gottilvanio* SALIEBREGNO est *Antonio Giulo* BRIGNOLA-SALÆ, docente *Villani* Visiera Alzata Hecatostes n. XV. quam supra in LUSINO pariter citavimus.

(2401.) Stephani SALLAI nomine, publicavit *Petrus* PAZMANNUS Jesuita, Cardinalis Hungarus, *Lene Medicamentum Civitati Varadiensi exhibitum, adversus morsus Luporum, cum defensione libri de Scriptura Sacra & Ecclesia, scripti ab Archiepiscopo Strigoniensi:* Posonii 1630. in 4. teste *Alegambe* p. 393.

Adde *Sotvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis JEsu pag. 690. col. b. *Witten.* autem in Diar. suo Biagraph. ad d. 19. Martii 1637. hoc personatum scriptum inter reliqua *Pazmanni* opera non recenset.

(2402) C. SALLUSTII *Crispi* nomine quæ venditantur *Declamationes in Catilinam & Ciceronem* PORCII LATRONIS potius esse censentur à *Conrado* in Quæstura, qua vita Ciceronis recensetur p. 117. (a) qui in hac materia satis prolixus est. Nec refragatur *Fabricius* Biblioth. Latin. p 18. (b) Idem docet & *Vossius* de Historicis Latin. lib. I. cap. XV. pag. 75. in vito *Colomesio* qui in notis à *Quinctil.* cap. I. Lib. IV. orationem in Ciceronem *Sallustio* restituit. p. m. 227. (c)

(a) Corradus in Quæstura, qua vita Ciceronis recensetur p. 117.

Ego certe sic a principio putabam; sed quum postea paulo diligentius examinassem, & Aristarchus *hac parte fuissem, intellexi, quod omnes intelligere posset, eas ab aliquo declamatore, ut* Porcio *Latrone scriptas fuisse, & eo magis, quod inter illas ipsius Porcii Latronis illa declamatio nobilis erat collocata. Accedebat dicendi genus ita simile, ut nemo non posset eas ab eodem ex eadem quasi farina, vel cera factas judicare. Eam propemodum de orationibus hisce de quibus quæritur, dici posse video. Ut enim mihi videntur alicujus declamatoris & unius & ejusdem fortasse Latronis dictione, ita nihil minus, quam* Sallustii, *vel* Ciceronis *genus dicendi referre, vel etiam redolere. Id etsi quivis per se facile videre potest, nos tamen, ut errorem, in quo tam multos annos homines etiam docti sunt versati, penitus tollamus, hac ipsa de re quædam pauca dicemus.*

(b) Fabricius Biblioth. Latin. p. 18. Declamatio in Catilinam *& alia* in Ciceronem, Porcii Latronis *potius vel alterius non insulsi Rhetoris antiqui quam* Sallustii *esse creditur à viris doctis.*

(c) Colomesius ad Quinctiliani Instit. Oratorias Notæ Cap. I. Lib. IV. p. 227.

Sallustius directo ad Ciceronem.

Infra lib. 9. cap. 3. Et apud Sallustium in Ciceronem, &c. Hinc firmiter credimus Orationem in Ciceronem Sallustii *esse, non vero alicujus declamatoris, forte* Porcii Latronis, *ut putat eximius* Vossius *in Commentario de Historicis Latinis.*

SALMANTICENSES *Jesuitæ* v. Hiberni

(2403) *Pier-Antonio* SALMONE, Personatum nomen est *Balthasaris* BONIFACII, sub quo *invectivam* edidit *in Baptistam Guarini*, ut notat *Bibliotheca Aprosiana* p. 504. & la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XVI. supra in *Colato D. S. Bellino* excerpta, adde *Bailletum* liste des Auteurs deguisez pag. 597.

SALMONICUS v. *Macrinus*.

(2404) SALOMONIS nomine scriptus liber, *Sapientiæ* titulo, PHILONI *Judæo*, consensu tantum non omnium eruditorum, adscribuntur, licet alii JESU SYRACIDÆ, alii Salomoni ipsum male adscribant, v. *Joseph* l. 18. antiq. cap. 15. *Lutheri* præfationem, & præterea *Sixtum Senensem* lib. pag. m. 26. 27. *Bellarm.* ad A. M. 2959. *Ludov. Vivem* in August. de Civ Dei l. 17. c. 20. *Petrum Pallad.* Isagoges p. 21. *Joh. Gerhard.* Exeg. loc. 1. de n. 209. pag. 215. *Hornei* de S. Script. Disp. 3. pag. 179. & 279. *Calixt.* Disp de S. Script. §. 21. *Hotting.* Philos. sacr. l. 2. sect. 1. pag. 517. Rabbinum *Gedalium* citantem. Ejusdem Salomonis nomine *Ecclesiasticum* Syracidæ male citari, vide apud *Sixtum Senensem* & *Hornei* l. c. De *Psalmo* vero DAVIDIS 72. eidem tributo v. citatos *supra* in *Aggæo*.

Pro PHILONE militat *Huetius* Demonstr. Evangel. Proposit. IV. p. 360. sed SENIORE, (a) cui addit *Raynoldi* Censur Apocryph. pag. 174. sqq. *Whitaker* Script. l. XII. 46. itemque *Morhof.* Polyhist. lib. I. cap. 6. p. 48. & integro tractatu Johannes *Costabadius*, cui titulum fecit Judicii de Sapientia Salomonis, ubi pag 19. *Augustini* sententiam refert eum JEsu *Syracidi* tribuentis, sed postmodum retractantis (b) Philoni etiam tribuit *Lutherus* præfatione in hunc librum, itemque *Scheurlerus* Bibliograph. Moral. §. 148. & præcipui Eruditorum fere omnes. *Capellus* tamen in Commentariis & notis Criticis in V. T. ut *Salomoni* ita & *Philoni* abjudicat, quod notat *la Bibliotheque Universelle* Tom. XII. pag. 30. (c) Peculiaris sententia est R. *Azariæ*, librum Sapientiæ esse a Salomone *lingua Chaldaica* scriptum, ut referunt *Acta Erudit. Lipsiens.* 1695. p. 514. Alia autem est Sapientia Salomonis, Auctore *R. Salomone Loria*, Judæo Austriaco: Quam Amstelod. 1691. in 4to editam recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* 1692. pag. 193. seqq. Addit *Margo Mastrichtianus* Frossenium in disquisit. Biblicis pag. 574. & seqq. itemque & hæc: Pro eo quasi canonico differit Doctiss. *Canus* Locor. Comm. cap. 9. lib. 2. & contra eum cap. 10. objectorum dissolutionem habet cap. II. Eadem *Symbola Mastrichtiana* ESAIÆ Prophetæ libros SALOMONIS adscribi a nonnullis

nullis docet, allegans eundem Melch. *Canum* 2. locor. Theol. c. IX. pag. 75. post Med.

II. *Ecclesiasticus Salomoni* à plerisque Patribus adscriptus notatur *Huetio* loc. cit. pag. 364. rationem addenti eam, quod liber iste ex Salomonis Scriptis videatur excerptus; ipse tamen *Syracidi* asserit pag. 365. (d) addit *Margo Normanni* iterum *Whittack.* Script. lib. IV. 16. & *Raynoldum* Censuræ Apocryphor. p. 191. qui prolixe rationes deducit *Salomoni* Scriptum hoc abjudicantes p. 192. sqq.

III. *De Psalmis Davidis: Psalmum* CXXVII. addit *Neumannus* disputat. de Psalterio Salomonis §. XXII. utrumque tamen Davidi restituens §. XXIII. (e) adde *Huet.* loc. cit. p. 341. Utrumque Psalmum à Davide ad erudiendum *Salomonem* scriptum autumat *Polus* Critico Sacr. Synops. col. 963. & 1251. Tom. II.

IV. De ipso *Psalterio* continente XIIX. Psalmos Salomoni falso adscripto præter *Neumannum* hunc consule *Huetium* loc. cit. pag. 340. & 341. ubi JUDÆO cuidam HELLENISTÆ illud adscribit (f) Quæ sententia placet etiam *Neumanno* §. XIX. (g) itemque *Auctori* der Monatl. Unterredungen 1689. in Appendice pag. 1257. *Lambecius* autem Commentar. de Biblioth. Cæsar. Lib. III. pag. 29. suppofititium hoc Psalterium esse suspicatur, de Auctore vero ulterius non disquirit.

V. *Ecclesiastes Salomoni adscriptus*, ob Chaldaicas Phrases insertas, suspectus *Kipping.* Exercit. ad S. Script. X. p. 59 (h) a ZOROBABELI à *Grotio*, EZECHIÆ à *Thalmudistis* tributus, *Salomoni* restituitur *ab Huetio* de Demonstratione Evangel. pag. 348. ut & *Polo* in Synops. Critic. Sacr. Script. Tom. II. col. 1681. 1682. *Jesaiæ* tamen abjudicare malle videtur *Capnio* de verbo Mirif. pag. 44. indicante *Symbola Normanniana.*

VI. *Proverbia* item Salomoni inscripta, bifariam partiuntur *Lambecius* Commentar. de Bibl. Cæsar. lib. III. p. 17. (i) & *Huetius* loc. cit. p. 344. (k) priorem partem 24. circiter capitum, *Salomoni* relinquentes; *reliquam* autem vel ab EZECHIÆ amicis quod *Lambecio* placet, vel ab ESDRA, quod mavult *Huetius*, collectam afferentes, *Salomoni* tamen acceptam ferendam: cui & Proverbia & Ecclesiasten deberi ex *Natali Alexandro*, observat *le Journal des scavans* Tom. XVII. p. 230. (l) adde *Polum* loc. cit. p. 1335.

VII. *Canticum Canticorum*, una cum *Proverbiis* & *Ecclesiaste* ESAIÆ tribuit *R. Schabbethai* תורה num. 42. at *Schelomoni* versus Cantici 1. vindicat, maxime in Thargum. Hæc *Symbola Normanniana* habet. Extat etiam Casimiri *Oudini* Galli aliquando hic mihi domi meæ in satis misera inopia conspecti Tr. de Vita S. Gregorii Magni cum expositione in Cantica Canticor. legitimo suo parenti restituta & allegata Monatl. Unterredungen 1692 p. 945. mihi necdum visa, uti nec recensita in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1694. pag. 406. & seqq. editio Librorum Salomonis cum notis *Bossueti* celebris illius Episcopi.

(a) Huetius Demonstrat. Evangel Proposit. IV. p. 360.

Nunc itaque animadvertendum superest, han. Scriptorum veterum opinionem, quæ Philoni Senior librum Sapientiæ *tribuit, ita proponi ab* Hieronymo Liber Sapientiæ apud Ebræos nusquam est: quia & ipse stilus Græcam eloquentiam redolet, & nonnulli Scriptorum veterum hunc esse Iudæ Philonis affirmant. *Apud Ebræos nusquam esse ait quia ipsius jam ævo Ebraicum exemplar, unde fuerat exceptus, interciderat: Græcam redolere eloquentiam, quia in eo græce repræsentando non castigatum ac pressum sed liberum ac fusum stilum* Philo *adhibuerat. Certe ex Hellenistarum grege fuit Philo iste; Hellenistas autem fere omnes Ebraicæ loquelæ mediocrem constat habuisse notitiam, ac prope nullam. Hujus gregis fuerunt* Philo Alexandrinus, *Platonis imitator, &* Josephus, *qu suis Scriptionibus Ebraicæ linguæ rudes se prodiderunt Igitur ad assequenda verba, & introspiciendos sensus libri Sapientiæ, interprete usum puto* Philonem Seniorem, *& res sibi rudius expositas fusius deinde ac subtilius retulisse.*

(b) Morhofius Polyhist. Liter. Lib. I cap. VI. p. 48.

Joannes Picus *Comes Mirandulanus testatur scriptum esse à* Salomone *librum, cui titulus* Sapientia *sit, non qui nunc in manibus sit* Philonis, *opus, se alterum Hierosolymitana sacratiore lingua compositum in quo ipse Salomon naturæ rerum interpres omnem se illiusmodi disciplinam fateatur de Mosaicæ legis penetralibus accepisse.*

(c) Bibliothec. Univers. Tom. XII pag. 31.

Ludovicus Capellus *in commentariis & noti Criticis in V. Testamentum, montre, que la* Sapience *n'est point de Salomon, qu'elle n'a point eté escrite en Hebreu, qu'elle n'est pas divinement inspirée, parce qu'il y a diverses opinions contraires, selon l'auteur à la doctrine du Vieux Testament, qu'elle n'est pas du celebre* Philon *comme quelques Anciens l'ont dit: que S.* Jerome *ne l'a pas traduite, parce qu'il y a quantité de fautes dans la version Latine.*

(d) Huetius Demonstrat. Evange Proposit. IV. p. 364.

Conjicere quoque licet Salomonis *opus hoc esse, e eo quod affirmat* Epiphanius *versibus scriptum fuisse perinde ut alios libros* Salomonis, Proverbia, Ecclesiasten, & Canticum. *Inde adeo* ὀπαδὸς τοῦ σολομῶντος *Salomonis assecla, appellatur* Jesus *Libri hujus scriptor ab* Athanasio *seu quisquis est auctor Synopseos; non quod ejus solum in condendis Parabolis modum rationemque tenuerit, sed etiam quod totas ipsius descripserit Parabolas ac sententias, sententiarumque compilarit* συλλογὰς, *& carminibus constrinxerit. Qua ratione contigisse opinor, ut veterum Patrum plerique auctorem hujus libri Salomonem prædicent; & nomine Salomonis in eorum scriptionibus non raro citetur, & inter Salomonis volumina in Ecclesia latina haberi solitus sit Cum enim hæc legimus in vicesima secunda* Origeni

He

Homilia in Librum Numerorum. In Libro, qui apud os quidem inter Salomonis volumina haberi olet, & *Ecclesiasticus* dici; apud Græcos vero, *Saientia Jesu filii Syrach* appellatur, manifestum est *rigenem,* qui inter Græcos Alexandriæ natus fut, de se ita locutum non fuisse, quasi Græcus on esset; proindeque id esse *Rufini* interpretis dditamentum, qui per summam intemperaniam & perfidiam has interpretationes elaborait, ut alibi dictum est a me. *Vult ergo* Rufinus *cclesiasticum, quem Græci Sapientiam Jesu Syrach apellant, apud suos, Latinos nimirum inter, Salomonis olumina referri solere.*

(e) Neumannus Disput. de Psalterio alom. §. XXIII.

Quantum ad Psalmorum illud par attinet, quod לשלמה *inscribitur, non desunt interpretes, qui in ignendi casu* Salomonis *velut auctoris opus, reddiderint, cum* ל *apud Hebræos characterem ejus flexionis e intelligerent. Quo observato* Grotius *prioris Psalmomenta ad Salomonem refert unice, quum luculenm etiam de Servatore Vaticinium in eo exprimatur. At ctius alii* Tò ל *in dandi casu, Salomoni verterunt, quod r Grammaticorum leges id licere, adeoq;* Salomoni *cratum hunc Psalmum a Davide esse animadverterent, ut sub Salomonis typo Messias Servator describeretur. c & Belgæ sub Salomone dicunt comprehendi Christum cis Regem* Ebr. VII. v. 2. *Omnium vero optime haldæus:* per manus Salomonis dictus est in proetia: O Deus judicium da Regi Messiæ &c. *Vid. olyglottor.* Tom. III. pag. 196. *Prophetiæ autem signe hic subministrari specimen atque ad Christum gula accommodari, quinque argumentis probat* Feubornius *de Præsentia Christi,* pag. 208. *Unde conudit B.* Geierus, *Salomoni* scilicet traditus hic fuit a atre Psalmus, ut inde futuram Messiæ majestam agnosceret, tantoque filio dignum se geret parentem atque Typum: atque ut Psalmo hoc eretur ceu precatione pro regni sui gubernatie justa ac felici. *Comment.* pag. 1662. *Nec posteor ille Salomoni auctori debetur Psalmus, quod cum fectum dederit Theologus, nostrumque feriari calaum hic jusserit, consulendum hunc imprimis esse cenmus.*

(f) Huetius Demonstrat. Evangel. opofit. IV. p. 340. 341.

Tutius utique credi potest, Hellenistæ licujus opus esse, hominis in Librorum sacroum lectione detriti, plurimaque cum ex *Davicis Psalmis*, tum ex *Isaia* & *Ezechiele*, & aliunde tiam ad id opus mutuati. Ejusmodi enim figentis sæpe industriam suam exercuisse Helleistas, eruditi sciunt. Tempus assignare promm non est: aliquanto tamen post Christi temora scriptum reor; alioquin ad notitiam Sanorum Patrum pervenisset. *Salomonis* autem ersonam Auctor assumsit, quod Psalmos mplures a Salomone scriptos intercidisse scit: non ut Lectoribus faceret fucum, & ab caucis pro genuina Salomonis lucubratione aberi vellet, sed ut se ad imitationem Salomois componeret & ea ex illius persona proferet, quæ ipse proferre potuisset. Id indicat mma istud, Ψαλμὸς τῷ Σαλωμών, Non enim is titulus, ut dixi, *Salomonis* hunc esse Psalmum, ostendit, cui præfixus est, sed Salomoni esse, adscriptum, ejusque personæ accommodatum. Quod autem a *Judæo* proficisci hoc opus potuisse, negat *Cerdanus*, quia quæ de Christo vaticinantur, religionem Christianam adversus Judæos, firmant, de nihilo est; nam & ei quem expectant Messiæ eadem Judæi tribuunt, & in Prophetarum libris similia reperiuntur.

(g) Neuman. Disput. de Psalterio Salom. §. XIX.

Ponam in extremo, quod primo edisserendum loco fuit; ac, si qua nunc promenda sententia est, cum *Huetio*, doctissimo Gallo faciam, qui *Hellenistæ* alicujus opus esse Psalterium nostrum statuit, hominis ex Judaismo ad Christum Conversi, atque ita in LXX. Interpretum lectione detriti, ut plurima cum ex Davidis Psalmis tum quoque ex Esaia, Ezechiele, & aliunde mutuatus, ne obscurum in Ecclesia maneret Salomonis nomine illustraverit. Nam, figmentis ejusmodi sæpe industriam suam exercuisse Hellenistas, vel ex libris *Tobiæ* atque *Judith*, perspicitur, quos iisdem auctoribus omnis propemodum ætas adscripsit. Saltem hoc differt, ab illis Psalterium nostrum, quod minori ingenii acumine ac elegantia confectum est; cum ex adverso amoenissima illorum sit lectio & ad pietatem promovendum utilis; adeo ut, cum Christi deinceps cætui se addicerent Judæi, Christianis una cum reliquis libris sacris istos, communicarint dignosque censuerint, qui Nicena Synodo id indulgente in Christiana Ecclesia legerentur. Vid. *Præfationes B. Lutheri* &, conf. *Frider. Spanhem.* Patrem de auctoritate Apocryph. V. T. p. 26. seq. Quamquam igitur, non omnem elegantiam decoxerit noster, sed, verbis quandoque appositis & concinnis sententiis se commendet: sicut Psal. XV. 1. ἐκυκλώθη, ἀπ' ὁδοῦ πονηρᾶς *deviavit a via malitiæ*, verbum ejusmodi ponit, quod satis vix exprimunt Latini, nisi ad veterem Græcorum ritum attendant, quibus consuetudine receptum, fuit sponsam obtecto capite, quam primum pedem ædibus Parentis extulisset, ἐκυκλεῖν *convertere in gyrum*, atque in domum sponsi abducere, ne repetendi ædes paternas viam inveniret: Vid. *Clem. Alexandr.* L. 3. Pædag. c 11. atque, hoc modo abductum quoque impium a nequitiæ latebris innuit. Item Ps. XVIII. v. 9. cum, inquit κατευθύνειν τὸν ἄνδρα, i.e. *Deum dirigere hominem* sicut nautæ κατευθύνουσι τὸ σκάφος, tamen, quæ occurrunt Phrases ac modi loquendi Hebræi, Græcis verbis involuti Auctorem facile produnt Judaicæ fuisse originis, ac Hellenisticæ linguæ specimen reliquisse.

(h) Kipping. Exerc. ad S. Script. X. pag. 59.

Vulgo Salomonem *Autorem esse creditur qui scripserit eum velut pœnitentiæ suæ testem: ut affirmant* Alting. *in Hist. loco 2. R.* David Ganz *in Zemach David p. 13. Joh.* Piscator *notatis ad Eccles. p. 7. Joh.* Scarpius *in Symphonia Prophet. p. 229. Videtur tamen seriori ævo conscriptus sub illius Regis nomine velut pœniten-*

tinentia impie actorum impulsi. Argumentum ejus opinionis est quod multa vocabula Syriaca & Chaldaica occurrant toto scripto Danieli, Esdræ, *Targumistis equidem Familiaria, sed non eis autoribus sacris qui Babylonicam migrationem præverterunt.*

(i) Petri Lambecii Commentar. de Biblioth. Cæs. Lib. III. p. 19.

Quarto, & quidem à fol. 50. usque ad fol. 92. Proverbia Salomonis *cum Commentario marginali, ob nimiam scripturæ abbreviationem lectu valde difficili. Notabile autem est, Proverbia illa in duas classes ibi esse divisa, quarum prior, pertingens usque ad caput 24. complectitur Proverbia ab ipso Salomone scripta & edita, posterior autem, incipiens à capite 25. continet Proverbia Salomonis, vivâ tantum voce ab ipso prolata, & per ora posterorum variè dispersa, quæ* amici Regis Ezechiæ *collegerunt, & per scripturam in unum corpus redacta, jam memorato Regi dono obtulerunt; ut testatur ibidem anonymus ille antiquus* Græcus *Scholiastes in margine.*

(k) Huetius Demonstrat. Evangel. Proposit. IV. p. 344.

Ac priora quidem viginti quatuor capita „crediderim operis totius fuisse exordium; quale in ipso Salomonis exemplari habebatur. Suadet id rerum ordo & contextus. Tu modo postremos viceficimi quarti capitis versus excipias, „qui cum reliquis capitibus sede sua moti variis „trajectionibus laborant. Reliqua, ex superstitibus, quæ reperiri ab Esdra potuerunt, compilationibus illuc adjecta sunt. Igitur totius „Proverbiorum libri *unus Salomon* auctor vere dicendus est: & priora quidem viginti tria capita, cum viginti duobus primis versibus capitis „vicesimi quarti, nulla sui parte mutata sunt; sed „talia extare videntur, qualia à Salomone descripta fuerunt. Reliquorum septem capitum compilatio, cum postrema vicesimi quarti parte, „multorum *συλλογέων*, & Parabolis hinc inde „ex toto Salomonis opere excerptis constat. Partium illarum collocatio, & in librum hunc quem „habemus instructio, *Esdræ* est, vel *Synagogæ magnæ* potius, cujus auctoritate Esdras sacrorum librorum recensum egit.

(l) Journal des Scavans XIII. Tom. 17. A. 1617. April. p. 230.

Dans l'autre Dissertation Natal Alexandre *traite des* Ouvrages de Salomon. *Il fait voir qu'il a composé le livre des* Proverbes & l' Ecclesiaste, *contre ce qu' en ont pensé les auteurs du Talmud &* Grotius, *dont les premiers ont attribué à* Ezecchias *& le second a* Zorobabel.

(2405) SALOMONIS EPISCOPI & Abbatis S. Galli nomine, *Carmen ad Dadonem*, à WALDRAMMO Monacho & Decano S. Galli scriptum, vero Auctori restituit, adversus *Canisium*, Melch. *Goldastus* Notis ad Columbanum pag. 121. 122. Hæc *Symbola Normanniana.*

SALOMON v. à *Kaiserstein.*

SALOMON v. *Pantherus.*

(2406) SALONCINI nomen præfixum libro, cui titulus: *le Tableau de l' Amour dans l' etat du Mariage*, personam esse *Nicolai* VENETI Medici in Collegio Regio Rochellensi: detegit editio Coloniensis 1696. chez Claude Joly in monitione seu Avis au Lecteur.

(2406. *α*) SALVATIERRA: *Louis de Augustin* VASQVEZ. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 598.

(2407) SALVATOR *Imbroll: Athanase* KIRCHER. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 598.

(2408) SALVIANI *Massiliensis* nomine qui veniunt *libri tres ἀντικειμένων, Juliano* TOLETANO Episcopo adscribuntur ab *Hottingero* Biblioth. pag. 304. 308. indicante *Symbola Normanniana.*

(2408. *α*) SAMMONIUS.

La *Cardinal* BELLARMIN, sur le faux nom de Samonius escrivant contra Widrington & *Jurieu* dans l' histoire du papisme ou dans l' apologie pour la raformat. part. 4. chap. pag. 252. e 12. *Symbola* est *Mastrichtiana.* Cui adde *Baillet* des Auteurs degvisez p. 598.

(2409) SAMMOSTO *Rima*, *Alpino Thomas* SPINOLA MARINI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 598.

(2410) SAMUELIS nomine quæ inter Canonem Biblicum extant *libri duo*, penitus eidem abjudicantur ab *Auctore Judiciorum Theologorum Quorundam Hollandiæ* de Richardi *Simonis* Historia Critica, ut in eorum recensione observant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1686. p. 435. (a) *Huetius* etiam in demonstrat. Evangel. illos à *Grotio* notat adscribi JEREMIÆ. Ipse tamen 24. priora capita *Samueli* relinquens, reliqua NATHANI & GADO Prophetis adsignat p. 287. 288. (b) Quod placet *Franzio* de Interpretatione scripturarum 238. (c) contra *Wolfeley* p. 284. & *Theologos* Hollandiæ quosdam in *Actis Erud. Lips.* l. c. pag. 439. Item *Polo* Synops. Crit. S. S. Tom. I. pag. 1150. Addens tamen ESDRAM aut alios in ordinem hos libros redegisse (d) nec minus *Hottingero* Th. Phil. 470. ut habet *Margo Normannianus.* Non ipsius esse solius Samuelis clarum satis facit Ric. *Simon* Critique du Vieux Testam. c. 8. p. 54. & seq.

(a) Acta Eruditorum Mensis Sep. A. 1686. p. 435.

Neq; viginti quatuor capita libri prioris Samuelis Samueli, *ut volunt alii, neq; reliqua Prophetis* G. *&* Nathan *posse tribui judicant, loco* I. Sam. XXV. *6. permoti maxime qui scriptorem non nisi post Salomonem facta decem tribuum separatione vivere potuisse abunde doceat.*

(b) Huetius Demonstrat. Evang. Proposit. IV. p. 287. 288.

Librorum quoque Samuelis *dubia est ætas & controversus Auctor. Quidam post Samuelis tempora lucubrationi*

brationem eorum rejiciunt, propter hanc clausulam capitis noni Libri prioris: Olim in Israël sic loquebantur unusquisque vadens consulere Deum: Venite,& eamus ad Videntem. *Qui enim* Propheta *dicitur hodie, vocabatur olim* videns. *Scribit* Grotius *Ebræorem eruditissimis auctorem credi Jeremiam Prophetam Librorum quatuor Regum: caussam affert ipse non satis probabilem, similitudinem sermonis, quæ vix apparet. At libros duntaxat Regum tertium & quartum* Jeremiæ *adscribunt Thalmudistæ in Babæ bathræ primo capite. Hos, ac primum præterea & secundum, eidem acceptos refert* Abrabaniel.

Librorum vero Samuelis *viginti quatuor priora capita à* Samuele ipso *fuisse scripta; reliqua, quibus res post Samuelis Obitum gestæ narrantur, à* Nathane & Gado *Prophetis, sentiunt iidem* Thalmudistæ; *sic & R.* Moses Kimchi; *sic* Isidorus; *nisi quod posteriora ad calcem usque operis à* Davide *vult fuisse scripta: quo argumento, nullus scio. Mihi quidem Ebræorum sententia reliquis videtur anteferenda, utpote quæ his citatur verbis* Paralipomenon: Gesta autem David regis priora & novissima, scripta sunt in Libro Samuelis Videntis; & in Libro Nathan Prophetæ, atque in volumine Gad Videntis.

(c) Franzius de Interpretatione S. Scripturarum p. 238.

De Adulterio enim per Davidem commisso tunc publicè non constitit, & nonnisi tunc constare cœpit publicè, quando post mortem Davidis reliqua capita librorum Samuelis à Samuele *inchoata compleri & absolvi cœperunt per* Nathan *& per* Gad *Prophetas, sicut non obscure colligitur,* I. Paral. *29. v. 29. non aliter, quam sicut omnia, nunc quidem occulta præsertim etiam in Spiritum Sanctum, magnatum & aliorum peccata suo tempore in divino judicio speciatim revelabuntur, & ordine enumerabuntur.* Deus enim Omniscius talis nullius obliviscetur, sed omnia vindicabit, Matth. 12. v. 32. 33. 34. 35. 36.

(d) Polus Synopsi Critica Script. Sac. Tom. I. p. 1150.

Quis horum librorum Samuelis scriptor? Resp. I. Plerique in eo consentiunt, non ab uno, sed a pluribus hoc opus contextum esse. Ita *Gregor.* & *Athanasius.* Resp. 2. Primum librum Samuelis usque ad cap. 25. (ubi ipsius mors recensetur) à Samuele scriptum volunt *Gregor. Theod.* Procop. Obj. At in ea parte Samuelis laudes passim recensentur: quod a Sanctorum humilitate alienum videtur. Vid. c. 2. 3. & 12. Resp. I. Sordet in ore proprio laus si ad ostentationem proferatur; non item, si urgente necessitate, ad Dei gloriam & hominum ædificationem. Sic laudavit se Job. cap. 29. &c. 2. Non ipse *Samuel* virtutes suas vulgavit; sed spiritus Dei, qui in ipso loquebatur. Auctor Scripturæ Deus erat; homines tantum scriptores, seu potius calami scribentis. Resp. 3. Reliqua pars librorum Samuelis à Davide scripta est; ita Isidor. & cæteri communiter. Obj. Huic repugnat illa clausula: usque ad diem hanc, I. *Sam.* 27. 6. & 30. 25. Resp. Verum hæc particula libro jam composito addi ab alio potuit. Resp. 4. Reliquæ istius partis scriptores erant Nathan & Gad. Ita *Sixtus Senensis & Bellarm.* ut constat ex I. Paral. cap. ult. v. 29. Erant hi Davidi à secretis & Commentariis, ut,, ejus acta per singulos dies conscriberent. Resp.,, 5. Cum a variis libri illi conscripti fuerint, re-,, dacti sunt in hunc Ordinem, & digesti ab alio;,, sive a *Jeremia*, qui ultimam regum ætatem con-,, secutus est; ab *Ezechia*, (de quo vide quæ ad,, Prov. 25. 1.) sive ab *Esdra*, qui ut alia plurima,,, sic etiam Regum historiam [in libris Samuelis,,, Regum, & I. Chronicorum] ab aliis acceptam,,, & conservavit ipse, cum pene cum civitate &,, templo periisset; & confusam in ordinem coegit.

(2411) Francisco SANBENEDICTO collectore prodiit *Orationum Tomus* I. Mediolani 1625. in 8. Illud nomen esse fictitium, & auctorem Orationum *Jo. Guilielmum* CALAVERONUM Jesuitam Italum docet *Alegambe* p. 247.

Adde *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 458. col. b.

(2412) *Didaco* SANCHEZ del' *Aquila*, qui edidit *Antidotum Duplicem* (ita scriptum) contra duples Venenum, quod ex fonte Theophylino ebibit *Leodegarius Quintinus* Heduus. 1557. in 8. est *Thomas* HURTADO Toletanus, ex familia Clericorum Regularium Minimorum, ut docet Nicolaus *Antonius* Biblioth. Hispan. Tom. II. p. 245. (a) itemque la *Visiera Alzata* Pentecostes n. IX. & XXVII.

(a) Nicolaus Antonius Biblioth. Hisp. Tom. II. p. 245.

De Religione Nazaræorum.

De Restrictione mentali: *omnia hæc Coloniæ typis Cornelii ab Egmont 1655. folio; scilicet adversum* Theophyli Rainaudi *librum de Matyrio per pestem qui punctus valide ab hoc adversario in hoc tractatu, simulque in alia Resolutione morali De communione pro mortuis reposuit Apologiam duplicem satyrico felle mixtam (ut erat vir ille eruditissimus acri calamo) scilicet sub nomine Leodegarii Quintini Hædui. Cui ut resisteret noster Hurtadus duplici telo armato provocatus opposuit:*

Antidotum duplicem contra duplex venenum, *quod ex fonte Theophylino ebibit* Leodegarius Quintinus Hæduus *propugnante* D. Didaco Sanchez *del* Aquila *Doct. Theologo. Hispali apud Ioan. de Ribera 1557. in 8. nempe* Antidotum primam *De Communione pro mortuis: Alteram de vero Martyrio charitatis.*

(2413) Joannis SANCHEZ nomine *Ars Grammatica* prodita per *Ioannem* MARTINEZ, Jesuitam Cordubensem, memoratur ab eodem pag. 359.

Addatur *Sotwell.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu. pag. 477. col. b. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispan. à Jesuita hoc Grammaticam editam asserit, nulla tamen personati Sanchez mentione facta.

(2414) *Franciscus a* SANCTA CLARA i.e. DAVENPORT verba sunt *Hydei* Biblioth. Bodlej. post N. pag. 133. col. a. citantis eo nomine:

(II) Librum *de Prædestinatione*, Meritis &c. deque Sanctorum Invocatione, Imaginum veneratione &c. Lugd. 1635. in 8vo.

(II) *Apologiam Episcoporum*, seu Sacri Magistratus Propugnationem Col. Agrip. Anno 1640. in 8vo.

(2415) *Petrus de* SANCTO AUDOMARO. Extant sub hoc nomine citanturq; *Hydeo* Biblioth. Bodlejan. post N. p. 133. col. b.

(I) *Institutiones Monasticæ secundum decretum Concilii Tridentinis* tribus libris Colon. 1584. 8.

(II) *De Monachorum Hospitalitate*, & de eorum *Casibus reservatis*, cum S. *Concionibus* ad Monachos. Ibid.

(III) *Declaratio Causarum Calamitatum Belgii*. Colon. 1582. 8vo. Addit autem *Hyde* loc. cit. Scriptorem hunc alias appellari *Petrum* DE WALLON CAPPELLE.

A SANCTO FAUSTO vide *Pirrus Siculus*.

(2416) SANDALIONIS nomine latere aliquando *Iohannem Christianum* SCHUMANNUM, Consulem Dresdensem, indicat *Symbola Iunckeriana*, non addens, quid scripti sub personato hoc nomine in publicam lucem emiserit.

(2417) *Edwin* SANDIS, Equitis Angli *Relatio de Statu Religionis toties* Anglice, Gallice, Italice & Germanice edita, & pro γνησίῳ ejus scripto habita in Guidonis *Patini* Excerptis MSSC. Naudæanis, *Paulo* SARPIO Veneto adscribitur. Locum integrum, quia in paucorum manibus est, apponam: *Fra Pol de Venise estoit un grand esprit, sublime & vrajement metaphysique, comme l' a nommé Oratius Tubero. Il estoit scavant en tout. De sua fide nihil dico, car il estoit plustot de ces anciens Epicuriens, ou au moins estoit il Lutherien, saltem n' estoit il point Papiste tout entierement, car il haissoit bien Rome & ne faisoit guere d' estat de toutes les fanfaluches qui en venoient. On dit que* Fra Pol *a donné la communion sous les deux especes à qui la vouloit à Venise*. NB. Frà Pol est Auteur du livre, qui court soubs le nom *Cheval. de Sandis* de l' *estat de la Religion*. Hæc πρὸς ἔπος illa Excerpta. Symbola est Diecmanniana.

(2418) Friedliebs von Sanfftleben Holsteinisches Klag-und Jammer-Lied an Georg Philip Harsdörffern/ 1645. est Celeberrimi Poetæ illius Cimbrici *Johannis* RISTII, qui se ejus Auctorem septem annis post, im Teutschen *Parnasso* pag. 606. publicè est professus. vide Clarissimi Dni *Molleri* Flensburgensis Isagogen ad Historiam Chersonesi Cimbricæ P. I. p. 147. 148.

(2419) SANFORDII, *Sacellani* sui Magistri nomine publicavit *Johannes* DIGBEY, postmodum Baro de Schirebourne tractatum Petri *Molinæi de fide Protestantium* è Gallico in *Anglicum* Sermonem translatum: ut indicium facit *Wood*. Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 201. col. b.

SANGA v. *Liberio*.

SANGA v. *Liberius*.

(2420.) *Alessandro* SANLORINI *da Prunalbeta*. Sub Personato hoc nomine edidit *Matteo* PINELLI Italice, 1654: *Polvere Schernita o vero Invettiva contro il Tabacco*. vide *Cinelli* Biblioteca Volante Sanzia I. p. 12. adde *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 598.

(2421) *Alessandro Michele* SANNITO est *Bartolomeo* BILOTTA, ut indicat *Toppius* Bibliothecæ Neapolitanæ pag. 37. col. a. his verbis: „*Bartolomeo Bilotta*, gentilhuomo Beneventa„no, ha dato alla Stampa: *Il Pianto di Theone*, sot„to nome del Cavalier *Alessandro Michaele Sannito* in „Versi volgari, e Latini, con 350. Descrittio„ni dell' Aurora. in Nap. appresso Gio: Battista „Sottile 1606. in 8s

(2422) *Francisci* SANSOVINI *Historiæ Turcicæ* lib. I. esse *Georgii* GEORGEVIZII colligo ex mentione libri de afflictione 28. b. ex præfagio Muhammedico. 28. 29. ex tractatu de Cerimoniis & ritibus 34. tum quod quæ de *Georgevizio* citata erant heic reperiantur: prout in meo Exemplo fol. 29. 34 36. 38. 39. &c. notavi. Hæc *Symbola Normanniana*.

(2423) SA OXON. Sub his literis edidit *Samuel* PARKERUS, Anglus, Theol. D. Episcopus Oxoniensis, *Rationes pro Abrogatione Testificationis illius solemnis* omnibus Parlamenti membris anno 1678. d. 30. Octobris injunctæ, & forsan quædam alia. Hæc *Wittenius* Diarii Biograph. Part. II. ad ann. 1688. sub finem. *Hyde* in Bibl. Bodlej. nec post N. p. 24. ubi de Oxonia, nec pag. 36. ubi de Parkero agit, de hoc quicquam addit.

(2424) SAPRICIUS SAPRICI est *Angelicus* APROSIUS teste *Rhodio* num. 44. & *Scavemo* num. 14. Quibus nunc Aprosiana Bibliotheca pag. 83. & seqq. accedat, & addantur Leonardi *Nicodemi* Additiones ad Biblioth. *Toppii* Neapolitanam pag. 241. col. b. sub finem. *Bartholin.* de legend. libris, Dissert. II. pag. 39. Ad *Rhodium* hæc olim addidi p. 28.

Porro ut etiam aliqua de recensitis quibusdam hujus auctoris pseudonymis scriptis notitia constet, adjiciam ipsius Auctoris Incogniti de Incognitis ea de re verba quæ sequentem in modum se habent: (c) *Scrisse egli nel principio della sua gioventu contro* l' Occhiale di Tomaso Stigliani a *difesa del* Cavalier Marino: *sotto il nome di* Saprici o Saprici, *Anagramma tratto dal suo cognome. Censurò parimente a preghiere d' Amici il* Mondo Nuovo *del medesimo* Stigliani, *al quale havendo egli risposto, replicò il* Ventimiglia *con la scrittura del* Buratto, *nel quale tutte l' opere sue dolcemente, non meno che dottamente morde e censura*. Vitam Joannis *Baptistæ Marini* vide apud *Ghilinum* in Theatro Italico Litteratorum part. 1. pag. 100. & seqq. ac pag. 218. vitam *Thomæ Stigliani*, ubi & scripta utriusque enarrantur quibus invicem decertaverunt.

Confer *Galistoni*. 1145.

(c) *Scripsit ipse a principio Juventutis suæ contra* Perspecillum Thomæ Stigliani *ad defendendum*

-um Equitem Marinum sub nomine Sapricii Saprici er Anagramma tractum ex cognomine suo. Censoria noq; Virgula notavit rogatu Amicorum Mundum no- um ejusdem Stigliani, cui cum ille respondisset vices i reddidit Ventimiglia per scriptum suum, Subcerni- ulum, quo omnia ipsius opera suaviter non minus quam octe mordet atq; perstringit.

SARACENO v. Demno.

(2425) SARACENUS, Hieronymus: Mar- nus CONSTANTINI. Baillet liste des Auteurs egvisez pag. 598.

(2426) SARAVA il Dottor: Alphonse D' LLOA Baillet liste des Auteurs degvisez p. 598. rolixe quidem Hujus Alphonsi scripta recenset icolaus Antonius in Biblioth. Hispan. pagina 4. 45. at de hac Doctoris Saravæ persona nihil eminit.

(2427) Eubulus Theosdatus SARCK- ASIUS, qui Judicia de novissimis prudentiæ Civi- Scriptoribus edidit, 1669. in 4. quod fit Conradus muel Schürtzfleisch/ Phil. M. Corbacensis Scho- ex-Rector, præter Dn. Geisler. dec. 3. num. 5. stantur plurimi, qui Satyris, aut apertis re- ehensionibus famam virorum Illustrium ndicare laborarunt: quorum monumenta m passim nunc extent, omniumque manibus antur, nihil opus est allegare. Sufficiat nunc minasse unum detectum Oldenburgerum, sive ancifcum Irenicum, in principio Collegii in Bur- ldensem. Cujus hæc verba: Virus Calumniato- m pessimorum effugere ne sic quidem potuit, inter s excellit personatus quidam autor Eubulus Theos- tus Sarckmasius, cujus verum nomen Schürtz- sch/ Corbacensis quidam Ex-Rector, qui vanissimæ rogantiæ & ambitioni explendæ, non aliud ad famam sibi patere existimavit, quam per infamiam illu- um Virorum &c. Eum si quis in propria causa timonium perhibere putet, audiatur V. Cl. ert. Henr. Voglerus Introductionis in notitiam iptorum cap. 10. p. 53. ita loquens: Nuper ad- dum judicia de novissimis prudentiæ Civilis iptoribus, sub nomine Sarckmasii vulgata sunt, o & Satyrico modo pronunciata. Quæ ut scriptoris nonnullam & ingenii & Latine scribendi facultatem ndunt: ita simul manifesto produnt, eum Clarissimo- n Virorum insultatione gloriam ca tare; in censura o, qua tamen nimiopere sibi placet, ipsummet ani- dversionem quam maxime commereri. Nam & Li- tia audacter sibi sumpta, mores atque actiones eorum, s in Satyra istac traducit, pro libidine, ac quasi ar- arum animi deliberationum conscius esset, notat; quod nen ad rem ipsam nihil pertinet: & Apolline ujus est rupto; & præter alios errores historica, moralia, Ju- ica cum Politicis confundit.

Adde & hic Deckherrum de Scriptis Adespotis g. 257. 258. Itemque les Satyres Personnelles m. II. p. 138-140. Teissierii Catalogum Auctor. Biblioth. pag. 61. Baillet liste des Auteurs de- isez p. 598. vide & quæ in Galliotto, Nasturtio, asio &c. dicta sunt huc pertinentia.

(2428) SARMATIÆ & TRANSYL- VANIÆ MINISTRORUM nomine editum li- brum de falsa & vera unius Dei cognitione, maximam partem deberi Georgio BLANDRATÆ, afferit Sandius Biblioth. Antitrin. pag. 24. (a) adjutorem autem ei constituit Hoornbeck Appar. Controv. Socin. 27. 28. 55. Franciscum Davidis, Sandio non repugnante Bibl. Antitrinitariorum p. 56. (b) An vero, quæ huic libro inserta est Explicatio Ca- pitis Primi Johannei eundem Auctorem habeat, non determinat, Lælio tamen Socino eam abjudi- cat. Sandius loc. cit. pag. 24. Adde Symbolam Ma- strichtianam (c)

(a) Sandius Biblioth. AntiTrinitario- rum pag. 24.

Prout etiam, quisnam sit auctor hujus Explicatio- nis, quæ Ministrorum Sarmatiæ & Transylvaniæ libro de falsa & vera unius Dei &c. cognitione, inserta est. Nam non esse Lælii Socini fœtum arguit cum styli ab aliis ejus scriptis diversitas, tum etiam quod in ea tales opiniones, & quorundam sacræ scripturæ locorum explicationes pro- ponuntur, quæ discrepant à Lælii Sententiis & ab Inter- pretationibus quas ei proprias fuisse, immo ab ipso adin- ventas, Faustus Socinus testatur. Königius in Bibliotheca Veteri & Nova, tribuit Blandratæ Com- mentarium in cap. 1. Johannis: qui an idem sit, cum eo, de quo nunc agimus, certo affirmare non ausim, quamvis certum sit, Blandratam primarium aucto- rem esse memorati libri de falsa & vera unius Dei co- gnitione.

(b) Idem pag. 56.

Franciscus Davidis Hungarus, Superintendens seu Episcopus Unitariorum in Transylvania Ao. 1666. & seqq. una cum Georgio Blandrata, sub patrocinio ac præsidio Joannis Sigismundi Principis, contra Trinita- rios acriter disputavit: atque eodem Blandrata potis- simum Auctore ac Socio, contra eos non paucos libros (quos supra sub Blandrata recensuimus,) in lucem emisit.

(c) Symbola Mastrichtiana.

Ministri & Seniores Ecclesiarum consen- tientium in Transilvania, id est, Socinianorum.

Ediderunt anno 1568. libellum de Mediato- ris JEsu Christi hominis divinitate æquali- tateque Blasphemum, de quo vid. Cloppen- burgi compendium Socinismi pag. 14. ubi & de libello eorum anno 1569. vulgato de Regno Chri- sti & regno Anti-Christi Libros duos cum tra- ctatu de pædobaptismo & circumcisione: Quorum hæc est conclusio. Quisquis vere credit Papam esse Anti-Christum, vere quoque credit Pa- pisticam Trinitatem pædobaptismum & alia Papa- tus Sacramenta esse doctrinas Dæmoniorum. Varia autem capita eorum quæ utroque libro continentur: De justitia Regni Christi, de justificatione, de compara- tione Legis & Evangelii, de Charitate, item signa 60. Anti-Christi SERVETO auctori afferunt illi qui anno 1612. ediderunt in Belgio librum ante dictum, perperam Castellioni tributum, contra Calvinum de Serveti supplicio.

SARDUS v. *Hilarius.*

(2428 *a*) Lotharius SARSUS. Ejus sub nomine scripsit *Horatius* GRASSIUS *Libram Astronomicam ac Philosophicam, qua Galilæi Galilæi opiniones de Cometis examinantur.* Perusiæ apud Marcum Naccarium 1619. in 4. Item *Rationem ponderum Libræ & Symbellæ, in qua quid è Lotharii libra, quidque Galilæi Symbellatore contra Libram edito, de Cometis statuendum sit, collatis utriusque rationum momentis proponitur.* Parisiis, & mox Neapoli apud Matthæum Niccium 1627. in 4. verba sunt *Alegambes* p. 189. 4. ferme repetita *Leoni Allatio* Apum Urban. p. 137. adde *Scaven.* n. antepenult. Idem confirmat *Joh. Bapt. Laurus* Perusinus in sua Theatri Romani Orchestra, sive dialogo de viris sui ævi doctrina illustribus, Romæ 1618. quem A. 1625. Romæ in 8. edi curavit Justus Reguius, ubi pag. 34. sic legitur: *Est & Horatius Grassius, qui examen aliorum improbum, ut Persiana voce utar, de cometis sub trutina castigavit. Per hunc ergo perque* Jo. Antonium Roffenum, Antonium Licinium, Albertum Rutilensem, Michaelem Petrum & Jo. Alvarez *ea demum assequimur, quæ* Seneca *scripserat, longioris ævi diligentia in lucem extractum aliquando iri, majoresque nostros tam aperta ignorasse jam miramur.* RICCIOLUS in Chronici sui parte I. quæ Alphabetica est, ad nomen *Horatii Grassii*, hæc habet: Horatius Grassius S. J. *Ligur ex Urbe Savona, diu Mathemathica Romæ, in nostro Collegio magna cum laude professus, edidit* A. 619. Disputationem Astronomicam de tribus Cometis anni 618. & Libram Astronomicam & Philosophicam, *qua opinionem Galilæi de Cometis expendit. Est autem Architectonicæ consultissimus & magni judicii Vir.* Idem in *Almagesti* Tom. 1. lib. 8. sect. 1. cap. 7. Lotharius Sarsus h. e. P. Grassius *sub ejus persona latens &c.*

Vide hæc confirmantem *Gassendum* de vita Peireskii ad an. 1624. pag. 123. & ex eo *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 321. itemque *Alegamben* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 189. *Sotvel.* p. 351. Leon. *Allatium* de Apibus Urbanis pag 137. & ex eis *Villani* Visiera Alzata Hecatostes num. LXVII. pag. 69. hisce verbis:

LXVII. HORATIO GRASSI. Sauonese della Compagnia di Giesù. Da Questi sotto nome di *Lotharii Sarsi* Sigensano si publicò

Libra Astronomica, & Philosophica qua Galilæi opiniones de Cometis à Mario Guiduccio in Florentina Accademia expositæ, & in lucem editæ examinantur. Perusiæ apud Marcum Naccarinum M. DC. XIX. 4.

A questa s' oppose il Galileo dando fuori.

Il Saggittore nel quale con bilancia esquisita si ponderano le cose contenute nella *Astronomica, e Philosophica Libra* di Lotario Sarsi. In Roma appresso Giacomo Mascardi M. DC. XXIII 4.

Quando fù veduto questo libro si suppose finita la lite: ma non andò così la bisogna, però che egli replicò sotto lo stesso nome con questo

Ratio ponderum Libræ, & symbellæ in qua quidem Lotarii Sarsi libra, quidque *Galilæi Symbellatore* contra Libram edito de *Cometis* statuendum sit collatis utrinque rationum momentis Philosophorum arbitrio proponitur. Neapoli, apud Matthæum Nucium M. DC. XXVII. 4.

Vegganfi l' Allacci nelle Api Urbane p. 137. l' Alegambe e'l Sottuello nella *Bibliotheca degli Scrittori* della *Campagnia*, il primo p. 180 e'l secondo p. 351.

(2429) SARTORIUS, Johannes: Joannes STOINSKY où STOINIUS, dit STATORIUS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 598.

(2430) *Franciscus* SARZOSUS, cujus nomine à *Gesnero* Biblioth. Univers. fol. 258 col. a. citatur liber inscriptus: *Æquator Planetarum*, idem est *Ravio* in notis ad suum locum, cum *Francisco* SIRIGATTO, indicante *Symbola Normanniana.*

(2431) Adami SASBOUT, qui & aliis SASBOLDUS Ord. Franciscani, *commentarii in Epistolas Paulinas* aliquot, Coloniæ diversis annis editi seorsim singuli, ut & Commentarius in Esaiam Prophetam, cum omnibus reliquis operibus simul Colon. 1568. editus, quod alteri debeatur, scriptum reliquit hisce verbis *Raynaudus* de bon. & mal. lib. part. I. Erot. 10. §. 3. n. 268 pag. 163. *Sed & apud Catholicos* (ergo ad minimum hac in parte confitente ipso,) *Iliacos intra muros peccatur & extra, quandoque aversus ab uno auctore affectus, erga alium vero propensior, similibus strophis & suppositionibus locum dedit.* Commentarios Adam Sasbout in Paulum & Esaiam, *esse Joannis* HESSELII, *quem Magistrum habuerat Adamus, lego apud* Franciscum Laue, *Hesselii quondam cum Adam auditorem: qui addit, non* Adamum Magistri *opus sibi suppofuisse, sed alios de* Adamo *sic bene mereri voluisse. Ita ille in præfatione ad judicium Hesselii, de facto Nectarii, cusum à Plantino* anno 1564. *Hoc tamen alii pernegant, ut* Michael Vosmerus, *in Apologia pro Adamo Sasbout, &* Henricus Sedulius *in notis ad cap. 3. historiæ Martyrii sex fratrum Alcmariensium: quam suæ historiæ Seraphicæ intexuit.*

Utri horum debeantur Commentarii hi non determinant *Miræus* Biblioth. Ecclesiast. part. II. p. 140. (a) Valerius *Andreæ* Biblioth. Belgicæ pag. 4. (b) & *Freherus* in Theatro Viror. Eruditione clarorum p. 160. col. b.

(a) Miræus Bibliothec. Eccles. Part. II. pag. 140.

An opus in Epistolas Pauli, quod Sasboldi *nomine circumfertur, Sasboldi sit, an Joannis Hasselii, Theologi Louaniensis, in controverso est.*

(b) Valerius Andreæ Biblioth. Belgicæ pag. 4.

In Paulinas Epistolas, & *nonnullas Aliorum Apostolorum; quas esse Prælectiones Joan.* Hasselii, *Theologi Lovaniensis, quidam asserunt,* Martinus Delrius *Disquisit. Magic. lib. 3. parte 1. quæst. 3. Sect. 2. Franc.* Lava *Præfat. ad Sententiam Hasselii super facto Nectarii circa Confessionem; &* Cornelius Verburchius

chius *præfando ad easdem Epistolas*, *testatur Adamum* *illa*, & *ejus generis complura alia ex Hasselio accurata* *olertique industria hausisse*: *negat vero Mich.* Vosmerus, *Apologia pro* Sasboldo *scripta*.

(2432) SATURNINI Acta DONATISTÆ *cuidam* adscribit Thomas *Ittigius* in Appendice Dissertationis de Hæresiarchis ævi Apostolici: ut notant *Acta Erudit. Lipsiens.* 1696. pag. 108. hisce verbis: Secunda dissertatio de *schismate Donatistarum* agit, cujus ortum dum describit Noster, acta Saturnini a Donatista quodam composita, quæ *Henschenius* posteriorem *Surii* editionem imitatus non integra edidit, ex *Albaspinæo* & *Balucii* miscellaneis suppleri posse monet.

SAUBERLICH v. *Andreas*.

(2433) *Giovanni* SAVIO Venetiano. Sub hoc nomine prodiit *Apologia in difesa del Pastor Fido dalle oppositioni fattegli da* gli Excell. Sig. *Faustino Summo*, Gio: Pietro *Malacreti*, & Angelo *Ingegnero*. In Venetia presso Horatio Larduaci 1601. 12mo. Verum Auctoris nomen est *Anges* DI GOZE da Pesaro. Ut indicat la *Visiera Alzata* Hecatostes n. XIX. p. 38.

(2434) SAVI, *Buonardo* : *Urbain* DAVISI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pagina 599.

(2435) SAVINIUS v. *Mutus*.

(2436) *Raffaele* SAVIGNONE est *Stefano* MARENGO, de quo sequentem in modum commentatur la *Visiera Alzata* Pentecostes n. XXXVII. p. 128.

XXXVII. RAFFAELE SAVIGNONE publicò gli *Elogi* de Cesari del Conte D. EMANUELE TESAURO di *Suetonio Tranquillo*. In Genova per Pietro Giouanni Calenzani M. DC. LXII. fol.

Furono voltati dal P. D. Gio: *Stefano* Marengo da Genoua Monaco Casinense, che si compiacque attribuire la fatica al Nipote.

(2437) SAVOJANO *Valerio* v. *Fulvio*.

(2438) *Antonius de* SAURA. Sub personato hoc nomine editum esse a *Johanne Baptista* POZA, Jesuita Cantabro Hispano, *Votum Planis*, *de examine doctrinarum*, Cæsaraugustæ anno 1639. 4to refert Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hispan. pag. 495. col. a. itemqve *Witten.* Diar. Biograph. an. 1660. *Sotvel* autem Scriptoris ejus in Bibliothec. Scriptor. Societ. JEsu non meminit: forte quod ob editum sub *Elucidarii Deiparæ* titulo librum (quo B. Mariæ Ossa & carnem in S. Cœna una manducari docuit) damnatus est ad carceres perpetuos, ut Autores allegati memorant.

(2439) SAUVEUR, *le Sieur de Saint* : *Jean Baptiste* THIERS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

DE SAXONIA v. *Albertus*.

(2440) *Decisio solida Theologorum* SAXONICORUM. Maximam partem hanc elaboratam à D. *Henrico* HOPFNERO, ex *Weberi Hopfnero Angelico* Ampl. Doctor Dr. *Mayer* in Diss. Epistolica mihi scripta de Anonymis & Pseudon. recenset. Apud *Witten.* in Memoria ejus dec. IV. p. 491. nullum ejus vestigium videas.

(2441) SAXONIÆ Ducis Johannis Friderici Junioris THEOLOGORUM nomine quod prodiit *Judicium de libro Interim*, Auctores præcipuos habet *Nicolaum* ab AMSDORFF, *Justum* MENIUM, & *Casparem* AQUILAM: docente *Rechenbergio* Dissertat. Histor. de Interim §. XXXVII. cujus verba vide excerpta in Anonymis n. 1729. *a*

(2442) SAXONICÆ PUPILLÆ NECESSARIA DEFENSIO: sive Haupt-Vertheidigung des Sächsischen Aug-Apffels conscripta est jussu Electoris à D. *Matthia* HOE Ab HohenEg, D. *Polycarpo* LYSERO JUNIORE, D. *Henrico* HOPFNERO, D. *Wilhelmo* LYSERO & D. *Johanne* HULSEMANNO, docente Excell. Consiliario Regio. D. Joh. Friderico *Mayero* Differt. Epistol. de Anonymis sub fol. b. ut docui Anonymor. num. 1770. Nunc addo & Symbolam Normannianam quæ sic habet: Præcipuus Architectus est MATTHIAS HOE Theologus inclytus. *Hülsem.* Dedic. Diatribes de Auxiliis Gratiæ pag. 4. Rechenberg. Append. Form. Concord. pag. 119.

(2443) SCACCHI, *Girolamo* : *Louis della* CASA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

(2444) CAMILLUS *Scaliger* est *Adrianus* BANCHIERI, docente la *Visiera Alzata* Hecatostes num. 1. adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez pag. 599.

(2445) *Giacomo* SCAGLIA, quod sit Gio. *Battista* MARINO docet *Villani* Viziera Alzata Hecatostes n XXII.

SCALIGER *Camillo* v. *Fratto*.

(2446) SCANDELENS : *Alexandre* CANERO, incertain où defectueux. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 599.

(2447) SCAPPUZZO, *Ceccone* : Joseph GUALDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 599.

(2448) *Ottone Lazzaro* SCAVO est *Carlo Costanzo* COSTA: uti monet la *Visiera Alzata* Hecatostes n. XXVII. p. 52. his verbis:

XXVII. CARLO COSTANZO COSTA DOTTOR Medico da Rapallo.

L'

L' Astrologo non Astrologo, e gli *Amori turbati* Comedia di *Ottone Lazzaro Scavo*. In Genova per il Calenzani M. DC. LXVI. 12.

(2449) *Hadriani* SCAURI personato sub nomine *Epistolam* Domini Menjot *de variis sectis amplectendis aggressus* est *Petrus* PETITUS, monente Guidone *Patino* Epist. CLV. p. 411. & 192. p. 513. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des lettres, de l'année 1685. p. 831. & de l'an. 1687. pag. 184. adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez. p. 599.

SCHADEUS v. *Relfendso*.

(2449 *a*) SCHALLERUS. Non spernenda, fateor, sunt Pythagoreorum effata quæ præter SCHALLERUM vel potius *Marcum* MAPPUM in differt. de Ethica Pythagor. aliosque e tenebris produxit vir Doctiss. Magnus Daniel *Omeisius* in Ethica Pythagor. *Buddeus* in hist. jur. nat. pag. 23. *Symbola est Mastrichtiana*.

(2450) Eggeberti SCHAUMII, Francofurto Marchici nomine, prodiere *Tractatus: de annulis, eorumq; jure*, 1620. item *de Osculis* 1621. Francf. ad Oderam. Eos *Georgio* RITTERSHUSIO, Ephoro dicti Schaumii, adscribunt eruditi. v. *Jacob Bornitium* de proemiis p. 90. & *Waltherum* de Statu Doctor. c. 21. §. 157. pag. m. 453. ubi Dr. Andream *Dinnerum* in oratione inaugurali, qua ipsi Rittershusio summos juris honores contulit, ita scribentem citat. *De annuli mysterio quia luculenter commentatus est sub alieno nomine*, Georgius Rittershusius, *non debeo auditorium eorum explicatione diutius detinere*. Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 599.

(2451) *Christophorus* SCHEURLIUS, cujus extat Commentarius *de vita & obitu Antonii Kressen*. Item *Sacerdotum defensorium* ex editione *Goldasti*. Francof. 1610. alio nomine dicitur KRESSI: ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. p. 144. col. b.

(2452) Peter SCHIPPING. Sub hac larva latere D. *Hectorem* MASIUM asserit *Christianus Thomasius* in Erläuterung anderer Menschen Gemüther zu erkennen/ cap. I. p. 44. Contrarium autem contend... *t Benzen* Christiani non Christiani p. 278. indicante *Symbola Schröteringiana*. Et ipse *Masius* hoc non abnuere videtur in dem treuen Lutherthum p. 155. num. XVII. §. I. (a) Prodiit autem sub illa larva Petri *Schippings* Th. C. Abgenöhtigtes Gespräch von dem Bande der Religion und Societät/ worinnen D. *Masii* interesse &c. gegen eines neulichen Scribenten ernsthafte Gedancken vertheidiget wird. Gedruckt im Jahr 1689. Qui integer Dialogus verbotenus insertus a *Thomasio* Mense Majo & Junio der Monatlichen Gedancken/ 1689. Masio illum p. 312. 313. tribuente, ut observat Cl. Dominus *Iunckherrus* Ephemerid. Eruditor. p. 255.

(a) Anonymi (Masii) treues Lutherthum p. 155. n. XVI. §. 1.

Es sicht auch endlich der Herr Becmann/ das abgenöhtigte Gespräch P. Schippings an/ welcher Name / wie er meinet/ nicht *meritire* groß angeführet zu werden / weil ihn *Christianus Thomasius* schon so abgewiesen/ daß es mit ihm heisse/ wie der *Seneca Tragicus* an einem Orte sage: *Nunc errat in umbris & Hectora quærit*. Aber 1. wer hat Becmann die Macht gegeben / so ohne *Hæsitation D. Masium* mit P. *Schipping* zu *confundiren*? Und woher weiß er/ daß jener unter dieses Namen verborgen liege? Ist etwa ein *Monitor Nocturnus* bey ihm gewesen/ wie vormahls bey seinem Groß-Vater *Zwinglio*, der ihn diese Sache überredet hätte?

(2453) *Marquardi* SCHLEGELII *de motu sanguinis* librum in 4to editum elaboravit, suppeditatis aliquot ab ipso experimentis, domesticus tum temporis illius, *Michael* KIRSTENIUS, ut ex hujus ipsius ore audivisse memini per memetipsum & alios fide dignos.

SCHOLARIUS v. *Gennadius*.

(2454) *Georgium* SCHOLARIUM, cum GENNADIO *Scholario*, Patriarcha Constantinopolitano confusum prolixe docet Leo *Allatius*, & notat *Caveus* Chartophylac. Ecclesiast. p. 305. & *Wharthon* Append. ad Historiam Cavei literariam Scriptorum Ecclesiast. p. 77. 78. nosque *supra in Gennadio* jam indicavimus.

SCHONAUGIENSIS v. *Josephus*.

(2455) SCHOOKIUS, *Martinus*, *Gisbert* VOETIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 599.

(2456) *Adolphi* SCHULKENII nomine qui prodiit *pro Roberto Bellarmino* de *potestate Papæ seculari* tractatus *adversus Widdringtonum*: *Robert* BELLARMINO asseritur à *Widdringtono* de Juram. Fidel. præf. 79. & clarius in Confutat. Ips. titulo & p. 89. 107. 120. & sæpe alibi; indicante *Symbola Normanniana*. Adde *Bailleti* Indicem Auctorum Personatorum pag. 599. Eadem confirmat *Hyde* Cat. Biblioth. Bodl. post. N. p. 254. & e anonymi *pernicieuses consequences de la Nouvelle Heresie des Jesuites p*. 8. eruditissimus D. *Diecmannus* ipso tamen invito, qui *Sculkenium* ipsum Auctorem potius statuit. Petrus *Aurelius* revera *Sancyranus* qui in Tomo III. suo præfixo indice num. IX hunc de Potestate Romani *Pontificis temporali* inscriptum librum Colon. Anno 1613. aliaque fictis nominibus edidisse testatur. Adde Danielis *Franci* Disquisitionem Academ. de Papistarum Indicibus libror. prohibitor. c. II. §. 36. pag. 29. allegatione 74. Ubi Robertum Bellarminum expresse nominat *Widdringthonus*.

(2457) Dr. *Johannis Balthasaris* SCHUPPI nomine evulgatum opusculum *de Pennalismo* Voluminique orationum insertum à Vulpio Giessæ Typographo, reclamante *Schuppio*, illudque opus Augusto BUCHNERO tribuente, notat *Heupelius* Syllo

Sylloges Amœnitatum Hiſtorico criticarum §. XVIII.

(2458) *Joſuæ* SCHWARZII nomen præfixum habet *Epiſtola* edita in 4to. ſi fides titulo, Hamburgi 1688. *Discuſſionem Wildſchuzzianam, de* qua infra impugnans, ex officina Illuſtris Viri, *Samuelis* PUFENDORFII prodiit, Indicante *Symbola Flensburgo Molleriana.*

(2459) SCIMEON *Recared. Richard* SIMON. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 599.

(2460) SCIOPPIUS, *Andreas. François* GARASSE. *Baillet* liſte des Auteurs Degviſez p. 599. Ejus eſt teſte iterum Petro *Aurelio* i. e. *Sancyranno* n. X. indicis ſui Tomo III. præfixi *Horoſcopus Anti-Cottonis, ejusque Germanorum* Martillerii & Hardevillerii, *vita, mors, cenotaphium, apotheoſis,* auctore *Andrea* Schoppio Gaſparis fratre, anno 1614. *Sotwellus* omnia ſcripta enumerans pag. 229. hic altum ſilet.

(2461) Gaſparis SCIOPPII *Diatriba, de Compendioſa & facili Linguam Hebræam & Chaldæam condiscendi ratione,* tum ſeparatim, tum una cum aliis Libellis de ſtudiorum ratione 1645. item 1658. in 12. apud Batavos excuſa eſt: ea tamen verum auctorem habet *Jo.* BUXTORFFIUM, filium, uti videre eſt in editionibus poſtremis Epitomes *Grammaticæ Hebrææ Jo. Buxtorffii* Senioris, filio curante excuſis, quibus eadem annexa eſt, auctior aliquot locis, cum præfatiuncula, priores editiones falſi accuſante.

Adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs Deguiſez pag. 599. qui ſuo tempore ut ſperamus plura dabit. Interim monet Ampliſſimus *Dieckmannus* omnino videndum hic Hoornbeck. exam. Bullæ Innocentii X. pag. 122. 123. addito Hoc: An. 1636. demum Aſtrum inextinctum cum nomine Rom. Hay additis variorum approbationibus prodiit, quod jam Anno 1634. *Scioppius* ſub ſuo nomine ediderat, quam tamen editionem mancam & multis mendis deformatam Rom. *Hay* pro ſuo foetu agnoſcere noluit.

SCIOPPIO v. *Oldauro.*

(2462) SCIPIONE *Africano* v. *de Berti.*

SCIPIO v. *Aretinus.*

SCIPIO v. *Burghenſis.*

SCIPIONE v. *Baſtones.*

(2463) SCIPIO où SCIPPIONE: *Jerôme* MERCURIO. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez pag. 599.

SCOTUS v. *Albinus.*

(2464) *Johanni Duns* SCOTO, Doctori ſubtiliſſimo Dicto falſo tribui Primævam *Verſionem Operum Dionyſii Areopagitæ,* factam à *Joanne* SCOTO hoc longe Antiquiori notat *Geſnerus* Bibliot. Univerſal. f. 413. col. b.

(2465) *Joanni* SCOTO ERIGENÆ quomodo falſo tributus ſit RATRAMNI liber *de Eucharistia* ſupra in *Bertramo* innuimus.

(2466) *Michaelis* SCOTI nomine, ſed perperam prodiiſſe Francofurti 1602. & Lipſiæ 1603. librum cui titulus: *Menſa Philoſophica,* cujus verus Auctor ſit *Theobaldus* ANGVILBERTUS, docet Cl. Jacobus *Thomaſius* Diſſertat. de Nigello Wirekero §. LX. ad lit. S.

SCRIBANIUS v. *Arcularius.*

(2467) Dominus DE SCUDERI nomen ſuum & titulum Gubernationis ſuæ præfigi curavit Operibus Hiſtorico Fabuloſis, ſive ut vocant, Romanis inſcriptis *Cyrus & Clelia,* quorum Auctricem Sororem ejus Dominam *Magdalenam* DE SCUDERI conſtituunt les *Nouvelles de la* Republique *des lettres* tom. II. Anno 1684. pag. 272. & *Lunckher de* Fœminis Eruditis p. 120. 121.

(2468) SEBA *Adeodatus* : *Theodore* de BEZE. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 599.

(2469) SEBALDUS *Smarugiſius* anagrammaticum imperfectum Involucrum eſt Adami BRUXII Sprottæ qui ſub eo Dialogum quendam *Medico-Chymicum* antea ἀνωνύμως editum recudi curavit, ut ipſe Autor indicat in præfatione ad *Artem memoriæ & Oblivionis.* vide in *Anonymis* C. IV. num. 1005.

(2469. a) SEBALLATI *Livimæi* Warnung wieder den Harn Teuffel edit. 1662. in 8vo. Auctorem habet *Michaelem Bertoldum* DE GILENO Sereniſ. Ducis Brunſuicenſis & Luneburgenſis Medicum, Harburgi habitantem: ut ex propria hujus Confeſſione aſſeverat *Symbola Dorniana.*

SEBASTIANUS v. *Burgenſis.*

(2470) *Melchioris* SEBITII nomine editus libellus Germanico idiomate inſcriptus Feld- und Hauß-Buch/ quem tamen ille ex Gallico tantum in Germanicum Sermonem tranſtulit. Titulus illi olim erat: *La Maiſon Ruſtique,* & plusquam ſepties in Gallia recuſus fuit. Hæc *Symbola Schröteringiana.*

(2471) *Viti Ludovici* SECKENDORFFI Teutſcher Fürſten-Staat. Juſſu Principis Joa. Erneſti liber ille conſcriptus erat à *Ludovico* HEEREN JCto ſed ſpeciatim de rebus rationibusque ſui Principatus; quas deinceps generatim diffudit illuſtris Dominus Seckendorffius, ejusdem Principis mandato, quo liber Specie generalis tractationis, à viroque nobile (Seckendorffio) confectus, pluris fieret. D. Samuel *Reiher,* qui intimam ejus libri hiſtoriam perſpectam habet. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2472) SECRETARII *Pontificii* nomine *Simlerus* in Bibliotheca sua Gesneriana pag. 563. ACTIONES DUORUM DIERUM quod *Pontifex concilium instaurare non debeat, nec exequi illud possit*: fuisse *Petrum Paulum* VERGERIUM juniorem JCtum Episcopum primum Modrusiensem, dein Justinopolitanum Clementis VI. & Pauli III. in Germania Legatum commemorat. Illudque scriptum *Italicè* & *Latine* prodiisse, nullo loco tempore vel forma editionis addit. Eam exprimit *James.* in Biblioth. Oxonien. Catalogo Anno 1607. in 8. nomen typographi, locumque impressionis silet. Penes me est liber hujus titulus: *Actiones duæ Secretarii* Pauli *Papæ hujus nominis* IV. Quarum altera disputat an Concilium Tridentinum sit instaurandum; altera vero an vi & armis decreta ipsius Concilii possit Protestantibus imperare. Accessit *tertia*, qua utrunque caput complectitur, ac definit Concilium non posse instaurari, nec Papam esse tanta potentia, ut possit decreta vi imperare. M. D. LIX. in 8vo Cujus fol. 84. annectitur nullo novo frontispicio cœpto: *Actio tertia* Secretarii summi Pontificis Pauli hujus nominis IV. quæ incipit: *Sub initium Pontificatus vestri;* definitur fol. 112. (nam alternæ paginæ solum numeratæ sunt) in hæc verba: *pessimos crabrones.* Dixi Corvinus Pfortzheimiæ excudebat 1559.

(2473) SECUNDUS ATTICUS: Jean Francois SARAZIN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 599.

SECUNDUS v. *Curio.*

SEDALETOPHILUS v. *Irenæus.*

SEDULIO v. *Numa.*

(2474) SEDULIO Scoto Hyberniensi tributum *opus Paschale quinque libris comprehensum* deberi *Cælio* SEDULIO POETÆ notat *Usserius* de Scripturis & Sacris vernaculis p. 86. hisce verbis *Sedulius Hyberniensis: In Operis Paschalis* (II) *Præfatione ad Macedonium. Nota* (II) *subnotata sic se habet:* (II) *Author hujusce Operis alius à Sedulio Hiberno fuit, sc. Cælius Sedulius, poëta, qui vixit circa an. 440.*

(2474. α) SEDULIO à quibusdam, ab aliis CLAUDIANO MAMERTO adscripta collatio V. & N. T. est TURCII RUFFI ASTERII. Joh. *Bona* Card. in Notitia Auctorum præmissa Divinæ Psalmodiæ. *Symbola* est h. l. marginalis *Diecmanniana.*

(2475) *Cælio* SEDULIO POETÆ adscriptum *Collectaneum*, seu *Explanationem in omnes Epistolas Pauli*, SEDULIO SCOTO *Hiberneensi* asserit *Labbeus* apud *Caveum* Histor. liter. Script. Ecclesiast. p. 239. adde p. 365. col. a.

(2476) Josephus SEGALA, cujus *modus recitandi coronam B. Virginis* ad idololatriæ pontificiæ mores accommodatus, Brixiæ 1610. excusus, prodiit, detegitur *Marcus Antonius* OLIVA, Jesuita Brixiensis, ab *Alegambe* p. 322.

Et cum eo *Sotwel.* Biblioth. Scriptor. Soci. Jesu p. 579. col. a.

(2477) *Ambrosius* SEHMANN von Caminiez: Sub hoc nomine prodiit Muthmaßliche Zeit-Bestimmung gewiß-gewärtiger beedes göttlicher Gerichten/über das Europæische Babel und Anti-Christenthum ietzigen Seculi, als auch hierauf erfolgenden herrlichen Aufgangs des Reichs Christi auf Erden / so aus Veranlassung bißheriger Cometen-Erschein- und Beschreibungen / jedoch nicht bloßhin nach Astrologischen Sätzen / sondern vielmehr nach heiliger Schrift Anleitung ausgearbeitet Ambrosius Sehman von Caminiez/ *i.e.* Jacobus Zimmermann/ uti Hujus Libri autor ex anagrammate nominis; & aliis indiciis manifestatur, à refutante illum *Hæberlino*, peculiari & operoso scripto 490. paginarum in 8vo. cui titulus: Schriftmäßige Widerlegung des so genannten Ambrosii Sehmans von Caminiez muthmaßlicher Zeit-Bestimmung gewiß gewärtiger Göttlicher Gerichten &c. &c. Sammt beygefügter Vergleichung des Sehmannischen Vorgebens mit unterschiedlichen Ketzereyen / &c. Verfertiget auf Hoch-Fürstl. Gnädigstes Anbefehlen/ und zu Bestätigung der Evangelischen Warheit/ wie auch Christlicher Hertzen Warnung / und Unterricht in Druck gegeben von Georg Heinrich Häberlin/ der H. Schrift D. und P. Extraord. Tübingen / in Verlegung Philibert Brunn/ Buchh. daselbst. Gedruckt bey Johann Heinrich Reiß / im Jahr Christi 1685. vide p. 20. §. 7. (a) Adde Albrecht Christian Rohten von Prophetischen Weissagungen §. 33. (b)

(a) Häberlin/ p. 20. §. 7.
Betreffend fünftens den Namen des Verfassers/ da sich derselbige nennet *Ambrosius* Sehmann von Caminiez/ so finden sich zwar in solchen Namen eben diejenige Buchstaben/ aus welchen sonsten sein eigener gewöhnlicher in diesem Hertzogthum wolbekandter Tauff- und Zuname/ wiewol in gantz anderer Ordnung/ bestehet / welchen er auch dem Leser nicht durchaus verhalten wollen / indem er nicht nur allein p. 38. *M.* Johann Jacob Zimmermanns *Cometoscopiam* angezogen/ sondern auch p. 96. auf seinen/ unter seinem wahren Namen / gedruckten Calender *anno* 1682. sich beruffen/ gleichwol aber ist es ein Anzeigen einer nicht guten Sache/ daß er lieber unter einen versetzten Namen verborgen/ als mit Beysetzung seines gewöhnlichen Namens sich kund geben wollen. Dann ob zwar je und je in gewissen Fällen möchte zulässig seyn/einige Schriften unter verdecktem Namen herauszugeben/ so wil es sich doch in gegenwärtigen Fall nicht schicken oder billigen lassen *&c.*

(b) Albrecht Christian Rothe von Prophetischen Weissagungen §. 33.
Im Jahr 1684. hat ein Prediger im Hertzogthum Würtenberg in seiner muhtmaßlichen Zeit-Bestimmung / der seines Amts wegen Chiliastereÿ erlassen ist/ auf die Meinung gestimmet, daß allerdings noch heute zu Tage Propheten wären. Dessen Buch aber *D.* Häberlein/ *Prof. Tubing.* folgendes Jahr/ auf Oberkeitlichen Befehl/ gar wol wiederleget hat/ unter dem Titul: Schriftmäßige Wiederlegung des so genanten

nanten *Ambrosii* Sehmans von Caminietz / darunter er seinen Namen verstecket hatte.

(2477) SELDENUS inseruit præfationi libri cujusdam Expositionem *Scaligerianam* loci cujusdam difficilis Paulini. I. Corinth. IV. 9. SCALIGERO non nominato: de quo vide *Colomesii* Bibliotheque Choisie p. 197.

II. Seldeni quoque tractatui adjecerunt Typographi Anglici librum quendam *Philippi* SABBEI; nomine hujus planè prætermisso. *Jugem. des scavans* tom. IV. part. I. p. 53. n. 1225. & p. 28. des Critiques historiq. citante *Symbola* excerpta à Dn. M. *Fabricio* ex Imbonati Biblioth. Lat. Hebr. p. 419. qui adhuc *Seldeni* nomine illum librum citat.

(2478) *Aletophili* von SELENEN Gräffl. Reuß-Plauische Stamm-Taffel samt ihrer Historischen Erleuterung / Schleitz 1684. Author ejus est D. *Caspar* SAGITTARIUS v. *Paullini* im 3ten Theil seiner zeitkürtzenden erbaulichen Lust pag. 233. *Symbola est Teclenburgiana.* v. Aletophilus.

(2479) SELENICUS, AMATOR. *Antoine Ulric* de BRUNSWICK. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2480) Gustavus SELENUS. Sub hoc nomine prodiere scripta doctissima bina quorum tituli I. Das Schach- und Königspiel / von Gustavo Seleno in 4. unterschiedliche Bücher abgefasset / c. Diesem ist zum Ende angehängt ein sehr altes Buch / genannt Rythmomachia, Lipsiæ 1617. in fol. 2. *Cryptomenytices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Stenographia à* Jo. Tritthemio, *Abbate Spanheymensi, & Herbipolensi, admirandi ingenii viro, magicè olim conscripta enodatior tradita, inspersis ubique auctoris ac aliorum non contemnendis inventis*, Luneburgi 1624. in fol. cujus Dedicationi Ferdinando II. Imperatori factæ subscribitur Cæsareæ Majestatis Vasallus, *Gustavus* è Selenica stirpe oriundus. Unde facile Græca intelligens Germanus quisq; *Luneburgicam* stirpem indicari divinat. Neque verò est cur Manes doctissimi Principis indignentur, palam adscribi sibi opera tam docta, tam ingeniosa; ut mirari nunquam satis potuerim, Virum Principem tam laudabili imperio subditos suos regentem, profundis adeo speculationibus tam ingeniosè meditandis, tamque philosophicè ordinandis, atque docendis vacare potuisse. Sane quidquid Amplissimus Dominus *Conringius* in Epistola sua ad L. B. Boineburgium data pag. 152. & seqq. in hisce scriptis laudandis præconiorum effudit, id, pace viri dixerim, infra meritum adhuc esse judico. Vide etiam Dn. *Geisler.* dec. 2. num. 2. & 3. *Chr. Lud. Dietherri* additiones ad *Besold.* Thesaurum Practicum lit. S. n. 13. p. 661. & lit. B. n. 75. p. 112. in testimonium adducentem.

Vid. *Vossium* de Arte Grammatica lib. 1. c. 41. pag. 149. in margine, adique & ipsum *Besoldum* Thesaur. Pract. part. II. vom Schacht-Spiel p. 309. *Bartholinum* de legendis libris. II. pag. 39. & 40. *Hydei* Catalogum Biblioth. Bodlej. post N. p. 155. col. a. *Olear.* Abac. Patrolog. pag. 269. *les Jugemens des Scavans* tom. III. pag. 22. Confirmat *Freberus* in Theatro virorum eruditione clarorum pag. 761. col. b. addens sub eodem *Seleni* nomine prodiisse (3) *Harmoniam S. Scripturæ Evangelicam*, vel *Historiam Vitæ Jesu Christi ex 4. Evangelistarum* & reliquis N. T. libris sermone Patrio elaboratam & (4) Antonii *Bonfinii Symposion* Trimetrum. Adde *Wittenii* Diarium Biographicum. ad d. 17. Septemb. 1666. v. supra in Anonymis, *Harmonia* Cryptographiæ mentionem injiciens *Vossius* De Arte Gramm. Lib. I. c. 41. p. 149. addit in margine sequentia: Cognovi postea esse illustrissimum Ducem Luneburgensem. Nempe *Gustavus* trajectis literis est *Augustus*. *Selenus* à Græco σελήνη, *Luna*. Quod confirmat Excellmus Syndicus Gerh. von *Mastricht*, scribens hic ad marginem ita: *Ipse Princeps exemplari, quod Gravissimo* Faesio J.C. *Basileensi donaverat, manu sua nomen subscripserat.*

SELINUS v. *Regius*.

(2481) SELLA DEI, *Antonius*: ELISALDE ou de ELIZALDE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600.

(2482) *Johannis* SEMANI *Methodus*, *Controversias Fidei ex Scriptura & SS. Patres conciliandi.* Coloniæ apud Wilhelmum Freissem 1652. in 4. Auctorem habet *Jacobum* MASENIUM Germanum, Jesuitam, docente *Sotvello* Bibl. Script. Soc. Jesu p. 378. col. a.

(2483) SEMENZI, *Girolamo*: *Cyprien* BOSELLI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 600.

(2483. a) Hieronymus SEMINUS, est *Bernardinus* ZANONIUS, Italus Jesuita, *qui* (verbis utor *Alegambe* p. 65.) *Italice & pleraq; sub nomine cujusdam collectoris* Hieronymi Semini *vulgavit* v. gr.

I. *De Vita B. Virginis Deiparæ*, Genuæ apud Josephum Pavonium 1613. in 12.
II. *Rosarium B. Virginis cum Meditationibus.*
III. *Tractatus de Eucharistia.*
IV. *De Sacra Communione.*
V. *De Stationibus XL. horarum.* Part. II.
VI. *Vitam Christi & B. Virginis, rythmis expressam.*
VII. *Cantilenas Catecheticas.*
VIII. *Stimulum Peccatoris.* Genuæ apud Josephum Pavonium 1614. in 4.
IX. *Constitutiones pro Monialibus Virginis annunciatæ, quæ Genuæ Turchinæ dicuntur.*
X. *Instructiones & modos proficiendi in spiritu, & procedendi ad perfectionem, iisdem Monialibus sat magno volumine scripta; unum apud ipsas Autographum est; Exemplar unum in Bibliotheca domus professæ Genuensis Societatis Jesu asservatur.*

Eadem scripta sub ZANONI nomine recenset *Sotvel.* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu, addens tamen, aliqua ex his sub *Hieronymi Semini* collectoris nomine prodiisse. pag. 119. col. a. quænam autem illa præcise fuerint, non exprimit.

(2484) C. SEMPRONIUS est ANNIUS *Viterbiensis* v. *Rhod.* n. 18.
Confer & *Fabricii* Bibliothecam Latinam Append. p. 64. cet 164.

(2485) SEMPRONII *Gracchi*, Massiliensis *Medicus hujus Seculi*, sive, *Herma Tyroni Medico viam commonstrans.* Dresdæ apud J. Jac. Winckler. 1693, 8vo. Auctorem habet *Samuelem Gotthelff* MAURITIUM Medicinæ Doctorem, quem probe notum habeo. Hæc *Symbola Junckeriana.* Confirmat *Symbola Schröteringiana*, addens Auctorem Medicum esse Castrensem in Exercitu Saxonico in Hungaria. Postea ut mihi retulit (supplet Dnus *Mastrichtus*) D. *Hottingerus* Nepos in Poloniam abiit, & Anno 1698. obiit. In Dedicatione literæ submissæ nomen auctoris retectum probant.

(2486) SENATO BRAVONIO adscriptam à *Baleo Vitam S. Wolstani* Episcopi, GULIELMO MALMESBURIENSI vindicat Auctor *Angliæ Sacræ*, in *Actis Eruditor. Lipsiens.* Supplem. T. I. Sect. IV. p. 157.

(2487) SENDIVOGII FILIUS ut sit *Johannes* HARPRECHT & quæ scripserit chemica v. num. 73. α. ex Olai *Borrichii* conspectu Chemicorum excerpto (a)

(2487 α) SENECA Philosophus, quomodo sit factus *Martinus* BRACCARENSIS Præpositus natione Hispanus, vide apud *Valer. Andr. Taxandrum* de script. Hispan. p. 86. cujus hæc sunt verba: B. *Martinus Episcopus Cœnobii Dumiensis Rector, & Abbas scripsit ad Mitonem Regem Galliciæ de 4. virtutibus, quas Cardinales appellant, instructum volumen, quod vocare libuit* Formulam honestæ vitæ, Epistolarum Moralium lib. 1. *& quædam alia. Formula autem vitæ, seu de 4. virtutibus, antehac* Senecæ Philosopho *falsò attributa, Basileæ per* Gilbertum Cognatum, *& Duaci per* Boethium Eponem *Frisium, natalibus suis restituta* in 8. *Plura leges annalium Hispanic.* Jo. Marianæ. *S. J. Theol. lib. 5. cap. 9.* Claruit A. 590. Martini *Episcopi Hispani, ad Mitonem Regem Suevorum*, de Christiani Principis institutione *librum habet* Wolffgangus Lazius *Med. & Historicus Viennensis. Hunc eundem esse cum superiori, nullus dubito, cum eidem inscribatur Metoni.* Hactenus Valerius: adde *Henr. Ernst.* l. 2. obs. variar. 36. & *Olear.* Abaci Patrum p. 305. & *Jo. Marianum*, ita de eo testantem annal. Hispan. l. 5. c. 9. p. 340. Martini Dumiensis *diligentia multum contulit ad Suevos ab Arrianismo revocandos. Erat natione Pannonius, & longinquis peregrinationibus orientes provincias lustrarat. In studio divinarum scripturarum magnos progressus habuit. In Hispaniam delatus in Galæcia magnum probitatis & Sapientiæ specimen dedit. Eruditionis argumento editi ab eo libri sunt multis eloquentiæ luminibus, & priscæ sapientiæ copiis exornati.* Extat Disputatio de Ira, de Humilitate Christiana, *de Moribus & differentia 4 virtutum* Cardinalium. *In his quoniam crebris sententiis & styli acumine ad* Senecæ *similitudinem proxime accedit, duo postremi libri ejus Philosophi nomine inter reliqua ejus opera circumferuntur.*

Confirmat hæc *Miræus* Bibliothec. Eccles. p. 87. itemque indicante *Symbola Normanniana*, *Schefferus* in notis ad *Kunungar Styrilse* 1669. fol. Helm. 49. 50. Not. Arrian. 862. 863. adde Thom. *Hydei* Catal. Bibliothec. Bodlej. pagina 436. col. b.

II. Senecæ suppositas *ad Paulum Epistolas* octo, observat *Miræus* Bibliothec. Ecclesiast. pag. 7. cui junge *Fabricium* Bibliothec. Latin. pag. 72.

III. *Tragœdiæ* quæ SENECÆ nomen præferunt, quomodo quædam *Senecam Philosophum*, aliæ hujus *Parentem*, aliæ denique *Senecam Tragicum* Auctorem habeant, vide apud Farnab. in præfatione suæ Editionis, indicante Symbola Flensburgo-Molleriana, itemque apud *Cellarium* in Curis Posterioribus p. 25. 26. & *Fabric.* loc cit. p. 73. 74. Quæ autem

IV. Senecæ inscribitur vulgo Tragœdia dicta *Octavia*, utut *Scaligero* non indigna Seneca visa fuerit; *Vossio* tamen de Historicis Latinis lib. I. cap. XXX. p. 164. L. ANNÆO, aut L. *Julio* FLORO tribuitur; quod & repetit de Poetis latinis p. 51. & hunc sequitur *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 76. A *Scaligero* alicubi SCÆVÆ MEMORI adscriptam hanc Tragædiam observat *Vossius* de Poetis Latinis p. 48.

(2488) *Thomæ* DE SENIS falso adscriptas *Conciones Bernardini* OCHINI Auctoris Damnati prohibitasque vide in Indice *Librorum Prohibitorum* & Expurgandorum *Sotomajoris* pagina 942. col. a.

SEPTIMONTANUS v. *Squillas.*

(2489) SEPTUAGINTA INTERPRETUM Versioni V. T. Græcæ, inserta traductio *Prophetæ Danielis* non illis sed THEODOTIONI tribuenda est, quod ad quartum Danielis caput restringit *Vossius*: vide *Spanhemii* Epistolam subjunctam Richardi *Simonis* Criticæ V. T. p. 586.

II. Eisdem attributa vulgo *Versio Apocryphorum Græca*, ejusdem THEODOTIONIS esse censetur *Hottingero* Thesaur. Philol. 316. 318 monente *Symbola Normanniana*: quæ & falso ei adscribi notat

III. *Græcam Psalmorum Davidis* Interpretationem, cum sit SYMMACHI Apostatæ Samaritani, *Whitak.* Script. II. XI. calce, ex *Lindano.*

IV. Quin ipsam universi Codicis V. T. Canonici Versionem hodie pro Opere 70. Interpretum venditatam non illorum, sed DOSITHEI cujusdam *Judæi* esse asserit *Cellarius* in Collectaneis suis Historiæ Samarithanæ: ut observant *la Bibliotheque Universelle & Historique* de l'année 1689. Tom. 14. pag. 119. itemque *Usserius* in Actis Eruditorum Lipsiens. 1687. pag. 121. Certe incerta hic omnia esse evincit Clarissimus

mus Gerard. *Meierus* Disput. de 70. virali Versione Witteb. 1690. habita §. V. VII. VIII. XXII. sqq. nec aliter *Bossuet* in *Act. Erudit. Lipsiens.* 1694. p. 408. De versione illa notatu digna occurrunt etiam apud *Colomiez* Melanges Historiques p. 47. 48. *Lipen.* Biblioth. Real. Theolog. sub titulo 70. Interpretes, & *Franzium* de Interpret. Scriptor. p. 5. *Gerhard.* confess. cathol. lib. II. spec. part. I. art. I. cap. 20. cit. *Deckherro* de adesp. pag. 48. & 50. Adde quæ *Humfredus* Hody Anglus ex professo commentatus est contra Historiam *Aristeæ* de LXX. Interpretibus Oxonii 1685. in 8vo, & in compendio dedit publica disputatione de LXX. Interpretibus Halæ Magdeburgicæ habita nuper Christoph. *Cellarius*, Eloqu. & Histor. P. P. Et Richard *Simon* Histoire Critique du Vieux Testament. l. 3. C. XVIII. p. 467.

(2490) Præfatio *Bibliorum Græcorum* SEPTUAGINTA Interpretum Cantabrigiæ editorum. Hanc Johannis PEARSONII, Vindiciis Epistolarum seu Apologia S. Ignatii clari Ce- triensis Episcopi esse notavit Paulus *Colomesius* in Ep. Gallica, ad Henricum Justellum; ex eoque recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. mens. April. pag. 224. uti & in Bibliotheque Choisie pag. 106. ubi miratur Richardum Simonem in Historia Critica V. T. hoc ignorasse. His addo etiam testimonium sequens Dni *Normanni*: Præfatio Panænetica præfixa Versioni Vet. τῶν ἑβδομήκοντα Amstelod. 1683. 8. edita docti sane & accurati" scriptoris, sed prorsus inhominati, qui tamen" in Londinensi editione nomen suum literis J. P." subindicarat. Puto esse *Johannem* PEARSONUM" Anglum, cujus nomen suum professi erudita ad" Hieroclem Prolegomena aliaque scripta extant." Utinam vero ab illa insularum regina, bonarum " que literarum antistita, Anglia, luculentas" Hesychii ac Suidæ editiones, quarum meminit" Mericus Casaubon. Not. Hierocl. pag. 181. tan-" dem aliquando impetremus. Hæc *Normanniana*" *Symbola*. V. in Anonym. *Præfatio* &c.

SEPINUS v. supra *de la Haye*.

(2491) SEPUCCIO *Cifranci* est *Francesco* RINUCCINI, ut indicat la *Visiera* Alzata Hecatostes num. XLIII. p. 53. 54. his verbis:

XLIII. FRANCESCO RINUCCINI si celò sotto anagramma in questo libro

Vita del Rè Iacobo Miramamolino Almantor Arabo Ge[illegible]e, tradotta dalla Spagnola nella Toscana fauella da *Sepuccio Cifranci* da S. Marino. In Firenze alla Stella M. DC. XLIII.

SEPUCCIO v. *Cifranchi*.

SERAFINO v. *Bellino*.

- - v. *Colato*.

(2492) *Franciscus* SESTINI *da Bibiana*. Edidit Florent. 1623. *Il Maestro di Camera*. Vetus Auctor est Hieronymus *Lunadoro* ut pag. V. der Vorrede des Cardinal-Huts P. I. innuit *Symbola Schroteringiana*. Is erit LOREDANUS per transpositionem litterarum.

(2492 α) SERGIO Constantinopolitano adscripta est *Synodica ad Honorium Papam*, quæ vere est SOPHRONII, *Hierosolymitani*, ut ex variis conjecturis bene confirmat *Turrianus* lib. 1. contra Sadeelem de Ecclesia, & ejus Pastore, cap. 10. addens, ab eo ipso, qui epistolam *Sergio* supposuit, nomen Romani Pontificis, transformatum esse in nomen Antistitis Byzantini in extrema pagina. Verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 155.

SERVILIUS v. LAELIUS, & *Anonymos*, num. 1069.

SERVITA v. *Paulus*.

DE SESTERFURT v. *Trebonianus*.

SETHONIUS *Scotus* aut SIDONIUS ut sit SENDIVOGIUS v. n. 1010. β. *Anon*.

(2493) SETHO Patriarchæ male adscriptos libros â SETHIANIS *hæreticis* vide apud *Epiphanium* lib. 1. Panarii, sive operis adversus hæreses pag. 128. editionis Basileensis, & alios: nobis talia amplius non extantia scrutari supervacaneum visum.

Fraudem hic olfaciunt *Deckher* de Scriptis Adespotis p. 23. *Nürenbergius* de origine Scripturæ; Gisbertus *Voëtius* Part. I. Politicæ Ecclesiastic. Tom. I. lib. II. Tract. II. cap. 3. p. 602. *Scottus* Techn. Curios. p. 554. 555. 556. Joh. Henr. *Heideggerus* in Historia Patriarcharum.

II. Sethi nomine extare in *Bibliotheca Cæsarea* MStam Astronomiam, ab ANGELO *ipsi* Setho traditam, memorat *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæsarea lib. VII. pag. 261. ubi simul indicium facit, se de his aliisque *Setho* suppositis scriptis egisse pluribus in *Prodromo Histor. Literariæ* lib. I. Cap. III. §. III.

(2493 α) *Giov. Battista* SETTIMO quomodo sit *Giacomo* PIGHETTI & *Pietro* MICHELE v. *Villani* Visiera Alzata Hecatostes num. XXIII.

XXIII. GIO: BATTISTA SETTIMO. Nel tempo che mi ritrouai confinato in Venetia, non per altrui ma per proprii interessi, diuagandomi per le stamparie, viuendo bramoso di sapere, quali opere alla giornata facessero gemere i torchi, e si publicassero: fresco fresco dalle stampe dal gentilissimo Stampatore, che hà propriamente tratti da Principe grande; mi fù presentato questo picciol libro, fatto stampare da lui con ogni maggior diligenza, e non senza spesa per haverlo fatto addornare di nuoui fregi nel principio del componimento, e nel fine, Spesa degna delle Opere in questi tempi de *Muscettola*, de *Crassi*, de *Canali*, de *Bonomi*,

Bonomi, de *Battisti*, de *Capponi*, de *Lauagna*, de *Casaburi Vrries*, de *Maninni*, de *Carli*, de *Maluasie*, de *Guarini*, e de simili Letterati, tra quali pur entrano li *Domenichi*, ed i *Pisani*.

Poesie di D. GIO: BATTISTA SETTIMO. All' A. Ser. di Francesco d' Este I. Duca di Modena, e di Reggio &c. In Venetia apresso il Guerigli M. DC. XLII.

Non mai hebbe tant' ingegno il *Settimo* da comporre vn tal libro: che se bene come nato in Palermo (quanto diceua) fusse abbondante di ciarle per sette compagni, era per altro ignorantissimo al maggior segno: e si può comprouare d'altro libercolo.

L' Enone, & altre Poesie di G. B. S. All' Illustrissimo, & Eccellentissimo Signor D. *Gaspar de Teues, & Gusman* Marchese de la &c. In Venetia per Francesco Valuasense M. DC. XLIV. 12.

A pag. 74. del quale si legge l' Epitaffio *D' vn Vantator bugiardo* fatto apunto sopra la di lui pelle.

Il primo libretto fù a lui donato dal gentilissimo *Pietro Michele*, che lo conferì a chi non lo voleua sapere: ne è difficile gli hauesse donato anco il secondo, come da lui rifiutati.

La Dedicatoria del primo fù fatta da *Giacomo* Pighetti Bergamasco, Auocato famoso nel Foro Veneto, e cognato della *Tarabotti* essendo solito dire, che gli Autori per ordinario se le facessero fare da altri.

Ma gia che l' habbiamo per le mani non lasciamo vn parergo. Si ritrouauano vn giorno à Ceneda Città del Pontefice nello stato Veneto, non molto distante da Serraualle Patria del famoso Poeta, *Guido Cassoni, Pietro Michele, Paulo Vendramino, e Gio: Battista Settimo*, fù posto in campo di fare vn Sonetto sovra l' Argomento strauagante.

Il Michele, ch' haueua li versi in numerato, in men che nol dissi, sopra vn pezzo di carta, scrisse il componimento: e con destrezza, senza che l' *Vendramino* se n' accorgesse, lo porse al *Settimo*, il quale rescrittolo, sfacciatamente lo presentò prima, che eglino hauessero fatto vn quaternario: Onde il *Vendramino* hebbe a dare del capo nel muro.

(2494) SEVERINUS *Calenius transpositis literis est Nicolaus* CISNERUS, quod & *ipse* indicat in Epistola quadam ad Porthium: addens se ad Dn. Erasmum *Neustetterum*, quem *Amandum Neapolitanum* vocaverat, cum *Schardii* opus correctum ad ipsum mitteret, epistolam scripsisse, cui se hac ratione subscripserat. pag. 993. Hæc *Symbola Sperlingiana*.

SEVERINUS v. *Boetbius*.

Lælius.

de *Monzambano*.

Rhamnusius.

(2495) SEVERINUS, *Vincentius*. *François* ANNAT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 600. v. Vincentius.

(2496) *Petri* SEVERINI *Idea Medicinæ Paracelsicæ* judicante *Hartmanno*, verum Auctorem habet collegam Severini PRATENSEM, de quo vide Thom. *Bartholinum* de legendis dissertat. II. p. 43. 44. qui ibidem Apologiam *Severini* contra *Hartmannum* suscipit, ipsique scriptum suum prægnantibus rationibus post Ambrosium *Rhodium* qui idem in commentariis suis egit, vindicat.

SEVERUS v. *Alexander*.

— *Jocosus*.

(2497) SEXTII Pythagorei Sententiæ, XYSTO Episcopo Romano fallo adscriptæ, Quinto SEXTIO *Patri* vindicantur a Thoma *Gale* in Act. Erud. Lips. 1688. p. 478. Recusæ illæ sunt Amstelod. 1687. in 8vo. cum *Theologia Christiana* juxta principia Jacobi Bohemi, Teutonici, *Idea brevi & methodica*, hisce verbis: *Accedunt Sexti Pythagorei Sententiæ ob argumenti præstantiam vere divinæ*. Editio ea, nisi me omnia fallunt, est *Petri* POIRETI. In quam me sententiam vel addita precatiuncula *Rusbrochii* ducit, quæ & adjecta erat libro de Educatione infantium, cujus versio ex Gallico & divulgatio constitit exilio & morte immortali meritis in me, imo Ecclesias omnes quibus ministravit *Horbio*: cujus nonnisi cum dolore fontico recordor. v. *infra num.* 2529. in *Sixto II. Papa*. Constant eæ Sententiæ decuriis XLII.

SEXTUS v. *Africanus*.

- - *Aurelianus*.

(2498) *David* SEXTUS Persona est *Francisci* ZUCCARONI Jesuitæ Aquilani, qui sub e[...] edidit scriptum Italicum, cui titulus *Il Raggvagli[o] del' Apparato affisso nella Regia Sala della Vicaria, in occasione di riceversi al possesso della di lei Reggenza, a[l] Signor D. Fabricio* CARACCIOLO *Duca di Girifalc[o] &c.* Sotto nome *Di David Sesto* Percettore d[ella] Vicaria. In Napoli per Roberto Mollo 165[3] in 4to. Vide *Toppii* Biblioth. Neapol. p. 97. co[l.] b. *Sotvel.* autem in Biblioth. Scriptor. Societ. Je[su] p. 266. 277. ubi *Zuccaroni* scripta recenset, huju[s] non meminit, nec de personato *Sexto* quicquam addit.

(2499) SFONDRATUS vide *Gregoriu[m]* XIV.

(2500) *Romani* SFORTIÆ *Cusani Ana[grammatico]* *grammatico* nomine scripta est a *Johanne* RAMO *del* MANCANO, *Salmantino Tragicomædia Hispan[i]co* idiomate hujus tituli: *Abides, o el Pastor Regi[o]* Quæ tamen an in publicam lucem edita sit, fort[e] dubitaret merito quispiam ex eis quæ affert Nico[-] laus *Antonius* Biblioth. Hispan. p. 587. Francisc[...]

Pat[...]

Patri eam extorsurus. Vide tamen *Bailleti* Auteurs deguisez p. 438. & in subjuncto Catalogo pag. 600.

(2501) *Geliandro* SGAMBATI, cujus extat *comœdia la Zingara* 1664. 12mo. resoluto prænominis *anagrammate* est REGINALDO SGAMBATI: ut docet la *Visiera Alzata* Pentecostes num. XX. p. p. 112. verbis hic adscriptis.

XX. GELIANDRO SGAMBATI. Quello che di lui si legge è
La Zingara Comedia del Sig. GELIANDRO SGAMBATI. All'Illustrissimo Sig. *Giacomo Doria*. In Genoua, per Pietro Giouanni Calenzani M. DC. LXIV. 12.
E' vero il Cognome, ma finto il nome, che si scuopre con l' anagramma, dal quale risulta REGINALDO.

SIBALDUS v. *Brandinus*.

(2502) Scripta SIBYLLINA quanquam canonica velit esse Isaacus *Vossius* libro de Oraculis Sibyllinis, tamen ea propter refutatus à *van Dalen* dissert. de Origine & Progressu Idololatriæ: vide *Acta Erudit. Lipsiens.* 1696. p. 452. Eorumque etiam fidem licet redintegrare nitatur *Poiret* Tom. IV. de l' œconomie divine. pag. 286. 287. pro suppositìtiis tamen agnoscuntur a *Lambecio* Commentar. de Bibliotheca Cæsarea lib. VII. p. 29. & prolixius l. VIII. pag. 44. sqq *nata Seculo secundo*, Auctore vel HERMA, etiam Auctore libri *Pastoris* inscripti, credito, quod placet *Blondello*, apud *Gallæum* dissertatione de Sibyllis earumque Oraculis, quam recenset *Journal des Scavans* Octob. 1688. pag. 447. aut MONTANO, ut arbitratur *Maresius* apud *Voigtium* dissertat. de Oraculis Sibyllinis Porismate III. Ab HÆRETICIS CHRISTIANIS profecta esse hodie plerique Eruditorum consentiunt. Vide *les Nouvelles de la Republique des lettres* tom. III. Juillet. 1685. p. 755. seqq. *Brochman.* Specimine Scriptor. Eccles. Seculi I. Sect. VI. *Journal des Scavans* 1692. p. 58. 76. Centones ex S. Scriptura Christianis Seculi Eusebiani consarcinatos autumat *Reinesius* dissertat. Critica de scriptis Sibyllinis p. 90. Distinguit hic Cl. *Reiskius* & partim ethnicos partim Christianos Auctores facit carminum horum in Exercitat. de vaticiniis Sibyllinis c. XXI. quæ *Acta Erudit. Lipsiens.* 1689. p 142. 143. breviter complectuntur. Nihilominus tamen Clarissimus Dominus *Tenzelius* Oracula Sibyllina JUDÆIS primariam originem traxisse asserit. Vide Monatliche Unterredungen anno 1690. p. 1140. 1141.

De numero autem Sibyllarum difficile est quippiam statuere. *Unam* tantum Sibyllam fuisse peculiari de Sibylla libro adstruere conatus est Petrus *Petitus* referente *Morhofio* Polyhistoris liter. lib. I. cap. X. pag. 92. *Innumeras* contra *Pollux*, inter quas tamen *Decem* scriptis suis eminuerint. Ibidem. Quæ hodie extant Carmina Sibyllina *libris octo* comprehenduntur, edita ab *Obsopæo* Paris. 1599. in 8vo præmissa dissertatione de his scriptis, cujus bonam partem inseruit *Lambecius* Commentariorum suorum de Biblioth. Cæsar. libro VIII. pag. 47. seqq. Distinguit autem hæc quæ hodie exstant, scripta Sibyllina *Colbergius* quæ nova vocat, ab antiquis illis in Capitolio crematis, itemque a mediis postmodum iterum conquisitis & a Stilicone combustis, & hodierna illa ab *Herma* vel *Montano* aut aliis *hæreticis* conficta existimat; vide ejus Sapientiam Veterum Hebræorum *Acta Erudit. Lips.* Supplem. Tom. II. Sect. X. p. 461. recensitam; Adde ex professo id saxum volventem *du Pin* Bibliotheq. Tom. I. p. 19. & sequentibus aliquot.

SICULUS v: *Adamus*.

Moschus.

SIDEREUS v. supra *Aloisius*.

SIDONIUS v. *Apollinaris*.

Moschus.

(2503) *Johannes* DE SI ES NO-ES: Sub ridiculo hoc nomine edidit Cæsaraugustæ, ut sonat, 1663. 8vo. *Petrus* de ALVA & ASTORGA Hispanicè: *Respuesta sin Respuesta al Papel Intitulado* Su oro al Cesar. Defensio hæc est opusculi, quod præmiserat hujus tituli: Juicio de Salomon. edit. 1662. in 8vo. Verba sunt Nicolai *Antonii* Bibliot. Hispan. Tom. II. p. 134. col. a.

(2503. α) SIFILINUS, *Hugo*: Honorat FABRI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 600.

SIGÆA v. *Aloysia*.

SIGISMUNDUS v. à *Bononia*.

Campeggi.

(2504) SIGNATORIUS, *Rupex: Pierre* SCRIVERIUS. *Baillet* liste des Aucteurs Degvis. pag. 600.

(2504. α) *Caroli* SIGONII *judicium de Historicis qui res Romanas scripserunt ab urbe Condita ad Caroli M. prima tempora*, *Balthasar* BONIFACIUS, à Vossio l. 3. de Hist. Latin. pag. 815. impensè laudatus, excerptis suis de quadraginta Rom. Hist. scriptoribus adjecit, quorum novam editionem Helmstadiensem Anno 1674. 4. Jo. Eberh. Busmanno debemus. Verum non Sigonii, sed CONSTATINI PATRITII CHII istud judicium esse, disertis verbis *Leo Allatius* in Dissert. Rhetor. de error. virorum magnor. in dicendo, p. 124. ed. Rom. 1635. 8. *Symbola est Marginalis Diecmanniana*.

SILLAC v. *Arbois*.

(2505. SILVERIUS / SILVESTER } Papa supponi sibi à *Peccatore* MERCATORE seu Pseudo-Isidoro passus est Epistolam unicam: v. Gerh. von *Mastricht* in

in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu p 232. usque, ad p. 268.

(2506) SILVESTER, *Christianus*, *Cyriacus* SPANGENBERG. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 601.

SILVIUS v. *Gaëtanus.*

(2507) SIMEONIS DUNELMENSIS liber de *Ecclesia Dunelmensi*, à *Seldeno* TURGOTO *Dunelmensi Priori* assertus, à *Rigerio Twysdem Simeoni* iterum vendicatur apud *Sandeum* in notis ad *Vossium* de Histor. Latinis p. 127.

(2508) SIMEONI METAPHRASTÆ adscriptæ à *Gretsero Orationes de fide & moribus Christianis atque Monasticis*, SIMEONI THEOLOGO, JUNIORI asseruntur ab *Oleario* Abaci Patrolog. pag. 434 Decerptas autem esse eas ex S. BASILII Scriptis observat *Cave* Histor. liter. Script. Ecclesiast. Pag. 404.

II. Ejus nomine multas *Sanctorum Vitas* circumferri, quæ ejus non sint, notat *Hanckius* de Scriptoribus Byzantinis Part. I. cap. 24. De Vita S. Joannis Calybetæ speciatim illud animadvertit *Lambecius* Comment. de Biblioth. Cæs. lib. VIII. pag. 228. 229. MONACHOS LATINOS hujus suppositionis reos perhibet *Spanhemius* in Elench. Controvers. cum Græcis p. 403. At vero Leo *Allatius* de Symeonum scriptis a pagina 80. usque 116. ordine Alphabetico, Vitas, Elogia, & Martyria S. Metaphrasti tributa plurima, genuinis suis auctoribus ope MStorum vindicat, initio cujusque Græco allato.

(2509) SIMEONI STYLITÆ SENIORI, quæ in Bibliotheca patrum, & à *Bellarmino* de Scriptoribus Ecclesiasticis tribuitur *Oratio de Continua meditatione mortis*, rectius SIMEONI ABBATI MESOPOTAMIÆ adscribitur à *Frisio* Bibliothe. Gesner. pag. 770. & *Possevino*, ita judicante Clarissimo *Lambecio* Auctoritate Manuscripti Codicis in Biblioth. Cæsar. Vindobonensi: vide Commentar. de ea lib. V. p. 93. & 94.

SIMLERUS v. *Mixtatus.*

(2510) SIMMIÆ RHODIO aut THEOCRITO adscriptum hactenus Poëmatium Βωμὸς Auctori suo Dosiadæ ex Scholiis Veteribus & Luciano in Lexiphane extremo restituit *Meursius* Attic. Lect. III. XVII. p. 141. quomodo deinceps appellarunt Eruditi, *Salmasius* editione Dosiadæ Anno 1619. &c. *Vossius* Observ. ad Melam p. 213. ad 216. ubi *Aram* eandem emendatius editam explicat: aliique. Hucusque *Symbola Normanniana.*

SIMON v. *Chaludre.*

(2511) *Francisci* SIMONIS S. T. L. nomine prodiit 1677. in 8vo *de Fraudibus Hæreticorum ad Orthodoxos* Tractatus hoc tempore perutilis Pars prima, indicante *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia II. pag. 94. ubi verum hujus tractatus Auctorem asserit esse P. *Ægidium* ESTRIX: adde *Bailleti* indiculum des Auteurs Deguisez pag. 601. & *Bailleti* Diction. T. 2. p. 933.

(2512) SIMON TORNACENSIS, cujus supersunt *Sententiæ*, *Quæstiones* item & *Expositiones in Symbolum Athanasii*, citante Henrico *Gandavensi* idem est *Miræo* in Auctar. de Scriptor. Ecclesiast. Part. I. p. 166. cum Simone THURNAJO, cujus meminit Polydorus *Virgilius* ibid.

(2513) SIMONIUS, Theologiæ D. & Protonotarius Apostolicus, qui anno 1613. *de Colloquio inter Marchionem Badensem*, Georgium Fridericum, & Franciscum, *Ducem Lotharingiæ*, de controversis fidei Articulis instituto scripsit, quod sit Jesuita Italus J GONDIER, aut *Johannes* GONTERIUS, ex Thomæ *Wegelini* Relatione de eodem Colloquio indicat *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 129. Adde *Bailleti* catalogum des Auteurs deguisez p. 601. *Sotvellus* tamen in Bibliotheca sua Scriptorum Societatis Jesu de hac *Gonterii* persona, & scripto sub ea edito silet; alii tamen aliquot ejusdem generis scripta ab eodem edita memorat pag. 455. Plura de hoc scriptore vide supra in *Philotheo*, utpote quæ etiam hujus Auctoris larva est.

(2514) Domino de SIMONVILLE interprete prodiit Parris. 1681. & Hagæ Comit. 168[illegible] in 12mo liber *Leonis Mutinensis* inscriptus: *Ceremoniæ & ritus qui observantur hodie inter Judæos*, e Italico sermone Gallice versus, vide *Acta Erudit. Lips.* Anni 1683. p. 136. ubi interpretem hunc neminem alium esse asserunt, quam ex Historia sua Critica famosissimum *Richardum* SIMONEM. Adde *Nouvelles de la Republique des lettres* Ma[illegible] 1685. pag. 531. & ex illis *Bæli* Epistolam de Scriptis Adespotis Deckherro subjunctam pag. 4[illegible] *Imbonati* pag. 267. Biblioth. Latino-Hebraicæ vocat eum *scriptorem heterodoxum*, sine dubio nesciens verum auctorem. His adde *Symbolam Mastrichtianam*, quæ *Richardum Simonem* confirmat auctorem ex *Ittigii* Differt. Pseud. cap. 13. p. 22[illegible]

(2515) SIMPLICIUS Christianus. De hoc libello ita ad me perscripsit Consultissimus Dominus *Gerhard von Mastricht*, J. U. Dr. & Professor P. Teutoburgi. *Meo Exemplari, quod ex auctione cujusdam* Verlani *habeo, qui fuit ejus notæ homo, adscriptum est titulo, ejus credo manu, Auctor est* GESEL *Doctor Medicinæ Illustrissimus: Eidem Exemplari annexum scriptum anonymum, cui titulus:* Veritas Pacifica, *seu* Articulorum fidei Christianæ delineatio, haustam de verbo Dei veritatem salutiferam, solidæ pacis coagulum, complexa, cui præmissa est Dissertatio de sacrorum dissidiorum causis, effectibus & remediis, *Amsterd. apud Ludov. Elzevir.* 1651. Holicet *Samuel Maresius*, in refutatione examinis Curcellejan. pag. 296. Stephanum Curcellejum ecurasse cum suis additamentis, scribat, eidem tamen GESSELIO auctori adjudicandum cense Dn. *von Mastricht.*

Addit hic *Margo Diecmannianus*: Timannu *Gesselius*

Gesselius, Med. D. in Præf. Part. I. Historiæ Sacræ & Eccl. Ultraj. A. 1659. 4. editæ fol. penult. *Videatur*, inquit, *nostra Synopsis, quam publici juris fecimus A. 1650. sub nomine* Simplicii Christiano-Catholici: *Ubi per plurima Scripturæ S. loca, & plures Patrum primitivæ Ecclesiæ, & recentiorum Theologorum sententias demonstratur, quam pauca ad salutem creditu sint absolute necessaria.* Hæc ibi *Gesselius*, qui deinde P. 2. p. 209. ad hanc suam Synopsin etiam provocat. Addit & *Margo Mastrichtianus. Sub vero suo nomine edidit idem auctor Historiam* Prof. & *Ecclesiasticam Ultrajecti* 1659. 4.

(2516) *Joannis* SIMPLICII nomine edidit *Jonas* SCHLICHTINGIUS à Bucovvic Eques Polonus, Socinianus *Notas* in doctissimi cujusdam Viri (videlicet Hugonis *Grotii*) *Commentationem ad Secundum caput posterioris ad Thessalonicenses* epistolæ. An. 1643. in 8vo, ut habet *Sandius* in Bibliotheca Antitrinitariorum p. 128. & *Wittenius* in Diario suo Biographico ad an. 1661. ad d. 1. Novemb.

(2517) *Irenæi* SIMPLICII nomine extat: *Popularis ad Popularem*, sive Irenæi Simplicii *Philadelphi partim increpatoria partim Apologetica*, ad D. *Petrum Becca Szatthamdri* Ungarum, super libello, quem nuper emisit Franekeræ sub hoc titulo: *Defensio Simplicitatis Ecclesiæ*. 1649 in 4to. est *Samuelis* MARESII: ut ex ejusdem Elencho Scriptorum p. 76. indicat *Symbola Normanniana*. Addit *Diecmanniana* eum Catalogum adjectum esse Systemati Theologiæ Groningæ 1659. 4. Quod vero etiam *Ittigius* Differt. de Hæresiarch. ævi Apost. Sect. I. Cap. 2. p. 29. 30. Maresium contra Grotium sub Jo. Simplicii nomine scripsisse refert, & ex eo *Acta Erudit.* A. 1690. pag. 313. excerpunt, ejus nullum vestigium in dicto Maresii Elencho invenias & aliter se habere ostendit *Bayl.* Diction. Hist. & Crit. Tom. II. p. 556.

(2518) SIMPLICII PEREGRINI nomen quomodo tegat *Leonardum* PAPPUM docet *Symbola Mastrichtiana* hoc modo:

„*Leonhardus Pappus*. Canonicus Constantiensis. Auctor est *Epitomes rerum Germanicarum. Forstnerus* in Epist. inedita ad Conringium: Perlegente me opus tuum de Civili prudentia adverti Epitomes rerum Germanicarum auctorem tibi *Anonymum* esse. Eum esse tibi adfirmo *Leonardum* PAPPUM Canonicum Constantiensem, quo discipulo Caspar. *Scioppius* gloriari solebat. Idem ille Pappus sub PEREGRINI SIMPLICII nomine publico dedit *belli, quo Helvetii ante Octennium collisi fuerant, historiam.* Velim vicissim ex te scire quisnam ille sit Rapsodiæ sub *Germaniæ perturbatæ & restauratæ titulo*, auctor. Vale Vir summe: Mompelgardi Idib. Nov. anno 1664. Idem & in alia ejus Epist. observavi.

(2518 α) SIMPLICII Verini *Epistola ad Julium Pacium, de libro Posthumo Hugonis Grotii* Lugd. Batavor. Ao. 1646. aliudque sub eadem persona *contra Hugonem Grotium de Transsubstantiatione*, ibidem eodem anno editum, & Ao. 1660. in 8vo recusum apud Hakium scriptum, *Claudio* SALMASIO deberi, in Catalogo operum, ipsius Vitæ ac Epistolis juncto *Antonius Clementius Zirizæus* orbi litterario aperuit: & postea quoque *Lorenzo Grassi* in Elogiis Italicis Litteratorum, Venetiis 1666. in 4. editis part. 2. p. m. 209. confirmavit.

Addit hic *Margo Normanni* Joh. *Waesberg.* Cat. in Simpl. Idem confirmant quoque expressis verbis Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. post N. p. 228. *Bartholinus* de legendis libris Dissert. II p. 39. *Spanhemius* Elench. Controv. cum Græcis p. 117. *Arnoldus* ad Georgium Richterum quæ extat in Epistolis hujus Selectioribus p. 472. & 476. *Freherus* in Theatro virorum Eruditione clarorum p. 1126. Aliud tamen velle *Sarravianas* epistolas pag. 208. notat Joh. *Diecmannus*, Dissertatione inaugurali de Naturalismo p. 10. num. 29. Adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc:

Simplicius Verinus est Salmasius. Jac. Lydius in Cœna Dominica Sapientum p 108. Cl. *Salmasius*, qui modo dicti *Simplicii Verini* vultum, nomenque induit in epistola ad Justum *Pacium*; & p. 96. *Simplicius Verinus* sive CC. *Salmasius*, in epistola ad Justum *Pacium*.

(2518 β) SIMSONIS *Philadelphi Spirensis* Metamorphosis mundi Lugd. Bat. Nomen istud mysticum esse & verum Auctorem fuisse *Simonem* PARTUUM, Medicum Moravum, notat *Voët.* Disp. Select. Tom. II. p. 1080. *Symb. Diecmanniana.*

(2519) SIMUS HARMONICUS ARIMMNESTI *Canonem Musicum* pro suo venditavit, ut ex *Porphyrio de* Vita Pythagoræ pag. 182. memorat *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum p. 18.

SINAITA v. *Johannes.*

SINCERUS v. *Actius.*

v. *Christianus.*

(2520) *Conradi* SINCERI, *Civis Germani, de Germanicarum Legum veterum ac Romani juris in Republica nostra origine, auctoritateque præsenti* Dissertatio Epistolica. Prostat apud Maurit. Georg. Weidmannum A. 1682. in 12. liber recensetur in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1682. pag. 366. 367. cum communicata Scriptoribus eorum Actorum Auctoris, uti vocatur doctissimi sententia penitiore. Eum auctorem, quod esset revera doctissimus, & jam orbi toti publice notus etiam *Joannes Georgius* CULPISIUS vel KULPISIUS, de quo alias & in Pseudonymo *Sulpicio* memoratum, tum hæc tum alia multa me docuere nunc non enarranda: tum confirmat *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 601.

(2521) *Jodoci* SINCERI nomine scriptum à *Justo* ZINZERLINGIO *Itinerarium Galliæ* memorat *Hanckius* de Scriptoribus rerum Romanarum part. I. c. 46. num. 1. pag 235. Idem ex *Besoldi* de Educ. Stud. literar. Peregrinat. n. c. VII. num. ult. docet *Symbola Rauschiana.* v. & *Jodocus:*

(2522) THEOPHILI SINCERI wolgemeinter Vorschlag wie etwa die Sache anzugreiffen stünde / da man dem in denen Evangelischen Kirchen bißher eingerissenen ärgerlichen Leben und Wandel vermittelst Göttlicher Verleihung abzuhelffen mit

Ernst resolviren wolte. Franckfurt 1676. in 12mo libellus 78. paginarum, paragraphis aut numeris 26, quorum contenta in fine loco indicis subjecta sunt distinctus Auctorum agnoscit Celeberrimum quondam Theologũ Kiloniensem D. *Christianum* KORTHOLTIUM, ut testantur Excellentissimus Dominus D. *Mayerus* Musei Part. 4. p. 4. D. *Spenerus* in der allgemeinen Gottsgelehrtheit part II. p. 4. nec non in der Erzehlung vom Pietismo p. 51. Hartmannus in den Uhrsachen der Verkehrung Cap. 1. §. 8. p. 16. Nec ipse *Kortholt* illud diffessus est in Syllabo Scriptorum à se editorum, ubi hoc scriptum occurrit num. XXIX vid. & *Korthold* Theologische zur Beförderung der Gottseeligkeit angesehene Tractätlein 1679. 8. Kilonii. Ubi, sub ejus nomine nunc continetur primo loco, propterea, ne alterius sub eodem nomine editus von Schwedischer ——— Tr. ipsi quoque a consciis imputaretur. Nam cum aliquibus sub hoc nomine per D. *Spenerum* litteras commutarat. v. *Speneri* Beantwort. des Unfugs der Pietisten c. I. §. 14. pag. 23. & 34. p. 48.

SINCERUS v. *Wahrenbergius*.

(2523) Guilielmi SINGLETONI nomine, scripsisse *Leonardum* LESSIUM, Jesuitam Belgam, *Alegambe* pag. 451. testatur: quid autem operis illud sit, pag. 304. & seqq. ubi scripta ejus enumerat, non explicat, nisi quod *Discussionem Decreti Magni Concilii Lateranensis*, Moguntiæ 1613. in 8. sub alieno nomine, ipso auctore, prodiisse scribit, nomen autem illud alienum non exprimit. Eundem simili tenore descripsit *Valer. Andr.* Biblioth. Belg. pag. 625. *Fr. Sweertius* p. 515. ne tractatus quidem, nedum nominis fictitii meminit.

At sub Singletono *Lessium* agnoscit Petrus *Aurelius* in Indice Jesuitarum qui in certamen larvati prodierunt, præfixo Tom. III. Operum ejus num. VI. & VII. At contra de larva hac tacens neque *Singletonum* exprimens, cæteroqui eadem cum *Alegambe* habet *Sotwel* Biblioth. Scriptorum Societatis JEsu p. 553. col. b. Directum autem fuisse scriptum hoc *Lessii* quod sub *Singletoni* personato nomine edidit, contra *Vaddingtonum* Britannum docet me *Maimburg* in Actis Eruditor. Lipsiens. 1683. pag. 395. vide *Colomes.* Melanges Historiques p. 51. & *Bailleti* Indiculum des Auteurs deguisez p. 602.

(2524) SINIBALDI Ubaldi ICti nomine, *de Nobilitate Axiomata* 1589. edidit *Hippolythus* à COLLIBUS, quæ deinde Principi ipsius, Basil. 1593. in 8. editi p. 129. & seqq. sunt subjuncta. v. *Thomas.* de plagio litterar. §. 117. *Melchior Adami* in vita ejus p. 454. scripti quidem hujus, at non fictitii, nominis facit mentionem.

Extant Axiomata hæc in Tomo IV. *Disputationum* Historico-Politico Juridicarum *Basileensium* edit. Basil. 1619. numero XI. Sub *Sinibaldi Ubaldi* nomine, sine veri Auctoris mentione. Axiomata in universum sunt LXI. pag. octo in 4. comprehensa.

(2525) *Eliæ* SIONIS nomine edita quædam ab *Ezechiele* METH famoso Enthusiasta, ex Tom. I. Syntagmatis Operum D. *Affelmanni* à D *Moebio* Lips. Professore Theol. nuper editi p. 51 memorat Clarissimus D. *Olearius* in epistola ad me scripta D. IV. Augusti 1676. Qui eundem diligenti ope Dr. Andreæ *Merckii* Superintendentis Halæ Saxonum meritissimi, Patrum memoria ad meliorem mentem redactum scribit.

(2526) *Reinerus* SIONATUS, per *anagramma Antonius* REISERUS *Ophtalmopolita* i. e. Augustanus, edidit kurtze und einfältige Erwegung der XII. Schluß Reden Jodoci *Kedden* Jesuiten, über die Lutherische Religion Augspurg 1652. in 4to. *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

SIONITA v. *Anastasius*.

(2527) SIRICIO PAPÆ quomodo attributa dolo malo *Sex Responsa*, STEPHANI II. *Papæ* Responsis quoque inserta, docet Johannes *Harduinus* de Baptismo quæstione triplici in *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. p. 304. De supposita vero ei *epistola* quarta à *Pseudo-Isidoro* v. Gerh. von *Mastricht.* in Histor. Jur. Eccl. à p. 232. ad 268.

Von SITTENBACH vide *Euphrosyne*.

(2528) Philander von Sittwald / cujus habemus *Visiones de Don Quevedo*, das ist/wunderliche Satyrische und wahrhaffte Gesichte/ in welchen Weltwesen aller Menschen Handel mit ihren natürlichen Farben ꝛc. dargestellt werden. Francofurt. 1644. in 12. & alias recusæ, quæ non sunt ipsius Hispani auctoris translatæ in nostrum sermonem, sed novæ ad imitationem ipsius compositæ, prout ipse testatur auctor in præfatione, qui est *Johann Michael* MOSCHEROSCH, cujus & alia sub genuino nomine tenemus. Testem exhibere possum *Oldeburgerum* ad Instr. Pacis part. 1. disc. 1. §. 71. p. 80. & disc. 7. §. 6. pag 223. & sub nomine *Francisci Irenici*, in suffixo Indiculo auctorum Collegio ad Burgoldensem pag 104. quæ per errorem typographi signata est n. 80. Extat editio Strasburgensis 1650. in 8. nomen ipsius verum una cum fictitio præferens.

De Auctore hæc confirmantes vide *Fratrum* in Theatro Virorum eruditione clarorum p. 188. a. *Witten.* Diar. Biograph. an. 1660. ad d. 4. Aprilis. *Schottel.* lib. V. von der teutschen Sprache p. 1177. & 1178. ubi simul brevem libri epicrisin addit. *Symbola Rauschiana* monet, Auctori patrium nomen fuisse KALBSKOPFF / quod deinde ex Græco μόσχ@ & Hebræo *Rosch* in *Moscherosch* mutatum fuerit; cui tamen ipsius *Philandri* Satyra, hanc nominum mutationem Tom. I. Vis. I. Weltwesens p. 53. edit. 1650. false satis notavit, dum ait: Es wil keiner mehr Roßkopff heissen / sondern Hippocephalus.

(2529) SIXTO II. Papæ & Martyri librum SEXTI *Pythagoræi* pagani, infartis sententiis Christianis, ad occultandum dolum, suppositum fuisse à *Ruffino*, testatur *S. Hieronymus* in

in Epistola ad Ctesiph. nec non in cap. 22. Jeremiæ & in cap. 18. Ezechielis. vid *Rivet.* lib. 2. cap. 19. pag. 243. & citatos *Oleario* pag. 435. adde *Possev.* appar sacr. præfat.

A *Ruffino* has Sexti Pythagoræi sententias latinè versas & Sexto II. suppositas docet *Miræus* Biblioth. Eccles. pag. 48. pag. 102. & pag. 181. Cave Historiæ liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 167. col. a. *Gerhardus* Patrolog. pag. 161. 162. ex HIERONYMO, & AUGUSTINO, qui tamen antea Genuinas agnoverat *Sixti* Pontificis. Adde *Prideaux* Oration. IX. §. 84. *König.* Biblioth. V. & N. 751. & 759. citantem *Voss.* lib. I. Histor. Pelag. c. 31. vide & Gaddium de Scriptoribus tom. II. p. 305. du *Pin* Biblioth. Tom. I. p. 183.

(2530) SIXTO III. PAPÆ Romano supositos esse à PELAGIO aut saltem PELAGIANO libros.

(I) *De Divitiis.*

(II) *De Castitate.*

(III) *Epistolam* de malis Doctoribus, Operibus fidei & futuro judicio, asserit *Miræus* Biblio. Ecclesiast. pag. 191. & 192. Contra nitente *Garnerio*, Sixtoque ipsi hæc opera vindicante apud *Caveum* Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 237.

(2531) SIXTI V. jussu recognita *Versio Bibliorum Vulgata* Latina rectius CLEMENTI VIII. inscribitur: ut aliquoties in eadem pagina notat Thomas *Hyde* in Cat. Bibl. Bodl. pag. 88. col. b. Fuit hic Papa antea vocatus FELIX PERETTUS: docente Hydeo post N. pag. 167. col. a. De illis Bibliis multum habet Richardus *Simon*, *Kortholt* & alii ejus argumenti Scriptores.

(2532) SMARAGDO, Abbati S. Michaelis, supposuit *Trithemius Commentarium in Regulam S. Benedicti*, Smaragdo autore. Sed falsus est ob vocabuli communitatem. Nam Smaragdus, auctor prædicti Commentarii, non est Smaragdus Abbas S. Michaelis, sed alius SMARAGDUS, Monachus Monasterii Anianensis, qui Beati titulo honestatur in eo Monasterio, & festo peculiari colitur; nec dicitur Abbas in lectionibus officii, sed tantum Prebyter Monachus. Cum ergo vetusti Codices Commentarii prædicti eum tribuant Smaragdo Monacho, abjudicandus est Smaragdo Abbati: verba sunt *Th. Raynaudi*, de mal & bon. lib. p. 155. adde citatos *Oleario* p. 435.

Universa ejus opera JUNIORI cuidam SMARAGDO *Abbati S. Michaelis in Saxonia* tributa notat *Caveus* Chartophyl. Ecclesiast. pag. 155. qui tamen ea *Smaragdo* nostro restituit Histor. liter. Scriptor. Ecclesiast. p. 357. 358.

SMARUGISIUS v. *Sebaldus.*

(2533) *Jacobus* SMIDELINUS est *Jacobus* ANDREÆ Theologus Tubingensis, cui nomen illud adhæsit ob exercitam artem fabrilem, & *Smidlin* ab æqualibus dictus est, docente Melchiore *Adami* in vita ejus, quæ extat in Vitis Theologorum Germanorum pag. 636. confirmant hoc les *Satyres Personnelles* tom. II. pag. 344. paulo aliter hæc exprimentes: pour avoir travaillé dans la forge d'un Marechal de sa jeunesse.

(2533. *a*) M. SMITH, PREIST, alias NORRICE. *Somme of a Disputation* betvv. M. Smith & Mr. Walker a London-Minister. 1624. 4to. Ita Thomas *Hyde* Biblioth. Bodlej. post N. pag. 168. col. b.

(2534) Nicolai SMITHEI nomine libellum doctissimum scripsit *Eduardus* KNOTTVS, vero nomine *Matthias* WILSONUS, Anglus Jesuita, qui est editus hac Epigraphe: *Modesta & brevis Discussio aliquarum assertionum D. Doctoris Kellisoni, quas in suo de Ecclesiastica Hierarchia Tractatu probare conatur; ex Anglico in Latinum à* Georgio Wrigto *conversa, & plurimis Doctorum atque adeo Catholicarum Vniversitatum suffragiis approbata.* Impressa est Antvverpiæ in officina Plantiniana Balthasaris Moreti, 1631. in 12. Verba sunt *Alegambes* pag. 99. Scripta ejusdem alia quoque recensentis.

Addit *Margo Normannianus Montalt.* Theol. Moral. pag. 125. 126. 134. Eadem quoque confirmant *Kempis* Biblioth. Theol. Anglicæ. pag. 373. & Thomas *Hyde* in Cat. Blioth Bodl. post N. pag. 168. col. b. *Sotvellus* autem in Biblioth. sua Scriptor. S. J. hæc ex Catalogo reliquorum Wilsoni Scriptorum ab *Alegambe* recensitorum expunxit, prudenter quidem, ut judicat *Bailletus* jugemens des savans tom. II. Part. II. Cap. 3. num. 112. pag. 137. Manet tamen in Catalogo Petri *Aurelii* sive *Sancyrani* Tomo III. operum præfixo n. XX. ubi & Provincialem Jesuitarum Anglorum, & quatuor ante hanc editionem mensibus demortuum testatur. Adde *Baile* dictionaire Tom. II. pag. 237. 238.

SMYRNÆUS v. *Corinthus.*

SOAVE v. *Polano.*

(2535) *Andreas* de SOREA, cujus extat *de incrementis metallorum* liber, resoluto *anagrammate* est *Johannes* THOLDENUS, ut docet *Morhofius* Polyhist. liter. lib. I. cap. IX. p. 85. & 86. Cujus verba vide supra excerpta in *Basilio Valentino.*

(2536) SOLANGUES, *François*: *Gaspar* SCIOPPIUS douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 601.

(2537) *Anshelmi* SOLERII nomine editum Amstelod. 1671. in 12. librum *de Pileo ceterisq; capitis tegminibus &c.* *Theophilo* RAYNAUDO Jesuitæ ex *Labbeo* asseruimus supra in *Anonymus* num. 1551. Dubitat tamen de *Raynaudo* *Bailletus* in indiculo des Auteurs deguisez pag. 601. quem erudit & confirmat *Baylius.*

SOLFRIDUS v. *Duncarena.*

(2538) SOLITAIRE, *le Comte de* CRAMAIL. *Baillet* ibid.

(2539) SOLITARIUS: *Jacques* GOHORRY. ibid.

(2540) SOLITARIUS: *Jean François: André* USTARROZ. *Baillet* ibid. p. 602.

SOLITARIUS v. *Honorius.*

- - - *Provincialis.*

(2541) *Julius* SOLON *Valesio* idem est qui C. *Julius* SOLINUS, cujus extant *Collectanea Rerum Memorabilium*, pleraque si credimus *Vossio* de Historicis Latinis lib. III. p. 720. 721. *Thomasio* de Plagio §. 543. & *Fabricio* Bibliot. Latin. p. 90. 91. ex *Pliniano* opere decerpta, vide le *Journal des savans* 1692. p. 110.

(2542) *Lycurgi* SOLONI *de alendis domi Pauperibus, & in ordinem redigendis validis mendicantibus:* Brugis 1562. vide *Villavicent.* Oecon. Paup. 175. est WISTII p. 176. WITSII p. 577. 259. 278. 279. Hæc *Symbola Normanniana.*

(2543) *Martini* SOMMERI nomine editum esse Venetiis *Gazophylacium artis memoriæ*, quod illustratum per Lambertum *Schenkelium Dusilvium* cum aliis variorum tractatibus ejusdem argumenti prodiit an 1678. in 8. Lipsiæ & Francofurti, notat *Morhofius* Polyhistoris literar. lib. II. c. VI. p 370. semper *Methodum* hanc appellans *Schenckelianam*, tanquam SCHENCKELIUM hujus Gazophylacii genuinum Auctorem credi fas foret; quod auctum Gallica lingua proposuit *Adrian* le CUIROT sub titulo: Magazin des sciences.

(2544) Jacobi SOMMERFELD *de studiis instituendis commonefactio pro iis, qui in schola illustri primam classem obtinent.* 1600. edita, *Georgii* ROLLENHAGEN quod sit, (quem autorem poematis Froschmäuseler/ diximus in anon. n. 344.) docet *Cl. Thomasius* de plag. litter. §. 546. unde & hunc fuisse parentem *Gabrielis* didicimus, quod ad numerum illum anonymorum notandum.

Adde *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 602. item *Symbolam Mastrichtianam*, quæ allegat etiam filii Gabr. Rollenhagen warhaftige Lügen lib. 4. p. 295.

(2545) SONTA v. *Pagnalmino.*

(2546) *Christiano* SOPHODRO *Vinerio*, quod per *anagramma est*, *Christophoro* SANDIO JUNIORE, Auctore extat liber *de restauranda religione* seu *de Monarchia Dei.* MS. vide *Sandii* Bibliothecam Antitrinitar. p. 170. 171.

(2547) SOPHRONIUS Abbas, cui tribuitur *Pratum Spirituale* à multis, non est illius auctor. Occasio verò erroris nata inde, quod inscriptum ipsi hoc opus à discipulo *Joanne* MOSCHO alias Evirato. v. *Bellarm.* ad A. C. 630. *Possev.* in Appar. sacr. ad nomen utrumque Tom. 1, pag. 222. 242. 243. Extat etiam sub vero nomine in *Biblioth. Patrum* Tom. 7. edit. 2. Bignianæ, & Italice cum additionibus *Aloysii Lippomani* editum. v. *Roderici* Exercitium perfectionis part. 1. Tract. 1. c. f. p. 56. *Meier*, Bibliot. Theolog. pag. 692. *Cocum* Censuræ pag. 424. Rivet. Crit. sacr. lib. 4. cap. 9. pag. 412. imprimis *Voss.* de Hist. Gr. l. 2. c. 23. p. 278. *Gesner.* p. 633. edit. Simler.

Dubitat tamen *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 602. an non contrarium potius statuendum, h. e. à *Moscho* editum hoc *Pratum Sophronio* vindicandum? Et à *Frisio*, quidem Biblioth. *Gesner* pag. 761. col. b. sub *Sophronii* nomine citatur, *Moschi* plane nulla facta mentione.

II. Hunc *Sophronium* cum SOPHRONIO, SOPHISTA DAMASCENO postmodum Patriarcha Hierosolymitano confusum notat *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. c. 23. p. 278.

III. Eidem *Interpretationem Græcam* libri S. Hieronymi *de Scriptoribus Ecclesiasticis* ab ERASMO ROTERODAMO suppositam credebat Isaac. *Vossius* not. ad Epist. Ignat. pag. 287. Quod tamen ab eo, & aliis, præter rationem fieri, evidenter monstrat *Huetius* de claris Interpretibus lib. II. p. 214. 215. Adde *les jugemens des savans.* Tom. II. n. 80. & *Symbolam Mastrichtianam* hanc.

Sophronius vere Johannes Moschus.

Scriptor *prati Spiritualis* floruit aut scripsit juxta *Bellarminum* ante Concilii Nicæni secundi tempora. Vere auctor hic vocatur *Joannes Moschus.* Ita eum *Photius* nominat. Græci Patres & *Damascenus* eum *Sophronium* appellant. Monachus fuit. Vixit *Moschus* post Gregorii I. Papæ & Mauritii Augusti tempora, id est seculo Sexto finito seu septimo incipiente. vid. *Dalæum* de cultib. lat. relig. lib. lib. 8. c. 5. pag. 1036. pag. 1039. vocat eum *Dalæus Legendarium*: adde pag. 104. post pr. ubi Bellarminus non Simpliciter *utilem*, sed *magna ex parte utilem* dicit. *Dalæus*, plurima esse inania atqua inutilia ad p. 1041.

(2548) SOPHRONIO CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ falso inscriptus in prima Bibliothecæ PP. editione liber *de laboribus certaminibus ac Peregrinationibus BB. Petri & Pauli*, quem tamen altera editio vero Auctori scripti ejus SOPHRONIO PATRIARCHÆ HIEROSOLYMITANO restituit, ut observat *Vossius* de Historicis Græcis lib. II. cap. XXIII pag. 278. & Huic eundem tribuit *Cave* Histor. liter. Scriptor. Ecclesf. p. 318.

(2549) SORSI, *Nofaste: Etienne* ROSSI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 602.

(2550) SORSI v. *Iripeo.*

(2551) SOTWELLUS où SOUTHWELS; est *Thomas* BACON, ut docet Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 59. col. a. ubi hujus nomine citat *Regulam vivam*, seu *Analysin Fidei.* Adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 602.

(2552) *Ludovici* SOTELI, *Minoritæ*, Regni Oxensis Apostoli ac designati Martyris nomine quæ prodiit an. 1634. ex officina San-Georgiana ad Urbanum VIII. *de Ecclesiæ Japonicæ Statu* Relatio, *Deckherro* p. 95. de Scriptis Adespotis videtur ex similitudine Styli referenda ad *Casparem*

rem SCIOPPIUM, cujus *Astrum inextinctum* ex eadem officina, & eodem anno in publicam lucem exiit.

(2552. *a*) SOTER, Papa, supponi sibi passus epistolam a Peccatore MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro, vide Gerh. von *Mastricht* in hist. Juris Ecclesiastici a num. 220. ad 233. seu a pag. 232. usque ad pag. 168.

(2553) SOVERO, *Bartholomæo*: Fortunio LICETI: faux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2554) VICTORINUS. Ein kurtzes/ rundes/ und einfältiges Bedencken / was von den Visionibus, Gesichtern / und Englischen Offenbarungen: Item von den vielfältigen Wunderwercken und Zeichen zu halten &c. durch *Victorinum* (errore typographi sine dubio pro Victorinum) SPAHRMAN Misnicum in 8. duobus octernionibus, sine anno & loco impressionis, conjunctim venditur, & foliorum numeris atque signaturis inferioribus ( )( )( )( )(cohæret, cum *Henrici* AMERSBACH P.P.P. Halberstad. 1677. edita Apologia, oder Ehren-Rettung Stephani Prætorii 1. Mart. Statii: ex styloque & genio scribendi plane illius ipsius esse videtur.

(2555) *Johannis* SPANGENBERGII *Conciones ad dictum Evangelicum* Matth. XIII. 30. Northusiæ habitarum potius ad *Matthiam* CALENUM & *Andream* ERNESTUM Ecclesiæ ejus Diaconos pertinere monet illustris Dominus *Seckendorff*, Supplementi ad primum Indicem Historicum Lutheranismi, n. LXXII.

(2556) Der Spahte. Nomen hoc adjectum est in Societate Carpophororum *Caspari* STILERO, quo & subinde in editione scriptorum suorum usus est, v. gr.

(I.) Advocatus editus Germanice in fol. 1678.

(II.) Teutscher Sprach-Schatz.

(III.) Secretariat-Kunst.

(IV.) Schatten-Riß der Welt. 1884. in 12mo.

De quo encomium Domini *Morbofii* vide in den Monatlichen Unterredungen/ Anno 1693. p. 683.

(2557) SPECULARII titulo edidit *Franciscus* JUNIUS *Dialogum pro Defensione* Tremellii contra Genebrardum, qui extat inter opera *Junii* Theol. tom. II. fol. 1798. sqq. ut indicat Cl. Jacobus *Thomasius* de Plagio literar. §. 567. ad lit. i. adde *Höttingeri* Biblioth. p. 167.

(2558) SPECULATOR dictus est *Gulielmus* DURANDUS vel DURANTUS: ut notat Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 219. ex edito *Speculo Juris Quadripartito*, excuso an. 1574. cum additionibus *Baldi* aliorumque, quod ibidem citatur. Itemque Francof. 1592. Auctore Alexandro *de Nevo*. Ubi post Epistolam Dedicatoriam ex Commentario verborum Juris hæc verba leguntur: *Speculator JCtus Nomen habuit Gulielmi Durandi; sed cum anno 1271. Volumen illud de Jure scripsisset, quod Speculum Juris inscripsit Speculator vocitatus est.* vide supra *Durandum*.

(2559) *Henrici* SPELMANNI nomine extat *Conciliorum Britannicorum tomus Secundus* Lond. 1664. fol. de quo ita *Symbola Normanniana*: *A viris fide dignissimis audivi, quod ex toto hoc volumine ducentas paginas continente, omnes à quinquagesima septima Gulielmo* DUGDALE *acceptas referre debemus.* J. A. Præfat. Novæ Edit. Gloss. p. 10.

(2560) SPENSERUS, *Johannes*: *Vincent.* HAECLIFFE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2561) SPICA *Anocopata*: *Ambroise* GRANELLO, ou *Ambr.* SPIGHETTO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 602.

(2562. *a*) *Nicetæ* SPILII JCti, & Philosophi Christiani, *Epistola curiosa super Quæstionibus eruditis variis de Tempore*: videlicet, de Corpore Juris reconcinnando, vel renovando, inque vernaculam convertendo. De Juris naturalis scientia constituenda. De Ref. irregulari. De scientia interpretandi Jura, & sacras litteras, harumque Criticis emendationibus, &c. Veronæ Apud Publicum Liberium Pacatum e Latio; ad signum ingenuæ Veritatis. M.DC.LXXXI. 12. paginis 106. constans libellus cujus esset, forte non detegerem, nisi jam ante publice detexisset me *Vincentium* PLACCIUM Dn. *Ehrenfridus Klozius*, Reichenbachio Variscus, Differentiarum Juris Civilis, & Reformationis Francofurtensis editarum Francofurti 1682. 4. præfationis medio (a) excerpto; addita non modo laudatione invidenda, & vix, certe non sine exquisita gratiarum actione agnoscenda, sed ratione notitiæ quoque & hic legi digna. Huic opellæ cum reposuisse Dn. Christfriedus Wæchtlerus Διάσπασμα, ei replicavi anonymωs iterum hoc scripto: *In Christfriedi Wæchtleri, J. Utr. Lic. de Vetere Jure Enucleando, ad Nicetam* Spilium *Διάσπασμα Ἀντισπάσματα*, sive *Notæ Respondentes*, *auctore* NICANORE AUTODIDACTO *Discipulo Spiliano* Veronæ, Apud Publicum Liberium Pacatum e Latio, ad signum ingenuæ veritatis, unius philyræ in 12. quo, quantum scio, hæc disceptatio fuit finita.

(a) Ehrenfridus Klozius Differentiar. Jur. Civ. & Reformat. Francof. præf. pag. 2. & 3.

Hinc & Vincentius Placcius, illud Hamburgi incomparabile decus, Vir omnibus scientiis quibus perficiendis natus, exsplendescens, scientiæ nomen: (dissentiente licet D. Melch. Zeidlero, *Theolog. Regiomontano, illo perpetuo & felicissimo Aristotelis sectatore; Anal. post. in præfat. quo & pertinet ejus disputatio l. 1. cap. 16) nostræ disciplinæ abjudicat, & eam methodo scientifica tradi posse negat, de perfecto JCto cap. 6. §. 4. & C. II. §. 3. Quo & collimat* Nicetas Spilius *in*

Epistola Curiosa *super quæstionibus variis de tempore p.38. & seqq. Sub quo tamen Spilii nomine, ipsum laudatissimum* Placcium *latere, tum alia argumenta indicant, tum præcipue id, quod jam ad Verulam, de aug. Eth. C. I. text. 3. §. 8. pag. 94. de* Pufendorffio, *dissimulato licet ibi ejus nomine, prodiderat; quod inter cœnam aliquando sibi fassus sit, se, quæ methodus analytica & Synthetica sit, novisse, quæ vero sit scientia peculiaris analytica, prorsus ignorare. Id quod in Epist. cit. pag. 92. repetit, expresso jam Pufendorffii nomine.*

(2163.) Bartholomæus SPINA *Fortalitium fidei*, ab *Alphonso* SPINA elaboratum, suo nomine præfixo divulgavit, teste *Raynudo* de bon. & mal. libr. part. 1. Erot. 10. §. 3. num. 272. pag. 166 quem citat etiam *Thomas.* de plag. litter. §. 548.

(2163.a) *Joannes Ambrosius* SPINOLA non est Auctor *Summæ Quadripartitæ Quæstionum Philosophicarum*, quas pro laurea disputandas proposuit in Collegio Romano S. J. sed *Odo* de COMITIBUS Jesuita Romanus, cui illam in Anonymis *supra* num. 201. ex *Alegambe* pag. 360. asseruimus, cui superadde *Sotvel* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu pag. 641. col. a. & *Bailleti* Catalogum des Auteurs deguisez pag. 602. qui verum Auctorem scribit Odon. de i Conti.

(2564) *Petri Francisci* SPINOLÆ Operibus Poeticis inserta quædam *Epigrammata* aliaque *Carmina Joannis Baptistæ* CASTILIONIS, cujus habemus nobilissimum Poema inscriptum *Prata Adonidis* asserit Filippo *Picinelli* Milanese nel' Ateneo de i letterati Milanasi p. 276.

(2565)) SPIRENSIS ROTÆ *Decisiones*, quas *Caspar Gvilielmut Scipio* edidit, opus esse cujusdam *Assessoris Cameræ* Anonymi, ipse qui edidit non diffitetur. Hæc *Symbola Ankelmanniana.*

(2566) SPIRITUS *Belga*: *Rodolphus* MARTINI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 602.

SPIRONCINI v. *Ginifaccio.*

SPITZNASE v. *Mulhusini.*

(2567) SPONTONE, *Ciro*: Jean *Antoine* MANGINI. *Baillet* liste des Auteuts Degvisez pag. 602.

(2568) SPRENGHER *Ubicium Consul*: *Antoine le* BRUN. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 602.

SPRINGERUS v. *Syricius.*

(2569) R. *Isaaco* SPROT adscribitur à *Buxtorfio* Biblioth. Rab. pag. 303. AVEN BOCHAN f. *Lapis Probationis*, libellus contra Christianos aditus. Idem autem à *Plantavitio* R. KOLONGMUM tribuitur, ut indicabat olim Clariss. Dominus *Caveus* epistola ad me scripta Islngthon. 8. id. Decemb.

(2570) *Petri* SQENTII nomine insignitum *Drama*, quod *in Gryphii operibus* poeticis legitur, *Danielem* SWENTERUM Autorem habere dicitur in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1682. p. 363. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs p. 602.

SPERANDIO v. *Fedele.*

(2571) SQVILLAS *Septimontanus*: *Tobias* ADAMI. *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 602. scribit. At Thomas *Campanella* Dissert. de recta ratione studendi, quæ est in Dissertationibus de studiis instituendis præfixa hedera *Grotiani* nominis art. 3. p. m. 375. (Parisinæ namque editionis 1642. in 8. datæ p. 15. allegatur) sibi vendicat illo nomine edita *Cantica* & Tobiam *Adami* eorum selecta quædam, juxta genium suum, additis annotationibus, sub hoc nomine fictitio edidisse scribit.

STANGA v. *Liberio.*

(2572) STASINO tributa à *Proclo carmina Cypria* seu *Cypriaca* aut *Cyclica*, ab aliis HEGESIÆ *Halicarnasseo*, a nonnullis ipsi HOMERO, a *Gyraldo* autem EVECLO CYPRIO adscribi notat Andreas *Schottus* in notis ad Procli Chrestomathiam p. 20. 27. ipse de certo Auctore nihil statuens.

(2573) Marini STATILEI J. U. D. nomine quæ prodiit *Apologia pro genuitate Fragmenti Satyrici Petronii*, à *Leti* in Italia regnante GRADI adscripta, v. Part. III. l. 3. pag. 225. *Petro* Abbati PETITO asseritur a *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 83. Quod confirmant les Nouvelles de la Republique des Lettres de l'année 1685. p. 831. & *les Jugemens des savans* tom. IV. part. I. n. 1161. p. 358.

(2574) *Publius* STATIUS *Papinius*, cujus extant *Sylvarum libri* V. & *Thebaidos* lib. XII. itemque *Achilleidis libri duo* editi cum variorum Commentariis Paris. 1618. in 4to aliàs quoque vocatur *Lucius Papinius* SURCULUS *Statius*, memorante Thoma *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. post N. p. 177. Verum hos pro diversis habent *Vossius* de Poetis Latinis p. 45. 46. & *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 99. qui pro SURCULO utrique URSULUM scribere malunt.

Von Steinfelden v. **Lercheimer.**

STENONIO Gorago, v. *Apolo.*

(2575) *Guilelmus* STEPHANIDES, quem *Possevinus*, & cum eo *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum a GVILIELMO ANGLO, itemque a GUILIELMO CANTUARIENSI distinguit, & singulis horum libros *de vita passione & miraculis* S. THOMÆ CANTUARIENSIS Archiepiscopi adscribit: vide p. 115. 116 120. unusque idemque cum eis esse docetur a *Vossio* de Historicis Latinis lib. II. cap. 52. pag. 425 426. præter rationem a *Possevino Tergeminus* creditus. *Guilielmum Cantuariensem*, *Anglum*, librorum horum Auctorem facit *Balæus* de Scriptor. Britan.

Britan. Illust. fol. 95. neque præterea de Stephanide quicquam addit: contra *Pitseus* Guilhelmo *Stephanidi*, Cantuariensi, Anglo idem opus tribuit de illustribus Angliæ Scriptoribus pag. 256. 257. Uterque Scriptorem librorum horum ad annum Christi 1190. refert.

(2576) Henrici STEPHANI nomine editam *versionem Latinam Anacreontis*, non esse ipsius, sed *Joannis* DORATII, *Josephi Scaligeri* testimonio probatum iit, hunc in modum scribens *Paulus Colomesius* pag. 209. recueil des particularitez: *Le mesme* (Isaacus Vossius) *m' a dit qu' il avoit possedé un* Anacreon, *ou* Scaliger *avoit marqué de sa main*, *qu'* Henry Estienne *n' estoit pas l' Autheur de la version Latine des Odes de ce Poete*, *mais* Jean Dorat.

Confirmat hæc *Almcloveen* in Syllabo Plagiariorum pag. 39. verum auctorem *Johannis*, AURATI nomine appellans.

(2577) *Nicolai* STEPHANI nomine impressa est Hafniæ & Amstelod. 1661. *Oratio Thomæ* Bartholini in *Bilsium* Invectiva, de ejusdem artibus & Professoria Dignitate, habita d. VII. May 1661. uti in fine hujus Orationis, quæ cum reliquis Bartholinianis num. XLVII. extat à pag. 311. usque ad pag. 351. indicatur, nec id in Catalogo librorum suorum Dissertationi de incendio Bibliothecæ adjecto, non diffitetur indicante Flensburgo Molleriana Symbola. Albertus tamen *Bartholinus* de Scriptis Danorum pag. 110. Hujus Nicolai Stephani tanquam veri cujusd. Scriptoris meminit, qui pro Thoma Bartholino in Bilsium insurrexerit.

(2578) STEPHANI II. PAPÆ *Responsionibus scripta capitula decem*, ex quibus sex SIRICIO Pontifici dolo itidem malo supposita sint *supra in Siricio* & *Actis Eruditor. Lipsiens.* Anno 1687. p. 304. docuimus.

(2568. α.) STEPHANUS, Papa & ipse passus est supponi sibi *Epistolas* à peccatore MERCATORE. seu Pseudo Isidoro, teste & Gerh. *von Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à n. 220. ad. 233. seu à p. 232. usque ad p. 268.

(2579) *Robertus* STEPHANUS *Castigationes in Dionis Cassii Historiam Romanam* edens in præfatione præmissa sibi illas adscribit, notante *Symbola Normanniana*: quas tamen FILIO ejus HENRICO STEPHANO asserit *Frissus* Biblioth. Gesn. pag. 199. & 333. Patre tantummodo eas imprimente. An vere (pergit Clarissimus *Normannus*,) anceps existimatio est, quando & in notis his p. 483. de Dionysio Halicarnasseo dicit, qui e nostra officina exiit quomodo de libris à Parente editis nusquam, quantum meminimus, loquitur *Henricus Stephanus*. Hæc ille.

(2580) STOCKHOLMENSIUM MINISTRORUM *Responsio contra Scriptum AntiLiturgicum*, est *Jesuitæ* CLOSTERLASSII Abrah. Andr. Pistor-Liturg. P. 16. Hæc *Symbola Normanniana*. Hujus Closterlassii plane non meminit Sotvellus in Bibliotheca Script. Societ. Jesu.

(2581) *Consistorii* STOCKHOLMENSIS, *Refutatio Johannis Matthiæ* Episcopi Strengnensis, nobilitati cognomine *Olicquist* (quo alludit ipse scribens Ramos Olivæ Septentrionalis de pace ineunda inter Lutheranos & Reformatos) Holmiæ 1662. 8. *Opposita positionibus* ejusdem, quibus Jurisdictionem Episcopatus sui contra Metropolin Stockholmensem super Parochia Wellingensi defenderat: indicatur mihi scripta Symbola & voce viva iterum nuperrime d. 24. Nov. 1696. quod sit *Erici* EMPORAGRII Præsidis Consistorii, ac dein successoris in Episcopatu remoto ab eodem Antagonistæ suo etiam vivo, hanc ipsam ob controversiam nimis pertinaciter defensam, a Dn. *Normanno*.

(2582) *Magistri* STOPINI Poetæ *Poncanensis Capricia Maccaronica*. Venetiis apud Sarzinam 1639. 12mo, sunt *Cæsaris* ORSINI, docente *Villani* Visiera Alzata Pentecostes num. XLV. pag. 132.

STOPINUS v. de *Ponzano*.

(2583) Le STORDITO *Academico*, ut sit *Alexander* PICCOLOMINI dictum in Anonymis n. 2680. β.

(2583. α.) *Walafridus* STRABO citatur in *glossa ordinaria* I. Corinth. XIV. *ab Usserio* de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 116. ubi n. 14. addit, quæ ANSHELMO (LAUDENSI puto) tribuitur.

A STRASWICK v. *Kednadon*.

(2584) *Jonas* STREIN. N. P. & P. C. Quæ signatura occurrit in edito libello Disputatorio in Controversiis *Weigelianis*, formata etiam aliquando in alio tractatu per J. S. N. P. & C. in editione autem Philosophiæ *Paracelsi de Limbo* &c. expressa legitur per *Joannem* STARITIUM, Notarium Publicum & Poetam Coronatum; verone an alio ficto nomine dubium: de qua re vide Nicolaum *Hunnium* in der Christlichen Betrachtung der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie p. 48.

(2585) STORZZI Cicogna est *Thomaso* GARZONI. v. *Rhod.* n. XXIII. Scav. II. 58. hoc modo:

STROZZI CIGOGNA *Degl' Incanti* sive *Incantamentis* Tomaso GARZONI.

Hujus Auctoris vitam & scripta enarrat *Girolamo Ghilini* Theatri d' huomini letterati part. I. pag. m. 216. neque tamen hujusce scripti verbulo meminit. Extat tamen impressus liber Venetiis 1605. in 4to sic inscriptus. *Palagio Degl' Incanti & delle gran maraviglie degli Spiriti, & di tutta la Natura, diviso in libri 45. & in 3. Prospettive: Spirituale, Celeste, & Elementare, di* STOZZI CIGOGNA *Gentilhuomo Vicentino Theologo, Filosopho & Dottor di leggi, & Nuncio della città di Vicenza appresso la Ser. Rep. di Vinegia.* sive *Palatium Incantamentorum & de magnis miraculis Spiritualium, totiusq; natu-*

ræ, *divisum in libros 45. inque tres Scenographias Spiritualem*, *Cœlestem & Elementarem*, STROZZI CICONIÆ *Nobilis Vicentini, Theologi.* In quo multa sunt Exempla rara, & alia collectanea de Spiritibus. De plagio circa hoc scriptum commisso sequentibus verbis testatur *Henr. Ernstius* Obs. variar. lib. 2. cap. 36. *Strozzi degli incanti: liber surreptus est* Thomæ Garzoni, *cujus frater post obitum ejus* Strozzi *Ciconiæ litem Venetiis novit.* v. Morhof. Polyhistor. lib. I. c. 13. p. 122.

(2586) STRUMPFIUS (legendum puto *Stumpfius*, uti *Scharffium* per Ironiam ordinarie appellabat ejus adversarius p. m. Præceptor meus Joachimus *Jungius* Logices in hoc Gymnasio P. P.) *Oswaldus: Jean* SCHARFFIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 603.

(2587) STUBROCKII larva latens Jesuita Gallus, *Honoratus* FABER Personati *Montaltii* Provinciales Epistolas a *Wendrockio*, itidem larvato, latine versas Notisque illustratas, refutavit: uti docent *Acta Erudit. Lipf.* 1691. p. 105. 106. & Monatl. Unterredungen A. 1693. p. 804. & seqq. *Nota Marginalis Diecmanniana* etiam hic addit, quod deinde Jesuita hunc librum integrum inseruerit operi suo, cui tit. *Honorati Fabri* S. J. Theologi Apologeticus doctrinæ moralis ejusdem societatis. v. *Bayle* Dict. Hist. & Crit. Tom II. p. 660. *Stubrockii* scriptum in indicem librorum prohib. relatum esse, non item Wendrockii, addit. v. Samuelis *Rachelii* Epistolam ad Marq. Gudium Ao. 1673. 2. Febr. scriptam, quam in Gudianis Ao. 1697. Ultraj. excusis p. 62. legas.

(2588) STUMELIUS *Fredericus*: François MACEDO. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 603.

STURMENECK v. *Antisturmius.*

(2589) Hermanni STURMIANI nomine edita *Invectiva contra Lucam Osiandrum* 1579. est *Johannis* STURMII, scriptis aliis Rhetoricis ac Anti-Pappo suo notissimi, testante *Conr. Schlüsselburgio*, ex cujus Theologia Calvinistica citat hoc ipsum *Draudius* Bibl. Class. Theolog. p. 142.

(2590) *Wilhelmi* de STUTGARDIA nomine prodiit liber inscriptus: *Mus Exenteratus in Eucharistia*, recusus Lipsiæ 1677. cujus Auctorem diu ante *Lutherum* vixisse conjecerat Cl. *Tenzelius* in denen Monatl. Unterredungen An. 1691. p. 584. at postmodum certiora edoctus An. 1692. p. 1000. fœtum hunc genuinum esse *Wilhelmi* HOLDERI Diaconi Tubingensis, editum primo 1593. indicat (a) Adde *Mastrichtiana* sub lit. (b) repræsentata.

(a) Monatliche Unterredungen Ao. 1692. p. 1000.

Herr *Prof.* Saalbach zu Gryphswalde / schickte bey neulicher Leipziger Michaelis-Messe ein *Monitum* von dem *Wilhelmo* de Stutgardia, den wir im *Julio* 1691. *p.* 584. lange vor *Luthero* gelebt zu haben gesetzet; Da es doch ein *Nomen fictum* sey / und der *Auctor M. Wilhelmus* Holderus, erst vor 100. Jahren *an.* 1593. das Buch zu Tübingen / woselbst er *Diaconus* gewesen / drucken lassen. Eben diesen Fehler / so nirgends anders herkommen / als weil wir das Buch nicht beyhanden gehabt und recht nachschlagen können / *notirte* auch Herr *Johannes Mollerus* zu Flensburg in seinem Briefe / den er in neulicher Oster-Messe benebenst dem andern Theile seiner *Isagoges ad Historiam Ducatus Slesvicensis & Holsatici* mir zuschickte.

(b) Symbola Mastrichtiana.

Fr. Wilhelmi de Stutgardia, *petitorium exhortatorium pro resolutorio super dubietatibus circa Sacramentum initiativum*, *quod vocant Baptismi Tubing.* 1594. *est* Lucæ Osiandri. *Ita in Catalogo Bibliothecæ Bremensis*, *quæ fuit* Goldasti, *inveni notatum.*

STYLITA v. *Simeon.*

(2591) *Leonis* SUAVII nomine editum *Compendium ex optimis Theophrasti libris*, Auctorem habere *Johannem* GORCZIUM Parisiensem, indicio illustrissimi Principis *Chabanei* supra in *Anonymis* olim CXLI. cap IV. nunc 1010. γ. asserui mus. *Bailletus* tamen verum Auctorem scribi *Jacobum* GOHORRY. vide Catalogum ejus des Auteurs deguisez p. 603.

(2592) SUBASIANI nomine scripsisse *Josephum* AROMATARIUM *Discursus de Barbarismo*, & alia quædam, innuit *la Visiera Alzata* Hecatostes num. LX. p. 64. 65.

(2593) SUBDITUS, *Fidelis: Jerome* MOSCOROVIUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 603.

SVEMENSIS v. *Janus.*

(2594) SVETONIO *Tranquillo* suppositum librum *de Viris illustribus*, quem alii PLINIO juniori falso adscripserunt, vero Auctori AURELIO VICTORI *supra* restituimus.

II. *Vitam Virgilii Maronis* Ælio DONATO etiam malè adscriptam ASINIO POLLIONI plurimis tribui, *in Donato* observavimus.

III. *Vitam* autem *Svetonio* ab *Erasmo Vossio* aliisque adjudicatam, DONATO tamen à multis asseri notat *Teissier* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 296. à *Donato* excerptam saltem esse asserit *Fabricius* Biblioth. Latina pag. 128.

IV. Svetonio nostro malè tribui *Vitam Plinii Majoris* consignatam a Scriptore quodam multo Juniore affirmat *Vossius* de Historicis Latinis lib. I. cap. XXXI. pag. 166. adde *Fabricium* loc cit.

(2595) SYNGRAMMA SUEVICUM. Hoc nomine insignitur scriptum, quod Johannis *Oecolampadii* Theologi Basileensis Libello *de Genuina verborum Domini* (*Hoc est corpus meum*) juxta vetustissimos Autores *expositione* Anno 1525 edito

edito & Reformatorum de S. Cœna Sententiæ patrocinanti XIV. Doctores SVEVICI, (quibus eum inscripserat) Halæ Svevorum congregati eodem anno opposuerunt, cujus Autor *Johann.* BRENTIUS Th. D. & Prof. Tubing. fuisse creditur. *Versionem* illius *Germanicam* (præfatione Lutheri commendatam) dedit *Jo. Agricola Islebius.* Respondit autem illi *Oecolampadius* in libello quem *Antisyngramma* inscripsit. Joh. *Moller.* Flensb. ex Ludov. *Lavath* Hist. de Orig. & progr. Controv. Sacr. ab. A. C. 1523. ad Anno 1563. Ed. Tig. 1672. 8. pag. 11. 13. 14. 15. De Johanne *Brentio* Auctore Syngrammatis credito testem advocat *Symbola Normanniana Calixt.* Judic. de Controversiis Luth. & reform. n. LII. LIII.

(2596) D. *Pelagio* SUGAPENE, cujus extat Italice *Epistola ad Brunonem Cibaldi*, reducto anagrammate, est *Guefeppe* GALEANO, quod observat la *Visiera Alzata* pentecostes num. XXXIII. pag. 126.

(2597) SVIDAM Lexicographum a *Svida* altero, quem laudat *Strabo* lib. VII. bene distinguendum monet *Colomesius* Dissertat. de Scriptoribus aliquot dubiis num. I. Fuisse autem Svidæ isti morem priores ad verbum exscribendi nec istos tamen vel verbulo memorandi ex *Stephano* in voce Svidas & *Casaubono* ibidem allegato observat Symbola *Schroteringiana.*

(2598) SVIVII nomine editam esse a JESUITIS Scriptum *de periculosa S. Scripturæ Lectione*, invenio in *Nouvelles de la Republique des lettres* Avril 1686. pag. 476. hunc in modum. 3. *que les Jesuites enseignent qu' il est pernicieux au moins pour les gens du monde de lire la Parole de Dieu, comme ils l' ont écrit & debité encore depuis peu en Flandres sous le nom de Suivius.*

(2599) SULACA, cujus extat *Professio Fidei ab ipso facta* Romæ 1553. ex Syriaco in latinum sermonem traducta, per Andream *Masium* Paris. 1610. alio nomine est SIFUD vel SIUD, Patriarcha Nestorianorum. vide Thomam *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. post. N. p. 186. col. b.

SULPICE v. de *Mandrini.*

(2600) SULPICII JC. præfixo nomine impressa est 1688. in 8vo. sine typographi & loci mentione, Dissertatio *de Studio Juris Publici* recte instituendo & Scriptoribus eo pertinentibus: una cum ejusdem epistola *de Studiis Academicis Juvenis Nobilis* recte instituendis Epistola paginas omnino 207. complectens. Scriptum autem hoc acceptum esse referendum Illustri Domino *Johanni Gergio* KULPISIO & ipsa literarum metathesis facile persvadebit *Symbolæ Flensburgo Mollerianæ* testimonio roborata; cui & accedit Bailletus in Catalogo Auctorum Personatorum p. 603. Item Excellmus Syndicus a *Mastricht:* qui hoc sibi relatum Viennæ a D. Legato & Secretario Ducis Wurtenburgici testatur.

SULPICIUS v. *Munscrod.*

(2601) SUSPICIÆ Satyram ANTONIO quoque adscriptam ex *Barthio* aliisque supra Pseudon. n. 301. monuimus, hic nunc non repetenda.

SULPIZIO v. *Tanaglia.*

(2602) *Baocius* SULTACETERUS, qui in Thomæ *Erasti* Scripto posthumo, quod de *Excommunicatione* editum est anno 1589. in 4to Typographum se simulavit, est *Jacobus* CASTELVETRUS, cui vidua Erasti nupserat, quod didici è Theodori *Bezæ* tractatu de eodem argumento, qui quanquam prænomen *Castelvetri* non prodit, dubitare tamen, quin *Baocius* ille sit *Jacobus* me non sinit Anagramma, cum & *Sultaceterus* literis permutatis sit *Castelvetrus*, verba sunt Clarissimi viri pag. Jacobi *Thomasii* in epistola ad me scripta Lips. d. 5. Octob. 1675.

(2602 a) *Janus Hercules* de SUNDE. Scripsit *Steganographiam* personatus. Auctor est *Daniel* SWENTER ut refert Stanislaus Minck von Wineheim in der dreyfachen Kunst-Schnur p. 41. in fin. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

SUPERANTIUS v. *Vasco.*

(2603) Joannis Simonis SURDI nomine prius 1606. vulgatum, revera *Joannis Baptistæ* LEONIS, Veneti, Ducis Urbinatum apud Serenis. Remp. Venetam Oratoris, *Discursum de Potestate Ecclesiastica, & Romanæ Curiæ Monarchia*, exhibet sub genuino suo nomine *Melchior Goldastus* Monarchiæ Imperii Tom. 3. pag. 396. & seqq. & Mon. Politica in 4. p. 775.

Adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 605.

(2604) SURIEN. Sub hoc nomine latere voluisse *Petrum* JURIEU colligo ex edita Madriti, in 12mo 1686. *Ildefonsi* Episcopi Malacensis *Querimonia* Catholica adversus Surien, citata in Supplem. Catalogi Doudotiri p. 18. & 26.

(2605) *Matthæus* SUTLIFIUS idem est qui SUTCLIF, quo nomine citatur a *Brerelejo* in Apologia Catholicorum per Protestantes ipsos facta pag. 636. vide le *Projet d' un dictionaire Critiq.* p. 105. sub finem.

(2605. a.) De jure *Emphyteutico* GUIDO DE SUZARIA, vel potius *Martinus* de FANO, ut ex *Jasone* patet in Rubrica & lib. I. num. 18. & 61. de jure emphyteutico & Lib. 2. num. 48. 62. 124. eod. tit. post Alberic. Speculator. de Locat. §. nunc aliqua Vers. 69. in fin. & ubique per totum illum §. Citatur à Joh. *Andrea* in addit. & à Franc. *Curtio* Seniore in Consil. 47. num. 8. & 9. Hæc *Ziletus* & ex eo *Draudius* in Catalogo officinali in libris Juridicis. pag. 721. sub rubrica Emphyteutica. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(2606) SWAPHAMI titulo insignitus Codex

dex *Historiæ Petroburgensis* ab HUGONE CANDIDO conscriptus, ex eo quod *Swapham* Monachus Septem Abbatum gesta ei adjecisset, ut memorant *Acta Eruditorum Lipsiens. Supplem.* Sect. VI. p. 290.

(2606. *a*) *Ecclesiasticus* SWARTIUS puer. Scripsit personatus contra Joh. Phil. *Parei electa Plautina*, est *Janus* GRUTERUS, ut eum detexit ipse *Pareus* in Epistola apologetica ad Petrum Puteanum edita Neapol. Nemetum 1614. 4. Hæc *Symbola Mastrichtiana* est.

(2607) *Eustathii* SWARTII *Analecta* sunt maximam partem Casparis Barthii, si non tota, quod clare vel ex Adversariis liquet. Verba sunt Clarissimi *Domini* in epistola ad me data d. 10. Octob. 1677. nec quicquam præterea de loco Barthiano addit.

(2608) Jacobi SYLVANI (quem *Draudius* pag. m. 329. librorum Theologicorum, male *Sylvianum* vocat) *Philippica in Anonymum quendam Prædicantem, qui Societatem Jesu mendaciis oneravit*, Jngolstad. 1607. in 4. prodiit, opposita libello Germanico, cui titulus: Wolmeinende Warnung an alle Christliche Potentaten und Oberkeiten / wieder des Pabstes und seiner Jesuiten hochgefährliche Lehr / und Practiken, aus Päbstlichen und Jesuitischen Büchern gezogen: quæ constat centone locorum excerptorum ex scriptis seditiosis Jesuitarum. Ejus auctor verus est *Jacob* KELLER, Jesuita Germanus, sub nomine Sylvani latere sperans, sed frustra. Nam sequente mox anno 1608. apparuit Antiphilippica, oder Rettung und fernere Beweisung der Anno 1606. beschehener wolmeinender Warnung ꝛc. wider des Regenspurgischen Jesuitischen Theologi *Jacobi Sylvani*, alias *Jacob Kellers* ausgangene Philippicam in 4. in quo plenè absolvitur quicquid adhuc ex illius ferè temporis scriptoribus Jesuiticis seditiosarum vocum excerpendum restabat. v. *Limn.* Jur. publ. lib. 1. cap. 11. §. 72. *Ludov. Lucium* Histor. Jesuit. lib. 2. cap. 2. pag. 203. Ejusdem sub nomine fictitio non hoc, sed aliud etiam scriptum memorat *Alegambe* pag. 201. nimirum *Fasciculum olidum 50. Flosculorum*, id est, *absurditatum Prædicantium in Colloquio Ratisbonensi* 1604. in 4.

Hunc posteriorem tractatum sub Sylvani personato nomine a *Kellero* editum memorat quoque *Sotwellus* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 374. col. a. de priore cum Alegambe silens, quem tamen Kellero tribuit Index Jesuitarum larvatorum initio Tom. III. operum Petri *Aurelii* præfixus num. XV. v. *Baile* Dictionaire Tom. II. pag. 229. Adde *Mastrichtiana marginalia* sequentia: Meminit quoque hujus Sylvani, & verum ei *Kelleri* nomen adscribit, anonymus in responsionibus ad Becani Jesuitæ Aphorismos, quos vocat, Calvinianos statim in principio pag. 3. in margine. Prodiit ille Anonymus Ambergæ 1609. 8.

SYLVESTER v. *Candidus*.

Silvester.

(2609) SYLVESTER PRIERIAS, censente Thoma *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. pag. 444. & post N. pag. 188. vero nomine est Sylvester MAZOLINUS de Prierio, cujus extat inter alia ibidem citata scripta, *Modus Inquirendi in Lutheranos, eosque Convincendi* in Curia Romana. Romæ 1553. in 8vo.

(2610) *Æneas* SYLVIUS *Piccolomineus*, à quo descriptum habemus *Concilium Basileense* edit. Colon. 1535. itemque libellum *de ortu & Auctoritate Imperii Romani* aliosque plures recensitos *Frisio* Bibliothec. Gesner. pag. 13. & partim etiam Thomæ *Hydeo* Catalogo Bibliothec. Bodlej. post N. pag. 188. 189. idem est qui PIUS II. Pontifex Romanus, indicantibus ipsis locis citatis.

SYMBOLUM v. *Apostolicum*.

(2610. *a*) SYMMACHUS, Papa, supponi sibi passus est Epistolas à *Peccatore* MERCATORE seu *Pseudo-Isidoro*, teste Gerh. von *Mastricht* in histor. juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu p. 232. usque ad p. 268.

(2611) GEORGIUS SYNCELLUS, cujus extat *Chronographia* ed. Paris. 1625. Gr. lat. per Jac. *Goar*. Thomæ *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. post N. pag. 189. alio nomine vocatur GREGORIUS MONACHUS, Tarasii Patriarchæ Constantinopolitani quondam Syncellus. Exscripsisse autem hunc Georgium fere universum EUSEBII CHRONICON asserit *Sluterus*, Propylæi Histor. Christ. Sect. I. pag. 47. & 48. §. XIII. n. 2.

(2612) Petrus SYRINGIUS per Metathesin *Justus* SPRINGERUS quod sit, observavit etiam, & *Limnæi* modo citato loco confirmavit Dr. *Geisler*. dec. 4. n. 5.
Imo potius invertendum hoc erit, ut dicamus sub Justi Springeri nomine editum à PETRO SYRINGO Tractatum de *Pace religionis*, ut observavit Clarissimus Dominus *Teuberus* in Epistola ad me data anno 1690. Idem docent *Deckherrus* de scriptis adespotis pag. 228. & *Wittenius* Par. II. diarii sui Biographici ad diem 15. April. Anni 1653. adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez pag. 602. & 603. ubi utrum genuinum Auctoris nomen sit, addubitat. Adde *Symbolam Mastrichtianam* hanc
Sub nomine Petri SYRINGII scripsit dissertat. de *pace religionis*. Ita *Boeclerus* in ani mad. ad Hippolytum à lapide part. 1. cap. 4. Sect. 3. n. 26. pag. mihi 55. Cæterum Petrus Syringius sive Justus Springerus in dissertatione de pace religiosa in Nucleo juris pub. thes. 57. non vult definire quæstionem de auctoritate legati des geistlichen Vorbehalts. Addatur ejusdem tractatus de pace religionis cap. 8.

*** *** ***

T.

T.

(2613.)

TABA, Paolo Licinio: Tobie PALLAVICINO. Baillet liste des Auteurs deguisez p.604.

(2614) TABRA, Joannes de: J. CAGNATUS in CAGNASSO. Ibid.

(2615) TACERA, Rinaldo: Raphael BADII. *Ibid.*

(2616) TACITI *de claris Oratoribus Dialogus* cujus sit; varie disputatur. *Ejusdem Fabii* (QUINTILIANI) Dialogum *esse puto, qui de* Claris Oratoribus *inscribitur potius, quam* Corn. Taciti, *cum ob styli genium, tum quia* Fabius *in Institutionibus hoc titulo librum edidisse affirmat proœm.* lib. 6. *Extant* Justi Lipsii *in eum notæ cum* Corn. Tacito & Petri Pythæi *in supradictis declamationibus. Hic in* Tacitum, *ille* in Fabium *magis inclinat.* Verba sunt *Valer. Andreæ* de script. Hispan. p.83. *Quintiliani* non esse hunc Dialogum multis contendit *Barthius* adversarior. l. 44. cap.8. Dubie citant plerique, & inter eos etiam nuperrime *Jo. Scheffer* de stylo c.5. §.3. in com. p.49. & cap.9. §. 4. & *Vogler.* introd. in notit. auct. c.12.p.63. *Job. Freinsheimius* eum Dialogum *Taciti* operibus à se editis annectens inscribit hoc titulo: *Fabii Quintiliani, ut videtur &c.* in eo secutus *Lipsium* &c. Et sane pro *Fabio* steterim ego, quidquid alii censeant.

Sed vel hoc arguit *Quintiliani* non esse, quod is privatus, eloquentiæ Professor tantum vixerit: cum hic se Quæsturam aliosque honores gessisse testetur.

Utrique abjudicat *Labbeus* p. 218. Et ut habet margo *Normanni* etiam *Ferrar.* de re vestiaria lib. I. pag. 99. Utri autem debeatur dubitat *Pithœus* in notis ad Collat. &c. Incertus Auctor est etiam *Acidalio*, & *Fulvio* Ursino. Utrique in notis ad Dialogum, itemque *Lipsio* apud *Vossium* de Historicis Latinis lib.I. c.30. p.159. qui ei sententia sua ibidem accedit, at in libro de Natura & constitutione Rhetorices p. 10. *Fabio* illum ab eruditis merito vindicatum scribit; Cui eundem tribuunt *Sagittarius*, Comment. de imitat. Ciceroniana §.153. itemque *Schottus* Prolegom. Victor. ut habet *Margo Normannianus*, & nihil dubitat propemodum *Buchnerus* de commutata ratione dicendi lib. I. cap. XIII. p.224. *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 98. Bibliographia Curiosa §.15. C.5. Vide supra *Quinctilianum*. Et sane si Dialogus recte de Causis corruptæ Eloquentiæ inscribitur, est Quintiliani, proœmio lib. VI. de se ipso id testantis.

Vid. Notas variorum in Gronoviana editione. Ubi *Rhenanus* vix credit esse *Taciti*, *Pithœus* cum antea Quintiliano asseruisset, Tacito dempsisset, postliminio eidem restituit. *Lipsius* post multa docte pro utrovis dicta, non liquere concludit. *Pichena* & *Tacito* & *Quintiliano abjudicat.* Eum tamen l. 8. cap. ult. in f. dicit se libro peculiari caussarum corruptæ eloquentiæ exposuisse. v. Moller. disp. de *Tacito* §.XII. p.14.

TACITO v. *Erminio.*

(2617) TALANDER. Sub fictitio hoc nomine prostant Scripta aliquot, præcipue *Historiarum Fabulosarum*, (des Romans) quorum verus Auctor est *Augustus* BOSE, qui nomen præfationibus & dedicationibus quibusdam horum librorum, sub *Talandri* nomine editorum subjecit. Accusatus autem ille nuper enormis est plagii ab Auctore des allgemeinen Titular-Buchs/ impress. Lips. & Francof. 1694. cui se sufficienter responsurum in Præfatione Part. III. des Brieff-stellers minatus est Talander p. 512. des Epistolischen Hand-Buchs/ docente *Symbola Schröteringiana.* Quod an ab eodem præstitum sit, equidem nobis non adeo liquet.

(2618) *Glemogilio* TALPI, sub quo nomine prodierunt

(I.) *Il Mondo Smascherato.* Paduæ. 1645. in 12mo.

(II.) *Il Guerriero.* Venet. 1645. 12mo. quod sit, resoluto nempe anagrammate, *Guglielmo* PLATI, docet la *Visiera* Alzata Hecatostes num. LXIV. p.68.

(2619) *Costantio* TALPITEO *da Contilmano*, cujus extant *discorsi Predicabili*, Venet. 1642. in 4to anagramma est d'*Agostino* PAOLETTI DA MONTALCINO, indicante *la Visiera Alzata* Hecatostes num. LXII. p.67. & fusius *Bibliotheca Aprosiana* p.157. 158.

TALPITEO v. *Gostantino.*

(2620) *Didaci* TAMIÆ nomine personato scriptum aliquid à *Iacobo* KELLERO Jesuita quem sub *Fabri Herciniani*, & *Aurimontii* larvis quoque latentem supra vidimus, innuit *Symbola Normanniana*; non addens quid generis scripti sub *Tamiæ* nomine prodierit. *Sotvel* certe de personato Tamia nihil addit, ubi de Jacobo *Kellero* ipsi sermo est, Biblioth. Script. Societ. Jesu pag. 373. 374.

(2621) *Sulpizio* TANAGLIA, Persona est *Sebastiani* FORTEGUERRI Pistojese; uti asserunt *Villani* nella Visiera Alzata, num. XXXVI. & *Cinelli* nella Bibliotheca volante, Scanzia V.p.85. & 86.

(2622) TANQUEREL: *BERTRIX.* *Baillet* liste des Auteurs degvisez p.602.

TANTO v. *Magnalpina.*

TARQVINIUS v. *Carpinetti.*

Catulus.

(2623) TARRÆUS Hebius Nobilis à Sperga Germanus, auctor Satyræ *Cave Canem* & reliquarum in Rhodianis num. 54. memoratarum, (ubi *culpa Typographi* nomen hocce fictum post verba Apostatæ Satyram omissum inseri debet) est *Gaspar* BARTHIUS. Adde præter superius citatos testem novum *Theoph. Spizelium* in Elogio ipsius Templo honoris inserto p. 382.

De eo cum Anonymum, non Pseudonymum putaremus hæc dedimus *Rhodianorum* num. LIV. sub. lit. (a) Adde nunc *Freherum* in Theatro virorum eruditione clarorum pag. 1547. col. a. & *Villani* nella Visiera Alzata n. XCI.

(a) Notata olim ad Rhodium.

Satyræ Cave Canem *auctor* GASPAR,, BARTHIUS. Hoc etiam resoluto anagram-,, mate Gasparis Barthii Berolinœi confirmat Ex-,, celmus *Geislerus de mutatione nominum*, exemplo-,, rum decad. I. num. 5. Titulus Satyræ talis est:,, *Cave Canem. De Vita, Moribus, Rebus gestis, divi-,, nitate* Gasparis Scioppii *Apostatæ Satyricon:* Hanov.,, 1612. in 12. Extat ibidem simul editus ejusdem,, auctoris sub eodem fictitio nomine *Scioppius ex-,, cellens; in laudem ejus & Sociorum, pro* Josepho Sca-,, ligero *& omnibus probis-Epigrammatum libri* III. *ex,, triginta totis hinc inde collecti.* Denique anno seq.,, ibidem in 8. excusum *Amphitheatrum sapientiæ* sub,, eodem fictitio nomine habetur. Alios quo-,, que contra mordacem hunc Scioppium, cujus,, scopticus Stylus tantum non in proverbium,, abire meruit, scribentes si quis cupit, ecce.

Munsterus Hypobolimæus de quo in Anony-,, mis nostris *Alberti de Albertis Lydius lapis ingenii, Spi-,, ritus ac morum Gasparis Scioppii.* Ejusdem *Vindiciæ,, generales adversus famosos Scioppii libellos in Jesuitas*,, Monach. 1649. in 12. *Henrici Wottoni Epistola de* G.,, Scioppio cui propter argumenti similitudinem,, etiam *alia* adjecta sunt. Ambergæ. 1637. & 10,, ut taceam nunc ea quæ Jesuitæ illi opposuere,, quæ vide in Catalogo quem Philippus *Alegambe*,, suæ Bibliothecæ subjecit peculiarem Scriptorum,, Societatem Jesu defendentium.

TATIANUS v. *Achylles.*

(2623. α) TATIANI *Alexandrini* Harmonia, quomodo cum AMMONII ALEXANDRINI ejusdem argumenti Diatessero confusa sit *supra* in *Ammonio* explicuimus: at illustre hujus confusionis exemplum legendum apud *Miræi* Bibliot. Ecclesiast. p. 134. confirmatum du *Pin* Bibliothe. T. I. p. 120. 121.

(2624) *Matthæi* TATII nomine publicatus est libellus brevis inscriptus: Kurtze Verantwortung auf die sogenandte Zugabe zum Anhang der Monathlichen Unterredungen des Septembris 1689. Cujus Autorem tam Dominus *Junckherrus* de Ephemeridibus Eruditor. pag. 268. quam Monathliche Unterredungen Anno 1691. pag. 615. faciunt Cl. Dominum M. *Johannem* REISKIUM Scholæ Gvelpherbytanæ Rectorem, hujus quidem ingratiis, ut ex posteriori loco allegato patet. Vide, quæ diximus in Anonymis n. 1904.

(2625) TAVERNIER, *Jean Baptiste*: N. - - - CHAPUZEAU. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 604.

TAXANDER v. *Ruisius.*

(2626) Valerius *Andreas* TAXANDER, cujus extat Catalogus Clarorum Hispaniæ Scriptorum, judicio Nicolai *Antonii* in præfatione ad Bibliothecam suam Hispanicam fol. 3. col. posteriori idem est qui *Valerius* ANDREAS *Desselius*, à quo editam habemus Bibliothecam Belgicam. Ipsa Nicolai *Antonii* verba jam excerpta supra sunt.

TEIXERA v. *Texeira.*

(2627) TELESPHORO Sancto Pontifici Romano falso tribuitur in Paradiso Carmelitici Decoris liber Prophetiarum scriptus à TELESPHORO EREMITA, docente Ludovico à S. *Carolo* in Bibliotheca sua Pontificia.

(2628.) *Monsieur* de TEMPLE, cujus nomine extat Tractatus *de l' Etat de Hollande*, Sciagraphiam ejusdem emisse fertur a Domino de WICQUEFORT, qui eum in privatos usus conscripserat. Cum autem deinde Mr. de Temple eum Anglice sub suo nomine imprimi curasset Dominus de Wicquefort eundem Belgica quoque lingua edidit: Illud tamen dans honori Illustris Domini de Temple, ut traductionem eam ad Exemplar Londinense quadrantem diceret.

Hæc *Symbola Frisiana.* Est appendix cohærens illius quam de Teutonici scriptis dedimus ita Germanice sonans A. 1696. d. 6. Octobris, ad Dn. L. Georgium Schrötering.

Allein weiß man, wer verus Autor sey de l'Estat de Hollande p. Mr. de Temple? Als dieser Königl. Engl. Ambassd. in den Haag kam / ungern den innerlichen Holländs. Estat wissen mochte addressirte selbiger sich an Wiquefort, der ihn mündlich unterrichtete / und sein MSC. davon zu lesen gab gefiele auch jenem so wol / daß ers ihm um ein ansehnl abkaufte / um daraus seinem Könige in Engels. Sprache bey Heimkunft Relation zu machen / und wie solche so gut gefunden ward / daß sie in Engels. Sprach zu Londen gedruckt ward / wischete bald darauf Wicfort mit seiner Copie oder Concept auch heran / gab aber Hr. Temple die Ehre / daß es eine Ubersetzung aus dem Engl. Concept wäre. Dieses habe ich ex ore dessen / der es Wicf. als seinem Vertrauten damahls erzehlet. Diß hab ich anderwerts auch gelesen / und nimmt mich daher nicht Wunder / daß Wicquefort in seinen Memoires ein schlecht Judicium von Chevallier Temple fället.

(2629) TENEBRIO: *Schottus. Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 604.

TEOFILO v. il *Minore.*

TER

TERBINTE v. *Buddas.*

(2630) P. TERENTII nomine, quæ supersunt Comœdiæ sex, suo tempore à LÆLIO & SCIPIONE profectæ creditæ dicuntur à *Cicerone* Epist. 3. lib. VII. ad Atticum. Et de *Scipione* Africano hoc affirmat Dominus de *Lohenstein* in der Lob-Rede des Hr. von Hofmannswaldau pag. 17. quod tamen *Santiæ* apud *Svetonium* in Vita Terentii non videtur verisimile, qui potius SULPICIUM GALLUM, POPILIUM & FABIUM LABEONEM ei adjutores constituere mavult, referente *Bailleto* aux jugemens des savans Tom. IV. Part. I. num 1135. pag. 47. 58. & brevius Part IV. des Auteurs degvilez pag. 518. Desumtæ autem Comœdiæ hæ maximam partem ex Apollodoro & *Menandro*, unde Dimidiatus Menander dictus *Julio Cæsari*, apud *Donatum* in Vita Terentii, observante *Fabricio* Biblioth. Latinæ p. 4.

(2631) *Elias* de TERESIA Antvverpiensis, Carmelita Excalceatus sub quo nomine prodierunt anno 1615. in 4to *Epigrammata, de Viris vitæ Sanctimonia Illustribus ex ordine Præmonstratensi.* Lovanii Typis Johannis Masii, ante religionis ingressum nuncupatus erat *Iohannes Baptista* WILL: docente *Teisserio* in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum p. 76.

(2632) *Messer Filippo* de TERRA-NERA. Nomen hoc præfixum in Italia *Locis Communibus Philippi Melanchtonis*, & sub illa larva avide lectos memorat ex *Scaligeranis*, *Wagenseilius* in Telis suis Igneis Satanæ pag. 18. & ex eo *Heupelius* iisdem verbis in Sylloge Amoenitatum Historico-Criticarum §. XI. Vide & *Bailletum* Part. IV. des Auteurs degvisez pag. 490. 491. & jugemens des sçavans Tom. I. Cap. XII. 473. pag. 81. Memorabilia de libro hoc ejusque scopo habet *Seckendorff.* in Supplementis ad Indicem I. Histor. Lutheranismi sui num. XLIX.

(2633) *Joannis de* TERRA RUBEA, *de Jure legitimi Successoris in hæreditate Regni Galliæ* Tractatus duo, quorum prior in quatuor, alter autem in tres Articulos subdivisus est, editi sunt 1585. in 8vo apud Nicolaum Paningerum sine loci mentione una cum Francisci *Hotomanni* JCti disputatione de Controversia Successionis Regiæ inter Patruum & Fratris Præmortui filium, paginis in universum 219. eundem forte HOTOMANNUM Auctorem habent, quæ conjectura etiam Cl. Dn. *Normanni.*

(2634) TERTRE, le *Sieur du*: N—— TORRENTIER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 1604.

(2635) TERTULLIANO abjudicantur, ejus nomine publicata scripta sequentia:

I. *Epistola de Cibis Judaicis*, quam & *Bellarm.* ad A. C. 230. p. m. 52. illi demit, NOVATIANO vero *Pamelius* tribuit, apud *Rivet.* Crit. sacr. l. 2. c. 9. p. 209.

II. *De definitionibus fidei*, quem eundem esse cum illo *de Ecclesiæ dogmatibus* AUGUSTINI patet, de quo supra quod Gennadio adscribatur, diximus. v. *Coc.* p. 131. *Rivet.* l. c. p. 210. & l. 4. c. 15.

III. *De Trinitate* NOVATIANI esse, jam ab *Hieronymo* docetur, v. *Bellarm.* l. c. pag. 51. *Rivet.* l. c. p. 208. 209. *Coc.* p. 130.

Addit hic *Hotting.* de Script. Supposit. p. 73. *Margo Normannianus.* Idem de tribus memoratis Scriptis paulo prolixius inculcat *Jo. Arnd.* Lexic. Antiquit. Ecclesiastic. p. 883. *Sculteius* autem in Medulla Theolog. Patrum pag. 156. librum de Trinitate ex genio & ingenio Tertulliani profectum asserit, & ex eo *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 60. sqq. Librum etiam *de cibis Judaicis Caveus* Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 66. col. b. eundem suspicatur cum NOVATIANI, *de Animalibus mundis & immundis* Quæstiunculis. Vid. & *Oudinum* in *Actis Erudit. Lipsiens.* An. 1686. pag. 397. & in Cyrillo dicta *ex Pinio* Bibliothec. T. I. pag. 182.

IV. Liber *de Judicio Domini*, versibus Epicis ab *Alixio* VERECUNDO Episcopo Africano adscribitur apud *Fabric.* Biblioth. Latinæ Appendicis p. 34. (c)

V. *Carmina inscripta Genesis*, & *Sodoma* CYPRIANO quoque tributa *Salviano Massiliensi* ex eodem *Alixio* vindicavimus supra in *Cypriano.* num. 3.

VI. *De Jona & Ninive* Poemata, quæ *Vossius* de Poetis Latinis cap. IV. p. 52. *Tertulliani* esse asserit & cum eo *Eschenbachius* Exercitationis de Poetis Christianis Sacris Græcis & Latinis Sect. II. §. 1. p. 11. 12. (d) VENANTIO HONORIO *Clementiano Fortunato* tribuit *Cave* Histor. Literar. Script. Ecclesiast. p. 295. col. b.

Plura v. prolixe apud *du Pin.* Biblioth. T. I. p. 90. & seqq. & p. 182. a. ubi &

VII. *De cibis Judaicis* liber NOVATIANI probabiliter esse docetur.

(2636) TERZON Y MUELA *Sancho*: *Laurent* MATHIEU & SANZ. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 604.

(2637) *Emanuele* TESAURO. Hoc nomen præfert *l' Historia del Regno d' Italia sotto Barbari*, edita Augustæ Taurin. 1653. Opus tamen hoc ad Comitem D. Filippo SAN MARTINO D' AGLIE referre mavult *Villani* nella Visiera Alzata Pentecost. num. X. p. 102. 103. & ex eo *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1690. p. 363. 364.

(2638) *Johannes* TETZELIUS Dominicanus, famosus ille Indulgentiarum Nundinator opposuisse Thesibus Lutheri XCV. alias Contrarias CVI. fertur Francofurti ad Oderam apud *Sleidanum* Commentar. de statu Religionis & Reipubl. lib. 1. pag. 2. easdem autem D. *Conrado* WIMPFINÆ acceptas fert *Höttinger.* Histor. Ecclesiast. Tom. IV. pag. 191. indicante *Symbola Normanniana.* Nec dissentit M. Bernhardus *Weh-*

remberg in Euchariſtico hab. Hamburgi 1617. VIII. idu. Novemb. p. 15.

TEUPOLUS v. *Theupolus*.

(2639) TEUTONICI Philoſophi nomine prodiere ſcripta varia Germanica v. gr. Troſt-Schrifft von 4. Complexionen, das iſt/Unterweiſung in der Zeit der Anfechtung/ für ein ſtets trauriges angefochtenes Hertze/ ꝛc. Anno 1621. durch Teutonicum Philoſophum, ſonſt Jacob Böhmen, absque loco, typographo & anno impreſſionis. Item *Aurora*, Das iſt / Morgenröthe im Auffgang / und Mutter der Philoſophiæ, oder Beſchreibung der Natur: (1) Wie alles geweſen / und im Anfang worden. (2) Wie die Natur und Elementa Creatürlich worden ſind. (3) Auch von beyden Qualitäten Guten und Böſen: (4) Woher all Ding ſeinen Uhrſpung hat. (5) Und wie es anjetzo ſtehet und würcket. (6) Wie es am Ende dieſer Zeit werden wird. (7) Auch wie GOttes und der Höllen-Reich beſchaffen iſt. (8) Und wie die Menſchen in jedes Creatürlich würcken. Alles aus rechtem Grunde/ in Erkäntnüs des Geiſtes / im Willen GOttes / mit Fleiß geſtellet / durch Teutonicum Philoſophum. Sonſt Jacob Bohmen. Gedruckt im Jahr 1634. in 12. ſine loco & typographo &c. De eo ſic ad me Conſultiſſimus JCtus *Gerhard von Maſtricht* perſcripſit. Refero, inquit, verba *Guilielmi Saldeni*, Eccleſiaſtæ Delphenſis, ex libello vel Epiſtola belgica, quam inſcripſit: *Sedig verſoek aen Juffrou Anna Maria Schurmans*, quam perſonatus edidit ſub nomine *Deſiderii Pacii*, refero autem ex Belgico Latine à me reddita. *Jacobus Bohme* (vide *Guilberti* Chriſtianam adhortationem contra libros *Jacobi* Bohme cap. 2. §. 1.) famoſus ille in Germania Enthuſiaſta, nil fere erat, quam ruſticus, ſed in ſcriptionibus ejus peſſima fraus latebat. Non enim, ut quidam bene judicarunt: ſcribebat ille, quæ publicabat, ſed ſubtiles quidam ex Pontificiis per eum loquebantur, ut novitatibus hiſce revelationum cœptum reformationis opus confuſum redderent, & ſiquidem poſſent, ſchiſmata inter *Lutheri* ſequaces excitarent. De eo *auctor annotationum in Religionem Medici*, detectus *anonym.* num. 103. ſic ſcribit: ſec. 12. p. m. 75. *Quanquam ille homo ſutor fuerit, nec animum litteris applicuerit, mira tamen, ſed pleraque adeo obſcura & involuta, ut ſatis ego ea capere non poſſim*, *ſcribit*.

Idem ferme judicium de Scriptore hoc Clariſſimi *Morhofii* Polyhiſtor. Liter. lib. I. cap. X. p. 94. qui & ibidem mitem de eodem ſententiam Henrici *Mori*, (quæ extat ſub titulo Cenſuræ Philoſophiæ Teutonicæ in Oper. ejus Tom. I. p. 536. cui præmiſſa præfatio:) approbat; ſimulque omnia unius ejuſdemque Auctoris tradit eſſe, illiusque veri Jacobi Bohemi. Quo & collimat Scopus Auctoris, qui *vitam* hujus *Bohemi* concinnavit, & Editioni Operum Bohemianorum Batavæ præfigi curavit.

Nam Ao. 1682. Amſtelodami Opera hujus Jac. Böhmen omnia junctim editione nitidiſſima in 12. majori prodiere Tomis XII. addita peculiari Tomo *vita* ejus, & alio indices Alphabeticum alterum, & locorum Scripturæ expoſitorum complectente. Et quidem vita illa per Abrahamum *von Franckenberg* ſcripta, §. 40. *refutat* eorum opinionem, qui *aliena nomine hujus auctoris* ſcripta edita putant. Idemque operoſius adhuc facit neſcio quis E H. *Patritius* & Senator Gőrlicenſis in Epiſtola vitæ civis ſui ſubjuncta. Ibidem de *Jo. Gerhardi* & Meiſneri teſtimoniis huic ſutori tam arguta, & erudita, & recondita ſcribenti perhibitis, lectu digna inprimis exſtant. In eodem libro narratur ipſe libros ſuos ſine litura ulla, vel mutatione verbuli adeo ullius conſcripſiſſe. Quod idem de *Bourignonia* in ipſis vita *Poiretus* anonymus detectus etiam prædicat. *Mirum* autem, cum hic J. *Böhme* Lutheranæ Eccleſiæ membrum ſe conſtanter ore ac uſu Sacramentorum ſit omnique vita profeſſus: nihilominus ejus ſectatorem ſe perhibentem Quirinum *Kuhlman* im Neubegeiſterten Böhmen/ begreiffend 150. Weiſſagungen / mit der fünfften Monarchie, oder dem Jeſus Reiche des Holländiſchen Propheten Johan Rothens übereinſtimmend/ &c. darin der ſo lang verborgene Lutheriſche Antichriſt abgebildet wird/ Lutheraniſmum Babylonicum ſcortum, a quo egrediendum ſit, tam manifeſte profiteri, edito ſcripto Leyden in Holland 12. Ao. 1674. Sed hunc quidem non tam delirare, quam furere, ſcriptum idipſum indicat ſatis, in quo 1000. quæſtiones ineptiſſimas & inutiliſſimas proponit. Quaſi non cujusvis ſtulti ſit, plures excogitare ſimilis farinæ. Sed utut hactenus Bohmius ipſe Scriptorum ſub ejus nomine editorum omnium auctor creditus ſit; nobis nihilominus ab hac communi ſententia nunc recedendum eſt. Utpote quibus obvenit, præter excerpta (a) *Franckenbergiana* vitæ Bohmii, etiam Domini *Friſii* ad cl. Georgium *Schröteringium* Epiſtola, qua verus operum eorum, quæ *Bohemi* nomine hactenus venerunt ex ore Comitis *Niemeritii* & D. *Abrahami Hinckelmanni* auctor detegitur fuiſſe M. *Balthaſar* WALTHER Paſtor illius, vir pius & orientalium maxime linguarum peritus, atque Philoſophiæ gnarus. Qui ſub Böhmiano nomine, ipſo non renitente, edidit illa: ac propterea ingentem ſibi perſecutionem accerſens, profugus inde, nomen *Waltheri* in HINCKELMANNI mutavit, ut excerpta ex memoratis litteris Friſianis prolixius docebunt (b) Et faſſum ſibi idem hujus Waltheri *Nepotem* laudatiſſimum, eximium Theologum, atque Paſtorem ad D. Catharinæ noſtrum, & incomparabilem in multis p. m. Dr. Abrahamum *Hinckelmannum*, fidem mihi fecit nuper Plurimum Reverendus Dominus M. *Dornemann* mihi à confeſſionibus, diſertis verbis teſtatus, adhuc in Bibliotheca ſua extare MSta illa operum, vulgo dictorum *Bohemianorum* quæ dictorum horum veritatem facile arguant. Quod teſtimonium, 1696. d. 7. Novembris vir omni fide digniſſimus datum permiſit hic publice memorare: cum mortuo nocere amplius non poſſint, nec interſit *publice* tantam rem una non ſepeliri cum ſepulto. Norabilis etiam eſt mentio Henkelmanni (qui Hinkelmannus exponitur à Scriptorum Bohmianorum peritis) quæ in Epiſtola ejusdem ſit num. 61. p. 245. & ſeqq. editionis Amſte-

Amstelodamensis 1682. cujus excerptum vide sub lit. (c) Illius etiam ibidem memorati Henkelmanni *Benedicti*, prænomen fuisse, ipsumque Medicum professione, ex Clarissimo J. U. Candidato fori nostri Procuratore & Advocato celeberrimo amico meo singulari & viro optimæ fidei, ac viduæ Dni Doctoris & Pastoris *Hinckelmanni*, hic demortui, superstitis, Curatore legitime confirmato, m. Augusti 1698. coram addidici, & confirmatum aliquoties audivi.

(a) Abraham von Franckenberg von Jacob Böhmens Lebens-Lauff/ so zu finden/ für Jacob Böhmen *Teutonici Philosophi* alle Theosophische Schriften / gedruckt zu Amsterdam im Jahr 1682. am 6. und 7. Blat/ §. 17. & 18. Wobey zu erinnern / daß die 40. Fragen von der Seelen durch den in *Europa*, *Africa* und *Asia* sehr wohl gereiseten und erfahrnen *Medicum*, *Chymicum Doct.* Balthasar Waltern von Groß-Glogaw aus Schlesien (als er sich drey Monath lang bey Jacob Böhmen in seinem Häußlein vor der Neyßbrücken zu Görlitz aufgehalten/ und viel geheime und vertraute Gespräche mit ihme gepflogen) mit sonderbarem hohem Bedacht gestellet: von dem Edlen und Hochgelahrten Herrn Johanne Angelico Werdenhagen / Rechts-Gelahrten und Fürstl. Lüneburgischen Rahte/ in die Lateinische Sprache übersetzt/ und *Anno* 1632. zu Amsterdam/ unter dem Titul Psychologia vera, zehen vornehmen *Politicis* zugeschrieben/ in 8. Folgends *Anno* 1650. eben daselbst in *12mo* Deutsch gedruckt worden.

§. 18. Wol-Ehren-gedachter *Doct.* Balthasar Walter (welcher nachmahls zu Pariß gestorben/ und des *Teutonici* Schriften bey vornehmen Leuten daselbst und anderswo bekandt gemacht und hinterlassen) hat unterschiedlich/ und zum öftern betheuret/ daß er auf seinen vielen und weiten Reisen / insonderheit als er gantzer sechs Jahr lang in Arabia/ Syrien und Egypten gewesen/ und nach der wahren verborgenen Weißheit (welche man sonst *Kabbalam*, *Magiam*, *Chymiam*, oder auch in ihrem rechten Verstande *Theosophiam* nennet) mit grossem embsigen Fleiße geforschet/ selbige auch hin und wieder zwar stück-weise und vermischet/ nirgends aber so vollkommen/ hoch und tieff ein gegründet/ als bey diesem einfältigen Manne und verworffenen Eckstein (nicht ohne grossen Anstoß/ und Ergerniß/ der *Dialecti*schen Schul-gelehrten/ und *Metaphys*ischen Kirchen-Lichter) gefunden. Und hat ihn *D. B. W.* bey unserm *Theodidacto*, dem er (vielleicht auch dem alten *Canonico Joh. Teutonico*, oder zum Unterscheid der *Nation*en/ und wegen der fürtreflichen Gabe/ solcher hochdeutsch gestellten Schriften) *Teutonicum Philosophum* genennet: sonsten in seiner *Diæt* und allem Thun sehr strenge / und wie *J. B.* meldete/ gar Mosaisch/ und hartmännisch gehalten/ auch nicht viel vermercket/ daß Jacob Böhm hingegen mehr frey und sanftmühtig / oder *indifferent* und ohne eigenwähligen Aussatz gewesen.

(b) Ex Litteris Dn. M. Detlevi Frisen ad L. Schrötering communicatis 1696. d. 26. Oct.

Was man wegen des bißhero bekandten Jacob Böhmen Schriften wahren *Autore* verlanget/ habe ich ja mündlich/ bey meiner damahligen Anwesenheit/ umständlich erzählet/ und dahero gemeinet / daß man ihrer Nachricht davon zu erlangen / nicht begehren würde; Dennoch / um meinen günstigen Herrn auch in diesen wenigen zu willfahren: will solches anhero wiederholen / und zu eigener weiteren Erwegung lassen; Ob es rahtsam sey / auch dem braven *Theologo* i. e. *Hinkelmanno*, und einem biß an sein Ende / auch noch nach seinem Tode/ liebwehrtesten Freunde unnachtheilig / es so deutlich der Welt vorzustellen? Dieser / wie er einige Wochen vorhero seine Schrift wieder die Böhmische Schriften dort ausgegeben / und von solchem mir ein Exemplar verehrete / Ich dabey Gelegenheit nahm / von besagtem *Autore* zu reden / sagte er, in Umständlichkeit von selbigem / wie daß mehr-besagter Böhme keine Zeile von allen solchen Schriften gemacht; Der ein guter einfältiger Bürger und Handwercker gewest / dabey aber die Biebel und andere geistliche Bücher viel gelesen / bey seinem sehr Christlichen und exemplarischen Leben / männiglich daraus und zur Lebens-Besserung vorgeschwätzet/ und dahero sich bey seines Gleichen in Verwunderung/ bey andern in Ruff besonderer Wissenschaft gebracht. Als inzwischen der *Pastor* selbigen Orts/ Walter / ein sehr gelahrter/ und in *Philosophis* verschlagener Mann/ welcher sonderlich hierbey die Arabischen Schriften wol gelesen/ und sich zu nutzen gemachet/ in besondere *Speculationes* verfallen/ und davon zu Papier / folgends zum Druck gebracht/ hätte selbiger (um nicht erkannt / gefeindet und verfolget zu werden) jenes Namen gebraucht / doch mit dessen Bewilligung / welcher dadurch ein Enthusiast und sonderliche Offenbarungen zu haben/ geglaubet worden. Als aber der *Pastor* fortgefahren mehres zu schreiben / und er darüber in Verdacht und starcke Verfolgung gekommen / hätte er gar von dort weichen / ja seinen Namen aus *Walter* in *Hinkelmann* ändern müssen/ wäre weiter in solche Drangsal gerahten / daß er seine Kinder müssen ein Handwerck / und *referentis h. e. Hinckelmanni* Vater die Apothecker-Kunst lernen lassen. Bey / oder nach Erzehlung dieses bath er mich / solche vertrauliche Nachricht unter uns beyde bleiben zu lassen / denn es ihme bey damaliger Zeit grossen Verdruß machen würde/ wie ich denn auch seythero nicht daran gedacht/ biß daß vorigen Sommer allhier / in gewissen Verrichtungen/ der Polnische Graf *Niemeritz*, aus dem Brandenburgischen über 8. Tage war / und mir täglich die Ehre seiner Besuchung in meiner Studier-Stube gönnete. Dieser sehr belesener und gelahrter Photinianer / wie er sich mir bekandte/ doch / daß er sich dabey zur Reformirten Kirche und Altar hielte / inzwischen verschiedene Bücher in Polnischer auch Frantzösischer Sprache bißhero (seine Religion betreffend) geschrieben / wovon er mir bald hernach aus Berlin gesandt: *La verité & la Religion en visite chez les Theologiens en y cherchant leur fille la charité, & la tolerance. Anno 1695. in 8.* 9. Bogen / kam unter andern auch von Jacob Böhmen Schriften / die er Himmel-hoch rühmete/ und eine davon vor allen und nur erst zu lesen riehte/ zu reden

von der Menschwerdung Christi/
von dreyfachen Leben/
40. Fragen von der Seelen Zustand.

Wobey er folgends eben gleiches den obigen von P. Walter erzehlete / und daß ja nicht Johann Böhm möchte *Autor* geglaubt werden. Denn in sothanen Schriften die *accurateste Philosophie*, und subtileste *Metaphysica* erwiesen wäre: mehr in sich hätten/ als nicht der tausendste/ so sich gelährt dünckten/ begriffe. Ich hab

hab aber / wie vorhin also seyther noch kein Blat davon gekaufft/ weniger gelesen.

(c) Jacob Böhme Theosophischer Send-Brieffe pag. 245. seqq.

Der 61ste Send-Brief an Herrn Tobias Köbern/ Medicinæ D. zu Görlitz/ vom 15. Maji, 1624. Ich bin auch Gott Lob! in guter Gelegenheit nebst Herrn Melchior Berent allhie angelanget beym Herrn Benedict Henckelmann / allda mir alle Christliche Liebe und Freundschaft anerboten wird/und sind zugleich in guter *Conversation* beyeinander/ auch ist meine Ankunft fast bey allen Chur-Fürstlichen Rähten vom Herrn Henckelmann erschollen / welche fast alle mein gedrucktes Büchlein lesen und lieben/ und für eine Göttliche Gabe erkennen/ und sich dessen täglich gebrauchen/ und haben mir auch nun oftermahl ihren Gruß und geneigten Willen durch Herrn H. welcher fast täglich zu ihnen kommen muß/ weil er *practiciret*/ und sie ihn selber brauchen/entbieten lassen / und begehret/ ich wolte allhie verziehen/ sie woltens also bestellen und richten/ daß sie möchten mit mir in eine *Conversation* kommen; Wie sie dann mehr meine Schriften haben empfangen / und bin dessen täglich gewärtig. 2. Wie mir dann Herr Joachim von Loß/ ein gar weiser Herr/ Käyserlicher und Chur-Fürstlicher Raht/ welcher der Fürnehmsten einer ist / lassen andeuten/ daß er seine Sache also angestellet/ daß er im Ausgange der Feyer-Tage wolte auf sein Schloß eine Meil von Dreßden fahren/ allda wolte er mich und Herrn Henckelmann mit-nehmen/ und etliche Tage bey sich behalten/zu guter Unterredung.

(2639) TEUTOPULUS olim, THEUPOLUS rectius, ut nunc edoceor ex ipsum habentibus librum in 8 1590. editum libris X. divisum. Ejus THEUPOLI *Contemplationes Academicæ*, nescio quæ, *Francisco* PICCOLOMINI Senensi, in Patavina Academia Professori inclyto, cujus *Philosophia de moribus*, aliaq; publicè leguntur ascribitur à *Scaven*. n. 83. adde *Gaddium* hæc Confirmantem de Scriptoribus tom. II. pag. 158. loco exhibito ad *Duoaum* supra. Personatum hunc Teutopulum, TEUPOLUM etiam & TIEPOLI scribit *Bailletus* in Catalogo Scriptorum Personatorum pag. 604. sub ea larva confirmans latere Franciscum *Piccolomini*.

(2640) Fratris Josephi TEXEIRÆ libellus *de Regum Portugalliæ Origine*, *sive de ortu & initiis Regum Portugalliæ, & rebus à Regibus totoque regno præclarè gestis* 1582. editus Lutet. Paris. quod non sit ipsius, sed aliorum, quorum princeps fuerit *Stephanus* LUSIGNANUS, ex ipso auctore se cognovisse *Duardus Nonius* JCtus in præfatione Censuræ suæ ad hoc scriptum, quæ Tom. 2. Hispaniæ illustratæ pag. 1222. legitur, hisce verbis notat: *Sacramento adactus affirmavit coram eodem suo Antistite, se, ut prorsus ignarum, ea non scripsisse solum, sed multarum manuum illud fuisse opus: Arboris enim fabricæ culpam ad* Fratrem Stephanum *quendam* Lusignanum, *natione Cyprium, instituti Dominicani, transferebat, qui hujusmodi arboribus Stemmatum componendis Lutetiæ operam dabat. Alios etiam omnino socios nominabat, à quibus se subornatum dicebat, ut nomen suum libello insereret &c.* Extat ejusdem auctoris *Explication de la Genealogie de Henry* IV. & III. Roy de France &c. traduite du latin en françois pas C. de Herris à Paris. 1595. in 4.

Confirmat hæc Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca Hispanica pag. 626. Dubitat tamen de *Lusignano* *Bailletus* in Indiculo des Auteurs degvisez pag. 605. Et vero disertè scribit, Girolamo *Ghilini* Teatro d'huomini letterati part I. pag. 211. in vita ejus & scriptis quæ multa enumerat, etiam Arborem Regum Lusitanorum latine scriptam sub alieno nomine haberi ab illo.

(2641) THALASSIUS v. *Basilides*.

(2642) THALASSUS v. *Hyginus*.

(2643) THALETI *Milesio* adscriptam *Astrologiam Nauticam* PHOCO cuidam Samio tribuit Diogenes *Laertius* de Vitis Philosophorum l. I. Segm. 23. p. 15. Qvis autem ille Phocus fuerit, non determinat *Menagius* in notis ad hunc locum pag. 13. De Phoco tamen idem ex *Svida* refert *Frisius* Bibliothec. Gesner. pag. 774. col. b. & ex *Buchanani* Historiæ Scoticæ lib. 15. pag. 518. *Symbola Normanniana*.

(2644) *Jonæ* THAMONIS nomine edidit *Joannes* WARNERUS, *Jesuita* Anglus, ante ingressum in Societatem, latinè: *Vindicias Censuræ Duacenæ* seu *Confutationem Scripti cujusdam Thomæ Albi* Contra latam à S. Facultate Theologica Duacena in 22. Propositiones ejus Censuram, cui præfigitur *Albianæ Doctrinæ Scopus*, & alia quædam ejus dogmata referuntur. Duaci 1661. in 4to. vide *Sotvelli* Bibliothecam Scriptorum Societatis Jesu p. 513. col. b.

(2645) Christiani THANASOPHRASTI *artem artium*, seu *de bono Mortis*, scripsit *Jacobus* CANISIUS, Jesuita Belga, testibus *Alegambe* pag. 194. & *Valer. Andr.* pag. 405. alia quoque sub genuino nomine publicata illius scripta recensentibus, quæ cum auctore una *Fr. Sweertius* omisit.

Adde *Sotwelli* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 360. 361. & *Bailleti* Auteurs degvisez Part. III. Cap. IX. p. 311. 312.

THASIUS v. *Hecatæus*.

THAUMATURGUS v. *Gregorius*.

(2645. a) THELESPHORUS. Papa, accepit & ipse *suppositītiam Epistolam* docente Ger. von *Mastricht* in histor. Juris Ecclesiastici à num. 220. ad 233. seu. à. p. 232. usque ad p. 268.

(2646) *Martinius* THEMIS. Sub personato hoc nomine editæ sunt *Exercitationes Variæ* de diversis materiis olim sub vero *Mart.* SCHOOKII nomine editæ; cujus rei rationem explicant irrationabilem *Acta Eruditor. Lipsiens.* A. 1688. pag. 395. (a).

(a

(a) Acta Eruditor. Lipsiens. Anno 1688. pag. 395.

Obiter inspexeramus librum hunc, quando inter novos illum sub finem mensis præcedentis retulimus. Postquam vero licuit pervolvere eum curatius, deprehendimus facile, librum *esse* veterem, *typis ante 25. jam annos excusum. Nimirum exhibentur eo non aliæ, quam Martini* Schoockii *Exercitationes variæ de diversis materiis, Trajecti ad Rhenum ex officina Gisberti a Zyll. Anno 1663. editæ: quarum cum superessent forte exempla compluscula, nec divendi possent, is adhibitus dolus est, ut pro novis non Martini quidem Schoockii, sed Martinii* Themidis*Exercitationibus venditarentur;* dempta *insuper, ne* fraus *detegi statim posset, utraque* Schoockii præfatione.

(2647) THEOCRENUS où *Theocreno: Benoist* TAGLIACARNE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2648) THEOCRITI nomine insignita diu fuisse Idyllia BIONIS & MOSCHI, suis Auctoribus restituta ab Auctore Gallo, qui ea in Gallicos versus transtulit, ex eo observat l' *Histoire des Ouvrages des Savans* de l' anneé 1687. p. 254. 255. itemque Acta Eruditorum Lipsiens. Supple. Sect. II. p. 100. Quod & de illis quæ inscribuntur εἰς ἄδωνιν, & εἰς βίωνα ex *Camerario* in fine Schol. Theocr. pag. 194. notat *Symbola Normanniana*, quæ & ex *Ravii* notis Mstis ad Theocritum addit quod carmina ea quæ extant sub titulo: πέλεκυς πτερύγιον, βωμὸς sint Simmiæ RHODII, judicio nempe *Raviano*.

(2649) THEODECTI DISCIPULO edenda *Rhetorica* sua dederat ARISTOTELES, quæ tamen postea pro suis laudanda repetiisse visus est *Valerio Maximo* Dictorum Factorumque memorabilium lib. VIII. cap. XIV. pag. m. 287. quod & ex eo notat Andreas *Schottus* in notis suis in Procli Chrestomathiam p. 27.

(2649. *a.*) THEODEMARI Casinensis Abbatis nomine PAULI DIACONI Epistola ad Carolum M. impugnata est à Carolo *Cointio* in Analibus, quasi suppotititia: Sed à nobis vindicata in præfatione prima ad Seculum IV. Benedictum. Hæc autem non solum refertur à Leone Marsicano in lib. I. Historiæ Casinensis, sed & reperitur in membranis Gallensibus ante annos ,octingentos exaratis sub hoc titulo & exordio: ,EPISTOLA AD REGEM KAROLUM de Mo-,nasteriis Sancti Benedicti directa, & à Paulo ,dictata. Propagatori ac defensori Christianæ ,religionis Domino Carolo, Theodomarus exiguus &c. Verba sunt *Mabillonii* Analector. Tom. 4. p. 637.

(2650) THEODORETI nomine in *Cyrillum Alexandrinum*, jam fato functum, *Epistolam* confinxisse EUTYCHIANOS, monet *Baron.* in Annal. ad A.C. 553. *Bellarm.* de Script. Eccles. ad A.C. 430. pag. m. 145. eam, ad Joannem Antiochenum scriptam, memorat agere de obitu Cyrilli, qui tamen illi supervixerit.

Adde *Mehlfur.* Coron. pag. 161. & *Miræi* Biblioth. Eccles. p. 71.

II. *Theodoreto*, aut ut scribere mavult Caveus Histor. literar. Scriptor. Ecclesiast. p. 223. THEODORITO tributam *Epitomen Commentarii in Esaiam* esse potius THEODORI MOPSUESTENI, monet idem *Caveus* loc. cit. pag. 225. col. b.

III. *Commentarius in Cantica Canticorum*, a nonnullis ob non contemnendas rationes abjudicatus *Theodoreto*, ob alias tamen eidem restituitur a *Caveo* Histor. literar. Scriptor. Eccles. p. 225. & prolixius à *Du Pinio* Nouvelle Biblioth. Tom. IV. p. 90. sqq. quæ breviter complectuntur Actor. Erud. Lipsiens. Supplem. tom. II. Sect. IX. p. 418. 419.

IV. *Hæreticarum Fabularum* libri IV. cap. XII. a *Garnerio* Theodorito abjudicatum, a *Dupinio* loco citato eidem iterum vindicatur p. 105. sqq. itemque *Supplem. Act. Erud.* l. c. p. 419. Secus tamen *Caveus* l. c.

V. *Septem Dialogi de Trinitate* ATHANASIO & MAXIMO MONACHO quoque adscripti THEODORITI sunt, judicante *Garnerio* in *Actis Erud. Lips.* Anni 1685. p. 50. adde *Caveum* l.c. vide ATHANASIUM supra.

VI. *Sermones XXVII.* & THEODORITO & ATHANASIO falso adscripti, ex ejusdem Garnerii sententia sunt ELEUTHERII THYANENSIS; vide Acta Erud. Lips. l.c.

(2651) THEODORETI CYRI Episcopi nomine malè insignitam fuisse in Mcto Regio *Collectionem Canonum* à JOHANNE SCHOLASTICO factam ex *Justello* memorat *Gerhard von Mastricht* Histor. Juris Ecclesiastici num. 169. pag. 175. 176. paulo aliter autem rem hanc explicat ex eodem Justello *Strauchius* Amoenitat: Juris Canon. Eclog. I. C. III. p. 6.

(2652.) THEODORICI Regis nomine, à CASSIODORO, qui eidem à secretis erat, annotata perstringit *Raynaudus* de bon. & mal. libris. part. I. Erotem. 10. §. 1. sub finem p. 1.0.

(2653) THEODORICUS VIRDUNENSIS: *Vennericus Vercellensis. Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2654) THEODORUS ABUCARA. Inter hujus Opuscula habentur *Duputationes aliquot*; quas nonnulli THEODORO HAGIOPOLITANO (videlicet Antiocheno) tribuunt. Verba sunt *Cavei* Histor. literar. Scriptor. Ecclesiastic. pag. 212. 213.

THEODORUS v. *Althusius.*

(2655) THEODORUS *Cantuariensis.* Quod sub hoc nomine à *Petito* editum est *Pœnitentiale*, CENTONEM esse ex aliorum Pœnitentialibus collectum probat *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques tom. VI. pag. 40. & ex eo *Journal des Savans de l'* anneé 1692. to. XX. pag. 68.

(2656) THEODORUS ELÆUS : *Elie* DIODATI. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 605.

(2657) THEODORI Magistri varia ἀπανθίσματα Homiliarum Johannis Chrysostomi, & ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον, συντεθὲν παρὰ θεοδώρȣ μαγίστρȣ ἀπὸ διαφόρων λόγων τȣ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννȣ τȣ χρυσοστόμȣ. apud Hœschelium indice MSS. Bibliothec. August. XXXII. XXXIII. sunt ut arbitror THEODULI sive THOMÆ MAGISTRI, cujus auream omnium operum Chrysostomi Epitomen in Biblioth. Joh. *Sambuci* fuisse, *Gesnerus* docet.
Hucusque *Symbola Normanniana.*

THEODORUS v. supra *Metochita.*

(2658) THEODORI *Monachi* nomine extare in codice 800. Biblioth. Regiæ Parisiensis *Encomium in Annunciationem* B. *Virginis* notat ex Labbei nov. Biblioth. MSS. pag. 74. & 282. Clarissimus *Normannus* in transmissa Symbola, addens sibi potius videri fœtum THEODULI sive THOMÆ MAGISTRI de quo ejusque Scriptis se aliquando pluribus acturum promittit ut excerpta sub lit. (a) clarius docebunt.

(a) Symbola Normanniana.
Sed de his aliisq; Thomæ nostri *scriptis, brevi, Deo bene juvante, pluribus agam, sive ad illius* Eclogas Atticæ Dialecti, *cum Notis nostris & indicatione citatorum auctorum, ubi commoda occasio sese obtulerit, edendas; sive ad ejusdem* λόγον εἰς Γρηγόριον τὸν θεολόγον *jam sub prælo sudantem, cujus aliquot plagularum Specimen his adjeci. Simul ostendam hominem non sub Const.* Porphyrogenito *& Rom.* Lacapeno *floruisse ut ὁ πάνυ* Carolus du Fresne *indice auctorum ad Glossarium mediæ Græcitatis suum, nomine* Patriarchæ Tryphonis, *qui* Niphon *omnino est, deceptus existimabat, sed ipsis quadringentis annis postea, sub* Andronico Palæologo *Seniore, circa annum Christi cIɔ cccxx.*

(2659) THEODORI VERACIS nomine propalatam Londin. 1648. & Auctiorem 1651. *Independentium Historiam* à *Clemente* WALKERO, Armigero, propterea à Cromvvello in Carcerem, ipsi letiferum, detruso, notat *Wood* Antiquitat. Oxoniens. lib. II. p. 276.

THEODOSIUS v. *Berenici.*

v. *Gibellinus.*

(2660) THEODOSII Imperatoris nomine præfixam Ausonianis operibus *Epistolam* præter Commentatores alios explodit C. *Barthius* non uno loco. Ex quibus notare nunc sufficiat eum, qui est Adversar. l. 12. c. 12. auctorem ejus ASCENSIUM suspicari faciens hisce verbis: *Epistolam Ausonianis operibus præfixam nomine Imperatoris* Theodosii, *qui spuriam esse non videt, ille sane in literis istis omnia, quæ debebat, non vidit. Taceo quod in nullo Codice MSSto apparuerit, nec norit natales suos probare, quis unquam Imperatorum autographum sermonem ad virum Consularem cum præfatione sequestrati moris suiper alium videlicet scribendi, misit. Nugæ nugacissimæ sunt, & vel* Ascensio *vel alteri paulo antiquiori hoc Epistolare facinus adscribendum est.* adde l. 20. c. 18. *Epistolam quæ sub nomine* Magni Theodosii Ausonii Burdegalensis *Poëmati præponitur, supra explosimus. Et quis, cui vel mica boni judicii, persuaderi possit, ista non esse Monachi auctoris.* Plura in libro de scriptis dubiis multoties laudato nobisque jam in anonymis n. 233. desiderato hac de re pollicetur.

THEODOSIUS v. *Irenæus.*

(2661) THEODOSII *Trebellii Lexicon* idem esse quod à Cœlio CURIONE, Fori Romani titulo, ex *Thesauro Linguæ* Latinæ Henrici *Stephani* prodiit Nomine auctoris suppresso magnifice oblatum testatur Olaus *Borrichius* p. 4. de Lexicis Latinis & Græcis.

(2662) *Salomonis* THEODOTI, apud Ubios SS. Theol. Studiosi nomine prodiit Ursellis 1618. in 8vo. Ἐνοτικὸν dissecti Belgii, i. e. *Historica Relatio Originis & progressus Dissidiorum quæ in fœderatis Belgii Provinciis Remonstrantes & Contra-Remonstrantes annis superioribus inter se exagitarunt.* Scriptum hoc *Ægidio* AFHACKERIO, Theologo Coloniensi tribuit *Valerius Andreæ*, Biblioth. Belgicæ p. 22. & ex *Sweertio König.* Biblioth. Vet. & Nov. p. 14. col. b. Addit *Diecmanuns*: Val. *Andreæ* provocat ad editionem hujus libri Ursell. 1618. quam habeo. Titulus eam ab ipso Auctore auctam & emendatam profitetur atque hoc ipso aliam antecessisse indicat, unde & in præmissa Approbatione Henr. *Francken* Secunda dicitur.

1.
(2662 *a*) THEODULPHUS Aurelianens. Episcopus.
Ei suppositum *Carmen quod in Ramis Palmarum* in Ecclesia concinitur. Neque RENALDUM, Episcopum Lingonensem esse auctorem patet quia apud ALCUINUM utrique Anteriorem legitur lib. de Divin. Off. cap. 14.

2.
Theodulphus. Aurelianus Episcopus. Hæc verba usurpavit Ecclesia in hymno cujus auctor est AMBROSIUS, vel ut plures dicunt THEODULPHUS, quamquam inter opera hujus Aurelianensis Episcopi nuper edita R. P. Jacobi *Sirmondi* cura & studio, hic hymnus non reperitur. *Impleta sunt quæ cecinit* &c. *Niquetus* in titulo S. Crucis Christi lib. 2. cap. 5. num. 1. pag. 197. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

THEOGNOSTE v. *Beree.*

(2663) THEOLOGI ROMANI nomine præfixo edidit *Fridericus* SPEE Jesuita Germanus, *Cautionem Criminalem* Rinthel. ad Visurgim 1631. recusam Francofurti & Coloniæ 1632. quæ mirifice multis modis placuit. Verba sunt

Sotvelli

otvelli Biblioth. Societatis JESu p.268. col. a. Ad-
le *Anonymos* cap. III. n. 980.

THEOLOGUS v. *Venetus.*

(2664) THEOLOGISTORICOPHI-
LOSOPHOPHILOLOGUS, cujus *Exercitationem XIX.* in se scriptam, ex MSto promit & ἀντιζηγήσει *de Centesimis Usuris & fœnore Unciario* edita Lugd. Ba-
av. in 8. excerptam foliis quinque ex illius Ex-
rcitationibus Sacris & in numeros distinctam,
ræmisit *Johannes* Fredericus *Gronovius*, eam in-
imul confutans Lugduni 1661. 8vo, est *Martinus* SCHOOKIUS, ut ex literis ad se datis *Cl. Schef-
eri* indicat *Symbola Normanniana.* Hic, etsi non
isi passive sit Pseudonymus, vel potius cogno-
nine irrisorio insignitus, adeoque alienus ab
oc instituto, tamen amici *Symbolam* eam inter
ot alias suppeditantis gratæ recordationi hic in-
erimus.

(2665) THEONIS SOPHISTÆ *Pro-
ymnasmatum Rhetoricorum* Exempla Gr. lat. Ba-
leæ 1541. 8vo per *Joachimum Camerarium* edita,
ero Auctori restituta ex Codice Regio, *à Federi-
o Morello*, innuit Cl. *Normannus.* Is est LIBA-
NIUS, ut ipse *Morellus* docet in Notis ad Liba-
ium: quod & ad Calcem Theonis Editionis
Heinsianæ monetur. Hæc ille.

(2666) THEOPHANES *Cerameus*, Tau-
omeniæ in Sicilia Episcopus. Ei adscriptum
ymnum in Annunciationem Deiparæ, à *Possevino* THEOPHANI *Niceno* attribui monet *Olearius*
baci Patrologici p. 450. Et omnino Diversum
unc *Theophanem* Cerameum a *Theophane Hymno-
um Scriptore* asserit *Leo Allatius* de tribus Georgiis
pud *Lambecium* Comment. de Biblioth. Cæsar.
b. IV. p. 20.

II. *Homiliæ* LVI *in Evangelia* Dominicalia,
Festa anniversaria, quæ sub *Theophanis* Ceramei
omine extant in Bibliothec. Cæsarea docente
ambecio, loc. cit. p. 17. eidemque etiam adscri-
untur ab *Oleario* loc cit. etiam sub PHILIPPI &
NICEPHORI, GEORGII item & GREGORII
ominibus innotuerunt, affirmante Leone *Alla-
o* apud *Lambec.* loc. cit. qui unum eundemque
ub tot nominibus Auctorem agnoscit; *Lambecio*
e eo judicium suum suspendente pagina
9. 20. 21.

THEOPHILUS v. *Aletheus.*

(2667) THEOPHILE. Opera ejus edi-
a sunt Paris. 1633. in 8vo. Quæ cum ante ali-
uot annos à me legerentur, Theophili nomen
dscititium fuisse suspicabar. Verum tanto ma-
is inquirere libuit, quod *Grammondus* Histor.
Gall. lib. III. p. 212. & Samuel *Parkerus* Disput.
de Deo, Sect. 26. p. 86. Theophilum istum,
inime virum sui nominis, in Carcerem ob scri-
ta omni impietate & Venere deturpata Anno
1618. conjectum placitoque Lutetiani Parla-
enti finibus Galliæ exactum tradat: posterior
um quoque *Vanini* Discipulis accenseat Cum tan-
dem in scriptum Gallicum ἀνώνυμον (*Sorelli?*) de
la Connoissance des bons livres inciderem c. 1.
p. 27. huic Poetæ Gallo verum cognomen VIAU
fuisse legi, pro quo ille, quod vile nimis & ab-
jectum videretur, splendidum istud *Theophili* adoptaverit. Hucusque *Symbola Diecmanniana.* Ceterum qui extat turpissimus liber inscriptus:
Parnasse Satyrique de Theophile, fama constanti
Theophilo abjudicatur a *Menagio* Anti Bailleti
Tom. I. num. LXXX. pag. 366. qui & Theophi-
lum hunc cognomento *Viaud* dici notat p. 359. ut
nomen (Theophilus) prænominis loco fuisse vi-
deatur huic Poetæ Gallico; Quod ex allegatis p.
360 sqq. *Renaudi* verbis clarius patescit; *Theophi-
lus Viaud* inquit, *Libertinorum ævi nostri & Atheorum
clanculariorum Signifer &c.*

(2668) THEOPHILI nomine imprimi
curavit *Sebastianus* CASTALION Traductionem
Latinam *Theologiæ Germanicæ* de qua in Anonymis
Germanicis actum fuse: vide *Teisserii* Eloges des
hommes sçavans T. I. pag. 225. Sub JOHANNIS
THEOPHILI nomine versionem hanc a Casta-
lione editam affirmat *Frisius* Biblioth. Gesner.
pag. 745. col. b. An vero versiones aliquot ope-
rum Chrysostomi & Cyrilli, quæ sub *Johannis
Theophili* nomine citantur à *Gesnero* Biblioth. Uni-
versal. fol. 458. eundem Castalionem Aucto-
rem habeant non determino. v. Theologia Ger-
manica in Anonymis Cap. II. num. 875. Addit
Margo Diecmannianus: Latine versa impressa est"
Basil. 1557. 8. Sub quo nomine latet *Sebastianus*"
Castellio, ut pluribus docet *Thomasius* Schediasm"
Histor. pag. 75. cui jungas insignem locum ex"
Beza Volum. Tract. Theol. pag. 451. Unde"
non neminem apud *Ottium* Annal. Anabapt. pag."
85. pro Castellione *Gull. Gratarolum* frustra sub-"
stituisse apparet.

(2669) THEOPHILUS *Antiochenus Epi-
scopus.* Huic abjudicantur a *D. Hieronymo*, de
Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 25. *Commentarii in
Evangelium & Proverbia Salomonis*, eidem restituti
à *Miræo* Bibliothecæ Ecclesiast p. 11. At *Caveo* H.
L. S. E. pag. 31. videntur illi à JUNIORE AUCTO-
RE probabiliter ex THEOPHILI *Commentariis*
conscripti. Cum *Hieronymo* facit etiam *Du Pin*
Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Eccle-
siastiques Tom. I. pag. 67.

II. Quomodo hic *Theophilus Antiochenus*
cum THEOPHILO CHRONOGRAPHO sive
Historico male confundatur, docet *Hodius* in denen
Monatlichen Unterredungen 1693. p. 868.

(2670) *Christianus* THEOPHILUS. Quæ
sub hoc nomine prodiit *Gallico Idiomate Epistola*
ad Auctorem de l'Histoire des Ouvrages des
sçavans Lugdun. Batav. 1688. in 12. Domino JU-
RIÆO non obscure tribuitur in denen Monatlichen
Unterredungen 1689. pag. 364. ut jam observa-
vit *Junckherrus*, in *Ephemeridibus Eruditorum* p. 211.
v. supra Christianus.

THEOPHILUS v. *Churchman.*

THEOPHILUS v. *Elychnius.*

v. *Eusebius.*

v. *Francus.*

v. *Orthologus.*

v. *Sincerus.*

(2672) *Johannes* THEOPHILUS. *Francopolita* *Bailleto* in Catalogo des Auteurs Degvisez pag. 605. *Jean de la* RENAUDIE. Eidem tribuuntur sub hoc personato nomine à Thoma *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlejanæ p. 202. col. a. *Divina Incentiva Piorum affectuum* Augustoriti Pictonum 1610. in 8vo. additurque ibidem hunc *Joa. Theophilum*, esse *Johannem Renaudianum.*

(2673) THEOPHILO IL MINORE quod sit *Archangelo* ROCCA ôsia di S GIUSEPPE, asserit *Villani* nella Visiera Alzata Pentecostes XLVI. p. 132. 133.

(2674.) THEOPHILI ORTHOLOGI sub velamine edidit *Melethius* SMOTRISIUS, Archiepiscopus Polocensis, Episcopus Vitepsciensis & Mscislaviensis, Græcorum sacris addictus, Vilnæ Ao. 1616. θρῆνον seu Lamentum Orientalis Ecclesiæ super defectione quorundam ab Antiqua Religione Græca, & Obsequio Patriarchæ Constantinopolitani ad Relig. Pontificiam, cum Explicatione Fidei Dogmatum; librum Græcum & Slavonicum, accurata versione Polonica ornatum. Ipse autem postea itidem à Græcis non-Unitis ad Ecclesiæ Romanæ Unitos Ao. 1628. transgressus Lamentum hoc detestatus est, & alios pro contraria Sententia libros edidit, de quibus, uti & Antagonistis ejus, V. And. Wengerscii Lib. 4tum Sclavoniæ Reform. c. 2. p. 472. 473. Hucusque Symbola *Flensburgo Molleriana.*

(2675) THEOPHILUS & TRANQUILLUS: Godefroy WANDELMANN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 605.

(2676) THEOPHILE & TIMOLEON: *Louys* de COURCILLON de DANGEAU & *Timoleon* de CHOISY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag 605. & 606.

(2677) THEOPHORUS: *Jean* GERSON. *Baillet* liste p. 606.

(2678) THEOPHRASTI nomine περὶ ἡδονῆς *De Voluptate*, librum CHAMÆLEONTIS *Pontici* jam olim venditatum fuisse, *Athenæus* lib. 6. scriptum reliquit, ex eoque *Janus Wowerius* Polymathiæ cap. 16. p. m. 125.

II. Theophrasto libellus, quo describuntur *Naturæ Hominum ac Mores*, falso attribuitur. *Budæus* Commentar. Græc. ling. p. m. 1012. 47. Petrus *Victor.* 17. variar. lect. 7. & lib. 37. c. 5. *Henr. Stephani* de Lipsii Latinitate p. 155.

III. Theophrasto adscriptus *liber de Regno*, an ejus sit, incertum est ATHENÆO apud eundem *Victor.* 27. Variar. Lection. 6. Hæc addit *Symbola Rauschiana.*

(2679) THEOPHYLACTI nomine quæ *in Pauli Epistolas* edita sunt, non ejus esse sed ATHANASII cujusdam *Byzantini Monachi*, rectè *Masius* agnoscit probante Lat. *Latinio* Tom. II. Lucubrat. Epist. ad eundem Masium pag. 58. Hæc *Symbola Rauschiana.*

II. Quin imo Pleraque *Theophylacti* Commentaria ex CHRYSOSTOMI Operibus deflorata audacter asserit *Cave* Histor. Literar. Scriptorum Eccles. p. 434. col. a.

THEOPOLITANUS v. *de Eusebiis.*

(2680) THEOPOMPI nomen *Historiæ* suæ *de Atheniensibus & Lacædemoniis* subdole inscripsisse ANAXIMENEM Lampsacenum, ut ipsi invidiam faceret, ex *Pausaniæ* libro VI. docet *Frisius* Biblioth. *Gesn.* p 40. & ex eodem & *Suida* *Vossius* de Historicis Græcis lib. I. cap. X. p. 59.

(2681) THEORESTE v. *Epimelio.*

THEOSDATUS v. *Sarcmasius.*

(2682) THESSALUS: *Omer* TALON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 606.

THEUPOLUS v. *Teupolus.*

(2682. α) THEWRDANCK: *Maximilien* I. où Michel PFINZING. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 606. Ubi Anonymum in Pseudonymum commutatum rursus v. Anonym. cap. XI. num. 1914. β.

(2683) THIACUS *Scotus Agricola*: *George* THOMSON. *Baillet* liste des Aucteurs degvi[sez] pag. 606.

TIMOTHEUS v. *Friedlieben.*

(2684. α) *Joannes* THOLDENUS vide su[pra] in BASILIO *Valentino.*

(2684) THOMA *Anglo* Auctore edit[us] anno 1672. in 12mo liber Elevtheropoli, Apu[d] Petrum Pacificum, inscriptus *Dux Vitæ* sive *S[a]tera Morum Ethico-Politico-Theologica, admirabili [&] Nova Methodo tradita & in Tres Tomos divisa.*

I. Mores circa Amabilia Homini.

II. Fortitudinem & Justitiam.

III. Virtutes Supernaturales cum prudentia complectens. Universum Op[us] distinctum in Examina Tredecim singula in Trutinationes numeris suis distinctas subd[i]visa, paginis in universum 818. præmiss[a] duplici ad Lectorem Epistola, itemque dedic[a]tione ad Antistites Catholicos Belgii satis proli[xa].

& Judice Examinum. Verum Auctori nomen est *Thomas* WHITE, quod vel ex eo patet quod in titulo tomi I. addatur, ex Albiis East-Saxonum, indicatque etiam Clarissimus Dominus *Cave* in Epistola ad me scripta Islingthonio IV.Id. Octobr. 1677. confirmatque etiam Thomas *Hyde* in Catalogo Bibl. Bodlej. p. 31. ubi de hac quidem Statera silet, alia tamen Thomæ Angli, vero nomine White, scripta, recenset, quæ & videri poterunt citata nobis *Pseudonym. num.* 82.

(2685) THOMAS Aquinas, cognominatus Doctor *Angelicus* malè perhibetur auctor variorum librorum, quos THOMAS ANGLICUS aut alii fecêre. Tales sunt:

I. *Commentarius in Epistolas Canonicas omnes*, genuinus visus *Bellarmino*: THOMÆ ANGLICO vindicatur per *Th. Raynaud.* de mal. & bon. libris, pag. 157.

II. *De Eucharistia* opusculum, quod est ALBERTI MAGNI, ibid.

III. *In Ieremiam brevissima Postilla*; quæ tamen magis refert ANGLICUM THOMAM, docente *Michaele Ghislerio* Romano, præfat. Com. in Jeremiam, cap. 6. §. 11. *Thomæ Anglico* deberi observat etiam Richard *Simon* dans son Histoire Critique du Nouveau Testament cap. XXXIII. p. 476. 477. & ex eo Monathliche Unterredungen 1693. „pag. 321. Referre videtur potius Stylum Alterius „THOMÆ, cognomento ANGLICI, cujus & „alia pleraq; nostro Beat. Thomæ comperiuntur „adscripta, propter confinitatem cognominum „Angelici & Anglici. Quidquid tamen sit, ut D. „Thomæ eam usurpavi, cujus titulo inter ejus in„scripta est opera. Michael *Ghislerius* Romanus in præfatione comm. in Jeremiam c. 6. §. II. citante Excellentissimo Syndico von *Mastricht* qui & inferius allatis marginalibus hæc addit: Postilla in Genesin adscribitur quoque THOMÆ ANGLICO Doctori Eboracensi per Antonium & Sixtum Senens. lib. 4. Bibl. Sanct. Item Doctiss. Gerh. Joh. *Voss.* in dissert. hist. & Theol. de invoc. sanctor. 2. alias in ordine octava thesi I. p. 120.

IV. *Logices Summa* eidem debita v. *Gesner.* Biblioth. pag. 658. edit. Simler. & præfat. *Possev.* in appar. sacrum.

At idem *Gesnerus* ad Pandectas 45. b. mavult adscribere HERVEO BRITONI, cui attribui a nonnullis notat etiam *Frisius* Bibliot. Gesner. pag. 342. 343.

V. *In Matthæum Expositio*, à *Vielmio* lib. 2, de scriptis & doctrina D. Thomæ, tribuitur *Petro* SCALIGERO, ordinis Prædicatorum, Episcopo Veronensi; teste *Raynaudo*, lib. c.

VI. *Theologiæ Compendium Ulrico de* ARGENTINA adscribitur ab eodem *Raynaudo* l. c.

VII. *Summa totius Theologiæ adjectæ citationes marginales* in plerisq; omnibus, certè in omnibus quotque ego vidi editionibus, ita nude nobis exhibentur quasi pars operis, & labor ipsius Thomæ forent. Eas tamen trium & dimidii annorum tempore sibi confectas, ac deinde simili cura circa disputationes ejusdem Thomæ de Veritate, ac alias elaboratas editasque fuisse, prolixe memorat, & omissam sui commemorationem indignatur, seque apud Superiores de illa conquestum, & mandata consecutum memorat Fr. ANTONIUS SENENSIS cujus ipsa verba hic damus de se ipso sic testantia. (a) Aliaque etiam de hujus *Angelici* cognominati, cum alterius *Anglici* dicti, & hinc operum alterius cum alteri adscribendis confusione. Qui posterior Jorgius cognomine fuerit vocatus litt (b)(c) adde hic *Prideaux* Orat. IX. §. 4. p. 84. verbis hisce:

IIX. S. THOMAS d' AQUIN de *Regimine Principum.* Ce livre n'est point de S. *Thomas*, „ comme le prouve le Cardinal *Bellarmin* dans son „ livre de potestate Papæ. Car l' Auteur d' cet ou- „ vrag. l. 3. c. 20. fait mention de la succession de l' „ Empereur *Adolfe* a Raoul ou Rudolfe en l'a. 1292. „ & de la Succession d' Albret apres *Adolfe*, en l' „ anno 1299 Et S. Thomas etoit mort des l'anno „ 1274. Traitté de l'Interdit de Paul V. pag. 221. „ *Symbola* est *Schröteringiana.*

(a) Frater *Antonius de Conceptione* antea „dictus, cum per religionis sacræ ingressum „se Deo dicavit, & religionis sacræ D. Dominici „habitum in Conventu S. Mariæ de Misericor„dia de *Aueiro* suscepit, postmodum vero ob spe„cialem devotionis affectum, quam erga D. *Ca*„*tharinam Senensem* gerebat, *Senensis* cognomina„tus, natione Lusitanus, patria Vimanarensis, in „Diœcesi Bracaranensi, postquam liberalium ar„tium studium Olisibonæ, & Theologicum Co„nimbricæ in collegio D. Thomæ absolvit, & „*Olisibonam* revocatus cursum artium prælegit, de „superiorum Licentia Lovanii hæsit per unde„cim, aut circiter annos, & in illa Universitate „fuit ad omnes Theologiæ gradus usque ad Ma„gisterium inclusive promotus, & in generali „capitulo Barchinonæ celebrato, illius studii „factus est Regens primarius. Lovanii agens, „suis privatis studiis semper curavit & *D. Thomæ* „*opera* illustriora reddere, & rempublicam „Christianam pro posse juvare. Nam *testimonia* „*Patrum, prophanorum Auctorum*, & demum *quæ*„*cunq; alia citat* S. Thom. solum in confuso in to„ta sua summa Theologiæ (vocant communiter „Partes D. Thomæ) indefesso labore perquisivit, „& in margine quonam libro & capite unum„quodque illorum haberetur, adnotavit, *trium* „*annorum cum medio tempus eo in studio conterens.* „Quando etiam D. Thomas in eadem summa „suam doctrinam connectendo, inquit, ut su„pra dictum est, vel infra dicetur. In margine „etiam designavit *Loca ad quæ seipsum remittit.* Et „quidem in hujusmodi *concordantiis* hoc secundo „loco dictis (ut ipsemet fatetur in Epistola ad Le„ctorem quam operi præfixit) jam *olim laborave*„*rat* quidam eruditus *pater Bruxelensis* pro magna „parte, sed plurimas citationes *ab eo prætermissas sup*„*plevit*, alias auxit de novo, plurimasque corre„xit. Hos primarios suorum studiorum fructus „*dicavit* Excellentissimo principi, ac Domino, „D. Antonio, Maximo Priori Cratensi, Sere„nissimi olim Regis Portugalliæ Joannis 13. ne„poti ex fratre. Eidem summæ aliam *epistolam*, „*ad Lectorem* scilicet, præfixit, qua eum admo„nitum reddidit de aliquibus observandis circa „illas citationes marginales. Eædem margina-

eeee 3 les

„les indicationes appositæ fuerunt partibus D. „Thomæ Romæ excusis. Hoc opus impressit Ant-„vverpiæ Plantinus, anno D. 1559. 1575. eandem „summam Theologicam D. Thomæ recusit „idem Plantinus eum eisdem præfatis lucu-„brationibus & cum similibus indicationibus „marginalibus tunc recens appositis supple-„mento D. Thomæ ad tertiam partem, per „eundem fratrem Antonium paratis similiter. „Istud autem supplementum sic illustratum, di-„cavit illustri admodum Domino Commendato-„ri majori Castelliæ, qui tunc temporis illius „Belgici Commendatorem agebat. Hæc secun-„da *Summæ impressio* fuit evulgata *absque prædictis* „*duabus epistolis*, dedicatoria scilicet & ad Lectorem „sicut *etiam prioris impressionis Exemplaria complura* „fuerunt etiam *absque illis* distracta, *quorundam* „*malitia*. Sed *nec etiam debita mentio auctoris*, *quæ* „*fuerat in singulis partibus præfigenda*, *uti in priori im-*„*pressione*, *fuit facta*, quinimo & *epistola supplemento* „*quod tum recens prodibat illustratum*, *apposita*. Post-„quam vero hæc secunda impressio jam fuerat „vulgata, & illius aliquot Exemplaria distracta, „in prædictorum notitiam devenit præfatus au-„ctor frater Antonius, & expostulavit his de re-„bus cum Plantino, & de illo apud eos, quorum „intererat suum unicuique jus dicere, & fuit ab „illis mandatum, ut suppleret quæ fuerant inju-„stè prætermissa ab illo. Porrò si tales defectus „injusti non sint imputandi Plantino, propter ad-„versam Valetudinem, qua tunc laboraverat ad-„modum graviter, cum fuit manus ultima ope-„ri imposita, cuinam imputari possit, aut debe-„at, id hujus Bibliothecæ ratio non postulat per-„tractare. Id tamen subticendum non est, quod „omnes rei litterariæ studiosos qui tunc fuerunt „prædictorum conscii, male habuit, nec deerant „inter eos forsan qui prædicta quorundam studio „& industria fuisse facta, palam affirmarent. Sed „harum omnium rerum judicium Christo Domi-„no reservetur potius, cui in omnibus & per „omnia, ut nostra placeant, curandum est. Præ-„dicta Epistola ad Lectorem, qua de nonnullis „observandis in lectione illius summæ admone-„tur Lector, *apposita fuit summæ D. Thomæ cum com-*„*mentariis* Domini Cajetani impressa Lugduni an-„no Domini 1575. & cum prædictis Lucubratio-„nibus omnibus, *auctoris illius nulla mentione facta*, „& hoc propter pœnas, quæ ponuntur in privi-„legio dato Plantino in priori impressione, ut „nullus infra decennium talem posset summam „recudere &c. Id ipsum quod in partibus D. „Thomæ, *in quæstionibus disputatis*, & *de Veritate*, „& *in aliis*, *quæ his annexæ sunt*, etiam præstitit, „impressitque eas Antvverpiæ Petrus Bellerus, „anno 1571. & eas dicavit Reverendissimo patri „generali, & patribus Romæ in Capitulo gene-„rali congregatis, & tam hujusmodi lucubratio-„nes omnes, quam etiam quas in omnes quatuor „partes D. Thomæ paravit, Romam misit, (id „illi mandante tunc totius ord. prædic. modera-„tore Vigilantissimo fratre Vincentio Justiniano, „postea vero Cardinali illustrissimo) ut ibi & par-„tibus divi Thomæ & quæstionibus eisdem di-„sputatis insererentur, prout etiam factum est.

(b) Idem pag. 238. usque ad 241.

Frater *Thomas de Aquino*, Angelicus doctor „dictus, quod Angelico donatus ingenio & in-„tellectu, uti superiorum ordinum Angeli infe-„riores illuminant, & illis aperta faciunt, quæ alioqui erant occulta & ignota: & speciebus, etiam paucioribus intellectivis contenti, sed universalioribus plura compræhendunt, quam inferiores, sic & ille denudat & detegit & paucis multa compræhendit, divinisque viribus magis, quam humanis partam habuit rerum omnium cognitionem, & ideo excelsus fuit in omnibus, & in scripturis sacris evolvendis voluminibus & interpretandis adeo fidus & sedulus, ut admirationi sit penitus cunctis; & hac ratione etiam doctor Angelicus nuncupatur, & in ejusdem laudem tanquam insufficiens lingua omnis silere debeat, potius, quam fari. Nam in philosophia naturali & morali, si quid D. Thomam non consecutum arbitrere, illud Aristotelem ignorasse non verearis asserere. v. Ant. *Senens.* Chron. fratr. ord. prædicat. in Bibliotheca p. 234. 235. *Ubi porro, Theologicam ipsius eruditionem operosa prolixitate commendans*, & *scripta edita partite recensens aliquot paginis integris deinde subjungit ea quæ sequuntur huc maxime pertinentia.*

Extant & *sermones* illius complures, tam *de tempore*, quam *de Sanctis*, qui *inventi* fuere *in Bibliotheca Vaticana* & multis eisque *efficacibus argumentis*, *illius esse*, *ostensum* fuisse *a Viris Doctis* asseritur. Impressi fuerunt Romæ in 8. anno Domini n. 1571. In Flandria quoque in Abbatia quadam quæ est non procul ab Audenardo, *Volumen* unum habetur *sermonum manuscriptum*, & *characteribus satis antiquis*, sub *titulo fratris Thomæ*, & creduntur à Viris gravibus ad D. Thomam Aquinatem pertinere, mihi autem, cum in illos incidi, jam jam fere profectionem paranti Italiam versus, non licuit illos perlegere, & evolvere. Extat & *Commentarius ejus in Genesin*, quem ipse in Medialburgensi civitate, quin potius arbitror in oppido Uulexion apud Patres Minoritas inveni manuscriptum characteribus admodum vetustis, sub titulo fratris Thomæ de Aquino, & è tenebris vindicatum prælo dari curavi Antvverpiæ per Bellerum, & paulo post Lugduni recusus fuit, & postea Parisiis.

Si quis vero objiciat D. Antonium loco prænominato (NB. citaverat hujus ArchiEpiscopi Florentini 3. p. hist. tit. 18. c. X. 55.) negantem D. Thomæ esse commentarium, qui habetur in Genesin, &c. Is consideret, quod ille non omnem in Genesin commentarium D. Thomæ esse negat, sed quendam, quem ipse viderat, qui ab officina *Thomæ Anglici* prodiisse creditur, & incipit, Non recedet &c. ut etiam *Sixtus Senes.* in sua Bibliotheca rejicit. Sicut etiam ibidem rejicit D. Antonius quoque *compendium* quoddam *Theologiæ*, quod S. Thomæ adscribitur falso, non tamen illud, quod illius esse pro constante habetur. Quem autem commentarium in Genesin *emisi*, *sub titulo D. Thomæ*, etsi forsan esse possint rationes aliquot, quibus non illius esse suadere quis velit; tamen cum parum efficaces sint, & *sub titulo fratris Thomæ de Aquino*, illum

illum loco prænominato invenerim *antiquissimis characteribus* conscriptum in *membranis*: non vidi, nec video rationem efficacem, quo Doctori sancto possimus subtrahere foetum, qui & *titulo illius esse clamat, & in multis paternam repræsentat effigiem*, etiamsi introspectus quidpiam contineat, quod undequaque non quadret cum illis, quæ jam maturioris ætatis effectus sensit, & scripsit. Nec hinc satis convincitur illius non esse, nisi etiam scripta ejus in sentent. & multa alia ejus opuscula illi velimus subtrahere, & multis aliis auctoribus multa quoque, quæ tamen illorum esse omni dubio procul habentur. Magis autem admiro; (l. admiror,) quod præfatus *Sixtus Senens.* in sua Bibliotheca, etiam *commentaria in Esaiam & Hieremiam* D. Thomæ suffurari conetur, cum eodem loco D. Antonium habent renitentem, & D. Thomæ esse constanter credatur à Viris doctis & gravibus: qui opera Thomæ Anglici recensent, ut Tritem. Abbreviator Genes. Leander, Albertus Venetus, & monimenta nostri ordinis, illi nusquam commentarium tale in Genesin adscribunt, neque talia commentaria in Esaiam, Hieremiam & in Threnos D. Thomæ Aquinati subtrahunt. Neque idem Sixtus ad illud affirmandum movetur, quam conjecturis admodum levibus, quas qui sollicite observare voluerit, necessum est sæpius falli, & accidere, quod dum in litterariis foetibus nimii esse volunt in exigendo, quod in illis omnino & semper paternæ conditiones & qualitates effulgant, & respondeant, etiam usque ad eorum similitudinem, quæ sunt velut individuantia principia, & ut sint auctorum ingenio valde conformes, ut legitimis ac Veris subtrahantur auctoribus, & aliis Supponantur, qui in illis nihil pertulere laboris. Sed hæc satis.

(c) Idem p. 242. usque ad 244.

„Frater *Thomas Anglicus*, Vir moribus gravis, religione conspicuus, tam in humanis, quam in divinis scientiis præclarus, (cui etiam loco potest esse encomii non vulgaris, quod sex fratres eisdem parentibus progenitos in nostro ordine habuit, qui omnes etiam evasere viri animi dotibus, religionisque præstantia & doctrina ornati) qui etiam postmodum fuit Cardinalis creatus sub titulo S. Sabinæ, & nomen suum apud posteros fecit notissimum, scribendo &c. — — — —

Præfatum Thomam aliqui scribunt cognominatum fuisse *Jorgium*, & illi nonnulli scriptores *supponunt opera aliqua, quæ alios Thomas etiam nostri ordinis habuere auctores.* Fuerunt namque olim in Anglia *plures Viri doctrina celebres hoc nuncupati nomine*, qui multa suæ eruditionis testimonia transmiserunt ad posteros: & qui illos minime norunt discernere ingeniorum quasdam foecundas segetes in quorundam horrea recondunt, quas tamen non seminaverunt. Ex hac etiam radice ortum habuit, quod *Sixtus Senens.* in sua Bibliotheca, hunc Thomam in *plures Bibliorum* scripsisse *libros* asserat, quam alii Sciptores Scripturæ proditum reliquere, & quod illius sint nonnulla quæ D. *Thomæ Aquinati* tribuuntur, passim. Et ad id adstruendum illa sua minus efficaci ratione, aut potius conjectura utitur, quod quia D. Thomas Anglicus Doctor vocari meruit, (cum scilicet Theologiam profiteretur Parisiis, super quatuor libros sentent. comment. scripsit) vicinitate Vocum, quam habent Anglicus & Angelicus, factum fuit, ut Angelico Doctori scilicet D. Thomæ supposita fuerint multa, quæ erant Anglici Doctoris, scilicet Thomæ Anglici &c. Sed in hoc fallitur: & in eo etiam quod illum anno 1400. claruisse scribit. Si autem *postilla* quam scripsit Venetiis in conventu nostro D. Joannis & Pauli, super 25. Psalmos, & *lectura super Genesin* incipiens, *Non recedat &c.* Sub hujus Thomæ Jorgii Anglici extent, hac nostra Bibliotheca ord. nullatenus excludi cupio.

THOMAS v. *Augustinus.*

(2686.) THOROMACHUS. Hujus nominis Chronographum Græcum recenset *Vossius* de Historicis Græcis lib. III. p. m. 420. eique *Chronicon* adscribit, ex quo exscripti sint à Gallo quodam tempore Caroli M: *Collectionis Chronologicæ* libri duo, At *Sandio* in notis ad Vossium pag. 288. hic idem est cum THORONACHO aut potius GREGORIO TORONICO vel TURONENSI.

THORMARIUS *Spado* v. *Charisius.*

(2687) *Christophorus* THRASIBULUS est *Basilius* MONNERUS: vide supra *Alemannus.*

THRASIBULUS v. *Lepta.*

(2688) *Riceni* THRASIBULI Treuhertzige Warnungs-Vermahnung an alle Liebhaber der Natur-gemässen Alchymie Transmutatorio. Auctorem esse *Henricum* KUNRATH innuit Goldast. tr. von Confiscation der Hexen-Güther n. 18. lit. d. & in proclivi est animadvertere, vera nomina, prius quidem anagrammate, alterius vero Significationem Germanicam Græca voce occultari. Hæc *Symbola Rauschiana.*

THRASIMACHUS v. *Cyriacus.*

(2689) *Cassandro* THUCELIO Editore & Collectore prodiere Francofurti 1694. 4to *Electa Juris Publici Curiosa* von dem *Novemviratu.* Cassander Hic *Thucelius* resoluto anagrammate est *Christianus* Leonhardus LEUCHTIUS J. U. D. & Reip. Norimb. Consulens: quod ex amicorum suorum Relatione confirmat *Symbola Junckeriana.*

(2690) THUCYDIDIS, Atheniensis Historiographi, *de bello Peloponensium & Atheniensium* libri 8. impressi Florentiæ apud Bernardum Juntam anno 1506. *cum Commentariis Græcis anonymis*, ubique juxta Textum adjectis: & latine Wittebergiæ interprete Vito *Winshemio* 1569. in fol. & 1580. in 8vo. Ex his librum Octavum Auctori

ctori abjudicatum, alii FILIÆ ejus, XENOPHONTI, aut THEOPOMPO, alii, vitio adscribebant Quos confutat, hujusque libri χαρακτῆρα ἀκαλλώπιςον fatali Thucydidis morbo imputat *Marcellinus* in vita Thucydidis post medium. Hæc verba sunt *Symbolæ Normannianæ*.

(2690 α) *Wilibaldi* THUMBACH, *discipuli Servestani*, nomine *contra Jacobi Martini Colegium* de principio fidei scripsisse *Christophorum* BECMANNUM, refert D. *Seldius* in der Entdeckung des Syncret. Abgotts. pag. 292. *Symbola* hæc est *Diecmanniana*.

(2691) THURECENSIS Physici, viri Eruditissimi, *de Cometis* Tractatus ante annos plus minus 70. editus nunc denuo in lucem datus: Basileæ per Michal. Martin. Stellam 1556. in 8vo. Questo opuscolo credo che sia di *Thomaso* ERASTO. Hæc *Cinelli* nella Bibliotheca Volante Scanzia I. p. 79.

(2692) *Antonius* THYSIUS quomodo ediderit *Joannis* THUILLII *Breviarium Operum Lipsii* vid. Rhod. n. 7. Scav. 35.

(2692 α) *Daillan* TIBERE est Anagramma *Adriani* BAILLET. De quo vide *Symbolam Mastrichtianam* sequentem:

So hat auch der gelehrte Frantzose und des Ober-Præsidenten im Parlament zu Paris / Herrn Camoignon Bibliothecarius Adriaen Baillet in seinem Tractat des Satyres personnelles *ou des Anti* den er 1689. in Octavo heraus gegeben im ersten Tomo pag. 279. 280. ein grosses in 366. Theilen zu theilendes Werck unter dem Titul un Calendrier historique in Vorschlag gebracht / darinnen unter jedem Tage des Jahrs deren 366. auffs höchste sind was an selbigen merckwürdiges geschehen / wer gestorben wer gebohren. &c. worden gemeldet werden sollen. Ich will denen zugefallen / die / Frantzösisch verstehen / die Worte des Baillets selbst hieher schreiben / weil das Buch in Teutschland sehr rar ist Un Calendrier historique, divisé en 366. parties, par Monf. Tibere Daillan (das ist per anagramma, Adriaen Baillet) du pais de forets. &c. Mag Christian Juncker im Geschichts-Calender Kaysers Leopoldi in præfat.

TIBBON v. *Aben*.

(2693) TIBERIUS *Belga*, *Philip. Ph.* BRIET. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 606.

(2694) TIBULLI *Epistolia* in lib. 4. carminum ejus vulgo extantia SULPITIÆ tribuit *Barthius* adversar. lib. 59. c. 16. p. 281. hisce verbis: *Ea ego Epistolia, cum magnopere à stylo & indole* Tibulli *abscedere viderem, & seculum sane in plurimis aliud sapere, aliquando eo conjectura delapsus sum, ut in illis latere* Sulpitiam, *Poëtriam Domitiani temporum fuerim suspicatus, cum marito illam quidem suo, Caleno illo celebratissimo. Nihil vero mirum, si, uti apud Juvenalem & Ansonium reperta ejus est Satyra, amatoriæ quædam Epistolæ inveniantur ejusdem in Codicibus* Tibulli; *cum alioquin non futilis sit suspicio, tres tantum libros edidisse eum Poëtam*, &c. ubi multa porro alia argumenta ad fidem huic suæ conjecturæ faciendam subjicit.

(2695) TIGURINÆ Ecclesiæ Ministrorum *Apologiam ad confutationem Jacobi Andreæ pro defensione Testamenti Brentiani à Josia* SIMLERO conscriptam, *Melchior Adami* auctor est in vita ipsius p. 514. Theologor. Germanor.

Confirmat hæc *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 518. At *Hottinger.* Schol. Tigur. Carol. pag. 8 ex *Bullingero* loquitur de Apologia hac tanquam solummodo à Josua *Simlero* latine versa esset opere ipso Henrico *Bullingero* transscripto.

(2696) TIGURINÆ ECCLESIÆ MINISTRORUM nomine edidit *Henricus* BULLINGERUS Germanice Responsionem über die sieben Klag-Articul contra Jacobum Andreæ aliosque, versam a SIMLERO latine, ut docet *Hottinger.* loc. cit. p. 87. (a)

(a) Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol. p. 87.

Illis ipsis annis edidit Jacobus Andreas Schmidelinus *contra Zwinglianos Sermonem posteriorem, habitum apud Memmingenses. Ediderunt & alii contra nos libellos, convitiis & calumniis redundantes: quibus brevissime respondi Germanice:* über die sieben Klag-Articul *nomine* Ministrorum *Ecclesiæ* Tigurinæ *responsio hæc* Germanice *prodiit postea à Josia* Simlero Latine translata *1574. Sunt verba Bullingeri in autographo ejusdem pag. 75. ap. Hotting. facto.*

(2697) *Ecclesiæ* TIGURINÆ MINISTRORUM *Confessio* edita 1545. Germanice Auctorem habet eundem *Henricum* BULLINGERUM, latine autem versa est à Rudolpho GVALTERO. vide *Hottinger.* loc. cit. p. 85. (a) & Scholæ Tigurinæ (b) p. 75.

(a) Hotting. App. I. Schol. Tigur. Carol. pag. 85.

Confessio Ministrorum Ecclesiæ Tigurinæ *in qua exponitur eorum fides & Doctrina, Veteri Orthodoxæ Ecclesiæ Consentiens, de præcipuis Capitibus Religionis nostræ, & præcipue de Cœna Domini, ac respondetur (ita habet editio cum tamen legendum videatur:* responde tur *) Conviciis Lutheri, quæ effudit in sua brevi confessione, edita 1545. Germanice: scriptum librum transtulit latine* Rudolphus Gualtherus. *Edita est hæc Confessio sub* nomine omnium Ministrorum Tigurinorum: *quam tamen* ipse composui; *inde vero cum fratribus contuli; præsentibus etiam Senatoribus ad hoc deputatis qui in eam unanimiter consenserunt. Sunt verba* Bullingeri *ex autographo & ejus consignatis p. 75. memoratis.*

(b) Hotting. Schol. Tig. p. 75.

Bullingerus Henricus, Bremogartensis Helvetius, Capellæ primum Præceptor, postea 1531. Zuinglii Successor tam in Antistitio, quam Scholarchatu, illius ad an. Chr. 1575. 17. Septemb. æt. 71. hujus 1534. Scripta edidit plurima, cum notis nonnullis Chronicis & Criticis ipse tandem in decem digessit Tomos, quem ordinem & nos, autographum secuturi, pro

„proponemus, additis tamen occasionibus ab „ipso authore diligenter consignatis, & minori „charactere à nobis observatis, aliorum etiam „hinc inde judiciis. Primis octo Tomis Dida-„ctica exhibet, nono & decimo Polemica. Tomo. „I. catechismus pro adultioribus scriptus de his „potissimum capitibus: De Principiis religionis „Christianæ; Sacra Scriptura, de Deo vivo, „vero & æterno, de fœdere Dei, & vero Dei cul-„tu, de lege Dei & Decalogo mandatorum Domi-„ni, de fide Christiana & symbolo Apostolico: de „invocatione Dei & Oratione Domini, de Sacra-„mentis Ecclesiæ Christi. 1559. (ita etiam corrigi „debet in Edit. Gesner. ult.) ad Ludi Literarii Ti-„gurini Magistros. Jussus ab Ecclesiæ Tigurinæ „Ministris in publica consolatione, scripsi, hanc „Catechesin ad usum Scholarium 2. compendi-„um religionis Christianæ X. libris comprehen-„sum, quo continetur simplex & brevis summa „fidei nostræ ex verbo Dei petita, in qua perspi-„cuè traditur, quid omnibus ac singulis Christi „fidelibus cognitu necessarium sit, quid ab illis „credendum, faciendum &c. 1556. ad Wilhel-„mum Landgraphium Hassiæ. Author edidit „Germanice: Simlerus Latine transtulit, & illius „- - Gallice. Hac summa volui totum religionis „negotium commendare & inculcare fidelibus „absque disputatione & contentione Simpliciter, „adeoque Epitomen quinque Decadum mearum „contexere. 3. Sermonum Decades quinque, „de potissimis religionis Christianæ Capitibus, „in tres Tomos digestæ, variis dicatæ, & diver-„sis editæ temporibus. Sunt autem in Gallicam „quoq; Linguam conversæ & impressæ; translatæ „item Germanice per Johannem Hallerum Ber-„næ. Quo consilio Decades sermonum scri-„pserim, expono in Dedicatoria Epistola primis „duabus Decadibus præfixa. Decanis Fratribus „in agro Tigurino eas dedicavi 1549. Deca-„dem 3. & 4. dedicavi Eduardo IV. Regi An-„gliæ 1550. Quintam vero Henrico Grayo „Marchioni Dorcestriæ 1551.

(2697) *Modello* TIENTIBENE. Quæ sub hoc nomine prostat *Comœdia* Italica sub titulo: *La Constanza delle Donne*, impressa Romæ 1647. 8. Benedicto MELLINI adscribitur in Bibliotheca Aprosiana p. 545. & 546. quod confirmat la *Visiera alzata* Hecatostes n LXXIX.

(2698) Jo. Caji TILEBOMENI *Conjecturæ super Petronii Arbitri Fragmento, Tragurii, in Dalmatia nuper invento*, prodiere Lutetiæ Parisiorum 8. 1606. & recusæ fuerunt etiam Norimbergæ 1667. 8 cum Hadriani *Valesii*, & *Jo. Christophori Wagenseils* dissertationibus Epistolicis, circa idem fragmentum versantibus, & antea pariter etiam Parisiis excusis. Eo nomine *Jo. Caj. Tilebomeni* per anagramma verum auctoris nomen occultari, lego in Diario eruditorum Gallico, *Journal des sçavans del* An. 1666. 12. Auril: quod Jacobi MENTELII, Medici Parisiensis, cujus alibi talis supra facta mentio, esse, detexit mihi Dr. *Martinus Fogelius*, hoc nomine iterum laudandus. Porro de Petroniano hoc fragmento fortasse non dissimulasse expedit, impressum videlicet illud esse Patavii apud Frambottum, cum ipse non modo ibidem me tenerem, sed etiam quotidie ferme ipsius officinam frequentare, certas ob causas necessum haberem. Inibi multa de hoc manuscripto ab ipsis operis Typographicis aliud agendo expiscatus sum, quæ summam mihi suspicionem suppositionis, etiam antequam ipsum examinassem, injecerunt. Neque enim ipsum illud αὐτόγραφον antiquum aut Typographus unquam viderat, aut ubinam hæreret, ego vel ex ipso vel ex alio quoquam certo scire potui. Illud tamen exemplar, quod Typographus exprimebat, & ex vero ductum esse dicebat, in margine variis & obviis mendis plurimis, quasi describentis culpa irrepsissent, emendatum, modico argento redemi, ac biennio post Civi meo clarissimo, nunc magno cum Reipublicæ litterariæ detrimento fatis functo, *Jo. Friderico Gronovio* dono dedi, qui ut antea mecum una semper de veritate hujusce manuscripti dubitaverat, ita eo perspecto multo certiorem de falsitate illius se factum esse profitebatur. Illius ad me, datas humanitatis & amoris æque ac elegantiarum plenissimas literas in memoriam tanti Viri lubens huc adscriberem, nisi congestas in me nimias laudes premere modestius arbitrarer.

De hoc Petronii fragmento vide pluribus *le Journal des Savans* Tom. IV. Part. II. n. 1161. p. 385 386. Quibus adde ea quæ *supra in Petronio* disseruimus. Nihilominus Fragmentum hoc pro genuino defendit *Schefferus*; ut habet *Margo Normannianus*, diss. Fragm. 62. Præfat. Lect. Academ. sub finem: itemque *Bartholinus* de legendis libris dissertat. II. p. 114. de *Mentelio* autem sub Tilebomeni persona latente videsis *Fabricium* Biblioth. Latin. p. 83. *Colomesii* Melanges Historiques p. 51. *Baillet* liste des Aut. deguisez p. 607.

(2699) *Friderici* TILIOBROGÆ nomine assumsit *Fridericus* LINDEBROGIUS in editione *Poematum Papirii* Statii Anno 1600. Paris. in 4to. publicata & Corollario ejus ibidem biennio post excuso. Hucusque *Symbola Flensburgo Molleriana*.

(2700) *Gulielmus de* TILIO NEMORE, cujus extant *in Constitutiones Provinciales* Commentarii edit. Anno 1430. recus. Londin. 1557. 8vo. vero nomine est *Gulielmus* LYNDEWODE, docente Th. *Hydeo* Cat. Bibl. Bodl p. 416. col. b.

TIMAURUS v. supra *Antiates*.

(2701) TIMANDRE: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 607.

(2702) TIMOCRATE: N - - LARROQUE le Jeune, Douteux. *Ballet* liste des Auteurs degvisez p. 607.

(2703) TIMOPHILE, *Thierry* de: *Fransois* d'AMBOISE. *Baillet* liste des Auteurs deg. p. 607.

(2704) TIMOTHEI *adversus Avaritiam*, sive, *Quis dives salvus*, *Commentarii in Salviani libros IV.*

IV. de Ecclesia, *Joanni* THEODORICO *Macherentino* Jesuitæ vindicantur, in Catalogo scriptorum Societatis Jesu, *Alegambes* pag. 176. cujus testimonio nititur *Valer. Andreæ* Biblioth. Belg. p. 571. adde *Fr. Sweertium* p. 477.

Aut potius hoc ita intelligi volunt Auctores citati ut libri IV. *illi* quos sub *Timothei* nomine a *Salviano Massiliensi* ad Ecclesiam Catholicam scripti sunt, Commentariis Illustrati sint a JOANNE THEODORICO *Macherentino*, cum sub *Timothei* persona Salvinianum agnoscant *Miræus* Biblioth Ecclesiast. pag. 64. *Olearius* Abac. Patrolog. pag. 422. *Prideaux* Oratione IX. §. II. pag. 82. *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastique tom. IV. pag. 217. cujus Pseudonymiæ rationes ex ipsius *Salviani* ad Salonium epistola, explicat *Bailletus* Parte II. des Auteurs degvisez c. IX. p. 188. 189. hac Occasione simul notans libros hos Salviani à non nullis TIMOTHEO Episcopo Ephesino, S. Pauli Discipulo malè adscriptos: adde etiam Antonium *Reiserum* in der Vorerinerung von den Uhrsachen ohne Uhrsachen an Pater Otto & *Acta Erudit. Lipsi.* Supplem. tom. II. pag. 412. Ipsa verba Salviani nobis à Domino *Reiskio* ex *Gretseri* de Jure prohib. libr. cap. IV. communicata hæc sunt: cur in titulo libellorum non sit nomen Auctoris licet una sit causa maxima, multæ tamen, ut reor, esse potuerunt. Ac prima illa veniens à mandato Dei, quo præcipimur vitare omnibus modis terrestris gloriæ vanitatem ne dum humanæ laudis aurulam quærimus, præmium coeleste perdamus.

TIMOTHEUS v. *Christianus.*

(2705) TIREL *Darinel de*: *Gilles* BOILEAU. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 607.

(2706) TIRELLI, *Alberto*: *Pierre Paul* CARAVAGGIO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 607.

(2797) TIRONI *Liberto Ciceronis* adscritum *de Memoria* librum, particulam potius decerptam ex IV. *Rhetor.* Ciceronis sibi videri asserit *Fabricius* Biblioth. Latin. p. 15.

(2708) TIRONIS Literarii *Multa Mulctra*, Apologeticon edit. Florent. 1638. 4to Auctorem habet Gio: NARDI Florentinum Medicum, docente *la Visiem Alzata* Pentecostes num. XLVII. p. 133.

Placidus de TITIS v. *Didacus Prittus.*

(2709) TITO BOSTRENSI Episcopo Seculo IV. celebri tributos *Commentarios in Lucam & Matthæum* eidem abjudicat *Bellarminus* apud *Miræum* Biblioth. Eccles. p. 30. *Gerbardum* Patrolog. p 242. 243. & cum eo *du Pin* Nouvelle Bibliotheque tom. II p. 129. (b) itemque *Cave* Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. p. 128. Adde *Acta Erud. Lipsiens.* 1693. p. 460. JUNIORI autem TITO BOSTRENSI illos vindicat ex *Dorschæo Oleario* Abaci Patrolog. p. 459.

(2710) TITUS de MOLDAVIE : MAMOUT. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 607.

TOASCIO v. *Modero.*

(2711) TOBIÆ liber duos, si non tres, scriptores forte habuit: Patrem Tobiam ad cap. XII. filium, ad capitis XV. partem. Postremi duo ejusdem versiculi, ab alia manu, forte nepotis, sunt adjecti. videatur late *Frossen.* in Disquisition. Biblicis pag. 522. add. *Hotting.* in Thesaur. lib. I. Sect. 3. quæst. 7. pag. 250. verba sunt Excellmi Syndici von *Mastricht.*

(2711. α) TOBIAS Hebraicus à *Paulo* FAGIO ex Judæo Protestantium religioni addicto, confictus esse scribitur, a *Th. Raynaud* p. m. 163. & *Cornel. à Lapide* in præludiis Epistolæ ad Hebræos n. 8. alii a *Sebast.* MUNSTERO volunt translationem factam. Qua de re locus est *Hottinger Philol.* sacr. lib. 2. cap. 2. sect. 1. ex Zemach. Dav Par. 2. pag. 10. ita se habens. *Scito etiam Tobiam qui in manibus nostris lingua reperitur Hebræa, translatum esse ex lingua latina in linguam Hebræam per* Sebastianum Münsterum (falsum hoc est, nam editus primo Constantinopoli, deinde demum a Münstero cum versione: interim, quod tamen ante fieri debuit, ex Latino in Hebræum à Christiano aliquo esse translatum non inficiamur, vi de Humf. contr. Jes. t. 3. pag. 234. nam & ego omnes habeo libros Apocryphos MSS. ex vulgat Latina traductos) *Basileæ ante annos circiter centum id quod facile intelliges ex stylo libri, in balbutie labiorum ejus, ita ut quilibet sapiens primo statim intuitu observare possit, authorem ejus non fuisse ex Israelitis. Sic & rei gesta narratio, quantum ego judico, corrupta est propterea quod plena sit ludificationum & rerum insolentium.* Vide etiam *Schalsch. bakk.* pag. 99. 6. & *G. latinum* arc. pag. 11. R. D. *Gans.* & auctor. lib. *Juc* pag. 136. tempore Ezechiæ Regis Judæ vixisse eum tradit: Alii tempore capitvitatis Babylon cæ, *Schalsch.* loc. cit. adde *Jo. Gerhard.* Exegel. Script. l. 1. n. 180. p. 181.

In Salmanasaris tempora eum rejicit Auctor *du Journal des savans* de l' année 1688. Histor amque de eo extantem ab ipso inchoatam, à fili autem continuatam conjectat pag. 411. 412. Qui tamen sententia parum verisimilis est *Valemon* Elem. de l' Histoire tom. II. pag. 53. titulo XVI Adde Deckher. de Adesp. pag. 35. Amplissimi Præsul Dr. Diecmannus hic annotat ad prælud Epist. ad Hebr. substituendo Comm. in Epistc Paul. pag. 832. b. sequentia, quæ sub (a) exh bemus.

(a) Notæ Marginales Diecmannian

Unius folii tantum ista Corn. *à* Lapide *in Epi ad Hebr. prolegomena sunt, quæ præludii potius, qua præludiorum nomen merentur, etsi ne eo quidem, qu* Raynaudus *adhibuit, Cornelius utatur. Ad alleg tum ex* Zemach *ita scribit: ex R. Dav. Gantz. zema &c. addens: Extat hic locus etiam in Latina editione hujus libri, quam Gvil. Henr.* Vorstius *Lugd. Bat. 1644. 4. cum observationibus emisit. pag. 170. Quem locu*

locum sine Censura à Vorostio *prætermissum miror. Castigavit tamen ineptientis Rabbini vanum judicium ex merito* Huetius *Demonstr. Evang. pag. 362. &* Munsterum *vindicavit. Adde ex nostris Joh.* Saubertum *Oper. Posthumor. pag. 102. Quo ipso quoque* Fagius, *à Raynaudi & Corn. à Lapide calumnia satis liberatur. (Tum ad finem hæc addit:)* Librum Tobiæ, *quem cum versione Latina ex Notis Seb.* Munsterus *edidit, & operi suo Grammatico Basileæ Anno 1563. excuso adjecit, Hebraicum à Judæis Constantinopolitanis suppeditatum esse, vel ipse titulus indicat, & ejus exemplar, se Memminga ab Osualdo* Schreckenfuchsio *accepisse,* Munsterus *in præf. Operis Gramm. & Tobiæ profitetur. Hebraicum Judæorum Constantinopolitanorum textum pro indubitato* Tobiæ *& Originali, ut dicimus, habet doctissimus Joh.* Gregorius *Operum Anglicorum Lond 1671. 4. ed. præf. fol. 4: a. & P. 1. 3. C. pag. 12. qui etiam ad Judæorum Constantinopolitanorum à Paulo Fagio translatum & editum exemplar provocat.* Quem textum Fagianum, mihi nondum visum, *alium esse à Munsteriano, & utrumque immane quantum tum ab invicem, tum à versione Latina* Hieronymi, *tum maxime à versione Græca & Syriaca in* Bibliis *Polyglottis distare, nuper Anton.* van Dale *de Orig. & progr. Idolol. & Superstit. p. 157. 158. annotavit. Hebræum Tobiæ MS. exemplar se ab* Huetio *aliquando habuisse,* Bochartus *Hierozoic. P. 2. l. 5. C. 14. p. 749. refert, quod tertium esse, & ad Munsteri propius, quam Fagii exemplar accedere, ipse* Huetius *Demostr. Evangel. Prop. IV. pag. 362. edit. nov. Lips. refert, nec tantam inter Munsterianum & Fagianum dissensionem, quantam citatus van Dale jactat, quin potius è contrario maximam affinitatem agnoscit.*

TOLDARO v. *Conchetta.*

TOLETANUS v. *Julianus.*

(2712) Jacobi Philippi TOMASINI Patavini *Illustrium Virorum Elogia*, Patavii 1630. in 4. De eo libro *Colomesius* dans son Recueil de Particularitez pag. 109. ita sentit. *M.* Vossius *m'a dit que* Jean RHODIUS, *autor du Traité* de Acia, *disoit hautement à Padoüe, qu'il avoit fait les Eloges des hommes illustres, que* Tomasinus a publiez *sous son nom: Et quesi ce tuy-ci estoit devenu Evesque, il luy en avoit toute l'obligation:* id est, *Dominus Vossius* (Isaacus) *mihi dixit,* Johannem Rhodium *auctorem Tractatus* de Acia *palam dicere Patavii, se fecisse* Elogia hominum Illustrium, *quæ* Tomasinus *sub nomine suo publicavit. Et eundem, quod Episcopus sit factus, hoc totum ipsi debere.*

Idem docet *Wittenius* in Diario suo Biographico ad d. 14. Februarii Anni 1659. & *Almeloveen* in Syllabo Plagiariorum p. 41. quod ad omnia *Tomasini* Scripta ex *Hofmanni* Epistola ad Reinesium p. 57. & 377. ac ex alia ad Richterum pag. 254. extendunt in transmissis Symbolis Clarissimi Viri Dominus *Rauschius*, Dominus M. *Junckherus* & Dnus M. *Tenzelius*. Quamquam, ut addit posterior, *Tomasinus* ipse in Epistola ad Hofmannum, quæ inter Epistolas Richterianas pag. 566. extat, sibi tribuit librum *de Bibliothecis Patavinis*, pro more Graculorum Æsopicorum. Idem occasione recensitæ *Fabri* Decadis Decadum in denen Monatlichen Unterredungen 1689. p. 1233. incultat *Tenzelius* (a) moderatius tamen hoc *Bartholinus* differtat. II de legendis libris p. 44. judicat de *Tomasino*, Scripta eidem sua relinquens, sed limam eis à *Rhodio* adhibitam subinde sustinens. (b) Extant autem penes me sub Jacobi *Tomasini* Patavini nomine

(I) *Petrarcha Redivivus*, integram Poëtæ celeberrimi Vitam exhibens Patav. 1601. Typis Pauli Frambotti Bibliopolæ in 4to Continens capita XXVI. adjecta in fine eadem Vita ex aliis auctoribus pag. 270. superaddito Syllabo nominum & rerum Indice.

(II) *Illustrium Virorum Elogia* Iconibus exornata, Patavii apud Donatum Pasquardum & Socium 1630. in 4to pag. 373. præmisso non tantum Illustrium Virorum, laudatorum in Opere, Indice, sed & in fine addito Nominum Propriorum, itemque Locorum Syllabo.

(III) *Parnassus Euganeus* sive de Scriptoribus ac Literatis hujus ævi Claris. Patavii Typis Sebastiani Sardi 1647. in 4to Accedit Index eorum qui Elogia condidere. Paginæ in universum sunt 46.

(IV) *Livius Patavinus*, Patavii apud Varisum de Varisiis 1630. 4to paginis constans 88. cum Duplici indice Auctorum & Rerum.

(V) *De Donariis* ac Tabellis Votivis, Patavii 1654. in 4to capitibus XLIV. quorum index operi præmissus est. Distinctus est liber pagg. 250. cum Syllabis copiosissimis.

(VI) Manus Æneæ Cecropii Votum referentis Dilucidatio, Patavii Typis Sebastiani Sandi 1649. 4to. Capita habens Sex, paginas autem 34.

(VII) *Marci Antonii Peregrini* J Cti D. Marci Equitis, Serenissimæ Reip. Venetæ à Consiliis, & in celeberrimo Gymnasio Patavino Juris Canonici Professoris Primarii *vita*, Patavii apud Paulum Frambottum 1636. 4to constans paginis 80.

IIX. De *Tesseris Hospitalitatis* Liber Singularis Utini ex Typographia Nicolai Schiratti 1647. distinctus Capitibus XXXII. quorum Index cum duplici alio, Scriptorum nempe & Rerum ac Verborum præmissus est. Paginæ omnino sunt 151. additis in fine erratis. *Annotata Diecmanniana* (c) sequentia exhibemus.

(a) Monatliche Unterredungen Ao: 1689. p. 1233. 1234.

Aber *Num. XXI.* hat der *Auctor* drey *notable exempel* von Büchern / die unter frembden Nahmen / heraus kommen. Den deß *Funccii Chronologie* soll *Andreas Osiander* gemacht haben / *Nicolai Cragii* Buch *de Republica Lacedæmoniorum Cujacius*, wiewol es *Ernstius* wiederstreitet und des *Thomasini Elogia Joannes Rhodius*. Das letzte von *Rhodio* ist mehr als zu wahr / redete Herr *Antoni* dazu / nicht nur von denen *Elogiis*, sondern auch von andern unter *Thomasini* Nahmen ans Licht gekommenen Schriften / und hat es der berühmte

rühmte *Medicus* zu Altdorff / *Caspar Hofmannus*, nicht nur an *Reinesium* überschrieben / wie aus denen unter ihnen gewechselten Schreiben *pag. 57. & 377.* zu sehen / sondern auch an *Georgium Richterum*, wie aus den *Epistolis Richterianis pag. 254.* erscheinet. Vielleicht hat es dem *Rhodio* etwas eingetragen / begegnete Herr *Leonhard*, sonst würde er wol unter seinem eigenen Nahmen geschrieben haben. Im übrigen hat unser *Auctor* viel *remarquable* Dinge von *Castellione num. 25.* vom *Trajano Boccalino* und *Eberto num. 26. cum Scioppio num. 28.* von *Thuano num. 30.* auffgezeichnet / da er denn *num. 31.* aus *Hofmanni* Episteln gleichfalls anführet / was der Herr von *Rhodio* jetzo gesaget.

(b) Th. Bartholini Differt. II. de Legendis libris p. 44.

Reverendi Tomasini manes lædunt, qui operum variorum famam eum Rhodio nostro partiuntur. Limam subinde illis à Rhodio adhibitam non ignoramus, & si forsan loca Auctorum desiderarentur, pro amicitia, quæ utrique intercessit maxima, sicut inter doctos fieri solet, communicata, utriusque amicus testari bona fide debeo. Nec aliud hujus modestia & sueta longo scribendi usu penna suadet.

(c) Notæ Diecmanniæ Marginales.

Non hujus modo, sed & aliorum, Thomasini *nomine editorum librorum auctorem doctiss.* Rhodium *esse habitum, ex B. Jo. Andrea* Bosio *ante 30. annos me accepisse probe memini, qui etiam Thomasinum coram alloquentes, eruditionem, libris ejus editis respondentem in eo reperire non potuisse referebat. Adde, quæ ex* Hofmanni *ad Reinesium Epistolis Jo. Alb.* Faber *in Dec. Decad. n. 31. attulit. Leo* Allatius *tamen de Ecclesiast. Occid. atque Orient. perpet. Consensu l. 3. C. 7. pag. 992. Tomasinum monumentis editis celeberrimum, scientiarum, pietatis & virtutis præsidio munitissimum prædicat.*

TONANTIUS v. *Madianus.*

(2713) TONSO DA *Burden*: *Jules Cesar* SCALIGER. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 607.

TORBIZIUS *Cleon* vide supra.

(2714) *Pietro* Paulo TORELLI da *Urbino* quod sit Il P. M. F. SANTI MARIALES docet me la *Visiera Alzata* Hecatostes num. LXXXVII. hunc in modum:

LXXXVII. PIETRO PAULO TORELLI da Urbino.

Strauaganze nouamente seguite nel Christianissimo Regno di Francia ouero Eccessi del Policismo, Colla Regolatione di Lodouico IX. Rè di Francia, e d'Errico II. d'Ingilterra. Modernamente impugnate dall'Asserto Parlamento di Parigi nel Libro intitolato Della *Sourana Giurisditione* del Rè sopra la Politia della Chiesa: colle Contrarisposte del Cau. *Pietro Paolo Torelli* da Urbino. Alla sincera pietà di chi gouerna. In Colonia per Gio Tinchio M. DC. XLVI. in 4.

Il Nome, e Cognome sono hipobolimei, e sotto d'essi sta Mascherato il P. M. F. *Santi Mariales* per cagione del quale fù costretto a fuggirsi da Venetia, ed a ricourarsi a Milano, non senza suo scommodo, per non incontrare nella disgratia succeduta al P. *Macedo* d'esser rinserrato sotto li Piombi ò in più infelice camerotto.

(2715.) TOMER, *Joseph*: Raimond DALMAU DE ROCCABERTI. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 607.

(2716) *Joannes* TORASIUS *Aquilovicanus*, vel TOSARIUS inverso nomine est *Joannes* SARTORIUS. Verba sunt indicis librorum Prohibitorum Romani Anni 1667. p. 71. adde pag. 128. nec ulterius, quid sub hoc nomine personato scripti prodierit, quicquam occurrit. At *Flensburgo Molleriana Symbola* sub eo editas *Paraphrases in omnes Prophetas Majores & minores* Basil. apud Oporin. in fol. quas sub *Sartorii* nomine quidem citant *Simlerus* p. 413. col. a. & *Frisius* pag. 494. col. a. nulla tamen Torasii aut *Tosarii* mentione facta. Contra sub *Tosani* nomine allegantur ab *Hyde* Biblioth. Bodlej. post. N. p. 208. qui Sartorii non meminit.

TORQUATUS v. *Boëthius.*

TORRUS v. *Ascanius.*

(2717) Matthæi TORTI, Theologi Papiensis *Responsio ad Librum, inscriptum Triplici nodo Triplex Cuneus* Colon. sumptibus Bernh. Gualth. 1608. in 8. *Cardinalis* BELLARMINI est. De hoc libro *If. Casaubonus* Appendicis Epistola 106. pag. m. 833. ita scribit: *Vidimus hic nuper librum à* Torto *quodam scriptum, adversus Libellum gravissimum & summæ pietatis de* Triplici nodo &c. *Nunc omnes boni responsum ex eadem officina expectant.* Vide plura in *Anonymis supra* num. 116. 117. Extat sub eodem nomine *Admonitio pia & sincera ad subditos Dominii Veneti*, qua respondetur Epistolæ Joannis *Baptistæ Palmerii, Pseudo-Eremitæ*, Italica, & ex Italico etiam Latina deinde facta Colon. 1607. in 8.

Confirmant hæc *Lancellott. Tortura Torti* I. p. 204. *Hyde* catal. Biblioth. Bodlej. post N. p. 208. col. a. *Sagittarius* Introduct. in Histor. Ecclesiast. p. 724. & *Deckherr.* de Scriptis Adespotis pag. 92. v. *Anonymos* Tit. *Triplici* nodo *triplex Cuneus*, & addita *Diecmanniana*, quæ hic adnotata sub (a) exhibemus. & Mastrichtiana sub (b)

(a) Margo Diecmannianus.

Sub Matthæi Torti, *sui familiaris nomine* Bellarminum *istum librum scripsisse, refert* Antitortus Bellarminatus, *Ingolstad. 1611. 4. impressus, in Præf. ad Lect. Extat in Raccolta (titulum notavi supra p. 14.) Tom. II. p. 111. seqq. hæc Epistola* Palmerii *Italica & p. 121. seqq. Aviso alli Sudditi del Dominico Venetiano, al* Matthæo Torti, *Sacerdote & Theologo da Pavia, sopra d'una lettera di Frate Gio. Battista Palmierisinto Romito.*

(b)

(b) Marginalia Mastrichtiana.

De hoc Torto, *quem pro* Bellarmino *habet, vide præfationem Regis Angliæ Jacobi præmissa Apologiæ pro Juramento fidelit. mihi pag. 19. 20. & seqq. item pag. 175.* Oomius *in Dissert. præmissa praxi Theologiæ; ubi facinus Clementis parricidæ eum hoc in tractatu laudasse refert. Adde &* Hartnaccium *in Deduct. advers. Jesuit. p. 182.*

(2718) *Philippi* TOSÆ nomine scripsit *Antonius* POSSEVINUS, Jesuita Italus, *Epistolam ad Genevenses de Actis Apostolorum*, monente *Sotvello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 82. col. a. adde *Witten.* Diar. Biograph. anno 1611. ad d. 26. Februar.

TOSCO v. *Partenio.*

(2719) TOUR, *le Sieur de la: Guillaume* le ROY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 608.

(2720) TOURELLE, *le Sieur de la:* TOUSSAINS des MARES douteux. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 608.

(2721) Qui *Zarabellæ* de TOURNES nomine extat in Hispania liber *de ratione Vivendi*, *Isaaci* MENDOZÆ esse videtur Hermanno *Conringio* proœmii tractatus de Rebusp. totius Orbis. n. XXI. qui extat Tom. I. Thesauri Rerump. *Oldenburgeri* p. 59.

(2722) TRAJANUS v. BOCCALINUS.

(2723) TRANQUILLUS, *Hortensius: Jeremie* LAUDO. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 608.

TRANSALPINUS v. *Franalpinus.*

TRANSYLVANIÆ MINISTRI v. *Sarmatiæ.*

(2724) *Imaochi* TRAWKNADI *Speculum Regnorum Sudiæ.* Sued. Scriptum Morale 1645. consignatum nescio an editum, est *Joachimi* DANKWARTI transpositis Elementis. *Hucusq; Symbola Normanniana.*

TREBELLIUS v. *Theodosius.*

(2725) TREBONIANUS *Lassius de Sesterturt* Pseudojubilæum contra D. *Hunnium* A. 1603. edidit. Sed 1603. primo folio mutato sub nomine JUSTI BARONII eundem libellum produxit. Consilior. Wittenberg. Part. IV. 20. Hæc *Symbola Sperlingiana.*

(2726) *Emanuel* TREMELLIUS an sit aut *Guido* FABER potius Auctor N.T. Versionis Syriaco-Latinæ diu disquisitum est? diversas tamen eorum Versiones & adeo non confundendas perhibet *Teissier* Tom. I. des Eloges des hommes savans p. 499. adde *Hottingeri* Biblioth. p. 167 vide & quæ *supra* in *Speculario* monuimus huc pertinentia.

(2727) TREMBECIUS, *Joannes: Jacques* RINIEWICKY. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 608.

TREVUS v. *Persius.*

(2728) *Hyppolyti* a TREYSBACH Quæstiones von der Reichs-Städte Privilegien Session und Præcedenz. Tubingæ 1644. in Quarto *Casparo* LERCH a DURMSTEIN a multis adscriptæ, inter quos est Cl. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 169. ab aliis *Johanni Conrado* KREIDENMANNO tributæ: ut idem notat loc. cit. & cum *Baillet* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 608. *Knipschildio* ex *Mauritii* dissertat. de Nobilit. §. 29. & *Schwedero* de J. Publ. Part. Spec. Sect. 2. c. 18. §. 13. p. 989. docent *Symbolæ* & literæ Eruditissimorum Virorum Domini D. *Thurmanni*, D. L. *Schröteringii* & Domini L. *Postelii.*

(2729) TRIACARO, *Anello, Troile* LANCETTA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 608.

(2730) TRIBANDER, *Laurentius: Laurentius* STEGMANNUS *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 608.

(2731) *Hadriani* TRIBUDENII, Ottensteinensis, Poëtæ Laureati nomine editum Poëma *Thavmasticum*, Poëtarum Energiam & miseriam delineans, in quo singulæ voces à litera P. incipiunt. Hamburgi Anno 1609. in 4to. Fœtum hunc esse *Hadriani* à MYNSICHT Medic. D. Com. Palatini Cæs. Brunsvic. & Luneb. Saxon. item inferioris Archiatri, qui & Poeta L. C. fuit, conjectat Symbola *Mollero-Flensburgensis.* Et omnino hunc Hadrianum de *Mynsicht* alias quoque nominatum *Tribudenium*, observat quoque Thomas *Hyde* in Catalogo Biblioth. Bodlej. pag. 477. col. b. de memorato tamen Poemate plane silens. *Mercklin* autem in Lindenio Renovato & Scriptum hoc & fictum nomen reticuit.

(2732) *Demetri* TRICLINII *Scholia Pindarica* THOMÆ MAGISTRO ex MSto restituit *Gulielmus Canterus* Novarum Lectionum Lib. III. c. XVII. p. 181.

(2733) TRIGNY, le *Sieur de: Antoine* ARNAUD, & *Claude* LANCELOT. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 608.

(2734) TRIPEO *Sorsi.* Quæ sub hoc nomine personato prodierunt Mediol. 1652. in 4to *Observationes*, *Pietro* ROSSI, DI SARZANA, asseruntur nella *Visiera Alzata* Pentecostes n. XLIX. pag. 133. & 134.
V. & *Baillet* l. c. pag. 602.

(2735) *Georgii* TRISAROLI *Discussio Calumniæ*

lumniæ quam adversus Sigismundum III. Poloniæ Regem, pro Caroli, Sudermanniæ Ducis, Perduellione Legatus ejus Joh. Strytte ad M. Britanniæ Regem habuit 1610. 4to. quæ ex indicio *Symbolæ Junckerianæ* ita extat in *Catalogo Bibliothecæ Thuaneæ à Qvesnellio* concinnato Part. I. pag. 438. est *Petri* BORASTI, ut in Anonymis num. 1173. *a.* jam innuimus.

(2736) *Francisci Ferdinandi* à TROILO Equitis Hierosolymitani, fictum nomen præfert *Itinerarium Palæstinæ*, vernaculo sermone editum, cujus Compilatorem M. J. *Valentinum* MERBIZIUM, (Scholæ, ni fallar Dresdensis Præceptorem, facit *Hartnaccius* im Bedencken von Einrichtung der Deutschen Historie pag. 26. 27. memorante Symbola *Flensburgo Molleriana.*

(2737) TROTULA, cujus extat liber *curandarum Ægritudinum Muliebrium*, quomodo ex EROTE Juliæ liberto factus sit, docet *Frisius* Bibliothecæ Gesner. pag. 220. itemque *Fabricius* Append. ad Biblioth. Latin. 155. adde *Merclin.* Linden. Renovati p. 1030. col. b. & *Hyde* Catal. Bibl. Bodlej. p. 232. col. a.

TUBAL v. *Holophernes.*

(2738) TUBERO, *Orasius*: *François* de la MOTTE LE VAYER. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 608. & *Bayle* dictionaire Tom. 2. p. 1194.

TUBERTUS v. *Holophernes.*

TURCIUS RUFIUS v. supra *Asterius.*

(2739) *Nicodemi* TURLUPINI de TURLUPINIS *Anti-Choppinus* fœtus est *Johannis* HOTMANNI *Domini de Villiers*, ut fusè docent les *Satyres Personnelles* Tom. II. pag. 118. 119. sqq. quæ debentur *Bailleto*, quem & vide id firmantem, in Catalogo des Auteurs deguisez p. 608. & *Baile* Dictionaire Tom. 2. p. 139.

(2740) *Joannes* TUROCIUS sive TUROCENSIS falso creditur Auctor Partis Primæ & Secundæ Operis istius, quod sub titulo *Chronicæ Hungarorum* ab ipso editum est; cum omnia quæ in eo continentur mutuata sint ex ANONYMI CODICE, qui MStus extat in Biblioth. Cæsarea Vindobonensi, memorante *Lambecio* Diar. Sacri Cellens. Itineris p. 61. (a)

(a) Petri Lambecii Diarium Sacri itin. Cellens. pag. 61.

Persuasissimum etiam habeo, Historiam vitæ Regis Ludovici, a Johanne Archidiacono de Kykullen *compositam*, *quam* Joannes Turocensis *edidit*, *non esse integram*, *sed abbreviatam tantùm & æque interpolatam*, *quàm sunt prima & secunda pars ejusdem Syntagmatis* Turociani, *quæ res gestas Hungarorum ab origine gentis usq; ad ad annum Christi millesimum trecentesimum quadragesimum secundum*, *seu mortem Regis Caroli*, *Patris Regis Ludovici complectuntur.* *Falso quippe hactenus à quibusdam creditum est*, Joannem Turocium *sive* Turocensem, *qui sub Rege* Matthia Corvino *potissimum floruit*, *Operis istius*, *quod sub titulo* Chronicæ Hungarorum *edidit*, *partem* primam & secundam *suo marte & suopte ingenio conscripsisse. Contrarium enim demonstrat* Augustissima Bibliotheca Cæsarea Vindobonensis, *utpote in qua etiam nunc adservatur antiquus Anonymi cujusdam Autoris Codex membranaceus MStus in folio*, *inter Historicos Latinos MStos quadringentesimus quinquagesimus sextus*, *scriptus Anno millesimo trecentesimo quinquagesimo octavo*, *& spectatu dignissimis inauratis picturis exornatus*, *ex quo Joannes Turocensis omnia*, *quæ duabus illis prioribus partibus continentur*, *partim simpliciter*, *partim interpolate mutuatus est.*

TRISMEGISTUS v. *Hermes.*

(2741) *Joh.* TURPINI vel TULPINI & TILPINI, Archiepiscopi Rhemensis nomine qui prostat liber *quomodo Carolus M. Rex Francorum acquisivit Hispaniam*, ut ut à *Calixto* Papa declaratus sit authenticus apud *Vossium* de Historicis Latinis l. II. cap. XXXII. pag. 299. Huic tamen itemque *Miræo* Biblioth. Eccles. pag. 226. ob ineptitudinem styli aliasque causas videtur supposititius, ROBERTO Monacho Rhemensi potius adscribendus, Judicio *Deckherri* de Scriptis Adespotis pag. 236. 237. quod tamen dubium videtur *Bailleto* in Indiculo des Auteurs degvisez p. 608.

TURPIO Urbevetanus v. *Felix.*

(2742) *Gratiani* TURPIONIS Gerapolensis nomine quæ prodiit primum in lucem Gerapoli an. 1561. 4to *Justificationis nostræ per Christum Synopsis*, eadem Racoviæ an. 1611. sub veri Auctoris *Fausti* SOCINI nomine recusa est: docente *Sandio* Bibliothecæ Antitrinitariorum p. 72. & 73 ubi contenta libri addit hunc in modum:

Invenitur autem in hoc libro.

1. *Synopsis prima justificationis nostræ per Christum & Altera Synopsis Justificationis nostræ coram Deo.*
2. *Theses de Justificatione.*
3. *De Justificatione Dialogus NN. cum F. Socini notis.*
4. *Fragmenta de Justificatione.*
5. *De Fide & operibus, quod attinet ad Justificationem nostram: ex Italicis literis ad Clarissimum Virum.*
6. *Theses de causa & fundamento in ipso homine, ejus fidei in DEum, qua homines justificari, sacræ literæ testantur.*

TURQUET v. *Mayerne.*

(2743) TURRIANUS Veketi, cujus extat *compendium Meditationum Ludovici de Ponte* Antvverp. 1628. quod sit *Theodorus* KIEVIT, Jesuita Antvverpiensis, testem exhibeo *Alegambe* p. 430 hoc solo nomine scriptoribus Jesuitis ad censer-

censentem eum, quem *Valerius Andreæ* & *Fr Sweertius* tacent.

Alegamben repetit *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 755. col. a. sub finem. Addit vero *Diecmannianus Margo*: Lepide in hanc *Kievit* in *Viketi* mutationem jocatur Dav. *Guilbertus* Theol. Pract. l. I. c. 3. p. 29. his verbis: *Het Catholyck Memory-boeck by een vergadert dor Turano Vekiti, Doctor,* in beyde Rechten (die andes te Rotterdam bekent is met den nam van *Arnout Kievit*, dat hy, also vreemdeluck als siins naems beschaemt syn-de, van vreese so sommighe meenen, dat men syne argumenten so redelyck soude schatten, als het dier dar hy de naam van draeght) ghe-druckt tot Loven in 't Jaer 1634. &c. Hæc *Gailbertus*. Hinc apparet I. hujus hominis verum nomen Belgice sonare *Arnout* (non ut Alegambe exprimit Theodorus) *Kievit*, ascititium autem, quod ex priori per purum *anagramma* nascitur, *Turano* (quod *Alegambe* in Turrianum mutavit) *Vekiti*. 2. illum non Jesuitam, sed utriusque Juris Doctorem fuisse, 3. Præter laudatum ab Alegambio librum, adhuc alium, *Het Catholyck Memory-boeck* ab hoc homine, sub ficto *Vekiti* nomine scriptum esse.

(2743. a) TURSELINUS quomodo per plagium sibi adscripserit STEWECHII opus de particulis, docet *Symbola Mastrichtiana* ex *Oomii* Dissert. de praxi Theol. p. 465. a.

TUSCUS v. *Gratianus*.

(2744) TYBURCE, *Maistre*: *Jean* d'ABONDANCE. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 608.

(2745) *Petri* TYPOGRAPHI sub persona scripsisse se de *Henrici Valesii* libris pauca, asserit ipse *Hadrianus* VALESIUS statim initio libri de Vita Henrici Valesii, quæ extat in *Batesianis* p. 719.

(2746) Ad TYRRHENUM inscriptæ Epistolæ *Nicii*, vere ad FABIUM CHIGIUM scriptæ sunt, indicante *Ferrario* Prolusione 20. Hæc *Symbola Schraderiana*.

TYRSUS v. *Molina*.

(2747) *Joannis* TZETZÆ nomine quæ extant *Antiqua Græca in Hesiodi Theogoniam Scholia*, non ejus solius sed DIVERSORUM VETUSTISSIMORUM AUCTORUM esse docentur à *Lambecio* Bibli. Cæsar l. VII. pag. 233. Constanter tamen Johanni *Tzetzæ* adscribuntur a *Miræo* Bibl. Eccles. pag. 244. & *Frisio* Biblioth. *Gesner*. pag. 506. docente ea impressa Basil. apud Joh. Oporinum 1543. una cum Textu Hesiodi Græco & interpretatione Latina ab Verbum &c. adde *Hydei* Catalog. Bibli. Bodlej. post. N. p. 216. col. b.

* * * * * * *

V.

VACALERIO v. *Gavardo*.

(2748) *Notoniano* VADIN, quod reducto *Anagrammate* sit *Antonio* NAUDINO docet la Visiera Alzata Hecatostes num. XIV.

(2749) VADISCUS: *Huldric* HUTTEN. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 609.

VAILLANT v. *Benoist*.

De VALENTIA v. *Luisius*.

(2750) Ventura de VALENTIIS auctor *Parthenii Litigiosi*, quod sit *Georgius*, sive *Jurgen* WINTHER, Editio Argentoratensis 1624. 4. testatur, ubi hæredes ejus dedicationi subscripserunt, v. *Burgold.* ad Instr. Pacis, part. 1. p. 309. & part. 2. p. 208. qui *Prudentissimum & Gravissimum Scriptorem eum* ex merito vocat. Adde Dn. *Geisler*. sec. 3. n. 4.

Jureconsultum hunc, S. Palatii Comitem, Equitem Auratum & Illustrissimorum Pomeraniæ Ducum Consiliarium *Georgium Valentinum* WINTHERUM vocant *Witten*. Diar. Biograph. anno 1623. & *Deckh*. de Scriptis Adespotis pag. 226. cujus judicium de ipso scripto à *Burgoldensis* sententia plane discrepat. In editione 1628. addita sunt Opusculo huic Gratulatoria Carmina Eberhardi a *Weihe*, Christoph. *Besoldi*, Georgii *Remi*, Thomæ *Lindemanni*, Jac. *Treteri* &c.

VALENTINUS v. *Basilius*.

(2751) *Cypriani* de VALERIA nomen quæ præfert *Versio Novi Testamenti Hispanica*, *Cassiodoro* REYNA accepta referenda potius videtur *Richardo Simoni* Histor. Criticæ sur les Versiones du Nouveau testament c. XLI. p. 505. quod & ex eo annotant *Acta Eruditor. Lipsiens*. 1690. p. 133. Hunc *Cyprianum* de *Valeria* alias quoque VALERIOLAM dici monet *Hyde* Catal. Biblioth. Bodl. post N. p. 219. col. a. ubi alia ejus scripta recensentur. Nicolaus *Antonius* in Bibliotheca sua Hispania utrumque Scriptorem silentio præteriit.

VALERIANUS v. *Castilionæus*.

(2752) VALERIANO Episcopo Nemburgensi, *ad quem extat S. Anshelmi scriptio de azymo, & de Sacramentorum diversitate, Opus de divinis officiis, cujus initium est*, Ea quæ per anni circulum, *supponit* Thomas Waldensis, *in cujus sententiam plane concedit*

concedit Gabriel Vasquez 3. p. d. 180. c. 1. *sed est aperta hallucinatio. Nam opus illud de officiis, habere* RUPERTUM *autorem, recte alii statuunt, quibus subscripsimus in Syntaxi operum S. Anselmi, parte prima, cum de libro de sacr. Altaris - - Quin etiam ipse Rupertus opus illud agnoscit suum*, lib. 1. *in regulam S. Benedicti, sub finem, & in sua ad Pontificem Romanum inscriptione, operis de Glorificatione Trinitatis, & processione Spiritus Sancti.* Verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. pag. 157.

VALERIANUS v. *Plinius.*

(2753) VALERII *Accincti* personato nomine editam à *Jacobe* PERIZONIO Professore Leidense *Epistolam ad* P. Franciscum Barbarum *de novissimo ejus Carmine in Scurram literarium* in IV. memorat *Cinelli* nella Biblioteca Volante Scanzia XII. pag. 69. & iterum 113. Ei *opposuit tres Epistolas Petrus Francius*, citatus *Cinellio* loc. cit. pag. 102. 103. Ad primam respondit Personatus *Valerius Accinctus* 1696. in 4to. nec cunctabitur ad cæteras necessaria regerere, ut fidem facit idem *Cinellius* pag. 113.

VALERIUS v. *Andreas Taxander.*

(2754) VALERIUS Fulvius est *Giacomo* CASTELLANO v. Rhod. num. 28. cujus opera sunt Italica, *Aviso di Parnasso, nel quale si racconta la povertà e miseria, dove è gjunta la Republica di Venetia, & il Duca di Savoja, scritta da un curioso Novellista Spagnuolo, con alcune annotationi molto importanti, sopra le cose che in esso si contengono per* Valerio Fulvio Savojano, *il tutto tradotto della lingua Spagnuola in questa nostra Italiana*, in Antopoli (id est Florentiæ) 1621 4 Item *Castigo Essemplare de Calonniatori, Aviso di Parnasso di* Valerio Fulvio Savojano, *al Serenissimo Duca di Savoya Carolo Emanuele* in Antopoli 1621 in 4.

(2755) VALESIUS v. *Solon.*

(2756) Laurentii VALLÆ nomine *Vitam Francisci Xaverii* è diversis auctoribus collectam, Messanæ 1605. in 4to publicavit *Bartholomæus* PETRUCCIUS, Jesuita Siculus, scribente *Alegambe* pag. 58.

Et *Sotvello* Bibliothec. Scriptor. Societ. Jesu pag. 107.

(2757) *Laurentii* VALLÆ de Elegantiis Latinis liber ex OPTIMIS AUCTORIBUS defloratus dicitur *Alexandro ab Alexandro* Genial. dier. lib. VI. cap. IX. ut notant *Jugemens des Savans* to. III. num. 1457. pag. 76. ubi & simul ex Vossio monentur, quæ de Elegantiis pro Pediani labore venditatis supra in ASCONIO allegavimus: cui falsa in *Vallam* calumnia eos tribuebant.

(2758) Renati a VALLE *Hyparchus*, sive *Disceptatio de religioso negotiatore*, Francof. 1624. in 8. edita *Theophili* RAYNAUDI scriptis annumeratur a *Petro Scavenio* in Designatione librorum Bibliothe. Regiæ Danicæ à semet additorum, p. 67. *Alegambe* & *Sotvel* hic silent.

(2759) *Theodoro* VALLE *da Piperna.* Quod sub personato hoc nomine extat *Chronicon Ordinis Prædicantium Regni Neapolitani*, F. DIONYSIO DA OCCILLIS asseritur a *Toppio* Bibliothecæ Neapolit. pag. 71. adde pag. 25. & 131. & *Teisserii* Catalogum Auctorum & Bibliothecarum p. 72.

(2759 *a*) Petri a VALLE CLAUSA nomine scripsisse *Theophilum* RAYNAUDUM, Jesuitam, *de Immunitate Cyriacorum a Censura*, testatur *Reiserus* de Atheismo p. 280.

Et *Wagenseilius* in Telis suis Igneis Satanæ Tract. I. pag. 19. Confirmat hoc Magnificus Dominus. D. *Maierus* in Logica Pontificiorum Alogo n. XI. p. 78. & *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 609. *Sotvello* cum *Alegambe* iterum tacente.

(2760) Anastasius a VALLE QUIETIS est *Joh.* THUILLIUS v. *Rhod.* num. 7. nempe in Thuillio.

(2761) Equitis Germani de VALLE QUIETIS nomine, *Poemata* quoque *Joannem Joachimum* a RUSDORF, Nobilem Consiliarium Archi-Palatinum, edidisse, habeo ex Amplissimo Dn. *Gottfried Mellem*, v. *supra Hippol. a Lapide.*

(2761. *a*) *Christoph.* a VALLO. *Bailletus* indice auctorum toties citato p. 609. *Leonhardum* HUTTERUM indicat, quod exponit *Dieckmann.* hic nota *Marginalis* hoc modo: *Christophori a Valle* S. Th. *Candidati* larva assumpta Leonardum Hutterum adversus ea, quæ Hospinianus in Annal. sacramentar. ad an. M.DC.XI. gesta prodidit, vernacula scriptione ingenii sui libidinem procaciter satis exercuisse, immodestissimo calamo scribit Jo. Henr. *Heidegger* in *Hospiniano* Redivivo p. 34. editionis, quæ A. 1697. Tomo IV. Diss. select. ejus annexa est, ubi & p. 39. *Hutterum* à *Christophoro à Valle* solo nomine discretum esse dicit. Quam hæc fidem mereantur, dicere nequeo. In Catalogo certe librorum *Hutteri*, quem Paul. *Freherus* Thear. virorum erud. clar. pag. 386. 387. texuit, librum istum non invenio.

(2762) *Christophorus Wilhelmus* a VALLO Theologiæ Studiosus, qui edidit lingua vernacula, historische Consignation aller Acten des Sacrament-Streits, est *Christophorus Wilhelmus* WALPURGERUS, monente *Cl. Mollero* Isagoges ad Histor. Chersonesi Cimbricæ Part. II. p. 133.

VALMISOTO v. *Ajora.*

(2763) VANDONI, *Lucca: Charles* BASGAPé. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 609.

(2764) *Adriani* VAN-LOO fictitio nomine editum *Excitatorium Catholicum ad Hæreticos* Lovanii, typis Flavii 1612. in 8vo. & *Anatomiam sive Apologiam pro eodem adversus* Abrah. Costerum, Ministrum

nistrum hæreticum, Ibid. typis Hostenii 1619. 4to scribit Valerius *Andreæ* Desselius Biblioth. Bel. pag. 840. itemque *Alegambe* Biblioth. Script. Societat. JEsu pag. 436. col. a. & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1623. ad d. 8. Martii constituentes Scriptorum horum Verum Auctorem *Thomam* SAILLIUM, Belgam, Bruxellensem Jesuitam, quem & agnoscit *Sotvel* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 766. col. b.

(2765) VANNERUS: *Cosme* RUGER, dit *l'Abbé de S.* MAHE. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 609.

VAREMUNDUS v. *Luitholdus.*

(2766) Alphonsus VARGAS, cujus extat *Relatio ad Principes Christianos de Stratagematis & Sophismatis Politicis Jesuitarum, ad Monarchiam orbis terrarum sibi confirmandam,* 1636. in 4. sine typographo locoque; iterumque 1673. cum Monarchia Solipsorum, in 4. est *Gaspar* SCIOPPIUS, v. num. 42. in *Rhodianis*, ad quæ hoc olim commentabar.

„Sub hoc nomine Alphonsi extat *Relatio ad* „*Principes Christianos de Stratagematis Jesuitarum* Ann. „1641. in 12. excusa. Diversus ab hoc Alphon„sus VARGAS *verus* Toleto-Hispanus, ordinis „Eremitarum S. Augustini, Archiepiscopus „Hispalensis, qui teste *Valerio Andrea* in Biblio„theca sua Hispanica pag. 19. Claruit A. Christi „1359. ediditque *Commentarium in primum Senten*„*tiarum* (credo Petri Lombardi) & *Quæstiones in* „*Aristotelis de Anima* libros Venetiis partim & Flo„rentiæ 1477. excusa, de quo vid. classe V. pag. „262. Tom. 2. Bibliothecæ Hispan. *Peregrini sive* „*Schotti.*

Bartholinus Dissertat. II. de legendis libris p. 58. Adde Excellmum Syndicum *von Mastricht* dem confirmantem, & in margine hic scribendem, hanc esse communem sententiam, quam variis elogiis probare posset.

VARINUS v. *Phavorinus.*

(2767) D. *Emanuelis* DE VARGAS nomine excusus fuit Matriti in folio liber *Gabrielis* DE ADARZO & SANTANDER, Matritensis, *Pro iis qui expelluntur à Religione Societatis Jesu*, aut ab a dimittuntur, non comprehendere eos pænas Urbani Papæ VIII. contra expulsos. Vide Nicolai *Antonii* Bibliothec. Hispanicam pag. 385. col. a.

DE VARNA v. *Barna.*

(2768) VARUS *Tragœdiam* à VIGILIO confectam pro sua recitavit: ut ex *Servio ad* Virgil. Eclog. 3. p. 86. & 88. innuit *Almeloveen* Syllab. Plagiar. p. 42.

(2769) *Conon Superantius* VASCO qui *præfationem quatuor foliorum* præmisit *Vindiciis Stephani Junii Bruti contra Tyrannos*, ab Auctore du *Projet d'un dictionaire Critique* pag. 101. perhibetur Dominus du PLESSIS-MORNAI editor nempe libri hujus, cujus Manuscriptum post mortem Auctoris, Huberti *Langueti* ille occupaverat. Plura hunc librum concernentia vide supra in *Brutus.*

VASCUS DIAZ v. *de Frexenal.*

(2770) Franciscus VATABLUS ex *Rudolpho* GUALTERO quomodo sit factus, refert *Gerhardus Meier* Bibliothec. Theol. contractæ l. 1. c. 1. §. 12. p. 13. & totidem verbis iterum l. 2. c. 2. §. 4. p. 193. quæ ita sonant: *Novas plane totius Scripturæ translationes dederunt, &c. &* Rudolphus Galtherus: *quamplurimi per errorem* Vatabli, *Professoris Hebraicæ linguæ Parisiensis esse putarunt, eo quod Henricus Stephanus eam Parisiis edidisset hac inscriptione: Cum versione & notis* Vatabli. *Decepit inscriptio ipsos Hispanos, quibus ea versio adeo placuit, ut Salmanticæ typis recusa fuerit, quam tamen, si scivissent Reformatorum esse, ad orcum potius damnassent.*

De versione Leonis *Judæ* hoc interpretatur *Spanhemius* in Epistola sua super Histor. Criticam Richardis *Simonii*, pag. 622. alias 210. 211. editionis prioris qui eam à Parisinis Theologis condemnatam asseruerat. Corrigit hic *Meierum Deckherrus* de Scriptis Adespotis pag. 55. & 56. magis hoc ad Versionem *Leonis Judæ* pertinere persuadens sicuti & gloriam hanc Tigurinæ Versioni vendicat *Hottingerus* Bibl. pag. 166. 167. an & universa Biblia à *Gualthero* versa dubitare quis posset propter illa, quæ affert *Frisius* Bibliothec. Gesner. pag. 734. ubi solius Pentateuchi versionis Germanicæ mentio fit. Vide & *Olear.* Abaci Patrolog. pag. 167. Notas etiam *Vatablo* abjudicatas refert *Teissier* Tom. I. des Eloges des hommes savans pag. 3. & 4. imo nihil omnino a *Vatablo* scriptum asseverat *Colomesius* Gall. Orient. pag. 8. Notis ejus aliqua inserta esse quæ sunt CALVINI, vult *Richard Simon* Histoire Critique du Vieux Testament. lib. III. cap. XV. pag. 442. 443. quod & ex eo notat *Spanheim* dans sa lettre p. m. 607. alias p. 155. Cœterum & Versionem memoratam & Notas integras soli ROBERTO STEPHANO asseri in *Boot.* indice Auctorum v. *Stephan.* & *Tigurin.* Itemque à *Ravio* in notis ad *Gesner.* MStis, & ad Calcem præfationis *Willetti* in Hexapta I. Samuelis memorat *Symbola Normanniana.* De ipsa versione vide Citatos supra in Anonymis ad *Biblia Tigurina & Kortholt.* cap. XXV. §. 24. 25. Rem omnem breviter complectitur *Huetius* de Claris Interpretibus num. 17. pag. 186. seqq. Vatabli notas Roberto *Stephano* aperte tribuens. v. excerpt. (c) in Anonym. num. 1694. Addit *Margo Diecmannianus*, quæ sub lit. (a) exhibemus. Et *Mastrichtianus* Rudolpho Gualthero hæc subjungit: non solo sed *Leone Jehuda*, Theod. *Bibliandro*, Petro *Cholino* & And. Gualthero. Hi enim sunt auctores versionis, quæ dicitur *Leonis Jehudæ*, quod & ipse *Meierus* expressit, & in fine addit: *Res se aliter habet.* Totam historiam recensuit accuratissime & longissime Clariss. Arn. *Bootius*, in indice auctorum observationibus sacris præmisso in voce *Stephanus*, & *Tigurinus.* Addit *Symbola Mastrichtiana* ultima *Calov.*

Prolog. General. Biblioth. Illustrat. §.14. pag. 4. princ. Ubi ad Chronologiam quædam ipsi suspecta notat, *Caloviumque* fortasse aut typos minus accuratos fuisse. Addit item præfat. quam credit Jurieanam præmissam secundæ Edit. Critices Simonis V. T. Roterod. Junge & repete hic omnino Anonym. num. 1694. cum excerptis, ea propter hic omissis.

(a) Margo Diecmannianus.

Cum ista versio Bibliorum Latina Tiguri *primum Ao. 1644. impressa, Leonem Judæ, Theod. Bibliandrum, Petrum* Cholinum, *& Rod.* Gualtherum *auctores habeat, ut ex Henr.* Bullingeri *in eam præfatione constat, hinc sane non Gualtheri modo, sed & reliquorum labor* Vatablo *suppositus est. Qua de re v. omnino* Riveti *Isag. ad Script. S.* c. 12. *Tom. II. Oper. p. 916. 917.* Hackspan. *Prolegom. Notar. Philolog. in Scr. P. I. pag. 11.* Kortholt *de var. edit. Scripturæ* c. 15. *pag. 262. ff.* Gretser. *Tom. 2. de novis Translationibus, qui insertus est ejus* Bellarmino *defenso Tom. I. p. 940. Imo ne adjectas quidem Notas* Vatabli, *sed* Stephani, *qui eas collegerit, esse contendit Arnold* Bootius *in Indice Auctorum, præfixo Animadv. Sacris Lond. 1644. 4to editis, v. Stephanus & Tigurina, ubi Vatablo tributas notas ipsius solius Rab. Stephani opus esse in solidum ait.*

(2771) *Constantino* VATELMO, sub quo nomine edita est *Comœdia Italica* inscripta: *la Rosaura*, overo l'*Innamorata scaltra* in Napoli presso Antonio Bulifon 1677. in 12. quod sit *Antonio* MUSCETTOLA docet *Toppius* in Biblioth. Neapolitana pag. 364. col. a. *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 610. *Villani* nella Visiera Alzata Hecatostes num. XIII.

(2772) VATICANUS: *Lælio* SOCIN. *Baillet* liste des Auteurs deguis. p. 610. forte intelligit hic *Dialogos inter Calvinum & Vaticanum*, qui editi an. 1554. & CASTALIONI vulgo adscripti: à *Cloppenburgio* tamen *Lælio Socino* vindicantur apud *Sandium* Biblioth. Antitrinitariorum p. 20 his verbis: Scriptum id vulgo *Castalioni* tribuitur prout etiam in præfatione hujus posterioris editionis fit; *Cloppenburgius* tamen asserit *Lælium Socinum* esse auctorem, in Compendioli Socinianismi confutati præfatione, in qua de origine & progressu Socinianismi (ut vocatur,) agit: ubi postquam de *Serveti* nece egit, hæc subjungit; Quod adeo Lælium Socinum male habuit ut ab ipso prodierit, (post editam anno 1554, à Castellione farraginem illam, quæ præ se fert Martini *Bellii* præfationem de Hæreticis an sint persequendi,) eodem anno excusum, & Libro Calvini (post Serveti mortem de Servetano negotio edito) oppositum, acerbissimum scriptum, forma Dialogi inter Vaticanum & Calvinum: quod (in Hollandia Latine recusum, nec non vernacule editum, anno 1612.) vulgo tributur Castellioni. *Hornbeeckius* etiam *Lælium Socinum* auctorem hujus opusculi esse arbitratur: in summa Controv.

VAUDIUS v. *Bonglarus*.

(2773) Mr. de VAUMORIERE Orationes edidit, cum arte illas componendi, quam EX ANTIQUA quadam RHETORICA exscriptam judicat Clariss. *Weisius* gelehrten Redner pag. 47. his verbis. Der Frantzösische Vaumoriere hat in seinen Harangues sur toutes sortes de sujets avec l'art de les composer die anno 1688. zu Pariß heraus kommen ist/ nichts mehr gethan als daß er eine alte Rhetoricam außgeschrieben hat/dergleichen mancher bey sich unter dem Tische liegen lässet. Hæc *Symbola Schröteringiana*.

(2774) VAUX. Ces deux livres, sçavoir, *les Pensées du solitaire*, & les *Jeux de l'inconnu*, qui portent le nom du Sieur de VAUX, se disent être du *Conte de* CRAMAIL, & que de Vaux en a eu seulement le soin de l'impression. *Sorell.* Bibl. Franc. chap. 6. p. 189.

Adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 610. & *Anonym.* c. XIV. Sect. ult. n. 2565. β

UBALDUS v. *Sinibaldus*.

(2775) *Francisco* UBEDÆ *Toletano* typi adjudicant librum *la Picara Justina* nuncupatum, cujus Auctor apud suos fertur esse *Andreas* PEREZ Legionensis, Dominicanus Ordinis sui Generalis, scriptusque ab eo cum adhuc per ætatem liceret sic insanire. Verba sunt Nicolai *Antonii* Bibl. Hispan. p. 64. col. b.

UBERTUS v. *de Bonacurso*.

(2776) UBERVETANI sub nomine Valentini SMALCII editus ut sit 1603. commentarius in 1 Epist. S. Johannis scriptus per Faustum *Socinum* docet *Sandius* Biblioth. Antitrinitarior. p. 73.

(2777) *Rainero* UBINETI: de eo ita commentatur *Villani* nella Visiera Alzata Pentecoste num. XXXVIII. p. 128.

Aplicationi Astrologiche sopra l' Anno M. DC. XLVII. di RAINERO UBINETI. In Bologna per il Ferroni 4.

IL nome è hipobolimeo, e sotto di esso, stà celato un Frate Conuentuale Bolognese di cui non mi souuiene il nome.

(2778) UDALRICI *Episcopi Augustani Epistola ad Nicolaum Papam, adversus cœlibatum Sacerdotum*, magis redolet *Udalricum* HUTTENUM novum Evangelicum, quam S. Udalricum, Augustanum Episcopum Pisan. Continens cap. XIV. ap. *Hottinger.* Script. Supposit. 47. frustra utque in hujuscemodi scriptis amoliendis solent οἱ παπτομανεῖς. Hucusque *Symbola Normanniana*.

UDALRICUS v. *WEGWEISER*.

(2779.) UDENIO DE NULLY *Utopiensi* excipiente prodiit *Altercatio Harpagi & Hursebii in hortis Gorgiæ Interamn.* Autolian. habita qu

quæ annis aliquot post Iterum edita sub titulo *Disceptationis inter Anastasium ac Cyriacum de rebus ad Remp. Christianam pertinentibus* Autore *Alberto* SERVIO ANDILIANO. Veri autem nominis auctor perhibetur *Servatius* BELLARIUS Audinus, quem alii credunt Maitre SERVAIS de BEL-AIR, alii *Servazzio* BELLARI Mantuanum: vide les Satyres Personnelles Tom. I. p. 290.

(2780) UDENO NISIELII est *Benedetto* FIORENTI v. *Rhod.* n. 47.
XLVII. Scav. 22.
UDENO NISIELII. Benedetto FIORENTI Fiorentino.

Extant sub hoc nomine libri Italice scripti sequentes: *Proginnasmi Poetici con aggiunta di varie rime* à Fiorenza 1620. Tomis IV. in 4.
Esercitii Morali. ibid. 1633. in 4.
Osservazioni di Creanza. ibid. 1633. in 12.
(i.e. *Progymnasmata Poetica cum additamento Rythmorum variorum, Florentiæ. Exercitia Moralia. Observationes de Civilitate morum.*)

quod ultimum scriptum diversum est ab alio Italico Anonymo *Paulo V.* Pontifici (Falso uti docebimus) adscripto, *delle belle Creanze delle donne,* de quo vide in Anonymis nostris Italis.

Nunc addo *Rimario* vel *Syllabario* Venet. 1641. quod habemus hic in Cathedrali Bibliotheca. Vide & *Cinelli* Bibliotheca Volante Scanzia VI. p. 74. Cui Udeno Nisieli est *Benedetto Fioretti da Vernio,* fondatore dell' Academia degli *Apatisti*: nec dissentit *Raphael Badius* in transmissa Symbola. Alia scripta ab eodem Fioretti sub *Udeni* larva edita recenset superiora confirmans *Villani* nella Visiera Alzata, Hecatostes n. XXI. p. 38. 39. Addatur Biblioth. Aprosiana p. 87. nostro sovrano Apatista eam vocans, & p. 101. sole luminosissimo degli accademici degl' Apatisti e p. 456. Il gran Criticone, &c.

(2781) UDENIUS, UTES; George Wolffgang WEDELIUS. *Baillet* liste des Autursdeguisez pag. 610. vide in *Anonymis* Cap. IV. num. 1002.

UDO v. *Ado.*

(2782) Heraclii VECHII nomine translit ex Hispanico, atque edidit *Franciscus* RAYNALDUS, Italus Jesuita, *Memoriale eorum, quæ præstare debet Christianus in extrema infirmitate, seu in tempore morti proximo,* compositum à Stephano Palmerio, Jesuita, Romæ 1632. in 4to. *Alegambe* pag. 131.

Et *Sotvello* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 246.

VEGETIO v. *Agrippino.*

Turrianus VEKITI v. *supra.*

(2783) *Antonii* VELASQUEZ nomine pernato edidit Antonius VASQUEZ Lusitanus, Hispanice: *La Conjuration del Conde Juan Luis Fiesco Augustino Mascardo,* Madriti 1640. in 4to. vide Nicolai *Antonii* Bibliothecam Hispanicam p. 129.

(2784) *Didacus* VELASQUEZ. Quæ sub hoc titulo excusa est Antverpiæ 1575. in 12mo *Defensio statuti Toletani, quod ex Hebræis, Maurisque descendentes arcet a Beneficio, & quibuscunque aliis muneribus istius Ecclesiæ,* a Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispan. p. 244. col. b. adscribitur *Didaco* de SIMANCAS Cordubensi, Juris Professori in Academia Salmantina.

(2785) Hieronymi VELAZQUEZ nomine, *Ludovicus* GUERRERO, Jesuita Hispanus vulgavit Hispanicè *Informationem Theologicam & Juridicam, directam ad Illustrissimum Dominum D. Franciscum de Contreras, ut jubeat toto regno tolli publica malarum Mulierum prostibula.* Fuit hoc scriptum tam efficax, ut publico fuerint decreto proscriptæ. Verba sunt *Alegambes* p. 312.

Quæ repetunt & *Sotvellus* Bibliothe. Script. Societ. Jesu pag. 565. col. *a.* & Nicolaus *Antonius* Bibliothec. Hispan. P. II. 34. col. b.

(2786) *Johannes* VELDKIRCH, cujus extat *Confutatio inepti & Impii libelli* F. Augustini *Alfeldensis* quod sit *Johannes* DOLTSCHIUS vel TOLTZ à patria ita se nominans, innuit Illustris *Seckendorf.* Supplem. ad Indicem I. Histor. Lutheranismi num. XXI. Scripti breve adumbrationem simul addens his verbis: *Doltschius Johannes.* Extat ejus tractatus pro Luthero anno „ 1520. Augustino Alfeldensi, Franciscano Lipsi-„ ensi oppositus & Wittenbergæ excusus, duorum „ quaternionum, in quo se nominat *Johannem* „ *Veldkirch,* a patria nempe, omisso cognomine, „ ut moris fere tunc erat. Titulus est, *Confutatio* „ *inepti & impii libelli Fr. Ang. Alfeldensis* &c. Stylus „ latinus minime vulgaris est exornatus etiam „ Græcis sententiis, multisque humanioris lite-„ raturæ flosculis, nec salibus carens. *Lutherum* „ virum optimum & doctiss. felicius scribit occu-„ pari, quam ut vel *Eccis,* vel *Emseris,* vel *Ochse-* „ *fardis,* vel *Alfeldensi* respondere debeat. Dispu-„ tat autem de primatu Papæ quem Lutherum „ tunc cum distinctione agnoscebat, jure scilicet „ Ecclesiastico & legitimos intra terminos, in-„ eptissime vero defendi ab Alfeldensi dicit *Dolt-* „ *schius* impari plane & non magis sacrarum lite-„ rarum perito, quam Marsyas fuerit Musicæ. „ Plura referri, quamvis elegantia libelli merere-„ tur hic non possunt. De Alfeldensis scripto di-„ ctum est I. LXX. Add. II. a & seqq. Superest eti-„ am Concio Joh. *Doltschii* (in titulo legitur *Toltz,* „ frequenti tunc literarum ejusmodi permutatio-„ ne) ad Evangel. in festo Adscens. Mariæ expli-„ cari solitum, Luc. X. 38. seqq. in qua de Virtu-„ te verbi divini & fidei, sive uno necessario haud „ male disserit. Exemplo tamen Christi, qui „ Martham, labores suos jactantem, non reje-„ cerit sed correxerit, monet etiam illo tempore „ eos, qui opera sua jactent, Die Gleißner und „ Werck-Heiligen/ præsertim si non pertinaces sed „ infirmi sint, placide tractandos, non vero ut „ Papistas & Anti-Christianos convitiis proscin-„ dendos esse, quod fieri queritur ab hominibus „ præcipitis & turbidi ingenii. Hæc concio, quæ „ Lutherum, aliosque severiores Papismi censo-„ res pungere videbatur, Lipsiæ anno 1525. excu-„ sa

sa est. Doltschius scilicet inter Erasmi & simi-„ lium discipulos erat, qui Lutheri primos cona-„ tus non improbabant, sed progressui reformati-„ onis severiori adversabantur. Vid. quæ I. CXXX.„ Add. I. d. de Doltschii sententia in articulo de„ Missa annotavimus.

(2787) VELLAY, *Francois de*: *Jean* SIRMOND. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p.610.

(2788) *Georgius* VELLEJUS, quod sit *Georgius* REVEAU indicant *Colomesius* dans ses Melanges Historiques pag. 51. & *Bailletus* in Indiculo des Auteurs degvisez pag. 610. neuter tamen addit, quid sub hac larva in publicam lucem prodierit.

(2789) *Francesco* VELLI, est *Francesco Maria* MAGGI, ut docet la *Visiera Alzata* Hecatostes num. XLVI. p. 54. 55.

VENANTIUS v. *Fortunatus.*

VENERICUS. v. *Vercellensis.*

(2789. *a*) Christianorum *Reipublicæ* VENETÆ CIVIUM & amicorum *ad Antichristianam Cardinalis* Baronii *Parænesin responsio* prodiit in 8. 1607. Hanc cogor ut adscribam Clarissimo Genevensi Juris Consulto *Jacobo* LECTIO. Non enim potest esse Catholici Romani aut Veneti. Ita enim in Pontificem, Cardinales totumque Clerum insurgit. Monstrat quoque auctor quod sit prophanæ & Ecclesiasticæ eruditionis peritissimus. Contuli quoque eum cum ejusdem *Lectii* lectissimis duobus libris præscriptionum Theologicarum adversus Codicis Fabriani τὰ πρῶτα κακόδοξα, inveni consonum Stylum, meminitque anathematis Pauli V. Papæ in Venetos lib. I. pag. 16. Concinit tempus, nempe annus 1607. quo uterque tractatus est editus. Quæ omnia me non vanum conjectorem fuisse arguunt. *Symbola* est *Mastrichtiana.*

(2790) VENETUS THEOLOGUS contra *Pium V.* Pontificem est *Paulus* SERVITA vel *Pelias*, de quo multa alibi in anonymis, vide Ludovici *Jac. à S. Carolo* Biblioth. Pontif. Prolegomena II. pag. 260.

VENTIDIO v. *Gangapano.*

VENTURA v. de *Valentiis.*

(2791) VERA *Luis de*: *Gaspar* GERZERAN DE PINOS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 610. In Nicolai *Antonii* Bibliotheca Hispanica P. II. pag. 56. col. a. citatur sub *Ludovici de Vera nomine Commentar. super libros Regum*: at de Gaspare Gerzeran *de Pinos* altum silentium.

VERANIUS Modestus v. *Pacimontanus.*

VERANTE v. *Palmerio.*

(2792) *Labronem* VERASIUM SARCMASIO imputant, temperandæ aut delendæ potius Judiciorum Libertati aut si mavis, mitigandæ quorundam acerbitati comparatum. Verba sunt Personati *Galeotti Galeacii* Karelsbergii in continuatione judiciorum à Sarcmasio cæptorum sub finem: Ut adeo hic Personata nomina in uno illo Conradi Samuelis SCHURZFLEISCHII, quem sub Galeotto & *Sarcmasio* latere supra docuimus, residean t. At hoc *Deckherro* de Scriptis Adespotis p. 258. dubium videtur.

(2793) VERATI nomine *duo scripta* contra Jasonem Denores Cyprium edidisse Joh. Baptistam GUARINI Poetam Italum, Comoedia, cui titulus *Pastor fidus*, notissimum, ex Anton. *Riccoboni* lib. IV. de Gymnas. Patavino docet *König* Biblioth. Vet. & Nov. pag. 243. Idem ex *Thuan.* l. 99. Histor. tom. V. pag. 102. (216.) confirmat *Deckherrus* in epistola ad me data 6. Febr. 1677. & ex *Magini* Eponymolog. Critico pag. 270. edition. novæ: & anonymus *Bailletus Jugemens des Scavans* Tom. IV. part. 4. p. 127. 1281. 1384.

VERAX v. *Theodorus.*

VERCELLENSIS v. *Eusebius.*

(2794) VENERICUS VERCELLENSIS, Ejus extat tractatus *de unitate Ecclesiæ conservanda, & de Schismate inter Henricum IV & Gregorium* VII. Basil. 1557. Argent. 1609. & 1618. Citatus sub hoc quoque nomine à *Thoma* Hyde in Catalogo Biblio. Bodlej. post N. pag. 226. col. a. qui tamen addit ibidem, esse qui putent hunc foetum esse WALTHRAMI Naumburgensis.

(2795) *Renati* VERDÆI nomine citatur in Bibliotheca *Hydei* Bodlejana post N. pag. 227. col. a. *Statera, qua ponderatur Mantissa* Laur. Forer i Sectio I. *quam emisit contra* librum cui titulus *Mysteria Patrum Jesuitarum* Lugd. 1637. 8vo sed verumne hoc an fictum nomen Auctoris sit ibidem non addit *Hyde*: At vero *Colomesii* Melanges historiques notant, sub *Renato* VERDÆO latere *Andream* RIVETUM pag. 53. Idem observat quoque *Bailletus* Indiculo des Auteurs degvisez p. 611 dubius tamen, *Verdæum* an VERDAJUM potius scribat. Videtur autem hoc esse Larva veri Auctoris *anagrammatica.* Expedit nos Symbola Rapheliana sic habens ex αὐτοψίᾳ: *Mysteria Patrum* Jesuitarum, ex eorum scriptis fideliter expressa, & pro iisdem *Statera* adversus Montissam Jesuitæ *Forerii*, antea edita sub nomine *Renati Verdæi*, in quo continetur Anagrammatismus Authoris. Ita titulus habet libelli cujusdam in operibus Andreæ *Riveti*, in fol. Nempe Tomo III. a. pag. 1228. usque ad 1264. Mysteria, & inde usque ad 1281. Statera.

VERIDICUS v. *Constant.*

VERIDICUS v. *Dictuinus.*

(2796) *Didymi* VERIDICI *Against the Lor*

of *Leicester*. tit. Leicester Commonvvealth. est *Roberti* PARSONII. *Sutcliff* Bleſſings 223. 231. 242. Dedic. repl. 5. Hæc *Symbola Normanniana*. At *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degviſez, ſub Didymi Perſona latere *Thomam* STAPLETONUM cenſet, pag. 611. didymumque hunc Veridicum eundem cum DICTIUNO aut DICTUINO habet pag. 548. de quo nos *ſupra* egimus. *Pſeudon.* n. 817. Et conjectura quidem etiam Clariſſimi *Normanni* eſt, Dictuinum iſtum non tam in *Stapletoni* quam *Parſonii* perſona latere. Aliud plane ſcriptum citat Thomas *Hyde* in Catalogo Bibliothec. Bodlej. poſt N. pag. 227. col. b. ſub nomine *Didymi Veridici Neufildani*, cum Inſcriptione, *Apologiæ pro Philippo* II. Hiſpaniæ Rege contra accuſationes Eliſabethæ Angliæ. edit. Conſtant. 8. Non addens, hoc Didymi Veridici nomen fictitium eſſe.

VERIDICUS v. *Gratianus*.

VERIMONTANUS Fidelis v. *Annoſus*.

(2796. *a*) VERIDICUS à JUSTINIANO quod ſit Dnus à ROSENFELD, qui & per Metatheſin RELFENDSO nobis eſt memoratus, indicat inclytus Dn. *Leibnitzius* in literis allegatis (c) ad CCXXIII. nunc 972. *β*. Anonymorum. Prodiit autem per Veridicum de Juſtiniano *Ratio Corporis Juris Reconcinnandi* ſubrogata æternitatis ope, ſereno Aſtrææ Sacerdotum inſuitu. *Juſti amore ad Obruſam exacta*. A. O. R. 1669. 12. num. XXX. diſtincta, paginis non numeratis.

VERINUS v. *Simplicius*.

(2797) VERIPHANTOR. Sub monſtroſo hoc nomine proſtant libelli duo: Jungferlicher Zeitvertreiber 1678. 12mo (2) die buhlende Jungfrau 1678. 12mo quorum Auctor eſt *Johannes* GORGIAS Tranſylvanus patria ex qua profugus dum paſſim terrarum vagatur etiam in oras non procul à Lipſia diſſitas delatus eſt. Cauſam fugæ fuiſſe ajunt quod ancillæ patris vitium obtulerit. Hæc ex Thomaſii Præfationibus A. 1681. edit. pag. 451. 452. memorat *Symbola Diecmanniana*. Eundem & alio ficto nomine *Polandinum* vocatum ſupra notavimus, quæ vide. 2185.

(2798) *Latino* VERITA, cujus extat *Il Politico Soldato Monferrino*, eſt *Vittorio* SIRI; docente la *Viſiera* Alzata Hecatoſtes num. LXIX. pag. 68. 69. verbis ob prolixitatem omiſſis at recenſitu dignis.

(2799) VERITé, l'*Abbé*: *Jean* le NOIR. *Baillet* liſte des Auteurs deguiſez p. 611.

(2800) *Jacobus* de VERNANT. Prodierunt ſub hoc nomine libri nonnulli *Gallici*, in iis: *La defenſe de l'autorité de N. S. P. le Pape, de Noſſeigneurs les Cardinaux, les Archiveſques & Eveſques & de l'employ des religieux Mendiants, contre les erreurs de ce temps, à Mets.* 1658. 4. Sed iſtud nomen ſuppoſititium eſſe, docet oppoſita huic libro Gallice & Latine Cenſura Facult. Theol. Pariſ. confirmata ex Scripturis ſacris, Conciliorum geſtis & Canonibus Summorum Pontificum decretis, Sanctorum Patrum auctoritatibus, veterum Theologorum Sententiis, ac probatorum Hiſtoricorum monumentis, Pariſ. A. 1665. 4. ubi ſtatim pag. 2. hic Jac. de Vernant larvatus & Perſonatus homo (deguiſé ſous le masque & ſous le faux nom de *Jacques de Vernant*) appellatur. Qui perſonam homini exuerit, nondum inveni. Hucusque *Symbola Diecmanniana*, Ulterius inquirat, cui lubet ac vacat hiſce auxiliis inſtructus. Nos prætermittere hæc initia noluimus a tam honorata manu ſuppeditata, ut facultas inquirendi alterius ſuppeditaretur.

Da VERNIO v. *Fioretti*.

(2801) *Franciſcus* VERONA, cujus extat *Apologeticus pro Patribus & Scholaſticis Societatis Jeſu*, *Deckherro* de Scriptis Adeſpotis p. 92. detegitur *Robertus* BELLARMINUS S. R. E. Cardinalis Eminentiſſimus, ejus Societatis non ignobile membrum. *Alegambe* tamen & *Sotvellus* in Bibliothecis ſuis Scriptor. Societatis Jeſu ubi de *Bellarmini* ſcriptis agunt, de Perſonato hoc Apologetico tacent. Et falſam de *Bellarmino* hanc ſententiam judicat *Bailletus* in Indiculo des Auteurs degviſ. pag. 611. *Joannem* BOUCHERIUM, dubium tamen & hunc, ſubſtituens. Expedit nos, ni fallor, Ampliſſimus *Diecmannus* hac annotatione: Sub nomine *Francois de Veron* Conſtantin prodiit Apologie pour *Jean Chaſtel*, Pariſien, executé a la mort &c. Vide integrum execrandi libri titulum ap. *Bayle* Dict. Hiſt. & Crit. T. I. pag. 642. ubi & recte ad Guil. *Barclaji* lib. 5. contra Monarchom. pag. 590. & 795. ed. Hannov. 1617. provocat, qui ſub *Franciſci* Veronenſis Conſtantini larva Joh. *Bucerium* latere ſcribit, qui Pariſinus Doctor Sorbon. & Pariſiis ad S. Bened. Paſtor fuit, de quo pluribus ib. *Bayle* agit.

VERONENSIS v. *Zeno*.

VERTONIUS v. *Lamerius*.

(2802) VERTUMNIUS Academicus, qui Prælectionibus *Jo. Baptiſtæ Corteſii* Medicis adjecit *Poëma in laudem Medicinæ, & contra malos Medicos*, detegitur eſſe *Melchior* INCHOFER, Jeſuita Viennenſis, *Alegambe* p. 341.

Eadem repetit *Sotvellus* Biblioth. Scriptor. Societ. Jeſu pag. 608. col. b. addens prælo parata ab eo eſſe Opera ſequentia, inſcripta:

(I.) *Examen Thematum cœleſtium variorum Aſtronomorum* Veterum & Recentiorum usque ad Tychonem: & facillima ratio ſupputandarum Eccliplium.

(II.) *Theorica Planetarum*. Quæ itidem ſub Academici Vertumnii nomine citantur *Ricciolo* Chron. Aſtron. indicante *Symbola Normanniana*.

VERUS v. *Amandus*.

(2803) Lucius VERUS, qui *de Mutuo* scripsit *adversus Claudium Salmasium* quod sit *Wilhelmus* GOESIUS, ex elogiis, ejusdem *Animadversionibus in quædam capitis primi & secundi Specimina Salmasiana*, quas eidem vindicavimus in *anon.* c.3. præmissis patet. Ubi p.98. de *L.Vero* dicta hujus elogiis accensentur.

Citat hic Biblioth. Hydanæ Catalog. num. 842. *Margo Normannianus.* Addit hæc confirmans *Wittenius* Diarii sui Biograph. an. 1686. d. 13. Octobris *Pilatum Judicem* & *Notas in Scriptores rei agrariæ.*

(2804) *Joannes Baptista* VERUS est *Johannes* RHODIUS, docente *Baillet* liste des Auteurs Degvisez pag. 611.

VETER v. *Comicus.*

(2805) VEZELET, *Glaumalis* du: *Guillaume* DES AUTELS. *Baillet* liste des Auteurs Degvisez p. 611.

(2806) VEZZALMI, *Grivilio: Virgile* MALVEZZI. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 611.

(2807) *Ferdinandi* UGHELLI personato nomine prodiit Romæ apud Hæredes Manelfi 1655. 8. *Vindex Neapolitanæ* Nobilitatis, s. *Animadversio in Francisci Ælii* Marchesii *librum de Neapolitanis familiis* Neap. apud Ægidium Longum 1655. in 4to. Verum Auctoris docetur esse à *Toppio* Biblioth. Neapol. pag. 56. col. b. *Carlo* BORELLO Neapolitano, de Chierici Regolari Minori.

(2808.) *Carolum* VIANELLUM falso creditum Auctorem *Consolationis Ciceronis super Tulliæ filiæ obitu* hodie communi Eruditorum judicio Carolo SIGONIO Auctori restitutæ vide supra in Cicerone.

VICENTINUS v. *Liberius.*

(2809) VICTOR, *Ambrosius*, *André* MARTIN. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 612.

(2810) VICTOR ANTIOCHENUS. Qui sub ejus nomine vulgo censetur *Commentarius in Evangelium S. Marci* ORIGENI etiam & CYRILLO ALEXANDRINO tribuitur, ut notat Richard *Simon* Histoire Critique des Principaux Commentateurs du N.T. cap. XXX. p. 427. ipse tamen Collectionem hanc esse potius suspicatur ex horum & Chrysostomi Commentariis aliisque Scriptis factam pag. 428. quod & ex eo notant Monatl. Unterred. 1693. p. 319.

VICTOR v. *Aurelius.*

VICTOR CARTENENSIS v. *Ambrosius*, *Basilius.*

(2811) Hugoni de S. VICTORE suppositus est *Tractatus de claustro animæ*, *Hugonis de* FOLIETO; cujus nomine & seorsim editus habetur, & sæpe allegatur à Joanne *Nider* in opere *de Reformat. Religios.* verba sunt *Th. Raynaudi* de mal. & bon. lib. p. 142. Idem confirmat *Bellarm.* ad A. C. 1130. p. m. 228. & alii.

Confirmat hoc *Olear.* Abaci Patrologici pag. 221. & Cave Histor. Literar. Scriptor. Ecclesiast. pag. 457. qui &

(II) *De Nuptiis Carnalibus & Spiritualibus* lib. II. eidem HUGONI DE FOLIETO Monacho Corbejensi restituit, cui &

(III) *Libros duos priores Bestiarii*, sive *de proprietatibus Animalium* & aliarum rerum asserit.

(IV.) *Annotationes literales & Quæstiones in Epistolas S. Pauli* Hugoni abjudicatas, SCHOLASTICO cuidam Scriptori attribuit *Oudinus* apud *Cave* loc. cit.

(V) *Excerptionum Priorum* libri Decem (ex XXIV.) in aliis Manuscriptis RICHARDO VICTORINO, in aliis HUGONI, nostro adscripti, neutrum Auctorem habere videntur *Caveo* loc. cit.

(VI) Ex quatuor libris *de anima Primus* & *Tertius* inter BERNHARDI, Secundus inter AUGUSTINI OPERA habentur. Verba sunt ejusdem *Cavei* p. 457.

(VII) *Miscellaneorum Priorum* liber *Unicus*, posteriorum libri *Quinque* à nonnullis censentur non tam HUGONI, quam ex Discipulis ejus cuidam adscribendi: notante eodem loc. cit.

(IIX) *De Ceremoniis*, *Sacramentis & officiis Ecclesiasticis* libri tres &

(IX) *De Canone Mystici Libaminis*, *ejusq; Ordinibus* libellus *Hugoni* nostro suppositi videntur Caveo loc. cit. referendi ad ROBERTUM PAULULUM Presbyterum Ambianensem, qui claruit circa annum 1670.

Reliqua ejus Scripta vide apud *Freherum* Theat. Viror. Eruditione clarorum p. 74. qui & simul annotat in Editione Operum *Hugonis* Veneta sedulo genuina a dubiis & suppositis discerni.

Quis autem & ex qua Regione oriundus fuerit *Hugo*, diversæ sunt Eruditorum Opiniones. Clericum ordinis Regularis volunt *Henricus Gandavensis* & *Miræus*, qui Saxonem fuisse addit pag. 166. Abbatem autem S. Victoris & patria Iprensem *Caveus* loc. cit. Comitem autem Blanckenburgensem fuisse evicit *Meibomius*, peculiari Dissertatiooe ut notant Monatliche Unterredungen 1695. p. 275.

(2811 a) VICTOREM, Papam accense superioribus quibus suppositæ Epistolæ a *Peccatore* MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro.

(2812.) RICHARDO à S. VICTORE adscripti *Excerptionum libri* an genuini ejus fœtus sint

int dubitat *Gerhardus* Patrolog. pag. 571. & cum o *Freherus* in Theatro Virorum Erudit. Claror. pag. 74. col. a. Abjudicat autem eos *Richardo Bellarminus* apud *Miræum* Biblioth. Ecclesiast. p. 167. SCRIPTORI cuidam ætate illi POSTERIORI assignans. Quod & facit Clarissimus CAVE Histor. Literar. Scriptorum Ecclesiast. pag. 457. eosdem falso quoque HUGONI DE S. VICTORE tributos notans. v. Richardus.

(2813) VICTORINI *Carmen* HILARIO ARELATENSI vindicat hisce verbis *Casp. Barthius* adversar. lib. 3. c. 23. *Inter Christianorum Poetarum opera pervenit ad nos carmen sic satis bonum, nisi quod syllabarum interdum est negligentia, de Maccabæis fratribus, mendis nævisq; fere innumeris conspurcatum & obrutum, cui operam aliquando feremus hoc facto exordio. Auctor non est alius* Hilario Arelatensi, *cujus nomen in vetustissimis membranis invenit editor Bibliotheca Floriacensis, de* Victorino *enim nugæ sunt.* Ipsum Carmen v. l. 28. c. 3. illius alia vide aliis locis l. 31. c. 12.

Idem autem VICTORINO PICTAVIENSI aut NICTARIO asserit *Rivinus* apud *Olear.* Abac. Patrolog. p. 464. & 465. & apud Fabric. in Append. ad Biblioth. Latin. pag. 37. VICTORINO AFRO tamen restituit *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques Tom. II. sub cujus nomine illud citatur pag. 101. & in *Actis Erudit. Lipsiens.* 1693. quem utrumque locum supra in *Hilario* sub lit. B. C. excerpsimus.

II. *Victorini de JEsu Christo DEo & homine Carmen*, quod PICTAVIENSI vulgo inscribitur AFRO tribuere mavult Fabricius Biblioth. Latin. Append. p. 43.

VICTORIUS v. à *Campis.*

(2814) VICTORIUS Rusticus *edidit ad Nicolaum Ludovisium, Venusii Principem, Isabellæ Gesualdæ sponsæ Epistolam, qua respondetur alteri quam sub nomine* Principis Ludovisii *ad dictam Isabellam dederat* Virginius Cæsarinus, *Romæ apud Alexandrum Zannettum* 1622. in 4. *Quia tamen sub* Victorii Rustici *nomine circumferebatur, quod ejusdem cum* Nicolao Villanio *significatus videbatur esse, omnes argumentabantur Epistolam esse* Villani, *& à* Cæsarino *consultus* Scioppius *de Autore, respondit, recognosco stylum* Villanicum, *nec falsus fuit:* verba sunt *Leonis Allatii* in Apibus urbanis p. 204.

(2815) VIDAL ou VITALIS, FRUCTOS où FRUCTUOSUS: *Jean* FERRER. *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 612.

(2816) VETERIS VIGELLI nomine quomodo editum sit Guelverbyti 1662. *Speculum stultorum* NIGELLI WIREKERI, explicat, & simul sub *Vigelli* nomine citari à *Thoma* Hyde in Catal. Bibliothecæ Bodlejanæ nulla addita Wirekeri mentione miratur *Thomasius* Dissert. de Nigello Wirekero §. 12. 29. seqq.

(2817) *Christiani* VIGILIS Dissertatio *contra Polygamium* edita Germanopoli Anno 1674. Auctorem habet Superintendentem Lutheranum: ut innuit la *Bibliotheque Universelle* & Historique de l'année 1686. p. 488. Is est Plurimum Reverendus Dominus *Fridericus* GESENIUS, ut testatur *Pufendorffius* in Epistola ad D. *Scherzerum* pag. 2. quod & ex *Kulpisii* Collegio Grotiano, Exercitat. V. §. 6. lit. p. in not. confirmat *Symbola Dorniana*, & suo etiam calculo roborat *Symbola Diecmanniana.* Et denique ipsius confessio & libelli donatio mihi certissimum fecit.

(2818) VIGIL FABIUS: *Fabianus* VETULÆ. *Baillet* liste des Aut. deguis. p. 612.

(2819) VIGILIO Martyri & Tridentino Episcopo suppositos esse *libros contra Eutychen*, jam ante notaverat Cocus pag. 401. ex Bellarmino, ad A. C. 495. aliisque, verum auctorem GELASIUM Romanum esse vult *Hubertinus* apud *Rivet.* Crit. sacr. l. 4. c. 26. pag. 474. VIGILIUM vero alium Africanum mavult hic substituere *Theoph. Raynaudus* de mal. & bon. libris pag. 157. 158. cui adde *Rivetum* l. 4. c. 28. p. m. 490. De hocce *Vigilio* sic scribit *Jo. Dalæus* demonstr. fidei ex scriptur. part. I. c. 2. pag. 40. *Extat vetus Dialogus*, Vigilii *quidem nomine publicatus, sed qui revera* Gelasii *est, & quidem, non, quod multi putarunt*, Romani, *sed quod nos diserte docet* Aurelianensis Theodolphus lib. de spiritu S. Africani: *velut eruditorum ex notitia Episcoporum Afrorum* Sirmondiana *conjectura est*, Tharsensis Episcopi, &c. Addit *Nota Diecmanniana* verbis Tharsensis Episcopi apud Dallæ l. c. vitiose legitur: *Tharsensis*, sed legendum est *Tapsensis*, ex mente *Sirmondi.*

VIGILIO TRIDENTINO eos adimentes *Du Pin* Nouvelle Bibliotheque, Tom. IV. pag. 256. & *Cave* Historiæ liter. Script Ecclesiast. pag. 262. Auctorem VIGILIUM TAPSENSEM nominant: itemque *Olearius* Abac. Patrol. pag. 465. & *Sandius* in Notis ad Vossium de Histor. Latin. p. 7. GELASIO etiam & PAPÆ & CYZIZENO abjudicat prolixe *Gerhardus* Patrolog. p. 454. sqq. pro *Gelasio* tamen militat *Hottinger* Script. supposit. 90. Contra *Ravius* notis MStis ad Gesnerum *Vigilio Tapsensi* adscribit libros hos, notante *Symbola Normanniana.* Huc sine dubio etiam pertinent, quæ habet *Symbola Mastrichtiana* sub (a) adjacens.

(a) Symbola Mastrichtiana.
Extat enim vetus dialogus Vigilii *quidem nomine publicatus, sed qui revera* Gelasii *est & quidem non, quod nos diserte docet* Aurelianensis Theodulphus, *lib. de Spiritu Sancto*, Africani *ac ut eruditorum ex notitia Episcoporum Abrorum Sirmondina conjectura est*) Tharsensis *Episcopi &c. Joh.* Dalæus *in demonstratione fidei ex scripturis part. 1. cap. 7. pag. 40. & cap. 8. p. 52. hanc Gregorii atque Theodoreti mentem & Sententiam accurate sequitur is Athanasius, quem Vigilius, vel potius Gelasius, quod diximus Africanus adversus Arrianos disputantem induxit.*

(2820) VIGILIUS TAPSENSIS Episcopus, tot Scriptis falso Antiquissimorum Patrum nomine in publicum emissis famosus, & nemini

nemini Eruditorum facile ignotus in censum nostrum hic etiam venit ob *Symbolum* Athanasianum cujus Auctorem illum asserit Clarissimus *Tenzelius* de Symbolo Athanasiano, vide *Acta Erudit. Lipsiens.* 1687. pag. 543. ab *Antelmo* VINCENTIO LIRINENSI restitutum vide le *Journal des Savans* Fev. 1693. pag. 74. adde ea quæ supra in *Athanasio* Diximus.

II. Inter *Vigilii Tapsensis* opera à *Chifletio* editum *de fide Orthodoxa librum à Benedictinis* GREGORIO ELIBERITANO vindicatum monuimus supra in *Ambrosio*, quæ hic repetere merito supersedemus.

(2821. *α*) VIGILIO PAPÆ, supposita *Professio fidei*, qua Acephalorum Errores stabiliuntur, judicante cum *Baronio Binio*; & genuinus fœtus hic ipsi restituitur a *Du Pinio* Tom. V. *de la Nouvelle Bibliotheque* p. 70. vide Act. Erud. Suppl. Tom. II. p. 427.

(2821. *β*) VILBONII nomine *Grammaticam Latinam* edidisse *Philibertus* MONETUS, Jesuita Allobrox, refertur ab *Alegambe* p. 404.

Adde *Sotvellum* Biblioth. Scriptor. Societ. Jesu p. 706. col. b. *Witten.* Diar. Biograph. ann. 1643.

(2822) *Nicolaus* VILLAGAGNO, seu VILLAGAGNONUS, est *Nicolaus* DURANDUS, docente *Thoma Hyde* in Catalogo Bibliothecæ Bodlejanæ post N. p. 233. col. b. ubi sub priori nomine ab eo citantur

(1.) *De Expeditione* ad Argieram lib. I. p. 595. Bas. 1556. Et pag. 1419. Bas. 1574.

(2.) Themata quæ Villagagno in suis contra Calvinum libris propugnanda suscepit. Par. 1561.

(3.) *De Ecclesiæ Sacrificio* Par. 1562.

(4.) De Phil. *Melanchthonis judicio* de Sacra *Cœna*. Parisiis 1561.

(5.) *Contra Richeri & Calvini Doctrinam*, libri 2. Parisiis 1562.

(6.) *De Consecratione*, Mystico Sacrificio, & Duplici Christi Oblatione, contra Vannium Lutheranum; de Judaici Paschatis implemento, contra Calvinianos; & de Poculo Sanguinis Christi & Introitu in Sancta Sanctorum, contra Bezam. Par. 1569. 8.

Idem ex *Catal. Biblioth. Oxon.* lib. II. p. 233. confirmat Symbol. Potzerniana.

(2823) *Giovanni* VILLANO. Quod sub hujus nomine extat *Chronicon Neapolitanum* ab aliquibus adscribitur *Bartolomeo* CARACCIOLO, ut est apud *Toppium* Biblioth. Neapolit. p. 123.

(2824) *Giovanni Pietro Giacomo* VILLANI nomine prodiit *La Visiera Alzata, Hecatoste di Scrittori che vaghi d'andare in Maschera fuor del tempo di Carnavale sono scoperti da* Gio. Pretro Giac: VILLANI *Senese Academico Humorista, Infecondo & Geniale* &c. Passatempo Caniculare inviato all' Illustrissimo e Sapientissimo Signor Antonio *Magliabechi*, Musæo Spirante, e Bibliothecario del Serenissimo Cosmo III. G. D. di Toscana: item Penteco-ste d' altri Scrittori, che andando in Machera fuor del tempo di Carnevale sono scoperti da Gio: Pietro Giacomo *Villani* &c. in 12. In Parma 1689. in 12. pagg. 134. judicio autem illustris Domini *Magliabechi*, quod affert la *Bibliotheque Universelle* Tom. 15. p. 96. hoc opusculum *P. Angelium* APROSIUM habet Auctorem Consentit *Giornali di* Parma 1690. II. p. 31.

(2825) *Arnoldi* VILLANOVANI sive de VILLA nomine qui vulgo venit *de viribus simplicium* liber *Jacobo* de DONIS asseritur a *Frisio* Bibl. *Gesner.* p. 373. col. b. Eum de DONDIS appellat *Merklin* Linden. Renov. pag. 480. col. b. sub ejus nomine librum hunc titulo *Promptuarii Medicinæ* citans. De hoc quidem libro speciatim non agit *Colomesius* Gall. Orient. p. 2. generatim tamen multa scripta *Arnoldi* nomine circumferri, quæ ejus non sint, innuit ad *Gesneri* Bibliothecam Universalem Lectorem ablegans.

(II.) Villanovani *Compendium de Lapide Philosophorum* idem esse cum manuductione TOLLII docent Monatliche Unterredungen 1691. p. 378. v. Olaum *Borrichium* in conspectu Chemicorum §. XXII.

(2826) *Michaelis* VILLANOVANI sub nomine *Michael* SERVETUS sparsit blasphemias suas. *Beza* in Vita Calvini: docente *Symbola Diecmanniana* & allegante vitam Calvini Epistolis præfixam ad A. 1552. Addit *Symbola Mastrichtiana*, *Cloppenburg.* Præf. de Origine Socinianismi præmissam Compendiolo Socinianismi confutati.

(2827) Laurentii VILLAVINCENTII, Monachi Augustiniani nomine *Methodum Theologiæ Andreæ* HYPERII, Theologi reformati apud Hispanos publicatam & approbatam esse, multi sciunt. Id consignasse litteris *Simonem Oomium* præfatione secunda Tractatus Belgici, de Cogitationibus dirigendis, mihi necdum visi, confirmat Dominus *Gerhard von Mastricht* in suis ad me missis hujus argumenti collectaneis sæpe laudatis.

Confirmant hæc *Prideaux* Orat. IX. §. 3. & Crenius in Animadversionibus suis Philologicis & Historicis cap. I. p. 3. ut referunt *Acta Erud. Lipsiens.* 1695 p. 420. itemque *Whitack.* Script. p. 465. ut habet *Margo Normannianus*. Cæterum an hic *Villavincentius Franciscanus* fuerit an Augustinianus, disquirit *Villani* nella Visiera Alzata Pentecostes num. XXIIX. aliud ejus scriptum ibi subjiciens. Addit *Dn. Diecmannus* hæc: Plagiariis hic *Laurentius à Villavincentio*, Xerezanus, ut nuper fecit Jo. *Alb. Faber* in Decade Decadum de „ Plagiar. Pseudon. n. 36. *potius quam Pseudonymis* annumerandus est. Nam si expuncta, quæ „ Romanæ Ecclesiæ ingrata, & inserta, quæ ei, „ accepta esse poterant, demas, duo Andreæ, „ *Hyperii* scripta, quorum *alterum de Theologo*, seu de „ ratione Studii Theologici 4. libris absolutum, „ Argent. A. 1562. 8. excusum, *alterum de formandis* „ *concionibus*, seu de interpretatione scripturarum, „ populari libris duobus constans Basileæ A. 1563. „ 8. excusum, titulum gerit, *tam immani furto Vil*- „

lavin-

„centius iste expilavit, ut plagiarios, quotquot unquam fuere, vincere, aut saltem palmam illis „dubiam facere voluisse videatur. Quod ego „fiden er *ex αὐτοψίᾳ* edoctus, qui ista Hyperii & „Villavincentii opera possideo, affirmo. Villavincentii liber nunc frontem præfert: *De recte formando Studio Theologico libri quatuor, ac de formandis sacris concionibus libri tres*, omnes collecti & restituti per Fratrem Laur. à Villavincentio, Xerezanum Doctorem Theologum Augustinianum (ita enim legi debet, non ut typi errant, Augustanum) Eremitam, nunc denuo diligentissime correcti & emendati Colon. „*A*. 1575.„ Furtum istud dudum Villavincentio ex Reformatis objecerunt *Rainoldus* l. 1. de Rom. Eccl. Idololatria c. 4. p. 119. 120. *Prideaux* „Oper. Theol. p. 396. fin. *Rivetus* oper. Tom. II. „p. 948. b. & 1065. fin. *Hottingerus* Thesaur. „Philol. l. 1. C. 2. q. 4. p. 133. *Notkerus* de integr. „Script. p. 86. Valerius *Andreæ* Biblioth. Belg „p. 49. istud *μολγάκιζει*, dum, quicquid boni dicti libri Hyperii habent, id in suos similes argumenti libros Laurentium a Villavincentio, „quem Doctorem Theol. Lovaniensem vocat, „transtulisse scribit.

(2828) UTOPICUS v. *Anonymus*.

(2829) VILLE *Lovis de la*: N- - de VALOIS. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 612.

(2830) Francisci VILLERII nomine prodiisse *de Religione populi Romani ex institutis Numæ* liber impressus Genevæ 1553. in 8. & Argentinæ in fol. cum *Cardinalis Poli* libro *de Ecclesia*, cujus verus sit autor *Franciscus* HOTTOMANNUS, legitur apud *Gesner*. Biblioth. pag 202. edit. Simler. Eadem repetit *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 239. col. a. itemque eo allegato *Teissier* Tom. II. des Eloges des Hommes Scavans pag. 141. At *margo Diecmannianus* initio addit: Non videtur hoc nomen fictum esse, quia filius Franc. *Hotomanni*, Johannes, dictus est *Sieur de Villiers*, v. *Baillet* d'Anti Tom. II. pag. 120. & in fine: *Voët.* Biblioth. Stud. Theol. pag. 614. citat Francisci *Vilerii* (h. e. Hotomanni) de Statu primitivæ Ecclesiæ, ejus sacerdotis librum. Ex Append. Biblioth. Gesneri, Tiguri 1555. fol. edita fol. 36. col. 3. plenior libri, à Franc. Villerio Genevæ 1553. vulgati titulus extat, qui non illa tantum *Voetii* verba continet, sed & in quo *Placciana*, de relig. populi Rom. &c. ultimum locum occupant. *Stuck.* in Periplum Ponti Euxini. pag. 59. m. hic allegat *margo Normannianus*.

VILLIOMARUS v. *Ivo*.

(2831) VINDICIANO à quibusdam, sed male, MARCELLI *Carmen de Medicina* adscribi, testatur doctissimus *Henr. Meibomius*, th. 7. disputationis de Incubatione in fanis Deorum sub Am. Clariss. Dn. Conringio habitæ. Adde *Voss.* de Poet. Lat. p. 56.

(2832) VINCENTIA où VICENTIA, *Petrus* à: Antonin REGINALDI aut REGNAUD. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 612.

VINCENTIUS v. *Athanasius*.

VINCENTIUS v. *Liberius*.

(2833) VINCENTII Bellovacensis *speculum Morale*, alteri, nescio cui, *cognomini auctori* adscribere mavult *Bellarm.* ad A. C. 1265. in scriptis *Thomæ Aquinatis* p. m. 255.

Idem ex *Bellarmino* quoque observat *Miræus* Auctor de Scriptoribus Ecclesiasticis pag 170. Itemque illo licet non nominato *Deckherri* de Scriptis Adespotis opusculo subjuncta Epistola Pauli *Vindingii* pag. 354. addens Morale hoc speculum ex THOMÆ AQUINATIS Secunda ferme consarcinatum. Vide illustrem locum *Raunaudi* de libris bonis & malis Erotem. 9. part. 1. p. 168. 169. ob prolixitatem omissum.

(2834) VINCENTII LENIS nomine DOCTOREM quendam LOVANIENSEM *contra* Stephanum des CHAMPS Jesuitam (is est Antonius RICHARDUS) Jansenium defendisse ex *Receuil de Diverses pieces*, publiées pour la traduction du N. T. P. I. pag. 47. indicat *Symbola Diecmanniana*. Liberium autem FROMONDUM nominat Excellentissimus Dominus D. *Mayerus* dissertatione sua Epistolica lit. c. non procul à fine. adde *Bailleti* Catalogum des Auteurs degvisez pag. 569.

(2835) VINCENTIUS LIRINENSIS cum VINCENTIO GALLIARUM PRÆFECTO tempore S. Martini à *Baronio Confusum* notat *Deckherro* de Scriptis Adespotis subjuncta *Vindingii* Epistola pag. 355. *At Miræus* in Biblioth. Eccles. pag 66. Vincentii Lirinensis nomine vulgo insignitas Objectiones contra dogmata S. Augustini VINCENTIO cuidam ALTERI Ipsi fere COÆVO adscribit. Quas tamen *Lirinensi* restituere laborant *Caveus* Histor. liter. Scriptor. Eccles. pag. 239. col. b. & *Du Pin* Nouvel. Bibliothe des Auteurs Ecclesiastiques Tom. IV. pag. 172. Vide supra *Peregrinus*.

VINCENTIUS v. *Martialis*.

(2836) *Nicolai* VINCENTII, Chirurgi Pictaviensis nomine scripsisse *Josephum* SCALIGERUM contra celebrem quendam Medicum, dictum Martinum, docet *Colomesius* dans sa Bibliotheque choisie pag. 102. 103. & ex eo *Teissier* Tom. I. des Eloges des hommes Scavans p. 150. adde *Bailleti* liste des Auteurs degvisez p. 612.

(2837) VINCENTIUS SEVERINUS est *Franciscus* ANNATUS, ut ex *Bibliot. Anti-Jansen.* pag. 9. 35. 13. & 63. indicium facit Excellentissimus D. *Mayerus* in Dissertat. Epistolica sub fol. C. fere in fine. *Sotvellus* autem, quanquam multa ab *Annato* contra Jansenistas scripta referat, de per-

ſo nato Vincentio tamen altum ſilet: vide pag. 212. v. Severinus.

VINERIO v. *Sophadro*.

VIOLENTA v. *Paſſum*.

VION v. de *Herouval*.

VIRDUNENSIS v. *Theodoricus*.

(2838) VIRGILII habitum à plerisque *Moretum* A. SEPTIMIO SEVERO tribuit *Caſp. Barthius* adverſar. lib. 35. cap. 8. hiſce verbis: *Multis apud Latinos Poëtis, quorum alioqui natales in obſcuro ſunt, de conjectura adſcripſerunt familias eruditiſſimi Viri. Paucis æque bona ratione, ut ego mihi perſuaſum habeo, atque ſcriptori Carminis ſanè ea fortuna digni, quod* Moretum *inſcribitur, & in appendices* Marianos *jam olim relatum eſt. Ejus enim auctor, nullum argumentum vetat, quin ſit* A Septimius Severus. *Stylus fragmenti ipſius, utcunque pauca ſuperſint, mire convenit, nec ætatis ratio abeſt. Nam qui judicandis Poetis aures non habet infrequentes, Auguſti ætatem ſtatim Poemati iſti abnunciabit, ubi tres verſus modo legi audierit. Ineſt præterea aliquid magis curam olens, quam fœlicitas puriſſimi ſeculi ferre poſſit, in quo ſemper ingenium & naturæ vigor eminuit. Cætera plus lævigationis quam nitoris habent, quæ quidem diſcernere non eſt cujusvis. Per nos quidem non ſtabit, quo minus* Aulus Septimius Severus *hujus auctor poëmatis, &c.* Eidem tributum à *Scaligero* doctiſſimum aliud Poëma, cui *Ciris* eſt Titulus, CATULLO adſeri per *Raphaëlem Eglinum* Tigurinum, Epiſtolâ ad Melchiorem Goldaſtum ſcripta, cognovi ex *Dn. Gerhardo v. Maſtricht*, à cujus liberalitate cum alia multa mihi indulta ſœpius ſum profeſſus, tum ipſam hanc Epiſtolam adhuc exſpecto. Sed de *Virgilio*, eique adſcriptis, alii commentatores ejus plura, quos nunc conſulere feſtinantes operæ prohibent.

Moretum Virgilio ſed ex SVEVII Idyllio ejusdem argumenti deſumtum aſſerit *Colomeſius* Diſſertat. de Scriptor. aliquot dubiis num. IV. Contra de Moreto eodem Caſpari *Barthio* aſſentiens *Fabricius* in Bibliotheca ſua Latina pag. 26. & Append. pag. 16. Cirim & CATULLO & CORNELIO GALLO male tribui aſſerit, Virgilioque eum non indignum adeoque rectè ad eum referri autumat. loc. cit. pag. 26 Editus in Moretum eſt *Taubmanni* Commentariolus poſthumus, in cujus principio Moretum hoc Septimio Severo aſſeritur.

III. *Carmen* autem *Panægyricum ad* Calpurnium *Piſonem* & MARONI noſtro & OVIDIO pariter perperam adſcribi, ſed LUCANO tribuendum notat idem *Fabricius* Bibliot. Latin. p. 79.

IV. P. Virgilio Maroni adſcriptum Poema, ÆTNAM, eſſe CORNELLII SEVERI, Poetæ itidem Auguſti temporibus clari, ex *Senecæ* LXXIX. colligit *Borrichius* cogitat. de Linguæ latinæ ætatibus X. pag. 11. quod & *Lipſio* ad illum Senecæ locum placet, & Antonio *Auguſtino* Dialogo II. p 15. Lat. pag. 20. verſionis Italicæ Octaviani Stradæ, memorante *Symbola Normanniana*. Conſentit *Voſſius* de Poetis Latinis pag. 33. Et ſub *Cornelii Severi nomine* carmen hoc citatum video à *Friſio* Bibliot. Geſner. pag. 176. col. a.

V. Carmina de *Viro bono* & de *ætatibus animalium* AUSONIO reſtituit *Taubmannus* in Commentariolo modo citato.

(2839) VIR PROBUS quomodo deſignari tantum voluerit auctor *Orationis & Panegyrici in Obitum Regis Auguſti ad Gallos & Sarmatas*, quæ annexa eſt Annalibus *Cromeri*: *refert Freherus* Theatro Viror: Illuſtrium pag. 96. ex *Starovolſckii* elogiis, quod ſit *Demetrii* SOLICOVII.

(2839 a) *Nicolai* VITALIS nomine edidit HIERONYMUS VITALIS, Capuanus, Ordin. Cleric. Regul. Venet. apud Bertanos 1651. *Diſcuſſiones Canonicas tres de Speciali Voto*, quod emitteret Regularis exequendi Conſilia ſuorum Prælatorum, etiam ſi ab Eorum Juris Dictione eximeretur: docente *Toppio* Bibliothe. Neapol. pag. 162. col. a. itemque ex *Silos*. T. III. Hiſtor. Regul Cleric. pag. 576. Clariſſimus D. *Olearius* in Epiſtola ad me data Halis Saxonum d. 26. Junii Anno 1676.

VITUS Joachimus v. *Wigandus*.

(2840) *Joannes* VITHLINGIUS. Eo nomine notatur *Joh.* BRENTIUS in *Indice Prohibitorum Romano* An. 1667. p. 71. col. b. Quid ſub eo nomine prodierit mihi equidem non conſtat Nec in *Memoria Brentiana* nec *Brentio Orthodoxo* utrisque ſcriptis, loco Academicæ Diſputationis, à M. Joh. Balthaſ. *Beyſchlagio*, altero reſpondendo altero præſidendo, defenſis Witebergæ 1694. id indicatur.

(2841) Thomæ TITI nomine *Laqueos Lutheranos* Dilingæ 1622. Latinè & Germanicè publicavit *Laurentius* FORERUS, Jeſuita Germanus prodente *Alegambe* p. 269.

Quæ repetit *Sotvellus* Biblioth. Scriptor Societ. Jeſu pag. 541. col. b adde *Witten*. Diar. Biograph. ad d. 7. Januarii Anno 1659. qui & alios complures tractatus quaſi ficto nomine à *Forero* editos ibidem recenſet. vide & *Baillet* Cat. des Auteurs deguiſez pag. 612. & *Hydei* Cat. Bibl. Bodl. pag. 258. col. a. De alio cognomine v. *Baile* Tom I. pag. 374. B.

VITO v. *Canaldo*.

VITRUVIUS v. *Pontius*.

(2842) *A.* VLACCI *Epiſtola* præfixa libro cui titulus: *Clamor Regii Sanguinis* eſt Cl. SALMASII, ut ex Milton. Defenſ. Secund. 3.37. 295. indicat *Symbola Normanniana*. Continet autem illa epiſtola Dedicatoria ad Carolum II. Britanniæ Regem in edit. Hagenſi 1652. 4. pagg. decem. De ipſo libro ſupra egimus *Anon.* cap. III. n. 922.

(2843) ULEFELD, *Cornificius* ab: *Jacobi* HENRICUS PAULI. *Baillet* liſte des Auteurs degviſez p. 612.

(2844.

(2844) *Georgii* ULICOVII Lithuani nomine scripsit *Georgius Guilielmus* LEIBNITIUS hortatu Boineburgii in Polonia tunc Legationem pro Neoburgico obeuntis. Ubi *A*utor, positis certis definitionibus, pene ad demonstrationis formam ostendere conatus est, quod tunc esset consultum ei Reip. Bœclerus, qui editum libellum a Boineburgio acceperat, eo valde delectabatur, & in libello quodam posthumo ejus meminit, tanquam sine exemplo exquisiti.

ULRICUS v. *Encaustius.*

(2845) Eines Ungarischen Evangelischen Predigers Unbiblisches Pabstthum/ und wolgegründetes Lutherthum/wieder Matthiam Fabrum, den Jesuiten. edit. Francofurti Anno 1679. in 8vo. *Au*ctorem habet p. m. *A*ntonium REISERUM S.S. *Theol. Licentiatum*; ut fidem facit Symbola *Flensburgo-Molleriana.*

(2846) Christophorus ab Ungersdorff/ cujus nomine extat die Erinnerung von der Calvinisten Art und Feindseligkeit gegen den Römischen Reich/ &c. quomodo a plurimis creditus sit Generosus Dominus *Wilhelmus* ab EFFEREN, Consiliarius Moguntinus; vide apud *Deckher.* de Scriptis Adespotis p. 151. ipso tamen invito, ut patet ex ejus edita Apologia, adducta supra in *Friedberg.* Nihilominus *Bailletus* in Catalogo des Auteurs p. 612. 613. sub *Ungersdorffii* persona latere Dominum ab *Efferen* confidenter statuit.

(2847) VOGE où VAUGE, *Solon de*: *Jean* LE BON. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 613.

VOGELINUS v. *Curæus.*

VOGELIUS vide supra *Ewaldus.*

VOLATERRANUS v. *Phædrus.*

(2848) VOLUPIUS Decorus Musageles, *Architectonicam Musices Universalis*, qui scripsit; est *Wolffgang* SCHONSLEDERUS, Jesuita Monacensis, *Alegambe* p. 445.

Repetens hæc *Sotvellus* Bibliothec. Scriptor. Societat. Jesu p. 787. a. cum eodem *Alegambe* addit sub alieno nomine ab eodem Schonsledero editum quoque de modo Musice componendi librum. vide & *Witten.* Diar. Biograph. an. 1651. ad d. 17. Xbris qui utrumque librum sub alieno nomine prodiisse scribit, Volupii nullam, ne verbo quidem injiciens mentionem.

(2849) VOLVIC, *Amable* de: *Am. de* BOURZEIS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez pag. 613.

VOMENTIS FILIUS v. *Congregans.*

(2850) M. VORTFICHER, cujus extat octo paginarum, vel unius chartæ in 4. scriptum Gallicum, hoc titulo: *Le courier de Travere, ou le Tricomete, observè à Oxfort en Angleterre depuis le 22. Novembre jusqu' au 28. Janvier mil six cens soixante un: traduit de l' Anglois, à Paris 1665.* de quo Journal des Sçavans 1665. du 30. Mars. pag. m. 148. *Bien que ce discours soit fort court, il est si remply d' erudition, que quelques habiles qui soient ceux qui le liront, on est asseurè qu'ils y rencontreront des suiets de meditation capables de les exercer pendant plusieurs jours. Car il y est parlé d' un Tricomete observé avec un instrument parallactique de nouvelle invention, & dressé suivant la doctrine des anciens Chaldeens & des Arabes. A quoy on mesle tant de Cabale, d' Algebre, & d' autres choses semblabes, que les pedans auront contentement, mais les honnestes gens ne liront cette piece que comme une galanterie ingenieuse, faite pour se moquer des faux Sçavans, & de ceux qui s' amusent aux observations celestes, & aux vaines curiositez de l' Astrologie. On ne croit pas que cette piece ait esté traduite de l' Anglois, & il y a apparence qu' elle a esté Françoise dans son origine.* Id quod etiam confirmavit mihi *D. Martinus Fogelius*, cui auctor ejus Nobilis Normannus, *Nicolaus* LASSON semetipsum detexit Lutetiis Parisiorum agenti.

WORTFISHER scribit *Bailletus* in Catalogo des Auteurs degvisez pag. 613. Nicolaum *Lassonium* sub hac larva latentem mecum agnoscens.

(2851.) *Johannes* DE VOSS Poemata cum egregia conderet, professione autem sua tantum Vitriarius esset, in suspicionem apud plerosque incurrit ac si BARLÆUS (Caspar) ea sub illius nomine scripserit, ut notat *Morhofius* in dem Unterricht von der teutschen Sprache und Poesie Part. II. cap. V. p. 265. 266. & ex eo *Acta Eruditor.* 1682. p. 274.

URANOPHILUS v. *Cyriander.*

URBANUS v. *Asterius.*

- - - - v. *Horitius.*

(2852) URBANUS VIII. Papa, cujus extant *de Apostatis & Ejectis*, Venet. 1625. itemque *Constitutio de Residentia Episcoporum* Romæ 1634. & 1635. gentilitio nomine dictus *Maph.* BARBERINUS. vide Thom. *Hyde* Catalog. Bibl. Bodlej. post. N. p. 242. col a.

(2852 a) URBANUS, Papa. Ei pariter Epistola afficta à *peccatore* MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro. Deducente Dr. *Mastrichto* H. J. E. p. 232.

(2853) URBICII *Tactica* in Lexico Græco TUSANI olim edita postmodum auctiora ab eruditissimo *Rigaltio* emissa, ex *Ambrosiano Bibliothecæ Pinellianæ Codice* meliora reddenda, quod sint HADRIANI Imperatoris, ex *Salmasio* docet prolixe *Naudæus* Bibliograph. Militar. pag. 84. 85. 86.

(2854) *Theophili* URBINI Türckisches Städt-Büchlein darin hundert und etliche der fürnehmsten Städte Festungen/und Schlösser Ottomanischer Herrschafft beschrieben werden. Bey Johan Hoffmann: suum agnoscit fœtum sub *Erasmi Francisci* nomine celebris Dominus *Christianus* MYNSICHT in dem Verzeichniß seiner gedruckten Schrifften num. XI. p. 9.

(2855) URBINO: *Jean Baptiste* LIVIZANI. Baillet liste des Auteurs deguisez pagina 613.

(2856) URCIANUS, à quo habemus Disputationem de Prædestinationis Causa, cujus Analysin edidit Joa. *Hackerus* Frib. Brisg. 1614. alio nomine est *Joannes* NEIDINGERUS, monente Thoma *Hyde* Bibliothec. Bodlej. pag. 317. col. b. & post N. p. 8. col. b.

(2857) *Monsieur de* VRIGNY. Sub hoc nomine extat *Epistola contra Antitrinitarios, Tolerantes & Moralistas, cum Animadversionibus ad librum*, *cujus* Titulus: Religio Naturalis &c. edita 1693. in 8v. recensita in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1694. p. 412. seqq. Verum non illum Dominum de *Vrigny*, sed alium quendam, cujus ut lateat interlit, Auctorem epistolæ ejus esse asserit *Chauvin*, dans ses Eclarcissemens sur un livre de la Religion Naturelle, vid. pag. 424. nec amplius detegitur Verus scripti Auctor.

(2858) *Fulvius* URSINUS *Notis* suis in Historicos Latinos admiscuit *Scholia* Petri CIACCONII aut CHACONII *in Commentarios Julii Cæsaris & Crispum Sallustium* tacito hujus nomine; cui tamen illa restituit separatis Ursini Animadversionibus, Joannes *Brantius*; de qua re vide Nicolaum *Antonium* Biblioth. Hispan. P. II. p. 144. col. b. *Thomasium* de Plagio Literario §. 583. & ex hoc *Teissier* Eloges des hommes sçavans T. II. pag. 304.

(2859) Joachimi URSINI Anti-Jesuitæ nomine, prodiere scripta mihi visa sequentia.

I. *Concilii Tridentini Historica relatio, & nullitas solide & ex fundamentis demonstrata.* Ambergæ 1615. in 8.

II. *Apologia pro Christianis Gallis Religionis Reformatæ.* Genev. 1598. in 8.

III. *Stupenda Templi Jesuitici (1.) De Idololatrica Invocatione & Salutatione Angelica, una cum horrendis blasphemæ adorationis, superstitiosæ consecrationis creaturarum exemplis. (2.) De Patrociniis sanctorum, quos Monachi quibus rebus Deos atq; Deas tutelares assignarint. (3.) De Sanctorum Reliquiis* in 8. Francof. & Ambergæ 1610. in 8.

IV. *Flosculi Blasphemiarum Jesuiticarum, & ex tribus concionibus super beatificatione Ignatii Loyolæ habitis decerpti, una cum Sorbonæ Parisiensis censura* 1612. in 4. sine loco & Typographo.

V. *Hispanicæ Inquisitionis & Carnificinæ Secretiora, ubi præter illius originem, Processus Tyrannicus in fidelium Religionis reformatæ Professorum, Comprehensione, Bonorum sequestratione, Audientiis variigeneris, Testium publicatione & confutatione; Artibus inquirendi aliis etiam secretioribus: Captivorum victu, & reliquis vitæ subsidiis: Carcerum visitatione: Sententiarum denique publicatione & interpretatione describitur: Exemplis illustrioribus tum Martyrum, tum Articulorum, & Regularum Inquisitoriarum, in fine adjectis*, per Joachimum Ursinum, Anti-Jesuitam, *De Jesuitis, qui Inquisitionem Hispanicam in Germaniam & Bohemiam vicinam introducere moliuntur, præfantem* Ambergæ 1611. in 8. Ex his primo proavus meus p. m. Consul Hamburgensis *Vincentius Mollerus* sua manu nomen *Innocentii* GENTILETI præscripsit: quo nomine aliis etiam citatum hunc librum legisse memini, neque Stylus aut genius scriptoris repugnat. Adde quod hanc manum in aliis multis vera mihi significasse expertus sum, ut adeo caussæ nil habeam cur in hoc solo eidem fidem denegem.

Conferre hic jubet *Jamesium Margo Normannianus.* At vero Clarissimus *Deckherrus* de Scriptis Adespotis aliam illustris *Goldasti* ex lib. III. de Regn. Bohem. Cap. 13. p. 363. conjecturam de *Christiano* BECMANNO proponit, ab eoque *Speculum Jesuitarum* sub præscriptione Joachimi *Ursini* editum suspicatur, quod ex *Goldasti* tractatu von Confiscation der Hexen-Güter num. 6. p. 12. & 13. confirmant *Symbolæ Sperlingiana* & *Flensburgo-Molleriana*: Johannem *Salmuthum Becmanno* ex eadem *Goldasti* suspicione jungentes. Quorum utri verius adscribi possit, aut an ad *Gentiletum* recurrendum nobis sit, non determinarem, *nisi nunc in fine* præfationis demum perlectæ Ursinianæ extantia sub lit. (a) diserta verba eum testantia jam olim editum nominarent. Liber ipse constat paginis 480. Continet autem *Speculum Jesuiticum* hoc, præter præfationem ad Lectorem Sex foliorum in 8vo una cum Appendice pagg 288. Integer libri titulus hic est: *Speculum Jesuiticum Pontificum Romanorum erga Imperatores Germanicos perfidiam insolentiam ac tyrannidem repræsentans: & Romam: Babylonem; Papam autem Rom. ipsum esse Antichristum, demonstrans*: Una cum appendice, qua, præter superiora, *Scelera Romanorum Pontificum vita: & tragicus eorum interitus*: Denique *blasphemia Canonistarum, de Papæ autoritate, majoritate, & primatu, assertiones recensentur. Sectæ Iesuiticæ, inter omnes Monachorum familias pestilentissimæ, opposita, a qua orthodoxia hostiliter impetitur; tenera* juventus insidiose *corrumpitur; pax publica nefarie perturbatur*, &, *ruptis Societatis humanæ vinculis, seditionum incendia sceleratissime excitantur, & late per Christianum orbem universum sparguntur.* Edente hæc Joachimo *Ursino* Anti-Jesuita Ambergæ 1609. *Flosculi* vero *Jesuitarum supra memorati* pagg. constantes in 4. folis XI. ipsis separatis titulis pag. 6. Adhæret *Miracle du Patriarche Ignace Loyola faict à Thoulouse.* Anno 1611. *Fraus Jesuitica Tholosæ detecta & punita.* Ex Gallico in Latinum versa, ut bonis omnibus imposturæ Jesuiticæ magis magisque innotescant. Ao. 1612. de quibus operæ pre-

pretium videre etiam quæ habent Satyres Personnelles pag. 197. quæ sic scribit.

Le troisieme Anti-Jesuite est un Calvinist des plus animez contre les Catholiques. Comme il estoit fort connu sous son nom, & par ses emportemens, il eut la discretion de se cacher sous le masque de *Joachimus Ursinus*; mais il fut assez hardi pour se donner le surnom d'*Anti-Jesuite*, au lieu de se laisser porter au titre de son livre. C'est donc sous le nom de *Joach. Ursin. Anti-Jesuita* que cet ennemi de l'Eglise Romaine fit paroistre une grosse & sanglante Satyre en Latin non pas contre les Jesuites en particulier quoy que c'eust esté son intention, mais contre les Religieux & le Clergé, & generalement contre tous les Chrestiens qui font profession de la Foy Catholique sous la direction du Pape & des autres successeurs des Apostres. L'Ouvrage de cet Anti-Jesuite a pour titre, *Jesuitici Templi stupenda*, I. De Idololatrica invocatione & salutatione Angelica, una cum horrendis blasphemæ adorationis & superstitiosæ consecrationis creaturarum exemplis. II. De Patrociniis Sanctorum quos Monachi quibus rebus Deos atque Deas tutelares assignarint. III. De Sanctorum reliquiis &c. & il fut imprimé à Francford in VIII. puis à Amberg en la même forme l'an. 1610.

(a) Joach. Ursinus præfat. in Concil. Trid. Histor. Relat. fol. ult.
Denique quam ubique Concilium Tridentinum a sacris litteris distet, norunt etiam apud nos qui equitant in arundine longa, & qui nondum ære lavantur. Quot ibi paginæ, aut quur non lineas dico, tot ibi δητφωνίαι*, errores inveniuntur. Omnes in aprica veluti turre spectandos exhibuerunt, ac sigillatim percensuerunt Viri pietatis & eruditionis laude nostro ævo conspicui. Atque inter eos si non primum, at saltem secundum facilè locum obtinet Clarissimus JCtus INNOCENTIUS GENTILLETUS Delphinensis, qui jam olim anno 1586. Examen Concilii Tridentini publicavit & Heinrico II. Regi Navarræ tum inscripsit. Dignum opus, quod & inimici & amici legant ac relegant: illi ut confutentur magis, hi ut confirmentur magis in mera veritate, quam habent cognitam. Opus, si argumentum spectes; perutile: si formam pertractationis, nervosum: si orationem, elegans & perspicuum. Quorum illud allicere, istud perficere, hoc afficere suaviter animos eruditorum solet. Quia autem ex tanto temporis intervallo nulla in his oris exemplaria amplius suppetebant, & erant, qui subinde expetebant; inde factum, ut denuo apud nos typis excuderetur, & cum pluribus Theologiæ studiosis ita communicaretur. Quisquis es, lege; non pœnitebit: & ita feliciter VALE. 1615. Cal. Augusti.*

(2860.) *Edmondus* URSULANUS quomodo sit vero nomine MACMAHONE Prior Conventus Franciscanorum Lovanii v. *Baile* Dictionaire Tom. 2. p. 237. in margine.

URSUS v. *Dithmarsus*.

(2861) USSERIO tributa a Richardo *Simone* in Historia Critica *Versio Novi Testamenti Hibernica*, *Guilielmo* DANIELIDI (O DONNEL) asseritur a *Colomesio* in epistola Isaaci *Vossii Appendici* Observationum ad *Melam* subjuncta, ut observant *Acta Eruditor. Lipsiens.* 1687. p. 224.

II. Jacobi Usserii nomine editus *Catechismus* ex CARTWRIGTHO, CROOKIO alisque collectus ab *Usserio* nunquam agnitus scribitur a Batesio in Vita Usserii, quæ extat inter reliquas ejus selectas p. 738.

UTOPICUS v. *Anonymus*.

UTOPIENSIS v. Wegweiser.

(2862) VULCATIO *Gallicano* adscripta *Vita Avidii Cassii*, *Ælio* Fabricio Biblioth. Latin. p. 153.

VULTURIUS v. *Bassarius*.

(2863) VULTURIUS *Geldenhaurius*: *Gerard de* NIMEGUE. *Baillet* p. 613.

UZALENSIS v. *Evodius*.

* * *

W

(2864.)

SInceri WAHRENBERGII Dialogum de *Polygamia*, *Esaiæ* & *Samueli*, Fratribus PUFENDORFIANIS imputatum, notat & acerbè qveritur *Deckherrus* de S. A. pag. 341. 342. Suspicionemque hanc à se & fratre amovere nititur Illustris Dominus *Samuel Pufendorffius* in Epistola ad Amicos pag. 50. & ad Scherzerum pag. 30. & *Polyparpo* LYSERO etiam tribui monet Illustris *Kulpis*, Colleg. Grotian. Exercitat. IV. th. 6. lit. P. in notis, quem forte innuit *Pufendorffius* ad Amicos loco citato, dum Auctorem Dialogi in Svecia notissimum asserit.

(2865) *Petri* WAHRENFELS, *Responsio ad Epistolam Andreæ* Wunderlichs/ Civis WURZBURGENSIS quæ adjecta est libro P. *Marci Schonemanni ab ipso inscripto*: das unüberwindliche Catholische Zeughauß, quæque recusa est Gothæ apud Christophorum Reihern 1678. 8. cum Marthæ Elisabethæ Zitterin gründlicher Ablehnung &c. cui inserta est a pag. 4. ad pag. 15. ibidem Patri huic *Marco* SCHONEMANNO non obscurê tribuitur pag. 16. 17. nec Dissentire nobis videtur *Sagittarius* in der treuhertzigen Vermahnung an P. Schönemann pag. 48. 49. ubi Epistolam hanc satis Satyrice perstringit, & Jesuitas ad scripta sua cautius edenda ea occasione hortatur p. 50.

(2866) WAHRMUND *Godlieb* vom Geld=

Mangel in Teutschland. HOSMANNUS, Consiliarius Bareuthi quod sit, Dr. *Thurmanni* Epistola d. Jun. 1677. ex falso sibi id ipsum typographo. m. Septembr. indicavit, *Besoldum* Phil. Pr. pag. 115. etiam allegans, ubi nihil huc faciens in editione mea lego. Nomen typographi etiam additur Sueseri.

Wahrmund v. Ehrenberg.

(2867) Gottlieb Wahrmunds gewißenhafte Gedancken vom Ehestande / Scriptum *pro Polygamia* asserenda editum, à Johanne LYSERO, quod autem, Auctore inspectante, flammis piatricibus in Foro maximo Stocholmiensi per Carnificem combustum est d. XV. July 1679. ex Epistola Joh. *Heysigii* postridie ejus Diei ad se data indicat *Symbola Normanniana*, addens in Bibliotheca *Voëtii* Part. II. num. 264. in 4to occurrere verba hæc: *Johannes Lyserus* von der *Polygamia* oder Viel-Weiberey.

WALA v. *Arsenius*.

(2868) WALAFRIDUM *Abbatem* Augiæ Divitis male à *Trithemio* aliisque distinctum à WALAFRIDO STRABONE Monacho Fuldensi, qui cum illo unus idemque fuerit, docet *Vossius* de Historicis Latinis lib. II. cap. XXXIII. pag. 303. Extat sub ejus nomine *Vita S. Galli*, & prosaice & metrice, citata *Frisio* Bibliot. Gesner. pag. 821. quæ tamen eidem abjudicatur à *Mezlero*, restituitur autem à *Mabillonio* T. II. Anal. p. 640.

WALAFRIDUS v. *Strabo*.

(2868. *a*) WALDENSIUM CONFESSIONIS An. 1568. Basileæ a FLACIO editæ Auctorem Balth. *Lydius* Waldensium Tomo II. Prolegom. in Disp. *Tabor.* fol. 2. a. *Iohannem* à LUNAWITZ esse conjicit. Hæc ex *margine Diecmanniano*.

WALERUS v. *Darenus*.

(2869) WALLONIS Messalini *Dissertatio de Episcopis & Presbyteris, contra Dionysium Petavium*, Lugd. Batav: apud Jo. Le Maire 1641. 8. Quod sit *Claudii* SALMASII, notorium est jamdudum orbi litterato, neque Catalogus operum ipsius Epistolis præfixus à *Clemente Zirizæo* id dissimulat. Adde *Strauchii* differt: de Statu Ecclesiastico super. seculi cap. 1. num. 1. ubi *Jurisdictionem* inquit *Episcoporum ex Principum Christianorum indulgentia natam vult* Walo Messalinus, *sive Cl.* Salmasius *contra* Petavium de Episcopis & Presbyteris.

Et sub *Walone Salmasium* agnoscunt *Hyde* Catal. Bibliot. Bodlej pag. 453. col. b. *Freherus* The. viror. Eruditione claror. pag. 1126. col. b. Dodvvel in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1687. pag. 445. Adde Bibliotheque Universelle Tom. I. pag. 18. & To. IV. pag. 99. nec diffitentur hoc *Bartholinus* de legendis libris Differt. II. pag. 39. *Arnoldus in* Epistola ad Georgium Richterum quæ est inter hujus & Familiarium selectiores pag. 476. quibus *Symbola Normanniana* jungit *Milton* de fin. Angl. 101. Personatum hunc *Walonem* postliminio aggressus est Samuel *Parker* in Relatione de Regimine Christianæ Ecclesiæ Seculis sex Prioribus, ut in hujus scripti recensione notant Acta Erudit. Lipsiens. 1684. pag. 280. Addit *Symbola Mastrichtiana Maresium* in quæstion. aliquot. Theolog. decisis qust. I. pag. 4.

(2870) Sub WALLYI nomine scripsisse, nescio quid Henricum GARNETTUM, S. J. in Anglia Provincialem, indicat *Burhil* contra Becanum pro Tortura Torti cap. 2. p. 21.

(2871) *Wilhelmi* WANDERI ficto sub nomine editas a DISCIPULO quodam MALBRANCHII Meditationes suas suspicatur Auctor Collectionis sive du *Recueil de quelques Pieces Curieuses* concernant la Philosophie de Monf. des Cartes in *Actis Eruditor. Lipsiens.* 1684. p. 309.

(2872) *Johannis* WARÆMUNDI nomine edita *communis Protestatio, & Lamentatio omnium piorum Christianorum contra* Interim *& Consilia Interimistica*, Auctorem habet *Matthiam* FLACIUM; judicante *Rechenbergio* differt. Histor. de Interim §. XXXVII. cujus verba supra in Anonymis nu. 1729. β. sub lit. (a) excerpsimus.

(2873) WARENDORP, le *Sieur* de: *François* LISOLA où d'ISOLA. *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 631.

WARNEMUNDUS v. *Freyburgerus*.

(2874) *Gottschalk* WAREMUND nomine qui extat liber Gerichtliche Zeugen-Verhör in Sachen der Römischen Kirchen das Fege-Feuer nach diesem Leben betreffend / auctorem habet Jo. Henr. URSINUM Superintendentem Ratisbonensem; referente D. *Rangone* Annot. ad Orat. de dolis & fraudibus Pseudo-Theol. p. 73. *Symbola* est *Diecmanniana*.

(2875) *Christian* WARNERS, Teuffels Carnüffel-Spiel / quod sit M. Hinrichs AMERSPACH, Pastoris ad D. Petri Pauli Halberstadiensis confessione propria detecti, docetur in abgenöhtigter Lehr- und Schutz-Schrift wieder den Guttmannischen Offenbahrungs Patron: Herausgegeben durch das ordentliche Previgamt zu Lübeck / Hamburg / und Lüneburg. 8. 1677. 1. §. 5. p. 52.

(2876) *Johannis* WARSENII nomine editam Lovanii 1534. *descriptionum temporum & Rerum Romanarum*, *Johanni Ludovico* VIVI Valentino Hispano asserunt *Frisius* Biblioth. Gesneri pag. 467. col. b. & ex Valerii *Andreæ* Biblioth. Belgica Nicolaus *Antonius* Bibl. Hisp. p. 555. col. b. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 613.

(2877) *Jacobi Danielis* WECHSLERI Kurtze Einführung des Gemühts in seinen verdorbenen Grund zu erforschen und zu erkennen / was die arme Seele ausser dem Göttlichen Licht in ihrer Selbheit /

heit/ in welche sie die alte Schlange durch ihre falsche List gestürtzet hat / seye nach ihrem inwendigen und auswendigen Leben. Geschrieben zur Aufmunterung / daß man die Zeit der Heimsuchung in dieser höchst-betrübten Zeit nicht versäumen / sondern den HErren mit rechtem Ernst suchen möge / weil er zu finden ist. Auch zur Prüfung / was wahre und Heuchel-Busse / wahrer und falscher Glaube sey? und zu erkennen / daß die arme Seel in ihrer Selbheit/ oder eigenen Natur ausser GOTT / ein Kind des Zorns/und untüchtig zum Reich Gottes seye: und deswegen von innen durch den Glauben an Jesum Christum/ aus GOtt müsse neu gebohren werden in das Göttliche Ebenbild / und also wiederum ein Kind der Liebe werden. Durch Jacob Daniel Wechslern gedruckt im Jahr 1680. in 8vo. paginarum 216. liber cujus auctor Jacob Daniel RHEDER, propter metathesin prænominum, Wechsler se cognominavit, Windsheimensis, ob infame crimen inde relegatus ac postea in Batavis se tenentis, satis certis testimoniis amici NN. mihi est indicatus, una cum libello ignoto, —— cui adhærebat etiam Ernstl. Buß-Lied foliorum 6. quo seriam pœnitentiam testabatur.

(2877. α) WECKERUS, *Joan: Jacob: Pierre André* MATTHIOLUS. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. 613.

(2878) *Christiani* WEGHOLD personato sub nomine quod latere voluerit Clarissimus *Daniel Guilielmus* MOLLERUS, ipse aperit in programmate: De *Præparatione Abiturientium* in Italiam p. 16. hunc in modum: Quem cæteroquin utilitatis fructum, Theologiæ inprimis studioso „peregrinatio Italica præbeat, vitio, credo mihi „hautquaquam dabitur, si exemplo proprio di- „dicisse, atque simul publico Scripto Germani- „co. cui titulus: Christian Wegholds treuhertzi- „ge Erinnerung an alle studirende Teutsche / abson- „derlich die/ so der H. Schrift ergeben sind / daß sie „die Italiänische Reise / mit gebührender Vorberei- „tung / im Namen GOttes/ antreten / selbige mit „beständiger Gottesfurcht und geziemender Vorsich- „tigkeit fortsetzen / und endlich mit gewünschten Nu- „tzen und jedermanns Frolocken glücklich vollenden „mögen. A. 1668. in 4. personatum licet me hoc edocuisse, non verear profiteri.

(2879) N. von Wehrd Voces subjectæ præfationi des hertzerquickenden Hertzen-Spiegels notant *Nicolaum* HÆUBLIN, Wehrda Noricum ut indicat Symbola *Flensburgo-Molleriana* relegenda hic ex Anonym. n. 1735. sqq.

(2880) *Uldarici* Wegweisers Utopiensis Scripta *Valentino* WEIGELIO asseruntur *a Rothio* von Prophetischen Weissagungen §. 24. & a Nicolao *Hunnio* in den Christlichen Betrachtungen von der neuen Paracelsischen und Weigelianischen Theologie p. 106.

(2881) *Erhardi* WEIGELII Professoris Jenensis nomine Propositio Collegii Imperialis Historici signata in Catalogo Nund. Lipsiensi & Francofurtano ei abjudicatur in denen Monatliche Unterredungen 1689. pag. 86. 87. composita ab Ampliss. quodam Viro, correcta autem & edita à D. Francisco PAULLINI qui Delineationem ejusdem Collegii consignavit. vide Monatliche Unterredungen 1689. p. 80. & 81.

(2882) *Roberti* WEISII rechtliches Bedencken quod sit *Philippi* PFLAUMERI JCti Ulmensis supra in Anonymis num. 988. *Deckherri* verbis ex p. 225. 226. de Scriptis Adespotis, excerptis docuimus, hic nunc non repetendis.

(2883) *Wilhelmus* WENDROCKIUS, qui Personati *Montaltii literas Provinciales* ex Gallico Idiomate in latinum vertit notisque illustravit quod sit P. *Pierre* NICOLE indicat l'Histoire des Ouvrages des scavans Novemb. 1694. pag. 131. & *Bailletus* in Indiculo des Auteurs degvisez pag. 612. *Faber* tamen, quem sub *Stubrockii* nomine has notas confutasse supra innuimus, in præfatione Apologetici, eundem Blasium *Paschalem*, qui sub *Montaltii* persona latuit, & sub *Wendrockii* larva se occultare suspicatur. vide Monatlichen Unterredungen/ Anno 1693. pag. 806. 807. Quinimo *Hermannum* CONRINGIUM, decus illud olim Germaniæ nostræ, *Wendrockii* personam induisse à nonnullis credi refert *Symb. Normanniana. Combustæ* autem *Wendrockii* & *Irenæi* notæ una cum *Montaltii* Literis Provincialibus traduntur à *Sarasa* Part. II. Artis semper Gaudendi Tract. IV. num. 19. pag. 102. decreto Senatus Regii Sanctioris de die 23. Septemb. 1660. quod Ibidem & Gallicè & latine exhibet *Sarasa*. Adde quod hic *margo Diecmannianus* suppeditat excerptum sub lit. (a) additum & *Symbolam Mastrichtianam* sub (a)

(a) Margo Diecmannianus h. l.

Wilhelmi Wendrockii *Salisburiensis Theologi nomen præscribitur Latinæ ex Gall. lingua versioni Literarum Provincialium Ludi.* Montaltii, *de quo supra pag. 227. & Notis Theologicis, quibus illustratæ sunt, cujus operis novam editionem Sam.* Rachelius *Helmst. 1664. 4. procuravit. Sed sub eo tot elegantibus scriptis maximam partem Gallicè & αἰωνύμως editis, & ad Theologiam tum moralem, tum polemicam pertinentibus, celebrem, eundemque genuinum Antonii Arnaldi discipulum & intimum amicum Petrum* Nicolle *vel* Nicole *(utroque enim modo scribi vides) Anno 1695. mortuum latere certissimum est. v. Hist. des Ouvr. des Sçav. Novemb. 1694. pag. 131.* Bayle *Diction. Hist. & Crit. Tom. 2. pag. 660. 740. qui eum p. 659. l' une des plus belles plumes de l' Europe esse judicat.*

(b) Symbola Mastrichtiana. n. 1. 2.

1.

Wendrockius *die op de brieven van* Montaltius *heeft seer uytneemende en geleerde anteikeningen gemackt. Oomius in diss. de praxi Theol. in de inleiding pag. 88. a.*

2.

Wendrokius *personatus qui scripsit notas ad literas provinciales. Est Monsr. Nicole.*

Contra hunc scripsit Stubrockius notas in notas, quas secunda editione, uti & sub hoc nomine confutationem Epistolarum Montalti, item tertii & quarti prælo quii ejusdem operis, genuinæ etiam appendicis, Conringianæ Epistolæ Rachelianі opusculi & novi indicis Wendrokiani

kiani edidit Tom. I. Apologetici Doctrinæ Moralis Honoratus Faber *cujus sunt pleraque si non omnia istiuus tomi.*

WERNERUS *Johannes* v. *Gebhardus.*

(2883 *a*) Jo. Sigismundi WERNERI, Pastoris Lignicensis, nomine excusam *Postillam*, esse *Casparis* SCHWENCKFELDI, *hæretici* illius famosi, testatur *Conrad Schlüsselburg.* libr. 10. de Schvvenckfeldianis p. m. 37.

(2884) M. WESSELIUS idem est Thomæ *Hydeo* in Cat. Bibliothec. Bodl. p. 277. col. b. qui BASILIUS GANSFORTIUS sive GOESVORT, Gröningensis, cujus ibidem citantur *Opera Theologica* edita Amstelod. 1617. Dubitanter hoc asserit *Deckherrus* de Scriptis Adespotis p. 96. 97. utpote qui magnam nominis & materiæ congruentiam reperit in M. JOHANNE DE VESALIA. Monendum autem hic nobis est, quod tractatus *de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ* quem hic Gansfortio adscribendum censet *Deckher*, à Thoma *Hyde* citetur sub BASILII PHRYSII Groningensis nomine Bibliotec. Bodl. post N. pag. 252. col. a. de quo *nos* in *Basilio egimus.* Distinguit autem hos aperte *Hydeus*, ne verbulo quidem ostendens *Basilium Phrysium* Gröningensem eundem esse cum *Basilio Gansfortio* Gröningensi, utpote de quibus separatim agit locis citatis.

(2885) WESTPHALIÆ *Jurisconsulti* Gravissimi nomine, extat in S. Romani Imperii *Jure Publico* edito Hanov. 1614. in 4to erudita *Dissertatio Juridico-Politica de Jure Principatus* distincta thesibus 95. pagg. continens 86. cui adscriptum manu p. m. proavi mei Vincentii *Molleri*, meritissimi quondam Civitatis nostræ Consulis nomen D. *Johannis* NORDERMANNI. Ulterius Ergo inquirens eandem Dissertationem de Jure Principatus sub vero Auctoris Johannis *Nordermanni* Westphali nomine insertam Tom. IV. Disputationum Historico-Politico-Juridicarum Basileensium num. II. interstinctam Conclusionibus ut hic vocantur, XCV. pagg. non numeratis, plagulis autem 12.

(2885 *a*) *Ernestus Candidus* WESTPHALUS quomodo sit *Ernestus* CASIMIRUS: vide differentem *Symbolam Mastrichtianam* his verbis: Ernesti Candidi Westphali bis Suspensi, *Parentatio*: quam sibi ipsi, ante fatalem casum dixit, ex Schedulis in Marsupio illius inventis furtivis horis, accurate emendata & recognita, ab Ernesto Candido *Westphalo* Leodii 1694. auctorem habet Ernestum CASIMIRUM Wasserbach, id quod ostendunt initiales literæ, ipseque auctor olim discipulus meus qui mihi exemplar misit, & sub meo præsidio de Irminsula Saxonica disputationem nunc secundo editam proposuit. Estque nunc præfectus Comitis Lippiensis lineæ Bracensis Barendorffii Milliario ab acidulis Pyrmontensibus distantis.

(2886) *Johanni* WICLEFO, celeberrimo Theologo Anglo adscribit *Balæus* Illustr. Britan. Scriptor. fol. 157. col. b. Versionem Universi Codicis Biblici Anglicanam, quod suspectum videtur *Wharton.* Auctar. Historiæ dogmaticæ Joh. *Usserii* de Scripturis & Sacris Vernaculis p. 426. 427. rejectoque tandem eo, verum Versionis hujus Auctorem JOHANNEM TREVISA substituit quem Biblia Sacra anglice transtulisse, Auctor est p. 567. *Pitseus*, de Wiclefo, ejusque scriptis, quæ vix 200. Voluminibus comprehensa extitisse scribit, *Balæus* loc. cit. plane silens. WICLEPHUM seu WICLIFFE scribit Thomas *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. post N. p 254 col. b. de Versione Bibliorum Anglicana sub hoc nomine nihil memorans.

(2887) *Rogerius* WIDRINGTONUS. Sub hoc nomine ab illustri Anglo *Thoma* PRESTONO, Pontificio, *Discussionem Discussionis Concilii Lateranensis* editam disco ex Actis Erudit. Lipsiens. An. 1687. p. 136. Dubitat tamen de *Prestono Bailletus* in Indiculo Scriptorum Personatorum p. 614. *Simonem* VIGOT, sed æque dubium substituens.

(2888) *Joachimi Viti* WIGANDI Windecensis, Philiatri, *de Medicorum Germanorum itineribus Dissertationes Posthumæ tres* Friburgi Anno 1678. 12mo editæ Eruditæ sane & Curiosæ, debentur *Johanni Valentino* WILLIO Colmariensi, Medicinæ Doctori, & Practico aliquamdiu Castrensi in Exercitu Danico. Hæc *Symbola Flensburgo-Molleriana*; adde *Baillet* liste des Auteurs degvisez p. 612.

(2889) *Severinus* WILDSCHÜZ, Malmogiensis Scandus, Slesvvigæ anno 1687. in 4. edidit *Discussionem Calumniarum* Samuelis Pufendorffii, Eride Scandica Indicis Errorum suorum causa D. Josuæ *Schwartzio* (Ducatus Slesvicensis h. t. Superintendenti) *indignissime Impositarum*. Verus Auctor illius est Josua SCHWARZIUS ipse, qui sub Privigni sui Wildschutzii nomine latere voluit, indicante *Symbola Flensburgo-Molleriana.*

WILHELMUS v. *Stutgardia.*

WILHELMUS *Moerbecanus* vide supra Cantipratensis.

(2890) Hans Wilmsons Schertz-Gedichte in Neddердuytsch geriemet. De Scripto hoc ita commentatur Clarissimus Mollerus Flensburgensis: Satyræ hæ Elegantes admodum, & genium antiquorum in isto scribendi genere exprimentes Lingua Saxonica multoties cusæ ac recusæ, Auctorem agnoscunt *Johannem* LAURENBERGIUM, Professorem Soranum, qui, quod Patre Wilhelmo, Professore Rostochiensi, esset natus, Joannem Wilmson se vocavit. Hæc ille.

(2891) *Johannis* WINEI nomine extat Tra-

Tractatus *de Successione ab Intestato*, qui non est ipsius sed *Wilhelmi* RANCHINI, adeo inepte descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo Ranchinus, Stephanum Ranchinum, parentem suum laudaverat, eradendi: ut ex *Birchio* de Casib. pro Amico quæst. 1. p. 15. in princ. docet *Deckher* de Scriptis Adespotis p. 345. qui & eadem iisdem fere verbis mihi in peculiari *epistola* de die IV. Decemb. 1676. affirmavit.

(2892) *Nigello* WIRECKERO adscribunt *Pitseus* de Illustribus Angliæ Scriptoribus ad an. 1200. pag. 270. & *Frisius* Biblioth. Gesner. pag. 636. col. b. *Contra Barbariem* librum unum, quem tamen non ejus sed JOHANNIS SARISBURIENSIS aut SALESBERIENSIS esse evincit Clarissimus Jacobus *Thomasius*, Differt. de Nigello Wireckero §. 52. ad §. 56. V. *Anon.* n. 1606.

(2893) *Joannis* WITHLINGI nomine scriptam à *Johanne* BRENTIO in Exilio suo *Explicationem Psalmorum Davidis* 94. & 130. impressam Basileæ 1550. cum præfatione *Gamalielis* GRATII, id est, *Gasparis* GRETERI, refert *Simlerus* Bibliothec. Gesner. pag. 217. & 427. II. Johannis Withlingi nomine a *Brentio* editum Halæ Svevorum in 8vo *de pœna Anabaptistarum* recenset *Frisius* Bibliothec. Gesner. pagina 13. col. a.

(2894) *Joannem* WITHUM Anglum Vintoniensem Episcopum præferre Auctorem dicitur *Miræo* Biblioth. Ecclesiast. lib. II. pag. 51. Liber editus Lond. 1553. in 4to inscriptus: *Diacosiomartyrium*, hoc est, Testimonium Ducentorum de veritate corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia, adversus Petrum *Martyrem* hæreticum: quem an non *Stephano* GARDINERO adscribat idem *Miræus*, judicet Lector. Certe *Bailletus* in Catalogo des Auteurs deguisez p. 614. verba *Miræi* ita interpretatur, quæ a nobis exhibentur supra sub M. Anton. *Constantio* lit. a. Alium cognominem v. in voce *Albius*.

(2895) WITTEBERGENSIUM Scholasticorum nomine *Responsionem ad Narrationem Centuriatorum Magdeburgensium &c.* editam Witebergæ 1558. scriptam a *Philippo* MELANCHTONE suspicatur, & conjecturam suam roborat Summe Reverendus Dominus Doct. Joh. Fridericus *Maierus* nostras, in Dissertatione Epistolica n. 27. quod & supra in anonymis num. 50. jam innuimus.

(2896) WITTEBERGENSIUM Theologorum nomine extat

(I) *Catechismus Latine* An. 1571.

(II) Grund-Feste / seu *Fundamentum firmum de persona & incarnatione Jesu Christi.* Horum Scriptorum Auctor habitus *Caspar* PEUCERUS, Gener Philippi Melanchtonis, ut ex *Hornbeck.* Summa Controvers. 528. & 531. indicat *Symbola Normanniana.*

(2897) *Christophoro* WOLFFGANGO Auctore prodiit anno 1674. Guilielmi Principis *Furstenbergii Detentio justa, utilis & necessaria;* quam a plurimis *Francisco Illustrissimo Baroni* DE ISOLA adscribi notat Cl. *Deckherrus* de Scriptis Adespotis pagina 160. 161. qui ipse potius Scriptum hoc Præillustri Domino, *Johanni Alberto* PORTNERO tribuere mavult. Contra *Bailletus* verisimiliorem *de Isola* conjecturam esse sibi persvadet Indiculo des Auteurs degvisez p. 614.

(2898) Ambrosii WOLFFII nomine prodiisse opposita Formulæ Concordiæ A.C. 1570. & 1580. duo scripta dira, auctorem verum habentia *Christophorum* HERDESIANUM, Syndicum Noribergensem probatur teste *Conrado Schlüsselburgio*, & eum citante *Draudio*, hunc vero denuo *Geislero* dec. 5. n. 8. Imprimis vide *Leonardi Hutteri* Concordiam concordem, scriptum operosum ac doctum, in defensionem formulæ Concordiæ adornatum cap. 30. ubi *Rabulam Noribergensem* vocat hunc *Christophorum Herdesianum.* Ipsa Scripta sic inscripta vidisse memini. M *Ambrosii Wolffii fundamenta Lutheranæ doctrinæ de Ubiquitate, atque adeo de corporali præsentia corporis Christi in Eucharistia, ad Orthodoxæ fidei normam expensa, & sub veritatis censuram revocata, ex Orthodoxo consensu* (De quo *anon.* n. 32.) *contra Patres Bergenses* Genev. 1529. in 4. Eodem sub nomine fictitio prostat *Victoria de Triumphata communicatione Idiomatum reali* Serveti 1584. in 8. Sub vero autem ipsius nomine præter expressa n. 33. anonymor. extare deprehendi *Refutationem Dogmatum de fictitia Christi carnis omnipræsentia*, Neapoli Nemetum 1583. Quod solum scriptum superiora eidem deberi probat, non *Cyriaco* Professori Historiarum P. Francofurti ad Viadrum, cujus etiam habetur, *Icon animorum, de differentiis ingeniorum dissertatio*, Francof. 1619. impressa in 4.

Cyriacum nihilominus nominat D. *Rechenberg*, Append. Libb. Symbb. pag. 35. *Christophorum* autem recte Johannes Gerhardus disput. Theolog. p. 170. indicante *Symbola Normanniana.* Sub *Christophori Herdesiani* nomine citat scripta *Ambrosium Wolffium* mentientia, *fundamenta, nempe doctrinæ Lutheranæ &c.* Et *Historiam Confessionis Augustanæ* Germanice scriptam in 4to *Freherus* in Theat. Viror erudit. Claror. pag. 899. col. a. adde Bailleti Catalogum des Auteurs degvises p. 614. At *Deckherrus* in Epistola ad me scripta 4. Decemb. 1676. ubi de Ambrosio *Wolffio*, cogitata sua exponit, benevole adjicit: contigisse sibi magnam ejus Bibliothecæ partem, & præcipua Bibliothecæ Reformatæ opera & inter hæc nominatum quoque opus (quodnam autem intelligat, non hariolor) ex quo si confero (pergit) literas ab ipso sua manu scriptas cum hocce libello, tarde alii tribuere possum: Nam in aliis operibus hunc librum suum sibi adscribit & allegat: itaque subsisto. Hæc *Deckherrus.* Personatum nihilominus *Wolffium* hunc & *Mendaciorum Cretensium* Mulciberem vocat *Rango* Histor. Syncretismi part. II. Sect. XX. p. 813. Addit hic *nota Diecmanniana marginalis:* Conf. Epist. Theol. super. Seculi à *Fechtio* edit. p. 618. *Chytræ.* Epist p. 389. In Ind. lib. proh. & expurgand. Hisp. A. 1662. fol. recuso Opera Ben. Turretini, p. 13. hæc satis insulsa legas: Ambrosius

fius *Wolphius* feu Wolfius Theol. Luth. Aug. Conf. & item Zvvinglianus feu Calvinianus fcribebat Genevæ 1579. Adde *Gerhardi Difp.* Theol. Part. 2. p. 849. Addit *Margo Maftrichtianus* de Wolffii hujus libris agentem Hofpiniani formulam concord. cap. 34. v. fupra Ambrofius.

(2898 α) WOLFGANGUS THEODORUS, Cæfar-Auguftanus.

Scripfit *Chronicon Auguftanum*, eft autem *Achilles Pyrminius* GASSARUS. Auctor der beständigen und wohlgegründeten Wiederlegung / eines über die beyden Reichs-Städten / von Alters herkommene Reichs-Vogteyen ꝛc. getruckt 1643. in præfat. discurfus beziehet sich auff einen in dem Reichgesessenen nemlich berühmter Stadt Augsburg gewesenen Chronographum, so er zwar *Wolfgangum Theodoricum* Cæfarem nennet / aber der ihm nomine religione, Patriatenus wolbekandte Achilles Pyrminius Gaffarus ist. Hæc *Symbola Maftrichtiana*. vide fupra in *Achille* plura, & in Anonymis num. 1096.

(2899) *Gafparus* WOLPHIUS, Tigurinus, medicus & Phyficus profeffor, in publicum edidit: *Viaticum novum, de omnium fere particularium morborum curatione, auctoris incerti* Id tamen poftea quidam HOLLERII effe docuit, fimul falfo & inhumaniter *Wolphium* accufans, quafi ejus rei confcius, fibi alienum laborem vendicare voluiffet: verum hic viciffim *apologia* publicata calumnias hafce refutavit. Tiguri excudit Frofchoverus in octavo. Verba funt ipfiffima Jofiæ *Simleri* addita Gesnerianæ Bibliothecæ pag. 219. a. repetita Frifio pag. 260. b. *Aureum* à *Wolphio* editum, incerti Auctoris *Viaticum* & Incomparabilem librum nominat *Mercklin* Linden. Renov. p. 165. col. a. At *Hollerio* hoc opus deberi neque hic, neque p. 484. ubi de Jacobi *Hollerii* fcriptis agit, indicat.

(2900) Joannis à WOWEREN *de Polymathia* Tractationem ex Frobeniano Bibliopolio 1603. in 4. poftmodumque in 8 recufam habemus longe doctiffimam: Eam *Ifaaco* CASAUBONO vindicare nititur *Mauffacus*, in prolegom. ad Plutarchi lib. de Fluminibus tanquam à quo ipfe omne quod edidit hujus operis imperfecti habuerit *Wowerius* & pro fuo ediderit, quem tamen hac in re fidem invenire nullam videas apud *Voffium* artis Grammat. l. 1. c. 6. & *Mart. Schoockium* Fabulæ Hamelenf. part. 2. c. 4. p. 61.

Quæ repetunt fere *Thomafius* de plagio literario §. 593. 594. & *Morhof.* Polyhiftor. Liter. lib. I. cap. 1. pag. 7. *Wowerum* hunc ab alio cognomine diftinguens contra *Scaligerana* CASAUBONO vindicant Polymathiam hanc p. 363. quod & ex eis notant *Jugemens des Savans* Part. II. T. II. pag 342. imo ipfi SCALIGERO a nonnullis afferi innuit *Bartholinus* Differt. 2. de legendis libris p. 43. Wovverium abfolvunt Cafaubonus in pietat. pag. 135. & Baudius Centur. I. Epift. 87. Adde Wovver in pietat. 135. citatos a Symbola Schraderiana. Adde *Barthium* Adverfariorum lib. XI. c. 3. p. 2847.

II. Wovveri Tractatum de Umbra JANO GVILIELMO afferere nititur Lindenbrogius apud *Morhofium* Polyhift. Literar. lib. I. c XXIV. p. 304. aft hujus tamen ingratiis

III. Libros *de Bibliorum Interpretibus* CASAUBONI & GELASINI effe audacter afferit *Lindenbrogius* apud *Morhofium* l. cit. p. 314. 315. librum etiam *de Cognitione Novi orbis Wowerio* abjudicanti.

(2901) *Jacobo* WIECO, aut WUJEKO, Jefuitæ Polono adfcriptum à *Sotvello* in Biblioth. Scriptor. Societ. Jefu librum *de Divinitate Chrifti* Domini noftri, *& Spiritus S.* contra ejus temporis Arrianos, p. 391. col. b. cui *Anti-Wujekum* Duplicem Polonice & latine oppofuit *Fauftus Socinus*, hujus Auctoritate Roberto BELLARMINO affignant les Satyres Perfonnelles Tom. I. p. 271. 272. 273. vide quæ *Anti Wujeko* appofuimus Anonymor. n. 632.

(2902) *Fridericus Achilles* Dux WURTEMBERGICUS. Ejus nomen præfert prima Editio Tubingenfis, Confultationis *Thomæ* LANSII de Principatu Regnorum Europæ. Rationem addit Symbola *Flensburgo-Molleriana* iftam, quod Principi huic in Declamationibus iftis primæ fuerint affignatæ partes.

(2903) *Theologorum* WURTENBERGENSIUM *Refutatio Compilationis Cinglianæ & Calvinianæ, quam illi* CONSENSUM ORTHODOXUM *S. Scripturæ & Vet. Ecclefiæ De Controverfia Sacramentaria appellarunt* Tubing 1595. *Lipen.* Bibliothec. Theol. Tom. I. p. 413. col. a. memorata.

Quod *Jacobi* ANDREÆ fit, Academiæ Tubingenfis Theologi & Cancellarii teftes haud dubiæ fidei funt Jacobus *Heerbrand.* Th. D. & Profeffor Tubing. Orat. funeb. de Vita & obitu ipfius F. I. b. Melchior *Adami*, huic fua debens, in ejus Vita (a) ubi fimul plura de contentis ejusce fcripti leguntur.

Contra refutationem hanc fcripfit Marcus *Beumlerus* Tigurinus, v. *König* Biblioth. p. 108. col. b. & infra tit. *Neoftadianorum defenfio.*

(a) Adam. in Vit. p. 652.
Hoc tempore cum Adverfarii Orthodoxum fuum Confenfum edidiffent nec prolixum librum quisquam refutandum fufciperet, refutatio illius D. Andreæ publica auctoritate eft mandata.

(2904) Der Würtenbergischen Theologen Wiederlegung / der von den Predigern zu Bremen Anno 1581. im Monaht Julio herausgegebenen Verantwortung: palam foli *Jacobo* ANDREÆ adfcribitur in alio libro Bremenfium 1683. in 4 edito, fub titulo Antwort der Diener Göttliches Wortes in der Kirchen und Gemeinen Christi zu Bremen auff Jacobi Andreæ, unter dem Nahmen der Würtenbergischen Theologen &c: Libri tractantes præcipue de Natura Chrifti utraque, & præfentia corporis in S. Cœna: Bremenfibus Calvinum, Jac. Andreæ Lutherum, defendentibus. Vide oppofitum fcriptum, cui titulus: Gründlicher Bericht von zweyen Schrifften der Calvinischen Prädicanten zu Bremen unter den Titulen: Abfertigung

der berühmten Widerlegung Jacobi Andreæ &c: Item Antwort auff Jacobi Andreæ unter dem Nahmen der Würtenbergischen Theologen ausgesprengte/ vermeinte Wiederlegung. Anno 583. ausgangen &c: durch die Würtenbergischen Theologen verfertiget. Tübing 585. 4. quo imprimis hoc pernegant Theologi illi quod fals suo omnium nomine inscriptum sit opus â *Jacobo Andrea*, sed illud sibi conjunctim vindicant.

* * *

X.

(2905)

XANTHUS Lydus *Lydiaca* scripsisse dicitur, quorum plures libri à Veteribus memorantur. Verum tamen eorum Auctorem fuisse DIONYSIUM SCYTHOBRACHIONA ex *Artemonis* Cassandrei libro περὶ ἀναγωγῆς βιβλίων innuit *Athenæus* lib. 12.

(2906) D. *Francisci* XARQUE, fratris sui nomine edidit *Joannes Antonius* XARQUE Jesuita Hispanus

(I) *Vitas Patris Antonii Ruiz, de Montoya*, & P. *Josephi Cantalbini* ex Societate Insignium Operariorum in Paraquaria Cæsaraugustæ, typis Michaëlis de Luna 1662. in 4to.

(II) *Sacrum Solamen hujus temporis bellis, & Calamitatibus publicis Domus Austriacæ & Catholicæ Monarchiæ afflictæ*. Valentiæ per Bernardum Nogues 1641. in 8. vide *Sotvellum* Biblioth. Script. Societ. Jesu p. 402. col. a. Nicolaus *Antonius* vero Bibliotheca sua Hispanica inter reliqua Joannis Antonii Xarque scripta horum non meminit. p. 482.

(2907) XAVERIUS: *Conrad Samuel* SCHURZFLEISCH. *Baillet* liste des Auteurs degvisez pag. 614.

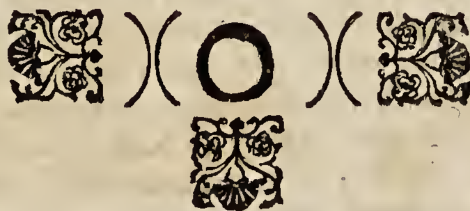
(2908) XENOPHONTEM quomodo fefecerit ANNIUS *Viterbiensis* v. Rhod. n. 18. ubi citatis adde *Voss.* Aristarchi sive de Arte Gramm. lib. 2. c. 26. p. 86. editionis secundæ. Et in genere de Annio insuper citatos *Schookio* Fab. Hamelensl. part. 2. c. 4. p. 66. & seq.

(2909) *Francisci* XIMENEZ notæ in diversa loca Scripturæ Sacræ cum Animadversionibus *Nicolai* DE LYRA confusæ dicuntur in Historia Cardinalis Ximenez pag. 792. Editioni etiam Bibliorum ab ipso procuratæ præfationes ejus nomine præmissæ suspectæ videntur *Auctori du Journal des Sçavans* 1693. pag 427. 428. adde pag. 506.

(2910) *Joanni* XIPHILINO, Patriarchæ Constantinopolitano inscriptam vulgo *Epitomen Historiæ Dionis* de XXV. Imperatoribus Romanis Paris 1551. & Franc. cum versione Blanci 1590. XIPHILINO ejus Nepoti tribui etiam notat *Hyde* Catal. Biblioth. Bodlej. post N. pag. 265. col. b. sub finem & huic etiam pluribus eandem asserit Clarissimus *Caveus* in Epistola ad me dat. Islington. 8. idu. Decemb. 1676.

XISTUS vel XYSTUS vide *Sixtus II.*

* * *

Y.

VO CARNUTENSIS v. *Ivo.*

Scav.34.

(2911) YVO VILLIOMARUS, SCALIGER. Et quidem *Josephus Julii Cæsaris Scaligeri filius*, cujus extant sub hoc fictitio nomine:

Epistola in Fabium Paulinum Utinensem Paris. 1587. in 4to.

Animadversiones in locos controversos Roberti (*editos Florent. 1584. in 4.*) apud Commelin. 1597. in 8. Vide confirmantem hoc *Georgium Erhardum* in Symbolis Petronianis pag. m. 626. inibique exagitantem hunc Robertum Titium. Adde *Frider. Geisler.* de Mutat: Nom. Exempl. Dec.2. num. 4. Vide præterea *Henricum Ernstium* Observat. variar. lib. 2. cap.36. Ipse tamen de se in Scaligerianis nuper editis ita loquitur pag. 87. *Monsieur* Cujas n'*eust sceu escrire comme Yvo de Villiomarus*;& pag. 358. Yvo Villiomarus, *Monsieur Cujas n' eust sceu escrire comme luy; c' est Monsieur du Puy qui l' a fait imprimer, il reprend en Titius l' interpretation de Capreola dans Juvenal. Sed novum haud erat ipsi περιαυτολογεῖν* imo laudes suas canere, id que cum contemptu aliorum. Sane intolerabilia sunt modestis auribus sequentia ipsius quæ in eodem libro leguntur p. 90. *Delrio au prix de moy ne scait rien, voila pourquoy il me sdit de moy* & pag. 190. *On dict que je suis Grammairien, Ouy vraiement, je le suis, & bon avec, il n'y auroit Grammairien qui sceut deviner cela*, tum pag. 192. *Ego nihil scio, sed vellem plus præstare, quam illi omnes simul* (Jesuitas intelligit): porro 214. *Manilium nullus fuit qui posset intelligere sicut Ego* pag. 236. *En ce mestier* (il parle de la Critique. *Ego optime possum distinguere quid hic vel ille possit.* pag. 299. *Si bis hominem alloquar statim scio qualis sit*) *Ego scribo Syriace ut Syri ipsi, & à nemine didici*, pag. 312. *Il n'y a personne qui puisse si bien refúter Baronius que moy.* pag. 313. *Auratus dicebat Julium Cæsarem Scaligerum Regi alicui facie simi lem. Ouy à un Empereur qui eut si belle façon que luy. Regardez moy je luy resemble en tout & par tout, le nez aquilin* &c. & alia ejuscemodi plura. Nam quod alibi dixit pag. 91. *Les Diables ne s' adressent qu' aux foibles, ils n' auroient garde de s' addresser a moy, je les tuerois tous:* hoc equidem joco dictum arbitror. Alias utinam ei apparuissent! habuissemus quem Persarum Alii opponeremus, qui Diabolum fertur medium ense dissectum dedisse uno ictu, de quo vide *Olearii Persicum Itinerarium.* Ut verbo dicam, ejusmodi inconsiderati sermones etiam joculares arguunt internum fastum aliquem: Et ego de me pessime meritum censerem, qui ejusmodi colloquia mea ad familiares habita divulgaret, nedum typis mandaret. Notandum etiam exstare *Roberti Titii Assertiones pro suis locis* Florent. 1589. en 4. excusas.

Animadversiones autem *Yvonis in Titium* esse *Josephi Scaligeri* confirmant præter modo citatos etiam *Colomesius* in Gallia Orientali pag. 115. *Witte* in Memoria Scaligeri quæ extat inter Philosophorum pag.43. & fuse *Villani* nella Visiera Alzata Hecatostes num. LXI. pag. 65. 66. *Sciopp. Scal.* Hypobol. 226. b.231.235. *Lipsius Cent.* 2. Epist. Misc. 17. & 31. Oper. Tom. II. pag. 59. quibus adde *Teissieri* Eloges des hommes sçavans Tom. I. pag. 149. *Hyde* Catalogum Biblioth. Bodlej. post N. pag. 234. & *Colomesii* Bibliotheque choisie pag. 103. Pertinent & huc quæ *Morhofius* Polyhist. lib. I. cap. XVI. pag. 186. dicit, quod male profecto de virorum illustrium fama mereantur, qui omnia illorum dicta factaque sine ullo delectu in publicum protrudunt; ut fecit Colomesius in Opusculis suis literariis, ubi habentur quædam relationes Gallicæ de variis doctorum rebus & institutis Secretioribus, minime propalandæ. Hæc ille. Etiam hoc hac occasione notari potest, aliquando & carnali modo (ut loquuntur talium scriptores) fustibus contusos (diabolos,) si qua fides conditoribus plerisque Monachis. Videsis *Sangallensem* in Vita Caroli M. l. 1. cap. 24. qui Spectrum ita sauciavit gladio, ut balneas integras tabe & cruore fœdaret. *Everhardum* in vita Notkeri, qui ita sævit, ut baculum sanctum confringeret, malo Spiritu miserrime ejulante, cap. 26. *Paulinus* autem ipse, nullo Sanctorum, qui unquam fuerunt, inferior, utpote qui & venundari se captivo liberando passus est, fidem faciente *Gregorio Magno* Dialogor. l. 3. c. 1. verba sunt *Barthii* Adversariorum lib. VI. cap. 18. fol. 288. Adde *Thomasium* de plagio literario §. 531. lit. b. de armis Pselli ex libro ejus de Dæmonibus sub finem. N. LXI. p. 65 66.

* * *

Z.

Z.

ZABARELLA v. de *Tournes da Monza*

(2912) ZABOI, & JACOMETTO: *Charles François* FOPPA. *Baillet* liste des Auteurs deguisez p. *614*.

(2913) ZACHARIAS Propheta, quod aliquos DAVIDIS *Psalmos* fecisse credatur minus bene v. apud citatos *supra* in *Aggæo*.

Sunt autem ei & *Aggæo* inscripti Psalmi CXXXIIX. CXXXIX. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. vid. *Sixtum* Senensem Biblioth Sanctæ pag 14. quod de tribus prioribus notat etiam *Polus* Tom. II. Crit. Sacr. col. 1280. 1283 & 1323. nullum *Zachariæ* relinquens, sed illos vero Auctori suo *Davidi* ibidem restituens.

ZADEEL v. *Sadeel*.

(2914) Martini Michalovviczi ZAGIELI nomine, Polonice scripsit Jesuita Polonus, *Hieronymus* STEPHANOWSKI sequentia, teste *Alegambe* p. 187.

I. *Terminum contra protestationem Ministri cujusdam Evangelici, seu Responsionem ad quadruplicem tractatum contra Primatum S. Petri, & ejus Successoris Pontificis Maximi* Vilnæ 1599.

II. *Censuram disputationis Vilnensis, per Danielem Mikolaiewcki Ministrum Radzioiewiensem editæ, seu, Defensionem veritatis ac integritatis ejus editionis, quam Catholici de Disputatione illa vulgarunt.*

III. *Responsionem præcipuarum narrationum Evangelicarum, seu à Ministris, qui se Evangelicos nominant propositarum.*

Totidem verbis hæc lego apud *Sotwellum* Biblioth. Scriptor. Societatis JEsu pag. 187. At *Wittenius* primi tantum Scripti sub Zagieli persona ab Hieronymo *Stephanowsky* emissi meminit Diar. Biograph. an. 1606. m. Augusto. De reliquis Scriptis plane mutus.

(2915) Melchior ZAMBRANUS, Clericus Hispalensis, cujus nomine extat *decisio casuum occurrentium in articulo mortis circa sacramenta, Hispali* 1604: est *Didacus* ALVAREZ, Jesuita Granadensis, docente *Alegambe* p. 89.

Repetit hæc *Sotvellus* B. S. S. J. pag. 167. col. a. adde Thomæ *Hydei* Catal. Biblioth. Bodl. p. 23. & post N p. 267 col a. & *Bailleti* liste des Auteurs deguisez p. 614. At vero Nicolaus *Antonius* peculiarem Scriptorem Zambranum constituit, eique opus hoc assignat, miratus, unde in Bibliotheca Scriptorum Societat. JEsu illud assignetur *Didaco* D' ALVAREZ. pagina II. pag. 103.

(2916) ZAMARIEL assumpta persona est *Antonii* DE CHANDIEU, sive de ROCHECHANDIEU, ex Hebræo ejusdem significationis. ZAMARIEL enim æquat latine *Cantum DEi*, i. e. *Chant-Dieu* ut notant *Colomesius* in Clave Epistolarum Josephi de *Scala* p. m. 192. & *Bailleti* liste des Auteurs degvisez pag. 328. vide supra *Sadeel*.

(2917) ZAMBECCARI nomen assumtum in scripto quodam ab *Johanne Antonio* DE VERA ET ZUNIGA, *Comite de la Rocca*, excusat *Varillas*, Histoire de la Revolution dans l' Europe, en matiere de Religion, quam recensent *Acta Erudit. Lipsiens.* An. 1687. p. 492. De personato hoc *Zambeccari* nomine silet *Nicolaus Antonius* in Biblioth. Hispan. pag. 482. De Comite tamen de Rocca confirmant hoc l'*Histoire de l' Academie Françoise* pag. 306. & la *Politique de la maison d' Autriche* par Mr. de *Bonair* pag. 51. qui *Zambeccari* tanquam libri titulum citat, *Le Comte*, inquiens, *de la Roque dans son Zambeccari*.

(2918) *Joannes* ZAMOSCHIUS, sub quo nomine editus est in 8. liber *de Magistratu Romano* sine Die & Consule, est Carolus SIGONIUS, ut jam olim in *Rhodianis* num. XIX. indicavimus, Testes nunc advocantes *Bartholinum* de legendis libris dissertat. II. p. 43. *Teissier*. in Catalogo Auctorum & Bibliothecarum pag. 3. & Eloges des hommes Sçavans Tom. II. pag. 47. qui amatoribus Antiquitatis libellum hunc maxime commendatum vult. *Deckher*. de Scriptis Adespotis pag. 335. Itemque *Bibliographiam Curiosam* §. 27. sub lit. k. 6. b. & *Bailleti* liste des Auteurs degvisez pag. 615. *Zamoscio* tamen vindicat *Colomes*. in suis Remarques ad Scaligerum pag. 257. monente Symbola Normanniana. Ceterum de veris *Zamoscii* scriptis vide in *Anonym*. n. 974. *Thuanus* familiaritati arctæ ipsius cum Sigonio id tribuit lib. 134.

(2919) *Jascerus* ZAMOSCIUS, qui edidit Coloniæ apud Anton. Hierat. 1604. in fol. *Jus Saxonicum & Municipale*, quod sit *Nicolaus* JASKIERUS, Secretarius Cracoviensis, qui

glossis suis Speculum Saxonicum ornavit, ex Schedis B. Theodori *Bussii*, Cancellarii Provincialis Holsatici didicisse se refert illustris Dominus *Schraderus* in transmissa Symbola.

(2920) *Antonino* ZANCUME quod sit *Vincentius* MONTANA docent *Villani nella* V.A. Hecatostes num. X. & *Bailletus* in Indic. pagina 615.

(2921) ZANGMAISTRE, *Jean Paul: Laurent* JOUBERT. *Baillet* ibid.

ZANINUS v. *Petolottus*.

(2922) ZEGERS Jacobus: Libert FROMOND, douteux. *Baillet* ibid.

(2923) *Nicolai de Pio* ZELO wolgemeinte Abfertigung eines so genandten Christian Friederich Palmen. Scriptum hoc Excellentissimo Domino D. Johanni Friderico MAIERO videtur tribui velle à Clariss. Thomasio in dedicatione seiner weitern Erläuterung der Wissenschafft andere Menschen zu erkennen p. 8. 9. 10. &c. monente *Symbola Schröteringiana*.

(2924) ZENOBIO adscripta *Epitome Proverbiorum Tarrhæi & Didymi* sæpius impressa, primum autem secundum ordinem Alphabeti cum excusa. Florentiæ 1497. ZENODOTO asseritur ab *Erasmo* in Prolegomenis ad Adagia, quæ extant inter opera Tom. II. col. 4. Cum quo facere etiam videtur *Schottus*, Notis in Procli Chrestomathiam pag. 31. *Frisius* autem in Bibliotheca Gesner. sub utroque nomine adagia citat. p. 831. col. a.

(2925) ZENONIS Veronensis nomine, *Guarinus*, *Veronensis* Orator, diversi generis *sermones* quod emiserit *Bellarm.* ad A. C. 260. pag. m. 66. *Possevinus* aliique Pontificii vel ipsi agnoscunt. Ex iis *Sermo in illud: Attende Tibi*, est BASILII MAGNI, v. *Theoph. Raynaud.* de mal. & bon. lib pag. 158 *Bellarm.* l. c. *Cocum* pag. 155. *Rivetum* l. 2. cap 19. pag. 244 Ita & *Sermo in Evangelium Lucæ*, & *de jejunio*, & alius *de Livore*, Item alius *de Invidia*, sunt ejusdem BASILII, testibus iisdem. *Sermones* vero *in Psalmos* magna ex parte sunt HILARII, testibus iisdem, & oculari inspectione; adde Citatos *Oleario* pag. 472. Abaci Patrologici.

Pene eadem est sententia *Du Pinii* Tom. I. de la Nouvelle Bibliotheque des Auteurs Ecclesiastiques pag. 202. dubitantis an unquam *Zeno hic Veronensis* fuerit, quod tamen testimonio *Rathreii* Veronensis Scriptoris X. Seculi satis evidens esse persvadet *Caveus* Histor. Liter. Scriptor. Ecclesiast. pag. 124. 125. de suppositis ei a *Guarino* scriptis nihilominus consentiens. De *Basilii* etiam *Sermone Zenoni* supposito testem citat *Margo Normannianus* Höttinger. Script. suppos 76.

(2925 a) ZEPHYRINUS, Papa: Et ipsi Duas epistolas affictas à *peccatore* MERCATORE, seu Pseudo-Isidoro, Gerh. von *Mastricht* in H. S. C. à p. 232. ad 268. docet.

(2926) Joannes ZERCOWSKI *Lauream Academicam Serenissimo Uladislao, Poloniæ Regi obtulit Lyrico carmine*, Vilnæ 1 33. estque detracta Persona, *Andreas* ROSEWALD, Jesuita Prutenus. *Alegambe* p. 29.

Itemque *Sotvel* Bibliothec. Scriptor. Societ. JEsu p. 56. col. a.

(2927) *Mutius* ZICATTA tacito veri Auctoris nomine edidit Italice versum librum *Johannis Antonii* DE VERA ET ZUNIGA Venet. 1646. in 4to quem hic Hispanice emiserat Hispali 16-1. in 4to. sub titulo: *El Embaxador, sive, de Legati munere*: teste Nicolao *Antonio* Biblioth. Hispan. p. 482. col. b. Verum an h c ita se habeat, dubium movet la *Visiera Alzata* Pentecostes num. XXX. pag. 125. ubi sub *Mutii Zicattæ* persona à *Matteo* ZUCCATI Italice editum librum de Mr. *de Silbon* inscriptum Gallice le *Ministre d' Etat* ait.

(2927 a) *Perlone* ZIPOLI, sub quo nomine extat Italice *Il Malmantile racquistato* edit. Florent. 1674. in 12mo reducto *anagrammate* fit *Lorenzo* LIPPI. Teste la *Visiera Alzata* Pentecostes num. XXXIV. p. 126. 127.

ZOILUS v. *Ardelio*.

(2928) ZOROASTRIS nomine quæ citantur à *Frisio* Biblioth. Gesner. pag 831. col. b. *Oracula* Græca *Magica* versibus Hexametris excusa cum Scholiis Græcis Parisiis 1538. à *Lambecio* Histor. Literar. Prod. lib. 1. c. 7. pag. 93. vindicantur JULIANO CHALDÆO Scriptori Juniori cognomento THEURGO, vide & Commentar. de Biblioth. Cæsar. lib. VII. p. 29. & judicio clarissimi quidem Cavei satis solide & n n contemnendis argumentis, quæ verba ejus sunt in Epistola ad me data Islingtonio 8. Idu. Decembris 1676. Pleraque etiam Chaldæorum Scripta a *Porphyrio* in vita Plotini νοθείας damnata refert *Gale* notis ad Jamblichum de Mysteriis pag. 184. 185. cui *Zoroaster* idem est qui ZARADUST, ZARATA vel ZABRATA, a quo Pythagoram sua hausisse ibidem docet.

(2929) *Matteo* ZUCCATA est *Mutio* ZIG-

ZICCATA docente *Villani* Viziera Alzata Pentecoſtes num. XXX. p. 130. hisce verbis:

XXX. MUTIO ZICCATA. Capitò di Francia il *Miniſtro di ſtato del Sig. di Syllon* in Idioma Franceſe, e *Matteo Zuccati* con nome ſuppoſito come ſopra, lo fece fauellare in Italiano. Mi ritrouai piu volte à ſentirlo à leggere à parte, mentre lo traduceua; Egli è Cittadino Venetiano, ma appena vſcito da torchi il Libro fù arruolato alle inſegne de libri proſcritti.

(1930) ZYTHANDER à *Bude*. Sub hoc nomine prodiit liber de Braxatione, ejusque Privilegiis & Juribus; cujus ſe Auctorem profeſſus eſt Anno 1674. *Theodoſius* SCHÖPFFER, Advocatus Quedlinburgenſis, qui & eundem tractatum Anno 1677. in 4to Jenæ correctum & Auctiorem edidit nomine ſuo præfixo hoc titulo: *Tractatum* ſuccinctum *de Braxandi eidemque annexis juribus*, pluribus in foro frequentibus, & in vita communi toties quoties obvenientibus quæſtionibus, novis præjudiciis, ſententiis, & ſtatutis Municipalibus allegatis auctum, reviſum, & correctum revelato & detecto ſipario, cum indice rerum & verborum locupletiſſimo exhibet *Theodoſius* SCHÖPFFER Sanderslebia-Anhaltinus & Advocatus Ordinarius Quedlinburgenſis, Franckofurti & Lipſiæ Sumtibus Theodori Philippi Calviſii Bibliopolæ Quedlinburg. Anno M.DC.LXXVII. in 4to paginis 304. non computato indice Alphabetico.

* * *

FINIS.

B. JOH. DECK-

B. JOHANNIS DECKHERRI,

Doctoris & imperialis Cameræ Judicii Spirensis, Advocati & Procuratoris

DE

SCRIPTIS ADESPOTIS, PSEUDEPIGRAPHIS, ET SUPPOSITITIIS CONJECTURÆ,

CUM

ADDITIONIBUS VARIORUM,

Ad Editionem ultimam

AMSTELÆDAMENSEM.

Nobilissimo & Experientissimo

DOMINO THEODORO JANSONIO AB ALMELOVEEN

Illustri Medico

S. D.

JOH. DECKHERR. D.

SI mihi unquam in animum escendisset, DOMINE, de Scriptis Adespotis &c. aliquid ex professo, ut loquuntur, litteris consignare, vel, consignata quæ erant, adaucta, in publicum dare, majori apparatui conquirendo operam dedissem: Et quicquid vel domesticæ diligenitæ labor, vel florentius, quod mihi cum Eruditis est, commercium, vel felicioris seculi scripta, omni amoeniore vi in societatem, & grata legentibus avocamenta arcessenda fuissent: Verum ab hisce sevocant me negotia supremi, cui servio, Judicii; unde litibus, his componendis, his jure dirimendis, illis recipiendis repellendisve, ut fortuna forensis, sæpius omni prudentia major, sortes clientum dispensare imperat, incubare cogimur. Fortuita erat hora, quæ tenue hoc exclusit, nec forte Academiis videndum; quæ solitudinem non semel invidenda adsociatione solata est; quæ ingratissimas curas animo sæpius excussit, liberaliori studiorum disciplina consecranda; ut Dialogi de jactura temporis illi rei fidem facturi sunt. Sevocaverunt me etiam, quod ex necessitate adscribo, ab omni ferme augmento parando, non ganeonum, vulturum, hirundinumque molestæ, ast bonis auribus blande ferundæ, vociferationes; sed calumniosa scripta & epistolæ, quæ refutando *Illustri* PLACCIO hac conjecturas destinatas, qui tamen mihi solus in hanc materiam manuductor fuit, & summe æstimandus, impudentissime vulgaverant; unde amoenioris cum eo commercii declinatio & mox, cui non inique indoleo, casus; quem ita excidisse nollem: Hisce visis, cur nihil prolixius subnotatum sit, ut singulari confidentia & humanitate desideraveras, facile, qui amicus est, conjiciet; addidi tamen de Patribus nonnulla ingens ubique disputandi argumentum; fori quoque negotiorum subinde memini; nec novos scil. Philosophos transire permisi; junctis non, ut puto, injucundis digressionibus, innocuis censuris, & carminibus; vel delectationi servituris, vel pusilla temporis jactura redimendis. Hanc itaque degenerem filiolam meam, quæ inter breve tempus omnem suum mundum, omnia vestimenta, neglexerat, ruperat, tertium vestitam Nobiliss. Dignationi Tuæ nescirem, an sub tectum, & in longe meis feliciores lares, ac sacra familiæ alienæ adsciscendam? nisi de adoptatoris in me meamque fide & affectu certus essem, honorifice commendo; ubi assensu Tuo firmabitur, lætam; si eo destituetur, correctionem inter basia suscepturam; parituram ubique. Et his Te optime valere, & rei litterariæ promovendæ natum sero mori desinere, & post Stephanorum vitas Plantinianam etiam edi, ut promisisti, omni animo opto. Vale. Scrib. Spiræ Kal. Jan. cIↃ IↃc LXXXVI.

CONSPECTUS
EPISTOLÆ.

De Anonymorum & Pseudonymorum instituto laudabili, vel secus: in Theologicis, Jure, Medicina, & Philosophia: de Polemicis, Historicis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis dissertatio.

NB. *Positæ sunt ad marginem prioris Editionis paginæ.*

SECTIO I.

CON.

CONJECTURARUM
DE
SCRIPTIS
ADESPOTIS
PSEUDEPIGRAPHIS,
ET
SUPPOSITITIIS,
EPISTOLA.

De Anonymorum & Pſeudonymorum inſtituto ; laudabili vel ſecus : in Theologicis, Jure, Medicina & Philoſophia : de Polemicis, Hiſtoricis, Satyricis, & liberali Apologia, brevis diſſertatio.

ONJECTURAS ſe appellat hoc, quicquid eſt, Epiſtolaris *ad Conſultiſſ. Dom.* VINCENTIUM PLACCIUM IC. *Hamburgenſem*, ſcriptionis ; Neque ita, niſi cum juſta ratione! Notitia Scriptorum Adeſpotorum & Pſeudepigraphorum Argumenta duo eminent; *Conjectura*, *Authoritas*; nam, qui ſe ipſos prodidiſſent, ſcriptores, rari inventi ſunt. Hæc duplex, *propria* & *aliena*; utraque, ſi origines intuearis, conjectaſſe videtur, firmioribus alia, reliqua tenuioribus firmamentis, levioribusque præſumtionibus inducta. Primus itaque *Conjecturis* locus ex merito aſſignatus, & æſtimatio; ut, ſi forte peccatum eſſet, vel à Bibliothecæ ſuæ incola, vel advena extero (quod ulla ratione penitus evitari poſſe, genius materiei non patitur) involuntarium errorem ſpetioſi refugii titulus occuleret; Illiſque ſolis, ſi de Scriptoribus ante propiora ſecula natis oratio inſtituitur; ſive Biblici illi ſint, ſive Patres Eccleſiæ Chriſtianæ, ut vocamus, conſiderentur: aut juxta Hiſtorias Germaniæ priſcæ quis hæc metiri velit: aut Juriſconſultos, Medicos, Philoſophos quis in exemplum ex veteribus ſeculis repetat. Eorum autem, qui proximis temporibus, vel Patrum ævo ſe prodidere ex hoc ſcriptorum ordine facilior certiorque ratio iniri poteſt; & hactenus aliis nobiſque inita; geniis ſeculi auctorumque promptius ſeſe oſtentantibus, & concurrente cum conjectura probatiſſima alius authoritate. Inter *Conjecturas* vero magni æſtimant ex temporibus editi ſcripti, eorumque temporum genio, ſtatu fatoque collectas: inde ex convenientia ſtyli, adſertionumque alibi ejusmodi Scriptori probatarum, & quæ ſunt in his dignoſcendis Criticorum curioſa judicia, ingenii, judicii, orationis, quæ à multis diſſimulari non poſſe, ajunt, 4
Emblematibus, veritatem eruere intendunt: nec dedignantur porro Officiorum, Conſiliorum, Profeſſionis & Vocationis fortunas in conſilium & ſubſidium adhibuiſſe. Fictionis & detectionis eventus ſortemque, quæ ſequuntur, pauca, apertura.

AUTHORITAS autem laudatur ejus, cui cum Anonymo Pſeudonymove coæva ætate vivere datum; porro, quem Officii, Voti, Conſiliique ratio cum Scriptore conjunxit: reliqua in teſtimoniis probatæ integritatis Virorum conſiſtunt: quæ ſequiora ſunt, ut dictum, ad Conjecturas ſpontanea revolutione relabuntur: Unde vel approbatio, vel neglectus, ſæpe & dedignatio ex neceſſitate ſequitur; Indignatio autem juſtiſſima, ubi in detegendis authoribus librorum 5
minus probæ notæ aut caſtigatæ lectionis temeritati ſuæ nonnullos indulſiſſe deprehenſum. Exempla peſſime nominatorum Balduini, Caſtalionis, Caſſandri, Puffendorffii in promptu; detectores male dimiſſi; ut inferius conſignatum.

ANONYMUS ſcriptor ſua, ſine omni prorſus nominis deſignatione, vel ſub litteris ſolis initialibus, hiſque iterum vel per-

perverſis, vel ſecus, publicat: PSEUDONYMUS, ficta præſcribit nomina; idque duplici ratione facere adſolent noſtri: Aliena Eruditis jam nota nomina uſurpando; vel nova fingendo: Illud ſæpius accidit; hoc plerumque in uſu eſſe videmus. Prius non poteſt non averſari, qui Confuſiones, in Scriptis Patrum maxime conſpicuas, aut, in
6 Bibliotheca Orbis Eruditi quacunque, metuendas altius perpenderit. Poſterius feliciſſime adſecuti, qui ingenioſo Anagrammatiſmo uſi; qui adſumptis ex aliena lingua appellationibus ſe ferme non nominant; qui Officiorum nomina retinuere; unde cognoſci poſſent, qui ſerio latere vel omnino noluerunt, vel ſe detectum iri detectosve jam ſua ingenuitate freti, non erubeſcunt. In qua multifaria omnium uſurpatione multorum ingeniorum felicitas, ambitio, metus, fiducia, temeritas, ut ſummatim enunciem, deprehenſa: prout ſcriptionis argumentum auctorem, vel commodo, vel diſpendio, vel famæ vel infamiæ eſſe potuit. Et erat profecto, de quo conquereretur in ejusmodi Scriptis, ingenuum, honeſtum, generoſum boni ſeculi Monumentum & Theſaurus;
7 apertæ frontis Bibliotheca: quod averſaretur temporum integritas; ſcripta ſæpe, aut non ingenua, aut ſervilia, quin & ſpuria; adeſpota omnia vel infide tecta publice proſtitui, ſub libertatis, & quidvis non audendi temeraria præſcriptione publicari arripique: quod denique culparet ſaltem cordatior. Unde pro animorum vario habitu multa per averſionem damnata; pauca rude donata & dimiſſa; ſiniſtra contra omnes præſumptio omnia retenta. Ob id (a) maxime in Rempublicam Venetam, fatale & decretorium Pontificis fulmen ſæviit, quod contra Tridentini Concilii Decreta, ab ipſa ſolemni deliberatione ſine exceptione probata Fratris Pauli Servitæ & Joh. Gerſonis Opuſcula cum præfatione Anonymi qui idem Paulus agnitus fuerat, adeoque de rebus ſacris, libros
8 ſine Authoris nomine typis mandari paſſa fuerit; contrariæ cauſæ Patrono Roberto Bel-
„larmino (b) perorante; Et hiſce calami-
„toſis temporibus infit ſæpius cum elogio di-
„cendus Covarruvias, tot hæreſibus Reli-
„gionem Chriſtianam oppugnantibus, tot-
„que libris ab hæreticis ſine auctoris nomi-
„ne, ut minime repudientur in publicum
„editis Tridentina Synodus, ut tot malis ob-
„viaret, eos imprimi, vendi & penes ſe reti-
„neri prohibuit, (c) ſanctiſſime! ita Vir ſumme Catholicus: vel juſte, vel injuſte, vel abſurde! ita Sarpius, Servita: vel vage: ita Pallavicinus. Noſtra tenuitas ita cenſet; cum concurrant cum hac latitatione *Suppoſitio, & Plagium*, &, ut Ærodius vult, (d) *furtum*: quorum illa temeraria vel ambitioſa manus ſua ſub alius Scriptoris nomine, fide & emen-

(a) Jac. Aug. Thuan. *lib. cxxxvii Hiſt. pag.* 1258.
(b) *Lib. iv. Reſcl.* 17. *ag.* 63.
(c) *Lib. vj. Hiſt. Conc. Trid. pag.* 428. & 429. *Lib. xv. Hiſt Conc. Trid. cap.* 18. 19.
(d) *Lib. vj. Rer. jud. cap.* 2.

dicata authoritate Rei litterariæ imponit: 9
Hoc improbus furtivus calamus alienis laboribus indigniſſimum nomen præfigit: Illam ſine diſcrimine improbandam fore; ſive id ſceleris in Sacris, quod nefandum! commiſſum, ſive profanis: ratio ſententiæ jam reddita! Hunc temeratorem protinus, in flagranti crimine deprehenſum: Illa ſuppoſiti partus rea eſt; Hunc Fabia de plagiariis, aut de furto XII Tabularum Lex, Prætorisve Edictum punitura erunt, ex notis hinc & inde peti ſolitis infligendarum pœnarum argumentis. Ab his diſpar Noſtrorum, ita appellare liceat Anonymos & Pſeudonymos, cenſus, quis enim eorum, quorum nomina vel incuria ſeculûm vel injuria, aut ſenectute labentis in peiora temporis intercidêre, ſcrip-
torum fidem, niſi illos malitia hûc raperet, 10
in judicium malæ fidei inſontes proboſque accuſandos vocaverit? Abſit id.

Hoc etiam penitus; ut probentur latebræ ejus, qui in THEOLOGICIS, emendicato nominis occulti vel transformati velo ſe tuetur, niſi hoc honeſtiſſime utatur! (e) Neque enim, ſi pro Gloria Dei & Sacroſancta Eccleſiæ fide ſcribitur, habet vel Deus hac umbra opus, vel Evangelium. Neque ſecreti Commentatorum metus, ſi modo vocatio juſta præceſſit, juſtus; quia in adjutorium Deus, pro innocentia teſtis legitima & inculpabilis vocatio; Si extra oleas agunt, ſapiuntve, vituperium non evadent. Si neglecta (f) in libris Dei & Eccleſiæ cura, amorque proximi; & nomen, ſicubi adeſt & velum improba ſunt: & eo ſceleſtior eſt ſcriptor, quod pietatis & Religionis ſpecie fallit;
ſub Theologi pallio graſſatur hoſtis Dei & 11
Imperii. Nomen occultat pantherina fraude; abſcondit odioſiſſimum caput, ſimulatæ pietatis odore allicit incautos: cœca manu &c.

De JURISCONSULTIS, MEDICIS & *reliquarum* honeſtiſſimarum Diſciplinarum Doctoribus largius ſentire licet. His plura indulgere poterit, qui tanti periculi, quale in prioribns vertitur, rem non eſſe crediderit; de his itaque breviter in ſequentem formam cenſeo: Si de permiſſione, juſta vel ſecus, quæſtio ſuboritur, liberam his adſeruero ſcribendi rationem: nam nonnullos intimarum ſcientiarum ſcrutatores decora & amœna ratione, quidquid novum arduumque ab ipſis inventum, a principio ſine nomine ediḋiſſe, ut, ſi probaretur eruditio, con-
fidentiora ſint ſequentia; &, ut poſt tabulam 12
Apelles, judicia, publico, vel confirmando vel reformando quæ edita, profutura, exciperentur, periculumque ſuæ intentionis facerent, palam eſt. Si de juſtitia conſilii; ipſi in publicis judiciis viderint! Si de authoritate, vel pro ſe, vel adverſus tertium; modicam, vel ſi rei ſtatus id ita fieri exigit, nullam. Inutilem erronem, fugitivumve ſervum,

(e) Balth. Schupp. *in Oper. paſſ.*
(f) Nicol. Rigalt. *in Apolog. pro Ludov. XIII. Gall. & Nav. Rege cap.* 1. *princ.*

vum, filiumve, qui vel à Domino Parenteve projectus vel protruſus foràs non poteſt, vel, qui malæ fidei, Domino invito ſui furtum commiſit, vel Patrios Lares deſeruit, non vult, niſi cum crimine, nominare! Inepte prætendit quondam in miſeriam expoſitus infans ſpendidos natales, rariſſime fidem de his facturus, niſi ſe S. P. eſſe, cum dedecore confeſſus.

POLEMICA autem omnium cujuſcunq; fidei ſortisq; ſint, hominũ, monumenta; in Publicis Imperiorum fatis, ciendis ſeditionibus, evertendis nocentibus æque ac innocentibus, armandis in Magiſtratus Regeſque ſubditis (quod Henrico III. Gallorum Regi necem attulit:) in ſubditos Magiſtratibus Regibuſque, committendis diverſarum Religionum civibus, inſtruendiſque lanienis Sathanica media; ſeditioſas chartas ex abdito infami orco, obvelatis authoribus in vulgus ſpargere: Ita & in privatis privatorum in re litteraria litibus, niſi modeſtiſſima pro ſalvando temerato honore meditatione erecta; non tantum contemno, quod vile eſſet, ſed abominor. Ita fieri jubent ſalus publica, quæ eſt lex ſuprema, malorum immanitas, & bonorum religioſa deteſtatio & ejuratio. Cui enim ignota ſunt mala peſſima rei principia: invehi in quoſcunque dira exprobratione, ex occulto abditoque proximi ſui perſonam, famam, eruditionem, honores improbo auſu diſcerpere, & venenato telo publica impietate lædere: Calumniari audacter: ſemper enim aliquid hæret, libris, ut Thuanus ait (g) Carnificis manu puniendis: Exempla ſuus inferius deſignatus locus deteſtabitur. His malis hoſpitio eſt ſecurus ſub Anonymiæ & Pſeudonymiæ ferali antro receptus; hos ultore igne ſcrutetur Majeſtas, (h) conquiſitos lectitatoſque, vel minus, libellos corrumpi, exuri jubeat, juxta vetus Neronianum (i) contra Fabritium Vejentonem præjudi-„cium. Sed & hi plerumque occultantur & „eduntur, donec habendi licentia oblivio-„nem afferat, (k) nimirum nulli ſunt Roma-„ni, qui Orbi dominentur; (l) & Typo-„graphiæ luxu in plures ſparguntur libri, nec „prohibitio ultra prohibentis territorium „extenditur. Ergo quod in Italia ſcribi non „poterit, in Germania poterit; & quod ibi „non licebit, Galli edent, &c.

HISTORICO quoque, hic enim memoria excidere non debuit, occultandi nomina ſua artes neglectas ſpretaſque velim. Si vera loquitur, ut Hiſtoriarum lex exigit; ſi virtutes & vitia hominum, ſi bene geſta cum male factis non injurioſa animoſitate poſteritati traditurus eſt, nunquam diſſimulandum nomen; tum, ne unius ſimulationis culpa reliquis, etiam veriſſimis, fidem vel affligat vel abroget; ut prioris ævi Francorum
Hiſtoria de Statu Regni & Religionis in Re-
gno Galliæ; Vita Catharinæ Mediceæ Regi- 16
næ Matris; Caſparis Colinii Ammiralii,
Principis Condæi, aliorumque, Proteſtanti-
bus acceptæ & pro veris agnitæ; ab Adver-
ſariis pro libellis famoſis jactatæ, non ſecus
ac nova Gallorum aliarumque Gentium ex-
empla hæc ignorantem inſtituent (m) tum,
ne metuas, præſenti potentia extingui poſſe
ſequentis ævi memoriam, aut juſte quæſitam
famam & nomen: *Neque mors neque venenum!*
ut Thuanea ſibi in Inſcriptionibus gratulan-
tur.

SATYRAS quoque, vel omnino re-
moveri, vel præſcriptis non fucatæ integri-
tatis titulis in publico verſari terique ex re
publica eſt. Corrigendis mali ſeculi impro-
bitatibus non improbandum remedium &
cenſura; ſi modus ſervatus; ſi id fieri neceſſi-
tas vel vocatio jubeant; ſi perſonis tangen- 17
dis, materiis irridendis, honeſtati ſtyli, &,
ut paucis dicam, Reipublicæ optima maxima-
que fide cautum; tunc enim, qui probus eſt,
honeſtiſſimis auſibus ſe quoque præſcriptu-
rus erit: Si illis minus rite cautum; & ubi vir-
tutem commendant, omnia opinio continuæ
atrocitatis corrumpet: (n) Quod ſi è late-
bris quem quis imitari vel æquare deſperat,
ignobili invidia conatur opprimere, & ſine
nomine laborem & cum opere nomen, ſicu-
bi invenietur, melius execrabitur ſeculum.
Hæc ſigillatim, & diſſertatorie!

Hodie ferme aliter, ita noſtrûm ple-
rique, neque enim APOLOGISTÆ deſunt,
obſervatur. Non adimi poſſe, generaliter
præfati, Domino rei ſuæ arbitrium; formam
Authori liberam, lege non ademptam: hanc 18
poteſtatem & licentiam ipſi relinquendam
inviolabilem! Ita; ſi id fieri ſine diſpendio
probitatis poteſt. Dein, excuſabilem eſſe
timorem ejus, qui ineptiſſimi vulgi procel-
lis innocenti refugio ſe ſubducit; (o) Victi-
mam ejus quoque ſacram, qui averſa fronte
invidiæ litat; qui modeſtiam, ſi non ambi-
tioſam! prætendit; qui gloriam, quam vul-
go adfectant, deſerit, qui virtutem ſibi per
vindictam adſerit in abdito, (p) publicam hu-
jus vel alterius æſtimationem procul habi-
turus; qui innocentem ſuam conſcientiam
à proximi ſui læſione, publica rei fraude, im-
poſtura & deceptione alienam; ſuam bonam
fidem, procuratæ aliorum utilitatis indu-
ſtriam, religioſa adſeveratione teſtatur. Ita
eſt! & cum in libera litteraria Republica,
luxuque ſcriptorum his adeo delicate, ut res 19
exigebat, præviderì non potuiſſet; ἐπ' αὐτο-
φόρῳ etiam deprehenderentur qui nomina
ſua, cum eos ineptæ, proletariæ & triobolaris
evulgatæ ſchedæ liquido puduiſſet, ſolicite
ſuppreſſerant, repetita fideli Paræneſi, ad cu-
juſque conſcientiam animi ſtudiorumque de-
cora

(g) J. A. Thuan. *lib. ij de vita ſua pag.* 10.
(h) Tacit. *xiv. Ann.* 50 *verſ.* 1. 3.
(i) Ulpian *in l. cætera* 4. §. *Mala.* 1. *P. fam. erciſc.*
(k) Tacit. *iv. Ann* 35. 4. *& d. c.* 50. *in fin.*
(l) Forſtner. *add. lib. iv. Tac, pag.* 613.

(m) Tacit. *a. l. iv. cap.* 35. 5.
(n) Barcl. *p.* 3. *Euphorm. in princ.*
(o) Dan. Heyder. *in Reichs Vogt. Apolog. à princ.*
(p) Henr. Oldenburg *in Epiſt. x. ad S.*

cora, æstimationem famæ, curamque publicæ salutis observandam facta, discessum.

Tu vero LECTOR siste gradum, hujusque Epistolæ, inter negotia forensia & seria alia domestica studia, divertendi animi causa fortuito, & quasi ab aliud agente, scriptæ CONJECTURAS, si legeris, si perpenderis, boni consule!

20

SECTIO I.

De Authoribus Biblicis veteris fœderis; & nonnullis ex novo; cum digressionibus.

IN SCRIPTORIBUS BIBLICIS, à quibus & in Deum pietas, & in Scriptores reverentia ordiri nobis jubent, detegendis studia sua absolverunt litteratissimi ex omni Religione Theologi; tractavere dubiam rem Juris-Consulti, & invaserunt scenam Philosophi.

Principio autem nihil rei Epistolæ erit cum *Isaaci* PEYRERII *Systemate Theologico de Præ-Adamitis*, aut *Leviathane* HOBBESII, ferme non omnibus sacris monumentis fidem detracturis; aut cum illis, qui tempore captivitatis
21 Babylonicæ omnes Antiquitates Judaicas vetusque fœdus intercidisse putant (quem ambiguum casum se non sperare profitetur Christ. Besold. *ad Dig. coroll. 16.*) ab ESDRA vero divini Numinis afflatu denuo conscriptas, editumque adserunt: quod cum Antiquitate plus facere, existimaverim; Aut cum recentiore Philosopho, qui PENTATEUCHUM integrum à Mose non profectum, „sed ab Esdra compositum; sequentibus „temporibus, restitutum universum prisci „fœderis Opus à sola Pharisæorum secta, ex- „clusa Saducæorum, probatum; & denique „ætatum successu, & traditionum invale- „scentia vim divini operis sortitum. Id præfiscine addendum, SUPPLEMENTUM DEUTERONOMII, Cap. XXXV. Historiam
22 mortis & sepulturæ Moysis Prophetæ consignans, ipsi servo Dei Moysi (quod penes se constituerat Joh Henr. Ursinus *in Nov. Prometh. Præ-Adamit. Plaste, Exerc. II. cap. 2. §. 1.* ubi de Mose Numine afflato & vaticinante, sine omni legitimo subsidio agitur: tribui non posse, cum præterita, non futura, memoret; (vid. Th. Brownei *Relig. Med. sect. xxiix. in fin. & ibid.* Molck *pag. 182. & ad sect. xxij. pag. 150.*) & miracula non sint multiplicanda præter necessitatem: Placuit itaque nonnullis, qui non negant id à Prophetis (quibus in memoratione præteritorum nulla opera,) aliisve viris sanctis eodem, cum Mosaico Spiritu, eademque cum fide Ecclesiæ Judaicæ retentum JOSUÆ filio Nun debendum. Moysen etenim ab illo capite conjectura notata; ab omni-
23 bus novi Philosophi removent. DEUM immediate scripsisse Israelitisque tradidisse, probabile non est. Reliqui more solito, imo invalescente, ad Esdram referunt.

At cur à Mose dicendi primordia sumpta? Nihil itaque ante ipsum Divinæ sapientiæ & Canonicæ authoritatis scriptum editumque? Sane JOBUM de quo ilicò res erit, librum Canonicum Moseque seniorem esse, fere omnes fatentur: Et tamen Ursi-“ nus *d. l. §. 4. ita:* quæ de Libris Henochi,“ *inquit*, Justorum, Bellorum Domini, Jobi,“ Christiani quidam Doctores in speciem con-“ traria huic effato; & quæ à Sabæis, à Magis,“ ab Hæreticis, aliisque nugatoribus afferun-“ tur de libris SETHI, NOHÆ, ABRAHA-“ MI & similibus, partim non difficilem (neque tamen adjectam, quod convincendis 1
imposturis summe necessarium:) habent“ explicationem, partim Diabolicæ præsti-“ giæ & quisquiliæ sunt &c. An ad irritandum Peirerium? an alio fine? nescio. Antequam illos libros ad Diabolicus præstigias referamus? an sine selectu? an sine judicio in illos reddito? prolixius informandi sumus; quia in illo libello affectus sæpius non serviunt, sed imperant: cum & Judas Apostolus *in Epist. vers 14. 15.* librum *Enoch* alleget ejusque testimonio, licet *hodie* Apocrypho, utatur: ex Augustino & Hieronymo; juncta præfatione Beati Rhenani *ad Tertull. de Cult. fœm. p. m. 501.* & splendido elogio ipsius Tertull. *d. l. pag. 506. n. 3.* scio, *inquit*, in scri-“ pturam, Henoch non recipi à quibusdam“ quia nec in armarium Judacium admitti-“ tur. Opinor, non putaverunt illam ante“ 2
cataclysmum editam, post eum casum Or-“ bis omnium rerum abolitorem, salvam esse“ potuisse; (dein, interjecta de successibus“ Traditionum Historia, pergit:) sed cum“ Enoch eadem Scriptura etiam de Domino“ prædicârit, à nobis quidem nihil omnino“ rejiciendum est, quod pertinet ad nos &c.“ nec utique mirum hoc, si Scripturas aliquas“ Judæi non receperunt de Christo locutas,“ quem & ipsum coram loquentem non erant“ recepturi &c. & *in libr. de Idololatr. p. m. 737.* Selden. *de Jur. Nat. & Gent. lib. V. cap. 9. pag. 609.* Peirer. *Syst. Theol. lib. IV. cap. 2.* Sed quorsum, inquis, hæc inania de libro, qui aut non extitit, aut inter rudera tot millium annorum satis quiete compositus & sepultus est litigia! aut de quo Europa informari nescia 20
est? Imo vero, & visus est, & extat, & reddi Orbi terrarum poterit! En locum plane insignem & memorabilem apud Gassendum *in Vitâ Peirescii lib. V. pag. 395. ad annum 1633* „Sub ipsum tempus ex Ægypto rediit Vir omni-“ no bonus Ægidius Lochiensis, è Capucci-“ norum familia, ubi toto septennio linguis“ Orientalibus operam navarat. Memorabile“ „est

,,eſt eum inter cœtera animadvertiſſe, MA-
,,ZHAPHA EINOK, ſeu PROPHETIAM
,,ENOCHI, declarantem ea quæ ad finem
,,uſque ſeculi eventura ſunt, Librum Euro-
,,pæ pridem inviſum, illeic autem charactere
,,ac Idiomate Æthiopico, ſeu Abyſſinorum,
,,apud quos is fuerat ſervatus, conſcriptum:
27 ,,ideo Peireskius ſic fuit accenſus ejus quoque
,,pretio comparandi ſtudio, ut nullis parcens
,,ſumptibus ipſum denique ſui fecerit ju-
,,ris &c. Eruntne & hæ præſtigiæ? adde de
ejuſdem generis libro in Hiſpania invento
Hiſtoriam apud Gobelin. Perſon. *Coſmodrum.*
ætat. VI. cap. 65. pag. 236.

Hiſtoriam JUDICUM Iſraelis, Hiſtori-
am RUTH, & LIBRI I. SAMUELIS *capita prio-*
ra XXIV. in Auguſtiſſ. Bibliothecæ Vindobo-
nenſis deſcriptione, non ita pridem ſuis fatis
defunctus Illuſtris Petrus Lambecius, ex anti-
quiſſimis documentis ipſi Prophetæ Dei SA-
MUELI filio Elkanæ & Hannæ adſerit.

Inter ſcripta Hagiographa ESTHERIS
libellus Eccleſiæ Dei ſemper agnitus; itidem
de ſupplemento, nimirum cap. X. XI. XII. XIII.
XIV. XV. & XVI. horumque authore lis eſt.
28 Lyran. *in fin. Commt. Eſth. Joſepho* tribuit, qui, ut
,,homo litteratus & eloquens, ideo excogita-
,,vit, ut oſtenderet, qualiter Aman potuit de-
,,center deſcribere machinationem ſuam co-
,,lorando apparenti bonitate, & quomodo
,,Mardochæus revocatorias litteras potuit de-
,,center dictare, honore Regis ſervato &c.
,,(quæ cenſura nimis frigida eſt nec ſeria!) eò
probabilius tamen *Joſephus* dicitur, quo magis
evidenter cap. XIII. & XVI. de verbo ad verbũ
ex Joſeph. *lib. XI. Antiq. cap.* 6. deſumpta ſunt.
Sixtus Senenſis *lib. I. Bibl. 2. p. 20. incertum* Græ-
cum ſcriptorem ex diverſis Hiſtoriis, & par-
tim ex *Ioſepho* hæc compilaſſe putat. Ipſe au-
tem Eſtheris libellus *Canonici* monumenti fi-
dem dudum adſecutus fuit, exploſa Euſebii
opinione; authorem Eſdra recentiorem;
29 ut & Philonis Judæi, JOACHIMUM, Jeſu Sa-
cerdotis magni filium, Hebræorum Pontifi-
cem: & denique Latinorum, MARDOCHÆ-
UM ipſum nominantium; ex Hebræorum
Chriſtianorumque conſentiente ſententia
ESDRÆ Librorum Veteris Teſtamenti Ca-
nonicorum compilatori vindicandus videba-
tur Joh. Gerhard. *Confeſſ. Cathol. lib. 2. ſpec. p. 1.*
art. 1. cap. 1. pag. 38. 39 add. Covarruv. *lib. IV.*
Var. Reſol. 14. n. 5. pag. 34. cum ſingularibus
ibidem notatis.

JOBI quoque liber non unius labor
eſt: caſſata quippe appendice, quæ præmiſſa
erant, noſtris Canonica habentur. Porro,
duo priora capita & ultimum Idiomate He-
braico, reliqua Arabico ſcripta ſunt. Deni-
que, illa orationem ſolutam, liber ligatam,
verſuque, ut videtur, menſuram enim & nu-
30 meros perdifficile fuerit oſtendere Hexame-
tro, carmineque Heroico præ ſe fert: proœ-
mium & libri finis Hiſtoricæ ſunt narratio-
nes; reliqua meri, nec ſibi conformes, dialo-
giſmi. Alii, fruſtra quæri, ajunt, de ejus libri
ſcriptore, quem Spiritum ſanctum fuiſſe non
dubitetur: ita, ſi probarent! Alii Jobum
ejuſque Amicos conjunctis inter ipſos operis
perſcripſiſſe. Sed quis conſilio adſedit? Re-
liqui Moyſen apud Midianitas peregrinan-
tem; vid. Theod. Bezæ *Jobum. Ann.* 1589. *Ge-*
nevæ editum, pag. 2. Accuratius conjectat, quis
enim rei teſtis fuit? Hieron. Drexel. *in Job.*
Divin. Prov. theatr. c. 2. pag. 21. 22. & cap. 3. pag. 35.
Moyſen, cum in Arabia, paſtorem ageret li-"
bello Jobi capita 1, 2. & ult. quæ ad hiſtori-"
am pertinent addidiſſe, eumque Hebraicæ"
linguæ reddidiſſe, qui Jobo ipſi juſte non ab-" 31
judicandus. Quibus hactenus conſentire"
poſſumus; add. Schupp. *tom.* 1. *Oper. pag. 293.*
& ibi citatum Torniellum: omnia pene negan-
te Hobbeſ. *d. c. 33. pag. 178. 179.* argute ſubſcri-
bente: Verſus neque illis, qui in magnis"
doloribus conſtituti ſunt, ut Job nec illis,"
qui miſeros conſolaturi veniunt, ut Amici"
ejus, ſtylus uſitatus eſt, ſed Philoſophis Mora-"
libus priſcis frequentiſſimus. Nec diſſentit"
alter ex Novat. *cap. X. pag.* 130. quæ in eo con-"
tinentur, ut etiam ſtylus, non viri inter cine-"
res miſere ægrotantis, ſed otioſe in Muſæo"
meditantis, viſa, viſuſque. Verum opinioni
noſtræ cum adjunctis patrocinatur Did. Co-
varruv. *lib. IV. Var. Reſ. cap. 14. pag. 33.* &, ab uno
ſcriptum, una methodo, uno ſenſu, nemo, ut
puto, ſive contradictione adfirmaverit; &" 32
ſpecies ipſa Carminum docet, non impetu"
& inſtinctu, nec uno ore fluens. Tacit. *XIV.*"
Annal. 16. 2. Eruditiſſime tamen, qui celſus illi
in his genius eſt, oſtendente *Frederico* SPAN-
HEMIO in particulari opere, librum ætate
Salomonis ſcriptum; nominante & ſubmi-
niſtrante exemplar Illuſtr. Dn. Dn. MAURI-
TIO, *ſupremi noſtri judicii eminentiſſimo Adſeſſo-*
re. In quo poſt infinitæ eruditionis docu-
menta præcipue miramur, Hiſtorias Origineſ-
que Dearum à Gentilibus in Africanis & con-
finibus Regionibus adoratione quondam cul-
tarum ad tres Jobi filias JEMIMAM, KEZI-
AM & KERENHAPUCH ſumma diligentia
& acumine revocatas: manifeſto indicio;
Jobum, cum in acerba & dubia, de peranti-
qua, Gentilium ſapientiſſimis, & præ aliis Se- 33
necæ trutinata quæſtione, Cur malis & im-
probis hominibus proſperi ſucceſſus contin-
gant? bonorum virorum ſortes vel malæ vel
neglectæ conſpiciantur, cum unus ſit Deus.
Cum Deo & Amicis depugnata lucta victor
abiiſſet, in poſteritate non ſolam admiratio-
nem meruiſſe, ſed & adorationem.

SUPPLEMENTA LIBRI DANIELIS;
quæ ſunt, *Oratio Hazariæ*, *Hymnus trium puero-*
rum, *Hiſtoria Suſannæ & Belis* narratio; prorſus
non eſſe Prophetæ Danielis de tribu Juda;
ſed partem alicujus hiſtoriæ, quam de alio
quodam Daniele Sacerdote filio Abdæ ſcri-
pſit HABACUC filius Judæ, de tribu Levi,
vel, ex Julii Africani ſententia, Græci ali-
cujus Scriptoris commentum; probat Sixt.
Senenſ. *lib.* 1. *Bibl. ſect. 2. p.* 22. Gerhard. *Con-* 34
feſſ. Cathol. d. l. pag. 44. 45. Et ſic tamen, præ
aliis cœleſtis ſpiritus ſcriptis, procul ablega-
tis, ut dictum, hi errones in jus civitatis Bi-

bliothecæ Biblicæ, vel intruſerunt ſe, vel intruſi fuere, magno incommodo & nullo merito.

Liber quoque SAPIENTIÆ, nullius minus, quam Salomonis eſt magis autem PHILONIS Judæi Alexandrini, Athenis nutriti, & in Lingua Græca & Chaldaica peritiſſimi, qui dicta Salomonis undique diſperſa, & in lingua Græca ſcripta, prout diverſi Sapientes ab ipſo exceperant redolente eloquentia (ſed itidem Græce:) ſub adſcito Salomonis titulo (non movente libri cap. 9. verſ. 7. 8.) compilata publicavit. Jac. de Valent. *in Præf. Cantici.* SYRACIDI, uti ſunt,
35 qui contendunt, minime adſcribi poteſt. Quæ vero de duplici Philone diſputantur, evolvit Gerhard. *Confeſſ. Cathol. d. l. pag.* 57. 58. 59. & inter JC. Covarruv. *d. l. IV. cap.* 14. *pag.* 32. ſed omnia, quæ de illo libro, ab Hebræis ſolis confecto, homines mentiuntur, falſa eſſe & abſurda, qui vel ſolum Neandrum Soravienſem legerit, cognoſcet.

Librum TOBIÆ, ſuo Authori cognomine affini, alii reſtituunt: Torniell. *in Ann.* 3329. *n.* 4. alii malunt, authorem ejus libri incertum eſſe, decernere: adnotante Gerh. *d. l. pag.* 49. & ceſpitante Covarr. *d. l. pag.* 33. qui in his nimius, & ferme pro oſtentanda horum Scriptorum Patrumque notitia, & reverentia Concilii ultimi ambitioſior! Sed, quid porro fatigaret Tobiana Fabula? hæc enim,
36 & ſatis incongrua eſt, ad ſtudia adlegatorum Virorum.

Idem prorſus accidit SYRACIDIS monumentis; Quæ nonnulli certiſſime JESU *filio Syrach.* Hieroſolomitæ, Jeſu Sacerdotis magni nepoti adſignant: ſecundus prorſus abjudicat, ſubſtituto ex Patrum ſententia Salomone (quæ cum imaginationibus lepidus luſus fuiſſe videtur!) Qui ſuperſunt, ſolam translationem Syracidi relinquunt: ut videre eſt apud Gerhard. *d. l. pag. 61. citatos.* Dixe„rim, & hæc falſa eſſe! Arrepta ſunt à Judæis „elegantiora, quæ ex diſciplina Gentium ter„ræ, haberi poterant; adoptata in jus Hebræ„orum: impoſita nomina eorum, qui apud „eos maxima authoritate valebant, vel fama „prudentiæ quondam valuêre; indigeſti ope-
37 ris moles! add. Covarruv. *cit. loc. p.* 32. & allg. Philoſophos; à quibus omnibus bona cum gratia nec divertendum, nec cum ſingulis coaleſcendum, ne ex amoribus, vel odiis, vel mediis prehenſis opinionibus, intricatiſſimæ diſputationi maximi Juris Conſultorum Covarruviæ *d. L. IV.* & Hobbeſii *d. Cap.* 33. aut cujuſcunque Novatoris ulla ratione immergi videamur.

De NOVI FOEDERIS, ſeu Teſtamenti ſcriptis, ſcriptorumque principiis noviſſimus Philoſophorum periculoſa pleraque, & tacenda, *in Cap. XI.* prodidit. MATTHÆI *Evangelium* Hebraice ſcriptum, conſtat; ejus in Græcam linguam translatio, an Matthæi ſit? an Jacobi? Pauli? an Johannis? Salmaſius docebit; Hunc enim cum Grotio, Riveto, Spanhemio in his ſingulari in eorum eruditionem obſervantia commendamus: ex 38
Juris-conſultis Noſter Covarruvias:

MARCUM, qui Chriſtum non vidit, Evangelium ſuum ſcripſiſſe, dictante Petro, ex Origene & aliis:

LUCAM, adjutum colloquio, convictu & familiari conſuetudine Pauli cæterorumque Apoſtolorum:

JOHANNEM vero ſui authorem fuiſſe, quod ſub temporib⁹ Juliani in quodam lapide ſub Templi Hieroſolymitani fundamentis inventum dicitur; qui & de cap. VIII. ejuſd. Evang. vel genuino vel ſuppoſito, *d. l. pag.* 39. non temnenda producit.

Epiſtolam AD HEBRÆOS, de quo Calixtus *Epit. Theol. pag.* 49. vulgo quidem in Authore ſuo incognitam, teſtimonio tamen Eccleſiæ & Patrum à *Paulo* ſcriptam; à *Luca* in 39
Græcam linguam translatam; vel à *Clemente I.* Pontifice, vel à Luca ex Pauli Apoſtoli dictis transſcriptam & editam, ibidem adſerens; quæ omnia ſuo loco & dignationi pie relinquenda; ſi quis enim vagas, vanaſque, nulla probabili ſyllaba jutas, divinatorias Conjecturas in rigoroſius judicium vocare vellet, magnam earum rerum converteret opum & authoritatis vim.

DE SALVATORE NOSTRO vulgata ſunt etiam, ſed ſub ſeculo minus erudito & civili, quædam, quæ exhibebimus: *Epiſtola Jeſu ad Abagarum* Regem (ita Covarruv. *d. l. IV. pag.* 72.) ſive ad Agbarum Edeſſæ Civitatis ultra Euphratem Regem, (ita Pontifex *in. c. ſancta Romana Eccleſia. 3. diſt. xv.*) & reſponſio Jeſu ad eandem; quarum hic ſenſus formaque apud Euſeb. *lib. I. Hiſt. Eccleſ. cap* 14. 40
pag. 14. convincendæ ſimplicitati hominum ſerviliter credentium, transſcribenda:

AGBARUS *Toparches Edeſſenus* JESU„ *Servatori* bono in regione Hieroſolymita-„ na comparenti χαίρειν! Relatum eſt ad me,„ quomodo una cum tuis ſanitatem abſque,„ pharmacis, & herbis mortalibus conferas.„ Etenim, ſicut fama refert, cœcis ut reſpici-„ ant, claudis ut ambulent, præſtas, leproſos, etiam mundas, ſpiritus impuros ac Dæmo-„ nas ejicis, eos qui diutinis ac prolixi tempo-„ ris morbis torquentur, curas, ac mortuos,„ excitas. Et ubi hæc omnia de te audivi, al-„ terum ex his duobus eſſe cogitavi, nimirum,„ quod, aut Deus ſis, cœlituſque delapſus iſta,„ facias, aut Filius Dei exiſtens hæc opereris.„ 41
Quapropter his ad te litteris ſcriptis precor," ut moleſtiam hanc ad me veniendi ſuſcipi-" as, paſſionemque, qua premor, cures. Nam" & hoc percepi, quod Judæi adverſum te" murmurent, teque affligere conentur. Eſt" autem mihi civitas admodum exigua & ho-" neſta; quæ tamen utrique ſufficiet.

Reſpondit Salvator Agbaro:

Agbare, beatus es quod in me credi-" diſti, cum non videris me. Scriptum enim" eſt de me, non credituros in me qui viderint" me, ut qui non viderint credant & vivant." De quo vero ad me ſcripſiſti, ut ad te veni-" am, ſcias, mihi cuncta, quorum gratia miſſus" ſum,

„ſum, hoc loco eſſe adimplenda: & poſtquam
„ea complevero, mox ad eum redeundum,
42 „qui me miſit. Ubi autem aſſumptus fuero,
„mittam tibi aliquem ex Diſcipulis meis, qui
„paſſioni tuæ medeatur, vitamque tibi, & iis
„qui tecum ſunt, præſtet.

Quibus quædam Syriaca adjecta de
rei eventibus, & expeditione Judæ Thaddæi;
quæ ſi non ab Euſebio, Nicephoro & Euagrio,
nimium tamen & ſuperſtitioſe credulis, tra-
derentur, inter aniles fabulas, & rem bar-
baro ſeculo dignam numerarentur. Stolida
enim ſunt, Jeſum petiiſſe textum linteum, in
eoque prius loto faciem ſuam expreſſiſſe, &
ad Abgarum miſiſſe; deinde, Choſroe obſi-
dente Edeſſam impreſſæ imaginis divina vir-
tute, quicquid in obſidione apparatus ignem
„capientis erat, conſumptum. Covarrv.
„*cit. loc.* legi poſſe, & Chriſtiana ſinceritate
43 „obſervari, ut exiſtimemus, vere potuiſſe con-
„tingere, tametſi non cogamur illis omnino
„credere. Quæ omnia falſura ſunt, & ina-
nia. Nec quæ Anno noſtri ævi XXIII. à Pa-
rentibus viſa Jeſu Chriſti manu ſcripta id com-
mercium litterarium digna ſinceritate adfir-
mare auſa ſunt.

DE EODEM GLORIOSISSIMO
SALVATORE locus eſt, non quidem divi-
nus, Chriſto tamen non prorſus indignus, ne-
que per averſionem repudiandus apud Joſeph.
„*lib. XVIII. Antiq. Jud. cap.* 4. quod fuerit Vir
„nominandus; mirabilis in Operibus ſuis;
Doctor veritatis, &c. maximis Theoſophis
probatus; nonnullis neglectus; aliis ſpretus;
quem diligenti commentatione ſua exequi-
tur D. Joh. Chriſt. Rumetſch. *in Conject. ultimi*
4 *temporis ſect. 3. n. 7. & ſeq.* Nam, ſicut obfir-
mandæ fidei Chriſtianæ in Flavio Joſepho mi-
hi ſemper inſufficiens habitus, (enunciando
enim hiſtoriam frigidius fatur, quam ut Chri-
ſtianus cenſeri poſſet) ita nondum me hercle
id neceſſitatis deprehenſum, ut teſtimonium
Viri alias cordati, falſitatis nec ab adverſa
parte rite damnatum, protinus foras protur-
bemus; Chriſtianos, interpolati operis, ad-
miſſi falſi, uſurpatarumque piarum fraudum
veloci præjudicio incuſantes. Rita ergo &
firma ſit loci ſingularis authoritas; non ſe-
mel in ſalutem, in ſolatium, in authoritatem
advocanda!

Sed obſignanda eſt tractatio, quæ pro-
lixos Commentarios, non Epiſtolam, ſibi po-
ſtulat, paucis, aliena & peregrina fide redden-
dis:

Ex GASSENDO: Pluris nihil fecit" 45
Peireſkius, inquit *lib. V. pag.* 438. quam Vo-"
lumen quatuor Evangeliſtarum Eleuphti-"
ce ſeu Coptice ſcriptum, Arabiceque decla-"
ratum; & maxime propter appoſitos an-"
nos, quibus ſinguli Evangeliſtæ ſcripſerunt."
Quippe tametſi initio defuit præfatio in"
Matthæum, qua annus contineri debuit, &"
præfatio in Johannem mendoſe viſa eſt ſe"
habere, ſcriptam hiſtoriam anno ſexto Im-"
perii, TARSOS, & Dominicæ Aſcenſionis"
trigeſimo; quod tamen ſpectat ad duas ali-"
as, altera in Lucam, planum fecit, ſcriptam"
ab eo Antiochiæ, anno Claudii duodecimo,"
& Adſcenſionis vigeſimo: altera vero, quæ"
in Marcum, ſcriptum ab ipſo Evangelium"
anno quarto ejuſdem Claudii & XII Adſcen-"
ſionis, &c. quam animadverſionem nollem" 46
neglectam! "

Ex Philoſophorum ultimo, & ejus *pag.* 131.
An ſcriptura eatenus tantum ſacra ſit, quate-"
nus per ipſam intelligimus res in eadem ſi-"
gnificatas, at non quatenus verba, ſive lin-"
guam & orationes, quibus res ſignificantur,"
intelligimus: & præterea libri, qui res opti-"
mas docent, & narrant, quacunque demum"
lingua, & à quacunque natione ſcripti fue-"
rint, æque ſacri ſint? "

Ex hujus ANTECESSORE, *cap. XXXIII.*
pag. 180. An Libri Teſtamenti Novi ab altio-"
re tempore derivari non poſſint, quam ab"
eo, quo Rectores Eccleſiarum illos college-"
runt, probaverunt, &, ut ſcriptos ab Apoſto-"
lis & Diſcipulis Chriſti, quorum nominibus" 47
inſcribuntur, nobis commendaverunt? "

Ex COVARRUV. *d. l. pag.* 30. An"
aliunde quis ſcire non poſſit, ſcripturas eſſe"
Divinas aut Canonicas, quam ex Eccleſia,"
quæ traditionibus Apoſtolicis, magiſterio"
Spiritus Sancti ejuſque lumine edocta de-"
crevit & profeſſa eſt? cum Canonicum ſit"
Evangelium Marci, qui Chriſtum non vidit"
nec tamen admiſſum Evangelium Nicode-"
mi, qui Chriſtum vidit & audivit? &c. "

Sed hæc omnia, ut & ex veteri novo-
que Fœdere hic non recenſita; ab allegatis
Scriptoribus in dubiam ancipitemque cen-
ſuram truſa; & generalia jam propoſita Philo-
ſophorum attentata exequantur Theologi.

8

SECTIO II.

De Verſionibus Bibliorum; Latina, Græca, Syriaca, Dalmatica, Gothica &c.

DE VERSIONIBUS BIBLIORUM
in Linguas cuique Genti vernacu-
las Theologi, ut ſolent, prolixe
commentantur; conferente rei
abſolvendæ lectu digniſſima Ger-
hardo, *Confeſſ. cathol. d. l. cap.* 20. Hic ex noſtris
privatis lectionibus, adſequendo Epiſtolari
ſcopo, ſalvis quorumcunque opinionibus no-
ſtræ meditationi intentis, ſermo faciendus
eſt. Celebriores ſunt Latinæ, Græca, Sy-
riaca, Dalmatica, Gothica, &c. de quibus
ſtricte:

Inter LATINAS eminet vulgata, HIE-
RONYMO tributa, ſed male, ut oſtendit Ger-
hard.

49 hard. *d. loc. pag. 130. & ſeq.* quam acriter per ſa-
tyram perſtringit Joh. Himmel. *in Apolog, Diſp.*
quæſt. 4. pag. 69. Et,contra, ſplendide defendit
Albericus Gentilis , in Epiſtola ad filium de
Latinitate verſionis veteris Bibliorum, Hano-
viæ Anno 1606. edita; quamque emendare
auſa eſt, quæ
Sequitur, à SEBASTIANO CASTA-
LIONE, præfixo nomine Baſileæ Anno ſupe-
rioris ſeculi LXXIII. publicata: de qua ita
cenſet Illuſtriſſ. Thuanus *tom. II. Hiſt. libr. 35.*
„*pag. 212.* Sebaſtianus Caſtalio Allobrox, cum
„puriorem linguarum cognitionem ad The-
„ologicam ſcientiam adjunxiſſe ſe putaret,
„impuras manus, multorum iudicio, ad ſacra
„tractanda attulit , cum à rebus ad tantum
„opus neceſſariis, homo imparatiſſimus, no-
50 „vam Bibliorum interpretationem inſolenti
„temeritate molitus eſt,à Gallicis & Helveti-
„cis Eccleſiis, quarum alioqui doctrinam am-
„plectebatur,in quibusdam diſſidens &c. Ver-
ſio certe,quam habeo, quam vidi ego,legique
non indecora eſt; Omnia Hebrææ linguæ
ænigmata ſolvere , non eſt hujus neque fu-
turi ſeculi; nec magis hominis Latini, & non
Prophetias aut myſteria , ſcribere volentis.
Hæc ut neceſſaria ſcitu monituque per tran-
ſitum!
GRÆCA verſio publicis manibus ex-
poſita, & Anno MDXXVI. Argentinæ excuſa
(hoc enim unum exemplar poſt Roberti mihi
contigit) quod ab imperitioribus male LXXII
Interpretum labor credatur, eleganter vul-
gus convicit Gerhard. *d. l. & Theolog. paſſ.*
51 Ob verſionem SYRIACAM Emanueli
Tremellio ſubtractam , juſtene , an in-
juſte plagii à quibuſdam poſtulatus fuerit *Guido*
Fabritius Boderianus, Peregrinarum Lingua-
rum Interpres , Autographum Pariſiis Anno
MDLXXXIV. editum docebit; nec ſane ſi-
ne ſucceſſu! Si enim ille Verſionis , vel ſolus,
vel cum aliis Author, ut certe ex Hiſtoria Edi-
tionum *in præf. pag.* 16. 17. probabile eſt, quid
in Clariſſ. Viro culpæ, vel reatus? Si non eſt,
neque hunc Fabritium ſe venditaſſe , probari
poteſt; in fronte etenim libri nulla penitus
Fabritii mentio: in laudata autem ad Hen-
ricum III. Galliæ & Poloniæ Regem præfatio-
ne ipſe ſibi ſoli (ſocius enim laborum erat Ni-
colaus Fabritius frater , & alii:) nihil adſcri-
pſit meriti,quamvis iteratam ſuam editionem
52 commendet; in utrumque caſum criminali
judicio eximendus. Quis enim crederet
Profeſſorem Regium, non ſolum in præſentia
tot illuſtrium cenſorum furari, ſed & rem fur-
tivam in ſinu tanti Principis abſcondere au-
ſum? quid ni reſtem vel petiiſſet, vel metu-
iſſet?
Inde & de Interprete Bibliorum *Para-*
phraſeos, Sahadia Gaone: & *Perſicæ*, Jacobo Ta-
vaſio, vel Pavone: itemque Chaldaicis, Ara-
bis, Æthiopicis, Armenicis verſionibus nobi-
liſſima notitia, publico profutura uſui, com-
paranda.
GOTHICA Lingua Novum Teſta-
mentum donaſſe ULPHILam; quem alii *Gul-*
filam; alii *Wulfilam*, Gothorum Epiſcopum,
vocant , author eſt Herm. Conring. *de. Conſt.*
Epiſc. Germ. th. 5. circ. fin. Verum ſcriptores
alii de gente Gothica , Iſidorus etiam & Jor- 53
nandes univerſæ ſcripturæ verſæ meminere.
Franciſcus Junius pure Gothicam verſionem
eſſe putat: Johannes Loccenius ex veteri Go-
thica & Teutonica Lingua mixtam : ipſum
autem Ulphilam , qui poſt Chriſtum Anno
370 , vel 380 , vel 415 docuit Gothicarum
litterarum inventorem ; Ulphilæ litteras
cum veteribus Runis, vel quoad characte-
rem, vel quoad ipſum idioma & linguæ geni-
um convenire , prorſus negat. *Antiq. Sueco-*
Gothic. lib. II. cap. XIV. pag. 70.
DALMATICA, ſive Sclavonica, Ver-
ſio auctorem ex conjectura Petri Galedini,
in tr. de. Interpr. Bibl. nacta eſt B. HIERONY-
MUM: ex Cromeri ſententia *lib. 1. Rer. Polon.*
cap. 15. CYRILLUM, vel METHODIUM,
ex quibus hic Prophetico Spiritu claruiſſe 54
Bohemicis Scriptoribus narratur , vel credi-
tur; ita docente Melch. Goldaſto *lib. V. de Re-*
gno. Bohem. cap. 2. pag. 556 & 560.
Qua occaſione pauca notanda ad Gerh.
Meyeri *Bibl. Theol. contr. lib. 1. cap. 1. §. 12.* &c.
cujus hæc ſunt verba : Novas plane totius“
ſcripturæ translationes dederunt &c. Ru-“
dolphus Gualterus: (de quo nulla,quod ſciam,
ſive apud Hiſtoricos,ſive ejus temporis Theo-
logos, Editoreſve ejus ſcriptorum fuit conje-
ctura:nam præter Homilias, unde Homiliaſta
dicitur Thuano, *tom. IV. Hiſt. l. LXXXV. p. 114.* qua-
rum aliquot tomi Tiguri prodiêre, pauca ſu-“
perſunt) quam plurimi per errorem VATA-“
BLI Profeſſoris Hebraicæ Linguæ Pariſienſis“
eſſe putarunt: (ſane de Vatablo jam tum“ 55
conſtabat , ipſum , ſive naturali pigritia,
quod ipſi exprobatum eſt, ſive morte præven-
tum, nihil omnino ſcripſiſſe, ſatiſque habu-
iſſe ſacræ linguæ arcana diſcipulis diligen-
tioribus aperire , illuſtri nominis ſui fama &
alieno præconio contentum. Thuan. *lib.*
III. Hiſtor. pag. 98.) eò, quod Henricus Ste-“
phanus (imò verò Robertus Stephanus,“
Pater , ut ex ejus reſponſione ad cenſuras
Theologorum Pariſienſium Anno MDLII.
edita liquido conſtat) eam Pariſiis edidiſſet,“
hac inſcriptione: cum verſione & Notis Va-“
tabli (Interpres horum Robertus, *d. l. pag. 14.*“
ſolas Notationes Vatabli à diſcipulis exceptas;
verſionem alius eſſe,palam confeſſus) Dece-“
pit inſcriptio ejus Hiſpanos, quibus ea ver-“
ſio adeo placuit, ut Salmanticæ typis recuſa“ 56
fuerit,quam tamen, ſi ſciviſſent Reformato-“
rum eſſe, ad orcum potius damnaſſent. (Fal-“
lor, ſi id omnino latuit Hiſpanos, ut ait, dece-
ptos; namque Inquiſitores Hiſpani publica-
runt equidem, ſed, ut ex Indice expurgatorio
liquet, multis mutatis.)
VERITATEM ex his habemus: *Theo-*“
dorus BIBLIANDER, novæ Bibliorum Edi-“
tioni Anno CIↃIↃXLIII Tiguri publicata,“
quam Leo Judæ inchoaverat , & moriens,“
ut opus perſequerentur, Collegis, in fidem“
religioſe adactis , tranſcripſerat, ultimam“
„manum

,,manum imposuit *Conradi Pelicani*, & *Petri* ,,*Chollini*, Tugiensis, Græcæ linguæ peritissi- ,,mi opera adjutus: quam translationem in ,,sua editione biennio post ad veterem adje-
57 ,,cit *Robertus Stephanus*, suppressa eorum qui ,,in illa laborarunt, mentione: & Hispani ,,Theologi diu post recognitam per Guiliel- ,,mum Rovillium denuo Lugduni excuden- ,,dam curaverunt. Quod eò commemo- ,,randum duxi, ut Versionis tanti apud nos ,,& Hispanos ipsos factæ origo cognosceretur, ,,& insigne documentum extaret, quid utili- ,,tatis ex adversariorum libris & industria, ,,si semotis odiis charitatem & æquitatem in- duamus, ad Dei gloriam capi possit. Tan-" tum; exceptione major Thuan. *tom. II. Histor. lib. 36. pag. 287.* Quæ autem de Roberto Stephano & Vatablo ulterius dicenda, ea consignata sunt ab illustri Medico D. Theodoro Jansonio ab Almeloveen, *in Dissert. de Vitis Stephanorum pag. 16. 17. 18.* & Did. Covarruv. *IV. var. resol. pag. 68.* Extant, *inquit*, Eusebii de" 58
Ecclesiastica Historia libri decem ab ipso" Græcè scripti, & nuper typis traditi, opera" Roberti Stephani, insignis apud Gallos Ty-" pographi; si a Lutheranis quibusdam hære-" sibus typo cudendis abstinuisset &c. scilicet" in crimen vocandus erat!

Laudabili etiam, & digno, quod ad posteritatem transmittatur, pietatis exemplo, versionem Bibliorum CROATICAM & TURCICAM procuravit *Johannes Ungenadius, de Sonneck*, Thuan. *lib. XXXIIX. Histor. pag. 351.*

59

SECTIO III.

De Scriptis Patrum Ecclesiæ ex ævo antiquissimo.

DE puriore Christianismo, (hic est VERITAS EUANGELICA,) & vera θεοσοφία præcipue meriti videntur, qui, in THEOLOGIA PATRUM, horum scripta germana à nothis & Pseudepigraphis, ut & erronee cuidam tributis, accurata diligentia discrevere. Horum Catalogum aliquem hic adnecti publica monet utilitas, ut, vel saltem transeundo, demonstretur, quam multa ex illis suppositítia sint, vel incerta: vel bono vel malo fine subjecta; quam infelix ille sit, qui multis patribus, unus suffecisset! nimiam fidem defert. Tu, quisquis es, ex Exemplis cognosce,
60 & decerne!

S. JUSTINO *Martyri* falso adscripti libri sequentes: Expositio rectæ fidei. Solutio Quæstionum 146. ad Christianos orthodoxos. Quæstiones ad Græcos, cum Græcorum responsione, & hujus confutatione. Quæstiones Græcanicæ ad Christianos, cum responsione. Aristotelicorum quorundam dogmatum eversio, & appendix ad Græcos. Rationes reddit Abrah. Scultetus *tom. 1. Medull. Theolog. Patr. sub Justin. cap. X. & seqq.*

ORIGENEM authorem non esse Commentariorum in Jobum: tres Psalmos: & Homiliarum quarundam in diversos Psalmos, dudum judicavit Erasmus ostendente eod. *in vita Origen. cap. 2. pag. 157.*

CYRILLI *Homiliæ in Liviticum*, non
61 ipsum, sed *Origenem*, vel nescio aliquem alium ,,genitorem habent; non magnæ authorita- ,,tis fœtus, litteram Biblicam destruens & my- ,,sticos sensus ex capite suo statuens. Gerhard. *Conf. Cathol. d. c. 1. pag. 43.*

Inter scripta Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTULLIANI, *Carthaginensis Presbyteri* duo tantum notha videntur; liber de Pœnitentia quidem, quia phrasin judicio Erasmi habet à Tertullianea discrepantem; & alter, de Trinitate, quia mentionem fecit Sabellianæ hæreseos (*in Edit. Basil. pag. m. 608.*) cum Sabellii nomen sub ætatem ejus nondum in Ecclesia auditum fuerit; hominis forsitan tum nondum nati. Extat ille in Editione Rhenani Anno MDL curata, *pag. 477.* hic *ibid. pag. 596.* De illo nihil dixerim, cum" semper varius fuerit in phrasi; in Disputa-" 62
tionibus dilucidior ac simplicior; in Locis" Communibus durior & affectatior. Beatus" Rhenan. *in vita ejus.* Dedit libellus tamen ansam evulgandæ magni præjudicii Historiæ de Pœnitentia in Ecclesia, ab omni ferè hujus ævo; de Johannis Geyleri, gravis ac sancti Theologi, libello von dem Beichtweh/ sive *de morbo Confessionis*, quo negabant esse tristiorem, qui eo tenebantur; de miseriis & afflictionibus acerbius ad Confessiones adactorum &c. conscriptæ ab eodem *pag. 468. cum seqq.* quod argumentum solicitius commendamus, quo solicitius hæc ipsa in Historia Concilii Tridentini P. Sarpii, *lib. IV. pag. 312. & 323.* à Curiosis tractata & trutinata visuntur. De hoc, Scultetum *in lib. VII. Med. Patr. Eccl. cap. 1. pag. 172.* ita fantem audimus: 63
Hieronymus Novato adscribit. Ego sic" statuo, quisquis libri de Trinitate author est," scriptum esse illum ex genio & ingenio Ter-" tullianico, & idcirco merito illius nomine" allegari, quando tam pulchra est libri hujus" cum nobili illo adversus Praxeam scripto" consensio. His addendus Joh. Gerhardus *in Patrologia*; Andreas Rivetus, *in Critica Sacra*; & Dissertat. de vita & scriptis Tertulliani. Libros ejus, de Spectaculis (cujus Epitome à Scultet. *d. l. cap. 32. pag. 268.*) de testimonio animæ (ab eod. *cap. 30. pag. 263.*) & de anima (*ibid. cap. 31. pag eod. & seqq.* exhibita:) non reperiri, juxta suæ ætatis notitias, modernæ enim prolixiores, dixerat Rhenanus; quæ opinio jam eviluit! add. Jac. Gothofred. *de velandis mulieribus, deque Exuvia capitis Dissertat. ad* 64
locum Pauli I. Corinth. XI. & Covarruv. *d. l. IV. Var.*

Ref. cap. XVII. n. 8. pag. 70. floruit autem Anno Domini ferme CC. sub Severo & Antonino Caracalla, Principibus.

Inter CYPRIANI Opera dubia sunt: Libri duo adversus Judæos, & tertius ad Quirinum; Epistola contra Novatianum: Oratio pro Martyribus; & alia quæ sub die passionis suæ dixit: & Libellus de disciplina & bono pudicitiæ. Scultet. *in Vit. Cypr. cap.* 21. *pag.* 355. Supposititia vero omnium consensu præter adnotata: Tractatus de montibus Sina & Sion: de revelatione capitis Johannis Baptistæ, *d. c.* 22. *pag.* 356. de qua laudatus Covarruv. *d cap. XVI. pag.* 60. *& seq.* prolixior est: „Festum, *præmittens*, quod Ecclesia IV. Cal. „Sept. celebrat, non dicendum decollationis
65 „Johannis Baptistæ, sed collectionis capitis „Joh. nominandum; postea authoritatem „libro abrogat, tum, quod mentio ibi facta „Pipini Aquitanorum Regis qui fere quin„gentis post Cyprianum annis vixit; tum & „Theodosii Principis, qui annis plus centum „post eundem Imperium tenuit; quem & de „libro, de Inventione capitis, ducentis post „Gelasium annis ab obscuris Monachis scri„pto, consulere licebit. Exhortationem vero ad Martyrium, ut & Epistolam ad Jubajanum suo Cypriano vindicat idem Scult. *pag.* 312. *&* 313 Expositionem Symboli Apostolici, RUFFINO; *pag.* 357. Librum de duplici Martyrio, sed dubitanter, ERASMO. *pag.* 359.

ARNOBIO AFRO, quod male ad-
66 scribantur, Explicationes Psalmorum, & fragmenta Notationum in Johannem & Lucam, confirmat idem, in ejus vita sive *lib. IX. cap. 1. pag* 374. Dialogus vero, OCTAVIUS inscriptus (quem alii, sed minus vere, sub Arnobii octavo adversus Gentes venditarunt) MINUCII FELICIS Causidici Romani, asserit Lactantius *lib V. de Justit. pag. m. Edit. Ven.* 153. *b. in med. & lib. I. de fals. Relig. pag.* 19. *b. in princip.* Scult. *d. l. IX. cap* 9. *pag.* 391.

In LACTANTII FIRMIANI suppositiis removendis omnium ferme unus est „sensus. Scult. *lib. X. cap. I. in fin. pag.* 396: His „libris adiiciuntur, *inquit*, hodie Elegiæ quæ„dam: quas Lactantii non esse, vel ex eo per„spicitur, quod Phœnicem nominant Solis „Sacerdotem & Phœbum loco Dei habent (in Operibus *Venet. excus. pag.* 324 incipit:

67 *Est locus in primo felix oriente remotus,*
Qua patet æterni janua celsa poli &c.)

Et scribit Thomasius, inter Opuscula Venantii Fortunati se Elegiam de Resurrectione in Bibliotheca Vaticana invenisse, (incipit *d. l. pag.* 327.

Salve festa dies toto venerabilis ævo;
Qua Deus infernum vicit, & astra tenet, &c.)

de quo Joh. Baptista Egnatius Venetus ad „Anton. Trivultium: Quin etiam Carmen de „Resurrectione, quod Lactantio adscriptum „inveni non modo dignum ejus viri eloquentiæ mihi visum est, sed ne cum Phœnice qui„dem, quem cecinit, comparandum: cum„ ad alia in syllaba etiam claudicet &c. Co-„ varruv. *IV. Var. Ref. XVII. n. 8. pag.* 70.

IGNATII & POYCARPI Epistolæ, an 68 sint genuinæ? nothæ, vel interpolatæ? disputat in utramque, & denique etiam tertiam, partem: eas non omnino supposititias, ab aliis tamen interpolatas esse, concludens Idem *lib. XI. cap.* 1. *pag.* 439. 440. cui jungendi Isaacus Vossius, & Stephanus le Moyne, qui rei indagandæ accuratiores incubuere.

CONSTITUTIONES APOSTOLORUM, à Carolo Capellio Veneto ex insula Creta adportatæ, & libris VIII. de Vita fidelium & Regimine Ecclesiastico disponentes, supposititiæ sunt; neque vel APOSTOLIS, vel CLEMENTI *Pont. Rom.* juste tribuendæ: considerante Eod. *d. l. cap. V. pag.* 455.

Nec majoris fidei authoritatisque sunt 69
CANONES APOSTOLORUM, CLEMenTI Petri Successori, ab his, ab aliis *Isidoro* cuidam, ab aliis *Severino*; ab ultimis, ipsis *Apostolis*, sed interpolati, adscripti. Vid. Bellarm. *lib.* 1. *de Verb. Dei. cap.* 20. Gerhard. *Confess. Cathol. cit. cap.* 1. *pag.* 68. Rittershus. *in Nov. pag.* 1. *cap.* 1. *n.* 11. Scultet. *cit. loc. pag.* 463. & inter præcipuos Covarruv. *d. l. n.* 6. *pag.* 68. à CLEMENTE I. difficulter se dimoveri passus; authoritatemque eorum, vel omnium, vel saltem versionem; illos quidem Apocryphos male judicatos; hanc Clementis esse, vindicans qui cum prolixis allegatis videndus; ut & Fratres Puteani, *in Perronian. lit.* C. *pag.* 42.

CAROLI MAGNI, & aliorum incertorum Authorum de vetustis Ecclesiæ ritibus 70 & cæremoniis libellus, quis, & qualis sit? &, quod præter Epistolam quatuor paulo ampli⁹ pagellis comprehensam, nihil ejusdem sit, probat, & cum connexis deducit Cassander *in Præf. ad Ord. Rom. de Off. Missæ in Ejus Oper pag.* 91. *&* 92.

Omnia quoque SUPPOSITITIA sunt, ipsius Bellarmini judicio, quæ prostant: Prot-Evangelium & Liturgia *Jacobi*: Evangelium *Nicodemi*; (de quo superius dicta nondum desero:) Historia *Prochori* de Johanne Evangelista; Epistolæ *Martialis*: *Abdias*, de Vitis Apostolorum. Scultet. d. l cap. VI. pag. 464. *Clementis* Epistolæ in tom I. Concil. Libri decem *Recognitionum*: *Hermæ* (de quo Paulus *ad Rom. XVI. vers.* 14.) quatuor visiones, Covarruv. *d. cap. XVII. pag.* 66. quem intensa oratione ut in omnibus ab ipso tentatis Antiquitatis 71 & Jurisprudentiæ disceptationib⁹, ita & in his materiis, & ad Can. Sancta Romana Ecclesia 3. Dist XV. de Libris Apocryphis, sive in Ecclesia prorsus non, vel custodite à piis legendis, ferme ultra exemplum scribentem commendamus.

Nonnulla, quæ ad institutum sunt, excitando, si quis contigerit, Lectori, subnectamus! dictum Canonem, ut res feret, in vestigiis lecturi.

EVANGELIA, quæ falsavit *Lucianus*; quis ille? an nepos ex sorore Eunomii hæretici

tici & Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui ſub Arcadio & Honorio in Epiſcopatu Eudoxio ſucceſſit?

8 Liber PASTORIS; cujus Author HERMES, Diſcipulus Paulinus, ex teſtimonio Origenis, Hieronymi & Nicephori; de quo ſupra.

PENTAMETRUM, rectius, *Centimetrum* de CHRISTO, Virgilianis compaginatum Verſibus; quod, neceſſariis & notandis præmiſſis, ad PROBAM FALCONIAM, Matronam Romanam, Adolphi Viri Pro-Conſularis Conjugem; & *Centonem ex Homeri Carminibus de* CHRISTO ad EUDOCIAM, Theodoſii junioris Conjugem; Carminum ERYTHROEÆ SIBYLLÆ de Chriſto Græci idiomatis, verſionem in linguam Latinam ad Ciceronem refert: *pag.* 67. quod ante ipſum à nemine obſervatum fuiſſe, ait.

9 *Auctor Contradictionis*, ſive POENITENTIÆ SALOMONIS, quod falſo venditatus ſit. *Ambroſius*, demonſtratur ab eodem, *pag.* 73 Quo omnes Commentarios ad ſingula Gelaſiani Canonis, in emendanda lectione, examinibusque ſcriptorum, remittimus; rivum demonſtraſſe contenti, quo quisque ad amnem pervenire poſſit; & denique ad mare!

Sub celebri DIONYSII AREOPAGITÆ nomine libri in Bibliotheca Patrum *quatuor* exhibentur: de Hierarchia Cœleſti, de Hierarchia Eccleſiaſtica, de Divinis nominibus, &, de Theologia myſtica; an ſint *Dionyſii*, à S. Paulo, Actor. XVII. converſi, primi Epiſcopi Athenienſis? ut adſerunt Romanæ Fidei defenſores; negant Proteſtantes, & inter illos nonnulli ſingulariores: An *alius* nondum cogniti? An, ut doctiſſimi Viri apud Laurentium Vallam judicaverunt, *Apollinarii*? diſputat cit. Scultet. *d. l. cap. IX. pag.* 483. & inter Juriſconſultos, Anton. Mornac.

4 *ad l. 1. §. ſed neque verſ. omnia* C. *de Vet. Jur. enucl. pag.* 114. Librum de Divinis Nominibus, & alterum de Cœleſti Hierarchia S. Dionyſio „Areopagitæ tribuendum non eſſe inter litte„ratos omnes, qui ſtudio non ſcribunt, ſed „judicio, conſtare; neque fore, qui dixerit, „ſuppreſſum fuiſſe nomen tanti cœleſtium in„terpretis, ab iis, qui Græce olim & Latine de „Chriſtiana fide ſcripſerunt? ex ſententia Ni„colai Fabri, Præceptoris Ludovici XIII. Gall. & Nav. Regis, contendens; non obſcure ſubſtituto *Dionyſio Corinthio*, quia Doctore ſuo *Hierotheo* inchoata perfecerat, &c quem ſequimur.

ATHANASIO dubitanter adſcribenda, vel manifeſto ſuppoſita, enarrantur ejuſ-

5 dem Scult. *tom. II. lib. I. cap.* 40. & 41. Inter quæ, libros *adverſus Sabellium, Photinum & Arrium* ſub ejus nomine bona mente, ſed intentione non uſquequaque inculpabili, publicavit VIGILIUS MARTYR, ut ipſe lib. V. contra Eutychen fatetur: & accurate docet Caſſander. *in Præfat. ad opera Vigilii, in Edit. Pariſ pag.* 451. 452. juncto ſequenti judicio: Illud certum eſt, *inquit*, hunc auctorem, quamvis dictione, ſi ſuperiora vel præſentia tempora inſpicias, aſperiorem paulò, & impolitiorem eſſe, tamen Eloquentiæ genus, quod tunc in uſu erat, verbis illud quidem nonnunquam ſordidius & putidius, compoſitionis tamen elegantia, & numerorum venuſtate non penitus aſpernandum, feliciter adſecutum fuiſſe: Eruditione certè rerum ſacrarum & Eccleſiaſticorum dogma- 76 tum, argumentorum ſoliditate, rationum firmitate, ſententiarum gravitate, & orationis vehementia nulli in hoc genere ſcriptorum inferior extitit; quamvis id cum reliquis quoque Eccleſiaſticis Scriptoribus commune habeat, quod in diſputatione adverſus hæreſes magis laborarint, ut multa teſtimonia congererent, quam ut aptiſſima quæque deligerent, & ut adverſarium etiam pondere & multitudine argumentorum obruerent, non tantum acumine & firmitate configerent &c. *Dialogos quinque contra diverſas hæreſes* ſcripſit MAXIMUS, vir doctiſſimus, ut ex vetuſta membrana conjectat Scult. *d. cap.* 41. *pag.* 74. COMMENTARII in omnes Epiſtolas Pauli, VULGARIO alicui, ei- 77 dem *pag.* 90. dubito an recte? adſcribuntur; conſentio itaque eruditiori conjecturæ in Pſeud. *Pl. n.* 93. conſignatæ. Inquiſiviſſem etiam altius in genuinos *Athanaſii* fœtus, examinatis ingenii ejus & orationis emblematibus: Sed unica lis, *de Symbolo Athanaſii ſuppoſititio*, abrogandoque illi, quod per tot ſecula Chriſtianæ Fidei norma exiſtimatum, titulo, animum calamumque fere excuſſit. Adde Covarruv. *d. cap. XVI. pag.* 51. & 52. quod ſcriptis Patrum ſpeciatim ab eo deſtinatum, prolixa commendatione non eget: Vitam Sancti ANTONII, conſcripſiſſe ATHANASIUM: *Actus beati Sylveſtri*, furciferum & nebulonem; vel, quod ægre ſibi perſuaderi patitur, EUSEBIUM Cæſarienſem, vel DAMASUM Pontificem, pag. 57. inter cætera referens.

GREGORII NYSSENI falſo appellata 78 ſcripta, eadem ratione dijudicat Scultet. *in tom.* 3. *pag.* 238. & *ſeqq.* nimirum libros octo *de Philoſophia*, quos Bellarminus huic authori tribuit, non ejus, ſed NEMESII eſſe, teſte Ellebodio Nemeſii Interprete, Edit. Antverp. 1565. *Librum de Vita perfecta*, in vita Moyſis myſtice expreſſa ORIGENEM potius, quam hunc Gregorium ſapere. *Epiſtola de iis, qui adeunt Hieroſolymas*, judicio Morelli & Molinæi, ut & Baronii, genuina dicta, dubitante tamen Bellarmino Alterâ, de *Sancta Trinitate*, BASILIO magis, quam Gregorio, tribuenda eſt: quod etiam de tractatu, de differentia Eſſentiæ & Hypoſtaſeos, dici poteſt. Neque author eſt libri de *Trinitate* adverſus Judæos, quia Chryſoſtomum, tanquam patrem, citat, qui Gregorio poſterior fuit? Suppoſitus etiam 79 ei *Catecheticus Major*, Anno 1568. à Morello Pariſiis editus. Et in hunc cenſum referenda videntur ſcripta de *Virginitate*, & *Oratio in eos, qui differunt Baptiſma. Epiſtolam* vero *ad Euſtathiam* &c. Caſaubonus, ex quibusdam argumentis, eidem in Editione Pariſienſi adſeruit.

OPTA-

OPTATO MILEVITANO suppositus est liber septimus adversus Parmenianum. *Vid. eund. Scult. pag. 436.*

De BASILIO MAGNO ferme eadem, quæ ex prioris seculi eruditione habere poterat, censet cum enarratis in PL. Pseud. *n. 131. & seqq.* idem in Vita Basil. *tom. IV. cap.* 2. qui eodem tom. *pag.* 321. Hilario suppositam *Epistolam ad Abram*, sive *Apram*, filiam ad ejus
80 confictorem FORTUNATUM remittit.

De AMBROSII *Commentariis* in Epistolas Paulinas HILARIO adscribendis, testatur Conring. *de Const. Episc. Germ. th. XI.*

Hæc ex alienis, partim & nostris laboribus colligere opus duxi; non quasi Sculteti à nostra Confessione alieni, vel alius cujusdam, authoritatem, testimonia, conjecturas, sine exceptione probare voluissem; sed ut de cujusque scripti fide aliquantisper constaret, firmandis reliquis; tum vel maxime, ut serio agnoscerent, quam temerario, saltem lubrico, fundamento insistant, qui juxta Biblica scripta θεόπνευστα, quicquid sub Patrum nomine venditur, in argumentum fidei Evangelicæ salvificæ arripiunt promiscue, 8
& exponunt simplicioribus! Homines enim, non Dii, erant; Fidei, credulitati, erroribus æque, ac mortalium quisquam, obnoxii; sæpè & suæ causæ impigre servientes: Neophyti multi, multi malis Magistris, alii Philoso-" phiæ Gentium ineptissimæ dediti. Quis" etenim diffitebitur, multos, & enormes er-" rores ab integris hominum cœtibus pro ve-" ra disciplina fuisse receptos ultro, patienter" admissos, &, veluti sarcinas, posteritati im-" positos, quoties ipsa rei, circa quam versan-" tur, origine in longinquo ac retro nimis" posita, hominum seculorumque, à quibus" primo, & per quæ dein in posteros id, quod" recipitur, manavit, indoles, verborum sen-" sus, ratio, interpretationes, & veluti Medio-" rum discrimina, Veterumque, quibus hæc" omnia docentur, testimonia, insuper omni-" no citra examen sunt habita. Ita honos" Britanniæ Selden. *lib. I. J. N. & G. cap. pag.* 1. 10.

82

SECTIO IV.

De scriptis ad Statum Religionis & Ecclesiæ, junctis huic vicinis, & variis, pertinentibus ex ævo recentiore.

PROVINCIALE ROMANÆ ECCLESIÆ composuit TANCREDUS, Juris-consultus; quod per Episcopum Civitatis (sed quem? vel cujus?) sub nomine Provincialis omnium Ecclesiarum, ponentis Stylum Cancellariæ Romanæ Curiæ, canonesque
83 que pœnitentiales, editum: scripsit Joh. Bapt. Zilettus *in Indic. omn. libr. Jur. pag.* 47,

EXPOSITOR ROMANI-ORDINIS, „qui Vir diligentissimus, &, ut ea ætas fere- „bat, integritatis & puritatis in obeundis di- „vinis ministeriis observantissimus; adeo, ut „inolescentes jam abusus, nondumque uni- „versali consuetudine & Romanæ sedis au- „thoritate, cui plurima, imò omnia defere- „bat, confirmatos, liberè notarit & repre- „henderit, se sub annum 1089. scripsisse te- „status, videtur esse BERNOLDUS *Presbyter* „*Constantiensis.* Nam & libelli argumentum, „& ætas à Trithemio commemorata satis „conveniunt. Georgius Cassand. *in Præf. ad Liturg. pag.* 4. in Catal. Script. *pag.* 7.

BRUTI FULMINIS SIXTI V.
84 PONTIF. *adversus Henricos, Navarræum & Borbonium*, author indubius est *Franciscus* HOTTOMANNUS; in quo joculari stylo veteres „Sanctorum Historiæ, obsolete devotis viris „scriptæ, ridicule discutiuntur. Thuan. *tom. IV. Histor. lib.* 82. *pag.* 48. quam scriptionem sub turbato Gallorum Regno susceptam, concurrente fidei suæ periculo, voluntario secessu ex Patria luit: quo in puncto recte sensit Goldast. *tom. 3. Monarch. Imp.* in eo autem minus: dum Anno 1586. librum editum putavit, cum publicatio in Annum 1585. inciderit: nec bene in eo, quando fronti voluminis præscripsit, se exhibiturum Scriptores Catholicos (Pontificios) cum notorium sit, Hottomannum talem non, sed Reformatæ Religioni addictum, fuisse; cum Argentinæ, Basileæ, 85
& apud Genevenses, jura doceret, qua in Religione etiam. Basileæ mortuus est, testibus Thuan. *tom. V. Histor. lib.* 99. *pag.* 100. Melch. Sebizio *in Vit. Profess. IC. Argent.* quem errorem quoque admisisse dici posset, in inserta *Joh.* BARCLAII *Pietate contra Bellarminum* Anno 1612. edita: quo tempore ille adhuc Protestantes secutus fuit; mutata longe post Romæ Anno XVII, cum Pontificia, sua Religione; nisi hoc negaret Barclajus *in Præfat. Parænešeos ad Sectarios*, se inter Britannos Catholicæ Religioni semper addictum fuisse, in ea se vixisse, & moriturum, fervide, ut solet, adserens: de quo illi, quibus rationes vitæ ejus oculatius perspectæ judicare poterunt; & judicavit etiam, ut legimus, ingenio meritisque æstimandus PETRUS GASSENDUS, *Philosophus* 86
& Medicinæ Professor Parisiensis, in *vita Peireskii lib.* 3. *pag.* 222. Johannem Barclajum, post edi-" tum de Summo Pontifice Opus (posthumum" scil. Parentis Guilielmi Barclaii, quod est apud Goldast. *tom. 3. Monarch. Imp. pag.* 261.) nec" jam solita apud Regem suosque pollentem" gratia (en catastrophen!) basiatum à Britan-" nis, Gallis & Protestantibus virum, & librum tam Parentis, quam proprium, est apud Goldast. *d. tom. 3. pag.* 847. in cujus favorem Bellarmini liber adversarius solemni Parlamenti Lutetiani placito damnatus; vid. Ludv. Servin.

vin. *in Commenefact. adv. Bellarm. ibid. pag.* 773. Gramond. *lib.* 1. *Hist. pag.* 10. Scilicet,

Ipsa dies quandoque parens, quandoque noverca est.

87 Aulæ favore excussum!) subduxisse se ex Anglia (sunt formalia ipsi Barclaio *in Præf. Paræn.* usurpata) & in Amici sinum se, cum" omni charitate sua effudisse, gratitudinis" monumentum etiam Conjuge celso Peires" kio, *ibid. pag.* 254. in carmine ad Viassium reddente: dignum, quod in amœnissimè de sua Poësi mentientis illustris fœminæ speciosissimam memoriam recudatur:

Vera loquor, multum, divine Viassie, juvit,
Quo fugerem luctus tunc meminisse tui,
Ingentisque viri, servent quem Numina Gallis,
Peiresii; nihil hoc hospite triste dabunt.
Ingenium spectes credas de Pallade natum:
Virginis hæc quam sic ponere nomen amet!
Quicquid erant Musæ, quicquid prudentia quondam;
Hunc unum Gallis scilicet esse putes.
Vivat, ametque meum, rata sint ea pacta, Maritum;
Vivat & in laudes crescat ubique tuas!

88 Atque ita transactum est, arbitro magno Viro, negotium de *Religione*; iisdem fere, quibus cum Julio Pacio à Beriga; Luca Holstenio & aliis actum erat, rationibus & conditionibus suasoriis, & absolutum; cum aliis nullo successu tentatum. Barclajus, non sibi soli, sed omni ævo, victurus erit, qui, præter se solum, in dicendi facultate, & formandi fortunarum ingeniorumque ideas arte vix quenquam parem, superiorem neminem, invenit.

Idem, de quo dictum, HOTTOMANNUS, Anno MDLXXIV suppresso suo nomine (ut allegat Thuan. *tom. II. Hist. lib.* 51 *pag.* 969) Franco-Galliam, celebre opus, publicavit; quod velum hodie remotum est, in id quod ita Boecler. *ad Grot. lib. I. cap.* 4. §. 6. *pag.* „275. scribit: Utinam in his (scil. quæstioni-
9 bus, & historiis tricarum Langueti, vel Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos, aliorum„que,) non tam pertinaciter nominari vo„luisset Hottomannus, mali utique Exempli „author in Franco Gallia sua: ubi εἰς τὸ δουλεύειν „τῇ ὑποθέσει etiam historiam non semel cor„rumpit, &c. Quorum Virorum authori„tas, etiam Viris cætera innoxiis & modera„tis, illicio amicitiæ primo imposuit, ac ho„rum opera deinceps aliis &c. quibus junga„tur idem *ad lib. II. cap.* 6. §. 8. *pag.* 215. 216. Stephano (ita habet editio Hanoviana de Anno MDVC. cum rectius, & ad historiam Livianam aptius, L. Junius Brutus, ut & Bœclerus *add. lib. I. Grot. pag.* 271. scripserat, lege„retur.) Junio Bruto subjungi Tractatum de „Magistratuum Jure in subditos, & Officio „Subditorum erga Magistratus, ut mansuetio„ris ingenii fœtum meretur? An Brutus ille Mornæus fuerit. An Hubertus Langue-" tus? cujus Schedas quasdam Lausannæ inventas, (memini Anno LXVII. integri libri ibidem inventi mentionem injectam) notavit ex Bœcl. *Dn. Placcius:* An Hottomannus cum Lausannæ jura doceret, quod ob temporum distantias difficilius constituitur, materiam igni, qui illis & quæ secuta sunt; temporibus universam pene Galliam lachrymabili furore depastus est, subdiderit? An non Ibericæ fraudes & suggestiones aliquid contulerint? Vid. Alphons-Menesius Benavides, Tarraconensis *ad Galliam: apud Brut. pag.* 200.) non adseruerim; certe nondum

Inscriptum domitis, Brute, *Magister eras*!

Contra eandem Censuram Sixti V. nomine 91
Condæi Principis, affixum est Romæ *Programma*; quod subsecuta est Nobilis cujusdam Galli *Declaratio* ad pulchram Italiam, Italice conscripta, cujus Author *Franciscus* PERROTTUS, *Gallus*. Thuan. *d. l.* 28. *pag.* 48.

GLOSSA ORDINARIA BIBLIORUM tres habere Authores Nostratibus dicitur: *Alcuinum*, *Strabum Fuldensem*; illum, ex allegatione Antonini (ita enim legendum) *p.* 3. *t.* 4. *c.* 15. Ganguini &c. Hunc ex Trithemii, Sixtique Senensis fide me hercle! hic conjecturis locus, & eas fingere licet! tertius *Britonem* nominat: & quid si labores conjuncti essent? Vide autem uberiora apud Robertum Stephanum in Epistola Glossæ illi præmissa; & Dn. Th. Janson. ab Almeloveen 92
de Vit. Stephan. pag. 46.

Inter Jesuitica & Anti-Jesuitica, memorandus FRANCISCUS VERONA, cujus extat Apologeticus pro Patribus & Scholasticis Societatis Jesu; qui mutato nomine sistit Illustr. Cardinalem, *Robertum* BELLARMINUM ejus Societatis non ignobile membrum. Idem, occasione litigii cum utrisque Barclaiis author confictus *Franciscus* ROMULUS. Joh. Barcl. *Vindic. cap. VI.* §. 1. &, sub nomine *Matthæi* TORTI latitaturus, ab eodem *in princ. præf.* detectus: quod suo adsensu firmat Meteran. *lib. XXIX. Histor. pag.* 126. Scripsit autem in controversia Britannorum cum Pontifice Maximo, de juramento fidelitatis subditis præscripto adversus Apologiam (de qua luculenter agit PL. Anon. n. 177.) 93
sub titulo *triplici nodo triplex cuneus*, evulgatum, cujus author vere designatus JACOBUS, *Magnæ Britanniæ Rex*, Defensor Fidei. Jesuitæ Romano, qui eandem Idiomate Anglico adgressus fuit, respondit *D. Baclo*, Episcopus Lincolniensis: *Torto* vero *D. Andros*, Episcopus Chichestriensis; quorum Tortus Regem, & defunctam Reginam Elisabetham atrociter traduxit: Magna vero & blanda civilitate Regium animum distrahere ausus est Anti-Apologetico suo Gallice edito M. CHOFFETAN. Ordin. Prædicat. Concion. Aul. Regis Galliarum. Vid. Meteran. *d. l. pag.* 127. Episcopus Eliensis, pro quo Thomsonius scri-

 psit,

psit, est nominatus ANDROSIUS: plura inferius dicturi!

ASTROLOGIA ECCLESIASTICA, & ASTRUM INEXTINCTUM, ex quibus illa de Claritate Ordinum Monasticorum; hoc de Veterum Ordinum honore ac patrimoniis salvandis? solicita sunt, in Editione, quæ mihi, ex officina San-Georgiana Anno 1634. curata, contigit, non in titulo solo, sed & omnibus paginis GASPARIS SCIOPPII, *Cæsarei & Regii Consiliarii* nomen præ se ferunt. Ejusdem est *Infamia Famiani Stradæ*, sive de Erroribus falsisque ab eo in lib. XX. Historiarum de Bello Belgico. Et quis, quæso, magnorum ejus & antecedentis ætatis Virorum, cujus scripta & famam ipse non majori cum infamia polluisset?

Eidem Officinæ, eidemque anno debentur *Fratris* LUDOVICI SOTELI, *Minoritæ*, Regni Oxensis Apostoli ac designati Mar-
95 tyris ad Urbanum VIII. *de Ecclesiæ Japonicæ statu Relatio*: & *Fr.* JUNIPERI DE ANCONA Consultatio *de causis & modis religiosæ disciplinæ in Societate Jesu instaurandæ*: quem & non utramque, certe posteriorem, ob similitudinem styli, connexitatem argumenti, Editionis & anni denique facillime Scioppio adscribo.

Nec omittenda de L. CORNELII EUROPÆI *Monarchia Solipsorum* Conjectura, ubi nec Pelleri opinionem, quamvis in Societatem duram & asperam, adeoque non probabilem, sperno: nec Taboriana de SCIOPPIO (ex Vatiniano in Jesuitas odio omnium ejus generis scriptorum (nam & *Actio Perduellionis in Jesuitas* publico scripto instituta, EJUSDEM est. Conring. *ad Bull. Innocent. pag.* 295.) reo præsumpto) contemno. Id succurrit:
96 an non magis libri origo petenda à GABRIELIS BARIACI LERMÆI, *Nobilis Volcæ* laboribus: argumenta sunt utriusque libri tam præfatæ Monarchiæ, quam introductionis in Artem Jesuiticam, eadem; methodus, stylusque consimiles; & promissio tum de ulterioribus præstandis facta: unde Conjecturas in hujusmodi disceptationibus derivari solere in principio ostendimus.

M. WESSELII *Tractatus, de Potestate Papæ & Prælatorum Ecclesiæ*, sub hoc ficto nomine, quod tamen rigide hic non adseruerim, tegit *Basilium* GANSFORDIUM *Gröningensem*, licet magna sit nominum & doctrinæ cum *M. Johanne de Vesalia* (hunc autem Goldastus diversum ab illo ex Catalog. Test. Verit. facit)
97 non in nominibus solis, sed & materiis conspicua in Monarchia Imperii Goldasti: ex cujus præfixo tomo I. Catalogo Scriptorum & prooem. Replic. pro Imperio contra Gretserum insignis antiquorum Scriptorum notitia comparari potest. Hic, quia liber non in cujusvis manibus est, quæ ad institutum erunt, succincte enotabimus:

Tractatus *de Juribus & Privilegiis Imperatorum in Imperio Romano*, qui indicante Matthæo Flaccio Illyrico *in Catalog. Test. Ver.* ἀνωνύμως prodiit, & in manuscriptis nullum nomen Authoris præ se fert. EUTROPII, *Presbyteri Longebardi* est, ut Vadiani, Bullingeri, Lavateri & recentiorum testimoniis evincunt; exstat apud Goldast. *d. tom. I. Mon. Imp. pag.* 8. sub Anno DCCCC. ubi & de scriptore *Historiæ* vetustæ à quodam non adeò litterato 98
descriptæ, scil. *Qua ratione! quibusve fraudibus quidam Pontifices Cæsarum potentiam imminuerint?* ipsi EUTROPIO, ob nominis similitudinem, nam & ipse ita adpellabatur, subjectæ, plura in deliberationem arcessi possent.

Disputatio *super Potestate Prælatis Ecclesiæ atque Principibus terrarum commissâ*, temporibus Bonifacii VIII Pont. Rom. sub forma dialogi inter clericum & militem conscripta, (quæ habetur *ibid. pag.* 12.) *M. Wilhelmi* DE OCKAM, *sive* DE CAMPO, natione Angli, Professoris Regii Parisiensis, & post secessum ex Gallia, Ludovici Bavari Imp. adversus Johannem XXII Pont. rigidi defensoris merito habetur; cujus memoria prolixe re- 99
colenda fuit Joh. Georg. Herwarto, *in Ludov. Bav. defenso.*

De Informatione *de Nullitate Processuum Papæ Johannis XXII. contra Ludovicum Bav. Imperatorem* pro superioritate Imperatoris in temporalibus, *M. Joh. de* GAUDUNO, de GANDAVO, vel JANDUNO, adserenda, quæ est *in d. tom. I. pag.* 18. ad ann. MCCCXXXIIX relata, ipse Goldastus, sed, ut videtur, citra necessitatem, monitu Canonici amici sui dubitat; & Conjecturam de Authore, actis quoque gratiis, revocat; sed libellus, ligitiosi elogium, aut non, aut vix meretur, quippe inter ejus seculi monumenta minimus; postmodum tamen *M. Henrico* DE CHALHEM, Monacho Franciscano, & Ludovici IV. Imp. Cancellario, ex veteris libri testimonio, &, quod ad oram editionis Freherianæ hoc no- 100
men adscriptum esset, adjudicatus.

Authorem libri *de Ætatibus Ecclesiæ* (est *ibid. pag.* 25) quem se investigare non posse, Flaccius professus fuit, *ad* FR. BONAGRATIAM, *Bergomensem*, sed dubitanter, refert " Goldastus, & putaverim, his Conjecturis, " ferme omnibus, excipiendis sinum pandisse " Bullam d. Johannis XXII. Ao. MCCCXXX, " editam, in fatos authores fulminantem. "

De WALLTHRAMI, *Episcopi Naumburgensis*, Epistola ad Ludovicum Thuringiæ Landgravium, sive *de Apologia pro Henrico IV. Imp.* fuse Goldast. differit in *Differt. Replic. pag.* 22. in omnibus dubitans, in singulis hærens. Libri omnino tres sunt; quorum sub præscri- 101
ptione, de Unitate Ecclesiæ ab Hutteno editorum, scriptor, vel VENERICUS *Vercellensis* (sed hunc repudiat Dissertator, quia Apologetes A. D. MXCIII, adeoque post exitum Hildebrandi, scribendo se accinxerat, cum Venericus, vivente etiamnum eodem Pontifice, Anno MLXXVII. excessisset) vel CONRADUS *Trajectensis*, (sed nec hic placuit, qui Monachus Hersfeldensis nunquam, qualem tamen author se venditat, *lib. II. cap.* 28. 31. & 33. fuerat, vel SIGEBERTUS *Monachus* (qui quidem absurde in scenam tractus) vel denique WALLTHRAMUS; ut prolixe, suæ intentioni, totique

que Historiæ serviturus, probat & confirmat idem, qui in limine laudatus, Goldast. *cit. loc.* Sunt & alia apud eundem, de *Authore Gestorum*
102 *Trevirensium* Monacho S. Matthiæ Trevirensi, quem GOLSCHERUM fuisse putare noluit. De *Epistola ad Concilium Wormatiense*, quæ est ENGELBERTI, sive Engilberti Archi-Episcopi Trevirensis; ut & in Rationali Constit. Imp.: quæ huc deferre & illustrare mihi non propositum.

PHILOTHEUS ACHILLINUS, ex somnio Viridarii celebris, potuisset verè designari *Philippus* MÆSERIUS, cum Goldasto, ejusque conjecturis, nisi ipse in eruditissimo *de Regno Bohem. lib. III. cap.* 13. *pag.* 355. qui & priorum mentionem & sequentium injecit, relicta, ut videtur, prima opinione *Alanum* CHARTARIUM, Auctorem substituisset; & ubique nimium fluctuasset; *ex Pralleo, Oresmio, Fabro, Dormantio*, aliquem certum eligere ne-
103 scius; à *Dormantio* non videri abludere; num is dormiens hoc sibi somnium finxerit? Verum, si quid Conjecturis fidendum esset, non alienum esse hoc somnium à Philippo Mæserio, consideratis in calce libri verbis, de *Vetulo Peregrino*, sive de se, jam decrepito sene scribente, compositum; proinde non absurdum esse credere ipsum in Viridario Cœlestinorum hæc meditatum fuisse. Qui per me, vel sit, vel non sit: Elegia libri apud Molinæum, Flaccium, Protestantes, Massonum, Verderium, & alios eminentia leguntur. Sed authorem VIRIDARIUM dictum fuisse, ut crediderant Compilatores Indicis Librorum prohibendorum Anno M D LXIV. 24. Mart. Pio IV. Pont. oblati & ab ipso postmodum confirmati, id equidem risum excutit.

104 Anonymi cujusdam Græci *Disceptatio cum Cardinalibus Romanis de Primatu Papæ*, exhibita in Mon. Imp. *d. l. pag.* 242. NILI, Archi-Episcopi Thessalonicensis opus esse, fertur; non adeò verisimiliter! cum Nilus nomen suum nunquam supprimere solitus fuerit. „Sunt tamen, *inquit Editor*, qui putent *Nico-* „*laum* CABASILAM scripti authorem exti- „tisse, qui tempore Concilii Constantiensis, „ut putat, vixerit; eamque disceptationem „Constantinopoli cum Legatis Romani Pon- „tificis habuerit: ex Conjectura!

De MARSILII PATAVINI *Defensore Pacis* nulla dissensio est; præfixit autem Editor Præfationem, sub persona LICENTII EVANGELI, Sacerdotis, qui à Goldast. *cit.*
105 *loc. in fin. Dissert.* ex Ludovici Lavateri, Tigurini testimonio BEATUS RHENANUS, Selestadiensis, dicitur; quod non inficias iverim, licet ejus vitæ diligentissimus scriptor Johannes Sturmius, nihil de hac, generatim tamen de Præfationibus ab ipso editis mentione facta, adnotaverit; ut videndum in Edit. Anni MDLI.

Johannis PURVÆI (qui circa Annum 1390, vel 1421. vixit) *Commentarii in Apocalypsin* in Germania Anno 1528, sed sine nomine authoris *Johannis* WICLEFI, Angli, sunt, à Purvæo ex prælectionibus ejus collecti, Gerhard. *Confess. Cathol. p.* 2. *l.* 2. *art.* 4. *cap.* 6. *pag.* 723. Dogmata Wiclefi videat Lector ad admirationem apud Goldast. *Dissert. de Auth. Mon. Imp. sub quatuor.* †. De *Squaloribus Romanæ Curiæ*, emisit in publicum tractatum P. LURZIUS, quod scriptum non magis genui- 106
num, quam ullum priorum; igitur veritas detegenda in persona *Matthæi* DE GRACOIO, *Episcopi Wormatiensis*: ea de causa maximè latitantis, quod adversus sedem, tunc omnibus agnitam adeo cordata cum sinceritate scribere, magni discriminis res visa; majoris, ab Episcopo talia sine velo publicari.

HILDEBERTO, porro, *Cenomanensi Episcopo*, perperam adscriptum librum, *de Corrupto Ecclesiæ Statu*, idem Gold testis est; cum sit genuinus *Nicolai de* CLEMANGIS, *Archi-Diaconi Bajocensis* fœtus, sub illo nomine latitantis, add. GERHARD. *cit. loc. pag.* 724.

De Libello, *de Officio Viri Pii in hoc Religionis dissidio*, tanta non est sicut olim, contentio; cum Editio Operum Authoris, Anno hujus seculi XVI. Parisiis procurata, cultu & inge- 107
nio eximia & illustria scripta publicans, *pag.* 780. & ea, quæ possideo, fidelia manuscripta, hunc quoque non dissimulato nomine CASSANDRI, volumini inseruerint. VERANIUM etiam MODESTUM, se ipsum esse, profitetur, idem Cassander. *Oper. pag.* 798. Rationes vero judiciorum, de magno, & Concordiæ Ecclesiæ nato viro, ferendorum, remitto ad lectu dignissima Thuanea *in Præf. Histor. ad Henr. Gall. Reg. & tom. II. Histor. lib.* 36. *pag.* 46. *ut &*, 286. & 363. Actaque ipsa in ejus Operib. *pag.* 896. *& seqq.* Ego Symbolum boni Viri, & necessaria plura addo:

Quando *erit, ut* Tandem *discordia noxia cesset,*
Concordi, ut celebrent omnia, mente, Deum!

Cessabit enim cum Christiani, gloriosissimi, 108
quem præferunt, nominis JESU CHRISTI, ejusque præceptorum, memores, justitiam & charitatem sincere induent. Cujus Christianæ, scilicet! Charitatis monumentum, erga librum Cassandri innocentissimum, Anonymum, usurpatæ, ex necessitate, sine cuiusvis præiudicio, adferendum; nam, quicquid actum fuit *Historiam* DE DETECTIONE NOMINUM, nimis quam propinque, tangit, & in exemplum futurum! Attulerat ad Colloquium" Possiacenum, permissu Caroli IX. Galliarum" Regis CIϽ IϽ LXI. habitum *Franciscus* BALDUINUS, *Jurisconsultus Atrebas*, Consultationem" Theologorum Wittebergensium de S. cœna;" post in Aulam veniens, librum de Officio Pii" Viri in Religionis dissidio; Verum, cum liber" sine Authoris nomine venditaretur, præ-" 109
iudicio personæ, quæ librum extrudebat," statim à Protestantibus damnatur, & in eum," tanquam à Balduino, quem illi *desertorem*;" & alterum *Ecebolium* vocabant, factum, summa petulantia debacchati sunt; & quidem" virulento admodum scripto, *Johannes* CAL-" VINUS, contra eum scripsit; qui postmo-" dum aculeatè respondit &c. (Thuan. *lib.* XXIIX.

XXIIX. Hist. tom. II. pag. 16.) (Calvini Criminationum formula est in Operib. Cassandri, *pag.* 799. Responsionum Balduini, *in huj Oper.*) Monitus interim de iacienda dubia alea *Calvinus*: ne se immergeret tam vasto gurgiti ; damnatum hominem ex præiudicio, qui forsan eius adversarius non esset; si inveheretur in innocentem convitiis, prœlium cum umbra male cessurum; eius quoque ani-
110 mi habitus, cum sociorum periculo, periculosius expositum iri censuræ prætereuntium; acquiesceret; donec de Pio illo Viro evidentiorem lucem dies attulisset; &c. hæc Amici. *Balduinus*, non temere cessurus, virulenta reposuit; & interim detectum, Pium Officium pientissimum *Cassandrum*, diffidentibus in Germania Galliisque Religionibus pio Zelo exhibere voluisse. Unde *Calvinus*, (nam rem uti se habet integram, sine calumnia memorabimus:) Balduino infensior, errori suo indignatus, neque tamen eum confiteri, sed hostis cervicibus, quicquid sedatiores obloquerentur, atrocius imminere certissimus, „(uti erat vir acri, & vehementi ingenio, „& admirabili facundia præditus, Thuan. *lib. XXXVI. Histor. tom. II. pag.* 287.) tenta tunica
111 obtortoque collo, iam ipso iure liberatum, in ius scenamque retrahit, & scandalose obiurgatur: (Acta sunt in Oper. Cassandr. *pag.* 807. „*&* 808.) & tunc innocentissimus optimus, „doctissimus, ac purissimus sua ætate Tholo„gus (ita Thuan. *d. l. XXIIX*:) qui tot dotibus „instructus nunquam fastu intumuit, contu„meliis petitus nunquam paria reddidit, nul„lumque ullius arrogantiæ ferocis vestigi-" „um, vel in moribus, vel scriptis deprehendi „sivit, (Thuan. *libr. XXIIX. pag.* 363:) qui Calvinum nulla per omne ductæ vitæ tempus Syllaba læserat, ab ipso, homo ab hominum „consuetudine remotus, nec noscendus; qui „ex solitudine αὐθαδείᾳ ita contraxisset ut „omnes fere ejus sensus obstupefecerit mo„rositas; lamia & larva ex suo antro, ubi la-
112 „tuit, extracta; iacens in sterquilinio suo Co„loniensi; cum aliis &c. appellatus. Respondit miraculosa modestia *Cassander* in Defensione insontis libelli, de Officio Pii Viri, adversus iniquum & importunum castigatorem; (exstat in Ej. Oper. *pag.* 809:) denique contractum velum, tragœdialique lusui finis positus. Nimirum hoc erat peregrinos libros nominibus ex præiudicio insignire; hoc erat proscindere convitiis pium & talia non meritum, Anonymum! (vid. iudicia Imperat. & Regis Roman. *in Oper. ejus*; & Thuan. *lib. XXXVI. Histor. pag.* 286:) non explorata causa, „nec magis decentiore charitate! Addam de „concordia, & hoc unum: Ut breviter di„cam, quod sentio, ita arbitror, si *Melanchtho-*
113 „*nis* animum *Lutherus*, *Cassander* autem mentem „habuisset Patriarchæ Occidentis, melius „actum iri cum rebus Europæ, quæ nunc mi„sera, sub titulo Evangelii, pene totum jam „per seculum bellis funestissimis concutitur. „Nunc cum ipsi illi qui Romanam partem „deseruere, paucas ob controversias adeo implacabiliter diffideant; quid de concor-" dia totius operis sperandum est? & tamen" laudandi in re præclara infausti quoque co-" natus. Quod si præsens ætas hoc supplicii" debet, ut sana consilia respuat, imminet for-" te felicior posteritas, quam tandem capiat," aut Pacis studium, aut pugnandi tædium." Hug. Grot. *in Epist. XIV. ad Gall. pag.* 22. *& XXXIIX pag.* 92.

Sub ficto GABRIELIS BARLIETI no-
mine, *Suspiciones de quatuor Monarchiis, & de An-* 114
ti-christo, scripsit *Bartholomæus* GERICKIUS, Jctus Magdeburgensis: & *Speculum Jesuiticum*, sub præscriptione *Joachimi* URSINI, *Christianus* BECKMANNUS: ita conjecturandi occasionem præbente Goldasto. *lib. III. de Regn. Boh. cap.* 13. *pag.* 363.

ELIÆ PRÆTORII Spiegel der Mißbräuch bey dem heutigen Christenthum / testimonio filii Typographi Hamburgensis, in Addit. ad Parentis Commentationem in Canticum: HErr Christ der einig GOttes Sohn p. est *Christianus* HOHBURG. De quo breviter: videri Virum fuisse profundi in Theologicis sensus, & sinceræ devotionis: castigatæ, sed infelicis, vitæ: tranquilli superatis
ærumnarum fluctibus, ex hac vita discessus: 115
sed quia, fallor, an non malo, sydere! omnia ejus pro Hæreticis habita; rara sunt ejus ab amicis privato ære sibi suisque edita monumenta, & ab ipso mutatis nominibus, ne in personam odium doctrinam elegantiorem suffocaret, vulgata. Sicut ejusdem est *Bernhardi* BAUMANN. Aergerliches Christenthum: Et *Andreæ* SEUBERLICH, Heimischer Prüffungs Vortrab: & *Christiani de* MONTALDO, Meditation, in Canticum: Nun komm der Heyden Heyland. Sepultus est in Cœmiterio Reformatorum Altenaviensi, prope Hamburgum; ita suis excidit fatis!

De *diversis Gentium Religionibus*, sive, ut Brouneus Britannus, in versione Merryweather, locutus, Religionum Geographia, ante
XXX & plures annos libellus Amstelodamo 116
prodiit; author, qui tum tectus, *Bernhardus* VARENIUS. Molck. *ad Relig. Med. pag.* 4. *&* 5.

Anno MDCXLV, sub infelici Pseudonymia HILARII *von* PROEKSHORST edidit *Scholam Cathegeticam* Weigelianismi virus tegentem, ut ex transpositione litterarum adparet, *Christophorus* ROSSELIUS; Anno MDCLX ab insigni Spirensium Theologo, Doctore Joh. Christophoro Schragmullero, in libello, cui titulus: Weigelius redivivus, est detectus & enectus, erroris sui convictus & dimissus.

Epistola *de interdicta Christianorum cum Gentilibus communione, deque Pontificatu Maximo, num Christiani Imperatores eum aliquando gesserint?*
mihi sub JACOBI PACIDII nomine nondum vi- 117
sa, à Scavenio *Jacobo* GOTHOFREDO tribuitur. Nec est, qui dubitaverit, an recte? Viro de Codice Theodosiano, maxima & magnificentissima Juris Civilis parte, de Antiquitatibus Ecclesiæ, & curiosis disputationibus præclarissime merito; & ferme Dionysium genitorem

rem suum, si opera spectes, notitia rerum, & instruendi facultate supergresso. Notitiæ ratio una hæc & simplex; quod Joh. Anton. & Samuel de Tournes Anno LIV, hanc etiam Epistolam, præfixo fronti Gothofrediano nomine publicaverint: quod hucusqe nostrates in allegando retinuisse, facile demonstratu est. Tabor. *in Element. Partit. concl. pag.* 287. Defensum autem ibidem eruditissime, nun-
118 quam ad nostros usque, Christianos Imperatores Pontificatum Maximum gessisse; fundamenta his adstruendis admota, erronea partim; partim falsa esse & suppositititia monumenta. A qua tamen sententia novissime consulendo discessit *Wilh. Christ.* KRIEGSMANN, in *Dissert. de Pontif. Max. ab Imperat. Ecclesiæ & Reipubl. capessendo*, occasione Epistolæ Goldastianis insertæ ante decennium edita: tenui, aut ludicro, aut nullo merito; unde explosa.

Constantini Magni Donatio, cum Donatione Otthonis III. Sylvestro Papæ, facta, cum Commentariis ad Instrumentum Donationis, typis Gothardi Vögelini edita, cum adhuc ea de re dubium superesset, *Isaaco* CASAUBONO manifesto noluit adscrbere Ampliss. Dn. PLACC. *Pseud.* N. 255. recte & solicite! Unus enim & verus Commentario-
119 rum evulgator est, sæpius cum elogio dicendus, *Marquardus* FREHERUS, *JC. & Consil. Palat.* testantibus Actis Heydelbergensibus, nec negante Gerhardo *in Confess. Cathol. part. spec. lib.* 2. *art.* 9. *c.* 9. *pag.* 941, 942. quibus addenda, quæ noster Covarruv. *IV. Resol. cap.* 16. *n.* 6. *à pag.* 57. *usque* 60. Carolum Molinæum (de quo singularia habet Thuan. *tom. II. Histor. pag.* 293.) virum sane nimis audacem, parumque modestum erga SS. Sedem Apostolicam, quod eam fabulam dixerit, increpans, fuse commentatus est.

Scelesti *de tribus Impostoribus*, in Gallia, ut referunt, passim venalis libri, authorem *Bernhardinum* OCHINUM fecit usque huc fama publica, scripti & scriptoris ætas, authoritas in Placc. Rhod. N. 50. adducta; & denique pessima viri illius apud bonos æstimatio.
120 (Thuan. *d. tom. II. Hist. lib.* 35. *pag.* 272. Goldast. *lib. IV. de Regn. Boh. cap.* 9. *pag.* 488.) Ut eruditi, visis ejus sceleratis de *Polygamia* Dialogis, & *Actis Pilati*, in quibus turpiter Historiæ sacræ, & Christo Jesu, (quod & in dicto de trib. impostor. libro patraverat) illusum, existimaverint, quod, cum alii servis servorum serviendo ab ipsa etiam servitute degeneraverint; hic sceleribus scelera addendo ipsum etiam scelerum nomen superaverit. Quibus equidem cunas dedit Itala sordida tellus! de iisque testatus est mihi, qui & ACTA PILATI nominaverat, *Consiliarius Elect. Palat. Dn.* GEYER, nuper bono, sed præmaturo, fato cœlo adsertus. Neque tamen reticeo, non defuisse, qui pro Ochino, læsæ Divinæ Majestatis accusato,
121 sobrie intercederent: Quicquid instruendæ liti lapso seculo adversus ipsum in forum prolatum erat testimoniorum, dicentes, nimiis affectibus eorum qui abjectum ab eo cucullum, derelictam Italiam, Protestantium Confessionem adgnitam, acerbius indignati, condonandum: Eloquentiam Viri cæterasque virtutes nec ipsis ejus adversariis incognitas, & illaudatas: Nec, quas pro concione dixerat, Orationes, Augustæ impressas, id monstri alere: nec toleraturum fuisse hominem in suo convictu, non improsperæ æstimationis Petrum Martyrem: & alia. Quid itaque, si, ut Serenissima Persona censuit, alius quis? quid si Gallus? *Franciscus* enim RABELÆSIUS, qui litteris Græcis Latinisque instru-" ctissimus, & Medicinæ, quam profitebatur" peritissimus (verba erant J. A. Thuan. *lib.*" 122
VI. de vit. sua pag. 95.) postremo omni studio" serio omisso se toties vitæ solutæ ac gulæ" mancipavit, & ridendi artem hominis pro-" priam amplexus, excelsissimo testimonio au-" thor appellatus, cum jam tum democritica" libertate, & scurrili interdum dicacitate," scripto ingeniosissimo Vitæ, Regnique Gal-" lici cunctos Ordines, quasi in scenam sub fi-" ctis nominibus produxisset & populo deri-" dendos propinasset. Unde perspectis vi-" vendi rationibus ejus, forsitan non insolens dictu erit, eum, qui famam temporum, Regni, propriamque profligaverat, etiam in Superos injurium fuisse. Id testamur, *Thomam* CAMPANELLAM, ex Italia profugum execrandi illius monstri deliria, in *Atheismo Triumphato*, Parisiis adlato, ita diligenter, ita accurate, 123
ita ambitiose ad Orcum relegasse, & convicisse, eloquentia & *vi Intellectus Humani*, quam ostentat, ut victoriam sincere, at subtristes, ipsi gratulentur illi, quibus datum est hæc profundius discernere. Namque ignorasset forsitan Carcinomatis humani generis tam librum, quam infandas ratiocinationes, nisi ipse refutando protulisset: & nescivisset atrocitates scelerum, humanæ nequitiæ, si non Juvenalis, eas per Satyras exagitando, castitati innocentium revelasset. *Rabelæsii* hominis ridiculi, qui tota vita ac scriptis ridendi aliis materiam præbuit, memoria id meruit, ut, cum domus ejus publico diversorio, in quo perpetuæ comessationes erant, hortus adjacens ad ludum Chinonensibus Oppidanis per festos dies se exercentibus, projectum in hor- 124
tum despiciens vinariæ cellæ serviret, maximus Thuanus ille Carmen elegantissimum, invitante Calignono scriberet: quod lepori & ingenio ejus debitum tale est:

Ipse Rabelæsius γελωτοποιὸς ita loquitur:

Sic vixi, ut vixisse mihi jocus, atque le-"
genti
Quos vivus scripsi sit jocus usque jo-"
cos;
Per risum atque jocos homini data vita"
fruenda,
Inter amarescit seria felle magis. "
Et nunc, ne placidos lædant quoque seria"
manes,
Cavit Echionii provida cura Dei. "

„ Nam quæ à Patre domus fuerat Chinone relicta,
„ Qua vitreo Lemovix amne Vigenna fluit.
„ Postquam abii communis in usum versa tabernæ
„ Lætifico strepitu nocte dieque sonat.
125 „ Ridet in hac hospes pernox, ridetur in horto,
„ Cum populus festo cessat in urbe die,
„ Tibiaque inflato saltanteis incitat utre,
„ Tibia Pictonicos docta ciere nodos;
„ Et quæ Musæum Domino, quæ cella libellis,
„ Nectareo spumat nunc Apotheca mero:
„ Sic mihi post minimum vitæ tam suaviter actum
„ Dent hodie ad priscos fata redire jocos,
„ Non alia patrias ædeis mercede locare,
„ Vendere non alia conditione velim.

Dicta sunto hæc de derisore! Scribamus de seriis:

HIERONYMI SAVONAROLÆ, *Florentini*, Monachi Dominicani, Prophetæ, ut sua æta-
126 te esse & æstimari voluit, vel fuit! *Processum inquisitionis, & examinationis, cum reputatione errorum ejus*, Anno MCCCCXCIX editum à *Francisco* APULO, Ordinis Minorum, sive Franciscanorum, scripsisse dicitur *Simon* RUCELLANUS, *Canonicus Florentinus*, de Justitia stupendi Processus, vid. Sixt. Senens. *lib. IV. Bibl. Sanct. pag. 849.* & Luther. *in Meditat. Savon. & Historia vitæ ejus:* Si quid à Minoritis profectum, sive ipse Apulus, sive Rucellanus ediderit, authores ferme præstigiatores facit; dum utraque factio, vesana captandæ vulgi benevolentiæ libidine incensa; altera quidem, pro hominis integritate; altera, pro impostura; unum ex ordine suo per medios ardentes ignes, spectante populo ire voluit; ut, cujus factionis mysta salvus pertransiisset,
127 eius sententiæ adhæreretur. Infami tentandi Divini Numinis ausu. Pro innocentia eius, videndi elegantissimi scriptores: Johann. Francisc. Picus, *in Apolog. pro Viri prophetæ innocentia*, ap. Goldast. *tom. III. Monarch. Imp. pag. 1635.* Phil. Cominæus *lib. III. Hist. de Bell. Neopol. Edit. Sleid. pag. 582. & lib. V. pag. 655.* Non mihi, *ait*, sumo partes, illum, aut accusandi, " aut purgandi; neque iudicare possum, re- " cte? an perperam sit damnatus? hoc unum " tamen affirmare possum, multa illum verè " prædixisse, de quibus nemo mortalium ip- " sum potuisset admonere &c. Damnatus " autem fuit, & exustus; & norunt omnes, quid sceleris fastidium præsentium, & rerum novandarum cupiditas; quid præceps ira; quid contemta paupertas frequenter hominibus suadeant. Abiit itaque in fumum
divina authoritas longius usurpata (Vid. 128
Francisc. Guicciard. *lib. II. Histor. pag. 153. & seqq. & lib. III. pag. 344. & seqq.* diligentissimus hujus historiæ scriptor; addito:) à multis fallax, ab aliis verus & pius fuit judicatus: " qui Confessionem editam & invulgatam, aut " falso conscriptam & commentitiam; aut in " ejus constitutione corporis admodum molli " ac delicata, plus tormentorum vim, quam " veritatem potuisse: eamque imbecillita- " tem Principis Apostolorum exemplo excu- " sabant, qui nec custodiæ traditus, nec acer- " bitate quæstionis aut alia externa vi com- " pulsus, sed ad ancillarum & servorum sim- " plicem sermonem, ejus se Magistri discipu- " lum esse, à quo tot salutaria præcepta audie- " rat, divinaque viderat patrari miracula, non " semel negavit.

SIMONIS, *Theolog. Doct. & Protonot. Apo-* 129
stol. qui Anno MDCXIII de Colloquio inter Marchionem Badensem, Georgium Fridericum, & Franciscum, Ducem Lotharingiæ, de controversis fidei articulis instituto scripsit, quod sit Jesuita, GONDIER, ostendit Thom. Wegelin. *in Ej. Colloq. relat.* & id fideliter Carolo IX inculcatum, qui ejus gene- " ris Colloquia, instituunt, vel admittunt " eos, irritare magis vitia, quam corrigere; " destruere magis, quam ædificare. "

Anno MDCLXXII Argentinæ *Sebastianus* SCHMIDIUS Theol. Doct. Prof. & Conv. Eccles. Præses, libellos edidit duos; *alterum*, das überzeugte Pabstum / wegen des an der Lehr der Augsburgischen Confession verübten Unrechts / sub litteris *S. S. D. P. C. E. A.*: *alterum*, den kurtzen Beweiß &c. sive de ratione Concordiæ cum Reformatis sanciendæ; sive pro mitigandis dissidentium animis & opinionibus; successu, ut in hisce fieri solet, nullo!

130 SECTIO V.

De Scriptis ad Statum Publicum Germanici Imperii, cum annexis, vicinis similiter, & variis, spectantibus.

Jubet fortuitus ordo *Bibliothecæ profanæ* libros hic subjici. Quorum alii statum nostræ Reipublicæ, vel inter se, vel cum exteris constituendum respiciunt; alii secus; inter hos Juris-Consulti, Historici & reliqui politioris litteraturæ; de quibus, ut res feret, dicemus.

Statum autem Imperii tangunt labo- 131
res ingenii, judiciique eminentissimi *Domini* JOHANNIS FRISCHMANNI, *Christianissimi Galliarum Regis in Trebocis Legati-Residentis:* qui ne

sine nominis adjectione, in gravissimis Imperii negotiis dijudicandis operas impendit: edito *Collegio Electorali*, de quo in Placc. *Anon. N.* 121. Deinde, Anno M D CLXIX, *Consilio de eligendo Polonorum Rege*; & Anno LXXVII, *Pace Theresiana*, sive, Consultatione de sancienda Pace perpetua inter Invictiss. Imperatorem & Galliarum Regem. Ejusdem est *monumentum in laudem Gentis Burrhorum*, Calend. Jan. M D CLX. Francisco Josepho Burrho, Medico Italo, litteris publicis structum, subsignatis litteris F. R. C. R, quæ Frischmannum, Regis Christianissimi Residentem, denotant: in
32 quo potens Artifex plantas in cineres, earundem cineres ad eandem pristinam speciem, ignis beneficio rite suppositi balneo Mariæ, deducens Romæ ut fama, sed incerta, est, similem suam παλιγγενεσίαν, quæ est combustorum e cineribus resurrectio, expectans, laudatus est. Vid. Dn. Franck. *in Virid. Heydelb. pag.* 6. §. 10. & ad cognoscendas imposturas ejus, Narratio Processus & Inquisitionis S. R. E. cum sententia M. Decembr. Anno eod. LX. Romæ lata, apud Editor. Politic. *Hist. Thuld. part. IV. pag.* 303.

Ominosam Rerum in præsentibus Ratisbonensibus Comitiis gestarum seriem, septem partibus conscriptam, morte interruptam, arguto stylo, & insigni libertate pandit BECHTIUS Serenissimi S. Principis in memoratis Comitiis
33 Secretarius; Historia ad usque Annum LXXIII. absoluta. Sed, an ille solus Germanici status derisor? Volebant, supplementa, sextam, septimamque partes, ejus esse; reliquas priores alienas. Neque deest, ex declinante, ut videre est, stylo & animo conjectatio. Id prorsus autem concessum, rem, vel fabulam universam, quanta illa vel satyra, vel consilio, vel dicendi facultate, in publico est, ad Serenissimi tum regentis Electoris Palatini Secretarium BALTHASARUM VENATOREM pertinere. Confessus id mihi Magni Principis inter primarios Minister *Dn. Geyer.* Et prodere, addunt, id derisoriam Epistolam ex Purgatorio exhortatoriam *in part. V. pag.* 5. quam in Dn. Legatum de Mauderoda, cum ipsius rem familiarem subito,
34 nescio quid, turbasset, se affectusque suos vindicaturus, rubicundo igneoque, qui illi, quem non credebat, loco proprius dicitur, colore expressit, si reliquas partes quis eidem reservare vellet, non impediam; quamvis unum scripsisse, ex animo styloque, discretis, credi tu impossibile sit! Excessit autem vivis, quo fato? Author.

Eodem tempore prodiit *Consilium status Secretius Regis Galliarum*, Gallice & Germanice manifestatum: die Frantzösische Raht-Stube; non sine veri conjectura, suæque rei, inde spe, hinc metu, à Germanis arreptum, à Gallis cum indignatione rejectum: ut ex libello nuper in contrarium edito, *Dominum Franciscum Baronem de* ISOLA authorem incusante, curioso nostræ Reipublicæ Vindici patescit.

35 Idem forsitan *Consilii Secretioris Suecici* editor, ex Conjectura non infideli, censendus est.

Talia equidem agitabant Galli & Sueci: Germaniam funesto, nec adeo inevitabili bello immixtam, rebus jam corruptis, transitoque Rubicone, ubi de fastigio res prosperæ ad Rhenum cadere, non descendere amplius poterant, fideli, & ELECTORI BAVARICO quoque probato, Consilio, eines des Heyligen Reichs Fürsten / Reichsgetrey-hoch-wolgemeyntes Bedencken über den jetzigen Reichs-Krieg rc. ab interitu evocare voluit viribus veri nixus, uti vera, ita gravissima, & non, nisi sub Principe, secura libertate Serenissimus *Dn.* ERNESTUS, *Landtgravius Hassiaco-Reinfelsius.*

Bibliothecam Gallo-Suecicam, in qua ERASMUS IRENICUS Gallorum Suecorumque ista tempestate; Belli proferendi, Pacis evertendæ studia publico exhibuit, sine die & Consule ediderunt *Jesuitæ Moguntini*, vel ex eorum Collegio Sodalis, censente *Berneggero*, Anno MDCXLV. liber, cum paucis, tam memorabili salium acumine, & publicorum malorum satyrica detestatione comparandus. 136

Monarchia Gallica, Anno MDCXLIX ab Anonymo contra calumnias, in libello, cui titulus, Bibliotheca Gallo-Suecica, intentatas, adserta, & Europæ salutaris futura ostensa, in utramque Gentem injurium, malignum, & ultra Satyræ legem mordacem ac maledicum, increpat; meritone viderint illi & judicaverint, quibus occultæ abditæque Re- 137
gum & Principum artes, tum usurpatæ, accuratius perspectæ; & hodie satis palam integris voluminibus evulgantur. Sed quis, ais, hujus Monarchiæ Gallicæ scriptor. Is est *Dominus Johannes* STELLA, *Galliarum Regis apud Argentinenses*: eâ ætate *Legatus Residens*; ut ex coævorum fida relatione cuivis erudito pridem constitit. De Viri fama & meritis sequentia docebunt. Inde Ecastor! ut verentur Germani, sperant Galli, metuit Hispania, repensum ituri erunt illi, penes quos arbitrium Europæ cerni videtur, ea, quæ Theodoricus Piespordius, Archi-Ducibus seu Principibus Belgii à Secretis, imitatus Jacobum Valdesium, Consiliarium Hispanum, conatus est, Austriacam Familiam mascula serie à Pharamundo Francorum Rege deducere; atque 138
idcirco Franciæ Regnum Catholico seu Hispano Regi ipso successionis jure vindicare (breviter & eleganter confutatus à Peireskio apud Gassend. *lib. III. pag.* 234. *& seqq.*) eadem ratione, iisdemque & prolixioribus retorsionibus sibi aliquando Austriaca, & quid non? Romani Imperii sceptra deberi, stylo piloque firmaturi. Gramond. *in Dedic. Hist. ad Ludov XIV.* & famosus Auberius.

Anonymi Authoris Epistola de Comitiis Electoribus Ratisbonæ celebratis Anno M D CXXXI *à Theosio* BERENICO, *Norico*, publicata, & Forstnerianis Epistolis, *pag.* 145. *& seq.* inserta, debetur sine dubio, CHRISTOPHORO FORSTNERO, Sereniss. Würtenbergici, lineæ Montis-beligardensis, Ducis Cancellario, editio vero,

139 vero, sub Berenico sæpius honestissime latere
solito, *Matthiæ* BERNEGGERO, *Profess. Eloq. &*
Histor. Argent. ut testatur honorandus noster
Fautor & Amicus Dn. Joh. Christoph. Stirni-
us, *de Constit. Princ. tit. XII. §. 12. pag. 362.*

Contra Bullam Pontificis Innocentii X,
qua Pax Germaniæ Monasteria Osnabrugen-
sis convellenda, intentabatur, Juris-Consul-
tus *de* MONTE SPERATO, scripsit; qui ve-
re, nisi fallor, erat celeberrimus *Hermannus*
CONRINGIUS: prout & iste liber postmo-
dum libello de Pace perpetua inter Imperii
Germanici Ordines religione diffidentes fe-
renda, adjectus.

Adversus eandem nocentem Innocen-
tianam AMANDUS FLAVIANUS stylum
strinxit; qui indicio Conringii *in Præf. ad libr.*
140 *de Pace civili Protestant. danda*; Celeberrimus
David BLONDELLUS est. O malum tum
Germaniæ omen! ut cui nocivum sex lustro-
rum dissidium noxam & perniciem intenta-
verat, ejus jugulum nunc etiam innocentia
peteret.

Neque tacenda JUSTI ASTERII *Deploratio*
Pacis Germanicæ Pragensis (cum privilegio Lu-
dovici XIII. Galliarum Regis typis excusa) &,
Examen Comitiorum Ratisbonensium. Quorum
scriptorum prius *Hugoni* GROTIO tribuit Hor-
nius: Utrumque eidem alii. Et Hornii qui-
dem rationes & conjecturæ mihi incognitæ:
Id autem satis notum, requisitum in hoc ne-
gotio Virum rebus Germanicis, Austriacis, &
Saxonicis altissime innutritum; Ejusmodi
Grotiani neque muneris neque vocationis fe-
141 re fuisse. Id autem porro notissimum; au-
thorem utriusque scriptionis certissimum es-
se supra nominatum *Dn. Johannem* STELLAM
Bipontinum, ut omnibus, qui in acutissimi Viri
consuetudinem admissi fuere, vel quos Ar-
gentina tum fovit, constat. Adversarii *Aste-*
rio multi ex Germanis fuere; *Saxones* omnes;
Transactionem Pragensem acriter, pellendis
ex finibus Imperii Suecis, ut iniquis mediis,
ita luctuoso fine, firmaturi. Et reminisci-
mur, Juris Communis regulam esse: ADVO-
CATO (& advocato Sueco) salarium deberi,
etiam quando inter partes transactum est, li-
cet ipse concordiam sua ope non juvisset. Al-
ter ad Rhenum adversarius *Petrus* OSTER-
MANNUS, *Moguntinus*, in tentata refutatione,
dissimulato in speciem nomine, Stellam erra-
142 ticam vocat: Galli contra:

Stella *Bipontina est Gallorum provida* Stella;
Qua præeunte lucent omnia in Imperio.

Magis nunc secura, post concessam togatis
quoque Ministris belligerantium Pacem &
Amnistiam de HIPPOLYTO à LAPIDE di-
sceptatio est; communi prorsus Germanicæ
iracundiæ, maximè autem eorum, qui, ut so-
lent, omnia, quæ optant, metuunt; & quæ
metuunt, laudant, objecto. Equidem in BO-
gislaum Philippum CHEMNITIUM (hic enim
Conjecturis locus) difficulter consentire vo-
lunt, existimantes, eum scribendis volumi-
nibus duobus Germanicis, & uni Latino, de
Bello Sueco-Germanico intentum, hic facile 143
cessasse. In *Joh. Joachimum* à RUSDORFF vix
proclivior esse potest; qui styli *Rusdorffi* & *La-*
pidis inæqualitatem; rationem scribendi illi-
us ubique juridicam, eruditam & Theori-
cam; hujus ubique Practicam & Politicam;
diligentiori judicio discreverit. Non dissi-
mulasset, creditur, Rusdorffius tam delicate
omne, in ipso æstimabile alias privati juris
studium: (sed huic apperiendo forsitan ma-
teria & occasio defuit!) non instituisset mo-
rosum contra Domum Austriacam discursum
(ita declinandæ invidiæ, pace sancita scri-
bere jubemur) cujus & non alius humani-
tate Dominus ejus restitui volebat; eoque
tempore, quo, aut sane prorsus nullo, quic-
quid innocentiæ Domino obesse, vel magni-
tudine indignum videri poterat, Ministro
evitandum erat. Conferri possent cum Ra- 144
tione Status *Vindiciæ Causæ Palatinæ* pro Sere-
niss. *Dn. Dn.* CAROLO LUDOVICO, *Electore*
Palatino, ex liberalitate Magnæ Britanniæ
Regis in Germania Legati-Residentis, Domi-
ni Willhelmi Curtii, nostræ Bibliothecæ in-
sertæ: hinc in dubia re conjectandum: An
Rusdorffius non solum stylo, sed & pilo Au-
striacam Domum oppugnaverit? hæreo: sa-
nè id certum ferme eum, ab initio rerum à
se paulo post splendide gerendarum, soli lit-
terariæ Reipublicæ nomen, & quidem, ut ip-
se speraverat, habita Relatione in causa Qua-
ad de Landscron, contra Archi-Episcopum
Electorem Coloniensem Cameræ Imperiali
Spirensi, gerendo Assessorio muneri, dedisse.
Post, ubi Serenissimorum Palatinorum fortu-
nam atrior & atrocior casus afflixerat, & quic- 145
quid altissime eluxerat, umbris tentaretur fa-
talibus, indefessis publicis & privatis operi-
bus, quorum magna in Actis Publicis vestigia
sunt, ingentem molem sustinuisse. Qui ulti-
mi labores, eos, qui Rusdorffium elegerant, ad
verum Authorem vel duxerunt, vel, nisi di-
spicet id dici, seduxerunt. Amoliendo ergo
probabili reatui ego *Joachimum* DRANSEUM,
Bogislai illius Chemnitii in cujus notissimo
nomine prorsus nihil fictionis est, affinem,
eligerem authorem; nam ita à maximis Viris
habeo: & hunc quidem eo liberius, quo ma-
gis officii in Aulis Germanorum, plerisque
Austriacis infensis, gesti conjectura juvat.
Cæterum insigni nostræ Reipublicæ dispen-
dio & ruina constat, Consilia Hippolyti *in part.*
3. cap. 2. & pass. sub aliena larva Germaniæ 146
bruto consilio, rebus jam pridem pacati,
quamvis, ut videtur, non satis sanatis, & mox
iterum ægrotaturis, ut nova pharmaca propi-
nare, magnorum, & sibi vel Aulæ placere am-
bitiosiorum ingeniorum lepidissimos & ge-
nerosissimos æstimari partus! imo vero abor-
tus.

SCIPIONIS ARETINI gründliche De-
duction, wie es mit dem Käyserlichen Religi-
ons-Edict, und der geistlichen vermeynten Vor-
behalt eigentlich bewant / Anno M D CXXXIII,
magno status Protestantium publici compen-
dio

dio Francofurti edita, vi & virtute ſua, alibi graphice offenſa, *Jacobum* LAMPADIUM, JC. & poſtea Conſiliarium intimum ac Pro-Cancellarium Brunſvico Lunæburgicum lineæ
147 Calenbergenſis, genitorem negare non poteſt.

Confuſâ autem novis motibus cum Galliarum Rege Germaniâ, ſatis in oſtentandis viribus ſuis, nunquam ſane antea ita adverſus unum hoſtem junctis ambitioſâ, eminuit, quantum eminentiorum Principum, unius & alterius Familia, bello poſt etiam paci, momenti adferre poſſit? quanta inde juxta Coronas eminentia? docuit CÆSARINI FÜRSTENERII, *de Jure Suprematus, ac Legationis Principum Germaniæ* (quid? Commentarius; Diſſertatio; aut cujus nominis generiſque ſcriptum? neſcio. Nec enim nominativus adeſt: nec cujus, maſculini, an fœminini generis? an utriuſque, vel nullius? vel ſi forſan plurales Cæſarini? quod probabile; quæſitis ſatisfactum) CIↃIↃCLXXVII. ſubiratos libro
148 Electores; invidentis æmulos Principes; & majora timentes inferiores Status; ſervitutem, Reſpublicas. Magnum illi præſidium, potentia & veritas; decora, ex erecto liberoque, id eſt, Germano ſtylo, ſolidiſſima doctrina, & argumentis magna meditantibus, ſunt. Unus illi, ſi Diis placet, nævus: Rem tam ingentem novamque, non minus ingenti novaque prudentia; &, ut ajunt, plusquam civilia agitante felicitate, tractaſſe. Qui uſurpatum illi diſſerendi modum formamque; terminos ad novitatem fictos; diſputationes cum Hobbio; Linguarum Exoticarum notitiam; in obitis Legationibus experientiam reſpiciunt, *Eſaiæ* PUFFENDORFFIO, Samuelis fratri, tribuunt. Qui aliorum authoritatem, Dno ALEXANDRI adſerunt: Reliqui
149 Dn. *Ludolphum* HUGONEM JC. &, qualis etiam prior eſt, Conſiliarium Ducis Brunovico-Lunæburgici, prioribus nominibus præferunt. Et ita, vel eſt, vel videtur. Securus certe eſt Jovis telorum, nec refutantium inſectationibus, ut Severini, Pacifici, Waremundi, & qui ex hoc cenſu alii ſunt, obnoxius. Laceſſitus eſt; ſed univerſi ſenſus ejus ænigmata à quibusdam culpandis magis, quam ſtrenuis, argumentis ſolvi neſcia. Sibique, quod ingens arrogat, habiturus eſt, ſi eſt, quem moderni allegantes præferre cœperunt, *D. Bernhardus* KÖHNE!

In Imperii quoque rebus, non infelici pſeudonymia, occupatus fuit ÆMILIUS CHREGGRENE, *Saxo*; ſcripta velitatione de ſeptem ſacri Romani Imperii Officialibus; qui diſſolutis litterarum connexitatibus, &
150 evidentius expreſſa patria, invenitur *Michaël* GERINGERUS, *Hijanus*, JC.

Vaticinium de futuro S. Rom. Imp. ſtatu, ſub ficto SIBALDI BRANDINI titulo, publici juris fieri voluit Concionator Aulicus Electoralis Palatinus, *Bartholomæus* PITISCUS: detegente Goldaſt. *de Regn. Boh. lib. IV. cap.* 14. *pag.* 541.

Des heiligen Römiſchen ReichsNativität / allen deſſelben Gliedmaſſen zu beſtändiger Information / Warnung / und reſpectivè Troſt bey jetzigen gefährlichen Läufften vorgeſtellt / von einem Chriſtlichen Politico: Anno M D CLXX. teſtimonio eorum, qui ſua ope edendam juvere, repræſentata eſt, ab eo, quem in aliis mox laudabimus, Senatore Ratisbonenſe D. *Joh. Ludovico* PRASCHIO.

Chriſtianus Gottlieb VON FRIDBERG, & *Chri-* 151
ſtophorus ab UNGERSDORFF; quorum ille den neuen Calviniſchen Modell des H. Römiſchen Reichs &c. Hic, die Erinnerung von der Calviniſten Arth und Feindſeeligkeit gegen dem Röm. Reich &c. apud Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib. I. cap.* 67. edidere: an utriuſque author ſit *Willhelmus Ferdinandus* AB EFFEREN, Conſiliarius Moguntinus, & Archi-Epiſcopatus vice-Dominus &c. cujus extat Manuale Politicum, de Ratione Status, diſputavit Wernerus Albertus ab Obrinca (ſed & hoc fictum nomen:) in der kurtzen Erinnerung und Vermahnung auff die zwo unterſchiedliche Anno 1616 wider die Calviniſten ausgeſprengte Laſter-Schrifften. Verum id perſancte negat (verba ſunt Goldaſti *d. l. lib. II. cap.* 16 "
pag. 238.) Nobiliſſ. Dominus ab Efferen, in" 152
der nothwendigen abgetrungenen Ehrenret-" tung / wider den boßhafftigen Calumnianten" &c. Conjectura itaque in contradictorio judicio accuratius ſtabilienda.

In eadem jurgia exarſêre Authores duo; adverſus Reformatos *Guilielmus* REGINALDUS, Anglus, in Calvino-Turciſmo: adverſus Pontificios, Turco-Papiſmus, authore *I. M. S.* alter alterum Turcicæ in alterius partibus exſtirpandis atrocitatis accuſantes. Quorum prior, judicio Londorp. *tom. I. Actor. publ. lib. IV. cap.* 175. ex Gold. eſt *Guilielmus* GIFFORDUS, *Anglus*, poſteriorem ſcripſit Theologus, *Matthias* SULTLIVIUS, prioris conterraneus.

De *Jacobi* SYLVANI *Philippica* in inco- 153
gnitum Prædicantem Societ. Jeſu mendaciis onerantem, & authore Jacobo Kellero, Jeſuita, certiſſima enarrata in D. PL. Pſeud. N. 817. Sed Anti Philippicæ, ut & der Rettung und fernerer beweiſung der Anno 1606 beſchehener wohlmeynender Warnung wider Jacobi Sylvani &c. außgangene Philippicam ſcriptor omiſſus, qui eſt ſæpius dicendus *Michaël* LOEFENIUS, *Conſil. Palatinus*. Vid. Goldaſt. *Diſſert. de Jeſuit. Pract. & an ſint belli Bohemici præſentiumque motuum ac turbarum authores. cap.* 9.

Nobilis & præclari Scripti, des kurtzen und gegründeten Berichts / über die Frag: Ob die Römiſche Käyſerl. Majeſt. in Sachen Fürſtenthum ꝛc. belangend / allein / und zwar
durch dero Reichs-Hoffraht; oder mit Zuzie- 154
hung der Chur- und Fürſten zu erkennen und zu ſprechen? Cujus Author ſæpius ſolicite indagatus, feliciter detectus eſt Goldaſto, & poſt eum Londorpio *tom. I. Act. Publ. lib.* 1. *cap.* 5. incomparabilis lectionis & judicii in Re Germanica ſcriptor *Dn. Marquardus* FREHERUS Conſiliarius Electoralis Palatinus.

Ejusdem, vel qui equidem poſſet præ-

ferri, alius, nimirum *Michaëlis* LOEFENII, Consil. Palat. est accuratus labor, in dem gründlichen Unterricht; Ob der Käyserliche Hoffraht mit und neben dem Käyserlichen Kammer-Gericht zu Speyer concurrentem jurisdictionem in allen und jeden Sachen habe? Ambergæ, Anno 1613. impressus. Non
155 est dubium, labores saltem utrique in officio conjuncto coniunctos fuisse. Ansam ita sentiendi præbente Historia & gravaminibus Comitialibus eius anni; Palatinorum Ministrorum tum ostensa vulgataque instructione, & eius temporis Actis.

Prout & eiusdem LOEFENII est, tum temporis exhibitus discursus: In quibus casibus majora vota valere non possint, nec debeant? Et ex eo Extractus: Begriff etlicher durch die Protestirende auff dem Reichs-Tag Anno 1613. übergebener Fällen / in welchen sie nicht gestatten können / daß die maiora vota den Vorzug haben sollen / arguente Goldast. *d. l. pag.* 237.

„ Hosce Libellos, ingruente fatali ne-
156 „cessitate bellandi, cum Germani soli super„essent, qui nec servitutem ferre, nec tueri „libertatem poterant, secutum tricennale bellum; Cuius rationes, ortus, progressus designant, publicata ARCHIVA & CANCELLARIÆ; Quibus inquantum fidere debeas, erudite Censor, iudica: temerarium appello, qui omnia; simplicem, qui nihil eorum crediderit; fiat prudens selectus.

Cancellariam itaque HISPANICAM in qua occultis, mox manifestandis, artibus quæsitus Hispanorum in Germania Dominatus perstringitur, ex documentis authenticis publicare voluit Ludovicus CAMERARIUS, *D. Consil. Palat.* Goldast. *de R. B. lib. III. cap.* 365.

Præcessit Discursus Germanicus, &,
157 si quisquam, bonæ fidei: Warum die Römischen Catholischen in Teutschlandt sich billich von Spaniern ꝛc. sondern sollen. Anno 1616. quem Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib.* 1. *cap.* 65. ad *Vincentium* MULLERUM *Hamburgensium Consulem* refert.

Hunc aliquot post annis excepit Cancellaria Secreta ANHALTINA, die Anhaltische Geheime Cantzley / Bohemorum Confœderatorumque consilia detectura. Goldastus Authorem facit ex testimonio Plessei Palatini, *Willhelmum* JOCHERUM ICtum, & Consiliarium Bavaricum, vel Doctorem LEICKARDUM, vel, quod probabilius ECKARDUM; arbitrium Lectoribus permittit. *Jochero* vindicat argumentum satis firmum, nimirum, perpetuæ eius, iussu Principis sui, in hic designatis mate-
158 riis, occupationis, à negotio usque Donawerthensi inhærentis: Librum explosis diplomatibus & scripturis acri cum responso dimiserunt, qui ab adverso erant status.

Idem labor sumptus incognito Authori *archivi* UNITO-PROTESTANTIUM; in quo præcipua Unito-Protestantium facta, attentata, & consilia ex ipsis eorum originalibus in publicum exhibita prætenduntur, Anno CIↃ IↃ CXXVIII. quod LEICKARDO, vel ECKARDO, succenturiatori Jocheriano tribui potuisset.

DEDUCTIO BOHEMICA, das ist / nothwendige Außführung ꝛc. deren Ursachen und motiven, warum Käyser Ferdinandus II. nach tödtlichem Abgang weyland Käysers Matthiæ des 159
Regiments im Königreich Böhmen ꝛc. sich verlustigt. Anno MDCXX. recusa; pro fundamento totius litis hactenus allegari solita; merito adscribitur *Johanni Baptistæ* ETSENIO, *Adsessori Curiæ Appellationum Bohemicæ*; pessima morte ob eam mulctato; teste Goldast. rer. in Bohem. gestar. peritissimo *lib. II. de R. B. cap.* 11. *pag.* 209.

Den gründlichen Bericht wegen der zwischen dero Römis. Käyserl. Majest. Herrn Rudolph dem andern / und der Königl. Wyrde zu Hungarn Herrn Matthia getroffener Vergleichung und Abdanckung des Passavischen Kriegs-Volcks quem Sereniss. Henricus Julius Dux Brunsvicensis, Princeps litteratissimus, suo sub nomine publicari voluit, Principis sui iussu & nomine scripsit *Wernerus* KÖNIG, *JCtus*, & *Cancellarius ejus.* 160

GULIELMI PRINCIPIS FÜRSTENBERGII DETENTIO, ad Cæsaris authoritatem, tranquillitatem Imperii, Pacis promotionem, iusta, perutilis, necessaria: authore *Christophoro* WOLTFANGO, Anno MDCLXXIV, publicata, illustri stylo, experientia profunda, consummata eruditione prorsus excellens, ab orbe erudito abscribi meruit Præ-Illustri *Anthonio* PERIANDRO, *Rhæto*; qui susceptam modestam nominis detectionem gratiose interpretari non dedignabitur: Causa enim ibi pro honore Imperatoris & Salute Imperii magnifice defensa; neque styli Mars Venusque PORTNERUM serio dissimulare visi;
quamvis hodie Illustrem Dom. *Franciscum Baronum* DE ISOLA, negotiatoribus irritæ pacis 161
immixtum, authorem videre & eligere maluerint.

Eadem, & nescio, an non atrociora? in Regem Regnumque Daniæ nostra memoria molitus est, Vir, in quem coniectum erat, quicquid Dii hominesque in Aulicum conferre poterant, ut Seneca de Seiano ait, *Corficius*, (quem insectatores post luctuosum casum, qui in Aula motus est, mortuo leoni insultare, *Cornificium* dixere) *Ulefeldt*, in quem præter temporum eorum Annales, scriptæ *Machinationes*, sive succincta narratio variarum eius machinationum, in 12. quas ex diversis & certis rationibus, *Dno. Jacobo Henrico* PAULI *Secretario Danorum Regio*, confidenter & iuste hic ad scribo: O spectaculum,“
cui, (si Ulefeldii fortuna non igno-“ 162
rabitur) vix sit habitura fidem posteritas!“ fluxam Aulæ fortunam! triste humanæ vitæ“ spectaculum, (ut cum Gramondo *lib. XI. Histor. Gall. pag.* 521. dicam) cui si attentus in-“ trospicient Aulici, spernent, quæ tanti fa-“ ciunt, honorem instabilem, familiarum“ decora, divicias & luxum. Hic finis viro,“ quem in summa rerum evexerat fortuna“ parum constans: adeo mediocribus mo-“ „men-

„mentis transacta, est felicitas, quam adeo „ingentibus operata fortuna. Quam aspe-rum, quam arduum resistere Principi in summa vadenti; fortunam & vota subditorum in numerato habenti; & fata amica! Sed præivit is alii sub Christiano V. Rege Daniæ, Friderici III. filio, successuro, simili & funesto
162 casui suas fortunas allisuro; magno Daniæ Cancellario, *Petro de Greiffenfeldt*, perpetuis, ut metus est, vinculis addicto. Cujus fata speciosis adespotis scriptis solicitata; & ut animi judicantium se habuerant, accusata, vel excusata; Quorum Authores diligenter quæsitos „non datum est comperire. Certe dubitare „cogor, fato & sorte nascendi, ut cætera, ita „Principum inclinatio in hos, offensio in il-„los: an sit aliquid in nostris consiliis, lice-„atque inter abruptam contumaciam, & de-„forme obsequium, pergere iter ambitione „& periculis vacuum! (Tacit. *IV. Annal.* 20. 4.)

Adjicienda etiam est SEVERINI DE MONZAMBANO curiosior mentio. Operis, quod Aulæ magis quàm scholæ statum Impe-
163 rii Publicum (nimirum, ita spectaculum facti sumus mundo! ut securi proximus Libellorum Supplicum in Regia Parisiensi Magister Franciscus Augustus Thuanus, inclamavit) argute, speciose & per Satyram cognoscendum præbuit. Author dubio procul PUFFENDORFFIUS: suasores celsissima ingenia: Præmia mercesque, qualia Sp. Tarpeii filiæ sub Romulo contigerunt, cui, sicut ex congestis in ipsam aureis Sabinorum armillis magni ponderis brachio lævo gemmatisque magna specie habitis annulis, superingestis post & armis clypeisque, loco præmii mors contigit; ita lepidissimo libello ex nimis superinjectis Commentariis, Notis, Animadversionibus, stricturis, (quædam ex his ex auro erant, pleraque ex ferro lutoque) sub oneribus gementi ferme non mors
164 imminuit. Honeste tamen dissimulat Puffendorffius, *in Apolog. pro se & suo libro de Jur. Nat. & Gent.* Mordaci vero, & viro bono protinus indigna sceleстaque ratione exprobat, dignus cujus nomen ferali sub umbra lateat, „*Veridicus Constans*: Huic, inquit, suavis, si „Diis placet, accuratus, imò ineptus, Sarck-„masius, proximus *Pacificus à Lapide* est, multis „notatus, paucis intellectus: Miror, utrum-„que à multis carpi, & fideliter tamen à car-„pentibus describi. Alii equidem etiam mirantur, sed quid? En! Viro tam fervide laudari scriptum, (Pacif. à Lapide) quo Respublica Eruditorum post pleraque ἀναπολογήτως ex Conringianis descripta, ex jocularibus Academicis discursibus hausta, & in Adver-
166 saria conjecta, plura jam pridem edita, non „sine lucro carere potuisset. Nimirum id „hodie solenne est, pergit Sarckmasius, ut „Scriptor Scriptori tenacius insistat, & dum „ipse non habet, unde se ornet, aliis plumis „veniat ornatus, veritati & omnibus bonis „fucum facturus: Sed hoc alio pertinet. Imo vero vel maxime huc! Scripsit autem Pacificum à Lapide inter studiorum publicandorum primordia *Philippus Andreas* OLDENBURGERUS, ex fictis *Burgoldensis, Francisci Irenici, Waremundi von Friedberg* &c. nominibus ad sufficientiam, & nauseam usque manifestatus. Nobilis & fœcundus scriptor, si Instrumento Pacis Germanicæ locupletius expedito, à scribendo *Itinerario Germaniæ*, sub nomine *Constantini* GERMANICI, in quo Principum Imperii existimatio sane incolis exterisque, stylo, nec 167
vero, nec bono, nec Satyrico, nec plebeio, & valde simplici, ne dicam pio scil. turpiter prostituta, abstinere sustinuisset: unde indignitate rei & diffamationis motus vir bonus libro rigide præscripsit:

Hic prostituta est Principum Germaniæ famæ, &
mores,
Risu maligno, lusibusque turpibus;
Et Incolis, & exteris;
O prostitutam tam malignis ausibus vesaniam,
Dignam cachinno, aut corrigendam fustibus,
Ab incolis, & exteris.

Syntagma de Vicariatu Palatino, certis de causis, sub PHILOECI nomine scripsisse *Dn. Johannem* FREINSHEMIUM, Cognatum nostrum, (Conringium enim authorem esse, ut Burgold. *II. part. Instr. Pac. pag.* 281; auguratus 168
est, vix cuidam probabile visum:) testatus est Bœclerus *in Not. ad Dan. Otton. Jus Publ. cap.* 16. *in fin.* Nos de hoc; de admissione Electorali Saxonica; de Jure disponendi de Sigillo Camerali; de Sigilli formis & rerum mutationibus, ex sinceris Cameræ Documentis, multo studio denique comparatis, in Vindiciis ad Blumium!

De *eodem*, nomine omni prorsus tacito, Idiomate Gallico commentatus Illustris, Sereniss. Electori Palatino Carolo Ludov. à Consiliis Status, & in Tractu inferioris Residens *Dn. Ezechiel* SPANHEMIUS.

In vindicandis juribus & præeminentiis S. Rom. Imp. liberi & immediati Equestris Ordinis felicissime versatus est AUTHOR, der politischen Frage; Ob des Heil. Reichs Ritterschafft ein Standt des Heil. Reichs seye? qui 169
fuit Eques, apud Rhenanos, sine exemplo eruditus *Casparus* LERCH, *von Dürmstein*, vigore confessionis *Ord. Eq Germ. Cæs. p.* 2. §. 57. *pag.* 138. *ZZ. facta*: Et *Hippolytus à* TREISBACH, in materia de præcedendita Ordinis Equestris immediati præ Civitatibus liberis Imperialibus (speciosissimo Evrimate pro illo adversus has Monasterii elusa:) dudum jam in illustri memorati *Lerchii* nomine quibusdam agnitus; eidemque hucusque jure meritoque vindicatus. Neque tamen negaverim ab aliis *Joh. Conradum* KREIDENMANNUM Ordinis Equestris Suevici, & Reip. Eslingensis Syndicum, Authorem venditari; quod in illiquido. Si quidem, ut refertur, Kreidenmanni gener, *Philippus* KNIPSCHILDT, cum non semel eum suscepti operosi oneris, ob contractas sibi suisque Imperialium Civitatum, sub quarum tu- 170
tela ipsi dubiis & ferme conclamatis in Ger-

mania rebus vivendum erat, inimicitias & si-
multates, pœnituisset, honestissimi, sed ipsi
damnosi, facinoris reum sponte sese fassus est,
postquam ejusdem Ordinis Equestris Suevici
Syndicatus munere cohonestatus esset, ita,
inquam, referunt!

Eandem operam, in honorem Ordinis
Equestris Alsatiæ Inferioris, præstitit, subdu-
cto nomine suo *Johannes Henricus* WIELANDT,
JC. ejusdemque Ordinis Syndicus, edendo,
des Heil. Römis. Reichs Freyer / ohnmittelba-
rer Ritterschafft im untern Elsaß Adeliche
171 Ritter-Ordnungen / Privilegia und Kayserli-
che Rescripta; anno MDCLII.

In causa WILDFANGIATUS Palatina,
cum aliis Böckelmannianis, duo, Vicinis non
negligenda, scripta Adespota, pro Justitia cau-
sæ Palatinæ, edita: quorum alterum proxi-
mè nominatus *Samuel* PUFFENDORFFIUS; alte-
rum *Johannes* LINDENMANNUS; ille Londini
Scanorum postea; hic Upsaliæ, utrique in
Regno Suecorum Professores, confecerunt.
Fasciculus Actorum hæc exhibiturus est.

In ejusdem præliminari defensione
edito, presso nomine suo, *Prodromo Justitiæ Pa-
latinæ*, occupatus esse voluit Clariss. *Dn. Samuel*
PUFFENDORFFIUS, tum temporis in Cathedra
Archi-Palatina Academica Professor; cujus
in rem bonarum litterarum merita non sine
laudis encomio in publico versantur.

172 *Orationem* pro Jure Administrationis &
tutelæ Electoralis Palatinatus, acerbo tum
litigio, Anno 1611. sine nomine editam scri-
psit, & in Laugingensi Gymnasio habuit con-
stitutus Professor *Georgius* CLEMINIUS, *J.U.D.*
prout ipse titulo, sua manu, præscripserat.

Candidus EBLANUS, de Prœlio Pra-
gensi Pragæque deditione Anni MDCXX Scri-
ptor Palæo-Pragensis, esse memoratur Jesui-
ta, *Johannus* LABENUS.

Et quia in Obsidiones, victis æque ac
victoribus luctuosa certamina incidisse vide-
mur: se ipsam ab oblivione vindicavit, re-
rum in ea gestarum amplitudine, defensorum
heroica animi magnitudine, oppugnantium
contumaci virtute, *Hafniensis*, ab VIII. Augusti
LVIII. usque ad Calend. Jun. *LX.* sustentata;
173 enarrata ab H. M. W. in Diario Polemico-
Metrico, Anno 1660. edito, qui est *Henricus*,
Matthæi Filius, WALENSPECKIUS, *Ecclesiæ
Holmensis Diaconus.*

Sed hæc præteritique (de Anno 1643.)
inter Septentrionales belli discrimina jam
pridem præviderat *Cornicen Danicus*, seu, de au-
reo Cornu Principis Christiani Danici, Anno
XXXIX. in Cimbria invento, Regum Danica-
rum ejus temporis statum, inexspectatam Sue-
corum irruptionem, certissimam Danorum
liberationem, adumbrans, in receptaculo
Mogimalano (Malmogiano;) conscriptum
Carmen, ab eo, qui ad cœleste πολίτευμα ten-
dit, per Portam Vitæ; Anno *MDCXLIV*: qui
est *Petrus*, Petri filius, WINSTRUPIUS, *Ecclesia-*
174 *stes Aulicus*, *& Episcopus Scaniensis*; cujus vitam
meritaque in Academia Regia Hafniensi, ab
Ill. Erasmo, Pauli filio, Vindingio, repræsen-
tata, videre est, *pag.* 328. *cum seqq.* Cornu am-
plissimis Observationibus laudavit, & dignum
erat, *Thomas* BARTHOLINUS, *Pater*: quas in
tribus de Tibiis Veterum, earumque usu an-
tiquo, Amstelodami apud Wetstenium, annis
LXXIIX. & *IX.* editis libris filius *Casparus* BAR-
THOLINUS publicavit.

Eosdem Danicos motus, Arctoaque Re-
gna, vicinaque, quorum inimicitiæ fatales ali-
quibus creditæ concernit *Dissertatio de Bello Da-
no-Anglico*, *deque dissensionum inter geminos populos
& contentionum causis Orosii* ANILONIS, in 4 edi-
ta: quæ Historiographi Regii *Viti* BERIN-
GII; cui præter alia historica & Panegyrica 175
à laudatiss. Vindingio *d. l. pag.* 396. *&* 397. nu-
merata, Obsidio Hafniæ, & quæ ea durante il-
lustria per Septentrionem contigere, Regi
oblata; tum nondum typis prodita, paucis
autem, antequam mori desiisset, annis, publi-
co concredita dicta.

Cum autem de Danicis Rebus agimus,
necesse visum adpellari *Epistolas tres Amici ao
Amicum*: *primam*, *secundamque* Lubecâ Hagam
Comitum 25. Jan. LXXIX & seq. Kalend. Febr.
transmissam; *tertia* Lubeca Noviomagum,
Idibus Martii, perscriptas. In quarum *hac*,
de naufragio Suecorum militum Anno *LXXIIX*
Mens. Decembri ad Bornholmiam insulam
facto, pro & contra disseritur: & Regem Da-
niæ jus detinendi eosdem habuisse, probatur.
In *altera* Memoriale Anhaltinum Servesta-
num contra Danos, Mediatoribus Pacis No- 176
viomagensis exhibitum oppugnatur & con-
vellitur. *Prima*, Memoriale Ablegatorum
Gottorpiensium contra Danos, Cæsareæ Le-
gationi, in iisdem Tractatibus extraditum,
refutat, statumque controversiæ eadem ope-
ra examinat. Ministrum Danicum fuisse, in-
teresse Regis, ejusque manifestant; Stylus &
scribendi decora ratio: *Jacobum Henricum*, ce-
leberrimi Simonis Medici filium, PAULLI,
Regium Historiographum, & Legationis Lu-
tetiæ Parisiorum subsistentis illo tempore Se-
cretarium Litteræ ex Hollandia, & Agrippi-
nensi Colonia datæ: de quo videndus Dn.
Vinding. *in Acad. Hafniensi pag.* 440. & Albert.
Barthol. *de Script. Dan. pag.* 60.

Denique inter Danica, quæ irruptio- 177
nem Suecicam attinent, de qua superius per-
scripsimus, & Historia loquitur (Joh. Loc-
cen. *lib. IX. Hist. Suec. pag.* 720.) refero *Daniam
ad exteros*, de perfidia Suecorum, Anno
(MDCXLIII) quo:

DanICa paCta trVCIs frangVnt perfIDIa SVeCi.
RagVzI & TVrCI perfIDa paCta petVnt.

tenue, sed famæ Suecorum grave & mole-
stum scriptum: palam vulgant, authorem esse
Theodorum REINKINGIUM, operosis & piis scri-
ptis præstantissimum habitum, tum Archi-
Episcopi Bremensis Cancellarium; addito,
vel præsumpto, hanc iniquissimæ captivitatis
& detentionis non relaxatæ causam fuisse, ni-
si vel cervicem ferro præberet, vel in pul-
mento, quod ediderat, deglutiret: quod fa- 175
ctum

ctum esse Sueci propalant. Sed stylus non
est Reinkingianus; nec id, quod affingitur
pusillanime magno Viro dignum.

Justitiam exstructionis Idumeæ, memora-
bilis Germaniæ fortalitii, credidissent supe-
rioris Rheni accolæ, ipsis fatalis, pro Jure
Episcopi Spirensis (de quo Carol. Caraffa, *in
Germ. Sacr. restaur. pag.* 57, 60.) edidit *Augustus*
FISCHER, *Dresdensis, D. & Professor.* Vid. Act. Spir.
pag. 59. & Londorp. *tom. I. Act. Publ. lib.* 2. *cap.*
18. Censuram in Personam Celsissimi ædifi-
catoris, in metuendos temporum suc-
cessus prædictiones, in Viciniæ collisio-
nes, præliminarem invectivam subscri-
psere, quæ sequuntur, dubito, an alibi
inventa, vel invenienda, verba: Quor-
179 „sum, quæso tam solicitus est Spirensis Epi-
„scopus Udenheimio suo, Philippoburgum
„postea insignito, Iduméæ nomen imponere?
„quam ut universo Orbi manifestum faciat,
„se Idumæis, de quibus *Psalm* 137. loquitur,
„similem esse, omnesque juxta se vicinos Im-
„perii status subsannnare & naso suspendere
„adunco velle. Impii siquidem ab Esau de-
„scendentes Idumæi, cum Babyloniis carmi-
„nibus maledicentibus, irrisionibus invidis &
„inimicis in Vicinos suos Israëlitas ita insul-
„tarunt, ut illorum exinanitioni, devastatio-
„ni, direptionique sategerint. Verum enim
„vero, sicuti isti Idumæi ob casum fratrum
„generis Jacobi lætati, paulo post per Nabu-
„chodonosor Babyloniæ Regem abducti
180 „sunt, & non longe à captivitate Jerusalem
„devastata Babylon per Medos & Persas, ita
„ut Parvuli alliderentur ad lapides. Esai. *XIII.*
„*XIV.* Jerem. *LI.* ita captum Philippoburgum
„à Schmidtbergio, in Gallorum manns deve-
„nit; Episcopus custodiæ ab Imperatore
„mancipatus, delirii sui pœnas luit promeri-
„tas: Interim vero C. S. plectuntur Achivi.
Quæ an à recentissimis doloribus accensa? an
sensis temporum iniquitatibus subirata? an
utilitates domesticas, viciniæve, aut ejus, cui
vivebatur, Principis promotura; se in vulgus
effuderint? non judicabo, nec errabo: sal-
tem publicam causam privatam facere, non
visum est consilio!

In demonstrandis originibus præci-
puarum Germaniæ Familiarum, non inuti-
181 lem operam, Anonymus *Author quatuor decim
Tabularum Genealogicarum* locavit Tubingæ *Rau-
schius*, Profess. Eloq. ex Oldenburgeri sensu.
Author autem *Martinus* RAUSCHERUS, & ex
aliorum relatione MOLITOR additionator
ditionator dicendus est.

De REPUBLICA VENETA, ejusque Li-
bertate ab Austriacis Italisque attentata, vul-
gatum est rarissimæ eruditionis *Scrutinium*,
anno nostri seculi XII, cujus Author, uti fa-
ma cum incomparabilem, & ex Historia Boi-
ca, Augustana, aliisque omni laude superio-
rem *Marcum* VELSERUM, *Augustanum*, fecit:
ita ex certiore prolixioreque notitia, scriptis-
que in Italia (quæ *Antonium* ALBIZIUM, No-
bilem Florentinum laudasse feruntur:) Gal-
liæque (quæ *Nicolaum Claudium* PEIRESKIUM,
Senatorem Aquensem prætulerant:) publi- 182
catis, dubiæ scriptioni eximi tentatus: & quis
omnino adpellandus? vel ignorant, vel hæ-
sitant. Locum elegantem & integrum red-
do ex Gassend. *de Vita Peiresc. lib. III. pag.* 200.
Prodiit per hæc tempora liber Italice scri-“
ptus, titulo *Squitinii*, quo libertas Veneta ab“
ipsis Reipublicæ fundamentis fuit discussa.“
Is, quia visus est continere eximiam quan-“
dam Imperii GothorumqueRegum Historiæ“
notitiam, idcirco statim creditus fuit, (quæ“
etiamnum est multorum persuasio:) Peires-“
kium habere authorem. Enim vero testa-“
ri licet, nihil tale ipsi venisse in mentem.“
Quin potius sic semper reveritus fuit Maje-“
statem Reipublicæ, quosque in illa Amicos“
habuit, ut ad præstandum obsequium po-“ 183
tius, quam ad contumeliam fuerit compara-“
tus. Ac non disquiro quidem, an Auctor hu-“
jusce libri fuerit Antonius Albizius, Nobilis“
ille Florentinus, qui Christianorum Princi-“
pum stemma ediderat ante duos annos, ut“
nonnullis persuasum est: an, ut videtur, ve-“
rosimilius, insignis ille *Marcus Velserus*, ob“
consummatam eruditionem, propensio-“
nemque singularem erga Domum Austria-“
cam. Addo duntaxat, immerito videri“
quosdam suspicatos, tam *Gualdum* (cujus hi-“
storiam vitæ Pinelli, eruditissimi nostrorum,“
ut obiter dicam, commendarit:) quam *Pigno-“
rium* aut contulisse operas in eo Opere con-“
scribendo, aut communicasse cum Peires-“
kio, quos digereret, Commentarios. Ii“
enim fuerunt magis ingenui, Patriæque suæ“ 184
magis amantes, quam ut ea impietatis la-“
be commaculari voluerint. Utcumque“
sit; Peireskius certe nihil simile unquam“
cogitavit! Judicent ergo, qui post hæc scri-“
pturi erunt!“

Ejusdem *Reipublicæ Jura Maris Hadriatici*,
sub simplici nominis inversione, si Goldasto
fides est defendit *Itenen Ichanom* ITNEGLUF,
in Epistola Monitoria, de Mari Venetorum
ad Laurent. Monitum Romanum; qui est
Fr FULGENTIUS, ex Ordine Servitarum
Monachus Venetus; Socialis sui Fr. Pauli Sar-
pii, de quo dicturi erimus, individuus Comes;
& *Agricolæ* TACITUS.

*Acta inter Paulum V Pontif. & eandem Sere-
neiss. Rem publicam* ab Eruditis dijudicata exhi- 185
bet Goldastus pleraque, in tom. III. Monarch.
Imp. Historiam vero eorum J. A. Thuan. *lib.
CXXXVII. Histor.* Inter illa *Anonymi Historia* de
rebus inter nominatissimas partes gestis
Anno XXIV. Mirandolæ Italico Idiomate pu-
blicata, ad dicta Reipubl. severum adversus
sedem Romanam Vindicem, *Petrum Suavem
Polanum*, ex Historia Concilii Tridentini ce-
lebrem à multis referenda putatur. Vid.
Molck. *ad Relig. Med. pag.* 33. & 34. An con-
veniat cum illa hæc Historia? non temere ju-
dicaverim. Ita autem: Historiam Suavis Po-
lani de Concilio Tridentino; omnium qui ex
hoc seculo de eo scripserunt, præstantissimum
& æstimatissimum genitorem FR. PAULUM
SARPIUM, ex Servitarum familia, Venetum
lau-

186 laudare: & merito suo, ad solide investigandas spiritus & carnis vias, quæ hominum mentes summa contentione transversas agunt, subtilissimam, & fide, ultra exemplum, integra, manu ducentem; inter delicias humani generis, & præsertim Christianorum numerandam? Ubi utrique parti, quid Deo, sibi, & proximo, debeant? quid officii & charitatis illis præstitum? quid prorsus negatum, strenue & magnifice dictum. A quo elogio non divertit Grotius *Epist. ad Gall.* CXXIX. *pag.* 288. „Maximum omnes, quibus vera sapientia „cordi est, lucrum fecerunt, reperto libro „Viri incomparabilis Pauli Servitæ, præser„tim de argumento tam nobili, causaque ali„bi magnorum motuum, apud nos etiam bel„li tam pertinaciter gesti. Summa sane cum
187 satisfactionis, *præ Sfortiæ Palavicini*, quæ ob importuna ignobilia jurgia non est ad hominem; & *Scipionis Henrici*, Messanensis, quæ brevi suo gradu graditur & labitur; tertia, Historiis, versanda: si modo Cæsar Aquilinus *in libr. de trib. Histor. Conc. Trident.* (quis ille? mihi non liquet) *pag.* 44 tranquillam in tan„to Viro acquiescentiam non turbasset: In il„la, dicens, quam plurima quæ forte Petri „Soave non sunt, sed ab alio aliquo superposi„ta, &, juxta aliquorum Conjecturas *à Marco* „*Antonio de Dominis*, olim Spalatrensi Archi„Episcopo adjuncta &c. unde credibile est di„gressiones istas, & pro Protestantium opi„nionibus argumenta ab ipso fuisse composi„ta &c. nec desunt ipsi Cæsari rationes. Quicquid sit! Historiam suam esse Sarpius Princi-
188 pi Condæo negare non ausus. Vid. *Vita* ejus prope fin: cujus scriptor individuus illius secundi & adversi fati socius *Fr.* FULGENTIUS, ut notatum est.

In litigio de Anglorum bonis & mercibus 29. Dec. 1568. ab Albano in Belgio detentis prodiit famosus libellus in contumeliam Elisabetæ Reginæ, sub titulo, *Amasis* ORIANÆ; cujus author *Herardus* DESPESIUS, ex Ordine Calatravæ Eques, Hispani in Anglia Legatus. Satis equidem extra fines mandati Cambden. *in Ann. Elisab. pag.* 166. & 168.

Eandem Reginarum illustrissimam, non majore clementia *Obertus* BERNESTAPOLIUS habuit; scripto vulgatoque Ingolstadii Anno *MDLXXXIIX*, de Cæde Mariæ, Scotiæ Franciæque Reginæ, libro; in quo fama & virtutes Elisabethæ temere perstringitur; qui 189
est *Robertus* TURNELLUS. Bœcler. *coll. sec. Controv. XXXI. & Not. ad n.* 8.

Et ante hunc, *Vorago, qua Anglia Gallico connubio absorbenda*, sive, de Nuptiis inter ipsam, & Franciscum Herculem, Alensonium, de quibus provisionali tractatu conveniebatur (Meteran. *lib. XI. Hist. princ.*) recusandis; in quo aculateo libro illa obliqua insectatione perstringitur, Anelinus conviciis dilaceratur & Gallica Natio odiose proscinditur; cujus editor *Johannes* STUPPUS, ex Lincolniensi Juris Collegio fervidus religionis catholicæ Professor, supplicio dextræ, cultro laniario præcisæ, scelus Anno *MDLXXXI.* extinguens. Cambden. *ad d. Ann. pag.* 345.

In eandem, SEMPER EANDEM de *Genevensis Ecclesiæ disciplina in Anglia constituenda*, Hierarchiam Anglicam insectando, & Præsulibus apud Populum invidiam conflando, editos libellos, quibus tituli: *Martinus Præsulibus exitiosus*, vel *Præsulo-Mastyx*, *Mineralia*, *Diotrephes*, *Demonstratio Disciplinæ* &c. calumniis & conviciis virulentissimos, adeo scurriliter debacchatos, ut authores non pietatis cultores, sed è popina ganeones viderentur, refert isdem; PENRIUM & UDALLUM, verbi Ministros, & Jobum TROCMERTONUM, virum doctum, & facete dicacem, *pag.* 522. ad ann. 1588, authores nominans. 190

191

SECTIO VI.

De Scriptis Juris-Consultorum; & publicatis Actis nonnullis; pars prior:

His expeditis JURIS-CONSULTORUM in foro & Schola illustrium ordo, sed, ut sæpius notavimus, fortuitus, succedit. Præponendi itaque Legum Compilatores:

Et des Käyserlichen Landt- und Lehen-Rechts/ compilator est satis certo, *Bertholdus à* GRIMMENSTEIN, indicante Goldast. *de R. B. pag.* 21.

Author Speculi Saxonici, quam imperite CAROLUS MAGNUS venditatus, ostendit Gryphiander *de Coloss. Ruland. cap.* 37. *n.* 12. substitut. *Erckone de* REPKAU. Goldast. *d. l.* & in
192 commendabili præfatione der Reichs Satzungen unde vulgari rhythmo compositi versus:

Nun dancket allgemeine/
Dem Herrn von Falckensteine/
Der da Graff Hoyer war genannt/
Das nun in Teutsche Sprach verwandt/
Dis Buch ist worden auff sein Bete/
Ercke von Repke dasselb thäte.

sed de sola versione loquuti: reliqua ad Goldastum examinanda remittuntur.

Glossatorem Speculi Saxonici duplicem, idem facit Goldast. *d. lib.* 3. *cap.* 5. *pag.* 294. Antiquæ glossæ; *Burchardum* à MANGELFELDT, Sequestratorem Sacri Palatii, quem ἀνιστορησίας, inscitiæ & impudentiæ, illuso nomine ejus, convincit Gryphiand. *de Coloss. Ruland. cap.* 52.) aut *Theodoricum* à BOCKSDORFF, 193
Episco-

Episcopum Naumburgensem. Posterioris, Scabinum quendam Polonum. Rectius dubio procul Gryphiander, Glossam non unius Authoris esse, *cap.* 53. *n.* 11. contendit: sed *Burckhardo* accessisse Tamonem à *Buxtorff*, authorem glossæ historicæ; denique Christophorum *Zobelium*.

Ex Collectoribus Juris Feudalis celebrantur, (verba sunt Gryphiand. *cap.* 50. *n.* 11.) 2. *Feud.* 6. *Philipertus*, *sive* FULBERTUS (Vielebart, oder Vulbart.) Episcopus Carnotensis &c. *Obertus* DE ORTO (Ohnbart vom Orth) 2. *Feud.* 1. & *Gerhardus* CAPEGISTUS *Niger*, Consul Mediolanensis (Gerhardt Kopwisch der Schwarz) 2. Feud 28. qui ex se non ignoti. Genuinos autem in Rei
194 Feudalis fontes inquisituro (quam viam, controversamque litem monstrare hæc linea recusat) præivit Illstr. *Dn.* AB EYBEN, *in Elect. Feudal. cap.* 1. §. 6. *& seqq.* Libros Feudorum *Meriputianos* ab Illustr. Dn. Collega jam suo Duo. Assess. Imp. Cam. Spir. *Erico* MAURITIO, quos, adsequendo huic fini, *Mauritianos* appellavit, studiosa interpellatione, Goldastianis & Freherianis juxta non insuper habitis, desiderans.

Ad Jus Canonicum Glossas scripsisse *Joh.* SEMECAM, adnotat Gerhard. *Confess. Cathol. d. l. pag.* 6. qui vocatur à Glossa Saxonica *Johannes* TEUTONICUS, der alte Teutsche Doctor; de quo uberius Gryph. *d. l. cap.* 53. *n.* 5. Henric. Mei-
195 bom. *in Chron. Marienthal. pag.* 34. *& seqq.* Sagittar. *in Histor. Halberstad. pag.* 31 51. Ejus Epitaphium in Choro summi Templi Halberstadiensis, hoc legitur:

Est, erit atque fuit, qui desiit esse Johannes:
Dogma viget, viguit, florebit & omnibus annis.
Lux Decretorum, Dux Doctorum, Via morum.
Hic jacet, & placet, ut vacet à pœnis miserorum.

Ordinationem Judicii Cameræ Imper. Spir. Anno CIƆ IƆ XLIIX, sub auspiciis CAROLI V. confectam, sed sub Augustiss. FRATRIS felicissimo regimine additis Passaviensis transactionis, & Augustanæ Pacis placitis promulgatam, recepto regio CIƆ CC aureorum nummorum honorario, confecerunt *Casparus* CUNO, *Moguntinus, U. J. D. & Imp. Cam. Jud. Assessor, & Con-*
196 *radus* VISCHIUS *Electoralis Moguntinus Consiliarius*, *& Cancellariæ Cameralis Director*; qua de re repeto Dissert. *de* C. *I.* C *cap. VII. pag* 47.

Communium Opinionum, sive Receptarum Juris Sententiarum à Johanne Fichardo editum Opus Francofurti, anno 1571. quatuor tomis constans; in *Primo* Tursani ab Incisia; Villalupi, Vivii, ab Aquila, Gribaldi Mophæ, Clarii Portii & Fichardi: *Secundo*, ejusdem Vivii librum secundum, Benedicti de Benedictis & Clari, opera Raymundi Pii Fichardi: *Tertio*, Scarezii de Ribeira, & Mariani Socini: *Quarto*, Laurentii Kirchovii, cum libris duobus Michaëlis Grossi, sicut diversis authoribus, ita magis diversis ingeniis natos labores exhibet.

Discursum Practicum, *de Constitutione, facie, morbis, & cura Cameræ Imperialis Spirensis*, 197
Anno hujus seculi XXXIII. indicante stylo, ætate, experientia, opinionibus insertis, composuit æstimatissimus & superius memoratus, LAMPADIUS. Nos, ne pretiosum manuscriptum pereat, magnam ejus partem in Præfatione ad Rerum in Camera judicatarum periodos reddemus.

Annotata de Judicii Imperialis Cameræ Personis, Origine & progressu, Ingolstadii sine nomine edita, deberi memoriis *Wigulei* HUNDTII, olim Assessoris, conjecturas per Epistolam subministravit *Consultiss. Dn.* PLACCIUS: de Viri æstimatione Jul Magenhorst pass. & adnotata ad Cuspiniani Cæsares, quæ opinio etiam mihi hactenus retenta, usque dum ex antiquis manuscriptis alia notitia, sed non firmior de *Adamo Henrico* PETRI, supervenit. 198
Siquidem mihi jam liquidissimum, omnia a manu Assessoria *Raphaëlis* SAILERI profecta: nunc jure meritoque eo remittenda.

Relationem Donawerthensem, à parte Boicâ, publicatam à *Willhelmo Cancellario Bavarico*: *Informationem* juris & facti, à parte Protestantium, à *Sebastiano* FABRO, Pro-Cancellario Würtenbergico, & *Ludovico*, MULLERO, Cancellario Ottingensi: Necessariam denique *Admonitionem*, Replicarum loco, ab eodem JOCHERO; demonstravimus in Dissert. de Cult. Jur. Cam. *pag.* 104. testes: Goldast. *de R. B. lib.* 1. *cap.* 2. *pag.* 17. ex Mageri *Ind. ad tract. de Advocat. armat.* Burgold. *ad Instr. Pac. pag.* 2. *disc.* 8. *pag.* 66.

Eodem Dissert. loco, *pag.* 103. ex ad- 199
scripto ab ipso Authore meo Exemplari nomine, detectus *Author Defensionis*, *in causa successionis Freundsbergicæ*, *anno* 1602. editæ, & inter maxima eruditissimi laboris, in intricatissima facti specie testamentaria, exerciti emblemata, locandæ, *Lucas* GEIZKOFFLERUS, *Doctor*.

Discursus von Closter Sachen/ in quo de potestate Supremi Cameræ Spirensis judicii, in definiendis illis, & justitia petitarum Revisionum in famosis quatuor Monasteriorum causis: quæ sunt des Carmeliter Ordens contra Hirschhorn, Mand. de solv. & restit. 2. Jul. 1597. Speyer, contra Baden und Eberstein 15. May 1598. Sanct. Mariæ Magdalenæ Closter in Straßburg contra die Stadt Straßburg 19. May 1598. Carthenser Orden contra Ot- 200
tingen Mandati 16. Jan. 1599. (quibus, quo hæc scribimus tempore, succollantibus variis belli pacisque artibus funus ductum) pro Interesse Protestantium; ut & de quæstione: quæ sint causæ Religionis? (evertendæ jurisdictioni, & intentatæ actioni pericula faciendi, abolendæque vi rei judicatæ, promptissimis remediis) quæ Monasteriorum, sive etiam quorumcunque jura? & connexis eruditissime agitur, sed indignantibus Catholicis, est *Ludovicus* MULLERUS, *Cancell. Ottingensis* jam nominatus, indicio Viti Breitschwerdt *in Consil. de Jur. Ord. Equest. circ. Relig. n.* 74. quod Consultationi de Pac. Civ. Relig. data, subnecti jussimus. Quibus adde Archiv. Unito-*Protest. cap.* 3. *pag.* 160. *& pass.*

Acto-

201 Actorum quoque *Lindaviensium*, pretiosæ diligentiæ & eruditionis operis; die Unverſehens abgelöste / und der Ertz-Hertzogin Claudiæ, pendente lite, cedirte Reichs-Landtschafft betreffendt/in Annis 1641. 42. & 43. in fol. editorum author ibidem monstratus & laudatus *Daniel* HEYDER *JC. & Reipubl. Lindaviensis Syndicus* (add. Receſſ. Execut. 25. Maji Anno 1649. à Commiſſariis Cæſareis confectum, apud Londorp. *tom. VI. Act. Publ. lib. 4. cap. 96.*)

Illi & præter hoc incomparabile Actorum Opus debetur, nunquam ſatis ab Antiquitatis Germanicæ, & Juris-Prudentiæ peritis laudatus tractatus, *de Advocatiis* (male Oldenburgerus *Præturas* vocavit:) *Imperialibus*, von Reichs-Vogteyen (in liberas Germaniæ Reſpublicas, cohibendis illarum regimini-
202 bus, promovendis Executionib⁹ in puncto reſtitutionis bonorum Eccleſiaſticorum & ſimilibus, neque ad interim, neque perpetuis (ut Aula Bavarica in Conſilio propoſuit apud Londorp. *tom. III. Act. Publ. cap. 152. pag. 1046:*) inducendis:) hujuſque *Apologia*, contra Conſiliarium Epiſcopi Auguſtani male in hoc negotio intervenientem Anno MDCLV edita: bella omnino, ſi Conſilium ſuccederet, novis deprædationibus materies!

Memorabilem *deſtitutionem chriſtierni II, Danorum Regis* ab Ordinibus ejus Regni factam, memorat Hiſtoria: Acta res coram Germanorum Regimento, & in Camera Imperiali, ſub inſcriptione: Dennemarck contra Dennemarck in puncto ſpolii & fractæ pacis publicæ; Unde juriſdictio judicis contra Ex-
203 teros, in exteris provinciis agentes tum fundata, niſi ex prorogatione, non conſtat. Eorum Actorum, ut conjicio, ſicut & Apologeticorum pro Rege editorum author, *Cornelius Duplicius* SCEPPERUS, *Cancellarius Danicus*: Victoriam Regis futuram, credente Goldaſt. *d. l. pag.* 46. & videtur, negotio manum quoque admoviſſe *Fridericum* REIFFSTECK D. Jud. Cam. Advocatum.

In cauſa Braunſchweig contra Braunſchweig / publicis typis ſæpius jam evulgata *Defenſionum* à parte civitatis ſcriptor eſſe perhibetur *Johannes* RHÆRANDIUS, JC. & ejus Reipubl. Syndicus: *Deductionis* vero Hiſtoricæ der Hertzogen zu Braunſchweig Land-Fürſtliche hohe Obrigkeit betreffend/ ipſe Dux HENRICUS JULIUS BRUNSVICENSIS, inter Princi- 204
pes ſuæ ætatis litteratiſſimus, indicante eod. Gold. pag. 24.

Vaſti operis pro *Juſtitia cauſæ Werthe imenſis*, contra Epiſcopum Herbipolenſem editi, in Differt. *de Cult. Jur. Cam. pag.* 105. laudati; compilator à Beſold. *de Majeſt. ſect. 3. n. 10. pag.* 104. *Johannes Philippus* RHEINHARDUS, nominatur: ſequente Gold. *d. l. pag.* 104.

Qui & detector eſt nominis eruditiſſimi Viri, qui den gründlichen Bericht/ des Heil. Reichs Stadt Friedberg-Stand/Regalien/und Privilegien ꝛc. betreffend. Anno M D CX. edidit; nimirum, vel *Henrici* ROSENTHAL: vel, ut Beſoldus putavit, *Johanni* GOEDDÆI JC. & Profeſſ olim Marpurgenſis. Vid. Gold. *lib. 2. cap. 17. pag. 246. & lib 3. cap. 13. pag. 366.* Scriptum, ut par erat, laudatum de c. *l. c.* 205
pag. 103. De authore in utramque partem dubito.

Acta in celeberrima cauſa Waldeccenſi contra Principem Friſiæ Orientalis, ante aliquot annos publice communicata, à parte Dn. Actoris defenſa eſt à Dn. *Joh. Philippo* WITTSTEIN, Vice-Cancellario Waldeccenſi; à parte Friſiæ à *Dn. Wolffgango* LAUTERBACH litis exceſſui advenienti.

Satis de Actis Forenſis diciplinæ; merita in publico!

206

SECTIO VII.

De iiſdem, pars altera; ubi & de Scriptoribus Cameralibus & affinibus.

DE *Jacobi Ayreri Proceſſu Juris* Belialem inter & Jeſum Filium Omnipotentis, hæc ex Bibliothecæ domeſticæ Exemplaribus tribus adnoto: Primum libri typum, & ſi ita appellare licet, primam inventionem Anno MCCCCLXXV. *ſub hoc titulo* prodiiſſe: Tractatus Procuratoris, editus ſub nomine Diaboli, quando petiit Juſtitiam coram Deo, & beata Virgo Maria ſe oppoſuit contra ipſum, & obtinuit, nec non obmutuit pugna contra genus humanum: impreſſus per Bartholomæum Guldibeck. Poſtmodum, pleriſque mutatis, editum Anno M CD LXXXIV. inſcriptum nomini Urbani VI. Pontificis, ſub nomine, CONSOLATIONIS PECCATORUM, quo tempore in modicum excrevit opus, authore JACOBO DE THERAMO, (Ayrerus Jacobum von Theren appellat) *Archi-Diacono Averſano, & Canonico Aprucino.* Hiſce demum, ex genio & pietate ſeculi XV facile di- 207
judicandis, ſucceſſit Ayreriana, ſi in alia non adeo ſcandaloſe elaborata materia, quæ in effectu Deum Chriſtum riſui habet, & Apoſtolos impoſturæ arguit, exercita fuiſſet, laudatiſſima practica diligentia: neſcio, an à Diabolo dignis muneribus penſata; niſi quod virorum fide dignorum enunciata exſtent: Actorem authori, ultimis vitæ animæque curis, inter triſtiſſimas præteritorum memorias, exceſſui ſuo indolenti, fidelis patrocinii gratiam cum hoc elogio reddidiſſe: Ipſum, " ut Advocatum cauſam clientis ſtrenue egiſ- " ſe; Oppoſitas Chriſto & Apoſtolis exceptio- " nes, ſibi ipſi, ſi lis inſtruenda fuiſſet, puden- " das; Uſurpatas & paſſim artes deſtruendæ "

„adver-

208 „adversæ parti, sibi incognitas; Rem cum ip-
„so sibi in posterum nullam futuram; gratiis-
„que actis utrinque discessum. Temerant pro-
fecto Divinam Majestatem, qui scurriliter de-
fendunt! Historiæ quidem fidem accuratam
eam habeo, quam vel causæ secessus Sancti
Brunonis in eremum, vel Advocato ab infe-
ris reverso, testatoque prædicanti leg. Aure-
lius 48. D. de liber. leg. causam suæ perpetuæ
damnationis fuisse, apud Costal. *ad l. 1. D. de
Just. & jur.* tribuo; quæ vel modica, vel nulla
„est: Exemplo tamen sunto hæc omnibus
„Pragmaticis, non auditurum olim Deum eo-
„rum exceptiones: Defensiones scelestarum
„causarū ostentandi ingenii & versutiæ cau-
„sa susceptas: eas magnis stipendiis elocatas;
„juramenta ex usu fori, sæpe & in alienas ani-
209 „mas, sæpe non à se ipsis in suas, præstita: tra-
„ctationes suas fuisse, quid ad se, quod judex
„non deprehenderit, &c. fingi solitas; magno
„cum, pridem dilaniatæ & excoriatæ justitiæ,
„& morientis, supplicio. Terreat saltem Histo-
ria Brunonis; & elegans Dissert. de Vera causa
secessus S. Brun. in eremum de Johann. de
Launoys; ab illustri Porthero edita.

De *Francisci* BURGKARDI *Autonomia*,
sive Von Freystellung mehrerley Religion und
Glauben &c. magnum litigium. Sunt, qui
genuinum Burgkardi partum; dum Cancel-
larius Coloniensis esset, adserunt. Schütz.
vol. II. Jur. ubl. disp. 4. th. 11. refert, retulisse
ipsi senem Canonicum Coloniæ, se audivisse
ex Burgkhardi filiis, quicquid ibi extat, pro-
210 fectum esse à PATRIBUS SOCIETATIS JE-
SU. Alii, præeunte Antonio Possevino, *lib.
Bibl. pag.* 125. ANDREÆ ERSTENBER-
GERO, itidem Coloniensi Cancellario,
(quem Scipio Aretinus *in libro de Reserv. Eccle-
siast. pag.* 121. *Andream* EISENBERGERUM,
vocat) tribuunt. Denique ANDREÆ GAI-
LIO, rariore exemplo adjudicat Limnæus *lib. I
Jur. Publ. cap.* 13. *n.* 19. Oldenburg. *Limn. E-
nucl. lib. I. cap.* 11. §. 4. De verisimilibus Con-
jecturarum rationibus, in promptu futuris;
& ex duabus Schedis famosis; altera XXX ver-
suum, cujus prior est, An Doctor Gallius abi-
vit? ivit, Commotus discessit Spira? ira &c. ulti-
mus: & Revisoribus quid debetur pro Arrestis?
restis. altera, XII in Carmine exhibitorum à
nonnullis evocatis, nihil attinet dicere. Li-
211 bri censuras consignant Schepliz. *in Consuet.
Brand. p.* 3. *t.* 8. *n.* 8. Warem. ab. Ehrenb. *lib.
1. de Fœder. cap.* 2. *n.* 50. Musæ. *de Conv. success. cl.
1. concl.* 5. *lit. a.* non rejiciendi adeo, qui mo-
derno seculo contra suorum causam, justa, ut
videtur, arma mens non præsaga futuri, sæpe
subministravit.

Æquali cum Burgkhardo fama gavisa
est COMPOSITIO PACIS *inter Ordines Imperii
Catholicos & Augustanæ confessioni addictos*, Anno
1629 publicata; & hucusque sub nomine Ju-
ris Consultorum Dillingensium, quia Dillin-
gâ primum exierat, citari solita: ab Evange-
licis subvertendæ Paci Religiosæ, stabilien-
doque Edicto Ferdinandeo, scripta, accusata.
Mallem ego, *ut & in Consult. de Pac. Civ. Rel. dat.
pag.* 11. eam alicui ex Ecclesiastico Ordine Vi-
ro tribui; nimirum, ut puto LAURENTIO 212
FORERO, *è Societ. Jesu.*

Editas nuper *notas in Wesenbecium* à Joh.
Richardo Malcomesio WILLHELMI LUD-
WELLI esse, probant mea, & aliorum manu-
scripta, & in Bachovii Treutleriana perpetua,
ipsiusque nota characteristica, inclinatio
(aliis quidem, qui sua, hinc & inde subducta,
venditare adsueti; Ludwello autem minus
contumeliosa, cum testamento diris quem-
cunque, ut memorant, editurum devovisset,
objicienda) non dissimulata.

Cum iisdem Ludwellianis, ejusdem, &
DINNERIANA nonnulla in manus nostras
pervenerunt, digna, quæ publicam lucem ter-
sis editionibus viderent: quorum præcipua:
curiosa & singularis disputatio de Ovo & pul- 213
lo: de notis contractæ Locationis & Condu-
ctionis: de Responsis & Informationibus à
Collegiis JCtorum, & Scabinatibus petendis,
eorumque auctoritate: de Denunciatione
Evangelica: de præsumpta Donatione, para-
doxon: de facienda contra debitores execu-
tione: & de constituta pecunia, Commen-
tarii.

Notæ in Ordinationem Cameræ à JULIA-
NO MAGENHORSTIO prolatæ, *Caspari* KO-
CHII Assessoris sunt; supplementa *Werneri* KO-
CHII; reliqui centones ex Mynsingero, aliis-
que adsuti; quod plenius dictum de C. J. C.
pag. 58. & 59. Illarum Originale penes me
est: Reliquorum ambitiosa copia, sed nota-
bilis, & fida manu scripta. Observationes
novæ Editioni, sed ex Veteri Prudentia adje-
ctæ, horum omnium. Authorem non ha- 214
bent, sed exules sunt erudito Advocato ad-
scribendæ: Nec diffitetur Satyra in Obs. 84.
ibi: in Camera omnes Procuratores Advoca-
tos quoque esse, Saltem nomine, notissimum
est. Descripsit omnes, sed pessime, Blumius.
Memorati vero Kochii Epitaphium, multis
visum, a nemine vel paucis lectum, ferro in-
fusum, hoc legitur apud nos:

Clarissimo. Viro. Domino. Casparo. "
Koch. Bilveldiano. Licentiato. Consultissi- "
mo. Qui. primum. duorum. Principum. "
Electorum. Archi-Episcoporum. Colonien- "
sium. Consiliarius. postea. Imperialis. Judi- "
cii. Cameræ. Assessor. dignissimus. factus. "
vitam. hic. cum. morte. commutavit. Ma- "
ter. mœstissima. &. Fratres. superstites. po- "
suerunt. cujus. anima. æterna. fruatur. bea- " 215
titudine. Vixit. circiter. annos. quadragin- "
ta. Obiit. Anno Domini. MDLIII. die XIV. "
Mens. Sept.

Guilielmi RODINGI *Pandectarum Came-
ralium*, quanta æstimatio, constat. Notarum
Anno 1660 adjectarum & parentheseos signo
inclusarum Authores nobis omnibus adgnos-
cuntur Dn. *Paulus* GAMBSIUS, & *Bernhardus
Dietericus* BRAWER: Ille quondam Imperia-
lis Cameræ Advocatus & Procurator: hic
tum, ejusdem Advocatus & Lubecensium Syn-
dicus, jam Consul. Anno 1668 editarum cu-
ra debetur Illustrissimo Dom. Dom. CAROLO

AUGUSTO, BARONI DE LEUBELFING, Assessori Electori Bavarico, pridem fatis
216 functo; ut è duobus manuscriptis, & certissimis aliorum testimoniis omnes compertum habent: quibus etiam nonnulla addidit honoratissimus Collega beatæ memoriæ DN. GABRIEL FROELICH, *JC. & Advocatus Cameræ:* adde quæ dicta *de C. J. C. pag.* 82. & 83.

JOH. VALENTINUM WINTHER, Consiliarium olim Pomeranum, præter VENTURÆ DE VALENTIIS nomen, in præscriptione Parthenii ligitiosi adgnoscit Editio Argentinensis, de Anno 1628. memorandi cum elogio operis, si minus sarcasmis, plus pharmacis actum fuisset, & remedia gravami-„nibus responderent! Ingenue etenim di-„cendum, nunquam hactenus in centrum „voraginis suffocandæ justitiæ descensum; „nunquam cadaver agonizantis, remoto
217 „omni involucro, inspectum; nunquam, „qui lethalia vulnera inflixerant, latrones de „insidiarum structarum technis, adhibito om-„ni armorum genere, itinerum ad veram Ju-„stitiam obsidionibus, immensisque eorum „qui illi defendendæ in Tribunalibus accur-„rerant, removendorum & distinendorum, „artibus examinatos; ET, SI ID FACTUM, PA-„LAM DIMISSOS IMPOSTORES REM OMNEM PER „LUDOS ET JOCOS TRANSACTAM. ID VERÒ „ITA SIT! unum, quod à nobili manu habeo, addo Generosiss. Juvenes, quibus prior editio se commendaverat, esse quinque Pomeranorum Duces, Christianum von Seele. Philippum II. Stedinensem: Franciscum von Meer, Franciscum, Episcopum Caminensem:
218 Alexandrum von der Oosten, Philippum Julium: Georgium von Waldt, Georgium: Fridericum von Bodewills, Udalricum.

In negotio controversi meri Imperii Reipublicæ Spirensis in *P*ersonas Camerales contra *P*etrum Denaysium (hic enim primæ disputationis author) scripta APOLOGIA operas suas elocavit AGGÆUS ALBADA, nomine Circuli Burgundici quondam Assessor; de quo, (excidit enim suis dignitatibus de Schwenckfeldianismo suspectus) antiqua MSSta. ad Ord. videnda: de auctore testis Besold. *in Thes. Pract. tit. Cammer-Gericht.*

Et quia in Camerales Scriptores sermo incidit, non transeundus, NUCLEUS RESPON-
219 SIONUM *cujusdam Imp. Cam. Advocati* Anno 1678. Spiræ editus: cujus responsiones Epistolares extractæ sunt ex Missivali, ut vocant, quondam *Joachimi* WILLERI, post resignatum Adsessoratum Advocati (vid. nostra *ad Ord. Cam. pag.* 205.) Altera ex adjectis Relationibus est defuncti Assessoris Burgundi, *Magnerici* BROCQUARD. Formulæ Processus Austrægarum, ex Musæo Advocati, ut omnia, temere, & sine selectu, ut ex versicoloribus crepundiis purpura fieret, mutuo sumptæ; majori cum emptorum dispendio, quam scriptorum gloria.

At nullane Cameralibus de vasto opere ADRIANI GYLMANNI, sub Symphorematis titulo in quinque tomos (nam sextus à Weh-
220 nero longè post additus) distributo notitia? qualem aliquem vel Gylmannum, vixisse, vel illud edidisse, nemo, aut non satis distincte, meminit: Figmentum vero esse Illustris, & posteris, quamdiu Tribunali sua vita & honor constiterit, memorandus Assessor, Thomas Merckelbach, *apud Klock. tom.* 1 *Consil. 6. n.* 94. censuit. Necessaria consignata à me *in d. Diss. de C. J. C. cap. VIII. pag.* 75. Et nuntium nobis de eo, fallor, si non turpiter! misit Goldast. *in Repl. pro Imp. cap. XI. pag.* 104. in verbis: Et Decisionum sex tomos, (quod primum πα-" ρόραμα est) ante hos paucos annos edidit Fri-" dericus Gylmannus (quod alterum) quæ ab" Imperatoribus Carolo V. Ferdinando I. Ma-" ximiliano II. & D.N. Rudolpho II. (quod ter-" tium) in Camera factæ sunt: de cujus tamen" 221
fide dubitari vidi. Et retulit mihi D. Gilc-" kenius quondam Episcopi Herbipolensis" Consiliarius, & in Academia Ante-cessor, in" gravissima causa coram Consistorio Princi-" pis agitata, prolatam fuisse decisionem ex" Gylmanno: tum, de Consilii sententia, cum" perscriberetur ad judicem Cameræ, ut origi-" nalia inspiciundi copia daretur, in iis plane" diversam & contrariam sententiam fuisse" compertam & Gylmannum manifesti falsi" fuisse convictum! Ego in re, quæ meri facti" est, nihil decerno, placide addens, forsitan, non, ut oportebat, discreta opera inter se; duo volumina priora, à tribus sequentibus,; nec, à quatuor, tertium; Itemque Relationes, Vota, & Suffragia singulorum, à decisione 222
judicum omnium &c. (quod quartum.)

Verum id aliquanto durius, quod margini sub lit. a illevit: Extant etiam aliquot" tomi Cammer-Gerichts Bey- und End Ur-" theil (sunt Assessoris Christiani Barthii tomi" V) quæ tamen futiles sunt, & nauci æstiman-" tur. Nollem hæc dicta, vel scripta; namque multa hic in conditione personarum, rerum, & æstimatione studiorum ab ipso peccata; quæ remittimus.

Anno LXXVII. sub inscriptione J. C. L. C. J. A. Francofurti prodiit *Processus Informationis* supremis Imperii Tribunalibus usurpatus, von Schreiben um Bericht / und Gegenbericht: cujus litteræ nominis initiales non dissimulant esse DN. JOH. CHRISTOPHORUM 223
LIMBACH, *Doctorem, Cam. Imp. Advocatum & Procuratorem;* nuper Serenissimi Ducis Brunovicensis, in Regimine Hannoverano, consiliis admotum.

JACOBO BLUMIO, famosi *Processus Cameralis* editori palam nuntiavit Bibliopola Spirensis Jacobus Siverts, *in Præfat. ad Edit. Roding.* ann. 1668. in secreto plures; sed periculosiorem, vulgus. *Ille ita:* versatur in propatulo," hominem quempiam ex dicta mea nupera" Rodingi editione ea quæ noviter addita fue-" runt, eripuisse, & inter sua, quæ molitus est," trantulisse. Parco ipsius nomini, floret au-" tem alienis PLUMis & floribus quos compi-" lavit, & hortulo suo antea sterili meo cum" detrimento intulit. *Alii* librum, quantus il-" le est, prorsus ab eo non profectum, sed Au-" thorem, qui inde gloriam lucrumve, sive lau- 224
ream

ream in mustaceo quærere, tum non amplius necessum existimavit, Blumio ad edendum tradidisse, ut inde securus post tabulam Apelles judicia aliorum experiretur, suo præconio, & aliena inde quæsita fama contentum. *Prior* sane prorsus injustam; judicantibus à nobis olim (de C. I. C. *cap. X. pag. 95.*) notatis utriusque libri Emblematibus; & in Rodingo fere omnia diligentia accurata, practica, experientissima sunt: In Blumio, e diametro contraria, hinc & inde male consarcinata, & in multis titulis ponderosi momenti nec versiculus; & sæpe non plura sunt verba, (ut ait Anton. Faber. *de var. nummar. debitor. solut. cap. 21. n. 11. pag. 360.* adversus Carolum Molinæum, *de Usu-*
225 *ris*) quam errata: ut in Vindiciis pro Veritate & Justitia Rei Jurisque Cameralis adversus errores Pragmaticorum, nondum editis, ante decennium sigillatim probatum ivimus, & sine cujuscunque injuria, ut spes est, probavimus. *Posteriores* non probabilem; & nollent prudentiores, ejus, qui latitare dicitur, Advocati famam adeò incorrecto libro onerare. Commentarium vero ad Recess. Imp. Noviss. qui circumfertur, defuncti GAMBSII esse, notissimum est.

Circa miserabilem Germaniæ Statum, & hinc deplorandam debitorum creditorum causam demonstrandam, pro Creditoribus, sæpe & ipsis jam miseris, contra debitores, quorum miseria sæpe plus fictionis, quam justitiæ & integritatis habet, intercessere duo libelli: VERITAS INVICTA, Anno 1645. ex-
226 cusa: & IVONIS RENATI *verum patrocinium*; quos utrosque conscripsit PHILIPPUS PFLAUMERUS *JC. Advocatus Constantiensis & Uberlingensis*: qui &, ut non vano constat indicio in causa Compromissaria Rheinaviensi, & S. Blasii sub nomine ROBERTI WEISSII, rechtliches Bedencken/ rei juridicæ exhibuit.

Eaque occasione memorandum; INFORMATIONIS sive REFUTATIONIS *contra Deductionem Augustanorum Creditorum*, Spiræ 1671. excusæ in causa Burgermeister und Raht Evangelischen Theils der Stadt Augsburg/ contra der Stadt Augsburg vermeynte Creditores, Citationis &c. editorem esse JOH. PHILIPPUM SCHÆFFER, Campidonensem, Juris Licent. quod litigium ab Illustriss. Senatu Camerali 22. Octobr. 1673. per sententiam fini- 227
tum.

Jus Publicum etiam mentionem fieri jubet libelli, in quo cum venustate eruditio, hæc cum illa, cum utraque integritas & experientia, licet non sine aliquo affectu, junctim tamen pro salute Reip. certant, DIE GRUNDTFESTE DES H. RÖM. REICHS, von Eitel Friderich von Herden vorgestellt. de quo varii varie. Non enim desunt, qui nihil in hoc nomine fictionis agnoscunt; Virum Aulæ Saxonicæ Vinariensi addictum: alii ab HETDEN appellant; & jam, ut confirmamur, auctoris nomini honorique proximum: reliqui, Consiliarium alium Ministrumve Saxonicum fuisse scire contenti sunt. Non habet res aliquid certi: Fuisse autem Cancellarium Brunsvicensem, *Johannem* SCHWARZKOPFF, ex celeberrimi Boe- 228
cleri discursibus testari licet. Ex aliorum: fuisse Consiliar. Saxon. *Dn.* HETDENREICH; qui germanum generosiorem partum inter temporum successus adgnoscere non dedignatus dicitur.

Tractatus *de Pace Religionis*, JUSTUS SPRINGERUS, serio Author dicitur, qui non est; nam id fictum nomen est: verum autem PETRI SYRINGII; ut ipse *vol V. Diss. Basil.* 20. *th. 12.* & apud Arumæum *vol. II. Jur. Publ. disc. 10. d. th. 12.* confitetur.

229

SECTIO VIII.

De Historicis, pars prior.

NOminandi etiam hoc loco HISTORICI, priorum nostrique seculorum, quorum in vera nomina per transitum penetrare licuit;

GOBELINUM autem PERSONAM *Decanum Bilefeldensem, Cosmodromii* sive *Chronici universalis ab orbe condito adusque suam ætatem* verum authorem esse, non PIUM II. PONTIFICEM, convincunt eruditissima testimonia Henrici Meibomii Antiquitatum Germanicarum peritissimi, Edit. Francofurt. de Anno 1599. præfixa. Eundemque esse adserit, Vir in æstimandis ejuscemodi Scriptis (& præcipue hoc, quod mediante Horario
230 Temporum Gobelinum allegante, Virum Romanæ Catholicæ Fidei alias addictissimum, ob Historiam S. Catharinæ, ut novitiam, absurdam & ridiculam in dubium vocatam, magnis discriminibus, cum eapropter ejus Scholia in Hymnos Ecclesiasticos à Theologis Lovaniensibus inter libros vetitos in Catalogo Expurgatorio numerarentur, objecit) accuratissimus Georg. Calland. *in Schol. ad Hymn. Eccles. inter ejus Opera*, *pag.* 278. & *in Epist. XIV. ad Molinæum in med. pag.* 1095.

CHERSONESI CIMBRICÆ ANNALES laudatissimos, publici juris fecit JONAS AB ELVERFELDT, Eques Holsatus; qui non alius, quam Produx Regius HENRICUS RANZOVIUS, ob alia ab eo in eminentioribus studiis edita scripta, illustrissimæ famæ.

EPITOMEN RERUM GERMANICARUM, Historiam Belli Germanici XXVI. an- 231
norum succincta, diligenti, sed partes non dissimulante, ratione, pandentem PAPPUM genitorem habere, certum est; prænomen illi LEONHARDTO; teste Dn. Stirn. *de Constit. Princ. pag.* 364. qui præivit diligentissimo, styli

styli venustate, & commentandi facultate certe Romanis aliquibus comparando ADOLPHO BRACHELIO, feliciori, quia & de Pace huic scribere contigerat; quem secutus CHRISTIANUS ADOLPHUS TULDENUS, prolixior, non nitidior, scriptor, suæ Confessioni nimium addictus juratusque; unde immodicum in partes studium, & in alios infames narrationes; rem quoque suæ factionis apud integriores non mediocriter la-
232 befacientes, & stylus molestus: denique historiam ad Annum LXXII. continuavit HENRICUS BREWER, *Juliacensis*, in curiosa ratione, narratione dissoluta, hilari, & juxta merum animato genio, sui & Reipublicæ incuriose negligens; cum tribus tomis Politicorum, sive Actorum Publicorum, quos suo in litteras amore ductus edidit laudatissimus *Dn.* KINCKIUS *Coloniensis*: neque procul abest, ut de his tribus in sensum Gustavi Adolphi, Suecorum Regis, de Pappenheimio, Tillio & Wallensteinio, apud Wassemberg. *Flor. Germ. Edit. Amstel. pag.* 306 censentis, judicetur. Pansa etiam est Historia ad Ann. LXXXII. à DN. VALCKENIER, quæ examinari hoc loco, ut fateor, alieno dedignatur.

Ejusdem funesti tricennalis belli, ex
233 cujus initiis orsi sunt *Pappus* & *Brachelius*, Historiam à nugis & falsitatibus *Eberhardi* WASSEMBERGII, in Floro Germanico posteritati impositis, maxima libertate ex militari experientia vindicavit Author Adnotationum & correctionum libro in Edit. Amstelod. Anno XLVII. adjectarum; quarum & author, & rerum gestarum testis est (ut Boeclerus memorat:) Illustriss. COMES DE FURSTENBERG, *Generalis Vigilum inter Cæsareos Præfectus.*

Funesti Belli Historias, sequitur altera, desideratissimæ augustæ Pacis: nimirum, HISTORIA PACIS GERMANO-GALLO-SVECICÆ, MONASTERII ATQVE OSNABRVGÆ TRACTATÆ, ET ANNO MDCXLIIX PERFECTÆ: Irenopoli, Anno LXXIX. florido stylo, decora-
234 que fide ac libertate, eloquio tamen satyrico magis, quam historico, sæpius valde amarulenta, parentibus in belli pacisque negotiis tractandis admissa peccata, vitia, errores graviter objiciente, industria, rebus tractatis se inter connexis, pandit *Dn.* TOBIAS PFANNERUS, *Sereniss. Saxoniæ Ducis, Lineæ Gothanæ secretarius*; cujus honorabile nomen etiam Liber *de Diversis Principum Germaniæ Gentibus*, cui isdem stylus, amœna docendi ratio, & judiciorum dexteritas est, eruditissimis commendat.

FASCICULUS TEMPORUM sive das Bündtlein der Zeit/ quod sit WERNERI ROLEWINCK præter testimonium Goldast. *lib. V. cap. 1. pag.* 553. Chytræ. *de Lect. Histor. pag.* 515. probat & Gryphiand. *d. l. c. XV. n.* 15. ex multis fabulosis, fictis & falsis narratio- 235
nibus colligatus, parvoque merito dignandus.

Cum eodem, nescio, an non idem? est AUTHOR HORARII TEMPORUM, sub hoc titulo non; FASCICULUS autem in duobus Exemplaribus, quorum alterum, certe pretiosissimum, penes me est, notus; qui, ut ad Gobelinum notatum, *Cassandro* magnas difficultates causatus est; de quo ita ad Bonavent. Vulcanium, *Epist. XIII. pag.* 1093. & Joh. Molinæum, *Epist. XIV. pag.* 1095. scripsit: scrupulum „de vulgata Catharinæ historia, primus mihi „injecit, vel certe adauxit, Auctor Horarii „Temporum, qui summa diligentia ex variis „scriptoribus historiam collegit, &, quod ma- „xime probandum est, auctores suos, unde „quodque desumpserit, indicat; de quo au- „thore pauca adjicienda putavi: Ei nomen 236
„est NICOLAUS CLOPPER, vixitque sub „Ann. Dom. MCCCCLXXII ac in Monaste- „rio Endomensi Canonicus Regularis, opus „hoc amplissimum & laboriosissimum con- „scripsit, hortatu maxime & subsidio Nicolai „Clopper, Viri sibi cognominis & Adgnati, „Decani Ecclesiæ S. Gudelæ Bruxellensis, cui „& opus suum inscripsit, cujus operis legendi „copia fuit; &c.

JOHANNIS TURPINI, *Archi-Episcopi*, ut se appellat, *Remensis*, *Historiam Caroli. M.* Scriptoribus Rerum Germanicarum hodie à Reubero *pag.* 67. insertam, falsitatis & ineptiæ ream agit Joh. Gryphiand. *de Coloss. Ruland. cap.* 13. 14. 15. & 16. Authoremque esse suspicatur, *cap.* 15. *n.* 1. ROBERTUM, Mona- 237
chum in cella S. Remigii Episcopatus Rhemensis: inductus, tum propter inepti styli similitudinem, cum alio ejusdem scripto; tum propter fabulas de Ense inviolabili, de Gothefridi Ducis admirando ictu, quo Ammiralium Babylonium medium dissecuit, aliaque miracula, utrique libro communia.

Quæ libelli ineptia, sicut eruditiss. Gryphiandro ansam præbuit *d. c. XV. & seq. cap. XVI.* de Scriptoribus Romanzis, ROMANAS dicimus, venusto discursu judicium exhibendi: Ita mihi eadem, ad detegenda nomina otiosorum ingeniorum, quæ tantos impenderunt ad detinendos otiosos lectores, labores ut operose dicantur lusisse: Pauca aliquid ex vero afferunt.

SECTIO

238

SECTIO IX.

De Scriptoribus Fabularum, quas Romanas vocant; & de Maleficis.

PRimogenitus ROMANARUM
FABULARUM partus eſt incondita
proles, liber peſtilens, corrumpendæ
juventuti excretus, AMADÆUS,
ſive libri AMADISI: de
quo Lipſius *in Not. ad lib. 1. Polit. in fin.* Camerar.
ib. 1. Medit. Hiſtor. 82. Gryph. *d. l. cap. 16. n. 8.*
Hiſpanum fuiſſe authorem & Hiſpanice conſcriptum
notorium: quis autem ille fuerit?
omnes ſilent, & vero nomen intercidiſſe putant:
cui ſententiæ intercedit authoritas Ant.
Auguſtini *Dial. 2. Antiq pag. 16.* ex teſtimonio
Luſitanorum, VASCUM LOBERAM, nomi-
239 nantis: & Laurenbergii; Aulicum quendam
Hiſpanum, Magicæ rei callentiſſimum, ſub
hoc involucro artes Diaboli propagare ſatagentem,
Mahometanum illum, vel Saracenum;
Dæmoniacum & Dæmonomaniam profeſſum;
Librum vero ſub Henrico II Gallorum
Rege, noviter exornatum fuiſſe; *Ill. Hiſtor.* 87.
Subit omnino memoriam: an infamis
AMADISI; & D FAUSTI evidenter
diabolicorum &c. lectio, juxta alia non atrociora,
ſufficiens ſit ad torturam indicium?
Reſponſum (nam in hiſce ſæpius torquemur)
Amadaſium plerarumque Aularum deliciis ſepoſitum,
& ex inceſtu cum ineptiſſimis cogitationibus
miſerrimis amatoribus commendatiſſimum,
foro & jure pene non exiiſſe:
Fauſtum vero cum gratia & privilegio editum,
240 (abeat autem in malam rem nefandus nebulo
Typographus, qui hæc ſuo ſcelere, ut ſæpius
contingit, fronti illinivit) boniſque Auctoribus
allegatum; Autumn. *in collat. Jur. Gall. & Rom. ad l. 3. C. de Malef. & Mathem.* (ita;
ut ad ſupplicium raperetur, ignique cremandus
traderetur; ſed non in conſequentiam)
non indecentis; neque puniendæ lectionis
eſſe (quod nollem tam Illuſtri Conſilio excidiſſe)
adeoque nihil prorſus ad torturam hinc
rite adferri; niſi profeſſio eſſe debeat? qui
illius complexus? non dixerim.) Vid. Dn.
Joh. Otto Tabor. *Racemat. Crim. ad tit. de crim. Stellion. pag. 27.*
Neſcio, an homines crediderint?
maleficos-magos dari? & inde effugiis
excuſationes quæſitæ? Quis autem hic modus
procedendi uſurpandus? religioſus, cau-
241 tus, ſolers, & lenis.

EXEMPLUM neglecti vel obſervati
moniti inſigne vide in Actis *Ludovici Gaufridi,*
„& *Magdalenæ Paludanæ*; in quibus de vera fa-
„ma dubitatum (Gramond. *lib. 1. Hiſtor. pag. 22.*)
„pleraque tamen temere vulgata, non defici-
„entibus, qui Parlamento Provinciæ imputa-
„rent vanæ credulitatis errorem. Quæſtio facti
erat, & tamen ultrici flam̃a vitæ exempti
præſtigiatores: An convicti? an confeſſi? videbimus:
digna res quæ monito ſit præcipitibus
Arreſtis non præcipitandis. Res ita ſe habet:
„Contigit illo eodem anno (1610, an. 1611?
illud veroſimilius) decantatiſſima Hiſtoria"
de Ludovico Gaufrido, cacomagiæ in-"
famato, deque Magdalena Paludana illius"
præſtigiis correpta à Dæmone. Ea res ve-" 242
ro, ut totam Curiam, ſic præſertim ipſum"
Peireskium admodum ſolicitum habuit, qui"
univerſam hiſtoriam litteris prolixis deſcri-"
pſit. Ac pro tempore quidem ipſo in eadem"
cum *vulgo* opinione fuit, movebantque præ-"
ſertim ipſum *ſtigmata* illa inſenſilia corpori"
utriuſque inuſta, & Cacomagiæ credita indi-"
cia: at dubitare poſtmodum cœpit, num in"
toto negotio *impoſtura* quædam, aut *ſtupor ani-*"
mi latuiſſet. Placitum tamen ſemper de-"
fendit, quo Curia magum cremari juſſit: "
quippe qui alias ſacroſancta Religionis my-"
ſteria libidinoſus peſſum dediſſet. Aje-"
bat quoque, tametſi Magi non tantum"
habeant *cum Dæmone*, quantum putatur,"
commercium; nihilominus pœna afficien-"
dos, ob pravum affectum, quo deſci-" 243
ſcunt à Numine, & Cacodæmonem implo-"
rant. Sic, licet *factis unctionibus non transferan-*"
tur revera in eas Synagogas, in quibus nihil"
non patrent nefandum; puniendam tamen"
voluntatem, qua id appetunt, ſeſeque operi"
accingunt. Quod permovit autem ipſum"
impoſtura fuit, qua non multo poſt Maſſili-"
enſis quidam Sacerdos accuſatus magiæ fuit,"
prodente quodam Dæmone, quem Gaufri-"
dus dicebatur in mulierculam intruſiſſe. Is"
quippe judicio abſolutus eſt, ſed corpore ta-"
men toto interpunctus, ut deſignata à Dæ-"
mone conquirerentur ſtigmata, quæ depre-"
hendi nulla potuerunt. Tanto vero magis"
rem vocavit in dubiũ, quanto poſt tres pro-"
xime annos accepit à Winghemio, ſimilem" 244
hiſtoriam contigiſſe in Flandria, hoc eſt, in-"
terpunctum toto corpore Canonicum quen-"
dam, qui tamen denique habitus fuit inno-"
xius. *Documentum ſane inſigne, ne facile adeo fi-*"
des habeatur Dæmoni, quem Scriptura S. appellat pa-"
trem mendacii; ſive mulierculæ, quæ partim nativa"
imbecillitate, partim vehementia vaporum cerebrum"
exturbantium, partim malitia, aut odio, partim con-"
cepta, innutrita, defixa altum opinione, imponere fa-"
cile poteſt. Quod ad *ſtigmata* illa ſpectat, hæ-"
ſit: num revera eſſent notæ Cacomagiæ? id-"
que præſertim ex quo agnovit, rem vocatam"
in controverſiam a Martino Delrio, aliiſque"
viris impenſe doctis. Forte enim poſſe eſſe"
à natura, pertinereque ad ſingularem Ele-"
phantiaſeos ſpeciem; aut ſaltem poſſe ipſos" 245
Magos eas ſibi, quaſi cauteria inurere, ac per-"
turbatæ menti defigere, inuſtionẽ illam pe-"
rinde referendam ad Dæmonem, ac referre"
ſolent unguenta, quæ ipſimet parant & inter"
ſe communicant, confiſi, ſeipſorum vi ad"
maligna illa Concilia transferri; Gaſſend."
lib. II. pag. & 190. ſeqq. Quæ in uſum & Judici-
um

um Judicum Criminalium, Advocatorum & Philosophrum formandum, & arbitrium informandum, serio & justo motu addidi; qui, quanta levitate hinc; illinc austera tyrannide procedi soleat ex Parentis mei, JCti in his Processibus & fiscalium querelarum narratis librandis, judicio, sine controversia, dum viveret, maximi & solertissimi Dn. FRIDERICI
246 DECKHERRI, *Profess. Pandect. in Academia Argentinensi & divers. Imper. Stat. Consiliarii*, & propriæ forensis consultationis actis monitus, & sæpe territus. Verum ab hac digressione utili, in viam!

Econtra soboles amœnissimi ingenii est Historia SOPHONISBES AFRICÆ, Zæsio Germanice versa, & Christianæ Suecorum Reginæ dedicata: quæ vel una detectione fraudis circa miracula à Gentilibus usurpatæ, ut de venustissima inventione taceam, illustris esse meruit; magis autem ob ingenium, filia in omni scientiarum genere exercitatissimi JOHANNIS GEORGII TRISSINI, *Vicentini Itali*, quem hoc elogio decorat Illustr. J. A. Thuanus *tom. I. Hist. lib. VI. pag.* 200. *circ. fin.*

Historiam & res gestas MAXIMILIANI I.
247 IMP. in historia Equitis THEURDANCK comprehensas, alii aliis tribuant: verissimum censeo, juste gloriosissimo Cæsari laboris honores subtrahi non posse. Licet enim id obscure testetur Gerard. de Roo, *lic. VIII. Rer. Austr. pag* 315. & Conrad. Decius à Weydenb. *in Præf. ad eund.* Omni tamen exceptione majus est testimonium à Dno. Placc. *An. n.* 355. allegati Sebast. Francken, historici coævi: & magis, Joh. Cuspiniani, individui ejus Comitis, Medici & Historiographi, quem veritas latere non potuit, *in Historia vitæ Ejus pag.* 486. *Edit. Francof. de Anno* 1601, à qua tamen Editores libri subinde manus abstinuisse, non adfirmaverim. Quo vero in statu ipse liber & olim fuerit, & hodie sit, in Augustissimi Bibliotheca Vindobonensi, videndum in Ill. PETRI
248 LAMBECII, *Bibliothecarii Cæsarei*, Commentariis.

HERCULEM & HERCULISCUM &c. magnæ molis fabulam, in qua plus largitionibus erogatum fingitur, quam avara potentissimi Principis gaza sibi afferere auderet, non negante principio libri matutinas ad Deum preces fundente, & universo complexu ejus, Theologi filium & nepotem esse, dudum existimatum: Fictor est Superintendens Brunsv. Dn. ANDREAS, *Joachimi Frater*, BUCHHOLZ.

STRIACA ARAMENA felicior; vita pluribus tomis descripta: amator ex Augusta Selenica stirpe. Sereniss. Principe Dn. D. ANTONIO ULRICO, ter incluto *Brunovicensium & Lunæburgensium Duce* non indignus labor, & amores regii.

249 Satyrici illustris Barclaii, qui se EUPHORMIONEM LUSININUM appellavit, in part. V. continuator erat ALITOPHILUS, cum veritatis lachrymis, Johannem Barclajum, amœnissimi ingenii virum, & quem, suo merito, omnis elegantiæ compendium, Forstner. *ad Tacit. lib.* 2. *pag.* 231. colit, affecuturus, MORISETUS legitur, non MORISOTUS, in Ejusd. Frostner. *Epistol. pag.* 131. Invito me hercle, in aliis ad statum Rei Germanicæ directo spectantibus, testimonio; ut ejus Epistola Apologetica testatur; & umbras tanti Viri publicationi illarum Epistolarum restituras, quis dubitat? Aliter ad Amicum scribentis, aliter publicæ Europæ luci secretiores animi sui sensus aperientis: Videant itaque, quantum authoritatis conciliandum illis Epistolis, quas tam insignibus amoribus 250
deperimus! Sed quod ad *Alitophilum*; nunc magis puto, Typographum in cudendo nomine errasse, legendumque MORISOTUS, cujus Orbis Maritimus, magna cum celebritate inter Opera Grotii, Seldeni, Graswinkelii, Strauchii, Loccenii, Stypmanni, jura Maris persequitur.

Inter Satyrica Scripta hodie etiam censeri meruit HEUTELIA, sive Descriptio Itineris â duobus Germanis per Helvetiam confecti. Exules, ut vocantur, GRAVISETHUS, *Nobilis Bernensis*, qui satyræ author, & notissimæ in Suevia Familiæ infelici Besoldiana affinitate claræ, D. BREITSCHWERDT. Adjecta est clavis, sed sane pauca referans: addamus, quæ conjectatu non difficilia, & partim aliunde comperta: *Tircoingum*, esse D. Wurtembergicum, Breitschwerdt; qui & *Latigladius* appellatur: *Boltarigiam*, Balliage de Lausanne: *Cleromagum*, St. Gallen: *Castelloburgum*, Wifflisburg: *Cogentium*, Theodorum Zwingerum: *Corinos*, Norimbergenses: *Dilmunum*, Milden: *Genifferum*, Feringerum: *Geirocampum*, Königsfelden: *Galenum Sibaritem*: & successorem regium (*pag.* 218.) Jacobum VI Regem Angliæ: *Balladin*, Davidem Rizium: *Pompeium Naborium*, Ducem Rohanæum: *Ducem Guessanum*, Carolum Burgundum: *Pearum*, Davidem Paræum: *Tafibrium* & *Firbatium*: Fabritium, *Transcaucasistas*, Italos: *Zollbemium*, Molzheimium in Alsatia: *Druidam Aviburgensem*, Johannem Schmidium, Theol. Doct. & Prof. Argentinensem: *Ramutbum* & *Thamurum*, Murten. &c.

Ipsum autem mendacium ad stupendos 252
ictus & casus, in libro Rhytmico, das HELDENBUCH genannt/ narratos, obstupefieri credo: quærunt in Fabula aliquam prici Idiomatis Germanici sive Francici notitiam Publici quoque Juris Doctores; quia ex antiquissimis temporibus ad nos pervenit: (Vid. Freher. *in Comment. ad Constit. Karoli III. de Expeditione Romana sub lit. g. ij. & alibi pass.*) Autumant etiam aliquid veritatis subesse: & multa vicini Vangiones de hac loquuntur: quod non affirmo. Fortissimæ scil. fictionis narrator tamen creditur WOLFFRAMUS AB ESCHENBACH.

Sed his derelictis ad seria, saltem minus ludrica & jocosa, utut non minus ficta, abeundum.

SECTIO

SECTIO X.

De Relatoribus ex Parnaſſo, felicibus & infelicibus.

TRajani BOCCALINI, *Relationes ex Parnaſſo* (ſpeciatim earum centurias, primam & ſecundam) non Cardinali Cajetano adſcribendas, ſed illi ipſi vindicandas, teſtis eſt incomparabilis Viri in Politicis prudentia non in illis ſolum, ſed vel maxime in ingenioſiſſimis Notis in Tacitum, à Republica Veneta Chriſtinæ Suecorum Reginæ donatis, & nunc Italico Idiomate Coſmopoli (Genevæ, ut videtur:) typis mandatis: teſtatur conſonans ubique ingenium, lepor & interpretationis profunditas, juncta cum conſtantiſſima & illæſa fama. Poſt, ob Hiſpanicæ Mo-
254 narchiæ liberaliorem cenſuram & exagitationem illi exitium improba ſicarii, ab Hiſpanis, ut creditur, ſubornati manus, in foro S. Marci Venetiano intulit, *Caji Cornelii Taciti Martyri!*

Quod *Lapidem Lydium*, den politiſchen Probierſtein / concernit; ejus ſcriptis ſæpe ſine, ſæpe cum nomine del *Pietro de* PARAGONE adjectum, *Cardinalis* CAJETANUS author eſt. Id precor:

Indoleant luctuoſis, vitæ ejus mortiſque fatis lachrymis ſtipendiariis Politici, & juſtis cineribus ejus perſolutis, victimas inſuper ipſi cædant, ineptos, abſurdos & furioſos homines, qui, ſubrepto *Boccalini* nomine, in cudendis famoſis libellis, & ſceleſtiſſimis invectivis, abutuntur: Addant & illos, qui ingenioli ſui excrementa ſub eodem, & *Relatio-*
255 *num* nomine occulentes, niſi deprecentur, oſtiatim ſtipem petere, & cum ſacco per Parnaſſum pontificare, ſtercora pro auro venundantes, prehendentur.

Excerpta ex Actis Senatus in Parnaſſo, Apolline Senatum habente; Coſſ. Liberio Germano, & Deſiderio Gallo, de geſtis adverſus nonnulla capita diſſertationis Politicæ de Tractatibus inter Regem Chriſtianiſſimum & Carolum Lotharingiæ Ducem, Anno LXIII. edita; à nonnullis, malè omnino, ſub præſcriptione: *De Jure Galliæ in Lotharingiam*, evulgata ſibi, repudiato hoc titulo, vindicavit Celeberr. „BOECLERUS: quod enim non ſtatim nomen appoſuerit ſuum, ea cauſſa factum eſſe „exiſtimari oportebat, quod eliciendæ judiciorum libertati magis ita convenire vide-
256 „batur. Statim tamen decrevit, ultro manifeſtare, id eſt, legi parere quam ſibi ipſi dixerat, ne quid unquam ſuppreſſo nomine ab „ipſo exiret. *ex Epiſt. ſive Præfat. pag.* 2. Cæterum de Negotio ipſo olim lepide *Hugo Grotius*, cum res turbaretur, ad Jacobum Puteanum Francofurto Anno XXXIV. in hunc ſenſum „ſcripſit: Adverſus Lotharingum videmini „mihi non multo aliter agere, quam is, qui, „cum trabe caput alterius percuſſiſſet, ei, ſibi „ut caveret, inclamabat. Poſt vim non decerit juris ſpecies? *Epiſt.* 168. *pag.* 362. Ut autem jure, ut armis, transactionibus controverſia acta geſtaque ſit? Vid. informantes Gramond. *lib. XV. Hiſtor. ad Ann. XXV.* Miniſter. Card. Richelii *lib. IX. per tot.* Pacta Gall. apud *Mazarineum*, Tractatus Pacis Pyreneæ, & Noviomagenſis.

Ex eodem Parnaſſo, ſed infeliciter, *de* 257
Scriptoribus Prudentiæ Civilis noviſſimis, ad Senatum Eruditorum retulit, *Eubulus Theoſdatus* SARCKMASIUS, toti Germaniæ notus: In quo libello, ſicut multa ingenuo ſtudio, & cordato ſenſu, prodita ſunt, ita non poterat non opprimi, qui in negotio judicandi operoſo, contra viventes, quorum Cenſura difficilis, citra vocationem legitimam, immixtis hinc inde Scabioſis perſonalibus, ut vocant; non alia, quam ſua vi nixus, non ſine ambitionis ſpecie, verſari voluit. Quamvis hoc illi invidendo ſolatio; ex Viris tum in judicium (quod tamen in generalibus, ut Pragmatici loquuntur, Articulis ſe continuit) vocatis, aliquos magis ſe ſuamque famam, animorumque præcipitando præcipites motus, cenſuræ expoſuiſſe in ſe defendendis, quam ille expo- 258
ſuerat in judicandis. En! atrox & horridum ſcriptum, ſub emblemate: *Canis ſub fuſtem remiſſus*: fulgur ejus quem proxime nominavimus; affectus impotentiſſimi! Porro caſtigatus eſt *à Labrone à* VERASIO, in Satura Sarckmaſiana publice detecta: quem ipſum *Schurzfleiſchium* fuiſſe, amico, nihil enim ſimilitudinis vel in animo, vel ſtylo, atteſtatur Burgoldenſis credidit. Alter *Petrus* NASTURZIUS, de Judiciis Sarckmaſianis, multa etiam vere, pro ſalvanda eruditi ſeculi & amicorum publica & proſpera æſtimatione, oratione nec dura nimis, nec plus, quam rei ſtatus exigebat, manſueta & molli commentabatur, dignitate Senatoria in Patria, & egregio apud exteros memoriæ cenſu illuſtris, *Joh. Ludovicus* PRA- 259
SCHIUS; cui de Bono Cive φιλοσοφήματα cum compluribus aliis Philoſophia Moralis debet. Hæc acta palam: Continuavit tamen illis procellis non territus, aut confuſus, Judicia Sarckmaſiana *Galliottus Galiaceus* KARELSBERGIUS, *Teutoburgenſis*, eodem animi ſtylique robore; an audacia? Ubi ad Tribunal Cenſorium vocati; Feldenus; Loccenius; Piſetzkius; Heſenthalerus; (ſervo conſtitutos ab ipſo ordines) Gockelius; Brandiſius; Felwingerius; Textor; Winckelmannus; Teutoburgius; Relfendſo; ab Efferen; Schmidelius; Multzius; Mylerus; Author Mediorum Pacis in Imperio conſervandæ; morientis Poloniæ; conſilii pro redintegrando Polonorum Regno; Auberius; Autor Reginæ Chriſtianiſſimæ jurium in Brabantiam; Graswinckelius; Klenckius; de Roy; Hobbeſius; & Scharockius: à nemine alio, niſi nominati-

natiſſimo *Conrado Samuele* SCHURZFLEISCHIO: quæ, ſub tunica acta, ſcriptis ad nos pervenerunt: An autem fugitivarum animadverſionum in hæc judicia ſcriptarum ipſe Author ſit? me latet; nam eſſe, nequaquam crediderim. Seditio minori, quam creditum, mora, oppreſſa; & ultima prorumpens, honeſte cohibita fuit!

260

SECTIO XI.

De Hiſtoricis, pars altera.

INter HISTORICA: *J.* GUALTERII, *Chronicon Chronicorum Politicum*, nomini plerique adimunt, ſubſtituto ex Conring. *Bibl. Aug.*
261 *pag.* 72. *Jano* GRUTERO. Qui ſalvari librum Gualthero volunt, huic eadem, quæ mox memorando Carioni adverſabuntur, fata augurantur; Chronicon ipſum à Gualtero profectum, ſecutis poſtea additionibus omnia Grutero attributa; cùm tamen ille ad eſſe contulerit, hic ad bene eſſe, ille genitor libri, hic in juſtum volumen educator, extiterit.

Johannis CARIONIS *Chronicon*, tenue opus, natalibus ſuis fortuito excidit. Poppelinierius ex Epiſtola Dedicatoria à Peucero præfixa omnia habere videtur; ita enim ea „loquitur: Occaſio nominis hujus inde exti„tit, quod cum *Joh. Carion* Mathematicus, an„te annos quadraginta cœpiſſet contexere „Chronicon, & recognoſcendum illud atque „emendandum, priusquam prælo ſubjicere-
262 „tur, miſiſſet ad *Philippum Melanchthonem*, hic, „quod parum probaretur, totum abolevit „una litura, alio conſcripto, cui tamen Cario„nis nomen præfixit &c. *in præf. pag.* 21. Sane libellus Carionis penes me integer eſt, paucorum dierum labor, ſuperiori ſeculo à lituram unam non ferentibus in lucem datus: Et ipſe *Peucerus* in Edit. Francof. modeſtiam ſoceri præteriens in Anno 1594. non ejus ſolum, ſed & ſuum nomen prolixo jam operi præſcribere voluit.

Catharinæ Mediceæ Reginæ Matris Vitæ, Actorum, & Conſiliorum ſtupendam eamque veram narrationem, ut & *Caſparis Colinii* Magni quondam Franciæ Ammiralii, vitam; conſcriptas eſſe à *Jean de* SERRE, ſive *Johanne* SERRANO, ſive (quod ſæpius prætuli nomen, SERRARIO, cujus mentio inter Placc.
263 Anon. N. 158. facta:) ex multis & probabilibus conjecturis, quarum ratio libris coæva eſt, mihi conſtat.

Sub eadem Catharina infamis lanienæ Pariſienſis defenſor *Michael Seureus, Eques Hieroſolymitanus*, coram Ordinibus Regni Poloniæ fuit; adverſus cujus defenſionem contraria admodum virulenta defenſio Anno 1572. ſub nomine *Zachariæ* FÜRNESTERI, à Gallo quodam in Germania profugo edita eſt; qui eſt *Hugo* DONELLUS, *JC.* Replicarum vero, vel magis, *Præſcriptionis* pro Monlucio, Epiſcopo Valentino, cujus nomen & pudorem ille admodum ſugillaverat, author eſt *Jacobus* CU„JACIUS, *JC.* in hoc ſcribendi genere quidem non exercitatus, & aliis gravioribus„ ſtudiis occupatus, tamen amiciſſimo Viro„ hoc officium minime denegare voluit, &„ 264
interim, quid in ſimili argumento poſſet, lu„ culenter oſtendit. Epiſtolæ ſub *ornatiſſimi Viri* nomine ad Stanislaum Elvidium, ejusdem argumenti ſcriptæ *Vidus* FABER *Pibracius*, majore cura, ornatu & artificio teſtimonio Thuan. *tom. II. lib.* 53. *pag.* 843. quem ſub nominibus *Petri* BURINI, qui Guilielmo Paponi inſcripſerat; & *Stanislai* ELVIDII, pari vel etiam majori acerbitate, quam Fürneſterus fecerat, Epiſtolæ ejus autor proſcinditur, Galli refutarunt.

Narrationum cædis Ludovici Borbonii, hujusque Principis Epitaphiorum compoſitor ex parte eſt & omnium compilator, *Henricus* STEPHANUS, *Pariſienſis.*

Les Mémoires de la Regence de la Reine Marie de Medices ſive, *Memoriæ Regiminis Reginæ Mariæ* Mediceæ viduæ Henrici IV. Gall. 265
& Nav. Regis Pariſiis Anno 1666. editæ ſcriptorem *Cardinalem* RICHELIUM habere; ex juſtis fundamentis dicuntur in Ephemerid. Erud. *Gall. XI. pag.* 137.

Author vulgatiſſimæ ſchedæ *Hiſtorias Amorum in Aula Gallorum Regia*, pandentis, ſub titulo: Les Hiſtoires amoureuſes des Gaules, ou les Amours de la Cour de France, eſt Dominus DE RABUTIN. Vid. la Connoiſſance des bons livres *ch.* 4. *pag.* 413.

Miniſterii autem *Cardinalium* RICHELII & MAZARINI, unum authorem ſcripſiſſe minus accurate crediſſe videtur Burgoldenſis. Conſentire enim volentem retrahit manifeſta, ſtyli, ingenii, judicii, & ſcopi, qui in utroque libro ſane penitus diverſus occurrit, diſcrepantia; & quemadmodum multum Hiſtoriarum continet Richeliacum; ita plus 266
acuminis Politici habet Mazarineum; plus etiam Gallicæ ſagacitatis: Nec, niſi pleraque hiulca utrinque eſſent & deſtituta, deerat Conjectura, Mazarinum ſtellis STELLAM ambitioſe inſeruiſſe; niſi ejusdem Cardinalis Secretarius SILLONIUS, ſive *Sieur* DE SILHON, dans le livre de Miniſtre d'Eſtat ſua ſibi monumenta reddenda nec aliis adſcribenda demonſtraſſet, quod jam factum!

Notarum vero *Politicarum* Richeliaco adſutarum quis ſcriptor? ignoro. Eſt in illis aliquis labor, licet male de ejuscemodi laboribus ominetur indignabundus Thuanus, *in* „*Præf. ult. ad Libr. Hiſtor.* notas enim, quas „Stulti Politicas vocant, ſuis Hiſtoriis quen„dam

267 „dam adspersisse, ineptas ac frivolas, con-
„questus: à quo raro, hic tamen plus declinando, dissentiendum.

Neque, ut juxta viam moneam, Historiæ Bibliothecariæ conjectura defuit, de ipso *Armando* RICHELIO, Galliarum maximo, in Pseudonymorum Familiam adsciscendo; cum adversus Petri de Marca (Archi-Episcopi, cum alterum pedem in tumulo haberet, Parisiensis) de Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ operam OPTATUS GALLUS insurrexisset: de quo ita Paulus Fagetus, in ejus vita, inten-„sa, nec hic adoptata, vel optanda, oratione, „*pag* 38. Eodem ipso anno (1640.) prodiit fa-„mosus quidam libellus, *sub Optati Galli* no-„mine, duo Volumina, *de Libertate Ecclesiæ Gal-*
268 „*licanæ* recens edita graviter insimulans, quod „ex eorum lectione Schismatis periculum pertimescendum esset, cujus authorem fore" RICHELIUM ambitione Gallici Patriarcha-" tus atrociter (Marca,) præsagiebat &c. &c" mox: Postea editus est liber Consensus Hie-" rarchiæ & Monarchiæ inscriptus, qui larvati" illius Optati furiosam petulantiam fortiter" & eloquenter retudit. Præparationes dis-" sensionis videat Lector in G. B. Gramondi *lib. XV. Histor. Gall. post. med.*

CHRONICI PARVI AUGUSTANI, ita allegant, quia nomen non præscriptum. Von viel und mancherley Historien in viel Landen und Gegenden geschehen von dem Jahr 903. biß auff 1521. author dicitur *Conradus* PEUTINGERUS, JC. apud Gold. *d. l. lib. IV. cap. 8. §. 3. pag* 473.

269 # SECTIO XII.

De Poetis; ubi Pan (Imp. Cæs. Aug.) filio auctus in Bucolico exhibitus.

IN POETARUM Anonymorum laborum censu collocandi *Libri tres Hieracosophiæ, sive de Re Accipitraria,* Lutetiæ Anno 1584. per Typographum Regium editi; quorum licet in princ. libr. *Scævola* SAMMARTHANUS, autor laudari videatur; tamen illi merito (cum alter solius *Pædotrophiæ*, quæ etiam penes me, & ex ejus dono Melissi facta est, compositor fuerit:) adscribendi Illustriss. *Jac. Aug.* THUANO, ejusque judicio, & congenitæ venustati: uti ipse non solum dissimulat in *lib. II.*
270 *de vita sua pag. 22. & 29.* sed & laudati Melissi „manus, ita præscribentis: Ex dono Jacobi „Augusti Thuani, Æmerii, Consiliarii Regii, „Auctoris, cujus pater fuit Cancellarius Alen-„sonii. Lutetiæ 1584. Mense Quintili: testa-„tum facit.

PASTOREM FIDUM, Pastorale opus, ab Italis inter spetiosissima & eminentissimi spiritus Poemata locatum *Baptistam* GUARINUM, lectissimum Equitem Ferrariensem effinxisse; ut & eundem, *Defensionis contra Jasonem Denorem, Cyprium*, sub nomine VERATI publicatæ authorem esse, memorat Thuan. *lib. V. Hist. lib. 99. pag. 102.*

Commentarius in Satyras Persii, sub CORNUTI nomine ad ACRONEM pertinere dictus, neque repugno; sed quia ejusdem Cornuti etiam in Virgilium Notæ extant, submitto:
271 an non pro retinendo priori nomine etiam in Persianis sequentia valere debeant? Ma-„crob. *lib. V. Satur. cap.* 19. *pag.* 437. ita: Hanc „Virgilius non de nihilo fabulam fingit, sicut „Vir alias Doctissimus, *Cornutus* existimat: & „mox; sed me pudet, quod tantus vir, Græ-„carum etiam doctissimus litterarum, igno-„ravit Euripidis nobilissimam fabulam Alce-„stim &c. A. Gell. *lib. 2. Noct. Attic. cap. 6.* ita: „Nonnulli Grammatici ætatis superioris, in „quibus est *Cornutus Annæus*, haud sane indocti, neque ignobiles, qui Commentaria in Vir-" gilium composuerant &c. add. Henr. Ernstii" *lib. 1. Observ. cap. 7.*

Inter Poetas dubito, an rectius inter Historicos referam *Anonymi Episcopi, sive Abbatis libros tres de Henrici IV. Rom. Imp. expeditione contra Saxones* apud Goldast. *in Adj. Repl. pro Imp. pag.* 272
20. & *seqq.*) quos RUPERTUM, Goslariensem Præpositum, & postea Babenbergensem Episcopum Anno 1075. in Regio comitatu scripsisse opinatus est, Goldastus: Quam vero opinionem revocavit, *in Dissert. de Author pag.* 14. Quod de Ruperto Præposito Goslari-" ensi adscriptum est, nunc muto, & nolim fa-" ctum. Quippe memoriam meam decepit" nominum Ruperti & Rulandi initialis affini-" tas. Rulandum autem quemdam pro Hen-" rico IV. Imp. scripsisse in rerum gestarum" monumentis legeram, inde ad Ruperti con-" jecturam perveni &c. additis tamen, de ip-" so, de Cæsare, de tempotum injuriis, singula-" ribus; quæ commendamus, etiam latitan-"
te authore. Cuspinian. *in Vita Henrici pag* 283." 273
scripsit quidam Carmine heroico bella quæ" in Saxonia Henricus gessit, versu quidem" triviali, (ut tempora erant:) quibus quis-" que maluit scribenda facere, quam facienda" aut facta scribere. Si quis & hunc incertum" tum voluerit legere scriptorem, operis quod" tres continet libellos, initium hoc est: "

Henrici Regis volo dicere Prœlia Quarti, cum seq;

Carmina vero, si quæ unquam, veri Spiritus Poëtici, ingeniosissimarum inventionum, & tersissima eloquentiæ abhinc viginti pluribusque annis multa publicata, partim nullo, partim nomine per litteras initiales designato J. C. K. & C. K. ingenium Viri illustre famæ offerunt: Is est Dom. *Joh. Christia-* 274

 nus

nus KECK, *JCtus*, *& Consil. Aul. Badensis*, *lineæ Durlacensis*; Patria mihi, & aliqua necessitudine conjunctus, cujus alia quoque in invictiss. Imperatorem; Reges; Galliarum, Daniæ, Sueciæ; Electores, Brandenburgicos, Palatinos, Principes, Badenses aliosque Heroës scripta exstant. Quæ si uno in Volumine comprehensa edita fuissent, haberet Orbis Eruditus ipsi maximam gratiam, & ille post excessum fulgentissimam gloriam. Sed illam mortuo rependere non licet, & hæc se ipsa major est; cineres ejus fatali omnibus urna captos memoria seculi componente. Ne autem omnia una perire sinat posteritas, & quis temporum proximis annis status; quis Regionum ad Rhenum; quis privatorum metus & spes irrita; terruerit homines, vel levaverit quosdam (nam tales inventi sunt;) 275

Qui tacito mutos volvunt sub pectore questus,
Non ausi timuisse palam:

Præcinente Propheta M. Anno Lucano *lib.* 1. *Pharsal.* nimium ut putant veridico:)

Quoties Romam fortuna lacessit
Hâc iter est bellis!

Noscatur; reddo unicum Lectori Poëtæ, Virgiliani æmulum, carmen; quod est;

276 PAN FILIO AUCTUS. BUCOLICON

AD

CUNAS REGII PRINCIPIS

Augustiss. InVictissimoque Imperatori Cæsari

LEOPOLDO

Recens nati Anno CIↃ IↃCLXXIIX.

DAMOETAS. LYCIDAS.

,,Dic mihi, quale canis tam duro tempore carmen?
,,Nunc animi læti subeunt tibi, verbaque læta?
,,Aut, si non animi læti tibi, verbaque læta,
,,Qui canere omnino, Lycida, potes? Alsata cultu
,,Ex quo rura vacant, octo numeramus aristas,
,,Tot vervacta magis. Nam qui numeramus aristas?
,,Nulla fuit messis. Pecoris fugere magistri.
,,Impius omne pecus villarum miles abegit;
277 ,,Opilio quid agat, rapto grege, quidve bubulcus?
,,Miles equos etiam rapuit, nec sprevit asellos,
,,Tardum animal, furesque sequens non passibus æquis.
Per centum villas nulla est gallina, nec“ ovum,
Nexa catenatim præterquam quæ parit an-“ guis,
Sola casas habitans, ex quo cessere coloni. “
Nam nos hinc alii glaciales ivimus Alpes, “
Pars Styriam, & rapidum Bojorum venimus“ Istrum:
Pars sumus, Hercynios ubi pandit Suevia“ saltus,
Suevia, væ miseris nimium vicina Tribocis!“
Fæx hominum, pertæsa famem, dat nomina“ castris,
Panem armis quærens libertatemque no-“ cendi.
Exactis apibus crabrones alvear opplent, “
Alvear heu! cassura mellis, quod condidit“ olim.
Est usum mel sorte pari, cum nectare Bacchi:“
Reli-

,,Relliquiæ furum plenis periere lacunis.
,,Horti vastantur: non asseruere salutem
,,Arboribus sua poma, suæ non vitibus uvæ:
,,Utrasque excidit rabies horrenda latronum.
,,Pabula Vulcani quin nostra mapalia fiunt:
,,Est nihil ex plerisque super, quam postis adesus;
,,Effigiesque Deum & tot sæclis culta sacella
,,Non jam thure dato, sed vitro & sulphure, fumant,
,,Quoque feram patriam redolet nidore tabacus.
278 ,,Omnibus hisne putem silvis tot crescere quercus,
,,Aut, si deficiant quercus, abiegna tot extent
,,Ligna, quibus reparent hæc rudera pace renata
,,Victuri? sed cura quidem manet ista nepotes;
,,Si tamen ipsi olim gaudebunt pace nepotes.
,,Quis carros, quis aratra dabit? Sunt igne cremata
,,Rastra, nec æs superest, redimatur ut usta supellex.
,,Æs omne emunctum est, onerumque vocabula crescunt,
,,Quæ capere insueta dum discimus aure, solutum
,,Rustica consumsit patrimonia mille minerval.
,,Præcisa agricolæ est lucrandi occasio nummi,
,,Et rerum pretiis inopes vexamur adauctis.
,,Scortea nonne vides ut me vix penula cingit?
,,Hanc tamen ah! quantis tauro palearibus emi!
,,Hæc tegumenta pedum sutori ut solvere possem,
,,Frumenti modius migravit, & amphora vini.
,,Frumentum hoc vinumque diu defossa tenebam,
,,Ne mihi surriperent fures: & miror, ad Orcum
,,Condita cum magicis reperissent artibus, horum
,,Nil reperisse tamen. Panis tria crusta salisque
279 ,,Addere tres micas me jusserat augur Jopas.
,,Num custodierint hæc, nescio. Salva retexi
,,Ipse dein, vænumque dedi, ne nudus abirem.
,,Hic status est rerum patriæ, sic vivitur illic.
,,Quid mirum, si lætitiæ instrumenta quiescunt?
,,Præ lituis hilares ruris tacuere cicutæ;
,,Nemo canit: nulli resonant Amaryllidis ignes
,,Utre cavo: pagi non Ambarvalia curant.
,,Nec sacra funeribus patrum polluta juventus
,,(Miles ab hibernis egressus febribus arva
,,Implevit, febres vacuarunt arva colonis)
,,Annua rite facit: mœrent quoque voce repressa
,,In campo volucres super ex animalibus unæ.
,,Sola gemit turtur, nulla exauditur acanthis.
,,Tristis alauda silet. Sua trux sub vespere sero

Omina bubo tonat. Lycida bone, quid tibi mentis? "
Quid tibi nunc animi! Tu scis hæc cuncta, canisque? "

LYC.

Quas mihi, Damœta, memoras, verbose, querelas, "
Non equidem ignoro, miseror magis: ipse reliqui "
Jugera bis centum pinguissima; quippe profundos "
Condieram sulcos lætamine: messis eorum "
Horrea rupisset sed non mea mansit: & ipsa "
Nunc inculta jacent, & habent vice farris avenas. "
Eccui poma ferent, missum genus Ausone terra, " 280
Insevi quas ipse pyri? quis amygdala carpet, "
Prunaque grata recentia, grata trahentia rugas? "
Mala quis Armenia, arbusta aut quæ Persica quondam "
Progenuere domi virosa, salubria nobis? "
Hirsutas quis castaneas, lapidosa quis intus "
Mespila, quæque sua primos ex arbore fructus? "
Fur idem ille, reor, carpet, qui cætera carpsit, "
Qui quoque nostra olera, & luctucas carpsit, & herbas. "
Luxuriasse quibus patrios cognovimus hortos? "
Sed, quod acerbius est, nostris qui vescitur agnis "
Helluo, qui nostris sua bubus edulia farcit. "
Et botulis fumo extractis, pernisque suillis. "
Omnia ea amisi: rapuerunt omnia fures. "
Nam, mihi quæ patriis errabant montibus agnæ, "
Montibus, heu! vanum queis dat concordia nomen, "
Si super, atque boum numerus foret, unde repleram "
Mulctras mane decem, sex sero, famelicus ervum "
Non ederem siliquis excussum, ut cernis, & asper "
Ante Jovem victus non me pro pane cibaret. " 281
Ah! modo salva foret (sed enim despero) capella "
Quæ procumbit ibi, & sensim languentius halat. "
Divitiæ extremæ miseri! *DAM.* quæ fascina perdunt "
Hoc animal grave (namque gravis tua capra videtur) "
Quodve malum afflixit, Lycida: *LYC.* num sit gravis, anceps "
Hæreo; namque caper custodit equile Tribuni "
Insidiis pridem exceptus. Semel illa gemellos "
Est enixa domi. Sed agi dein ubera cœptæ "
(Fugimus interea) lac amisere capellæ. "
Hinc hœdi periere siti; morientibus hœdis. "

„Et noſtra ceſſante fuga, jam lacte recepto
„Non iterum fruſtra preſſavimus ubera palmis,
„Mater & huc ſoſpes venit: proceſſit aquatum
„Sic quoque heri ſaliens ad notum flumen Aniſi;
„Hei mihi, ne redeat luxato crure, verebar,
„Tantos præcipiti ſaltus in littore fecit:
„Et (nec eo inficias) hinc rejicienda fuiſſet.
„Proxima nam fluvio, ſi quis violentius inſtat,
„Cedit arena pedi, & ripæ male creditur altæ.
„Sed nihil hoc nocuit; nocuit ſorpſiſſe fluentum.
„Hauſit aquas ſaniemque ſimul, qua fluxit in amnem
„Deſuper ex arvis, ubi millia multa virorum
282 „Semiſepulta jacent. Sanie mox tuſſiit hauſta,
„Et bis terque cavos flens lumina torſit in orbes,
„Et ſima dominum reſpexit nare miſella,
„Procubuitque, datasque herbas guſtare negavit,
„Nec cythiſo recreanda dehinc, nec flore ſalicti.
„Nunc moritur, luctuque mori me mortua coget.

DAM.

„Cum tamen interea cantes, quæ gaudia curas
„Diſpellant, agedum, da nobis. Semper amici
„Nam fuimus, neque te celavi, ſi quid habebam.
„Magnum aliquid fuerit, quod cantus exprimat ægro.

LYC.

„Magnum utique & quo nil majus tibi fingere poſſis
„Nec melius; ſi vis, cantando protinus edam.

DAM.

„Ne canta, nudam, numeris ſine, redde poeſin.
„Sæpe trahunt aures numeri, nec verba tenentur.

LYC.

„Nec ſic officium tibi denego; quippe per Orbem
„Fama diu noſtri fert carminis argumentum,
„Mirarique ſubit, te nuncia tanta latere.

DAM.

„Me pudor exilii latebras irrepere dudum
„Compulit, ignarum vaſto quid in Orbe geratur.
283 „Tu modo ſta dictis, Lycida. *LYC.* non optime, fallam,
„Damœta; modo tute reponas ſenſibus imis
„Quæ tibi narrabo; res eſt non parva, ſupina
„Nec vult aure capi. *DAM.* quæſo, dic ante, quis auctor?
„Pondera metiri rerum ex auctore ſolemus.

LYC.

„Auctor in incerto eſt; bona res, quicumque ſit auctor.
„Sunt tamen, è cœlis qui dicant eſſe profecta
„Nuncia, Mercuriumque ſidem feciſſe novorum.

DAM.

Sat ſuſpendiſti, Lycida, me; dic tua tandem“
Carmina. *LYC.* *PAN* ovium cuſtos, ex ſanguine divum,“
Cujus uterque *DOMUM* Sol tempore luſtrat eodem,“
Ipſe fide, virtute, opibus, Jove vix minor uno;“
Adde per Amphryſum doctiſſimus ipſe canendi,“
Et verba ad numeros, numeros ad verba, ligare“
Artifices priſcos ſupra bonus, atque recentes,“
Septa pedo patriæ quatuor jam luſtra coërcet,“
Biſtoniosque lupos, inimicaque monſtra, potentes,“
Arcendo meruit pecoris defenſor haberi,“
Cui par inter *AVOS* per bis duo ſæcula nullus“
Vixerit; illorum quamvis per paſcua laudes“ 284
Cuncta ſonent, titulique haud uno cortice creſcant,“
Hic genus omne ſuum virtutum laude reliquit,“
Paſtorum hic hederas mutavit duplice lauro.“
Huic cognatus uber fulvas ſubmittit arenas,“
Pro ſale quas ovibus *PAN* in præſepia ſpargit.“
Huic lac diſtendit matres, huic ubera matrum“
Siccant capreoli; ſtat pingui farta coloſtro“
Spes gregis; impaſtus ſtabulum fremit ante Lycaon.“
Tanta ſed improlis corrumpit gaudia lectus.“
Ter thalamum ſtravit magno Venus aurea *PANI*:“
Tres *CHARITES* uni fixerunt oſcula *PANI*.“
Prima per Heſperium *PANI* ſubvecta profundum“
Oceanitis erat, ſucceſſit Oreades inter“
Educta Alpinas: patriam ſibi tertia jactat“
Nupta Palatinos, Dryadum pulcerrima, lucos.“
Optabat puerum *PAN* ex amplexibus harum,“
Nec fuerant ſteriles, &, quid ſperaret, habebat.“
Sed ſpes vana fuit: binæ periere priores“
Ante diem, & gravidæ quoties ſunt utraque factæ,“
Vel mas non venit, vel ſtatim eſt mortuus, Hæres.“ 285
Hæc incantando Mœrin feciſſe, vel herbis,“
Damna putant; herbis, Mœris quibus ipſe lupus fit“
Quum vult, paſtorumqne indagat ovilia late,“
Raptandis inhians, ſi *PANI* filius abſit.“
Damna ſed hæc Mœris per carmina, ſive venena,“
Fecerit, an proprio motu nos ira deorum“
Punierit; dubium eſt. Certum hoc, qua Veſper & Ortus“
Tempora diſtinguunt, & in Afris Syrtibus, & qua“

Arctos

„Arctos hyperboreum ſicco pede circuit axem,
„*PANA* quod exſortem Natorum luxerit Orbis.
„Novit enim gregibus vim perniciemque minari
„Non tantum quodcunq; genus terreſtre ferarum,
„Provectosve ætate lupos, urſosve, tigresve,
„Aut ſemper pronos in regna aliena leones:
„Triſte ſed imprimis animal procedere ponto
„Bella quod indicat paſtoribus, horrida bella,
„Quod miſeris Ovibus tenero minitetur in ævo;
„Contra naturam per priſca exempla probatam.
„Hinc pater ut fiat genita *PAN* prole virili
„Præſidio ſeptis terrorique hoſtibus horum,
286 „Vota quidem ſonuere diu: non audiit æther
„Vota tamen; fuit hoc paſtores unde dolerent.
„Aſt hodie *PUERO* vivace puerpera fertur
„*ASTERIE*, triplici diſtinguens nomine ſidus,
„Et, niſi nata foret, regina creanda Dearum,
„Exhilaraſſe *PATREM*. Paſtores inde canori
„Oblitas artes recolunt, ſanctumque celebrant
„Natalem, atque alio fœcunda Palilia menſe.
„Lucent feſti ignes, & thus adoletur in aris,
„Et pia ſaltantes portant munuſcula Nymphæ,
„Omne genus florum, calathis, exceperis unum,
„Qui patrios gravibus vitiavit odoribus hortos,
„Candidus in foliis, in fundo decolor imo.
„Dicitur ipſa favos Hyblæos regia Juno
„Purificare malis, alimenta Infantis, ab herbis,
„Peſtifero quarum ſucco nocet improba Colchis,
„Eque ſuis mammis lac immulgere *PUELLO*
„Fortunata dies, nox fortunata, per utram
„Damnamur votis ex longo tempore fuſis!
„Scilicet *AUGUSTÆ* pignus memorabile *GENTIS*
„Fata feret ſecum dexterrima, læva fugabit.
„Mars nihil, hoc *PUERO* terris naſcente, nocebit,
Tiſiphone nihil, anguineis armata flagellis.
287 „Hunc *PUERUM PAN* ſoſpes adhuc in ſepta reponet.
„Quæ tradant moderanda viro poſt fata *PARENTIS*
„Paſtores. Addit regni quoque ſigna futuri,
„Quæ doluit Mœris huic quum donata videret,
„Et, ſi non alibi turbaſſet, mortuus eſſet.
„Jam ſagulum, jam pera tribus diſtincta crumenis,
„Formoſumq; pedum puero datur, &, timor hircis,
„Flagrum. Quin Ararim terrens Hellesque profundum
„Fiſtula, qua tenerum jam nunc terat iſte labellum.

Hujus forte ſono grandes excita moloſſos “
Emiſit, millo armatos, inimica luporum “
Albion, & vis lapſa canum de monte Pyrenes “
Ad ſignum hoc luſtra invadunt (fert rumor utrumque) “
Et lacerant monſtra occurſantia vindice rictu. “
Vos cunæ interea noſtri ſalvete doloris “
Curarumque levatrices, pacemque datura “
Agricolis; ſed quæ Regum quoque recreet aulas: “
Inſignes ebeno cunæ nitidisque lapillis, “
Ex ſilvis rivisque ſuis incognita nobis “
Numinis *AUSTRIACI* cultrix quos India mittit! “
Salve chara Deum ſoboles, amor unice rerum, “
Tam ſolii quondam, quam nunc venerabilis arrha “ 288
Cunarum; mandræ reſtaurature ruinas “
PAN minor, aſt magno *PANI* olim æqualis adulte! “
Salve, ſisque diu, tuaque hoſtes coge fateri “
Non niſi finito finiri ſtemmata mundo! “
O qui creſcentes æquabit carmine dotes “
Spiritus, atque olim ſat erit tua dicere facta, “
PUSIO, cum detonſa genis lanugo juventæ “
Tempore prima cadet! vagitibus acria pellis “
Tympana vix natus: blandis extinguis ocellis “
Fulmina; faſciolæque Tuæ Furias Eridemque “
Plus gyaris atque ære ligant; firmata quid ætas “
De te promittat? miracula quanta vir edes? “
Quam ſapiunt populi, quorum devotio placat “
Muneribus vixdum demiſſum pignus Olympo, “
Conciliatque ſibi! nobis par ſuppetit ardor, “
Sed rapuit Bellona, quibus, *PUER* inclute, donis “
Exhibuiſſe tibi meritos poteramus honores. “
Quod ſupereſt unum, neque Mars extorſerit armis, “
Imperium offerimus nato tibi noſmet in ipſos: “
Sis ovium, ſis noſter Herus, *PUER* alme, gregisque “
Teutonici rector jam nunc aſſueſce vocari, “
En tibi noſtra ultro ſeſe pomœria pandunt; “
Herbida concedunt tibi mille novalia paſtum; “
Quod ſi quæris aquas, non deſit lympha ſalubris: “ 289
Lympham Iſtro ſimilem Rhenus, Nicer, Albis, habebunt. “
Tandem (namque ſequi pronum eſt, quocumque præibis) “
Vepribus ex mediis, mediaque ex morte, quietas “
Duc pecus in caulas miſeris erroribus actum! “

DAM.

„Ergo *PUER* venit, quem tot speravimus annis!
„Jam neque te miror cantasse, nec improbo cantus,
„Nec me pœniteat diductum audisse poëma.
,Quale coronandæ rosa vernans suave puellæ,
„Quale per æstivos messoribus umbra calores;
„Tale tui cantus nobis, & caussa canendi,
„O Lycida! Lycidas eris ex hoc tempore nobis.
„Non igitur posthac tanti est habuisse capellam:
„Vile pecus moriatur, ager tibi salvus & horti,
„Ipse reviviſco, nec sum memor ante malorum.
„Cuncta refert *PUER* iste. Quibus vos laudibus, Horæ;
„Horæ vitarum dominæ lucisque, colamus?
„Te, Lucina, quibus? sed nec præsagia deerant.
„Jamq; bonum hoc nobis (si mens attenta fuisset)
„In cœlo geminos memini prædicere Soles;
290 „Captus prædixit parvus Jovis armiger ales
„Franconiæ juxta fines & Saxonis oræ.

LYC.

„Huic mecum succede casæ, dilecte sodalis.
„Tauro sacrificent in honorem Numinis orti
„Tityrus atque Almon, sua queis armenta supersunt,
„Nectar & amborum de vitibus imbuat aram.
„Nec pecus est, nec vina mihi, nec quicquid odores
„Aut halat dulces, aut templis arcet amaros.
„At, ne forte Deum videar sprevisse novellum,"
„Pauper ego hunc sinum lactis libabo caprini
„Lacte Lari facimus, superest lac, perdo capellam.
„Hauriet iste calix ex sinu pocula lactis:
„Iste calix, mira quem fecerat arte Menalcas
„Ex malo, ad quam reclinis fera Celtica strata est,
„Pestis agrorum olim, vix perdita fulminis ictu.
„En! ibi rura madentia sanguine, & aspera telis!
„En! contra ingentem tormento Heroa necatum!
„Quam facili torno superradditus horror in ore est!
,'Frons minitatur adhuc, & adhuc fax vultibus exit
„Diffracto se mitti humero ringentis ad umbras,
291 „Nec Pelopis saltem superos ebur addere trunco.
„Hinc amnem exutum vinclo, castrumq; receptum,
„Inde faber posuit nostra adversantia rostris,
„In medio duo signa; aquilam: sed quæ fuit ales

Altera, præ cunctis quæ nunc cristata superbit?
Non rapuit nobis hæc lignea pocula miles. "
Tam cælaturæ, quam nescius unde venirent."
Sumsi ego discedens, & adhuc mihi condita" servo,
Et statuam Genio spumantia lacte deinceps."
Jamque propino tibi, tu respondebis iisdem,"
Nec tu vile serum spernas de lacte caprino: "
Lac capræ reges ægri sorbere jubentur: "
Suxit Amaltheæ puer ubera Jupiter ipse. "

DAM.

Si mihi fas bibere est genialis pocula festi, "
Fas quoque ferre sacrum fuerit. Sed, proh" dolor! Irus
Possideas gazas præ me pauperrimus Indas, "
Ecce, parum farris salsi, quod restitit olim, "
Cum daret extremam pultem mihi Thesty-" lis, ajens,
Nunc ede, cras aliam (friget mea) quære" culinam;
Far simul infudit bursæ, quam cernis, ovinæ."
Postquam migravi patriis ex sedibus, ullum "
Non ardere focum vidi, nec juscula coxi. "
Forte nec abjicient amborum altaria mu-" nus,
Si tu lacte litas, ego salso farre litabo? " 292

LYC.

Non erras. Sunt grata Deis hæc fercula ruris."
Potabo interea, tu, quod superaverit, hauri."
Labra sed huic calici prius ac nos admovea-" mus,
Ambo piis votis haustumque diemque sacre-" mus;

DAM.

Horrea quot quondam granis calcata bo-" vino
Crure tegebantur, quot torcularia botris, "
Donec messis erat, donec vindemia nobis: "
Tot *PUER AUSTRIACUS* felices exigat annos,"
Sive regat stabula alta domi, seu protegat" extra,
Utrobique potens, & bello & pace trium-" phans!

LYC.

Quale suum volucer ducens trans aera pul-" lum,
Ramorum tenebris emissum & carcere nidi,"
In patrios nisu gaudet felice volatus "
Scandere, tale precor *PAN* sentiat incre-" mentum
HÆREDIS, geniumque suum moresque re-" ferre
Jam tenerum, & grandes imitari *CÆSARIS*" actus.

DAM.

Illius annosis occultum quercubus ævum "
Certet, & ætatem cervorum transgrediatur."

LYC.

293 Ante thymi flos lædet apes, ros ante cicadas,"
Quam *PUERUM* dolor hunc, aut infortunia," lædant.

DAM.

Ante sub occasum retro Danubius ibit, "
Quam regina dies hæc desinat esse dierum. "

LYC.

LYC.

,,Carpatus Hungaricis à finibus ante recedat,
,,Quam non vota ferat pietas huic annua festo.

DAM.

,,Unquam si dabitur sub pristina tecta reverti
,,Intra ædes *PUERI* divina exstabit imago.

LYC.

,,Non tantum intra ædes exstabit imago, coronis
,,Ipsa sed impositis & relligione coletur.

DAM.

,,Audio pastores exquisitissima cultus
,,Indicia, & regum meditari digna trophæis.

LYC.

,,Talia si verum est alibi monumenta parari,
,,Nosne piis studiis nil contribuisse decebit?

DAM.

,,Dalmata det marmor, Panno aurum, adamanta Bohæmus.
,,Tu vivax operi carmen dabis, Alsate vates,

LYC.

,,Tam vivax equidem non spondeo, spondeo carmen:
,,*PANA. DII. SERVENT. SUA. DONAQVE. PANOS. ALUMNUM.*

DAM.

294 ,,Vena tibi non sicca, neque illaudabile carmen.
,,Verum, cur versu, metuens quasi, definis uno!

LYC.

,,Subtimide facio, facio quæ carmina PANI,
,,Nam PAN ipse facit tersissima, judice Phœbo.

DAM.

,,Quis tamen hic Phœbus? nam sæpius audio Phœbum,
,,Nec scio, quo vates hoc tempore rege regantur.

LYC.

,,Phœbum, si nescis, Istri fovet ora beati.
,,Mixti Istri Regano summum fovet ora poetam.
,,Ille regit vates hoc tempore, PAN amat illum,
,,Æstimat illum PAN; & agens in littore cervos
,,Sæpius auscultat, quid ab illo deferat amnis?
,,Phœbus hic, & PAN hic, uno bene tempore vivunt,
,,Ambo in eo æquales, quod egent æqualibus ambo.
,,Nam PAN imperiis opibusque ut numina vincit,
,,Sic SUPRA cunctos Istri sapit accola vates.
,,Sive choro doceat pastorum mixtus Ebræos,
,,Infantis resonare DEI cunabula campos;
295 ,,Seu faciles Elegos pedeque impare euntia pangat
,,Carmina, Romano non inficianda Philetæ:
,,Sive tubam heroi prævertat voce Maronis,
,,Magnorumque virum decora intonet haud minor ipse:
,,Seu majora canat vinctusque ingente cothurno
,,Per laudes ductoris eat gentemque Cherusci,
Et dominaturos Orbi trahat inde Penates, "
Et *PUERUM* hunc, puerique *PATREM* præsagiat hujus: "
Nemo certet ei; tot in artibus eminet unus, "
Par sibi, sive cedros in carmina, sive myricas "
Pertrahat: hoc cedri saliunt, hoc vate myricæ. "
Nec tantũ cantat, loquitur sed & ore rotundo "
Verba pererratis propria, at vernacula, terris "
PANAQUE consiliis, & ovilia jure, tuetur, "
Jure sub illustri *SOCERO* quod funditus hausit; "
Quin stupratores Astreæ virginis arcet, "
Atque gubernando studium utile vindicat Orbi. "

DAM.

Jam meminisse subit mihi plurima dicere Daphnin, "
Daphnin, quo didici calamos inflare magistro, "
(Et nec eo melior, nec erat callentior artis) " 296
De Damone suo. Damon in pectore, Damon "
Creber in ore fuit. Daphnin penes omnia Damon. "
Huic quoque vicinum fato sua plectra dedisse, "
Plectra lyramque, ferunt (ebur illa, sed hæc erat aurum) "
Et dixisse: tene quæ nosti verrere solus, "
Hic Damon ille est, quem te puto dicere Phœbum; "
Montibus Aoniis hic ergo regnat Apollo? "
Præsidet hic Musis, & mulcet PANA canendo? "
Di bene, sospes agit quod sedibus ille quietis! "
Nam quis eo melius PANOS cantaret ALUMNUM? "
Nos miseri in triviis vix ausi dicere versum, "
Si vel haberemus (quod abest aberitque) poetæ "
Huic par ingenium, si par in carmina robur, "
An potuissemus tamen ulla poemata nuper "
Fundere, mi Lycida, quum nostras rumor ad aures "
Ferret, ovile premi patrium vi mille luporum? "
Et sub idem tempus PUER hic est natus in auras. "

LYC.

Vix potuissemus, Damœta; non ego certe. "
Exploraturum: nam me videre priores "
Forte lupi, statimque mihi vox faucibus hæsit. " 297

DAM.

Et mihi (nam, quid edam?) suasit famis improbus ardor "
Juglandes. Illæ fecerunt rauca comestæ "
Guttura, quæque siti suxi aspera sorba levandæ. "

LYC.

Sed prius esse lupis visum, non tam mihi vocem "

Abstu-

„Abstulit, ac patriæ clades, & nuncia dira.

DAM.

„Hæc imma-uris eadem magis aspera sorbis
„Quamque nuces rapuere magis mihi nuncia vocem.

LYC.

„Obstupui, audito, pecori laniena quod instet
„Ultima, quodque lupi stabuli sint sæpe potiti.

DAM.

„Et quid ego, audito, quod fluminis, occupet oram
„Bestia, nec pastor, nec grex eat amplius illuc?

LYC.

„Nunc autem (*PANI* natus *PUER* omnia sanat)
„Paulatim rediit mihi vox, & deficit horror.

DAM.

„Me nova solentur licet hæc, canere haud tamen ausim.
„Hactenus oravi superos, orabo deinceps.

LYC.

298 „Placarunt superos humili pietate coloni.
„Nescio quid Proceres in commoda nostra laborent,
„Agricolæ *PUERUM* cœlis expressimus istum.

DAM.

Non tamen hinc erimus, Lycida jucunde, superbi: “
Offensi fastu superi sua dona reposcunt: “
Quicquid agant Proceres, nos, quæ debemus, agamus. “

LYC.

Justa mones, venit, ecce, meis his cratibus emptor, “
Quas modo viminibus plexi. Solatia ventri “
Inde reportandus pariet mihi nummulus offam. “

DAM.

Hei mihi, si simili possem placare lucello, “
Chare, famem, Lycida! sed inertem deficit æris “
Copia, & esuriens cornis, proh! vescor acerbis. “

LYC.

Hæc tulimus, bone Damœta; sed tempus adest nunc, “
Quo *PUER* ambrosia superorum & nectare pastus “
Desueto miseros saturabit pane colonos. “

299

SECTIO XIII.

De Annii Viterbiensis Beroso; & Catone vel genuinis, vel suppositis.

ET quia ANNIUS VITERBIENSIS tam insigniter ob suppositos partus & ova adulterina vapulat, ut ferme judicium in eum, à Cæsare in Europhilum, quod in C. Marii nomen invasisset, dictaretur: paucis, ad selectos ex judicibus recurrendum. Adversarii ita: neque enim acerbiorem censuram ullus publicavit præter Beat. Rhenan. *lib. III. Rer.* „*Germ. pag.* 191. 192. & 193. Annium impostorem „& Asinum Cumanum esse: in iis quæ à Dio„doro sumere potuit, atque aliis Scriptoribus „antiquis Berosus iste (ab Annio suppositus:)
300 „Jesse, quæ probari possunt; verum in iis, „quæ vel ad Hispaniam, vel Galliam, vel „Germaniam (in cujus notitia, ut addam, „ipse sæpe nimis eleganter hallucinatus est „Beatus:) pertinent, impudentes plerum„que fabulas tradi. De Antonii Augustini „judicio *quod in mea Edit. Antiq. Dial. IX. pag.* 124. „*b. & Dial. XI. pag.* 160 & 161. fertur jam constat. „Media via incedit Sleidan. *lib.* 1. *de IV. Mo*„*narch. pag.* 14. 15. Berosus, de quo quidem „scripto plerique omnes valde dubitant & „adulterinum esse putant; sed quoniam aliis „monumentis hac in parte destituimur, hunc „ordinem sequimur. Quibus add. Meibom. *ibid.* Goldastus Berosum, Annii commenta & Fabulas Annianas, *lib.* 1. *de Regn. Boh. cap.* 3. *pag.* „28. adpellat. Mitior omnibus David Chy-
301 „træus *de Lect. Histor. pag.* 476. Etsi, *inquit*, „non satis adseverare ausim quinque libros „Antiquitatum, qui cum Annii Viterbiensis Commentariis circumferuntur, illius Berosi, qui Alexandri tempore vixit, opus esse, “ &c. tamen libellum illum lectu non inutilem, aut insuavem esse, & multis Bibliorum, & Diodori Siculi, & Dionysii Halicarnassei, & aliorum scriptorum locis lucem singularem afferre, manifestum est. Nusquam certe alibi origines, & propagationes omnium Gentium, & regnorum vetustissimorum & continua XXXIIX Regum primæ Monarchiæ Assyriorum series, &c. deducta exstat, præterquam in Beroso, & deinceps in Manethone Ægyptio, (quamvis & hujus natales dubii dican- “ 302
tur:) Quæris, quid tandem judicandum? “ Nihil addo: nisi, in dubio contra accusationem ob crimen publicum institutam pronuntiandum. Probanda, quæ Besold. *in Oeconom. Digg. Coroll.* 2. *pag.* 183. inductus à Munstero *lib. V. Cosmogr. cap.* 8. & M. Crus. *Ann.* 1. *cap* 1. ex Bernh. Baldo *Præf. Divin. in Tab. æn. Eugub.* pronuntiat: potiora hæc: scriptorem, quem à prisco genuino Chaldæo longe alium esse, “ necessario fatentur, neque tamen Annii, “ aut non multo superiori ætate confictum, “ sed tum mala manu corruptum & interpolatum fuisse, existimant, non abjiciendum, “ quin cum delectu legendum, sentire, &c. “ Munsterus evidentius *d. l. ita.* Porro invenio “ complures ex Priscis claros viros de Rebus “ Germanicis scripsisse, nomine Berosum, “ 303
tribus seculis, circiter nativitatem Christi “ seniorem, Strabonem &c. Et dictum Berosum nonnulli rejiciunt, quia cum reliquis “ scriptoribus sæpius ipsi non convenit: Cui “ „obje-

,,objectioni quidem nihil habeo , quod re-
,,spondeam : Id autem scio, in vocabulis He-
,,braicis , quorum multa ibidem occurrunt,
,,prorsus nihil fraudis imposturæve admis-
,, sum ; Imo magis me ad adhibendam illi li-
,,bro fidem adigere ea maxime, quia eo tem-
,,pore , in quo Berosus per Monachum apud
,,nos ex tenebris erutus & editus est , nemo
,,inter Christianos , qui Linguæ Hebraicæ ac-
,,curatam notitiam habuisset , vixerat. Et
,,quis indocto Monacho dixisset quid Estha,
304 ,,Maja, Arecia & Ruha fuerint, qui Exotica-
,,rum linguarum imperitissimi tum erant.
,,In eo autem non repugno , temerarium
,,quendam genuinis & veris Berosi laboribus
,,aliquid lolii immiscuisse, &c. Sed prolixio-
,,ra in utramque famam testimonia consi-
gnantur a Did. Covarruv. *lib. IV. Var. Resol. cap.*
14. n. 5. pag. 35. ubi speciatim de Breviario"
temporum , sub PHILONIS titulo publici"
juris facto, mentio injecta, quem sequimur. "
Idem Besoldi locus honeste de M. CA-"
TONIS *Fragmentis, de Originibus* docet : Nec"
est mihi dubium, scribit, quin sint excerpta"
ex secundo & tertio Originum libris, in qui-"
bus tractavit de Origine & Situ Urbium"
Italicarum, sed non ausim affirmare esse con-"
textum verborum Catonis ; quin potius" 305
crediderim , illum , qui excerpsit summa re-
rum capita, partim Catonis, partim suis ver-
bis retulisse. Vellem ego post Augustinum
examinari falsas inscriptiones & quicquid
huic studio accumbit, vel veritatis vel impo-
sturæ ad sensum d. Ant. August. *Antiq. Dialog.*
pag. 154. & Dial. XI. pag. 163.

SECTIO XIV.

De Scriptis Miscellaneis.

RESTAT , ut de MISCELLANEIS
Scriptis & Scriptoribus disserat
præsens conjectatio; Authores ut
quisque memoria obversatus no-
minandi.

Philippum MELANCHTHONEM Com-
mentationis de vocabulis Regionum & gen-
tium apud Tacitum, authorem non esse; sed
306 operam vel *Henrico* GLAREANO , vel *Hiero-
nymo* FROBENIO adscribendam ; rectius *Johanni*
BRENTIO vindicandam ex Mart. Frechto, &
Basilio Fabro deducit Goldast, *d. l. pag.* 42.

*Panegyricus Maximiano & Diocletiano di-
ctus*, in Edit. de Ann. 1599. *part. 2. pag. 283.* tri-
buitur MAMERTINO; Cuspinianus vero in
Dioclet. EUMENIO *Rhetori* adscribit, quibus
add. Wolff. Hungeri *Annot. in Cuspin. n.* 107.
pag. 553.

ANTI-MACHIAVELLUM (decorum jux-
ta & famosum opus :) *Innocentium* GENTILET-
TUM scripsisse testatur isdem Goldast. *de R. B.*
pag. 43. & 48. Mavult alius tamen *Scipionem*
GENTILEM substitui ; dubito , an accura-
tiore conjectura ? ut videtur , ea sola
qua rei Gallicæ minus peritus , nisi Alt-
dorffinum Gentilem , cujus priores Syllabæ
307 ita sonarent neminem noverat. Atque ita
discerpunt catuli Leonem ; & pessimi, alla-
trando , se probant esse canes. Summatim!
Machiavellum illi maxime probris & lapidi-
bus lacessunt qui maxime idolum , vel domi,
ad restinguendam famem , colligendisque
à simplici & devoto auditore nummis, aut ad
compendia usus que Aulicos, (nam priva-
tum in re familiari eum unquam , nisi , ut di-
ctum , vel modice juvisse, nemo meminit vel
adnotavit:) vel in Aula ardentissimis amo-
ribus complectuntur, damnantque per aver-
sionem : &, de *Historia Florentina*, in qua mi-
grationes Populorum Septentrionalium, post
devictos à Mario Cimbros ; item ; Ruina Im-
perii Romani, & incrementa Pontificum ac-
curatissime describuntur, non crediderim 308
quemquam sequius aliquid sensurum , dictu-
rumve : *Ob Principem* ejus , *Commentationesque*
in primam Decadem Livii , in utramque partem
sæpius præpostere dijudicatus, dicam : discer-
ptus est : Vide, si placet, civilem & aliis in
exemplum civilitatis in judicando propo-
nendam sententiam Schuppii *in Præf. ad Tract.*
de Opinione , & Anonymi *in Tract. Polit. cap. V.* 87.
Quibus mediis Princeps, qui sola dominan-"
di libidine fertur, uti debet , ut imperium"
stabilire & conservare possit, acutissimus *Ma-*"
chiavellus prolixe ostendit, quem autem in fi-"
nem non constare videtur. Si quem tamen"
bonum habuit, ut de viro sapiente creden-"
dum est, fuisse videtur, ut ostenderet, quam"
imprudenter multi Tyrannum è medio tol-"
lere conantur, cum tamen causæ, cur Prin-" 309
ceps sit Tyrannus, tolli nequeant; sed con-"
tra eo magis ponantur, quo major Principi"
timendi causa præbetur: quod fit , quando"
multitudo exempla in Principem edidit , &"
parricidio , quasi re bene gesta , gloriatur."
Præterea ostendere forsan voluit, quantum"
libera multitudo cavere debet , ne salutem"
suam uni absolute credat , qui nisi vanus sit,"
& omnibus se posse placere existimet, quoti-"
die insidias timere debet; adeoque sibi po-"
tius cavere, & multitudini contra insidiari"
magis, quam consulere cogitur, & ad hoc "
de prudentissimo isto viro credendum ma-"
gis adducor , quia pro libertate fuisse con-"
stat, ad quam etiam tuendam saluberrima"
consilia dedit. Cæterum puerilia sunt, si 310
cum PONCETI Catharinæ Mediceæ , Reginæ
Matri , Regique Galliæ subministratis, quæ
ipsum Diabolum Furiasque ex Tartaro pro-
rumpentes ejuraturum , & detestaturas fuisse,
conferantur. En illa, apud Thuan. *Tom. II. Hi-
stor. lib. LVII. pag.* 970.

Sub *Liberii* à BODENSTEIN nomine, pessima ratione lucripetas Bibliopolas notissimi *Laurentii* GRIMALII, *Goslicii*, qui in plerorumque manibus est, de Optimo Senatore, librum venditare, *Gold.* queritur, (nam ejusmodi Exemplar mihi non visum) *lib. III. de R. B. cap. 7. pag. 172.*

„ Cum *Martiali Repurgato* se res ita habet: „Andreas Frusius, Soc. Jesu, vir moribus, ut „scribunt, gravis, & pereruditus, Anno 1557.
311 „vita defunctus, repurgationem Epigrammatum instituit, & obscœnitate detracta & carminibus ipsis sæpius immutatis; nihil autem ipse publici juris fecit; sed anno 1558. „provincia edendi concredita Edmundo Augerio, Jesuitæ, qui Romæ eodem anno edidit; recusus est Antverpiæ 1568. An vero & reliquos Scriptores lascivos à turpitudine rerum verborumque vindicaverit? adfirmari non permittit dicta Augerii præfatio: Videtur certe labor in hoc uno cœptus, in eodem acquievisse; morte, quas destinabat, repurgationes interrumpente.

In Henrici Stephani Anno 1574. Parisiis procurata editione *Librorum IV. Argonauticῶν Apollonii Rhodii adjecta vetusta Scholia*, quæ palmam inter alia omnia in alios Poëtas Scripta obtinere existimantur, quis primus edi-
312 derit? dubitatio est. LUCILLUS TARRHÆUS vulgo adpellatur; an sit *Sophocleus* THECAS Platonicus magis, ex opinione prælaudati Stephani, cujus diligentiæ omnino multa tribuenda, ut Exemplar meum attestatur, non difficulter consentio; & juvat suo adsensu Goldast. *d. l. pag. 6.*

Dissertatio *de Comparanda Latinæ Linguæ facultate*, ab Argentinensibus palam BOECLERO adscripta; sub eoque nomine, uti aliis, ita & mihi venum data, à Jenensi Typographo typis excusa, cujus jam sit? nolo adserere; cum Bœclerus *in præfat. ad Notit. Imp.* eundem, quem appellavimus, Typographum injuriarum postulaverit; sane id, quod communicatum nobis, manuscriptum iis vitiis non scatet, quibus alia Exemplaria scatere dicuntur:
313 & esto in styli genium, decora dicendi rationes viresque inquirere nolo esse hujus Epistolæ.

De *Sebastiano Castellione*, sive, quod nomen ipse postea prætulit, Castalione dictum eum sceleстos Ochini Dialogos Latinæ linguæ tradidisse, sufficit testem produxisse Thuanum *Tom. II. Histor. lib. 35. pag. 172.* Neque tamen tacendum, virum multum injuriarum indigne passum, & sæpe plus quam serviliter lacessitum; quapropter in præcipuis ratio habenda ejus defensionis Anno 1578. Aresdorffii editæ, in qua se contra librum adversus ipsum publicatum, cujus titulus est: *Calumnia Nebulonis:* Finis: *compescat te Deus Sathan. Author*, si index contentorum non mentitur, *Johannes* CALVINUS: ut & Libri de Calumnia honestissime defendit: unde & de pessime ipsi adscriptis judicium institui potest.

314 LOTTINI Legati Veneti apud Cæsarem Thesaurum Politicæ sapientiæ ex Italico in Latinum sermonem convertit, non *Philippus* HONORIUS, sed, admonente Interpretem sæpe laudato Goldasto, *Julius* BELLUS, Justinopolitanus primum Cardinalis Valerii Veronensis Romæ, dein Cardinalis Dietrichsteinii in Moravia secretarius, ut testatur ipse *d. l. pag. 14.*

Tractatui *de Consanguinitate Auri, Sacchari, & Spiritus vini*, nomen suum hoc Anagrammate præfixit: *Hoc Viro Sancta cos nidet: Johannes* TACKIUS, Archiater Hasso-Darmstadinus. Dn. Georg. Franck. *in Virid. Heydelberg. pag. XI. 8. 26.*

Opera Hermetica *Mercurii* TRISMEGISTI, à Christianis conscripta, illique nomini, fallendis pie Gentilibus, supposita esse faten- 315
tur omnes: Opiniones tamen Mercurialis continere, & licet Philosophorum Græcorum stylo sæpe loquantur, esse tamen ex lingua Ægyptiaca in Græcam translata, putat Jamblich *in lib. de Myster.* Casaubonus vero, *Exercit. in Append. Ann. Baron. cap. X. n. 18.* a Græcis omnia esse conscripta, & ficta, nec ex alia lingua versa Conring. *cap. 4. & 5. de Medic. Hermet.* ea non esse multum antiqua, & incertæ fidei. Edita sunt à Marsilio *Ficino*; Francisco *Patricio*; & Fr. Hannibale *Rossélio*, Minorita. Vid. Molck, *ad Relig. Med. pag. 51. & 69. 70.*

De arcana numerorum Magia, quam Algebra & Cabala profitentur, Patavii ante aliquot lustra publicatus est liber, sub titulo, *Algebræ novæ*, cujus Author, *Johannes de* LUNESCHLOSS. Molck. *d. l. pag. 65.* An vero per secre- 316
tissimam Cabalæ viam investigari possit consummatio seculi, juxta Picum Mirandulanum, post 514. annum, & 25. dies? posterorum posteri, & qui nascentur ab illis, experientur. Vid. Guid. Fabrit. in Epist. dedic. Novi Testam. Syriaci ad Henr. III. Gall. Reg.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit Deus:

Montisbeligardi Anno 1615. prodiit *de Christiani Cosmoxeni genituræ judicium*; magnum fortis Christiani adversus prædictiones, sive maledictiones Astrologicas, solatium: edidit *Christophorus* BESOLDUS, ut sua manu adnotavit ejus convictor D. Wolff de Todenwarth. Nimirum, adeo facile" est, inquit argute Hobbes. *Leviath, cap.* " *XII. pag. 59.* cujus ignorantiam molliter tractare didiceris, quocunque velis, ducere: 317
adeo inquam, facile, adeo impium & nefarium est, sub hoc involucro turbas ciere, & ante diem in Principum annos inquirere. Exempla in utramque partem ingentia & memorabilia per occasionem, vide, perpende, judica! Allatum est in Galliam ex Hispania Anno MDCX ad Peireskium, Prognosticon annuum sive Allmanach, ab *Hieronymo* OLLERIO, Beneficiato Barcinonensi compositum, accuratissime Henrici IV. necem præsagiens; Ostensum id Guilielmo Vereo; Galliæ Pro-Cancellario, tum Proto-Præsidi Aquensi, & Josepho Galterio, Astronomiæ peritissimo, transmissum exemplum ad Regem,

gem, & ab hoc generose spretum; consummatum tamen postea facinus; gloriante de
318 fide sua Ollerio. Anne ex ipsis Astris, an potius aliunde rem eventuram coniiciens? An vana Astrologia? An Vati cum pravo Genio commercium, qui id præsagierit? An conscius infandæ machinationis! An hæc in Hispania, vel ab Hispanis cusa? Non apparet: cæsus profecto Rex! quæ suo more decenter exequitur Gassend. *in lib. II de Vit. Peiresc. pag. 178. cum seqq. add.* Mornac. *ad tit. de Sagan; & ad l. 11. C. de Epist. Aud.* Illi itaque rei non credendum? non deficit exemplum propriæ prædictionis in momento designato adimpletæ, & hanc propter religiosæ vitæ, mortisque negotiorum compositionis, alibi vix quærendum, in vita *Andreæ* DUDITHII Episcopi quinque Ecclesiensis, descripta à Quir. Reutero.
319 add. Thuan. *tom. IV. Hist. lib. 96. pag.* 476. *Andreas* VESALIUS, qui Comiti Maximiliano Egmontano diem & horam mortis, quæ incidit in Ann. 1548. accuratissime prædixit. Thuan. *tom. I. Hist. lib. 5. pag.* 164. nec alii; quod quidem dicam non habeo: nisi quod Ulpianus *ex Viviano in l.* 1. *§. idem Vivianus.* 10 „*D. de ædilit. edict.* refert; Quamvis aliquando „quis circa fana bacchatus sit, & responsa red„diderit, tamen, si nunc hoc non faciat, nul„lum vitium esse. Neque eo nomine, quod „aliquando id fecit, actio est; sicuti si ali„quando febrem habuit. Cæterum si nihil„ominus permaneret in eo vitio, ut circa fa„ma bacchari soleret, & qua si demens respon„sa daret, etiamsi per luxuriam id factum est, „vitium tamen esse, sed vitium animi, non
320 „corporis, &c. Anton. Augustin. *lib. IV. Emend. cap. II. pag.* 190. add. P. Ærod. *lib. VIII. Rer. Jud. tit. 7. cap.* 8. Ejusdem Wolffii testimonio, *Libertatis veri Christianismi*, & servitii Mundi; Theologiæ Encomii, & Fiduciæ bonæ causæ, Argentinæ, Anno 1618. publicatæ, author est *Joh. Valentinus* ANDREÆ.

Lotharius SARSIUS, adversus cujus Libram Astronomicam Galileus Opus de Cometis condidit *Horatius* GRASSIUS omnino est, ap. Gassend. *lib. IV. de Vit. Peiresc. pag.* 289. & Dn. Placc. *Pseud. n.* 776.

Institutio Philosophiæ secundum principia D. Renati des Cartes, Antonii le GRAND, Anno 1679. primum in Germania impressa, privilegioque Cæsar. Maj. (in quo dictus le Grand, ita supplicante Typographo, Vir de Republica litteraria optime meritus
321 laudatur:) munita, ut & Historia Naturalis; & de non Existentia, sive Carentia sensus in brutis, tractatus ejusdem; nomina adoptiva, non genuina præferant: restituendi autem libri omnes, ita tamen non nominato, (à qua opinione jam diverto:) societatis Regiæ in Britannia membro, & Professori Oxoniensi; memorante Bibliothecario Regio. Quisquis autem ille sit Cartesianus certe in omnibus non est; namque Ethica nihil ex Cartesio habet, & in rerum Naturalium principiis (quæ inutilia esse, ne dicam, absurda, refert B. d. S. *Epist. LXX:*) sæpius è via regia excedit: Non cohibituro risum, vel iras; eodem, si vidisset legissetve Cartesius sub schemate Disciplinæ suæ, Angelos esse, & hominibus apparere, ex Laurentio Surio, omnium, qui de hisce apparationibus ab aliquot 322
seculis scripsere, mendacissimo; & Mariam Magdalenam ab Angelis in cœlum tolli, & iterum loco suo restitui, solitario presbytero vidente, ex Marulo probantem. *part. 3. art. 2. pag.* 217. Verum ignoscendum est; nam præ„stigiatori, aut ventriloquo artifici, fictori„callido, & narratori mirabilium, impuden„ti, perjuro strenuo, simulatori sanctitatis„histrionico, vel, maxime, multis simul fœ„deratis quis non credat homo illarum arti„um imperitus? Hobbes. *Leviath. cap.* 37.„*pag.* 208. „

Et cum de maximo Philosopho mentio injecta: subnectam seria, vel Lectoris delectationi servitura, vel modico temporis dispendio luenda: *de Tribus maximis hujus seculi Philosophis*: quos inter maximus

Thomas CAMPANELLA, ex Dominicanorum Familia; cujus extant *Metaphysica* ex se 323
solis, (nam noviter quædam principia, nec alibi obvia, diciplinæ subjecerat:) interpretationem habitura. *Atheismus Triumphatus*; de quo superius dictum; Philosophatur, magna severitate, sed sua Metaphysica methodo; proinde molesta; Docet, obtestatur, blanditur, ut res tulit, & tractationis ordo: dum sæpius magis suasoriis, quam fortibus & heroicis argumentis armatus in prælium, magis luctam dixeris fuisse, descendit; in arduis cespitat, hostem; armis ferme exutum jam, dimittit, aut negligit; sæpius, cui periculo sustinendo, præjudicio Orbis Christiani se commiserit? ut recordaretur, objurgandus, & in aciem per campanam reducendus, multa per jocos jo- 324
culariter proposita; Imposturæ Gentilium, ad Sacerdotes Christianos scandalosæ translatæ; & comparationes Principum cujusque Religionis ridiculæ. Omnia altissime silentio premenda vel magis austera ratione convincenda, damnanda fuissent. Vapulant equidem ad cruores usque Achitophel & Machiavellus: nescio, an parem ob culpam mulctati? Nescio, an magis infami, nec oblivioni unquam tradenda pœna? quam qua Neapolitani in ipsum, ob tentatam Crotonis deditionem Turcis, evocatum Zigalem Bassam in Italiam, inducendis novæ Religioni, & ritibus, comparatum ad montana exercitum, (sed sola spe? & quæ alia ipsi à Cæsare Branchedaurio, *de mutat. Imp. Rom. & ortu Pontif.* objecta:) animadvertere constituerant, adfecti? perpetuis illi carceribus im- 325
mensas viri cogitationes conclusisse, contenti. Ex quibus liberatus, quid in itinere, cum Peireskio contigerit? singulariter à Gassendo, *lib. V. pap.* 425. *&* 426. ad Ann. 1634. Quæ fata ipsum postea in Aula Gallica manserint? ab ipso illo in *Præf. dd. ll.* consignatum. Meritus tamen, ut dictus Cæsar enunciaret: in eo homine, quid ingenium humanum pos„sit? videri Naturæ Dæmonem experiri vo„

„luisse, ita omnes ignei, & sublimissimi ani-
„mi vires in eo scintillare, & excellere maxi-
„me; cum seqq; De Johanne Bodino, ita
„Thuan. *lib.* CXIII. *Histor. pag.* 702. *d.* postea &
„Dæmonomaniam Gallice scripsit, in qua
„dum materiam, ab aliis tantopere agitatam,
326 „adversus Joh. Wieri plerumque sententiam
„enucleatius retractat, magicæ rei ac vetita-
„rum istiusmodi artium crimen minime effu-
„git. Vertat, si videbitur, materias, Lector & personas, & judicet! Curiosa est *Disputatio ejus contra murmurantes citra & ultra montes in Bullas SS. Pontificum Sixti V & Urbani VIII. adversus judiciarios editas*; sed magis excellit amœnitate, necessitati, eruditioni, excelsisque bonis litteris, & veræ Philosophiæ servitura tractatio, *de Gentilismo non retinendo*, sive de Gentilium Philosophia, præsertim Peripatetica, non retinenda: quam, si, ut lectu dignissimam nimium laudavero, videat Problematis necessariam discussionem: ex ea neglecta infames errores, sententiasque Patrum Concilii Tridentini mihi animose suffragantes, apud P.
327 Sarpium *Histor. Concil. Trident. lib. IV. vers. nec dissimile erat, &c. pag.* 323. *& seqq.* De *Prædestinatione* &c & reliquis Operibus fusius dici institutum non patitur.

Ne omnino plura, *de* THOMA HOBBESIO, *Malmesburiense Britanno*: quem cum suis principiis omnes sui ipsius naturæ suæ infectæ, congenitæ malitiæ humanæ propriique mali genii, tot laboriosis virtutibus emendandi, obliti & immemores, ex consortio Philosophorum, sed nullo unquam successu (majori & feliciori; si Theologiam ejus insectarentur, futuro) propellere conantur. Si quid ipsi humani excidit, nimio id in Regem suum exulem studio, ardentiorique in Patriam amori condonandum; reliquum cum cura legendum, & discutiendum. Judicium, quod nuper *Galeottus Galeatius Karlsbergius* in
328 eum instituit; & Epigrammata duo (nam quicquid curiosi de illo legi meretur, in vita ejus Anno 1679. Carolopolis excusa, pridem notatum:) subjiciamus. *ille ita*: Fa-
„mam numerorum proportionumque scien-
„tia comparavit, Prudentiæ studiis adeo non
„auxit, ut quoque labefactaverit maxime.
„Nam justum & injustum perperam æstimat,
„legem male definit, Principem impie solvit
„lege. Civitatem cum adornat, aut defor-
„mat, aut evertit. Pactorum religione non
„multum tangitur. Societates civiles non
„considerat, ut debet, jamque principia no-
„va confingit, jam vetera, majori, dubi-
„um, libidine, an contradicendi procacita-
„te destruit. Absolutum Principi Imperi-
329 „um asserit civem non juri, sed mero Princi-
„pis arbitrio subjicit, affirmans, faciendum,
„patiendum, cum facere, pati, agere, omit-
„tere, pro fructu velit jubeat Princeps. Ve-
„reor, ne hac Cyclopica licentia Cyclopicam
„Rempublicam condat. Vivat in ea Hob-
„besius si velit: nobis longe alia placet. In
„Volumine, de Materia, Forma ac Potestate
„Civitatis Ecclesiasticæ & Civilis multa salu-
briter admonet, plurima inserit pessime“
concepta, petulantissimeque defendit reji-“
cienda. Rationes ad liquidum perductas“
sæpe reddit perplexas. Meditationes suas“
non publica utilitate sed privata subtilitate“
rependit &c. &c. Quod ut hostile nimis, & cavillatorium improbo! Epigrammatum *alterum* in conjunctionem de Cive ejus, cum Grotio de Verit. Relig. Christ. conceptum, 330
ad Lectorem, hoc est:

Miraris Christo, cur sit sociatus, Hobbeus?
Non miror, Christum prævaluisse puto.
Grotius, Hobbeus, vi judicii miranda
Iste equidem Patriam, sed colit iste Deum,
Conjuncti, ut doceant, quam vana scientia nostra,
Aque Deo mundus distet, ab orbe Deus.

Alterum, pro comparatione & conjunctione ejus Civitatis Civilis & Ecclesiasticæ, cum P. P. Sarpii Historia Concil. Trident. ad Leviathanem:

Quandoquidem nostri, quid sis? *per inania certant*
Jurgia; dic, amo te, quid Leviathan eras?
Ecce ego Regnorum sum summa Potentia *doctis*;
Indoctis Dæmon; *denique forte* Nihil,
Si sic: per me sis Majestas, Dæmon, *aut* οὐτις;
His tamen in libris tu Leviathan eris.

Tantum & de Hobbesio.

De tertio, nisi & ob non adjectum no- 331
men, & Philosophiæ novitatem locum postulasset, siluissem. Exiit autem Hamburgo Anno LXX. *Tractatus Theologico-Politicus*, *continens Dissertationes aliquot, quibus ostenditur, Libertatem philosophandi non tantum salva pietate, & Reipublicæ pace concedi posse, sed eandem, nisi cum pace Reip. ipsaque pietate tolli non posse.* Sine adjecto, inquam, homine; (ne, ut videtur, disciplina ex ipsa haberet nomen, vel ipse qualis etiam cunque ambitionis accusari posset) sed cum præfatione, ardua illa, & magnanima. Summa libri est, de Captivitate Rationis humanæ: &, utrum terminatio Theologicorum discursuum in illa; ut & necessitate credendi cuicunque quodcunque, publica authoritate, & privatæ sapientiæ opinione obtrudenti:
non minus in servili, vel ingenuo postulato 332
respiciendi ad traditiones, ut sibi videri volunt, infallibiles &c. solis acquiescere obligata sit? differere. Quæ libri infortunatæ, aut secus, *censuræ*? Vid. in Epist. L. D. V. M. D. (quæ est XLVIII.) quæ fortunatæ, vel minus, *exculpationes?* (quæ extant *in Epist. Ej. XLIX.*) censeat, qui viderit, si omnino, Lector eruditus: hic tacere magis oratorium est, quam dicere: nam laudare, vel vituperare, utrumque in ancipiti, & debacchari in alios nimis indecorum.

Author est *Benedictus* DE SPINOSA, *Amstelodamensis*, à gloriosiss. memoriæ Electore Palatino DN. CAROLO LUDOVICO Heydelbergam ad Professionem vocatus, sed ad Stoicam excusationem studioso otio & tranquillitati reli-

relictus; vitamque anno suæ ætatis, XLIV.
333 salutis, MDCLXXVII. IX Calend. Mart. Hagæ-Comitis occlusit. Ejusdem sunt *B. d. S. Opera Posthuma*, Anno LXXIIX præfixa tersissima incogniti Authoris Præfatione, publicata. *Ethica* certe maximi judicii: De *Mente*, de *Affectibus*, de *Servitute & Libertate Humana*, & de *Intellectus emendatione*, subtilissimæ meditationis: *Politica*, an satisfaciant? non dixerim: *Epistolæ*, & ad eas *Responsiones*, sensus & experientiæ tam ejus (ubi Theologiam, & doctrinam de Christo temere non invasit) quam Britannorum, subactæ; & *Hebraica* extra exemplum! De turbata per ipsum Religione, & hujus periculo, quam summa solicitudine se curare, omneque dissidium exscindere visus esse voluit, conquestus Henr. Oldenburgius, *in Epist.*
334 *XVIII.* cui ipse respondit, *in Epist. XIX.* Permittat mihi quæso, Lector, ut de his tribus, exorbitantis in utraque sapientia sensus, Philosophis, adnotata obsignet Horatianum. (*lib. 1. Carm. Od. 3. in fin.*)

Nil mortalibus arduum est.
Cœlum ipsum petimus stultitia, neque
Per nostrum patimur scelus
Iracunda Jovem ponere fulmina!

CL. SADILETUS, qui omnium Facultatum studiorum Cynosuram Tabulis comprehensam Anno 1664. scripsisse dictus est, ex transpositis litteris priscus ALSTEDIUS, sub cujus nomine & titulo *Consiliarii Academici*, jam pridem Anno 1610, & 1617. ea Argentinæ prodierat, noscitur. Consilio divendendis residuis Exemplaribus aptato, sed aliis
335 forsitan non, nec magis mihi probando.

Ad *Carolum* SIGONIUM pertinere *Petri* CRASSINI *Poloniam*, testis est veracissimus Thuan. *lib. I. de vita sua pag. 19.* Et ad eundem, *Bernardinum* LAURENTANUM; ut & *Johannem* ZAMOSCHIUM. *ibid.*

Das Bedencken / welcher massen ein Standt sein Einkommen verbessern möge? quod explicaverit *Georgius* OBRECHTUS, JC. & ejus Programmata publica de his scripta; & manifesta nominis Obrechtiani, in Edit. Ann. 1617. adscriptio; nam de alia, quæ nomine ejus careret, mihi non constat, manifestant. Testata certe est Respublica Argentinensis, adserendo omnia Exemplaria suæ Cancellariæ, nolle se, consilia civis sui, quæ
336 illi in praxi pessime cessere, omnibus palam fieri. Qua de causa, si conjectare ex stylo, tempore, ætate, licet: ipse quoque Editor est *Montium Pietatis Romanæ*, Argentinæ publicatorum. Sed hoc conjectare erat! Jam certiora consignanda. Montes enim Pietatis Romanæ (de quibus in PL. *Pseud. N.* 322.) ab *Ellychnio* GOTTLIEB; & *Leberis Jesuitica*, à *Theophilo* ELLYCHNIO, edita: itemque der Mönchen Affenspiel: & von des Pabsts Janizaren (si hæc duo alterutrum ex supra dictis nomen præ se ferunt) cum accuratius mutationem nominis Theophili, in Gottlieb; & versionem adsumpti Græci nominis Ellychnii perpenderem, vero jam authori *Theophilo* DACHTLERO, Senatus Minoris Argentinensis Actuario & Referenti restituo; & si tertium scriptum, aliud ab Obrechtiano, sub illa præscriptione exstaret, quod accidisse potest, ei- 337
dem redderem.

De justa Reipublicæ Christianæ in Reges impios & hæreticos (digno prorsus titulo, de cujus definitore, & definitione inquiratur) *animadversione* &c. *Guilielmum* GIFFORDUM malo sydere commentatum fuisse, memorat Scavenius: Author autem Processus Parlamenti Parisiensis, contra Ravaillacæum *pag.* 10. Jesuitam REINALDUM nominat.

Is eodem loco cum PL. *N.* 704. consentit, quod scil. *Andreas* PHILOPATER, sit *Josephus* CRESWELLUS, Jesuita.

Superiori seculo Guisianis Rem Gallicam fataliter turbantibus, eorum subornatione prodiit *Declamatio*, de tormentis, crucia- 338
tibus & suppliciis Catholicorum in Anglia, ad exacerbandos jam tum nimis seditiosos nationum animos, sub nomine CATHOLICI ANGLI; qui est *Ludovicus* AURELIANUS, causarum Patronus; adversus quem pro salute publica causam, tecto nomine, dixit alius in foro Advocatus, qui est *Dionysius* BUTILLERIUS. Thuan. *tom. IV. Hist. lib. 81. pag. 5.*

Eodem: non expresso Authoris nomine vulgatus libellus, *de Potestate Principis*, Lugduni combustus: in quo Principis, & Magistratus ab ipso constituti authoritas, detortis ex Sacra Scriptura argumentis, cavillatorie in dubium vocatur: author, sed falso, dictus est *Carolus* MOLINÆUS, *JC.* quem alii *Hugoni Sorello Roserio* tribuunt. Thuan. *lib. 34.* 339
Histor. pag. 227.

Non omittemus hoc loco *Scholæ Salernitanæ* mentionem: sive Carminis de conservanda bona valetudine; principio quidem: authorem *Johannem de* MEDIOLANO recte designari, confirmante ex Zachar. Sylvio, Dn. Franco, *in Satyr. Med. VII. de Anguill. prop. fin.* deinde ex Thomæ Bartholini *Dissert. de Medicis Poëtis; pag. 128. Johannes de* MEDIOLANO, *Medicus Salernitanus*, "nomine Scholæ Salernitanæ Anno Christi MC. carmine leonino, "de conservanda bona valetudine librum; "vel, ut alii legunt, Regimen Sanitatis; vel "Florem Medicinæ, à se compositum, Ro- "berto Guilielmi nothi Normanniæ Ducis "Filio è Palæstina reduci; & Regii Angliæ "sceptri proximo heredi dedicavit; cum con- "suleretur Universa Schola de vulnere Regis" 340
designati brachio dextro accepto, in Obsi- "dione Hierosolymitana, quod in fistulam "degeneraverat. *Arnoldus de* VILLA NOVA, Commentariis suis Opus enarrans, nomine Scholæ Salernitanæ, vero auctore dissimulato, inscripsit, ut narrat Joh. Georg. Schenck. *in Biblioth. Medic.* Doctiores denique non ita pridem animadversiones addidit, *Renatus* MOREAU, *Medicus Parisiensis* magnæ eruditionis; cujus auctior editio, ex schedis paternis, exspectatur à filio Joh. Baptista Moreau, sicut testis est Paulus Colomesius, *in Collect.*

lect.Gall. Part. pag. 107. Versibus Macaronicis Gallicis,quos *Burlesques* vocant, nuper Parisiis divulgavit, *Joh.* COCHART summo Guido-
341 ni Patino dedicatis; quorum versuum Patinus ipse author creditur.

Dialogum *de Polygamia*, Epistolæ Balthasaris Menzeri, de divortio, Holmiæ conscriptæ, oppositum, sub ficto nomine *Sinceri* WAHRENBERG, disseminatum, *Samuelem* PUFFENDORFFIUM, vel ejus fratrem evulgasse; temere aliquem privatim sensisse: improbe Christianum Vigilem Germanum, publice denuntiasse, ipse sui Vindex est laudatus Puffendorffius, *Apolog. pro se & suo libro de J. Nat. & Gent.* §. 2. & 3. quod exemplum male alicui tributi libri, cujus contenta periculosa sunt, ostendit, vera esse Castalionis dicta in ,,ejus defens. *pag.* 4. si nihil præter conjectu- ,,ram habebas, cur me vel dubitanter nomi- ,,nasti? an ut odiosum me redderes; at istud ,,est hominis parum candidi: An quod con-
342 ,,jecturæ credebas? at istud est plenum peri- ,,culi. De eo testor: mihi non liquere, qua fatali declinatione homines ubi de Polygamia (& speciatim *Triumphatrice*, quæ ejus esse dicitur:) sermo est, illius maxime personæ, & maximis studiis, certe non spernendis, incubuerint? Similiter, quid Germanos & peregrinos in eam rabiem adigat, ut Germanos, egregio honestatis, toro immaculato debitæ, exemplo laudatissimos (Thuan. *lib. II. de Vit. suâ pag.* 19.) jam demum, uno alterove facinore in Ephemerides reddito spatioso encomio, privent spolientque? Sed utriusque sortis libri jam eo usque evolvere, ut resisti petulantia temporum posse in desperatis habeatur.

Hercules Commodianus, qui indigne tu-
343 lit, fabulam, *de Doctore Parisiensi*, tribus vicibus è feretro exsurgente tribus ut & tot diebus judicium Dei Omnipotentis inclamante; eamque secessui S. Brunonis in eremum, instituendæque Carthusianorum Familiæ an- ,,sam, protinus ullam dedisse, eruditis non ,,credi, & ea de causa fascinatus, quæsita è ta- ,,bernis & prostibulis maledicta, & portenta ,,mendaciorum, quæ ne Diabolus quidem Calumniatorum omnium parens evomeret, *in Joh. de* LAUNOT, Constantiensem, Theologum Parisiensem, effudit, est *Theophilus* RATNAUDUS; Vide *Edit. Portner. de vera causa d. secess. pag.* 6. & 7.

Andreæ Dominico Flocco, Florentino, ab impostore L. FENESTELLÆ, adscriptum librum, de Magistratibus & Sacerdotiis Romanorum, *Ægidius* WITSIUS adseruit; memorante Ant. Augustin. *Antiq. Dial. VII. pag.* 97. Et si non diffiteatur, Fenestellam doctum hominem fuisse & *in Pandectis Juris* recenseri (de loco, & ingenue fateor, mihi jam non constat; & aut non extat, aut infeliciter memoria illorum excidit, qui omnem vitam, his locis colligendis, summa cum industria impenderunt:) & fortasse Hispanum fuisse.

Eadem pag. PL. Pseud. pag. 394. mentionem injicit S. POMPONII *vel rectius* *Pompeji* 344
Festi de Verborum signif. Quæsitum: quis ille *Paulus* Abbreviator? Et equidem *Paulus* V. Pontifex Rom. esse non potuit; nam Anno 1605. in Pontificale solium elatus, libri tot secula ad natales usque suos numerantis an Author? negandum: & in Epistola ab Aldo *in Edit. Cornucop. pag.* 1124. usurpatum Pontificis nomen nihilo pluris urget, quam hominem ecclesiasticæ professionis fuisse. Est itaque nemo alius, quam *Paulus Longobardus*, DIACONUS (verba sunt Josephi Scaligeri in" Præfat.) homo confidentissimus ac, ut res" ipsa docet, ineptissimus: is victo ac profli-" gato Desiderio, Longobardorum Rege ul-" timo, captus à Carolo M. Imp. Magnam &" a victore, & à posteritate se initurum grati-" am putavit, si S. Pomponium Festum, quo" scriptorem utiliorem lingua Latina non ha-" bet, mutilaret, & tanto posteritatis damno" se à Victore redimeret. Quid autem Ludi-" magister ad Carolum Magnum? quisquiliæ sunt!

Non minus de *Pauli* DIACONI *Aquilegiensis Historia* Miscellanea diversæ sunt opiniones: aliis ANASTASIO Bibliothecario; aliis LANDULPHO *Sagaci*, eam adscribentibus prout vestigia sunt apud Goldast. *d. lib. cap.* 4. *pag.* 39. & *cap* 8. *pag.* 64.

345
SECTIO XV.

Epistolæ obsignatio; ubi de Wineo & Vettero, cum Parænesi de fatis proprii laboris.

ITa tandem quæsitum, de Scriptis ultimum in his conjecturis locum occupaturis; Electa duo; *Johannis* WINEI, *de successionibus ab intestato Guilielmi* RANCHINI; adeo inepte descriptus, ut & plagiarius oblitus fuerit loci, in quo Ranchinus Stephanum Ranchinum, parentem suum laudaverat, eradendi. Bitsch *de Casib. pro Amico, quæst.* 1. *pag.* 15. *in princ.*

Idem Winei nomen in memoriam revocat Processum Cameralem *Nicolai* WINEI qui de verbo, ut loquuntur, ad verbum ab Adriano Gylmanno tom. I. Symph. sub inscriptione, Tractatus Methodici Processus Cameralis insertus. Quandoquidem autem in Differt. de Cult. Jur. Cam. verum debitorem non de-
prehenderim, nolo temere alterutrum plagi- 346
arium accusare.

Alterum *Conradi* VETTERI, qui M. Conradi Andreæ nomine adsumpto, celeberrimo P. Jacobo Andreæ, Theologo, ut fratri, illusurus, libros convitiis refertissimos in auram lucemque publicam trusit, dignus, cum aversatione, ad L. Rheinmiam remissus.

Tantum est, quod tenuis Epistola, honorando fideliter & ingenue PLACCIANO NOMINI, ejus in Præfatione Syntagmatis hortationibus inducta, nuntiavit libens meritoque, cum ob neglectos ab altero Typographo Vindiciarum tomos; ab altero, subductam Rerum Cameralium duodecennalem periodum, à tertio suppressum ad Recess. Imp. Noviss. Commentarium non satis bene affectus uno alterove momento, inter forensium negotiorum, quibus eum officii rationes alligavere, turbamenta, ad amœniora studia digredi voluisset, post plura jam edita, author; qui non minus esse sibi, quam cum sunt, otia, jussit; nulla permisit. Vale.

Joh. Deckherr, D.

PAULI VINDINGII
AD
Virum Amplissimum
JOHANNEM DECKHERRUM
EPISTOLA
de
Scriptis nonnullis Adespotis.

---

349 *Viro Amplissimo*
JOH. DECKHERRO
P. VINDINGIUS.
S. P. D.

DAbis veniam nomini apud vos ignoto. Imperarunt mihi has scribendi partes felices tuæ de Scriptis adespotis conjecturæ. Placuit intueri cominus personatos istos actores; detractis Larvis, orbi litterato redditos. Quorundam nomina, temporum injuria, aliorum, insignis modestia, plurium, publici metus suppresserat: Te vindice, omnes sibi suisque redduntur. Ignosces, si quædam à te prætermissa indicavero; vel sponte omissa. Nec multis tibi molestus ero, cum schedulas meas, quas
350 ex illustri Bibliotheca Oxoniensi de hac materia congesseram, in Patriam miserim, brevi ipse secuturus. Quicquid adhuc mihi in memoria residuum est, paucis constringam, veniam exposcens, si tua patientia abutar.

In dignoscendis Ecclesiæ primitivæ Scriptoribus plurimi jam dudum non pœnitendos devorarunt labores. Longum foret per singula ire. Exhibuit Cl. FR. SPANHEMIUS, Præceptor meus ante quadriennium in Acad. Leidensi, plurimos Canones, in introductione sua ad historiam Ecclesiasticam, quibus vera à supposititiis discernere jubet, & quantum distant æra lupinis.

CLEMENTIS *Epistola I. ad Corinthios* à Junio publici juris facta, inde Oxonii recusa Gr. Lat. studio Ven. Episcopi Oxoniensis, hodie ab omnibus ferè pro genuina habetur; de 351
altera eruditorum contrariæ sunt opiniones.

BARNABÆ *Epistolam* ISAAC. VOSSIUS notis illustravit, viro Apostolico tribuendam ratus; Quid de ejusdem authore sentiat Cl. E. BERNARDI *Astronomiæ in Oxon. Academ. Professor*, qui ejus editionem meditatur, brevi forte videbimus, si per antiquitates FL. JOSEPHI licuerit, quæ ejusdem studio ex prelo Scheldoniano splendidissimæ emergent. Si ex stilo hujus Epistolæ de Authore conjiciendum erit, vix sapit genium illius ævi; & occurentes ibi mysticæ interpretationes, ut de 318. Abrahami famulis &c. BARNABÆ hunc fœtum abjudicandum suadent.

De DIONYSII AREOPAGITÆ scri- 352
tis res in aprico est. Quin supposititia exinde contendit PH. BRIETIUS e Societate Jesu in annalibus mundi, quod Monachorum meminerit; cum cucullati hi Patres serius in mundo comparuerint.

De Donatione CONSTANTINI MAGNI, ipsi etiam, quorum interest hæc mysteria propugnare; jam non dubitant, tantum, sed aperte pronunciant. Ipse *MAIMBOURG* e *Soc. Jesu*, in historia Iconoclast. p. 181. edit. in 4. inquit: *la Donation de Constantin particulierement pour ce qui regarde Rome & l'Italie, si elle n'est fabuleuse, & supposee grossierement & sans aucune vraysemblance, par un extravagant imposteur du X. Siecle,*

Siecle, comme la pluspart des Scavans le tiennent pour
indubitable ; elle fut du moins sans effet, puisque les
353 *Empereurs, ou les Rois Barbares en furent toujours*
maitres &c. Et jucundum sane est, quod me-
mini me legisse in Authore quodam Anglica-
no: Cum Veneti rogarentur à Papa, ut Ar-
chiva depromerent, è quibus suum in mare
Hadriaticum jus defenderent, respondisse
eos, aureis diplomata sua litteris inscripta es-
se à tergo Donationi Constantinianæ, quæ
Romæ asservabatur. Quin *BRIETIUS* ad
an. 1664. LAURENTIUS VALLA ait, scri-
psit adversus ineptum Librum, qui inscribi-
tur *Donatio Constantini*, sed majori in Pontifi-
cem odio, quam eruditione.

S. JULIANUM TOLETANUM *Epi-*
scopum, qui seculo VII. floruit, & jussu ERVI-
GII Regis Hispaniarum adversus Judæos scri-
sit, cum JULIANO POMESIO Presbytero
354 in Galliis, tempore Gelasii Papæ, quidam
confundunt, quod uterque Librum suum Pro-
gnosticon inscripserit, cum neque stilo, neque
tempore aut dignitate conveniunt, teste *BRI-*
ETIO in annal. mundi ad an. 686.

Morale Speculum non VINCENTII
BELLOVACENSIS, qui anno 1256. claruit,
sed alterius junioris *Vincentii* creditur, cum ex
prima parte & secunda SECUNDÆ *S. Thomæ*
Aquinatis compositum & fere descriptum sit.
Obiit vero *S. Thomas* 1247.; Et illum plagii
crimine onerare nimis durum quibusdam vi-
detur.

Opusculum nitidissimum de imitatio-
ne Christi, apud plerosque THOMAM à
KEMPIS Canonicum Regularem S. Augusti-
355 ni. Auctorem meruit. Sunt vero qui obtru-
dunt JOANNEM GESSENIUM *Abbatem Ita-*
lum ex MSS. Benedictinis, quæ adulterata esse
alii contendunt.

VINCENTIUM LIRINENSEM,
Presbyterum & Monachum, cujus laudatissi-
mum opus contra omnes hæreticos habemus,
Baronius autumat esse Vincentium istum,
quem tempore St. Martini Galliarum præ-
fectum, SEVERUS SULPITIUS laudat.

CYPRIANI Opera cum optimis MSS.
collata & suæ integritati restituta, nuper Oxo-
nii, labore Ampliss. Dn. Episcopi Oxoniensis
luci reddita sunt.

Pag. 48. *Conjecturarum*, meministi cu-
jusdam Episcopi Lincolniensis Dn. BACLO;
Is, si placet, est THOMAS BARLOVIUS
356 magni apud Anglos nominis, & de nostrati-
bus optime meritus. Optandum foret vi-
dere aliquando ἀνέκδοτα ipsius, quorum ma-
gnam in instructissima sua Bibliotheca copi-
am habet, & nuperrime uno & altero opuscu-
lo præsertim contra Curiam Romanam ma-
gnum Litteratis desiderium excitavit. Hi-
storia ejus de Conspiratione contra JACO-
BUM ANGLIÆ REGEM, vulgo *The gunpou-*
der Threason, non ita pridem publicum vidit.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆ-
CUM cum 100. MSS. collatum, Oxoniique
ante quinquennium editum, curæ præcipuæ
Episcopi Oxoniensis, Doctoris JOHANNIS
FELL debemus. Intra breve spatium melio-
rem adhuc pollicentur Oxonienses editio-
nem, & vidi ipse optimos Codices in hunc fi- 357
nem congestos. Multum isti viro Respubli-
ca litteraria debet, nec pauci hodie in An-
glia sunt, qui eidem vindicant illustre illud
opus & omni auro pretiosius, sub titulo: *The*
Whole duty of man. Alii pro Archiepiscopo
Cantuariensi militant; sed magis inclino ut
Oxoniensi asseram; qui varias hactenus pu-
blicavit, nomine suo suppresso. VII. vero vo-
lumina sunt quæ vulgo vocantur: *The works*
of the author of the whole duty of man. (1) *The who-*
le duty of man (Officium totum hominis) (2)
The causes of Christian piety: (Causæ decrementi
Christianæ pietatis.) (3) *The Gentlemans cal-*
ling. (Juvenis nobilis vocatio) (4) *The Ladi-*
es calling (Virginis vocatio) (5) *The gouver-*
nement of the tongue (gubernatio linguæ) (6)
The art of contentement (ars contente vivendi.)
(7) *The living oracles* (Oracula viva.)

In DANIA ante quadriennium, ni fal- 358
lor, apparuit CHRISTIANUS THEOPHILUS pro
Defensione TH. BARTHOLINI; Ipsum DN.
BARTHOLINUM, νῦν ἐν ἁγίοις authorem ha-
buit. Cum enim Magnus ille vir disquisitio-
nem Medicam scripserat de sanguine vetito;
B. VANDALINUS Episcopus Selandiæ ean-
dem sibi oppugnandam desumpsit in disputa-
tione publica de Libertate Christiana, quam
morte præventus publice tueri non potuit.
Contra quam sub Nomine CHRISTIANI
THEOPHILI iterum B. TH. BARTHOLI-
NUS defensionem composuit.

In *Gallia* magnum applausum meruit
Liber cui titulus: LA RACHERCHE DE LA VE-
RITE III. vol. Auctor ejus est MAILBRANUS, *Pere*
de l' Oratoire; Cum autem Tomum I. in lucem 359
emiserat, insecutus est libellus: *La Critique*
de la recherche de la Verite par un Academicien. Is
est Cl. SIMON FOUCHERIUS, *Canonicus Divio-*
nensis, mihi in paucis carus. MAILBRANUS
vero ab hoc Antagonista provocatus, defen-
sionem suam conscripsit in præfat. tomi II.
operis sui; quam iterum adortus est Dn.
FOUCHERIUS tractatu: *La réponse pour la Cri-*
tique. Dum hi ita digladiantur, Monachus
Benedictinus è Loteringia, *Don* ROBERT DE
GALES, si recte memini, (nomē enim tacetur)
litem componere aggressus est; per: *La Critique*
de la Critque de la recherche de la Verité: Cui iterum
responsum est à Dn. FOUCHERIO per *la re-*
sponse à la Critique de la Critique de la recherche de
la Verité. Idem Dn. FOUCHERIUS auctor 360
est brevissimi Tractatus inscript. *Nouvelle Fa-*
con d' Hygrometre par S. F. h. e. SIMON FOU-
CHERIUS. In *Belgio* qui prodiit tractatus con-
tra Historiam Criticam V. T. per RICHAR-
DUM SIMONEM, Gallico idiomate con-
scriptus Ampl. FR. SPANHEMIUS SS. an-
tiquitat. Profess. authorem habet.

Addam jam pauca de Geographorum
antiquorum uno aut altero. MARCIANI
HERACLEOTÆ περιήγησιν sub NICOME-
DE BITHYNIÆ rege conscriptam, ab HOE-
SCHELIO Græce saltem editam, inde à
PAREN-

PARENTE MEO Gr. Lat. & notis illustra-
tam esse SCYMNI CHII jam omnes fa-
tentur. Id autem LUCAS HOLSTENI-
US vindicavit; & plura forte reperien-
361 tur in notis ejus ad STEPHANUM de Ur-
bibus, Leidæ studio Cl. Dn. RYCKII ante tri-
ennium imprimi cœptis. In STEPHANO tria
aut quatuor loca inveni, quæ SCYMNUM CHI-
UM hujus descriptionis Auctorem esse palam
testantur. Et nisi insigniter fallor, in AN-
TIGONI CARYSTII histor. memorabil.
SCYMNI locum citatum, aut nomen saltem
legi.

De ANTONINI itinerario adhuc liti-
gant eruditi. Plerique cæptum illud volunt
sub JULIO CÆSARE, & OCTAVIANO AU-
GUSTO, sed postea auctum à sequentis ævi
scriptore non uno; sive is fuerit ANTONIUS
BASSIANUS *Severi fil.* sive ÆTHICUS ISTER
sive OROSIUS qui sub Constantino M. flo-
ruere. Potuit etiam mereri titulum AN-
TONINI Imp. sc. sub ipsius auspiciis compo-
362 situm; licet aliquot nominibus postea inter-
polatum sit.

Vetus Orbis descriptio Græci Scripto-
ris sub Constantio & Constante Imp. cum du-
plici versione & notis JAC. GOTHOFREDI,
Genevæ 1620. in 4to, Authorem meruit
ALIPIUM, de quo in præfat. ita GOTHOFR.
*Geographia hæc non est nisi alicujus operis historici ἐπι-
στασις & Ecloga. Actor videtur* ALIPIUS *quidam,
de cujus Geographia* JULIANUS *Epist. XXX. qui*
ANTIOCHENUS *erat, teste* AMMIANO *lib.
XXII. at aliter quibusdam videtur, quod cum ille vi-
carius Britanniarum fuerit, de Britannia ut sibi igno-
ta loquitur; cum tamen potuit scribere Geographiam
etjam ante præfecturam suam. Auctorem religione
paganum fuisse ubique constat &c.*

Eundem esse PTOLEMÆUM qui Geo-
363 graphiam & Almagestum, consignavit, à JOH.
BAPT. RICCIOLIO probatum est Lib. VII.
cap. X. quicquid contrarietur BAROCIUS
Lib. III. Cosmograph. cap. III. Ipse quippe in
Almagesti lib. II. ult. pollicetur se opus Geo-
graphicum constructurum & locorum longi-
tudines computaturum à Meridiano, qui tran-
sit per Alexandriam, quod etiam in Geogra-
phia sua exsecutus est. Nec JULIUS ille MA-
TERNUS, quem in Geographia memorat, il-
le est qui sub CONSTANTINO floruit, & qui
ad LOLLIANUM scripsit de Astrorum judi-
ciis, sed alius ab illo diversus.

De ÆTHICO quædam subjungam
forte aliis non observata. Omnium fere
manibus teritur ÆTHICI Cosmographia
ex recensione SIMLERI: Auctorem huic
cognominem, sed plane alium in MS. Bi- 364
bliothecæ Bodlejanæ inveni & quidem vul-
gato longe antiquiorem. SIMLERIA-
NUS quidem post CONSTANTINI M. tem-
pora vixisse creditur, quem monstrosorum
Vocabulorum authorem vocat ORTELIUS:
si BURTONO credam comment. in Itiner. AN-
TON. pag. 5. in MS. THUANI vocatur JULIUS
ORATOR, cujus CASSIODORUS meminit.
Alter vero ÆTHICUS, quo Oxonii usus sum,
una cum SOLINO in optima membrana scri-
ptus erat, & quidem sub DOMNO THEO-
DOSIO ut Clausula MS. indicabat. Titulus
hic fuit: *Incipit Liber* ÆTHICI (al. ÆTHNI-
CI) *Philosophico editus oraculo, ab* HIERONYMO
*presbytero translatus in Latinum ex Cosmographia &
mundi scriptura*; & statim in initio: *Hic* ÆTHI-
CUS *Istria regione Sophista claruit, primusque Codi-* 365
ces suos Cosmographiam nuncupavit. Innumeras
in hoc opere fabulas deprehendi, & monstro-
sas voces vix ipsi Apollini explicandas, sed
quædam exinde tamen cum fructu decerpsi.
Interpolatum à monacho opus statim subo-
luit. Quid de hujus authoris ætate senserit
GUALTHERUS RALEIGH in historia mun-
di Anglice conscripta, ex litteris Cl. Dn. RY-
CKII *Profess. Leidensis celeberr.* Amici optimi re-
sponsoriis judicare licet; Cum enim ipsi in-
dicaveram RALEIGHI sententiam hunc Æthi-
cum temporibus PTOLEMÆi PHILADEL-
PHI antiquiorem statuentis, rescripsit: ÆTHI-
CUM *à vulgato promisit olim* SALMASIUS, *in no-
tis ad Histor. Aug. 140 ex* THUANEÆ *Bibliothe-
cæ, ni fallor, & Danielis Schedis. Memini etiam me
vidisse codicem* ÆTHICI MS. *in Bibliotheca* VOS- 366
SIANA *à publicato diversum. Multifariam autem er-
rat Anglus ille, quem adducis, in Æthici ætate notan-
da. Primo confundit* ÆTHICUM *cum* ISTRO
CALLIMACHIO *qui* PTOLEMÆI EVER-
GETÆ *temporibus floruit. Deinde alium adhuc
antiquiorem perperam confingit.* ISTRI *autem enu-
merantur à* VOSSIO *tres & forte aliquis istorum Cos-
mographiam scripsit Græce, quam* B. HIERONYMUS
*latine vertit, quamque inepti monachi, sicut scribis in-
terpolarunt, adscripseruntque* ÆTHICO, *quoniam is
&* ISTER *natione erat; & simile Argumentum tra-
ctaverat.*

Sed longius non licet esse molesto. Vale
itaque, Vir Amplissime, & fave nominis tui de-
voto cultori. Argentorati D. IV. M. DC. LXXXI.

PETRI BÆLII
AD
Virum Doctissimum
THEODORUM J.
AB
ALMELOVEEN
EPISTOLA
de
Scriptis Adespotis.

---

367 *VIRO CLARISSIMO*
THEOD. JANSONIO
AB
ALMELOVEEN,
Medicinæ Doctori
PETRUS BÆLIUS
Philosophiæ Professor Roterodami
S. P. D.

On illepidum sane neque illiberale est argumentum in quo jam ante aliquot annos Vir multijugæ lectionis Joh. Deckherrus operam suam industriamque voluit collocatam, *emissis in lucem de Scriptis Adespotis, Pseudepigraphis & Suppositittiis Conjecturis*. Placent multis viris doctis ejusmodi disquisitiones, & in amœnitatibus Literarum quas plerumque
368 omnes consectari amant numerantur. Sunt quidam gravioris supercilii, & nimium delicati fastidii qui non se credunt prætium operæ facturos, si veritates id genus unde non pendeant Musarum fata indagaverint. Utatur quisque suo judicio, & quemadmodum æquum est nos ista non scribere viris illis supra nubium tractus vaga sidera sequentibus, ita patienter illi ferant detegi isthæc arcana talium studio correptis hominibus, librorum ut plurimum, atque adeo humanioris literaturæ amantissimis; à quibus profecto magnam inibis gratiam quod tuis curis effectum sit ut typis nitidioribus prodeant in lucem conjecturæ Deckherrianæ auctiores multo quam in utraque præcedenti editione. Quia vero à me intellexeras non solum ex Reipublicæ Literariæ Excerptis mense Sept. novissimo vulgatis p. 1013. sed etiam coram & ex 369
literis observasse me nonnulla in opusculo optimi Deckherri quæ secus quam oportuerat observata fuissent, egisti apud me ut ea Tibi indicarem, vadem te præstans fore ut Autor id non ferret parum æquo animo, sciebas enim quid hac super re ipsemet Tibi scripsisset. Tum si quæ addere possem ex propria penu, ea ut tecum communicarem operi quod sub prælo sudaret annectenda, non semel pro tua in me prolixa voluntate petiisti. Ego vero qui tui causa multo plura eaque ampliora si vires suppeterent facere paratum me sen-

ſentio, libens conditionem amplexus ſum, quamquam non neſcius exiguam mihi eſſe admodum talium rerum ſuppellectilem. Sed dicent fortaſſe aliqui Lectores ſtetiſſe per ex-
370 cerpta Reip. Literariæ mihi ſingulis menſibus adornanda, (opus ad ſe rapiens univerſum otium ac tempus viri multo me diligentioris, laboriſque patientioris) quominus plura Tibi hoc ſuper argumento ſcripſerim. Quidquid id eſt æqui bonique conſulite Tuque operis editor, & Clariſſimus Deckherrus Author, haſce qualeſcunque meas tum animadverſiones, tum additiones.

Ea quæ habentur pag. 88. de Hottomanno, & de Junii Bruti vindiciis contra Tyrannos revocant me in memoriam ejus quod ſubinnui in Excerptis menſis Sept. 1684. pag. 151. Hottomannum haberi Autorem earum vindiciarum. Rogavit me paulo poſt per epiſtolam cauſarum patronus doctiſſimus apud Trajectum ad Moſam D. Niſet, num ea dice-
371 ret Clariſſimus Huberus, cujus de jure civitatis commentarii egregii epitomen tunc dabam, nam ex Grotii ſententia ſub ficto Junii Bruti nomine latere Mornæum Pleſſiacum; judice vero Bœclero, Hubertum Languetum: Jacobum vero magnæ Britanniæ regem exiſtimaſſe fœtum hunc eſſe pontificii cujusdam qui voluiſſet Reformatis creare invidiam nomine doctrinæ principibus deteſtatæ. Dicam hic me ex Hubero ea non ſumpſiſſe, ſed ex libro Gallico Pariſiis impreſſo anno 1589. cui titulus, *Traitté de la puiſſance des Rois contre le Roi de Navarre.* An vero iſte Tractatus idem ſit de quo Cl. Deckherrus p. 338. loquitur tanquam Lugduni combuſto, & falſo aſſcripto Carolo Molinæo JC. ſed quem alii tribuant *Hugoni Sorello Roſerio*, non mihi liquet.

Pag. 93. extat duplex mendum; prius
372 annotat Cl. Paulus Vindingius in Epiſtola ad Deckherrum ſcripta ſecundæque editioni appoſita; ſic enim loquitur, *meminiſti cujusdam Epiſcopi Lincolnienſis Dn.* BACLO; Is, *ſi placet eſt Thomas* BARLOVIUS. Subjungit quædam de operibus illuſtriſſimi Reverendiſſimique ſenis, ſed cum non loquatur de ſcripto egregio ſuper excommunicatione Regum quod ex Anglico Gallice verſum ab Anonymo prodiit in lucem anno 1681. ſub ficto Claudii Barbin Typographi Pariſienſis nomine, non gravabor hic ea de re meminiſſe. Poſterius erratum in eo conſiſtit quod M. CHOFFETAN Ordin. prædicat. dicatur ſcripſiſſe in Apologiam Jacobi Regis. Haud ita vocabatur, ſed *Coeffeteau*, vir in paucis Gallica facundia clarus, & tandem evectus ad Epiſcopa-
373 tum Maſſilienſem. Vertit Gallice Florum, & Hiſtoriam Imperatorum Romanorum usque ad Conſtantinum eadem lingua elucubravit.

Pag. 119. ſic loquitur Autor; *Sceleſti* de tribus impoſtoribus *in Gallia, ut referunt, paſſim venalis libri authorem Bernardinum* OCHINUM *fecit hucusque fama publica.* In 2. editione deſunt hæc verba, *ut referunt*, quibus fides ſit viſam fuiſſe viro docto nimium crudam & parum tutam priorem aſſertionem. Certum eſt falſiſſimum eſſe rumorem hunc librum emi poſſe in Gallia, vix ullus alius tam difficile reperiri poteſt emendus ab iis qui hæc ſagaciſſime ruſpantur. Sed ut credamus Ochinum non conſcripſiſſe famoſum adeo tractatum facit quod ait Grotius in Appendice de Antichriſto p. m. 84. *Librum de tribus impoſtoribus abſit ut aut Papæ tribuam aut Papæ oppugnato-* 374
ribus. Jam olim inimici Friderici Barbaroſſæ Imperatoris famam ſparſerant libri talis, quaſi juſſu illius ſcripti. Sed ab eo tempore nemo eſt qui viderit: quare fabulam eſſe arbitror. Hæc ultima verba probant ut quod maxime falſum eſſe hunc librum facile in Gallia reperiri. Si res ita ſe haberet, nequaquam Grotium latuiſſet. Obſervavit Paulus Colomeſius Rupellenſis in ſuis *Miſcellaneis Hiſtoricis*, vernacula lingua Arauſione vulgatis anno 1675. Vir, ut probe notaſti in noviſſima tua Epiſtola, harum rerum callentiſſimus, quique in Gallia ſua Orientali p. 27. dudum promiſit diſſertationem cui titulus ſit futurus, *Decouverte d'Autheurs cachez,* obſervavit, inquam, in illis *Miſcellaneis* p. 28. erraſſe Grotium dicentem inimicos Imperatoris Barbaroſſæ tribuiſſe illi librum de tribus impoſtoribus, non enim illum ſed Fridericum II. jactatum eſſe Autorem ejuſcemo- 375
di libri, ut patet ex Epiſtolis Petri de Vineis, ipſi à ſecretis & à ſigillo, utque ipſemet Grotius ſcripſit in notis in 3 partem Philoſophiæ realis Thomæ Campanellæ. Debuiſſet dicere Colomeſius Fridericum Barbaroſſam teſte Grotio juſſiſſe ut liber ille conſcriberetur, non vero fuiſſe Authorem illius, hæc enim duo non tam parum differunt ut dubium relinqui debeat lectori utrum affirmetur. Quidquid id eſt hoc unum ſaltem patet non fuiſſe Ochinum illius teterrimi libri Autorem, quippe de quo fama fuerit vagata multo ante natum Ochinium.

Haud prorſus dijudicare valeo ſint ne certa quæ refert Doct. Autor pag. 135. *Bibliothecam Gallo-Suecicam* à Jeſuitis Moguntinis fuiſſe editam, vel ab aliquo ex eorum Collegio ſodali. Hoc unum ſcio Dominum Gravero- 376
lium Nemauſi in Gallia Juris-conſultum eruditiſſimum dicere in ſuis obſervationibus ſuper ſenatus conſultis Toloſanis ab Rupe-Flavino collectis, Autorem Bibliothecæ Gallo Suecicæ eſſe Iſaacum Wolmarum, ejusque libri Typographum à Senatu Pariſino flagris fuiſſe damnatum.

Pag. 181. agit Cl. Autor de ſcripto celeberrimo in Originem libertatis Reipublicæ Venetæ anno hujus ſæculi 12. publici juris facto Italice cum hoc titulo *Squittinio della libertà Veneta.* Vere equidem refert adſcriptum fuiſſe id operis Marco Velſero, at ignoraſſe eum Virum miror ſupereſſe jam fere nullum dubium quin autor Operis ſit Alphonſus *de la Cueva*, Marchio de *Bedemar*, Regis Hiſpaniarum apud Venetos Legatus, & tandem in Car- 377
dinalium album relatus. Legere illud eſt tum in præfatione Verſionis Gallicæ *Scrutinii*

(H) 2 illius

illius quam D. Amelot de la Houssaye creditur concinnasse & notis locupletasse, atque Ratisbonæ (si operis titulo fidem adiungas) typis tradidisse anno 1677. tum ex libello elegantissimo, cui titulus *la Conjuration des Espagnols contre la Republique de Venise en l'année* 1618, quem Abbas de S. Real patria Sabaudus Parisiis in lucem edidit ante aliquot annos. Ille idem Abbas Autor est trium quatuorve aliorum opusculorum Anonymorum, quorum ecce Tibi titulum. *Dom Carlos*, *Nouvelle Historique*: *De l'usage de l'Histoire*: *Memoires de Madame la Duchesse Mazarin* (degit nunc ea in Anglia,
378 magnæ famæ, formæ, ingeniique fœmina) *Cesarion, ou Entretiens divers*, de quo opere nos in Excerptis Reip. Literariæ mensis Oct. 1684. p. 266. &c.

Pag. 262. credit Dom. Deckherrus Catharinæ Mediceæ vitæ, actorum, & consiliorum stupendam narrationem, scriptum esse Joh. SERRANI, sive SERRARII. Illum sine dubio intelligit quem vulgo vocamus *Jean de Serres*, quique composuit *l'Inventaire de l'Histoire de France*, non quidem usque ad suam ætatem sed usque ad excessum Caroli VII. At parum verisimile est scripsisse illum narrationem supra memoratam de rebus gestis Catharinæ Mediceæ. Sapit hoc scriptum aliud longe ingenium & dicendi genus. Non ægre crederem Henricum Stephanum esse Autorem illius libri prout ipsi à Maimburgio tribuitur in Historia *Ligæ*. Solet divendi & compingi ille li-
379 bellus cum Diario Henrici *III*. cujus Autor ignoratur, & cum divortio Satyrico Henrici *IV*. & Margaretæ Valesiæ, necnon amoribus ejusdem Regis, atque Confessione Catholica DE SANCY. Suspicantur quidam priorem illam Satyram de divortio Regio fuisse conscriptam a nobilissimo Historico *D'Aubigne*, nemo vero dubitat quin fecerit Confessionem Catholicam *de Sancy*, opus dicteriis aculeatis & salibus urbanissimis quamquam non raro acrioribus refertissimum, multoque lepidius altera Satyra ab eodem scripta sub titulo *le Baron de Feneste*. Cæterum Johannes ille *de Serres* Minister fuit verbi divini in Delphinatu; qui ejus opus ad Henricum usque IV. deduxit erat quoque Minister & vocabatur Monliart.

380 Quæ habentur pag. 265. continent me Hercule errorem non levem, sed qui condonandus sit viro peregrino. Dicit nempe Autor Cl. Emphemerides Eruditorum anni 1666. p. 137. testari librum cui titulus, *Memoires de la Regence de la Reine Marie de Medicis*, scriptorem habere Cardinalem *Richelium*. Minime gentium extat illud in Ephemeridibus eruditorum, sed fuisse illum librum conscriptum pro Cardinali Richelio, sive ad ejus usum. Verus Autor Operis est Franciscus Annibal *d'Etrées* Par & Polemarchus Franciæ qui annosissimus obiit anno hujus sæculi 70, quippe centenario propemodum æqualis. Is bellicæ artis apprime sed non minus politicæ prudens, opus hoc contexuit, multaque alia hucusque inedita & publica luce dignissima ut intelligere datur ex literis pa- 381
tris le Moine Jesuitæ celeberrimi operi præfixis. Sic enim interpretor & jure quidem hanc subscriptionem epistolæ præfixæ *le* P. L. M.

In iis quæ proxime sequuntur melius id quod res est assequutus fuit Deckherrus, quippe Historiæ amatoriæ Galliarum genuinum opus est Comitis *Bussii Rabutini*, Viri olim præclaris muneribus instructi, quorum jactura & aliquot mensium carcere luit pænas omnes quas metuere habebat, asperiores sine dubio futuras sub Rege minus clementi. Est ille dudum inter quadraginta viros Academiæ Gallicæ, nec temere reperias qui stilo comptiori & venustiori scribat. Fama est illum in conscribenda Historia Franciæ laborare.

Subsequitur mox observatio de Autore *Ministerii Cardinalium Richelii, & Mazarini*, quæ 382
me in summam admirationem rapit. Nam qui fieri potest ut quis crediderit utrumque horum librorum conditum esse ab eodem scriptore, quandoquidem prioris Cardinalis *Ministerium* Gallice duntaxat scriptum est, posterioris vero Italice primum ab Comite Galeazzo Gualdo Priorato, (viro multis aliis Historiis in lucem editis inclyto, quique Vicentiæ in patria obiit anno 1678. Cæsareæ Majestatis Historiographus) dein Gallice versum. Accedunt multæ aliæ rationes quas profert Deckherrus ut conjecturam Burgoldensis valde absonam confutet. Quæ postea subnectit, videntur significare Joh. Silhonium sibimet ipsum asseruisse *Ministerii Mazarinei* Historiam quam videret aliis tribui. Citat librum *du Ministre d'Etat* vere a Silhonio concinnatum, sed cum minime mihi nunc 383
satis sit otii ad librum hunc evolvendum, & festinanter omnino ista Tibi sint mittenda, (operæ enim omnis moræ sunt impatientes ob instantes Francofurtenses Nundinas quibus opus Deckherrianum adornant) non possum hoc quidquid est frustrationis probe corrigere. Dicam tamen nihil quicquam aliud videri mihi scriptum esse à Silhonio circa *Ministerium* Cardinalis Mazarini, præter Tractatum haud ita crassum quem vocavit, *Eclaircissement de quelques difficultez touchant l'administration du Cardinal Mazarin*, Opus sane egregium: præterea certum est librum *du Ministre d'Etat*, longe ante fuisse vulgatum quam Cardinalis Mazarinus ad clavum sederet. De Ministerio Cardinalis Richelii legere memini apud Sorellum cap. 2. Biblioth. Gallicæ p. m. 27. Autorem illius esse *Dom Charles de S. Paul* Fuli- 384
ensium Monachorum Præsidem, & Episcopali infula tandem donatum. Ejus alia quædam sunt opera & in his Geographia sacra in quam Lucas Holstenius annotationes quasdam edidit Romæ ante 20. annos plus minus.

Quæ leguntur pag 267. ea sunt ut accidisse aliquid humanitus Erud. Deckherro probent apertissime. Ait nempe ipsum Armandum Richelium in Pseudonymorum familiam

miliam adſciſcendum viſum eſſe *cum adverſus Petri de Marca de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ operam* OPTATUS GALLUS *inſurrexiſſet.* Primo fallitur dum dicit opus de libertatibus Eccleſiæ Gallicanæ in quod Optatus Gallus inſurrexit, fuiſſe ſcriptum à Petro de
385 Marca, cura enim prodierat Petri Puteani, & quod Petrus de Marca compoſuit hoc ſuper argumento ſubſequutum eſt non vero præceſſit Tractatum *Optati Galli.* Sed hic alter, venia ſit verbo gravior eſt error circa ſenſum verborum quæ ex Fageto vitę P. de Marca ſcriptore laudat paulo poſt Cl. Deckherrus. En verba. *Eodem ipſo anno (1640) prodiit famoſus quidam libellus ſub Optati Galli nomine, duo volumina de libertate Eccleſiæ Gallicanæ recens edita graviter inſimulans, quod ex eorum lectione Schiſmatis periculum pertimeſcendum eſſet cujus authorem fore* RICHELIUM *ambitione Gallici Patriarchatus atrociter* (Marca) *præſagiebat.* Duplex hic quoque lapſus, nam neque Petrus de Marca ille eſt qui præſagiebat; Optatus Gallus id faciebat, neque qui præſagiebat aut quis piam alius ſuſpicatus eſt Richelium eſſe Authorem libri qui ſub fictitio Optati Galli nomine pro-
386 dierat. Tantum abeſt ut Cardinalis eſſet Autor illius libri remotus vel proximus, ut è contra in eo acriter ſugilletur, eumque refutandum majorem in modum Petro de Marca tradiderit. Dicit Clariſſimus Baluzius in ejusdem Præſulis vita, Autorem qui ſub nomine Optati Galli latere voluit ſatis *alioqui eſſe cognitum ſi larvam illi detrahere liberet.*

Plura potuiſſent dici his quæ de *Caſtellione* extant pag. 313. Autor ille fuit libri, *de non puniendis Hæreticis*, qui ſub nomine Martini Bellii vulgatus eſt poſt Servetum ultimo ſupplicio Genevæ punitum, cui libro ut ſcis Theodorus Beza reſpondit. Poſuerunt Galli nuper illum Tractatum Martini Bellii in ſuo Indice librorum prohibitorum Pariſiis autoritate ſenatus & Archiepiſcopi typis mandato.

387 Recte omnino ſententiam mutavit Deckherrus pag. 321. de *Antonio le Grand*: is enim revera Autor eſt librorum qui non pauci numero ſub ejus nomine prodierunt; Diu eſt cum inter Anglos vivat, Pontificiæ ſectæ addictus, nec ſemel iter Gallicum inſtituit præfectus ſtudiis & moribus nobilium quorumdam Ephœborum ex ea gente. Duaci natus eſt in Flandria, & ſi bene memini, opus Gallicum anonymum conſcripſit ante annos 20. plus minus, cui titulum fecit, *L'homme ſans paſſions ſelon les ſentimens de Seneque*, in Gallia primum, deinde in Batavia typis excuſum. Ejusdem eſt alius tractatus Pariſiis publici juris factus cum hoc titulo, ſi bene memini, *l'Epicure Chretien & ſpirituel.*

Pag. 333. dicit Autor operibus poſthu-
388 mis Benedicti de Spinoza anno 1678. typis exſcripta præfixam eſſe *terſiſſimam incogniti Authoris præfationem.* Dictum eſt mihi nuper præfationem illam fuiſſe primo Belgice conſcriptam ab viro quodam è Menonitarum Secta cui nomen *Jarich Jelles* qui poſtquam Mercaturam exercuiſſet Amſtelodami, in privato otio & ex quæſitis reditibus vixit, vir cætero quin literis haud ita inſtructus; Eam vero præfationem creditur poſtea latine vertiſſe prout extat in libro Spinozæ Ludovicus Meyer Medicus Amſtel. ante paucos annos vivis exemptus, Autor ut fama eſt, Diſſertationis paradoxæ cui titulus *Philoſophia ſacræ Scripturæ interpres*, quæ non immerito diſplicuit Theologis, utpote ſapiens Hæreſim. Contra eam ſtilum ſtrinxerunt varii Theologi in hac Belgica Fœderata.

Jam ego in Excerptis Reip. literariæ 389
menſis Junii 1684. p. 341. retuli ex Diecmanni tractatu de *naturaliſmo*, truculentiſſimum librum *de juſta Reipublicæ Chriſtianæ in Reges impios & Hæreticos auctoritate* prodiiſſe anonymum Pariſiis anno 1590. & biennio poſt Antwerpiæ Pſeudonymum ſub Guill. Roſſæi nomine (citat Diecmannus V. Placcium Pſeudon. pag. 249. 250.) verumque ejus Autorem eſſe Jeſuitam quemdam. At hic pag. 337. dicitur Scavenius teſtatus peſtilentem hunc fætum deberi acceptum ferri Guillielmo GIFFORDO.

Circa Autorem recentium librorum de polygamia, de quibus Cl. Deckherrus pag. 341. legantur noſtra Excerpta Rei. Lit. anni ſuperioris p. 359 & 1351.

Hæc ſunt quæ carptim obſervare potui dum feſtinanter legerem folia libri Deckherriani adhuc à prælo madentia quæ ſubmit- 390
tenda mihi curaſti docte & Benevole ALMELOVEENI. Fac me quæſo ut purges apud Autorem de libertate qua uſus ſum in recenſendis quibusdam ipſius erroribus.

NUNC ad Clar. Vindingii Epiſtolam venio, & paucis abſolvo meas in eum emendationes.

Dicit ille Io: libri cui titulus, *la Recherche de la verité*, Auctorem eſſe MAILBRANUM *Pere de l'Oratoire.* Dicendum fuerat MALLEBRANCHIUM. IIo. Dum ille Autor ejusque cenſor digladiarentur, *Monachum Benedictinum è Lotharingia*, Don Robert de Glaces *ſi recte memini (nomen enim tacetur) litem componere aggreſſum eſſe per* la Critique de la recherche de la verité. Dicendum erat *Dom Robert des Gabets*, cujus opus vocatur *la Critique de la Critique de la Recherche de la verité.* 3. In Belgio qui prodiit Tractatus contra Hiſtoriam Criticam V. T. per RICAREDUM SIMONEM 391
Ampl. FR. SPANHEMIUM authorem habere. Dicendum erat, *Richardum Simonem*, & *Ezechielem Spanhemium* Oratorem Electoris Brandenburgici. Cæterum Robertus ille *des Gabets* Monachus Benedictinus, Lotharingus, ex Congregatione S. Venne bonus fuit Philoſophus, Carteſianæ ſectæ addictiſſimus. Miſſi ſunt huc non pauci ejus Tractatus Philoſophici qui fortean propediem in lucem prodibunt. In his eſt brevis reſponſio Epiſtolæ cuidam quæ ſine nomine Autoris prodiit Pariſiis ante annos 15. circiter, ſub hoc titulo. *Lettre d'un Philoſophe à un Carteſien de ſes amis.* Credit ipſe Autor reſponſionis Jeſuitam Ra-

pinum scripsisse illam Epistolam, sed fallitur.
392 Scripsit eam, vel omnia conjiciendi argumenta me fallunt, ipsaque adeò opinio summorum hac in re judicum, Jesuita *Pardies* ex Prov. Benearnia oriundus, & Lutetiam accersitus docendæ Matheseos ergo, qua in Sparta egregie inclaruit.

TANDEM supplementa quædam, ne prorsus ἀσύμβολοι accedamus, suppeditemus, nullo servato vel temporum, vel materiarum ordine, sed prout unum quodque nomen memoriæ occurrerit. Non meliorem curam nobis liberam faciunt hinc aliæ occupationes *quæ caput & circa saliunt latus*, illinc Typographi ardor Nundinas Francofurtenses anhelantis, indocilisque aliquam moram interponere inter opus Cl. Deckherri prælo exemptum mecumque statim communicatum, & istam appendicem prælo submittendam.

Occurrit mihi omnium primus larva-
393 tus ille Joannes Baptista Gallus J. C. qui notationes edidit in Jacobi Augusti Thuani Historiam, quas Ingolstadii excusas anno 1616. & recens ex Nundinis Francofurtensibus allatas Prætor Parisinus damnandas & supprimendas curavit. Autor earum erat Jesuita quidam Parisiensis nomine Joannes Baptista de MACHAUD, seu MACALDUS fatente Philippo Alegambe pag. 224

Jesuitarum Catechismus qui prodiit in lucem anno 1602. quique deinde anno 1677. recusus est Ultrajecti (quamquam in fronte libri videas, *A Ville Franche chez Guillaume Grenier*) Autorem habet Stephanum Pasquier egregium virum & in Gallia præclaris muneribus secunda fama præfectum. Non diffitetur filius cum respondet acerbo scripto
394 Jesuitæ Francisci Garassi in parentem, cui titulus *la Recherche des Recherches*, in quo inter alia crimini datur Stephano Pasquier quod dixit de miraculis Xaverianis in suo Catechismo Jesuitarum. Videsis pag. 795. libri Jesuitæ & pag. 316. Apologiæ pro Stephano illo.

Tractatus celeberrimus *de la Politique de France* qui anno 1669. prodiit in lucem cum hac appellatione Autoris P. H. Marquis de C. continente primas literas nominis illius, scriptus est à Marchione du Châtelet nobili Aremorico ex antiqua Hajorum familia, filio ut mihi verisimile videtur *Pauli* illius *Hay* Domini du Chalelet de quo Pelissonius non pauca refert scitu digna in eleganti Historia Academiæ Gallicæ. In 2. & 3. Caput supradicti tractatus ubi de Religione agitur vulgavit aliquas observationes Petrus Molinæus Petri
395 filius Canonicus Cantuariensis, sed mutato vero nomine in fictum de *l'Ormegrigni*. Tertio vero Capiti in quo de Reformatis agit Autor respondit Minister & Professor Arausionensis Dominus de Chambrun, assumpta in fronte operis nomenclatura Græca, nimirum de M. de *Melanchthon*. Idem ille Canonicus Cantuariensis Autor est *clamoris Regii sanguinis ad cœlum adversus parricidas Anglicanos*, qui liber vehementer stomachum movit Jo. Miltono in Alex. Morum quem vel credidit, vel finxit edidisse eum clamorem.

La connoissance des bons livres, opus typis mandatum Parisiis, & in Hollandia quoque anno 1672. Autorem habet Dom. Sorel, multorum aliorum librorum parentem, quos ipsemet recensuit ad calcem Bibliothecæ suæ Gallicæ.

Prodiit Parisiis liber Gallicus venuste 396
admodum scriptus anno 1672. sub hoc titulo, *Entretiens d'Ariste & d'Eugene*, cujus Autor vocatur *Bouhours*, Jesuita Parisinus. In eum censuram strinxit quæ summopere placuit anonymus quispiam Cleanthis nomen mentitus, qui vocatur *Barbier d'Aucour*, Advocatus Parisinus, & nunc Academicis Gallicis cooptat⁹, postquam præfuisset studiis unius ex filiis Clarissimi Colberti, sed pro Jesuita Apologiam concinnare aggressus est Abbas non incelebris, edito in lucem libello *de la Delicatesse*, qui sane minori in numero habitus est, quam opus quod non multo ante conscripserat, cum hoc titulo, *le Comte de Gabalis, ou Entretiens sur les sciences secretes*. Erat hic Author l'Abbe de Villars.

Les Conformitez des Ceremonies modernes avec les anciennes, qui liber si titulo stes impressus 397
fuit Lugduni Batavor. apud Jo. Sambix anno 1667. sed si rem ipsam sequaris Genevæ, opus est Petri Mussardi Genevensis, viri admodum Illustris, qui postquam Lugduni in Gallia verbi divini Ministrum egisset summa cum laude, ex eaque statione migrare coact⁹ fuisset, cum Rex Galliæ Ministros extraneos suo munere abire jussisset, in patriam se contulit, unde vocatus Londinum inter Gallos verbi divini præco, quoad vixit, extitit. Ejus est aliud opusculum haud illepidum nec indoctum, cui titulus *Jugement de Messieurs de la propagation de la Foy sur le Traitte du purgatoire de M. A. Bobye.* scripsit præterea *Historiam Deorum Fatidicorum* in 4. quæ primum Genevæ excusa, Francofurti ad Mænum recusa est anno 1680.

Scripserunt multi in expositionem 398
Doctrinæ Catholicæ quam composuit Episcopus Condomiensis, nunc Meldensis, sed omnes suum nomen professi, si unum excipias, quem ideo Episcopus in præfatione posteriorum editionum anonymum solet vocare. Vocatur is *D. de la Bastide* patria Ruthenus in Occitania, diu multumque in partem curarum Ecclesiasticarum vocatus quippe unus ex senioribus, quos vocabant, Carentonensibus. At nunc ille derelicta nostra religione vexatus novissimis procellis pontificiæ Ecclesiæ Mysta est. Duos libros edidit in Episcopum Meldensem; priorem adversus 1. editionem Expositionis; posteriorem vero adversus præfationem novæ editionis. Nec non etiam in arenam descendit cum Clero Gallicano anno 1682. scripta de illius cœtus Actis religionem spectantibus, responsione Apologetica primum Parisiis, deinde Amstelodami typis mandata. In eundem cœtum 399
scripsit celeberrimus Joh. Claude, ab ipsius enim

enim calamo prodierunt *les considerations sur les lettres Circulaires de l'Assemblée du Clergé de France*, Hagæ anno 1682. typis mandatæ.

Percrebuit majorem in modum Tractatus Gallicus *de Episcopo Aulico*, carpens inprimis Episcopum Ambianensem, & Archiepiscopum Rothomagensem. Fuit iste antea Episcopus Sagiensis in Neustria, & ab eo multa mala passus est Presbyter quidam nomine *le Noir* Theologalis, ut vocant, ejusdem sedis Episcopalis, qui cum acriori esset indole non modo diem dixit Præsuli, hæresiumque criminumque postulavit, sed Scripto juxta erudito & salso Episcoporum superbiam, & aulicos mores perstrinxit. Hic ille est liber quem vocant *l'Eveque de Cour* qui in ipsa Gallia furtim impressus in 4. minori
400 deinde forma recusus est in Hollandia. Apposita est epistola ejusdem *le Noir* ad ducem Guisiam fæminam negotiis Religionis immersam. Ille tandem pœnas dedit gravissimas inimicis suis ad triremes damnatus, sed mutata est pœna carcere perpetuo.

Miror nostrum D. Deckherrum qui tot libros politicos anonymos recensuit, & conjecturis suis submisit, tacuisse de solidissimo illo Baronis Lisola Opere quod juribus Galliæ Reginæ in Brabantiam oppositum est sub titule, *le bouclier d'Etat & de Justice*. Fama est ex interceptis literis Domini de Lionne cognitum esse fateri eum ingenue hoc scriptum esse omni exceptione majus. Nunquam audivi quidquam reposuisse Gallos tali clypeo.

Tractatus de *Origine Fontium* qui prodiit Parisiis anno 1674. opus est Dom. Perreault, non illius qui Præfectus est ædificiis Regiis, &
401 versionem Vitruvii commentariis locupletatam concinnavit, estque unus ex 4. Academicis Gallicis; nec illius qui Medicinæ Doctor Parisiensis, & Academiæ Regiæ scientiarum socius tentamina Physica edidit Gallice anno 1680. *3. vol. in* 12, sed tertii horum fratris.

Dissertatio de *Trisagii* origine Authore P. *A.* V. D. M. quæ prodiit in lucem Rothomagi anno 1674. non ab Ministro Rothomagensi ut perperam Maimburgius censet in sua Pontificatus Gregorii magni Historia, concinnata est, sed à Domino Allix nuper Pastore Carentonensi, nunc vero Londini commorante. Ex eodem fonte emanarunt Homiliæ Gallicæ de quibus nos in Excerptis mensis Aprilis 1685. p. 431, nec non *Anastasii Sinaitæ anagogicarum contemplationum in Hexaemeron liber* 12. *hactenus desideratus, cui præmissa est*
402 *expostulatio de S. Johannis Chrysostomi epistola suppressa*, qui liber Londini lucem aspexit in 4. anno 1682.

Nullus liber melius indicat quam pauci sint homines qui genium habeant ad jocos & sales rite interpretandos factum, eo qui ante decennium vulgatus est sub hoc titulo *Jani Alexandri Ferrarii Cœnobitæ Augustiniani* EUCLIDES CATHOLICUS. Ridetur in eo salse & urbane præfidentia Pontificiorum qui non secus ac si fidem suam firmis stabilirent fundamentis gloriantur, & alios præ se contemnunt; tamen ille liber multis Reformatis tantum non visus est impius haud quaquam discernere cautis *quid distent æra lupinis*. Sed quid facias cum eo genere hominum qui cucurbitas lippiunt, qui fatue sapiunt ad cibos exquisitissimos? an propterea ironiæ valedicetur? Non censebunt, opinor, periti rerum æstimatores. Videsis supra laudatum Dieckmannum pag. m. 19. qui melius judicat de *Eu-* 403
clide Catholico, cujus non ignorat esse Authorem, celeberrimum Fabricium Heidelbergæ Theologiæ Professorem.

Richardus Simon, de quo supra, Autor esse creditur libri qui sub nomine de *Simonville* impressus est Parisiis anno 1681. & continet versionem Tractatus Leonis Mutinensis de Ceremoniis Judæorum cum notis, tum etiam ipsi tribuitur versio Itineris ad Montem Libanum Jesuitæ Dandini, notis exquisitis comitata, nec non *l'Histoire Critique de la creance des Nations du Levant & l'Histoire de l'origine & du progrez des revenus Ecclesiastiques*. Videantur Excerpta Reip. Litterariæ mensis Maji 1685. pag. 531. & mensis Maji 1684. art: 2. & 3.

Egregium poëmation vidimus ante paucos annos, cui titulus *l'Art de precher*. Crediderunt quidam Autorem ejus esse eundem illum Poëtam nominatissimum qui Satyris suis adeo inclaruit ut regiæ Historiæ conscri- 404
bendæ Provincia fuerit donatus. Alii vero dixerunt artem illam concionandi fœtum esse Monachi S. Genovevæ, quod fortasse non ignorarent esse quemdam in ea Congregatione Monachum qui quam plurima composuit carmina inedita quibus acerbe carpit pravos mores Clericorum. Falluntur utrique. Author operis vocatur *le P. de Villiers* ex Jesuitarum Sodalitio. Admonet me titulus istius Poëseos, alterius tituli similis, nempe *de l'art de parler*. Liber ille ter jam fuit impressus, & factus est á patre Bernardo Lami Presbytero Oratorii ut vocant. Idem Autor est alterius libri Anonymi, *Entretiens sur les sciences*, de quo videas mentionem in Excerptis mensis Decemb. 1684. pag. 468. Versatur nunc ille Gratianopoli in Delphinatu, & multis operibus nomen decusque aliquod sibi peperit quæ 405
anonyma prodire non passus est, de quibus proinde hic sileri oporteat.

Plurimi fiunt à multis Lectoribus tria hæc opuscula, *Somnia sapientis, Genius sæculi, Gyges Gallus Auctore Petro Firmiano*. Verus Autor erat Monachus quidam Capucinus nomine Zacharias Lexoviensis. Tribuitur eidem opusculum satis atrox in Jansenistas, cui titulus, *Relation du pays de Jansenie, par Louis Fontaines Sieur de S. Marcel*, Parisiis typis mandatum anno 1660. Vide Sorellum *Biblioth. Gall.* pag. m. 172.

Inter eos qui Expositioni Episcopi Meldensis responderunt nomen suum professus est Advocatus quidam Monspeliensis, nomine Brueys, qui nunc ejusdem Episcopi castra sequutus, & in clientelam admissus, non raro in nostra dogmata calamum exerit. Auspicatus est ab examine rationum quæ locum

406 dederunt Secessioni majorum nostrorum ab Ecclesia Romana. Hunc librum tres ex nostris refutarunt. Primo celeberrimus Petrus Jurieu Theologiæ hac in urbe Professor, Collega mihi æternum colendus & de me semper optime meritus, qui libellum eximium vulgavit cui titulus, *suite du Preservatif*. Ratio tituli haud ignota est iis qui sciunt jam opposuisse illum Authorem Expositioni Condomiensis Præsulis, Alexipharmacum optimum, sive *preservatif contre le changement de Religion.* Secundus qui in Brueysium insurrexit, edito in lucem tractatu, *le proselyte abusé, ou fausses veues de M. Brueys*, est D. *de Larroque* filius illius inclyti fama Ministri Rothomagensis cujus elogium videre est in Excerptis nostris mens. Mart. 1684. ubi quoque videntur nonnulla de scriptis ejus anonymis. Tertius Adversarius Brueysii, fecit observationes ge-
407 nerales in ejus librum (Vide Excerpta nostri ejusd. mensis p. 100.) & vocatur D. *L'enfant*, verbi divini Minister Heidelbergæ, vir in ætate parum provecta jam fructus edens qui ætatem ferent. Pater ejus olim Castellione ad Lupam Minister, nunc in Hessia eodem munere fungens scripsit in Methodum pacificam Jesuitæ Maimburgii. Ut hoc obiter dicam, liber qui Roterodami vulgatus est in eamdem Methodum pacificam, ante triennium, opus est Theodori Maimburgii Cognati Jesuitæ illius, qui Theodorus dudum valedixerat Ecclesiæ Pontificiæ, & in nostram se receperat. Agit nunc ille Londini. Ejus est aliud opus quod jam Groningæ typis mandatum fuerat cura celeberrimi Samuelis Maresii anno 1664. cum hoc titulo: *Reponse sommaire au livre de Monsieur le Cardinal de Richelieu par le Sieur* R. DE LA RUELLE.

Prodiit Hagæ anno 1683. liber qui ad-
408 modum placuit Lectoribus; en Titulum ejus. *Apologie pour les Reformez ou on voit la juste idée des guerres civiles de France & les vrais fondemens de l'Edit de Nantes.* Autor illius operis vocatur D. *Fetizon*, tunc Verbi Divini Minister in finibus Campaniæ apud nobilissimum & strenuissimum Virum Dominum de BRIQUEMAU, nomen Reformatis jure merito carissimum, nunc eamdem Provinciam strenue obit Lipstadii, cujus urbis præfectura data est ab Sereniss. Electore Brandenburgico, eidem Dom. de Briquemau.

Non hic repetam quæ in Excerptis mensis Januarii proxime præteriti habentur de Autore Anonymo libri adversus Methodos Cleri Gallicani adornati, sub hoc titulo, *Examen des Methodes.* Jam satis notum est prodiisse opus è calamo D. *Basnage* Ministri Rothomagensis facundissimi, & patroni causarum celeberrimi adhuc superstitis, filii. Si 409
quis diligenter evolvat Excerpta Reip. Litterariæ videbit detectos aliquot alios Autores anonymos.

Tractatus Gallicus *de volontate*, qui anno superiore prodiit in lucem Parisiis, quemque nonnulli falso tribuerant Domino Nicollè, Autori anonymo, *de la Perpetuité de la foi; des prejugez legitimes contre les Calvinistes; des Essais de Morale, des Pretendus Reformez convaincus de Schisme*, factus est à Theologo Parisiensi qui vocatur D. *Ameline* ad quem extant Epistolæ Jo. Launoii inter Opera celeberrimi illius viri.

Les Observations sur la nouvelle defense de la Version Françoise du nouveau Testament imprimée à Mons, de quibus Excerpta nostra mens. Maji 1685. p. 479. factæ sunt à Jesuita quodam qui vocatur *le Tellier.*

HABES his Clarissime Vir, quæ mihi venerunt in memoriam festinanter scribenti de argumento *Deckherriano.* Plura potuissem 410
fortasse, & minus vulgaria congerere, si scrinia evolvere, & libros quosdam examinare, atque amicos sciscitari per temporis angustias licuisset, tum etiam si non veritus fuissem molestiam creare iis authoribus quorum nomen dias in luminis oras revocassem. Erunt sine dubio qui dicent tanti non fuisse appendicem istiusmodi assuere operi Deckherri, quippe agere me tantum de scriptis cuilibet obviis, & recentissimis. Sed o utinam cum olim scripta adespota recens è manu Typographi evolaverant, aliquis notum fecisset nomen Autorum. Nunc facilius esset suum unicuique fœtum vindicare. Promisit vir eruditus, Dominus *Baillet* in iis quæ publici juris fecit *Doctorum judiciis*, Tractatum uberiorem de scriptis anonymis, & pseudonymis, quem sperare fas est nobis ad satietatem præbiturum quæ hac in re desiderantur. Vale Vir Clarissime & me ama, Tibi omni obse- 411
quio devinctum. Dabam Roterodami ipsis Nonis Martiis CIↃ DC LXXXVI.

A Ω.

DISSERTATIO

ductu

L. un. C. de mutat. nomin.

DE

NOMINUM MUTATIONE

ET

ANONYMIS SCRIPTORIBUS,

Quam

A. C. 1669. d. 29. April.

in publica Lipsiensium *cathedra defendit*,

Nunc autem Auctiorem *exhibuit*

FRIDR. GEISLER. Reussendorff-Silesius,

Phil. & J. U. D. ac Prof. Publ. Maj.

Princip. Coll. Collegiatus.

Juxta Exemplar LIPSIÆ an. 1671. impressum.

A Ω.

DIsputatio hæc imitatur Janum aut Naves quasdam: bifrons est α. biprora β. est, monstratque *Rubricam bipertitam.* Noli hoc mirari, Lector: Ingenuorum hic mos est, ut prodant & promant Fronte, quod gestant in Pectore γ. Pectus corpusque inspice: dices bipertitum. *Prior* pars est Juridica & continet quasi Monita meditationum legalium: *Posterior* est Philologica maxime & exhibet Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset, Illa censet: hanc Memoriæ debeo, illam Themidi consecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR, in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam sufficias *Specialibus*, quas tua meaque causa Utrique parti præmittam. Si hoc ægre feres, inspice Novellas Justinianeas δ. perpaucæ sunt sine præfatione.

α. Princeps poëtarum latinorum lib. 7. Æn. vers. 180.
- - - - Janique *bifrontis* imago
Vestibulo adstabat - - - -

β. *Biprora* navis apud C. Barth in advers. lib. 10 c. 20. f. p. 497. ubi tamen dicit: *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius altera subtextæ dici videtur. ex Aviano.

γ. Pacatus in panegyr. Theodos. c. 37. in speculo Frontium imago extat Pectorum.

δ. Leonis Imp. autem novellæ nullas plane præfationes habent. *Præfationum* tamen utilitatem ostendit Cajus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

PARS ANTERIOR *eaque* JURIDICA *de* MUTATIONE NOMINIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoque Majorum: sequemur *Methodum*, quam, ut alibi, ita etiam in hac *Lipsiensi Academia* sequuntur Candidati Baccalaureatus, Licentiaturæ & Doctoratus. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc μνημονικῷ exhibetur:

Præmitto Scindo Summo Casumque figuro
Perlego do Caussas Connoto & Objicio. α.

Quod itaque Theseo fuit filum Ariadneum β. quod Viatori est Herma γ, quod Nautis veteribus fuit ursa major vel minor δ, & recentioribus Pyxidecula nautica ε: illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formula: omnia *Octo* habet! ζ. *Totidem* quoque membra habebit pertractatio nostra. DEUS NOBISCUM! η.

α. M. G. I. C. recitat & explicat hos versus, ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Moen. A. C. 1919. 8. p. 242. seqq.

β. nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.

γ. hanc & similes locutiones habet Alsted. c 1. system. logici apud Chr. Pomarium in consiliario scholastico p. 289. fin. conf. Kippingi antiquit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.

δ. videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.

ε. inventa circa A. C. 1300. à *Joh. Gojá*, cive Amalphitano, ut vult Lansius orat. pro Italia p. m. 700. vel à *Flavio Blondo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3 c. 39. p. 357.* in eadem Melphitana urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis, Scholzius in prolegom. ad Synops. Instit. p. 11.

ζ. ἀπαντοκτὼ. Erasmi adagia p. 572. b. ubi simul de Heliogabalo notat morem ei fuisse, ut ad cœnam vocaret. 1. octo Calvos. 2. octo Luscos. 3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos. 5. octo nigros. 6. octo Prælongos. 7. octo Præpingues. 8. octo Obesos.

η. in prælio Lipsiensi A. C. 1631. d. 7. Sept. Cæsarianorum hoc symbolum fuit; Maria Jesu! sed Saxonicorum ac Svecorum (Deo unice se committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strauchii continuat. Sleidani de quat. Monarch. p. 287.

I. PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum, 2. Titulum, 3. Legem.

§. 2.

I. LIBER intelligitur is, qui est Nonus in codice repetitæ lectionis: qui vocari potest Terribilium * liber: quique agit de Delictis publicis.

* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM variæ sunt species, puta † Majestatis læsio, de qua lib. IX. Cod. tit. 8. Adulterium & stuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Homicidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18. Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI *crimen*, quod committitur vel quoad Statum personæ t. 21, vel in Testa-

Testamentis t. 22. 23. vel in Moneta t. 24. vel etiam in *Nomine*, hinc tit. noster XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorundem præfatione p. m. 454. comparat *Institutionum* libros IV. cum quatuor Elementis, *Pandectarum* partes VII. cum septem Planetis, *Novellas* constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris carente, in octava sphæra, *Codicis* XII. libros cum duodecim signis Zodiaci.

§. 3.

II. TITULUS est de *Mutatione nominis*. En duas Voces, sed unum Conceptum! quia sunt incomplexum significatione, uti loquuntur Logici. ϑ. Unde sequitur, hanc Rubricam 1. non esse Concretive ι. sed Abstractive conceptam, 2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam κ. vel perfectam. λ.

ϑ. Vide Joh. Girberti logic. tab. 12. pr.

ι. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulis. quas rubricas Cl. WOLFG. VOLRATH in accurata juris Romani analysi recte sic concepit: de Senatu, de Consulatu &c.

κ. uti rubrica ff. si Mensor falsum modum dixerit. &c.

λ. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, Ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei, qui in Possessionem missus erit. &c.

* Ex rubrica, quæ habet *orationem perfectam*, sumi posse decisionem caussæ, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1. p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 1394: ubi de vocula UT & NE agit.

Nunc, viso rubro, videamus nigrum: agnita clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: *Tituli* sunt claves legum sive scripturæ. Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult. ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quota sit, noli, quærere: numerari nequit, unica est † & adeo solitarie sub sua Rubrica latitat, ut per anagramma dici possit ΝΟΜΟΣ ΜΟΝΟΣ καὶ μονάζων. Ostentat tamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† μονὰς sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arith. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI, A quo omnia & AD quem referenda sunt omnia. conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Impp. Diocletianus & Maximianus AA. & CC. Juliano.

Primores voces dicunt QUIS constitutionem emiserit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximianus, Augusti & Consules.

Vltima vox indicat eum AD QUEM rescriptum fuerit, scil. ad Julianum. *

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 17. legatus Scythicus ad *Alexandrum* dicit: Quis sis, unde venias, licetne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc *Julianum* dicimus. Non enim (puto) de hoc accipienda erunt quæ adducit Rupertus ad Besoldi synops. hist. c. 14. p. 395.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hisce litteris absolvitur: S. XV. Kal. Jan. A. A. Conss. id est, Scriptum 15. calendarum Januarii (s. 18. Decembr.) Augustis Consulibus.

De *Loco* μ. nihil additur, *Annus urbis conditæ* ν. omittitur, omittitur quoque *Consulatuum numerus*; ξ.

μ. fortassis tamen subaudienda erit Terrarum dea gentiumque *Roma*, uti vocatur à Martiale lib 12. epigr. 8. vers. 1.

ν. anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consulatu fuerunt, hi sunt: 1039. 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Fastis consularibus. sed quinam Annus in lege nostra subaudiendus sit, ignoro. Davus sum, non Oedipus, inquit servus ille apud Terent. in Andr. act. 1. sc. 2. vers. 24.

ξ. nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consulatu collegæ. vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. constit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui multa scire volunt, ο. quibusque omne ignotum pro magnifico est π. nobis isthic neque seritur, neque metitur. ρ.

ο. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Quæstionibus* disserens ait: talia sciat oportet, qui multa vult scire.

π. Tacitus in vita Agric. c. 30. §. 4.

ρ. vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

§. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundum λεχθέντα sive Dicta & πραχθέντα sive Facta) agi tum de Diocletiano, tum de Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Bussières in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist. in vita C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maximiani. Christian. Matthias in theatro hist. sub Imperatore XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.
2. poterat POLITICE agi de illa Quæstione: an apud Romanos *Monarchia* fuerit cum Imperatores sibi legebant *Collegas*, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philosophus qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II. Fl. Theodosius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodosius II. qui Fl. Placid. Valentinianum III. assumsit? negantibus aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio in instit. polit. L. 1. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de majestate imperii c. 2. §. 14. p. 39.
3. poterat PHILOLOGICE agi de *Consulatu imperatorum* AA.; sed satisfecit dudum huic negotio Jul. Cæs. Bulenger in curioso tractatu de Imperat. Rom. L. 1. c. 18. ubi simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter Consules *Ordinarios* & Honorarios sive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & οἰκονομία.

§. 8.

Politicorum regula est: divide & impera. σ. Uti ergo anatomici melioris cognitionis gratia dissecant cadavera τ, Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita nostrum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur. χ.

σ. hæc regula comprehendit arcanum *Papæ* contra imperium Germanorum. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p 244. & disc. 5. §. 6. p. 176. item arcanum *Imperii* contra Principum potentiam, Id. ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr. symbol. polit. 90. p 735. ubi agit de Armorum divisione.

τ. Carpzovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

υ. de quibus Carpis sive Carptoribus & cibicidis agit Salesius ad Petron. satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Trenchirer.

φ. Totum illud non Essentiale aut Universale; sed *Integrale*.

χ. Teste enim Accursio in procem. Inst. § 4. verb. partiri. *Partitio* animum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriamque artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ, quot agnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia agnoscit JCtus α. quot Gratias β. agnoscit Poëta. Quot ergo? Tres.

ψ. divisas adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa repræsentat figuram *Draconis aut Virginis*; illa similis est *Mitræ* ducis Venetorum; hæc habet formam *Lunæ* dimidiatæ vel conchæ marinæ. Alsted. encycl. lib 18 parte 3. c. 5 p. 1145.

ω. templi partes três erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. videatur Quistorp. in annotat. ad 1 Reg. c. 6 vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α. ductu §. ult. J. N. G. & C. omne jus quo utimur, vel ad Personas, vel ad res vel ad Actiones pertinet. confer ad eundem §. MANZII commentarium λογικώτατον καὶ χρησιμώτατον n. 6.

β. Hesiodus in Θεογονίᾳ vers 909. tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thaliam.

§. 10.

Prima pars disponit per Regulam extantem tum κατὰ θέσιν: *Nominum mutatio periculosa non est.* tum καθ' ὑπόθεσιν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen, secundum ea quæ sæpe statuta sunt, minime prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa: *quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est:*

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: Nomen mutaturus sit quoad Statum *liber*, quoad Intentionem Ingenuus i. e. *sine Fraude.*

III.

SUMMARIUM.

§. 11.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. γ. Uti ergo Chimici ex metallis δ. mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithmetici varias numerorum series in Summam Summarum ε.* colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia & Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p 780. litt. B. Græci omnes ATHENAS verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Breviloquam, CRETAM vero Intelligentiæ magis quam verbis studentem dixerunt. * Illic Φιλολόγοι καὶ Πολυλόγοι, Isthic βραχυλόγοι inveniebantur, Hic vero πολύνοια μᾶλλον ἢ πολυλογία vigebat.

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tractat de quinta essentia c. 1. Insertus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.

ε. communiter vocant das *Facit*, hinc illa notissima vox Adami Rieß Arithmetici: das Facit kommt an Galgen. Vide Zincgr. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illa adducta locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. linguæ litt. S p. 1041: qui *Summa Summarum* male dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.

ζ. Videatur L. in summa 65. pr. ff. de condict. indeb. & ibi Gothfr. L. in summa 2. ff. de aqu. pluv. arcen.

§. 12.

Imo dudum hanc legem λακωνίζειν η. fecit tum Bartholi discipulus *Baldus* Ubaldus θ. Italus: tum Jul. *Pacius*, Germanus. ι.

η. quid hoc sit, distincte explicat Erasm. in adagiis p. 352. a. * sæpius hunc auctorem allego, quia non solum pueris sed etiam adultioribus, tanquam κέρας ἀμαλθείας (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abunde suppeditat.

θ. Elogia ejus vide ap. Arn. Reygerum in thesaur. Jur. sub voce Doctor. n. 156. p 1059.

ι. ad GERMANOS eum refert Val. Forster in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Clagius apud J. A. Quenstedt de patria illustrium doctrina scriptis ve virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Alias tamen docuit in Monte-pessulano sive Monspellii.

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permissa.

* glossato corpori adspersa.

§. 14.

PACIUS * vero ita loquitur: Qui sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

* in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenaer.

IV.

CASUS.

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonebimus. Sed quomodo? partim ἀρνητικῶς sive Negative, partim θετικῶς sive Affirmative.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ. B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ. referri, D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos *Casus* alluditur in proverbio satis noto: etliche kommen zu den Aemtern per Nominativum &c. videatur Weidner in apopth. part. 3. p. 66. fin.

λ. *Casus* enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medica L 4. c. 20. pr p. 232. edition. Joh. Antonidæ vander Linden. Lugd. Batav. 1657. 12.

μ. talis *Casus* extinxit Eutychum Act. 20. vers 9. talem Casum ceciderunt in sua juventute Albertus WALLENSTEIN & Johannes BANNERUS, quorum ille tandem Cæsareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ præludentibus M Zeiler dialogo 49. p. 329. De tali quoque *Casu* loquitur Matth. Abel in seltsamen Gerichts-Händelnparte 1. casu 6. p. 23. & Zincgr in Apophth. part. 1. p 253. De *casu* Elpenoris & Icari canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4 vers. 19 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἐπιχαιρέκακοι satis nervose stringuntur, dum dicitur: Casum adversamq;

samq; fortunam liberi hominis spectare (aut sperare.) neque civile neque naturale est. O verba bona dignaque non solum Paulo JCto, sed & Paulo Apostolo.

ξ. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est vocabulum *Casus.* Hinc Forma substitutionis *Vulgaris*, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis : *Pupillaris* in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint : *Quasipupillaris*, in casum si liberi Mente-capti heredes erunt & in infirmitate decesserint. Ludvv ex 8. th. 4. 5. 6. J. Pacii analys. ad rubr. J. de Vulg. substit.

§. 17.

Sed EST ID quod Lexicographi explicant per *Controversiam* quæ casu contingit ο: Cicero π. & L. 12. ff. de LL. vocat *Caussam*: sed frequentius *Facti species* ϱ. aut *Exemplum* σ. appellatur.

ο. huc refero L. 10. ff. de L L. lex omnes casus comprehendere nequit.

π. lib. in Verrem §. 116. ubi dicitur : tantum quod Hominem non nominat; *Caussam* quidem totam perscribit. * Sic etiamnum Caussas Casusque formamus, suppressis Personis Veris aut expressis Fictis. Hinc apud JCtos toties occurit vox *Titii aut Mævii*; uti apud philosophos terminus *Sortes & Blitri.* Sam. Maresius in notis ad Castanæi distinction. sub voce LY. p. 243. m confer Calvini lex. juris sub τῷ Nomina p. 623. b.

ϱ. adspiciatur L. 83 ff. de legat. 2.

σ. hinc illud : *Exemplo* res fit manifestior L. 3. § 2. ff. de Collation. L. 51. §. 2. ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de transact. & L. 8. C. de impuber. substit. Et Seneca epist 6. n. 14. longum iter est per Præcepta, breve & efficax per Exempla.

§. 18.

Nunc formabimus Casum verbis primo *Glossæ*, postea *Propriis.*

§. 19.

GLOSSA sic infert : aliquis Nomen impositum mutare sibi cupiens, an mutare possit, quærit? & dicitur, quod Sic: si Liber fuerit, si in alterius Fraudem non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. τ. Vives. narrat: *Pomponius Lætus* υ. adeo studuit Latinitati, ut græca attingere non auderet: tantus fuit admirator Romanæ vetustatis, ut non solum diem natalem Romanæ urbis sacrum habuerit, Romulum coluerit seque Dictatorem nominaverit ; sed etiam Christiano PETRI Φ. nomine rejecto, se dixerit POMPONIUM.

τ. apud Chr. Matthiam in theatro hist. sub Fridr. III. Imp. c. 3. §. XIV. p. 10. 15. & apud auctorem exercitationum XII in Sever. Monzamb exerc. 2 p. 15.

υ. qui alias scripsit de Romanis Magistratibus &c : de antiquitatibus urbis Romæ : historiæ Romanæ compendium : commentarium reipublicæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constitutæ : item de exortu Mahomedis. Draudius in biblioth. class. sub libris Hist. Geogr. Polit. p. 1255. 1171.

Φ. PETRI nomen in *Erfurdiensibus* Senatoribus non tolerari, communiter credunt. Zeiler von den zehen Reichs-Kraissen tit. 5. p. 330. m. Idem in Miscellan. lit. N. p. 240. fin.

Quæritur: an Itali factum peccaverit in legem Corneliam de falsariis ? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Negabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo remotum.

A Dolo, inquam : nam Affectationi & affectatæ Superstitioni videtur fuisse vicinissimus. Adeo etiam inter Italos χ. invenias specie Sapientiæ Stolidos! ψ.

χ. qui tamen ITALI ob acutum atque igneum ingenium Summi sunt inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. a Lapide in notis ad Monzamb. disc. 1. § 3. p. 8. confer Lansii oration. pro Italia p. 700. m.

ψ. uti milites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. libro. 17. c. 18. m. * Gelehrte Phantasten/ addit Piccartus in observ. hist. polit. dec. 8. c. 1. p. 69.

V.

LECTIO LEGIS

& Scrutinium Vocum.

§. 21.

An Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint. Leges β. legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf. Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba* vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL. Strauch. dissert. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff de LL. th. 1 p. 11.

β. scilicet in Scripturam redactas, uti fiebat apud *Athenienses & Romanos*; nam jura ἄγραφα simpliciter memorantur, uti factum est apud *Spartanos* §. 10. J. de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges suas cantilenis inclusas canebant, (uti nos adhuc canimus hymnum illum : Diß sind die heiligen Zehen Gebot/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam non legalium) partes vocantur Gesätze.

Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum & Rationum* * nucleos eruturi.

*. ut ita loquar cum Barth. Keckerm. in plenar. systern. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur I. NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN.) de his quædam Generica quædam Specifica observasse juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ alias individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumque Duo γ. Tria δ. imo quandoque Quatuor ε. nomina habebant : hinc nata nominum propriorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud denique Agnomen est. Rebhan hodegeta jur. charta 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ. *Romanorum Reges* erant : Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Superbus, Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

δ. v. g. M Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honesta disciplina L. 1. c. 8. p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

ε. e. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus qui (ex mente Hannibalis apud Plutarchum in vita T. Q. Flaminii c. ult. p. 381. a. & sub Pyrrho c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

In *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, &, si Theophilum * recte percipio, hoc κύριον ὄνομα vocatur,

ideo quia Nomini in specie sic dicto sive Gentilitio *præponebatur.*

* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C. A. Fabrotti, impressæ Parisiis 1657. 4.

Vocatur alias *nomen Verum*, item *Proprium nomen*; imo & *Nomen*, absolute. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat:

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud vero *Post* eversam rempubl Romanam observatum fuerit. *Stante* republica proprium id nomen fuit quod PRIMUM i e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio & L. Corn. Scipio fratres: M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres. *Postea* vero, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud unicuique Proprium esse censebatur, quod POSTREMUM locabatur. e.g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl. Sabinus fratres.
2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis prope capitibus variabant) à *Parentibus* ut plurimum Cognatisque desumserint. v. g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt; *Fabius Claudius Gordianus Fulgentius*: ex quibus Claudius *patri*, Gordianus *avo* proprium nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus Memmius Symmachus*. Flaviani cognomen à *Patruo*, Memmii ab *avo* paterno & Symmachi à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris antequam togam virilem ζ. sumerent, & Puellis antequam nuberent, prænomen non imponebatur. Valer. M lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thysianæ. conf. Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4 p. 278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Vornamen. 3. Schulnamen. 4. Wenn jemand den Männlichen Hut auffsetzt und ein Weib nimmt/wird er von einer vornehmen Person mit einem was ehrlichern Nahmen begabt/ welchen die Sineser selbst die Liter nennen. 5. grossen Nahmen.

ζ. Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum: postea *Prætextam* sumebant, usque ad annum XVII. tandem *Togam virilem* sumebant cum magna pompa. Vide Ph. Caroli antiquit. Rom. lib. 4. c. 10. p. 128. confer antiquitatibus vestiariis refertissimam L. 23. ff. de auro argento legato. J R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Prænomina ut vulgo notiora, litteris tantum Initialibus * signabantur.

* Vel una P. Titius: vel duabus CN: Cneus, SP. Spurius: vel tribus SEX. Sextus, SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p 865. b.

Hodie huic Prænomini aquipollet cujuslibet nomen Baptismale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. θ.

η. der Tauff-Name/ quod in Baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familiæ. Speidelii specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

θ. Ita vocatos fuisse illos *tres Reges aut Magos* ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt. vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer. H. Hermetis jus publ. c. 31. n. 82. p 565. ubi agit de more illorum qui *Januis adium* inscribunt hos characteres: C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN In specie illud dicebatur, quod familiæ originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à persona, quam gentem à gente (ein Geschlecht von dem andern) distinguebat. Unde etiam *Gentilitium* & *πατρωνυμικὸν* vocatum. Sequebatur statim prænomen. ι. v. c. Luc. *Annæus* Seneca. κ.

ι. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2 §. 59. p. 506.

κ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo, Pueris nono λ. à nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem lustrabantur ν. & purgabantur, Lustricus ξ. audiebat.

λ. imo Septimo; scil. apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio cur illos dies elegerint Romani, invenitur apud Plutarch. quæst. Rom. 102. p. 288. B.

ν. Sext. Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrob. Saturn. lib. 1. c. 16. p 333. Er. Puteani musathen. c. 15. p. 189.

ξ. & *Lustralis Solennitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*. hinc nostrum illud: der Namens-Tag.

Quod apud Romanos erant Nomina, id nostratium Cognomina esse videntur. e. g. Æg. *Hunnius*, Georg. *Mylius*, Polyc. *Lyserus*. *

* Stratem. theatr. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106. de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt Winendæ sive Winendaviæ in agro Würtenbergiæ, quarto à Tubinga milliari. Quenstedt de patria illustr. doctr. viror. p. 161.) *συγχρόνοις* hoc circumfertur dicterium: D. Æg. *Hunnius* doctissimus: D. Georg. *Mylius* eloquentissimus: D. Polyc. *Lyserus* formosissimus. Docuerunt Wittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. ο. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius *Cicero*, ρ. L. Ann. *Seneca*.

ο. Gothfr. ad L 4. C. de testam. litt n. ubi etiam *tertium nomen* & *ἐπώνυμον* dici probat.

π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

ρ. cum hujus *Cognomen* exagitaretur dicteriis amicique hortarentur, ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quam Catonum Catulorum Scaurorumque. Plutarchi apoth. p. 204. E.

§. 28.

D. AGNOMEN putemus Cognominis speciem, at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria Facta aut Fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctando, *Verrucosus* à verruca in labris & *Ovicula* à clementia morum. φ.

σ. Gotthfr. ad d. L. 4. C. de testam. lit. n. & Rebhan loco citato. Uterque conqueritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imo Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch. in vita Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus est notabilis & *ἐν τῷ φανερῷ* sive ex professo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri potest Valer Max. lib. 5. c. 9. confer. B. Brisson. de formul lib. 7 p. 733. C Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

II. RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi. Verbum Compositum advocatur, cum Simplex suffecisset: uti sæpius vox Simplex ponitur pro Composito. *

* v. c in lege Aquilia accipitur *Ruptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil. L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. §. 2. ff. arb. furt. cæsar.

Alias

Alias notæ sunt hæ phrases: *Recognoscere feudum* χ. Feud. L. 2. c. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V. S.

χ. i. e. beneficii feudalis auctorem agnoscere, eique illud acceptum ferre, ac eo nomine fidem & obsequium referre. Calvini lex. juris in append. de verbis feudalib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta recognoscere* est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Confessionis habet & paratam operatur Executionem.

II. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen.* Quid sit, notum est: notum quoque est epigramma α. scriptum in fœminam Nomine bonam, Moribus malam: β.

Qui-tibi-cunque Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus *imposuit.*

α. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in fragm. Petron. c. 115. in *Omnes* fulminat:

Fœmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,
Nescio quo fato res *Mala* facta *Bona* est.

§. 31.

V. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus, uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nescius c. 23. a. 22. qv. 4. nihil commercii habet cum fraude, quæ est nociva arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

. FRAUS) *Quid* sit, patere puto ex descriptione vel Servii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis. *Quotuplex* sit, indicat μεθοδικώτατος τε καὶ χρηστιμώτατος γ. JCtus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente, altera in Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7. §. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis strui posset ex L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

ε. ubi agitur de eo qui *Animo* furandi ingreditur ædes alienas postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) Tò Expedit Licet & Decet sunt quidem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium actiones dirigunt.

Quod *Expedit & utile* est, non confundatur cum Licito ζ. aut Decenti. η.

ζ. non enim quod tibi *Expedit*, semper fecisse *Licuit*. v. c. ultra dimidium circumvenisse emtorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de rescind. vendit. Econtra multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*, inquit Paulus 1. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4. §. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

η. *Utilia* publice aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates apud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quam confidenter Lucanus lib. 8. v. 488. canit!

- - - - Sidera terra
Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam, & inhonestam, de qua Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. p. 1.

Quod *Licet permissum est & toleratur*, differt ab eo, quod Decet & honestum est. *

* Ratio, quia non omne, quod *Licet*, est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. J. & ibid. Ludvvelli exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii v. 267.

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus Honesti.

Quod *Decet & honestum est*, cætera includit. *

* Honeste vivere spectat ad Universalia præcepta, qualia sese offerunt in §. 3. J. de J. & J. ad quem § videantur Dd. moralistæ.

§. 34.

VII. LIBER) est Concertum accidentale, ejus Abstractum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spectas) accipitur vel *Materialiter*, ubi magis est Facti quam Juris. vide pr. J. de libert: vel *Formaliter* pro aliqua conditione Civili opposita Servituti: quo sensu magis Juris quam facti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describitur in Inst. *

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quam Florentini, vide inscript. L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

IIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco* nihil aliud significat quam periculum, incommodum, læsionem, damnum θ. *Alibi* vero sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus lato, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exemplum ι. 2. pro Quæstione, quæ in concursu aliarum prius decidi debet. κ.

θ. & ita etiam capitur in L. 2. C. quib. res judic. non nocet.

ι. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer Barbosæ locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1. ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed caute, imo cautissime.

κ. Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. subjiciunt.

§. 36.

In hac parte Vta. Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones variæ* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admissa emendentur; ast vero nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre licuit, uno spiritu parique voce μ. loquuntur. Aristachus ν. juret hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certe & saluberrimam, si modice adhibetur & modeste, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m. p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei *uno spiritu ac pari voce* testantur, inquit Lactant. L. 2. instit. c. 8. edit. Thysian quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristarchus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus. Subdititios ὀβελίσκοις & Genuinos ἀστερίσκοις notando. Eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissa animadversion. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vett. à *Longobardis* exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32. p. 679.

VI. CAU-

VI.
CAUSARUM scrutinium sive Ἀιτιολογία.

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere Caussas!
Virgilius Georg. 2. vers. 495. exclamat; ego contra, vel potius per παρῳδίαν:
Felix qui potuit *Legum* cognoscere Caussas!
Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus constituta sunt, Ratio & Caussa reddi potest L. 20. ff. de LL. ο. & sæpius more Pythagoricorum illud αὐτὸς ἔφα π. (legislator) ingeminandum est.

ο. ne irrationales quidam JCti ad hanc legem, velut ad *ignorantiæ asylum* (vide Sperlingi physic. L. 2. c 3. ad præc. 9. & 10. p m. 325. & Baconis hist. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervose eam explicavit Manzius in quæstione prælimin. ad comm. Inst.

π. G Hornii hist. philos lib. 7. c. 12 p. 369. illud αὐτὸς ἔφα circumspecte explicat.

Respondeo cum *Celso* ex præambula L. 17. ff. de LL. tunc leges scimus *, si non tam verba quam vim ac potestatem earum tenemus.

* *Scire* est per Caussas cognoscere rem, Stratem. logica lib 5 c. 1. can. 1. 1. p. 1131.

Lacones ρ. igitur atque Catonem σ. imitati, inquiremus in *caussas* τ. legis nostræ.

ρ. Plutarch in vita Lycurgi 14. p. 51. C: apud Spartanos muniendum erat responsum *Ratione* & probatione, quæ in concisa & compendiosa verba esset contracta.

σ. Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Caussam* singulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vita c 1. p. 760. A.

τ. sive Rationes. Ratio est anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. 1. c. 1. pag. 2.

§. 38.

Cur non modo Nominis sed etiam Cognominis ac Prænominis fit mentio? quia hæc distinctio *Romano* more recepta fuit. *Græci & Barbari* plerumque singulis nominibus contenti fuisse videntur *, ut Demosthenes, Aristoteles, Lycurgus, Agesilaus: Cyrus, Cambyses, Orodes.

* Gyraldus. confer Fr Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 3. p. 182. ubi disquirit cur Romani *tria nomina* usurparint.

§. 39.

Quare nomina imponi cœperunt hominibus? υ. 1. ad Recognoscendos singulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. 1. L. 10. C. de ingen. manumiss. Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. & distinguenda individua φ 2. quia nominis impositio vel mutatio est signum Potestatis & Dominii χ. 3. ut sint indicia & symbola Professionis: hinc nomen Israëlitæ ψ. aut Christiani ω. non est abjiciendum. 4. ut sint incitamenta Virtutis. α.

υ. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legimus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinshemii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Incitato*, equis. Sveton. in Caligula c. 55. fin.

φ. Ebræi, Chaldæi, Ægyptii & Phrygii dispiciebant, ut nominibus impositis non solum *Discretiva*, sed etiam *significativa* vis inesset. Gyrald. conf. Rivetum exerc. 39. in Gen p. 160. a. & comm. in Exod c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in historia Mosaica occurrentibus.

χ. Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nabuchodonosore II. cogn. Magno p. 70 confer nitidum locum Chrysost. Tom. 3. operum, homilia de ferendis reprehensionibus &c p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

ψ. Basilius Seleuc. orat. 39. post med; nomen quo tu, *Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est &c.

ω. spectant huc non proletaria verba Montacutii de origin. eccles. Tom. 1. part. 1. p 109. pr: quemadmodum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine amisso rem quoque nomini subjectam amisisse crederetur: ita, si quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum fecisse eidemque abrenunciasse videtur. Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei Lib. 4 pr. p. 101.: in nobis *Christianum* vocabulum quasi aureum decus est, quo si indigne utimur, fit ut sues cum ornamento esse videamur: conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

α. si scl. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jure publ. 1. c 11. §. 48. seqq Pulchra itaque nomina maxime sunt procuranda, adeo ut, si venderentur, maximo emi deberent pretio. Dd. allegati apud Barbosam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155. Pulchrum nomen excitet virtutem! Adolescens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat Alexander Mag. ad militem sibi ὁμώνυμον, sed virtutis non æque memorem. Moller. in allegor. sacro-profan. parte 1. c. 5. §. 178. n. 3. p. 88.

§. 40.

Quamobrem nominum impositio relicta est Libertati privatorum? quia hæc res tanti momenti non videbatur. Rationis Ratio 1. est, quia Nomina pertinent ad Verba, in Verbis autem sumus faciles, modo conveniamus in Rebus. * 2. quia Personarum potius habenda est ratio quam Nominum §. 29. J. de legatis. 3. quia sola Nominatio nihil juris Tribuit L. 12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculosa non est. Ratio decidendi est, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de pœnis L. 17. C. de accusat. Rationis Ratio est, quia hoc casu non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Rationis Ratio, quia ab iis abest dolus, sine quo delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L. Jul. de adult. Ludw. comm. ad L. 108. ff. de R. I. n. 1. *

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicit: falsum sine Dolo non punitur.

Mutatio nominis libera est: si scil. fit non fraudulenter & à libero homine. Ratio 1. quia nominis Assumtio ab initio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito α. Initium vero rei spectare non insolens est apud JCtos β. 2. quia vitiosum est intendere controversiam propter nominis Mutationem γ. 3. & nonne quilibet est rerum suarum moderator & arbiter? δ.

α. uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib. 2. cent. 4 casu 318. n. 2. p. 436.

β. L. 8. pr. ff. mandati L. 12 ff. de SCto Macedon.

γ. Cicero lib. 2. ad Heren. §. 42.

δ. L.

δ. L. 21. C mandati hanc legem allegat Cypr. Regner in censura Belgica ad L. un C. de mutat. nom.

§. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante præsumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mutat. nom. ε. Rationis Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendebat ab arbitrio domini. ζ. Ergo etiam Mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adoptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacrata. η.

ε. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8. §. 9. ff mandati L. 7. pr. ff. de administr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere præsumitur, qui facit id quod facere non debuit.

ζ. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. litt. F.

η. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9 c. 2.: Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriæ devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA,

& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus θ. imitatus, libenter Excerpo. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori ι. J. Lipsio κ. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO, quid autem? quædam *Ex* lege, quædam *Ad* legem, quæ vero *Contra* legem faciunt, apparebunt in parte VIII.

θ. Lucret. lib. 3. vers. 11.
Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:
Omnia nos itidem depascimus aurea dicta.

ι. Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non excerperet.

κ. vide Cent. 3. miscell. ep. 25. ubi *Electa* sive *Excerpta* vocat segetem veram doctrinæ. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38 ubi saluberrima habet monita.

λ. qui inde etiam Aurifodinam sive Excerpendi solertiam descripsit. in parte 1. c. 10 p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *Lectio*, cui nulla miscetur *Scriptio*.

§. 45.

Diocletianus & Maximianus Impp. μ. sunt auctores Legis nostræ. Uterque ε. nomen suum mutavit ξ: quid ergo miremur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostra permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se approbaverant. ο.

μ. Inscriptio legis hoc evincit. Adspiciatur.

ν. Ille cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem factus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Besoldi synopsin hist. c. 14. p. 391. imò assumsit quoque nomen Jovii; uti Maximianus nomen Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vita utriusque p. 320. 321.

ξ. si non mutatione *Alterativa* tamen *Quantitativa*, uti physici de motu alias dicunt. Stratem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

ο. per L. II. C. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter cent. Regul. 88. n. 5.

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π. est alibi *Permissa*, de illa loquitur lex Cornelia de falsis ϱ. de Hac audiri vult constitutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ.

π. hoc sensu definit Alsted in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MUTATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo malo sibi nomen novum imponit.

ϱ. L. 13. ff. de falsis disponit Indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ. L. un. C. de mut. nom. disponit Distinguendo inter liberos & servos, adeoque adinstar Exceptionis.

§. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permissa; si nimirum fit *sine Dolo*; quid si vero *Doloſe* fieret? cadit in prohibitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergo explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B) Adesse, & si adsit, quali (C) Pœna sit coërcendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remota est mutatio nominis 1. si fit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisque vim defendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qu. 150. n. 145.

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 282. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20. §. 19. p. 224.) conducere potest: sic Carolus II. R. Angl. in fugâ sua audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. Schultzens Chronic. ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclopem vocari malebat οὔτις quasi Nullus. Homer. odyss lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stupri licentiam apud Ædiles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 5. sc. 3. v. 20. Petr. Pappus in Anmerckungen zum Holländischen Kriegs-Recht art. 69. p. 187. die Huren/ die öffentliche Huren-Häusser wolten halten/ pflegten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B. *Meretricibus* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare queunt licitè * conf. Piccart. dec. 11. c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina δυσφημίας vitandæ caussa mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Nequino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam qua juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chassan. catal. glor. mundi parte 1. consid 38. concl. 46. p. 43. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati. *

* ut ita nomine mutato impleatur Conditio sub qua quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. Zæsii in L. un. C. de mut. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit. Sveton. vita c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestiæ, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post. hujus disp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest. Gr. Tholos. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. n. 3. p. 705. hinc excusarem contra

G. Thomson, in vindice veritat. p 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Jodoci* (quod significat Scherzhafft) placuit nomen *Justi*. Eleganter ergo claudit J. Lipsius oration. de Calumnia: muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmo 31. vers. 19.

ψ sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odio, etiam idem sibi cum impuro & scelerato Eustathio nomen esse, graviter & molestè ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. Isid. Pelusiota lib. 3. ep. 311 p. 329. Huc spectat exemplum de SERGIO II. PAPA, qui *ob Turpitudinem cognominis* (*os porci* enim vocabatur) Sergii nomen in sede pontificia sumsit. Platina in vita Sergii II. pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. sed Limn. in jure publ. L. 1. c. 11. §. 66. Rationem datam explodit, distinguens inter nomen Proprium *Sergii* (quo etiam pater claruerat) & nomen Gentilitium *Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. si fit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholasticis vel in Ecclesiasticis vel denique in Politicis. *

* totidem hierarchias vitæque status statuit Heidfeld in sphinge c. 36. p 1156. sed in analect. ænigmat. p. 1378. non Quadrigam sed Trigam statuum sistit:

Pfaff supplex ora, Fürst protege, Baurque labora
hæc Basileæ in curia super imaginibus horum Trium.

§. 53.

In OECONOMICIS occurrit potestas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ suæ nomen immutat & mariti assumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dicebant: ubi tu Cajus, ego Caja ero! videatur Dietherus ad Besoldi thesaur. pract. litt. N. n. 9 p. 680. b. ubi simul exemplum elegans de *Martia*, Catonis antea (sed postea Hortensii) uxore adducit, *Evæ* exemplum adducit Matthias in theatr. hist. sub Nabuchodon. M p. 71. m.

Istius vi dominus Servo pro sua libidine nomen imponit ω. vel immutat α.: & Libertus nomen patroni assumit. β.

ω. Gothfr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis litt. B. Donell enucl. lib 2. c. 16. litt. F. ubi de nomine servili Erotes, Stichus & Philargyros. Plato in Cratylo pt. p. 265. E. conf. J. Goedd. comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 171.

α. nam *Servi* nomen in domini potestate est. th. 43. supra, qua de caussa & *Libero* homini redacto in servitutem dominus mutat nomen, ut *Josepho* Pharao, ut *Danieli* Nabuchodonosor Rex, sunt verbe Cujacii in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.

β. Gothfr. ad L. 9. C. de liberali ca. & ad L. 10. C. de ingen. manumiss. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr Connan Comm. jur. civ. lib. 2. c. 11 n. 3. * nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur ipsis Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feroniæ templo Pileus. Plaut. amphitr. act. 1 sc. 1. vers. ult. & ibi Taubm hinc suo Nomini præ mittebant Prænominis loco nomen heri. Persius hoc lepide explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78.

Verterit hunc dominus, momento turbinis exit
Marcus Dama - - -

prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

Hujus vigore pater γ. Liberis nomina imponit & mutat: loquor autem de patre non solum Naturali sed & Civili sive adoptante δ. ne quid dicam de educatoribus, qui sæpe nomina mutant Alumnis. ε.

γ. Atheniensium (apud Joh. Eichel in dissert. habitâ Helmstadii 1655. 4. de jure naturali parent. & liber. parte priori th. 32.) lex voluit, ut *Patres* nomina ab initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B & P. lib. 2. c. 5. §. 1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 5. vers. 28. de Jacobo Gen. 35. vers. 18. & de Zacharia Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinensibus videatur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Beschr. des Reichs Sina c. 4 p. 278. b. * hinc gratia Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à lineâ *Materna* propaget Zahn. de mendaciis L. 2. c 63. n. 1. p 283. ubi agit de familia Losoneziana & Wolckerstorff.

δ. nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coalescebat cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K. sic Octavius post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Cæsar* Octavianus. Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55 p. 557. A. ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio* Druso.

ε. aureæ Bullæ auctor acceperat in sacrato baptismatis nomen *Wenceslai*: unde ergo illud *Caroli*? à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vita Caroli IV. p 474.

§. 54.

in SCHOLIS sæpe præceptores nomina mutant Discipulis. *

* ita, qui alias David Wängler audiebat, svasore præceptore suo postea audivit David PAREUS. (nam παρειὰ, ᾶς ἡ exprimit apud græcos Genam, maxillam) J. L. Gottfrids Crohnic in notatis ad iconem Davidis Parei * alia exempla alibi, Θεοῦ διδόντος, suppeditabimus.

§. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse volunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel IV. η. Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. vero & superstitio ι. confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adaptetur Polyd. Virgil. de rer. inventor. lib. 4. c. 10. pr.

η. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

θ. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo summo Pontifici à se instituto, SIMEONI nomen in PETRUM seu Cepham mutavit.

ι. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändere / so lebe er nicht lange / als wie dem Hadriano VI. und Marcello II. begegnet / welche bey der reformation Römischer Kirchen viel würden gethan haben / wenn sie länger gelebt hätten. sunt verba Zeileri cent 2. ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christianæ professionis auspicia κ. nunc ad Confirmationis λ. solennitatem spectat.

κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Prophetarum quam Idolorum. videatur Eusebius, lib. 8. c. 21. p. 239. B. hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst. 4. ubi disquirit 1. cur Saulus PAULI nomen sumserit. 2. cur post sumtum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen. in comment. ad Roman. in præfat. qv. 7. * *Confirmatio* die Firmung oder Firmirung quomodo fiat, accurate monstrat Speidel. in speculo notabil. litt. F. n. 39 p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2. tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina *ab ipso Deo* mutata: μ. imò legimus quoque nomina

mina mutata hominibus, qua *facti fuerunt Dii. ν.*

μ. quoties vero Deus nomina imponit vel mutat, toties insigne quid portenditur vel indicatur, inquit Quistorp in annotat. ad Lucæ 1. vers. 13. p. 103. Abram *Abrahamus*, Sarai *Sara*, Jacob *Israëlis* nomen accepit: Iacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nabuchodon. M. p. m. 70. & Zeiler in miscellan. litt. N. p. 241. ubi subjicit: die Persier haben lange Namen / (non tam prolixitate quam Pluralitate nominum superbiunt Hispani vide J. L. W. arcana dominant. hispan. c. 33. §. 17 p 187.) die Hebräer kurtze.

ν. Lactant. divin. instit. L. 1. c 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis *consecratis* Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse, nam & *Romulus* post mortem Quirinus dictus est; & *Leda* Nemesis; & *Circe* Marica; & *Ino* postquam se præcipitavit, Leucothea; materque Matura; & *Melicertes* filius ejus, Palæmon atque Portumnus. Demsteri paralipom. ad Rosini antiquit. lib. 3. c. 18 p. 478. P. confer Platon. in Cratylo p. 270. A.

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis sæpe mutantur nomina. *

* apud *Babylonios* imperii gubernationem mutato nomine suscipere, moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philosoph. p. 153. apud *Persas* idem invaluisse testis est B. Brissonius de regn. Persar. lib. 1 p. 8. pr. hinc Darius Nothus, antea Achos sive Ὦχος, cum imperio Nomen Δαρειαῖος suscepit, ex Ctesia Scaliger de emendat. tempor. lib. 5. p. 224. quod litt. B. apud Limn. de jure publ. lib. 1 c. 11. §. 62. 63. & 68. ubi dicit, quod reges *Heroldus* creatis pro placito imposuerint nomina. Sic *Imperatoribus* creatis antiquitus & nomina & cognomina nova licite deferebantur, uti exemplo Vitellii, Severi, Juliani & Commodi probat Greg. Tholosan. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licite mutatur nomen, si quis sit *Miles, Doctor, Nobilis* vel quid tale. *

* nam in hujusmodi Status mutatione permissa est Nominis mutatio. Bartolus apud Gothfr. in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Denique nec illa mutatio nominis in legem Corneliam de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob nostras vel virtutes ξ. vel culpam. ο. confer supra th. 28.

ξ. qui prius Tyrtanus postea ob divinum orationis fluxum dicebatur Euphrastus & *Theophrastus*: sic Aristocles ob amplitudinem sermonis accepit nomen Platonis. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 9. 10. & 11. ubi de *Homero*, qui ante cœcitatem dictus fuit Melesigenes.

ο. *Tiberius* Claudius Nero ob vini aviditatem dictus fuit Biberius Caldius Mero. Sveton. in vita c. 42.

§. 58.

(B) ILLICITA adeoque cum dolo conjuncta mutatio nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem conditionem inferre * intendit.

* sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre non licet. L. 74 ff. de R. I. Non debet unum Altare disco operiri, ut alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barbosam lib. 1. c. 54. axiom. 6. p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* adducuntur à Jul. Paulo, * nimirum 1) ut aliena Intercipiantur aut possideantur. 2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25. §. 10. & 11.

(Imum) fit 1. si quis se pro Principe ferat.

* de pseudo Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud Anglos, pseudo-Mustafa apud Turcas agit Forstner ad Taciti ann 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom. œcon. § 273. p 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L. 1. c. 11. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallos Zeiler. in miscellaneor. appendice litt. P. p. 556. & Chr. Richter im Historischen Schau-Spiel cent. 3 c. 43. à p. 403. ubi totam rem, stupentibus lectoribus, narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium Alterius, nomen vel signum alterius assumat. *

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib 2. casu 318. n 24. ubi etiam agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3.) signum semel assumtum & consvetum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit, π. Carpzovius in crimin. part. 2. qv. 93. n. 35. Limnæus de jure publico L. 1. c. 11. n. 58. ρ

π. ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conventus excipere possit, se non esse eum qui in instrumento dicitur promisisse. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

ρ. Uterque allegat in hanc rem Gilhausens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26. n 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falso. * de *fallacibus Allegationibus* conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consultationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacianis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gueslæum, ubi dicit: locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpe *Falsos locos* notare pudori non est: aut, quod pene idem est, *Generaliter & perfusorie* consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco notant, in qua perfusione aut erat certe Dolus aliquis aut Ignorantia mera.

4. si quis falso Diplomate vias commeat. L. 27. §. 2. ff. ad. L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena σ. sibi arrogat: item si Privilegia τ. aliena usurpat.

σ. Aliena, inquam, & altioris forte ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunstql. part. 2. §. 3997. p 222. rusticus Hollandicus sibi *Insignia* leonibus aquilis equis & aureo vellere exornata arrogat; quæsitus autem de sua insolentia respondet: wel myn Her / dat staht so fry! Hanc simplicitatem L. Corn Sylla risu potiusquam pœna excepisset, opinor.

τ. Carpz. crimin. part. 2. qv. 93 n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. 1. 25. n. 10.

7. si quis pro nobili υ. se venditet aut Doctoris. φ titulum (velut asinus Leoninam pellem χ.) nondum datum aut debitum affectet.

υ. Gilhaus. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom Carpz. in crimin. part. 2. qv. 93. n. 37. 38 ubi Limitationem, & n. 39. 40. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

φ. Dd. jam allegati.

χ. nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quam Avianus fab. 5. vers. ult. sic concludit:

Forsitan ignotos mutato murmure fallis;
At mihi, qui quondam, semper Asellus eris.

8. si quis Comitem Palatinum ψ. mentiatur, Notarii publici nomen sibi adscribat ω. aut aliis talibus modis α. alium se fert quam est.

ψ. & sic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notarios creando, spurios legitimando: en Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part 2. qv. 93. n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui se asserit *Creditorem* mercatoris falliti.

ω. fraudulenter scl. Reygeri thesaur. jur. litt. N. p. 447. n. 2.

α. proverbium illud forte huc spectat:
Vox est *Jacobi*, manus est immanis *Esavi*,
apud Heidfeld. in sphinge c. 2 p. 41. ex Gen. 27 vers. 22. & vers. 19. De ipso facto Jacobi videatur c. ult. ca. 22. qv. 2. Joh. Hall. 1. Theil Biblischer Gesichter lib. 3. p. 130.

§. 61.

(2dum) fit 1. si quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

β. L. 27. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis. Paul. lib. 5. recept. sentent. t 25. §. 11.

γ. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis lit. B.

2. si quis pro Prætore δ. aut alio Magistratu ε. usurpatis illicitis insignibus, se gesserit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli sentent. lib 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excusat Sentium Saturnum: qui (uti est apud Valer. Max. lib. 7. c 3. § 9. inter.) Præturæ insignia usurpaverat, sed ut effugeret proscriptionem. vide th. 48.

ε. cum tamen privatus homo sit. Gr. Tholos. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3tium) etiam addi potest, nimirum si quis nomen mutat, ut Scelera sua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc fortassis est quod *Noctu inventus* non possit sibi licite nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in thesauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. puta si quis cum Meretrice negotium habens, Honesti juvenis nomen assumat. Manzii comm. ad § 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C) POENA, qua nominum falsarii coërcentur, non est eadem: pro qualitate admissi Falsi & Damni dati augetur vel minuitur. P. H. O. art. 112. 113. Relegatione aut Fustigatione sæpe expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imo aliquando Capitalis est coërcitio. *

* Althusii dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium falsariorum, quia tumultibus occasionem præbuerant, *suspensos fuisse* ait. conf. J Cujac. ad Paul. recept. sentent. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla historica suggerit.

§. 64.

è Nomine sæpe Monitum arg. L. 26. C. de episc. & cleric. ϑ. & supra th. 39. fin. aut Omen. ι.

ϑ. ubi Monachi, vi sui nominis, patientiæ & modestiæ admonentur, conf. Limnæi jus publ. L 1. c. 11. §. 49. 50 51. 52. ubi adducit & explicat nomina propria Aristotelis, Pythageræ, Socratis & Plutarchi.

ι. secundum illud apud Barbosam lib 12 c. 14. ax 2. p. 155:
Nomina sunt Omen: venturi præscius Idmon
Fertur & Hippolytus dilaceratus equis:
Sæpe tamen nomini nudo nimium tribuit superstitio. als wie man vor Zeiten gesagt / wo ein Johannes im Hause sey / da schlage der Donner nicht ein; und da er gleich einschlage / so thue er doch keinen Schaden. Dahero ist der Name Johannes so gemein worden &c. Zeileri Miscell. litt. N. p. 340. ubi commodiorem explicationem subjungit.

§. 65.

Contumelia est, superiorem nomine Proprio alloqui, dissimulato quasi titulo Dignitatis. *

* Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. vers. 652. apud Taubm. ad Plauti amphitr. art. 1. sc. 3. vers. 45. confer. eundem ad Bacchid. act. 1. sc. 2. vers. 30. ubi ex Dousâ monet, quod non solum Nostrates sed etiam Veteres dignitatis & honoris potius *Titulo* quam Nominibus propriis cieri ac compellari sese præoptaverint.

§. 66.

Rebus mutatis sæpe vetera Nomina non mutantur. Exemplo sit 1. Quarta legitima κ. 2. Sponsalia λ. 3. Conditio μ. 4. actiones Perpetuæ. ν.

κ. Wisenbach. ad Inst. disp. 23. th. 2. p. 169.

λ. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de sponsalibus. p. 29.

μ. differtissimus est textus in § 15. J. de action.

ν. Manz. ad pr. J. de perpet & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commutare, spectat ad blandimenta seculi corrupti. *

* jam pridem Vera rerum vocabula amisimus, inquit Cato apud Sallust. in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus vocatur Apertus, avarus Providus, prodigus Liberalis, superbus Magnificus. vide in observ. hist. Piccartum. dec. 1. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in historiis varie mutantur: idque vel ex Affectatione vel ex Ignorantia. *

* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores, vide citati Piccarti observ. hist. dec. 15. c 1. per tot. ubi Exempla affert. confer Lipsii polit. lib. 1. c. 9. §. 9. N. ubi in *Æm. Paulo* taxatur, quod nomina propria Hodierna in Veterem formam redegerit; & cent. 2. miscell. ep. 17. ubi eandem ob caussam *Pet. Bembo* insultat.

VIII.

OBJECTIONES

& Dissentanea.

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: & ex alternantium imo & altercantium sermonum conflictu sæpe prosilit Veritas, ξ. Uti ergo Hannibal Romanis toto orbe hostem quærebat ο. ita ego textui hactenus illustrato repugnantes Leges vel Rationes excitabo. Jacta esto alea! π.

ξ. Lipsius de recta pronunciat. LL. c. 17.

ο. Florus lib. 2. hist. Rom. C. 8. §. 5.

π. vox Cæsaris apud Sveton. in vita c. 32. f.

§. 70.

§. 70.

I. In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi Nominis vel Cognominis adseveratio *Pœna falsi coërcetur.* * Sed quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? nominis mutatio (inquit) *periculosa non est.*

Gothfredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum sibi assumere non licet:

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textus ogganientes conciliet? Securus esto, tanta solertia opus haud erit, modo non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à bene compositis ad male divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. v. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur exclames ad arma ad arma! ρ. vel, alala alala! σ. Rem totam habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam diluet:

A. O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa*) Pœna falsi coërcetur,

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa*?) sit! pax!

B. vel ita:

Quodc. Pœna falsi coërcetur, (*tam Semper & indifferenter, quam Quandoque & certo respectu*) illud est periculosum.

Atqui nominis mutatio Pœna falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quam Quandoque & κατά τι.*)

Hoc concedo, illud nego & pernego.

Tu, si vir es τ. affirma et: cætera nosti! υ.

ρ. voces notissimæ in castris Romanorum. B. Brisson. de formul. lib. 4 pag. 344.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludium & incitamentum ad manus conserendas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militia Rom. lib 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce ἀλαλάζειν disserit.

τ. vide Wowerium Pythœum & Erhardum ad Petron satyr. c. 73. ubi illud, *si vires*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 2. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat, Mutationem nominis ἀψόγον esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ intuetur L. 63. §. 10. ff. ad SCt. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo: quid ergo jam sibilabis? χ. quod ipse textus adjectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

—patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasm. adag. p. 553. a.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transferebant Germani in clade Variana apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37. unius Caussidici os sutum recisa prius lingua, quam in manu tenens barbatus, *Tandem* (inquit) *vipera*, Sibilare desiste!

ψ. *Marius* unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobratione conditionis pristinæ: hic est gladius quem ipse antehac fecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Besoldi. hist. c. 14. p. 378.

ω. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers 48. recitat sic verba Phyllidis ad Demophoontem,

Audi sodes: si ego testator α. jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem ea tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres; annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prætor dicet. Resp. 1. non Absolute & simpliciter dicet, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expedientiæ!) legatum volueris. β. 2. Distinguit ipse textus inter assumtionêm nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. γ. 3. imo si Juliani verba ibidem recte capio δ, *Remitti poterit conditio* recusata, permissis nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cic. ad Attic. lib. 7. ep. 8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Livia institutus fuisse dicitur.

β. Chassan. de glor. mundi part. 1. consid. 38. concl. 46. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad SCt. Trebellianum Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillonis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scl. *Generaliter* & de quocunque nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rhetorem egisse & ἀνάλυσιν declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum * applico, ita συλλογίζων:

Quodc. continet Debitum & necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem.

Atqui legatum, quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobo, illud comprobo, nam hic omnia per conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit. 2. si nomen legantis fuerit honestum. 3. si Actiones à prætore debent dari Directæ.

* quatuor sunt Instrumenta logica, quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio.* 2. *Divisio.* 3. *Syllogismus* 4. *Methodus.* Herbordi synops. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

§. 72.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed agedum transeat,

—numero Deus impare gaudet. ε.

Ex l. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis non nisi Liberis hominibus competere. Bene colligis. Ergo vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum nomen mutare? Et hoc bene; Imo male & pessime, sic argumentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio est juris Gentium,

Ergo &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem Subjectum bifidum demonstratur partim per ea quæ alibi de ὀνοματοθεσία adduci solent η. partim arg. L. un. C. de mutat. nom.

ε. Alphesibœus apud Virgil. ecl. 8. vers. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica L. 2. c. 11. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo, circa pr. Alex. ab Alexandro in genial. dier. L. 2. c. 25. p. 99. a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias Gentes. Abr. Rogeri offene Thür zum verborgenen Heydenthum part. 1. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in disp. hujus parte postr. §. 3. dicentur.

Responderi potest dupliciter:

1. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Catholica est. Dari enim potest nominis mutatio, quæ sit Fraudulosa: An talem juris Gentium dixeris? dii & gentes meliora! Regeris: displicet Minoris propositionis laxitas & per bArbArAm barbare formata Assumtio; placet pugna per modum dArII. Resp. & sic quoque Darius θ. eris, nam licet tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scl. Innocens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur, sed semper habetur pro Nocente & fraudulosa mutatione, uti notat glossa ad nostr. text. ι

θ. victus fuit Darius Codomannus tribus præliis: 1. ad Granicum amnem. 2. ad Issum fluvium Asiæ minoris. 3. ad Arbelam in Ninives campis. ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2 de Persicis c. 3. p. 270. 271.

ι. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer quæ supra monuimus th. 43.

2. *Limitari* potest Major partim ratione SUBJECTI, ita: Quodcunque est (*Mere* juris Communis &) juris Gentium κ. &c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (*nisi additionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Romanorum* L. 6. pr. ff. de J. & J. λ.) cadit in Servos.

κ. adde quod Ludvv., in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff de R. J. dicit: Servus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium. scl. in iis quæ *Juris* sunt; nam quoad ea quæ *Facti* sunt; nec jus Civile servos pro nullis habet.

λ. confer exemplum de patria potestate apud Manzium in comm. ad pr. J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non mansit in *Meris nudisque juris gentium* terminis; sed accepit *determinationem à jure Civili*, quod vel textus noster evincit.

* * *

Sed nunc rogo Missionem. Ergo victus fuisti μ. meis argumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures dicebant ν.) alio die.

μ. *Missionem petere* erat in arena gladiatoria victorum; *sed Rude donari* erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetuum. Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 21. m.

ν. Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animadversionibus Gellianis p. 19.

PARS POSTERIOR *eaque* PHILOLOGICA *de* ANONYMIS SCRIPTIS.

Autores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis Lector. Nihil frequentius jam est, quam scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in sola Germania*, ac *in Politicis* tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti Dei ægre tulit Apostolus: per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus inique ferat; meum tantum est, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. Nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscepi, non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Theses* quasdam, sed vulgatæ methodi sphæram non egressuras: mox sequentur *Exemplorum decades*, an omnes? neutiquam, multas de industria nunc retinebo & reticebo. Uti vero Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*: ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenue ubique professurus. V.

1. Etymologia.

Anonymi vocabulum derivatur ab α privativo & ὄνομα, pro quo in Æolide scribebatur ὤνυμα. hinc * ἀνώνυμος ὁ καὶ ἡ sine nomine, nomine carens, cujus nomen reticetur: item, qui obscurus & ignobilis est.

* assumta κατ' ἐφελκυσμὸν littera ν.

2. Synonymia.

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus α. ein Ohnbenahmter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à Lapide δ. ἀδέσποτα.

α. quæ

α. quæ vox JCTIS satis est frequens in divisione *Contractuum* Ludvv. exerc II. th.2. F. *Delictorum*. Vulteji Jurispr. Rom. lib.I.c.50.p.297. & *Servitutum* Barth. Cœpolla in tit. de servit. Urban. præd. c.9.n.2.p.28. edition. Coloniensis de anno 1650.4 sed apud PHILOLOGOS est rarior: invenitur tamen apud Sarisber. in policrat L.2.c 27.p.132. ubi de Saulo dicitur: duo viri *innominati* & innominiabiles cum eo abierunt.

β. sic I. N. D. Parival in præfat. ad lectorem des erläuterten Interessts von Holland: das Buch/ genant Interest von Holland/ welches ein Ohnbenamter Scribent an das Licht gegeben/hat Trännung angerichtet.

γ. Joh. Rich Malcomesius edidit ad π. ff Wesenbecii notas *Incerti* auctoris. * certum tamen est (fortasis etiam apud Malcomesium, qui alias diligentius Ψευδογραφήματα debebat expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUDWELUM, uti pleræque paginæ cum Commentario ad Instituta collatæ, demonstrabunt: præprimis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad π. ff. Wesenb. tit. de verb. obl. n.2. p. 755.

δ. in not. & strictur. ad Sev. Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat: aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur; sed hac occasione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *personato* η. i. e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι sed κατὰ τὸ φαίνεσθαι, vel qui *Nullum plane nomen* ϑ. *subscripsit* & proprie Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapula in lexico sub radice ὄνομα & voce ἀνώνυμος. Ubi tamen eandem Arborem κατ' ἀντίφρασιν etiam εὐώνυμον (de qua Plin. nat. hist. lib.13. c. 22. pr.) dici statuit. * Sic in Arbore consanguinitatis occurrere solent personæ vel εὐώνυμοι i. e. Peculiaria nomina habentes, vel ἀνώνυμοι & non nisi Communi nomine vel Majorum vel Posterorum distinguendæ. Ita scribit Chr. Matthias in System. polit. lib. I. exerc I. p. 49.

ζ. cum Trismegisto loquor, qui apud Lactant. lib. I. divin. instit. c. 6. n. 6. ait; ὁ δὲ Θεὸς εἷς, ὁ δὲ εἷς ὀνόματος οὐ προσδέχεται. Ἔστι γὰρ ὁ ὢν ἀνώνυμος, Deus quia Unus est, nomen non habet Ita sensum exprimit Christ. Besold in different. divin. & human. sapient. §. II. p. 22. m.

η. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatos* vocat ipse *personatus* Pacific. à Lapide in strictur. ad Monzamb. c. I. §. 2. p. 4. 5.

ϑ. comparandus ideo cum ATLANTIBUS aut BORNIS, qui etiam nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a: ATLANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neque Nominum ullorum inter eos appellatio est, & solem orientem occidentemque dira imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 146. οἱ Ἀτλάντες ἀνώνυμοι εἰσι μοῦνοι τῶν ἀνθρώπων ἡμεῖς ἴδμεν. de BORNIS J. C. Scaliger exerc 266. p. 766. fine Nomine multi vivunt in ima Æthiopia: in qua Borni populi sub Libya, sine legibus sine Religione Nominibus propriis non utuntur.

4. Forma.

Quidam enim scriptores Nullam ὀνοματολογίαν vel προσωπογραφίαν suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis ι. apponunt, uti fecit auctor Politici scelerati κ. auctor arcanorum Turcicæ reipublicæ λ. ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ. & auctorem pasquilli suggesti Henrico IV. Galliæ Regi. ν.

ι. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pflegten auff die Schilder zu drücken/ damit ein jeder bekant wäre/ inquit Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. N, n, 9. p. 680. b.

κ. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. 8. Idem tamen in præfat. priori ad Lectorem p. 4. monet, exemplaribus quibusdam litteras hasce C. R. C. B. adjectas fuisse: ita ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinnui videretur.

λ. editus est A. C. 1664. 8. ubi? fortasis Lipsiæ, quia & auctor ibidem vivit.

μ. Duo hic recensenda sunt de Virgilio:

PRIUS est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Volumnii libertam, in theatro recitaverit, *Nomine suo dissimulato*, Cicero tamen admiratione carminis captus inquisivit in auctorem, eoque cognito dixisse fertur & ad Suam & ad Virgilii laudem: *magnæ spes altera Romæ*. Servius ad eclogæ 6. v. II. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc: cum Virgilius distichon, quod laudem felicitatemque Augusti continebat, fecisset, valvisque *non nominato auctore* infixisset (id erat hujusmodi:

Nocte pluit tota, redeunt spectacula Mane:
Divisum imperium cum Jove Cæsar habet!)

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus vero Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusque à Cæsare fuit Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principium: *sic vos non vobis*. Postulabat Augustus, ut hi versus complerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit:

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores:
Sic vos non vobis nidificatis Aves,
Sic vos non vobis vellera fertis Oves,
Sic vos non vobis mellificatis Apes,
Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro vero exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita, circa med. edition. Venetæ excusæ 1574 fol.

ν. Zincgr. apopht. part 2. p. 87. es ward dem Könige ein Pasquill in seinem Gemach auff den Tisch gelegt/ dieses Inhalts: Herr König/ schafft Eure Maistresse (intelligenda fortasis est Madame d' Antagves, de qua idem ibid. p. 85. fin.) ab/ und Eure vier Secretarien/ so werden Eure Sachen besser stehen. Als er es lase/ sagte er: es ist wohl gemacht/ und nichts daran vergessen/ als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis tamen Personæ suæ περίφρασιν ex accidentibus generalibus decerptam subjiciunt: puta, si auctor des Schau-Platzes ξ. jämmerlicher Mord-Geschichte sese vocat ein Mitt-Glied der hochlöblichen fruchtbringenden Gesellschafft. ο.

ξ. iterum impressi apud Hamburgenses 1666 8 * auctor nullus alius est quam G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.

ο. sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur der Jugend dienst-beflissener Liebhaber. Auctor spectaculi Historici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult Liebhaber der Welt-Geschichte.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam vero Nomen subscribunt, sed vel μυστικῶς & per quandam dissimulationem, vel μυθικῶς & quasi per Simulationem. Utrinque dicere possis, factam esse ϑ. confessionem Nominis; sed hic est *Falsi & commentitii*, π. illic autem *Veri & Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut implicari potest:

1. per *Apocopen*; si Quædam tantum litteræ eæque Primores (Nominis Cognominis Patriæ aut Dignitatis) innuuntur, resectis cæteris, ρ.

2. per

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis, sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ.

π. Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commentitio* nomine Hippolithi à Lapide non satis tuto latet auctor qui de Ratione Status scripsit.

ρ. P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumque memorabilium. Razeburgi 1666. 8. V. D. H. scripsit Interest von Holland / quod opusculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, impressum est Grünoviæ 1666. 12. I. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv. Cromvveli, politici sine exemplo. W A. V F. Hand-Buch der Fürsten und Fürstlichen Beamten Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. verteutschte Stratonica typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ. Exempla vide Infra dec. 1. §. 3. 5. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum ἀνωνύμων vel ἑτερωνύμων versantur vel circa PERSONAS τ. vel circa RES: hic quidem potius circa *practica* υ. quam Theoretica occupantur, plerumque ventilant *Polemica* φ. rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsentibus* χ. *aut Futuris* ψ. quam de statibus casibusque Antiquis. ω.

τ. eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES sæpe ab anonymis vellicantur. Saavedr. Symb. polit. 14. p. 108. Quanquam meticulosa plane res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regibus p. 8. Eadem fere recitat Gotf. Fibigius in Elect. jur. publ. semidec. 1. qv. 4. n. 3. difficile & periculosum est, de iis scribere qui proscribere, & contra eos *disputare*, quibus licet *amputare*.

υ. quod dico Exemplis (postea subjiciendis) manifestius, inquit Julianus l 3. §. 2. ff. de collation. * Nolo tamen omittere ἐπίκρισιν & judicium Pacifici à Lapide, judicantis, quid sentiendum sit de Scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie & quando politica scrutantur: ANONYMA illa & ἀδέσποτα (inquit in strictur. ad Monzamb. disc 1. §. 2. p. 3.) *de rebus Publicis* edita scripta; quamvis non levis contra illa surgat præsumtio, & vario quandoque etiam canino semine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistincte respuenda: cum nonnunquam & in his multa *Notabilia*, *Vera* & scitu *Necessaria*, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, repeiantur. Ultima verba non abludunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14 p. 108. SATYRAS & LIBELLOS probare *Omnino* non ausim: nam plerumque aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant; *Aliquid* tamen indulgeri ea in re ob effectus bonos forte expedit. Libertatis in republica signum est Obtrectatio: in ea enim, quam Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum feli itas, ubi Sentire, quæ velis, & quæ sentias, Dicere licet*, Tacit. hist. l. 1. c. 1. §. 6. p. 384.

φ. dolendum est, ipsa quoque *Theologorum militantium* specimina sæpius sub larvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 159.) ab illa S. Augustini, seculi nostri inquieta Eruditio!

χ. A. C. 1655. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thrasymachi de justitia armorum Svecicorum in Polonos.

ψ. circa auspicium hujus anni 1669. edidit anonymus Comitia Warsovica de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.

ω. Nam ad characteres, si non Omnium tamen Multorum anonymorum scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in manuduct. ad Stoic. Philos. L. 1. c 6. p. 39. vocat) καινοτομία. Innovandi tamen libido à Cive Viroque bono abesse debet, secundum illud Augusteum (apud Macrob. lib. 2. Saturn c. 4. p. 400.) de *Catone* judicium: quisquis præsentem statum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir bonus est, conf. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi reprehenditur *Hippolithus à Lapide*.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi (quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β. B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent. C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idiomate) nomen suum celant vel ex *Modestia* vel ex *Timore*. γ.

α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quam Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poët. dial. hist. 4. p. 172. fin.

β. Experientiæ vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers 117.

Scribimus Indocti Doctique poëmata (volumina) *passim*:

γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit:

- - - *Virtutis amore*.
- - - *Formidine pœnæ*.

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista, δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Luneburgensium, η. Princeps pietate justitia & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historia refert Volateran. lib. 16. anthropol c. 3. p. 587. B. cui adjicio locum Saavedræ symb. polit. 10. p. 77: SANCTUS JOHANNES, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Servatore in suprema cœna exhibitum refert, tamen tacet Nomen suum. Quæ si humana Politica non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

ε. de quo vide supra § 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam verecundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poëtis dialogo hist. 4. p. 150. edition. Basileensis de an. 1580. fol.

ζ. Appollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin. sic ait: si tantum amore nostro teneris, ut scribere has nugas (carminum meorum) non erubescas, *occule auctorem*.

η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese alias *Castigationibus* θ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certiusque exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honesta sive Turpia λ. sive Proprio aut Candido marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

θ. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen siluerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sic p. 17. alloquitur fictitium illum FRANC. MARINIUM POLON: pudetne te, Marini, Veri nominis, in tenebris natum nec in publicum prodire ausum? Nequissimum certe hominem oles, licet Polonum te profitearis. Ego vero, si Silesius es, fœdifragum & rebellem; si Polonus, adsentatorem & obtrectatorem dixerim. *Sed nec moleste feras, si te hisce nominibus ornavero; cum Verum tuum nomen latere volueris*, hæc ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Erasm. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mussitarunt & silentio prætererunt. Vide Zeileri miscell. litt. L. p. 195. ubi exemplum *Reichlini*, *Erasmi*, *Fabri Stapulensis* & *Keckermanni* adducit.

ι. nam

ι. nam Veritatis profesſio ſæpè eſt periculoſa dicenti, ut monſtrat Freinsh ad Curtii lib. 3. c. 2. § 11. exemplo *Charidemi*. Viel hätten länger gelebt / wenn sie weniger (Warheit) geredet hätten / inquit in germanicum verſus Tr Boccalin. in ſecret. Apoll. ep.48.p. 97 proinde quidam ἀληθόφιλοι Nomen ſuum recondunt. Optandum tamen eſſet, ut tales auctores ſpe latitandi non excuterent ſaluberrimum illud monitum à *Martialis* exemplo capiendum. Sic autem ille lib.10.epigr.33 verſ.9.

Hunc novere modum noſtri ſervare libelli
parcere Perſonis, dicere de Vitiis.

κ. uti *Diabolus* ſub forma ſerpentis inſidiabatur innocentibus protoplaſtis Gen.2.verſ.1. & 13. uti *Teucer* ſub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer Iliad.8 verſ.266: ita quædam maligna ingenia obtentu nominis Fictitii innocentium hominum famæ inſidias exitiumque ponunt.

λ. ad hunc cenſum & cenſuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Repotiis & poſtriduanis nuptiis (bey den Brautſuppen) ithyphallica carmina ſuggerunt. Dubites licet, an talia ſcripta ſapiant Scholam *S. Petri* an vero *T. Petronii*. Conjugium â benedictione Sacerdotali incipere & cum Feſcenninis jocis finire quid aliud eſt, quam *Chriſto Belialem* jungere? contra mentem 2. Cor.6 v.15. Quantopere enim *verſus Catulli & mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G.J. Voſſium de imitat. poët.c.4.§.7.p.68 Conferri poſſet patheticum & Exemplis illuſtratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in des Frauenzimmers Geſprächſpielen p.61. in annotat. ad part.6.

μ. Exempla nolo addere; ſufficiat notaſſe verba Martialis in Fidentinum malum Poëtam lib.1. epigr.54.v 11.

Indice non opus eſt noſtris nec vindice libris,
Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FUR es!

confer Dan. Bartoli Vertheidigung der Gelehrten part.2.c.2.p 162. Vom Kunſt-Diebſtal.

7. Finis.

Inſulſus eſſet ille auctor, qui inſtar prædonis Ulpiani. ν. interrogatus Cur (cum nomen ſuum celat) id faciat, reſponſurus ſit, Quia facio ξ. ſcopum enim aliquem ſuæ κρυπτογραφίας habeat neceſſe eſt. Ille autem eſt, ut lateat ο. & ἀγνωστος π. maneat, vel perpetuo vel certe ad tempus ρ.

ν. L 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. diſp. 19. th.12.

ξ. ita quoq; alludit Chr. Beſold. de arcan. rerumpubl. c 1 §.10.p.m 25.

ο. adeo ſcriptores anonymi ſibi certo modo dictum eſſe putant, quod Ovidius Triſt. lib.3 eleg 4 v.25. cecinit:

Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit.

π. i. e. Incognitus. Venetiis erudita eſt ſocietas INCOGNITORUM, ex quibus eminet Giov. Franc. Loredano Ph. Jac. Sachs in præloquio ad ampelograph.p 7. med. Et fortaſsis ad idem ſodalitium ſpectat epiſtola Apollinis, cujus inſcriptio apud Tr Boccalin. in ſecret. ep.17 p 31. hæc eſt: an die hohe Schule der Ungenanten.

ρ. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificata ſuum nomen *ad tempus* ingenioſe abſcondit. Videatur Pegei Kunſtquäll part.1.§.2931.p 611.

8. Tempus.

Plerique ſcriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Comitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Induciarum, Electionis & Mortis regiæ.

σ. ſcripſit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maxime bellum inter Cæſarem & Svecos ferveret. hoc fine, ut Paci, quæ tunc temporis efflorefcere cœpit, moras nectere vel eam plane impedire poſſet. Pacif. à Lapide in ſtrictur. ad Monzamb. diſc.1.§.2.p.4. Eadem verba habet Burgold. in notit. imperii part.2. diſc.5.§.1.p.40.41. & part.1. diſc.12.§.14 p.282.

9. Locus.

Intereſſe videtur ſcriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi exprimuntur, à typographo diſſimuletur. Fieri id poteſt facile, ſi vel Nulla τ. urbs vel Fabuloſa υ. vel Alia aliqua φ. annotatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmſten Kriegs- und anderer Händel von 1618. biß 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. ſed ſæpe fit ut chartæ impreſſus character & clypeus (das Papir-Zeichen) prodat & refutet fraudem typothetarum * Exempla fabuloſæ urbis damus hæc: Eraſmi Irenici bibliotheca Gallo-Svecica expreſſa eſt Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad inſigne Veritatis hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide ſuas in Sever. Monzamb. ſtricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubiq; ad inſigne Veritatis 1669

φ. Venturæ de Valentiis parthenius litigioſus impreſſus eſt Veronæ 1613.4 Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impreſſæ ſunt cis Veronam apud Severum Myſoſycophantam 1668.12. * Ex his aliisq; exemplis conſtet α. quam familiaris ſit talibus ſchedis Verona. β quamq; neceſſarium ſit, ipſum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Deſcriptionem SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUJUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis cauſſa. Materia autem objectiva ſunt PERSONÆ & RES.)

11. Exemplorum Species.

I. DECAS.

1.

Durus de Paſcolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bona caſa.

Duri de Paſcolo Aulicus Politicus ſpectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi ſub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodiit. Teſtantur id ipſum ipſius opera χ. edita Francofurti ſumtibus Joh. Beyeri A D. 1642. 8. Teſtatur illud quoque Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione ſic loquitur: hoc licentioſo ſeculo, numero plurimos reperire licet, qui neſcio qua pravitate, cum Edmundo Campiano concert. eccleſ. Anglic. 3. ſæpius & Nomina & Veſtes mutant & Protheo mutabiliores in theatro litterario apparent. Ita mox videbimus EBERH. A WEIHE, mox *Durum de Paſcolo*, mox *Wahremundum ab Ehrenberg*, mox *Mirabilem de bona caſa*, unum eundemque Politicum conſtituere.

χ. nimirum meditamenta pro Fœderibus: veriſimilia Theologico Juridico Politica: Aulicus politicus.

2.

Hippolithi à Lapide
diſſertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germanico impreſſa Freiſtadii 1647. 12.

ſpectat ad Dn. à DRANSE Berolini reſ-

gi-

is Seciæ Residentem, uti autumat Burgolcensis. ψ.

ψ. notitia imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part 1. disc. 12. p. 289. Uterq; allegatus locus continet Judicium & Characteres Hippolitho à Lapide tributos.

3.
Honorius Reggius
per anagramma GEORGIUS HORNIUS: scripsit de statu ecclesiæ Britannicæ. Davisci 1648. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-ætiologico Scrutin. 2. §. 10. p. 40.

4.
Andreas Philopater
scripsit contra edictum (Elisabethæ) reginæ Angliæ; sed revera est CRESWEL Jesuita. α.

α. Henr Braschius in labyrintho apostatarum c. 12 in der 2. Eintheilung §. 2 p. 264. impresso Hamburgi 1663. 4.

5.
Tarræo Hebio Nobili à Sperga
auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Satyricon hac epigraphe distinctum: Cave canem; de vita, moribus rebus gestis, divinitate Casp. Scioppii Apostatæ.

Recluso anagrammatis mysterio, animadvertimus, illud Satyricon prodiisse auctore GASPARE BARTHIO BEROLINÆO. β.

β. ex amici cujusdam relatione.

6.
Centuriæ IV. variarum quæstionum
germanice scriptæ & expressæ Ulmæ A. C. 1661. 8.

spectant ad MARTINUM ZEILERUM. γ.

γ. J G. Schottel von der teutschen Haupt-Sprache lib. 5. tract 4. p. 1179. ubi simul omnia aut pleraq; solertissimi *Mart. Zeileri scripta* recenset.

7.
Franciscus Marinius
de scopo Reipublicæ Polonicæ adversus Hermannum Conringium. Vratislaviæ 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Fraustadiensis Polonus illius scripti auctor fertur. δ.

δ. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marinium pro Herm. Conringio Vindicias scripsit A. C. 1665. 12 nam pag. 38. hæc verba ἐμφατικῶς inseruit: *per me tibi licet porro adhærescere os itantia tua, ut polypus adhæret* SAXO. Pag. ultimam sic concludit: *satis diu* SAXUM *volvi, sat prata biberunt.*

8.
Antimachiavellus
sive auctor librorum ε. Trium de Regno adversus Nicolaum Machiavellum, est INNOCENTIUS GENTILLETUS JCtus Delphinensis. ζ.

ε. prodierunt Lausannæ A. C. 1571. 8. item Lugd. Batav A C. 1647. 12

ζ. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugnatum c. 45. p 505.

Observationum politicarum η.
de nuperis Galliæ motibus
auctor creditur esse CAROLUS à GROTNIZ, Nobilis Pomeranus. θ.

η. editarum A. C. 1649 in 12.

θ. Joh Schmidelius in observation. ad M. Z. Buxhornii de imperio Romano differtat. 5 p. 298.

10.
Schola Salernitana
sive Medicina Salernitana sive de Conservanda bona Valetudine sive regimen sanitatis Salerni sive Flos medicinæ. Diversimode enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreau* Medicus Parisiensis cum Animadversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ est JOHANNES, dictus à patria MEDIOLANENSIS sive de Mediolano. ι.

ι. Quenstedt de patriis illustr viror. p. 291. Eadem, sed pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreav in prolegom. c. 3. p. 13. & 2 ubi de *Arnoldo Villano* a*no*, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit. Numerus versuum non est apud omnes idem; codex Schenkianus 1239. Tullovianus 1096. Morrovianus 664. Vulgatus 372. Naudinianus 183. annumerat.

II. DECAS.

1.
Theur-Danck.
De hoc libro (nondum à me viso) sic scribit Tob. Wagnerus κ. MAXIMILIANUS I. IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* emblematice conscripsit, libro titulum Theur-Danck præscribens, fingens Curiositatem & Invidiam, quasi personas comicas, quas prudentia sua aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmatis clavis* extat apud Sebastianum Francken/ in chronico germanico.

κ. in instit. histor. lib 7. c 8 p. 596.

2.
Gustavi Seleni
lusus Schaccorum sive Schach- oder König-Spiel. Lipsiæ 1616. fol.

spectat ad AUGUSTUM BRUNSVICENSIUM & LUNEBURGENSIUM Ducem, teste Chr Lud. Dietherro in addition. ad Besoldi Thes. pract litt S n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliotheca Augusta. 151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt: Elucet autem ingenium & Industria & varia plane ac recondita Doctrina Principis in voluminibus propriis: quæ inter anno 1616 cum applausu eruditorum Germaniæ nostræ, exceptum est GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud grandioris formæ *de ludo Scacchico* volumen, vernaculo sermone exaratum. &c.

3.
Gustavi Seleni
jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conscriptæ enodatio Latine traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Draudii biblioth. class. sub libr. Philosoph p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de bibliothecâ augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus steganographicum commendat.

Chr.

Chr. Lud. Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loqvens, hæc subjicit: clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus, Joh. Bapt. Porta: hoc vero seculo præter Blas. Vigenerium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNÆBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4.

Ivo Villiomarus.

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; ν. sed revera est JOSEPHUS SCALIGER. ξ.

ν. Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584.4.

ξ. J. Lipsius in polit. l 4 c. 3 §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37 p 626.

5.

Ch. G. B.

Schmiede des Politischen Glückes. Hamburg. bey Johann Naumann / Buchhändler 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabrificavit CHRISTIAN-GOTTFRIED BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius: nunc vero ο. Brunsvigæ vitam degens.

ο. quantum mihi ex Amici cujusdam honorifica de illo Viro relatione constat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano-Germanici tripertita: sive, Discursus juridico-politico-historici ad instrumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo-Monasteriensis recusi Freistadii A. C. 1669. 4

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfendso π. de summa princip. germ. potestate c. 5. p. 67. putat Burgoldensis ficto nomine dici voluisse Dn. PHIL. ANDR. OLDENBURGER.

π. Quia ad *Dn Relfendso*, qui itidem est Anonymus Scriptor, provocavi, poterat quis Quærere: *num etiam Anonymorum vel Heteronymorum scriptorum testimonia allegari possint*? Affirmativam svadent

1. Exempla α. quoties citatur, etiam à gravibus & circumspecti judicii viris, Antimachiavellus, Parthenius litigiosus, Hippolithus à Lapide & alii? β. an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores ideo consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscripserunt nomina fictitia Caji, Titii &c.?

2. Rationes: nam α. dissimulato nomine scriptoris non semper dissimulatur veritas. Modo vera dicantur, parum refert Quis dixerit, an *Aristocles*, an mutato nomine *Plato*. V. Laërt lib. 3 c. 1. p. 188 c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lectorem) frustra quæritur Unde illa ortum ducat. Nilum venerabantur & utebantur Ægyptii etiamsi ortum ignorabant: & tu, si Aurum obtines non quæris an Sol illud præparaverit in montibus an vero Raymundus, ipsis sideribus diligentior in Museo. β. Debemus etiam in scriptores anonymos Grati esse per ingenuas allegationes En exemplum! postquam Casp. Barthius lib. 9. adversar. c 5. p. 423. aliquid de superstitioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus ille suo ævo eruditissimus scriptor: *cui, licet Anonymo, magnas tamen gratias pro hoc monumento habemus.*

7.

Quirinus Pegeus

artem Apophthegmaticam, das ist Kunst-Quellen denckwürdiger Lehr-Sprüche und ergetzlicher Hoff-Reden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARSDORFFER Patritius Noricus. ρ.

ρ. id quod ex Joh. Christoph. Horn / institore Endterorum bibl. Norimbergensium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus prima vice impressus Genevæ 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professori Heidelbergensi ante hac, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in Svecia. σ.

σ. hæc dictante fama communi: quam fortassis etiam secutus est Sarckmasius in judiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptorib § 8. & 3. confer anonymi exercitat. 2. contra Monzambanum, in fin p 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Froncofurti 1668. 12. est scriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÜTZ Lipsiensis τ.

τ. Ejusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corpus Juris reconcinnandi*, impressum Moguntiæ 1668. 12.

10.

Jo. W. Relfendso Heromontanus

de summa Principum Germanicorum potestate. Anno 1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quam JOHANNES WOLFGANGUS ROSENFELD. υ.

υ. *Heromontani* vero vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est *Heldburg* in Franconia. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis typographi.

III. DECAS.

1.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum Imperatore prodiit A. C. 1658. 4. Sed quo auctore? recito aliena φ. verba: circa materiam Electionis ac Coronationis imperatoriæ præter *Auream Bullam & Pastorii labores Electorales*, lectu jucundissimum est *collegium Electorale*, quod anno 1658. in electione invictissimi Leopoldi Imp. prodiit cujus auctor à nonnullus creditur esse Dn. FRISCHMANNUS.

φ. Burgoldens. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2. Acti

2.

Asti inextincti,

quod lucere cœpit A. C. 1636. auctor est ROMANUS HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsenhusano Sveviæ. χ.

χ. Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnati p. 15. ubi etiam Alphonsi de Vargas Toleto-Hispani *judicium de præfato Astro inextincto* recitat. Conf. Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788. ubi multa ex laudato ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulâ ecclesiasticâ & Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba: credebat, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox additur? quia scl. JOHAN. CRUSIUS Bremensis, Jesuita, *contra Astrum inextinctum* scripserat.

3.

A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8va forma & tribus partibus Commentariorum de statu Religionis & Reipublicæ in regno Galliæ

Libri novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque ad A. C. 1570. quo tempore in Gallia regnarunt Henricus II. Franciscus II. & Carolus IX.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit (nescio quis) hæc verba: Auctor hujus historiæ de initio & progressu religionis Calvinianæ putatur esse FRANCISCUS HOTTOMANNUS JCtus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu periculorum. Ergo (addit ille,) merito suspectus est totus Commentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.

Parthenius Litigiosus

auctore Ventura de Valentiis, JCto Voronense, Comite S. Palatii, Equite aurato, Cive Romano. Veronæ, anno, Instante Deo pla CaVsa trIVMphat. Prostat apud Paulum Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4. Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurga,) VALENTINUS Wynther. ψ.

ψ. Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 585. in margine. Mart. Zeiler cent. 2. epist. 36 p. 402. fin. Imo ex ipsius libri dedicatione p 7. (*ubi Jurga Valentinus* Wynther vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Philippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

5.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis Scriptoribus ex Parnasso cum Eubulo Theosdato Sarkmasio in secessu Albipolitano ingenue communicata & Martismonte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI SCHURTZFLEISCHIO Phil. Magistro, hactenus (relicta academia Lipsiensi apud Wittenbergenses moranti ω.

ω. Dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Induciis th. ult. litt. ee. in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanicæ

auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEIDNERUM Palatinum, scholæque Heidelbergensis Rectorem, colligo ex Burgoldensi. α.

α. In notitia imperii part 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, quem ibidem Burgoldensis alludit, est ap. J. L. W. in c. 17. §. 11. §. 101. editionis Lugd. Batavæ de anno 1653. 12.

7.

Binen-Korb des heiligen Römischen Immenschwarms rc.

Durch Jesuwald Pickhart/ des Canonischen Rechtens canonisirten oder Gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey Ursino Gottgwin. 8. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS Dn. de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. β.

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi tria præprimis proponit: 1. vitam Marnixii, 2. Judicium de illo Apiario Romano, 3. excerpta quædam aus dem Bienen-Korbe.

8.

Mulieres non esse Homines,

statuit quidam in disputatione edita γ. A. C. 1595. 4.

Illas theses (forte in Polonia elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthausius bibliopola; sed quo eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea censeretur Auctor. Quanquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergensium *apologeticam epistolam* δ. scripsit Nyssæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidalii innocentiæ* patrocinatur, detestatus prius Feminei sexus obtrectatores.

γ. Uti percepi ex *Jac. Thomasio*, viro & memoriæ & judicii præsentissimi, Præceptore meo cum cura nominando.

δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviæ 1606. 8. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scriptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me, sed Marchicum esse scito*. Fatum huc, nescio quod, me traduxit: vix tamen ibidem perpetuo aut in longum tenebit. † Imo eodem anno 1595. eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol-ipsorum

Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss. Leonem Allatium: cui nuperrime accessit Clavis onomastica, juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed Auctor quisnam? J. O. Tabor ε. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

ε. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Gissæ 1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit: Lucius Cornelius Europæus, sive is sit *Caspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.

ζ. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p. 9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum.

10.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalensis non censetur illorum

rum librorum, η. qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuisse; ϑ.

qui potius LUDOVICO RICHEOMIO Jesuitæ adscribendi sunt. Certe de *Ræmundo* non solum Burdegalæ, sed etiam in tota Gallia rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientia
scribere sine Scientia
ædificare sine Pecunia.

η. edidit Historiam de Hæreseon ortu, progressu & ruinâ, versam ex Gallico in latinum & continuatam usq; ad A. C. 1650. Coloniæ 1655.4.

ϑ. ex D. Sam. Maresio (qui Gröningæ A. C. 1658.4. edidit Johannam Papissam restitutam) refert Mart. Zeilerus in miscellan. sub lemmate Bücher p.36. Eadem refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de providentiâ divinâ circa August. Confess. p.4. pr. edit. Francof. 1655.4.

IV. DECAS.

1.

Præclarum est Scriptum, cui titulus: Historischer Bericht von des Reichs Vogtheyen. ι.

cujus auctorem constat esse DANIELEM HEIDERUM, Virum Germanicarum rerum peritissimum, Consiliarium Lindaviensem;

Contra quem prodiit aliud scriptum (cui titulus, Refutation des Reichs-Vogts) Apologetico scripto alio HEIDERI dudum jugulatum κ.

ι. prodiit Stutgardiæ 1655.4.

κ. Phil. Andr. Burgoldensis ad instrum. pacis Osnabr. Monaster. parte 1. discursu 21. membro 4. §.17. p. 392. fin.

2.

Die Verteutschte Stratonica Gedruckt zu Amsterdam 1666. 12. dissimulat Interpretis nomen, his tantum litteris

J. L. V. A.

admissis.

Revera autem est specimen versionis Virginalis. Eccujus vero Virginis? JOHANNÆ LAURENTIÆ Von Adlershelm: Id quod 1. inserta Imago 2. Dedicatio ad Henricum Piccad, 3. Fama apud nos communis confirmatum ivit. λ.

λ. Gratulati tunc tacite fuimus *Consuli Lipsiensi de tali Filia*: nunc autem Gratulamur *Comiti de Oppersdorff de tali Conjuge!*

3.

JOHANNIS SAUBERTI est Epistola illa egregia, qua, sub nomine

Justi Baræi Antverpiani,

ad Abrahamum Scultetum, majestas omnipræsentiæ carni Christi communicata, docte asseritur. μ.

μ. Joh. Micrælii hist. Ecclesiast. lib. 3. sect. 2. q. 48. p. 540 pr.

4.

Joan. Gualtherius

Chronicon Chronicorum, vel Chronicon Ecclesiastico-Politicum 4. tomis conscripsit, eoque omnia scitu digna ν., quasi uno fasciculo collegit. Editum Francofurti apud Aubrios 1614. 8.

Sed sub hoc Gualtherii nomine latitare voluit JANUS GRUTERUS, Bibliothecarius Palatinus longe celeberrimus! ξ.

ν. nimirum Imperatorum Regum Ducum & Principum &c. gesta, dies natales, imperia, matrimonia, victorias & clades. Draudii bibliotheca classica sub libris Hist. Geograph & Polit. p. 1059.

ξ. Herm. Conringius de Bibliothecâ Augustâ in epistolâ ad Boineburgium p. m. 72.

5.

Petrus Syringus

scripsit de Pace Religionis in imperio Romano commentationem Politico-Juridicam. ο. Delituit sub illo fictitio nomine JUST. SPRINGERUS, quemadmodum litteræ in ordinem debitum redactæ evincunt. π.

ο. impressam Lipsiæ 1607.4. & Jenæ 1625.4.

π. Consentit nobiscum tum Limnæus de jure publ. lib 1. c 11. n. 72. ubi dicit: *Syringus & Springer* unum repræsentat; tum Draudius in bibliotheca classica sub lib. juridicis p. 801. ubi tamen (sed manifesto sphalmate) *Justi SprEngeri* nomen ponitur.

6.

Die süssen Todes-Gedancken aus dem Frantzösischen des Jani Serre Teutsch gegeben durch

B. M. V. O.

Per initiales illas litteras indicatur nullus alius quam MARTINUS OPITIUS Von Boberfeld. ϱ.

ϱ. uti mihi retulit Caspar Müllerus, bibliopola Vratislaviensis, qui aureum libellum per typos Breslavienses A. C. 1658. in 12. resuscitavit.

7.

Alitophilum seu Veritatis lacrymas

Euphormionis Satyrico plerumque junctas, σ. edidit CLAUDIUS BARTHOLOMÆUS MORISOTUS, qui alias Henrici IV. Galliæ Regis vitam τ. scripsit. υ.

σ. vide editionem Amstelodamensem anni 1664.12.

τ. editam Genevæ 1629.12.

υ. Chr. Forstnerus in epistolis negotium pacis Osnabrugo-Monasteriensis concernentibus ep. 10. extr. p. 131.

8.

Elegantissimus pariter ac Civilissimus liber est GEORGII ROLLENHAGEN, quem φ.

Frosch-Mäusler. χ.

inscripsit. ψ.

φ. vidi Lipsiæ editum A. C. 1637.8.

χ. i. e. dd *Ranarum & Murium* mirabili Aulico statu.

ψ. usus fui verbis Burgoldensis in notitia Imperii parte 1. discursu 1. §.16. §.12. pag. 12.

9.

R. Z.

autor elementorum Jurisprudentiæ ω.

scripsit Juris & Judicii fecialis, sive Juris inter Gentes explicationem. Est autem RICHARDUS ZOUCHEUS. α.

ω. impressus Hagæ-Comitis 1659.12. Latine scilicet; nam & Germanico idiomate familiarem fecerunt hunc libellum Francofurtenses 1666.12. tali frontispicio præmisso: allgemeines Völcker-Recht / wie auch allgemeines Urtheil und Außspruch aller Völcker.

α. Sam. Reyher in dissert. de jure Primigeniorum, in allegatione ad caput 4. signatâ litt. Z. p. 46.

10.

A. C. 1605. prodiit in formâ 12. dissertatio de Idolo Hallensi, Justi Lipsii mangonio & phaleris exornato atque producto, in qua confabulones introducuntur Christianus & Papista. Conscriptam fuisse à PETRO DENAISIO, auctor mihi est J. H. Bœclerus. β.

β. in dissertat. ad Polit. Lipsii c. 5. p. 53.

DECAS V.

1.

Theophili Elychnii

nomine varia prodierunt opuscula. In his:

der Mönche Affen-Spiel/

Item:

von den Janigaren des Papsts/

Necnon:

Bedencken/ welcher Massen ein Stand sein Einkommnen verbessern möge.

Sed quis est ille personatus Elychnius? Nacti nuper codicem fuimus, cui sub isto fictitio nomine adscriptum erat nomen GEORGII OBRECHTI JCti. γ.

γ. Sic gratâ mente fidâque manu exhibeo verba Clariss. Jacobi *Thomasii* Prof. Lipsiensis, quibus, tanquam corollario, clausit Disputationem de *Duellorum moralitate* habitam Lipsiæ A C. 1671. mense septemb.

2.

Cum A. C. 1635. Johannes Georgius I. Elector Saxoniæ cum Ferdinando II. Imperatore pacem Particularem eamque Pragensem iniisset, conquestus fuit de ejus Injustitia tractatus quidam,

Justi Asterii

nomen præ se ferens. Svecicis partibus addictum fuisse auctorem liquido constat. Constat insimul δ. eundem laborem HUGONI GROTIO adscriptum fuisse.

δ. ex G. Hornii orbe Politico parte 2 pag 41 f. Intelligo *Latinam* editionem: nam *Germanica* (& multismodis mutilata) editio, quæ prodiit Budissæ 1669 8. catenus muta est.

3.

Editus sub nomine

Petri Firmiani

Genius Seculi, Somnia Sapientis & Gyges Gallus agnoscunt auctorem P. ZACHARIAM LEXOVIENSEM, ε. Monachum & concionatorem Capucinum. ζ.

ε. de Lizieux scribitur gallicè.

ζ. Cognovi hoc ex privilegio Regis Galliæ A. C 1653. d. 9. April. & ex approbatione Theologicæ Facultatis Parisiensis A. C. 1657 d. 26. Aprilis desuper impertitâ.

4.

Acerræ Philologicæ

auctorem siluit una alteraque editio sed sequentes editiones prodiderunt PETRUM LAUREMBERGIUM Rostochiensem.

5.

Teutscher Secretarius

debitur politissimo & modestissimo calamo GEORGII PHILIPPI HARSDORFFERI; utut nomen hoc ne recentibus quidem exemplaribus adscribatur. η.

η. J. G. Schottelii Haupt Sprache lib. 5. tractat. 4. p. 1176.

6.

Cyriaci Thrasimachi

epistola ϑ. ad Andream Nicanorem de Justitia armorum Svecicorum in Polonos, missa fuit primum è museo HERMANNI CONRINGII Professoris in Academia Helmstadiensi. ι.

ϑ. Erici Mauritii specimen dissertationum de principiis juris Publici c. 2. pag. 16. n. 25.

ι. Epistola hæc juxta exemplar primigenium & Stetinense repetita fuit typis Helmstadiensibus 1656. 4 imo etiam in Germanicam linguam versa prodiit Hamburgi. 1656 4.

7.

de T. Petronio Arbitro & ejus scriptis Homologumena i. e. Elogia, Testimonia & judicia veterum recentiorumque Scriptorum, olim sub

Georgii Erhardi, Franci

nomine edita, pertinent ad MICHAELEM CASPARUM LUNDORPIUM Francofurdianum Mœnigenam historicum & Philologum. κ.

κ. id quod Johannes Petr Lotichius in editione T. Petronii (impressâ Francofurti 1629 4.) parte ult. pag. 1. monet.

8.

Ambrosius Wolfius

duo admodum dura ac dira scripta publicavit A. C. 1579. & 1580. contra *Concordiæ Formulam.*

Is autem fuit D. CHRISTOPHORUS HARDESIANUS Syndicus Noribergensis, qui etiam perhibetur auctor

Orthodoxi Cinglianorum consensus. λ.

λ. ita secutus fui Draudii biblioth. classicam sub Theologicis libris p. 142. Sed D. Johann Olearius in appendice ad Carpzovianam Isagogen librorum Symb licorum § 1. p. 1705 f. pro voce *Christophori* substituit *Cyriaci*: nec HArdesianum sed HErdesianum vocat. Cui assentior.

9.

Continuator Argenidis Barclajanæ

quisnam? Audiamus verba Johannis Weizii p. 183. in observation. μ. ad illa Petronii verba, *frigidior hieme Gallica factus.*

Hunc, inquit, locum imitatur MOUCHEMBERGIUS, Gallicus auctor, vel potius ejus Interpres (Latinus) JOHAN-LUDOVICUS GOTHOFRIDUS, Argenidis continuatæ parte 2. lib. 7. c. 1. totum ejus corpus nive Getica frigidius obriguit, ut incluso spiritu &c.

Ex quibus constat, Cuinam debeamus Continuationem Gallicam & continuationis Versionem Latinam.

μ. insertæ sunt editioni Joh Petr. Lotichii apud Francofurtenses 1629 in quartâ formâ divulgatæ.

10.

Circa initium hujus 17. mi seculi prodiit Satyrica ν. contra Casparum Schoppium s. Scioppium, in qua continetur

Confutatio stultissimæ Burdonum fabulæ ξ.

auctore J. R. juris stud.

JANO RUTGERSIO eam adscriptam fuisse, animadvertit ο. amicus noster M. Christophorus Schrader, Halensis Saxo.

ν. Hæc Satyra cum aliis duabus (1. Hercules tuam fidem s. Munsterus Hypobolimæus. 2. Virgula divina.) iterato edita fuit Lugduni Batavorum 1617. 12.

ξ. Fabulæ in Jul Cæs. Scaligerum injuriosæ auctor fuerat jam dictus Munsterus Hypobolimæus i. e. CASPAR SCIOPPIUS.

ο. in *Societate Conferentium* habita Lipsiæ A. C. 1667. mense Junii.

JO.

JO. FRID. MAYERI,
Doctoris & Professoris Theologi
EPISTOLICA DISSERTATIO
ad
Consultiss. Excellentissim. q; Virum
DN. Lic.
VINCENTIUM PLACCIUM,
JCtum & Polyhistorem celeberr. Philos. Pract.
& Eloqu. Profess. P.
qua
Anonymorum & Pseudonymorum
farrago obiter indicatur,
nec non
LECTORES O. O. HONORATISSIMI
ad prælectiones æstivas
telam enarrationis
in augustissimum Lutheranorum Symbolum
ulterius deinceps pertexturas
ad 22. Aprilis A. O. R. 1689.
Comiter perque amanter invitantur.

JEsu Fortunante!

T amœnissima, Vir Amplissime, Juris ac literaturæ omnis consultissime, Christianarum hoc tempore meditationum felicitas, nonnisi propria TRIUMPHANTIS de morte JESU commentatione; & hæc nonnisi divino ÆTERNI SPIRITUS nascitur influxu. Scilicet consederam horis pomeridianis, quas publicæ continuandarum in A. C. prælectionum significationi impendere decreveram, operandique efficaciam cœlitus efflagitaram, ubi statim menti denuo obversabatur meæ reverendum illud, quo de superioribus feriis in cœtu sacro pronunciaveram, spectaculum *Mariæ Magdalenæ* unice carum animæ suæ JESUM, ambitiosissime omnium, licet frustra, in sepulchro requirentis, eundemque mox adstantem sub habitu hortulani, qualis ipsi videbatur, de ambiguo, quippe de commonstratione sui, officio compellantis; cumque alere has cœpissem cogitationes, altiusque cum animo meo calidissimum fœminæ exputassem affectum, quasi Kempisii de Imit. Christi Libro III. Cap. XXI. p. 109. verbis, agnitum deinde JESUM suum ita audiebam alloquentem: *Super omnia & in omnibus, requiesces in Domino anima mea semper, quia ipse Sanctorum æterna requies. Da mihi dulcissime & amantissime JESU, in Te super omnem creaturam requiescere: Super omnem salutem & pulchritudinem, super omnem gloriam & honorem, super omnem potentiam ac dignitatem, super omnem scientiam ac subtilitatem, super omnes divitias & artes, super omnem lætitiam & exultationem, super omnem famam ac laudem, super omnem suavitatem & consolationem, super omnem spem atque promissionem, super omne meritum & desiderium, super omnia dona & munera, quæ potes dare & infundere, super omne gaudium & jubilationem, quam potest mens capere & sentire: denique super Angelos & Archangelos, & super omnem exercitum cœli: super omnia visibilia & invisibilia, & super omne quod tu Deus meus non es* &c. &c.

Atque vix replicaveram libellos, cum de transverso mentem subit agitata inter auctores haud ignobiles de illorum auctore controversia. Stabant heic in acie, quam mihi, perfunctoriam recordationem attentans, adornabat animus, Constantinus Cajetanus, Abbas S. Baronti, Ordinis, S. Benedicti, *qui concertationem Romæ Anno 1616. edidit & responsionem Apologeticam Rosweydo Anno 1618. reposuit, quorsum vid. Val. Andreæ Bibliotheca Belgica.* Franciscus Valgravius *in Argumento Chronologico contra Kempensem edito*, Robertus Quatremarius, Asceta Benedictinus. *vid. Launojum præfat. ad suam Dissert.* Aderat huic *Johannes Launojus*, ingenuus ille Pontificius, Frontonis inde adversus se irritans calamum, *peculiari dissertatione de auctore Librorum, de imitatione Christi, & in Remarques summaires sur un livre intitulé, la Contestation touchant l'auteur de l'imitation de JEsus-Christ &c.* qui pro *JOHANNE GERSONE* notissimo illo Cancellario Parisiensi, aut *JOHANNE de GESSEN* vel *GERSEN* Abbate Vercellense acriter propugnabant, illic numerosus Kempensium procedebat exercitus, qui *Thomam* à KEMPIS Canonicum regularem Ordinis S Augustini, bonæ fidei possessorem vel asserebant, vel eundem postliminio restituebant in liberam operis sui possessionem. Conspiciebantur illic pone primipilum Heribertum Rosweydum S. J. *in editis Anno* 1617. *Vindiciis Kempensibus adversus concertat. Constantini Cajetani*, Simon Werlinus, Diessensis Præpositus, *in libro, quo Vindiciæ Vindiciarum Kempensium Rosweydi adversus Constantinum Cajetanum & Franciscum Valgravium repetuntur*: Johannes Fronto *in Refutatione adversariorum Thomæ Kempensis*: Georgius Heserus *qui pro Thoma librum, Dioptram nomine confecit*, & his succenturiati stabant in insidiis Abrahamus Bzovius, qui in *Annalibus Ecclesiasticis ad Annum Christi* 1571, *num. 21. affirmat Rosvveydum invincibilibus argumentis adversus Cajetanum demonstrare, opus illud esse Thomæ, non Gessenis, aut alterius ullius.* Robertus Bellarminus *de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Antonius Possevinus *in Apparatu Sacro*, Valerius Andreæ *in Bibliotheca Belgica.* Non tam efflictim, credo olim de stirpe illustris Homeri certasse septem Græciæ Urbes, quàm hi, incerti adinstar vulgi, studia in contraria scindebantur. Novissime Gersenistis, numero imparibus, accedebant Mabillonius & Germanus, Italici itineris observatores curiosissimi nuperrimique, fide *Codicis Aronensis* JOHANNEM GERSEN Abbatem in auctoritate scripti confirmantes. *Musei Italici pag. 21. cum qua conf. p. 208. & 219.* Ego neque pugnam neque litem meam facere, aut fusius disceptare, utrum ille Aronensis sit ipse Codex αὐτόγραφος, juxta quem de Imitat. Christi libros Henricus Somalius castigaverit, postea per Johannem Wielewicki, ut habet *Phil. Alegambe in Bibl. Jesuitica p. 277. & 279,* editos. Exstimulabat interea mentem ipsa, quæ suavissimè subiens, eam à libro illo, ex quo de affectu Evangelicæ mulieris conjectâram, dimovebat, perhonorifica tua, Vir Excellentissime, invitatio, cui fortè mihi, beatiori aliquando licebit copia satisfacere. Nunc quidem certè, quæ neque Te fugiens sancti muneris est interpellatio, vix hoc vacivum pomeridiani temporis, & ipsius deductione funerum contractioris redditi, ipsamque adeo gratificationem

nem contrahentis,mihi impetrare potui, quo hanc Tibi promulſidem, qualem qualem, tumultuariâ operâ confectam, propinarem. Agant id luculentius alii,conſummatiores rei literariæ Antiſtites, quibus datum eſt ſagaci ingenio ac diurnâ nocturnâque manu ejusmodi verſaſſe atque perveſtigaſſe libros, qui laudatiſſimo huic inſtituto congruunt, propenſione in ipſam hanc curam haudquaquam me temere à quoquam patiar exſuperari. Ita namque animum induxi meum,liquidam nullam facile dari poſſe rerum notitiam ſine accurata auctorum cognitione, eosque deteſtatus ſemper ſum quam maxime, qui ad oblectationem auſcultantium magis, quam ad ipſam doctrinæ rationem hæc pertinere opinantur. Eodem conſilio, quod meum erat,imbuebam & olim in Academia auditores meos, cujus quosdam certe ſcio neque dum pœnitere. Sed quorſum hæc? Neque enim vel publica utilitas meo ſuffragio indiget, vel Tibi ignotum eſt, quâ docendi lege in Cathedra Hamburgenſi ſim perfunctus, conjunctiſſime viventi cum iis inclytis Viris, qui toties gratiam mihi auſcultationis fecerunt. Tam bene hicce labor noſtro utriusque, quam Tuum inſtitutum univerſæReip.Literariæ apertiſſimo congruit commodo. Quidnam enim in Orbe erudito excogitari præſtantius, amabiliusve poteſt, quam veri cupidis commonſtrare veros, & vel detracto perſonato nomine, genuinos auctores, per quos proficere debeant iidem? Quid fructuoſius, quâm in aprico conſtitutis iis cauſis, ob quas prudentes diſſimulatores nomen ſuum vel involverunt vel plane reticuerunt, in pulcherrimarum rerum eventuumque ſubinde cognitionem induci? Quod qui aſpernantur aut vili pendunt, næ illos inficetos pari aliquando ſe ignorantiæ crimine obſtringere oportet, ac illum *Lud. à S. Carolo, Biblioth. Pontif. Lib. II. p. 455.* qui ex libro hominem facit, ſine magiæ tamen ſuſpicione, mox, magnum Pomeranorum Theologum, *Danielem Cramerum* eundem facit cum *Daniele Chamiero* Calviniſta, p. 458. qua eadem ignorantia ſimiliter in unum compingit Mornæum & Marnixium; p. 474. viciſſimque unum hominem in binos diducit, diverſa ponendo nomina Roberti Abbatis vel Abbatii & Roberti Abbotis, quidam quaſi Hiſtoriæ Literariæ Neſtorius Eutychesque futurus, quem condignis forte excipiamus modis, ſi eandem formulam de eo pronunciemus, quam de Ambroſio de Altamura, auctore Bibliothecæ Dominicanæ, adhibet *Oudinus Supplem. Script. Eccleſ. Bellarm. p. 653: Miror nec poſſum parcere Ambroſio Altamurano inſignem, quam hic admittit, hallucinationem omnino indignam Bibliothecario, ſcribente intra ſeculum oculatiſſimum.* Novimus quosdam qui *cranium pro meta ſciendi*, (quibus vocabulis *Julii Cæſaris Scaligeri Cranium Conſpectum* appellabat Ampliſſimus ingenioſiſſimusque Poeta *Caſpar Kinſchotius Poem. pag. 100.*) ſe circumferre vivi videri volebant. Quorum tamen nonnulli miſere lapſi ſunt in rebus ejusmodi. Cui hoc mirum videatur, adeat *Th. Reineſium*, Variar. Lect. Lib. I. c II. p 6.7. & videbit, quot doctiſſimis ceteroquin Viris & Criticis ſummis, in quibus, quod mireris, ſunt *C. Barthius & Had. Junius* levicula res crucem fixerit, qui ex non intellecto titulo libri Κυρανίδων neſcio quem auctorem naturalis magiæ commenti ſunt. Ita hæ minutiæ contemtum ſui vindicant. Talia autem ne deinde accidant, magnus publicæ utilitatis, *Vir Excellentiſſime*, interceſſiſti Conciliator, defectuumque literariorum averruncus. Atque dum ibi ſum,non poſſum non vero animo, Tibi, & per Te Seculo literatiſſimo, cujus illuſtrandi perſonam ſuſtines, gratulari, quod *Germanorum in rem Literariam merita*, hujus, quod *apud nos ante Te* nemo occupaverat, argumenti tractatione cumulaveris, Teque ipſum, Scriptis pridem inclytum fructuoſiſſimis pariter atque exaſciatiſſimis,ſuffeceris, quem Italorum Jul Clem. SCOTO, Profeſſori Patavino, *qui aliquam hac de re Diſſertationem conſcripſit*, Gallorumque SORELLO *auctori libri, la Bibliotheque Françoiſe, quo & Gallicos Anonymos recenſet*, digne lætanterque poſſimus opponere. Quid? quod in hoc amplum ſatis Te *juſtitiæ* Sacerdotem perhibes. Suum enim cuique reddi *jura* omnia non concedunt modo,ſed & præcipiunt. Ut *juſte* adeo *laudabiliterque, dum de auctore operis certatur & humanis armis certando veteris comœdiæ licentia dispungitur certari poſſe*, merito Launojus, *Epiſt. dedicat. citatæ Diſſert.* exiſtimet. Jam ne probare magis quam quantum in me eſt, humaniores hoſce tuos labores, quibus perficiendis firmam conſtantemque valetudinem ut Tibi divina præſtet gratia, ex animo precor, adjuvare velle videar,en Tibi aliqualem farraginem ſcriptorum Anonymorum & Pſeudonymorum ſuis deinde locis, cum aliis, qui a me exſpectari poterunt, in Syntagmate tuo inſerendam!

SCRIPTORES ANONYMI.

UT adeo de Biblicis Commentatoribus ducam auſpicium, *Gloſſæ ordinariæ* auctor *Walafridus Strabo* creditur, quo de inter Miræū, Voſſium, Poſſevinum atque Labæum lites multæ, an idem hic Strabus Augienſis, Abbas qui Fuldenſis fuerit.

Biblia Vinarienſia Expoſitiones Sacro Codici à Theologis quibusdam, *Vinarienſium*, ab auſpiciis ſereniſſimi Ducis lineæ Vinarienſis, & *Noribergenſium* à loco impreſſionis ſibi nomen adoptantibus, concinnatæ, quemadmodum à Venerando Academiæ Wittebergenſis Seniore D. Andreæ Sennerto, Collega olim conjunctiſſimo qui annum jam ſuperat 84. & non ita pridem faſces Academiæ depoſuit, accepi, ſequentes agnoſcunt Auctores. *Et in Veteri quidem Teſtamento* Geneſis elaborata à *D.*

à *D. Joh. Gerhardo* professore Theologo Jenensi. Exodus à *M. Joh. Ilschnero* Archidiacono Sondershusano. Leviticus à *D. Joh. Elsnero* Professore Theol. Erfurt. Deuteronomium à *D Joh. Grosheimio* Concionatore Aulico Vinariensi. Josua, Judicum, Ruth à. *M. Ant. Mylio*, Contionatore Aulico Kranigfeldensi. Prior & Poster. Regum à *Mag. Hippolito Hubmayero* Superintend. Heldburgensi. 3. & 4. Reg. à *Mag. Joh. Mose* Archidiac. Ortruviano. 1. & 2. Chron. à *M. Joh. Mullero* Archidiac. Jenens. 1. & 2. Esdræ, item Ester à *M. Paul. Slevogtio* Profess. Jenens. Jobus à *Dilbero* Phil. & Theolog. tunc Profess. Jenens. Psalterium, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum à *D. Salomone Glassio* Theol. Profess. Jen. Esaias, à *D. Joh. Webero* Superintend. Ortruviano. Jeremias & Thren. à *Joh. Kronmejero* Superintend. Gen. Vinar. Ezechiel à *D. Andrea Keslero*, Superint Gen. Coburgico. Daniel à *D. Joh. Gerhardo*. Oseas, Joel, Amos, Obadias, à *M. Jos. Thilone*. Jonas, Micheas, Nahum, Habacuc à *M. Sigism. Evenio* Consil. Eccles. Gothano. Judith, Sapientia, Tobias à *D. Andr. Keslero*. Ecclesiasticus à *D. Arnoldo Mengeringio* Superintend. Hallensi. Baruch, 1. & 2. Macc. Fragmenta Esther, Historia Susannæ & Danielis, Historia Beli, Historia Draconis, Oratio Asarjæ, Canticum trium Virorum, Oratio Manassis, 3. & 4. Esdræ à *D. Joh. Keslero*.

Novi Testamenti libri sunt accurati a seqq. Matthæus *à M Hier. Prætorio* Superintend. Sleusing. Marcus & Lucas *à M. Chr. Cellario* Superintend. Smalcald. Johannes *à D. Joh. Gerhardo*. Acta Apostolica *à D. Joh. Majore* Prof. & Superintend. Jenensi. Epistola Pauli ad Romanos *à Magistro Davide Lidbachio* 1. & 2. ad Corinth. à *D. Joh. Himmelio*, ad Galatas & Ephesios, Philipp. & Colossenses à *M. Joh. Sutorio*. 1. & 2. ad Thessalonicenses, item 1. & 2. ad Timoth. it. ad Tit. à *M. Joh. Grobio*. ad Philemonem, it. Epist. Petri 1. & 2. à *M. Joh. Seibero*. Epistola Johannis 1. 2. & 3. à *D. Joh. Majore*. Epist. ad Hebræos à *M. Joh. Neandro*. Epist. Jacobi, Epist. Judæ, Apocalypsis à *Doct. Joh. Gerhardo*.

Versionis Anglicanæ in Act. Synod. Dordracenæ pag. m. 19. ita commemorantur auctores: in „opere distribuendo hæc observata ratio. „Totum Corpus Bibliorum in 6. partes fuit „distributum. Cuilibet parti transferendæ „destinati sunt septem vel octo viri primarii „linguarum peritissimi, duæ partes assignatæ „fuerunt Theologis quibusdam Londinensi„bus: quatuor v. partes reliquæ divisæ fue„runt æqualiter inter utriusque Academiæ „Theologos post peractum a singulis pen„sum, ex his omnibus duodecim selecti viri in „unum locum convocati integrum opus re„cognoverunt ac recensuerunt, postremo re„verendiss. Episcopus Winthoniensis *Bilsob„nus*, una cum *D. Smitho*, Episcopo Glocestri„ensi, viro eximio & ab initio in toto hoc ope„re versatissimo, omnibus mature pensitatis „& examinatis, extremam manum huic ver„sioni imposuerunt.

Versionis Belgicæ recentissimæ auctores referunt Epistolæ Arminianorum p. 514. b. & 515. a: Electi sunt ad Translationem Veteris Testamenti *Joh. Bogermannus*, *Wilh. Baudartius*, *Gerson Buzerus*; ad Novi Testamenti translationem, *Jacob. Rœlandi*, *Petrus Cornelii* Minister Enchusianus, *Herm. Faukelius*. Ad revisionem Veteris Testamenti electi sunt *Antonius Thysius*, *Polyander*, *Plancius*, *Jodocus Larenus*, *Sybrandus Luberti*, *Revius*, *Franc. Gomarus*. Ad revisionem novi Testamenti *Sebastian Damman*, *Festus Hommins*, *Geldorpius*, *Walæus*, *Langius*, *Fullenius*, *Ubbo Emmius*. *Joh. Caperoos*.

Versio Novi Testamenti Racoviensis Sociniana elaborata *à Joachimo Stegmanno & Joh. Crellio*, tribuitur à plerisque *Georgio Enjedino*, at ille diem jam obiit supremum anno 1597 cum hoc seculo & quidem 1630. hæc versio prodierit in conspectum lucemq;. Fatetur id Sandius in Bibliotheca Anti Trinitariorum p. 94.

Centuriatorum Magdeburgensium, eorumque Gubernatorum vel Operariorum nomina hæc sunt; *Ebelingus Aleman* Consul. *Martinus Copus* D. Medicinæ. *M. Joh. Wigandus* Pastor ad S. Huldericum. *M. Matthæus Judex* minister verbi Dei ibidem. *M. Basilius Faber*, *M. Joh. Feldpock*, *Ambrosius Hiddefeld*, *David Cicelerus*, *Casparus Leunculus*, *Wilh Radensis*, *Nicolaus Beumlerus*, *Bernh. Niger*, *Petrus Schröder*, *Conradus Agrius*. Processum tractationis suæ, (quem ipsi describunt *in narratione contra Menium & Scholasticorum Wittebergensium Epistolas, postea cum responsione Scholasticorum Wittebergensium ad eandem edita Wittebergæ anno* 1558. *cuique hæc nomina subscripta reperimus*) in istas quatuor quasi operas distributũ, ex ipsorum narratione hic subjungere placuit, *primum* scribunt, *alimus certis stipendiis jam septem Studiosos, doctrina & judicio non mediocri præditos, qui Autores sibi propositos evolvunt, summa attentione & fide, ac juxta methodi metas sollicite & curiose singula excerpunt, & quasi Anatomiam Autorum faciunt, suoque loco qualibet adscribunt idque faciunt semper unum seculum post aliud in manus accipientes. Deinde alimus duos Magistros ætate, doctrina & rectitudine judicii præstantes, quibus quod priores sedulæ ac industriæ apiculæ ex variis locis ac floribus convexerunt, traditur, ut rerum congestarum dijudicationem faciant, delineent ac disponant, quæ in scriptionem venire debent, ac denique pertractent & connectant narratione historica. Tertio constituti sunt, ex gubernatorum numero quidam inspectores, qui collectoribus materias distribuunt & ea quæ sunt delineata examinant, & rerum judicium atque partium collocationem adjuvant (nihil enim scribitur, nisi prius hac ratione dijudicatum sit) scripta deinde rursus sub limam vocant, ac denique etiam quædam pro necessitate ipsi contexunt ac scribunt. Quarto alimus Amanuensem, ut vocant, qui sic composita mundius describit. Ultra hosce sunt communes totius operis gubernatores & inspectores optimæ fidei homines, qui consiliis præsunt & idoneas personas arcessunt, quique habent sumtuum rationem. Unus autem ex istis, si quid contribuitur, custodit & habet libellos acceptorum & expensorum. Singulis porro anni quadrantibus præsente Consule rationes subducuntur & annotantur.* Hactenus de se narratores ipsi Centuriatores.

Narra-

Narrationem autem allegatam patrem agnoscere Mag. Johannem Wigandum, in Collegio Centuriatorum tertio loco nominatum, constat *ex initio responsionis Scholasticorum Wittebergensium*, in qua gubernatores & operarii hujus historici operis acerrimis nominibus & allusionibus perstringuntur. Cujus responsionis Autorem ut credam exstitisse Philippum Melanchtonem, facile inducor inspersis passim formulis, quibus *Philippum Melanchtonem*, quem Centuriatores *livoris*, *ambitionis*, *odii & virulentiæ veneno conspuerint*, defendunt, ejusque voces jactant, vel dum aperte *invidiam suam* ita testantur adversus Flacium, *cui tam liberaliter omnes ad illam Historiam contribuerint* (ipse possideo Epistolam eo tempore manu Cantuariensis Episcopi scriptam, qua 20. Angellottos se Flacio transmisisse perhibet) cum ipsorum *Præceptor qui Chronicon scribat non minus laudabile, quam Historia Magdeburgensis esse possit*, *ne decimam quidem millesimam partem benignitatis similis senserit.* Quæ loca ceu conjectationis fundamenta substernere debui.

Necessaria defensio Pupillæ Saxonicæ i. e. Gründliche Haupt-Vertheidigung des Augapfels conscripta jussu Electoris á Doct. Matthia Hoë ab Hoëneg, D. Polycarpo Lysero Jun. D. Henrico Hopffnero, D. Wilhelmo Lysero & D. Joh. Hulsemanno.

Decisio solida Theologorum Saxonicorum maximam partem elaborata à D. Henrico Hopfnero vid. Weber in Hopfnero Angelico Doctore.

Compositio pacis JCtorum Dillingensium Autores agnoscit Laurentium Forerum & Paulum Leymannum Jesuitas teste Alegambe.

Triumphus Catholicæ Veritatis adversus Novatores s. Jansenius damnatus à Conciliis, Pontificibus, Episcopis &c. Parisiis Anno 1651. Philippi Labbei S. J. est. Ita Bibliotheca Anti-Janseniana (scriptum ipsum quoque Anonymum Parisiis Anno 1654. quod nullum alium Autorem, quam jam dictum Philippum Labbe habet) pag. 54.

Libri de Ecclesiastica & Politica Potestate Parisiens. ao. 1611. qui jura atque Libertates regni Galliæ adversus curiam Romanam defendit Auctor est *Edmundus Richerius* Socius Sorbonicus, confer *decretum sacræ congregat. Indicis* 2. Febr. 1622. & M. C. S. Theol. Doct. Tractatus de libertatibus Ecclesiæ Anglicanæ, qui hoc anno prodiit Leodii apud Matthæum Hovium & *Vindicias doctrinæ Majorum Scholæ Parisiensis* Edmundi Richerii Doctoris ac Socii Sorbonici Coloniæ, anno 1683. editas, in quarum *Præfatione* ita Richerius: Hæc, inquam, attentius apud me reputans, post varias lucubrationes pro defensione *Libelli de Ecclesiastica & Politica Potestate à me conscriptas &c.*

Epistola Cardinalium Archiepiscoporum & Episcoporum Galliæ ad *Innocentium* X. pro damnanda Jansenii hæresi Autorem agnoscit *Petrum de Marca* vid. Biblioth. Anti-Janseniana pag. 50.

Monita Salutaria B. Virginis Mariæ ad cultores suos indiscretos. Gandavi anno 1674. liber utilissimus, in quo Maria cultum sui superstitiosum per ipsos cultores deprecatur, quem nos aliquando edidimus, laudatus & approbatus Petro de Wallenburg, Wernero Francken, Gotofredo Molano aliisque Doctoribus Pontificiis: defensa per Gilbertum Episcopum Tornacensem in Epistola Pastorali, prodierunt per *Adamum Widefeldt* JCtum Coloniensem, qui & sua esse agnovit & professus est, alium tamen hujus fœtus parentem Jesuitæ esse volunt: vid. *Francisc. Ludoviscium Bonam* Theologum Præfatione defensionis beatissimæ Virginis Mariæ ann. 1674.

Non possum hic præterire *Libertatis Venetæ scrutinium*, *Tibi, Vir Excell.* oppido cognitum, quod *Paulo Sarpio Veneto* occasionem dedit Concilii Tridentini historiam edendi, quo de olim noster Wagenseilius, quem Deus servet, ad nos hunc in modum scripsit, neque quæ *de Ferrantis Pallavicini libro* ad nos dedit subticebimus: *Quod ad Pauli Eremitæ Theologi Veneti & Ferrantis Pallavicini fata attinet, discrucior animi, non posse me omnia ad amussim percensere, fateor, non admodum me de iis fuisse solicitum, & quæ tibi narravi, forte fortuna cum in Italia iter facerem a familiaribus didici. Summa rei est Paulum Eremitam à Senatu Veneto jussum esse confutare libellum inscriptum: Scrutinium Libertatis Venetæ, qui dum Romanæ curiæ auspiciis prodiisse credebatur, etsi non una omnium propemodum sententia est, Auctorem illius fuisse Marcum Welserum virum clarissimum. Quicquid de hoc fit, quia Veneti persvasi erant, aliquem Pontificiis nepotibus devotum illud scriptum elucubrasse, ideo istis ut contra ægre faceret, Paulus Eremita, historiam Concilii Tridentini sub nomine Petri Suavis concinnavit, qua in publicum emissa dici non potest, quantam bilem curiæ Romanæ tribulibus moverit. Ergo conductus sicarius, qui Paulum stricto pugione adortus multa ei vulnera inflixit, ut etiam peremptum crederent; at Paulus Medicorum industria, quos Senatus Venetus undecunque acciverat, convaluit & pugionem Deo servatori donarium obtulit, sicarius sceleris pœnas capite suo luit. Ferrantes Pallavicinus miro & ad eloqentiam à natura efficto ingenio præditus, & ipse aulæ Pontificiæ indignationem provocavit, tum aliis magna libertate scriptis, tum inprimis libro, quem vocavit Il Corriere svaligiato, & qui in vernaculam nostram conversus* der geplünderte Postreuter *inscribitur. Sed ne quis crederet impune sibi licere aulam Romanam lacessere, etiam illi insidiæ structæ sunt, ac huic negotio perficiendo adhibitus est Carolus Morsi homo Gallus, qui Pallavicinum falsis literis decepit, quasi Cardinalis Richelius eum in Galliam ad res suas gestas literis consignandas vocaret, enimvero Ferrantes iter ingressus, atque à traditore Avenionem perductus supremo supplicio ibidem est affectus.*

Monita privata S. J. Autorem habent Plebanum quendam Polonum, quod plurimis locis fatetur Gretserus contra famosum libellum, cujus inscriptio est: Monita privata S. J. pag. 43. 65. 101. 115.

Fortalitium fidei in quo agitur de armandis fidelibus ac de sex armorum spiritualium generibus, quia & quibus armis muniendi sint concionatores. Autoris nomen ignorat Possevinus; sed nonnulli *Guilielmo Tholano* alii *Thoma*

mæ Patriarchæ Barbarensi, alii *Alphonso à Spina* adscribunt. Conferatur Casimirus Oudin. supplemento de scriptor. à Bellarmino omissis pag. 714.

REFORMATI *Catechismum Palatinum & Admonitionem Neostadianam Zachariæ Ursino* debent.

Synodi Dordracenæ Acta, quæ Dordrechti 1620. prodierunt, sequentibus tribuenda ex recensione Autoris *Vitæ Antonii Walæi*, quæ extat inter selectas Londinenses anno 1681. editas pag. 644. *Defensio Religionis Reformatæ facultati Theologicæ (Leidensi) & in ea maxima ex parte Walæo incubuit. Prima fuit Acta Synodi Nationalis Dordracenæ in publicum dare. Intererat Ecclesiis Reformatis per Belgium, imo per totum orbem dispersis, novisse, qua via quove ordine causa Arminii & Remonstrantium examinata fuisset, quid singulis Patrum visum quid ab omnibus esset conclusum. Ad eam editionem à fœderati Belgii ordinibus delegati fuere, Johannes Poliander, Antonius Walæus, Antonius Thysius, Dan. Heinsius, Festus Hommius, Dan. Colonius, Joh. Latius. Sed maxima editionis laus Festo Hommio debetur, qui in scriptum promptus & elegans, Synodi quoque scriba, reliquis diligentius annotaverat quæ in Synodo acta fuissent.*

Anti-Cotoni Autor *Petrus Molinæus* est. Ita Encomiastes Molinæi pag. 705. Post nefariam magni Regis (Henrici IV. Regis Galliarum) cædem Molinæus librum edidit, cui est titulus *Anti-Coton*, in quo probat Cottonum & totum adeo Jesuitarum ordinem Regiæ cædis reos teneri. Libro nomen suum non apposuit Molinæus, eum tamen libri Auctorem fuisse nemo dubitavit. In eo Anagramma Pierre Cotton: Perce ton Roy, adversarios provocavit, ut sic in Molinæi nomen luderent, Petrus du Moulin: Erit mundo lupus.

Observationes in Ignatianas Pearsonii Vindicias & in Annotat. Beveregii in Canones SS. Apostol. Rothomagi 1674. auctori suo *Matthæo Roquano* vindicantur à Jacobo Basnage in Epistol. IV. quæ adjuncta est D. Chrysostomi Epistolæ ad Cæsarium Monachum ab ipso editæ pag. 107.

Libri *de tribus Impostoribus Magnis* putativum post cæteros patrem *Bornaudum* indicavimus in Proœm disput. nostræ *de Comitiis Taboriticis*. Gustum aliquando ex hoc libro excerptorum peculiari dissertatione cum Deo daturi, ut meticulosas, additis, quod in proclivi arbitramur, justis Christiani nominis vindiciis, plurimorum suspiciones castigemus præsidiisque suis improvidos exturbemus Deistas.

Ephemeridum Literatorum in Gallia Collectores ab anno 1665. huc usque celebres, quamvis à plerisque tantum habeantur Dn. Hedo-" vilius Consiliarius Parlamenti Parisiensis," sub nomine Dn. de Sallo cognitus, Dnn. Ab-" bates Gallesius, Roquius, & Medicus Regius" Dionysius. Iniquum videri poterat nullam" unquam mentionem fieri laboris, in hunc" scopum collati à Dn. Abbate *Comierio*, scriptis" eruditis de Cometis, Phosphoris, & inventis" curiosis Mathematico-Hydraulicis, ab An-" glo Hubino fabrefactis, in Republica litera-" ria illustriori, qui multis coram Lutetiæ Pari-" siorum retulit, se quondam illi operi utram-" que porrexisse manum, easdem tamen pau" cos ante annos penitus subtraxisse ex alio-" rum injuria, studia sua sibi solis arrogantium," ut nunc ingeniosissimi Viri in solitudinem" secessum, ob invidiam partim vitandam," partim ob fatalem à propinato veneno ex-" cœcationem, publicum merito conquera-" tur. Cujus rei documentum præstat ὁ σύσσιτος longe conjunctissimus honoratissimus-" que Dn. D. Korberus, qui mihi, hos autores" pseudonymos consignanti, forte adest.

PSEUDONYMI.

Ejus generis sunt falsarii, qui Spurios fœtus supponunt. Talis qui ,,aliorum scriptis confingendis, & ,,sub nominibus Illustrium auto- ,,rum supponendis venditandisq;, ,,operam suam pessimam impendit, præce- ,,denti seculo fuit satis per Italiam celebris ,,falsarius, *Alphonsus Ciccarellus*, qui postquam ,,multis diuque imposuisset suis ementitis ma- ,,nuscriptis, antiquitatibus, Actis, libris, usque ,,ad omne confictis argumentum, turbasque ,,haud leves & confusiones molitus esset, præ- ,,cipue novis suis hæreditatum & familia- ,,rum, bonorumque excogitatis instrumen- ,,tis, & quasi autographis, tandem sub Grego- ,,rio XIII. sceleris dignissimas pœnas luit, ex- ,,cisa prius per Carnificem manu, tum ipso ad ,,palum laqueo suffocato, & combusto, saltem ,,famosa morte sublato, ut referunt. Cata- ,,logum, seu indicem scriptorum à se sub ,,egregiis & celeberrimis nominibus vel con- fictorum, vel citatorum, ut sub nominibus" Epiphanii, Cyrilli, Dorothei, Anselmi, Raba-" ni, atque plurimorum ignotorum, exhibuit" *Leo Allatius*, vel qui ex ejus opere de *Libris Apocryphis*, istam ejus partem edidit, contra Cic-" carellum; juxta aliam, qua de Antiquitati-" bus Etruscis ab Inghiramio frustra editis, at-" que post Annium Viterbiensem iterum in-" feliciter exsuscitatis, disputat. Ipseque Cic-" carellus, in libello supplice, plerorumque" adversus se allatorum veritatem fassus, inter" alia prolixe exponit, qua ratione confingere" studuerit *Donationem Constantini Imperatoris*," *ejusque Confirmationem à Theodosio Imperatore factam*; citatis vel ementitis ad id probandum" variis scriptis, & Actis nullibi in rerum natu-" ra notis, qualis Pauli Patriarchæ Constanti-" nop. de vera donatione Constantini liber," item Bemarchii Cæsariensis Cappadociæ So-" phistæ, Decii Episcopi Hispani, Libanii, Epi-" phanii Chronicon, aliaque istius furfuris, sed"

,,dice-

„dicebat, se hæc tentasse, *in favorem Ecclesiæ*, ut „contra hæreticos illam Constantini donatio-„nem sic validius confirmaret: *licet enim*, in-„quit, *& maximè in favorem Ecclesiæ elicere verita-„tem non solum ex veris & canonicis libris, sed etiam „ex Apocryphis, ut probatum per glossam &c.* scili-„cet ejusmodi defensoribus jam Roma eget. „Adfertque in sui subsidium, illud, quod de „sententia *P*ilati in Christum circumfertur, ex „illis verbis, *& sedens pro tribunali lavit manus*, „conficta aliterque ab Antonino, *P*aulo Bur-„gensi aliter, & iterum diverse à Landulpho, „atqve aliis excogitatum. Qvorsum videa-„tur Joh. Hoornbeck. *Miscell. Sacror. p.* 10. *&* 11.

In nomen *Gratiani Vulturii Bassarii* sese induere velle memorat *Gerh. Jo. Vossius Epist. Armin. p.* 665. *a. ep.* 400. *ad Grotium perscripta.*

Spectant huc *gentiles*, sive ejusdem nominis, quorum facile scripta permutantur. Ita in *Revelationibus S. Brigittæ* assignandis perperam nominari *Brigittam Laginensem Scotam*, cum rectius *Brigittæ Suecicæ* adscribantur, annotat Jacobus Walæus *de Scriptoribus Hyberniæ* p. 9.

Binos *Amularios* itemque Binos *Demetrios Phalereos* inter se facile permutari tradit Cardinalis Bona Opp. p. 937. &. 951.

Ad nomen *Prosperi Aquitanici, Tyronis*, seu *Prosperi Tyronis Aquitani* Th. Hyde *in Catal. Biblioth. Bodlejanæ p.* 11. *ab lit. M. p.* 80. *b.* annotat. *non bene liquet, an Prosper & Tyro sint diversi, nec cuinam eorum quædam horum tribuenda sint.*

Factitatum id olim passim observavimus, præsertim in Carminibus Poëtarum attribuendis: in quibus quædam *Pythagoræ Catonisque* præferre nomina scimus, non quod hi eorundem sint Auctores, sed, quod *vel* ex sententiis & scriptis eorum sint composita, *vel* quod collecta sint ad normam diarum illarum Sententiarum, ab his profectarum, vulgoque usurpata, qualia vide, *Vir Excell.* numne *peculiarem Pseudonymorum Classem* constituant! Largiori manu aliquando ad hos, rem literariam specialissime concernentes auctores conferam, quod nunc temporis pagellarumque angustia excludit.

Vincentius Lenis est *Libertus Fromondus.*

Antonius Morines est *Joh. Martinonus* qui Anti-Jansenium scripsit.

Vincentius Severinus est *Franciscus Annatus*, vid. *Bibl. Anti-Jaseniana* p. 9. 35. 13. & 63.

Antonius Richardus est *Stephanus Dechamps*, homo sua ipsiusmet laude, quod memorabile perque ridiculum est, sordidissimus. Scripserat contra hæresin Jansenianam Libb. 3. quorum titulus sic habet: *Lib.* 3. *Opus ante annos novem sub Antonii Richardi nomine inchoatum.* Et ipse Dechamps *præfat. ad Lect. quamvis, ex primo hujus operis conspectu quilibet intelligat, eo perfici absolvique, quod sub Antonii Richardi nomine pridem inceperam* &c. Ita vero ipse de se *Disp.* I. *sect.* 1. *fol.* 2. *Atque ut sapienter notavit eleganterque scripsit Antonius Richard in epistola præfixa disputationi de libero arbitrio.*

Petri Aurelii Opera, defensionem Hierarchici Ordinis & dignitatis Episcopalis complexa, Clero Gallicano adeo accepta fuerunt ut (*quemadmodum habent acta Conventus Cleri Gallicani, habiti Lutetiæ Parisiorum apud Augustinenses anno* 1636. *vid. Testimonia Petri Aurelii Opp. præfixa.*) Abbatem Valensem & Marchierium ad Johannem Filesacium Facultatis Theologicæ Decanum allegarint percontaturos de auctore, cum quo forte ipsum communicare consilia credebant, iisque in mandatis dederint, si rescissent, annuam ei certæ summæ pensionem offerre. Verum Filesacius interposita sacerdotali fide testatus est persancte, sibi prorsus incognitum esse Petrum Aurelium: ad se quidem allatas quasdam paginas, quæ typis excuderentur, sed à diversis hominibus, & iis ut plurimum ignotis. Addo his Cleri Gallicani deputatis Virum summum H. Grotium curiosissimum de Petro Aurelio alias ad Cordesium *Epistolâ* 313. (edit. in folio Amstelod. ab anno 1687.) moxq; *Epist.* 318. alias ad Jacobum Puteanum *Epist.* 320. percontatorem. Dignus ergo cum primis is Liber, cujus auctor detegatur. Proditur vero is *Joh. Vergerius Hauravnius Abbas Sancyranus* esse a Sirmondo adversario. Confer. Dorscheus Disp. *de Ecclesia Romana monstro Tricipiti* §. 26.

Montaltium esse *Blasium Pascalem* aperit dissertatio sub Præsidio nostro Kilonii habita de quæstione: *Utrum pro veritate religionis apud hæreticos convertendis liceat aliquo sacramento contendere.* pag. 30.

Franciscus Juniperus de Ancona est *Caspar Scioppius.*

Theodosius Berenicus est *Matthias Bernegerus.*

Habes, *Vir Excellentissime*, quæ impræsens extemporali manu consignavi, in quibus Te si argutam quodammodo diligentiam & de mitioribus quoque literis bene merendi studium meum agnoscere intellexero, operam dabo sedulo, ut instituti tui, subcisivis horis, rationem porro habeam. Atque ita calamum sisto, deprecatus audaciam, quod coram *Rosciis* saltaverim. Spes me ferme ipsum promissorum meorum, ut pote supervacaneorum, destituere incipit, quoties in mentem venit opimæ illius messis, quam apprimè exspectas ab Illustris nominis Viro MAGLIABECHIO, cujus pridem inventam ex literis famam, à *Wagenseilio & Schurtzfleischio* meis cultam assidue, mihique commendatissimam veneror; neque tamen desinam cum aliis post messem spicilegium adornare, rectisque favere, ubi possim, studiis.

Quod super est Viri, inclyta hac in Urbe, *sapientiæ Antistites & promotores, pro graduum studiorumque ratione longe honoratissimi!* date hoc mihi, date inter vos de literis optime merenti PLACCIO, ut cognoscamus, dissertationem nostram nihil quicquam præjudicasse vel debitæ meæ, in rogando, quod prolixius alias factum oportebat, auscultationem vestram, observantiæ, vel vestræ adeo quæ facilitatis laude nunc abundare poterit, humanitati, Ita Valete. P.P. Dom. Jubilate.

ANNO CIↃ IↃC LXXXIX.

INDEX ANONYMORUM,

juxta

numeros librorum, non paginas libri dispositus.

A.

Alcidia-

Bene-

de

Cister-

Commen-

Disci-

E.

G.

J.

Jesuitica & Anti-Jesuitica separatim.

Mora-

Juventæ

conce-

de

ad

S.

(R) de

Scotica

de

U. V.

la

Vita

W.

X.

Y.

Z.

INDEX AUTORUM

tam Anonymorum, quam Pseudonymorum, ubi *numerus* quidem Anonymos, *asteriscus* * autem Pseudonymos arguit., horum scilicet *priori* nomine *vero*, *altero* autem (quandoque multiplici) *fictitio* s. Pseudonymo.

B.

Hie-

Briato-

Camb-

D.

Quiri-

F.

* Lud.

Leich-

P. *Maim-*

Orpheus,

Joh.

Prosper

des

Monitum.

Anon. n. 963. l. ult. supple: ἐχθέσεως.
n. 2571. autor est Mons de Montfort.
n. 2236. allegatum Excerptum Winckelianum supple ex n. 1271. α. B)
Indici *Anon.* insere: *Ludovico Justo applausus* 2639 β.
ad Ludovicum Gall. R. admonitio 1502 α.
Schoenemannus heautontimorumenos 1772 α.
Indicem *Autorum* corrige: *Beer* est *num.* 1717
Bertolottus 2649 α.
Calpurnius Pontianus 1099 α.
Nominum *Propriorum* genuinam Orthographiam pete ex Indicibus, multa cum cura circa hæc confectis.

* * *   * * *

EN, Benevole Lector, auxiliato supremo Numine, Vastissimi Operis, cujus MSti moles per complures annos absterruerat Bibliopolas, Finem. Absque mendis omnibus si esset, quam gratularer B. Autori, quam mihi! Defunctorum autem jamjam sensa ubique hariolari, amanuensibus usorum variis, licet maximam partem, quos ob eorum Modestiam invitus sileo, haud mediocriter Doctis, id quidem difficilius paululum, & pervigiliis, crede, cum B. *Dorschei, Commentarium in IV. Evangelistas*, sub Magnifici DN. Dris FECHTII (cui pro publica nupera mei Commendatione gratias heic ago decentes) auspiciis ederem, crebrioribus mihi constitit. Verum enim vero, τίς ἀεὶ τρὶς ἓξ ἔβαλε; Ex Sphalmatibus certe Typographicis Contemtum mei innocentisvé Voluminis accersere velle, insipidum foret, animique minus liberalis aut generosi indicium. Neque eo abjectionis (indulge usui, Lingg. Tyranno) processero unquam, ab iis præcipue Paroramatum veniam suppliciter exprocari, quibus in hanc Palæstram nunquam descensum, ac carpere singula, volupe. Si vilia istiusmodi offendunt, ecquid malum censuræ incurrent Exteri, interque eos cumprimis Itali, quibus ἀκρίβειαν sensui, scriptioni non item (teste vel inspersis huic Operi hinc inde Excerptis) plerisque adhibuisse sufficit? Unicæ rei qui segnius vacat, sine acriori virgula dimittendus forte non est: At *instituendæ juventutis, Versionum Gallico-Anglico-Belgico-Italicarum, Philosophiæque Academias petituris*, propinandæ Onere quisquis diem de die distringitur, facile minutiis omnibus devitandis fit imparior. Verbo: Si Nasutulus aut Pedanta es, Lector, vix attendêris: Si Generosus; etiam majora condonando, laudabis, spero, in Suevulo promtum Tui studium, &, virtutum apicem, SINCERITATEM.

M. VISCHER.

